

Hôn Trộm 55 lần

Diệp Phi Dạ

Design: Yuna D1100

EDITORS

Meo WiWi, Nhi 1911,
xamxam, Nhạc Lam

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

Quyển 1

- [Chương 1: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(1\)](#)
- [Chương 2: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(2\)](#)
- [Chương 3: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(3\)](#)
- [Chương 4: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(4\)](#)
- [Chương 5: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(5\)](#)
- [Chương 6: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(6\)](#)
- [Chương 7: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(7\)](#)
- [Chương 8: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(8\)](#)
- [Chương 9: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(9\)](#)
- [Chương 10: Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng.\(10\)](#)
- [Chương 11: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(1\)](#)
- [Chương 12: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(2\)](#)
- [Chương 13: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(3\)](#)
- [Chương 14: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(4\)](#)
- [Chương 15: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi \(5\)](#)
- [Chương 16: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(6\)](#)
- [Chương 17: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(7\)](#)
- [Chương 18: Lại Muốn Quyến Rũ Tôi? \(8\)](#)
- [Chương 19: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(9\)](#)
- [Chương 20: Lại Muốn Dụ Dễ Tôi? \(10\)](#)
- [Chương 21: Ai Cho Phép Cô Vào? \(1\)](#)
- [Chương 22: Ai Cho Phép Cô Vào? \(2\)](#)
- [Chương 23: Ai Cho Phép Cô Vào? \(3\)](#)
- [Chương 24: Ai Cho Phép Cô Vào? \(4\)](#)
- [Chương 25: Ai Cho Phép Cô Vào? \(5\)](#)
- [Chương 26: Ai Cho Phép Cô Vào? \(6\)](#)
- [Chương 27: Ai Cho Phép Cô Vào? \(7\)](#)
- [Chương 28: Ai Cho Phép Cô Vào? \(8\)](#)
- [Chương 29: Hợp Đồng Quảng Cáo \(1\)](#)
- [Chương 30: Hợp Đồng Quảng Cáo \(2\)](#)
- [Chương 31: Hợp Đồng Quảng Cáo \(3\)](#)
- [Chương 32: Hợp Đồng Quảng Cáo \(4\)](#)
- [Chương 33: Hợp Đồng Quảng Cáo \(5\)](#)
- [Chương 34: Hợp Đồng Quảng Cáo \(6\)](#)
- [Chương 35: Hợp Đồng Quảng Cáo \(7\)](#)
- [Chương 36: Cơ Thể Vẫn Còn Đáng Tiền \(8\)](#)

Chương 37: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (1).
Chương 38: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (2).
Chương 39: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (3).
Chương 40: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (4).
Chương 41: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (5).
Chương 42: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (6).
Chương 43: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (7).
Chương 44: Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (8).
Chương 45: Hợp Đồng Quảng Cáo (1).
Chương 46: Hợp Đồng Quảng Cáo (2).
Chương 47: Hợp Đồng Quảng Cáo (3).
Chương 48: Hợp Đồng Quảng Cáo (4).
Chương 49: Hợp Đồng Quảng Cáo (5).
Chương 50: Hợp Đồng Quảng Cáo (6).
Chương 51: Hợp Đồng Quảng Cáo (7).
Chương 52: Hợp Đồng Quảng Cáo (8).
Chương 53: Hợp Đồng Quảng Cáo (9).
Chương 54: Hợp Đồng Quảng Cáo (10).
Chương 55: Hợp Đồng Quảng Cáo [11]
Chương 56: Hợp Đồng Quảng Cáo [12]
Chương 57: Hợp Đồng Quảng Cáo [13]
Chương 58: Hợp Đồng Quảng Cáo [14]
Chương 59: Hợp Đồng Quảng Cáo (15).
Chương 61: Ký Tên Vào Đây (1).
Chương 62: Ký Tên Ở Đây (2).
Chương 63: Ký Tên Vào Đây (3).
Chương 64: Ký Tên Vào Đây (4).
Chương 65: Ký Tên Ở Đây (5).
Chương 66: Ký Tên Ở Đây [6]
Chương 67: Ký Tên Vào Đây (7).
Chương 68: Ký Tên Vào Đây (8).
Chương 69: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (1).
Chương 70: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (2).
Chương 71: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (3).
Chương 72: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc [4]
Chương 73: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (5).
Chương 74: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (6).
Chương 75: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (7).
Chương 76: Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc [8]
Chương 77: Cô Thật Là Thẳng Thắn (1).
Chương 78: Cô Thật Là Thẳng Thắn (2).
Chương 79: Cô Thật Là Thẳng Thắn (3).

Chương 80: Cô Thật Là Thằng Thẩn (4).
Chương 81: Cô Thật Là Thằng Thẩn (5).
Chương 82: Cô Thật Là Thằng Thẩn [6]
Chương 83: Cô Thật Là Thằng Thẩn (7).
Chương 84: Cô Thật Là Thằng Thẩn (8).
Chương 85: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì (1).
Chương 86: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? [2]
Chương 87: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (3).
Chương 88: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (4).
Chương 89: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (5).
Chương 90: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (6).
Chương 91: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì (7).
Chương 92: Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? [8]
Chương 93: Trong Mắt Cô, Tôi Là Cái Gì? (9).
Chương 94: Trong Mắt Em, Tôi Là Cái Gì? (10).
Chương 95: Tình Yêu Không Thể Yêu (1).
Chương 96: Tình Yêu Không Thể Yêu [2]
Chương 97: Tình Yêu Không Thể Yêu (3).
Chương 98: Tình Yêu Không Thể Yêu (4).
Chương 99: Tình Yêu Không Thể Yêu (5).

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (1)

Hai chúng ta đều yêu nhau hết mình, nhưng chưa bao giờ nói được với nhau một câu...

"Wo ai ni."

Tiếng chuông báo điện thoại di động của Lục Căn Niên vang lên, Kiều An Hảo giật mình tỉnh giấc, hơi nghiêng người cô phát hiện ra mình đang ngủ trong lòng Lục Căn Niên. Hoảng hốt vài giây, cô mới lơ mơ nhớ được cốt cuộc chuyện gì đã xảy ra đêm qua, liền như bị điện giật cô bật dậy nhảy xuống giường, vội vã chạy vào phòng tắm.

Những tiếng động không nhỏ do Kiều An Hảo gây ra, cộng với chuông điện thoại đã đánh thức Lục Căn Niên. Vừa hé mắt ra anh liền thấy tấm thân mảnh mai của Kiều An Hảo đang nhảy vào phòng tắm. Mặc dù chỉ là nhìn thoáng qua trong chốc lát, nhưng anh vẫn thấy rõ ràng Kiều An Hảo toàn thân lỏa lồ, trên làn da trắng nõn nà đầy những dấu hôn đậm nhạt. Bỗng từng đoạn hình ảnh nối nhau hiện ra trong đầu anh, là Kiều An Hảo chủ động chui vào trong ngực anh, hôn anh, vuốt ve anh, cởi bỏ quần áo của anh...

Lục Căn Niên tức giận cau mày, tầm mắt theo bản năng quét một vòng quanh phòng ngủ, nhìn thấy bên giường một đống hỗn độn, những quần áo

lớn nhỏ của cả hai ném cùng một chỗ, trên ra giường còn dính một vệt nhỏ đỏ tươi...

Lục Cẩn Niên đêm qua uống nhiều rượu, sau cơn say đầu anh có chút nhức nhưng vẫn không ảnh hưởng đến những suy nghĩ, anh liền sáng tỏ chuyện xảy ra tối qua giữa anh và Kiều An Hảo.

Hóa ra anh không mơ, mà đó là sự thật.

Ánh mắt anh trở nên lạnh lẽo, bàn tay nắm chặt rồi mạnh mẽ xốc chân lên vùng dậy, cơn tức giận bùng bùng bốc lên, Lục Cẩn Niên cũng lao theo vào phòng tắm.

Kiều An Hảo sau khi đóng cửa phòng tắm, mới lặng lẽ hít một hơi dài. Tối hôm qua, cô cũng uống chút rượu, nửa tỉnh nửa mê mơ hồ mà chui vào lòng Lục Cẩn Niên hồi nào không hay. Cô còn tưởng mình đang mơ cho nên mới đánh bạo hôn anh, rồi như phản xạ tự nhiên anh cũng cuồng nhiệt hưởng ứng, và diễn biến càng đi xa khỏi nộ hôn ban đầu... Ai cũng ngỡ mình đang trong giấc mơ nên cứ việc buông thả.

Cô và Lục Cẩn Niên kết hôn đã hai tháng, nhưng đây không phải cuộc hôn nhân vì tình yêu. Nhìn ngoài không ai biết bọn họ là vợ chồng, từ ngày cưới hai người đã thỏa thuận ngầm không đụng chạm lẫn nhau, ra khỏi cửa thì xem như không hề quen biết, vậy mà cô dám phá vỡ ký kết ấy rồi...

Liệu khi tỉnh lại thì anh sẽ phản ứng như thế nào đây?

Nghĩ tới đó, đáy lòng Kiều An Hảo dâng lên một nỗi hoang mang và sợ hãi, phải một hồi cô mới run rẩy mở vòi nước, đang chuẩn bị đưa mặt vào dòng nước mát lạnh để lấy lại bình tĩnh thì cửa phòng tắm đột ngột bị Lục Cẩn Niên hung hăng đập một cước đá bung ra, trong cơn giận hừng hực anh nhào tới túm lấy cổ tay cô, cô dùng hết sức vung ra, anh nhanh tay bóp lấy cổ, đẩy cô áp sát vào tường.

Lục Cẩn Niên nóng nảy ra tay không hề nhẹ, toàn thân Kiều An Hảo ê nhức và nghẹn thở. Không bớt tức giận, Lục Cẩn Niên nhìn găm vào mặt cô mà rít lên: "Kiều An Hảo, tôi không ngờ cô có bản lĩnh giậu đổ bìm leo như vậy, thừa dịp tôi uống say chủ động nhảy vào tôi, rồi cả gan trèo lên giường của tôi nữa!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (2)

Lục Cẩn Niên nói tới đây thì ngưng lại như là nghĩ đến điều gì, ánh mắt trầm xuống, ra sức vừa siết cổ Kiều An Hảo vừa hướng khuôn mặt của cô lên, nhìn chăm chăm vào mắt của cô, nét mặt lạnh lùng anh nói bằng giọng băng giá: "Kiều An Hảo, nếu tôi nhớ không lầm trong đêm tân hôn, cô tỏ ra thuần khiết lắm mà! Câu nói đầu tiên của cô với tôi là không cho tôi chạm vào cô! Thế nào? Mới kết hôn có hai tháng mà cô đã thay đổi suy nghĩ, chủ động bò lên giường tôi?"

Khi Lục Cẩn Niên nói những lời này, trên gương mặt chữ điền đẹp đẽ không biểu hiện chút xíu tình cảm, đôi mắt đen sâu thẳm đẹp mê hồn trở nên sắc lạnh, cả người anh bất động ngoại trừ bàn tay đang siết cổ cô càng lúc càng mạnh như trút vào đó tất cả sự giận dữ, làm người ta khiếp sợ.

Kiều An Hảo vốn đã luống cuống trong sự cố căng thẳng này, lại còn bị anh một mực chất vấn thì càng kinh hoàng, ngay cả đầu ngón chân cũng run rẩy, cô cắn môi dưới, suy nghĩ cả buổi, nhưng vẫn không thể nói ra một chữ.

Lục Cẩn Niên cũng không mở miệng nói thêm câu nào, trông bộ dạng có vẻ kiên nhẫn chờ đợi cô trả lời.

Phòng tắm trở nên im lặng, ngọt ngào đến nín thở, ánh mắt Lục Cẩn Niên vẫn không rời khỏi gương mặt khả ái của Kiều An Hảo.

Tự đáy lòng cô đang vô cùng sợ hãi, cảm giác như anh ta có thể đọc thấu tâm can mình, tim cô đập càng ngày càng mạnh, ngay lúc Kiều An Hảo cho là mình sắp chịu đựng không nổi, Lục Căn Niên lại lên tiếng, phá vỡ sự yên tĩnh: "Hay là, ngay từ đầu cô đã muốn lên giường với tôi..."

Kiều An Hảo nghe đến đó toàn thân run lên, anh thật sự không hiểu được con người cô?

Kiều An Hảo chớp mắt thoáng kinh ngạc, nhưng để che giấu điều kia, cô theo phản xạ tự nhiên bật lời: "Tôi muốn diễn bộ phim truyền hình 《Địa lão thiên hoàng》."

Câu nói giòn tan của Kiều An Hảo đã dứt khoát cắt đứt lời nói đến một nửa của Lục Căn Niên.

Không biết có phải do Kiều An Hảo nhận lỗi quá nhanh khiến Lục Căn Niên không nghe thấy rõ ràng, anh có chút ngẩn người, nín lặng hồi lâu.

Kiều An Hảo cảm giác được tim mình đập thành thịch gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, cô cố gắng lấy hết sức bình tĩnh, nhìn chăm chăm gương mặt khô ngô trong sáng như thiên thần của Lục Căn Niên, cố gắng trấn tĩnh, tiếp tục lý lẽ: "Anh biết đấy, tôi bước vào làng giải trí đã hơn nửa năm rồi, nhưng vẫn chưa có vai diễn nào tốt cả. Anh được coi là ông trùm làng giải trí nên chỉ cần anh nói giúp một câu thì nhất định là tôi sẽ được diễn 《Địa lão thiên hoàng》."

Kiều An Hảo nói tới đây, dừng lại một chút, nhấp mím môi, ngữ điệu không hấp tấp vội vàng chêm thêm câu: "Còn tối hôm qua, là hồi báo của tôi."

Kiều An Hảo vừa dứt lời, Lục Căn Niên đồng tử kịch liệt co rút. Cổ đờ ép lại cơn tức giận mà những ngón tay anh đang siết chặt khẽ run lên dần dần buông lỏng khỏi cổ cô. Giây sau đó, anh liền giận quá thành cười: "Kiều An Hảo, cô đây là muốn chơi quy tắc ngầm với tôi sao?"

Lục Căn Niên cười khẽ hai tiếng rồi biến mất không còn dấu vết, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm cô, lời nói cay nghiệt mà lạnh lẽo: "Được lắm, Kiều An Hảo, nếu cô đã muốn chơi với tôi, tôi sẽ để cho cô biết thế nào là địa ngục!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 3

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (3)

Lục Căn Niên hận không thể xé nát khuôn mặt Kiều An Hào, nghiêng rãnh nghiêng lợi ném lại lời cuối cùng, liền buông bàn tay đang siết cổ cô, rồi không thềm liếc nhìn lấy một cái nghênh ngang rời đi.

Biết thế nào là địa ngục. Lông mi thật dài run lên, sắc mặt Kiều An Hào trở nên trắng nhợt, dựa sát vào tường không nhúc nhích, cho đến khi truyền đến tiếng đình tai nhức óc của cánh cửa đóng sầm, cô mím môi nuốt một ngụm nước bọt, vô lực ngồi xồm xuống, khóe mắt nổi lên một tầng ướm át.

Cô làm sao có thể chỉ để trở thành diễn viên trong bộ phim truyền hình "Địa lão thiên hoang" kia mới lên giường của anh chứ?

Chẳng qua cô chỉ lấy đó làm cái cớ để che dấu đi tâm tư của mình.

Mà điều đó, là một bí mật chỉ riêng duy nhất cô biết, rằng... cô yêu anh!

Đúng vậy, yêu anh, cô thầm yêu anh suốt mười ba năm, cô không dám cho anh biết, cũng không thể để anh biết.

Cô vốn tưởng rằng cô đã giấu những điều này rất tốt, nhưng là không ngờ tới, tới hôm qua cô chỉ uống chút rượu, liền để lộ ra tâm sự của mình, cô đúng là đã đánh giá quá cao năng lực của mình mà.

☆☆☆

Mặc kệ Lục Căn Niên có bao nhiêu phần nộ việc Kiều An Hảo chủ động leo lên giường anh, ba ngày sau, Kiều An Hảo vẫn nhận được cuộc gọi từ bên "Địa lão thiên hoang", thông báo cô đến thử vai diễn.

Kiều An Hảo cũng không biết vai diễn của cô là Lục Căn Niên phân phó xuống, hay là đạo diễn của "Địa lão thiên hoang" sắp xếp. Tần suất cô xuất hiện trong các bộ phim tuy không coi là nhiều, nhưng cũng không thể tính là ít, chưa nói tới vai chính quan trọng như thế nào, nhưng cũng không phải vai phụ có cũng được mà không có cũng không sao. Nhưng so với những vai diễn lúc trước, đúng là tốt hơn ngàn lần.

Bởi vì dựa vào thủ đoạn bất chính mà lấy được vai diễn này, cho nên khi Kiều An Hảo diễn thử, tuy chỉ có một cảnh nhưng đã kết thúc, liền trực tiếp ký hợp đồng.

Ba ngày sau, Kiều An Hảo tiến vào đoàn phim chính thức khởi quay, mà Lục Căn Niên cũng vào ngày hôm sau bay đi Rome quay bộ phim mới của anh.

Kết hôn hai tháng, hai con người ân-ái-một-đêm, liền chia cách ra hai con đường.

☆☆☆

Ba tháng sau.

☆☆☆

Qua ba tháng quay, đoàn làm phim "Địa lão thiên hoang" đã thuê một biệt thự có phong cảnh tuyệt đẹp trị giá ba mươi triệu ở vùng ngoại ô phía đông của thủ đô, mọi người trong đoàn ai nấy đều hân hoan. Cao hứng nhất phải kể đến đạo diễn của "Địa lão thiên hoang", ông sáng khoái làm cú phone đến Beijing Grand Hotel bao cả đại sảnh trên tầng thượng đãi toàn bộ người của đoàn buổi tiệc rượu.

Thời gian buổi tiệc của "Địa lão thiên hoang" là ba giờ chiều, nhân viên đoàn phim phải thu dọn đạo cụ, diễn viên thì phải tẩy trang và thay quần áo, cho nên buổi tiệc đành dời xuống tám giờ.

☆☆☆

Lục Cần Niên gần đây luôn ở Rome, bởi vì công ty tạm thời nảy sinh một chút sự việc nhỏ, hiện giờ tạm dừng thời gian hai ngày nghỉ ngơi chờ quay tiếp để về nước một chuyến.

Bởi vì thời gian cấp bách, Lục Cần Niên căn bản không có giây phút nghỉ ngơi trên chuyến bay đường dài mệt mỏi. Vừa hạ cánh, anh liền trực tiếp từ sân bay quốc tế Bắc Kinh đến công ty.

Tới công ty, các nhân sự cấp cao đã chờ sẵn trong phòng hội nghị, Lục Cần Niên ngay cả miếng nước cũng chưa uống, lập tức bắt đầu cuộc họp.

Hội nghị kéo dài liên tục từ ba giờ chiều đến sáu giờ tối mới kết thúc, khi Lục Cần Niên quay về văn phòng, trợ lý cũng tiến theo vào: "Ông Lục, tôi đã đặt vé máy bay mười hai giờ tối nay quay lại Rome, đến nơi thì ngài còn mười lăm tiếng để nghỉ ngơi trước lúc quay."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 4

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (4)

Bay một quãng đường dài cộng với buổi hội nghị lúc chiều khiến cho Lục Cẩn Niên có vẻ thoáng chút mệt mỏi. Anh ngồi trên ghế làm việc, vừa nghe trợ lý báo cáo hành trình, vừa thuận tay lấy ra chiếc di động mà anh đã tắt âm trong khi họp, thấy không có tin tức quan trọng, trong lúc đang chuẩn bị khóa màn hình di động, thì WeChat buzz lên, Lục Cẩn Niên vô tình tiện tay nhấn mở xem tin nhắn trong group: "Địa lão thiên hoang đã hoàn thành tốt đẹp, tám giờ tối nay ở Beijing Grand Hotel mở tiệc, có thời gian thì ghé qua đây nhá!"

Lục Cẩn Niên đọc đi đọc lại câu nói kia ước chừng năm giây, sau đó mới lặng lẽ ngẩng lên, gật đầu đồng ý với cô trợ lý đã báo cáo xong, tỏ vẻ đã biết.

Trợ lý theo Lục Cẩn Niên lâu năm rồi nên hiểu rõ tính anh trầm tĩnh ít nói, không bao giờ để lộ cảm xúc ra vẻ mặt, cô trợ lý vẫn tiếp tục nói: "Ông Lục, từ giờ tới lúc máy bay cất cánh còn sáu tiếng, ngài dùng bữa tối trong thành phố, hay là để ra thẳng đến sân bay rồi ăn ạ?"

"Ăn trong thành phố đi." Lục Cẩn Niên thản nhiên trả lời, không đợi trợ lý hỏi đi nơi nào ăn, liền nói tiếp: "Đi Beijing Grand Hotel."

Lục Cẩn Niên cùng trợ lý ăn xong bữa cơm tối, đã là tám giờ rưỡi tối rồi. Sau khi thanh toán, đúng lúc hai người một trước một sau bước về cửa chính, Lục Cẩn Niên bỗng dừng bước.

Trợ lý cũng vội vàng ngừng theo: "Ông Lục, có chuyện gì sao?"

Lục Căn Niên vẫn yên lặng không đáp một hồi lâu, đến khi trợ lý định lên tiếng hỏi lại một lần nữa thì anh mới từ tốn mở miệng nói: "Cậu vào trong xe trước chờ tôi, tôi có chút chuyện, lên lầu một lúc đã."

Nói xong, Lục Căn Niên đứng ở cửa chính khách sạn vài giây, sau đó mới xoay người, bước về phía thang máy.

-

-

Kiều An Hảo đóng vai chính trong bộ phim truyền hình "Địa lão thiên hoang", nên đương nhiên cũng phải tham buổi tiệc mừng công này, vừa về tới thành phố, cô dùng tốc độ nhanh nhất tắm rửa, thay quần áo, làm tóc, sau đó qua loa chọn một món trang sức trang nhã, liền vội vội vàng vàng chạy đến Beijing Grand Hotel. Nhưng rất tiếc Kiêu An Hảo vẫn không kịp, khi cô tới nơi thì đạo diễn "Địa lão thiên hoang" đã đứng trên sân khấu, đang trang trọng đọc bài diễn văn cảm tạ.

May mà mọi người tập trung chú ý nhìn người đạo diễn trên sân khấu nên không thấy Kiêu An Hảo đến trễ, cô đứng ở bên ngoài đám đông nhìn quanh một vòng, sau đó quyết định hướng về phía đại diện Triệu Manh đang đứng phía ngoài đi tới.

Đạo diễn nói cũng không dài, sau khi chấm dứt, bữa tiệc chính thức bắt đầu. Mọi người cụng ly, vui vẻ hàn huyên.

Tuy Kiêu An Hảo trong làng giải trí không phải là người có tên tuổi, nhưng lại sở hữu thân hình hoàn mỹ, khí chất tao nhã, hơn nữa còn biết cách đối nhân xử thế, cho nên ở buổi tiệc xã giao thế này, đối với người trên kẻ dưới cô đều có ngôn từ cử chỉ tao nhã thân thiện không chê vào đâu được.

Sau khi Kiều An Hảo kính rượu những người có máu mặt trong giới, thì cô đã đói đến nỗi bụng muốn dán vào lưng, không lên tiếng liền lôi kéo Triệu Mạnh qua khu buffet làm người bưng bê giúp cô, rồi tìm một chỗ gần cửa sổ ngồi xuống. Nhưng Kiều An Hảo còn chưa ăn được mấy miếng, thì bữa tiệc vốn đang ồn ào náo nhiệt, trong phút chốc đột nhiên yên tĩnh lạ thường.

Kiều An Hảo cố nuốt nốt miếng thức ăn, vừa tò mò ngẩng đầu lên nhìn theo phương hướng ánh mắt của mọi người, đã thấy bóng hình Lục Căn Niên đập vào trong mắt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 5

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (5)

Ngay lập tức sự việc của ba tháng trước ùa về trong đầu Kiều An Hảo, bởi vì uống say, u mê leo lên giường của anh, đã bị anh tức giận vừa bóp cổ vừa mắng nhiếc:

"Kiều An Hảo, cô đây là muốn chơi quy tắc ngầm với tôi sao?"

"Được lắm, Kiều An Hảo, nếu cô đã muốn chơi với tôi, tôi sẽ để cho cô biết thế nào là địa ngục!"

Nhớ đến đó Kiều An Hảo xiết chặt đôi đũa đang cầm trong tay, trái tim trong lồng ngực bắt đầu đập loạn xạ.

Ngày hôm đó, nhất định là anh vô cùng bức xúc nên mới có thể thốt ra những lời khó nghe như vậy. Suốt ba tháng qua cô luôn trốn tránh anh, nhưng cho dù trốn thế nào, cuối cùng bây giờ vẫn phải chạm mặt nhau.

Bộ vét màu đen cắt may vừa vặn khéo léo càng tôn thêm dáng người hào hoa nho nhã của Lục Cẩn Niên, ánh đèn đại sảnh yến tiệc làm gương mặt anh tỏa sáng lung linh hơn, tạo hóa ưu ái ban cho anh khuôn mặt quá hoàn hảo đến từng chi tiết nhỏ, mũi cao, mày ngài, mắt phượng, đôi môi mỏng gợi cảm, không thể diễn tả hết được vẻ đẹp xuất thần ấy.

Làng giải trí từ trước đến nay luôn không thiếu những nam thanh nữ tú, tuấn nam mỹ nữ, tùy tiện kéo bất kỳ ai trong đám người này, đều là sắc sở

loá mắt. Nhưng khi có mặt anh thì hết thấy đều chìm ngấm không ai sánh kịp, ở Lục Căn Niên toát ra một sức quyến rũ kỳ lạ, nó biến anh trở thành tâm điểm cho mọi người.

Toàn bộ khung cảnh buổi tiệc bởi vì anh đột nhiên xuất hiện mà lặng lẽ kéo dài chừng nửa phút, đạo diễn "Địa lão thiên hoang" là người đầu tiên phục hồi tinh thần, bưng ly rượu, ân cần khách sáo tiến lên đón: "Ông Lục."

Theo tiếng đạo diễn mở miệng, không khí buổi tiệc thoáng dịu đi một chút, tuy rằng mọi người trong lòng biết rõ ràng đi bắt chuyện sẽ không được đáp lại, nhưng tất cả đều khuôn mặt tươi cười hướng phía Lục Căn Niên chào hỏi: "Xin chào ông Lục!"

Lục Căn Niên phảng phất như không nghe được lời chào hỏi của người chung quanh, chỉ nhìn không chớp mắt hướng về phía khu ghế ngồi, bước đi thong thả, tuy chỉ là hành động rất đối bình thường như vậy, nhưng vẫn như trước được anh bước đi theo một hương vị làm điên đảo con người.

Đạo diễn bưng rượu, lễ đờ đi theo bên cạnh Lục Căn Niên, vẻ mặt hớn hở, miệng nói không ngớt.

Kiều An Hảo vẫn đang yên vị ở khu vực ngồi, ban đầu khoảng cách còn khá xa do có đám người che chắn, cô mới dám tranh thủ trộm ngắm Lục Căn Niên một chút. Khi bước chân anh càng ngày càng gần, cô chỉ dám thỉnh thoảng liếc nhanh qua một cái. Đến lúc Lục Căn Niên tới gần kề thì cô ngay cả đầu cũng không dám ngẩng, chỉ cầm đôi đũa mà xâu đồ ăn một cách cứng ngắc, giả đồ bình tĩnh thờ ơ không mảy may để ý tới sự xuất hiện của anh.

"Lục tổng, ngài đến mà không nói trước một tiếng, để tôi phái người đi đón ngài. . . ." Nghe tiếng đạo diễn nói Kiều An Hảo cảm giác được Lục Căn Niên đang đi tới chỗ mình, cô vô thức nắm chặt chiếc đũa hơn, lưng

đuổi thẳng, nhìn chăm chăm vào đĩa thức ăn không chớp mắt, mà ngay cả động tác nhai cũng trở nên thật cẩn thận.

Rốt cục Lục Căn Niên cũng bước đi ngang qua khỏi chỗ cô ngồi, Kiều An Hảo vừa định thở phào nhẹ nhõm, thì phát hiện anh tới ngồi xuống chiếc ghế ngay sau lưng mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 6

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (6)

Lúc ban đầu khi Kiều An Hảo thích Lục Cẩn Niên, nằm mộng cũng muốn có thể mỗi ngày nhìn thấy anh, nhưng sau đó, cô trở nên có chút e ngại khi thấy anh. Lúc anh đi xa thì không đến nỗi, nhưng chỉ cần ở khoảng cách gần, cô liền không thể nói nên lời, khẩn trương cùng sợ hãi, huống chi ba tháng trước còn xảy ra chuyện như vậy...

Lúc này anh ngồi đằng sau cô, giọng nói của anh, hơi thở của anh, cô đều có thể cảm nhận rõ ràng. Kiều An Hảo khẩn trương tới mức lòng bàn tay đổ đầy mồ hôi.

Lục Cẩn Niên cùng đạo diễn đàm luận về một số phim điện ảnh và chương trình truyền hình. Anh nói rất ít, mà chủ yếu là đạo diễn thao thao bất tuyệt. Nhưng mỗi lần Lục Cẩn Niên lên tiếng, đều làm cho đáy lòng Kiều An Hảo run lên kịch liệt.

Đến cuối cùng, cô không chịu nổi nữa, đành buông đôi đũa trong tay xuống, lấy cớ đi toilet nói với Triệu Mạnh rồi đứng lên.

Không biết có phải trùng hợp hay không, lúc Kiều An Hảo đứng lên, Lục Cẩn Niên cũng bật dậy.

Toilet phía sau Kiều An Hảo, cửa ra đại sảnh buổi tiệc sau lưng Lục Cẩn Niên. Cô xoay người, anh cũng xoay người, hai người cứ như vậy không kịp phòng bị bất ngờ đối mặt nhau.

Kiều An Hảo vừa chạm phải tầm mắt Lục Căn Niên, liền hoảng sợ vội vã cúi đầu, tránh đi ánh nhìn của anh.

Kiều An Hảo và Lục Căn Niên thành vợ chồng đã được năm tháng, nhưng là kết hôn trong bí mật, nên trong con mắt của người ngoài, hai người bọn họ chỉ là người xa lạ không có quan hệ.

Kiều An Hảo siết chặt bàn tay, cố gắng kiềm chế đáy lòng đang rung động của mình, vờ không quen biết Lục Căn Niên như những người khác, hướng phía anh cung kính chào chào hỏi: "Chào ông Lục."

Lục Căn Niên không thay đổi sắc mặt nhưng đứng bất động, ánh mắt có chút mơ hồ dường như căn bản là không nghe thấy tiếng của Kiều An Hảo. Qua một hồi thật lâu, anh chợt chớp mắt, xoay người, vòng qua bên trái bước hướng về cửa ra đại sảnh buổi tiệc rời đi.

Từ đầu đến cuối, anh đều không liếc mắt nhìn Kiều An Hảo lấy một cái, như thể người phụ nữ đứng trước mặt anh không phải là người vợ đã kết hôn cùng anh năm tháng qua.

-

Lục Căn Niên tính tình cô lãnh, toát ra hơi thở người-lạ-chớ-tới-gần. Hơn nữa, trong làng giải trí anh một tay che trời, khiến mọi người gặp anh khó tránh khỏi căng thẳng cẩn trọng. Hiện tại anh đã đi rồi, không khí buổi tiệc dần khôi phục lại sự huyền ảo, tất nhiên cũng bởi vì sự xuất hiện của anh, nhiều người không kiềm chế được bàn tán xôn xao về anh.

"Lục Căn Niên thật đúng là huyền thoại của giới showbiz!"

"Đâu chỉ là huyền thoại thôi, mà thật sự là một huyền thoại khó tin! Phải biết rằng từ lúc anh ta gia nhập đến nay, suốt mười năm mà không có một scandal hay vụ bê bối tình ái nào."

"Hơn nữa anh ta dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, nghe nói lúc anh ta gia nhập giới showbiz chỉ là một thanh niên nghèo, đòi tiền không có tiền muốn bối cảnh không bối cảnh, chịu không ít uất ức, nhẫn nhịn gần bốn năm mới hết khổ. Và rồi từ đó ra khỏi tầm kiểm soát, liên tiếp trong sáu năm nay, mười kiệt tác điện ảnh được bình chọn trên mạng, trong đó có sáu bộ phim anh ta đảm nhiệm vai chính, hai bộ là vai phụ."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 7

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (7)

"Hôn truyền kỳ một màn là ba năm trước đây, truyền thông Hoàn Ảnh gặp phải nguy cơ muốn đóng cửa, cậu ta đã dùng toàn bộ đồng lương dành dụm được trong mấy năm để thu mua lại truyền thông Hoàn Ảnh. Khi ấy tất cả mọi người đều nghĩ cậu ta đi tới kết cục phá sản không đồng xu dính túi, nào ai biết được chỉ trong ba năm ngắn ngủi, truyền thông Hoàn Ảnh thật sự trở thành công ty điện ảnh và truyền hình lớn nhất trong nước, những ngôi sao nổi tiếng trên truyền hình, người nào mà không phải xuất thân từ truyền thông Hoàn Ảnh chứ."

"Nhưng tôi nghe nói rằng cậu ta có tính cách hơi quái gở, không tình yêu, cũng không giao thiệp với người khác, chỉ thích làm việc một mình. Bất quá trong giới showbiz mấy năm nay không ai vượt qua được gương mặt anh tuấn, năng lực xuất chúng, lẫn diễn kỹ hạng nhất của cậu ta, khó trách mọi người đều gọi cậu ấy là người chồng quốc dân, chỉ là không biết người chồng quốc dân này cuối cùng sẽ lấy ai đây?"

"Lại nói, cậu ta gia nhập từ năm mười tám tuổi, đến nay cũng đã hai mươi tám rồi, cho dù là không kết hôn, cũng nên có bạn gái chứ? Như thế nào một chút tin tức cũng không có?"

"Đúng vậy, đừng nói bạn gái, mà ngay cả đối tượng ái - muội cũng không thể chụp được a, anh nói xem liệu cậu ấy có phải là không có hứng thú với phụ nữ không...?"

(Meo>> Ấy da, Niên ca chứng minh cho mọi người rằng mình không cong đi chứ. haha)

.....

Triệu Manh nghe những người xung quanh nghị luận, nhin không được ngẩng đầu nhìn chăm chăm Kiều An Hảo trước mặt đang cầm thìa khuấy cà phê, hỏi: "Không phải anh ấy ở Rome quay phim còn chưa kết thúc sao? Thế nào lại đột nhiên quay về Bắc Kinh?"

Tuy rằng chuyện kết hôn của Kiều An Hảo và Lục Căn Niên giữ bí mật với bên ngoài, nhưng thân là bạn tốt nhiều năm kiêm người đại diện của Kiều An Hảo - Triệu Manh, cho nên từ "anh ta" trong lời của Triệu Manh tuy không nêu tên nhưng cô hiểu được là đang ám chỉ Lục Căn Niên. Tay cầm thìa hơi dừng lại, sau đó cô ngẩng đầu lên và nhìn Triệu Manh, lắc lắc đầu, ăn ngay nói thật: "Không biết."

"Không biết?!" Triệu Manh vẽ mặt kỳ quái xem xét Kiều An Hảo: " Cô Kiều An Hảo, cô rốt cuộc có phải là vợ không vậy? Anh ta từ Rome quay về Bắc Kinh, sao lại không thông báo cho cô?"

Kiều An Hảo tiếp tục lắc đầu: "Không có."

Triệu Manh đột nhiên nghĩ đến cảnh tượng mới vừa rồi Kiều An Hảo và Lục Căn Niên chạm mặt nhau mà Lục Căn Niên từ đầu tới đuôi đều không nhìn Kiều An Hảo lấy một cái. Lúc đó, cô (Triệu Manh) chỉ nghĩ là hai người chỉ diễn trò để che giấu việc kết hôn, nhưng bây giờ cô lại thấy có vẻ không giống như cô nghĩ. Triệu Manh cau mày, mở miệng hỏi lần nữa: "Cô và anh ta đã từng vụng trộm như thế nào? Bình thường khi không gặp nhau thì bao lâu mới liên lạc một lần?"

Kiều An Hảo rũ xuống rèm mắt, không nói gì, cô và Lục Căn Niên không có xảy ra cái gì gọi là vụng trộm, từ khi kết hôn tới giờ đã được năm tháng, số lần nói chuyện không vượt quá ba, mà lần bọn họ nói chuyện

nhiều nhất là vào ba tháng trước, khi cô ngà ngà say mà ôm ấp yêu anh một lần, mà một lần đó cũng là anh mang cô.

Nghĩ tới điều ấy, Kiều An Hào nhếch môi cười nhạt, bỏ qua câu đầu mà trả lời thẳng vấn đề thứ hai của Triệu Manh: "Anh ấy và tôi đã ba tháng không liên lạc rồi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 8

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (8)

"Ba tháng?!" Triệu Manh mở to hai mắt, vẻ mặt bất khả tư nghị: "Cô Kiều An Hảo, cô rốt cuộc là vợ anh ta, hay anh ta đang nuôi vợ bé? Nói cô là vợ bé cũng là coi trọng cô lắm rồi. Vợ bé bồi kim chủ ngủ một giấc, còn có thể mò được không ít chỗ tốt, mà cô thì sao? Thân là vợ anh ta, cô xem cô từ đầu tới chân, ăn với mặc, có cái nào giá trị vượt qua năm con số đâu? Còn nữa, anh ta trong giới showbiz hô mưa gọi gió, muốn đưa cô lên thành ngôi sao sáng chói là việc dễ như trở bàn tay, nhưng lại khăng khăng chỉ cấp cho cô một vai phụ nhỏ trong Địa lão thiên hoang..."

([kim chủ] kim: tiền, chủ: chủ nhân; kiểu như anh là ông chủ sẽ giả tiền cho em ấy.)

Kiều An Hảo không nói bất cứ điều gì, nhưng đáy lòng lại bởi vì lời nói quyết liệt của Triệu Manh mà khẽ run. Triệu Manh nói đúng, cô đích xác ngay cả vợ bé cũng không bằng, tuy rằng cũng đều là bồi ngủ, nhưng vợ bé tốt xấu gì cũng có khả năng khiến kim chủ ưa thích, mà cô bồi anh ngủ, ngược lại còn chọc anh phần nộ cùng chán ghét.

Kiều An Hảo bưng lên cà phê hun hăng nuốt một ngụm, áp chế đáy lòng quẫn quại cay đắng, ngữ điệu nhẹ nhàng như thể đang nói đến chuyện tình của người khác: "Cô cũng không phải không biết, tôi và anh ấy là bất đắc dĩ mới kết hôn, hai người không có tình cảm, không liên lạc cũng là bình thường."

Triệu Mạnh và Kiều An Hảo quen nhau từ thời tiểu học, tuy rằng sở thích của hai người khác nhau một trời một vực, nhưng quan hệ luôn rất tốt, cho nên về một số chuyện cũ, Triệu Mạnh cũng biết. Cô nghe Kiều An Hảo nói những lời này, trầm mặc một lúc lâu, tầm mắt nhiều lần nhìn chăm chăm vào vẻ mặt Kiều An Hảo thủy chung vẫn duy trì bình tĩnh, rốt cuộc nhin không được thở dài một hơi, lên tiếng: "Kiều Kiều, hồi trung học cơ sở, trong trường nữ sinh có thể nói chuyện với anh ta không nhiều, có thể đếm trên đầu ngón tay, mà cô nằm trong số đó, hơn nữa lúc ấy anh ta đối với cô cũng không tệ, còn nhiều lần đi chơi với cô. Sau khi lên đại học, như thế nào đột nhiên hai người các người ai cũng không liên lạc với đối phương? Cho dù là gặp mặt, cũng xem như người xa lạ, như thể chưa bao giờ gặp trước đây, thậm chí đôi khi anh ta không nhin được nói những câu khó nghe. Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra giữa hai người?"

Xảy ra chuyện gì? Trong nháy mắt Kiều An Hảo trở nên có chút hoảng, cô nhìn chăm chăm tách cà phê trước mặt một hồi thật lâu, mới chậm rãi lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Tôi không biết, mấy năm nay, tôi còn muốn biết hơn cô, năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì chứ?"

-

Khi Lục Căn Niên lần nữa đi ra từ Beijing Grand Hotel, trợ lý đã đỗ xe trước cửa chính chờ.

Trợ lý thấy Lục Căn Niên, lập tức từ trên xe bước xuống, mở ra cửa sau xe.

Lục Căn Niên không nói tiếng nào khom người lên xe. Lúc trợ lý đóng cửa xe, thuận thế ngẩng đầu, liếc nhìn Lục Căn Niên, phát hiện trên khuôn mặt tuần mỹ của người đàn ông tỏa sáng, khóe môi căng chặt.

Trợ lý bị vẻ mặt như thế của Lục Căn Niên dọa sợ tới mức đáy lòng một trận chột dạ, vội vã đóng cửa sau xe, ngồi trên chỗ điều khiển, phát động

động cơ, quay vô lăng lái xe rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 9

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (9)

Trợ lý theo Lục Cẩn Niên rất nhiều năm, Lục Cẩn Niên chỉ cần có một cử chỉ vẻ mặt nhỏ thôi, liền có thể đoán được tâm tình của anh.

Khi anh căng khỏe môi, tám chín phần mười là biểu hiện tâm tình không tốt.

Chỉ là rõ ràng sau bữa tối, tâm tình anh vẫn bình thường không nóng không lạnh, như thế nào một mình một người lên lầu một chuyến, trở ra liền biến thành như vậy?

Trợ lý đẩy lòng tuy rằng nghi hoặc, nhưng cũng không có can đảm đi hỏi Lục Cẩn Niên rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ khi xe ra đến đường chính mới mở miệng xử lý việc công: "Ông Lục, bây giờ chúng ta ra thẳng sân bay chứ ạ?"

Lục Cẩn Niên không lên tiếng.

Bên trong xe càng trở nên tĩnh lặng.

Lục Cẩn Niên tính tình vốn là thiên lãnh, làm cho người ta một loại cảm giác rất khó tiếp cận, nhưng lúc này hơi thở lạnh băng xen lẫn cổ cảm giác áp bách từ trên người anh tỏa ra lan tràn, khiến không khí bên trong xe bị đè ép mà lạnh lẽo.

Trợ lý nhìn thẳng mặt đường, không mở miệng nói chuyện nữa, chỉ chuyên chú lái xe, nhưng đáy lòng cậu càng ngày càng căng thẳng.

Khi xe từ đường vành đai 2 chạy đến vành đai 3 (đường cao tốc của Bắc Kinh có 7 đường vành đai), tiết trời đang êm đẹp đột ngột chuyển mưa.

Để làm dịu lại sự căng thẳng của bản thân, trợ lý lần nữa lên tiếng: "Trời mưa rồi."

Lời nói vừa dứt, mưa càng nặng hạt hơn, bên trong thủy chung không tiếng của Lục Căn Niên, chỉ có âm thanh mưa rơi lạch tạch đập vào mạn xe.

Trợ lý liên tục hai lần nói chuyện, đều không nhận được trả lời, lần này hoàn toàn hết hy vọng liền im bặt.

Mưa càng lúc càng lớn, tầm nhìn không tốt, tốc độ xe cũng chậm lại. Vào lúc xe chuẩn bị quẹo vào hướng ra sân bay, Lục Căn Niên luôn trầm mặc bỗng nhiên lên tiếng: "Dừng xe!"

Lục Căn Niên thanh âm không lớn, nhưng cũng đủ để trợ lý có thể hoàn toàn nghe thấy, liền lập tức thẳng cả hai phanh lại.

Trợ lý quay đầu, nhìn về phía Lục Căn Niên: "Ông Lục, làm sao vậy?"

Lục Căn Niên rất lâu đã không lên tiếng, đôi mắt nhìn thẳng ra ngoài cửa sổ xe. Một đôi nam nữ mặc đồng phục học sinh đang vội vội vàng vàng chạy dưới cơn mưa như trút, cuối cùng cũng núp được dưới mái hiên một tòa nhà bên lề đường, hai em trú được khoảng hai phút, một chiếc taxi đến mở cửa, hai người liền chui vào trong xe rời đi. Nhưng tầm mắt Lục Căn Niên lại vẫn như cũ dừng lại ở nơi mái hiên mà hai em học sinh ấy vừa tránh mưa.

Trợ lý cũng không hiểu được Lục Căn Niên đang nhìn cái gì, thấy anh hô dừng xe, chậm chạp không có gì phân phó, nhin không được lại ra tiếng:

"Ông Lục?"

Lục Căn Niên vẫn không nói chuyện, dường như đang thất thần, sự việc nhiều năm về trước bỗng nhiên ùa về trong đầu anh. Hôm đó cũng là một ngày mưa to như vậy, anh và Kiều An Hảo cùng chạy vào một ngôi nhà cũ nát tránh mưa, đó là nơi anh và cô gặp nhau lần đầu tiên, hai người ai cũng không lên tiếng, cứ thế im lặng nhìn nhau, sau đó thấy đồng phục trên người đối phương mới biết là cả hai học cùng trường.

"Ông Lục?"

Không biết qua bao lâu, bên trong xe lại vang lên tiếng của trợ lý, Lục Căn Niên mi tâm hơi hơi giật, nhàn nhạt quay đầu, đáy mắt tối đen thâm thúy, bình thản không có bất kỳ sắc thái và cảm xúc nào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 10

Rước Về Ông Xã Nổi Tiếng (10)

"Ông Lục, chưa đến hai tiếng nữa là tới giờ máy bay cất cánh, chúng ta cần phải đi làm thủ tục."

Trợ lý còn chưa nói hết, Lục Cẩn Niên đã nhẹ giọng đánh gãy lời cậu: "Cậu xuống xe ở trạm taxi gần nhất đi."

"A?" Trợ lý kinh ngạc, vừa định tiếp tục nói, Lục Cẩn Niên giọng điệu không thăng trầm mở miệng: "Hôm nay không đi Rome, cậu hãy đổi vé máy bay thành sáng mai."

Đợi cho trợ lý xuống xe, Lục Cẩn Niên ngồi ở ghế lái, tay đặt trên vô lăng, ngón tay gõ lên một nhịp như đã quyết định điều gì, phiền não vụn chìa khóa, thuần thục lái xe, ngoặt một vòng tại giao lộ phía trước hướng vào thành phố.

-

Tiệc mừng công phim "Địa lão thiên hoang" kết thúc, Triệu Manh lái xe đưa Kiều An Hảo quay về Cẩm Tú Viên.

Cẩm Tú Viên là khu dân cư cao cấp ở Bắc Kinh, ba mặt núi vây quanh, tấc đất tấc vàng, mà phòng cưới của Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo nằm ở khu biệt thự Cẩm Tú Viên.

Triệu Manh vững vàng đỗ xe trước cổng biệt thự Lục Căn Niên và Kiều An Hảo sinh sống. Lúc này mưa đã tạnh, con đường được cọ rửa đặc biệt sạch sẽ, đèn đường mờ nhạt vẩy lên những giọt nước trên mặt đất, phản chiếu ánh sáng rực rỡ.

Kiều An Hảo chào tạm biệt Triệu Manh, chờ sau khi Triệu Manh đem xe quay đầu rời đi, mới từ trong túi lấy ra chìa khóa, mở cổng biệt thự.

Trời vừa đổ cơn mưa, vốn trong sân hoa nở ngập tràn, giờ trên sân lác đác vài cánh hoa rơi, những hạt mưa đọng lại trên những đóa còn trụ vững nhẹ nhàng từng giọt từng giọt tí tách trôi.

Lối vào biệt thự tuy không xa, nhưng Kiều An Hảo lại từng bước chậm rãi.

Lục Căn Niên từ Rome trở về Bắc Kinh, không biết tối nay có quay lại Cẩm Tú Viên hay không? Hoặc là, bây giờ, anh đã ở Cẩm Tú Viên rồi?

Chuyện xảy ra ba tháng trước kia, Kiều An Hảo thật sự không biết nên đối mặt với Lục Căn Niên như thế nào, vừa nghĩ tới cô có thể sẽ chạm mặt Lục Căn Niên, toàn thân Kiều An Hảo liền vô thức trở nên căng thẳng luống cuống lên.

Kiều An Hảo đứng trước cửa ra vào ngôi biệt thự, nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, mới cầm chìa khóa mở cửa.

Trong biệt thự không có gì ngoài người giúp việc cứ mỗi ngày hai lần đến quét tước vệ sinh ở bên ngoài, cũng không có người hầu ở lâu dài, cho nên cực kỳ yên tĩnh.

Kiều An Hảo đứng ở lối vào phòng khác, hướng mắt xung quanh, thấy không có một bóng người mới thay giày, từ từ đi lên lầu, nhìn đến trên lầu cũng trống rỗng, Kiều An Hảo lúc này mới âm thầm nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Anh không có ở Cẩm Tú Viên... Chỉ là không biết liệu đêm nay anh có tới?

Ngoài ba tháng anh và cô không gặp mặt, hai tháng đầu khi anh và cô kết hôn, anh cũng chỉ thỉnh thoảng mới ở lại Cẩm Tú Viên một lần, tuy rằng mỗi lần tới thời gian không cố định, nhưng cũng sẽ không muộn quá nửa đêm.

Lúc này là mười một giờ khuya, nói cách khác, đợi thêm một tiếng nữa, nếu như anh vẫn chưa đến, thì có nghĩa là đêm nay anh sẽ không tới.

Trong suốt khoảng thời gian này, Kiều An Hảo luôn thấp thỏm không yên, thời gian chậm rãi trôi, kim đồng hồ trên vách tường phòng ngủ chỉ một giờ. Kiều An Hảo thân thể căng thẳng suốt một đêm, rốt cuộc cũng được thả lỏng, cả người vô lực nằm trên ghế sofa.

Đã một giờ sáng rồi, đêm nay anh chắc chắn sẽ không xuất hiện.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 11

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (1)

Kiều An Hảo đợi cho tâm tình hoàn toàn bình lặng xuống, mới từ trên sofa đứng lên, cầm một bộ đồ ngủ, vào phòng tắm. Kiều An Hảo vắn nước vào bồn tắm trước, mới đứng trước bồn rửa mặt tháo trang sức, sau khi tẩy trang xong xuôi, cầm bàn chải đánh răng chuẩn bị bôi kem, nhưng xuyên qua âm thanh nước chảy róc rách lại truyền đến một đạo tiếng bước chân.

Kiều An Hảo động tác trong nháy mắt cứng đờ, nắm chặt bàn chải đánh răng trong tay, cô bất động trước bồn rửa mặt một hồi, sau đó đẩy cửa phòng tắm ra, kết quả liền thấy Lục Cẩn Niên đứng trước ghế sofa trong phòng ngủ.

Kiều An Hảo lo lắng đề phòng hơn nửa đêm Lục Cẩn Niên có thể hay không trở về, thẳng đến khi thấy sắc trời quá muộn, nghĩ rằng anh sẽ không tới thì tâm tình mới buông lỏng xuống, lúc này cô không hề chuẩn bị tâm lý gặp Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo đáy lòng rung mình, sợ hãi và căng thẳng này không thua gì khi toàn bộ trái tim cô bị chôn vùi.

Lục Cẩn Niên như là nghe thấy tiếng đẩy cửa, hơi nghiêng đầu, hướng ánh mắt về phía Kiều An Hảo ôn hoà nhưng không có chút cảm xúc nào quét qua.

Kiều An Hảo bị ánh mắt của Lục Cẩn Niên làm cho toàn thân run lên, theo bản năng thu lại tầm mắt nhìn Lục Cẩn Niên, rất nhanh cúi đầu, mặc dù cô biết cô mở miệng nói chuyện với anh, thì anh tám chín phần đều bàng

quang bỏ mặc, nhưng xét lại vẫn là chần chờ một chút, ôn thanh ôn khí mở miệng, hỏi một câu: "Anh đã trở lại?"

Cô đưa đỉnh đầu về phía anh. . . Thậm chí không bận tâm nhìn anh một cái. Lục Căn Niên nhếch khóe môi lên thật chặt, ánh mắt hờ hững rời khỏi trên người Kiều An Hảo, căn bản không có quan tâm Kiều An Hảo gì, chỉ là điềm nhiên như không giơ tay lên, cởi từng chiếc cúc áo tây trang của mình.

Kiều An Hảo sớm đã quen bị Lục Căn Niên lơ đi lời nói của mình, nhưng lúc này đây, không biết có phải vì chuyện ba tháng trước hay không, Kiều An Hảo lại miễn cảm nhận ra từ thời khắc sống chung, người đàn ông này có tấm kén lạnh lẽo băng giá, càng khiến cô khẩn trương cùng sợ hãi và muốn chạy trốn. Cô nắm chặt bàn chải đánh răng, rốt cuộc cũng không chịu nổi đành tìm đại cho mình cái cớ tạm thời né tránh: "Cái kia... Bồn tắm có thể đã đầy rồi, tôi đi tắm trước."

Lục Căn Niên vẫn như cũ một chút phản ứng ý tứ Kiều An Hảo đều không có, chỉ là hai ba lần kéo áo khoác tây trang, tiện tay ném vào một bên trên sofa, trực tiếp cất bước, hướng về cửa phòng ngủ đi ra ngoài.

Lục Căn Niên rời đi một hồi lâu, Kiều An Hảo mới hồi phục lại tinh thần, cô nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu, một lần nữa xoay người đi vào phòng tắm.

Nếu có thể, Kiều An Hảo thật muốn ở trong phòng tắm trốn cho đến khi Lục Căn Niên rời khỏi Cẩm Tú Viên, nhưng là, mặc kệ cô cố gắng chậm chạp như thế nào, thì vẫn phải chui ra khỏi phòng tắm.

Kiều An Hảo vừa mở cửa phòng tắm, liền thấy Lục Căn Niên từ căn phòng cách vách tắm rửa xong quay lại, anh mặc áo ngủ, ngồi ở giường - nơi vị trí anh thường hay nằm, hai tay khoanh sau đầu, nhắm mắt lại ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 12

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (2)

Kiều An Hảo vừa mở cửa phòng tắm, liền thấy Lục Cẩn Niên từ căn phòng cách vách tắm rửa xong quay lại, anh mặc áo ngủ, ngồi ở giường - nơi vị trí anh thường hay nằm, hai tay khoanh sau đầu, nhắm mắt lại ngủ.

Kiều An Hảo ngay cả vẻ mặt Lục Cẩn Niên đều không thấy rõ, liền vội vàng vàng thu hồi tầm mắt của mình, rũ mi mắt tới trước bàn trang điểm ngồi xuống.

Tấm gương nơi bàn trang điểm đối diện với chiếc giường lớn của hai người, vì thế mỗi lần soi gương, Kiều An Hảo đều lén quan sát Lục Cẩn Niên xuyên qua tấm gương kỳ diệu này.

Ban đầu, Kiều An Hảo chỉ dám vội vã liếc mắt nhìn người đàn ông, cứ lén la lén lút như thế cho đến khi cô phát giác anh luôn nhắm mắt như thể thật sự đang ngủ. Lúc này Kiều An Hảo mới dám đụng đến đồng hồ mỹ phẩm làm công việc dưỡng da, vừa tranh thủ lạng lẽ nhìn anh qua gương.

Khuôn mặt đỏ của anh, Kiều An Hảo có nhắm mắt lại vẫn có thể hình dung ra đầy đủ từng đường nét, thế nhưng, từ mười ba năm trước, khi lần đầu tiên cô gặp anh, đến tận bây giờ, chỉ cần nhìn vào gương mặt đó, cứ mỗi một lần cô đều có một loại cảm xúc kinh diễm.

Không biết có phải là do anh nhắm mắt lại, ít đi sự thờ ơ lạnh nhạt nơi đáy mắt, trên người anh có dòng khí lạnh cũng tiêu tán đi rất nhiều, khiến

cho đường nét trên khuôn mặt anh cũng nhu hòa đi rất nhiều.

Kiều An Hảo nhìn có chút xuất thần mê mẩn, thế cho nên cô cứ để y nguyên sửa đường thể trên mặt mà quên mất phân tán ra.

Mặc dù đây chỉ là cô đơn phương thầm thương trộm nhớ, nhưng có thể an tĩnh như vậy mà nhìn, đáy lòng cô cũng bắt đầu nảy sinh ra một loại ấm áp và hạnh phúc không thể diễn tả.

Nếu lúc anh mở mắt thức giấc, cô tuyệt đối không dám nhìn thẳng vào anh như vậy. Vì nếu cô không cẩn thận luôn nhìn anh thất thần, thì với ánh mắt sâu sắc của anh, bí mật ẩn giấu sâu dưới đáy lòng cô sẽ bị phanh phui mất.

Kiều An Hảo mặt mày đều trở nên dịu dàng ôn nhu, cô không kìm lòng được nâng tay lên, nhẹ nhàng mà chạm vào ảnh phản chiếu Lục Cẩn Niên trong gương, rồi không thể cưỡng lại ngón tay di chuyển theo đường nét miêu tả hình dáng anh, sau đó vuốt ve lên gương mặt anh này, cánh mũi đang phập phồng này, và dừng lại trên đôi môi hồng nhạt của anh.

Tâm trí cô ngay lập tức hiện ra đêm hôm đó ba tháng trước, chính cô đã chủ động hôn lên đôi môi này.

Cho dù đã qua ba tháng, cô vẫn còn nhớ rõ mồn một cánh môi anh mềm mại ấm áp.

Nhịp tim không nhịn được đập dồn dập càng lúc càng nhanh, ngón tay cô vẫn mân mê đôi môi anh phản chiếu trong gương.

Ngay tại thời điểm Kiều An Hảo sắp hoàn toàn chìm đắm trong thế giới tình yêu vụng trộm của mình, thì đột nhiên di động vang lên âm thanh tin nhắn nhắc nhở, sau đó Lục Cẩn Niên đang nằm trên giường như là bị làm ồn đến nơi, hơi cau mày. Kiều An Hảo nhất thời bị kinh hãi, theo phản xạ

có điều kiện rút nhanh tay về, vội vàng quýnh lên cầm miếng bông lau đi
đồng kem dưỡng bị bôi bôi trét trét lung tung trên mặt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 13

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (3)

Có thể là bởi vì hành động nhìn lên Lục Cẩn Niên suýt nữa bị bắt tại trận, Kiều An Hảo không dám xuyên qua gương liếc mắt đến bên giường nơi Lục Cẩn Niên nằm nữa, chỉ là thân thể cứng đơ, mắt không chớp nhìn chăm chăm mặt mình, bồi bồi trét trét.

Kiều An Hảo đáy lòng cho rằng dù hiện tại Lục Cẩn Niên đã tỉnh lại, nhưng với tính toán nhỏ nhặt của mình chỉ cần cô từ từ trang điểm thì anh sẽ lại ngủ tiếp thôi, thành ra cô cố gắng đem hết sức lực từ lúc sinh ra tới nay đem từng động tác làm một cách chậm rãi từ tốn nhất, đừng nói rùa, mà ngay cả ốc sên cũng phải chào thua.

Kiều An Hảo dưỡng da xong, nương theo động tác đứng lên, xuyên qua gương trộm nhìn Lục Cẩn Niên một cái, phát hiện anh nằm trên giường, cầm trong tay điện thoại di động chẳng biết nhìn cái gì.

Kiều An Hảo vừa nhìn thấy Lục Cẩn Niên tỉnh lại, cả người càng lo lắng hơn, cô động thái lặng lẽ đi đến một bên, đầu tiên tắt đèn phòng ngủ, sau đó mới lê chầm chậm tới bên giường, ngay lúc cô đang chuẩn bị xốc lên chân định nằm xuống, bất chợt như là suy nghĩ cái gì, xoay người, đi tới phòng thay quần áo, từ bên trong bế ra một chú gấu bông to bằng người.

Khi Kiều An Hảo ôm con gấu một lần nữa đi tới bên giường, Lục Cẩn Niên dừng dừng ngẩng đầu lên, nhìn lướt qua Kiều An Hảo, ánh mắt lộ ra có chút lãnh. Kiều An Hảo sợ đến kinh hồn táng đảm, không dám thở một

hơi, chỉ ôm con gấu vội vàng nằm xuống, sau đó đem con gấu đặt ở giữa cô và Lục Cẩn Niên, hoàn toàn ngăn cách hai người.

Kiều An Hảo lúc này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là thân thể lại nằm ngay ngắn, không dám cử động.

Con gấu bông này là sau khi anh và cô kết hôn, hai người nằm chung một giường hai lần rồi quyết định mua.

Bởi vì yêu anh, cứ mỗi khi cô gần sát Lục Cẩn Niên, thì tim đập dồn dập và hồi hộp vô cớ, cho nên ban đầu khi cô nằm trên giường, tư thế rất ư quy tắc, không dám di chuyển, thế nhưng đợi cho đến khi cô ngủ thiếp đi, tinh thần sẽ khó tránh khỏi thư giãn, tư thế ngủ cũng sẽ trở nên tùy ý, do cô không ý thức được mình đang ở dưới tình huống nào, có khả năng cô đụng trúng anh. Vào đêm đầu tiên, anh chỉ dùng lực đẩy cô ra, nhưng khi đêm thứ hai, anh trực tiếp xách cô lên từ trên giường ném xuống dưới đất, sau đó đứng dậy mặc quần áo và đi ra khỏi phòng.

Khi đó, cô chỉ biết là anh không thích cô đụng chạm vào anh, thậm chí là buổi tối ngủ cũng không cho phép vô ý đụng chạm.

Vì để tránh cho về sau phát sinh tình huống tương tự, ngày thứ hai cô đã cố ý mua một chú gấu bông cao to một thước tám, sau đó cứ mỗi lần cùng anh ngủ chung một giường liền đem bé bự đặt ở giữa hai người, thứ nhất có thể phòng ngừa chính mình buổi tối lại đụng đến anh, mà vừa có thể che chắn người của anh. Cứ mỗi lần thế, cô cũng sẽ không ngủ trước, bởi vì có anh sát bên, cô hồi hộp hơn nửa đêm mới có thể ngủ.

Bên trong phòng ngủ chỉ là ánh sáng mờ nhạt của đèn ngủ, tầm nhìn được tốt lắm, làm cho thính giác con người trở nên nhạy bén khác thường.

Kiều An Hảo nằm một bên gấu, nhắm mắt lại, nhưng không có nửa điểm buồn ngủ, trên người anh có một mùi hương dễ chịu nhẹ nhàng, chậm rãi bay vào mũi cô, khiến đáy lòng cô trở nên xao động.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 14

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (4)

Quanh quẩn bên tai cô là tiếng bíp bíp nho nhỏ Lục Cẩn Niên thỉnh thoảng gõ màn hình di động.

Không biết qua bao lâu, Lục Cẩn Niên khóa màn hình di động, toàn bộ phòng ngủ hoàn toàn yên tĩnh trở lại, yên tĩnh đến nỗi Kiều An Hảo có thể nghe thấy được hơi thở của Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo nằm xuống quá nhanh nên tư thế có chút không thoải mái. Cô không dám cử động mạnh nhưng cẩn thận mà thay đổi tư thế nằm một chút. Thế nhưng cho dù thế, vẫn gây động tĩnh đến Lục Cẩn Niên bên kia bé bự, anh lập tức mạnh mẽ xoay người, động tác có chút mạnh, Kiều An Hảo sợ đến mức hoàn toàn không dám cử động.

Có vẻ tâm tình Lục Cẩn Niên không được tốt lắm, chắc là có chuyện phiền não. Toàn bộ sự chú ý của Kiều An Hảo đều đặt lên người Lục Cẩn Niên nên cô cũng không ngủ được.

Đột nhiên, Lục Cẩn Niên xốc chăn đứng lên, động tác có chút mãnh liệt, Kiều An Hảo sợ tới nỗi muốn run cũng chẳng dám.

Kiều An Hảo không dám mở mắt nhìn Lục Cẩn Niên, cô chỉ nhắm mắt lại, nghe thấy tiếng bước chân của Lục Cẩn Niên, sau đó là tiếng bật lửa vang lên, theo sau là thoang thoang mùi thuốc lá lan ra khắp phòng.

Kiều An Hảo luôn nghĩ rằng Lục Cẩn Niên không hút thuốc, bởi đây là lần đầu tiên từ lúc kết hôn tới nay anh hút thuốc trước mặt cô. Đáy lòng Kiều An Hảo có chút nghi hoặc, Lục Cẩn Niên rốt cuộc là từ khi nào thì học được và bắt đầu hút thuốc?

Lục Cẩn Niên hút hai ngậm rồi nhìn lướt qua giường nơi Kiều An Hảo đang nằm và con gấu bên cạnh còn lớn hơn cả cô, sau đó liền hờ hững quay đầu đi tới ban công, mở cửa sổ ra.

Sau khi hút xong, đợi cho mùi thuốc lá trong phòng tản dần đi, Lục Cẩn Niên mới đóng cửa sổ, quay về giường ngủ.

Lần này Lục Cẩn Niên nằm xuống, liền không động đậy.

Không có Lục Cẩn Niên hết lần này tới lần khác gây ảnh hưởng, tuy rằng Kiều An Hảo trong lòng lo lắng nhưng vì có bé bự ngăn cách ở giữa, hơn nữa cô thật sự cũng có chút mệt, cả người dần dần buông lỏng cảnh giác, sau đó chậm rãi tiến vào giấc mộng.

Kiều An Hảo cũng không biết mình rốt cuộc ngủ bao lâu, đột nhiên cổ tay của cô bị người khác hung hăng nắm lấy, trong nháy mắt cơn đau buốt truyền khắp toàn thân cô. Kiều An Hảo đang mơ ngủ khẽ nhú mi, từ từ mở mắt, sau đó liền nhìn thấy Lục Cẩn Niên ngồi phía bên kia con gấu với ánh mắt lạnh như băng mà nhìn chằm chằm cô. Anh dùng âm điệu không chút ấm áp nói chuyện với cô: "Lại muốn thừa dịp lúc tôi ngủ, mà quyến rũ tôi?"

Kiều An Hảo chợt tỉnh ngủ, nghi hoặc trừng mắt nhìn, sau đó cúi đầu mới phát hiện không biết từ khi nào mà bàn tay cô lại xuyên qua bé bự, đưa tới bên cạnh Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo theo bản năng muốn rút tay về, lại bị Lục Cẩn Niên càng dùng sức giữ lấy, giọng điệu rõ ràng mang theo ý giễu cợt: "Như thế nào?"

Vừa diễn xong bộ phim thứ nhất, hiện tại không thể chờ đợi lại muốn dùng thân diễn lấy bộ phim thứ hai sao?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 15

Lại Muốn Dụ Dẫn Tôi (5)

Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên châm chọc, sắc mặt trở nên tái nhợt. Trở trêu thay, chuyện đêm hôm ấy hình thành định kiến trong anh, cho dù cô giải thích, anh cũng sẽ không tin, cô áp chế đáy lòng bi thương, nhẹ giọng nói: "Tôi không có ý đó."

"Không có?" Lục Cẩn Niên trào phúng cười nhạo một tiếng, mặt anh lúc đó lạnh như băng, lời nói sắc bén không chút lưu tình: "Thật không nghĩ tới, cô Kiều không chỉ có giậu đổ bìm leo, mà ngay cả kỹ năng khẩu thị tâm phi đều là số một! Trước đây không biết là ai, thừa dịp tôi uống say liền liền bò lên giường tôi? Nếu tôi nhớ không lầm, một đêm kia đều là cô chủ động, hơn nữa miệng còn luôn cầu xin tôi, muốn tôi ngủ cùng cô!"

Diễn đàn Lê Quý Đôn, editor Nhi1911, betaer MeoWiWi.

Lời nói của Lục Cẩn Niên như dao găm, từng nhát từng nhát cửa vào tim gan khiến lòng Kiều An Hảo rỉ máu đỏ tươi đến chói mắt.

Đêm đó, đúng là cô đã cầu anh, bất quá lúc đó là vì cô uống rượu, đầu óc không tỉnh táo, cô tưởng rằng đó chỉ là một giấc mơ, cho nên mới thì thầm vào tai anh nói: "Hãy để em làm người phụ nữ của anh?"

Diễn đàn Lê Quý Đôn, editor Nhi1911, betaer MeoWiWi.

Kiều An Hảo thật sự không nghĩ tới Lục Cẩn Niên lấy chuyện tình đêm đó mang ra chế nhạo cô, ngay lập tức sắc mặt của cô trở nên đỏ ửng vì nhục nhã hổ thẹn và cũng thật thảm hại. Cô lấy tay nhéo chính mình, muốn dùng đau đớn này để át đi nỗi đau mà lời nói Lục Cẩn Niên gây ra, mới giọng điệu bình tĩnh hướng Lục Cẩn Niên tiếp tục mở miệng giải thích: "Tôi thật không có ý muốn quyến rũ anh, tôi chỉ là đang ngủ, không biết sao tay lại đụng trúng anh."

Diễn đàn Lê Quý Đôn, editor Nhi1911, betaer MeoWiWi.

"Tốt nhất là như cô nói, tuy nhiên, nói cho cô biết, mặc dù trò chơi là do cô bắt đầu, nhưng chơi tiếp như thế nào là do tôi quyết định. Cô dùng thân thể thực sự có thể chiếm được chỗ tốt ở chỗ tôi, nhưng điều kiện tiên quyết là không phải cô muốn chỗ tốt liền có thể đạt được, cũng phải nhìn xem tôi có hứng thú muốn ngủ với cô hay không." Lục Cẩn Niên dừng một chút, giọng điệu mang theo cao ngạo lạnh lẽo, tiếp tục bực bõ nói: "Nếu tôi không có hứng thú, cho dù cô cố sống cố chết cầu xin tôi như lần trước, tôi cũng chẳng thèm chạm vào một ngón tay cô!"

Diễn đàn Lê Quý Đôn, editor Nhi1911, betaer MeoWiWi.

Nghe những lời Lục Cẩn Niên vừa nói, huyết sắc trên mặt Kiều An Hảo từng chút từng chút biến mất gần như không còn một giọt.

Khi Lục Cẩn Niên nói những lời này, cô vẫn luôn duy trì tư thế cúi đầu, từ đầu đến cuối không có can đảm ngẩng đầu nhìn nét mặt anh.

Lục Cẩn Niên nói xong những lời này, liền lạnh nhạt hất cổ tay cô ra, xoay người xuống giường, đi vào phòng thay quần áo.

Diễn đàn Lê Quý Đôn, editor Nhi1911, betaer MeoWiWi.

Thời điểm Lục Cẩn Niên ăn mặc chỉnh ra khỏi phòng thay đồ, Kiều An Hảo vẫn duy trì tư thế từ lúc trước khi anh rời giường, bóng dáng cô mỏng

manh, hơn nữa còn cúi đầu, giống như học sinh tiểu học vì làm sai mà bị người lớn khiển trách, trong ánh đèn mờ chiếu xuống trông có vẻ cực kỳ vô tội.

Diễn đàn Lê Quý Đôn, editor Nhi1911, betaer MeoWiWi.

Lục Căn Niên đứng ở cửa phòng thay đồ, lặng lẽ nhìn chăm chăm vào Kiều An Hảo một lát, sau đó ánh mắt trầm xuống, liền xoay người, mở cửa phòng ngủ, rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 16

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (6)

Thật lâu sau khi Lục Căn Niên rời đi, Kiều An Hảo mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm vào nửa giường lớn nơi Lục Căn Niên vừa mới nằm trong chốc lát, sau đó đặt bé bự qua một bên, cúi mặt vào nơi mà Lục Căn Niên vừa nằm ấy, bên trên còn vương lại chút hơi thở ấm áp của anh.

Kiều An Hảo tham lam hít hơi ấm còn lưu lại trên chăn của anh, sau đó mặt cọ cọ mặt vào chăn, nơi mang theo nhiệt độ cơ thể của anh, đáy lòng bắt đầu dâng lên một chút chua xót.

Ngay cả khi anh nói với cô những lời tàn nhẫn độc ác như vậy, nhưng cô lại không có khí khái mà vẫn yêu anh.

Ở buổi tiệc mừng công phim "Địa lão thiên hoang" tối qua, Triệu Manh nói không sai, lúc trước kia giữa cô và anh không phải như thế này.

Những năm anh ở trường học, có quan hệ tốt với nam sinh là điều bình thường, nhưng đối với nữ sinh nếu có thể tránh liền tránh đi, mà cô quả thật là khác với những nữ sinh khác vì có thể nói chuyện cùng anh.

Đương nhiên, cô có thể cùng anh nói chuyện, không phải bởi vì anh đối với cô có chút để ý, mà là vì Hứa Gia Mộc.

Hứa gia cùng Kiều gia có thâm giao, cho nên cô và Hứa Gia Mộc từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, quan hệ rất tốt. Mà Lục Căn Niên là anh cùng cha

khác mẹ với Hứa Gia Mộc, nói cách khác, Lục Căn Niên cũng là người của Hứa gia, nhưng anh chỉ là con riêng.

Lục Căn Niên cùng Hứa Gia Mộc, hai người không vì bậc cha chú mà xuất hiện vấn đề gì ngăn cách, ngược lại cảm tình của bọn đặc biệt tốt.

Kiều An Hảo chính là thông qua Hứa Gia Mộc mà quen biết, có thể cùng Lục Căn Niên nói chuyện nhiều hơn so với các nữ sinh khác.

Nhưng là, cũng chỉ là nói xã giao mà thôi, hơn nữa tuyệt đại đa số đều là "Xin chào", "Hi", "Tạm biệt", toàn những câu nói khách sáo không quan trọng.

Thời điểm còn trẻ không có nhiều cố kỵ như bây giờ, tim rung động liền sẽ chủ động tấn công. Khi đó cô tuy rằng không táo bạo giống các nữ sinh khác dám thổ lộ với anh, viết thư tình cho anh, ở lễ tình nhân trao tặng anh chocolate. Nhưng cô luôn yên lặng mà quan sát từng động thái của anh, ngẫu nhiên ở trường học, sân thể dục hay bất ngờ gặp anh trên đường về nhà, sau đó cố gắng kiềm chế sự kích động đặc thù của thiếu nữ, ra về trùng hợp rồi chờ anh lên tiếng gọi, anh có đôi khi đáp lại cô, có đôi khi chỉ gật đầu, cho dù khô khan không một đoạn đối thoại thú vị như thế, cô vẫn hạnh phúc mà nhảy nhót thật lâu.

Cô không phải chưa từng ảo tưởng được ở cùng anh, nhưng lại không có dũng khí mà thổ lộ, mối quan hệ của bọn họ cứ như vậy ôn hoà, duy trì khoảng cách không xa không gần. Nhưng cô thích, từng ngày từng ngày khắc sâu, đến cuối cùng liền biến thành yêu sâu đậm khắc cốt ghi tâm.

Sau này lên đại học, cô cũng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, thái độ Lục Căn Niên đối với cô trở nên lạnh nhạt và cực kỳ chán ghét.

Ban đầu, cô chỉ nghĩ mình quá nhạy cảm, bởi vì cô yêu anh nên mới xuất hiện ảo tưởng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 17

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (7)

Nhưng mãi đến sau này, cô trong lúc vô tình từ trong miệng Hứa Gia Mịch nghe được anh nói đã có người thương. Sau đó lại một lần ngẫu nhiên lúc ăn cơm gặp anh, cô nhin không được liền hỏi, người trong lòng anh là ai.

Tuy vào thời điểm đó, Lục Cẩn Niên đã nhiều lần có thái độ không kiên nhẫn đối với cô, thế nhưng một lần kia, cũng là anh một lần đã không giữ được kiên nhẫn với cô.

Thậm chí sau một thời gian dài, cô vẫn còn nhớ rõ, khi ấy anh dùng vẻ mặt rất lạnh nhạt và lạnh lẽo mà nói với cô: "Bất kể người tôi thích là ai, thì đó cũng không phải là cô!"

Vào lúc đó, cô mới hoàn toàn hiểu được, Lục Cẩn Niên thật sự rất chán ghét cô.

Tuy rằng cô không rõ lắm, anh rốt cuộc bởi vì sao mà chán ghét và ghê tởm cô, nhưng từ thời điểm đó cô cũng thức thời bắt đầu xa cách anh.

Giống như lời Triệu Manh nói, anh và cô từ khi đó cơ hồ đã bắt đầu ít liên lạc, cho dù là ngẫu nhiên gặp mặt, cũng như những người xa lạ mà không biết nhau, không trao đổi, coi như bất đắc dĩ phải nói chuyện thì trong lời nói của anh, luôn là những câu khó nghe và khiến người khác tổn thương.

Vì quá yêu, cho nên mới để tâm đến những lời anh nói. Vì quá yêu, cho nên luôn dễ dàng bị cửa nát tim gan nơi yếu hại nhất của cô, dần dà lâu ngày, cô sinh ra sợ phải đối mặt với anh, sợ giao lưu với anh. Không vì lí do nào khác, chỉ vì sợ anh vừa mở miệng, lời nói ra liền khiến cho cô rướm đầy máu và thống khổ.

Kỳ thật cô vẫn luôn nghĩ rằng, cô và anh sẽ không có khả năng cùng xuất hiện, hai người liền như vậy mỗi người một ngã. Cho đến một ngày, ông trời trêu ngươi, cô và anh gắng gượng trở thành vợ chồng.

Trời biết, khi cô biết cô và anh trở thành vợ chồng, cô hạnh phúc và vui mừng như thế nào.

Cô biết anh chán ghét cô, cho nên trong đêm tân hôn, cô liền thức thối nói sẽ không can thiệp vào cuộc sống của anh, cũng sẽ không làm ảnh hưởng đến anh, lại càng sẽ không để bất luận ai biết quan hệ giữa anh và cô.

Cô chính là quá yêu anh, cho nên đêm đó mới theo cơn say mơ mơ màng màng hồ đồ chủ động quyến rũ anh.

Cô nghĩ rằng anh thật sự chán ghét cô tới cực điểm, mới có thể sau khi ngủ với cô liền phản nộ như vậy.

Kỳ thật cô thật không muốn anh nghĩ rằng cô vì vai diễn của bộ phim này, mới nhảy vào trong ngực anh, nhưng cô không có cách nào khác, cô chỉ có thể vờ như mình là một cô gái ham hư vinh, giống những cô gái khác vì danh lợi mà không tiếc rẻ việc bán thân để ngụy biện cho lần ôm ấp kia.

Bởi vì, anh đã từng nói: bất kể người anh thích là ai, thì đó không phải là cô!

Nghĩ đến đây, khóe mắt Kiều An Hào có chút ướt.

Lục Căn Niên rời đi, Kiều An Hào mãi cho đến rạng sáng vẫn không thể đi vào giấc ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, cô vẫn chưa gặp lại Lục Căn Niên, thậm chí ngay cả một chút tin tức của anh cũng đều không có.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 18

Lại Muốn Quyến Rũ Tôi? (8)

Qua khoảng một tuần, Kiều An Hảo nhìn thấy tin tức mới nhất trong làng giải trí về việc Lục Cẩn Niên đang quay phim điện ảnh, sau đó cô mới biết rõ tình hình anh quay phim ở Rome.

Những ngày ảm đạm tiếp theo cứ trôi đi, mới nháy mắt đã qua nửa tháng, đã đến cuối tháng Tư.

Kiều An Hảo vào làng giải trí đã hơn nửa năm, không có tiếng cũng chẳng có miếng. Dù cho cô dựa vào Lục Cẩn Niên mà có được vai diễn trong "Địa lão thiên hoang", nhưng là hiện tại bộ phim đang ở hậu kỳ chế tác, vẫn chưa công chiếu. Hơn nữa ngay cả khi tung ra quảng cáo, nhưng cũng chỉ là dành cho những diễn viên nổi tiếng trong phim, đó là lý do mà Kiều An Hảo vẫn như cũ không được ai biết đến, không có ai tìm đến cô để thử vai diễn, cũng không có quảng cáo nào mời cô làm đại diện, dẫn đến cô mỗi ngày đều có thời gian nhàn rỗi.

Nhưng Triệu Manh vẫn luôn là một người đại diện có trách nhiệm, không ngừng giúp cô tìm không ít cơ hội thử vai của các bộ phim mới.

Trong làng giải trí từ trước đến nay luôn thâm sâu, có nhiều khi không phải bạn xinh đẹp, diễn kỹ tốt, liền có thể nhận được vai diễn. Vì thế trong hơn nửa tháng nay, Kiều An Hảo đã tám lần dưới ống kính, mỗi lần đều kết thúc trong thất bại.

Mà hôm nay, là lần thứ chín Kiều An Hảo thử vai, kết cục giống như tám lần trước, vẫn là không được diễn.

"Kiều Kiều, gần một tháng rồi, đừng nói vai kha khá, ngay cả một vai đây tớ chỉ lộ cái mặt, cũng không quay thử thành công. Nếu cứ tiếp tục như vậy, chúng ta chết đói mất."

So sánh với Triệu Manh nóng nảy hấp tấp, Kiều An Hảo ngược lại có vẻ vô cùng bình thản, cô ngồi ở ghế lái phụ, một bên tùy ý xem lướt qua điện thoại, một bên ngữ điệu bình ổn nói: "Trước kia, không phải chúng ta cũng thế này sao?"

Kiều An Hảo nói tới đây, vừa vặn thấy trên Sina Weibo đứng đầu mục tìm kiếm là tên "Lục Căn Niên", lời đang nói tức khắc đứt đoạn, một lát sau mới làm như không có chuyện gì, tiếp tục nói: "Hơn nữa, nếu như tôi chết đói, tôi cũng sẽ không để cậu cùng chết đói đâu."

"Tôi đương nhiên biết cậu sẽ không bỏ đói tôi, cho dù nửa năm qua không nhận được vai diễn, nhưng mỗi tháng đều cấp cho tôi tiền lương. Thế nhưng, Kiều Kiều, cha mẹ cậu có để lại cho cậu nhiều tài sản như thế nào, cũng không chịu nổi cậu tiêu phí như thế!" Triệu Manh vừa nói, một bên nhìn qua kính chiếu hậu liếc Kiều An Hảo một cái, liền nhìn thấy trên màn hình điện thoại di động của cô xuất hiện ba chữ "Lục Căn Niên". Một lát sau, tiếp tục nói: "Kiều Kiều, bằng không cậu tìm Lục Căn Niên hỏi một vai đi, thừa dịp cậu bây giờ còn có thể từ trên người anh ta với được chỗ tốt, liền mạnh mẽ lợi dụng anh ta một chút. Dù sao tên đàn ông này không đối tốt với cậu, không cần phải uống. Lại nói, tiền của anh ta và cậu nửa xu quan hệ cũng không có. Ba mẹ cậu mất sớm, từ nhỏ được người chú nuôi lớn, chẳng lẽ cậu muốn sau khi không còn quan hệ với anh ta, lại về ăn nhờ ở đậu nhà ông chú cậu?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 19

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (9)

Triệu Manh nói không sai, tuy suy nghĩ có hơi thực tế, nhưng mọi chuyện đều là lo nghĩ cho cô. Kiều An Hảo cũng biết, lời nói của Triệu Manh không có ác ý, chẳng qua là muốn tình hình hiện tại của cô nhanh chóng vượt dậy trong làng giải trí thì chỉ còn cách nương tựa vào thế lực của Lục Căn Niên. Tương lai nếu phải chia tay Lục Căn Niên, cô cũng có thể có được một cuộc sống giàu sang, phụ nữ đa phần vì mình mà dự liệu, chung quy không có sai.

Cũng không phải cô thanh cao mà khinh thường loại giao dịch này. Mà là, người đàn ông kia chán ghét cô, ngay cả ngủ cùng cô cũng khiến anh chán ghét.

Kiều An Hảo rũ mi che đi đáy mắt buồn bã, sau đó bưng môi nở nụ cười: " Anh ấy đang quay phim ở Rome, việc này không phải cậu biết biết. Mình cũng không thể chạy đến Rome để ngủ cùng anh ta."

Triệu Manh nghe được câu này, biểu tình hơi sửng sốt.

Kiều An Hảo mi tâm cau lại, nghi ngờ hỏi một câu: "Làm sao vậy?"

"Kiều Kiều, cậu không biết sao?"

"Biết cái gì?"

Triệu Manh qua thật lâu mới mở miệng nói: "Lục Căn Niên đã rời Rome từ hai ngày trước, anh ta lẽ nào vẫn chưa về nhà sao?"

Anh đã trở về... Nhưng cô là vợ mà lại chẳng hề hay biết.

Kiều An Hảo biểu tình cứng nhắc, sau đó phảng phất như cùng mình không có quan hệ gì vậy, dừng dừng cười nói: "Anh ấy bình thường không hay về nhà, mình đạt được kỷ lục dài nhất trong ba tháng không có tin tức của anh ấy, bất quá hiện tại mới hơn nửa tháng."

Triệu Manh không nói tiếp, trong xe nháy mắt trở nên yên tĩnh, một lát sau, Triệu Manh vẫn là không nhin được liền nói: "Kiều Kiều, hai ngày trước từ người khác mà mình biết được anh ta đã trở về, người đó hình như nghe nói từ ban lãnh đạo truyền thông Hoàn Ảnh, hôm Lục Căn Niên mới từ Rome trở về liền tới công ty họp, kết quả hội nghị mới diễn ra một nửa, anh ta lại đột nhiên ngất xỉu, sau đó được đưa đến bệnh viện."

Kiều An Hảo nghe được tin này, sau một lúc lâu, mới nhàn nhạt "À" một tiếng.

"Mình còn nghe mấy người lãnh đạo đó nói, Lục Căn Niên rất kỳ quái, sốt cao tới 40 độ, kết quả đưa đến bệnh viện, sống chết cũng không chịu để cho bác sĩ kiểm tra, cứ thế âm ỉ đòi xuất viện, mọi người cố gắng khuyên như thế nào cũng không lay chuyển được anh ta. Cuối cùng anh ta cứ thế mặc bản thân đang sốt cao, bỏ lại mọi người, một mình lái xe rời đi." Nói xong lời cuối cùng, Triệu Manh nhin không được cảm thán một câu: "Lục Căn Niên đúng là có nhiều tật xấu a, đã đốt thành cái quỷ dạng kia rồi, cũng không chịu cho bác sĩ khám, cậu nói anh ta có thể chết cháy vì sốt quá cao hay không?"

Kiều An Hảo vẻ mặt vẫn bình tĩnh như cũ, nhưng hai tay cô ở nơi Triệu Manh không nhìn thấy, âm thầm bấu chặt vạt áo mình.

Triệu Manh không chớp mắt nhìn chăm chăm con đường phía trước lái xe, qua một lúc lâu, lại lên tiếng hỏi một câu: "Kiều Kiều, cậu không định đi xem anh ta sao?"

Kiều An Hảo trầm mặc một hồi, lắc đầu: "Mình đã nói với anh ấy sẽ không can thiệp vào cuộc sống của nhau."

Lần này đổi thành Triệu Manh "À" một tiếng, sau đó hai người liền không nói chuyện nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 20

Lại Muốn Dụ Dỗ Tôi? (10)

Bất kể Kiều An Hảo ở trước mặt Triệu Manh biểu hiện không quan tâm Lục Cẩn Niên, Triệu Manh vẫn đưa cô về Cẩm Tú Viên, Kiều An Hảo do dự một hồi, cuối cùng vẫn là mở garage lấy xe của mình, ra khỏi nhà.

Kiều An Hảo có nghe Hứa Gia Mộc nhắc qua, ở vùng ngoại ô phía Bắc thành phố, Lục Cẩn Niên có một căn biệt thự riêng biệt giữa sườn núi. Cô còn thông qua Hứa Gia Mộc mà biết nơi mà Lục Cẩn Niên ghét nhất chính là bệnh viện, mỗi lần anh ngã bệnh, đều muốn chạy đến cái nơi biệt thự rừng rú hoang vắng đó mà một mình trốn tránh.

Kỳ thực khi đó, Hứa Gia Mộc bất quá là bởi vì Lục Cẩn Niên sinh bệnh nhưng sống chết cũng không chịu đi bệnh viện nên mới thuận miệng mà tiết lộ với cô.

Nhiều khi người nói vô tâm, người nghe có ý, nên lúc đó cô đã âm thầm ghi nhớ.

Tuy rằng Kiều An Hảo không xác định được Lục Cẩn Niên có ở trong căn biệt thự đó hay không, thế nhưng, cô vẫn ôm một chút hy vọng thử vận may, chuẩn bị đi một chuyến.

Trước khi đi Kiều An Hảo còn cố ý đi đến tiệm thuốc, cô không biết Lục Cẩn Niên rốt cuộc là bị bệnh gì. Cho nên để cẩn thận, cô chỉ mua một ít thuốc hạ sốt.

Kiều An Hảo cũng chưa từng đến căn biệt thự đó, chỉ là mơ mơ hồ hồ nhớ được, Hứa Gia Mộc nói căn biệt thự của Lục Căn Niên nằm ở nơi cao nhất của ngọn núi nhất, mà cái ngọn núi kia tên là Nghi Sơn. Cho nên Kiều An Hảo chỉ là tìm kiếm đường đi Nghi Sơn, liền sau đó phát hiện quả thật nó nằm ở phía bắc Bắc Kinh, lúc này mới khởi động xe, lên đường.

Cũng may Nghi Sơn không lớn, chỉ có một khu biệt thự, Kiều An Hảo lái xe chạy thẳng tới đỉnh cao nhất nơi biệt thự, thấy phía trên là một tòa biệt thự lơ lửng, cô đoán đó có lẽ là biệt thự của Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo khởi hành đi lúc ba giờ chiều, cho tới khi cô đến Nghi Sơn, đã hơn năm giờ chiều.

Lúc này mặt trời đã xuống núi, ánh mặt trời đỏ vàng chiếu vào phía lên biệt thự, làm nổi bật như một tòa thành, đẹp huy hoàng.

Cổng biệt thự đóng chặt, Kiều An Hảo dừng thẳng xe trước cổng, nhìn xung quanh trái phải, thấy một bên hàng rào rất thấp, liền trực tiếp trèo qua.

Cô không có chìa khóa của biệt thự nên đành gõ cửa, nhưng không có ai ra mở, hướng đến cửa sổ sát đất nhìn xuyên vào căn biệt thự rộng lớn, cũng không thấy bóng dáng Lục Căn Niên. Kiều An Hảo đi vòng quanh biệt thự dạo qua một vòng, cuối cùng phát hiện phía sau biệt thự có một cánh cửa sổ sát đất đang hé mở một nửa, cô do dự một chút, liền đi lên trước, nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào.

Trong biệt thự trang hoàng cực kỳ xa hoa, Kiều An Hảo trước tiên đi quanh một vòng ở tầng một, không thấy bóng dáng Lục Căn Niên, liền bước lên tầng hai. Toàn bộ biệt thự rất yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân của cô, Kiều An Hảo lần lượt kiểm tra từng phòng, cuối cùng trong căn phòng ngủ lớn cuối lầu 2 cũng thấy được Lục Căn Niên.

Anh đang mặc tây trang trên người, mắt nhắm lại, yên tĩnh nằm trên giường.

Kiều An Hảo giơ tay lên gõ cửa một cái, thấy người đàn ông trên giường không có phản ứng, lúc này cô mới bước nhanh vào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 21

Ai Cho Phép Cô Vào? (1)

Người đàn ông vẫn mặc tây trang, nhắm mắt nằm yên tĩnh trên giường, từ xa nhìn lại, như là đang ngủ rất say.

Kiều An Hảo giơ tay lên gõ cửa một cái, thấy người trên giường không có phản ứng, cô chau mày liền nhanh chóng bước vào.

Tiến lại gần, Kiều An Hảo mới nhìn rõ Lục Cẩn Niên nằm tùy ý trên giường. Cơ thể khẽ run, cô vô thức vươn tay sờ lên trán anh kiểm tra nhiệt độ, mới thấy nóng kinh người. Mà người đàn ông này, ngay cả khi cô đã bước vào và chạm vào anh, từ đầu đến cuối đều không có bất kỳ một phản ứng nào, chắc hẳn sốt đến hôm mê đi.

Kiều An Hảo vội vàng đem thuốc hạ sốt cô đã mua ra, lấy hai viên theo bản hướng dẫn liều lượng thuốc, với lấy chai nước suối trên tủ đầu giường mở nắp. Sau đó cô cố sức nâng người Lục Cẩn Niên lên, nhét viên thuốc vào miệng anh, cầm chai nước đưa tới bên miệng anh đổ vào.

Lục Cẩn Niên sốt đến hoàn toàn không có một chút ý thức, căn bản không có cách nào tự uống nước. Kiều An Hảo nâng chai nước lên, rót một ít nước vào trong miệng của anh, ai ngờ anh thậm chí ngay cả nước và thuốc đều phun ra.

Kiều An Hảo tiếp tục lặp lại việc đút thuốc những hai lần, nhưng vẫn tổn công vô ích, nhiệt độ cơ thể anh càng ngày càng cao, ngay cả không khí

quanh thân anh cũng trở nên có chút nóng rực.

Kiều An Hảo đáy lòng liền nảy lên lo lắng, anh như thế này căn bản là không có cách uống thuốc, ở nơi rừng núi hoang vắng này, để đi đến bệnh viện bác sĩ gần nhất cũng phải mất hơn mấy tiếng.

Nghĩ tới đây, Kiều An Hảo bất chợt nhớ tới chính mình khi còn bé lúc sốt cao không ngừng, mẹ cô đã cầm túi nước đá chườm cho cô hạ nhiệt. Vì vậy cô liền đặt thuốc hạ sốt và nước khoáng lại trên tủ đầu giường, nhanh bước ra khỏi phòng ngủ, đi xuống nhà bếp ở tầng dưới, mở tủ lạnh tìm mấy cục đá để hạ nhiệt cho Lục Cẩn Niên, nhưng trong tủ lạnh ngoại trừ một ít nước suối ướp lạnh thì không còn thứ gì khác.

Kiều An Hảo suy nghĩ một chút, trực tiếp cầm chai nước suối lạnh, trở lại trên lầu, đem khăn mặt thấm ướt nước, vắt khô, rồi đặt lên trán Lục Cẩn Niên. Sau đó cô cố sức cởi bộ tây trang Lục Cẩn Niên mặc trên người, tháo mở từng khuy áo sơ mi của anh, rồi cầm một cái khăn được ngâm trong nước lạnh lau đi cơ thể nóng bỏng của anh, giúp anh hạ nhiệt.

Khăn lông lạnh ngắt, khiến cho Lục Cẩn Niên sốt cao cực kỳ thoải mái, mi tâm đang cau chặt theo từng đợt lau của Kiều An Hảo mà từ từ giãn ra, thậm chí cơ thể run rẩy cũng từ từ dịu xuống. Vốn dĩ bởi vì anh sốt cao nên hô hấp có chút dồn dập, giờ đã trở nên yên tĩnh hơn, hoàn toàn lâm vào giấc ngủ.

Kiều An Hảo nhìn đến Lục Cẩn Niên không còn run rẩy cả người như lúc đầu nữa, lúc này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm, sau đó cẩn thận tỉ mỉ đắp kín chăn cho anh, ngồi xõm xuống bên cạnh giường, nhu thuận trông nom, tầm mắt lại nhịn không được nhìn trên gương mặt anh.

Môi của anh tái nhợt dị thường, vẫn còn chau mày, khuôn mặt uể oải. Mặc dù là bộ dáng bệnh tật như vậy, anh vẫn như cũ tuần mỹ đến kinh người.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 22

Ai Cho Phép Cô Vào? (2)

Kiều An Hảo nhin không được nhìn anh đến xuất thần.

Đến khi cô hoàn toàn phục hồi tinh thần, ngoài cửa sổ sắc trời đã tối, biệt thự ở giữa sườn núi đã yên tĩnh, lúc này lại càng yên tĩnh hơn, mơ hồ có thể nghe được tiếng côn trùng kêu, tiếng chim hót trong khu rừng bên ngoài biệt thự.

Trong phòng ngủ đèn chưa mở, tối đen như mực, Kiều An Hảo lấy điện thoại di động ra, nhờ vào ánh sáng từ màn hình điện thoại di động, mở công tắc đèn, sau đó vươn tay sờ vào trán Lục Cẩn Niên, phát hiện con sốt đã giảm, tuy vẫn còn rất nóng. Vì vậy cô một lần nữa thay một cái khăn lạnh khác chườm lên trán anh.

Kiều An Hảo một mực thức để trông chừng Lục Cẩn Niên, cứ cách một lúc, cô sẽ cho thay khăn lạnh khác cho anh. Đợi đến mười một giờ đêm, nhiệt độ của anh không còn cao đến mức dọa người nữa, Kiều An Hảo tâm tình giờ mới hoàn toàn buông lỏng, cô ngồi bệt xuống sàn nhà, tựa vào bên giường, không kiềm chế được đã thiếp đi.

Bởi vì tư thế ngủ không tốt, Kiều An Hảo căn bản chỉ chớp mắt được một lúc liền tỉnh lại. Cô đưa tay theo quán tính sờ vào trán Lục Cẩn Niên, phát hiện nhiệt độ vốn đã giảm nay lại tăng trở lại. Kiều An Hảo vội vã cầm khăn lau khắp người Lục Cẩn Niên để hạ nhiệt độ, thế nhưng lúc này không

có bất kỳ tác dụng gì, thậm chí nhiệt độ càng cao, đến cuối cùng, trong lúc mê man, bởi vì vô cùng khó chịu mà khẽ rên lên.

Khăn lạnh chỉ làm giảm nhiệt độ tạm thời, nếu muốn hết cơn sốt, thì phải dùng đến thuốc.

Đêm hôm khuya khoắt, rừng núi hoang vắng, Kiều An Hảo thực sự sợ Lục Căn Niên sốt càng cao, sốt đến mức nghiêm trọng, thế nhưng người đàn ông vẫn cứ hôn mê bất tỉnh này lại không thể uống được thuốc...

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm Lục Căn Niên một hồi, sau đó hạ quyết định đứng lên, lấy thuốc ở tủ đầu giường nhét vào trong miệng Lục Căn Niên, sau đó chính mình nhấp một ngụm nước, từ từ cúi đầu tiến tới môi anh.

Với cái cúi đầu của Kiều An Hảo, mặt của anh ngày càng gần đến cô. Cô có thể cảm nhận được hô hấp của anh, toàn thân cô đều khẩn trương, đặt tay hai bên đầu Lục Căn Niên, dùng sức nắm chặt ra giường, sau đó cánh môi cô run run áp lên môi Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo chẳng qua cảm thấy tim mình như ngừng đập, ngoài ba tháng trước, cô và anh vì say rượu đã xảy ra chuyện đêm ấy, thì đây là lần thứ hai cô cùng anh môi chạm môi.

Kiều An Hảo nín thở, đưa nước từ trong miệng mình truyền vào miệng Lục Căn Niên, rồi dùng đầu lưỡi đẩy thuốc và nước đến thẳng cổ họng của anh. Chờ nước và thuốc đều được nuốt xuống, Kiều An Hảo liền nhanh chóng rời khỏi môi Lục Căn Niên, giơ tay lên che miệng mình, từng ngụm từng ngụm thở dốc. Trái tim cô đập loạn cả lên, như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 23

Ai Cho Phép Cô Vào? (3)

Kiều An Hảo thật lâu sau mới phục hồi lại tinh thần sau rung động khi môi chạm môi với Lục Cẩn Niên. Có thể thuốc hạ sốt đã phát huy tác dụng nên Lục Cẩn Niên mới ngủ được yên ổn.

Kiều An Hảo thay Lục Cẩn Niên đắp chăn, cầm lấy bản hướng dẫn thuốc hạ sốt nhìn một chút, mặt trên ghi chú rõ nếu bốn tiếng sau vẫn sốt cao không lùi, lại dùng một lần thuốc.

Bốn tiếng sau, chính là ba giờ sáng.

Kiều An Hảo tỉnh cầm điện thoại di động cài chuông báo, nhưng lại sợ đánh thức Lục Cẩn Niên, cuối cùng chỉ đơn giản là tinh thần thép ép chính mình không được ngủ thiếp đi.

Trong khoảng thời gian đó, Kiều An Hảo liên tục sờ trán Lục Cẩn Niên, nhiệt độ dần dần hạ thấp. Thật vất vả chịu đựng đến ba giờ sáng, so với cái nóng như thiêu như đốt lúc trước, nhiệt độ Lục Cẩn Niên bây giờ chỉ có thể được coi là hơi cao.

Kiều An Hảo không yên tâm Lục Cẩn Niên sau giấc ngủ sẽ sốt trở lại, vì lý do an toàn, cho nên cô bắt chước bộ dáng vừa rồi, miệng đối miệng mớm thuốc cho Lục Cẩn Niên.

Lần trước khi Kiều An Hảo dứt thuốc cho Lục Cẩn Niên xong liền lập tức tách ra, nhưng lúc này đây, cô lại mang theo vài phần tham luyến ở trên cánh môi Lục Cẩn Niên, ngập ngừng một chút.

Khoảnh khắc đó, bất quá cũng chỉ mấy giây, Kiều An Hảo liền cuống quýt tính ngẩng đầu lên tách ra. Nhưng môi của cô vừa mới rời khỏi môi anh, đột nhiên đầu của cô liền bị người tóm lấy chế trụ đè xuống. Sau đó môi cô một lần nữa lại cùng môi Lục Cẩn Niên dán thật chặt vào nhau.

Sốt cao khiến cho Lục Cẩn Niên ý thức trở nên có chút mơ hồ, anh mơ hồ trong lúc đó cảm giác được có người chăm sóc mình, lại cảm thấy như là giấc mộng. Trong mơ mơ màng màng, anh cảm giác được bị người nhét thứ gì đó vào miệng, đắng đắng chan chát, ngay tại lúc anh chuẩn bị nhổ ra, đột nhiên bị một đôi môi mềm mại ấm áp ngăn chặn.

Anh nhớ rằng đã từng có qua cảm giác này.

Cảm giác tê tê dại dại nháy mắt truyền khắp toàn thân anh, theo sau đó cơ thể anh lại bắt đầu nóng rực lên, nhưng lần này không phải cái nóng sốt cao, mà là trong cơ thể có một ngọn lửa dôn dập mãnh liệt bắt đầu bùng cháy.

Anh ra sức muốn dập tắt kia ngọn lửa kia, thế nhưng sốt cao khiến sự tự chủ của anh trở nên kém đi, đến cuối cùng, anh liền theo bản năng hôn lên đôi môi đang dán vào môi mình kia.

Kiều An Hảo sợ tới mức toàn thân cứng ngắc, đầu óc trống rỗng, cho đến khi cô phục hồi tinh thần thì chiếc lưỡi nóng bỏng của người đàn ông không biết từ khi nào đã thăm dò vào miệng cô, cuốn lấy đầu lưỡi của cô, đưa đẩy hút lấy ngọt ngào của cô.

Nếu nói hôn nhau, Kiều An Hảo nhớ tới đây thật sự là cái hôn của một đêm ba tháng trước kia, là cô chủ động hôn anh, tuy rằng lúc đó cô say

rượu. Gan có lớn mức nào cũng nằm ngoài khả năng của cô, cô chỉ dán môi mình lên môi anh, rồi không biết nên làm tiếp theo như thế nào.

Lục Cẩn Niên mặc dù nóng đến ngây ngây dại dại, nghĩ rằng đây là ảo giác và cảnh trong mơ, nhưng là cơ thể anh theo bản năng phản ứng càng ngày càng mãnh liệt, hôn Kiều An Hảo càng ngày càng sâu, ngay cả bàn tay cũng bắt đầu xé bỏ quần áo của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 24

Ai Cho Phép Cô Vào? (4)

Lục Cẩn Niên mơ mơ màng màng, cả nửa ngày cũng không cởi được áo của Kiều An Hảo. Bực rồi, anh trực tiếp dùng sức xé toạc quần áo cô ra.

Tiếng vải "rẹt" vang lên, đầu óc Kiều An Hảo lúc này mới hoàn toàn tỉnh táo, cô rớt cuộc cũng nhận thức được hiện tại mình và Lục Cẩn Niên đang làm gì.

Cô vô thức nghiêng đầu sang một bên nhìn khuôn mặt của Lục Cẩn Niên, liền thấy vẻ mặt người đàn ông đang mê mang, hiển nhiên là đang nghĩ mình đang trong giấc mộng đẹp đây.

Kiều An Hảo bỗng sức nhớ cái lần ba tháng trước kia, khi ấy anh cũng dưới tình huống không tỉnh táo, rồi hai người mới phát sinh quan hệ, cho đến khi anh tỉnh thì lại tức giận hận không thể muốn bóp chết cô

Kiều An Hảo lạnh hết cả người, theo bản năng vươn tay, giãy giụa muốn đẩy Lục Cẩn Niên ra.

Lục Cẩn Niên nhăn mày, vươn tay bắt lấy hai tay cô, dùng cơ thể nặng nề của mình đè áp trụ cô, rồi cứ thế tiếp tục động tác của mình.

Cánh môi của Lục Cẩn Niên chậm rãi từ cần cổ của cô đi đến đôi môi căng mọng ngọt ngào.

Kiều An Hảo chỉ cảm thấy như bị điện giật theo đôi môi có chất dẫn điện của anh truyền khắp trái tim yếu ớt của cô. Cô cố sức đẩy nhưng lại hoàn toàn không có lực.

Kiều An Hảo đè ép đáy lòng rung động, tay nắm chặt thành quả đấm, buộc mình phải lơ đi cảm xúc mà Lục Căn Niên tạo ra, dùng hết sức để thoát khỏi anh. Nhưng mà, cho dù sức của cô có mạnh đến đâu, thì chung quy sức đàn ông vẫn mạnh hơn đàn bà. Anh dễ dàng chế ngự được cô, sau đó không nói một lời liền đè cô ra chiếm đoạt.

Khi anh tiến nhập vào địa phận ấy, Kiều An Hảo trong nháy mắt như một quả bóng xì hơi, không còn sức giãy giụa nữa, lòng cô phút chốc liền chìm ngìm xuống tận đáy.

Anh rõ ràng là khinh thường ngủ với cô, chỉ có điều hiện tại số đến ngu người mới chạm vào cô a.

Đợi cho đến khi anh tỉnh táo, phát hiện lại một lần nữa cùng cô giẫm lên vết xe đổ.

Nghĩ tới đây, Kiều An Hảo cũng không dám tưởng tượng tiếp nữa, chỉ là cắn môi và để mặc anh muốn làm gì thì làm.

[Meo >> Sợ thì sợ nhưng vẫn khoái chết mờ nhỉ: ">]

...

Thỏa mãn được dục vọng, sau khi hoạt động "quá sức", Lục Căn Niên ôm Kiều An Hảo vào lòng, tiếp tục lâm vào giấc ngủ sâu.

[Meo >> Ôi, đa số mọi thằng đàn ông đều như nhau nhể: ">]

Kiều An Hảo bị Lục Căn Niên cưỡng đoạt, toàn thân bủn rủn vô lực, mệt mỏi kiệt sức, nhưng lại không có nửa điểm buồn ngủ. Đợi đến khi cô

hoàn hồn trở lại, ý niệm đầu tiên chính là rời khỏi vòng tay của anh.

Tuy rằng cái ôm ấp của Lục Căn Niên làm cho cô ham mê lưu luyến, khiến cô rất muốn nằm lại lâu hơn chốc lát. Nhưng là cô biết, cái ôm này không thuộc về cô, này bất quá chỉ là anh đang mê sảng mà phạm phải sai sót thôi.

Khi Kiều An Hào giơ tay lên định bắt lấy cánh tay Lục Căn Niên đang đặt trên eo cô, thì ánh mắt cô chợt quét qua chiếc di động. Cô chần chờ một chút, vươn tay cầm lấy di động của mình, mở camera và chụp một pô ảnh của hai người bọn họ.

Trong hình, anh ôm cô ngủ được rất trầm lắng.

Mặc dù anh ôm cô chỉ là một sai lầm ngoài ý muốn, thế nhưng cô vẫn muốn lưu lại khoảnh khắc này.

Như vậy những lúc cô đơn lẻ loi, cô có thể lấy tấm hình này ra, một mình xem, rồi tự lừa dối mình rằng anh thật tâm thật ý ôm cô cùng đi vào giấc ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 25

Ai Cho Phép Cô Vào? (5)

Kiều An Hảo lưu hình trong điện thoại di động, đặt di động sang một bên, sau đó hơi nghiêng đầu, nhìn thoáng qua người đàn ông bên cạnh.

Không biết có phải là anh bầm sinh khí chất có vấn đề, cho dù lúc này anh đang an tĩnh ngủ say, thế nhưng vẫn như cũ làm cho người ta một loại cảm giác cô lãnh cấm-người-lạ-chớ-tới-gần.

Kiều An Hảo lặng lẽ quan sát Lục Căn Niên nhìn một hồi, mới vươn tay chạm vào hai gò má của anh một chút.

Một dòng điện chạy dọc theo ngón tay của cô, nhảy nhanh vào trái tim cô, khiến nhịp tim của cô không tự chủ được mà tăng tốc.

Nếu là lúc anh tỉnh dậy, cô tuyệt đối không dám giống hiện tại to gan lớn mật vuốt ve anh như vậy.

Kiều An Hảo ngẩn ngơ ra, cô lúc này, rõ ràng đưa tay là có thể chạm tới anh, thế nhưng cô lại luôn cảm thấy giữa khoảng cách giữa anh và cô rất xa, cả đời này cô đều không thể tiếp cận.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, thật đúng là có điểm bất khả tư nghị, cô vậy mà đã âm thầm lặng lẽ yêu anh đến mười ba năm.

Không phải là không chua xót, từ mười ba tuổi còn trẻ ngây thơ, đến nay hai mươi sáu tuổi, những năm tháng đẹp nhất cuộc đời của một người phụ

nữ, cô đã cho anh không chút do dự, không cất giữ gì lại cho anh.

Kiều An Hảo nghĩ tới đây, trên gương mặt trong lúc đó toát ra một tầng thương cảm, cô dùng thanh âm nhẹ đến không thể nhẹ hơn, hướng về Lục Cẩn Niên đang ngủ say, thấp giọng thì thầm mở miệng nói: "Lục Cẩn Niên, anh biết không? Em chỉ có ở trong ảo tưởng của chính mình, mới dám nói, em yêu anh."

Kiều An Hảo nói xong câu đó, khẽ thở ra một hơi, sau đó liền rũ xuống mi mắt, lặng lẽ vươn tay, mở ra cánh tay Lục Cẩn Niên đang ôm cô, lặng yên không tiếng động xuống giường.

Không biết có phải hay không nguyên do rời khỏi vòng tay ôm ấp của anh, Kiều An Hảo cảm thấy thân thể hơi lạnh.

Quần áo bị Lục Cẩn Niên xé rách hỏng, đã không thể mặc được nữa, Kiều An Hảo không thể làm gì khác hơn là đi tìm quần áo trong phòng thay đồ của Lục Cẩn Niên. Trong gác măng giê treo toàn đồ nam, cô tìm nửa ngày mới tìm được một cái áo thun đơn giản, rồi mặc vào người.

Lục Cẩn Niên cao hơn cô rất nhiều, áo thun mặc vào người cũng có thể được coi như một chiếc váy.

Bởi vì mớ thuốc cho Lục Cẩn Niên mà lại xảy ra quan hệ một lần nữa, Kiều An Hảo không dám đứng gần bên giường nữa, chỉ ngồi trên ghế sofa xa xa trong phòng ngủ.

Sau nửa đêm bởi vì thực sự không nhịn được, Kiều An Hảo vùi ở trên ghế sofa, thiêm thiếp ngủ, chỉ là cô ngủ chập choạng cũng không được sâu, khi tia sáng mặt trời xuyên qua cửa sổ hắt vào mặt cô, cô liền mở choàng mắt, tỉnh táo lại, Kiều An Hảo dụi dụi mắt, nhìn về trên giường, Lục Cẩn Niên vẫn còn chưa tỉnh.

Kiều An Hảo đứng lên, đi tới bên giường, vươn tay định sờ trán Lục Căn Niên để xem anh đã đỡ sốt hay chưa, chỉ là tay cô vừa đưa tới, còn chưa có va chạm vào da thịt của anh, cổ tay của cô liền bị người hung hăng chế trụ.

Kiều An Hảo cả kinh, cúi đầu, sau đó liền cùng Lục Căn Niên mắt đối mắt với nhau tại cùng một chỗ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 26

Ai Cho Phép Cô Vào? (6)

Có thể do mới vừa tỉnh ngủ nên vẻ mặt Lục Cẩn Niên có chút ngơ ngơ. Anh nhìn chăm chăm Kiều An Hảo khoảng hai giây, sau đó tầm mắt dừng lại ở cổ tay của cô đang bị chính mình nắm lấy, không hiểu cô đưa tay đến trước mặt mình để làm gì, mi tâm chau lại, mở miệng nói, thanh âm lạnh nhạt xen lẫn vài phần còn ngái ngủ: " Cô muốn làm gì?"

Lục Cẩn Niên vừa nói xong, liền nhớ lại chính mình đã trở về biệt thự Nghi Sơn, vì thế mang theo vài phần nghi hoặc nghiêng đầu nhìn khung cảnh chung quanh, thấy đây đúng là phòng ngủ của biệt thự Nghi Sơn. Sau đó tầm mắt mạnh mẽ nhìn chăm chú về phía Kiều An Hảo, đơn giản nhưng lại trực tiếp dùng giọng nói lạnh lẽo chất vấn: "Sao cô lại biết tôi có biệt thự ở chỗ này? Là ai cho phép cô đến biệt thự này?"

Lục Cẩn Niên vừa nói dứt, liền lướt nhanh đến trên người Kiều An Hảo đang mặc áo của anh, càng chau mày chặt hơn. Sau đó anh mới phát giác mình dưới tấm chăn... vậy mà đang khóa thân trần trụi, rồi mơ hồ trong đầu ần ần hiện hiện hình ảnh đứt đoạn anh và cô ngủ với nhau, vì thế tầm mắt lại nhìn trên người Kiều An Hảo, phát hiện trên phần da thịt lộ ra ngoài có rất nhiều dấu hôn.

Lục Cẩn Niên cầm lấy cổ tay Kiều An Hảo, trong nháy mắt tăng sức lực: "Buổi tối hôm qua."

Kiều An Hảo vừa nghe đến bốn chữ này, cả trái tim nảy lên, việc gì đến sẽ đến... Cô theo bản năng mở miệng giải thích: "Tôi nghe nói anh bị bệnh nên đến đây thăm anh, sau đó giúp anh uống thuốc."

Kiều An Hảo giải thích một nửa, rồi không biết kế tiếp giải thích thế nào việc sau đó họ cùng nhau lên giường.

Tuy rằng Lục Cẩn Niên tối hôm qua sốt đến mơ hồ, nhưng anh vẫn nhớ đại khái những gì đã xảy ra. Vốn dĩ viên thuốc đắng chát nhét vào trong miệng anh tối qua đó, là cô chặn môi anh để dứt anh uống thuốc... Cánh môi Lục Cẩn Niên khê giật, gương mặt lạnh như băng đã giảm một ít.

Kiều An Hảo thấy anh một lúc lâu cũng không lên tiếng, có chút không rõ trong lòng anh đang nghĩ gì, đáy lòng càng khẩn trương, do dự một chút, tiếp tục nói: "Tối hôm qua, tôi cũng không có nghĩ rằng sẽ cùng anh làm chuyện đó."

Kiều An Hảo còn chưa nói xong, đột nhiên Lục Cẩn Niên chột hung hăng hất cánh tay đang nắm của cô ra. Anh hơi dùng sức nên Kiều An Hảo bị hất liền lui về sau hai bước, cả người cô không đứng vững, lại nghe được giọng nói lạnh như băng từ trên cao nhìn xuống, hung hăng đập tới: "Cô muốn cái gì?"

Lục Cẩn Niên ném ra bốn chữ này quá đột ngột, Kiều An Hảo trong chốc lát cũng không hiểu lời nói này của anh là có ý gì. Cô nhìn ánh mắt của anh, tràn ngập nghi hoặc.

Lục Cẩn Niên chạm tầm mắt của cô, như hiểu được sự mơ hồ của cô, lại thản nhiên mở miệng nói: "Đã một lần cô vì vai diễn Địa lão thiên hoang mà chủ động cầu được ngủ cùng tôi, lần này sau khi được ngủ với tôi, cô muốn hồi báo gì?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 27

Ai Cho Phép Cô Vào? (7)

Trái tim Kiều An Hảo nặng trĩu rơi xuống nơi sâu và lạnh nhất.

Lúc trước là cô nói dùng thân thể để đổi lấy vai diễn cho cô, dưới tình thế cấp bách đó cô sợ bị anh nhìn thấu lòng mình nên mới nói vậy. Nhưng bây giờ, anh lại thật sự xem cô thành loại người dựa vào buôn bán cơ thể để làm giao dịch với gái.

Kiều An Hảo mím môi, không nói gì.

Lục Cẩn Niên chờ một lúc, thấy Kiều An Hảo từ đầu đến cuối không có ý muốn mở miệng, anh dùng giọng điệu nhạt nhẽo đánh tan sự trầm mặc giữa hai người: "Tại sao không nói gì? Cô trăm phương ngàn kế thăm dò được tôi nơi này có biệt thự, biết tôi ngã bệnh, chạy vội từ xa như vậy tới đưa tôi thuốc, còn chăm sóc tôi cả đêm. Cô làm những việc này, chẳng lẽ không phải đang muốn gì từ tôi sao?"

"Cô vừa mới nói, tối hôm qua, cô cũng không muốn cùng tôi làm chuyện đó..." Lục Cẩn Niên nói tới đây, bỗng dừng dừng lại, anh cảm thấy chính mình có ý nghĩ kỳ lạ, cả người trầm mặc một hồi thật lâu, nhưng vẫn là nuốt một ngụm nước bọt, gắt gao nhìn chăm chăm ánh mắt của Kiều An Hảo, giống như muốn từ mắt của cô nhìn ra một vài chuyện. Anh dùng cái giọng nói lạnh lùng không có bất kỳ tình cảm nào, nhàn nhạt tiếp tục nói: "Chẳng lẽ cô tới đây, tuyệt nhiên không nghĩ muốn hồi báo..."

Kiều An Hảo thật bất ngờ khi tâm sự của mình liền bị Lục Căn Niên dễ dàng nói ra như vậy, tay cô theo tiềm thức nắm chặt thành quyền, cố gắng ổn định chính mình khỏi kích động, giọng điệu bình tĩnh mở miệng nói: "Hai ngày trước tôi đi thử vai nữ thứ hai bộ phim chủ chốt năm nay của Truyền thông Hoàn Ảnh - Khuynh thành thời gian, nhưng không thành."

Cô thật sự không nghĩ tới, chính mình một lần nữa vì che dấu tâm sự mà tiếp tục đem mình trở thành hàng hóa giao dịch. Kiều An Hảo tự nhéo lòng bàn tay mình đến đau buốt, nhưng sắc mặt cô vẫn như cũ không thay đổi, ung dung bình thản tiếp tục nói: "Đội hình dàn diễn viên bộ phim này rất lớn, phim còn chưa quay mà tiếng tăm đã lan xa, nếu anh thật sự muốn hồi báo, vậy hãy cho tôi vai nữ số hai này."

Lục Căn Niên không nói gì, đôi mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm thẳng vào Kiều An Hảo, nhìn rồi lại nhìn. Con người Lục Căn Niên trầm xuống, bất chợt cả người quẩn ra, mạnh mẽ xuống giường, sau đó sải bước đi đến trước mặt Kiều An Hảo, cầm lấy cổ tay của cô, dùng sức kéo cô ra khỏi phòng ngủ, kéo xuống lầu, đi đến cửa biệt thự, sau đó mở cửa, Lục Căn Niên liền đem Kiều An Hảo lập tức kéo đến trước mặt của mình, động tác của anh hơi dừng một chút, sau đó không chút do dự nhắc cả người Kiều An Hảo lên, dùng sức ném cô ra ngoài cửa biệt thự, theo sau đó là giơ tay lên, dùng sức đóng "rầm" cửa lại.

Một loạt động tác này của Lục Căn Niên bất thành lình lại hung mãnh, Kiều An Hảo căn bản không kịp phản kháng, đợi cho cô phục hồi tinh thần, cả người đã bị Lục Căn Niên ném ra khỏi biệt thự.

Nhưng mlà túi của cô cùng chìa khóa xe, di động, áo khoác, vẫn còn ở trên lầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 28

Ai Cho Phép Cô Vào? (8)

Ngay tại lúc Kiều An Hảo lưỡng lự có nên gõ cửa để lấy đồ của mình hay không, đột nhiên cổng biệt thự vẫn đóng chặt trước mặt liền bị giật mạnh ra, sau đó mấy đồ đạc lạch tạch từ bên trong bị ném ra. Kiều An Hảo còn chưa thấy rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra, cổng biệt thự lại "bang" một tiếng bị người hung hăng đóng sầm.

Túi của cô không có khóa kéo, bị Lục Căn Niên trực tiếp ném như vậy, đồ vật bên trong bị văng ra đầy đất.

Kiều An Hảo ở bên ngoài biệt thự kinh ngạc sửng sốt một hồi, sau đó mới ngồi xổm người xuống, nhặt đồ đạc của mình lên, cất vào trong túi.

Kiều An Hảo thu dọn xong tất cả mọi thứ, lại nhìn cánh cổng đóng chặt trước mặt một cái, mím chặt môi, sau đó liền lặng lẽ xoay người, cất bước rời đi.

-

Lục Căn Niên trở lại phòng ngủ, khi định lấy thuốc lá trong ngăn kéo tủ đầu giường, lại phát hiện trên mặt bàn tủ đầu giường có đặt một hộp thuốc. Kiều An Hảo mua thuốc hạ sốt. Ánh mắt Lục Căn Niên hơi chìm xuống, trực tiếp cầm lên ném vào thùng rác, rồi rút một điếu thuốc, châm lửa, đi tới trước cửa sổ, ra sức hút hai ngậm. Mùi thuốc lá cuộn vào bụng trung, làm cho cả người anh bình ổn xuống một chút.

⇒ Các bạn trẻ đừng bắt chước a Niên. Thuốc lá có hại cho sức khỏe bản thân và cũng gây ảnh hưởng đến người xung quanh!

Khi Lục Cẩn Niên hút đến một nửa, xuyên qua cửa sổ thấy Kiều An Hảo mang theo túi. Nhìn đến bóng dáng rời đi, ngón tay anh hơi run lên, sau đó đưa điếu thuốc đến bên miệng, hung hăng hút một hơi, ngậm trong miệng hồi lâu, mới chậm rãi phun ra, khói lượn lờ xa cách. Anh thấy rõ ràng Kiều An Hảo mở cửa xe, ngồi xuống, sau đó qua không quá nửa phút, khởi động xe rời đi.

Lục Cẩn Niên đợi cho đến khi xe không còn thấy bóng dáng, mới giơ tay lên tiếp tục hút thuốc, sau đó dập tắt điếu thuốc trong gạt tàn ở ban công, tiếp tục đứng ở ban công thưởng một lúc, rồi xoay người trở về phòng ngủ, sau đó nhắc điện thoại di động của mình gọi đi một cú điện thoại: "Hãy để trống vai nữ số hai của bộ Khuynh Thành Thời Gian, tôi muốn sắp xếp cho người khác."

"Ngoài ra, đem tất cả các thông cáo về phim sắp tới của tôi đều hoãn lại, tôi sẽ diễn vai nam số hai của Khuynh Thành Thời Gian."

"Không có gì không ổn, nhiều năm diễn vai nam chính như vậy, thỉnh thoảng diễn nam hai một lần cũng tốt, hơn nữa tôi vốn cũng không muốn diễn nữa."

"Được rồi, cậu không cần nói nữa, cứ theo lời tôi nói mà làm."

Lục Cẩn Niên nói xong câu đó, không cho người đầu dây bên kia cơ hội, liền trực tiếp cúp máy.

Lục Cẩn Niên sau khi sốt, thân thể vẫn chưa hồi phục hoàn toàn, anh tiện tay vứt điện thoại lên trên giường, sau đó cũng có chút mệt ngồi ở bên giường, ánh mắt không biết làm sao lại nhìn về phía bên thùng rác.

Anh nhìn hồi lâu, sau đó lắc lắc đầu đứng lên, đi tới trước thùng rác, nhặt lên hộp thuốc hạ sốt bên trong.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm hộp thuốc, đáy mắt có một tia ảm đạm, chột lóe lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 29

Hợp Đồng Quảng Cáo (1)

Kiều An Hảo bị Lục Căn Niên đuổi rời khỏi biệt thự Nghi Sơn, lái xe thẳng về Cẩm Tú Viên, cô vốn không có danh tiếng gì, cũng không có gì thông cáo, cho nên bốn ngày kế tiếp, cô đều vui ở trong biệt thự của Cẩm Tú Viên suốt, không có đi ra cửa, mà trong bốn ngày này, Lục Căn Niên cũng không về nhà lấy một lần.

Lại là một đêm khuya, không biết có phải do buổi chiều ngủ nhiều quá hay không, Kiều An Hảo nằm ở trên giường trần trọc mãi vẫn không cách nào ngủ được. Cô cầm lên di động một bên, xem đồng hồ, đã sắp mười hai giờ khuya. Kiều An Hảo nghiêng đầu nhìn thoáng qua một bên giường trống rỗng, nghĩ thầm đêm nay phỏng chừng anh cũng sẽ không trở lại.

Anh về nhà, cô sẽ khẩn trương bắt an. Nhưng anh không trở lại, đáy lòng cô nhưng lại có mất mát gợn sóng.

Kiều An Hảo vén chăn lên, xuống giường, tùy ý khoác một chiếc áo, đi tới trên ban công, nhìn chăm chăm bóng đêm ngoài cửa sổ, thần tình cũng theo đó có chút cô đơn.

Trong lòng của anh, anh vẫn luôn không xem cô là vợ anh... Cho nên kết hôn hơn năm tháng, tuyệt đại đa số đều là cô một người một mình trông phòng.

Kiều An Hảo đứng một lúc thì điện thoại di động bất chợt vang lên.

Kiều An Hảo quay về phòng ngủ, nhắc điện thoại của mình lên, thấy trên màn hình là một dãy số lạ.

Trễ như vậy thì ai gọi điện cho cô chứ?

Kiều An Hảo chần chờ một chút, nhận nghe, giọng nhẹ nhàng: "A lô, xin chào, xin hỏi ngài là...?"

Người ở đầu dây bên kia trả lời trọng yếu cô là ai, nói năng cực kỳ ngắn gọn đi thẳng vào vấn đề: "Cuối tuần, chính thức vào tổ phim Khuynh Thành Thời Quang, nữ số hai."

Kiều An Hảo cầm điện thoại trong tay, trong nháy mắt nắm chặt, cô thực sự không nghĩ tới, cú điện thoại này sẽ là Lục Cẩn Niên tự mình đánh tới báo tin của cô. Kiều An Hảo hít một hơi thật sâu, giọng điệu nhã nhặn hướng người đầu dây bên kia nói: "Tôi biết rồi, cảm ơn anh... Lục..." Kiều An Hảo do thuận miệng, suýt nữa gọi ra tên Lục Cẩn Niên, ngừng một chút, sửa giọng nói: "Tiên sinh."

Kiều An Hảo trong lời nói giống như đá chìm đáy biển, căn bản không nhận được bất kỳ trả lời.

Nếu điện thoại di động không truyền đến tiếng sóng điện rè rè, Kiều An Hảo sẽ cho rằng điện thoại đã bị cúp.

Qua hồi lâu, lâu tới khi Kiều An Hảo cho rằng Lục Cẩn Niên đã thông báo xong nhưng lại bấm nhầm nút kết thúc cuộc gọi, dẫn đến máy vẫn treo, rồi tiện tay ném điện thoại sang một bên.

Vì vậy, vào lúc Kiều An Hảo suy nghĩ không biết có nên cúp điện thoại hay không, bất chợt trong điện thoại đang không có dấu hiệu nào truyền đến thì tiếng của Lục Cẩn Niên bình tĩnh, đạm mạc, mang theo vài phần lạnh lẽo trào phúng: "Đây là cô Kiều dùng chính thân thể đối lấy, không cần nói

cám ơn tôi, chỉ có điều thân thể của cô Kiều khá đáng tiền, có thể đổi được bộ Khuynh Thành Thời Gian này..."

Lục Căn Niên ở đầu dây bên kia dường như còn muốn tiếp tục nói cái gì đó, nhưng chợt ngừng lại, sau đó im lặng chừng hai giây, điện thoại liền bị tắt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 30

Hợp Đồng Quảng Cáo (2)

Tuy rằng câu nói kế tiếp Lục Cẩn Niên còn chưa nói hết, nhưng Kiều An Hảo lại biết chắc chắn không phải là lời tốt đẹp gì.

Kỳ thật mấy ngày nay, Kiều An Hảo vẫn luôn không hiểu, rõ ràng người đã ngủ với cô, rồi nói cô muốn hồi báo gì đó cũng là Lục Cẩn Niên. Nhưng cho đến khi bản thân thật sự đem giữa bọn họ thành một khoản giao dịch, mở miệng đòi anh này nọ, anh lại trong nháy mắt bày ra bộ dạng hận không thể muốn bóp chết cô, trực tiếp mang cô quảng ra ngoài biệt thự.

Bây giờ nghe xong Lục Cẩn Niên trước khi cúp điện thoại nói như thế, cô mới hiểu được ngày hôm đó anh sở dĩ tức giận như thế là vì anh cho rằng cho quá đề cao bản thân mình rồi.

Cũng đúng, cô sớm nên nghĩ tới, không phải sao?

Anh từ đầu đến cuối căn bản không muốn ngủ với cô, cho nên đối với anh mà nói, thân thể của cô có chỗ nào xứng để đổi lấy vai nữ hai của Khuynh Thành Thời Gian chứ?

Nếu không phải ngày hôm đó anh sốt cao sinh bệnh, có lẽ anh căn bản là khinh thường chạm vào cô đi?

Kiều An Hảo nghĩ trên cái thế giới này, chỉ có cô là người phụ nữ sau khi cùng người ngủ còn bị ghét bỏ.

Cũng chỉ có cô là người vợ như vậy, cùng chồng cưới nhau gần nửa năm, mới biết được số điện thoại của chồng mình.

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, nhin không được bùng lấy môi, cười tự giễu, đáy mắt nhưng lại có tia bi ai mỏng manh tràn ra.

-

Dự án phim Khuynh Thành Thời Gian này là Truyền thông Hoàn Ảnh đầu tư hai tỷ, chuẩn bị hai năm cho phim mới, mời về đội hậu kỳ chế tác đẳng cấp quốc tế, sử dụng đội ngũ biên kịch nổi tiếng thế giới.

Mánh lới quảng cáo như vậy cũng đủ làm cho người khác chú ý tới bộ phim này, đương nhiên phim còn chưa mở máy, nhưng do khí thế ngút trời nên cũng đã được đăng rầm rộ trên Weibo. Dàn diễn viên ngôi sao của bộ phim cực kỳ cường đại, ngoại trừ người mới như Kiều An Hảo, ngay cả người đi đường trong bộ này cũng là người biểu diễn tốt nhất nhì trong làng giải trí.

Ngày quay phim đầu tiên của Khuynh Thành Thời Gian chỉ là nghi lễ khởi động máy. Toàn bộ minh tinh tham gia diễn tất cả đều xuất hiện, duy chỉ có vị trí nam hai là còn trống.

Bởi vì ngày hôm sau chính thức bắt đầu khởi quay, cho nên sau khi kết thúc nghi lễ khởi động máy, nhà sản xuất và đạo diễn của Khuynh Thành Thời Gian cố ý tổ chức một bữa tiệc mời tất cả các diễn viên, mục đích là để cho mọi người thông qua dịp này mà hiểu biết nhau một chút, để tránh lúc quay bởi vì không quen nhau dẫn đến khó nhập vai.

Khi Kiều An Hảo và Triệu Manh chạy tới, ở ghế lô đã đầy người.

Trước khi Kiều An Hảo vào đoàn phim đã làm qua bài học, cho nên tất cả mọi người ở đây, bất kể là nhà sản xuất, đạo diễn, hay là diễn viên, cô đều biết hết.

Những người này đều vào showbiz sớm hơn so với Kiều An Hảo, cũng coi như tiền bối của cô, cho nên cô lịch sự bước về phía trước, chào hỏi lần lượt từng người.

Nhà sản xuất của Khuynh Thành Thời Gian ngồi tốt ở bên trong, lúc Kiều An Hảo đang chuẩn bị vươn tay cùng nhà sản xuất chào hỏi, có người lại giành trước cô một bước, dang rộng tay: "Tôn tổng, đã lâu không gặp."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 31

Hợp Đồng Quảng Cáo (3)

Mở miệng nói chuyện là giọng nữ, thanh âm thanh thúy dễ nghe.

Kiều An Hảo theo bản năng quay đầu, sau đó nhìn thấy Lâm Thi Ý đứng bên cạnh mình, tươi cười chân thành cùng nhà sản xuất Tôn bắt tay.

Nhà sản xuất Tôn: "Thi Ý, đã lâu không có hợp tác rồi."

Lâm Thi Ý: "Hi vọng lần này cùng Tôn tổng hợp tác vui vẻ."

Trong lúc Lâm Thi Ý và nhà sản xuất Tôn chào hỏi, Triệu Manh dường như chợt nhớ tới cái gì, tiến đến bên tai Kiều An Hảo, thấp giọng nói: "Kiều Kiều, Lâm Thi Ý vốn là nữ hai của bộ này, kết quả vì cậu bất chợt chặn ngang một cước, nên thành nữ ba, người phụ nữ này từ trước đến nay thù dai, hơn nữa rất khéo giả bộ, nhất là ở trước mặt đạo diễn và nhà sản xuất liền thích giả vờ có quan hệ tốt với mọi người. Cậu nên cẩn thận một chút..."

Triệu Manh lời còn chưa nói hết, Lâm Thi Ý trong lúc bất chợt nghiêng đầu, Triệu Manh lập tức ngậm miệng, hướng về phía Lâm Thi Ý hữu nghị cười cười, Lâm Thi Ý cũng mặt mỉm cười hữu hảo, miệng lại hướng về phía Kiều An Hảo nói: "An Hảo, đã lâu không gặp."

Kiều An Hảo biết Lâm Thi Ý, cô là nữ nghệ sĩ ký được ký hợp đồng nhanh nhất với Truyền thông Hoàn Ảnh trong hai năm qua. Mặc dù cùng

thuộc một công ty, thế nhưng Kiều An Hảo chưa bao giờ qua lại với Lâm Thi Ý, huống chi là cùng xuất hiện. Lâm Thi Ý này tính tình cao ngạo, làm sao sẽ cùng Kiều An nói chuyện?

Cho nên lúc này Kiều An Hảo thấy cô ta thân thiết như vậy gọi thẳng tên mình "An Hảo", mà vẻ nhiệt tình trên mặt như là rất quen thân với mình, đáy lòng nhin không được hơi hồi hộp một chút. Sau đó nhớ đến lời Triệu Manh vừa nói với mình, trong nháy mắt bừng tỉnh. Có thể nhớ được tên của Kiều An Hảo cô, sợ là đã biết được cô đã đoạt đi vai diễn của cô ta, sợ là từ giờ trong lòng cô ta đã vô cùng căm hận cô đi. Nhưng cố tình giả vờ bộ dáng thật thân thiết, thật hữu nghị với cô, thì cũng thực làm khó cô nha.

Cô ta giả bộ, thì Kiều An Hảo cô cũng sẽ giả nai. Dù sao ai cũng không muốn ở trước mặt nhà sản xuất gây ấn tượng không tốt.

Kiều An Hảo nháy mắt nở nụ cười, như thể thật sự cùng Lâm Thi Ý là bạn rất thân, giọng điệu thân thiết nói: "Chị Thi Ý, lâu như vậy không gặp, chị lại đẹp ra nha."

Lâm Thi Ý làm sao không biết Kiều An Hảo cũng cùng cô diễn trò, vẻ mặt không lộ ra chút sơ hở, thậm chí nụ cười trên mặt càng dịu dàng và tình cảm hơn: "Làm gì có. An Hảo, cô mới là xinh đẹp hơn đó."

Nói, Lâm Thi Ý quay đầu, nhìn về tôn sản xuất nhân, hoàn thân thiết thay Kiều An Hảo làm một giới thiệu: "Tôn tổng, đây là Kiều An Hảo, hí dậm nữ số 2, đừng xem nàng là người mới, hành động không sai."

Nói xong, Lâm Thi Ý quay đầu, nhìn hướng về phía nhà sản xuất Tôn, còn thân thiết thay Kiều An Hảo giới thiệu: "Tôn tổng, đây là Kiều An Hảo, diễn vai nữ hai, đừng nhìn cô ấy là người mới, diễn xuất không tệ đâu."

Kiều An Hảo làm sao không biết, Lâm Thi Ý giới thiệu cô, là diễn cho Tôn tổng xem, ra vẻ mình nhiệt tình chiều cố người mới. Về phần diễn

xuất? Lâm Thi Ý làm sao thấy qua cô đóng phim, làm sao mà biết cô diễn xuất không tệ, thật sự là trợn tròn mắt nói mò. . . .

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 32

Hợp Đồng Quảng Cáo (4)

Kiều An Hảo đáy lòng nghĩ như vậy, trên mặt cười càng thêm sáng loá, vừa hướng nhà sản xuất Tôn vươn tay vắn an, so với Lâm Thi Ý đứng một bên còn có thể tròn tròn mắt nói mò bịa chuyện: "Tôn tổng xin chào, ngài đừng nghe chị Thi Ý nói bậy, tôi là người mới, còn phải học hỏi nhiều, bất quá bình thường tôi nghe chị Thi Ý nhắc tới ngài, nói ngài chuyên nghiệp, chị ấy thích nhất hay hợp tác với ngài."

Không phải là tròn tròn mắt nói mò khen người để tạo ấn tượng tốt cho nhà sản xuất Tôn sao? Kiều An Hảo cô cũng làm cho coi.

Nhà sản xuất Tôn nghe được lời của Kiều An Hảo liền nét mặt tươi cười, khi ánh mắt hướng nhìn Kiều An Hảo, đáy mắt xẹt qua một tia kinh diễm.

Những người đẹp trong làng giải trí có rất nhiều người, tuy nhiên không ít thì nhiều đều qua dao kéo, nhìn kỹ sẽ thấy vài phần na ná nhau, hoặc sẽ trông không tự nhiên. Nhưng cô gái trước mặt này xinh đẹp gọn gàng, ngũ quan thanh tú, làm cho người ta trước mắt sáng ngời, thanh lệ thoát tục.

Mà Lâm Thi Ý đứng ở một bên, trên mặt vẫn như trước nâng lên nụ cười, chỉ là ánh mắt nhìn Kiều An Hảo lộ ra vài phần lạnh.

Cùng nhà sản xuất Tôn bắt chuyện xong, người tới cũng không sai biệt lắm, mọi người đều ngồi xuống.

Nhà sản xuất Tôn cố tình ngồi ở bên người Kiều An Hảo.

Đợi cho tất cả mọi người ngồi xong, Kiều An Hảo lúc này mới phát hiện mình đối diện với bốn vị trí trống.

Còn có ai chưa tới?

Đang lúc Kiều An Hảo chuẩn đảo mắt nhìn mọi người trên bàn, nhìn xem thiếu ai thì cửa bị đẩy ra, ba người bước vào.

Đại đạo diễn Khuynh Thành Thời Gian và nữ chính Tổng Tương Tư, cùng với nam chính Trình Dạng.

Trình Dạng mấy năm nay là người duy nhất nổi tiếng chỉ sau Lục Căn Niên, giành lấy vị trí nam minh tinh, đương nhiên cậu có thể giành, nhưng cũng là nhờ Lục Căn Niên hai năm qua mỗi lần đóng phim và lên truyền hình đều dẫn theo cậu, dìu dắt cậu.

Mà Tổng Tương Tư cũng là đàn chị trong làng giải trí, diễn viên, nữ thần, Lục Căn Niên phiên bản nữ.

"Thật xin lỗi, kẹt xe nên đã tới muộn." Đại đạo diễn sau khi ngồi xuống, mới cười tủm tỉm mở miệng giải thích.

Mà Trình Dạng cũng hơi mang theo vài phần áy náy nói với mọi người một tiếng, mới nho nhã lễ độ ngồi xuống.

Về phần Tổng Tương Tư chỉ nhàn nhạt hướng về phía mọi người gật đầu, xem như chào hỏi qua, sau đó liền tao nhã hào phóng ngồi xuống.

Nhân viên phục vụ trong phòng thấy người ngồi không sai biệt lắm, lúc này mới đi lên trước, nhẹ giọng hỏi: "Hiện tại mọi người đã tới đông đủ

chưa để dọn lên đồ ăn ạ?"

Nhà sản xuất phát phát tay, nói: "Chờ một chút, còn có người chưa tới."

Trong đoàn phim, nhà sản xuất nhân và đạo diễn là lớn nhất, hiện tại cả hai người đều đã tới, thế nhưng không gọi món ăn mà nói phải đợi một người?

Một bàn người khó tránh khỏi có chút tò mò, trong đó có người mở miệng hỏi: "Còn có ai chưa tới?"

Đạo diễn lại nhận nói: "Nam hai của bộ phim chúng ta."

Nam hai? Mọi người càng vô cùng kinh ngạc, nam chính một cũng chưa tới phiên bắt mọi người chờ, mà nam hai lại có thể? Đến tột cùng là ai?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 33

Hợp Đồng Quảng Cáo (5)

Ngay cả Kiều An Hảo cũng không nhận được háo hức theo.

Trong kịch bản, vai nữ hai và nam hai là đối thủ diễn, thế nhưng cho tới bây giờ, cô còn chưa biết người hợp tác diễn với mình đến tột cùng là ai...

Nhà sản xuất nhìn bộ dáng mọi người hết sức hứng thú, thần bí vừa định mở miệng vạch trần đáp án, kết quả cửa phòng liền lại một lần nữa bị người đẩy ra, nhà sản xuất theo bản năng quay đầu liếc mắt nhìn, sau đó lời nói liền nghẹn lại nơi cổ họng, lập tức cả người liền nhanh chóng đứng lên.

Theo động tác của nhà sản xuất người, một bàn người cũng đều quay đầu hướng về phía cửa nhìn lại.

Nhà sản xuất Tôn cười thành tiếng, nhiệt tình ra bắt chuyện: "Ông Lục, ngài rốt cục cũng tới, mau mời ngồi, mời."

Kiều An Hảo và mọi người cũng quay đầu hướng về phía cửa nhìn lại, chỉ là vừa quay được một nửa, cô liền nghe từ miệng nhà sản xuất Tôn hai chữ "ông Lục", sau đó đáy lòng run lên kịch liệt, cả người còn chưa kịp tiêu hóa "ông Lục" rốt cuộc là ai, lập tức liền thấy Lục Căn Niên bước chân trầm ổn tiêu sái tiến vào.

Kiều An Hảo nghe thấy chung quanh có người âm thầm đảo hít một hơi, xen lẫn vài tiếng thì thầm: "Hóa ra nam hai là Lục ảnh đế đến diễn?"

"Trời ạ, thảo nào lúc trước vẫn luôn không tiết lộ tin tức này, đây tuyệt đối là tin tức nặng ký a, phỏng chừng đến lúc đó lại khiến trên Weibo một trận oanh động nha."

Lục Căn Niên mặc dù xuất thân là diễn viên, thế nhưng thân phận lại khác nhau rất lớn, là CEO của Truyền Thông Hoàn Ảnh.

90% ngôi sao đang ngồi ở đây là nghệ sĩ ký hợp đồng với Truyền thông Hoàn Ảnh, mà nhà đầu tư lớn nhất đứng sau bộ phim Khuynh Thành Thời Gian này chính là Lục Căn Niên.

Đáy lòng mọi người một bên cảm thán khó trách nhà sản xuất và đạo diễn đều phải thành thành thật thật chờ như vậy, một bên đồng loạt theo nhà sản xuất đứng lên.

Kiều An Hảo nhất thời hồi lâu có chút tiêu hóa không được tin tức này, thế cho nên thời điểm tất cả mọi người đứng dậy, cô vẫn còn ngơ ngác ngồi trên ghế, thẳng đến khi Triệu Manh vươn tay hung hăng nhéo cô một cái, cô mới lập tức rề rà đứng lên.

Lục Căn Niên vẻ mặt trước sau như một đạm mạc, đối mặt mọi người đứng dậy, không có chút nào biểu thị, chỉ là ôn hoà cất bước, đi tới chỗ ngồi trống duy nhất, kéo ra ngồi xuống.

Đã từng giao tiếp cùng Lục Căn Niên, đã quen anh thiên về loại người tính tình ít nói, cho nên nhà sản xuất thấy anh ngồi xuống, mới ngồi xuống theo, sau đó những người khác cũng cùng theo đều ngồi.

Nhà sản xuất gọi nhân viên phục vụ đưa lên thực đơn, sau đó tự mình đưa cho Lục Căn Niên: "Ông Lục, ngài xem ngài ăn chút gì?"

Lục Căn Niên nhìn cũng không liếc nhìn thực đơn, chỉ là không nóng không lạnh phun ra ba chữ: "Gì cũng được."

Nhà sản xuất đối mặt với Lục Cẩn Niên lạnh lùng, không có nửa điểm khó chịu, trái lại cười mở thực đơn, chọn những món đắt nhất tốt nhất, làm thành một tràng, sau đó còn gọi những người khác trên bàn kê món.

Ở đây trên có ông tổng Lục Cẩn Niên của Truyền thông Hoàn Ảnh, dưới có nhà sản xuất và đạo diễn của đoàn phim, diễn viên ở nơi này ai lại không biết xấu hổ gọi món ăn chứ, cho nên nhân viên phục vụ đưa thực đơn đến tay người nào, ai nấy cũng khiêm nhường cấp cho những người khác.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 34

Hợp Đồng Quảng Cáo (6)

Duy chỉ có Tổng Trưởng Tư tiếp nhận thực đơn, tự nhiên thoải mái mở ra, chọn món mình thích và gọi hai thứ.

Mãi cho đến khi thực đơn truyền tới trước mặt Kiều An Hảo, cô mới từ trong tin tức Lục Cẩn Niên là nam hai phục hồi lại tinh thần. Cô hướng về phía nhân viên phục vụ đứng bên cạnh mình mỉm cười lắc lắc tay, ý bảo không cần gọi món ăn, sau đó trao lại thực đơn cho người phục vụ.

Đợi cho người phục vụ ôm thực đơn, cười nhạt rời đi, Kiều An Hảo mới ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên ngồi ở phía chính diện.

Trong phòng bật đèn vàng ấm áp, tia sáng mờ nhạt đánh vào trên mặt anh, khiến anh có vẻ xa xa ngoài tầm với. Ngồi bên cạnh anh là đại đạo diễn. Đại đạo diễn không biết lại nói với anh cái gì đó, anh hơi nghiêng đầu, vẻ mặt đạm mạc lắng nghe.

Anh dường như nhận ra được ánh mắt của Kiều An Hảo, bất chợt hơi lướt nhẹ đầu, mắt hướng về phía Kiều An Hảo nhìn thẳng, Kiều An Hảo sợ đến lập tức quay đầu, vờ vịt ra vẻ bộ dạng nói chuyện với Triệu Manh.

Chỉ là liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, liền suýt nữa bị anh bắt tại trận, Kiều An Hảo mãi cho đến khi phục vụ đưa lên thức ăn, cũng chưa dám liếc nhìn về phía Lục Cẩn Niên xem qua chỗ nào.

Một bữa ăn như vậy không thể thiếu rượu!

Nhà sản xuất Tôn có thể là vì Lục Căn Niên, hào phóng mở hai chai Royal Salute (là một loại Scotch whisky sản xuất bởi Chivas Brothers), rồi để phục vụ rót đầy ly rượu cho từng người. Mọi người làm liên tục ba ly, sau đó bầu không khí trên bàn ăn thoáng cái liền sinh động hẳn lên, tất cả mọi người bắt đầu kéo một số đề tài.

Lục Căn Niên vẫn luôn rất yên tĩnh, người khác tới mời rượu, anh mặc dù không nói lời nào, thế nhưng cũng sẽ nâng ly rượu lên uống, người khác cùng anh chào hỏi, anh cũng sẽ gật đầu. Chỉ là đuôi lông mày anh luôn có nét lạnh lùng, nhìn thế nào cũng khiến người khác nghĩ rằng không cùng anh tồn tại trong một thế giới.

Những bữa tiệc như vậy, tất cả mọi người đều bận bịu xây dựng mối quan hệ. Nhưng vì có Lục Căn Niên nên Kiều An Hảo vẫn rất câu nệ, không như những diễn viên khác không ngừng tìm nhà sản xuất và đạo diễn mời rượu nói chuyện. Chỉ khi nói chuyện với người khác, cô mới có thể trở về với bộ dáng tươi cười ôn hòa.

Trái ngược với Kiều An Hảo câu nệ, Tổng Tương Tư lại có vẻ cùng với bữa tiệc này càng thêm không hợp nhau. Cô thật ra tới tham gia bữa tiệc để ăn cơm, đoan trang nền nã ngồi ở chỗ của mình, tao nhã nền nã cầm chiếc đĩa gấp thức ăn dùng bữa, sau đó thỉnh thoảng bưng lên ly nước trắng một bên nhấp một ngụm.

Bữa tiệc tiến hành được một nửa, nhà sản xuất ngồi bên cạnh Kiều An Hảo bất chợt như là nhớ ra cái gì đó, quay đầu, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, tiếp đó nói: "Tôi thiếu chút nữa đã quên rồi, các vị đang ngồi đây ít nhiều đều hợp tác qua, không quen cũng đều biết, cho nên tôi muốn giới thiệu cho mọi người một người mới, đó chính là người sắm vai nữ hai..." Nhà sản xuất vốn định nói tiếp tên Kiều An Hảo, nhưng lại chỉ nhớ rõ Kiều An Hảo họ Kiều, quên mất phía sau hai chữ tên, vì vậy dừng một chút, quay đầu

nhìn Kiều An Hảo nói: "Cô tới giới thiệu bản thân với mọi người một chút đi!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 35

Hợp Đồng Quảng Cáo (7)

Nhà sản xuất giới thiệu đột ngột, Kiều An Hảo không hề có sự chuẩn bị, nhưng vẫn tự nhiên đứng lên, gật nhẹ đầu đối với những người cùng bàn, thanh âm trong trẻo nói: "Chào mọi người, tôi là Kiều An Hảo, rất vui khi có thể cùng mọi người hợp tác. Cảm ơn."

Chờ Kiều An Hảo ngồi xuống, nhà sản xuất liền dẫn đầu mọi người vỗ tay.

Người vẫn im lặng, chăm chú ăn cơm chính là Tổng Tương Tư, nhưng khi Kiều An Hảo giới thiệu xong, liền ngẩng đầu, đối mặt với vẻ đẹp rạng rỡ của Kiều An Hảo, ánh mắt mang theo một tia kinh ngạc, còn kèm theo sự đánh giá.

Đợi vỗ tay xong, nhà sản xuất liền thấy sang bắt quàng làm họ với Lục Căn Niên, quay đầu về phía anh, nói: "Ông Lục, trong bộ phim này, An Hảo chính là bạn diễn của ông."

Lục Căn Niên nghe nói như thế, liền nâng mí mắt lên, nhìn lướt qua chỗ Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo khẩn trương đến nỗi lòng bàn tay đều đổ mồ hôi, nhưng lại như trước cố gắng giữ cho bản thân bình tĩnh.

Chung quanh một bàn đầy người, không người nào biết Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên thực ra có quan hệ, chỉ xem bọn họ là người xa lạ, cho nên nhà sản xuất lại quay đầu, đối với Kiều An Hảo nói: "An Hảo, còn ngây ngốc ở đó làm gì, mau đến mà chào hỏi ông Lục, quen thuộc quen thuộc, về sau cả hai sẽ phải diễn chung với nhau."

Nhà sản xuất nói đến nước này, Kiều An Hảo khẩn trương, cũng phải kiên trì bưng lên ly rượu trước mặt, đứng lên, đối với Lục Cẩn Niên nhẹ giọng nói: "Ông Lục, rất hân hạnh được biết ông, hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ."

Lục Cẩn Niên lạnh nhạt ngồi ở vị trí cao, hạ mí mắt, nhìn chằm chằm ly rượu trước mặt, không phản ứng.

Kiều An Hảo dùng lực đạo năm ly rượu, nhin không được hơi hơi nâng cao. Cô biết anh vẫn không thích cô, cho nên anh trước mặt người ngoài đều làm bộ như không biết đến cô. Hiện tại cô vốn bất đắc dĩ mới cùng anh mở miệng nói chuyện, chẳng lẽ cho dù là như vậy, anh cũng không vui lòng để ý tới cô một chút sao?

Thật lâu sau, Lục Cẩn Niên hơi hơi chuyển dời mắt, cũng không nhìn đến Kiều An Hảo một lần, một tay bưng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Kiều An Hảo lúc này mới âm thầm thở nhẹ một hơi, vội vàng cũng giơ ly rượu lên, cạn ly rượu này, ngồi trở lại vị trí của mình.

Chính là lúc Kiều An Hảo còn chưa có ngồi vững vàng, đột nhiên có một giọng nữ, thanh thúy êm tai vang lên: "An Hảo là người mới, lại có thể cùng ông Lục hợp tác, vận khí thật là tốt."

Mở miệng nói chuyện chính là Lâm Thi Ý, lời nói này của cô chột nghe không có gì vấn đề, như là thật sự hâm mộ Kiều An Hảo vận khí tốt. Nhưng

cẩn thận mà nghĩ, mọi người lại đều hiểu được trong lời nói của Lâm Thi Ý quan trọng nhất chính là bốn chữ "Là một người mới".

Một người mới, có thể cùng Lục Cẩn Niên hợp tác, mà ngay cả Lâm Thi Ý ở làng giải trí thời gian dài như vậy, cô bị cô ấy giành lấy vai diễn, chỉ đơn giản là vận khí tốt sao?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người cảm thấy được Kiều An Hào, có chỗ không chính đáng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Cơ Thể Vẫn Còn Đáng Tiền (8)

Bầu không khí trên bàn trở nên có chút ngưng trệ, tất cả mọi người như có như không tương hướng tầm mắt về phía Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo đương nhiên biết trong lòng mọi người đang suy nghĩ gì, nhưng vai này của cô vốn chính là đối lấy bằng cơ thể, khó tránh khỏi có chút thiếu tự tin, trong khoảng thời gian ngắn, cô không biết nên phản ứng như thế nào, vì vậy vẻ mặt dờ dẩn ra.

Cứ ngỡ sờ như vậy, mà đúng hơn là nó đang bị phơi bày sự thật, bộ dạng luống cuống.

Bầu không khí trên bàn càng trở nên trầm thấp hơn.

Kiều An Hảo xấu hổ và sợ hãi, cảm thấy mình thật xấu xí mà lại dơ bẩn, cứ như thể sẽ bị vạch trần mất.

Triệu Manh thân là người đại diện của Kiều An Hảo, đáy lòng cũng có chút lo lắng, vắt hết óc nghĩ cách vãn hồi sự bối rối này.

Ngay khi bầu không khí cực kỳ căng thẳng, Lục Căn Niên ngồi đối diện Kiều An Hảo chợt nâng lên mí mắt nhìn Kiều An Hảo. Cô gái rũ mi mắt, giả vờ trấn định ngồi yên một chỗ, nhưng khóe môi khẽ mím lại tiết lộ sự bất an của cô.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo chừng năm giây, sau đó liền bất động thanh sắc rời mắt, mở miệng nói chuyện với âm điệu lạnh nhạt phảng phất có thể đem không khí chung quanh kết thành băng: "Cô Lâm, trong làng giải trí lưu truyền một câu nói, cô không biết sao? Vận khí cũng là một biểu hiện của thực lực."

Một câu nói của Lục Căn Niên nhìn như hời hợt, thế nhưng lại nói cho mọi người trên bàn rằng, Kiều An Hảo lấy được vai diễn này có thể do may mắn, nhưng thật ra là cô có đủ năng lực để đảm đương vai nữ hai này, căn bản không tồn tại bất cứ yếu tố bất chính nào. Đương nhiên đằng sau ý tứ như vậy, cũng đồng thời cũng bày tỏ, Lâm Thi Ý có thể bị Kiều An Hảo cướp đi vai diễn này, là bởi vì thực lực cô ta không đủ!

Kiều An Hảo tuy rằng không biết vì sao Lục Căn Niên đột nhiên mở miệng giúp cô giải vây, đáy lòng cô kích động lại nháy nhót, thế nhưng cô biết lúc này điều mình thực sự nên làm là thể hiện gì đó, vì vậy lập tức cong khóe môi, giọng khiêm tốn nói: "Tôi có rất nhiều điều cần phải học hỏi từ các vị tiền bối và lão sư, hy vọng khi quay phim sẽ không kéo chân của mọi người."

Lục Căn Niên nói thế, vốn là quyền uy lại có phân lượng, hơn nữa hiện tại lời của Kiều An Hảo không chỉ tăng bốc tất cả mọi người ở đây, đồng thời cũng ra vẻ mình tương đối khiêm tốn biết lễ, khiến cho mọi người trong nháy mắt liền thay đổi cách nhìn hoàn toàn về cô. Mọi người không thể không khen ngợi Kiều An Hảo vài câu, sau đó liền đổi sang chủ đề khác nói chuyện.

Lâm Thi Ý ngồi ở một bên, tuy vẫn duy trì dáng tươi cười như cũ, nhưng sắc mặt thoát nhìn có chút khó coi.

Cô vốn muốn gây rắc rối cho Kiều An Hảo, ai biết được kết quả lại là dời tảng đá đập chân của mình!

Nếu không có Kiều An Hảo, thì người hợp tác diễn cùng Lục Căn Niên sẽ là cô!

Phải biết rằng, có thể cùng Lục Căn Niên đóng phim với nhau, là mơ ước khát khao của tất cả nữ minh tinh! -

Tan tiệc, Kiều An Hảo vào toilet, cho đến khi cô đi ra thì người của đoàn kịch đều đã về hết.

Bởi vì không có chỗ đậu xe, xe dừng ở giao lộ hai trăm thước, cho nên Triệu Mạnh thừa lúc Kiều An Hảo vào toilet thì đi lấy xe.

Kiều An Hảo đứng ở cửa khách sạn, trong lúc chờ Triệu Mạnh, lại nhìn thấy Lục Căn Niên theo trong khách sạn đi ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 37

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (1)

Tan tiệc, Kiều An Hảo vào toilet, cho đến lúc cô đi ra, thì mọi người trong phòng đều đã về hết.

Vì gần đây không có chỗ đậu xe, xe dừng ở giao lộ ngoài hai trăm thước, Triệu Manh thừa dịp lúc Kiều An Hảo vào toilet thì đi lấy xe.

Kiều An Hảo đi tới cửa khách sạn, Triệu Manh vẫn chưa lấy xe trở về, cô liền đứng ở ven đường chờ, kết quả lại thấy Lục Cẩn Niên từ trong khách sạn đi ra.

Kiều An Hảo đứng ở ngay phía trước khách sạn, Lục Cẩn Niên đi thẳng ra, tất nhiên sẽ cùng cô chạm mặt.

Lục Cẩn Niên không thích cùng cô xuất hiện ở nơi công cộng, coi như là bắt đắ dĩ chạm mặt, anh cũng chỉ là xem cô thành không khí, nhắm mắt làm ngơ.

Thay vì chờ anh đi tới phốt lờ cô, chi bằng cô ngoan ngoãn thức thời né tránh.

Kiều An Hảo thừa dịp Lục Cẩn Niên không có chú ý tới mình, liền nhanh chóng xoay người, hướng về phía trước mà đi. Chỉ là cô còn chưa đi bao xa, bất chợt có chiếc xe dừng lại bên cạnh cô. Cửa kính xe hạ xuống, bên trong truyền ra tên cô: "Tiểu Kiều."

Kiều An Hảo nghiêng đầu, nhìn đến chỗ ghế phụ cạnh nhà sản xuất Tôn, lập tức lễ phép mỉm cười mở miệng: "Tôn tổng."

Nhà sản xuất Tôn đưa đầu ra ngoài cửa: "Tiểu Kiều, sao em đi một mình ở chỗ này? Không có xe sao?"

Nói xong, nhà sản xuất Tôn liền tự mình đẩy cửa xe ra, xuống xe, thay Kiều An Hảo mở cửa xe sau: "Em ở đâu? Anh đưa em về."

Kiều An Hảo liền vội vàng lắc đầu, nói cảm ơn: "Tôn tổng, cảm ơn ngài, không cần làm phiền ngài, người đại diện của tôi đã đi lấy xe, tôi ở chỗ này chờ cô ấy."

"Như vậy à..." Nhà sản xuất Tôn đáy mắt lóe lên tia tiếc nuối, mắt vẫn nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, càng nhìn càng thấy Kiều An Hảo lớn lên mỹ lệ động lòng người, nhìn không được tiếp tục hỏi một câu: "Tiểu Kiều tốt nghiệp trường đại học nào?"

Kiều An Hảo mặc dù nghĩ cách tránh Lục Căn Niên, lại cũng không dám đắc tội ông bầu Tôn, cho nên không thể làm gì khác hơn là lễ phép trả lời câu hỏi của ông ta: "Đại học X."

"Đại học X, đó là trường tốt..."

-

Trước khi Kiều An Hảo thấy Lục Căn Niên, thì anh cũng đã nhìn thấy cô.

Cô chỉ nhìn anh một cái, liền nhanh chóng xoay người, hướng về một bên đi, rõ ràng là tránh anh.

Lục Căn Niên dừng chân một chút, ánh mắt trở nên có chút lạnh, anh đang chuẩn bị hướng về phía xe mình đang đậu ở ven đường, lại thấy một

chiếc xe dừng lại ở bên Kiều An Hảo, sau đó ông bầu Tôn từ trong xe bước xuống.

Cách một khoảng cách, Lục Căn Niên không nghe được bọn họ đang nói những chuyện gì, thế nhưng anh có thể nhìn ra được, hai người trò chuyện khá tốt, Kiều An Hảo thỉnh thoảng hướng về phía ông bầu Tôn cười khoe cả hàm răng trắng xinh, cũng không biết cô rốt cuộc nói chút gì, chọc cho ông bầu Tôn vẻ mặt hớn hở, một bộ dạng rất ư là vui vẻ.

Thậm chí đến cuối cùng, ông bầu Tôn thế nhưng lấy di động ra, một bên nghe Kiều An Hảo nói, một bên bấm điện thoại chốc lát, sau đó Kiều An Hảo cũng móc điện thoại ra, đèn tín hiệu trên di động sáng ngời, rõ ràng là có cuộc gọi đến.

Nói vậy là hai người trao đổi số điện thoại...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 38

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (2)

Kiều An Hảo và bầu Tôn tán gẫu một vài chuyện vặt vãnh, trò chuyện một hồi, bầu Tôn bất chợt hỏi số điện thoại của Kiều An Hảo, nói là để tiện liên lạc, cho mối quan hệ hợp tác tốt đẹp trong tương lai.

Kiều An Hảo cũng không nghĩ có gì không ổn, liền đọc số của mình.

Sau khi hai người lưu số nhau rồi, bầu Tôn cất di động, mở miệng nói: "Tiểu Kiều, vậy anh còn có việc, đi trước nhé."

Kiều An Hảo nhanh chóng mở cửa xe giúp bầu Tôn, chờ ông bầu đi vào rồi, Kiều An Hảo mới đóng cửa xe, hướng về phía trong xe vẫy vẫy tay, kèm theo nụ cười nói: "Tôn tổng, tạm biệt."

Bầu Tôn cũng hướng về phía Kiều An Hảo vẫy tay, rồi khởi động xe.

Kiều An Hảo đợi cho xe đi được một đoạn, mới thu hồi nụ cười trên mặt, sau đó nhận thấy Triệu Manh lâu như vậy vẫn chưa quay lại, vì vậy vừa cầm di động gọi Triệu Manh, vừa nhìn quanh một vòng xem liệu có phải Triệu Manh đã đến nhưng không tìm được cô.

Nút còn chưa nhấn, Kiều An Hảo lại thấy Lục Cẩn Niên đang đi về phía mình, động tác của cô nhin không được cứng đờ, sau đó theo bản năng liền rũ mi mắt xuống.

Kiều An Hảo vốn tưởng rằng Lục Cẩn Niên sẽ như thường ngày phớt lờ cô rồi đi lướt qua, ai ngờ khi anh tới trước mặt cô thì dừng lại.

Kiều An Hảo tim loạn lên, đập mạnh một nhịp, lo lắng ngẩng đầu nhìn Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên vẻ mặt vẫn luôn lạnh lùng, ánh mắt anh nhìn thẳng chằm chằm vào chiếc di động nằm trong tay Kiều An Hảo, không có độ ấm cũng không cảm xúc.

Kiều An Hảo đã quen vẻ mặt như tảng băng trôi của Lục Cẩn Niên, chỉ là cô không hiểu, anh lạnh lùng nhìn chằm chằm vào điện thoại của cô làm gì chứ.

Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên nhìn chòng chọc đến ngón tay cũng đóng băng, cô hơi mất tự nhiên giật giật đầu ngón tay, cầm di động độ chặt hơn. Thấy anh một mực không có ý định hé răng, cô mượn đại một đề tài để che đi sự xấu hổ, mở miệng nói: "Cái kia, lúc tiệc hồi tối, cảm ơn anh."

Thành thật mà nói, Lục Cẩn Niên có thể mở miệng giúp cô giải vây, cô được sung ái mà rất lo sợ, trong nháy mắt đó, lòng cô như nở hoa, mừng rỡ như điên, dù đã qua hơn một tiếng, cô hiện vẫn đang nghĩ về điều đó, đáy lòng vẫn còn nhè nhẹ vui sướng, không thể khống chế mà cứ tràn ngập.

Anh vậy mà chịu giúp cô chứ... Đây có được tính là cho thấy anh kỳ thực không chán ghét cô đến mức không thể chịu đựng thêm nữa?

Lục Cẩn Niên nghe Kiều An Hảo nói, ánh mắt mới ôn hoà chuyển dời từ chiếc điện thoại trong tay Kiều An Hảo đến trên mặt cô.

Đèn đường mờ vàng, lẳng lặng đánh vào da thịt trắng nõn tí mỉ của cô, khiến cho ngũ quan của cô thoát nhìn điềm tĩnh dịu dàng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 39

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (3)

Trong đầu Lục Cẩn Niên thoáng hiện lên vẻ mặt mỉm cười vui vẻ của cô với bầu Tôn, trong nháy mắt mặt anh lạnh thêm vài phần, mở miệng phát ra âm thanh nhạt nhẽo không chút ấm áp: “Cô suy nghĩ nhiều rồi!”

Kiều An Hảo kinh ngạc ngẩng đầu, do cô suy nghĩ nhiều sao?

Đôi môi mỏng xinh đẹp của Lục Cẩn Niên lạnh lùng nhếch lên, giọng nói băng giá lại truyền đến: “Không phải tôi muốn giúp cô, chẳng qua tôi ngại bản thân gặp phiền toái. Cô là người mới, có thể diễn vai nữ hai đã là chuyện khiến nhiều người bàn tán, cố tình lại diễn cùng tôi, cô không sợ người ta nói cô phải lên giường mới có vai diễn nhưng tôi cũng không muốn nghe những loại tin đồn không cần thiết này!”

Thì ra, vốn anh không có ý định giúp cô, chẳng qua anh sợ cô gây phiền phức cho anh, là cô tự mình đa tình... Kiều An Hảo rũ mắt xuống, che giấu sự mất mát trong đáy mắt, đôi môi khẽ run, không hé răng, ngón tay lại dùng sức nắm chặt vạt áo mình.

Lục Cẩn Niên đứng tại chỗ một lúc khá lâu, thản nhiên liếc mắt Kiều An Hảo, sau đó đôi chân thon dài thẳng tắp bước, lướt qua vai Kiều An Hảo rời đi.

Lục Cẩn Niên đi khá lâu, nhưng Kiều An Hảo cũng chưa phản ứng gì, cho tới khi bên tai cô truyền đến tiếng bốp còi chói tai, cô mới lấy lại tinh

thần, trừng mắt nhìn phía Triệu Manh đang đỗ xe ven đường.

Kiều An Hảo mở cửa xe, ngồi xuống.

“Bên kia xảy ra tai nạn giao thông, cho nên tớ mới đến chậm nửa tiếng!”
Triệu Manh vừa lái xe vừa giải thích với Kiều An Hảo lý do cô tới chậm.

Kiều An Hảo vẫn im lặng, đầu tựa trên ghế, quay mặt sang hướng cửa sổ, hai mắt nhắm lại.

Triệu Manh nhìn đường đằng sau qua kính chiếu hậu, sau đó quay đầu xe: “Kiều Kiều, đêm nay ít nhiều gì cũng nhờ Lục Căn Niên, mình thực sự không nghĩ tới, anh ta lại có thể mở miệng giải vây giúp cậu!”

Kiều An Hảo nghe Triệu Manh nói những lời này, cô chỉ ra sức mím môi, nhắm mắt, bên tai lại tiếp tục truyền đến lời Triệu Manh nói: “Xem ra, không phải Lục Căn Niên không nể tình xưa nghĩa cũ, ngẫm lại cũng thấy bình thường, tốt xấu gì hai người cũng đã quen nhau nhiều năm, ít nhiều gì cũng có chút tình cảm!”

Tình cảm.... Làm sao Lục Căn Niên có thể vì tình cảm mà giúp cô chứ, anh bất quá chỉ sợ tin đồn giữa anh và cô có giao dịch ám muội.

Là cô đã quá ngây thơ ngu ngốc, thấy anh vừa mở miệng vì mình nói chuyện, lại nảy lên vui mừng như trúng giải thưởng lớn.

Cô nên sớm nghĩ đến, đó chẳng qua đều do cô suy nghĩ quá nhiều, Lục Căn Niên làm sao có khả năng sẽ mở miệng giúp đỡ cô?

Tại sao cô có thể quên, anh từng dùng những lời lẽ lạnh như băng chắc chắn với cô một điều: “Mặc kệ người tôi thích là ai, dù sao người đó vĩnh viễn không phải cô!”

Triệu Mạnh thấy Kiều An Hảo từ đầu đến cuối vẫn không lên tiếng nói một câu, nhìn không được vươn tay đẩy nhẹ Kiều An Hảo một cái: “Cậu sao vậy? Tâm trạng không tốt?”

“Không có!” Kiều An Hảo vẫn nhắm chặt mắt, vì cô sợ mình vừa mở mắt ra, những giọt nước mắt ẩn nhẫn sẽ rơi xuống trước mặt Triệu Mạnh: “Tối nay uống chút rượu, nên mình hơi mệt!”

“À, vậy cậu nghỉ ngơi đi, khi nào đến nơi, mình sẽ gọi cậu!”

Kiều An Hảo khẽ “ừ” một tiếng.

Không khí bên trong xe hoàn toàn lâm vào im lặng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 40

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (4)

Khuynh Thành Thời Gian hai ngày trước không có cảnh quay của Kiều An Hảo, nhưng mỗi ngày cô đều đến đoàn làm phim đúng giờ, tới trường quay nhìn một cái.

Ngày đầu tiên quay cũng không có phần của Lục Cẩn Niên, từ lúc đó anh liên tục không xuất hiện. Buổi chiều ngày thứ hai anh có một màn diễn, mười giờ sáng, anh liền tới hiện trường phim, không gấp gáp đi hoá trang trước, mà là tìm một cái ghế dựa, ngồi xuống, xem cảnh đang quay.

Có thể là vì Lục Cẩn Niên xuất hiện, những nhân viên không cảnh quay ngày hôm nay đều đến tham gia náo nhiệt, chỉ có điều vì thần khí Lục Cẩn Niên quá mức lạnh lùng, đừng nói đi đến gần, ngay cả chung quanh anh phạm vi ba mét cũng không có bóng người.

Buổi trưa tập thể đoàn làm ăn cơm hộp, ngay cả Lục Cẩn Niên cũng không ngoại lệ. Anh không chút nào ghét bỏ mà nhận lấy hộp cơm trợ lý tới, ung dung thản nhiên ăn hết.

Tư thái anh ăn cơm rất ưu nhã, toàn thân tiết ra một cỗ quý khí, sau khi ăn xong liền trực tiếp vào phòng hóa trang.

Cảnh quay chiều nay của Lục Cẩn Niên là cùng Tổng Tương Tư phối hợp diễn.

Tổng Tương Tư buổi sáng có cảnh quay, cho nên sớm đã thành hóa trang xong, đợi được sau khi Lục Căn Niên đi ra, thợ trang điểm Tổng Tương Tư lập tức tiến lên trang điểm lại cho cô, sau đó nhân viên ánh sáng và nhân viên công tác đều mỗi người đều vào vị trí của mình.

Lục Căn Niên và Tổng Tương Tư hai người trước sau thời điểm vào giới không sai biệt lắm, trong vài bộ truyền hình điện ảnh "hot", hai người đảm nhiệm vai nam chính nữ chính sắm vai tình lữ, nam tuấn nữ mỹ, vì vậy hai người liên tiếp nhiều năm liền đều được bình chọn "Cặp đôi màn ảnh đẹp nhất".

Bởi vì hai người nhiều lần hợp tác, trên cảnh quay cũng có chút quen thuộc nhau. Lần này lại cùng diễn, tuy không đóng cặp, nhưng cả hai vẫn như trước đem kịch bản biểu đạt thành bầu không khí tình cảm, chắc chắn hết sức đúng chỗ. Quá trình quay thuận lợi khiến đạo diễn vẫn không ngừng kêu: "Tốt!", "Tuyệt!", "Đẹp, tiếp tục!".

Cảnh quay đến một nửa, đạo diễn hô ngừng, phân phó thợ trang điểm nhanh tới trang điểm lại cho hai người.

Trợ lý đưa cho Lục Căn Niên chai nước suối, Lục Căn Niên vặn nắp uống chỉ hai ngụm, liền phát tay cho trợ lý mang đi, sau đó chờ thợ trang điểm chỉnh lại hóa trang, liền dẫn đầu đi vào sân, chờ Tổng Tương Tư còn đang trang điểm lại.

Tổng Tương Tư chỉnh xong hóa trang, hai người tiếp tục quay nửa cảnh sau.

Hơn nửa cảnh quay cũng đã làm hai người đều nhập vai, cho nên nửa cảnh quay sau, diễn xuất càng mượt, thậm chí trong phút chốc, khiến mọi người lầm tưởng rằng đây là cảnh hiện thực.

Nửa cảnh sau quay thuận lợi hơn so với nửa cảnh trước, Lục Căn Niên và Tổng Tương Tư hai người cơ hồ là hành văn liền mạch lưu loát, đợi khi

cả hai diễn xong, toàn trường một mảnh an tĩnh, qua ước chừng mười giây, đạo diễn mới hậu tri hậu giác hô: "Cắt!".

Cảnh diễn hôm nay dừng ở đây, rốt cuộc quay xong.

Đoàn làm phim lựa chọn sân bãi trong một khu sơn trang nghỉ mát ở ngoại thành. Bởi vì áp dụng hình thức quay khép kín, cho nên khu sơn trang nghỉ mát này trực tiếp được đoàn làm phim bao thầu hết, mà nhân viên công tác của đoàn cũng nghỉ tại khách sạn trong sơn trang.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 41

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (5)

Phòng khách sạn thì hạn chế, mà đoàn làm phim thì có nhiều người, bởi vì ngoại trừ một ít đại minh tinh có phòng riêng ở ngoài, những minh tinh khác đều là cùng người đại diện của mình ở chung một phòng.

Kiều An Hảo và Triệu Manh về đến phòng, nghỉ ngơi chốc lát, hai người liền cùng nhau đi lên nhà hàng trên tầng ba của khách sạn ăn bữa tối.

Bữa tối là một bữa tiệc buffet, Kiều An Hảo và Triệu Manh cầm đĩa đi lấy những món mình thích, lúc đang tìm chỗ ngồi, bầu Tôn ngồi cạnh cửa sổ cách đó không xa hướng về phía Kiều An Hảo vẫy vẫy tay: "Tiểu Kiều, lại chỗ này ngồi, bàn một chút về phần diễn ngày mai."

Bầu Tôn ngồi bàn sáu người, nhưng đã có năm người ngồi: đạo diễn, nam chính Trình Dạng, Tổng Tương Tư, còn có Lục Cẩn Niên, chỉ còn lại một ghế trống, thật khéo đúng ngay bên cạnh Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo bưng đĩa đi tới trước bàn ăn, cước bộ hơi dừng một chút, thẳng đến khi bầu Tôn mở miệng lần nữa rủ cô ngồi, Kiều An Hảo mới nâng mí mắt thật nhanh nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên. Anh không có bất kỳ phản ứng gì, chỉ thờ ơ ăn. Kiều An Hảo lúc này mới cẩn thận đặt đĩa lên bàn, sau đó tư thế cứng ngắc ngồi xuống.

Đạo diễn đang nói điểm chính của phần quay ngày mai, thấy Kiều An Hảo, chỉ hướng cô gật đầu một cái xem như chào hỏi, trong miệng vẫn thao

thao bất tuyệt tiếp tục huơ tay múa chân nói.

Trên bàn ăn, ngoại trừ Lục Căn Niên như không có việc gì ngồi ăn phần của mình, tất cả những người khác đều đặt lực chú ý trên người đạo diễn. Vì vậy Kiều An Hảo cũng không dám động đũa, quy quy củ củ ngồi trên ghế chuyên chú nghe đạo diễn nói.

Cũng may đạo diễn nói cũng không nhiều, rất nhanh liền nói xong, sau đó mọi người mới đều động đũa.

Bầu Tôn ngồi đối diện Kiều An Hảo, lúc cầm lấy chiếc đũa, nhìn thoáng qua Kiều An Hảo, sau đó cười híp mắt hỏi một câu: "Ngày mai tiểu Kiều có cảnh quay của em, đã thuộc lời kịch chưa?"

"Dạ, rồi." Kiều An Hảo cười gật đầu một cái, trả lời.

"Em ăn ít vậy?" Bầu Tôn nhìn thoáng qua trong đĩa của Kiều An Hảo, mở miệng hỏi.

"Dạ." Kiều An Hảo cười lên tiếng.

"Như vậy sao được, quay phim rất cực đó." Nói xong, bầu Tôn gọi nhân viên phục vụ đứng bên cạnh: "Này, thêm một phần cơm bào ngư và bò bít tết."

Lục Căn Niên nghe được đối thoại của hai người, động tác nhai hơi dừng lại, sau đó vẻ mặt lạnh lùng tiếp tục nhai nhả ăn, chỉ là nhiệt độ quanh anh lại thấp đi vài phần.

Kiều An Hảo ngồi bên cạnh Lục Căn Niên, cô có thể cảm nhận được rõ ràng lạnh khí của anh thấp xuống không bình thường, cả người càng thêm căng thẳng, động tác ăn cơm cũng hơi có vẻ canggung.

Hết lần này tới lần khác bầu Tôn thỉnh thoảng nói với cô đôi lời, Kiều An Hảo chỉ có thể miễn cưỡng bày ra khuôn mặt tươi cười, giả bộ như không có việc gì, cùng bầu Tôn trò chuyện.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 42

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (6)

Kiều An Hảo cảm thấy đây là bữa cơm cực khổ nhất mà cô từng ăn trong đời.

Thật vất vả cho đến khi lần lượt đạo diễn, Tổng Tương Tư và Trình Dạng ăn xong rồi rời đi, thì Kiều An Hảo cũng vội vàng đặt đĩa xuống, tỏ vẻ đã ăn no.

Lúc cô chuẩn bị mở miệng nói với bầu Tôn và Lục Căn Niên mình còn có việc phải đi trước thì bầu Tôn dường như nhớ ra việc gì, nhanh chóng mở miệng nói với Kiều An Hảo: “Tiểu Kiều, gần đây ngoài quay phim thì em còn bận chuyện gì không?”

Kiều An Hảo lắc đầu: “Không có”.

“Thật đúng lúc anh có một người bạn, anh ta chịu trách nhiệm cho một thương hiệu mỹ phẩm lớn của châu Âu tại thị trường châu Á. Người phát ngôn của bọn họ đã ký hợp đồng lúc trước vừa mới đến kỳ hạn năm nay. Hiện họ đang chuẩn bị tìm một người phát ngôn mới, anh ta vừa nhờ anh tiến cử. Anh thấy khí chất và diện mạo của em không tệ cho nên anh đã giới thiệu em.”

Lục Căn Niên nghe bầu Tôn nói một hơi dài xong, tay cầm đôi đũa bỗng nhiên tăng thêm sức lực.

Kiều An Hảo cảm thấy mình và bầu Tôn không quen thân đến vậy nên khi nghe ông ta giới thiệu cho mình phát ngôn, trong lòng cô có cảm giác bất an, suy nghĩ một chút, liền khéo léo mở miệng từ chối: “Tôn tổng, tôi sợ tôi không có khả năng đảm nhiệm công việc phát ngôn này, dù sao tôi cũng chỉ là một người mới, muốn danh tiếng không có danh tiếng.”

“Có gì mà không đảm nhiệm được? Dù sao anh cũng chỉ giới thiệu, có được hay không còn chưa biết. Đến lúc đó có thời gian, anh sẽ đưa em đi gặp người bạn kia. Đạt được thì đạt, không đạt được thì cũng hết cách.”

Bầu Tôn đã nói đến vậy, nếu Kiều An Hảo lại cự tuyệt thì thật có chút không nể mặt mũi cho ông bầu, cô đành gật gật đầu nói: “Vậy được rồi, cảm ơn ông, Tôn tổng.”

Theo lời chấp thuận của Kiều An Hảo, Lục Cẩm Niên ngồi bên cạnh chột đặt đĩa xuống bàn.

Hành động của anh không hề mạnh, nhưng lại cố tình làm cho người ta cảm giác được áp lực rất lớn.

Bầu Tôn thấy Lục Cẩm Niên không tức giận, vẻ mặt lập tức tươi cười hỏi: “Ông Lục, ăn ngon chứ?”

Lục Cẩm Niên không lên tiếng mà rút ra tờ khăn giấy ở một bên, chậm rãi lau khóe môi. Sau đó anh đặt khăn ở trên bàn, ngẩng đầu nhìn lướt qua bầu Tôn, ánh mắt lạnh lùng: “Tôn tổng, tôi có chút chuyện muốn thảo luận với ông, không biết hiện tại ông có thời gian không?”

“Có, có, đương nhiên là có.” Bầu Tôn cũng vội vàng buông đĩa xuống, nhanh chóng cầm lấy y phục ở phía sau chỗ ngồi đứng lên. Sau đó khi ông đi qua người Kiều An Hảo, vươn tay vỗ lên bả vai cô: “Tiểu Kiều, em cứ từ từ ăn, anh và ông Lục đi trước.”

Kiều An Hảo đang mặc một chiếc váy hai dây, lúc tay của bầu Tôn đặt ở trên vai cô, vừa ngay nơi lộ da thịt bên ngoài.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 43

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (7)

Đáy mắt Lục Cẩn Niên thoáng qua một tia sắc bén, rồi chợt bật người dậy, lại nhìn thoáng qua kịch bản mình đặt một bên, đang tính vươn tay lấy, rốt cuộc cũng dừng lại động tác, liền trực tiếp xoay người, trầm tĩnh lạnh nhạt rời đi.

Bầu Tôn nhìn Lục Cẩn Niên rời đi, cũng không dám nán lại quá lâu, liền vội vàng đuổi theo.

Bữa tiệc cuối cùng cũng kết thúc, Kiều An Hảo âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy toàn thân đều mệt lả. Ngồi trên ghế đợi tâm tình bình ổn lại đôi chút, lúc này cô mới đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Kiều An Hảo còn chưa đi được hai bước, phía sau chợt truyền đến thanh âm lễ phép của người phục vụ: “Cô ời, thật ngại, cảm phiền cô chờ một chút.”

Kiều An Hảo ngoảnh đầu lại, nhìn thấy người phục vụ trên tay cầm kịch bản đưa tới: “Có phải đây là của cô bỏ quên không ạ?”

Lúc đến, Kiều An Hảo căn bản không cầm theo kịch bản, liền lắc đầu.

“Vậy chắc là của người trong đoàn làm phim bỏ quên rồi, làm phiền cô giúp tôi trao lại.”

Kiều An Hảo nhận lấy.

“Cám ơn”. Người phục vụ mỉm cười với Kiều An Hảo, nói một tiếng cảm ơn rồi rời đi.

Lúc ăn cơm, trên bàn chỉ có cô, Lục Cẩn Niên, Tống Tương Tư và Trình Dạng là bốn diễn viên, kịch bản không phải của cô thì chắc là của một trong ba người đó.

Kiều An Hảo vừa nghĩ, vừa tiện tay lật ra kịch bản, muốn tìm ra chút đầu mối từ bên trong xem có thể đoán ra là của ai hay không. Kết quả cô mới chỉ mở ra trang đầu, liền nhìn thấy ba chữ quen thuộc.

Ba chữ kia, nét viết mạnh mẽ có lực, tràn đầy khí thế.

Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên vậy mà để quên kịch bản ở nơi này.

Tim Kiều An Hảo bỗng đập mạnh một nhịp.

Trở lại phòng khách sạn, Kiều An Hảo nằm sấp trên bàn sách, nhìn chằm chằm vào kịch bản kia, trong lòng cân nhắc nên để ngày mai lúc quay phim mới đem kịch bản trả lại cho Lục Cẩn Niên hay là bây giờ đưa qua cho anh luôn?

Kiều An Hảo nghiêng về phương án thứ nhất hơn, nhưng ngày mai đều là cảnh quay của Lục Cẩn Niên, ngộ nhỡ buổi tối anh cần phải thuộc kịch bản thì sao?

Thật ra Kiều An Hảo có thể để nhân viên khách sạn hoặc Triệu Manh đưa kịch bản qua cho Lục Cẩn Niên, thế thì cô sẽ không phải rối rắm như vậy, nhưng cô lại chút không tình nguyện.

Kiều An Hảo miên man suy nghĩ một trận, cuối cùng vẫn là cầm lấy di động gọi cho Lục Cẩn Niên đi qua.

Điện thoại reo lên vài tiếng mới có người bắt máy, Lục Căn Niên hoàn toàn không cho Kiều An Hảo rề rà mở miệng, liền trực tiếp ném ra hai chữ: "Chuyện gì?"

Tuy rằng nói chuyện qua điện thoại, nhưng Kiều An Hảo vẫn cảm nhận được tâm tình của Lục Căn Niên dường như không được tốt cho lắm, Kiều An Hảo càng căng thẳng nuốt nước bọt, nhẹ giọng nói: “Anh để quên kịch bản trong phòng ăn.”

Lục Căn Niên đầu dây bên kia trầm mặc vài giây, sau đó ném ra con số “1001”, rồi liền cúp máy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 44

Sợ Gây Phiền Toái Cho Mình (8)

Kiều An Hảo nghe tiếng “pi pi pi” thật lớn trong điện thoại, mất một hồi lâu mới phản ứng được, Lục Căn Niên bỏ lại câu “1001” là số phòng của anh.

Anh nói số phòng cho cô để làm gì? Ý là muốn cô đem kịch bản lên phòng của anh sao?

Kiều An Hảo nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy cũng chỉ có khả năng này, nên cô tùy tiện lấy một cái cớ nói với Triệu Manh rồi cầm kịch bản rời khỏi phòng.

Phòng 1001 là phòng Tổng thống ở tầng cao nhất của khách sạn.

Kiều An Hảo đứng ở trong thang máy nhìn dãy số màu đỏ nhảy liên tục, đáy lòng càng ngày càng khẩn trương.

Rốt cuộc đã đến tầng trên cùng, cửa thang máy mở ra, Kiều An Hảo hít sâu một hơi, cầm kịch bản đi ra.

Cô dựa theo hướng dẫn ở hành lang khách sạn, đi về phía phòng 1001.

Trên đường, đúng lúc đi ngang qua phòng nghỉ của nhân viên tạp vụ tầng trên cùng, cửa phòng không khóa, bên trong có hai nhân viên phục vụ nữ đang thấp giọng nói chuyện với nhau.

“Vừa nãy tôi mới đưa cà phê đến phòng 1003, thật đáng sợ mà. Lục ảnh để không hiểu sao lại phát cáu đến như vậy, đem lần quay này của bọn họ tất tần tật ra mà bắt bẻ hết.”

“Hình như người kia bị anh bắt bẻ, là nhà sản xuất của bộ phim này.”

“Chính là nhà sản xuất đó, nhà sản xuất đun nước nóng đưa cho anh ta, anh ta vung tay lên, khiến nhà sản xuất bị bỏng. Vừa mới gọi bác sĩ đến đây để bôi thuốc cho nhà sản xuất, nghe nói bỏng rất nặng.”

“Có thể không nặng sao? Nước sôi vừa nấu xong mà! Dù sao đêm nay phòng 1001 muốn phục vụ cái gì, tôi cũng không dám đi đâu, lúc đó cô đi đi, lá gan cô to mà.”

...

Kiều An Hảo nghe cuộc đối thoại giữa hai người nhân viên kia thì vốn dĩ trong lòng khẩn trương càng trở nên bất an hơn.

Cô chậm chậm đi đến trước cửa phòng 1001, nhìn cánh cửa đóng chặt trước mặt, cô âm thầm hít vài hơi rồi mới vươn tay nhấn chuông trên vách tường.

Sau khi ấn xong thì Kiều An Hảo mới phát hiện, chuông cửa đang trạng thái ‘Không làm phiền’, vì thế cô đành giơ tay lên gõ cửa.

Tuy nhiên cửa lại không khóa nên khi bị cô chạm liền mở ra.

Kiều An Hảo đưa đầu vào nhìn, phát hiện trong phòng khách không có người, vì thế lại giơ tay lên gõ. Sau đó cửa phòng ngủ bị Lục Cẩn Niên đẩy ra.

Không biết có phải vì lúc nãy anh nổi giận với nhà sản xuất không mà nét mặt anh có chút lạnh cứng đờ. Toàn thân anh toát ra hàn khí người-lạ-

chớ-đến-gần càng mãnh liệt.

Kiều An Hảo đứng ở ngoài cửa, không đi vào trong, chỉ đuổi ra kịch bản trong tay: “Kịch bản của anh.”

Lục Cẩn Niên thản nhiên đứng ở cửa phòng ngủ nhìn Kiều An Hảo, không có ý định muốn đi qua lấy.

Kiều An Hảo ngừng lại trong chốc lát, đành phải bước vào phòng. Cô không đem kịch bản đến trước mặt Lục Cẩn Niên mà đặt ở trên bàn trà trong phòng khách: “Tôi để kịch bản ở đây, tạm biệt.”

Nói xong, Kiều An Hảo xoay người ra cửa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 45

Hợp Đồng Quảng Cáo (1)

Kiều An Hảo dừng lại chốc lát, đành phải bước vào phòng, cô không đem kịch bản đưa đến trước mặt Lục Cẩn Niên mà nhẹ nhàng đặt trên bàn trà trong phòng khách: “Kịch bản tôi để ở đây.”

Kiều An Hảo nói xong, ngẩng đầu nhìn Lục Cẩn Niên, thấy anh này giờ vẫn duy trì tư thế đứng dựa vào cửa phòng ngủ, bày ra bộ dáng lười mở miệng nói chuyện.

Trong lòng Kiều An Hảo biết rõ mình đã đưa xong đồ, nên thức thời rời đi, cô đứng tại chỗ chốc lát, liền thấp giọng nói: “Tạm biệt.”

Sau đó, xoay người đi ra cửa.

Trong phòng hoàn toàn im lặng, ngoài tiếng bước chân rất nhỏ của Kiều An Hảo thì không có bất kỳ âm thanh nào của anh. Lúc Kiều An Hảo sắp đi đến cửa phòng, chợt nghe được tiếng bước chân dồn dập phía sau.

Kiều An Hảo cho rằng Lục Cẩn Niên đi lấy thứ gì đó, không suy nghĩ nhiều, chỉ hơi dừng chân lại một chút rồi tiếp tục đi về phía trước. Thế nhưng còn chưa đi được hai bước, một cánh tay bất chợt vươn ra bên cạnh cô. Cửa phòng vốn định mở, nhưng lại bị dùng sức đóng lại “rầm” một tiếng.

Lục Cẩn Niên đột nhiên xuất hiện, dọa Kiều An Hảo toàn thân run rẩy. Vừa định ngẩng đầu lên nhìn anh, lại chợt bị anh bắt lấy cổ tay, cứng rắn trực tiếp lôi đi về hướng phòng ngủ.

Lục Cẩn Niên ra sức nắm lấy tay cô, đau đớn khiến Kiều An Hảo dự cảm nguy hiểm, cả người theo bản năng bắt đầu giãy giụa.

Kiều An Hảo càng giãy dụa, Lục Cẩn Niên lại càng dùng sức. Kiều An Hảo không tránh thoát, chỉ có thể một đường lão đảo nghiêng ngã bị anh kéo tới cửa buồng tắm trong phòng ngủ

Anh vươn tay đẩy cửa ra, dùng sức đẩy mạnh cô vào phòng tắm.

Kiều An Hảo còn chưa đứng vững, cả người liền bị Lục Cẩn Niên theo sát phía sau cùng tiến vào, một phen xốc lên, ném thẳng vào trong bồn tắm. Sau đó anh cầm lấy vòi hoa sen treo trên vách tường, vặn mức lớn nhất, không nói lời nào xối lên Kiều An Hảo.

Vòi hoa sen phun ra dòng nước lạnh như băng, sức nước mạnh mẽ đập vào người cô có chút đau rát, Kiều An Hảo giùng giăng muốn nhảy ra khỏi bồn tắm. Lục Cẩn Niên bắt lấy cổ tay cô, ném vào trong góc bồn tắm, tiếp tục tận lực xối.

Cuối cùng, tầm mắt Lục Cẩn Niên đột nhiên dừng lại ở trên bả vai Kiều An Hảo bị bầu Tôn chụp lên, ngay lập tức vòi sen liền thẳng tắp dọi tới.

Dòng nước chéch thẳng về một chỗ, càng đau đớn gấp bội, Kiều An Hảo theo bản năng né tránh, nhưng mà mặc kệ cô trốn tránh thế nào, Lục Cẩn Niên vẫn duy trì vòi hoa sen xối vào vai cô.

Đến cuối cùng, Kiều An Hảo không giãy dụa nữa, cô nhắm mắt lại, co ro thân thể vùi mình trong góc bồn tắm.

Nước lạnh dữ dội xối xuống người làm toàn thân Kiều An Hảo lạnh như băng, không ngừng run rẩy.

Lục Căn Niên thấy vậy, bờ môi mím chặt lại, sau đó ném thẳng vò hoa sen xuống đất, vươn tay đem Kiều An Hảo từ trong bồn tắm ra ngoài, đẩy vào tường, cả người gắt gao ép chặt lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 46

Hợp Đồng Quảng Cáo (2)

Kiều An Hảo không biết Lục Cẩn Niên muốn làm gì, chỉ là cảm giác được cơ thể anh đè lên nên theo bản năng cô nhắm chặt mắt lại.

Gương mặt Lục Cẩn Niên lạnh lẽo, cúi đầu, ánh mắt thẳng tắp nhìn chòng chọc Kiều An Hảo, chỉ ra sức lấy thịt đè người, ngoài ra không có bất kỳ cử động gì.

Toàn thân Kiều An Hảo ướt đẫm lệ quy đống, Lục Cẩn Niên cũng không ngoại lệ, y phục trên người cũng ẩm ướt rỉ từng giọt nước tí tách.

Trong phòng tắm, chỉ có tiếng nước chảy ào ào từ vòi sen mà Lục Cẩn Niên tùy tiện ném trong bồn.

Trừ âm thanh đó ra thì không có tiếng của anh.

Một mảnh tĩnh lặng và căng thẳng khiến cho Kiều An Hảo càng bất an nhưng lại không dám hé mắt nhìn, cuối cùng không biết vì lạnh hay khẩn trương mà bả vai cô không nhin được khẽ run lên.

Chỉ một hành động nhỏ như vậy rơi vào mắt Lục Cẩn Niên rõ ràng. Mi tâm hơi chau lại, đột nhiên anh cúi đầu xuống dùng sức cắn lên vai Kiều An Hảo nơi bầu Tôn chạm qua.

(Meo >> biến thể người sói hay ma cà rồng phiên bản LCN chăng?)

Anh hung hăng ra sức cản, sự đau đớn từ cả vai truyền đến khắp các dây thần kinh trong cơ thể khiến Kiều An Hảo vươn tay đẩy người đàn ông ra. Cử chỉ của cô càng khiến cho Lục Căn Niên mạnh bạo gặm cắn hơn. D1E9 đây lE quy dõng chấm cõm. Toàn thân Kiều An Hảo đau bắt đầu run rẩy, thậm chí cô còn cảm nhận rõ vai mình chảy ra dòng chất lỏng sền sệt, nhưng tên đàn ông vẫn không có ý muốn dừng lại. Kiều An Hảo đau chịu không được, nước mắt bất chợt liền “tách” rơi trên cổ Lục Căn Niên.

Chất lỏng ấm áp theo cổ Lục Căn Niên chậm rãi chảy xuôi xuống, xẹt qua bên ngực trái của anh. Toàn thân anh cứng đờ, dừng lại lực cản cả vai Kiều An Hảo, nhưng cánh môi vẫn áp trên vai cô.

Sau một lúc lâu, lại một giọt lệ rơi xuống cổ anh, toàn thân Lục Căn Niên run mạnh một chút, sau đó anh ngẩng đầu lên chặn ngay môi của Kiều An Hảo.

Nụ hôn của anh có chút thô bạo, xen lẫn vị máu tươi. Tay anh trực tiếp cởi đi chiếc váy ẩm ướt trên người cô. Nói đúng hơn, không phải cởi mà là xé, anh dùng hết sức xé nát y phục của cô rồi bắt đầu xé quần áo chính mình. Tiếng vải rách toạc truyền đến bên tai Kiều An Hảo, cũng không đợi cô kịp định thần, một cảm giác bị anh mạnh mẽ xông vào trong cô, sau đó một cỗ đau đớn lan khắp toàn thân.

Hai người đã hơn hai lần thân mật mặc kệ cô có tức giận hay không lE quy dõng. Nhưng hai lần trước làm chuyện đó, động tác của anh rất dịu dàng, mặc dù hai lần đó cũng không phải anh cam tâm tình nguyện.

Nhưng lúc này lại không hề giống như lúc đó, động tác của anh vừa tàn nhẫn vừa mạnh bạo, tựa như chiếm lấy lại như giày vò, đau đớn khiến cô cảm thấy không còn là chính mình nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 47

Hợp Đồng Quảng Cáo (3)

Người ta nói rằng lần đầu tiên của người con gái là đau đớn nhất, thực sự rất đau. Nhưng Kiều An Hảo lại cảm thấy lúc này mới thật sự đau thấu xương, so với lần đầu tiên thì không thể chịu được. Có lẽ là do đêm đầu tiên đó rượu gây tê cảm giác đau của cô, nhưng cũng có thể là cô yêu anh, đêm đó động tác của anh rất nhẹ nhàng lễ quy dõn, cho nên dù anh làm cô đau, thì sự đau đớn kia vẫn rất ngọt ngào.

Nhưng bây giờ, Kiều An Hảo lại cảm thấy đau đến không sống nổi.

Không có tốt đẹp, không có rung động, nếu có cũng chỉ là tra tấn vô tận.

Đúng vậy, tra tấn.

Kiều An Hảo cảm thấy anh như đang trừng phạt cô, hoặc đang phát tiết sự khó chịu trong lòng. Mỗi một cái nhấp của anh đều không có bất kỳ cảm xúc, như thể dùng toàn lực, điên cuồng cho cô đau đớn, muốn đau chết cô. Và cô thật rất đau, không chỉ đau thể xác, mà tâm lại càng đau hơn.

Đột nhiên Kiều An Hảo chợt hối hận khi tự mình đem kịch bản đưa anh. Đáng lẽ cô nên nhờ Triệu Mạnh hoặc lúc cô nghe nhân viên nói tâm tình của anh không tốt liền xoay người rời khỏi. D1Eđ đặđ lễ quy dõn chấm cơm. Cô không nên đứng tới hợđ sung này, cô biết rõ anh không ưa mình, thậm chí ghét mình, cô còn tự đưa mình đến tận cửa, hoàn hảo trở thành nơi cho anh phát tiết.

Đáng nói hơn là anh hoàn toàn tỉnh táo, cùng cô làm ra sự việc này, chính mình cũng là bộ dạng này. Hai lần trước cô cảm thấy tốt đẹp là vì một lần anh say, một lần anh sốt mơ hồ.

Sao cô có thể quên, anh đã từng nói với cô: “Kiều An Hảo, cô muốn chơi với tôi? Được lắm, tôi sẽ đùa chết cô!”

Cho nên lúc anh tỉnh táo làm sao có thể dịu dàng với cô?

Kiều An Hảo nghĩ lại, khóe mắt nhịn không được ướm át.

-

Qua hồi lâu, mọi thứ cuối cùng yên tĩnh trở lại.

Kiều An Hảo uể oải nằm trên sàn nhà ở phòng tắm, bởi vì đau đớn nên thân thể cô thoáng run bần bật.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo đầy chặt vật đang nhắm mắt một chút, anh nuốt nước bọt rồi nhanh chóng quay đầu, theo động tác của anh, đáy mắt anh thoáng hiện lên một tầng bi thương và thống khổ lê quy đống. Nhưng mà chỉ trong phút chốc, đáy mắt anh liền bình lặng lại, vẫn là cái loại từ chối người cách xa ngàn dặm, lãnh khốc vô tình vô dục.

Anh đứng lên, kéo một chiếc khăn tắm quấn lại cơ thể. Sau đó anh thuận tay tắt vòi hoa sen đang chảy nước lại, xoay người đi ra khỏi phòng tắm.

Không còn tiếng nước chảy của vòi sen, trong phòng tắm im lặng đáng sợ. Cửa phòng tắm không đóng, Kiều An Hảo nằm sấp trên mặt sàn lạnh như băng, lơ mơ nghe được tiếng người đang mặc quần áo bên ngoài, lê quy đống sau đó cô lâm vào mê man.

Lục Căn Niên ăn mặc chỉnh tề, cầm ví tiền, di động và chìa khóa xe chuẩn bị rời đi. Lúc anh đi ngang cửa phòng tắm, bước chân hơi dừng một

chút, dường như muốn liếc nhìn vào phòng tắm, nhưng cuối cùng lại không nhìn, chỉ là khuôn mặt bang giá tiếp tục sải bước nghênh ngang rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 48

Hợp Đồng Quảng Cáo (4)

Khi Kiều An Hảo tỉnh lại, bên tai im lặng đến đáng sợ. Cô mở mắt, xung quanh đều lạnh như băng, ngây người trong chốc lát mới nhớ lại chính mình vừa cùng với Lục Căn Niên ở trong phòng tắm.

Kiều An Hảo miễn cưỡng bò dậy, chịu đựng toàn thân đau nhức, bước đi lảo đảo ra khỏi phòng tắm thì phát hiện trong phòng hoàn toàn trống không, Lục Căn Niên đã rời đi từ lúc nào.

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua đồng hồ trên vách tường, đã một giờ sáng.

Lúc cô đi lên đưa kịch bản cho Lục Căn Niên không có mang theo di động, muộn thế này vẫn chưa trở về, không biết Triệu Manh có vì tìm cô mà làm kinh động đến cả đoàn làm phim không.

Kiều An Hảo lập tức cầm lấy điện thoại bàn trong phòng gọi cho Triệu Manh, rất nhanh có người bắt máy.

Cô mới "a lô" một tiếng, điện thoại nhanh chóng vang đến giọng nói đầy lo lắng của Triệu Manh: "Kiều Kiều, cậu chạy đi đâu vậy?"

Kiều An Hảo không có trả lời câu hỏi của Triệu Manh, yếu ớt dặn dò một câu: "Cậu cầm quần áo đến phòng 1001."

Ngắt điện thoại không bao lâu, Triệu Manh đã mang theo quần áo chạy đến. Ban đầu Triệu Manh vừa thấy Kiều An Hảo liền chuẩn bị tuôn một tràng chất vấn cô làm sao lại chạy đến phòng 1001, nguồn truyện bạn đang đọc là ở diện dan, le quy don chấm cơm. Kết quả là nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Kiều An Hảo, toàn thân đầy những vết thâm xanh tím, thì lập tức nuốt xuống lời định nói.

Lúc này đã là đêm khuya, ngày mai vẫn còn phải quay nên người trong đoàn phim đã đi ngủ hết. Vì vậy suốt dọc đường từ phòng 1001 trở lại phòng mình, Kiều An Hảo và Triệu Manh không đụng phải ai cả.

Về đến phòng, Triệu Manh mới mở miệng hỏi: "Kiều Kiều, là Lục Căn Niên sao?"

Kiều An Hảo nhấp môi, lảng tránh câu hỏi của Triệu Manh: "Cậu không vì không tìm thấy mình mà làm kinh động đến mọi người trong đoàn làm phim đấy chứ?"

"Không có." Triệu Manh đáp xong, lại chuẩn bị hỏi Kiều An Hảo, thì Kiều An Hảo đã giành trước nói: "Mình muốn đi tắm."

Tẩy chay những trang truyện cộp dê không xin phép. Sau đó, không đợi Triệu Manh phản ứng, Kiều An Hảo liền nhanh chóng đi vào phòng tắm.

Lúc cô từ phòng tắm đi ra, Triệu Manh còn chưa ngủ, trong ánh mắt xen lẫn đau lòng: "Kiều Kiều..."

"Triệu Manh, mình không sao, muộn rồi, chúng ta mau ngủ đi." Kiều An Hảo lại một lần nữa đánh gãy lời nói của Triệu Manh.

Triệu Manh giật giật khóe miệng, cuối cùng đành thở dài, cái gì cũng không nói, liền leo lên giường.

Kiều An Hảo cũng theo lên giường, vươn tay tắt đèn rồi mới kéo chăn trùm đầu, trốn ở trong chăn, nước mắt cứ thế lặng lẽ rơi xuống.

-

Buổi sáng hôm sau, Kiều An Hảo mở mắt liền thấy đầu đau như búa bổ, mũi bị nghẹt, khó thở, chắc do tối hôm qua bị ngâm nước lạnh, lại nằm trên sàn nhà lạnh lẽo lâu như vậy, thành ra bị cảm rồi.

Triệu Manh nhìn sắc mặt tái nhợt của cô, nhin không được lo lắng nói: "Hay là gọi điện thoại cho đạo diễn, xin dời lịch diễn lại một chút, đã bị cảm như vậy, làm sao còn quay phim được nữa."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 49

Hợp Đồng Quảng Cáo (5)

Kiều An Hảo mệt mỏi lắc đầu: "Thế là hết! Mình làm nữ hai vốn đã khiến người khác không phục. Ở bữa tiệc hôm trước, Lục Căn Niên còn nói mình là dựa vào năng lực mới lấy được vai này, khiến nhiều người chú ý đến mình. Hôm nay là cảnh quay đầu tiên của mình, chắc chắn sẽ có rất nhiều người đến xem, nếu lúc này nói vì bệnh xin dời lại lịch diễn, không biết người khác sẽ nghĩ thế nào, nói mình thấy khó nên lâm trận bỏ chạy, truyện này bên lê quý đôn nha. Hơn nữa mình là người mới, cũng không có tư cách làm cao, đến cuối cùng không làm tốt, còn khiến mọi người có thành kiến, nói mình làm trì hoãn tiến độ quay phim."

-

Trước khi đến trường quay, Kiều An Hảo uống một ly nước ấm, cả người liền thoải mái hơn một chút, nhưng đến khi ngồi trong phòng hóa trang, đầu lại đau trở lại.

Kiều An Hảo điều chỉnh lại tinh thần, ngồi ngay ngắn trước gương để thợ trang điểm làm cho cô.

Lúc đầu, Kiều An Hảo còn có thể chịu đựng, nhưng đến khi trang điểm được một nửa, cả người cô đều trở nên mê man khó chịu.

Khi Kiều An Hảo đang làm tóc thì Lục Căn Niên chợt đi tới phòng trang điểm.

Hôm nay không ít người phải quay, phòng hóa trang gần như đã kín chỗ, Lục Căn Niên đứng ở cửa, nhìn lướt qua một lượt, sau đó liền đi tới phía sau Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo vì đang bị cảm cho nên không được tập trung, cũng không chú ý tới Lục Căn Niên ngồi ngay đằng sau mình. Mãi cho đến khi thợ trang điểm bảo cô ngẩng đầu nhìn mình trong gương, cô mới thấy Lục Căn Niên đang thản nhiên ngồi trên ghế, ánh mắt không chút kiêng kỵ nhìn chăm chăm vào gương. Bạn đang xem truyện được cóp dẽ không xin phép từ diễn đàn của lê quý đôn. Lúc Kiều An Hảo ngẩng đầu lên, ánh mắt anh xoay nhẹ, xuyên qua gương phản chiếu nhìn thẳng vào mắt Kiều An Hảo.

Tầm mắt Kiều An Hảo vừa chạm vào Lục Căn Niên, trong đầu lập tức hiện ra hình ảnh tối hôm qua anh làm chuyện kia với cô, toàn thân không khỏi run lên, cánh môi mím chặt, lập tức hạ mi mắt.

Lần trang điểm kế tiếp, cả người Kiều An Hảo đều căng thẳng, không dám nhúc nhích động đậy dù chỉ một chút.

Đợi cho thợ trang điểm làm xong hết thấy rồi rời đi, Kiều An Hảo ngay lập tức đứng lên, đi về phía trường quay bên ngoài.

Không biết là Kiều An Hảo đứng quá mạnh, hay bởi vì bị cảm, khi cô vừa đứng lên, chân liền mềm nhũn, cả người liền vô lực ngồi lại xuống ghế.

Triệu Manh nhin không được lo lắng: "Kiều Kiều, cậu có chắc đi được không? Mình thấy cậu bây giờ không ổn chút nào, hay là cứ đi tìm đạo diễn nói chúng ta đi khám một chút?"

"Không cần, mình không sao." Kiều An Hảo thấp giọng trả lời một câu, lại cố đứng lên lần nữa. Lục Căn Niên cúi đầu, từ đằng sau nhanh chóng đi qua.

Kiều An Hảo đi vào trường quay, đúng như cô suy đoán, mặc dù hôm nay không có cảnh hấp dẫn, tất cả diễn viên của đoàn đều có mặt đông đủ.

Cô biết, bọn họ đều là đến xem cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 50

Hợp Đồng Quảng Cáo (6)

Bọn họ đều muốn thấy diễn xuất của cô, xem có phải đúng như lời Lục Căn Niên nói trên bàn ăn ngày hôm đó, có đủ thực lực áp chế Lâm Thi Ý, nắm giữ vai nữ hai này.

Ngay cả Lâm Thi Ý hôm nay không có cảnh quay cũng có mặt, làm một bộ dáng nhàn nhã ngồi dưới tán dù che nắng vừa cười vừa nói chuyện với mấy diễn viên khác, chờ cảnh quay.

Tất cả các phân cảnh diễn hôm nay của Kiều An Hảo đều là đóng cùng Lục Căn Niên. Lục Căn Niên vẫn còn chưa trang điểm xong, diễn đàn của lê quý đôn chấm cơm, nên Kiều An Hảo liền đi theo Triệu Mạnh tìm một chỗ kín đáo, ngồi xuống chờ.

Lục Căn Niên trang điểm xong, đi vào trường quay, tầm mắt thản nhiên quét một vòng qua đám người, cuối cùng dừng lại trên người Kiều An Hảo. Cô khoác một chiếc áo khoác bên ngoài trang phục diễn, dáng vẻ yếu đuối lắc lắc đầu, không biết đang cùng Triệu Mạnh nói chuyện gì, Triệu Mạnh thỉnh thoảng lại giơ tay lên sờ trán cô.

Anh nhớ lại cuộc đối thoại của Triệu Mạnh và Kiều An Hảo ở phòng trang điểm lúc vừa nãy, cặp lông mày xinh đẹp hơi nhíu lại, xoay người đi về phía đạo diễn cách đó không xa đang loay hoay bên máy quay.

"Kiều Kiều, Lục Căn Niên trang điểm ra rồi."

Kiều An Hảo nghe Triệu Manh nói, hơi ngẩng đầu lên, xa xa nhìn thấy Lục Căn Niên cùng với đạo diễn, còn có ông bầu đang nói chuyện gì đó với nhau, sau đó anh liền xoay người lại trở về phòng hóa trang.

Liên tiếp theo đó, trợ lý đạo diễn đi về phía Kiều An Hảo và Triệu Manh.

Kiều An Hảo nghĩ rằng trợ lý đạo diễn đến là muốn báo chuẩn bị quay cảnh của họ, liền vội vàng đứng lên. Kết quả anh ta lại đi đến trước mặt cô, vẻ mặt đầy ái ngại: "Cô Kiều, thật xin lỗi, đạo diễn bảo tôi tới thông báo với cô, cảnh hôm nay không cần quay."

Lông mày Kiều An Hảo nhíu lại tức thì.

Triệu Manh nghi hoặc hỏi lại một câu: "Không cần quay?"

Trợ lý đạo diễn tiếp tục cười, nói: "Đúng vậy, ông Lục có việc gấp đột xuất, phải quay về thành phố, vì vậy thật uống công cô hôm nay đã trang điểm."

Kiều An Hảo lại hỏi: "Vậy tôi bắt đầu quay vào ngày nào?"

"Cái này chắc phải đợi bốn năm ngày, cụ thể đến lúc đó sẽ báo lại cho cô sau, thật ngại quá, cô Kiều."

Sau khi trợ lý đạo diễn rời đi, lê quý đôn, Triệu Manh nhin không được lắm bầm oán trách một tiếng: "Có việc sao không báo sớm một chút, cũng đã hóa trang rồi, đợi hơn nửa ngày, cuối cùng lại bảo chúng ta là không quay."

Kiều An Hảo vốn không muốn quay về thành phố, nhưng sau khi tẩy trang xong, Kiều An Hảo trở lại phòng khách sạn, cô liền bắt đầu sốt nhẹ.

Triệu Manh lo lắng, phải đưa cô đi bệnh viện. Kiều An Hảo cũng sợ mình sẽ gây ảnh hưởng không tốt đến việc quay phim, nghĩ dù sao cũng có bốn năm ngày nghỉ, liền quyết định về thành phố.

Trước tiên đi bệnh viện làm kiểm tra, không có gì đáng ngại, nhất định là gặp lạnh nên bị cảm nặng, uống thuốc là sẽ khỏi.

Trở lại Cẩm Tú Viên, Kiều An Hảo uống thuốc xong liền leo lên giường.

Khoảng nửa tiếng sau, thuốc bắt đầu phát huy tác dụng, Kiều An Hảo mê man thiếp đi.

Không biết có phải do bị cảm nên khó chịu trong người, Kiều An Hảo ngủ không được yên giấc, trong đầu hiện lên rất nhiều hình ảnh quá khứ.

PS. Meo WiWi. Không biết có phải tác giả không ưa Lâm Thi Ý hay không, mà chương này toàn sửa tên người ta thành Lâm Thi Âm không à nha. Nghe cứ như phim kiếm hiệp.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 51

Hợp Đồng Quảng Cáo (7)

Trước mười tuổi, Kiều An Hảo là người hạnh phúc nhất thế giới, có một người cha thành đạt và một người mẹ dịu dàng.

Nhưng cũng là năm mười tuổi kia, chỉ trong một đêm, cô liền mất đi toàn bộ thế giới hạnh phúc đó.

Đó là hôm thứ năm, cha mẹ phải đi tham gia một bữa tiệc từ thiện. Trước khi đi, cha cô còn kiên nhẫn cùng cô hoàn thành xong bài tập về nhà, giúp cô giải quyết hết các bài ứng dụng vắt não kiệt quệ. Mẹ xả nước tắm cho cô, còn treo sẵn ở mép giường bộ váy đẹp để hôm sau cô diện đi học.

Lúc đó, cô như một người lớn tí hon, tự mình tiễn cha mẹ ra cửa, còn ngẩng đầu, chớp chớp mắt căn dặn cha mẹ đi đường chú ý an toàn.

Có lẽ đáng vẻ cô lúc đó quá mức ngoan ngoãn dễ thương, cha mẹ cô mỗi người đều thơm chụt một cái lên khuôn mặt cô, mới vẫy tay tạm biệt, rồi lên xe rời đi.

Mẹ cô vì muốn bồi dưỡng cho con gái tính cách độc lập nên mỗi lần cô tắm rửa xong đều yêu cầu cô tự giặt tất của mình. Bạn đang đọc truyện được cóp pi không xin phép từ diễn đàn của lên quý đôn chấm cơm. Những khi như thế, cô đều tìm đủ mọi lý do trốn tránh, dù mẹ thấy vậy đều nghiêm khắc răn dạy nhưng cuối cùng vẫn là mẹ giúp cô giặt.

Đêm đó, sau khi tiễn cha mẹ, cô liền đi tắm. Khi đứng trước gương sấy tóc, cô thấy chiếc vớ bẩn bị ném trên sàn phòng tắm, tiếp đó chợt có ý nghĩ nhặt vớ lên, cẩn thận giặt sạch rồi treo lên móc. Cô thầm đắc ý, nghĩ rằng ngày mai mẹ nhất định sẽ khen cô.

Thế nhưng sang ngày hôm sau, khi cô thức giấc, không phải là lời khen ngợi của mẹ, thay vào đó là ông cậu mắt hoe hoe đỏ, hỏi cô có theo ông ấy về nhà họ không?

Mười tuổi vẫn chỉ là một đứa trẻ, cũng không nhìn ra được sự khác thường gì trên mặt bác, chỉ nghĩ rằng từ trước đến giờ mỗi khi cha mẹ bận rộn đều gửi cô ở nhà cậu, vì vậy gật đầu đồng ý, thậm chí còn tự mình đi sửa soạn hành lý.

Nhà cậu có một người chị họ bằng tuổi cô, hai người từ nhỏ quan hệ cũng rất tốt. Đứa trẻ có bạn, sẽ luôn vui vẻ, vì vậy ban đầu, cô hoàn toàn không nhận ra điểm gì khác thường. Chỉ đến khi thấy cha mẹ mãi không đến đón mình, cô mới đi hỏi cậu mợ. Bọn họ lại nói cho cô biết cha mẹ cô đã ra nước ngoài, rất lâu mới có thể trở về, cô liền tin là thật. Đến một ngày, cô và chị họ vì cùng tranh giành một món đồ chơi mà cãi nhau, chị mới nói cha mẹ cô đã chết, sẽ không bao giờ quay trở lại nữa. Vào trang gốc lê quý đôn để có thể đọc những chương mới nhanh nhất. Ngay lúc đó, Kiều An Hảo không hiểu ý nghĩa chết là gì, chỉ nghe thấy không bao giờ trở lại nữa thì cảm giác vô cùng sợ hãi, lập tức liền khóc rống lên, quấy nhiễu cậu mợ.

Một đêm kia, chị họ bị gọi lên phòng sách phạt đứng, cậu mợ an ủi cô hơn nửa đêm, nói với cô cha mẹ rất nhanh sẽ trở về, cô bán tín bán nghi, liên tiếp mấy ngày đều gặng hỏi cậu mợ khi nào thì cha mẹ mới trở về.

Sau này, dần dần cô không hỏi nữa, bởi vì cô đã hiểu được ý tứ trong lời nói của chị họ.

Cậu mợ vẫn luôn đối xử tốt với cô, chị họ có cái gì, cô đều có cái đó, thậm chí có vài thứ so với của chị họ còn tốt hơn. Cô rất cảm kích, nhưng thế nào vẫn không có cảm giác an toàn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 52

Hợp Đồng Quảng Cáo (8)

Cậu mợ đối xử với cô rất tốt, chị họ có cái gì, cô cũng có cái đó, thậm chí có khi còn tốt hơn so với chị họ. Cô rất cảm kích, nhưng không có cảm giác an toàn.

Tuy nhiên trong mắt người ngoài, cô là một cô gái rất hạnh phúc, bởi vì Kiều gia có tiền, cô có cả một bộ sưu tập quần áo đẹp lẫn chiếc di động đời mới vừa ra trên tạp chí khiến các cô gái cùng trang lứa đều thèm thuồng hâm mộ.

Dù sao cô cũng không phải là con ruột của cậu mợ, sở dĩ bọn họ luôn không nghiêm khắc với cô như với chị họ, là vì An Hạ đã phạm lỗi, cậu mợ luôn khiến trách An Hạ để xoa dịu cô. Giả sử có âm ỉ, thì người bị mắng cũng chỉ là An Hạ. Sự khác biệt đối xử như vậy để cho cô hiểu rõ rằng tuy bọn họ là người thân, thế nhưng cô cũng là người ngoài, mà nhà của chính cô đã sớm tan vỡ bởi tai nạn xe cộ năm cô mười tuổi kia. Cũng bắt đầu từ khi đó, cô không gây gổ với An Hạ nữa, cũng sẽ nhường nhịn An Hạ, còn có thể lúc cậu mợ trở về nhà sau một ngày bận rộn thì cho họ ly trà nóng.

Cô vẫn cho là mình còn trẻ, sẽ cứ tiếp tục kéo dài giản đơn thuần túy như vậy. Cho đến một ngày, cô gặp anh.

Ngày đó, đến phiên cô và bạn cùng bàn trực nhật, lúc tan học, bầu trời quang đãng, ánh tà dương chiếu rọi, thế nhưng cho đến khi các cô khóa kỹ cửa phòng học, đi ra cổng trường, chợt một tiếng sấm xa vời nơi chân trời

đánh xuống. Cô ôm cặp sách, vội vội vàng vàng chạy về phía nhà ga. Kết quả chỉ mới chạy đến một nửa, mưa to tầm tã trút xuống. Kiều An Hảo không thể làm gì khác hơn là ôm cặp, chạy tới dưới mái hiên gần nhất bên ven đường trú mưa.

Đó là một ngôi nhà rất cũ, lúc cô chạy vào, vừa vặn cũng có người theo sát tới, hoàn toàn là vì tò mò, Kiều An Hảo ngẩng đầu, liếc nhìn về phía bên cạnh.

Mấy bạn lấy truyện dịch của mình mà hông xin phép á, mình sẽ nguyên rủa những sinh vật lạ của bọn tàu nó sẽ chui lúc nhúc trong đồ ăn của mấy bạn. Vừa cộp pi ngon tình, vừa được thưởng thức món tàu ha.

Đó là một nam sinh, da rất trắng, tai đeo headphone, túi đeo chéo vai, tay đút túi quần dựa lưng vào tường. Vì anh nghiêng đầu, Kiều An Hảo không thấy rõ mặt, nhưng chú ý thấy bộ đồng phục trên người anh giống y cô, chỉ có điều anh là mặc quần, còn cô là mặc váy ngang gối.

Lúc đó trong trường, Kiều An Hảo là nữ sinh có chiều cao, thậm chí cao hơn so với vài nam sinh. Thế nhưng chàng trai này còn cao hơn cô tới mấy cái đầu.

Dưới mái hiên chỉ có hai người bọn họ trú mưa, vì không quen biết nhau nên ai cũng không mở miệng nói chuyện, mãi cho đến khi mưa tạnh dần, anh chàng mới bất chợt vươn tay, kéo túi trên vai, đứng thẳng lưng. Theo động tác, gương mặt của anh quay lại, Kiều An Hảo thấy rõ được tướng mạo đẹp trai của anh.

Đấy là gương mặt tuần tú nhất mà Kiều An Hảo từng được gặp, một sự gọn gàng hiếm thấy. Trong nháy mắt đó, Kiều An Hảo cảm thấy vai nam chính trong tiểu thuyết mà cô hay ảo tưởng trong mộng cứ thế đột ngột nháy ra trước mắt cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 53

Hợp Đồng Quảng Cáo (9)

Chàng trai dường như nhận ra có người đang chăm chăm nhìn mình, tầm mắt liền quét về phía Kiều An Hảo. Chẳng qua chỉ là một cái liếc mắt, ánh mắt rất thờ ơ rất đơn độc lạnh lùng, khiến Kiều An Hảo chột bưng tỉnh từ trong kinh diễm sự tuyệt mỹ của gương mặt ấy. Trong khi chàng trai lại phảng phất xem cô như không khí, không có nửa điểm cảm xúc liên cắt bước rời đi.

Cho tới khi không còn thấy bóng lưng chàng trai, Kiều An Hảo mới ôm cặp chạy đến trạm xe. Xe buýt cũng vừa mới tới, cô quẹt thẻ lên xe, tìm một chỗ cạnh cửa sổ ngồi xuống. Nhìn cảnh thành phố được cọ rửa sau trận mưa ngoài cửa sổ, trước mắt liền nhoáng qua khuôn mặt chàng nam sinh cùng trú mưa dưới mái hiên.

Đầu tháng ba bài vở rất nặng, Kiều An Hảo rất nhanh liền ngáp đầu trong núi sách, nhưng thỉnh thoảng khi nghỉ ngơi rảnh rỗi, trong đầu cô luôn hiện ra gương mặt của người nam sinh kia.

Tuy nhiên, mãi cho đến tốt nghiệp trung học cơ sở, cô chưa từng được gặp lại chàng trai ngày hôm đó. Thẳng đến lớp mười khi đi nộp bản báo cáo trong trường, Kiều An Hảo đụng phải Hứa Gia Mộc cũng là học sinh mới như cô, tiếp đó đụng phải người nam sinh kia.

Mà người nam sinh ấy, lại phảng phất như đã sớm quên vụ việc trước kia. Đang lúc Hứa Gia Mộc tự giới thiệu bọn họ, anh lạnh nhạt gật nhẹ đầu,

nhưng không hé một câu. Cuối cùng vẫn là Hứa Gia Mộc nói cho cô biết, anh tên là Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên... Buổi tối hôm đó, Kiều An Hảo nằm sấp xuống bàn, trước túi sách giáo khoa lớp mười nhà trường phát, cô không kìm lòng cầm bút viết lên giấy ba chữ này.

Ba chữ đó có rất nhiều nét, cô viết rất từ tốn, rất nghiêm túc, mỗi một nét số mỗi một nét ngang đều quy quy củ củ theo từng nét bút của cô. Ba chữ "Lục Căn Niên" này, cứ như vậy lặng yên không tiếng động khảm vào tuổi xuân mỏng manh tốt đẹp của cô.

(Meo>> Nhớ thời xưa mấy đứa có bồ, tụi nó khắc đầy lên bàn, chẳng để ý để tứ xem cái bàn có phải là vật riêng của tụi nó, cũng chẳng bận tâm đến mấy đứa bị ế chông queo như ta có phát tởm hay không. Chỉ tội cái bàn khi không bị có mấy cái tattoo vô vị xấu quắc.)

Trường trung học phổ thông chia lớp theo thành tích. Hứa Gia Mộc có thành tích tốt, ở lớp 10-1, cùng lớp với Lục Căn Niên. Nếu đây không phải trang diễn đàn của lê quý đôn chấm cơm thì có nghĩa là bạn đang đọc truyện cọt pi không xin phép đấy. Kiều An Hảo và Kiều An Hạ thành tích không xê xích lắm, nên đều ở lớp 10-3.

Hứa Gia Mộc rất thân với chị em Kiều An Hảo và Kiều An Hạ, thường hay nói chuyện với nhau, vì vậy Kiều An Hảo càng ngày càng được gặp mặt Lục Căn Niên nhiều hơn. Cô càng ngày càng để tâm đến anh, khi đêm khuya vắng người, lúc một mình nằm trên giường, số lần nghĩ đến anh cũng càng ngày càng nhiều. Cuối cùng, Kiều An Hảo gần như là mê luyến. Mỗi khi đi vệ sinh trong giờ học, cô đều cố ý đi ngang qua cửa phòng lớp 10-1, sau đó giả vờ vô tình quét mắt vào phòng học của bọn họ. Nhìn thấy bóng dáng của anh ở chỗ ngồi quen thuộc thì tim cô đập rộn lên, không nhìn thấy thì mất mát ảm đạm. Lúc tan học, cô cố ý lôi kéo bạn cùng lớp đi chạy bộ

quanh sân thể dục, ra vẻ bộ dạng rèn luyện thân thể, thật ra chỉ là muốn xem anh đá banh.

(Meo>> Làm nữ sinh theo đuổi cực quá ha.)

Hết lớp mười, văn lý phân khoa, Kiều An Hảo biết Lục Cẩn Niên chọn khoa học tự nhiên, cô cũng chọn khoa học tự nhiên, còn biết sau khi phân khoa, phải phân chia lớp lần nữa. Vì để có thể cùng lớp với Lục Cẩn Niên, lần đầu tiên trong đời cô nỗ lực quyết tâm học tập cho thật giỏi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 54

Hợp Đồng Quảng Cáo (10)

Cô không phải là không mệt mỏi, nhưng mỗi khi cô nghĩ đến cô có thể sẽ được cùng lớp với Lục Căn Niên, cô liền sẽ có một động lực mạnh mẽ.

Cô kiên trì không ngừng nỗ lực để làm bài kiểm tra cuối kỳ, lấy được thành tích ngoài dự đoán của mọi người, được các giáo viên khen ngợi cô là một hắc mã*.

*Hắc mã: không lường được thực lực với người cạnh tranh

Cô được như ước nguyện vào học lớp 11L-1 (lớp một khối lý).

Thế nhưng, khi có phiếu điểm, cô mới phát hiện, Lục Căn Niên trong lần thi cuối kỳ này đặc biệt không tốt, đơn giản không có duyên với lớp một, trực tiếp đi lớp ba.

Cứ như vậy, Kiều An Hảo mộng tưởng tan vỡ. Cô và Hứa Gia Mộc thành bạn cùng lớp. Mà Lục Căn Niên đi lớp 11L-3 (lớp ba khối lý). Kiều An Hạ chọn môn khoa học xã hội, ở 11V-3 (lớp ba khối văn).

Bạn bè xung quanh đều vui vẻ vì Kiều An Hảo đạt được thành tích như vậy, nhưng sau khi Kiều An Hảo lại gượng cười tiếp nhận lời chúc mừng của bọn họ, một mình len lén trốn trong rừng Ono (Tiểu Dã) phía sau phòng giáo viên, khóc đến mê man.

Mặc dù chịu khổ chịu sở, nhưng vẫn không thể thay đổi được sự thật là cô và Lục Cẩn Niên vẫn không cùng lớp. Cô chỉ có thể như hồi lớp mười, lén lén lút lút để tâm đến anh, dõi theo anh.

Nữ sinh lớp 11-3, không giống nữ sinh lớp 11-1 học giỏi còn mang theo vài phần kiêu kỳ, cho dù là thích, càng nhiều hơn cũng là rụt rè. Bình thường mỗi khi Kiều An Hảo trong giờ học đi ngang qua phòng 11-3, thấy vây quanh bên người Lục Cẩn Niên nhiều nữ sinh, lú lú không biết nói chuyện gì với anh. Mặc dù phần lớn đa số anh đều làm gương mặt lạnh lùng không lên tiếng, hoặc nằm úp trên bàn giả ngủ, thế nhưng Kiều An Hảo thấy cảnh tượng như vậy, lại cứ như uống phải hai bình dấm, chua chịu không nổi.

Kiều An Hảo bắt gặp Lục Cẩn Niên và một nữ sinh sau khi tan học đứng ở trước cổng trường nói chuyện, hoặc cùng đi lên xe buýt rời khỏi. Kiều An Hảo biết cô gái kia, là lớp trưởng lớp bọn cô, nhiều buổi liên hoan ở trường đều đoạt hết danh tiếng. Hãy tìm tới trang diễn đàn của lê quý đôn để đọc chương mới. Vào thời điểm đó, Kiều An Hảo cảm giác trái tim cô như bị dao đâm không thương tiếc, cô đau đớn như thể cả thế giới bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ. Buổi tối khi về đến nhà, cô liền sẽ suy nghĩ lung tung, giữa anh và cô gái kia rốt cuộc có quan hệ như thế nào.

Tất nhiên, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên không phải là không có kỷ niệm đẹp, chẳng hạn như học kỳ hai lớp 11. Vì tới kỳ kinh nguyệt, cô đau đến mặt tái nhợt, dựa vào tường mà đi. Là anh đã dìu cô đưa đến phòng y tế của trường.

Cho tới bây giờ, cô vẫn còn nhớ rõ cảnh tượng buổi chiều ngày hôm đó. Cô nằm trên giường phòng y tế, anh ngồi trên ghế trước cửa sổ phòng, cầm một quyển sách lặng lẽ đọc. Mặc dù không có nói chuyện, nhưng lại khiến cô vui trong lòng, như thể có cả thế giới.

Tuy nhiên đến cuối, bọn họ đã hàn huyên đôi câu. Cô gái lúc trước đã cùng Lục Cẩn Niên bắt xe buýt về nhà đúng lúc đến mua bằng cá nhân trong phòng y tế, gặp Lục Cẩn Niên nên mới tám chuyện hồi lâu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 55

Hợp Đồng Quảng Cáo [11]

Đợi đến khi nữ sinh kia rời khỏi, trong phòng y tế mới trở lại yên tĩnh, Kiều An Hảo cũng không biết mình lấy dũng khí ở đâu ra, cuối cùng hỏi ra vấn đề khiến cô cảm thấy bối rối: “Cô gái kia là bạn gái cậu sao?”

Hỏi xong câu này, Kiều An Hảo suýt nữa muốn cắn đứt đầu lưỡi mình, Lục Cẩn Niên sẽ không nghĩ cô là một cô gái nhiều chuyện chứ?

Kiều An Hảo thấp thỏm không yên nâng mí mắt lên, cẩn thận len lén nhìn về mặt Lục Cẩn Niên. Người con trai kia nghe xong câu hỏi này, mi tâm hơi nhíu lại, sau đó khuôn mặt đang đọc sách ngược lên nhìn cô, mở miệng nói ra hai chữ cực nhạt: “Không phải.”

Kiều An Hảo “à” một tiếng, gật gật đầu.

Tầm mắt Lục Cẩn Niên liền quay trở về trang sách..

Trong phòng lại im phăng phắc, qua một hồi thật lâu, giọng nói nhẹ nhàng của Lục Cẩn Niên lại theo chiều gió đến đây: “Gần đây lớp tụi mình có hoạt động, mình và cậu ấy cùng phụ trách.”

Lúc nam sinh nói lời này, vẻ mặt cứng ngắc như khúc gỗ, ánh mắt vẫn luôn nhìn chăm chăm vào sách.

Kiều An Hảo lại vùi mặt vào trong chăn, yên lặng không một tiếng động, mặt cười toe toét.

Bởi vì đến kỳ kinh nguyệt nên Kiều An Hảo đau không chịu nổi, bác sĩ châm một mũi giảm đau cho cô, trước khi rời đi, mới trả tiền, tổng cộng 28 Nhân dân tệ. Kiều An Hảo chưa kịp lấy ví tiền trong cặp ra thì Lục Cẩn Niên đã lấy trong túi ra 30 Nhân dân tệ đưa cho bác sĩ.

Kiều An Hảo đi ra khỏi phòng y tế, suy nghĩ một chút, rồi chạy đến bên cạnh Lục Cẩn Niên, lấy ví tiền ra, lục lọi bên trong một chút, tìm được năm mươi Nhân dân tệ, đưa cho Lục Cẩn Niên: “Đây là tiền thuốc men, trả lại cậu, cảm ơn.”

Tầm mắt Lục Cẩn Niên nhìn lướt qua tờ 50 Nhân dân tệ mới tinh trong tay Kiều An Hảo, và cả cái bóp tiền của cô còn đang mở toang hoang với một xấp tờ 100 thật dày. Truyện được edit tại diễn đàn lê quý đôn chấm cơm. Mặt mày hơi ảm đạm một chút, sau đó liền quay đầu đi chỗ khác, không để ý tới Kiều An Hảo nữa, bước nhanh chân hơn, để lại Kiều An Hảo một khoảng thật xa rồi đi.

Lần thứ hai Kiều An Hảo nỗ lực phấn đấu, cố gắng học tập là thời điểm chuyển đi dã ngoại của trường, lúc ấy Hứa Gia Mộc tổ chức tiệc nướng ngoài trời, gọi rất nhiều bạn học đến, Kiều An Hạ và Lục Cẩn Niên cũng có mặt.

Ngày hôm đó thời tiết rất đẹp, mọi người ăn uống no say xong, nằm ở trên cỏ xanh mướt, nhìn trời xanh mây trắng, cũng không biết là ai bắt đầu trước, bàn luận về nguyện vọng muốn vào trường đại học. Sau đó từng người từng người đều nói mình muốn thi vào trường đại học nào, duy chỉ có Lục Cẩn Niên từ đầu đến cuối không mở miệng nói một câu nào. Mãi cho đến khi bọn họ trở về, Kiều An Hảo mới nghe Hứa Gia Mộc đứng sau lưng cô và An Hạ hỏi Lục Cẩn Niên: “Anh, còn anh thì sao? Muốn vào trường đại học nào?”

“Đại học A.”

Đại học A là trường đại học hàng đầu cả nước, điểm thi tuyển sinh đại học rất cao, Kiều An Hảo cũng không dám nghĩ tới.

Thật ra, chính cô cũng không biết chính xác mình muốn vào trường đại học nào. Lúc mọi người cùng bàn bạc về nguyện vọng, có người nói muốn đến đại học Hàng Châu, cô gật đầu nói, thành phố đó cũng rất tốt, cô cũng thích, cũng muốn đi Hàng Châu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 56

Hợp Đồng Quảng Cáo [12]

Thật ra Kiều An Hảo thích Hàng Châu, đơn giản là vì thành phố đó đẹp. Nhưng dầu đẹp đến đâu cũng không bằng thành phố có Lục Căn Niên. Cô biết rõ đại học A giống Lục Căn Niên, đều là mộng tưởng xa không thể với tới của mình. Thế nhưng lại vẫn vì mơ tưởng đó mà đi cố gắng.

Hôm đó trở về, Kiều An Hảo liền đưa ra mục tiêu của cuộc đời mình, tiến vào trường đại học A, trở thành bạn đại học của Lục Căn Niên.

Đại học A so với thi vào lớp 1 khó hơn nhiều, học sinh toàn quốc có thể thi đậu đại học A đều là đối tượng được các bậc phụ huynh ước ao ca ngợi. Đến với diễn đàn lê quý đôn để cập nhật chương mới. Nhưng tiềm năng con người luôn không có giới hạn, có lẽ nói, ngay từ lúc cô say đắm Lục Căn Niên, si mê đến điên cuồng, chỉ cần có thể gần kề bên anh, phải trả giá lớn như thế nào cô cũng chịu.

Kể từ đó, cho đến khi kết thúc kỳ thi tuyển sinh đại học, cuộc sống hằng ngày của cô đều là ăn, học, ngủ, trộm nhớ Lục Căn Niên rồi đem nỗi nhớ hóa thành động lực, càng thêm cố gắng học tập.

(Meo>> Ôi, ta không có khả năng đó nha. Hay tại hông có anh nào đẹp trai đến mức khiến ta đổ?)

Thời gian không phụ lòng người có tâm, thành tích Kiều An Hảo thi vào trường đại học quả thật rất chấn động, chỉ thua Hứa Gia Mộc một chút,

nhưng với điểm số này dễ dàng để cô lọt vào đại học A.

Kiều An Hảo đứng trước bảng dán phiếu điểm ở trường, xem xong thành tích của mình, mới bắt đầu tìm thành tích của Lục Cẩn Niên. Điểm của anh còn cao hơn nhiều so với Hứa Gia Mộc.

Khoảnh khắc Kiều An Hảo xem điểm chuẩn trúng tuyển của đại học A, nước mắt đột nhiên tuôn trào.

Ước mơ của cô cuối cùng đã trở thành sự thật.

Vào thời gian mùa hè nóng bức nhất, Kiều An Hảo nhận được thư thông báo trúng tuyển của đại học A như mong muốn. Cuối hè đầu thu, Kiều An Hảo vui mừng hơn hờ cầm thư thông báo đến đăng ký ở đại học A. Cô biết Hứa Gia Mộc cũng ở đại học A, cho nên sau khi hoàn tất thủ tục nhập học, liền gọi điện thoại hẹn Hứa Gia Mộc buổi tối hẹn ở quán giải khát uống trà sữa. Kiều An Hảo làm như vô tình hỏi Hứa Gia Mộc một câu: "Lục Cẩn Niên đâu? Không ở chung với cậu à?"

Hứa Gia Mộc cắn ống hút, mơ hồ không rõ nói: "Anh mình sao? Anh ấy không vào đại học A, anh ấy đi Hàng Châu."

Dừng một chút, Hứa Gia Mộc còn nói: "Lúc nghỉ hè, anh mình được bên Tìm Kiếm Tài Năng nhìn trúng, đến Hoành Điểm đóng vai phụ. Hàng Châu cũng khá gần Hoành Điểm, anh ấy cảm thấy học đại học ở nơi đó đỡ phải chạy đi chạy lại."

Bạn biết cảm giác sấm sét giữa trời quang là sao không?

Cho dù qua nhiều năm như vậy, ở trong mộng Kiều An Hảo đều mơ thấy một màn kia, đều có thể lại trải qua cảm giác kia một lần nữa, một tia sét không thương tiếc đánh mạnh vào đầu cô.

Cô đã nỗ lực cố gắng, cuối cùng vào được đại học A nhưng anh lại đi Hàng Châu, nguyên nhân là anh muốn quay phim, nơi đó tương đối gần với Hoàn Kiếm.

Ông bà ta thường nói, người với người có thể ở bên nhau, phải xem duyên phận. Mà cô và Lục Căn Niên có lẽ số phận của hai người không có duyên.

Đó là lý do vì sao cô liều mạng, dốc toàn lực ra sức yêu anh, nhưng không chiếm được một mảnh ký ức nào của anh...

Thời thanh xuân, rõ ràng là tốt đẹp như vậy, nhưng lại tốt đẹp đến mức khiến cho người ta thương cảm.

Ở trong mộng Kiều An Hảo nghĩ vậy, nhắm mắt lại, nước mắt lại từ từ chảy ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 57

Hợp Đồng Quảng Cáo [13]

Kiều An Hảo ở trong mộng nhớ lại, đôi mắt đang nhắm kia, nước mắt liền từ từ tràn mi.

Hóa, mặc kệ cô có cố gắng như thế nào, thì cô vĩnh viễn đều không có cách nào để tới gần anh.

Nhiều khi, một số người bề ngoài giống như không biết buồn phiền, nhưng chỉ khi ở trong mộng mới dám tùy ý trút ra. Dường như phần ký ức đau khổ rành rành khắc sâu trong tim, lại luôn ép bản thân không được chạm vào. Nhưng một khi chạm đến, thì như vòi nước không thể hãm phanh, rõ ràng đau khổ tột cùng đó, nhưng lại không cách nào kiềm chế mà không ngừng suy nghĩ về nó.

Sức học của Kiều An Hạ vẫn luôn không tính là quá tốt, thành tích thi đại học cũng bình thường, sau cùng được nhận vào một trường đại học ở Thượng Hải.

Kiều An Hạ và Kiều An Hảo tuy rằng không phải là chị em ruột thịt, nhưng dù sao trong cơ thể cũng chảy cùng dòng máu nhà họ Kiều, hơn nữa sau khi cha mẹ Kiều An Hảo mất, Kiều An Hảo vẫn ở tại nhà Kiều An Hạ, cho nên tình cảm của hai người cũng không khác chị em ruột thịt là mấy.

Kiều An Hạ đến Thượng Hải, phải xa nhà, chung quy cũng nhàm chán, liền thường xuyên gọi điện thoại cho Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc, rủ bọn

họ đến Thượng Hải chơi.

Dưới đủ loại dụ dỗ mời mọc của Kiều An Hạ, rốt cục vào mùa đông đại học năm thứ nhất Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc cùng nhau bay đến Thượng Hải.

Thượng Hải giống Bắc Kinh, đều là thành phố lớn sầm uất, không có gì vui để chơi, Kiều An Hạ liền đề nghị bọn họ cùng đi Hàng Châu.

Hứa Gia Mộc không có ý kiến, bởi vì Lục Cẩn Niên đang ở Hàng Châu nên Kiều An Hảo lại càng không có ý kiến. Vì thế ba người đồng loạt đến Hàng Châu.

Dù Hứa Gia Mộc và Lục Cẩn Niên là anh em ruột cùng cha khác mẹ, quan hệ từ trước đến nay đều rất tốt, cho nên Hứa Gia Mộc chỉ cần một cú điện thoại, liền thành công gọi Lục Cẩn Niên ra.

Bọn họ ở Hàng Châu chơi bốn ngày, Lục Cẩn Niên liền đi cùng họ bốn ngày, từ cầu Đoạn Kiều bên Tây Hồ đến tháp Lô Phong, rồi lại chơi từ chùa Linh Ẩn Tự đến công viên quốc gia đầm lầy Xixi. Nếu đây không phải trang lê quý đôn, thì có nghĩa là trang bạn đang đọc cóp pi mà không xin phép chủ nhà đó. Nhớ tẩy chay nó ra nha. Dù thời gian bốn ngày thực ngắn, nhưng vì từ sáng đến tối, mười hai bữa ăn đều ở chung với nhau, lại làm cho quan hệ của Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên bốn năm chung trường nhưng đều không quen biết nhau, chỉ trong bốn ngày này lại trở nên quen thuộc.

Một ngày cuối cùng trước khi rời Hàng Châu, bọn họ đi đến khu cửa hàng bách hoá Hàng Châu. Các cô gái khi thấy cái gì đó trông xinh xắn cũng đều muốn mua. Kiều An Hảo và Kiều An Hạ cùng Hứa Gia Mộc vốn quen biết từ nhỏ, Hứa Gia Mộc có rất nhiều tiền, hai người họ không chút lưu tình mạnh mẽ làm thít Hứa Gia Mộc.

Thật ra giữa ba người lúc này là hiện tượng rất bình thường, nhưng Lục Căn Niên nhìn một đồng đồ bị bọn họ như đang đi chợ mua rau mua cải. Ánh mắt quét qua quét lại cũng không chớp lấy một cái, nhưng trở nên càng ngày càng trầm mặc. Đến cuối cùng, anh trực tiếp lấy cớ đi toilet, sau đó ở trong buồng vệ sinh, liền hút từng ngậm lớn điều thuốc. Thẳng đến khi anh hút gần hết một hộp thuốc lá thì điện thoại vang lên, là bọn họ đã mua sắm xong, gọi điện thoại đến, hỏi anh đang ở đâu.

Thời điểm Kiều An Hảo ở Hàng Châu, đã thêm QQ của Lục Căn Niên, sau khi trở lại Bắc Kinh sẽ tìm cớ để trò chuyện với anh.

Trò chuyện cũng không nhất thiết cần có nội dung gì, hai người cứ bạn một lời tôi một câu mà nói như vậy thôi.

Chỉ cần trong lòng cảm thấy gần gũi, thì khoảng cách vĩnh viễn cũng không là vấn đề.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 58

Hợp Đồng Quảng Cáo [14]

Lúc ấy từ Thượng Hải đến Hàng Châu đã có tuyến xe, chỉ mất một tiếng ngồi xe, cho nên Kiều An Hảo thường xuyên tới Thượng Hải tìm Kiều An Hạ, sau đó lấy cớ ở Thượng Hải không còn gì chơi, liền chạy đến Hàng Châu. Sau khi đến Hàng Châu, liền ở trên QQ, giả bộ giọng điệu của bạn tốt mà nhắn tin nửa đùa nửa thật cho Lục Cẩn Niên: tớ và An Hạ đang ở Hàng Châu, cậu không mời tụi tớ ăn cơm sao?

Lục Cẩn Niên thật ra không từ chối, mỗi một lần như vậy đều hỏi bọn họ đang ở đâu, sau đó đi qua, đưa các cô đi ăn.

Bốn năm đại học, Kiều An Hảo gom góp lại thành một đồng thật dày toàn là vé máy bay từ Bắc Kinh đi Thượng Hải, vé xe từ Thượng Hải đến Hàng Châu, và cả vé máy bay từ Hàng Châu về Bắc Kinh.

Một chồng vé kia có bao nhiêu tờ, liền biểu thị cô được gặp Lục Cẩn Niên bấy nhiêu lần.

A, không đúng, phải là số vé máy bay này trừ đi 3 cái, số còn lại mới là số lần cô gặp được anh.

Đúng vậy, có ba lần cô đi Hàng Châu, anh không gặp cô.

Rõ ràng trước khi lần thứ nhất anh không gặp cô, cô vẫn như thường lệ đến Thượng Hải trước. Kết quả vì chưa nói qua với An Hạ, nên An Hạ đã

cùng bạn học đi Pháp, cho nên chỉ còn lại một mình cô ở Thượng Hải.

Cô ở đó cũng không có quen ai, cho nên liền lên tuyến xe đi Hàng Châu. Trước kia, còn có Kiều An Hạ, hoặc có cả hai người Kiều An Hạ và Hứa Gia Mộc, nhưng lúc này đây lại chỉ có một mình cô, trên suốt chuyến đi, Kiều An Hảo vẫn luôn nghĩ mình phải dùng cứ gì để gặp Lục Căn Niên.

Kết quả chưa chờ Kiều An Hảo nghĩ ra, thì đã có cơ xuất hiện trước mặt cô.

Bởi vì cô lơ đãng, nên lúc xuống xe ở Hàng Châu, cô mới phát hiện ví tiền của mình đã bị móc mất.

Lúc ấy trên người cô không có lấy một xu dính túi, nhưng cô không buồn, mà ngược lại còn thấy may mắn khi ví tiền của mình bị đánh cắp.

Cô nhắn tin cho Lục Căn Niên nhờ giúp đỡ. Lục Căn Niên hỏi cô đang ở chỗ nào, sau đó dặn cô ở nguyên tại chỗ không được đi đâu. Cô liền thực sự đứng yên một chỗ không nhúc nhích, ngoan ngoãn đợi gần ba tiếng đồng hồ, mới thấy Lục Căn Niên phong trần mệt mỏi đi tới.

Lúc đó, Lục Căn Niên đang mặc một thân cổ trang, loại vừa bắn vừa cũ nát, khiến người qua đường không ngừng quay qua nhìn hẩn.

Trên xe taxi, Kiều An Hảo mới biết được, lúc Lục Căn Niên nhận được tin nhắn của cô, là đang ở Hoàn Kiếm quay phim.

Bởi vì Kiều An Hảo bị trộm mất ví, thậm chí chứng minh thư cũng mất, căn bản không có cách nào ở khách sạn, diễn đàn lê quý đôn. Vì thế Lục Căn Niên đành phải đưa cô đến phòng trọ của anh ở gần trường học.

Đó là một nhà trọ cực kỳ cũ kỹ, không gian hẹp, bên trong bài trí rất đơn giản, chỉ có một chiếc giường, một bàn máy vi tính, bên trên là chiếc vi tính để bàn lâu đời, còn có một bếp mở và một buồng vệ sinh.

Đến nhà trọ, Lục Căn Niên liền đi tắm gội trước, thay một bộ quần áo sạch sẽ, sau đó mới kêu Kiều An Hảo đi tắm, còn mình thì nhân lúc đó cầm ví tiền đi ra ngoài.

Khi Kiều An Hảo tắm rửa xong, thì Lục Căn Niên cũng đã mua đồ ăn về, bày ra trên chiếc bàn duy nhất đang để máy vi tính.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 59

Hợp Đồng Quảng Cáo (15)

Sau bữa tối, Lục Căn Niên đổi mới cả bộ chăn và ga giường, chuẩn bị quay về ký túc xá.

Kiều An Hảo lại vươn tay níu anh lại.

Lục Căn Niên cho rằng Kiều An Hảo sợ, ngược lại cũng không nói gì, ngồi xuống bật máy vi tính.

Kiều An Hảo nằm trên giường chơi điện thoại.

Trong phòng rất yên tĩnh, chỉ có tiếng đánh máy lóc cóc phát ra từ máy vi tính bàn.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt đã mười một giờ đêm, Lục Căn Niên trực tiếp trải một tấm đệm trên sàn, nằm trên đất. Kiều An Hảo nằm trên giường, đắp trên người chiếc chăn vẫn còn mang theo nhàn nhạt hương thơm ngát, giống mùi trên người Lục Căn Niên, khiến nhịp tim cô khẽ nhanh hơn một chút.

Đêm hôm đó, năm tháng tĩnh hảo, chàng trai cô gái đã không chút nào tiến xa hơn, cứ như vậy cùng nhau trong căn phòng tĩnh lặng theo đuổi suy nghĩ riêng của mình, rồi nghe khe khẽ tiếng hít thở của nhau và rơi vào mộng đẹp.

Nửa đêm hôm đó, Hàng Châu nổi lên mưa to, bên ngoài sấm chớp vang rền. Đồng bào diễn đàn trang lê quý đôn đồng tâm tẩy chay các trang truyện khác cộp bi không xin phép. Thời tiết xấu như vậy, nhưng lại khiến Kiều An Hảo đang chìm trong giấc mơ, khéo môi câu lên một tia cười.

Ngày hôm sau, Kiều An Hảo đi làm thẻ căn cước tạm thời, Lục Cẩn Niên mua cho cô vé máy bay, rồi tự mình đưa cô ra sân bay.

Trước khi cô qua cửa an ninh, Lục Cẩn Niên lấy ra tờ 100 nhân dân tệ đỏ chói còn mới nguyên trong bóp, nhét vào trong tay Kiều An Hảo. Ngay cả anh, người luôn kiệm lời ít nói lại thấp giọng căn dặn cô, chú ý an toàn, đến Bắc Kinh rồi sẽ gọi điện cho cô.

Vào thời điểm đó, anh và cô rõ ràng rất tốt, quan hệ dường như càng ngày càng tiến gần, xu hướng như tiếp tục tiến triển... một đoạn tình cảm, nước chảy thành sông, hai người sẽ thuận theo tự nhiên mà ở cùng một chỗ.

Tuy nhiên, về sau cứ như vậy trong một đêm, bằng một cách nào đó nó đã thay đổi.

Kiều An Hảo trở lại Bắc Kinh, liền chạy đi hoàn tất cho xong tất cả giấy tờ. Giấy tờ xong xuôi đâu đó, cô liền lập tức mua vé bay đi Thượng Hải, sau đó lôi kéo Kiều An Hạ đi Hàng Châu, và như thường lệ gọi điện thoại cho Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên nói, anh đang quay phim ở Hoàn Kiếm nên không qua kịp.

Cô bảo rằng cô có thể đi Hoàn Kiếm.

Lục Cẩn Niên lại nói, khu vực trường quay bị phong tỏa để tránh người ngoài.

Khi ấy, cô cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ cho rằng anh thực sự bề bộn nhiều việc, cô chỉ là có chút mất mát, cùng Kiều An Hạ ở lại Hàng Châu ngây người hai ngày, liền trở về Bắc Kinh.

Một tháng sau, cô lại đi Hàng Châu, Lục Căn Niên nói với cô anh đang ở Tây An đóng phim.

Lại qua nửa tháng, cô vẫn đến Hàng Châu, Lục Căn Niên vẫn như cũ lấy việc quay phim ra từ chối cô.

Thời gian đó, Lục Căn Niên ở trong làng giải trí đã bắt đầu lộ đầu, diễn được vài vai cực kỳ xâm nhập lòng người.

Ngay cả một số cô gái cùng ký túc xá đại học với Kiều An Hảo cũng bắt đầu si mê anh rồi.

Trời sinh người phụ nữ đều rất nhạy cảm, lúc đó cô đã nghĩ Lục Căn Niên đang trốn tránh mình, thế nhưng cô lại không biết lý do vì sao anh trốn tránh.

Cô tự mình đa tình, lo được lo mất, cứ nghĩ ngợi lung tung.

Cho nên sau khi biết anh có người trong lòng, còn giả vờ làm bạn tốt hỏi thăm xem cô ấy là ai.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 61

Ký Tên Vào Đây (1)

Lúc ăn hết một nửa phần sủi cảo, Kiều An Hảo nghe phía bên ngoài truyền đến tiếng xe, cô vô thức xoay đầu, thấy có đèn xe từ cửa sổ phòng khách chột lóe lên. Cô theo bản năng nắm chắc chiếc đũa, cúi đầu, nhìn chằm chằm sủi cảo trong mâm một hồi, sau đó liền nghe cửa phòng khách vang lên tiếng cạch, lập tức cửa bị đẩy ra, Lục Căn Niên bước vào.

Kiều An Hảo lén lút liếc mắt, thấy anh đang đứng thay giày ở ngoài cửa, lại cúi đầu, tiếp tục tập trung ăn nốt chỗ sủi cảo còn lại.

Dáng vẻ của cô bây giờ so với lúc vừa nãy khi chỉ có một mình trong biệt thự nhìn qua như chẳng có gì khác biệt, tẩy chay hành vi copy truyện mà không xin phép. Nhưng chỉ có bản thân cô hiểu rõ, lòng bàn tay đầm đìa mồ hôi cứ thế nắm chặt lấy đôi đũa.

Lục Căn Niên đi vào phòng khách, cởi áo khoác, tùy ý ném lên ghế salon, sau đó vươn tay kéo cà vạt, nhìn lướt qua phòng bếp đang sáng đèn, thấy Kiều An Hảo một mình ngồi trước bàn ăn, cúi đầu ăn gì đó.

Bàn tay Lục Căn Niên đang kéo cà vạt hơi ngừng lại một chút, quay đầu liếc nhìn đồng hồ treo ngoài phòng khách, kim đồng hồ sắp chạm đến một giờ sáng, ấn đường nhíu lại một chút, sau đó ném cà vạt lên ghế salon rồi xoay người đi về phía cầu thang. Đi được hai bước, anh đột nhiên nghĩ đến điều gì, bước chân trở nên ngập ngừng vòng vo, cuối cùng lại hướng về phía phòng bếp.

Kiều An Hảo đang ăn sủi cỏ nhưng toàn thân vẫn luôn đặt sự chú ý trên người Lục Cẩn Niên, cho dù là cô không nhìn anh, nhưng lại luôn lắng nghe bất cứ động tĩnh nào của anh. Nếu bạn đang đọc truyện này tại một trang web nào khác không phải diendanlequydon.com thì chắc chắn đây là truyện copy mà không xin phép. Ngay ở lúc anh xoay người đi về phía cầu thang, cô liền âm thầm thở dài một hơi đầy nhẹ nhõm, ai ngờ ở giây tiếp theo, anh lại đổi hướng đi về phía phòng bếp, tiếng bước chân càng ngày càng gần, trong lòng Kiều An Hảo như có thứ gì đó bị buộc chặt lại, động tác ăn sủi cỏ cũng trở nên cứng nhắc.

Khi ở ngoài phòng khách, vì cách hơi xa, Lục Cẩn Niên nhìn không rõ Kiều An Hảo rốt cuộc là đang ăn thứ gì, vậy nên anh mới đi vào phòng bếp, lại nhìn rõ trước mặt cô là đĩa sủi cỏ đông lạnh, ấn đường lại càng nhú thêm, khuôn mặt nhăn nhó đầy gay gắt, môi mỏng hơi giật giật, giống như là đang muốn hỏi điều gì. Cuối cùng cái gì anh cũng chưa hỏi, chỉ cất bước đi tới trước tủ lạnh, mở cửa tủ ra, bên trong ngoài vài chai nước khoáng mà cứ đúng giờ sẽ có người mang đến thì chỉ còn một ít sủi cỏ đông lạnh và mì ăn liền.

Lục Cẩn Niên nhìn chằm chằm tủ lạnh trong chốc lát, liền vươn tay cầm lấy một chai nước khoáng, mở nắp bình, dựa nửa người vào tủ âm tường lát đá cẩm thạch phía sau, ngửa đầu uống.

Bởi vì Lục Cẩn Niên đang ở rất gần, Kiều An Hảo có chút không được tự nhiên, cô rất nhanh giải quyết xong chỗ sủi cỏ còn lại, sau đó đứng lên, vội vàng cầm đĩa mang đi rửa, lau khô tay rồi đi lên lầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 62

Ký Tên Ở Đây (2)

Kiều An Hảo rửa mặt xong, từ trong phòng tắm đi ra thì Lục Cẩn Niên vừa vặn đẩy cửa vào phòng ngủ.

Cửa phòng tắm gần sát cửa phòng ngủ, nên Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên chạm mặt nhau. Cả người Kiều An Hảo khẽ run lên, theo bản năng muốn ngẩng đầu nhìn người đàn ông trước mặt, nhưng lại không có dũng khí, cuối cùng chỉ cúi đầu, nhanh chóng đi về phía trong phòng ngủ.

Lục Cẩn Niên thản nhiên liếc nhìn bóng lưng của Kiều An Hảo, lại vươn tay, đẩy cửa phòng tắm ra, đi vào.

Vì cảm cúm nên cả người Kiều An Hảo hết sức mệt mỏi, cô đi đến bên giường liền ngã gục, nhắm mắt lại. Lúc mơ mơ màng màng muốn ngủ, lại lqđ nghe thấy tiếng nước trong phòng tắm truyền tới. Lúc này chợt nhớ ra, Lục Cẩn Niên vào phòng tắm rửa mặt, sợ là đêm nay có ý định ở lại đây.

Kiều An Hảo đành phải vật lộn bò dậy khỏi giường, đi vào phòng thay quần áo, ôm bé bự ra.

Kiều An Hảo ôm bé bự còn chưa đi đến bên giường thì Lục Cẩn Niên quần khăn tắm trên người từ trong phòng tắm đi ra, cầm khăn lông trong tay, lau tóc đang ướt.

Lục Cẩn Niên thấy Kiều An Hảo đang ôm con gấu to kia, hành động lau tóc dừng lại một chút. Sau đó vẻ mặt lạnh lùng đi tới trước bàn trang điểm, cầm lấy máy sấy sấy tóc.

Qua hình ảnh phản chiếu trên gương, anh thấy Kiều An Hảo đặt con gấu lớn ở giữa giường, sau đó vén chăn lên, đưa lưng lại về phía giường anh ngủ, nằm xuống.

Gương mặt Lục Cẩn Niên trở nên u ám, không nhận được gia tăng tốc độ gió của máy sấy, sấy khô tóc qua loa, rồi dùng sức ném lại máy sấy lên bàn trang điểm, xoay người, ánh mắt lạnh lùng quét về phía giường lớn.

Mặc dù có con gấu ở giữa chia giường làm hai, Kiều An Hảo vẫn nằm gần mép giường như cũ, cả người giống như dán chặt vào giường tiếp tục ngủ.

Trực giác của phụ nữ nói cho Kiều An Hảo biết, Lục Cẩn Niên nhìn cô chăm chăm, cô vội vào chăn, thân thể trở nên có chút cứng nhắc, khuôn mặt nhìn không được chôn vào gối. Thế nhưng phát hiện ra gối ướt, cô sững sờ chốc lát, mới nhớ ra lúc này ngủ, đã khóc rất lâu ở trong mộng.

Trong lòng Kiều An Hảo biết rất rõ, Lục Cẩn Niên chẳng thêm để ý gối của mình thế nào, nhưng cô vẫn như cũ sợ bị anh phát hiện mình đã khóc, liền yên lặng kéo gối vào phía trong mền của mình.

Hành động rất nhỏ của cô rơi vào trong mắt Lục Cẩn Niên, như cố gắng có thể tránh xa anh một chút.

Đôi mắt Lục Cẩn Niên lạnh lạnh nhìn chăm chăm Kiều An Hảo xinh đẹp trong chốc lát, sau đó mắt hơi giật giật, liền xoay người, đi ra khỏi phòng ngủ.

Kiều An Hảo đợi đến khi cửa phòng ngủ đóng lại mới mở mắt, sau đó nhanh chóng lật ngược mặt gối, nằm xuống lần nữa.

Khoảng 5 phút đồng hồ trôi qua, cửa phòng ngủ lại bị đẩy ra, Lục Cẩn Niên cầm một xấp giấy tờ trong tay, đi tới bên giường, ở trên cao nhìn xuống nhìn lướt qua Kiều An Hảo đang nhắm mắt, sau đó ném xấp giấy kia trên tủ đầu giường bên cạnh Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 63

Ký Tên Vào Đây (3)

Vài trang giấy rơi xuống, cuốn theo chiều gió nhẹ quét vào mặt Kiều An Hảo. Lông mi dài của cô khẽ chớp động, liền mở choàng mắt, lập tức liền thấy ngón tay thon dài xinh đẹp của người đàn ông đang điểm lên góc phải tờ giấy, giọng nói nhạt nhẽo để lại một câu: "Ký vào chỗ này!", sau đó liền xoay người đi vào phòng thay đồ.

Kiều An Hảo đợi cửa phòng thay đồ đóng lại, mới ngồi dậy, cầm lấy xấp giấy trên tủ đầu giường. Mới chỉ nhìn lướt qua, mi tâm của cô liền nhíu lại.

Đó là một phần hợp đồng, hợp đồng làm người phát ngôn cho mỹ phẩm.

Mà hãng mỹ phẩm này, là thương hiệu cao cấp hàng đầu thế giới, người phát ngôn ở trong nước trước nay đều là những người có tên tuổi trong giới.

Lục Cẩn Niên cho cô ký tên, bạn đang đọc truyện của diễn đàn lê quý đôn chấm cơm, nghĩa là anh đem công việc phát ngôn năm nay của hãng mỹ phẩm này đưa cho cô sao?

Kiều An Hảo luôn cảm thấy đây như giấc mộng, hoảng hốt có chút không chân thật.

Lục Cẩn Niên thay quần áo sạch sẽ, từ phòng thay đồ đi ra, trong tay mang theo cái cà vạt, đứng trước gương toàn thân, đôi mắt sơ đạm mà thâm

thúy nhìn qua gương, nhẹ nhàng nhìn lướt qua Kiều An Hảo, thờ ơ hỏi một câu: "Ký rồi?"

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng của Lục Cẩn Niên, mới lấy lại tinh thần, hướng về phía Lục Cẩn Niên lắc đầu, sau đó ngo ngoáy một cái, ngẩng đầu, nhìn Lục Cẩn Niên, đáy mắt mang theo vài phần khó tin tìm kiếm xác nhận: "Phát ngôn quảng cáo này, là cho tôi?"

Lục Cẩn Niên như có như không "ừ" một tiếng.

Thật là cho cô à... Kiều An Hảo trong lòng dấy lên một niềm vui nho nhỏ, lập tức lại càng thêm nghi hoặc.

Tại sao đang yên lành, Lục Cẩn Niên lại đưa cho cô show phát ngôn tốt thế này?

Lục Cẩn Niên nhanh chóng thắt xong cà vạt, xoay người, mặt không thay đổi đi tới bên giường, nhìn lướt qua Kiều An Hảo cầm hợp đồng trong tay, thấy chỗ kí tên vẫn còn trống, mi tâm cau lại, nhạt nhẽo mở miệng: "Sao không ký? Không phải cô nói có hứng thú với phát ngôn mỹ phẩm sao?"

Nghe được tiếng của Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo mới từ trong suy nghĩ miên man tỉnh lại, sau đó mới lấy bút trên đầu giường. Tẩy chay các trang truyện sao chép không xin phép. Khi ngòi bút chạm vào mặt giấy, Kiều An Hảo vẫn không nhịn được hỏi lên nghi hoặc trong lòng: "Sao phải cho tôi công việc phát ngôn này?"

"Đây là cô xứng đáng có." Giọng Lục Cẩn Niên vẫn không ấm áp như cũ.

Xứng đáng có? Kiều An Hảo càng thêm không hiểu ý tứ của Lục Cẩn Niên.

Lục Căn Niên nhìn chăm chặp bộ dáng Kiều An Hảo đầu óc mơ hồ, dừng lại một hồi, giọng nói nhạt nhẽo lại ném ra sáu chữ: "Trả công cô tối hôm qua."

Trả công tối hôm qua... Hóa ra... Đây là thù lao cho một lần quan hệ.

Kiều An Hảo sửng sờ chừng năm giây, mới phản ứng được ý tứ trong lời nói của Lục Căn Niên, tiếp đó ngón tay ra sức nắm chặt cây bút, đáy lòng len lỏi vui sướng ban nãy phút chốc như bị đóng băng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 64

Ký Tên Vào Đây (4)

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm vào bản hợp đồng vừa mới làm cô phải suy nghĩ miên man bất định kia, lúc này chỉ có cảm giác vô cùng khuất nhục.

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo sau một lúc lâu vẫn chậm chạp không hề có động tĩnh, mi tâm không nhin được mà nhíu lại. Khí tức của anh vốn lạnh lùng, khi chau mày lại, khí lạnh dày đặc từ trên người anh liền tỏa ra, cho nên khi anh mở miệng nói chuyện đều phảng phất như đóng thành tảng băng: "Thế nào? Không hài lòng với thù lao phần hợp đồng phát ngôn này?"

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng của Lục Cẩn Niên, ngón tay cầm bút run nhẹ một chút, sau đó không nói một lời liền chậm rãi ký tên mình lên giấy.

Sai một ly đi một dặm, nếu Kiều An Hảo biết, khi mình lần đầu tiên lên giường với Lục Cẩn Niên, thuận miệng lấy cớ, để rồi sau này, cô phải chịu hết mọi khuất nhục này đến khuất nhục khác, thì ngay lúc đó, cô chắc chắn sẽ không nói với anh muốn vai diễn trong Địa Lão Thiên Hoang.

Cô thực sự rất muốn từ chối ký bản hợp đồng này, nhưng cục diện như vậy là do tự tay cô tạo ra, dù cô muốn tìm một cái cớ, cũng tìm mãi không ra.

Mười ba năm trước, cô yêu anh, bởi vì còn trẻ nên thẹn thùng, không dám thổ lộ.

Mười ba năm sau, cô vẫn yêu anh, nhưng lại đem hết toàn lực che giấu tình yêu đó.

Khoảng cách xa nhất của đời người không phải là tôi đứng ở trước mặt anh, nhưng anh không biết tôi yêu anh. Mà là tôi đứng ở trước mặt anh, lại không dám cho anh nhìn thấu rằng tôi yêu anh.

Đáy mắt Kiều An Hảo phủ một tầng sương mù, cô cúi đầu, dốc sức kìm nén lại, sợ nước mắt chực trào. Cô ký xong nét chót, ngòi bút vẫn dừng lại ở điểm cuối một hồi thật lâu, thẳng đến khi ướm át trong mắt tan đi, mới nhấc bút đặt ở trên bàn, đưa hợp đồng cho Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo bình tĩnh và yên lặng, khiến Lục Căn Niên có chút thấp thỏm nôn nóng, luôn cảm thấy trong cơ thể có một quả cầu lửa gấp rút nhảy nhót chuyển động đang dốc sức muốn tìm cách phun trào ra ngoài, thế nhưng cách nào cũng không tìm ra được.

Đột nhiên, tầm mắt Lục Căn Niên liền ném sang con gấu bông lớn nằm giữa giường kia, đây là trang diễn đàn của lê quý đôn, gương mặt tức khắc trở lên lạnh lẽo, nặng nề nói với Kiều An Hảo: "Hãng mỹ phẩm này có một điều kiện, trong quá trình làm người phát ngôn cho hãng của họ, thì không được nhận phát ngôn cho bất cứ thương hiệu mỹ phẩm nào khác, nếu không sẽ phải chịu trách nhiệm hình sự và bồi thường thiệt hại đáng kể."

"Tôi nói trước để cô tỉnh ngộ, cô tốt nhất hãy đem những điều khoản này nhớ cho kỹ, nếu cô vi phạm hợp đồng, nhà tù thẳng tiếng, tiền bồi thường tự chi, đừng mơ Truyền thông Hoàn Ảnh sẽ giúp cô một đồng xu cắc bạc nào!"

Lục Căn Niên nói xong, liền vươn tay ra sức giật lấy bản hợp đồng trong tay Kiều An Hảo, sau đó gương mặt tuấn tú bình tĩnh lạnh lùng xoay người

rời đi.

Lục Căn Niên xuất hiện rồi lại rời đi, khiến cho Kiều An Hảo vốn đang vô cùng mệt mỏi do bị cảm mạo, làm thế nào cũng không ngủ được.

Cô ôm bé bự còn to hơn so với mình, im lặng mà nằm trên giường, mở to mắt, đầu óc trống rỗng nhìn chăm chăm lên trần nhà, nhìn một hồi lâu, liền hốt hoảng nghĩ tới, nửa năm trước kia, cảm xúc khi bất chợt biết mình cùng Lục Căn Niên kết hôn...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 65

Ký Tên Ở Đây (5)

Tại thời điểm đó, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên đã hơn một năm không gặp mặt. Lần cuối cùng cô nhìn thấy anh là ở bữa tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, mà khi đó anh cũng không nhìn thấy cô, bởi vì lúc anh xuất hiện, cô đã nhanh chóng lén vào một góc tối để vụng trộm nhìn anh.

Tại thời điểm đó, cô đã hoàn toàn đánh mất sự tự tin để được ở cùng một chỗ với anh.

Tại thời điểm đó, cô đã nhận thức được một cách rõ ràng hai người mãi mãi không bao giờ có thể xuất hiện cùng một lúc.

Nhưng là, đôi khi, vận mệnh lại đột nhiên thay đổi, vận mệnh lại đột nhiên kéo bọn họ đến gần nhau.

Cô và anh có thể ở cùng một chỗ là vì một người - Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc, người thừa kế duy nhất của Hứa Gia, nói ở trong tiểu thuyết ngôn tình chính là người có thể hô mưa được mưa, gọi gió được gió, chính là con cưng của ông trời. Thế nhưng, bảy tháng trước, chỉ một lần lái xe trong tình trạng say rượu lúc đêm khuya, anh cứ thế lại gặp phải tai nạn.

Trong đêm ấy, chiếc xe Bugatti Veyron của anh bị xoay ngược hai vòng trên cầu vượt, đầu xe bị đâm đến mức hoàn toàn biến dạng, lúc người cứu hộ tìm thấy anh, hơi thở đã dần suy yếu.

Tai nạn thảm khốc đó trong nháy mắt trở thành tiêu đề của truyền thông, chỉ một khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người đều truyền tai nhau rằng người thừa kế duy nhất của Hứa gia đã chết.

Đối với Hứa gia mà nói, người thừa kế là một vị trí vô cùng quan trọng, sự cố tai nạn của Hứa Gia Mộc khiến cho cổ phiếu của Hứa Gia tụt dốc một cách thảm hại, chỉ thiếu chút nữa bị đóng băng.

Hứa gia vì cứu vớt cổ phiếu của mình, liền tuyên bố với bên ngoài là Hứa Gia Mộc không chết.

Hứa Gia Mộc chính xác là không chết, nhưng so với mất mạng cũng không kém nhiều lắm, vì anh biến thành người thực vật, bác sĩ nói anh có thể tỉnh lại, nhưng không biết là khi nào.

Về phần truyền thông và người ngoài gia tộc mà nói, cứ mãi không nhìn thấy Hứa Gia Mộc xuất hiện, Hứa Gia lại luôn tìm cách thoái thác cũng không thể giải quyết được vấn đề.

Cuối cùng, người của Hứa Gia bắt đầu LQD liền nghĩ ra biện pháp, dùng cách trộm long tráo phụng, chính là tìm một người tương tự đóng giả làm Hứa Gia Mộc để trải qua mối nguy này.

Mà người kia chính là người đã từng ở Hứa Gia rất nhiều năm nhưng cũng không thực sự có liên quan gì cả, Lục Căn Niên.

Nguyên nhân rất đơn giản, diễn đàn LQĐ Lục Căn Niên và Hứa Gia Mộc là hai anh em cùng cha khác mẹ, trong cơ thể đều chảy một nửa dòng máu của nhau, hai người tuy rằng không phải là hai anh em sinh đôi nhưng khuôn mặt có đến bảy tám phần giống nhau.

Nhưng là, bảy tám phần chứ không phải hoàn toàn giống nhau, Hứa Gia vì để che giấu sơ hở đã công bố với bên ngoài là Hứa Gia Mộc đã bị hủy

dung sau khi bị tai nạn, sau đó lại nguy tạo một vết sẹo lớn trên mặt Lục Căn Niên.

Việc đánh tráo rốt cuộc cũng trôi qua một cách êm xuôi, tất cả mọi người đều nghĩ rằng Hứa Gia Mộc không chết, bầu không khí trong Hứa Gia cũng dần dần ấm lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 66

Ký Tên Ở Đây [6]

Thật ra Kiều An Hảo vốn không biết chuyện này, cô vẫn cho là Hứa Gia Mộc thật sự tỉnh lại, thậm chí cô còn cao hứng chạy đến bệnh viện, vì người bạn từ bé đến lớn phúc lớn mạng lớn thoát chết, vui mừng không dứt ôm anh mà khóc.

Sau đó, lúc mẹ của Hứa Gia Mộc - Hàn Như Sơ hẹn một mình cô đi ra ngoài gặp mặt, cô mới biết được, người mà mình ôm trong lqd bệnh viện hôm đó, chính là Lục Căn Niên đóng giả, căn bản không phải Hứa Gia Mộc.

Quan hệ Hứa gia và Kiều gia rất tốt, thường xuyên qua lại trong công việc, từ trước đến nay Hàn Như Sơ đối xử với Kiều An Hảo rất tốt. Buổi chiều hôm đó Hàn Như Sơ ngồi ở trước mặt cô, kéo tay cô, mắt đỏ ngầu nhìn cô nói, vì sự cố của Hứa Gia Mộc, khiến cho rất nhiều người trong Hội đồng quản trị Hứa gia muốn rút vốn đầu tư.

Biện pháp duy nhất của bọn họ là cần kết thông gia. Nhưng mà, với người ngoài mà nói, tất cả mọi người đều cho rằng Hứa Gia Mộc đã bị hủy dung, thiên kim tiểu thư cũng không muốn gả cho Hứa Gia Mộc, cho nên van xin cô giúp đỡ, đồng ý việc kia, kết hôn cùng người đóng giả Hứa Gia Mộc – Lục Căn Niên.

[Nhạc Lam LQĐ]

Lúc ấy Kiều An Hảo hoàn toàn bị tin tức kia làm khiếp sợ, cô không thể tiêu hóa được sự chấn động ngay lúc đó, cho nên cô trả lời Hàn Như Sơ, cho cô thời gian suy nghĩ thật kỹ.

Ban đầu Hàn Như Sơ cũng không làm khó cô, chẳng qua chỉ yêu cầu cô một điều, đó chính là chuyện bà nói với cô, hy vọng cô giữ bí mật không nói với bất kỳ ai trong Kiều gia.

Kiều An Hảo đồng ý, dù sao đây là bí mật quan trọng của Hứa gia, cũng là huyết mạch của Hứa gia. Nếu để lộ ra bên ngoài, người ta sẽ thối phồng, Hứa gia chỉ còn kết cục tan nhà nát cửa, thất bại thảm hại.

Sau khi tạm biệt Hàn Như Sơ, một mình Kiều An Hảo lẳng lặng suy nghĩ rất lâu, cô cảm thấy đây là một cái bẫy do ông trời đặt ở lqđ trước mặt mình, chỉ cần cô nhậ lên thì quan hệ giữa cô và Lục Căn Niên không còn là người xa lạ nữa.

Kiều An Hảo nằm mơ cũng đều muốn gả cho Lục Căn Niên, muốn làm vợ của anh, cô vẫn cho là mình không có hy vọng, nhưng mà hiện tại, một hồi biến cố, đã cho cô một cơ hội như vậy.

Cho dù cơ hội này, với người ngoài mà nói là cô cùng Hứa Gia Mộc kết hôn.

Nhưng mà, dù sao đây cũng là cơ hội duy nhất để cô có thể đến gần Lục Căn Niên, nếu cô không đồng ý, có lẽ từ nay về sau, cô và Lục Căn Niên mỗi người sẽ thật sự đi một ngả, cả đời cũng không thể qua lại với nhau.

-Nhạc Lam LQĐ-

Cô đấu tranh một lúc lâu, cuối cùng vẫn gọi điện thoại cho Hàn Như Sơ, đồng ý yêu cầu của bà, nhưng mà cô có thêm một điều kiện, chính là trừ Hội đồng quản trị và một số đối tác làm ăn biết, đừng công bố cho người ngoài biết cô và Hứa Gia Mộc kết hôn.

Hàn Như Sơ không hề do dự đồng ý ngay, dù sao hiện tại Hứa Gia Mộc bị hủy dung, Hứa gia cũng không muốn gióng trống khua chiêng tổ chức hôn lễ của bọn họ, khiến cho người ta bàn tán.

Cho nên, cô và Lục Cẩn Niên trở thành vợ chồng như vậy.

Không có làm giấy hôn thú.

Nhưng lại tổ chức một hôn lễ đơn giản, người đến dự không nhiều lắm, chỉ là những đối tác thường giao dịch với Hứa gia.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 67

Ký Tên Vào Đây (7)

Đêm tân hôn, Kiều An Hảo tỏ ra đặc biệt biết điều với Lục Cẩn Niên, nói rằng cô sẽ không quấy rầy anh, cũng sẽ không gây ảnh hưởng đến cuộc sống của anh, cô sẽ không tiết lộ quan hệ giữa anh và cô cho bất kỳ người bên ngoài nào biết.

Sau cùng, cô còn bổ sung thêm một câu, bởi vì bọn họ chỉ là đóng giả vợ chồng, cho nên không được làm cái gì kia kia.

Cô cảm thấy những lời mình nói này, đều đúng với mong đợi trong lòng anh.

Sự thực chứng minh, quả thật là mong đợi trong lòng anh.

Bởi vì khi cô nói xong những lời này, anh chăm chăm xem xét cô hồi lâu, sau đó ném cho cô một câu vô cùng lạnh nhạt: "Nhớ kỹ những lời cô nói", rồi xoay người vào phòng tắm.

Bởi vì Hứa Gia Mộc thật vẫn còn đang hôn mê bất tỉnh, Hứa gia cũng biết, tuy rằng Lục Cẩn Niên có thể đóng giả thành thật, thế nhưng dù sao cũng là giả mạo, cho nên cố gắng hạn chế hết sức có thể để "Hứa Gia Mộc" xuất hiện trước công chúng, càng không để anh xuất hiện trước công chúng, ngoại trừ những lúc bắt buộc. Vì vậy với tư cách là vợ của "Hứa Gia Mộc", Kiều An Hảo cũng không cần ngày ngày ở chung một chỗ với Lục Cẩn

Niên. Bọn họ có thể ai đi đường nấy, những lúc cần thiết thì gặp nhau, đóng thật tốt vai vợ chồng tương thân tương ái.

Người nhà họ Kiều cũng không biết chân tướng vụ việc kết hôn của Kiều An Hảo. Sau khi kết hôn, Kiều An Hảo cũng chỉ có thể dọn ra khỏi nhà cậu. Cô không muốn ở nhà cũ của Hứa gia, tự mình ra ngoài mượn phòng, lại sợ lộ ra sơ hở, cuối cùng Lục Căn Niên liền trực tiếp để Kiều An Hảo ở lại biệt thự của anh trong Cẩm Tú Viên.

Lý do là, Cẩm Tú Viên vừa mở đợt chào bán, Lục Căn Niên và Hứa Gia Mộc mỗi người mua một căn biệt thự ở Cẩm Tú Viên, đúng lúc hai căn biệt thự liền kề nhau. Theo cách này, Kiều An Hảo ra vào Cẩm Tú Viên, người khác sẽ nghĩ rằng cô đi tới chỗ Hứa Gia Mộc. Thứ hai, khi Lục Căn Niên về nhà mình, thỉnh thoảng có thể thuận tiện diễn vai Hứa Gia Mộc, một công đôi việc, không hề có kẽ hở.

Chẳng qua, điều duy nhất khiến Kiều An Hảo phiền muộn nhưng lại vui sướng chính là, trong biệt thự của Lục Căn Niên chỉ có một cái giường, những phòng còn lại hoặc là trống rỗng, hoặc được sử dụng làm việc khác. Vì vậy, nếu Lục Căn Niên về nhà, cô cũng chỉ có thể ngủ cùng với anh.

-

Kiều An Hảo suy nghĩ rất nhiều chuyện trước kia, cuối cùng cô hoàn toàn không nhớ cụ thể làm sao ngủ. Ngày thứ hai khi đang chìm vào giấc ngủ, cô bị đánh thức bởi tiếng nói phát ra từ tầng dưới.

Kiều An Hảo chợt mở choàng mắt, nhưng khi nghe được tiếng nói chuyện của cả đàn ông lẫn phụ nữ, lúc này cô mới nhanh chóng xốc chăn lên, tùy tiện khoác một cái áo đi ra ngoài. Bọn đang xem truyện được dịch tại diễn đàn lê quý đôn chấm cơm. Kết quả lại thấy có người di chuyển một cái giường đến, dưới sự chỉ huy của má Trần, đặt ở trong một gian phòng lầu một.

Má Trần là bà vú của Lục Cẩn Niên. Vì Lục Cẩn Niên không thích nhà mình có quá nhiều người giúp việc, cho nên ban ngày má Trần chỉ đến dọn dẹp vệ sinh rồi đi.

Má Trần thấy Kiều An Hảo thức giấc, lập tức cười nói: "Bà chủ dậy rồi à?"

Má Trần cũng không biết sự thật việc Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên kết hôn, vẫn luôn cho rằng Kiều An Hảo là cô dâu được Lục Cẩn Niên cưới về, cho nên luôn gọi cô là bà chủ.

"Có chuyện gì vậy?" Kiều An Hảo không hiểu đầu cua tai nheo, nhìn cái giường mới được chuyển tới hỏi.

"Là ý của ông Lục, ông ấy nói với tôi, thời gian gần đây bà chủ và ông ấy đều phải đi quay phim, trong nhà không có người, nên mới kêu tôi qua trông nhà." Má Trần vừa nói vừa chỉ vào bếp, lại mở miệng: "Bà chủ, tôi đã làm bữa sáng, bà thức dậy rồi thì rửa mặt, rồi qua ăn."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 68

Ký Tên Vào Đây (8)

"Là ý của ông Lục, ông ấy nói với tôi, thời gian gần đây bà chủ và ông ấy đều phải đi quay phim, trong nhà không có người, nên mới kêu tôi qua trông nhà." Má Trần vừa nói vừa chỉ vào bếp, lại mở miệng: "Bà chủ, tôi đã làm bữa sáng, bà thức dậy rồi thì rửa mặt, rồi qua ăn."

Kiều An Hảo vào ở biệt thự của Lục Cẩn Niên đã hơn nửa năm, ba tháng quay Địa Lão Thiên Hoang cô cũng không về Cẩm Tú Viên. Cẩm Tú Viên trống vắng suốt trong ba tháng đó, mà Lục Cẩn Niên cũng không tìm người đến trông nhà. Thế nào mà hiện đang yên lành lại gọi má Trần qua trông?

Tuy rằng Kiều An ngờ ngác trong lòng, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều. Dù sao tâm tư của Lục Cẩn Niên từ trước đến nay cũng không phải là cô có thể đoán được, đọc hiểu được.

-

Kể từ khi má Trần đến, tủ lạnh không còn trống rỗng nữa, bên trong có đầy đủ các loại rau tươi, hoa quả và thịt thà.

Má Trần chẳng những quét dọn gọn gàng sạch sẽ, còn là một tay nấu nướng cực ngon. Má Trần nghe giọng Kiều An Hảo nghệt nghệt liền biết cô bị cảm mạo, còn cố ý nấu cho cô một chút canh bổ. Đây là cơm chấm đôn quý lê đàn diễn, tẩy chay các trang ăn cắp truyện không xin phép. Kiều An

Hảo được má Trần hết lòng chăm sóc, rốt cục buổi sáng trước một ngày phải trở lại đoàn phim đã hoàn toàn khỏe mạnh trở lại.

Bởi vì hai ngày bị cảm nặng, Kiều An Hảo vẫn luôn không ra cửa. Hiện tại thân thể đã tốt hơn, tinh thần cũng theo đó mà tốt lên một chút. Khi đang ăn điểm tâm, Kiều An Hảo nhìn qua cửa sổ sát đất, thấy thời tiết bên ngoài đúng lúc hoa trong vườn hoa ở hậu viện biệt thự cũng đang nở rộ. Vì thế ăn sáng xong, cô liền nổi hứng ra ngoài tản bộ.

Tuy rằng lúc này không phải mùa hè, nhưng ánh mặt trời cũng rất gắt, má Trần thấy Kiều An Hảo đi tay không ra ngoài, lập tức cầm theo cái ô che nắng chạy tới: "Bà chủ, trời nắng như vậy, cầm dù che đi."

Da Kiều An Hảo bẩm sinh thuộc loại phơi nắng cũng không sợ đen, cô đã muốn từ chối, nhưng thấy mặt trời chói chang, nên vẫn nhận lấy.

Má Trần quay lại biệt thự, trước tiên dọn dẹp sạch sẽ phòng bếp, tiếp theo bắt đầu lau sàn phòng khách. Khi bà nghe thấy tiếng mở cửa biệt thự, tưởng Kiều An Hảo đã trở lại, không ngẩng đầu, liền hô lên: "Bà chủ quay về nhanh vậy?"

Lúc Lục Cẩn Niên đang ở lối vào thay giày, nghe thấy lời này của má Trần, liền nhăn mày lại, lạnh lạnh mở miệng hỏi: "Bà chủ đi đâu?"

Má Trần nghe thấy tiếng Lục Cẩn Niên, giật nảy mình, sau đó quay người lại, chào hỏi Lục Cẩn Niên trước, rồi mới trả lời câu hỏi của Lục Cẩn Niên: "Bà chủ ra hoa viên đằng sau tản bộ."

Lục Cẩn Niên không lên tiếng, chỉ thuận tay đặt chìa khóa lên kệ tủ ở lối vào, sau đó liền đi lên lầu.

Má Trần nhìn bóng dáng Lục Cẩn Niên đi về phía thang máy, suy nghĩ một chút, lại mở miệng hỏi một tiếng: "Ông Lục, có cần tôi ra gọi bà chủ vào không?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 69

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (1)

Lục Cẩn Niên đi lên lầu, vào thư phòng cầm một phần văn kiện, rồi lại đi xuống lầu.

Má Trần thấy Lục Cẩn Niên ra khỏi thang máy, lập tức ngừng động tác trong tay: "Ông Lục, ông phải đi sao?"

Lục Cẩn Niên lạnh nhạt gật đầu, đi thẳng một mạch đến lối vào, và thay giày. Lúc cầm lấy chìa khóa xe, anh quay đầu, nhìn đồ sứ trang trí triều đại nhà Thanh mà má Trần đang chúi trong phòng khách, dừng giây lát, cuối cùng vẫn mở miệng hỏi: "Thân thể bà chủ hai ngày nay thế nào?"

Má Trần nghe câu hỏi của Lục Cẩn Niên, tức khắc quy quy củ củ thành thật báo cáo, truyện được dịch tại trang lê quý đôn: "Thân thể bà chủ ngày hôm qua đã tốt hơn nhiều, nhưng hôm nay có vẻ đã lên tinh thần, chắc không có gì đáng ngại..."

Má Trần còn chưa nói hết câu, Lục Cẩn Niên liền cầm chìa khóa xe, kéo cửa bước ra ngoài.

Thái độ đó, phảng phất như là người mở miệng hỏi tình hình Kiều An Hảo không phải là anh, mà là má Trần cứ muốn nói cho anh nghe.

Lục Cẩn Niên mở cửa xe, ngồi xuống, sau đó quay vô lăng, quay đầu xe qua bên khoảng đường trống bên cạnh. Khi anh nhìn tình hình giao thông

qua kính chiếu hậu, lại thấy Kiều An Hảo núp dưới tán ô che nắng, ngồi hái hoa trong vườn, tẩy chay các trang web ăn cắp không xin phép. Mặt Lục Căn Niên hơi chớp động, liền đạp mạnh chân ga, dừng xe tại chỗ.

Lục Căn Niên không chớp mắt nhìn Kiều An Hảo trong kính chiếu hậu một lúc lâu, mới rút ra trong túi một điều thuốc, và châm lửa. Một loạt động tác liên tiếp mà thanh cao, không mảy may làm gián đoạn tầm mắt anh nhìn qua gương.

Mãi đến khi điều thuốc cháy hết, đầu lọc làm bỏng ngón tay anh, thì Lục Căn Niên mới hoàn hồn. Vẫn như cũ nhìn chăm chú vào kính chiếu hậu, anh tùy ý dập điều thuốc vào gạt tàn, sau đó hạ cửa kính xe xuống, làm tản đi mùi khói thuốc trong xe, mới ra sức mím môi, buộc mình phải dời mắt khỏi kính chiếu hậu, tay nắm chặt tay lái, nặng nề đạp chân ga. Xe ma sát một chút, liền lăn bánh ra khỏi cửa sân biệt thự.

Kiều An Hảo hái một bó hoa to, tâm tình vui sướng quay vào nhà, sau đó nhờ má Trần bưng bình hoa không ra, cắm hoa vào, tiếp đó lấy kéo cắt bỏ vài cành lá dư thừa, lúc này mới hài lòng, ôm mang đặt ở ngay chính giữa trên bàn.

Lúc Kiều An Hảo đi rửa tay, má Trần mới chợt nhớ tới Lục Căn Niên quay về lại đi, liền nói với Kiều An Hảo: "Bà chủ, vừa nãy ông Lục đã trở về, cầm một xấp giấy tờ rồi lại đi."

Động tác rửa tay của cô khẽ dừng một chút, sau đó không chút tâm tình nào "ồ" một tiếng, tiếp tục cúi đầu, thông thả rửa tay. Chỉ là vốn cô hái hoa nên hơi nới lỏng tâm tình, trong nháy mắt liền chùng xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 70

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (2)

Vì Lục Cẩn Niên tạm thời có việc, làm trì hoãn bốn ngày, nên vừa quay lại đoàn phim, cảnh quay của Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên vào ngày hôm sau liền bị đưa ra tiến hành ngay.

Thời tiết ngày quay đặt biệt tốt, và cũng như lần trước hôm Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên dự định quay, toàn bộ diễn viên đoàn phim đều đã sớm vây quanh ngoài sân.

Lúc Kiều An Hảo trang điểm và thay xong y phục đi ra, Lục Cẩn Niên đã chờ ở trường quay. Và như trước, xung quanh anh trong vòng bán kính hai mét đều không có ai dám tiếp cận, thế nhưng lại có rất nhiều nữ diễn viên không ngừng nhìn về phía chỗ anh.

Diệu diễn vừa nhìn thấy Kiều An Hảo tới, ngay lập tức tự mình chạy tới thông báo Lục Cẩn Niên, tất cả mọi người đều đứng ở vị trí của mình, chờ bắt đầu quay.

Trong kịch bản, nữ hai và nam hai là bạn từ nhỏ lớn lên cùng nhau. Nam hai xem nữ hai như là em gái mình, thế nhưng nữ hai vẫn luôn thầm thương nam hai. Cơm chấm đôn quý lê đàn diễn. Thẳng đến một ngày, khi nam hai chuẩn bị kết hôn cùng người phụ nữ anh ta yêu, nữ hai cuối cùng không chịu đựng nổi quay sang thiết kế hãm hại nam hai, khiến cho nam hai và người yêu phải chia rẽ nhau.

Mà cảnh quay đầu tiên của bọn họ hôm nay là cảnh bạn gái của nam hai đi nước ngoài, nam hai uống say, nữ hai ra để an ủi nam hai.

Ngay sau khi đạo diễn hô "bắt đầu", tất cả máy quay đều hướng mặt Lục Căn Niên.

Căn phòng trang trí đặc biệt sang trọng, Lục Căn Niên chán chường ngồi dưới đất, quần áo trên người anh nhả thành một đùm, lăn lông lốc bên cạnh rất nhiều vỏ chai rượu, mà trong tay anh cũng đang cầm một bình rượu, vẻ mặt thống khổ không ngừng nốc từng ngụm rượu.

Diễn xuất của Lục Căn Niên trước nay luôn hoàn hảo, mặc kệ tính cách anh ngoài đời thực có bao nhiêu lạnh lùng và khó tiếp cận, diễn đàn lê quý đôn, nhưng khi anh nhập vai, trong tích tắc đấy anh như biến thành một người hoàn toàn khác, bỏ xuống tất cả lạnh nhạt và xa cách, bao phủ chỉ có đau thương và thống khổ. Thậm chí vì để cường điệu cảm giác đau đớn không nói thành lời khi mất đi người yêu, anh

làm ra bộ dáng bị sặc lúc rót rượu, bất thành linh khom người ho kịch liệt rồi lại ngẩng dậy, kèm theo tiếng anh ho khan, một giọt nước mắt chậm rơi xuống nền nhà.

"Lục ảnh đế quả nhiên là Lục ảnh đế, tùy tiện làm một biểu hiện, đã phát huy nhân vật trong kịch bản vô cùng nhuần nhuyễn."

"Trời ạ, thao tác sặc rượu và rơi lệ kia, trong nháy mắt đã làm cảnh quay thật sống động."

Theo phần thể hiện của Lục Căn, những người xung quanh không nhận được tán thưởng.

Ngay cả Lâm Thi Ý chẳng biết từ lúc nào đứng bên cạnh Kiều An Hào cũng không nhận được mở miệng cười nói: "Cô Kiều, tôi nghĩ cô chắc chắn

sẽ không phụ diễn xuất tốt của ông Lục, nhất định sẽ nhập vai hết sức tốt đẹp."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (3)

Một người diễn xuất thần như thế, bạn diễn của anh quả thực phải mang áp lực rất lớn, bởi vì một khi phối hợp không tốt, cho dù diễn tốt như thế nào, cũng không thu lại điều gì cả, chỉ làm hỏng cảnh quay.

Lâm Thi Ý sở dĩ tới đây xem, chính là muốn nhìn xem năng lực của Kiều An Hảo như thế nào, hiện tại Lục Cẩn Niên vừa mở đầu liền làm cho người khác kinh ngạc như vậy. Cô ta trong nháy mắt trở nên vui sướng khi người khác gặp họa, bởi vì, Kiều An Hảo chỉ là một người mới, đoàn làm phim của Khuynh thành thời gian và Lục Cẩn Niên lại có yêu cầu cao về diễn xuất, Kiều An Hảo tuyệt đối là không có khả năng tiếp thu được vai diễn.

Lâm Thi Ý nghĩ đến đây càng chắc chắn rằng Kiều An Hảo sắp bị xấu mặt, vì thế cố chấp hướng về phía Kiều An Hảo giả mù sa mưa mở miệng nói: "Chúng tôi đều thực sự chờ mong diễn xuất kế tiếp của cô đấy."

Lâm Thi Ý nói xong, liền đưa tầm mắt quét sang những người đứng bên cạnh một vòng, ngay lập tức có vô số người gật đầu phụ họa theo, nói đúng.

Kiều An Hảo làm sao không biết rằng, trong lời nói của Lâm Thi Ý chính là mang theo ám chỉ, muốn xem bản thân mình tiếp theo sẽ bị xấu mặt như thế nào.

Kiều An Hảo không có nói bất cứ điều gì, vẫn bình tĩnh đứng tại chỗ như cũ, chỉ đến khi đạo diễn gọi tên cô, cả người trong nháy mắt như là thay đổi hoàn toàn, vội vàng chạy về phía Lục Căn Niên ở trong phòng.

Cô nhìn tình hình của anh hiện tại, vô cùng lo lắng gọi tên anh, ngay lập tức đi tới, quỳ trên mặt đất rồi giật lấy chai rượu trong tay anh.

Lúc này, Lục Căn Niên đã say đến bất tỉnh nhân sự, Kiều An Hảo cố hết sức kéo Lục Căn Niên từ dưới đất lên trên ghế salon, sau đó cầm lấy khăn ướt trên bàn trà, nhanh chóng lau mặt cho anh.

Kiều An Hảo không phải là không biết làm gì, nhưng là trong giờ khắc này, cô nhìn chằm chằm Lục Căn Niên, anh đang nhắm chặt mắt lại, vẻ mặt đầy thống khổ, cô nghĩ đến anh đã từng nói với cô, cho dù người anh yêu là ai, vĩnh viễn đều không phải là cô. Đáy mắt Kiều An Hảo liền toát ra đau thương không thể nói thành lời.

Cô trước giờ vẫn luôn yêu anh, nhưng trong hiện thực phũ phàng kia, không dám để tình yêu ấy biểu hiện ra một chút nào, nhưng bây giờ đang đóng phim, cô hoàn toàn không cần sợ hãi hay kiêng kỵ điều gì cả. Vì thế nên chỉ trong khoảng thời gian ngắn, cả người Kiều An Hảo liền nhập tâm vào vai diễn, cô vừa dựa theo kịch bản của đoàn làm phim, lại có thể tự làm chủ được diễn xuất của mình. Kiều An Hảo đưa ngón tay ra, nhẹ nhàng chạm vào mặt anh, mang theo vài phần si mê, mang theo vài phần yêu thương cùng khổ sở, thấp giọng hỏi anh một câu: "Tại sao người anh yêu không thể là em?"

Sau đó, cô ra sức cầm lại nước mắt, ghé vào trên ngực Lục Căn Niên.

Chỉ có lúc quay phim như thế này, cô mới dám to gan tới gần anh như thế.

Đáy lòng nghĩ vậy, Kiều An Hảo liền cảm thấy tuyệt vọng, cô chậm rãi nhắm hai mắt lại, một giọt lệ trong suốt từ khóe mắt chảy xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 72

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc [4]

Cảnh quay đến đây là kết thúc.

Nhưng mà toàn bộ phim trường, vẫn im lặng như trước, cả tiếng hô” Cắt” chậm chạp của đạo diễn cũng không có truyền đến.

Lúc ngón tay Kiều An Hảo chạm vào gương mặt Lục Căn Niên, trong tích tắc toàn thân anh bỗng căng thẳng, nếu không phải trời sinh anh mạnh mẽ, biết kiềm chế, giấu đi biểu cảm trong mắt, có thể duy trì vẻ mặt bình tĩnh giả vờ say rượu rồi ngủ chỉ sợ anh đã sớm xúc động.

Giọng nói Kiều An Hảo nhẹ nhàng mà đau thương “Tại sao người anh yêu không thể là em?”, anh giấu bàn tay bên người mình, nếu lqd không đã bị ống kính quay được bàn tay đang nắm chặt lại thành quả đấm.

Sau đó đầu của cô dán lên lồng ngực của anh, anh rõ ràng cảm giác được tốc độ tim mình bắt đầu đập nhanh hơn, ngay cả hô hấp cũng trở nên bất ổn, kế tiếp, anh còn cảm thấy được sự ẩm ướt trên quần áo của mình.

Là nước mắt của cô sao?

Cuối cùng Lục Căn Niên không kiềm chế được mở mắt, cô nhắm mắt rơi lệ, vẻ mặt đau thương, cứ như vậy rơi vào mắt của anh.

Ánh mắt của cô chân thật quá mức, chân thật đến mức khiến cho Lục Căn Niên trong phút chốc, cảm thấy diễn xuất của cô quá xuất sắc, tận đáy

lòng cô thật sự thích anh sao? Cho nên có thể diễn biểu hiện thích một người hoàn mỹ chân thành như thế...

Lục Căn Niên nuốt cổ họng xuống hai lần, ngón tay nhịn không được giờ lên, muốn lau đi giọt nước mắt rơi trên gương mặt cô.

Đột nhiên đúng lúc này, giọng nói của đạo diễn truyền đến:” Cắt.”

Kiều An Hảo vừa nghe tiếng của đạo diễn, nhanh chóng thu lại ánh mắt đau thương, khổ sở, sau đó không dám làm bất kỳ điều gì nữa, đầu lập tức rời khỏi lồng ngực của Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên mạnh mẽ giờ tay lên, bỗng nhiên rơi giữa không trung, anh nhìn Kiều An Hảo không chớp mắt, cẩn thận đánh giá cô, cũng không nhìn thấy vẻ bi thương và thống khổ nào nữa trên mặt cô.

Từ lúc quay xong Kiều An Hảo không dám nhìn Lục Căn Niên, làm sao có thể chú ý tay anh hơi giờ lên, chính là lúc cô vô tình lén lút ngắm trộm Lục Căn Niên, mới phát hiện anh đang nhìn mình chăm lqđ chăm, tốc độ nhịp tim của cô tăng mãnh liệt, sau đó hơi chột dạ mở miệng nói: “Diễn xuất lúc này, là tôi tự nghĩ ra, không có nói trước với anh, thật xin lỗi.”

Một câu này, khiến cho tay Lục Căn Niên tay lên, nắm thật chặt thành quả đấm rồi lại bỏ xuống, tiếp đó đáy lòng dâng lên một tia trào phúng.

Sự thật chứng minh, lại một lần nữa anh có ý nghĩ viển vông, anh biết rõ mỗi một lần đều là suy nghĩ hảo huyền của mình, nhưng mà vẫn muốn tự chuốc lấy tổn thương để chứng minh.

Trong nháy mắt, ánh mắt của Lục Căn Niên trở nên lạnh lẽo, anh chột vươn tay, đẩy Kiều An Hảo vẫn đang ở ngồi bên cạnh mình ra, sau đó đặt hai chân xuống đất, từ trên ghế salon đứng lên, cũng không liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, vẻ mặt lạnh nhạt đi tới chỗ nghỉ ngơi của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 73

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (5)

Lục Căn Niên trước nay đều có thể nhập vai thần tốc và cũng có thể xuất vai thần tốc. Những người đã từng hợp tác qua với anh đâm cũng quen. Anh mỗi khi quay xong thì chẳng nói chẳng rằng gì với bạn diễn liền xoay người rời đi.

Khi đạo diễn hô cắt, các cameras liền dừng quay, người vây quanh chỗ Lục Căn Niên và Kiều An Hảo đều có khoảng cách nhất định, lễ quý đôn bởi vậy mọi người căn bản không phát hiện ra điều khác thường nho nhỏ giữa Lục Căn Niên và Kiều An Hảo.

Đạo diễn cúi đầu nhìn lại phần nội dung vừa quay, sau đó lập tức đứng lên, trước tiên ca ngợi phần thực hiện của Lục Căn Niên một phen, sau đó liền quay sang nhìn Kiều An Hảo mang theo vài phần kinh diễm, hào phóng mở miệng trực tiếp khen: "Tiểu Kiều, đoạn cô vừa quay quả thật rất tuyệt. Tôi và ông Lục hợp tác nhiều năm như vậy, ngoại trừ Tổng Tương Tư ra, những người đóng với ông ấy đều rất ư tầm thường. Kết quả, cô vậy mà một lần liền thông qua, hơn nữa còn phát huy trên trường quay đặc biệt tốt, rất tuyệt, rất tuyệt!"

Diễn người thật cảnh thật có thể không tốt sao? Kiều An Hảo đè xuống đáy lòng tự giễu, cong môi cười với đạo diễn, nói một câu "Cảm ơn", tiếp đó liền đi dặm lại phần.

Mà đám đông vây quanh chạy tới xem Kiều An Hảo diễn, trên mặt mọi người lúc này đều là vẻ mặt tràn đầy bội phục, thậm chí một số người đã bắt đầu thì thầm khen ngợi lên.

"Thật sự không ngờ, người mới Kiều An Hảo này có thể diễn quá xuất sắc như vậy!"

"Đúng đó, thảo nào lúc ở bữa tiệc, Lục ảnh đế nói Kiều An Hảo là dựa vào thực lực để có được vai diễn này, xem ra là thật."

"Kiều An Hảo diễn xuất tốt, dáng dấp vừa xinh đẹp, lần này đóng cặp với Lục ảnh đế, đoán chừng sắp tới thành tâm điểm* đây!"

* Nguyên văn "đại hồng đại tử"

Đại hồng, đại tử, tử hồng, phấn hồng, trong suốt: mức độ nổi tiếng trên mạng TQ, chia theo màu gồm đại hồng (đỏ đậm), tử hồng (đỏ tím), đại tử (tím đậm), phấn hồng (hồng nhạt), trong suốt. Màu càng đậm thì càng nổi tiếng.

Lâm Thi Ý nghe xung quanh người này nối tiếp người kia khen không dứt, nhin không được nhìn Kiều An Hảo cách đó không xa đang chỉnh lại trang điểm.

Thật không ngờ, cái người mới giữa chừng cướp vai diễn của cô ta lại có diễn xuất xuất chúng như vậy. Cô ả vẫn cho rằng cô chỉ là một người mới không hề có kinh nghiệm, không nghĩ tới cô vậy mà có thể diễn đẹp như vậy, thậm chí còn có thể không đỏ mặt, không thở gấp, bình tĩnh ung dung như vậy mà đóng với Lục ảnh đế.

Truyện được dịch và đăng tải trên diễn đàn lê quý đôn. Như mọi người đã nói, tiếp tục như vậy, Kiều An Hảo sắp tới sẽ thành tâm điểm chú ý của quần chúng.

Ở lĩnh vực điện ảnh và truyền hình trong vòng mấy năm nay, cô ả vẫn luôn bị Tổng Tương Tư dồn ép thê thảm. Nhịn nhiều năm như vậy, hiện tại rốt cục chịu đựng đến lúc Tổng Tương Tư hiện tại không thể nào nhận diễn, cô ả cho là mình cuối cùng có thể thay thế Tổng Tương Tư trở thành Ảnh hậu kế nhiệm trong làng giải trí. Kết quả, bây giờ lại lôi ra một Kiều An Hảo!

Ánh mắt Lâm Thi Ý thoáng âm u vài phần.

Cô ả không thể để người khác cản trở con đường thành Ảnh hậu của cô ả, ai dám ngăn cản đường đi của ả, cô ả tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Lâm Thi Ý lạnh lùng cong khóe môi, đập gót giày, hùng hổ rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 74

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (6)

"Tốt, rất đẹp!" Theo câu nói kết thúc vừa lòng của đạo diễn, lại thêm một cảnh quay kết thúc rất suông sẻ và thành công.

"Còn một cảnh quay phải thay trang phục, nhân viên công tác nhanh nhanh đưa diễn viên đi chuẩn bị." Đạo diễn cầm lấy kịch bản, nhìn cảnh quay tiếp theo một chút, sau đó giơ loa lên phân phó.

Quần áo và giày phần quay hôm nay của Kiều An Hảo sớm đã được chuẩn bị tốt, toàn bộ đều treo ở trong phòng thay đồ. Triệu Manh vừa nghe thấy lệnh chỉ đạo của đạo diễn, lập tức chạy lên trước, đưa Kiều An Hảo vào phòng thay quần áo.

Lúc Triệu Manh vươn tay định mở cửa phòng thay đồ, bất thành lình cửa lại bị người bên trong giành mở ra trước. Một cô gái trẻ vội vội vàng vàng từ bên trong đi ra, nhìn cũng không dám nhìn Kiều An Hảo lấy một cái, chỉ cúi thấp đầu hô một câu "Chào chị Kiều", liền hấp tấp chạy đi.

Bởi vì thời gian cấp bách, Kiều An Hảo và Triệu Manh không ai suy nghĩ gì nhiều, vào phòng thay quần áo, rất nhanh thay xong quần áo và giày cao gót, liền trở lại trường quay.

Ở cảnh này, nội dung quay là nam hai biết nữ hai phá hoại tình yêu của mình, liền đến tìm nữ hai tính sổ.

Trước ống kính, Kiều An Hảo đứng bên cạnh hồ bơi dưới ô che nắng, im lặng đọc sách.

Đây là một cảnh quay tĩnh, cho nên Kiều An Hảo chỉ cần cầm sách đã được chuẩn bị trước, truyện được dịch và đăng trên trang diễn đàn của lê quý đôn, ngồi yên một chỗ để cho các thợ nhiếp ảnh lựa chọn ống kính thích hợp.

Chờ cho đến khi lựa chọn được ống kính, theo chỉ đạo của đạo diễn, Lục Cẩn Niên ngồi trong xe thể thao đạp lên chân ga, xe nhanh chóng phóng vọt tới chỗ Kiều An Hảo. Sau khi tới gần bên cạnh Kiều An Hảo, xe thẳng gấp một cái, liền dừng lại, Lục Cẩn Niên xuống xe, hung hăng đóng sầm cửa, tức giận đi tới chỗ Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhìn thấy Lục Cẩn Niên, lập tức cười xán lạn, nhưng cô còn chưa kịp gọi tên nam hai, Lục Cẩn Niên đã giật lấy sách trong tay Kiều An Hảo, hung hăng ném xuống đất, sau đó liền mặng tới tấp vào mặt Kiều An Hảo.

Cảnh quay đến đây, tất cả đều rất thuận lợi, cũng rất tuyệt, tình tiết kế tiếp là Lục Cẩn Niên nói với Kiều An Hảo rằng không bao giờ muốn gặp lại cô nữa. Nhưng lúc xoay người rời đi, Kiều An Hảo có chút hoảng loạn vươn tay kéo Lục Cẩn Niên, kết quả lại bị Lục Cẩn Niên dùng sức hất ra, tiếp đó Kiều An Hảo bị sức lực như vậy hất té ngã trên đất.

Thật ra Lục Cẩn Niên cũng không phải thật sự dùng sức hất, mà chỉ làm ra tư thế như đang dùng sức, mà Kiều An Hảo lại rất phối hợp với cái vung tay của Lục Cẩn Niên, liền thuận thế ngã trên mặt đất.

Quả thật lúc Lục Cẩn Niên vung tay, Kiều An Hảo liền buông cánh tay Lục Cẩn Niên ra, chính là ở thời điểm cô đang chuẩn bị thuận thế ngã, chân mang giày cao gót, lại bởi vì cô dùng sức, nháy mắt liền gãy gót, sau đó cả

người cô liền mất thăng bằng. Trong tình huống khẩn cấp không kịp phản ứng, cả người liền "tõm" một tiếng, rơi vào trong hồ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 75

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc (7)

Bể bơi sâu hơn hai thước, Kiều An Hảo bị chìm vào trong lòng nước, quẫy đạp lên vô số bọt nước.

Sự việc đến đột ngột khiến cho mọi người xung quanh không kịp phản ứng.

Lục Cẩn Niên vừa hất tay Kiều An Hảo ra, lạnh lùng xoay người bước đi, nhưng vừa mới đi được vài bước, liền nghe thấy âm thanh rơi xuống nước từ phía sau vang đến, anh theo bản năng quay đầu lại, chỉ thấy Kiều An Hảo đang vùng vẫy trong bể bơi.

Kiều An Hảo không biết bơi, mà bể bơi này ở ngoài trời, không có cơ chế điều chỉnh nhiệt độ của nước, hiện tại trời đã gần tối, nước rất lạnh, mà cô lại vừa mới bị cảm mấy ngày trước.

Sắc mặt Lục Cẩn Niên trong nháy mắt liền tái nhợt, không kịp nghĩ ngợi gì cả liền trực tiếp lao người xuống bể bơi.

Kiều An Hảo dần chìm xuống nước, cả người đều vô lực, cảm giác được dòng nước lạnh băng kia sặc vào trong mũi mình, hô hấp trở nên đứt đoạn, cô muốn mở miệng ra kêu cứu, rồi lại càng có thêm nhiều nước tràn vào trong bụng. Cô bắt đầu giãy giụa, nhưng càng giãy giụa lại càng chìm xuống nhanh hơn. Ngay tại lúc cô sắp tuyệt vọng liền cảm giác được có một

vòng tay mạnh mẽ ôm lấy thắt lưng mình, giây tiếp theo liền được kéo vào trong một lồng ngực ấm áp.

Lục Cẩn Niên đưa Kiều An Hảo lên bờ, sau đó nhanh chóng đưa tay ra ấn vào bụng cô.

Bởi vì bị Lục Cẩn Niên ép tay giữ vào bụng, Kiều An Hảo liên tiếp phun ra mấy ngụm nước, đầu óc cũng dần tỉnh táo lại, ngay lập tức nghĩ đến hậu quả của việc bản thân rơi xuống nước.

Tất cả đều xảy ra quá nhanh khiến cho cô không kịp đề phòng gì cả, người khác chắc chắn cũng không có phát hiện thấy điều gì bất thường, nhưng chính cô lại biết rõ, mình bị ngã xuống bể bơi là do gót giày đột nhiên bị gãy, từ lúc bắt đầu đến giờ, cô đều đứng trên đường phẳng, gót giày không thể tự nhiên gãy đi, khẳng định là có người muốn làm cô xấu mặt.

Từ lúc Kiều An Hảo rơi xuống nước đến khi cô được Lục Cẩn Niên cứu, thời gian không đến hai phút, hoàn toàn không có trở ngại gì cả, Kiều An Hảo sau khi phun hết nước ra lại nhìn Lục Cẩn Niên, cô nhắm mắt lại, sắc mặt trắng bệch, chậm chạp không muốn tỉnh dậy.

Lục Cẩn Niên hơi nhăn trán lại, đáy mắt xẹt qua vẻ hỗn độn xen lẫn kinh hoàng, sau đó liền đưa tay ra vỗ nhẹ vào má Kiều An Hảo, thấy cô như cũ vẫn không có phản ứng, ngược lại thân thể còn không ngừng run rẩy. Lục Cẩn Niên mấp máy môi, dường như không còn để ý đến xung quanh đang có rất nhiều người đứng xem, liền hít sâu một hơi, cúi đầu xuống, đến bên môi cô.

Trong thâm tâm Kiều An Hảo thì đang nghĩ, người khác càng muốn làm cô xấu mặt, cô sẽ càng không cho người đó được như ý.

Bây giờ cô đang quay phim, bị rơi xuống nước là ngoài ý muốn, nhưng Kiều An Hảo lại muốn biến sự ngoài ý muốn này thành một màn diễn xuất

đặc sắc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 76

Diễn Xuất Đáng Kinh Ngạc [8]

Trong kịch bản, lúc này nam chính đã có tình cảm với nữ chính, cho nên nữ chính rơi xuống nước, nam chính nhảy xuống nước cứu cô cũng rất hợp lý... Kiều An Hảo nghĩ đến đây, lông mi thật dài khẽ chớp chớp, đáy lòng yên lặng suy nghĩ lời thoại của nữ chính, sau đó chậm rãi mở mắt, rơi xuống nước rất lạnh, khiến cho cô mở miệng nói chuyện, giọng nói có chút run run: "Bởi vì em thích anh, mới làm như vậy, em đảm bảo sau này sẽ không bao giờ làm như vậy nữa...anh có thể tha thứ cho em không?"

Lúc Lục Căn Niên ôm Kiều An Hảo lên bờ, có người đi theo đột nhiên nhanh chóng lấy lại tinh thần, sau đó mới vội vàng thốt ra một câu: "Rơi xuống nước rồi!"

Nghे tiếng động của người nọ, đạo diễn cũng hoàn toàn tỉnh táo lại, cầm loa, đang chuẩn bị chỉ huy nhân viên công tác cầm thảm đi qua xem có vấn đề gì không, kết quả trước sự giám sát của đạo diễn, liền truyền đến giọng nói của Kiều An Hảo: "Bởi vì em thích anh, mới làm như vậy, em đảm bảo sau này sẽ không bao giờ làm như vậy nữa...anh có thể tha thứ cho em không?"

Trong nháy mắt đạo diễn dừng mọi hành động, nghiêm túc theo dõi hình ảnh trên màn hình.

Ban đầu Lục Căn Niên nghe thấy âm thanh của Kiều An Hảo, cả người có chút hoảng hốt, anh nhìn chăm chăm đôi mắt tối đen của cô chừng 5

giây, sau đó mới tỉnh táo nhận ra Kiều An Hảo đang diễn xuất.

Vừa rồi cô rơi xuống nước không phải ngoài ý muốn mà là cô nghĩ ra ý tưởng diễn xuất?

Lục Cẩn Niên áp chế lo lắng tận đáy lòng, hai mắt tiếp tục thản nhiên đánh giá Kiều An Hảo, xác nhận cô không trở ngại gì nữa, tiếp đó đáy lòng dâng lên một nỗi phẫn nộ không nói nên lời.

Vì quay phim mà cô liều mạng như vậy? Vừa mới bị cảm mạo, lại rơi xuống nước lạnh như thế... Hơn nữa, cô không hề biết bơi lội, nếu mình không đúng lúc đi cứu cô, cô xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì làm thế nào?

Biểu tình Lục Cẩn Niên nháy mắt trở nên lạnh như băng, ngay tiếp theo khắp người anh phát ra hơi thở, còn xen lẫn vài phần hàn khí bức người, anh nhìn về Kiều An Hảo, cười lạnh một tiếng, sau đó trực tiếp ném Kiều An Hảo đang ôm trong ngực xuống đất, mang theo vài phần tức giận đứng lên, xoay người rời đi.

Nhìn bóng dáng Lục Cẩn Niên rời xa, đạo diễn giơ loa, cực kỳ hài lòng hô một tiếng “Cắt”, sau đó nói với nhân viên công tác: “Nhanh, nhanh cầm khăn tắm đưa cho Tiểu Kiều và ông Lục.”

Nghe đạo diễn phân phó, nhân viên công tác nhanh chóng ôm quần áo và khăn tắm chạy về phía Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên.

Chẳng qua lúc nhân viên đưa khăn tắm đến trước mặt Lục Cẩn Niên, anh lại hung hăng trừng mắt nhìn, khiến nhân viên làm việc sợ tới mức cũng không dám nói câu nào, sau đó thẳng tắp lui hai bước, cuối cùng lqđ vẫn là trợ lý của Lục Cẩn Niên tiếp nhận khăn tắm, đánh bạo đi đến bên người Lục Cẩn Niên, thận trọng mở miệng nói: "Ông Lục, lau khô nước trên người đi, cẩn thận bị cảm."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 77

Cô Thật Là Thằng Thẩn (1)

Lục Căn Niên hung hăng trực tiếp ném khăn tắm từ trong tay trợ lý xuống đất, sau đó âm u đi tới khu nghỉ ngơi của mình. Lúc cầm lấy di động và ví tiền trên bàn đang chuẩn bị đi khỏi trường quay, thì bất chợt nhìn đến cách đó không xa, Triệu Manh cầm khăn lau tóc cho Kiều An Hảo. Anh ngật ngừng một lúc, rồi cất bước đi về phía Kiều An Hảo.

“Kiều Kiều, cho dù cậu có muốn phát huy khả năng diễn xuất thì cũng không thể đem tính mạng mình ra đùa giỡn như thế được. Cậu không biết bơi thì sao lại dám nhảy xuống hồ bơi như vậy chứ?” Triệu Manh vừa nghĩ đến tình cảnh khi nãy trong lòng vẫn còn chưa hết sợ hãi, cô oán giận nói: “Nếu như cậu không được đưa lên kịp thời thì không chừng đã chết đuối dưới hồ mất rồi.”

Kiều An Hảo nhớ tới đôi giày cao gót bị rớt dưới đáy hồ bơi, suy nghĩ chợt lóe lên trong đầu, cồm chồm đôn quý lê đàn diễn, cô hạ giọng nói với Triệu Manh: “Không phải mình cố tình rơi vào bể bơi đâu, là do gót giày của mình bị gãy, nên bị mất thăng bằng và đã bị ngã xuống hồ bơi.”

Triệu Manh đang lau tóc cho Kiều An Hảo thì chợt tạm dừng một chút sau đó mới mở miệng nói: “Đang yên đang lành sao lại bị gãy gót giày? Chẳng lẽ là....”

Triệu Manh nói tới đây thì im lặng. Tuy rằng hai người không nói thêm gì nữa nhưng lại ngầm hiểu rằng giày của Kiều An Hảo khẳng định đã bị ai

đó động tay động chân.

Qua một lúc sau, Triệu Manh như nhớ đến chuyện gì, cúi đầu nói thầm vào bên tai Kiều An Hào, dùng âm thanh nhỏ đến mức chỉ đủ để hai người nghe thấy, cô nói: “Kiều Kiều, mình thấy Lục Căn Niên cũng không thực sự thờ ơ với cậu đâu nhé. Ngay khi cậu vừa bị rơi xuống hồ, bình thường nếu là người khác khi đối mặt với tình huống bất ngờ như vậy thì đầu tiên chắc chắn là sẽ rất sửng sốt, vậy mà anh ta không hề có do dự liền nhảy theo xuống nước cứu cậu.”

Kiều An Hào tuy biết bản thân được Lục Căn Niên cứu lên nhưng căn bản không biết tình huống khi anh lao xuống nước, cho nên khi nghe Triệu Manh kể về tình cảnh khi đó thì đáy lòng cô khẽ run nhẹ, ngẩng đầu lên định hỏi Triệu Manh chuyện đó có thật không, thì trông thấy Lục Căn Niên bất chợt đứng trước mặt mình, lời vừa định thốt ra liền bị chặn lại trong cổ họng.

Lục Căn Niên từ trên cao nhìn chăm chăm vào Kiều An Hào, sau hai giây mới mở miệng, giọng điệu sắc lạnh tức giận, diễn đàn lê quý đôn chấm cơm: “Cô Kiều, hy vọng về sau nếu như cô muốn tự ý “biên soạn thêm kịch bản” thì vui lòng nói với tôi trước một tiếng, cô phải hiểu rằng đây là đoàn làm phim, không phải chỗ cô chơi đùa, nghĩ gì làm đó, không phải tất cả mọi người đều có thể chấp nhận được suy nghĩ nông nổi của cô.”

Lục Căn Niên dừng lại một chút, nhìn lướt qua Kiều An Hào đang quần khăn, tóc và quần áo ướt sũng vẫn còn nhỏ nước tí tách, giọng điệu nháy mắt trở nên sắc bén hơn: “Còn nữa, cho dù cô có muốn chết thì cũng đừng chết trong đoàn phim của tôi. Truyền thông Hoàn Ảnh không muốn gặp rắc rối bởi scandal diễn viên bị chết đuối trong lúc quay phim.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 78

Cô Thật Là Thằng Thẩn (2)

Đáy lòng Kiều An Hảo vốn bởi vì câu nói của Triệu Manh mà hiện lên một tia chờ mong thật nhỏ, nhưng lại bị Lục Căn Niên đập tan thành mây khói.

Triệu Manh nói, cô liền tin tưởng, nhưng cô sao có thể quên mất, anh liên tục nhiều năm đoạt giải Ảnh Đế, từ trước đến nay quay phim đều một lần là qua, mà anh nháy xuống cứu cô, đâu phải vì lo lắng cho cô, chẳng qua là đang phối hợp diễn với cô mà thôi.

Kiều An Hảo vì bị ngâm trong nước lạnh, mặt thoáng tái nhợt, không có chút máu, cô vẫn cố gắng duy trì khuôn mặt bình tĩnh, nhưng Triệu Manh đứng ở phía sau cô, đã có chút không phục mà mở miệng nói: “Ông Lục, không phải Kiều Kiều muốn rơi vào trong nước, là do có người động tay động chân làm Kiều Kiều bị gãy giày cao gót, nên mới ngã vào trong nước, nhưng Kiều Kiều chẳng qua là sợ uống phí cảnh quay lúc trước, mới tự chế thêm một chút...”

Lục Căn Niên nghe Triệu Manh nói, vẻ mặt thoáng sùng sốt một chút, tầm mắt liền lập tức nhìn xuống chân Kiều An Hảo, lúc này mới phát hiện trên chân cô căn bản không có đi giày. Anh nhíu chặt mày lên quý đôn chấm cơm, đáy mắt rõ ràng chột lóe lên sự tàn ác, sau đó ngay cả câu nói của Triệu Manh cũng chưa nghe hết, liền hé ra gương mặt lạnh giá, mặc cho quần áo vẫn còn nhỏ nước, mà rời khỏi phim quay.

Triệu Manh nhìn bóng Lục Cẩn Niên, nhin không được bữu môi: "Thái độ gì vậy!"

Kiều An Hảo không nói gì, chỉ cầm lấy khăn lau nước trên mặt, sau đó đứng lên đi vào bên trong phòng thay đồ thay đổi quần áo, liền cùng Triệu Manh cũng rời trường quay.

Lúc Kiều An Hảo vào khách sạn, thì đụng mặt một nhân viên công tác trong đoàn phim. Người nhân viên công tác này là một cô gái trẻ, nở nụ cười ngọt ngào chào một tiếng "Chị Kiều" với Kiều An Hảo. Kiều An Hảo cũng mỉm cười gật đầu một cái, sau đó hai người liền chỉ gặp thoáng qua như vậy. Khi về đến phòng, Kiều An Hảo mới sực nhớ hình như đã gặp qua cô gái kia ở đâu đó, nhưng bởi vì nhân viên trong đoàn làm phim quá đông, một lát lại có điểm không giống. Đến tận tối khi đi nhà hàng của khách sạn ăn cơm, Kiều An Hảo nhìn lướt qua thấy cô gái kia đang cùng trợ lý của Lâm Thi Ý ngồi ăn cơm, cô lúc này mới thấp giọng hỏi Triệu Manh ngồi bên cạnh mình: "Cô bé ngồi bên cạnh trợ lý Lâm Thi Ý, mình cảm thấy nhìn có chút quen mắt, chúng ta hình như đã gặp qua cô ấy ở nơi nào rồi phải không?"

Miệng Triệu Manh ngậm chiếc đũa, nhìn chăm chăm cô gái kia một lúc, sau đó mới bừng tỉnh hiểu ra nói: "Kiều Kiều, mình nhớ ra rồi, buổi chiều lúc cậu đi vào phòng quần áo thay quần áo cơm chấm đôn quý lê, có người từ phòng thay quần áo chạy ra, cậu còn nhớ không? Hình như chính là cô ta, chỉ có điều là đã đổi quần áo."

Trong lòng Kiều An Hảo thật ra là đã nghĩ tới, chẳng qua là chưa dám xác nhận, bây giờ nghe Triệu Manh nói vậy, Kiều An Hảo liền gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, chính là cô ấy."

"Cô ta là trợ lý nhỏ Lâm Thi Ý mới tuyển được, buổi chiều cô ta vào phòng thay đồ của cậu, ngay sau đó gót giày của cậu liền bị gãy..." Triệu Manh nói tới đây, liền không có nói tiếp, chỉ là cùng Kiều An Hảo nhìn

nhau một chút, sau đó mới sờ sờ khóe môi cười lạnh một tiếng: “Thật sự không ngờ, cô ta vậy mà quá thiếu kiên nhẫn, mới ngày quay phim đầu tiên đã động thủ rồi!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 79

Cô Thật Là Thằng Thẩn (3)

Kiều An Hảo cười cười, không nói gì.

Sau bữa tối, khi không có cảnh quay đêm, đa số mọi người trong đoàn làm phim đều thích xuống lầu đánh bài hoặc tụ tập ca hát hay rủ nhau tập gym.

Lúc Kiều An Hảo ăn cơm tối, thì một diễn viên nhí khá quen thuộc trong đoàn hẹn cô tám giờ đi đánh bài, vì vậy sau khi dùng xong cơm tối, cô và Triệu Manh đi dạo phía sau vườn khách sạn một lúc, gần đến giờ mới xuống phòng lounge* dưới lầu.

* Lounge: là một phòng rộng để người ta ngồi chơi, ngồi chờ như thể nơi ngồi chờ lên máy bay hoặc ngồi chờ trong khách sạn.

Khi Kiều An Hảo đến, trong phòng bài vẫn chưa tới đủ người, cô đành ngồi hàn huyên cùng vài người một chút, sau đó xin phép ra ngoài đi vệ sinh.

Toilet trong phòng lounge được trang trí vô cùng sang trọng, bên trong còn có bàn trang điểm rộng.

Kiều An Hảo tùy tiện đẩy cửa bước vào một buồng trống, bạn đang xem truyện được dịch tại diễn đàn lê quý đôn, đóng cửa còn chưa được mấy giây

liền nghe thấy bên ngoài vang lên một loạt tiếng bước chân đi vào, dường như là của nhiều người.

Kiều An Hảo giải quyết xong đang tính xả nước thì lại nghe thanh âm bên ngoài rõ rang phát ra một câu: “Lục ảnh đế thật là, nói chuyện khó nghe quá mà.”

Kiều An Hảo nhất thời dừng động tác, lắng tai lên nghe ngóng bên ngoài.

“Đúng đó, tưởng là ảnh đế thì hay lắm sao, không biết tôn trọng người khác gì cả!”

“Huống chi chị Thi Ý cũng đâu có làm gì quá đáng, mọi người trong phòng vip ca hát, chị Thi Ý chỉ là thấy Lục ảnh đế ngồi một mình trong góc không hòa đồng, mới có ý tốt mời anh ta qua ca, kết quả anh ta nói cái gì đó, khó nghe muốn chết.”

Kiều An Hảo vừa nghe đến tên của Lâm Thi Ý thì càng thêm hứng thú, cứ ngồi nguyên trên bồn tiếp tục nghe lén.

“Đúng vậy, cái gì mà, nếu cô muốn quyến rũ đàn ông thì đến thẳng hộp đêm mà hành nghề, không cần phải lẩn lộn trong giới giải trí.”

“Anh ta câu nào câu nấy đều là châm biếm, đến mức trước mặt nhiều người trong phòng, nghiêm nghị nói với đạo diễn, tẩy chay các trang web ăn cắp không xin phép từ diễn đàn lê quý đôn, nói gì mà sau này có mời thì mời diễn viên bình thường thôi, đừng mời mấy loại gái làng chơi lỗ lã, lòng dạ khôn lường, hạ thấp giá trị bộ phim.”

“Trong phòng nhiều người như vậy, còn có mấy người bên ngoài đến đầu tư, anh ta cứ thế nói chị Thi Ý là gái làng chơi, quá không coi ai ra gì rồi.”

“Có điều các cô không để ý là hôm nay Lục ảnh để có hơi kỳ lạ hay sao? Trước đây anh ta luôn không tham gia mấy hoạt động ca hát này, hơn nữa cho dù là hoạt động tập thể, anh ta có tới nhưng khi người khác nói chuyện với anh ta thì anh cũng sẽ “giả điếc” không thèm chú ý tới họ. Hôm nay nói chuyện thì thật ghen chết người. Không biết có phải do có chuyện gì khiến tâm trạng không tốt?”

“Cho dù là tâm tình không tốt thì cũng không thể sỉ nhục người khác như vậy.”

“Được rồi, chị Thi Ý, chị cũng đừng buồn nữa.”

Ai ai cũng đều nói như thế, Lâm Thi Ý cuối cùng cũng mở miệng, mang theo tiếng nước mắt. “Tôi không sao, được rồi, mọi người ra ngoài đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 80

Cô Thật Là Thằng Thẩn (4)

Sau khi Lâm Thi Ý dứt lời, mấy người cùng tiến vào với cô ả đều nhao nhao an ủi vài lời, rồi mọi người mới trước sau rời đi.

Trong toilet nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Kiều An Hảo ngồi trên bồn cầu, hồi tưởng lại đoạn đối thoại khi nãy từ đầu tới đuôi, từ trong ra ngoài một lần, sau đó đại khái hiểu được tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Hóa ra là tối nay có mấy nhà đầu tư tới, tiếp đó người của đoàn phim mở phòng karaoke vip trong lounge, Lâm Thi Ý và Lục Cẩn Niên đều ở đấy. Có thể là lúc mọi người đang ca, Lục Cẩn Niên ngồi một mình một góc không lên tiếng, rồi Lâm Thi Ý liền tiến lên trước, kéo Lục Cẩn Niên tới cùng hát, kết quả là bị Lục Cẩn Niên chế nhạo rồi.

Tình tình của Lục Cẩn Niên người này có chút quái gở, không giỏi giao tiếp, cũng không thích nói chuyện, thế nhưng một khi đã mở miệng đều là nói vào trọng điểm. Theo như mấy người đó tường thuật, chắc hẳn tối nay lúc Lục Cẩn Niên trào phúng Lâm Thi Ý, giọng không nhỏ, làm kinh động toàn bộ người trong phòng vip đều nghe được, thậm chí mắng lây cả đạo diễn.

Chỉ dựa vào vẻ mặt Lục Cẩn Niên lúc nói mỉa mai cô, Kiều An Hảo có thể tưởng tượng thái độ Lục Cẩn Niên nói với Lâm Thi Ý trong phòng vip,

và Kiều An Hảo đã cực kỳ bẽ mặt sau khi bị nhạo báng. Kiều An Hảo không nhìn được âm thầm sợ run cả người, nghe bên ngoài không còn động tĩnh nào, mới đứng lên, vọt ra khỏi buồng toilet.

Kiều An Hảo từ phòng vệ sinh nữ bước ra, lúc đứng trước bồn rửa tay, mới phát hiện Lâm Thi Ý vẫn đứng ở đó, diện mạo, le quy don, cham com đang đối diện gương chỉnh sửa lại mặt mũi sau khi khóc lem hết trang điểm.

Kiều An Hảo cũng không cảm thấy mình có lỗi với chuyện của Lâm Thi Ý, cho nên khí định thần nhàn đi lên trước, đứng ở một bên mở vòi nước, chăm chú rửa tay mình.

Kiều An Hảo cũng không nhìn Lâm Thi Ý, thế nhưng cô có thể cảm nhận được Lâm Thi Ý xuyên qua tấm gương lớn trước mặt quét mắt mấy lần.

Kiều An Hảo giả vờ không biết, rửa tay xong, rút khăn giấy ở một bên. Lúc cô đang lau tay, Lâm Thi Ý đóng lại hộp phấn trong tay, bỏ vào trong túi xách, sau đó lấy ra cây son môi, vặn nắp, một bên mang theo vài phần thần bí mở miệng nói một câu: "Diễn xuất của cô Kiều thật đúng là làm cho người ta kinh diễm."

Kiều An Hảo sao không nghe ra châm chọc trong lời Lâm Thi Ý. Ban đầu khi cô biết mình đoạt vai diễn của cô ta thì cô nghĩ có thể tránh né thì tránh né, nhân nhượng để khỏi phiền là quan trọng nhất. Nhưng rõ ràng cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng. Nếu đã không cách nào có thể hòa thuận với nhau, cô cũng không phải loại nhút nhát sợ hãi người khác gây phiền toái. Lập tức, Kiều An Hảo liền dứt khoát đâm thẳng chọc thủng bức màn này: "Giày cao gót tôi mang lúc quay buổi chiều, là cô động chân động tay, đúng không?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 81

Cô Thật Là Thẳng Thắn (5)

“Đúng vậy.” Lâm Thi Ý không hề do dự liền sáng khoái thừa nhận.

Kiều An Hảo trong lòng thầm giật mình một chút, sờ sờ cánh môi, lạnh nhạt cười một cách hờ hững: “Cô thật là thẳng thắn.”

“Tôi đã dám làm, tất nhiên cũng không sợ cô biết.” Lâm Thi Ý soi gương rồi tô lại son môi, hơi hơi mím môi lại để màu son thấm đều, mới quay đầu lại, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái, lại tiếp tục lấy mascara từ trong túi ra:

“Như thế nào, biết là tôi hãm hại cô, muốn tìm cơ hội trả thù tôi à? Nhưng cô tính trả thù tôi sao đây? Gây ông đập lưng ông? Lại đợi đến lúc tôi quay phim, phải đi giày cao gót, sau đó cũng làm cho tôi xấu mặt một lần?”

Nói tới đây, Lâm Thi Ý đưa tay ôm lấy bụng cười lạnh một tiếng, vẻ mặt đầy khinh thường: “Cô thử xem, cô có thể làm được hay không.”

Kiều An Hảo thông dong cười khẽ một tiếng: “Cô Lâm, cô suy nghĩ nhiều quá rồi, đừng nói tôi không muốn trả thù cô, cho dù tôi có làm, cũng sẽ không dùng lại phương pháp cũ rích của cô. Huống chi, tôi thật lòng không muốn trả thù cô, bởi vì tôi phải cảm ơn cô mới đúng, nếu cô không gọi nhiều người đến xem tôi diễn như vậy, tôi sao có thể làm cho mọi người đều tâm phục khẩu phục chỉ trong một buổi sáng. Nếu không phải cô làm

hông giày cao gót của tôi, tôi sẽ không thể tương kế tựu kế, sau đó cứ vậy phát huy ý tưởng của mình, lại thành công được đạo diễn không ngớt lời khen ngợi, dùng con mắt khác để nhìn tôi. Cho nên, cô Lâm, vô cùng cảm ơn cô.”

Nghe Kiều An Hảo nói, trong lòng Lâm Thi Ý vô cùng tức giận, buổi sáng muốn xem Kiều An Hảo bề mặt, kết quả cô lại diễn quá xuất sắc, buổi chiều sử dụng chút thủ đoạn hãm hại, cuối cùng lại giúp cô ta được đạo diễn khen ngợi. Đáy mắt Lâm Thi Ý xẹt qua một tia âm độc, cô âm thầm cắn chặt răng nói: “Cô Kiều không cần khách khí.”

Nói xong, Lâm Thi Ý liền cầm lấy túi của mình, xoay người rời đi, nhưng mới đi được hai bước, đột nhiên lại nhớ tới việc bầu Tôn đối với Kiều An Hảo có ấn tượng rất tốt, liền dừng bước, quay đầu lại, nhìn Kiều An Hảo không nhanh không chậm nói: “Cô Kiều thật sự là dựa vào năng lực của mình để có được vai diễn trong bộ phim này sao? Cô đừng tưởng tôi không biết, cô dựa vào việc lên giường với đàn ông, mới có được vai diễn này.”

Lâm Thi Ý nói tới đây, thân thể hơi nghiêng về phía trước một chút, tiến đến bên tai Kiều An Hảo, thấp giọng nói: “Cô có thể dạy tôi không, cô rất cuộc làm thế nào bò lên được giường của bầu Tôn, sau đó bắt được cơ hội hợp tác cùng Lục Ảnh đế?”

Kiều An Hảo thật sự không nghĩ tới, lời tiếp theo của Lâm Thi Ý lại ngậm máu phun người như vậy, cô có chút phần nộ nắm chặt tay lại, sau đó đảo mắt nhìn xung quanh một vòng, phát hiện trong thùng rác gần đó có một chai nước khoáng vẫn còn đầy, đáy mắt cô sáng lên, nghiêng đầu nhìn Lâm Thi Ý hỏi: “Cô thật sự muốn biết sao? Muốn để tôi dạy cô sao?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 82

Cô Thật Là Thằng Thẩn [6]

Kiều An Hảo nói xong, liền đi tới trước thùng rác, vươn tay lấy chai nước khoáng, mở nắp chai ra, xoay người đi đến trước mặt lqđ Lâm Thi Ý, dứt khoát giơ chai nước khoáng lên trên đầu Lâm Thi Ý đổ xuống.

Cho đến khi nước chảy hết, Kiều An Hảo tiện tay ném chai nước khoáng vào trong thùng rác, nhìn Lâm Thi Ý, mỉm cười hỏi một câu: "Tươi đủ chưa? Nếu không đủ...tôi lại đổ tiếp..."

Lâm Thi Ý không hề nghĩ Kiều An Hảo sẽ dùng phương thức này đáp trả cô ta, bị chai nước khoáng dội từ trên đầu xuống, khiến gương mặt vất vả trang điểm của cô ta bị nhòe đi. Nhất thời vẻ mặt cô ta lạnh lẽo, không có nửa điểm ưu nhã rộng lượng, vươn tay hướng chỗ quan trọng trên mặt Kiều An Hảo đánh.

Kiều An Hảo đã sớm chuẩn bị tinh thần, dựa theo tính tình của Lâm Thi Ý, cô đối xử với cô ta như vậy, khẳng định cô ta sẽ đánh trả, cho nên đã sớm phòng bị.

Trong nháy mắt lúc Lâm Thi Ý muốn giơ tay lên, cô nhanh chóng giữ lấy cổ tay cô ta, vừa định mở miệng đáp trả Lâm Thi Ý thì bất chợt nghe được bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, có người vào toilet.

Đôi mắt Kiều An Hảo đảo qua lại liên tục, liền rút khăn giấy ở một bên, nhìn gương mặt của Lâm Thi Ý, giống như chị em tốt, ân cần lau: "Chị Thi

Ý, sao lại không cẩn thận như vậy khiến toàn thân đều bị ướt.”

Lâm Thi Ý vừa định chửi ầm lên vì cử chỉ thân mật bất thành hình của Kiều An Hào thì kết quả lại nghe phía sau truyền đến giọng nói của bầu Tôn: “Tiểu Kiều, Thi Ý?”

Sau đó, bầu Tôn đi tới, nhìn thấy cả đầu Lâm Thi Ý đầy nước, lập tức cau mày nói: "Chuyện gì xảy ra vậy?"

Kiều An Hào vốn không cho Lâm Thi Ý có cơ hội nói, liền mở miệng giành nói trước: "Bầu Tôn, lúc này chị Thi Ý vụng vùi nước lại không cẩn thận siết vòi nước nên bị ướt cả người."

Nói xong, Kiều An Hào càng thêm dịu dàng lau mặt cho Lâm Thi Ý, lau đi lớp trang điểm bị trôi trên gương mặt của Lâm Thi Ý: "Chị Thi Ý, đừng động, để em lau giúp chị!"

Không phải cô ta thích nhất diễn bộ dạng quan tâm mọi người ở trước mặt lãnh đạo lắm sao? Tốt lắm, bây giờ cô liền đóng giả bộ dáng quan tâm của cô ta, khiến cô ta tức giận đầy mình nhưng không thể trút ra được mà còn muốn phải diễn vẻ mặt ôn hòa phối hợp với cô!

Bầu Tôn gật gật đầu: "Thi Ý, về sau cẩn thận một chút."

Lâm Thi Ý muốn phát điên, nhưng cô lại không thể biểu thị trước mặt Kiều An Hào, chỉ có thể miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, giọng nói hết sức mềm mại nói: "Em đã biết, cảm ơn bầu Tôn."

Sau đó quay đầu, nhìn về phía Kiều An Hào cứng ngắc cười nói: "Cảm ơn An Hào, tôi đi thay quần áo khác."

Sau đó, hoàn toàn không cho Kiều An Hào và lqđ bầu Tôn có bất kỳ phản ứng nào, liền xoay người, dẫm lên giày cao gót, lấy tay che khuôn mặt trôi phần trang điểm, vội vã rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 83

Cô Thật Là Thằng Thẩn (7)

Kiều An Hảo nhìn Lâm Thi Ý rời khỏi, cũng muốn lên tiếng chào hỏi Tôn tổng rồi đi luôn. Kết quả cô còn chưa kịp mở miệng, bầu Tôn ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô, cười tí mắt đã mở miệng: "Tiểu Kiêu, lát nữa có muốn vào phòng vip ngồi không? Không ít người bên đoàn phim đều ở đây."

@Mèo: Có ai thắc mắc rằng, 2 nàng ấy đang trong toilet nữ, sao cha bầu này từ đâu chui ra mà vô tư thế lầy không?

Kiều An Hảo cong khóe môi, từ chối khéo: "Tôn tổng, thật rất xin lỗi, tôi đã có hẹn với chị Dương đánh bài, chắc là cô ấy đang đợi tôi."

"Đánh bài? Nhắc tới, anh cũng hơi ngứa tay đây. Đợi lát nữa anh cũng qua so tài với các em." Đây là diễn đàn của lê quý đôn. Bầu Tôn dừng một chút, còn nói: "Đúng lúc anh đang chuẩn bị đầu tư cho phim mới, cuối năm mới quay, đến lúc đó chắc bộ Khuynh Thành Thời Gian cũng đã quay xong, chúng ta vừa đánh bài vừa bàn xem em có hứng thú với bộ mới hay không."

Bầu Tôn đã nói đến vậy, Kiêu An Hảo muốn từ chối cũng khó, chỉ có thể miễn cưỡng cười đồng ý.

Lúc Lâm Thi Ý vừa khóc vừa chạy ra khỏi phòng karaoke, Lục Căn Niên liền đứng dậy xách áo khoác, vẻ mặt lạnh lẽo để lại một câu: "Mọi người chơi vui đi, tôi còn có việc", liền xoay người đi ra cửa.

Trợ lý của Lục Căn Niên vội vã hướng phía mọi người trong phòng cười "xin lỗi", rồi nhanh chóng đuổi theo.

Lục Căn Niên bước đi rất nhanh, trợ lý theo sát phía sau, nhưng lại không dám tới gần, luôn duy trì một khoảng cách. Mãi đến tới gần thang máy, trợ lý mới tiến lên hai bước, vượt qua Lục Căn Niên, nhấn nút thang máy.

Cửa thang máy mở, Lục Căn Niên nét mặt không đổi bước vào, trợ lý vội vàng đuổi theo, lúc nhấn nút đóng cửa thang máy, mới đưa lưng về phía Lục Căn Niên, âm thầm thở dài một hơi.

Anh ta đi theo ông Lục bảy tám năm, đương nhiên biết tâm trạng ông Lục lúc này không được tốt.

Cụ thể vì sao thì anh cũng không biết, chỉ biết là, lúc ông Lục mặc quần áo ướm nhẹp vừa về tới khách sạn, câu nói đầu tiên là kêu anh đi lấy băng ghi hình lúc quay để điều tra ngay. Đây là truyện được đăng ở lê quý đôn. Anh vội vã làm theo lệnh. Sau khi cầm băng ghi hình trở về, ông Lục xem xong, mặt mày càng trở nên đáng sợ hơn.

Trong đoàn phim có hoạt động gì, đều sẽ đến hỏi ông Lục một câu. Tối nay cũng không ngoại lệ, đạo diễn chiêu đãi mấy nhà đầu tư tới phòng karaoke dưới lầu, đặc biệt tới hỏi ông Lục có đi không. Trên thực tế, anh biết rõ ông Lục sẽ không đi đâu, bởi vì anh ấy từ trước đến nay không có hứng đối với loại hoạt động ăn chơi này. Thế nhưng không biết chuyện gì xảy ra, khi đạo diễn nhận điện thoại của cô Lâm Thi Ý xong, ông Lục lần đầu tiên nói chờ một chút anh ấy sẽ xuống ngay.

Tuy rằng anh rất ngạc nhiên sao ông Lục chợt có ý định tham gia vào các hoạt động giải trí như vậy, nhưng vì chức trách một trợ lý tốt, anh đã đi cùng với ông Lục.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 84

Cô Thật Là Thằng Thẩn (8)

Ông Lục đâu cần phải cùng mọi người đi chơi, quả thực là phá hỏng cuộc vui. Sau khi tiến về phía ghế lô rồi ngồi xuống, không nói một câu cũng thôi đi, còn bày ra sắc mặt lạnh lùng, làm cho không khí cả phòng, đều trở nên cảm thấy áp lực không ít.

Trong giới, không ít nữ minh tinh muốn tiếp cận ông Lục, về sau mọi người đều âm thầm lưu truyền rằng, ai có thể چرا được ông Lục, người đó có thể làm vua trong giới giải trí.

Chẳng qua ông Lục khiến cho người khác cảm thấy rất khó tiếp xúc, những nữ minh tinh nhát gan đều sao dám đến gần. Tất nhiên cũng có những người lớn gan, nhưng bởi vì ngoại việc quay phim, le quy don, ông Lục rất ít khi gặp riêng vui đùa, cho nên mấy cô nàng táo bạo cũng chẳng có cơ hội để đến tiếp cận. Nhưng đêm nay, ông Lục xuất hiện, lại tạo cơ hội cho nữ diễn viên lớn mật.

Không biết có phải cô Lâm Thi Ý uống nhiều rượu nên lá gan cũng lớn lên hay không, thế nhưng lại chọn một bài hát, đi đến trước mặt ông Lục, dung mạo xinh đẹp quyến rũ nhìn ông Lục, mời ông Lục cùng hát song ca với cô.

Một giây trước đó còn là khuôn mặt lạnh lẽo im lặng không tiếng động, giây tiếp theo ông Lục chợt liền tức giận mắng Lâm Thi Ý cho máu chó đầy đầu.

#Nguyệt Vỹ: (=v=)/ edit đến đây tự nhiên thấy thật happy

Lúc ấy tình hình thay đổi quá nhanh, mọi người trong phòng đều choáng váng, chỉ có bài hát trong phòng karaoke vẫn đang chạy, điệu nhạc êm tai vẫn vang lên bên trong, ngay cả Lâm Thi Ý vừa bị mắng xong cũng mất một lúc thật lâu sau, hốc mắt mới đỏ lên, chạy ra khỏi phòng vip.

Trợ lý nhớ lại, khi cửa thang máy mở ra, trợ lý đứng một bên giữ cửa, chờ Lục Căn Niên đi ra, mới chạy theo.

Sau khi trở lại phòng khách sạn, trợ lý nhớ tới ban ngày Lục Căn Niên có nhảy vào bể bơi, sợ sẽ bị cảm làm ảnh hưởng đến việc quay phim, liền dặn dò nhân viên trong khách sạn nấu bát canh gừng chống cảm.

Trợ lý bưng bát canh gừng nhân viên vừa đưa tới, gõ nhẹ lên cửa phòng ngủ đóng chặt của Lục Căn Niên, qua khoảng chừng một phút đồng hồ, bên trong mới truyền đến một tiếng mời nhạc "Vào đi".

Trợ lý đẩy cửa ra, liền ngửi thấy mùi thuốc lá nồng nặc đến gay mũi, nhúu nhúu mảy, le quy don, nhìn thoáng qua Lục Căn Niên đang đứng ở cửa sổ sát đất, trên tay cầm một điếu thuốc, trầm mặc nhìn ra ngoài cửa sổ không nói, hoàn toàn không có chút giận dữ nào khi ở trong phòng vip karaoke.

Trợ lý đã thấy Lục Căn Niên như vậy rất nhiều lần, thường xuyên là vào lúc nửa đêm, sẽ nhìn thấy anh một mình hút thuốc ngẩn người, như đang suy nghĩ chuyện gì, giống hơn như đang suy nghĩ đến ai đó. Mặc dù trông anh thoát nhìn rất bình tĩnh, nhưng vẫn như cũ vây quanh anh là sự cô đơn và đau khổ dày đặc.

Trợ lý tuy rằng thấy nhưng không nói, chỉ là đáy lòng vẫn có chút tò mò, rốt cuộc là vì dạng người nào chuyện gì, mà có thể làm cho ông Lục tính tình luôn lạnh nhạc đã qua 5 năm mà vẫn không bỏ xuống được.

Song dù trợ lý rất tò mò, nhưng cũng không dám mở miệng hỏi, chỉ là bưng bát canh gừng vào, nhẹ giọng mở miệng đánh vỡ im lặng: "Ông Lục, hôm nay bị rơi xuống nước, uống chút canh gừng, chống cảm, để khỏi bị ốm."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 85

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì (1)

Lục Căn Niên không có phản ứng gì.

Trợ lý cũng không lên tiếng làm phiền anh, chỉ nhẹ nhàng đặt canh gừng ở trên bàn.

Động tác của trợ lý rất nhẹ, nhưng bát sứ chạm vào mặt bàn, vẫn phát ra tiếng động, dù nhỏ nhưng lại rất vang.

Lục Căn Niên xoay đầu lại, theo âm thanh vừa phát ra nhìn lại, đưa điều thuốc trong tay lên miệng hút một hơi dài. Sau đó anh lại nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ sát đất một lúc lâu mới đem dập điều thuốc vào gạt tàn rồi xoay người đi đến trước bàn, một tay bưng bát canh gừng lên uống một ngụm, hương vị cay nồng của gừng lan tràn trong miệng. Đột nhiên, anh như là nhớ tới điều gì, nhìn trợ lý lặng lẽ lui ra gần đến cửa, ra tiếng hỏi: “Vẫn còn sao?”

Trợ lý dừng lại một chút, rất nhanh liền phản ứng lại câu hỏi của anh, nghĩ đến anh còn muốn uống canh gừng, lập tức gạt đầu nói: “Tôi sẽ đi lấy cho ông.”

Lục Căn Niên nhẹ giọng “Được” một tiếng, sau đó cúi đầu thối thối cho bớt nóng, lại uống thêm một ngụm, ngữ điệu thoáng có vẻ mơ hồ không rõ nói: “Mang cho phòng 5231 một bát.”

Trợ lý ngay lập tức trở mắt tại chỗ, ai ở phòng 5231?

Lục Cẩn Niên thấy trợ lý mãi không có phản ứng gì, liền ngẩng đầu, ánh mắt lạnh nhạt hướng về phía trợ lý, sau đó lại bổ sung một câu: “Nói là đoàn làm phim sắp xếp.”

Trợ lý hiểu ý của Lục Cẩn Niên, lấy canh gừng đưa qua bên đó rồi nói là do đoàn làm phim chuẩn bị chứ không phải do anh dặn mang đến, liền vội vàng gật đầu, “a” một tiếng rồi nhanh chóng rời khỏi phòng.

Trợ lý chỉ mất tầm năm phút đi đưa canh gừng xong rồi quay lại.

Lục Cẩn Niên ngồi trên ghế, tay cầm bát canh gừng vẫn còn hơi nóng nghi ngút bốc lên, nghe được tiếng đẩy cửa, diềm nhiên giương mắt lên quét về phía trợ lý, lạnh nhạt hỏi một câu: “Đưa xong rồi.”

“Vâng” Trợ lý do dự một chút, rồi đem tình hình chi tiết báo lại: “Thực ra cô Kiều không có trong phòng, là trợ lý Triệu Manh của cô ấy ra nhận.

Ấn đường Lục Cẩn Niên hơi nhăn lại, anh cúi đầu, cầm bát canh lên chậm rãi uống một ngụm, còn chưa kịp nuốt xuống, lại nghe trợ lý nói tiếp:

“Cô Triệu nói, cô Kiều ở dưới lầu cùng bầu Tôn đánh bài, nói là bầu Tôn muốn cùng cô ấy bàn luận thêm về diễn xuất.”

Động tác của Lục Cẩn Niên ngay lập tức dừng lại, bàn tay dùng sức nắm chặt chiếc bát, ánh mắt đầy vẻ lạnh nhạt, ước chừng qua hai giây, Lục Cẩn Niên mới đem nước canh trong miệng nuốt xuống, giống như việc không liên quan đến mình, thản nhiên gật đầu một cái: “Biết rồi.”

Dừng một chút, Lục Cẩn Niên lại mở miệng nói: “Đêm nay không còn việc gì nữa, cậu có thể về phòng.”

Trợ lý yên lặng rời khỏi phòng được một lúc, Lục Căn Niên mới đem bát đặt lại trên bàn, sắc mặt lạnh lẽo quan sát khung cảnh bên ngoài cửa sổ, sau đó liền lấy di động của mình ra, ngón tay lướt nhanh trên màn hình, gửi đi một tin nhắn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 86

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? [2]

Lục Căn Niên đợi đến khi trên màn hình điện thoại lqd di động hiện dòng “Tin nhắn đã gửi” mới thuận tay đặt điện thoại di động ở một bên.

Tối nay thật sự là vận may của Kiều An Hảo, bốn người chơi mạt chược, chỉ có mình cô thắng, mà mỗi lần cho cô nã pháo* đều là bầu Tôn ngồi ở đối diện cô, hai người kia chỉ giả vờ chơi để làm nể.

(Trong chơi mạt chược, nã pháo thắng nhà dưới một trăm nhưng lại bại bởi trung pháo ba mươi lần. => thật ra không hiểu với không rành mấy cái quy luật của mạt chược lắm T__T)

Không ít diễn viên có thể được vai diễn tốt nhờ đi lấy lòng đạo diễn hoặc nhà sản xuất. Lúc chơi mạt chược, cố ý thua nhường nhà sản xuất hoặc đạo diễn, làm cho bọn họ vui vẻ, có thể đổi lấy vai diễn. Mà Kiều An Hảo thắng liên tục hơn mười lần, thắng được một số tiền trong túi của bầu Tôn thì cô cũng không muốn chơi nữa.

Bầu Tôn cũng không cưỡng ép cô tiếp tục chơi, ngược lại giơ cổ tay, nhìn thời gian, nói: “Chơi lâu như vậy cũng mệt rồi, nếu không ngại thì tôi mời mọi người ra ngoài ăn khuya chút?”

Kiều An Hảo còn chưa lên tiếng, ngược lại hai nữ diễn viên kia lại rất phấn khởi luôn miệng nói “Được”.

“Tôi biết gần đây có một quán bán hải sản không tệ, đến đó đi.” Bầu Tôn một bên nói ra quyết định, một bên cầm lấy di động, gọi điện cho trợ lý của mình.

Kiều An Hảo thừa dịp lúc bầu Tôn gọi điện thoại, suy nghĩ tìm có gì để từ chối, kết quả di động lại đột nhiên rung lên, cầm lên vừa thấy, là Lục Căn Niên gửi tin nhắn, chỉ có mấy chữ đơn giản: “Cô cầm kịch bản đến đây.”

Tuy rằng Kiều An Hảo không đoán được đang êm đẹp vì sao Lục Căn Niên lại muốn cô cầm kịch bản đi tìm anh, nhưng vẫn cảm ơn anh bất ngờ gửi tin nhắn đến.

Vì thế, Kiều An Hảo đợi bầu Tôn cúp điện thoại xong liền đưa di động tới trước mặt của bầu Tôn, giọng nói có phần áy náy nói: “Tôn tổng, thật ngại quá, ông Lục muốn tôi cầm kịch bản đi tìm anh ấy, có thể là muốn nói về vấn đề quay phim ngày mai, cho nên tôi không thể đi ăn khuya cùng mọi người rồi, thật xin lỗi.”

Bầu Tôn nói mời mọi người đi ăn khuya, thật ra mục đích thật sự là mời Kiều An Hảo. Lúc ông ta lần đầu tiên thấy cô, hai mắt đã sáng rực, cho nên mấy ngày nay, ông ta mới quan tâm cô như vậy, đương nhiên ông ta làm vậy là có mục đích, rất đơn giản, chính là muốn Kiều An Hảo.

Nào biết lần đầu lấy việc làm người phát ngôn cho hợp đồng quảng cáo mỹ phẩm để dụ dỗ, kết quả Truyền thông Hoàn Ảnh lại cho cô nhận một hợp đồng quảng cáo, một minh tinh không thể cùng lúc làm đại diện nhiều thương hiệu, cho nên chỉ có thể từ bỏ.

Hiện tại ông ta muốn diễn trò – mê hoặc cô, vốn tưởng rằng đi ra ngoài ăn khuya, uống chút rượu, sau đó suôn sẻ phát sinh chuyện gì đó, rồi tiếp theo cho cô vai nữ chính, người phụ nữ này cũng là của ông rồi, bây giờ được nửa đường lại nhảy ra Lục Căn Niên tìm cô có việc muốn nói.

Hai lần liên tục đều bị phá hủy, đáy lòng bầu Tôn có chút bức bối, nhưng lại không dám trêu chọc Lục Căn Niên, cho nên đành phải cố gắng cười trừ, bộ dạng giả bộ như không có việc gì, tiện thể sờ tay Kiều An Hảo, nói: “Tiểu Kiều, em có việc thì đi trước đi, lần sau chúng ta sẽ ăn khuya, lần sau.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 87

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (3)

Từ khi kết hôn cho đến nay, Lục Căn Niên chưa bao giờ chủ động đi tìm Kiều An Hảo

Đây chính là lần đầu tiên.

Trực giác của phụ nữ nói cho cô biết rằng Lục Căn Niên tìm cô căn bản không liên quan gì đến kịch bản, nhưng nghĩ mãi cô cũng không nghĩ ra được nguyên nhân anh muốn tìm mình.

Kiều An Hảo mang theo tâm tình phức tạp trở lại phòng khách sạn của mình, cầm kịch bản lên rồi bước vào thang máy, nhìn những con số màu đỏ đang không ngừng tăng lên phía trên cửa thang máy. Tấy chay những trang web ăn cắp truyện của diễn đàn lê quý đôn chấm cơm. Nhớ tới cảnh tượng lần trước đến phòng Lục Căn Niên đưa kịch bản, anh liều mạng giày vò ép buộc cô, Kiều An Hảo nhin không được rùng mình, tận đáy lòng càng thêm lo lắng.

Cửa thang máy mở ra, Kiều An Hảo bước ra, bên ngoài hành lang vắng lặng không người, cô tạm dừng bước, dùng sức nắm chặt kịch bản trong tay, đi về phía phòng Lục Căn Niên.

Đứng trước cánh cửa phòng 1001, Kiều An Hảo hít sâu vài hơi, mới run rẩy nhấn chuông cửa.

-

Lục Cẩn Niên nghe được tiếng chuông cửa vang lên, nhưng không lập tức đứng dậy đi ra mở, mà ngược lại đi đến trước bàn đọc sách, cầm lấy xấp kịch bản của mình đi vào phòng tắm, sau đó anh không hề do dự xé kịch bản làm thành từng mảnh nhỏ, ném vào trong bồn cầu rồi xả nước.

Chờ đến khi dòng nước trong bồn cầu cuốn trôi những mảnh giấy nhỏ thoát xuống sạch sẽ, Lục Cẩn Niên mới đi ra khỏi phòng tắm và mở cửa cho Kiều An Hảo.

-

Chuông cửa vang lên một lúc lâu mà không thấy ai ra mở, ngay lúc Kiều An Hảo cho rằng Lục Cẩn Niên không có trong phòng, vừa định thở phào nhẹ nhõm thì bất chợt cánh cửa trước mắt bị người bên trong giật mạnh mở ra.

Thân thể cô chợt cứng đờ, sau đó nín thở, ngược mắt, liếc nhanh nhìn qua Lục Cẩn Niên, thậm chí chưa thấy rõ gương mặt anh đã vội cúi thấp đầu xuống, nhỏ giọng hỏi một câu: “Anh Lục, anh gọi tôi mang kịch bản lên đây có việc gì không?”

Lục Cẩn Niên không để ý đến lời nói của Kiều An Hảo, chỉ hơi nghiêng người qua một bên tạo thành một lối nhỏ bên cạnh cho cô, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên: “Vào đi.”

Ngay khi Kiều An Hảo vừa đi qua người Lục Cẩn Niên thì cánh cửa phía sau lưng cô đã bị anh nhẹ nhàng đóng lại, lee quy donn vang lên tiếng “rắc”. Cô nhin không được khẽ run run, dừng bước chân, cô xoay người lại đối diện với Lục Cẩn Niên đang ở sau lưng và đem vấn đề vừa mới hỏi anh hỏi lại một lần nữa: “Anh Lục, anh tìm tôi có chuyện gì không?”

Như lúc này, Lục Căn Niên vẫn không trả lời câu hỏi của cô, nhưng lần này anh không hề mở miệng nói một lời nào cả.

Lục Căn Niên trầm mặc khiến cho Kiều An Hảo cảm giác càng áp lực hơn, thậm chí cô còn có thể cảm nhận được mùi vị không vui của anh.

Kiều An Hảo nhất thời sợ tới nỗi toàn thân căng thẳng, tưởng rằng anh sẽ lại lên cơn như lần trước.

Khoảng nửa phút sau, Lục Căn Niên chợt mở miệng, giọng bình tĩnh: “Tôi không thấy kịch bản của mình, cho tôi mượn kịch bản của cô để copy.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 88

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (4)

Trong phim Khuynh Thành Thời Gian, hầu như hai người đều đóng cùng nhau, cho nên kịch bản của hai người cũng gần như y chang nhau.

Lục Cẩn Niên nói chuyện bình tĩnh như vậy... khiến Kiều An Hảo có chút khó tin mà ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, thấy trên mặt anh không có chút tức giận, lo lắng mới thả lỏng một ít. Sau đó lập tức đưa kịch bản hơi nhăm nhúm vì bị cô cầm chặt, suy nghĩ một chút, nói: "Kịch bản để ở chỗ anh, tôi đi trước. Sau khi anh photo xong, thì nói tôi biết, tôi sẽ đến lấy."

Ánh mắt Lục Cẩn Niên lạnh xuống, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo đang cúi đầu trước mặt trong chốc lát, sau đó nhận lấy kịch bản trong tay Kiều An Hảo, xoay người đi vào trong phòng khách. Khi đi qua chỗ ghế sofa, anh cầm kịch bản chỉ chỉ nói: "Cô ngồi ở đây chờ một chút."

Sau đó không để cho Kiều An Hảo từ chối, liền cầm kịch bản đi vào trong phòng ngủ.

Kiều An Hảo rón rén ngồi trên ghế sofa, nhìn qua cửa phòng ngủ đang mở, thấy Lục Cẩn Niên đứng trước bàn đọc sách, tháo kịch bản của cô ra, sau đó đặt toàn bộ vào trong khay máy photocopy mini của khách sạn, tiếp đó truyền đến tiếng sột soạt của máy photo hoạt động.

Máy photocopy hoàn toàn tự động, Lục Cẩn Niên khởi động xong, liền xoay người đi ra phòng khách.

Kiều An Hảo hoảng sợ lập tức thu hồi tầm mắt đang dừng trên người Lục Cẩn Niên lại.

Lục Cẩn Niên ra khỏi phòng ngủ, nhìn thoáng qua Kiều An Hảo đang căng thẳng ngồi trên ghế salon, sau đó đi thẳng đến một bên quầy bar, rót một cốc nước, đưa tới trước mặt Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo hơi ngạc nhiên, mới vội vàng vươn hai tay nhận lấy cốc nước, nhẹ giọng nói một câu "Cảm ơn".

Lục Cẩn Niên không nói năng gì, chỉ thư thái nhàn hạ ngồi ở bên cạnh Kiều An Hảo trên ghế salon, cầm lấy remote trên bàn, mở tivi đang phát sóng chương trình văn nghệ tổng hợp.

Đó là chương trình Kiều An Hảo thích xem nhất, nhưng lúc này Lục Cẩn Niên lại đang ngồi cạnh cô, mỗi cái hít thở của cô, đều có thể ngửi thấy mùi hương đặc trưng trên người anh, làm cho tim cô đập bình bịch bình bịch ngày càng nhanh, mà càng nhanh cô lại càng hồi hộp, cô càng hồi hộp lại càng không có lòng dạ nào mà xem tivi. Lee quy don chấm cơm. Cuối cùng vì muốn làm dịu cảm xúc, Kiều An Hảo đành phải liên tục uống nước trong cốc nước.

Lục Cẩn Niên thấy cốc của Kiều An Hảo đã cạn, bình thản hỏi: "Uống nữa không?"

Kiều An Hảo bị âm thanh bất thành linh của Lục Cẩn Niên làm cho hoảng sợ, vội vàng lắc lắc đầu, đặt cốc lên bàn trước mặt, sau đó mới phát hiện lòng bàn tay mình ướt đầm mồ hôi.

Lúc này Kiều An Hảo còn có thể dùng cốc nước để che giấu sự hồi hộp của mình, nhưng hiện tại hai tay cô lại trống không, chỉ có thể cứng ngắc

ngồi bên cạnh Lục Cần Niên, mà càng ngồi lâu cả người Kiều An Hảo lại càng cứng. Đến cuối cùng, cô cảm thấy cả người mình như hóa đá.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 89

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (5)

Tuy rằng khi nhìn vào tivi Lục Cẩn Niên biểu hiện hết sức bình tĩnh nhưng thật ra lực chú ý của anh vẫn đặt trên người Kiều An Hảo, anh có thể cảm nhận rõ ràng cô đang câu nệ lẫn bất an. Lúc đầu có ly nước trong tay thì không sao, lúc cô cầm ly trà lên uống, nhưng ngay khi cô đã uống xong thì liền bất động như bị người khác điểm huyết, thậm chí ngay cả hô hấp cũng không dám thở mạnh, mọi hành động đều cực kỳ dè dặt và cẩn thận.

Đáy lòng Lục Cẩn Niên hiện lên một cảm giác thất vọng tràn trề, ánh mắt anh trở nên ngẩn ngơ, nhìn vào tivi một hồi, sau đó chợt đứng lên, lời nói không nghe ra một chút cảm xúc: “Tôi đi xem kịch bản photo xong chưa.”

Sau đó liền nhanh chóng đi khỏi.

Lục Cẩn Niên đi khỏi, cảm giác như ngọn núi lớn đè trên người được dời đi, khiến cho Kiều An Hảo cuối cùng cũng hô hấp lại bình thường. Cô vỗ vỗ ngực mình, hít thở vài hơi thật sâu, sau đó toàn thân thả lỏng dựa vào trên ghế salon, xem tivi.

Trong tivi, người dẫn chương trình vừa kể một câu chuyện cười, tuy Kiều An Hảo không dám cười to nhưng vẫn không thể nhịn được mà nâng lên khóe môi.

Lục Căn Niên đang ngồi trước chiếc bàn sách trong phòng ngủ, nhất cử nhất động của cô tại phòng khách đều được anh thu hết vào trong đáy mắt mình, anh hơi ngây người ra, nhưng trong chớp mắt anh liền khôi phục lại trạng thái bình tĩnh như trước, dời lực chú ý của mình từ trên người cô chuyển sang máy photocopy vẫn còn đang hoạt động.

-

Kiều An Hảo sợ lát nữa Lục Căn Niên trở lại, để tránh cho mình khỏi xấu hổ nên cô đành phải nhắm mắt giả vờ ngủ.

Căn phòng trở nên tĩnh lặng, ngoại trừ truyền tới tiếng sột soạt của máy photocopy bên ngoài thì không còn bất kỳ âm thanh nào nữa cả.

Lúc đầu Kiều An Hảo vừa nhắm mắt, trong đầu còn suy nghĩ một mớ hỗn loạn, nhưng sau một chập, mơ mơ hồ hồ lúc nào không hay.

Đến đây đây là quy định Sau khi photo xong, Lục Căn Niên ghim lại kịch bản của Kiều An Hảo, cầm ra, kết quả lại thấy cô đang nghiêng ngả dựa vào ghế salon ngủ mất tiêu.

Bước chân vô thức dừng lại, anh đứng nguyên tại chỗ một lát, sau đó xoay người trở về phòng ngủ cầm theo một tấm chăn mỏng, đi tới trước ghế salon nơi cô đang say ngủ, anh nhẹ nhàng đắp tấm chăn lên người cô.

Kiều An Hảo ngủ rất say nên căn bản không nhận thức được chuyện gì đang diễn ra.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm vào gương mặt lúc ngủ xinh đẹp của cô một hồi, mới vươn đôi tay thon dài của mình, nhẹ nhàng, chậm chậm hướng về gò má của cô. Ngay khi tay anh sắp chạm vào làn da của Kiều An Hảo thì động tác anh bất chợt dừng lại, những ngón tay anh vẫn đang ở trên không trung bất động rất lâu, sau cùng như thể đang cố gắng thuyết phục chính bản thân mình, anh mới từ từ hạ bàn tay mình xuống, chạm nhẹ

nhàng vào tóc mai của Kiều An Hảo, chớp mắt anh vội thu bàn tay lại rất nhanh, đứng lên và trở về phòng ngủ.

Bởi vì Kiều An Hảo ngủ trên ghế salon, tư thế không được thoải mái, vì vậy ngủ chừng một tiếng, cô liền tỉnh giấc, mở đôi mắt ra thoáng có chút mơ hồ nhìn cách bày trí chung quanh, sau đó chợt nhớ tới chuyện mình đang ở trong phòng của Lục Căn Niên, cô lập tức từ trên ghế salon bật đứng dậy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 90

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? (6)

Vì Kiều An Hảo ngủ trên ghế salon, tư thế không thoải mái, cho nên ngủ hơn một tiếng thì tỉnh dậy. Cô mở mắt, mơ mơ hồ hồ nhìn khung cảnh xung quanh, sau đó mới đột nhiên nhớ ra đây là phòng của Lục Cẩn Niên. Toàn bộ đại não nháy mắt thanh tỉnh lại, cô vịn vào thành ghế lập tức đứng lên.

Tấm chăn đắp trên người Kiều An Hảo liền rơi xuống đất khi cô đứng dậy.

Bên trong im phăng phắc. Vốn là mở tivi, nhưng chẳng biết đã được tắt lúc nào. Cũng không có tiếng sột soạt của máy photocopy trong phòng ngủ, chắc là đã photo xong kịch bản rồi.

Kiều An Hảo bước nhanh đi về phía phòng ngủ, lại cảm thấy mình vừa giẫm lên cái gì đó, cúi đầu thì thấy ngay tấm chăn mỏng. Kiều An Hảo sửng sốt một chút, mới khom người nhặt tấm chăn lên, sau đó giữ lấy chăn mà chờ đợi người ra.

Đây là chăn Lục Cẩn Niên đắp cho cô trong lúc ngủ sao?

Biết rõ hẳn hành động như vậy cũng không phản ánh lên cái gì, nhưng trong thâm tâm Kiều An Hảo vẫn le lói một tia vui sướng mong manh, khoe môi nhin không được nhẹ nhàng cong lên, sau đó ôm chặt tấm chăn trong lòng, chạy nhanh về phía phòng ngủ.

Cửa phòng ngủ không khóa, bên trong đèn đóm sáng trưng. Kiều An Hảo không trực tiếp xông vào, mà đứng ở trước cửa phòng ngủ.

Ban đầu lúc ở trong phòng khách, Kiều An Hảo cũng không nghethấy mùi thuốc lá. Lúc này đứng ở cửa, mùi thuốc lá kích thích liền xông vào mũi. Kiều An Hảo âm thầm nhú mày, đưa đầu vào trong phòng ngủ, nhìn thấy Lục Căn Niên nằm sấp trước bàn đọc sách, dđlqđ vẫn không nhúc nhích.

Theo phép lịch sự, Kiều An Hảo vươn tay gõ một cái lên cửa phòng ngủ. Thấy Lục Căn Niên không có phản ứng, cô lại gõ cửa, vừa gọi: "Anh Lục."

Người đàn ông vẫn không trả lời, dường như nằm trên bàn đã chìm vào giấc ngủ.

Kiều An Hảo do dự một chút, rón rén đi vào phòng ngủ. Cô đi đến trước cửa sổ, mở cửa ra.

Những làn gió đêm lành lạnh thổi tới, Kiều An Hảo nhìn thoáng qua Lục Căn Niên chỉ mặc áo ngắn tay, suy nghĩ một lúc, liền thận trọng đi tới bên người Lục Căn Niên, đắp chăn lên người anh.

Toàn bộ mặt Lục Căn Niên đều chôn dưới cánh tay, làm cô không nhìn được gương mặt anh. Sau khi Kiều An Hảo đắp chăn, cô nhìn chăm chăm đầu Lục Căn Niên một hồi, liền lặng yên không tiếng động vươn tay, muốn cầm lấy kịch bản bày ở trên mặt bàn bày rồi đi.

Chỉ là, bàn tay cô vừa đưa đến phía trước kịch bản, người đàn ông nằm trên bàn bỗng dựng ngẩng đầu lên. Kiều An Hảo sợ đến vội vã rút tay trở về, quay sang Lục Căn Niên giải thích rõ: "Tôi gõ cửa rồi, nhưng anh không phản ứng, vì vậy tôi tự ý đi vào."

Lục Căn Niên không lên tiếng, chỉ quay đầu nhìn qua cửa sổ khe mở, lại nhìn vào chiếc chăn khoác lên người mình.

Kiều An Hảo thấy anh hành động như vậy, đáy lòng có chút khẩn trương, vội vã lại lên tiếng: "Trong phòng hơi hôi mùi thuốc lá, nên tôi đã mở cửa sổ, gió thoáng lại sợ anh bị cảm lạnh."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 91

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì (7)

Lục Cẩn Niên vẫn như trước không hề mở miệng nói gì cả, chỉ là đưa tay nắm nhẹ tấm thảm mỏng trên người mình, vẻ mặt lạnh nhạt dần trở nên có chút nhu hòa, một lát sau mới nhẹ nhàng quay đầu về phía Kiều An Hảo nói một tiếng “Ừ”, xem như trả lời câu nói vừa rồi của cô. Sau đó, anh cầm lấy kịch bản trên mặt bàn đưa về phía Kiều An Hảo: “Kịch bản của cô.”

Kiều An Hảo len lén nâng mí mắt lên nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, từ trên mặt anh thấy được một vẻ bình tĩnh thường lệ, hoàn toàn không để ý đến việc cô vừa tự ý bước vào phòng ngủ của anh rồi lại tự ý mở cửa sổ. Lúc này, cô mới âm thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm, vươn tay ra nhận lấy kịch bản, thế nhưng thời điểm tay cô vừa chạm vào kịch bản, giọng nói của anh đột nhiên vang lên: “Cám ơn.”

Kiều An Hảo có chút kinh ngạc, ngay lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Trước khi kết hôn, trong thời gian năm năm dài đằng đẳng đó, cô và anh gần như không bao giờ xuất hiện cùng lúc, cũng trong nửa năm qua sau khi kết hôn, anh đối với cô đều lạnh nhạt và không kiên nhẫn. Sau khi lấy nhau, hoặc là anh mặc kệ không quan tâm đến lời cô nói, hoặc là anh sẽ dùng những lời lẽ cay độc nhất để chỉ trích cô, đúng vậy, đã sáu năm rồi anh chưa từng thốt ra được một câu nói dù là bình thường nhất đối với cô.

Đây là lần đầu tiên anh khách sáo nói một câu “Cám ơn”, chỉ hai chữ đơn giản, nhưng lại làm cho lòng cô trong nháy mắt sinh ra một sự cảm động không thể nói thành lời.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm Lục Căn Niên một lúc mới bắt đầu hồi phục lại tinh thần, cô cảm giác được nơi đáy mắt có chút nóng lên, sau đó liên vội vội vàng vàng rũ mi mắt xuống, che lại sự ướt át trong mắt, cầm lấy kịch bản trong tay anh, ôm vào trong lòng, nhẹ giọng nói một câu: “Không cần khách khí”

Lần này, Lục Căn Niên không đáp lại cô.

Kiều An Hảo im lặng đứng trước mặt Lục Căn Niên trong chốc lát, sau khi ổn định cảm xúc, mới lại mở miệng: “Cái kia, thời gian cũng không còn sớm, tôi đi xuống trước.”

Lục Căn Niên gật đầu, buồn bực phát ra một tiếng “Ừ”, tiếp đó khi cô quay người đi, lại bỗng nhiên nghĩ đến lúc trợ lý trở về sau khi mang canh gừng cho cô, nói với mình rằng bầu Tôn tìm cô để bàn luận về một kịch bản mới vô cùng quan trọng, vì vậy ngay lập tức lên tiếng: “Đúng rồi, còn có chút chuyện.”

Kiều An Hảo có phần nghi hoặc xoay người, nhìn về phía Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên nhìn lướt qua chiếc bàn trước mắt, sau đó nhàn nhã mở miệng nói:

“Gần đây Hoàn Ảnh truyền thông mới đầu tư một bộ phim cổ trang, giống như Khuynh Thành thời gian, biên kịch và đạo diễn đều là những người xuất sắc nhất, tạm thời vẫn chưa công bố chính thức, diễn viên cũng chưa có, dự tính sau khi quay xong Khuynh Thành thời gian sẽ bắt đầu bấm máy, tôi dự định sắp xếp vai nữ chính cho cô, cô hãy chuẩn bị đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 92

Trong Mắt Anh, Tôi Là Cái Gì? [8]

Tổng cộng Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên ngủ với nhau 3 lần.

Lần đầu tiên hai người đều say rượu, Kiều An Hảo chủ động câu - dẫn Lục Cẩn Niên, sau khi tỉnh lại vì che giấu tình cảm của mình đối với Lục Cẩn Niên mà mở miệng nói muốn vai diễn trong Địa lão thiên hoàng.

Lần thứ hai lúc Lục Cẩn Niên ngã bệnh, mơ mơ màng màng ngủ với cô, sau khi tỉnh lại, câu đầu tiên liền hỏi cô “Muốn cái gì?”, ngay lúc cô đối diện với sự truy vấn của anh, vì tránh cho anh nhìn ra mình thích anh, đành mở miệng nói muốn vai diễn trong Khuynh thành thời gian.

Lần thứ ba là cô tới đưa kịch bản cho anh, anh không nói một lời kéo cô vào trong phòng tắm, gội nước lạnh lên cô cả buổi, còn hung hăng cắn bả vai cô một cái, như phát tiết sự tức giận cũng giống như ngủ với cô, sau đó lúc về nhà, cho cô một hợp đồng quảng cáo làm đại diện thương hiệu để cô ký.

Bây giờ, trong lúc anh bất chợt mở miệng nói chuyện với cô, cho cô một vai diễn trong bộ phim tiếp theo, đây không phải đại biểu cho bọn họ muốn bắt đầu lần giao dịch thứ tư sao.

Sau này còn có thể có lần thứ năm, lần thứ sáu, thứ bảy thứ...

Cứ tiếp tục như vậy, khi nào sẽ là lần cuối cùng?

Mà cô, trong đáy lòng Lục Cẩn Niên, vĩnh viễn là loại phụ nữ dựa vào việc giao dịch bằng thân thể.

Kiều An Hảo dùng sức ôm lấy kịch bản trong tay, khẽ mấp máy môi, giống như đã ra quyết định, nhìn về phía Lục Cẩn Niên mở miệng nói: “Tôi không muốn nhận vai diễn này.”

Từ lâu Kiều An Hảo đã không còn muốn giao dịch với Lục Cẩn Niên như vậy nữa, mỗi một lần ngủ với anh xong, cô lại nhận lấy lợi ích tốt từ anh, trong lòng không có nửa điểm vui vẻ, chẳng qua chỉ có nỗi buồn vô tận và suy đoán lung tung.

Chỉ có mình bị thương mới có thể gần gũi anh như vậy, đoán rằng có phải tận đáy lòng anh cảm thấy cô rất hèn hạ hay không.

Suy cho cùng thích một người, mới có thể để ý trong lòng người đó đánh giá mình như thế nào.

Kiều An Hảo biết, cho dù cô sạch sẽ thuần khiết, anh cũng sẽ không thích.

Thậm chí, bây giờ cô làm như vậy, rất có thể chặt đứt cơ hội tiếp xúc thân mật duy nhất của bọn họ.

Nhưng Kiều An Hảo thật sự không muốn giao dịch hèn hạ xấu xa tồn tại giữa cô và Lục Cẩn Niên, bởi vì cô không muốn Lục Cẩn Niên vốn không thích mình lại khinh thường mình, cũng càng sợ mỗi lần cùng anh làm xong giao dịch xong, chứng kiến sự chán ghét trong mắt của anh.

Lục Cẩn Niên nhíu mày lại, trong giọng nói lạnh lùng có chút thắc mắc: “Tại sao?”

Kiều An Hảo rũ mắt xuống, trong lòng yên lặng hình thành lời nói, mới ngẩng đầu nhìn Lục Cẩn Niên, nuốt một ngụm nước miếng, lên tiếng nói:

“Tôi không muốn tiếp tục loại giao dịch này với anh nữa.”

Loại giao dịch này... Đương nhiên Lục Căn Niên biết loại giao dịch mà Kiều An Hảo nói, đó là cô ngủ với anh để đổi lấy lợi ích.

Lúc trước người chủ động đưa ra giao dịch với anh là cô, hiện tại người lên tiếng muốn phá hủy giao dịch là cô, hơn nữa tối nay, bầu Tôn tìm cô, muốn thảo luận với cô về bộ phim mới...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 93

Trong Mắt Cô, Tôi Là Cái Gì? (9)

Ánh mắt Lục Cẩn Niên lập tức trở nên lạnh lẽo, lúc biết cô ở dưới lầu đánh bài và thảo luận về phim mới với bầu Tôn, đáy lòng anh như thiêu như đốt. Lần này cũng không kiềm chế được nữa, anh đứng lên không hề báo trước, kéo cánh tay Kiều An Hảo khiến cô ngã lên bàn. Anh vươn tay chế trụ cổ của cô, nhìn chăm chú vào đôi mắt cô, giọng hơi tàn lãnh[1] mở miệng hỏi: "Kiều An Hảo, trong mắt cô, tôi là cái gì?"

Tính tình Lục Cẩn Niên trước nay luôn như thế, tới không báo trước. Kiều An Hảo bị anh dùng sức đè xuống, đập xuống bàn gỗ cứng rắn khiến lưng cô đau nhói.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm vào mắt cô, phảng phất như có lửa giận đang bùng cháy. Anh cắn răng nghiêng lợi lặp lại lời vừa nói, gầm nhẹ: "Tôi hỏi cô, trong mắt cô, tôi là cái gì?"

Anh dường như dốc hết toàn lực gầm lên câu kia, thậm chí những ngón tay đang nắm cổ cô cũng bắt đầu run, giọng anh sắc bén máy móc nhưng lại mang theo vẻ run rẩy: "Là công cụ để vào giới showbiz? Hay là bàn đạp để cô tiến thân? Bây giờ có người chủ động mời cô tham gia đóng phim, cho nên cô liền một cước đá tôi đi?"

Lòng ngực Lục Cẩn Niên phập phồng theo từng lời nói, dẫn đến cả người anh cũng run lên: "Hay là nói, leo lên giường tôi ba lần đã chán rồi, nên muốn leo lên giường tên khác?"

Kiều An Hảo sợ Lục Cẩn Niên đang nổi trận đùng đùng, toàn thân căng thẳng không dám nhìn anh.

Giây kế tiếp, tay Lục Cẩn Niên sẵn đang nắm cổ tay Kiều An Hảo, đột ngột kéo cô khỏi bàn, mạnh mẽ đẩy sang giường lớn, sau đó không nói tiếng nào liền hung hăng nằm đè lên người cô.

"Kiều An Hảo, cô có nghe chuyện đem ra bán mà còn có thể kỳ kèo biếng nhác chưa? Giữa hai chúng ta, lúc nào tới phiên cô quyết định?"

Nói xong, Lục Cẩn Niên liền cường bạo chặn lại môi Kiều An Hảo thần. Cái hôn này không phải là nụ hôn, giống dùng toàn lực ra sức cắn hơn. Một tay anh nặng nề cởi bỏ quần áo cô, ném xuống giường.

Anh nhìn chăm chăm vào mắt cô hơi ửng đỏ, như là không cam lòng hoặc như là tuyệt vọng, ngay cả giọng nói kiêu căng băng giá lúc này cũng trở nên khàn khàn: "Kiều An Hảo, đừng tưởng rằng cô nhận được hai bộ phim, thì cánh đã cứng cáp rồi. Tôi cho cô biết, tôi có thể đưa cô lên thì cũng có thể đẩy cô xuống. Vai nữ chính này, cô muốn cũng được, không muốn cũng vậy, đều phải làm cho tôi."

Theo sau lời nói, anh không có khúc dạo đầu nào, cứ thế liền mạnh mẽ xông thẳng vào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 94

Trong Mắt Em, Tôi Là Cái Gì? (10)

Như lần trong phòng tắm kia, anh mạnh mẽ đâm cô đau đớn, không có gì gọi là ôn nhu thương hương tiếc ngọc, chỉ là đơn thuần phát tiết mà thôi.

Rõ ràng lúc trước khi cô chủ động trèo lên giường anh, anh đã tức giận biết bao nhiêu, còn nói với cô, cho dù chỉ chạm vào cô, cũng phải xem anh có hứng thú hay khôn. Anh rõ ràng là không muốn chạm vào cô, cũng không mong muốn cùng cô có giao dịch, chẳng qua lúc trước là cô chủ động, sau đó mới đạt thành giao dịch như thế. Mà hiện tại, cô như anh mong muốn đưa ra yêu cầu không tiếp tục giao dịch này nữa, nhưng vì sao anh lại muốn phát hỏa như vậy?

Anh còn nói... Cô không muốn dựa hơi anh nữa, mà kiếm người khác đệm lưng... Ở trong mắt anh, cô bị gắn mác là dùng cơ thể để tiến thân ư?

Kiều An Hảo biết, dù mình có giải thích, Lục Căn Niên cũng chưa chắc sẽ tin. Nhưng cô đấu tranh tư tưởng một hồi, vẫn không nhìn được mở to mắt, miễn cưỡng chịu đựng cơn đau do Lục Căn Niên gây ra, nhẹ giọng nói một câu: “Tôi không nghĩ muốn đi dựa dẫm vào người khác, tôi chỉ là muốn về sau tự dựa vào chính mình.”

Thực ra cô rất muốn nói, cô yêu anh, không muốn để anh khinh thường cô, nên mới không muốn làm giao dịch này. Nhưng cô cuối cùng vẫn không nói lên lời. Phải biết rằng, lúc trước cô đã hỏi anh thích người nào, nhưng đối lấy một câu chắc như đinh đóng cột của anh, mặc kệ anh thích ai, thì cô

cũng không có khả năng. Nếu cô nói yêu anh, không biết anh sẽ nói những lời khó nghe cỡ nào nữa.

Lục Căn Niên không nghĩ đến Kiều An Hảo sẽ đột nhiên mở miệng nói chuyện, anh chợt ngừng động tác, mất một lúc mới phản ứng được rồi cục cô nói câu đó là ý gì.

Không dựa vào người khác, chỉ dựa vào bản thân? Nếu tối nay bầu Tôn không có nói sẽ lập tức cho cô một vai nữ chính của phim mới, cô sẽ nói như vậy với anh sao? Suy cho cùng, vẫn là bởi vì cô nhờ anh mà có thể tham gia hai bộ phim, mở ra con đường dễ dàng vào giới showbiz, sau đó anh hết giá trị lợi dụng, cô liền muốn cắt đứt quan hệ với anh.

Thực ra, cho tới nay, không phải cô đều đối với anh như vậy sao? (*cào tường* bao giờ mới đến đoạn sủng đây trời!)

Cô tận dụng hết khả năng lẫn biện pháp để trốn tránh anh, rời xa anh... Có thể không dính líu quan hệ với anh thì tuyệt đối sẽ không cùng anh có liên hệ gì. Thậm chí khi bọn họ gặp nhau cùng một chỗ, cô hoàn toàn không thèm nhìn anh lấy một cái.

Đáy mắt Lục Căn Niên hiện lên một tầng đau thương nhàn nhạt, chỉ là trong nháy mắt liền bình thường trở lại, không rên một tiếng tiếp tục muốn cô, thậm chí lực đạo so với lúc này còn mạnh hơn.

Bởi vì đau mà phía dưới cô chật hẹp khiến anh run run, toàn thân anh cứng đờ, lực đạo hơi dịu đi một chút, nhưng vẫn như cũ có chút thô bạo.

Vừa kết thúc, Lục Căn Niên ngay cả ý nghĩ dừng lại trên giường một giây trong đầu cũng đều không có, trực tiếp từ trên người của Kiều An Hảo, nhanh chóng xoay người xuống giường, đi vào phòng tắm.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 95

Tình Yêu Không Thế Yêu (1)

Lục Cẩn Niên tắm xong đi ra, mặc lên người quần áo sạch sẽ, mới quay đầu nhìn về phía giường, Kiều An Hảo vẫn đang nằm trên đó.

Cô cuộn tròn người trên giường, da thịt trắng nõn lại có vài chấm xanh tím, nơi bả vai vẫn còn lưu lại dấu răng của anh mấy ngày trước bây giờ đã bắt đầu kết vảy, có lẽ bởi vì đau đớn, toàn thân còn đang run lẩy bẩy.

Lục Cẩn Niên cứ nhìn Kiều An Hảo như thế, có một loại xúc động nhen nhóm trong lòng muốn được ôm cô vào trong lòng mà an ủi, vỗ về, nhưng cuối cùng cũng chỉ dùng sức nắm chặt quả đấm, hung hăng đem nhớ nhung trong lòng áp xuống.

Lục Cẩn Niên cất bước đi đến cửa phòng ngủ, sau đó lại dừng bước, chần chờ một hồi, lại quay bước chân đi đến bên cạnh giường.

Kiều An Hảo cảm giác Lục Cẩn Niên đang đến gần mình, trong phút chốc hồi hộp đến mức ngừng thở.

Lục Cẩn Niên duỗi tay ra, đem mặt Kiều An Hảo quay lại đối diện với anh, sắc mặt cô bởi vì đau đớn mà có chút tái nhợt. Lục Cẩn Niên cố gắng áp chế sự đau lòng, cất giọng tỉnh táo lạ thường nói gần từng chữ: "Kiều An Hảo, tôi cảnh cáo cô, giao dịch giữa chúng ta, tôi muốn bắt đầu thì bắt đầu, muốn kết thúc thì kết thúc, không đến lượt cô khoa tay múa chân quyết định đâu."

Lục Căn Niên dùng sức mân mê môi cô một chút, tiếp tục nói: "Cô cũng không cần lo lắng tôi sẽ muốn cô cả đời, chờ tôi chơi chán, cho dù cô có cầu tôi, tôi cũng sẽ không cần, đến lúc đó cô ở trong vòng tròn giải trí này tự dựa vào chính mình mà bước tiếp đi."

Đáy mắt đen nhánh sáng rõ của Kiều An Hảo biến đổi có chút âm đạm, sắc mặt vốn đã tái nhợt, hiện tại một chút sắc hồng cũng không có.

Lục Căn Niên hung hăng đem tầm mắt từ trên mặt Kiều An Hảo rút đi, sau đó lạnh nhạt quay người rời đi.

Kiều An Hảo cũng không có ở lại lâu trong phòng của Lục Căn Niên, anh đi được chừng mười phút, cô liền cố hết sức từ giường đứng lên, nỗ lực kìm nén đau nhức khắp người để quay về phòng mình.

Triệu Manh vẫn chưa ngủ, còn đang nằm trên giường chơi trò chơi, thấy cô trở về liền cao hứng để điện thoại di động xuống, kết quả còn chưa mở miệng nói chuyện, liền thấy sự chập vạt của Kiều An Hảo đập vào mắt, vui vẻ nhanh chóng biến mất, sau một lát mới lại mở miệng nói chuyện: "Cái tên Lục Căn Niên đó, lại gây sức ép cho cậu sao?"

Kiều An Hảo mệt mỏi nằm tại giường, sắc mặt tái nhợt nhìn chằm chằm trần nhà một hồi, sau đó cong môi cười cười, ra vẻ nhẹ nhàng nói: "Triệu Manh, cậu biết không? Mình đến Hoàn Ảnh truyền thông thực ra là để có được vai nữ chính trong phim cổ trang, là vai nữ chính, bởi vì mình muốn trở thành tâm điểm."

Triệu Manh không có nói chuyện, chỉ chăm chú nhìn Kiều An Hảo, vì bị nhìn như thế, Kiều An Hảo rốt cuộc không thể cười được nữa, cô chậm rãi quay đầu, đưa lưng về phía Triệu Manh, nhắm hai mắt lại.

Trong phòng trở nên an tĩnh lạ thường, được một lát, Triệu Manh mới mở miệng nói: "Kiều Kiều, nửa năm trước, đột nhiên cậu âm ỉ muốn gia

nhập giới giải trí, thiên kim tiểu thư như cậu, mục đích thực sự muốn gia nhập giới giải trí là gì?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 96

Tình Yêu Không Thế Yêu [2]

Kiều An Hảo không lên tiếng.

Vấn đề này, lúc trước chú thím có lqđ hỏi qua, tuy rằng cha mẹ cô mất sớm, nhưng bọn họ đối xử với cô như cha mẹ ruột thịt, không nỡ để cô chịu bất kỳ ủy khuất nào, cho nên không muốn cô vào giới giải trí cam chịu sự khổ cực này, cuối cùng vẫn là cô nói hết lời, nói cô tham gia giới giải trí để chơi đùa một chút, lúc này bọn họ mới đồng ý.

Thật ra làm sao mà cô chơi đùa... Cô bước vào vòng luẩn quẩn này là vì anh, vì điều này mà phát hiện chẳng qua anh chỉ xem cô như một món đồ chơi thuần túy, vì điều này chẳng biết lúc nào anh có thể sẽ chơi chán cô.

Bởi vì cô thấy hằng năm anh và Tổng Tương Tư được bầu chọn là cặp đôi đẹp nhất màn ảnh, cô cũng muốn trở thành cặp đôi màn ảnh với anh, mặc dù việc bầu chọn cặp đôi màn ảnh kia là giả tạo, do quần chúng tưởng tượng ra, nhưng cô vẫn muốn, bởi vì cô thật sự không có cơ hội trở thành người yêu của anh trong hiện thực, giống như vì có thể cùng anh sắm vai vợ chồng, nên cô đáp ứng giúp Hàn Như Sơ.

Nhưng mà bây giờ, cô mới cảm nhận sâu sắc được, rốt cuộc anh chán ghét cô, khinh thường cô bao nhiêu.

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, nhin không được vui trong chăn, 13 năm, 13 năm yêu anh, cô thật sự không biết, rốt cuộc mình còn có thể kiên trì yêu

anh như vậy bao lâu nữa.

Kiều An Hảo chậm chạp không lên tiếng, trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, ngay lúc Triệu Manh nghĩ Kiều An Hảo sẽ không trả lời vấn đề của mình thì Kiều An Hảo quay đầu, nhìn cô cười, nửa thật nửa giả nói: “Bởi vì giới giải trí kiếm tiền nhanh chóng.”

“Dừng..., cậu thiếu tiền vậy sao?”

“Không ai ghét tiền nhiều, không phải sao?”

“Đúng đúng đúng, Kiều Kiều kiếm tiền, nhớ chia phần tó.”

“Không thành vấn đề, một trăm đồng cho cậu một đồng.”

“Quả nhiên nhà tư bản đều hút máu.”

“Ha ha.”

“Kiều Kiều, mặc kệ có chuyện khó khăn gì xảy ra, cậu yên tâm, mình cũng sẽ giúp đỡ cậu.”

Kiều An Hảo lập tức trầm mặc lại, trong chốc lát, giọng cô buồn bực hờn dỗi nói: “Triệu Manh, cảm ơn cậu.”

-

Từ đêm Kiều An Hảo nói ra ý hủy bỏ giao dịch, sau đó Lục Cẩn Niên giận dữ, trừ khi Kiều An Hảo bất đắc dĩ gặp mặt lúc quay phim, những lúc khác, cũng cố hết sức để có thể tránh né Lục Cẩn Niên, đương nhiên, ngay cả khi hai người buộc phải gặp mặt, Kiều An Hảo đều im lặng, có thể không mở miệng nói chuyện đều cố gắng hết sức không mở miệng.

Quay phim xong, trừ lúc Kiều An Hảo đến phòng ăn ăn cơm, không có đi qua sảnh nghỉ ngơi dưới lầu, đến phòng ăn cũng đứng ở trước cửa vụng

trộm xem Lục Cẩn Niên có ở bên trong không, nếu có, cô sẽ về phòng khách sạn trước, đợi sau khi anh ăn xong rồi rời khỏi, cô lại đi ăn, đương nhiên lúc này, trong phòng ăn cũng chỉ còn lại cơm thừa rượu cạn.

Thoáng một cái đã trôi qua nửa tháng, bởi vì Tổng Tương Tư có hoạt động, cho nên đoàn làm phim được nghỉ ngơi 3 ngày, mà đúng ngay lại ngày nghỉ này là sinh nhật của Tổng Tương Tư, cô mời toàn bộ đoàn phim đi ăn uống vui chơi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 97

Tình Yêu Không Thế Yêu (3)

Kiều An Hảo biết Lục Cẩn Niên sẽ tham gia tiệc sinh nhật của Tổng Tương Tư. Vì để tránh chạm mặt với Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo tất nhiên không muốn đi.

Nhưng Tổng Tương Tư đã cố ý thông báo cho cô, dù cô không đi cũng muốn đích thân đi nói một tiếng. Vì vậy Kiều An Hảo liền đưa tiền cho Triệu Mạnh mua chiếc túi xách hiệu Chanel, rồi tự mình mang lên tầng trên cùng.

Phòng của Tổng Tương Tư là 1005. Tổng Tương Tư mở cửa, thấy Kiều An Hảo thì nở môi cười, liền nhường đường, nói: "Cô Kiều, mời vào."

"Không cần đâu." Kiều An Hảo cũng cười cười, đem túi trong tay đưa tới: "Vì hơi gấp nên chưa chuẩn bị quà tặng. Cái này tặng cho cô."

Tổng Tương Tư nhìn thoáng qua nhãn hiệu bên ngoài, biết là đồ đắt tiền, nhưng không nói ra miệng, thoải mái nhận lấy: "Cảm ơn."

Kiều An Hảo lúc này mới lên tiếng nói mục đích chính: "Chị Tương Tư, buổi tối tôi có chút chuyện, có thể không tham gia tiệc sinh nhật của chị được. Thật xin lỗi."

"Bây giờ còn sớm, chúng ta liền xuất phát, nếu buổi tối cô có việc thì sớm một chút cũng được..." Tổng Tương Tư cật lực mời Kiều An Hảo, lời

còn chưa nói hết, bất chợt cách đó không xa, câu nói lạnh lùng vọng tới: "Tổng Tương Tư, tôi cho tới bây giờ cũng không biết cô còn có sở thích miễn cưỡng người nha!"

Kiều An Hảo nghe thấy giọng Lục Cẩn Niên, vô thức cầu chặt tà áo, ổn định tâm tình rồi nhẹ giọng nói: "Chị Tương Tư, tôi thật sự có việc, trợ lý còn đang chờ tôi, tôi đi xuống trước." Nói xong, do dự một chút, Kiều An Hảo quay về phía Lục Cẩn Niên, rũ mí mắt, không nhìn đến Lục Cẩn Niên, chào hỏi một tiếng: "Chào ông..."

Kiều An Hảo còn chưa dứt lời, trước mặt đột nhiên truyền đến tiếng đóng mạnh cửa "rầm". Cơ thể Kiều An Hảo khe khẽ run, ngẩng đầu, thấy cửa phòng của Lục Cẩn Niên đã đóng chặt, cô cắn môi dưới, quay đầu về phía Tổng Tương Tư miễn cưỡng cười, nói một tiếng "tạm biệt", liền hướng về phía thang máy rời đi.

-

Buổi tối, Tổng Tương Tư cầm ly rượu, sau khi nghỉ ngơi ở ngoài ban công yên tĩnh vắng lạnh, thấy Lục Cẩn Niên đứng một mình ở chỗ sân thượng hút thuốc, lưỡng lự một chút, mới đạp gót giày đi tới, sau đó sóng vai đứng bên cạnh Lục Cẩn Niên.

Nhận thấy có người tới, Lục Cẩn Niên kẹp điếu thuốc, đạm mạc quay đầu nhìn lướt qua Tổng Tương Tư, không có ý muốn mở miệng nói chuyện.

Tổng Tương Tư hợp tác với Lục Cẩn Niên nhiều năm như vậy, sớm đã quen tính cách này của anh, không để ý chút nào dựa vào lan can ban công, nhìn bầu trời đầy sao, bưng ly rượu lên, uống một ngụm rượu, sau đó ánh mắt hạ hê khi có người gặp họa, thông dong mở miệng: "Lục đại ảnh đế, gần đây tâm tình của anh hình như bởi vì một người phụ nữ mà trở nên cực kỳ ổn định nhỉ."

Lục Cẩn Niên nghe như cỡ nào nhàm chán, cười nhạt "hứ" một tiếng, xoay người rời đi.

Tổng Tương Tư cũng không ngăn lại, chỉ là từ từ xoay người, nhìn bóng lưng Lục Cẩn Niên, tuyệt không sợ chết mở miệng hỏi: "Mà người phụ nữ kia, là cô Kiều An Hảo."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 98

Tình Yêu Không Thế Yêu (4)

Tổng Tương Tư cũng không ngăn lại, chỉ từ từ xoay người, nhìn bóng dáng Lục Căn Niên, không một chút nào sợ chết mở miệng hỏi: “Mà người phụ nữ kia, chính là cô Kiều An Hảo.”

Thân ảnh Lục Căn Niên khẽ khựng lại, nhưng vẫn tiếp tục bước đi.

Tổng Tương Tư cầm lên ly thủy tinh để cao, chậm rãi uống một ngụm rượu đỏ, khoé môi chứa một tia cười, nâng giọng cao lên vài phần, nói với bóng lưng Lục Căn Niên: “Cô Kiều An Hảo té xuống nước, Lục đại ảnh đế không do dự một giây liền nhảy theo. Mà tôi và Lục đại ảnh đế biết nhau nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy Lục đại ảnh đế lúc nào biết quan tâm người như vậy đâu!”

Bước chân Lục Căn Niên dừng lại, nhưng không quay đầu nhìn Tổng Tương tư phía sau, mà đứng tại chỗ hai giây, rồi lại cất bước đi.

Tổng Tương Tư tay lắc ly rượu, như đang lẩm bẩm tiếp tục nói: “Lúc quay phim, Lục đại ảnh đế nhìn thì đều như đang nhàn nhã ngồi ở vị trí của mình, thờ ơ với tất cả mọi thứ xung quanh, nhưng là dư quang nơi khoé mắt, vẫn luôn liếc về phía trước góc bên phải, là vì sao đây?”

Tổng Tương Tư tự hỏi tự trả lời: “Bởi vì cô Kiều An Hảo ngồi ở phía trước góc bên phải ha... phía trước góc bên phải...”

Lục Cẩn Niên xoay mạnh người, nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư, trong mắt bốc lên ngọn lửa, mở miệng âm điệu lạnh như băng: “Tổng Tương Tư, tôi còn không biết hoá ra cô lại lắm điều như vậy đấy!”

“Lục đại ảnh đế, anh thế này có tính là then quá thành giận không?” Tổng Tương Tư căn bản không đem uy hiếp của Lục Cẩn Niên để vào mắt, mặt mày nở nụ cười nhìn Lục Cẩn Niên tự mình nói tiếp: “Nhiều chuyện là thiên tính của phụ nữ, huống chi còn là chuyện về Lục đại ảnh đế, tôi đương nhiên cảm thấy hứng thú. Chẳng qua, Lục đại ảnh đế, buổi chiều cô Kiều An Hảo rõ ràng đang nói chuyện với tôi, anh chen cái miệng vào làm gì? Có phải biết người ta cố ý trốn tránh anh, mới không đi tiệc sinh nhật của tôi, nên trong lòng khó chịu?”

Beta-er: Mèo WĩWĩ

“Tổng Tương Tư...” Lục Cẩn Niên bị đâm trúng tim đen, giọng nói càng lạnh hơn, như bất cứ lúc nào cũng có thể không nể tình mà trở mặt.

“A, tôi quên mất, anh chẳng những trong lòng khó chịu, anh còn ghen tị khi thấy cô Kiều An Hảo nhìn tôi lúc cùng tôi nói chuyện, còn khi nói chuyện với anh lại lười không liếc mắt nhìn anh một cái, sau đó anh liền đem cửa đóng rầm như vậy, chặc chặc... Lục đại ảnh đế, tôi còn không phát hiện ra anh cũng có một mặt đáng yêu như vậy đấy, ngay cả dấm chua của phụ nữ cũng ăn...”

“Nhàm chán!” Lục Cẩn Niên đột nhiên cảm thấy bản thân lúc này quay người cùng cái cô Tổng Tương Tư này giảng đạo lý chính là lựa chọn không sáng suốt, trực tiếp khinh thường ném ra hai chữ, liền xoay người lại.

Lần này Tổng Tương Tư ngược lại lại đứng lên, đuổi kịp Lục Cẩn Niên, không chút để ý toàn thân anh đang toả ra hàn khí, nghiêng đầu, nhìn một bên mặt anh, tủm tủm cười hỏi một câu: “Này, Lục đại ảnh đế, Kiều An Hảo rốt cuộc là gì của anh?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 99

Tình Yêu Không Thế Yêu (5)

Kiều An Hảo rốt cuộc là gì của anh?

Câu hỏi này khiến bước chân Lục Cẩn Niên hơi chậm lại, chẳng qua chỉ là một cái chớp mắt, lập tức anh liền cười khẽ một tiếng, ném ra một câu "Bệnh tâm thần", liền tăng tốc độ, lướt qua Tổng Tương Tư, trực tiếp rời khỏi bữa tiệc sinh nhật của cô.

Bệnh thần kinh?

Tổng Tương Tư bĩu môi, "cắt" một tiếng, Lục đại ảnh đế là đang mắng cô bệnh thần kinh, hay mới là mắng cô Kiều An Hảo bị bệnh thần kinh?

-

Lúc Lục Cẩn Niên đi ra khỏi bữa tiệc sinh nhật của Tổng Tương Tư, bên ngoài trời đã đổ mưa lớn.

Trợ lý vì có việc nên đã sớm quay về nội thành. Lục Cẩn Niên mở cửa xe, ngồi vào chỗ điều khiển, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ xe. Mưa to tầm tã, anh ngẩn người một lúc, rồi phát động xe, chậm rãi lên đường.

Trong xe rất an tĩnh, chỉ có tiếng mưa to ngoài xe. Thanh âm như vậy, lớp lớp từng phát từng phát đều như đập vào nơi lồng ngực trái yếu mềm của Lục Cẩn Niên, đập khiến trái tim anh có chút hít thở không thông, sau cùng dứt khoát liền mở radio.

Bên trong truyền phát tin tiết mục, thị trợ lý khai chiếc xe này thì, anh ta thích nghe nhất là kênh tiết mục tình cảm.

Thực ra, Lục Căn Niên khá khó hiểu, một nam trợ lý hai mươi bảy tuổi, làm sao lại thích nghe loại tiết mục tình cảm đàn bà con gái này. Vì vậy anh vươn tay, lúc đang định đổi đài, lại nghe được MC nam bên trong, dùng giọng khàn khàn nhưng lại nhu hòa nói: "Tại sao đôi khi, tình yêu có thể khiến một người liều mạng để kiếm tiền?"

Vấn đề này, như dẫn theo một dòng điện, đánh trúng ngón tay Lục Căn Niên. Đầu ngón tay run rẩy một chút, sau đó liền chuẩn bị đổi tay lái, đặt trở lại lên vô lăng, mắt nhìn thẳng con đường phía trước, một bên nghe như vẻ tiết mục tình cảm này thiếu cơ sở thực tế.

"Thực ra, nhiều khi, cái bọn họ kiếm cũng không phải tiền, mà là kiếm chút ít quyền lợi cho người họ yêu. Bởi vì khi anh yêu một người, người đó sẽ là người đáng yêu nhất, xinh đẹp nhất trong đời anh. Trong trái tim anh, cô ấy chính là điều tốt đẹp nhất trên thế giới. Nếu anh yêu cô ấy, anh sẽ muốn đem những thứ tốt nhất trên thế giới này cho cô ấy."

"Tiền không nhất định có thể so sánh một người yêu anh bao nhiêu, nhưng người không có đồng xu dính túi thì không thể yêu."

"Vì vậy, bọn họ liều mạng kiếm tiền, chỉ là vì để cho bản thân trở nên ưu tú hơn, sau đó mới đi yêu người mà mình yêu sâu đậm."

Để cho mình trở nên ưu tú hơn, sau đó đi yêu người mà mình yêu sâu đậm...

Chẳng bao lâu sau lễ quý đôn chấm cơm, đáy lòng của anh, cũng là có ý niệm như vậy.

Kế tiếp, người MC nam nói cái gì đó, Lục Căn Niên cũng không lắng nghe kỹ, tâm trí vẫn đều lờn vờn những lời ấy.

Sau khi quanh quanh quẩn quẩn, vẫn có chút không muốn đi hồi tưởng lại, cũng không muốn đung vào, chuyện cũ giấu ở đáy lòng nơi sâu nhất, yếu mềm nhất, cứ như vậy từ từ hiện lên trong đầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

Quyển 2

- Chương 100: Tình Yêu Không Thể Yêu (6).
Chương 101: Tình Yêu Không Thể Yêu (7).
Chương 102: Tình Yêu Không Thể Yêu (8).
Chương 103: Tình Yêu Không Thể Yêu (9).
Chương 104: Tình Yêu Không Thể Yêu (10).
Chương 105: Tình Yêu Không Thể Yêu (11).
Chương 106: Tình Yêu Không Thể Yêu (12).
Chương 107: Tối Nay Tôi Không Cần (1).
Chương 108: Tối Nay Tôi Không Cần (2).
Chương 109: Tình Yêu Không Thể Yêu (3).
Chương 110: Tối Nay Tôi Không Cần (4).
Chương 111: Tối Nay Tôi Không Cần (5).
Chương 112: Tối Nay Tôi Không Có Nhu Cầu (6).
Chương 113: Tối Nay Tôi Không Cần (7).
Chương 114: Tối Nay Tôi Không Có Nhu Cầu (8).
Chương 115: Trong Và Ngoài Phim (1).
Chương 116: Trong Phim Và Ngoài Đời (2).
Chương 117: Trong Phim Và Ngoài Đời (3).
Chương 118: Trong Phim Và Ngoài Đời (4).
Chương 119: Trong Phim Và Ngoài Đời (5).
Chương 120: Trong Phim Và Ngoài Đời (6).
Chương 121: Trong Và Ngoài Phim (7).
Chương 122: Trong Phim Và Ngoài Đời (8).
Chương 123: Trong Phim Và Ngoài Đời (9).
Chương 124: Trong Phim Và Ngoài Đời (10).
Chương 125: Trong Phim Và Ngoài Đời (11).
Chương 126: Trong Phim Và Ngoài Đời (12).
Chương 127: Cô Có Gì Muốn Hỏi Tôi? (1).
Chương 128: Cô Có Gì Muốn Hỏi Tôi? (2).
Chương 129: Cô Có Gì Muốn Hỏi Tôi? (3).
: Chương 130
Chương 131: Đừng Nói Năng Linh Tinh (5).
Chương 132: Đừng Nói Năng Linh Tinh (6).
Chương 133: Đừng Nói Năng Linh Tinh (7).
Chương 134: Đừng Nói Năng Linh Tinh (8).
Chương 135: Đừng Nói Năng Linh Tinh (9).

Chương 136: Đùng Nói Năng Linh Tinh (10).
Chương 137: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (1).
Chương 138: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (2).
Chương 139: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (3).
Chương 140: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (4).
Chương 141: Anh Cũng Thích Trời Mưa (5).
Chương 142: Anh Cũng Thích Trời Mưa (6).
Chương 143: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (7).
Chương 144: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (8).
Chương 145: Anh Cũng Thích Trời Mưa (9).
Chương 146: Anh Cũng Thích Trời Mưa? (10).
Chương 147: Anh Cũng Thích Trời Mưa (11).
Chương 148: Anh Cũng Thích Trời Mưa? [12]
Chương 149: Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (1).
Chương 150: Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (2).
Chương 151: Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (3).
Chương 152: Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (4).
Chương 153: Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (5).
Chương 154: Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (6).
Chương 155: Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (7).
Chương 156: Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (8).
Chương 157: Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (9).
Chương 158: Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (10).
Chương 159: Gieo Gió Gặt Bão (1).
Chương 160: Gieo Gió Gặt Bão (2).
Chương 161: Gieo Gió Gặt Bão (3).
Chương 162: Gieo Gió Gặt Bão (4).
Chương 163: Gieo Gió Gặt Bão (5).
Chương 164: Gieo Gió Gặt Bão (6).
Chương 165: Gieo Gió Gặt Bão (7).
Chương 166: Gieo Gió Gặt Bão (8).
Chương 167: Gieo Gió Gặt Bão (9).
: Chương 168
Chương 169: Lục Ảnh Đế Nổi Giận (1).
Chương 170: Lục Ảnh Đế Nổi Giận (2).
Chương 171: Lục Ảnh Đế Tức Giận (3).
Chương 172: Lục Ảnh Đế Tức Giận (4).
Chương 173: Lục Ảnh Đế Nổi Giận (5).
Chương 174: Lục Ảnh Đế Nổi Giận (6).
Chương 175: Lục Ảnh Đế Nổi Giận (7).
Chương 176: Lục Ảnh Đế Tức Giận (8).
Chương 177: Lục Ảnh Đế Nổi Giận (9).

Chương 178: Lục Ảnh Đế Tức Giận (10).
Chương 179: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (1).
Chương 180: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (2).
Chương 181: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (3).
Chương 182: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (4).
Chương 183: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (5).
Chương 184: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (6).
Chương 185: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (7).
Chương 186: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (8).
Chương 187: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (9).
Chương 188: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (10).
Chương 189: Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (11).
Chương 190: Lời Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (12).
Chương 191: Tại Sao Không Phải Là Tôi (1).
Chương 192: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (2).
Chương 193: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (3).
Chương 194: Tại Sao Không Phải Là Tôi (4).
Chương 195: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (5).
Chương 196: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (6).
Chương 197: Tại Sao Không Phải Là Tôi (7).
Chương 198: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (8).
Chương 199: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (9).

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 100

Tình Yêu Không Thế Yêu (6)

Mọi người thường nói, đứa trẻ là thiên sứ do Thiên Chúa phái xuống.

(*để cho văn vẻ nên chỗ này Mèo WĩWĩ áp dụng theo đạo chúa ghen)

Lục Căn Niên nghĩ, cho dù anh là thiên sứ, cũng không muốn bị người khác xem như thiên thần.

Một số người sinh ra là việc vui danh chính ngôn thuận. Cũng có một số người sinh ra đã định sẵn là cái ung nhọt bị người kỳ thị, như anh chẳng hạn, một bản thể không nên tồn tại trên thế giới này.

Nhà họ Hứa gia là danh môn vọng tộc ở thủ đô, sản nghiệp lớn, có bề dày lịch sử. Tất nhiên đằng sau sự thịnh vượng lâu dài này là quan hệ thông gia - truyền thống bất ly khai nhưng lại là gông xiềng tục tũ.

Năm mà Hứa Vạn Lý và Hàn Như Sơ liên hôn, Hứa Vạn Lý bởi vì say rượu mà đã xảy ra mối tình một đêm với một tiểu minh tinh hạng ba trong làng giải trí.

Sự tình đôi khi phát sinh rất hay có tính hí kịch. Chỉ một đêm như thế, hai tháng sau, tiểu minh tinh lại phát hiện mình đã dính bầu. Vừa khéo, qua vài ngày, tin tức liền đưa tin Hàn Như Sơ cũng mang thai. Tám tháng cùng một ngày, tiểu minh tinh và Hàn Như Sơ cùng sinh, chỉ khác là, một ở phòng sinh hạng vip trong bệnh viện, một ở phòng sinh hạng ba bình

thường. hai người phân biệt dần tiếp theo tử, tiểu minh tinh hài tử phải sớm Hàn Như Sơ hài tử lưỡng mấy giờ sinh ra. Hai người đều sinh con trai, nhưng đứa bé của tiểu minh tinh ra sớm hơn đứa của Hàn Như Sơ hai tiếng.

Thực ra mấy năm nay, Lục Căn Niên vẫn luôn không nghĩ ra, trước đây lúc tiểu minh tinh phát hiện mình mang thai, mục đích thật sự bà sinh đứa bé ra rốt cục là gì? Có thể là tiền, có thể là địa vị, nhưng bất kể đến tột cùng là vì cái gì, người phụ nữ mãi mãi đều có lúc mềm yếu nhất. Lúc mang thai tháng thứ mười, nhìn thấy đứa bé oa oa chào đời, mục đích ban đầu cứ thế biến thành tình mẫu tử chân thật. Tiểu minh tinh có thể là sợ bị chia cắt với cốt nhục của mình, cho nên sau cùng cái gì cũng không làm, cũng không dám để người nhà họ Hứa biết, cứ như vậy chịu một nhọc mang theo cốt nhục mà người nhà họ Hứa không biết, tự mình nuôi dưỡng.

Có lẽ sự tình sẽ dừng ở đây rồi kết thúc. Thế nhưng năm đứa nhỏ của tiểu minh tinh lên ba, bị phát hiện ra tế bào máu có vấn đề, nhất định phải thay tủy, mới có thể sống sót.

Tiểu minh tinh trước hết thử xét nghiệm bản thân, nhưng HLA của bà và đứa bé không hợp, sau khi bị rơi vào đường cùng, liền tìm tới nhà họ Hứa.

Vào lúc đó Hứa Vạn Lý và Hàn Như Sơ, mặc dù cưới nhau vì lợi ích nhiều hơn tình cảm, nhưng hai người có cuộc sống hôn nhân rất hài hòa, le. quy. don Hứa Vạn Lý vẫn luôn diễn vai hình tượng người đàn ông yêu vợ thương con. Cho nên lúc tiểu minh tinh mang theo một đứa bé đột nhiên vào cửa, chắc chắn không thể nghi ngờ là hoàn toàn đánh vỡ cục diện như vậy rồi.

Hứa Vạn Lý không có tình cảm với tiểu minh tinh, đêm hôm đó chẳng qua là khoảnh khắc ông hoang đàng nhất thời say rượu, mà sự tồn tại của đứa bé của tiểu minh tinh là bằng chứng ông đã từng phóng đảng, vết nhơ cả đời ông. Vì vậy trong lòng ông, ông vẫn luôn không muốn đứa bé Lục Căn Niên này tồn tại ở trên cái thế giới này.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 101

Tình Yêu Không Thế Yêu (7)

Hàn Như Sơ càng không bằng lòng, bởi vì không cho phép người phụ nữ khác có con với chồng mình, uy hiếp đến quyền thừa kế của con trai mình.

Thế là hai người liền cố gắng đưa cho tiểu minh tinh một ít tiền, sau đó đuổi đi. Tiểu minh tinh sống chết không chịu, đau khổ cầu xin. Cuối cùng, Hứa lão gia, chính là cha của Hứa Vạn Lý đứng dậy, tuy rằng đứa bé này tới danh bất chính, ngôn bất thuận nhưng rốt cuộc vẫn là cháu của ông. Vì vậy, ông liền bắt Hứa Vạn Lý đi làm giám định HLA, thế nhưng kết quả kiểm tra vẫn là không phù hợp. Hy vọng cuối cùng liền để lại trên người thừa kế duy nhất của nhà họ Hứa - Hứa Gia Mộc, kết quả kiểm tra xong, hai người là anh em cùng cha khác mẹ nhưng HLA lại hoàn toàn phù hợp, vậy là con của tiểu minh tinh có thể được cứu rồi, nhưng Hàn Như Sơ lại sống chết không chịu ký tên đồng ý làm phẫu thuật.

Cuối cùng, không còn cách nào khác, sau khi Hứa lão gia tuyên bố không cho con của tiểu minh tinh vào ở trong nhà họ Hứa, không cho nhận tổ quy tông, không được tiếp quản tài sản của nhà họ Hứa, và Hứa Gia Mộc chính là người thừa kế duy nhất, thì Hàn Như Sơ mới đồng ý ký tên làm phẫu thuật.

Phẫu thuật hết sức thành công, sau đó, tiểu minh tinh theo như ước định ban đầu đưa Lục Căn Niên rời đi.

Tiểu minh tinh chưa bao giờ được là tâm điểm, sau khi sinh con xong, càng không có cách nào ở lại giới giải trí. Hiện tại tiểu minh tinh mang theo đứa con bên mình, lại không có bằng cấp gì, thật sự rất khó khăn, cuối cùng vì sinh tồn, liền bắt đầu làm việc ở hộp đêm.

Cho nên khi Lục Cẩn Niên còn nhỏ, đều phải ở nhà một mình vào ban đêm, trong ký ức của anh, mẹ luôn trở về khi đã uống rất nhiều rượu, sau đó không ngừng nôn mửa trong nhà vệ sinh.

Mặc dù ngày nào cũng trải qua rất nhiều khổ cực nhưng tiểu minh tinh chưa bao giờ tỏ ra ủy khuất trước mặt con trai của mình, bởi vì công việc của cô, mà Lục Cẩn Niên đến trường luôn bị rất nhiều bạn học cười nhạo.

Sự cười nhạo dù thơ dại đó đối với Lục Cẩn Niên lại có lực sát thương rất lớn.

Lục Cẩn Niên sau nhiều lần cố gắng kết giao bạn bè đều thất bại, cuối cùng cũng mặc kệ tất cả, tự biến mình trở thành một người cô độc, đi đâu cũng lủi thủi một mình, dần dà cũng trở thành thói quen.

Rất nhiều khi, những lời lẽ mà Lục Cẩn Niên nói ra đều rất bén nhọn, chẳng qua cũng chỉ là một cách để anh bảo vệ bản thân mình vốn đã đầy thương tích.

Khi Lục Cẩn Niên học tiểu học năm lớp sáu, tiểu minh tinh bởi vì uống quá nhiều rượu, trúng độc cồn mà qua đời, Lục Cẩn Niên dù còn nhiều người thân khác nhưng đều không thể tiếp cận được, chỉ có thể trở thành cô nhi.

Tiểu minh tinh mất đi để lại cho Lục Cẩn Niên một ít di sản, dù không nhiều nhưng cũng đủ cho anh chống đỡ được mấy năm, bên cạnh lại có bà lão hàng xóm một thân một mình không có con cái, thấy hoàn cảnh anh đáng thương liền chiếu cố anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 102

Tình Yêu Không Thế Yêu (8)

Sau khi người mẹ anh yêu nhất trên cái thế giới này rời đi, tính cách anh càng trở nên lầm lì.

Cha của Hứa Vạn Lý, tức ông nội anh, tuổi càng lúc càng cao, sẽ càng nhớ tới đứa cháu nội đang lưu lạc bên ngoài. Vì vậy cứ mỗi năm ăn tết, ông sẽ cử người tới đón anh về ăn bữa cơm đoàn viên.

Mặc dù Hàn Như Sơ không phản đối, nhưng thái độ đối với anh vẫn rất khinh miệt. Mà cha ruột của anh thì chưa bao giờ thêm để mắt tới anh. Thậm chí lúc anh thấy Hứa Gia Mộc gọi "cha", anh cũng thử hô một tiếng "cha". Nhưng kết quả đổi lấy là lời quở mắng của Hứa Vạn Lý và chửi bới của Hàn Như Sơ. Kể từ đó, chữ "cha" này không còn nằm trong từ điển của anh.

Trên thế giới này, trẻ con luôn thuần khiết hơn hẳn so với người lớn. Hứa Gia Mộc cũng chẳng thấy mình khác Lục Cẩn Niên ở điểm nào, ngược lại rất thích người anh lớn hơn mình hai tiếng đồng hồ này. Vì vậy cậu chàng thường chủ động tiếp cận Lục Cẩn Niên, luôn mồm gọi anh là anh trai. Mặc dù mỗi lần bắt gặp, Hàn Như Sơ đều khiển trách Hứa Gia Mộc, nhưng tình bạn giữa hai người dần ông một khi đã hình thành thì rất khó bị phá hủy.

Sau đó, cha của Hứa Vạn Lý, tức ông nội của anh và Hứa Gia Mộc sau khi qua đời, anh cũng không bước qua cửa nhà họ Hứa lần nào nữa, thế

nhưng lại chạm mặt với Hứa Gia Mộc càng ngày càng nhiều.

Chính vào lúc đó, Lục Căn Niên biết Kiều An Hảo.

Kiều An Hạ, Hứa Gia Mộc còn có Lục Căn Niên, ba người cùng tuổi. Kiều An Hảo nhỏ hơn bọn họ hai tuổi. Ném đá mấy trang ăn cắp truyện của lê-quý-đôn đê! Nhà họ Kiều vì muốn cho hai chị em học chung một lớp, nên hồi tiểu học đã cho đột ngột cho Kiều An Hảo nhảy hai lớp.

Nhà họ Hứa và nhà họ Kiều ở không xa, rất nhiều lần tan học, ba người Hứa Gia Mộc, Kiều An Hạ và Kiều An Hảo đều cùng nhau về nhà. Lúc ấy Hứa Gia Mộc và Lục Căn Niên học cấp hai, sau mỗi giờ tan học đều thích ở trong bãi tập đá banh. Kiều An Hạ bình thường đứng ở ngoài bãi tập, hô gọi Hứa Gia Mộc về nhà.

Kiều An Hảo và Kiều An Hạ cũng được xem là hot girl hồi cấp hai, mọi người đều gọi hai cô là "Đại Kiều" và "Tiểu Kiều".

"Đại Kiều" Kiều An Hạ tính tình tùy tiện hấp tấp, nếu đem so Kiều An Hảo với cô thì dịu dàng điềm tĩnh hơn. Hai chị em nếu xét về nhan sắc, tất nhiên Kiều An Hảo ăn đứt, nhưng tính tình Kiều An Hạ sôi nổi hơn. Cho nên mỗi lần Kiều An Hạ lớn giọng gọi Hứa Gia Mộc về nhà dđlqđ, tất cả mọi người sẽ huýt sáo, hô một tiếng "Đại Kiều".

Kiều An Hạ tới bãi tập, Kiều An Hảo đều đi theo. Mọi người huýt sáo rõ ràng là chọc Kiều An Hạ, Kiều An Hạ cũng chẳng ngượng ngùng, ngược lại Kiều An Hảo đứng bên cạnh cô thì luôn luôn âm thầm đỏ mặt.

Lúc đó Lục Căn Niên đang ôm bóng, thấy mặt Kiều An Hảo đỏ gay, trong lòng không nhịn được cười ha hả, sau đó thầm trêu một câu: người ta gọi là Đại Kiều, Tiểu Kiều cậu thẹn thùng cái gì chứ.

Có điều khi đó, anh không tự hỏi chính mình một câu: Tiểu Kiều xấu hổ, thì mắc mớ gì tới anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 103

Tình Yêu Không Thế Yêu (9)

Có lẽ là thời điểm đó, anh chú ý tới cô. Lòng chàng trai còn ngây thơ chưa biết cái gì là tình yêu, cũng không biết cái gì là con tim rung động, chỉ biết là cứ mỗi ngày sau giờ tan học đi đá banh, thấy được cô thì đáy lòng thoải mái lắm, không thấy cô thì cảm giác mất mát sao sao ấy.

Anh cứ thế âm thầm quan sát cô hơn nửa năm. Sau đó, vào một lần tan học trời mưa to, rốt cuộc đã có cơ hội gần gũi tiếp xúc với cô trong hiện thực.

Khi đó anh có mang theo dù, đang tính lấy trong cặp ra, nhưng lại thấy cô đội cặp chạy tới dưới mái hiên ven đường. Ngay lúc đó anh cũng không biết ra sao, đã nhét lại dù vào cặp, theo sát phía sau cô trốn vào mái hiên kia.

Lúc đó anh đang đeo headphone, nghe bài hát của Châu Kiệt Luân, nhưng lúc đứng chung một chỗ với cô thì liền tắt nhạc. Qua tai nghe, anh nghe thấy tiếng mưa ầm ầm. Từ đầu tới cuối anh cũng không quay đầu liếc nhìn cô một cái, thẳng thắn mà nói, lúc đó tâm tình của anh có chút khẩn trương. Thẳng đến mưa nhỏ đi, lúc anh đứng lên chuẩn bị rời đi, mới quay đầu nhìn cô một cái, kết quả phát hiện cô lại đang nhìn mình chăm chăm. Giây phút đó, nhịp tim tăng tốc dữ dội, anh liền vội vàng chuyển dời tầm mắt, ba bước thành hai chạy đi.

Sau lần đó anh lại có dịp tiếp xúc gần hơn với cô, đó là hôm học sinh mới lớp mười lên trường báo danh.

Thực ra anh không tính theo học phổ thông, nói như thế nào đây, học phí tốn kém, dự là thôi học vì anh gần như xài hết khoản tiền mẹ anh tích góp để lại. Nhưng nghe được từ miệng Hứa Gia Mộc biết cô lên cấp ba, vì vậy anh liền đem bán mấy món trang sức còn sót lại của mẹ anh, cộng thêm toàn bộ tiền lương làm thêm trong kỳ nghỉ hè, sau đó nộp học phí một năm.

Hôm báo danh tân học sinh, anh cố ý cùng đi chung với Hứa Gia Mộc, sau lúc Hứa Gia Mộc giới thiệu bọn anh, thực ra anh muốn tự mở miệng nói tên mình với cô, nhưng tính anh lạnh nhạt thành quen rồi cuối cùng chỉ gật đầu, sau đó Hứa Gia Mộc mới nói tên của anh cho cô biết.

Khi đó, hai người xem như chính thức biết nhau, ít nhất lúc thỉnh thoảng gặp mặt, cô sẽ "Hi!" một tiếng với anh, anh cũng sẽ gật đầu một cái với cô, hoặc đôi khi anh cũng sẽ chủ động gọi tên cô. Đương nhiên nơi anh thích nhất lúc ấy sân thể dục, bởi vì mỗi buổi tối, lúc anh đá banh, sẽ thấy cô cùng các bạn học nữ ở trong sân trường chạy bộ. Ừ thì thực ra còn có một bí mật không bật mí cho ai biết hết, đó chính là khi mấy nam sinh nhàm chán tụ tập một chỗ bình chọn hoa khôi đẹp nhất trường, anh còn bỏ một phiếu cho cô nữa đó.

Nhưng cuối cùng, cô quả thật là hoa khôi của trường xinh nhất trong lòng tất cả nam sinh. Lúc đó anh vừa mừng vừa lo, do là cô gái mà anh nhắm trúng, sao lại cũng đẹp nhất trong lòng nhiều chàng trai như vậy chứ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 104

Tình Yêu Không Thế Yêu (10)

Editor: Nguyệt Vỹ

Beta-er: Mèo Wĩ Wĩ

Về sau, khi anh nghe nói trường xếp lại lớp phân ban dựa vào điểm thi các môn khoa học tự nhiên, vì thế lúc thi cuối kỳ, anh đã không làm mấy câu cuối trong đề toán.

Biết sao được, ai biểu cô gái anh chấm lại học kém như vậy.

Nói chung, kế hoạch thì không sai, nhưng kết quả lại hồng бет, có quý mới biết sao cô đột nhiên lại đạt được thành tích cao bất ngờ như thế và vào lớp 10-1, còn anh vào lớp 10-3.

Hôm có kết quả xếp lớp đó, tâm tình của anh rất không tốt. Buổi tối một mình nằm trên giường trằn trọc thật lâu, cũng không thể nào ngủ được. ((O. O) hoá ra anh thích chị trước à)

Ngày hôm sau đem cái đầu đau nhức vì một đêm không ngủ đến lớp, lại nhìn thấy một phong bì thư màu hồng trong ngăn bàn, tâm tình của anh càng thêm tệ.

Mãi cho đến một tuần sau, anh cùng mấy nam sinh đi tới căn tin trường mua nước thì tình cờ gặp cô, nhưng mà cô không thấy anh.

Cô ôm một đồng hồ ăn vặt, lúc tính tiền chợt thốt một câu: “Mình quên lấy bao nhỏ rồi.”

Lời này vừa rơi vào tai anh, anh liền chạy thẳng đến khu bán thức ăn, đứng trước đủ loại bánh bao lớn nhỏ, chờ cô qua đây, vờ tình cờ gặp nhau.

Lúc đó, anh như đang chăm chú nhìn bánh bao, thật ra khoé mắt luôn luôn để ý cô. Ai ngờ cô rõ ràng miệng la muốn mua bánh bao nhỏ, kết quả lại chạy tới nơi bán đồ dùng cá nhân, nhìn chăm chú vào đồng gói loè loẹt cả nửa ngày trời, cuối cùng cầm lấy một gói băng vệ sinh rồi đi.

Băng vệ sinh nghĩa là bao nhỏ? Đến tận bây giờ, anh cũng không lý giải được chúng rốt cuộc có liên quan gì với nhau.

Lần đầu tiên anh và cô có thời gian riêng với nhau là khi anh đang định đi toilet, thì thấy cô sắc mặt tái nhợt đứng vịn tường diễn-đàn, tay ôm bụng lê-quý-đôn, bộ dạng rất khó chịu. Sau đó, anh liền đưa cô đến phòng y tế.

Đó có lẽ là một buổi chiều đẹp nhất trong đời anh.

Ngày hôm đó mặt trời rực nắng, cô nằm trên giường cách anh không xa, anh có vẻ như đang đọc sách, nhưng tâm trí đều là hình bóng cô.

Sau đó có một bạn nữ cùng lớp đi đến, nói chuyện với anh vài câu. Đợi sau khi bạn nữ kia rời đi, cô lại hỏi anh, bạn nữ kia có phải bạn gái anh không?

Cô là hiểu lầm anh sao?

Anh vội vàng làm rõ, từ trước đến nay anh vốn ít nói, lúc giải thích, anh có nói một chút lý do anh và bạn nữ kia nói chuyện. Tiếp đó anh nghĩ thầm trong lòng là, đợi sau khi hoạt động lần này của lớp kết thúc, anh và bạn nữ kia tốt nhất là không nên nói chuyện nữa, mà sự thật chứng minh, về sau anh quả thực không thêm để ý bạn nữ kia thêm lần nào.

Song, buổi chiều ngày hôm đó, mặc dù là buổi chiều đẹp nhất trong đời anh, đồng thời cũng là một buổi chiều tự ti nhất.

Bởi vì sau khi trả tiền thuốc, 28 đồng, anh lấy ra 30 đồng. 30 đồng đó là anh cuối tuần đội nắng đi phát tờ rơi cả ngày trời mới kiếm được. Mà cô chỉ tùy tiện mở ra ví tiền, bên trong toàn một xấp tờ 100 thật dày, còn nhiều hơn phí sinh hoạt một năm của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 105

Tình Yêu Không Thế Yêu (11)

Editor: xấm xấm

Chính từ thời điểm đó, ý nghĩ cố gắng kiếm thật nhiều tiền lúc nào cũng thôi thúc anh.

Giống như lời nói vừa phát ra từ radio kia, tình yêu không thể dùng tiền để đo đếm, nhưng không có tiền đồng nghĩa với không có khả năng để yêu, cố gắng khiến bản thân trở nên ưu tú hơn, chính là muốn có đủ tự tin để yêu cô.

Huống chi người con gái anh yêu, không phải là một người bình thường, cô chính là thiên kim tiểu thư xuất thân từ quý tộc hào môn.

Mãi sau này anh cũng vẫn kiêu lời như thế, cho nên cũng không thích cùng bạn học đi ra ngoài chơi, nhưng Hứa Gia Mộc mỗi lần đi ra ngoài, đều đã rủ cô đi cùng, cho nên anh tuy rằng không muốn đi nhưng vẫn theo đi.

Thực tế chứng minh, đi cùng bọn họ giúp anh thu thập được rất nhiều thông tin, anh biết cô muốn đi học đại học ở Hàng Châu.

Hàng Châu lớn như vậy, cũng có rất nhiều trường đại học, không biết cô sẽ học trường nào, cho dù là không thể học cùng trường nhưng ở cùng một thành phố cũng rất tốt. Nghĩ như thế, anh không chút do dự điền 3 nguyện vọng đại học đều ở Hàng Châu.

Thực tế lại chứng minh, người tính không bằng trời tính, cô rõ ràng muốn học ở Hàng Châu, thế nhưng cuối cùng lại ở lại Bắc Kinh.

Từ nay về sau, cô và anh lại chia đôi ngã đường.

Thật ra anh vì cô nên mới đi Hàng Châu, khi Hứa Gia Mộc hỏi anh vì sao không ở Bắc Kinh mà lại đi Hàng Châu, anh chỉ trả lời qua loa là đến để quay phim ở Hàng Châu.

Đến một lần, tâm tình anh không được tốt, cô lại cùng Hứa Gia Mộc còn có Kiều An Hạ đến Hàng Châu du lịch, khi anh gặp lại cô, tâm tình của anh mới tốt hơn một chút. Cũng tại thời điểm đó, anh thấy được, cuộc sống của cô xa xỉ như thế nào, quần áo cô mua đầy những thứ còn chưa mặc đến, người bán hàng nói giá thế nào cũng đều không mặc cả, lúc ấy anh có vẻ lơ đãng, nhưng thực ra lại thấy áp lực rất lớn.

Sau này, cô vẫn thường xuyên đến Hàng Châu chơi, mỗi lần đến, anh đều mời cô ăn cơm.

Cô cho tới bây giờ cũng không biết, dù anh chẳng kiếm được nhiều tiền nhưng vẫn cố gắng mời cô.

Cô càng không biết, tiền mời cô ăn cơm, chính là tiền công anh làm lụng vất vả cả một tháng.

Mãi cho đến 1 năm nọ, sự nghiệp đóng phim của anh có chút khởi sắc, có một lần lúc đang quay phim, nhận được của điện thoại của cô, nói ví tiền đã bị mất, dù đang ở rất xa chỗ cô, phim trường lại mưa to, anh ngay cả quần áo cũng chưa kịp thay, liền thuê ngay một chiếc xe đi đến.

Một đêm kia, là hẳn cùng nàng nhân sinh bên trong lần đầu tiên chung sống nhất thất.

Một đêm kia, trong lòng anh cảm thấy rất ngọt ngào, khóe môi còn mang theo ý cười, nửa đêm mà anh còn đi vào WC làm vài thứ..

Một đêm kia, cô cũng không biết, anh còn vụng trộm hôn môi cô một chút, sau đó, tại đáy lòng còn tự nói với mình, anh nhất định sẽ chịu trách nhiệm với cô.

Xe của Lục Cẩn Niên, đã đi vào trong thành phố, trời vẫn còn mưa rất lớn, anh có chút không nỡ rời xa hồi ức cũ.

Ở bữa tiệc sinh nhật của Tổng Tương Tư, Tổng Tương Tư hỏi anh, rốt cuộc cô là ai.

Anh không có trả lời.

Nếu là hiện tại anh chỉ có thể nói... Kiều An Hảo... Cô chính là người mà anh không thể yêu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 106

Tình Yêu Không Thế Yêu (12)

Editor: Mèo WĩWĩ

Xe của Lục Cẩn Niên đã tiến vào thành phố, mưa vẫn rơi như trút, nhưng anh không dám hồi tưởng nữa.

Ở bữa tiệc sinh nhật của Tổng Tương Tư, Tổng Tương Tư hỏi anh, Kiều An Hảo là gì của anh.

Anh không trả lời.

Nếu bây giờ để cho anh trả lời... Kiều An Hảo sao... Cô ấy là tình yêu không thể yêu của anh.

Nếu có thể quay ngược thời gian, quay về thời điểm có người hỏi anh, Kiều An Hảo là gì của anh.

Anh có thể trả lời rằng, Kiều An Hảo sao, cô ấy là tình yêu của anh.

Nhưng về sau, đằng sau tình yêu, đã nhiều hơn một cụm tính từ - tình yêu không thể yêu.

Từ lúc anh để ý tới cô, cho đến khi anh và cô trú mưa gặp nhau lần đầu, rồi anh và cô biết nhau thông qua Hứa Gia Mộc... diện. đan le. quy. đơn Và tới cuối cùng vào cái đêm anh và cô chung một phòng kia, anh vẫn luôn nỗ lực để bản thân trở nên tốt hơn, vì theo quan điểm của anh, yêu một người,

là phải duy trì thế giới của cô ấy, chứ không phải để cô ấy chịu chung thế giới của anh.

Anh mười tám tuổi tiến nhập vào làng giải trí, từ lúc ban đầu với vai thế thân, càng về sau diễn một vài vai quần chúng, rồi sau đó cuối cùng cũng đóng nam 3. Tất cả tiêu tốn bốn năm rưỡi của anh.

Trong giới giải trí, không chỉ phụ nữ bị vũ nhục, ngay cả đàn ông cũng không ngoại lệ. Huống chi anh sở hữu khuôn mặt quá xuất chúng, không chỉ phụ nữ, mà đàn ông cũng ý đồ bao nuôi anh. Anh trước giờ nói năng rất sâu sắc, lúc từ chối đã chọc giận những người có quyền thế, sau đó anh bị không ít chèn ép và bài xích.

Đó là bốn năm rưỡi khó khăn nhất đối với anh, nhưng đồng thời cũng là khoảng thời gian hạnh phúc nhất.

Mặc kệ anh gặp phải vấn đề khó khăn như thế nào, chỉ cần anh nghĩ tới anh đang nỗ lực vì người anh yêu, coi như có chịu cực hơn nữa, anh cũng cam tâm tình nguyện.

Lần cuối cùng anh đưa Kiều An Hảo rời khỏi Hàng Châu, anh chỉ còn mấy trăm đồng trên người cũng đều đưa hết cho cô. Khi đó được "thăng chức" trong phim mới, mặc dù là nam 2, nhưng lại là một vai nam số 2 đáng yêu. Anh tin chắc rằng dựa vào vai diễn đó, anh hoàn toàn có thể mở ra con đường của mình. Vì vậy, lúc đứng ở sân bay nhìn Kiều An Hảo xếp hàng kiểm tra, đáy lòng anh còn đang suy nghĩ, lần sau gặp lại cô, mối tình thâm kín nhiều năm như vậy rốt cục cũng có thể quang minh chính đại thổ lộ yêu.

Thế nhưng, nhiều khi, cuộc sống thường không như những gì bạn mong muốn.

Sau đó, nhờ vào vai nam 2, anh đã trở nên nổi tiếng đại giang nam bắc, giá trị con người khê một cái liền trở mình, phố lớn ngõ nhỏ trong một đêm

toàn bộ đều là tin tức về anh. Anh mang theo thành công sau nhiều năm phấn đấu như vậy đi tìm người thương, nhưng hết thấy cứ thế biến hóa nghiêng trời lệch đất.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 107

Tối Nay Tôi Không Cần (1)

Sự thay đổi đó đã khiến mối quan hệ đang ngày càng sát gần với nhau giữa anh và Kiều An Hảo càng lúc càng xa, càng lúc càng xa... Xa đến nỗi bây giờ trở thành người xa lạ.

Cho dù đã nhiều năm trôi qua, chuyện năm đó vẫn chưa kịp hồi tưởng thì nơi mềm yếu nhất bên lồng ngực trái của Lục Cẩn Niên đau âm ỉ, ngay cả chuyện bình thường như hô hấp cũng tưởng chừng quá khó khăn đối với anh.

Lục Cẩn Niên nắm chặt vô lăng, nhìn chăm chăm cần gạt nước đang hoạt động liên tục trước mắt, thần tình căng thẳng một lúc lâu, mới nhẹ nhàng chớp động mi mắt. Mạch suy nghĩ vừa định ulla về khung cảnh năm năm trước, thì khóe mắt anh xuyên qua màn mưa dày đặc bất chợt bắt gặp một bóng dáng quen thuộc.

Mở tốc độ thật nhanh vượt qua bóng dáng kia, Lục Cẩn Niên cau mày, nhìn về phía sau qua kính chiếu hậu. Kính mờ cảm dưới trời mưa, nên tầm nhìn không được tốt, hình ảnh phản chiếu bên trong cũng mơ hồ không rõ, thế nhưng Lục Cẩn Niên vẫn nhận ra đó là ai. Anh vô thức đạp phanh gấp, xe đột ngột thắng lại, quay cửa sổ xe xuống, vươn tay lau vết nước đọng trên gương chiếu hậu, thấy Kiều An Hảo che dù, đứng dưới trận mưa to, như là đang đợi xe taxi.

Lục Căn Niên nuốt một ngụm nước bọt, nâng cửa sổ xe lên, đánh xe quay vòng lại.

-

Kiều An Hảo và Triệu Manh vừa mới vào thành phố, Triệu Manh liền nhận được điện thoại báo trong nhà có chút việc gấp. Triệu Manh vốn định đưa Kiêu An Hảo quay về Cẩm Tú Viên, rồi mới đi xử lý chuyện trong nhà. Kiêu An Hảo thấy trời còn sớm, nghĩ tới dù có quay về Cẩm Tú Viên cũng là một mình đối mặt với phòng ngủ trống rỗng d. đ. l. q. đ, vì vậy liền để Triệu Manh lái xe của cô đi giải quyết chuyện, còn bản thân cô thì xuống xe nơi gần khu trung tâm.

Lúc Kiêu An Hảo vào shopping thì trời chỉ mới chạng vạng, chưa có mưa. Cô đi dạo một vòng trong trung tâm mua sắm, rồi lên khu food court ở tầng trên cùng tìm đại một quầy ăn cơm tối.

Ăn xong cơm tối thì đã chín giờ rưỡi, tới giờ trung tâm đóng cửa. Kiêu An Hảo tính tiền, rồi trực tiếp đi thang máy xuống thẳng tầng trệt. Sau khi ra khỏi trung tâm, cô mới phát hiện bên ngoài đổ mưa to không biết từ lúc nào.

Kiều An Hảo lấy dù trong túi xách, chạy đến ven đường đợi một hồi, mãi vẫn không bắt được chiếc taxi trống nào. Vừa tính ngoắc tay, kết quả một Audi đen trực tiếp lướt qua xe taxi, giành trước một bước dừng ngay trước mặt cô.

Mưa quá lớn, Kiêu An Hảo không thấy rõ bảng số xe. Đang định lui về sau hai bước đi ngăn đón xe taxi kia, cửa sổ xe Audi trước mặt lại đột nhiên hạ xuống, giọng nói quen thuộc mà trong trẻo nhưng lạnh lùng kèm theo tiếng mưa gió truyền tới: "Lên xe."

Kiều An Hảo thật không nghĩ tới đây là xe Lục Căn Niên, giây phút nghe giọng anh kia, cô hơi ngần người ra. Ngay sau đó người đàn ông trong

xe không kiên nhẫn liền đẩy cửa xuống xe, sau đó cũng không bung dù, bất chấp mưa lớn đi vòng qua xe, mở cửa chỗ ghế lái phụ, kéo cô tới, ra sức đẩy vào trong.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 108

Tối Nay Tôi Không Cần (2)

Editor: Nguyệt Vỹ

Một loạt hành động được Lục Cẩn Niên thao tác rất nhanh mà lại chắc chắn, căn bản không cho Kiều An Hảo cơ hội phản kháng, liền đóng sầm cửa ghế lại phụ, rồi bước nhanh vòng về xe.

Lục Cẩn Niên vừa thắt dây an toàn, vừa đạp ga, kết quả khóe mắt liếc thấy Kiều An Hảo chưa nịt dây an toàn, ngón tay cầm vô lăng miết hai cái, đột nhiên xoay người, tiến tới bên người Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên bất thành linh tiến lại gần liền hoảng sợ, cô không biết Lục Cẩn Niên muốn làm gì, theo bản năng liền nhích ra sau một chút.

Lục Cẩn Niên thấy hành động của cô như vậy, đáy lòng không nhịn được mà hiện lên một tia trào phúng không biết làm sao, thực chán ghét anh tới gần như vậy?

Lập tức mặt mày Lục Cẩn Niên nháy mắt lạnh lẽo, đôi môi mím thật chặt, dùng sức kéo lấy đai an toàn của Kiều An Hảo, mạnh mẽ đeo vào, sau đó rất nhanh trở về chỗ ngồi. Tiếp đó, anh đạp thật mạnh chân ga, xe không hề có dấu hiệu báo trước liền phóng đi, mà Kiều An Hảo ngồi ở bên cạnh hoàn toàn không kịp chuẩn bị cả thân thể liền ngã về phía trước.

Sau giao dịch bất hòa lần trước, khiến anh giận dữ, thì đây là lần đầu tiên hai người ở chung một chỗ.

Kiều An Hảo không biết làm sao, xe đã chạy được một lúc, cô còn vẫn duy trì tư thế khi Lục Căn Niên nhét mình lên xe, không hề di chuyển.

Lục Căn Niên không mở miệng nói chuyện, cô cũng lặng thinh không nói, bên trong xe chỉ có tiếng mưa ngoài cửa sổ cùng tiếng quảng cáo trong radio.

Kiều An Hảo không dám quay đầu nhìn Lục Căn Niên, cho nên chỉ có thể lén lút xoay đầu, nhìn xuyên qua kính xe sau khi bị mưa cọ rửa có chút mờ sương, quan sát thấy vẻ mặt Lục Căn Niên nhìn qua có chút không được tốt, nhất thời tâm tình lúc đầu vì nhìn trộm anh mà có chút lo lắng, lại càng trở nên lo lắng bất an hơn, tay không một tiếng động cầm lấy túi, ngay cả hô hấp cũng trở nên có chút thật cẩn thận.

Không khí như vậy có chút áp lực, Kiều An Hảo dần dần cảm thấy hô hấp không thông, vì thế liền vắt hết óc suy nghĩ ra một cái đề tài. Lúc nói chuyện, liền hít sâu một hơi: “Anh... Không phải là đi tham gia bữa tiệc sinh nhật của chị Tương Tư sao? Sao đã về thành phố rồi?”

Lục Căn Niên thật không ngờ Kiều An Hảo lại chủ động nói chuyện với mình, hỏi hành tung của mình, anh hơi ngạc nhiên một chút, sau mấy giây, mới chớp mắt tỉnh lại, d. đ l, q, đ sau đó mặt mày lạnh như băng mới hơi giảm một ít, tuy rằng không có nhìn Kiều An Hảo, nhưng trong giọng điệu lạnh lùng, lại dụ đi một ít: “Ra về trước.”

Dừng chốc lát, Lục Căn Niên nhớ Kiều An Hảo hỏi hai câu, từ nhỏ bởi vì cô đơn, không thích giao tiếp cùng mọi người, cho nên vẫn luôn rất ít nói, nhưng đối với những câu hỏi Kiều An Hảo chủ động mở miệng, mặc kệ là ngày trước hay là hiện tại, anh nếu có thể trả lời bao nhiêu, liền cố gắng trả lời bấy nhiêu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 109

Tình Yêu Không Thế Yêu (3)

Anh rời khỏi tiệc sinh nhật của Tổng Tư lệnh, thật ra, là vì cái cô nàng Tổng Tư lệnh ấy không biết bị bệnh thần kinh gì, tự dưng chạy ra nói lảm nhảm chuyện tâm tư thầm kín của anh, anh bị ép bí quá nên phải rút đi.

Đáy lòng anh lúc đó đã lộn tùng phèo lên hết rồi, vừa mới ra cửa là trời đổ mưa, cứ thế hiên ngang chạm vào nơi yếu mềm nhất của trái tim anh, sau đó không tự chủ lái xe hướng về Cẩm Tú Viên.

Sau biến cố năm năm đó, có vài tâm sự không dám mảy may tiết lộ, Lục Căn Niên không muốn trả lời câu hỏi thứ hai của Kiều An Hảo. Bởi vì đôi khi, có thể nói chuyện với cô nhiều thêm mấy từ thôi, anh cũng cảm thấy đó là một niềm hạnh phúc trộm được.

Lục Căn Niên do dự, tìm kiếm một câu trả lời rất chung chung: "Lát nữa có chút việc bận, sẽ quay về sau."

Khoảng cách giữa hai câu chừng hơn một phút. Cho nên khi Lục Căn Niên bất chợt nói ra câu sau, Kiều An Hảo có chút ngạc nhiên, dờ dờ L`Q`Đ quay đầu lại nhìn anh rồi mới phản ứng được rằng anh đang trả lời cho câu hỏi sau của mình, liền vội vã gật đầu bày tỏ cô đã biết rồi, một lát sau còn "Ờ" một tiếng.

Lục Căn Niên đi theo con đường Kiều An Hảo hay đi hướng về Cẩm Tú Viên. Lúc Kiều An Hảo thấy khu trung tâm mua sắm bên ven đường, biết

100 mét phía trước có một trạm tàu điện ngầm, hiện tại mới chỉ mười giờ tối, tàu điện vẫn còn hoạt động. Lục Cẩn Niên đội mưa lớn như vậy quay về nội thành xử lý công chuyện, lại còn rời tiệc sinh nhật của Tổng Tương Tư sớm nữa, chắc hẳn là có chuyện rất gấp. Nơi này cách Cẩm Tú Viên còn một đoạn, nếu như đưa cô về, rồi lại vọt vàng chạy đi, không biết có làm lỡ...

Kiều An Hảo ngọ nguậy, cuối cùng vẫn mở miệng nói với Lục Cẩn Niên: "Phía trước 100 mét có ga tàu điện ngầm, anh thả tôi xuống đó, tôi đi tàu điện về là được rồi. Anh cứ đi xử lý chuyện của anh trước đi."

Đáy mắt Lục Cẩn Niên hơi ảm đạm, cô thật sự suy nghĩ thông tình đạt lý vì anh ư, hoặc là muốn sớm thoát khỏi anh?

Lục Cẩn Niên nắm chặt vô lăng, không phản ứng, như thể không nghe thấy lời của cô.

Nhiều khi anh đều như thế, nghe được ý muốn trốn tránh anh trong lời nói của cô, nhưng anh trực tiếp bỏ qua.

Kiều An Hảo đương nhiên biết Lục Cẩn Niên bình thường hay lơ lửng cô như thế, nên cô cũng không đoán ra Lục Cẩn Niên có đồng ý với đề nghị của cô hay không. Lúc xe đi ngang qua trạm tàu điện ngầm, cô vẫn nói một câu: "Trạm tàu điện ở đây..."

Theo sau lời nói của Kiều An Hảo, xe chẳng những không giảm tốc độ, ngược lại còn tăng tốc, vèo một cái liền bỏ lại trạm tàu điện phía sau

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 110

Tối Nay Tôi Không Cần (4)

Lời muốn nói đột ngột bị nghẹn trong cuống họng, Kiều An Hảo kinh ngạc quay đầu nhìn Lục Cẩn Niên, thấy sắc mặt anh chẳng biết trầm lạnh xuống từ khi nào, trông khó coi hơn so với lúc cô lên xe. Cánh môi run run, nhất thời cô chẳng nói thốt lên được tiếng nào.

Bên trong xe lại rơi vào bầu không khí bức bách như hồi đầu. Kiều An Hảo đành phải chuyển sự toàn bộ chú ý lên mục quảng cáo của radio để giảm bớt căng thẳng.

Nhưng quảng cáo chưa được hai phút, liền phát ra một bài hát. Khúc dạo đầu của bài nhạc này rất quen thuộc, là một bài nhạc xưa mà Kiều An Hảo trước đây rất thích nghe. Nhưng vì thời đi học đã trôi qua quá lâu rồi, nên nhất thời cô chưa nhớ ra được tên bài hát.

Khúc nhạc dạo đầu hơi dài, một hồi thật lâu mới tới lời hát. Diễn-đàn lên-quý-đôn. Chỉ một từ đầu, Kiều An Hảo liền nghe ra đây là giọng hát của Châu Kiệt Luân.

"Ly ca phê lạnh ngắt đã rời khỏi miệng lót.

Anh cố kiềm nén cảm xúc vào sâu tận đáy lòng

Cố gắng để có thể trở về với quá khứ

Trên mặt anh hiện rất rõ

Rằng đẹp nhất vẫn không phải là ngày mưa

Mà là khi trời mưa đã từng cùng em trú mưa dưới mái hiên..."

Đó là bài... (# Thốt Mèo: Đồng chí nào đoán được tên bài hát + trên 80 lượt THANKS thì sẽ có ngay chap mới nè. Hehe)

Thật ra Châu Kiệt Luân có rất nhiều ca khúc kinh điển, nhất là khi cô còn ngồi trên ghế nhà trường, tất cả học sinh trong trường gần như đều rất sùng bái anh. Nhưng Kiều An Hảo lại chỉ thích duy nhất một ca khúc này, không vì cái gì khác, chỉ vì trong lời bài hát có câu "đẹp nhất vẫn không phải là ngày mưa, mà là khi trời mưa đã từng cùng em trú mưa dưới mái hiên".

Lúc đó cô xem bộ phim The Secret (gợi ý tên phim và tên bài hát tiếng trung và tiếng Việt đều y chang nhau không đổi nha) thật ra là vì Châu Kiệt Luân là thần tượng của cô (thốt Mèo cũng thích nữa :)). Thằng thẩn mà nói, cô vô cảm đối với phim, nhưng khúc cuối lúc Châu Kiệt Luân chơi piano hát bài này, trong nháy mắt cô liền xúc động.

Một câu hát kia gợi lên khung cảnh ngày đó cô và Lục Cẩn Niên cùng trú mưa. Cô như say như mê, nghe đi nghe lại bài hát này rất rất nhiều lần.

Lục Cẩn Niên nhìn thẳng con đường phía trước, nhưng khóe mắt thỉnh thoảng liếc qua kính chiếu hậu nhìn Kiều An Hảo, thấy cô như đang xuất hồn cứ chăm chăm vào máy radio chẳng biết đang nghĩ gì. Anh vì vậy chau mày cũng nghe theo, sau đó bắt được câu hát "đẹp nhất vẫn không phải là ngày mưa, mà là khi trời mưa đã từng cùng em trú mưa dưới mái hiên".

Lục Cẩn Niên nhìn trận mưa to ngoài cửa sổ xe, tay cầm vô lăng chột ra sức, mãi thật lâu mới ổn định lại tâm tình của mình. Lần đầu tiên anh chủ động mở miệng hỏi Kiều An Hảo một câu: "Đây là bài gì?"

Kiều An Hảo hoàn hồn sau những suy nghĩ miên man, trả lời: "B... ..
... .."

Dừng lại một chút rồi bổ sung thêm một câu: "Bài hát của Châu Kiệt
Luân hát nhiều năm trước rồi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 111

Tối Nay Tôi Không Cần (5)

Lục Cẩn Niên gật gật đầu, vẫn không hề mở miệng, sau đó radio liền chuyển đến ca khúc tiếp theo.

Vừa vặn nhớ tới, Kiều An Hảo thấy bài hát này rất hay, tên là “trường học hữu” [thư tình], cô thật ra cũng không phải quá ưa thích, nhưng lúc ca từ của nó hiện ra trong đầu, nhất là từ những ca từ đầu tiên, trong nháy mắt cô liền nghĩ đến, chính mình cũng từng viết một bức thư tình.

Thư tình, hẳn là rất phổ biến ở thời trung học, bất kể là nam sinh theo đuổi nữ sinh, hoặc là nữ sinh theo đuổi nam sinh, đều thích viết thư tình trên sắc giấy hồng nhạt, sau đó nhờ người khác chuyển cho người mình thầm mến, hoặc là đợi lúc tan học, khi tất cả mọi người đều đã về hết, vụng trộm đặt vào ngăn kéo của người đó.

Chẳng qua là thư tình của Kiều An Hảo, không phải viết ở thời trung học.

Bởi vì khi đó, cô căn bản không có dũng khí đi đưa thư, cô không xác định được Lục Cẩn Niên có thích mình hay không, sợ rằng sau khi nói cho anh biết cô thích anh, hai người ngay cả bạn bè cũng không thể. Huống chi, cô còn chính mắt trông thấy từng có một nữ sinh xinh đẹp tự mình đưa thư tình cho anh, kết quả, anh lại làm ra vẻ mặt không kiên nhẫn trực tiếp đem thư tình vừa nhận được ném vào thùng rác trước mặt cô ấy. Lúc đó lại có rất

nhiều người đứng xem một màn này, nữ sinh kia không chịu được liền bật khóc, sau đó thì chuyển trường.

Thật ra thời điểm cô lấy hết dũng khí để viết thư tình cho anh, chính là sau lần cô và anh ở cùng một chỗ.

Lúc ấy cô không hề nói cho Triệu Manh biết người mình thích là ai, chỉ là đem chuyện của cô và Lục Căn Niên kể cho Triệu Manh nghe dưới tình huống của một đôi nam nữ khác.

Triệu Manh nghe xong, liền khẳng định với cô, anh chàng kia chắc chắn có cảm giác đối với cô gái đó, nếu không tại sao vừa nghe đến cô gái đã đánh mất ví tiền, liền ngay lập tức bỏ lại công việc mà đến tìm cô ấy, quan trọng là, sau đó anh ta lại ở bên cạnh cô gái cả đêm mà không phát sinh bất cứ chuyện gì, không phải do anh ta thích cô gái, nên rất tôn trọng cô, thì chính là khuynh hướng nào đó của anh ta thực sự có vấn đề.

Rất nhiều khi, mọi chuyện đều là “trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường”, người ngoài cuộc thường tỉnh táo còn người trong cuộc lại luôn u mê, Kiều An Hảo cảm thấy Lục Căn Niên xâm phạm gì đến mình, là chuyện rất bình thường, diễn đàn lqđ, nhưng sau khi nghe xong phân tích của Triệu Manh, đến buổi tối lại bắt đầu suy nghĩ miên man, sau đó càng nghĩ, càng cảm thấy Lục Căn Niên có khả năng có ý với mình. Sau đó bất chợt nghĩ đến, Lục Căn Niên đã dặn mình, đến Bắc Kinh nhớ báo lại cho anh, vì thế liền cầm lấy di động, ngay cả thời gian cũng chưa xem, nhanh chóng gọi cho anh một cuộc điện thoại.

Lục Căn Niên chắc là đang ngủ thì bị cô đánh thức, âm thanh có chút ngái ngủ, Kiều An Hảo ngay lập tức đỏ mặt lên, ngượng ngùng nói: “Mình không chú ý thời gian.”

Lục Căn Niên thật ra không hề có ý trách cứ, nhẹ nhàng nói: “Không có việc gì, cậu đến Bắc Kinh chưa?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 112

Tối Nay Tôi Không Có Nhu Cầu (6)

"Ừ." Kiều An Hào trở về liền giải thích: "Hồi chiều đi làm thẻ căn cước, quên gọi điện cho cậu."

"Ừ." Lục Cẩn Niên bắt chước theo cô cũng ừ một tiếng. Một lát sau, trong điện thoại, anh nói: "Cũng trễ rồi, đi ngủ sớm một chút, con gái không nên thức khuya."

Những lời này tuy rất bình thường, nhưng cô nghe ra hương vị quan tâm nho nhỏ. Khi cúp máy, cô càng chắc chắn rằng Lục Cẩn Niên thích cô, sau đó cô suy nghĩ cả đêm, liền nghĩ ra một cách viết thư tình cho Lục Cẩn Niên.

Lúc đó cô tính toán khá tốt, viết xong thư tình, lần tới đến Hàng Châu, hẹn Lục Cẩn Niên đi ăn, thừa dịp lúc Lục Cẩn Niên vào nhà vệ sinh, cô sẽ len lén nhét bức thư vào trong túi áo khoác của anh.

Đó là bức thư tình đã tiêu tốn gần hết tất cả các tế bào nơ-ron của cô. Cô dành ra hơn một tuần, chỉ để viết ra một bức thư tình 800 chữ.

Vì đã lâu lắm rồi, cô không nhớ rõ nội dung trong thư viết cụ thể những gì, chỉ nhớ là cô đã viết rất thương tâm, rất xúc động, hơn nữa còn mượn lời bài hát trong "Bí mật không thể nói ra" của Châu Kiệt Luân: rằng đẹp nhất vẫn không phải là ngày mưa, mà là khi trời mưa đã từng cùng anh trú mưa dưới mái hiên.

A, đúng rồi, còn có một câu tám chữ, đến bây giờ cô vẫn còn nhớ như in. Đó là phần kết cho bức thư tình, mà cô đã vắt óc suy nghĩ trong vài giờ mới ra được tám chữ này: Suốt cuộc đời này, em chỉ yêu anh.

Lúc đầu cô tính viết "Suốt cuộc đời này, em yêu nhất anh", cô sợ sau khi đọc xong thư, anh sẽ tưởng cô còn thích người khác nữa. Vì vậy cô liền sửa chữ "nhất" thành "chỉ". Sau khi sửa xong, cô kiểm tra lần cuối, còn đặc biệt đưa Hứa Gia Mộc, bắt anh ta đọc một lượt giám định cho mình.

Sau khi giành được lời khen ngợi của Hứa Gia Mộc, cô chạy đến cửa hàng văn phòng phẩm theo phong cách Hàn Quốc, cố tình chọn một phong bì và giấy viết thư thật đẹp. Giấy viết thư màu hồng nhạt, phủ bên trên với những hình tim đỏ thắm. Phong bì màu lam nhạt, chính giữa có trái tim đỏ rực. Sau đó cô quay về trường, cầm bút nắn nót viết lại từng chữ, gấp bỏ vào phong bì, diễn đàn lê quý đôn xịt lên một ít nước hoa.

Vào lúc đó, cô vẽ ra những viễn cảnh rất tốt đẹp. Thế nhưng, bức thư tình của cô lại không có cơ hội được gửi đi, bởi vì khi cô đến Hàng Châu lần nữa, Lục Căn Niên không chịu gặp cô.

Bạn nói xem, cô rõ ràng cảm nhận được Lục Căn Niên thích cô. Chuyển đi lần trước, Lục Căn Niên trả cho cô vài tờ 100 đồng, rồi anh nói cái gì mà rời xa cô thì liền rời xa chứ?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 113

Tối Nay Tôi Không Cần (7)

Kiều An Hảo càng nghĩ lòng càng chua xót, viền mắt không nhịn được đỏ ửng lên. Cô sợ mình ngồi trên xe ngay trước mặt Lục Cẩn Niên sẽ chột òa khóc, nên vẫn cúi gầm mặt, cố nén xuống cảm xúc đang cuộn cuộn nơi đáy lòng, mãi cho đến khi xe đột nhiên dừng lại, cô mới ngẩng đầu. Nhìn qua cửa sổ xe thì đã tới cổng chính biệt thự Cẩm Tú Viên, Kiều An Hảo không dám chần chừ liền đẩy cửa xe, bước xuống.

Lục Cẩn Niên không kịp phản ứng với hành động của cô. Giây phút xe vừa dừng thì cô cũng ra khỏi xe.

Lục Cẩn Niên cau mày, nhớ lúc dừng xe trước mặt cô, và đẩy cô lên xe, cô cũng đứng lo lắng bất động tại chỗ, bây giờ vừa tới Cẩm Tú Viên, cô không muốn chờ thêm phút giây nào liền nhảy xuống xe.

Lục Cẩn Niên mím chặt môi, rũ mi che đi mất mát nơi đáy mắt. Đang tính khởi động xe rồi đi thì thấy túi của Kiều An Hảo vẫn còn ở chỗ ghế phụ, anh do dự giây lát, liền nhấn còi xe.

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng bíp còi đằng sau, hơi giật mình một chút, sau đó quay đầu lại, nhưng chỉ vội vã nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên rồi liền thông mi mắt xuống. Cô sợ anh thấy khóe mắt đỏ hồng của cô, cô cố gắng giữ giọng điệu nhẹ nhàng hỏi một câu: "Sao vậy?"

Lục Căn Niên giơ tay chỉ chỗ ghế phụ, thấy Kiều An Hảo vẫn cúi thấp đầu, cũng không nhìn anh. Anh không kèm được thở hắt ra, rồi vội lấy túi xách của cô, trực tiếp đẩy cửa xuống xe, đi tới trước mặt cô giao lại túi, chỉ nói một chữ: "Túi."

Kiều An Hảo lúc này mới nhận ra mình bỏ quên túi xách trong xe. Lục Căn Niên đứng khá gần với cô. Cô nhanh chóng nhận lấy túi, lui về phía sau một bước nhỏ, nhưng vẫn cúi đầu, nói một tiếng: "Cám ơn."

Nói xong, Kiều An Hảo liền qua quýt nói một câu: "Tôi đi vào trước."

Lục Căn Niên không nói gì, sắc mặt nháy mắt như đóng băng, hoàn toàn lạnh đến cùng cực.

Kết hôn với cô lâu như vậy, mỗi khi đối mặt anh, cô luôn cúi thấp đầu không muốn nhìn anh, và sau đó tìm đủ loại lý do lý trấu để nhanh chóng thoát thân.

Kiều An Hảo một mực cúi đầu, cô nhìn đôi giày da của người đàn ông trước mặt không có ý muốn rời đi, nên lại lên tiếng hỏi một câu: "Anh... Tối nay cũng về nhà chứ?"

"Em..." Lục Căn Niên chỉ nói một từ, liền chột khựng lại di-ễn đàn le qu-ý đon, đáy mắt hiện lên một tia trào phúng.

Thật ra anh muốn hỏi: em muốn anh về nhà sao?

Tuy nhiên, vừa mở miệng, anh lại cảm thấy bản thân đang tự rước lấy nhục... Cô làm sao có thể muốn anh về nhà chứ?

Lục Căn Niên siết chặt bàn tay, liền đổi sang giọng nói lạnh cứng: "Tối nay tôi không có nhu cầu."

Tối nay tôi không có nhu cầu... Ý của anh là, chỉ khi nào anh có nhu cầu về khía cạnh kia thì mới về nhà sao?

Kiều An Hảo cũng không biết mình bị làm sao. Trước đây anh cũng không phải không nói mấy lời khó nghe. Thế nhưng giây phút anh tuôn ra lời ấy, cơ thể cô thoáng lung lay, mặt trắng bệch, nước mắt trong tích tắc liền trào ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 114

Tối Nay Tôi Không Có Nhu Cầu (8)

Tối nay tôi không có nhu cầu... Ý anh là chỉ khi nào anh có nhu cầu về khía cạnh kia thì mới về nhà sao?

Kiều An Hảo cũng không biết mình bị làm sao. Trước kia anh cũng không phải chưa từng nói mấy lời khó nghe. Thế như giây phút anh tuôn ra lời ấy, cơ thể cô thoáng lung lay, mặt trắng bệch, nước mắt trong tích tắc liền trào ra.

Giọt lệ ấm nóng rơi đúng trên ngón tay của Kiều An Hảo, ngón tay của cô khẽ run run, liền ra sức kìm hãm nước mắt đang bắt đầu chảy ra dừng lại, nhưng càng nín nhịn, nước mắt càng điều tiết nhiều, cuối cùng như những hạt châu bị đứt dây, một viên tiếp một viên, không gián đoạn mà rơi xuống, Kiều An Hảo đành phải đưa tay lên lau lung tung.

Lục Căn Niên sau khi dứt lời, vốn là muốn xoay người dời tầm mắt khỏi Kiều An Hảo. Nhưng khi anh định quay đầu đi, mắt anh tình cờ nhìn thấy một giọt nước trong suốt rơi lên ngón tay cô. Lục Căn Niên bất chợt như người bị điểm huyệt nói, đứng tại chỗ không chút nhúc nhích. Sau đó anh rõ ràng thấy nước mắt của cô càng rơi càng nhiều, anh từ từ siết chặt tay thành quyền. Mãi cho đến khi cô nâng tay lên lau nước mắt, anh đột nhiên vươn tay ra, giành trước một bước cầm lấy cổ tay cô, kéo cả người cô tới trước mặt mình, sau đó một tay kia nâng cằm cô lên.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Kiều An Hảo giàn giụa nước mắt như hoa lê trong mưa, lê quy đôn cứ như vậy mà đập vào mắt anh.

Đôi mắt to tròn của cô ngập trong nước mắt. Cô ra sức cắn môi dưới để bản thân có thể nín khóc, chớp mũi hồng hồng, thoát nhìn có vài phần đáng thương, vài phần oan ức.

Đáy mắt Lục Cẩn Niên thoáng chốc dậy sóng. Anh cầm lấy cổ tay cô, nhìn không kiềm chế tang thêm sức, nội tâm như đang giãy dụa, tay nâng cằm của cô, nhiều lần muốn đưa lên lau đi nước mắt của cô, nhưng cuối cùng lại chỉ dùng sức gạt bỏ, sau đó lại nắm chặt lấy cằm của cô.

Khi Lục Cẩn Niên vẫn nhìn chăm chăm, nước mắt Kiều An Hảo chảy càng mãnh liệt. Cách một tầng nước mắt, cô không nhìn rõ vẻ mặt của người đàn ông vào lúc này, chỉ có thể dựa vào trực giác cảm thấy được cảm xúc của anh có chút không ổn định, như là muốn tức giận, lại như không giống.

Ngay tại lúc đáy lòng Kiều An Hảo vì thế mà giãy dụa không thôi, nước mắt trên mặt cô theo hai gò má liền chảy xuống ngón tay Lục Cẩn Niên đang nắm lấy cằm cô, sau đó theo ngón tay dài xinh đẹp của anh, trượt vào trong lòng bàn tay.

Giọt lệ lạnh lạnh, lại theo lòng bàn tay anh, một đường làm nóng đến đáy lòng anh, nóng đến khiến cả người anh trở nên bối rối. Một giây tiếp theo, lại thả hai tay đang nắm lấy cổ tay cô cùng nâng cằm của cô ra, một câu đều không nói liền đột nhiên xoay người, đi đến chiếc xe hơi ở phía trước, mở cửa xe, rất nhanh ngồi lên, sau đó dùng lực dẫm lên chân ga, xe liền mạnh mẽ phóng đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 115

Trong Và Ngoài Phim (1)

Vì vừa rồi trời mưa to, mặt đường còn đọng lại nhiều vũng nước, Lục Căn Niên lái xe với tốc độ cực nhanh, khiến cho nước bắn ra tứ phía, có vài giọt đã bắn lên cánh tay đang để trần của Kiều An Hảo.

Xe của Lục Căn Niên rời đi, đường phố bên ngoài Cẩm Tú Viên, trong nháy mắt liền trở nên trống rỗng, cô quạnh, chỉ còn mình Kiều An Hảo đứng đó.

Đèn cao áp ở ngã tư đường mang thứ ánh sáng thần nhiên, chiếu vào thân thể gầy yếu vẫn đang run rẩy của Kiều An Hảo, đượm một chút bất lực và cô đơn khó nói thành lời.

Kiều An Hảo đứng tại chỗ hồi lâu, dần dần cũng ngừng rơi lệ, cô mở túi xách ra, lấy chiếc khăn tay ở bên trong lau nước mắt rồi mới xoay người, đi vào biệt thự.

Kiều An Hảo cầm lấy chìa khóa mở cửa vào nhà, lúc đang đứng bên cạnh giá để giày, má Trần từ trong phòng ngủ đi ra, không chào hỏi Kiều An Hảo trở về như thường lệ, ngoài ý muốn lại nói:

“Bà chủ, tôi vừa chuẩn bị cơm chiều cho bà, bà có muốn ăn luôn hay không?”

Kiều An Hảo vừa khóc xong, tâm tình cũng vơi đi ít nhiều, cũng không để ý tới tại sao má Trần lại biết đêm nay mình trở về, cho nên chỉ lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói một câu: “Không cần, tôi đã ăn ở bên ngoài rồi.”

Dừng một chút, lại nói với má Trần một câu: “Tôi hơi mệt, muốn lên lầu trước.”

“Tôi giúp bà chủ đi pha nước tắm, bà hãy nghỉ ngơi trước đi.”

Má Trần nói xong, liền muốn lên lầu, Kiều An Hảo khẽ cười một chút, ra tiếng cự tuyệt: “Không cần, tự tôi làm được rồi, má nghỉ ngơi sớm một chút đi.”

“Tốt lắm, bà chủ ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.” Kiều An Hảo lại hướng về phía má Trần hơi nở nụ cười rồi đi lên lầu.

Trở lại phòng ngủ, Kiều An Hảo tùy ý ném túi xách trên ghế sa lon, sau đó đi tắm nước ấm sạch sẽ, thay một bộ quần áo ngủ khô ráo đi ra, ngoài ý muốn lại không cảm thấy buồn ngủ chút nào, liền vào phòng thay đồ đem va li hành lý mình mang đến Cẩm Tú Viên lúc đầu ra, sau đó nhập mật mã mở ra, tìm kiếm một chiếc hộp nhỏ bên trong, ngồi vào tắm thả trái trên sàn nhà, mở chiếc hộp ra.

Bên trong rất hỗn độn, một đôi vé máy bay, vé xe lửa, còn kèm theo mấy tờ một trăm nhân dân tệ màu đỏ chói mắt.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm những thứ kia bản edit của xẩm xẩm trong chốc lát, mới đưa tay khuấy đảo một chút, lấy ra một phong thư màu lam.

Ngón tay Kiều An Hảo nhẹ nhàng di chuyển vuốt ve phong thư kia, sau đó cầm phong thư đứng lên.

Mặt sau phong thư có dính keo, lại chưa từng bị ai mở ra, qua rất nhiều năm, độ dính càng thêm chắc chắn.

Chẳng qua bởi vì thời gian trôi qua cũng đã lâu, màu sắc của nó đã có vẻ cũ đi, màu sắc ngôi sao ở giữa kia cũng sắp rơi rụng gần hết, lộ ra từng mảnh từng mảnh trắng trắng.

Má Trần chờ Kiều An Hảo đi lên lầu, mới trở về phòng ngủ của cô, sau đó cầm lấy điện thoại, gọi một cuộc ra bên ngoài.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 116

Trong Phim Và Ngoài Đời (2)

Thời điểm di động reo, xe Lục Căn Niên gần tới đường Vành đai 3. Vì trận mưa to vừa đi qua nên đường phố khá vắng, xe trơn tru hẳn với tốc độ nhanh. Khi nghe thấy tiếng chuông, anh cũng chẳng thèm giảm tốc độ, chỉ nghiêng đầu nhìn thoáng qua số người gọi, là của biệt thự Cẩm Tú viên.

Lục Căn Niên do dự một chút, sau đó ở lối thoát trước mặt, tách khỏi đường Vành đai 3, từ từ đỗ lại ven đường, cầm di động lên.

Đoàn phim nghỉ ngơi ba ngày, anh biết cô quay về nội thành, chắc chắn sẽ về nhà, cho nên đã gọi điện cho má Trần trước, để bà chuẩn bị cơm tối, đồng thời nói má Trần, khi Kiều An Hảo đã vào nhà thì gọi cho anh.

Má Trần cũng không biết là Lục Căn Niên đưa Kiều An Hảo về nhà, cho nên đợi đến khi Lục Căn Niên bắt máy, liền lịch sự trực tiếp nói: "Ông Lục, bà chủ đã trở về rồi, nhưng cô ấy bảo là đã ăn tối ở ngoài, nên không ăn, liền lên lầu, nói là mệt."

Lục Căn Niên nhặt nhẽo "Ừ" một tiếng, đang định cúp máy, thì chợt nhớ tới lúc Kiều An Hảo đứng ở ven đường cầm dù bắt taxi, quần áo tóc tai hơi ướn. Vì thế liền dừng động tác tắt cuộc gọi lại, anh thấp giọng, lạnh nhạt căn dặn má Trần: "Dì đi nấu canh gừng chống cảm, rồi đưa lên cho bà chủ."

#Mèo: Ấy da, nên xưng với má Trần là "bà" hay "dì" đây?!?

"Bà chủ nói muốn nghỉ ngơi..."

"Canh gừng nấu không tốn mấy phút. Nếu bà chủ đang ngủ thì đánh thức cô ấy, cho cô ấy uống rồi ngủ tiếp." Lục Cẩn Niên không chờ má Trần nói hết câu, liền trực tiếp cắt ngang lời bà, dừng một chút, d. i. ể. n đ. à. n l. ê q. u. ý đ. ô. n lại bổ sung thêm một câu: "Nhớ chỉnh điều hòa trong nhà cao một chút. Bà chủ hôm nay mắc mưa, đừng để bị cảm."

"Tôi biết rồi, ông Lục."

Lục Cẩn Niên suy nghĩ một lát, thấy không còn gì dặn dò, sau đó trầm mặc vài giây, lại nói một câu: "Đừng nói cho bà chủ biết là tôi dặn dì chuẩn bị."

Sau đó liền tắt máy.

Cúp điện thoại, đang lúc chuẩn bị khởi động xe, Lục Cẩn Niên chợt nhớ ra một vấn đề rất muốn hỏi, nhưng lại quên mất.

Bà chủ về nhà tâm tình có tốt không? Còn khóc không?

Anh nhắc điện thoại, tính nhấn số gọi lại, nhưng do dự một hồi, lại nhét di động vào trong túi. Ngồi trên ghế lái, tay tùy ý đặt trên vô lăng, trong đầu đột nhiên hiện ra bộ dạng Kiều An Hảo lệ rơi đầy mặt. Thẳng thắn mà nói, anh quen cô hơn mười năm, đa số thấy cô, nếu không phải cười mỉm chỉ xinh đẹp, thì là cúi thấp đầu buồn bực không nói năng, thỉnh thoảng có lúc mất hứng, cũng chỉ mím chặt môi. Khóc như tối nay, thì là lần đầu tiên.

Lục Cẩn Niên nghĩ tới nghĩ lui, liền cảm thấy nước mắt cô trượt xuống lòng bàn tay anh lại dậy lên nỗi đau, một đường đau thẳng đến con tim, đau đến ruột gan rồi bời. Sau đó anh liền khởi động xe, ngay tại giao lộ phía trước, đánh vòng cua hướng về Cẩm Tú Viên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 117

Trong Phim Và Ngoài Đời (3)

Bất thành linh có tiếng gõ cửa, dọa Kiều An Hảo đang nhìn chăm chăm phong bì màu xanh phải nhảy dựng lên, sau đó cô nghe thấy bên ngoài mơ hồ có tiếng gọi "Bà chủ" của má Trần. Vì vậy vội vàng nhét phong thư vào trong hộp, đẩy nắp lại, đặt lại vào trong vali, sau đó khóa mật mã, đẩy vali về chỗ cũ, mới đi ra mở cửa.

Má Trần bưng chén sứ tinh xảo, đưa cho Kiều An Hảo: "Bà chủ, tôi nấu một ít canh gừng, bên ngoài trời mưa, uống chút đi, cẩn thận bị cảm."

Uống hớp canh gừng, sau lưng Kiều An Hảo tiết ra một tầng mồ hôi mỏng. Sau khi má Trần mẹ bưng bát rời khỏi, Kiều An Hảo liền trực tiếp bò lên giường, lấy di động lướt Weibo. Có status mới, cô để ý từ đầu tới cuối trang duy nhất một nội dung chúc mừng sinh nhật của Tống Tương Tư, phần lớn bạn thân đều là minh tinh làng giải trí. Ngay cả Lục Căn Niên cũng gửi dòng tin nhắn trên weibo cho Tống Tương Tư, một câu rất đơn giản: "Chị, sinh nhật vui vẻ!" Còn đính kèm thêm biểu tượng bánh ga-tô nữa.

Sự kiện vừa được phát ra chưa tới ba tiếng, lượt bình luận đã vượt qua con số 100, 000. Kiều An Hảo mở ra, như thường lệ là một nhóm fan liên tục hô to: "Ông xã".

Kiều An Hảo cũng gửi tin chúc mừng trên weibo d. i. e. n d. a. n l. e q. u. y d. o. n cho Tống Tương Tư. Cô không ngờ rằng Tống Tương Tư rất

nhANH LIỀN TRẢ LỜI CÔ: CÁM ƠN EM GÁI.

Trong bộ phim Khuynh Thành Thời Gian, Kiều An Hảo đóng vai em gái của Tổng Tương Tư. Lúc diễn, Tổng Tương Tư thường gọi Kiều An Hảo là "em gái", do đó từ "em gái" này chỉ là xưng hô bưng bít trong phim ra ngoài thôi.

Chỉ trong chốc lát, dòng tin nhắn của cô đã tăng lên tới 1000 lượt trả lời của fan Tổng Tương Tư. Lục Căn Niên cũng tham gia đóng Khuynh Thành Thời Gian, mà Tổng Tương Tư lại gọi cô là "Em gái", nên mọi người liền sẽ biết Kiều An Hảo cũng có vai trong phim, tất nhiên không ít fan của anh cũng bay vào:

"Hóa ra cô là người tình mới của ông xã nhà tôi à!"

"Xinh đẹp nha!"

"Quay thì quay, nhớ không được quyến rũ ông xã nhà tôi!"

"Ai da, sao ông xã lại tìm cho mình tình địch càng ngày càng đẹp thế này, áp lực quá đi!"

...

Kiều An Hảo cứ thế nhàm chán nhìn hết comment trên trang weibo của mình. Cô cũng không biết mình lướt cuộc xem tới dòng thứ mấy trăm, thì cơn buồn ngủ bỗng ập đến, cô liền chìm vào giấc ngủ say.

-

Lúc Lục Căn Niên lái xe vào trong sân biệt thự Cẩm Tú Viên, anh nhìn gian phòng biệt thự qua cửa kính xe, thấy đèn đã tắt, chỉ có hai phòng ngủ lầu một và lầu hai còn bật đèn ngủ.

Lục Căn Niên không lái xe vào ga ra, trực tiếp dừng trước cửa, sau đó xuống xe, mở cửa đi vào nhà.

Má Trần đã ngủ, nên không ai ra đón.

Lục Căn Niên đổi giày, theo đèn tường phòng khách đi lên lầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 118

Trong Phim Và Ngoài Đời (4)

Đẩy cửa phòng ngủ, bên trong là một mảng yên tĩnh, Lục Căn Niên đi vào liền có thể nhìn thấy Kiều An Hảo đang nằm nghiêng trên giường ngủ thật sâu.

Lục Căn Niên bước từng bước nhẹ nhàng, không tiếng động đến bên giường. Dưới ánh đèn mờ nhạt, anh nhìn chăm chăm vào khuôn mặt Kiều An Hảo một hồi lâu, sau đó vươn tay, rút lấy chiếc di động trong tay Kiều An Hảo, đặt lên tủ đầu giường, rồi lấy chân nhẹ nhàng đắp kín phần lưng cô phơi ra hơn phân nửa.

Lục Căn Niên thuận thế ngồi trên giường, một hồi sau mới vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào gò má cô. Ngón tay cái chậm rãi vuốt ve hàng mi phía dưới, như động tác lau đi nước mắt, cuối cùng tay anh dừng lại trên đầu cô, lẳng lặng đặt thật lâu cũng không di chuyển.

Kể từ hơn năm năm trước đây, anh biết cô là người mà anh không thể yêu, nên anh luôn hờ hững lạnh nhạt trước mặt cô, cho dù đôi khi vượt ngoài tầm kiểm soát, anh cũng sẽ nhanh chóng che đậy cảm xúc thật sự của anh, để cô không nhận thấy được đằng sau anh lại mất khống chế vì lý do thực sự là tình yêu.

Cả cuộc đời này, ngoại trừ người mẹ thân sinh ra anh, người duy nhất anh quan tâm cũng chỉ có cô thôi.

Mẹ cho anh sinh mạng, để anh đến được với thế giới này, cảm thụ được tất cả mọi thứ đen tối lạnh lẽo nhất của thế giới này.

Mà cô lại khiến anh được tái sinh, để cho anh thấy trên thế giới này, ban đầu vẫn còn tồn tại một loại thanh sạch và ấm áp.

Cô không biết rằng cô là toàn bộ hy vọng và động lực sống của anh trong kiếp người này.

Ngay cả bây giờ, anh thăng chức rất nhanh, anh cao cao tại thượng, cô vẫn như cũ là niềm hi vọng và động lực của anh.

Không ai biết rằng anh trên thế giới này, rõ ràng là người có gia đình, nhưng từng ấy năm vẫn luôn là một thân một mình.

Cho dù hiện tại có nhiều người vây quanh anh như thế, nhưng họ không biết được kỳ thật nội tâm anh cô đơn hơn bất cứ ai khác. Lqđ

Hồi nhỏ, anh không mơ ước bao nhiêu, chỉ có cô. Nhưng thứ anh không có được nhiều lắm, trong đó cũng có cô.

Anh từng nghĩ tới muốn tranh đấu, chỉ là còn chưa bắt đầu đã không có tư cách, sau đó thì cô bắt đầu tránh né anh.

Ngay cả bản thân anh cũng không hiểu tại sao cô bắt đầu né tránh anh?

Cho đến bây giờ, anh vẫn còn nhớ rõ, cô hoàn toàn rút khỏi thế giới của anh là từ bữa tiệc của Hứa Gia Mộc, vì lúc đó anh vì cô mà tâm trạng rất tệ, nên đã uống không ít rượu. Trong lúc mơ mơ màng màng thì cảm giác dường như cô đi đến bên cạnh mình, hỏi anh một câu nhưng cụ thể là gì thì anh không rõ. Vì say khướt rồi nên anh cũng không nhớ chính mình lúc ấy đã trả lời như thế nào, chỉ là khi tỉnh lại thì không thấy cô trong phòng nữa. Anh hỏi Hứa Gia Mộc cô về hồi nào thì được cho biết là cô đã về từ sớm. Anh nghĩ chắc đó chỉ là ảo giác, cho nên cũng không để ý nhiều.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 119

Trong Phim Và Ngoài Đời (5)

Từ sau bữa tiệc của Hứa Gia Mộc lần đó, anh nhín chút thời gian trong lúc bận bịu ngập đầu, số lần anh gặp cô cũng dần dần ít đi, thỉnh thoảng có chạm mặt thì cô cũng không nói chuyện với anh.

Thật ra, so với việc khiến cô từ yêu biến thành không thể yêu năm năm trước, thì việc cô từng bước rời xa khỏi thế giới của anh thì đau khổ hơn nhiều.

Lục Căn Niên dừng nơi đáy mắt Kiều An Hảo, có rất nhiều cảm xúc đan xen: đau đớn, yêu thương, khổ sở, ấm áp, bất đắc dĩ... Cuối cùng tất cả đều biến thành căn bệnh của trái tim.

Chỉ những lúc cô không nhìn thấy, anh mới dám để cho những cảm xúc ấy lộ ra một cách chân thật.

Nhìn như luôn ra vẻ không sao cả, nhưng thật ra trong lòng cực kỳ quan tâm.

Lục Căn Niên nghĩ tới đây, không thể không hít một hơi thật sâu, sau đó kéo thần trí về, anh từ từ cúi xuống và nhẹ nhàng mà hôn lên thái dương của cô. Anh muốn nói với cô gái đang ngủ say này một câu "Anh yêu em", nhưng yết hầu lên xuống hai lần cũng không phát ra được. Anh chỉ đành chậm rãi đứng lên rồi bỏ đi.

Có một loại tình yêu dù gắng thế nào cũng không thể thốt nên lời được.

Vì vừa ra khỏi cửa miệng liền sẽ bay đi mất.

Đối với anh mà nói, anh đã mất quá nhiều nên không còn gì để mất nữa, do đó chỉ có thể tuyệt vọng duy trì tình trạng hiện tại.

Mặc dù tình hình hiện nay rất là tệ.

Niềm vui treo ở bên rìa, tình yêu giấu dưới đáy lòng.

-

Ngày hôm sau, má Trần rời giường, đang định ra khỏi phòng ngủ đi chuẩn bị bữa sáng, kết quả mở cửa, liền nhìn thấy Lục Căn Niên từ trên lầu đi xuống.

Má Trần hoài nghi rốt cục ông Lục tối qua trở về hồi nào, cho nên sững sốt một lúc, mới mở miệng lên tiếng chào hỏi dien' dan' le' quy' don': "Chào buổi sáng, ông Lục."

Lục Căn Niên không nói gì, chỉ gật đầu, liền đi về phía cửa, thay giày. Lúc lấy chìa khóa xe, Lục Căn Niên nói với má Trần một câu: "Đừng nói cho bà chủ biết tôi đã trở về."

Sau đó cũng không chờ má Trần kịp phản ứng kịp, liền trực tiếp đẩy cửa rời đi.

Cho đến khi má Trần hồi hồn thì chỉ còn mơ hồ tiếng xe Lục Căn Niên rời đi vọng lại.

Má Trần đứng tại chỗ, lắc cái đầu mờ tịt, chẳng qua là cảm thấy ông Lục thực kỳ lạ, rõ ràng là quan tâm tới bà chủ, sao cứ phải nghĩ mọi cách giấu giếm đi chứ?

-

Hai ngày kế tiếp, Kiều An Hảo đều ở lại Cẩm Tú Viên, không ra ngoài, mỗi ngày đều trôi qua yên ả như thường lệ. Lục Cẩn Niên đang nghỉ phép ba ngày nay, cũng không trở về, nhưng Kiều An Hảo nghe tin tức và được biết rằng hai ngày nay anh đều vẫn ở trong nội thành.

Chỉ có điều nửa đêm lúc má Trần dậy đi toilet, một lần vô tình nhìn qua cửa sổ thấy xe Lục Cẩn Niên.

Đậu trong sân biệt thự, anh ngồi bên trong, không xuống xe, cũng không đi vào phòng, mà ngây người một hồi thật lâu, sau đó liền lái xe đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 120

Trong Phim Và Ngoài Đời (6)

Trở về đoàn phim, sang ngày hôm sau vẫn quay như thường lệ, từ sáng đến tối đều là cảnh quay của Tống Tương Tư, Trình Dạng và Lâm Thi Ý. Mãi cho đến khi màn đêm buông xuống, mới tới phiên Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo.

Bối cảnh của cảnh quay này là vào buổi tối, nam hai đi đã lâu không tung tích nhưng lại đột nhiên về trong trạng thái say khướt, lầm tưởng nữ hai là người mình yêu nên thổ lộ và hôn say đắm.

Nhưng mọi người trong giới showbiz đều biết, Lục Cẩn Niên từ lúc vào làng đến nay, những màn bắt buộc có cảnh hôn thì cũng chỉ là hôn giả.

Vì vậy từ đầu buổi, đạo diễn đã nói với Kiều An Hảo chỉ là hôn giả, nhưng dầu như thế thì cũng là cảnh hôn đầu tiên của hai người, cho nên Kiều An Hảo từ sáng sớm mà đã bắt đầu lo lắng, một mực căng thẳng mãi cho tới cảnh quay tối.

Theo tiếng chuẩn bị của đạo diễn, Kiều An Hảo ra trước trường quay, ngồi trên chiếc ghế sofa xem ti vi.

Sau đó theo tiếng bắt đầu của đạo diễn, các máy quay chung quanh Kiều An Hảo bắt đầu chuyển động 365 độ.

Cho đến khi đạo diễn thấy hài lòng với cảnh quay, mới ra hiệu cho Lục Cẩn Niên.

Để cho có cảm giác, Lục Cẩn Niên hơi uống chút rượu, nhưng chưa đạt được mức ngà ngà say thì đã thấy ám hiệu của đạo diễn. Anh liền lắc lư đẩy cánh cửa bước vào phòng.

Kiều An Hảo nghe tiếng cửa mở, lập tức quay đầu lại, thấy Lục Cẩn Niên đứng không vững nơi cửa, dd. idễn đđ. àn ll. ê qq. úy đang loay hoay với đôi dép lê. Vì vậy cô liền tiến lên trước, giúp Lục Cẩn Niên thay giày, sau đó đỡ Lục Cẩn Niên đi đến bên ghế sofa, ngồi xuống. Thời điểm cô đang chuẩn bị đi rót ly nước cho Lục Cẩn Niên, anh đột nhiên ôm chầm lấy cô, ấn ngã cô xuống ghế.

Cảnh quay tới đây không có một chút sơ hở. Kế tiếp là Lục Cẩn Niên say khướt nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, nhìn lại nhìn, rồi hôn lên.

Nhưng thời điểm Lục Cẩn Niên cúi đầu xuống hôn Kiều An Hảo, bị đạo diễn hô một tiếng "Cắt", ngay sau đó truyền đến tiếng đạo diễn: "Lục ảnh đế, biểu cảm của cậu không tốt, làm lại một lần nữa."

Đây là lần đầu tiên cảnh diễn của Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên không tốt, phải quay lâu như vậy, hơn nữa nguyên nhân còn là Lục Cẩn Niên.

Vì cứ mỗi lần quay lại, không biết là do trạng thái của Lục Cẩn Niên không tốt, hay là vì nguyên nhân khác, mà cứ tới đoạn hôn Kiều An Hảo là anh liền có vấn đề.

"Cắt, Lục ảnh đế, tư thế cậu hôn sai rồi."

"Cắt, Lục ảnh đế, lúc cậu hôn tiểu Kiều, không nhìn cô ấy."

"Cắt, Lục ảnh đế..."

"Cắt..."

Cứ sai liên tiếp như thế, cho dù Lục Căn Niên là CEO của Truyền thông Hoàn Ảnh, cũng chọc cho đạo diễn bốc hỏa. Do đó, mỗi lần quay hỏng, ông trực tiếp nói: "Không được, không được, nghỉ ngơi 10 phút. Lục ảnh đế, cậu chỉnh lại cảm giác đi. Thợ trang điểm, dậm lại!"

Vì trạng thái đêm nay của Lục ảnh đế cực kém, người xung quanh bắt đầu xì xào bàn ra tán vào.

Lục Căn Niên vẫn khuôn mặt lạnh nhạt bình tĩnh, chờ sau khi thợ trang điểm chỉnh lại hóa trang xong, anh như đã đưa ra quyết định cho một chủ ý, nói với đạo diễn bên cạnh: "Cảnh hôn lát nữa, không hôn giả."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 121

Trong Và Ngoài Phim (7)

Lục Căn Niên vẫn giữ biểu cảm lạnh nhạt bình tĩnh, chờ nhân viên trang điểm chỉnh trang lại cho mình, anh như đã đưa ra được quyết định cho một chủ ý, quay sang đạo diễn bên cạnh nói: “Cảnh hôn lát nữa, không cần hôn giả.”

Âm thanh của anh nghe như không có cảm xúc gì đặc biệt, cũng không cao lắm, nhưng vẫn rơi vào tai một đám nhân viên và diễn viên của đoàn làm phim đứng cách đó không xa, bọn họ còn đang trưng ra vẻ mặt buồn bực vì anh liên tục NG trong nháy mắt trở nên sững sốt vì lời nói của anh.

Cảnh hôn lát nữa, không cần hôn giả ... Đây là ý gì? Không phải từ trước đến giờ anh không bao giờ diễn cảnh hôn thật hay sao?

Sâu trong đáy lòng mọi người đều lờ mờ đoán ra được đáp án nhưng không ai dám tin tưởng vào nó, tất cả đều anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, sau đó đồng loạt đem tầm mắt đặt trên người Lục Căn Niên và đạo diễn.

Đạo diễn rõ ràng nghe được ý tứ diển đàn lqđ rành mạch trong lời nói của anh, nhưng cuối cùng cũng cảm thấy vô cùng khó tin.

Hôn thật đối với Lục Căn Niên mà nói, từ trước đến giờ đều vô cùng khó xảy ra, phải biết rằng từng có một nhà sản xuất mãnh liệt yêu cầu anh thực hiện hôn thật, ai nào mà copy không xin phép thì đều bị nã tàn hết kết quả Lục Căn Niên vẫn cố chấp làm theo ý mình như cũ sau đó hủy bỏ

hợp đồng với ông ta, cuối cùng còn bị kiện cáo, bồi thường rất nhiều vì đơn phương chấm dứt hợp đồng trái pháp luật.

Vì lẽ đó nên đạo diễn từ chối hơn nửa ngày, xong vẫn cố ý hỏi lại anh để khẳng định chắc chắn: “Ông Lục, lời này của ông là có ý gì?”

Lục Căn Niên nhìn không chớp mắt về phía trước, từ đầu đến cuối đều không mở miệng nói chuyện, vẫn đợi nhân viên trang điểm chỉnh sửa lại kiểu tóc cho anh, mới đứng lên, nhìn lướt qua về phía đạo diễn, âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng trả lời đạo diễn đúng trọng tâm vấn đề: “Cảnh quay lát nữa, để cho hôn thật.”

Sau đó liền quay đầu, nhàn nhã liếc mắt một cái sang trợ lý ở bên cạnh, trực tiếp buông một câu: “Tôi đi toilet.”, sau đó ung dung bước đi.

Tổng Tương Tư vừa thông dong tào nhĩ ngồi nghỉ ngơi ở trên ghế, vừa xem cảnh diễn của Kiều An Hảo và Lục Căn Niên, đang cầm chai nước khoáng để uống nước thì đột nhiên nghe được mấy chữ Lục Căn Niên vừa thốt ra, liền câu lên một nụ cười không thể che giấu, nước theo đó chảy vào trong mũi, sau đó lại vì quá nhiều nước mà không kiềm được phun hết trên mặt đất rồi kịch liệt ho khan, trong lòng lại không nhịn được khinh thường: Lục Ảnh đế rõ ràng muốn ăn đậu hủ của người khác, thế mà lại bày ra bộ dáng như kiểu mình rất mệt mỏi vì phải ăn quá nhiều.

Tiếng ho khan của Tổng Tương Tư làm Lục Căn Niên hơi quay đầu một chút, vừa lúc này, Tổng Tương Tư cũng ngẩng đầu, nhìn về phía anh, lúc tầm mắt hai người tiếp xúc nhau, Tổng Tương Tư dù ho khan vô cùng khó nhọc vẫn không quên ném lại cho anh một ánh mắt trêu tức.

Lục Căn Niên nhìn thấy ánh mắt kia, mặt mày lại càng trầm lặng, trực tiếp quay đầu, bước chân rời đi dường như cũng nhanh hơn.

Lục Căn Niên thế nhưng lại đồng ý hôn thật, điều này đối với, đạo diễn mà nói, là một chuyện vô cùng đáng mừng, phải biết rằng, tin tức này

truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ gây chấn động rất lớn.

Cho nên đạo diễn vừa lĩnh hội được tin tức này, liền trực tiếp chạy đến trước mặt Kiều An Hảo đang ngồi chỉnh lại trang điểm, căn bản không phải để hỏi ý của Kiều An Hảo xem có chấp nhận hôn thật hay không, mà bộ dáng giống như đem chuyện tốt đến với cô: “Tiểu Kiều, nói cho cô biết nhé, cảnh hôn của cô và Lục Ảnh để lát nữa, sẽ chuyển thành hôn thật.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 122

Trong Phim Và Ngoài Đời (8)

Kiều An Hảo như gặp phải cú sốc lớn, không thể tin hỏi lại đạo diễn: “Hôn thật?”

"Đúng, hôn thật!" Đạo diễn không hề do dự khẳng định lần nữa với Kiều An Hảo, sau đó khá kích động lại nói: “Tiểu Kiều, tôi nghĩ trong thời gian cô làm diễn viên, chắc chắn có người đã nói với cô rồi. Điều cơ bản nhất của một diễn viên chính là rèn luyện hàng ngày thì mới trở nên chuyên nghiệp được. Chỉ là quay phim thôi mà, đừng căng thẳng, cũng đừng câu nệ, tận lực nhập vai vào hôn, không có chuyện gì to tát hết.

Nói xong, đạo diễn hăng hái bừng bừng quay người rời đi, tới thẳng trường quay, chỉ đạo các nhân viên công tác khôi phục lại hiện trường cảnh quay lộn xộn.

Vì phấn khích nên đạo diễn nói chuyện hơi lớn tiếng. Vốn dĩ mọi người đang đoán già đoán non liệu Lục Cẩn Niên có thật muốn quay cảnh hôn thật với Kiều An Hảo không, bây giờ biết kết quả rồi thì ngay lập tức lượng người đến vây xem tăng vọt.

Hầu hết đều là các nữ diễn viên và nữ nhân viên công tác đang bàn tán xôn xao trong giọng điệu hâm mộ pha lẫn đổ kị.

“Ông trời ơi, Lục ảnh đế vậy mà muốn quay cảnh hôn thật nè trời.”

“Kiều An Hảo thật là tu tám kiếp mới được may mắn hôn Lục ảnh đế.”

“Đúng nha, hôn thật á hả, là hôn bằng lưỡi á...”

...

Xung quanh túm năm tụm bảy mỗi người một câu. Kiều An Hảo thì không có tâm tư đi nghe mấy người bàn tán, trong đầu cô hiện giờ chỉ có suy nghĩ phải hôn sâu với Lục Căn Niên như thế nào...

Thực tế không phải là anh và cô chưa từng hôn nhau, nhưng hôn sâu thì... là lần đầu tiên.

Truyện được đăng tải duy nhất tại di-ễn đ-àn l-e qu-y đ-ôn. Các bạn hãy tẩy chay ném đá các trang ăn cắp nhé.

Kiều An Hảo càng muốn làm tốt thì càng hồi hộp.

Lục Căn Niên rất nhanh trở về trường quay, khác với vẻ căng thẳng của Kiều An Hảo, anh lại trông rất bình tĩnh, như thể cảnh quay kế cũng chẳng khác gì so với những cảnh quay thường.

Theo ký hiệu của đạo diễn, hai người vào vị trí của mình. Trường quay phút chốc trở nên yên tĩnh, tất cả mọi người chăm chú theo dõi Kiều An Hảo và Lục Căn Niên.

Từ lúc bắt đầu quay cảnh Lục Căn Niên bắt lấy cánh tay Kiều An Hảo rồi đè ngã cô lên ghế sofa, tuy đáy lòng Kiều An Hảo hồi hộp nhưng tổng thể vẫn không xảy ra vấn đề gì. Chỉ là lúc Lục Căn Niên nhìn chăm chăm cô chuẩn bị hôn, Kiều An Hảo vô cùng khẩn trương, có chút bất an nhắm tịt mắt lại. Lúc này môi Lục Căn Niên chỉ cách môi Kiều An Hảo chỉ 1 cm thôi, nhưng đạo diễn lại đột nhiên hô "Cắt".

Lục Căn Niên đành đột ngột dừng lại hành động

Đây là lần đầu tiên Kiều An Hảo quay phim tới nay bị NG, nhưng trái lại đạo diễn cực kỳ khoan dung, giọng điệu khá hòa nhã nói một câu: “Tiểu Kiều, cô nhắm mắt sớm quá, phải chờ lúc hai người hôn rồi mới được nhắm.”

Tốt Joanne gật đầu, nói: "Thực xin lỗi", và sau đó quay lại từ đầu.

Lần này, Kiều An Hảo không nhắm mắt trước, nhưng khi môi Lục Căn Niên dán lên môi cô thì cô nàng hóa đá đặc biệt cứng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 123

Trong Phim Và Ngoài Đời (9)

Môi Lục Cẩn Niên dán lên môi cô, mơn trớn hai cái, đầu lưỡi đang chuẩn bị cạy mở môi cô thì chợt ngừng động tác lại, sau đó ngẩng đầu, ra vẻ ngần ngại nói với đạo diễn: “Xin lỗi, tôi thấy lúc này chưa được tốt, làm lại lần nữa đi.”

Đạo diễn gật đầu, ra hiệu nhân viên công tác đi tới sửa sang lại trường quay.

Tuy rằng Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo đóng chung, nhưng ngoại trừ đối thoại theo lời kịch bản trong lúc quay thì hai người rất ít nói những lời dư thừa. Khi Lục Cẩn Niên đứng dậy khỏi người Kiều An Hảo giữ khoảng cách, lần đầu tiên nói chuyện với Kiều An Hảo đang ngồi dậy trên ghế sofa: “Lát nữa quay, lúc tôi nhìn cô thì cô nhớ phải nhìn lại tôi. Trong kịch bản viết rõ ràng là hai người đối mặt!”

Kiều An Hảo đương nhiên biết là phải đối mặt, nhưng khi cô và Lục Cẩn Niên mắt đối mắt, thì ánh mắt cô đều rơi vào trạng thái tự do, hoàn toàn không dám nhìn thẳng vào con người của Lục Cẩn Niên. Vì vậy lúc anh bất chợt vạch trần điểm ấy, Kiều An Hảo hơi đỏ mặt, gật đầu, nhẹ giọng “Ừm” một tiếng.

Lục Cẩn Niên không phản ứng, chỉ thờ ơ quay đi.

Cảnh quay này đã liên tục NG rất nhiều lần rồi, cho nên lần này trước khi bắt đầu quay, đạo diễn không kiên nhẫn lặp đi lặp lại các điều lưu ý trong công việc, sau đó nói với Kiều An Hảo một câu: “Tiểu Kiều, đừng căng thẳng, hãy thả lỏng một chút.”

Lúc này mới ra hiệu bắt đầu quay.

Trong phòng khách biệt thự trang hoàng xa hoa, ánh đèn mờ nhạt rọi lên cơ thể Kiều An Hảo, cô lặng lẽ xem tivi le-ê q'uy đ, ôn. Lúc nghe tiếng cửa mở, cô liền ngoảnh đầu lại và thấy Lục Cẩn Niên đang say bí tỉ bước vào nhà, cô lập tức chạy đến dìu Lục Cẩn Niên tới bên ghế sofa. Kiều An Hảo nói theo lời kịch. Khi cô chuẩn bị đi lấy nước, người đàn ông đột ngột nắm lấy cổ tay cô.

Lục Cẩn Niên nắm chặt tay cô, không như lần NG trước, cái sức mạnh này như thể đang cố gắng bắt lấy thứ mình muốn.

Kiều An Hảo ngẩn ra, rồi cả người đột nhiên bị ngã xuống ghế, sau đó Lục Cẩn Niên đè lên người cô, nhìn chăm chăm vào mắt cô.

Khi hai con mắt giao nhau, tiềm thức Kiều An Hảo rất muốn trốn tránh, nhưng trong đầu chợt nhớ tới lời Lục Cẩn Niên nói sau cảnh quay NG trước, vì vậy cô cố nén không để cho tầm mắt chuyển hướng mà đồng dặc nhìn thẳng vào mắt anh.

Đôi mắt của người đàn ông rất đẹp, đen láy thâm thúy đến không thấy đáy. Mặc dù trong lúc diễn, anh cố gắng thu liễm ánh mắt lạnh nhạt, nhưng vẫn khiến người khác có một loại cảm giác rất xa cách.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 124

Trong Phim Và Ngoài Đời (10)

Hai người lặng lẽ nhìn mắt nhau khoảng mười giây, ngay khi Kiều An Hảo cho rằng Lục Cẩn Niên sẽ cúi xuống hôn môi mình thì ánh mắt anh chợt thay đổi. Đôi mắt luôn có sắc thái hờ hững tĩnh lặng bắt đầu sâu thăm thẳm và trở nên dày đặc đến tận cùng. Đáy mắt anh có một cổ cảm xúc kỳ lạ cuộn lên, càng lúc càng mãnh liệt như xoáy nước, thu hút Kiều An Hảo không thể rời tầm mắt. Sau đó cô thấy trong mắt anh là một sự yêu thương và nỗi đau sâu sắc nhưng nồng nàn.

Đáy lòng Kiều An Hảo phút chốc tê dại như có dòng điện đánh trúng, cùng lúc ấy trống ngực cũng đập liên hồi càng lúc càng nhanh như thể muốn nhảy ra khỏi lồng ngực cô vậy.

Lục Cẩn Niên từ từ cúi thấp xuống, từng chút từng chút. Cánh môi anh khẽ run rẩy, nhẹ nhàng chạm vào môi cô.

Một dòng điện thế cao áp bắn ra từ môi hai người, nhanh chóng truyền đi khắp cơ thể.

Giây phút môi anh tiếp xúc môi cô cũng chưa có thêm động tác mới, chỉ yên tĩnh dán sát cùng một chỗ với nhau.

Không ai giành phần chuyển động trước.

Bên tai ngoài tiếng máy quay loạt xoạt di chuyển cũng không có âm thanh nào khác. Trong thời điểm đó, cả thế giới như lâm vào một mảnh tĩnh lặng.

Lục Cẩn Niên một giây trước an tĩnh bất động, đột nhiên ngang ngược cạy mở cánh môi Kiều An Hảo. Đầu lưỡi xông vào, tung hoành xâm chiếm trập địa, quấn chặt lấy lưỡi mềm mại của cô, gắt gao quấn quít một chỗ.

Lúc này, Kiều An Hảo không phân biệt rõ đây tới cùng là quay phim hay một giấc mơ, nhưng cô cứ thế đắm mình trong đó. Cô không nén được liền nhắm hai mắt lại, cả người hoàn toàn chìm đắm vào nụ hôn say mê ấy. Mọi âm thanh bên tai đều dần dần xa rời, chỉ còn tiếng thở dốc của anh và cô, cùng nhịp tim hai người tang tóc vượt trội.

Anh mạnh mẽ hôn cô, d;đ;l;q;đ mang theo vài phần dứt khoát, mỗi lúc một sâu, thậm chí từ từ đặt cả sức nặng cơ thể lên người cô, như thể bất cứ khi nào cũng muốn nuốt cô vào bụng.

Chỉ trong khi diễn, anh mới dám đem tất cả tình yêu của mình bùng phát, dốc hết toàn lực hôn cô thật sâu.

Nụ hôn kéo dài rất lâu mới ngừng lại. Môi Lục Cẩn Niên chậm chậm rút khỏi môi Kiều An Hảo, đôi mắt tinh tế của anh lảng lạng dừng ở trên người cô.

Vì quá say đắm vào nụ hôn dài vừa rồi, nên hô hấp của anh khá dồn dập, hơi thở liên tục phả lên gò má cô.

Đạo diễn đứng ở một bên nhìn màn hình, cẩn thận suy nghĩ về cảnh hôn rốt cục có thể kết thúc mỹ mãn. Khi ông đang định hô "Cắt", Lục Cẩn Niên chợt chậm rãi đưa tay vuốt ve hai gò má Kiều An Hảo.

Phản ứng lại hành động của anh, hàng lông mi dài đang nhắm run nhẹ, rồi cô khẽ hé mở mắt.

Tâm mắt hai người một lần nữa khóa chặt nhau.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 125

Trong Phim Và Ngoài Đời (11)

Đáy mắt Lục Cẩn Niên vẫn còn lưu lại thứ tình cảm kích động kia, còn chưa thể nguôi ngoai, anh lảng lảng nhìn chăm chăm cô trong chốc lát, ngón tay chậm rãi vuốt ve hai gò má của cô.

Trong nháy mắt, người đàn ông luôn bị cho là lạnh nhạt quái gở đó, hiện giờ toàn thân chỉ còn lại sự dịu dàng vô bờ.

Động tác của anh rất nhẹ nhàng, không chút nào che lấp cảm xúc của mình, giống như cô chính là bảo bối mà anh trân trọng nhất trên thế giới này, thanh âm mang theo vài phần men say vài phần trầm thấp mê hoặc lăm lăm: “Em biết không? Chỉ một nụ cười lơ đãng của em liền khiến cho toàn bộ thế giới của tôi trở nên ấm áp.”

-

Cảnh hôn qua đi, đáng nhẽ sẽ có tiếng hô "cắt" của đạo diễn nhưng mãi vẫn chưa ngừng lại, vì hiện tại Lục Cẩn Niên vẫn đang tiếp tục diễn, nhân viên công tác nhin không được kinh ngạc nhìn về phía đạo diễn, đạo diễn lại làm một tư thế trầm ngâm, nhìn chăm chăm trên các các thông số hình ảnh trên màn hình, vẻ mặt tràn đầy kích động.

thật ra lời thoại trong kịch bản hoàn toàn không phải như vậy, không nghĩ tới, Lục Cẩn Niên thế nhưng lại có thể sáng tạo ra lời thoại động lòng người như vậy, đều là như vậy làm cho người xem vô cùng phấn chấn!

-

thanh âm của Lục Căn Niên, tựa như trong thứ mật ngọt ngào rót vào lỗ tai Kiều An Hảo, để rồi chìm đắm vào lòng cô, cô nhìn ánh mắt Lục Căn Niên, bắt đầu trở nên có chút hoảng hốt.

Lục Căn Niên có khuôn mặt vô cùng đẹp, mềm mại dịu dàng vẫn lan tràn trong mắt anh, anh nhìn chăm chăm Kiều An Hảo thật lâu, sau mới nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm trong trẻo lạnh lùng, mang theo vài phần khàn khàn, đem một câu mà anh giấu ở đáy lòng rất nhiều năm, chậm rãi nói ra: “Có Cẩm Năm của em, An Hảo.”

“Cho nên...” Theo lời nói của mình, anh cũng chậm rãi chạm trán hai người vào nhau, ngón tay vẫn đang đặt trên gò má cô bắt đầu có chút run rẩy nhẹ nhẹ, anh dừng ước chừng vài giây, nhìn vào đôi của cô, bây giờ đang triền miên, sau đó nuốt một ngụm nước miếng, mở miệng nói, lộ ra rất nhiều bí ẩn cùng thương cảm: “Vĩnh viễn ở bên cạnh anh, được không?”

Lục Căn Niên nói xong lời này, dưới đáy lòng yên lặng bổ sung thêm hai chữ: Kiều Kiều...

Những lời này, đều là nói cho cô nghe, cũng chỉ có thể thông qua cách này nói cho cô nghe.

Cẩm năm âm khác là Căn Niên, An Hảo là cô.

Thật ta ý tứ anh đang muốn biểu đạt, là có Căn Niên của em, An Hảo.

đáy mắt Kiều An Hảo hoảng hốt, trở nên có chút mờ mịt, trong nháy mắt, cô hoàn toàn quên chính mình còn đang quay phim, cô cảm thấy hết thảy, là một giấc mộng vô cùng đẹp.

Cô không hề động đậy, anh cũng không có nhúc nhích, hai người vẫn lặng lẽ duy trì tư thế như vậy.

Đạo diễn ở nhìn chăm chăm màn hình, sau đó, cầm lấy loa, hô một tiếng: “Cắt!”

Sau đó liền không tiếc lời khen: “Hoàn hảo, cảnh quay vừa rồi thật là vô cùng tốt !”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 126

Trong Phim Và Ngoài Đời (12)

Theo tiếng đạo diễn vừa vang lên, Lục Cẩn Niên không chút lưu luyến tách khỏi Kiều An Hảo, sự ấm áp và dịu dàng lúc đóng phim khi này trở lại thờ ơ và xa cách của thường ngày. Cảnh quay hoàn tất, anh trực tiếp cất bước bỏ đi.

Thời điểm Lục Cẩn Niên đi ngang qua Tổng Tương Tư, cô nàng nghiêng đầu nhìn anh, hào phóng nở một nụ cười thật rạng ngời, ẩn ý nói một câu: "Lục đại ảnh đế của chúng ta đã có thể lấy giả tráo thật rồi!"

Tổng Tương Tư cố tình nhấn mạnh bốn chữ "Lấy giả tráo thật".

Lục Cẩn Niên làm như từ đầu không nghe thấy lời của Tổng Tương Tư, không nhìn đến cô lấy một cái, đi thẳng một mạch tới chỗ trợ lý, nhỏ giọng ném một câu cực cực nhạt: "Đi tẩy trang", ngay sau đó đi trước về phòng hóa trang.

Lục Cẩn Niên rời đi đã lâu, mà Kiều An Hảo vẫn còn ngây ngốc nằm trên ghế sofa, mãi đến khi Triệu Manh chạy tới gọi, cô mới phục hồi tinh thần một chút, sau đó lại hồn vía lên mây, bước theo sau Triệu Manh đi vào phòng thay đồ.

Cảnh quay vừa rồi quả thật cực kỳ xuất sắc, Triệu Manh không nhận được tấm tắc khen Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên. Kiều An Hảo một chữ

cũng chưa nghe, tâm trí cô hiện giờ chỉ quay quanh ánh mắt Lục Cẩn Niên nhìn cô lúc quay phim khi đó, nụ hôn anh trao và những lời nói kia...

Giữa môi và răng cô vẫn còn vương lại hương vị và độ ấm khi anh hôn.

Kiều An Hảo chạm vào đôi môi mình, đđ. sau lqđ. đó mặt liền ửng hồng.

Khi Kiều An Hảo và Triệu Manh tiến vào phòng hóa trang, đúng lúc Lục Cẩn Niên vừa tẩy trang xong, thay quần áo, từ bên trong đi ra.

Kiều An Hảo vẫn đắm chìm trong cảnh quay chưa lấy lại tinh thần, mãi đến lúc nghe Triệu Manh hô "Ông Lục", cô mới ngẩng đầu, nhìn Lục Cẩn Niên bước ra từ cửa phòng hóa trang. Vốn mặt cô có chút ửng hồng, nhất thời trở nên càng đỏ hơn, cũng chào một tiếng: "Ông Lục."

Lục Cẩn Niên không chút biểu tình nào trên mặt, bước chân vẫn giữ đều tốc độ. Ngay lúc Lục Cẩn Niên đi ngang qua, Kiều An Hảo trộm nhìn anh một cái. Anh như thể đã nhận ra tầm mắt của cô, khẽ liếc đôi mắt đậm mạc không cảm xúc qua phía cô, vẻ mặt không có bất kỳ thay đổi gì, như cô là một người xa lạ không liên quan, sau đó đi thẳng.

Kiều An Hảo vô thức quay đầu lại nhìn bóng lưng Lục Cẩn Niên, chỉ thấy mỗi lạnh lùng hờ hững, so với sự dịu dàng ấm áp ở cảnh quay ấy thì đó dường như chỉ là ảo tưởng của cô mà thôi.

Kiều An Hảo nháy mắt tìm được bình ổn nơi con tim, lập tức thanh tỉnh lại. Đó chẳng qua chỉ là một giấc mơ đẹp, tỉnh mộng, cô nên trở về với thực tế. Những dịu dàng và tình cảm của anh chỉ là nhu cầu lúc quay, không phải cho cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 127

Cô Có Gì Muốn Hỏi Tôi? (1)

Mặc dù Kiều An Hảo nghĩ như vậy, nhưng đáy lòng vẫn có một nỗi mất mát to lớn. Cảnh quay buổi tối có nhiều người xem như thế khiến người ta có chút mệt mỏi, nên sau khi tẩy trang, gương mặt cô trông khá bơ phờ. Về tới phòng khách sạn, Kiều An Hảo liền trực tiếp bò lên giường.

Kiều An Hảo nhắc di động lên, tính cài đặt chuông báo thức theo thói quen, mới nhớ tới ngày mai cô không có cảnh quay với Lục Cẩn Niên, nên điều chỉnh sang chế độ im lặng, rồi đặt trên tủ đầu giường.

Kiều An Hảo ngủ không yên giấc, không biết có phải do cảnh quay tối đó, Lục Cẩn Niên đã để cho cô cảm xúc quá sâu lắng, vì vậy ban đêm mơ thấy mộng. Trong mơ anh bày tỏ chân thành như thế, khiến cô vừa cảm động vừa vui sướng, sắc mặt ửng đỏ, rồi đem tâm sự giấu chặt nơi đáy lòng nhiều năm từ từ nói ra hết: "Lục Cẩn Niên, anh có biết không, em đã thích anh suốt 13 năm rồi..."

Nói xong câu đó, Kiều An Hảo muốn ôm Lục Cẩn Niên, nhưng chỉ là không khí, sau đó cô mở mắt. Đèn trong phòng đã được tắt, tối đen một mảng, Triệu Manh đang ngủ say sưa trên một chiếc giường khác, phát ra tiếng ngáy nho nhỏ. Kiều An Hảo không còn buồn ngủ chút nào nữa, trằn trằn mắt nhìn căn phòng tối om, trong đầu hồi tưởng lại ánh mắt ấm áp Lục Cẩn Niên nhìn mình ở cảnh quay đó, một hồi sau là đôi mắt lạnh nhạt khoanh khắc anh đối diện cô trước phòng hóa trang.

Kiều An Hảo thiếp đi lúc nào không hay lê quý đôn, mặt trời đã lóe lên vài tia sáng ban mai bên ngoài cửa sổ.

Tuy tối qua Kiều An Hảo không thức khuya, nhưng nửa đêm bị tỉnh ngủ khá lâu, nên mãi cho đến 10 giờ sáng hôm sau mới thức dậy.

Triệu Manh đã ra khỏi phòng, Kiều An Hảo ru rú trên giường nằm một hồi. Lúc đang chuẩn bị xuống giường đi rửa mặt, thì di động của cô chợt rung lên.

Kiều An Hảo nghiêng đầu, nhìn thoáng qua màn hình lêquy đôn, là Kiều An Hạ gọi tới, ngay lập tức nhấn nút nghe, gọi một tiếng: "Chị."

"Rời giường rồi sao? Khoảng 15 phút chị sẽ tới khách sạn của em, em sửa soạn rồi xuống lầu đi." Cho dù qua nhiều năm như vậy, tính tình Kiều An Hạ vẫn không thay đổi, mở miệng nói chuyện luôn mạnh mẽ vang dội đi thẳng vào vấn đề. Sau đó cô cũng không chờ Kiều An Hảo ở đầu dây nói chuyện, liền trực tiếp cúp máy.

-

Mặc dù Kiều An Hảo đã tăng tốc tối đa rửa mặt, mặc quần áo, nhưng vẫn bị lỡ năm phút.

Kiều An Hảo vừa ra khỏi cửa khách sạn, thấy ngay Kiều An Hạ đang sốt ruột đứng chờ trước xe, một tay cầm điện thoại đang chuẩn bị gọi.

Kiều An Hạ chưa gọi cho Kiều An Hảo thì thấy cô ra rồi, nên thu lại di động, chỉ vào xe, ném ra một câu: "Lên xe."

Rồi mở cửa xe, ngồi xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 128

Cô Có Gì Muốn Hỏi Tôi? (2)

Kiều An Hảo ngồi lên xe, vừa mới thắt dây an toàn, ngay khắc kể Kiều An Hạ đạp một cước vào chân ga, xe tức tốc phóng vọt đi.

Kiều An Hảo sớm đã quen cái thói lái xe hấp tấp của Kiều An Hạ. Sau khi Kiều An Hạ cho xe rời khỏi sơn trang, cô quay đầu sang hỏi Kiều An Hạ: "Chị về Bắc Kinh hồi nào?"

Kiều An Hạ: "Mười một giờ tối qua."

Kiều An Hảo: "Đi nước ngoài chơi dữ ha, bốn tháng rồi."

Kiều An Hạ mỉm cười không nói gì, qua một lát, cô quay đầu nhìn Kiều An Hảo hỏi han: "Em ấy? Cuộc sống sau hôn nhân sao rồi? Hứa Gia Mộc có đối xử tệ với em không?"

Người nhà họ Kiều, ngoại trừ Kiều An Hảo, thì người khác đều cho rằng Hứa Gia Mộc đã tỉnh lại, cũng nghĩ rằng người cô lấy là Hứa Gia Mộc.

Kiều An Hảo tức thì quay ngoài nhìn cửa sổ, lập lòe nước đôi đáp lại một câu: "Rất tốt."

Sau đó thấy Kiều An Hạ vẫn hướng Bắc lộ, Kiều An Hảo lại hỏi: "Chị đang đi đâu?"

Kiều An Hạ: "Ăn cơm trưa, dưới chân núi có quán đồ ăn thôn quê, hương vị cũng không tệ."

Kiều An Hảo gật đầu, không ý kiến.

Qua một lúc, Kiều An Hạ nói tiếp: "Nhưng không chỉ hai chúng ta, còn có một người nữa."

"Ai thế?" Kiều An Hảo quay sang liếc mắt Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ vẫn tập trung vào con đường đằng trước, cong môi mỉm cười: "Một người có khả năng sẽ trở thành bạn trai của chị."

Kiều An Hảo chưa từng nghe qua Kiều An Hạ có bạn trai khi nào, nhất thời tò mò: "Là ai hả? Chuyện khi nào?"

"Lâu rồi." Kiều An Hạ thần bí nháy mắt với Kiều An Hảo: "Nhưng vẫn chưa xác định, hiện tại chị thấy có tín hiệu rồi."

Kiều An Hảo càng thấy hứng thú: "Lâu như thế, Kiều An Hạ, sao cho tới bây giờ em cũng không biết chuyện này?"

"Hiện tại không phải đã biết sao?" Kiều An Hạ hỏi ngược lại Kiều An Hảo, sau đó lại mở miệng nói: "Người đó em cũng biết đấy."

"Em biết, lâu rồi hả? Là ai nhỉ?" Kiều An Hảo càng thêm tò mò.

Kiều An Hạ cười không nói lời nào.

Kiều An Hảo bĩu môi, lôi ra hết những chàng trai có tiếp xúc với Kiều An Hạ trong mấy năm nay, nghĩ tới nghĩ lui, sau đó lần lượt bắt đầu đoán: "Người nổi nghiệp tập đoàn Vạn Thịnh?"

"Anh ta? Chị có bị mù mới ưa anh ta." Kiều An Hạ vẻ mặt khinh thường nói.

"Vậy chủ tịch hội học sinh trong trường đại học?"

"Làm sao có thể? Tụi chị đã lâu không liên hệ rồi."

"Không phải tên Tony người Mỹ gì chứ..."

"Không phải, đừng đoán nữa, gặp rồi biết."

Kiều An Hảo bĩu môi, quay đầu đi không nhìn tới Kiều An Hạ nữa.

-

Tuy nhiên chỉ là một quán ăn của người dân địa phương, nhưng kiến trúc khá đặc biệt, trước cửa còn có một ao cá lớn.

Kiều An Hạ đã đặt trước phòng riêng, người phục vụ nghe Kiều An Hạ nói tên, lập tức dẫn hai người lên lầu.

Kiều An Hảo và Kiều An Hạ mới vừa ngồi xuống, người phục vụ lần nữa đẩy cửa thông báo: "Cô Kiều, bạn của cô đã tới."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 129

Cô Có Gì Muốn Hỏi Tôi? (3)

Cô gái nào thời còn trẻ lại không giấu giếm một chàng trai thần tượng trong lòng?

Lục Cẩn Niên tướng tá khôi ngô, vóc dáng cao ráo, tính khí cô độc cực giống mấy chàng 'soái ca' lạnh lùng trong tiểu thuyết, dù xét ở bất kỳ phương diện nào thì anh cũng đều rất phù hợp với tiêu chuẩn 'nam thần' tưởng tượng của các cô gái thời hiện đại.

Vì vậy ở trường trung học, mặc kệ Lục Cẩn Niên khiến người ta khó tiếp xúc bao nhiêu, nhưng nữ sinh theo đuổi anh vẫn tới tấp không ngớt.

Trong những cô nàng theo đuổi Lục Cẩn Niên, náo động nhất có lẽ là Kiều An Hạ.

Vào ngày báo danh học sinh mới hôm đó, vừa thấy Lục Cẩn Niên, Kiều An Hạ lập tức bị gương mặt ấy làm say mê đến thần hồn điên đảo. Trong thời gian huấn luyện quân sự, cô đã triển khai kế hoạch da mặt dày.

Chỉ tiếc, "hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình", Kiều An Hạ xinh đẹp xuất thân là một 'thiên kim đại tiểu thư', dùng đủ mọi biện pháp, nhưng vẫn chưa bao giờ cửa ải được Lục Cẩn Niên.

Lên cấp ba, Kiều An Hạ và Kiều An Hảo chung lớp, những lần Kiều An Hạ tặng quà cho Lục Cẩn Niên, anh đều ném trả quà cho Kiều An Hảo, cau

có mặt mày, mất kiên nhẫn nói hai câu: "Đưa cho chị cậu!"

"Nói cớ đừng làm phiền tui!"

"Tui không thể thích cớ!"

Kỳ thật cho tới bây giờ, Kiều An Hạo cũng chỉ cho rằng Lục Cẩn Niên đơn giản xem cô là "sứ giả" đi truyền lời, căn bản không biết khi đó Lục Cẩn Niên tìm cơ hội nói chuyện với cô, nhân tiện để tránh cô hiểu lầm anh và chị cô.

Sau sự kiện Kiều An Hạ theo đuổi Lục Cẩn Niên không lâu, trong khoảng sáu tháng đó, tất cả mọi người đều đặc biệt quan tâm chú ý cuối cùng người nào sẽ trở thành bạn gái của Lục Cẩn Niên?

Rất nhiều nữ sinh chịu không nổi sự lạnh nhạt của Lục Cẩn Niên, ấn tượng tốt ban đầu bay biến, có thích thì cũng chỉ dám vụng trộm thôi. Riêng Kiều An Hạ lặn chết không sợ phỏng nước sôi, kiên trì không ngừng lâu như vậy, cho nên lúc ấy, mọi người đều ngầm hiểu Kiều An Hạ có khả năng sẽ trở thành bạn gái Lục Cẩn Niên.

Mãi đến lễ Giáng Sinh cuối năm kia, Kiều An Hạ một lần nữa tìm tới Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên quả thật bị Kiều An Hạ bám đến phát bực rồi, hoàn toàn không nể mặt cô là chị của Kiều An Hạo nữa, gợn gàng dứt khoát ném một câu: "Kiều An Hạ, cho tới bây giờ tôi chưa từng thấy cô gái nào không biết xấu hổ giống như cô vậy, bị nghiện bám trai rồi hả?"

Kiều An Hạ từ nhỏ đến lớn, trước nay luôn được nâng niu như trứng được hứng như hoa, chưa từng bị đá kích như vậy?

Câu nói đó của Lục Cẩn Niên như một cái tát vang dội, không thương tiếc vả vào mặt Kiều An Hạ, khiến lòng tự trọng của cô sụp đổ, cô trực tiếp ném thẳng mấy món quà của mình vào thùng rác, sau đó xoay người bỏ đi.

Không quá mười ngày, Kiều An Hạ liền quen bạn trai, là một anh lớp trên học thanh nhạc của bọn họ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 130

Sự kiện khi đó dẫn tới xôn xao rất lớn trong trường.

Nhưng ngay sau đó xuất hiện một việc hiếm lạ khác đời đi sự chú ý của mọi người.

Kiều An Hạ quen bạn trai rất chóng vánh, lâu nhất cũng chỉ có hai tháng.

Kiều An Hạ ỷ mình xinh đẹp, suốt năm cấp ba là cái bộ dạng cười ngửa xem hoa, liên tục thay bạn trai.

Kiều An Hảo không phải là loại người so đo, cho nên không vì bị Lục cần Niên từ chối mà cắt đứt quan hệ với anh, lúc Hứa Gia Mộc hẹn mọi người đi chơi chung thì cô cũng thoải mái đi.

Kiều An Hảo vẫn luôn thương thầm Lục cần Niên, vào một buổi tối khoảng một năm rưỡi sau đó, cô đã từng một lần hỏi qua Kiều An Hạ có còn thích Lục cần Niên nữa không?

Lúc Kiều An Hạ nghe đến tên này, liền cười ngay một trận, giọng cao khí ngạo khinh thường mà bảo rằng: "Chị đã sớm không còn thích cậu ta rồi, hồi ấy chỉ là mê cái bản mặt đẹp trai đó thôi."

Mà quả thật, về sau Kiều An Hảo có giao tiếp với Lục cần Niên thì cũng chỉ hơi hột nhọt nhẽo như bèo nước gặp nhau.

ở trường đại học, Kiều An Hảo còn dọn ra khỏi ký túc xá trường qua sông chung với anh chàng con nhà thế gia gốc Thượng Hải, nhưng tiệc vui chóng tàn, hai người chia tay. Không quá nửa tháng, Kiều An Hảo lại cặp với một Hoa kiều lớn hơn cô 7-8 tuổi, có sự nghiệp thành đạt ở Thượng Hải.

Nhiều năm trôi qua, giữa Kiều An Hạ và Lục căn Niên trước sau đều không giữ liên lạc, cho nên khi Kiều An Hảo nghe Kiều An Hạ nói cô quen anh chàng này đã lâu, và có khả năng sẽ trở thành bạn trai, thì Kiều An Hảo vắt nát óc liệt kê tất tần tật mấy người Kiều An Hạ đã quen, nhưng không hề nghĩ tới Lục căn Niên.

Vì vậy, khi nhân viên phục vụ lịch sự nhẹ nhàng mở cửa và nói "Cô Kiều, bạn của cô đã tới", Kiều An Hảo ngồi một bên vừa cười nói, vừa tò mò ngẩng đầu nhìn hướng cửa, kết quả thấy Lục căn Niên với vẻ mặt lãnh đạm đi tới.

Kiều An Hảo đang tươi cười, ngay tức khắc tắt ngấm, lời muốn nói với Kiều An Hạ cứ thế không thể phát ra tiếng.

Kiều An Hạ nghe tiếng của người phục vụ, cô lập tức đứng dậy nở nụ cười: "Căn Niên, anh đã đến."

Lục Căn Niên chỉ thờ ơ gật đầu với Kiều An Hạ đang niềm nở, sau đó kéo ghế ngồi đối diện với Kiều An Hảo và Kiều An Hạ.

Lúc sáng Lục căn Niên tỉnh dậy, thấy Kiều An Hạ gửi tin nhắn, nhưng anh không thèm để ý.

Sau khi đi rửa mặt ra, thì lại thấy có thêm cái tin nhắn nữa, cũng vẫn do Kiều An Hạ gửi: "Không phải anh và Kiều An Hảo cùng đóng phim sao? Em có hẹn Kiều An Hảo đi ăn cơm, giữa trưa anh có tới chung không?"

Lục Căn Niên nhìn mãi tin nhắn đó, do dự hồi lâu, sau cùng mới nhắn lại Kiều An Hạ một tin: "Mấy giờ?"

Kiều An Hạ rất nhanh hồi âm cho anh: "11 giờ rưỡi tại Tiểu Nông Gia Lạc Viên."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 131

Đừng Nói Năng Linh Tinh (5)

Editor: xấm xấm

Nguồn: Diễn đàn Lê Quý Đôn

Kiều An Hạ đợi đến khi Lục Cẩn Niên ngồi xuống, liền gọi phục vụ lấy đến ghi order, sau đó cầm quyển menu đưa cho Lục Cẩn Niên: “Cẩn Niên, anh tới thì gọi món ăn đi.”

Lục Cẩn Niên ngồi xuống, từ đầu đến cuối đều không có liếc mắt đến Kiều An Hạ dù chỉ một cái, lúc cô đưa quyển menu cho anh, mới hơi hơi nhấc lên mí mắt, nhìn lướt qua, sau đó đem tầm mắt thuận thể rơi xuống người Kiều An Hảo đang ngồi bên cạnh Kiều An Hạ.

Cô gái đang nắm một góc khăn trải bàn, nhìn chăm chăm vào mặt bàn, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Lục Cẩn Niên mi tâm hơi hơi nhú lại, sau đó mới thản nhiên mở miệng nói: “Tôi thế nào cũng được, hai người chọn đi.”

Kiều An Hạ cũng không nói với Lục Cẩn Niên điều gì nữa, nghe thấy lời anh nói, liền trực tiếp mở menu ra, gọi Kiều An Hảo, ngữ điệu thanh thúy dễ nghe nói: “Kiều Kiều, đến đây, cùng gọi món ăn.”

Kiều An Hảo nhìn đến Lục Cẩn Niên một cái, đầu óc từ nãy giờ đều trống rỗng, trong lúc bất chợt nghe được tiếng Kiều An Hạ gọi mình, cô

mới giật mình phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt mờ mịt nhìn Kiều An Hạ “Dạ?” một tiếng.

“Em phát gốc gì thế?” Kiều An Hạ cười khanh khách liếc Kiều An Hảo một cái, sau đó chỉ vào thực đơn: “Cho em gọi món ăn đây, muốn ăn cái gì liền gọi cái đó, hôm nay là Lục đại ảnh để mời khách ăn cơm, không cần khách khí!”

Lục Căn Niên mời khách ăn cơm, là muốn gặp Kiều An Hạ sao?

Kiều An Hảo vụng trộm nâng lên mí mắt, liếc mắt nhìn Lục Căn Niên đang ngồi đối diện mình, sau đó lại rũ xuống mi mắt, lén lút buộc chặt lại tâm trạng của mình, trong lòng lộn xộn không thôi tùy ý nhìn menu một lần rồi lại vô thức gọi hai món ăn chay.

Kiều An Hạ cũng không có miễn cưỡng Kiều An Hảo gọi món nữa, mà để chính mình cầm menu, gọi thêm vài món ăn nữa, cuối cùng còn gọi thêm cả đồ uống.

Gọi món xong được vài phút, đồ ăn nhanh chóng được mang lên, Kiều An Hạ cầm lấy đĩa, ăn một miếng, nhìn đến Kiều An Hảo ngồi bên cạnh mình một chút động đậy cũng không có, liền vươn đĩa gắp vài món, đặt vào trong bát của Kiều An Hảo: “Cái này đều là bọn họ tự trồng, rau hữu cơ đó, sạch lắm, mau ăn đi.”

Kiều An Hảo miễn cưỡng hướng về phía Kiều An Hạ cười cười, liền cầm lấy đĩa, cúi đầu ăn một cách cứng nhắc.

Nếu chỉ có Kiều An Hảo và Lục Căn Niên, bữa cơm này chắc chắn sẽ lặng ngắt như tờ, nhưng hiện tại có thêm Kiều An Hạ luôn mồm nói chuyện làm cho không khí cũng thêm phần sôi nổi, nhưng thật ra đại đa số đều là Kiều An Hạ nói cho Lục Căn Niên nghe.

Kiều An Hảo im lặng ngồi ở một bên, không hề phát ra âm thanh gì, cô cũng không có khẩu vị để thưởng thức đồ ăn nên vô cùng thông thả ăn cơm.

Lục Căn Niên nhàn nhã ngồi trên ghế, nói cũng không nhiều, chỉ thỉnh thoảng hướng về phía Kiều An Hạ nói một tiếng “Ừ”, xem như đáp lại, lúc nhìn đĩa rau trước mặt mình, ánh mắt nhẹ nhàng nhìn về phía Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 132

Đừng Nói Năng Linh Tinh (6)

Bữa cơm này Kiều An Hạ cảm thấy ăn rất vui, cuối cùng lúc buông đũa còn khen ngợi một câu: “Đồ ăn ở nhà hàng này rất ngon.”

Nói xong, quay đầu nhìn Kiều An Hảo cũng muốn buông đũa: “Kiều Kiều, thế nào? Có được không?”

Kiều An Hảo khẽ gật đầu.

Kiều An Hạ nhìn Lục Cẩn Niên, trên mặt tươi cười nói: “Chị biết nhà hàng này cũng nhờ Cẩn Niên dẫn chị tới.”

Kiều An Hảo dùng sức cấu vào lòng bàn tay của mình, miễn cưỡng khiến bản thân cười một cái.

Lục Cẩn Niên ngồi đối diện với Kiều An Hảo, nghe câu nói kia của Kiều An Hạ, theo bản năng ngược mắt lên nhìn về phía Kiều An Hảo, nhìn vẻ mặt cô bình tĩnh như trước, giống như chuyện Kiều An Hạ nói anh dẫn cô ta tới đây ăn cơm, cũng không có nửa điểm quan hệ với cô.

Đáy mắt Lục Cẩn Niên có một tia âm đạm chợt lóe lên, ước chừng ba giây, anh mở miệng nói rõ ràng: “Nếu nhớ không lầm thì hình như lúc đó tôi và Gia Mộc đến ngọn núi gần đây câu cá, cô đi leo núi với bạn, sau đó tình cờ gặp, Gia Mộc đề nghị tới đây ăn.”

Anh biết, cô không hề quan tâm đến lời nói bóng gió ái muội của Kiều An Hạ, cho dù bộ dạng anh giả vờ như không có chuyện gì xảy ra làm sáng tỏ chuyện của mình và Kiều An Hạ, hoàn toàn không có nửa điểm liên quan, đối với cô mà nói có lẽ không hề có ý nghĩa, nhưng mà anh vẫn không muốn khiến cho cô hiểu lầm mình.

Từ đầu tới cuối Kiều An Hạ không nghĩ tới Lục Căn Niên vốn ít nói, lại phá mình khiến cho lời nói trở nên xa cách, vẻ mặt cô thoáng xấu hổ một chút, sau đó lập tức trở lại bình thường như không có chuyện gì, tìm đề tài tiếp theo: “Không phải buổi chiều hai người không có chụp ảnh sao? Bây giờ còn sớm, nếu không thì chúng ta đi xem phim đi? Gần đây có một bộ phim bom tấn của Mỹ.”

Bữa cơm này đối với Kiều An Hảo mà nói, ăn cũng đủ đầy vò, bây giờ nghe thấy Kiều An Hạ đề nghị như vậy, ngay lập tức không hề suy nghĩ mà lắc đầu, nói: “Không được, buổi chiều em còn có việc, hai người cùng đi xem phim đi, em sẽ không tham gia náo nhiệt.”

Thật ra Kiều An Hạ không cố gắng mời Kiều An Hảo, ngược lại quay đầu, sáng mắt nhìn Lục Căn Niên cười: “Lục đại ảnh đế thì sao? Có rảnh không?”

Vốn Lục Căn Niên cũng muốn mở miệng từ chối đề nghị của Kiều An Hạ, nhưng mà anh còn chưa kịp mở miệng, liền nghe thấy lời Kiều An Hảo nói.

Không muốn tham gia náo nhiệt... A...

Đáy mắt Lục Căn Niên xẹt qua một tia trào phúng, trong nháy mắt vẻ mặt trở nên nghiêm túc, mở miệng nói, thẳng thắn dứt khoát: “Không có hứng thú.”

Nói xong, Lục Căn Niên liền đứng lên, đá văng ghế dựa phía sau, ném một câu với người phục vụ: “Tính tiền!”

Sau đó gương mặt lạnh lùng, cầm lấy áo khoác một bên lên, đi về phía ghế lô đến ngoài cửa.

Kiều An Hảo và Kiều An Hạ liếc mắt nhìn nhau, hai người đều không hiểu nổi rốt cuộc tại sao lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chộc cho Lục Căn Niên trở mặt trong nháy mắt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 133

Đừng Nói Năng Linh Tinh (7)

Sau khi xuống tầng trệt, Kiều An Hảo không nhận được thì thầm hỏi Kiều An Hạ: "Chị, chị nói người có khả năng sẽ trở thành bạn trai của chị là Lục cần Niên sao?"

Kiều An Hạ gật nhẹ và khẽ nói: "Thật ra chuyện này hơi phức tạp. Vốn dĩ chị cho là chị cùng Lục cần Niên chứ không hẳn không nhạt, như bạn bè bình thường suốt như thế, nhưng mấy năm nay, trong một lần tình cờ gặp mặt, anh ấy nói với chị đôi câu. Kiều Kiều, em biết đó, Lục Cần Niên người này tâm cao khí ngạo, đâu để cô gái nào vào mắt. Lần anh ấy nói chuyện, chị cũng không dám suy nghĩ nhiều, nhưng liên tiếp nhiều năm, thì chị cảm thấy có thể anh ấy có ý với chị..."

Lục Cần Niên thanh toán xong, thấy Kiều An Hảo và Kiều An Hạ đi ra từ thang máy. Anh lấy lại thẻ, đi về phía hai người. Khi tới gần đằng sau, đang định cất tiếng gọi thì nghe được câu hỏi của Kiều An Hảo, anh nhất thời nuốt lại, sau đó nghe Kiều An Hạ phát biểu một tràng dài.

Lục Cần Niên nháy mắt trở nên âm trầm, anh lập tức dừng bước.

Kiều An Hạ và Kiều An Hảo đi ra nhà hàng, không thấy Lục cần Niên, Kiều An Hạ lấy di động định gọi cho Lục Cần Niên hỏi xem đang ở đâu. Lục cần Niên cao ngạo bước ra khỏi cửa nhà hàng, thậm chí không một lời chào hỏi Kiều An Hạ và Kiều An Hạ đang đứng ở một bên, lướt qua đi

thăng đến trước xe của mình, mở cửa ngồi xuống, sau đó khởi động xe liền một cước đạp ga rời đi.

Kiều An Hạ đưa Kiều An Hảo trở về khách sạn của đoàn phim. Nhìn Kiều An Hảo vào cửa khách sạn rồi, đang định khởi động xe quay đầu rời khỏi, bất chợt cửa xe chỗ ghế phụ bị mở ra.

Kiều An Hạ hoảng sợ, quay đầu thì nhìn thấy Lục cần Niên vẻ mặt tối sầm ngồi xuống.

Không đợi Kiều An Hạ kịp mở miệng nói chuyện, Lục Cần Niên liền giơ tay chỉ về phía trước, lạnh nhạt bảo: "Lái tới kia dừng một chút."

Kiều An Hạ không đoán ra Lục cần Niên lên xe mình có chuyện gì, nên không do dự nghe theo chỉ thị của Lục Cần Niên lái xe tới một chỗ vắng vẻ yên tĩnh.

Kiều An Hạ tắt máy, quay đầu lại mỉm cười với Lục Cần Niên: "Cần Niên, anh tìm em có chuyện..."

Kiều An Hạ chưa dứt câu, Lục cần Niên đột ngột ngắt lời của cô: "Kiều An Hạ."

Không phải Lục cần Niên chưa từng gọi đầy đủ cả tên lẫn họ của cô, nhưng bây giờ khi nghe anh gọi Kiều An Hạ, đáy lòng cô chợt dâng lên dự cảm không tốt. Cô nhìn Lục cần Niên, chớp mắt, không nói gì.

"Tôi nhớ rõ trước nay tôi chưa hề cho cô ấn tượng sai, khiến cô Tâm tưởng tôi có ý với cô..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 134

Đừng Nói Năng Linh Tinh (8)

"Tôi không nhớ rõ cuộc tôi đã cho cô ấn tượng sai lúc nào, khiến cô cho rằng tôi có ý với cô..." Lục Cẩn Niên nhìn thẳng vào mắt Kiều An Hạ, dưới đáy là tảng băng trôi mảy may không tí nhiệt độ. Kể đó, anh tỏ lời xin lỗi nhưng nghe thế nào cũng như đang đả thương người khác: "Nếu quả thực có, vậy thì tôi phải nói tiếng xin lỗi với cô. Hi vọng cô thu hồi cái ý niệm tự mình đa tình đi, đừng nói năng linh tinh rêu rao khắp nơi!"

Lục Cẩn Niên nói quá mức trực diện, cũng quá mức đi thẳng vào vấn đề, làm cho Kiều An Hạ trong khoảng thời gian ngắn chậm lụt không hưng phấn nổi. Cô ngơ ngác nhìn Lục Cẩn Niên thật lâu, sau đó sắc mặt dần

trắng bệch, môi mím thật chặt, qua hồi lâu mới nặn

được một câu: "Những gì em nói với Kiều Kiều, anh đều nghe được hết?"

Lục Cẩn Niên hoàn toàn phớt lờ lời Kiều An Hạ, chỉ trưng ra gương mặt lạnh lẽo mà rằng: "Mục đích hiện tại tôi ngồi ở đây rất đơn giản, chính là nói cho cô biết, thứ gì tôi đã không cần, thì bây giờ cũng không đi nhặt!"

Sắc mặt Kiều An Hạ lập tức tái xanh đến cực hạn, cô khẽ run rẩy, đôi mắt phỉếm đỏ, nhưng cố chấp hít sâu một hơi đè ép xuống cái chua xót, tay gắt gao nắm chặt thành quyền, gắng lắm mới để cho bản thân trông thật

bình tĩnh. Cô nhìn chăm chăm vào Lục Cẩn Niên hồi thật lâu, mới mở miệng hỏi: "Tại sao?"

Kiều An Hạ căn bản không đợi Lục Cẩn Niên trả lời, liền thay anh đưa ra đáp án: "Là vì người con gái anh yêu sao?"

Kiều An Hảo nhin không được che miệng khe khẽ cười: "Đã qua nhiều năm như vậy, anh vẫn độc thân một mình. Điều này chứng tỏ anh không thể chung sống với cô gái đó. Cũng đã qua hơn mười năm, hơn mười năm rồi, chẳng lẽ anh còn chưa từ bỏ ý định?"

Lục Cẩn Niên quét đôi mắt giá rét mang theo sự quyết tuyệt, gằn từng chữ, đánh thẳng vào trái tim Kiều An Hạ: "Cô yên tâm. Dù tôi có chết tâm, thì tôi cũng sẽ không để ý đến cô."

Kiều An Hảo ra sức bặm môi, tay siết chặt vô lăng.

Lục Cẩn Niên nhìn kính chắn gió vài giây, sau lại lên tiếng, lần này giọng điệu mặc dù lạnh, nhưng thấp thoáng tia bi thương: "Huống chi, cho tới bây giờ tôi vẫn không nghĩ sẽ buông tay cô ấy."

Kiều An Hạ bị câu nói sau cùng của Lục Cẩn Niên hoàn toàn làm sụp đổ triệt để vẻ nguy trang bên ngoài.

Nhiều năm qua, cô đã quen rất nhiều bạn trai, bất kể là người theo đuổi cô trước, hay là người cô theo đuổi, nói ngắn gọn là chỉ cần Kiều An Hạ cô coi trọng, thì không có vụ không cửa đổ được.

Nhưng chỉ riêng Lục Cẩn Niên... là ngoại lệ.

Khi thời niên thiếu cuồng cuồng, cô đã tháo xuống tất cả niềm kiêu ngạo và tự trọng, chủ động tấn công theo đuổi anh. Kết quả đổi lấy lại là sự chán ghét của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 135

Đừng Nói Năng Linh Tinh (9)

Lúc đó, cô đã cho rằng, Lục Cẩn Niên chính là thất bại duy nhất trong cuộc đời cô.

Thậm chí, cô đã muốn chấp nhận thất bại đó.

Mãi cho đến 4 năm trước, khi cô gặp mặt Lục Cẩn Niên, anh lại thoải mái tán gẫu với cô vài câu.

Cô đã quen Lục Cẩn Niên được vài năm, tuy rằng không thể nói hoàn toàn hiểu hết con người anh, nhưng cũng xem như biết rõ phần nào, cô chưa bao giờ thấy

Lục Cẩn Niên có khi nào chủ động đi theo nói chuyện với một người con gái.

Khi đó cô còn cho rằng bản thân đã suy nghĩ quá nhiều, nhưng là, một lần, hai lần, ba lượt... Đã bốn năm trôi qua, Lục Cẩn Niên như cũ vẫn chủ động trò chuyện một hai câu với cô... Sau đó cô mới mạnh dạn nảy sinh ý nghĩ cho rằng Lục Cẩn Niên có ý tứ với mình.

Thằng thản mà nói, khi còn trẻ, sở dĩ muốn theo đuổi anh, là vì bị khuôn mặt kia hấp hồn đến điên đảo, cô đã gặp qua nhiều người con trai như vậy, lại chưa bao giờ thấy ai có khuôn mặt giống như anh, mới nhìn một lần đã

khiến cho người đối diện phải cảm thán ở tận đáy lòng, cho nên mới điên cuồng theo đuổi anh, muốn anh trở thành bạn trai của mình.

Cảm xúc của cô lúc đó, giống như là đang thích thú một chiếc túi xách phiên bản giới hạn, chính là muốn lấy được nó, để đeo nó trên người, khiến người khác phải cảm thấy hâm mộ.

Cho nên, cô lúc ấy chỉ nghĩ đến việc nếu Lục Cẩn Niên làm bạn trai của mình, chắc chắn đi cùng với anh ra ngoài sẽ cho cô không ít mặt mũi.

Vì vậy, khi cô nổi lên suy nghĩ có thể Lục Cẩn Niên có ý tứ với mình thì thất bại kia dù đã buông xuống, lại bắt đầu thức tỉnh.

Huống chi, lúc này Lục Cẩn Niên của bây giờ đã là Lục Ảnh đế, là CEO của Hoàn Ảnh truyền thông, là người chồng quốc dân của tất cả phụ nữ.

Nhưng cô không bao giờ ngờ đến, tất cả đều do cô tự suy diễn, trước giờ Lục Cẩn Niên vẫn không hề có ý gì với cô cả.

Liên tục hai lần đều bị anh từ chối không thương tiếc khiến cho Kiều An Hạ cô – người con gái từ khi còn nhỏ đến lúc lớn lên như bây giờ đều là thiên kim đại tiểu thư hô mưa gọi gió, không việc gì làm khó dễ được cô có điều không phục, cô thật sự rất không cam lòng.

Cô rất muốn biết, rốt cuộc là người phụ nữ như thế nào, có thể làm cho Lục Cẩn Niên kiên trì một mực chờ đợi suốt nhiều năm như thế.

Kiều An Hạ nhìn Lục Cẩn Niên đang chuẩn bị xuống xe, kiểm chế không được thốt ra, hỏi một câu: “Lục Cẩn Niên, người phụ nữ mà anh thích rốt cuộc là ai?”

Lục Cẩn Niên sau khi bày tỏ thái độ của mình, liền không có nửa điểm muốn cùng Kiều An Hạ dây dưa thêm nữa, anh vươn tay, vừa mới chuẩn bị đẩy cửa xe ra, kết quả lại nghe thấy câu hỏi đột ngột của Kiều An Hạ.

Động tác đẩy cửa của anh trong nháy mắt dừng lại, cả người vẫn duy trì tư thế cũ không hề nhúc nhích, ước chừng được vài giây, mới nhạt nhẽo buông một câu: “Cô không xứng đáng biết cô ấy là ai!”.

Sau đó, liền đẩy ra cửa xe, không chút do dự bước xuống xe, ung dung rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 136

Đừng Nói Năng Linh Tinh (10)

Kiều An Hạ ngồi ở trong xe, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn bóng dáng Lục Căn Niên càng lúc càng xa, cuối cùng hốc mắt không nhìn được đỏ lên.

-

Thang máy đi lên tầng cao nhất, mở cửa, Lục Căn Niên từ bên trong đi ra.

Trợ lý ôm mấy tập văn kiện, đang chờ ở cửa phòng của anh, thấy anh đi tới, lập tức kính cẩn đi lên đón tiếp, nói: "Ông Lục, buổi trưa, phó tổng trong công ty, sai người đưa tới mấy tập văn kiện, nói là giấy tờ quan trọng, xin ông xem qua, nếu như không có vấn đề, nhanh chóng ký tên để đưa về công ty."

Lục Căn Niên khẽ gật đầu, lấy ra thẻ phòng mở cửa, sau đó cởi áo khoác âu phục ra, đưa cho trợ lý, nhận lấy văn kiện từ trong tay trợ lý, trước đi tới sofa rồi ngồi xuống, mở ra phê duyệt.

Văn kiện có 7, 8 phần, Lục Căn Niên xem một lượt rồi ký tên xong thì sắc trời ngoài cửa sổ đã tối.

Lục Căn Niên đưa văn kiện cho trợ lý, ý bảo hãy đem về công ty.

Trợ lý nhìn thấy bây giờ đã là 8 giờ tối, Lục Căn Niên còn chưa ăn cơm tối, cho nên liền lên tiếng hỏi: "Ông Lục, có muốn tôi gọi thức ăn tối trong khách sạn giúp ông không?"

Có thể là vì phê duyệt giấy tờ hết buổi trưa nên mi tâm của Lục Căn Niên hiện lên một tầng mệt mỏi nhàn nhạt, anh khoát tay áo về phía trợ lý, tỏ vẻ không cần.

Trợ lý biết điều ôm giấy tờ, thấp giọng nói một câu: "Nếu ông lqđ Lục không còn việc gì nữa, vậy tôi xin phép ra ngoài trước."

Lục Căn Niên giơ tay lên, xoa mi tâm của mình rồi khẽ vuốt cằm.

Lúc trợ lý xoay người đi, Lục Căn Niên đột nhiên mở mắt, mở miệng nói một câu: "Cậu đến phòng của Kiều tiểu thư tìm lý do lừa cô ấy đi lên một chuyến."

"Dạ." Trợ lý thấp giọng đáp lại, nhẹ nhàng mở cửa, đi ra khỏi phòng.

Phòng lớn như thế, trong nháy mắt chỉ còn lại một mình Lục Căn Niên, anh tựa vào ghế sa lông, nhìn chăm chú bầu trời đầy sao, trong đầu vô tình nghĩ đến trong tiệm cơm nông thôn Kiều An Hạ đã nói những lời đó với Kiều An Hào.

Lúc Kiều An Hạ còn trẻ sau khi theo đuổi anh thất bại, bởi vì Kiều An Hào và Hứa Gia Mộc, anh vẫn phải đối mặt với Kiều An Hạ, nhưng anh cố gắng để cho hai người không phát sinh quá nhiều sự tiếp xúc.

Cho đến hơn bốn năm trước, khi đó, đã khoảng gần bảy tháng anh không gặp Kiều An Hào, cũng không nghe được bất kỳ tin tức liên quan tới cô.

Một buổi chiều, nhóm Hứa Gia Mộc ca hát ở Kim Bích Huy Hoàng, anh đến hơi muộn, khi đến nơi, chỗ ngồi đã gần hết, chỉ có một chỗ trống bên

cạnh Kiều An Hạ, anh liền đi tới, ngồi xuống.

Mới đầu Kiều An Hạ không chủ động mở miệng nói chuyện với anh, anh cũng không muốn nói chuyện với cô, sau đó lúc mọi người chơi trò chơi, Kiều An Hạ rót rượu cho anh mới nói một câu với anh.

Nếu là trước kia, chắc chắn anh sẽ không trả lời, nhưng lần hiếm hoi này, anh lại nói chuyện với cô.

Hai người cứ tán gẫu qua lại như vậy, anh lơ đãng thuận thế hỏi một câu: "Kiều An Hào đâu? Sao lại không tới?"

Kiều An Hạ không suy nghĩ nhiều, liền nói với anh: "Kiều Kiều lqd bị cảm, cơ thể không thoải mái, không muốn đi."

Anh rất bình tĩnh gật đầu một cái với Kiều An Hạ, nhìn có vẻ không quan tâm, nhưng tận đáy lòng lại đau lòng một trận.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 137

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (1)

Kiều An Hạ không nghĩ nhiều, liền nói với anh: "Kiều Kiều bị cảm, khó chịu trong người, nên không muốn đi."

Anh rất bình tĩnh gật đầu với Kiều An Hạ một cái. Ngoài mặt thì trông bình thường như không quan tâm, nhưng trong lòng thì âm ỉ bắt rứt thành một đống.

Khi đó, anh đã xác định là không được yêu Kiều An Hảo, cho dù có lo lắng thì cũng không có lý do, cũng như tư cách đi quan tâm cô. Rốt cuộc, vào đêm thanh vắng, anh một mình một xe chạy đến trước cửa nhà họ Kiều, đứng ngăn người cho tới khi trời lờ mờ sáng mới rời khỏi.

Mặc dù biết cả đời không có khả năng có được Kiều An Hảo, nhưng anh vẫn không thể buông xuống được lo lắng.

Cho dù lúc ấy anh và cô không còn liên hệ qua lại, nhưng anh vẫn muốn biết được tình hình cô sống có tốt hay không.

Vì vậy, lần đầu nói chuyện với Kiều An Hảo, sẽ có lần hai, lần ba... Cứ như thế, bất tri bất giác kéo dài hơn bốn năm, cho đến khi mẹ của Hứa Gia Mộc - Hàn Như Sơ tìm tới anh, yêu cầu anh giả làm Hứa Gia Mộc, sắm vai vợ chồng với Kiều An Hảo... Từ lần đó, anh mới ít giao tiếp với Kiều An Hạ.

Sau sự việc năm năm trước, biết mình không được phép yêu Kiều An Hảo, anh bắt đầu nản chí, tuy thế anh không bao giờ nghĩ đến việc sẽ đi yêu một người phụ nữ khác, hay tùy tiện tìm đại một người thích hợp để đi suốt quãng đời còn lại.

Do đó, khi anh nghe Kiều An Hạ thủ thi với Kiều An Hảo rằng anh có ý đối với cô ta, còn sẽ trở thành bạn trai của cô, anh không chỉ tức giận thôi... mà nhiều hơn là hoảng sợ.

Anh sợ, sợ Kiều An Hảo thực sự sẽ hiểu lầm anh và chị của cô.

Cho nên, khi anh về tới đoàn kịch, không trực tiếp lên lầu ngay, mà đứng ở dưới chờ Kiều An Hảo vừa đi vào khách sạn, lập tức chui vào xe Kiều An Hạ.

Hồi chiều, anh nổi nóng, nói với Kiều An Hạ mấy lời hơi nặng và tàn nhẫn hơn so với lúc đầu cô theo đuổi anh, nhưng hiện giờ anh cũng chỉ có duy nhất cách đó.

Nhưng thế cũng tốt, nếu đã không có khả năng với Kiều An Hạ, thì một đao cắt đứt, không cho cô hy vọng.

"Cốc cốc cốc Bất chợt truyền đến tiếng gõ cửa, đánh thức Lục cần Niên như đang đi vào cõi thần tiên. Anh thu lại tâm trạng ngẩn ngơ, tao nhã đứng lên, đi về phía cửa.

Trợ lý đi tìm Kiều An Hảo theo sự phân phó của Lục cần Niên, lúc nói cho cô biết ông Lục gọi cô lên lầu thì hơi do dự, sau cùng trước khi đi, nhắn nhủ thêm với cô: "Cô Kiều, ông Lục từ hồi chiều chỉ lo phê duyệt văn kiện cho tới giờ, mới vừa có chút thời gian, vẫn chưa dùng bữa tối. Tôi có hỏi anh ấy có muốn ăn chút gì đó không, nhưng anh ấy bảo không ăn. Tối sáng mai thì còn lâu lắm, có thể phiền cô làm chút gì cho anh ấy ăn không?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 138

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (2)

Kiều An Hảo gật đầu, biểu thị đã biết, chờ lúc trợ lý rời đi, gương mặt vốn treo một bên ý cười từng chút từng chút tắt ngấm.

Cả buổi chiều, đầu cô là một mớ hỗn độn, chỉ vờn vờ xoay quanh Lục Cẩn Niên và Kiều An Hạ, từ những lời Kiều An Hạ nói lúc bữa cơm trưa thì xem ra quan hệ giữa Lục Cẩn Niên và chị ta có vẻ rất tốt.

Lúc đầu, sợ dĩ cô đáp ứng Hàn Như Sơ, cùng Lục Cẩn Niên đóng giả vợ chồng dưới danh nghĩa Hứa Gia Mộc, vì ảo tưởng mình và Lục Cẩn Niên sau thời gian dài tiếp xúc sẽ có thể nảy sinh tình cảm. Thế nhưng nếu như Lục Cẩn Niên và Kiều An Hạ thực sự đến với nhau, thì anh và cô sẽ thật sự không có nửa điểm cơ hội rồi...

Trong nháy mắt, Kiều An Hảo thoáng vẻ cô đơn, cô đứng ngẩn người trước cửa một hồi thật lâu, mới quay người trở về phòng tìm di động. Đang lúc chuẩn bị lên lầu, chợt nhớ tới lời trợ lý của Lục Cẩn Niên, cô bèn đến bên điện thoại khách sạn, quay số cho bộ phận nhà hàng đặt một phần ăn khuya nhẹ.

Hiện đang là giờ cao điểm các thành viên trong êkíp làm phim dùng thang máy chạy lên chạy xuống, bất cứ lúc nào cũng có thể đụng người quen. Kiều An Hảo sợ bị bắt gặp, nên đành bưng bữa khuya leo thang bộ.

Buổi tối khi Lâm Thi Ý đang ở trong phòng cùng vài tiểu diễn viên, cô ta nhận được cú điện thoại của nhà sản xuất, ông ta tụng kinh về định nghĩa quấy rối, nên Lâm Thi Ý không thể làm gì khác hơn là thôi lui khỏi phòng, nũng nịu vỗ về dỗ ngọt nhà sản xuất.

Trên hành lang đông đúc kẻ qua người lại, Lâm Thi Ý đi về phía lối thoát hiểm, vừa khéo đang tính đẩy cánh cửa, xuyên qua ô cửa kính, cô ta thấy Kiều An Hảo mang theo một phần ăn khuya leo thang bộ.

Lâm Thi Ý lòng tràn đầy nghi hoặc, Kiều An Hảo đi đưa đồ ăn sao? Cho ai?

Lâm Thi Ý chần chừ một chút, liền nhẹ giọng ngắt máy của nhà sản xuất, rồi đẩy cửa, âm thầm đi theo Kiều An Hảo.

-

Lục Cẩn Niên mở cửa, thấy là Kiều An Hảo, không nói gì, trực tiếp xoay người trở vào phòng.

Kiều An Hảo đứng ở cửa hít sâu một hơi, cất bước vào phòng, đóng cửa lại, mới đi vào trong.

Lục Cẩn Niên vào phòng tắm, mơ hồ truyền đến tiếng nước chảy. Kiều An Hảo đem thức ăn khuya đặt lên chỗ trống trên bàn trà trước ghế sofa, sau đó tiện tay dọn dẹp một chút đồng văn kiện và tạp chí bị Lục Cẩn Niên ném bừa bãi. Đang lúc định chuyển qua bên kia bàn, thì Lục Cẩn Niên đột ngột mở cửa phòng tắm, ánh mắt anh thẳng tắp bắn về phía Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên nhìn đến có chút khẩn trương, cô ôm chặt một xấp văn kiện, nhẹ giọng giải thích: "Vừa nãy lúc cậu trợ lý đến tìm tôi, có nói anh vẫn chưa ăn cơm tối, nên tôi mang bữa khuya tới cho anh."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 139

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (3)

Lúc này Lục Cẩn Niên mới chuyển tầm mắt về phía bàn trà, thấy quả nhiên có khay thức ăn bày bên trên, mi tâm chau lại, con người trong phút chốc đờm vẻ sâu thăm thẳm.

Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm vào khay thức ăn khuya nhưng mãi vẫn không có bất kỳ biểu hiện nào muốn ăn, cho rằng anh không có khẩu vị, sau một hồi đấu tranh mới cất lời: "Anh trợ lý nói, anh bận rộn đồng văn kiện của công ty cả buổi chiều, nhất định đã kiệt sức rồi, nếu không ăn chút gì đó thì sẽ không gượng nổi cho tới sáng mai đâu?"

Lục Cẩn Niên vẫn không lên tiếng, ánh mắt quay trở về trên người Kiều An Hảo.

Ngón tay Kiều An Hảo bấu chặt xấp văn kiện trong lòng, có chút khó khăn mở miệng lần nữa: "Vả lại, cho dù anh không đói, cũng phải bỏ bụng chút chút. Ăn ít còn hơn là không ăn..."

Kiều An Hảo nói tới đây thì hoàn toàn không lo lắng nữa.

Cô và Lục Cẩn Niên ngoại trừ mối "quan hệ vợ chồng" trên danh nghĩa, thì chẳng khác gì hai con người xa lạ. Hơn nữa, ban đầu vào đêm tân hôn, cô rất thức thời nói với anh rằng sẽ không can thiệp vào cuộc sống của anh l. e qu. y d. o. n, mà anh cũng không phản đối, còn bồi thêm một câu: "Cô tốt nhất nhớ kỹ lời cô đã nói". Vì vậy, sau khi kết hôn, cô chưa từng hỏi đến

vấn đề ăn-mặc-ở-đi lại của anh, thậm chí ngay cả một câu hỏi quan tâm cơ bản hay chúc ngủ ngon cũng không nói. Thế nhưng hiện tại cô đang cố chấp thuyết phục anh đừng đũa, có bị xem là vi phạm các thỏa thuận ban đầu của bọn họ không...

Nội tâm Kiều An Hảo bồn chồn, nên càng nói giọng càng nhỏ yếu ớt: "Lại nói, thường bỏ bữa sẽ không tốt cho dạ dày."

Lục Căn Niên một mực lặng thinh, mắt không chớp chăm chăm nhìn Kiều An Hảo.

Ngay khi Kiều An Hảo nhụt chí, nghĩ rằng Lục Căn Niên sẽ không ăn khuya, người đàn ông đột nhiên cất bước đi tới trước ghế sofa, ngồi xuống, sau đó chỉ vào khay thức ăn cô mang tới, không nặng không nhẹ hỏi: "Ăn cái gì?"

Kiều An Hảo kinh ngạc nhìn về phía Lục Căn Niên, thoáng chốc chưa phản ứng với ý tứ trong lời anh.

Lục Căn Niên dường như bị bộ dạng ngây ngốc không theo kịp nhịp độ nói chuyện của cô chọc cười, khiến tâm trạng tốt hẳn lên, khóe môi bất giác gợi lên đường cong, tuy lời ra vẫn bằng phẳng không cảm xúc: "Không phải nói mang đến cho tôi ăn à?"

Kiều An Hảo lúc này mới hiểu ý của Lục Căn Niên là về bữa khuya (lê quý đôn cô nàng muốn bị ăn đây mà), nhất thời khẽ cúi người đặt xấp văn kiện lên bàn, sau đó đi tới trước khay, mở hộp đồ ăn ra, đặt lên trên một tờ báo: "Một phần cơm chiên Dương Châu, một phần canh bí đao, một phần cánh gà, còn có một phần cải xanh xào..."

Lục Căn Niên trước sau không phát tiếng động nào, chỉ lặng lẽ dõi theo Kiều An Hảo, ánh mắt trở nên có chút mềm mại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 140

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (4)

Kiều An Hảo bày ra trước mặt Lục Căn Niên, rồi thay anh bẻ đôi chiếc dưa dùng một lần, đưa tới: "Tôi không biết anh thích ăn cái gì, cho nên mỗi thứ kêu một ít..."

Kiều An Hảo vừa nói, vừa ngược mắt nhìn Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên vẫn thẳng tắp dùng ánh mắt nơi cô.

Hai người cứ thế chạm mắt nhau.

Kiều An Hảo thất kinh trong lòng, lời nói ra đến cửa miệng liền bị nghẹn lại, sau đó mở to đôi mắt bồ câu, nửa ngửa đầu nhìn lại Lục Căn Niên.

Trong con người của Lục Căn Niên tuy không còn pha trộn sự thờ ơ và lạnh lùng xưa nay, nhưng cũng không có quá nhiều cảm xúc. Nó sâu sắc, lại phẳng phất đang như lóe lên một tia sáng.

Kiều An Hảo nhìn rồi lại nhìn, nhịp tim bỗng chốc tăng nhanh một cách kỳ lạ, thậm chí khuôn mặt cô phím đỏ theo từng đl. q. đ. com hơi thở. Mãi cho đến khi mặt nóng lên, cô mới bất ngờ hoàn hồn, vội vàng thu hồi tầm mắt nhìn Lục Căn Niên, lóng ngóng đưa đôi dưa trong tay ra đằng trước: "Dưa."

Lục Cẩn Niên nghe thấy tiếng của Kiều An Hảo mới phục hồi tinh thần. Chớp mắt, đôi đồng tử khôi phục vẻ đăm đạc xa cách nguyên thủy, sau đó anh không nói tiếng nào nhận lấy đôi đũa, khép hờ mắt, từ tốn ăn.

Động tác nhai của Lục Cẩn Niên rất tao nhã, không phát ra tiếng dù là nhỏ nhất.

Bầu không khí trong toàn phòng rất yên tĩnh.

Kiều An Hảo ngồi xõm đối diện Lục Cẩn Niên một hồi thật lâu. Khi con tim hốt hoảng tìm được về nhịp đập bình ổn, cô mới nhận thức được vị trí hiện tại của mình, bèn nhướn mi len lén liếc nhìn người đàn ông trước mặt.

An Hảo liên tục ngấm trộm nhiều lần, phát hiện sự chú ý của Lục Cẩn Niên luôn đặt trên thức ăn, vì thế liền đánh bạo len lút quan sát anh.

Anh vẫn mặc bộ quần áo lúc ăn cơm trưa, chỉ là cởi bỏ áo vest ngoài, tháo cà vạt, mở bung hai nút áo ở cổ, lộ ra vùng xương quai xanh đẹp tình xảo, cổ tay áo xắn lên để lộ một đoạn cánh tay rắn chắc mạnh mẽ, trông giản dị nhưng vẫn giữ được phong độ thanh lịch.

Anh chuyên tâm gấp thức ăn, lông mi dài thỉnh thoảng chớp động.

Lần đầu tiên gặp anh, cô tức khắc bị kinh hoàng trước tướng mạo khôi ngô ấy, gây ám ảnh suốt 13 năm qua, không biết bao nhiêu lần giữa đêm tỉnh mộng. Cứ mỗi khi nhìn kỹ anh, cô vẫn không khỏi bàng hoàng.

Thiết nghĩ, trên cả trái đất này, duy nhất chỉ có anh là hoàn hảo, khiến ai ai nhìn mãi cũng không chán.

Kiều An Hảo say đắm dán mắt vào Lục Cẩn Niên quá lâu. Có lẽ người nào đó bị nhột, bất thành linh ngược mi mắt. Kiều An Hảo hoảng sợ vội cúi thấp đầu, trái tim không dễ gì bình tĩnh trở lại, lập tức nhảy nhót mãnh liệt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 141

Anh Cũng Thích Trời Mưa (5)

Kiều An Hảo lập tức né tránh ánh nhìn của Lục Cẩn Niên, cô ngoảnh đầu nhìn quang cảnh bên ngoài cửa sổ sát đất để làm dịu đi tâm tình của mình lúc này, vốn là định nói điều gì đó nhưng bất chợt dừng lại, kìm lòng không được phát ra một câu: "Mưa rồi."

Vừa nói hết câu, cô liền đứng lên, đi về phía cửa sổ.

Lục Cẩn Niên nghe thấy lời nói của Kiều An Hảo cũng quay đầu nhìn ra cửa sổ, quả nhiên thấy trên mặt kính phủ dày đặc vết nước, mà Kiều An Hảo đứng trước cửa sổ đang chăm chú nhìn không chớp mắt.

Lục Cẩn Niên ngẫm nhìn dáng vẻ cô một lúc mới kiềm chế thu hồi lại tầm mắt, tiếp tục ăn hết những đồ mà Kiều An Hảo mang đến rồi mới buông đũa xuống, đứng lên.

Anh rút tờ giấy ăn lau khước miệng một chút, sau đó ném vào túi rác, bản thân chần chừ do dự mất mấy giây mới cất bước đi về phía cửa sổ, đứng bên cạnh Kiều An Hảo.

Lục Cẩn Niên cao hơn cô rất nhiều, bởi vì trời về đêm nên cửa sổ sát đất như trở thành một tấm gương phản chiếu hai bóng hình của anh và cô, cũng phản chiếu dáng vẻ mười phần tập trung ngẫm nhìn trời mưa của Kiều An Hảo trước đôi mắt anh. Anh không nhịn được, nhắm mắt lại, mở miệng nói: "Cô cũng thích trời mưa?"

Kiều An Hảo lơ đãng duỗi tay miết lên mặt kính theo vết chảy của giọt mưa đi xuống, chợt nghe đến âm thanh của Lục Cẩn Niên truyền tới mới phát giác được anh đang đứng bên cạnh từ lúc nào, ngón tay tạm dừng một lúc rồi nhẹ nhàng gạt đầu: "Đúng, tôi rất thích."

Lục Cẩn Niên không nói chuyện nhưng vẻ mặt nhất thời biến đổi mang theo chút mềm mại ôn hòa.

Một lát sau, Kiều An Hảo lại tiếp tục đưa tay vẽ lung tung theo dấu vết của giọt mưa trên cửa kính, thế nào lại chú ý đến Lục Cẩn Niên, cô tò mò hỏi: "Anh cũng thích trời mưa sao?"

"Ừ, thích". Lục Cẩn Niên trả lời, giọng điệu nhẹ nhàng chậm chậm mang theo tâm tình phảng phất muốn bộc lộ.

Thì ra cả anh và cô đều thích trời mưa... Có lẽ thâm mến chính là như thế, bởi vì hai người đều có chung sở thích, trong phút chốc cứ như điều này đã vô tình kéo khoảng cách của họ lại gần hơn rất nhiều.

Trong lòng Kiều An Hảo nhất thời dâng lên sự ngọt ngào, cảm giác như nó đang lan tràn toàn thân, ngấm vào tận cốt tủy.

Sở dĩ thích trời mưa là bởi vì lần đầu tiên hai người gặp nhau, khi đó trời cũng đổ mưa ào ạt như thế này.

Từ lần ấy, một lần gặp, nhiều năm sau đều mãi mãi khó quên, cứ một mực chung thủy dành tình yêu trong lòng cho anh.

Nhưng không biết anh thì sao?

Kiều An Hảo đang do dự muốn hỏi Lục Cẩn Niên tại sao lại thích trời mưa thì người đàn ông bên cạnh lại chủ động mở miệng trước: "Vốn dĩ lúc đầu tôi không thích trời mưa."

Lục Căn Niên nói tới đây, giống như đang nhớ lại hồi ức cũ, liền trầm mặc trong chốc lát rồi mới tiếp tục: "Vì một kỷ niệm khó quên, ... mới trở nên thích mưa!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 142

Anh Cũng Thích Trời Mưa (6)

Lục Căn Niên nói tới đây, giống như đang nhớ lại hồi ức cũ, im lặng trong chốc lát, mới tiếp tục nói rõ ràng: "Sau này, bởi vì một kỷ niệm khó quên mới thích trời mưa."

Trái tim Kiều An Hảo chợt lỡ một nhịp, thì ra anh thích trời mưa, cũng có nguyên nhân giống cô... Chẳng qua cô vì một người, mà. lamlam. lqd. anh vì một hồi ức cũ.

Có lẽ từ lần kết hôn tới nay, đây là lần đầu tiên Lục Căn Niên ôn hòa nhã nhặn nói chuyện phiếm với cô, khiến cho lá gan của cô trở nên lớn hơn rất nhiều, bất giác hỏi ra sự nghi ngờ trong lòng mình: "Chuyện gì khiến anh thích trời mưa?"

Lục Căn Niên nhìn mưa lớn ngoài cửa sổ, trong nháy mắt đôi mắt trở nên đa cảm: "Chuyện kia là lần đầu tiên tôi được tiếp xúc gần gũi với người quan trọng nhất trong cuộc đời của tôi..."

Lục Căn Niên nói tới đây, bất chợt ý thức được mình đang nói gì, lập tức dừng lại.

Kiều An Hảo đứng ở một bên, tập trung tất cả lực chú ý, đang chờ Lục Căn Niên nói tiếp, nhưng chờ hồi lâu, lại không nghe Lục Căn Niên mở miệng nói tiếp, có chút nghi ngờ, quay đầu nhìn về Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên nhìn thấy qua cửa sổ thủy tinh trước mặt, thấy vẻ mặt cô bé đang nhìn mình chờ đợi.

Chuyện 5 năm trước, anh không có tư cách theo đuổi cô, cho dù yêu say đắm, cũng chỉ có thể đơn phương chôn dấu tình cảm tận đáy lòng, mà mới vừa rồi anh không để ý, suýt nữa tiết lộ tâm sự của mình.

Yết hầu Lục Căn Niên khẽ d/d\ l\ q/d chuyển động, để cho lý trí đè ép tất cả cảm xúc mạnh mẽ xuống, nhàn nhạt nói một câu: "Quên đi, thật ra cũng không có gì để nói."

"Ồ." Kiều An Hảo lẳng lẳng đáp một tiếng, không nói chuyện, chỉ nhìn mưa rơi ngoài trời, tâm tư nhẹ nhàng bay xa.

Lục Căn Niên nói, khi trời mưa để cho anh gặp được người quan trọng nhất cuộc đời anh, anh thích cô bé kia sao?

Thì ra anh cũng giống cô, cũng nhờ trời mưa mà gặp được người mình yêu nhất cả đời này, chỉ có điều, cô thích anh nhất, anh lại thích người khác nhất.

Ban đầu bởi vì có cùng sở thích với anh, mà lòng kích động ngọt ngào phát ngấy, lúc này lại tràn đầy nhàn nhạt đau buồn và chua xót.

Sau đó hai người không ai mở miệng nói với nhau một câu nào nữa, chỉ lẳng lẳng đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn mưa to ngoài trời, nghĩ tới tâm sự của mình.

Anh nghĩ tới, anh yêu cô.

Cô nghĩ tới, cô thương anh.

Mưa Bắc Kinh thường thường là mưa rào, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, song đã nửa tiếng, mưa to dần dần d. d. lq. d chuyển thành mưa nhỏ,

đến cuối cùng, bầu trời đen nhánh cũng xuất hiện vô số ánh sao lấp lánh.

Lúc này Kiều An Hảo mới khẽ phục hồi tinh thần lại, phát giác vậy mà mình và Lục Cẩn Niên đứng trước cửa sổ nhìn mưa lâu như vậy.

Kiều An Hảo quay đầu, thấy anh còn thất thần nhìn mưa ngoài cửa sổ, cô chờ giây lát, nghĩ đến việc anh cho trợ lý tìm mình, cho nên mở miệng, hỏi: "Anh tìm tôi có chuyện gì không?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 143

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (7)

Lục Cẩn Niên nghe Kiều An Hảo nói, mới nhớ tới mục đích mình để cho trợ lý gọi cô lên là muốn làm rõ với cô rằng giữa anh và Kiều An Hạ không có quan hệ gì. Nhưng anh và cô không phải là người yêu, cũng không phải vợ chồng thực sự, trừ cái thỏa thuận kia ra thì không có bất kỳ mối ràng buộc nào. Nếu anh trực tiếp giải thích chuyện giữa anh và một người phụ nữ, thì nó có vẻ hơi đường đột.

Lục Cẩn Niên trầm mặc một lúc lâu, vẫn chưa nghĩ ra được cách nên mở miệng giải thích với Kiều An Hảo như thế nào. Sau cùng, anh khẽ mấp máy môi, hỏi Kiều An Hảo một câu: "Còn cô? Gặp tôi, cũng không có gì muốn hỏi tôi sao?"

Là anh kêu cô lên tìm anh, nhưng bây giờ lại hỏi cô muốn hỏi anh cái gì... Kiều An Hảo bị câu hỏi của Lục Cẩn Niên làm ngẩn ra, kể đó lắc đầu, có chút mờ mịt hỏi lại Lục Cẩn Niên: "Hỏi gì cơ?"

Lục Cẩn Niên cho rằng Kiều An Hảo chưa hiểu ám chỉ trong lời nói của mình, bèn bổ sung: "Buổi trưa lúc đi ăn cùng Kiều An Hạ, cô không có gì muốn hỏi tôi?"

Nhắc tới đó, thật vất vả Kiều An Hạ bởi vì phải dụ dỗ Lục Cẩn Niên ăn, rồi cùng anh ngắm mưa, mới quên đi chuyện ấy, chớp mắt lại hiện về trong tâm trí Kiều An Hảo. Ánh mắt cô chợt trĩu xuống, đăm đăm nhìn ngoài cửa sổ, trầm mặc không mở miệng.

Lục Cẩn Niên đứng ở bên cạnh, mang theo kiên nhẫn hiem có, chờ Kiều An Hảo lên tiếng. Thế nhưng đợi đã lâu, cô gái vẫn một mực không chịu nói năng, khiến đáy lòng anh rơi vào sự hiu quạnh cuộn cuộn.

Anh vừa rồi hỏi cô có gì muốn hỏi anh không, rốt cuộc là đang mong đợi cái gì? Đang mong đợi cô sẽ vì để tâm lời Kiều An Hạ, anh có thể sẽ trở thành bạn trai của cô ta, sau đó xác nhận anh tin đó là thật hay giả sao?

Đối với cô mà nói, anh ở cùng với phụ nữ nào, phát sinh cái gì đó với phụ nữ nào, cô cho tới bây giờ đều luôn thờ ơ, làm sao có thể bận tâm chứ?

Đáy mắt Lục Cẩn Niên hiện lên một tầng tự giễu, nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn không được che lấy miệng, cười khẽ một tiếng. Một lát sau, như là quả thật bị bại bởi Kiều An Hảo, mang theo chút thất vọng lên tiếng: "Tôi và Kiều An Hạ..."

Khi Kiều An Hảo đang nghe đến Kiều An Hạ và anh có thể trở thành bồ bịch, cũng đã chật vật đến nỗi không thể thừa nhận. Tại thời điểm này, cô thực sự rất sợ từ miệng Lục Cẩn Niên thốt ra bọn họ muốn sống chung với nhau, dưới bàn tay vô thức nắm chặt thành nắm, môi gắt gao cắn chặt, sau liền cắt đứt lời Lục Cẩn Niên: "Chị tôi là một người tốt, xinh đẹp, xuất thân không tệ, cái gì cũng tốt..."

Kiều An Hảo còn chưa nói xong, Lục Cẩn Niên lạnh giọng thẳng thừng cắt đứt lời của cô: "Đi tắm!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 144

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (8)

Câu nói giữa chừng của Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên bất chợt lấy một câu không chút liên quan “Đi tắm” cắt đứt mà bị dừng lại ở miệng. Cô buồn bực quay đầu, vừa định “Hả?” một tiếng, lại thấy vẻ mặt của Lục Cẩn Niên không biết đã trở nên cực kỳ lạnh lùng từ khi nào, như tảng băng bắc cực, bầu không khí xung quanh anh cũng trở nên rét hơn.

Kiều An Hảo mấp máy môi, không phát ra ra được tiếng, cũng đứng im tại chỗ không bất động.

Lục Cẩn Niên bặm chặt môi, tay gắt gao siết thành nắm, như thể cố gắng đè nén cảm xúc của mình. Sau khoảng mười giây, thấy Kiều An Hảo không có hành động gì, lại mở miệng, giọng điệu lạnh lùng pha lẫn tức giận: “Không nghe thấy tôi nói sao? Đi tắm! Chẳng lẽ còn muốn chờ tôi tắm giúp cô?”

Khi nói xong một chữ cuối cùng, thanh âm của Lục Cẩn Niên, trong nháy mắt trở nên thêm ác liệt, mang theo sự quyết đoán không cho người cự tuyệt. Kiều An Hảo khe khẽ run, l. q. đ. sau đó nhanh chóng lùi lại hai bước, xoay người, đi về phía phòng tắm.

-

Kiều An Hảo tắm rửa xong, bước ra khỏi phòng tắm, Lục Cẩn Niên vẫn đứng trước cửa sổ sát đất, đưa lưng về phía phòng khách, trong tay cầm

điều thuốc đang hút dở. Khi anh nghe tiếng cửa phòng tắm mở ở đằng sau, hơi ngẩng đầu một chút, nhìn qua thủy tinh trước mặt, thấy Kiều An Hào đi ra từ trong phòng tắm, liền đưa điều thuốc bên miệng, rít sâu một ngụm, sau đó dập tắt trong gạt tàn, thông thả xoay người, nhìn chăm chăm Kiều An Hào, bình thản ném thẳng một câu: "Không phải cô hỏi tôi tìm cô tới có chuyện gì sao? Cô nghĩ tôi tìm cô có thể có chuyện gì ngoài nhu cầu thể xác, ngủ với cô, làm giao dịch trao đổi."

Khi Kiều An Hào nghe Lục Căn Niên kêu mình đi tắm rửa, cũng đã dự cảm anh muốn làm gì, nhưng lại không nghĩ rằng vừa thấy cô đi ra, anh liền quăng cho cô một câu như vậy.

Nhu cầu thể xác, ngủ với cô, làm giao dịch trao đổi...

Kiều An Hào cắn chặt môi, tay vô thức giữ chắc quần áo, sắc mặt hơi hơi trở nên có chút trắng.

Lục Căn Niên như là không nhìn thấy phản ứng của cô, nâng tay gỡ cúc áo rồi tùy tiện ném lên ghế sofa, để ngực trần, đi thẳng vào phòng tắm. Khi đi ngang qua người Kiều An Hào, anh khựng lại một chút, để lại một câu: "Đừng đứng ngốc ở chỗ này, đến chỗ cô nên chờ đi!"

Nói xong, liền trực tiếp lướt qua, bước vào phòng tắm, sau đó hung hăng đóng cửa lại.

Kiều An Hào nghe tiếng đóng rầm phía sau, thân thể khẽ run. Lúc ban tối, anh còn dịu dàng như thế, cô đã nghĩ giữa bọn họ có hy vọng chuyển biến tốt.

Cho dù không thể yêu nhau, nhưng cũng có thể trở lại lúc cô thầm mến anh, khoảnh khắc anh để ý đến những chuyện vụn vặt của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 145

Anh Cũng Thích Trời Mưa (9)

Cho dù khi đó anh vẫn tỏ ra xa cách với cô, chưa bao giờ nói nhiều nhưng cũng không cay nghiệt như bây giờ.

Lục Cẩn Niên tắm rất nhanh, anh chỉ tùy ý choàng một chiếc khăn tắm quanh hông, sau đó cầm khăn lau tóc, sau đó từ phòng tắm đi ra, lại thấy Kiều An Hảo vẫn đang đứng nguyên tại chỗ, nhin không được nhú mày, bước tới bên người cô: "Không phải tôi bảo cô về chỗ cô cần chờ sao? Hay cô muốn làm luôn ở đây?"

Vừa nói, anh vừa nắm lấy cổ tay cô, hung hăng đẩy cô xuống ghế salon, sau đó đè lên người cô.

"Cô đã muốn thế, tôi sẽ thành toàn cho cô, dù sao cũng chỉ là thỏa mãn nhu cầu mà thôi."

Thân thể Kiều An Hảo hơi run rẩy một chút, cô vô thức rũ mi xuống để che lấp đau thương trong mắt.

Lục Cẩn Niên cúi đầu, anh đang muốn hôn Kiều An Hảo lại bất chợt nghĩ tới điều gì, liền vươn tay nắm lấy cằm của cô, bắt cô phải ngẩng đầu lên đối diện với ánh mắt của anh, sau đó lạnh nhạt mở miệng: "Kiều An Hảo, cô đang muốn học Triệu Phi Yến và Triệu Hợp Đức, hai chị em cùng chung một chồng."

Kiều An Hảo bị anh nói như vậy, vẫn còn chút mơ màng, cô không hiểu rõ cuộc anh đang muốn nói điều gì. Anh lại tiếp tục nói, câu từ đầy trào phúng: "Kiều An Hảo, cô lên giường với tôi, thành người của tôi, vậy mà còn khen chị cô trước mặt tôi, không thấy ghê tởm hay sao?"

Từ lúc kết hôn đến bây giờ, Lục Căn Niên ăn nói khó nghe với cô không ít lần, cô tưởng mình đã chết lặng rồi, nhưng mỗi lần nghe lại, đáy lòng vẫn không nhịn được đau đớn, bởi vì để ý, bởi vì yêu, cho nên mãi luôn để ý.

Sắc mặt Kiều An Hảo hoàn toàn tái nhợt, cô khen chị gái cô ở trước mặt anh, như thế nào lại là ghê tởm?

Lục Căn Niên tăng thêm lực đặt vào cằm cô, tiếp tục nói: "Tôi cho cô biết, cô muốn, tôi cũng không muốn! Cô không thấy hai chị em cô chung một chồng là ghê tởm, nhưng tôi lại thấy ghê tởm! Nếu tôi đã ngủ với cô, thì sẽ không bao giờ động đến dù chỉ một sợi lông tơ của Kiều An Hạ! Cô cũng không đủ tư cách nói đến Kiều An Hạ ở trước mặt tôi, dù chỉ một chút tôi cũng không thích cô ta, cho dù cô ta một lòng một dạ thế nào, cũng không có nửa điểm quan hệ với tôi."

Thật ra khi cô khen Kiều An Hạ trước mặt anh, anh đã vô cùng tức giận chẳng thềm muốn giải thích với cô.

Có lẽ, ở trong lòng cô, hoàn toàn không để tâm đến chuyện của anh và những người phụ nữ khác.

Nhưng là, anh vẫn không thể nhịn xuống, lại dùng một phương thức như thế, để giải thích với cô.

Nghĩ đến đây, Lục Căn Niên nhìn Kiều An Hảo đầy lạnh lẽo, đáy mắt hiện lên đau đớn và bất đắc dĩ, anh dùng lực mím môi, liền dùng sức cúi đầu, ngăn chặn môi của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 146

Anh Cũng Thích Trời Mưa? (10)

Lục Cẩn Niên hôn cô giống như đang cắn xé, anh. lamlam. lqđ. dùng sức xé quần áo của cô, có hơi đáng sợ.

Kiều An Hảo nhớ đến cảm giác hai lần trước anh làm cô đau đến sống không bằng chết, cơ thể trở nên có chút khẩn trương, lúc Lục Cẩn Niên mạnh mẽ xông vào thân thể cô, khiến cả người cô không nhìn được mà run rẩy, bởi vì đau đớn, khóe mắt hơi ẩm ướt

Lục Cẩn Niên cảm giác rõ ràng cô gái phía dưới run rẩy, theo bản năng ngẩng đầu lên từ xương quai xanh của cô, đã thấy khóe mắt cô ướt đầm, động tác của anh ngừng lại, trong đầu nhớ tới lần trước lúc kết thúc, hình ảnh vẻ mặt cô tái nhợt co rúc ở trên giường, anh nắm bả vai cô tăng thêm chút sức lực, trên mặt vẫn là vẻ lạnh lùng như cũ, nhưng động tác lại nhẹ nhàng hơn một chút.

Kiều An Hảo không còn cảm giác khó chịu như vậy nữa, cơ thể căng thẳng, hơi buông lỏng một chút, vẫn có thể cảm giác được hơi đau, càng về sau, cảm xúc đau đớn đã được thay vào kích thích mãnh liệt mà Lục Cẩn Niên mang đến, thân thể mới hoàn toàn mềm nhũn ra. Lục Cẩn Niên d#d\$!^q*d cảm giác được cô gái nhỏ đã động tình, sức lực cũng dần dần trở nên dịu dàng.

Cuối cùng, cũng đến lúc kết thúc, Lục Cẩn Niên gục ở trên người Kiều An Hảo, bởi vì thân thể được phóng thích, nên đầu có chút choáng váng,

cảm giác như mình đã cho cô hết tất cả sức lực.

Lục Cẩn Niên gục ở trên người Kiều An Hảo thở dốc một chút, theo bản năng giơ tay lên, muốn vuốt ve mái tóc dài của cô, nhưng cuối cùng, vừa giơ tay lên, đã nắm thành quả đấm, dùng sức rút tay về, xoay người đứng dậy rời khỏi cơ thể cô, sau đó nhặt áo tắm dưới mặt đất lên, bọc lại cơ thể mình, mới quay đầu, nhìn lướt qua Kiều An Hảo bất ổn đang cuộn người trên ghế sa lon, vẻ mặt lạnh lùng, giọng nói lạnh lẽo nói: "Lần giao dịch này đã xong, nếu cô muốn chuyện gì có thể gửi tin nhắn cho tôi, nếu như không có, tôi xem gần đây có hợp đồng nào tốt sẽ sắp xếp cho cô."

Nói xong, Lục Cẩn Niên lạnh lùng xoay người, đi vào phòng ngủ, đóng sầm cửa lại.

Trong phòng khách chỉ còn lại một mình Kiều An Hảo, lúc Lục Cẩn Niên xoay người đi, cô vươn tay, nhặt quần áo lamlam. lqd của mình lên, che lại cơ thể trần trụi của mình, nằm trên ghế sa lon lẳng lặng trong chốc lát, mới ngồi dậy, mặc quần áo vào.

Kiều An Hảo đứng lên, nhìn Lục Cẩn Niên đóng cửa phòng ngủ, suy nghĩ một chút, cuối cùng không gọi anh, yên lặng xoay người, đi ra khỏi phòng của Lục Cẩn Niên.

Lúc này đã là mười hai giờ đêm, Triệu Manh đã ngủ, Kiều An Hảo đi tắm rồi rón rén bò lên giường, lại không cảm thấy buồn ngủ chút nào.

Cô thật sự không biết tối nay rốt cuộc mình đã nói sai điều gì mà chọc anh tức giận như vậy?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 147

Anh Cũng Thích Trời Mưa (11)

Cô biết anh không thích cô, trước mặt anh cô làm cái gì đều vô cùng cẩn thận, sợ mình sẽ làm gì đó khiến anh thấy phiền.

Cô chưa bao giờ nghĩ đến, chỉ do một đêm say rượu mà chủ động quyến rũ anh, sau lại vì muốn che dấu tâm sự của chính mình mà đưa ra một lý do bừa bãi, không ngờ lại tạo cơ hội cho anh hết lần này đến lần khác tổn thương bản thân mình. Cô đề xuất với anh muốn giải trừ giao dịch, kết quả lại chọc anh phẫn nộ, nói chờ đến khi nào anh chơi chán, liền sẽ khiến cô biến mất triệt để khỏi giới giải trí.

Cho dù cô có thể rút khỏi giới giải trí, có thể buông bỏ hết những dây dưa với anh, quyết định để mặc cả đời mình về sau sống mãi với thứ tình cảm đơn phương hèn mọn này, nhưng cô lại không thể bỏ mặc Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc chính là bạn từ nhỏ đến lớn của cô, lúc trước là do cô ích kỷ, nghĩ muốn tiếp cận Lục Cẩn Niên nên mới đáp ứng đề nghị của Hàn Như Sơ, nếu như bây giờ cô muốn từ bỏ, Hứa Gia chắc chắn sẽ xảy ra đại loạn.

Chẳng qua nghĩ lại về lời anh nói đêm nay, có lẽ anh thật sự không hề thích Kiều An Hạ.

Nghĩ vậy, Kiều An Hảo mới hơi buông lỏng một chút tâm tình nặng nề cả buổi của mình, nhưng vẫn không kìm được lo lắng cho Kiều An Hạ, cô sợ chị ấy sẽ phải đau khổ.

Ngày hôm sau, Kiều An Hảo có lịch trình, buổi sáng tám giờ đến studio, trang điểm, thay đồ sau đó bắt đầu quay phim.

Cô và Lục Căn Niên khi gặp nhau ở studio, trừ lúc quay phim còn lại không bao giờ nói chuyện với nhau câu nào, tối hôm qua giữa hai người lại không hề vui vẻ. Vì vậy, hôm nay lúc quay phim, Kiều An Hảo không thể bình thường như mọi ngày, thi thoảng lại lén lút nhìn Lục Căn Niên một cái.

Tâm tình của Lục Căn Niên cũng không tốt hơn cô là bao, khi quay phim còn thả lỏng cơ mặt để hoàn thành vai diễn theo kịch bản yêu cầu, nhưng đến khi đạo diễn hô: "Cắt", sắc mặt anh lại lập tức lạnh hân xuống, khiến cho không khí trong đoàn làm phim rất căng thẳng.

Đến giờ ăn cơm trưa, hôm nay nhà ăn lại tổ chức tiệc đứng.

Bởi vì buổi chiều còn tiếp tục quay nên Kiều An Hảo không thay đồ mà trực tiếp cùng Triệu Mạnh đi đến nhà ăn, lúc hai cô đến, người bên trong cũng đã vãn đi không ít.

Kiều An Hảo lấy một ít thức ăn, sau đó cùng Triệu Mạnh đi tìm chỗ ngồi, đi qua một bàn có tám bảy, tám người đang ngồi, có vài ngôi sao nhỏ và nhân viên trong đoàn làm phim, không biết đang xì xào bàn tán gì đó, lúc thấy hai cô đến gần, lập tức ngậm miệng lại.

Chờ đến khi Kiều An Hảo và Triệu Mạnh tìm được chỗ rồi ngồi xuống, âm thanh nói chuyện so với lúc trước nhỏ hơn một chút, một người trong số đó vươn đầu về đằng trước, như là muốn nói điều gì đó rất bí mật, đám người còn lại đưa nhau bàn luận sau đó đều nhất mực quay đầu nhìn về bàn của hai cô một cái.

Ban đầu, Kiều An Hảo vốn chẳng thèm để ý, đến lúc ăn được một nửa cơm mới phát hiện rất nhiều diễn viên và nhân viên của đoàn làm phim lúc đi qua chỗ cô lại giơ tay chỉ trỏ, sau đó lại quay đầu nói nhỏ cái gì đó với người bên cạnh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 148

Anh Cũng Thích Trời Mưa? [12]

Ban đầu Kiều An Hảo không để ý, chỉ khi ăn được một lúc, mới phát hiện nhiều diễn viên hoặc nhân viên ê-kíp trong phòng ăn thỉnh thoảng chỉ chỉ trỏ trỏ mình, rồi xì xà xì xầm gì đó với người bên cạnh.

Cứ liên tục như thế, đáy lòng Kiều An Hảo dâng lên một dự cảm xấu, cô nhận không được buông đũa xuống, ngẩng đầu, ngược hỏi Triệu Manh trước mắt: “Đoàn phim hôm nay có chuyện gì sao?”

Triệu Manh mờ mịt lắc lắc đầu, ngậm một miếng thức ăn phun ra âm thanh ồm ồm: “Không có nghe nói.”

Nuốt tọng xuống đồng thức ăn, Triệu Manh lại mở miệng hỏi: “Sao vậy?”

Vừa đúng lúc có người lại cầm đũa hướng về phía Kiều An Hảo chỉ chỉ, khi bị Kiều An Hảo nhìn thấy, lập tức quay người đi, mi tâm thanh tú của Kiều An Hảo nhú lại, càng thêm khẳng định suy nghĩ đoàn làm phim nhất định đã xảy ra chuyện gì liên quan đến mình, vì thế liền đối với Triệu Manh đang ngồi trước mặt nhẹ giọng phân phó một câu: “Sau khi ăn xong, cậu đi hỏi thăm một chút, xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Kiều An Hảo vừa mới nói Triệu Manh đi hỏi thăm nghe xem đã xảy ra chuyện gì, nhưng Triệu Manh còn chưa kịp đi hỏi thăm, khi hai người từ nhà ăn đi ra, chợt nghe đến một ít lời đồn nhảm.

Nhà ăn của khách sạn ở tầng bốn, từ nhà ăn đi ra thang máy, phải đi qua một sảnh hút thuốc lớn.

Lúc này đã qua giờ cơm, chỉ có năm sáu người ở trên ghế salon ở sảnh lớn, vừa hút thuốc, vừa nói chuyện phiếm.

Vài người nói chuyện thanh âm có lúc cao lúc thấp, nhưng mỗi một câu, cũng đủ cho những người trong sảnh lớn, nghe được rành mạch.

“Tôi đã sớm nói, Kiều An Hảo diễn đàn lê quý đôn khẳng định không phải dựa vào thực lực để tiến vào đoàn làm phim, đầu năm nay, chính là nhiều người biểu diễn kỹ xảo, cũng không gặp ai giống như cô ta vậy, đã được chọn vào đoàn làm phim, còn chạy theo người khác làm nữ nhĩ hào!

Triệu Manh nghe thấy như thế, theo bản năng quay đầu, liếc nhìn Kiều An Hảo một cái.

Kiều An Hảo mặt mày cũng rất bình tĩnh, chỉ là nâng tay lên hướng về phía Triệu Manh làm một động tác chớ có lên tiếng, ý bảo cô ấy đừng có làm kinh động đến vài người đang hăng hái bừng bừng nói chuyện phiếm kia, sau đó liền đứng tại chỗ, vẻ mặt trở nên hứng thú đứng nghe.

“Cô ta là loại người như vậy, nhìn qua bộ dạng thanh thuần xinh đẹp, kỳ thật bên trong so với ai khác cũng đều lăng lơ hơn!” Lần này mở miệng là diễn viên nhỏ hạng ba, xuất thân là người mẫu trẻ, khuôn mặt nhọn tiêu chuẩn, trong tay cầm theo một điếu thuốc, sau khi nói ra những lời này, còn xen lẫn một tia cười lạnh, rít một ngụm thuốc, nhả ra một vòng khói xinh đẹp, tiếp tục dùng giọng điệu khinh bỉ nói: “Chẳng qua cô ta ngược lại vẫn thật bình tĩnh, không biết là cô ta không biết vụ bê bối này của mình đã bị đưa ra ánh sáng, hay vẫn là da mặt dày, bị làm rõ cũng không quan tâm!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 149

Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (1)

"Là thế, cô ta cũng quá bình tĩnh đi. Nếu như tôi là cổ ấy hả, tôi nhất định sẽ trốn khỏi tin đồn."

"Các cô nói xem, là Lục ảnh đế coi trọng cô ta, hay là cô ta đi quyến rũ Lục ảnh đế?"

"Này còn phải đoán? Chắc chắn là cổ chủ động đưa tới cửa xin được ngủ cùng Lục ảnh đế rồi. Với lại, mấy cô có thấy ông bầu Tôn cũng đối xử tốt với cổ không? Để giành được vai nữ 2 này, xem ra cô ta đã bồi ngủ với mọi người trong ê kíp đây!"

"Lục ảnh đế thật đúng là, nhiều năm như vậy chưa từng dính vào scandal, thế mà scandal đầu tiên lại vớ phải cô ta..."

"Oh... Cô đổ kị à? Cô cũng có thể mang thức ăn khuya giả vờ quan tâm Lục ảnh đế, không cần rời đi ngày, khiến Lục ảnh đế tâm niệm vừa động liền đưa cô lên giường, thì cô cũng được lên đời."

"Tôi đổ kị? Có gì hay mà tôi đổ? Không phải là cho không dâng tới miệng à, khác gì gái bán thân chứ!"

Nhiều người bàn tán, càng có nhiều câu khó nghe hơn. Lqđ. com Triệu Manh nhin không được "ho khan" một tiếng. Mấy người kia cả kinh đều quay đầu, thấy Kiều An Hảo đứng một bên, thì sắc mặt ai nấy đều lập tức

biến đổi. Nhưng rất nhanh liền có một người ổn định nét mặt, đứng lên, ra dáng hoàn toàn không đếm xỉa đến Kiều An Hảo, trực tiếp lấy túi xách, đập giày cao gót bỏ đi.

Một người rời đi, những người khác cũng nới gót theo sau. Chưa tới nửa phút, đại sảnh chỉ còn lại hai người Kiều An Hảo và Triệu Manh.

Triệu Manh đầu tiên cẩn thận quan sát Kiều An Hảo, thấy ánh mắt cô nàng bình tĩnh đến đáng sợ, khiến đáy lòng cô có chút chột dạ. Một lát sau, cô mới mở miệng, muốn an ủi Kiều An Hảo một chút: "Kiều Kiều..."

Joanne tốt chớp mắt, thu hồi, giọng điệu rất bình tĩnh ngắt lời Zhao Meng lời tiếp theo: "Bạn lên mạng để tìm kiếm theo cuối cùng những loại tin tức."

Kiều An Hảo nháy mắt liền phục hồi tinh thần, giọng cực trấn tĩnh cắt đứt lời Triệu Manh: "Cậu lên mạng kiểm tra tin tức gần đây nhất."

Nói xong, Kiều An Hảo liền đi thẳng tới trước thang máy, nhấn công tắc.

Trở về phòng, Triệu Manh đưa ngay điện thoại cho Kiều An Hảo xem: "Kiều Kiều, có kẻ nặc danh đưa tin lên Weibo, hiện đang là tin sốt dẻo, bảo rằng cậu giữa đêm hôm khuya khoắc, không biết liêm sỉ lén vào phòng của Lục ảnh đế..."

Triệu Manh nói đến vẻ sau thì hạ thấp giọng triệt để.

Kiều An Hảo mím chặt môi, vươn tay cầm điện thoại. Triệu Manh lại ra sức giữ chặt di động trong tay: "Kiều Kiều, thực ra làm sao ai cũng dính scandal hết á, cậu đừng để ý. Mấy hôm nữa sẽ có scandal khác, lãng vạ của cậu xuống thôi."

"Đưa di động cho mình." Kiều An Hảo xòe bàn tay ra trước mặt Triệu Mạnh.

Triệu Mạnh cầm di động, lui về sau một bước, lắc đầu: "Kiều Kiều, cậu cần gì phải xem, có đọc được cũng khiến chính mình ngột ngạt."

"Mình nói, đưa mình điện thoại!" Kiều An Hảo trước nay tính tình ôn hòa, giọng không khỏi tăng thêm vài phần.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 150

Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (2)

"Kiều Kiều..." Triệu Manh thấy trên mặt Kiều An Hảo hiện lên sự tức giận, cắn môi, cuối cùng vẫn đưa điện thoại cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo đoạt lấy, cúi đầu xem màn hình. Đúng như lời Triệu Manh nói, một tin phát tán trên Weibo với nội dung là: Nữ diễn viên thứ 2 của bộ Khuynh Thành Thời Gian giữa đêm hôm mang thức ăn khuya lén vào phòng của "Người chồng quốc dân" Lục ảnh đế.

Trên Weibo còn đính kèm hai tấm hình. Một tấm cô đứng trước cửa phòng Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên mở cửa, lộ ra một nửa khuôn mặt. Còn một tấm là cô mang khay thức ăn bước vào phòng Lục Cẩn Niên.

Dòng status này đăng trên Weibo vào lúc 5 giờ sáng nay. Vì cô phải quay phim cho tới giấc trưa, Kiều An Hảo điể ndàn lêqu ýđôn thậm chí hoàn toàn không có thời gian rảnh lướt mạng.

Đến hiện tại, mới vừa 8 giờ thôi, mà đã có hàng chục ngàn lượt comment dưới dòng status đó.

Dòng comment đầu tiên đạt được gần 10.000 lượt like: Vai nữ 2 của bộ này vốn thuộc về Lâm Thi Ý, kết quả lại bị cô ta giật mất, bây giờ lòi ra chân tướng, hóa ra là Bitch! On! Bed!

Tiếp tục xuống những ý kiến bên dưới, hầu như toàn bộ đều mắng chửi cô.

"Đồ con đàn bà không biết xấu hổ, mau rút khỏi làng giải trí!"

"Câu dẫn chồng tao, kỹ-nữ-thối!"

...

Những lời này có biết bao nhiêu là khó nghe.

Kiều An Hảo càng xem, sắc mặt càng xấu đi, tay gồng lên nắm chặt di động, ngực phập phồng dữ dội vì tức nghẹn.

Triệu Manh đứng ở một bên, không nhịn được thấp giọng mở miệng nói: "Kiều Kiều, có muốn mình liên hệ bên bộ phận PR của Truyền thông Hoàn Ảnh xóa tin ngay gấp bây giờ không?"

"Xóa?" Kiều An Hảo không khỏi cười lạnh một tiếng: "Cậu nghĩ chỉ cần xóa nó là xong? Mới qua vài tiếng mà đã được đưa lên trang đầu. Hơn nữa cậu xem dòng comment đầu đi, rõ ràng có người ở đằng sau châm ngòi thổi gió!"

"Ý của cậu là, có người phía sau gài cậu? Mục đích cô ta nhắm vào cậu là gì?"

"Nếu Khuynh Thành Thời Gian được phát sóng, cậu nghĩ ai sẽ có khả năng thu hút ánh mắt của mọi người nhất?" Kiều An Hảo không trả lời, mà đặt vấn đề hỏi ngược lại Triệu Manh.

"Không sai, mục đích của cô ta là trước khi mình lên phim, đầu tiên tung ra tin xấu của mình, tiếp đó để mọi người lan truyền tin mình dựa vào việc lên giường, cho dù mình có diễn tốt bộ Khuynh Thành Thời Gian hay

không, thì mọi người cũng sẽ không cảm nhận được rằng mình là dựa thực lực bản thân."

"Vậy, Kiều Kiều, là ai ở sau lưng hãm hại cậu?"

"Giữa đoàn ê kíp và bên sơn trang có thỏa thuận bảo mật, mấy người phục vụ chắc chắn sẽ không chụp ảnh, dù có chụp thì cũng bán cho bên truyền thông đổi lấy tiền. Vì vậy, chỉ có thể là người trong đoàn phim."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 151

Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (3)

Kiều An Hảo nói tới đây, ánh mắt hơi lạnh đi một chút: "Mà cái người này, tình nguyện hao phí nhiều sức lực như vậy để đối phó với mình, chắc là vì sợ danh tiếng của mình lớn, sẽ lấn át cô ta, hơn nữa, cậu xem những bình luận bên dưới là có lợi cho ai nhất."

Triệu Manh nhìn điện thoại di động, sau đó buột miệng nói ra: "Lâm Thi Ý, bởi vì rất nhiều bình luận nói đến việc cậu dành được vai nữ thứ..." Triệu Manh nói tới đây, đột nhiên giật mình nhìn Kiêu An Hảo, một mực chắc chắn nói: "Chính là cô ta! Trong cái vòng tròn quanh quẩn của giới giải trí này, cô ta vì muốn ở trên cao mà bất chấp cả việc giẫm lên đầu, lên cổ người khác."

"Không sai, chính là cô ta, chẳng qua nếu cô ta dám nghĩ đến vị trí của mình, cũng phải xem mình có đồng ý hay không! Mình sẽ làm cho cô ta trộm gà không được còn mất năm gạo!"

"Kiêu Kiêu, cậu đã có cách rồi?"

-

Lúc sáng sớm khi trợ lý đến tìm Lục Căn Niên, liền nhận ra tâm tình của anh hôm nay rất tệ, cho nên cả ngày đều vô cùng cẩn thận, dè dặt.

Buổi chiều, trợ lý ôm văn kiện của công ty đến tìm Lục Căn Niên để ký tên, đứng bên cạnh rất quy củ nghiêm túc, thở cũng không dám thở mạnh, sợ nếu không cẩn thận lại trêu chọc phải anh, khiến anh phát tiết hết tâm tình tồi tệ lên mình.

Nhiệt độ trong phòng như xuống rất thấp, Lục Căn Niên phê duyệt văn kiện, trải qua mười mấy phút, sau lưng trợ lý cũng bốc lên một tầng mồ hôi, cuối cùng cũng đợi được đến lúc Lục Căn Niên xong xuôi, liền ôm văn kiện chuẩn bị rời đi, đột nhiên lại nghĩ đến tin tức hấp dẫn trên weibo hôm nay về anh và cô Kiều, liền do dự một chút, sau đó vẫn thành thật nói: "Ông Lục, hôm nay ông đã xem tin tức trên weibo chứ."

Weibo đối với Lục Căn Niên mà nói, giống như cơm ăn thường ngày, anh nghe đến nó, một chút phản ứng cũng không có, chỉ là cứ thế lấy một điếu thuốc từ trong ngăn kéo, châm lửa hút.

Trợ lý dè dặt tiếp tục: "Lần này là một tin tức tai tiếng giữa ông và cô Kiều."

Cô Kiều... Ngón tay cầm thuốc của Lục Căn Niên hơi hơi run lên một chút, sau đó liền đưa đến miệng, chậm rãi hít một hơi, nâng mí mắt nhìn lướt qua trợ lý, ra hiệu cho trợ lý nói tiếp.

"Tối hôm qua, cô Kiều tới phòng ông, bị người ta chụp trộm, đăng lên weibo, hiện tại, mọi người đều ác ý mắng cô ấy..." Trợ lý thấy sắc mặt Lục Căn Niên thay đổi theo khuynh hướng khủng bố, nhất thời bị dọa không dám nói tiếp.

Lục Căn Niên gẩy tàn thuốc vào gạt tàn, sau đó trực tiếp duỗi tay mở máy vi tính trước mắt, ngón tay linh hoạt đánh mấy phím, liền mở ra weibo.

Quả nhiên giống như lời trợ lý nói, tin tức hot nhất weibo bây giờ chính là tai tiếng tình dục giữa anh và Kiều An Hào.

Lục Căn Niên tiếp tục nhấn vào xem, nhìn thoáng qua hình ảnh, sau đó kéo chuột xuống phía dưới để xem bình luận, thấy toàn bộ đều là mắng chửi Kiều An Hảo, một giây sau, anh liền vung tay ném con chuột xuống đất.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 152

Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (4)

Trợ lý bị hành động của Lục Cẩn Niên dọa sợ đến mức cả người khẽ run, sau đó lại nghe “bộp” một tiếng, quay đầu, thì thấy con chuột đã bị vỡ nát thành mảnh nhỏ trên mặt đất.

Trợ lý cẩn thận quay đầu, thấy gương mặt lạnh lùng của Lục Cẩn Niên, yên vị trên ghế, thoát nhìn rất bình tĩnh, nhưng đáy mắt nhìn chăm chăm thẳng vào màn hình máy vi tính, dường như có một ngọn lửa đang thiêu cháy.

Trợ lý biết, đây là tượng trưng cho Lục Cẩn Niên cực kỳ tức giận, mặc dù không đoán được trong lòng Lục Cẩn Niên đang nghĩ gì, nhưng cũng biết thuận theo tâm tư của anh mà nói chuyện, vì vậy âm thầm hít một hơi, thấp giọng mở miệng nói: "Ông Lục, có cần tôi tìm người rồi liên lạc với bên phía chính phủ xóa bỏ tin tức này không?".

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm màn hình máy tính không chớp mắt, mới ngẩng đầu lên, mở miệng, giọng nói lạnh lùng khiến người ta hít thở không thông: "Cậu đi ra ngoài trước đi, chuyện này để tôi xử lý."

Trợ lý vội vàng gật đầu, nói "Dạ" rồi ôm văn kiện, cẩn thận rời khỏi phòng của Lục Cẩn Niên.

Đợi sau khi trợ lý đi ra ngoài, Lục Cẩn Niên giơ tay lên, chạm hai lần trên màn hình, nhìn một hồi lại thấy thêm mấy ngàn bình luận, vẫn là những

lời mắng Kiều An Hảo như cũ khiến anh không chịu nổi.

Lục Cẩn Niên tức giận vươn tay, chợt đóng máy tính lại.

Không biết cô gái kia có thấy những tin tức tiêu cực này chưa...

Lục Cẩn Niên nghĩ đến đây, từ trước đến nay anh rất bình tĩnh, trong lúc bất chợt nóng nảy đứng dậy, anh cất bước, đi vòng quanh phòng một vòng, cuối cùng đi tới trước bàn đọc sách, tìm điện thoại di động của mình, trực tiếp tìm số điện thoại của Kiều An Hảo, đi ra ngoài gọi.

-

"Kiều Kiều, cậu có cách gì chưa?"

Kiều An Hảo nghe Triệu Manh hỏi chuyện, chậm rãi lắc đầu, vừa chuẩn bị mở miệng nói "Tạm thời chưa có", kết quả điện thoại di động lại vang lên.

Triệu Manh lấy điện thoại di động Kiều An Hảo ra trong túi xách trên giường, liếc mắt nhìn số điện thoại gọi tới, sau đó đưa điện thoại di động cho Kiều An Hảo, nói: "Lục Cẩn Niên gọi tới."

Vừa rồi, lực chú ý của Kiều An Hảo đặt ở việc ai tính kế để cô bị scandal, lại không ngờ tới scandal này liên quan giữa cô và Lục Cẩn Niên, ban đầu kết hôn, cô đồng ý với Lục Cẩn Niên, tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào biết giữa anh và cô có mối quan hệ, kết quả bây giờ, lại âm ỉ đến mức mọi người đều biết, Lục Cẩn Niên gọi điện thoại tới, chắc là muốn tìm cô tính sổ?

Kiều An Hảo nhấp môi, lấy điện thoại di động từ trong tay Triệu Manh, đứng lên, đi tới trước cửa sổ, hít sâu một hơi, mới nhấn nhận nghe: "Alô?"

Lục Căn Niên nghe thấy giọng của Kiều An Hảo, mới phát hiện do mình tức giận đến mất cả lý trí nên đã gọi điện thoại cho cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 153

Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (5)

Lục Cẩn Niên nghe được âm thanh của Kiều An Hảo, mới nhận ra, vừa rồi trong lúc đang phấn nộ đang gọi điện cho cô lúc nào không hay.

Thậm chí, còn suýt nữa định hỏi cô một câu, cô có khỏe không?

Xuôi về sự việc 5 năm trước kia, anh thực sự không có nổi tư cách để quan tâm cô, bởi vì không thể yêu, cho nên rõ ràng chỉ có thể đứng xem.

Mấy năm nay, anh rất muốn tiếp cận cô, nhưng lại vô số lần bức bách chính mình không cần đi tìm cô, bởi vì anh sợ không khống chế được chính mình, về sau lại cùng cô kết hôn, anh cũng rất ít khi về nhà, anh lại sợ ở lâu cùng một chỗ với cô, sự giả vờ lạnh lùng của mình sẽ nhanh chóng tan tác hết. Nhưng cho dù là thế, khi anh biết một lúc nào đó tâm tình cô không tốt, thì vẫn không thể kiềm chế được.

Lục Cẩn Niên nắm chặt di động trong tay, sau một lúc lâu trầm mặc, anh mới bình ổn lại tâm trạng đang phập phồng của mình, tận lực duy trì giọng điệu nói chuyện bình thản: "Tôi nhìn thấy tin tức trên weibo..."

Anh gọi điện thoại đến, quả nhiên là vì scandal đó... Kiều An Hảo im lặng nhắm mắt lại trong chốc lát, mới mở miệng nói: "Ngày hôm qua là do tôi không chú ý, mới bị người khác chụp được ảnh, khiến anh gặp rắc rối."

Thật ra không phải là anh muốn chất vấn cô, tại sao lại bị chụp ảnh, huống chi, anh thực sự không ngại có scandal với cô, anh còn rất muốn... Lục Cẩn Niên lại không biết nên nói thế nào với cô, anh giơ tay lên cào tóc mình, sau đó liền vòng vo: "Tối hôm qua xong, cô muốn..."

Lục Cẩn Niên chỉ nói sáu chữ mới biết sự chuyển đề tài này có mình có bao nhiêu ngu ngốc, anh dứt khoát giơ tay nới cà vạt ở cổ áo, sau đó hít sâu, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Kiều An Hảo nghe thấy âm thanh "tút, TUT, TUT" trong điện thoại vọng lại, trừng mắt nhìn màn hình, lại từ từ suy nghĩ ý nghĩa trong câu nói một nửa của anh. Anh muốn hỏi cô, sau việc tối qua, cô muốn điều gì?

Về mặt An Hảo cô đơn nhìn chằm chằm ra ngoài cửa sổ khoảng một phút đồng hồ, mới hít vào một hơi, quay đầu đối diện với Triệu Mạnh ở phía sau, hỏi một câu: "Hoạt động gần nhất của Lâm Thi Ý là gì vậy?"

Triệu Mạnh suy nghĩ trong chốc lát, đối với Kiều An Hảo nói: "Sắp tới có một tiết mục nghệ thuật với lửa, hình như muốn mời cô ta làm khách quý."

Kiều An Hảo gật đầu một cái, không nói gì, một lát sau, liền giơ tay lên, gõ một tin nhắn gửi cho Lục Cẩn Niên.

-

Lục Cẩn Niên sau khi cúp điện thoại, liền nằm chật di động, dựa vào bàn làm việc nhìn sâu xa, bất chợt điện thoại trong lòng bàn tay chấn động một chút, anh mới cúi đầu nhìn, là tin nhắn của Kiều An Hảo, chỉ một câu rất đơn giản: "Tôi muốn làm khách quý trong tiết mục nghệ thuật XX."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 154

Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (6)

Lục Căn Niên nhìn tin nhắn kia, trong lòng càng nóng nảy, mang theo vài phần tức giận chưa tiêu tan anh dùng sức ném điện thoại lên giường, một lát sau vẫn đi tới, cầm di động lên, nhắn lại cho Kiều An Hảo một chữ:” Được.”

Kiều An Hảo nhanh chóng trả lời tin nhắn, chỉ có hai chữ:” Cảm ơn.”

Lục Căn Niên trực tiếp ném điện thoại di động sang một bên, thoáng có chút mệt mỏi nằm trên giường, nhắm mắt lại.

Anh đã từng nghèo túng, không xứng với cô. Tuy rằng anh không thổ lộ với cô nhưng nhờ lần cô bị đau bụng kinh mà dẫn cô đến phòng y tế, giúp đỡ cô cả một buổi chiều, biết cô đánh mất ví tiền, ngàn dặm xa xôi chạy tới đón cô, sau đó chăm sóc cô cả đêm. Bây giờ anh đã giàu có, có thể cho cô một cuộc sống tốt hơn nhưng lại mất đi tư cách yêu cô.

Người ta thường nói, ban đầu chỉ đơn thuần chú ý, đến cuối cùng lại hoàn toàn yêu, nhưng mà một lòng một dạ nhiều năm như vậy cô gái ấy vẫn không thể yêu anh?

Cũng từng nói, anh từng muốn đợi cô cả đời, bên cạnh cô cả đời nhưng bây giờ lại chỉ có thể dùng phương thức giao dịch này mới có thể ở cùng một chỗ?

Đáy mắt Lục Cẩn Niên hơi ướt, anh giơ tay lên, che lại mắt, hồi lâu, anh mới ngồi dậy, cầm lấy áo khoác ở một bên, đi thẳng đến trường quay.

-

Lúc Lục Cẩn Niên đi tới trường quay, Tổng Tương Tư cũng vừa mới quay xong cảnh hôm nay, tẩy trang xong đang chuẩn bị lên xe rời đi.

Lục Cẩn Niên cất bước đi tới, vươn tay, ngăn cản cửa xe.

Tổng Tương Tư nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, nói với người trợ lý và quản lý đứng một bên:” Hai người ra ngoài xe trước đợi tôi một chút.”

Người quản lý và trợ lý gật đầu, biết điều rời khỏi.

Tổng Tương Tư mới liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên thu hồi cánh tay ngăn cửa xe lại, Tổng Tương Tư khom người chui vào trong xe, Lục Cẩn Niên theo sau lên xe, thuận thế dùng sức đóng cửa lại.

"Lục ảnh đế, tìm tôi có chuyện gì?" Tổng Tương Tư một bên hỏi, một bên cầm lấy chai nước trong xe, vặn nắp bình, phát hiện vặn không được, đưa tới trước mặt Lục Cẩn Niên :” Đây, mở giúp tôi.”

Lục Cẩn Niên không hề quan tâm Tổng Tương Tư giơ chai nước lên trước mặt mình, mà nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư, nhấp môi mấy lần, mới lạnh lùng nói ra một câu: "Giúp tôi một chuyện, tôi sẽ đồng ý giúp cô một việc khác."

Tổng Tương Tư cầm chai nước đưa lên miệng, dùng răng nanh cắn, sau đó cười tủm tỉm nhìn Lục Cẩn Niên nói: "Chuyện gì cũng đồng ý? Ngủ với tôi thì sao?”

"Cô đừng đắc ý!" Lục Cẩn Niên nghiêng răng nghiêng lợi nói từng chữ.

"Đừng nóng, anh nghĩ rằng tôi và anh hợp sao!" Tổng Tương Tư bữu môi, ngẩng đầu, uống ừng ực một hớp nước, mới nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn Lục Căn Niên, nửa thật nửa giả nói một câu: "Nếu tôi nói, tôi muốn thu mua 10% cổ phiếu của công ty Truyền Thông Hoàn Ảnh, anh cũng đồng ý?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 155

Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (7)

"Đồng ý." Lục Cẩn Niên không hề do dự, dứt khoát trả lời.

"Lục đại Ảnh đế, anh phải biết rằng, 10% cổ phần của Hoàn Ảnh truyền thông, đại diện cho điều gì? Là cổ đông của Hoàn Ảnh truyền thông, về sau tôi đều có quyền với các tác phẩm điện ảnh của công ty, anh chắc chứ?"
Tổng Tương Tư ung dung hỏi.

"Chắc chắn." Lục Cẩn Niên vẫn như cũ, đến nửa điểm chân chữ cũng không có.

"Hơn nữa anh phải biết rằng, cùng lắm anh chỉ có được 55% cổ phần, nếu bán cho tôi 10%, rất có khả năng chủ tịch của Hoàn Ảnh truyền thông sẽ thay đổi, đây lại là cơ nghiệp anh đã vất vả nhiều năm mới xây dựng được, anh sẽ không lo lắng sao?"

Lục Cẩn Niên cau mày, giống như cảm thấy Tổng Tương Tư hôm nay thật phiền: "Cô nói nhiều lời vô nghĩa như vậy làm gì? Một câu thôi, đến cùng thì cô có đồng ý hay không?"

Tổng Tương Tư nói nhiều như vậy mà Lục Cẩn Niên vẫn rất dứt khoát, mí mắt cũng không thèm chớp lấy một cái, khiến cô có chút run sợ, qua một lúc lâu, mới giờ bình nước lên uống một hớp, sau đó mở miệng, giọng điệu vui đùa: "Lục Cẩn Niên, trong trí nhớ của tôi, chúng ta đã quen nhau nhiều

năm, từ khi anh đi vào cái vòng luẩn quẩn của giới giải trí này, hình như chưa bao giờ đi cầu cạnh ai giúp đỡ."

Lục Cẩn Niên không nói lời nào.

Tống Tương Tư lại cúi đầu nở nụ cười: "Tôi nhớ rõ lần đầu tiên gặp anh, lúc đó có một ông chủ muốn bao dưỡng anh, anh không đồng ý, kết quả lại bị tên đó ỷ vào thân phận là nhà đầu tư của bộ phim chèn ép, làm khó dễ anh. Lúc quay phim, rõ ràng đâu có cho đánh thật, vậy mà cuối cùng lại để anh bị đánh đến ước chừng phải nửa tháng mới lết xuống giường được, cho dù như vậy, anh cũng vẫn ngông nghênh không biết sợ ai, chưa bao giờ từng cúi đầu. Rốt cuộc là thế nào, anh lại vì cô ấy, cái gì cũng có thể buông xuống, chủ động cầu tôi giúp đỡ, ngay cả Hoàn Ảnh truyền thông cũng không cần, Lục Cẩn Niên, tôi thật khó để nhìn ra, một người máu lạnh như anh, vậy mà lại si tình như thế..."

Bị nhìn ra tâm sự, Lục Cẩn Niên có chút xấu hổ, giọng điệu nói chuyện hơi gượng ép: "Tống Tương Tư, cô nói nhiều quá."

Nói xong, Lục Cẩn Niên muốn đẩy cửa xe, xuống xe.

"Tốt lắm, tốt lắm!" Tống Tương Tư lên tiếng ngăn anh lại: "Tôi không cần cổ phần của Hoàn Ảnh truyền thông, cũng không mở miệng đòi hỏi gì ở anh, chỉ cần trả lời tôi một vấn đề, thành thật trả lời, nếu tôi vừa lòng, sẽ giúp anh."

Lục Cẩn Niên một lần nữa ngồi lại: "Vấn đề gì?"

Tống Tương Tư giơ một ngón tay lên: "Tôi nói trước, tôi đối với anh không có lấy nửa điểm cảm tình, cũng không thích anh, tôi có người tôi thích, chỉ là tò mò, nên mới hỏi anh điều này."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 156

Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (8)

Tổng Tương Tư dừng lại, mở miệng nhấn mạnh rõ ràng từng chữ hỏi: "Rốt cuộc anh có yêu Kiều An Hảo không?"

Sau khi hỏi xong, Tổng Tương Tư lắc đầu: "A, không đúng, tôi nên hỏi thế này, rốt cuộc anh yêu Kiều An Hảo sâu đậm đến mức nào?"

Yêu Kiều An Hảo sâu đậm... Trong nháy mắt vẻ mặt Lục Cẩn Niên bình tĩnh lại, anh nhìn xuyên qua cửa sổ, nhìn hàng cây cổ thụ xanh tốt bên ngoài, gương mặt hơi lóe lên, giọng nói trầm trầm nói: "Rất yêu, yêu từ rất lâu rồi, tôi cũng từng tự ghen tị với quá khứ của mình, Lục Cẩn Niên nghèo khổ vất vả kia, biết rõ không xứng với cô ấy nhưng có thể dốc hết ví tiền, Lục Cẩn Niên kia có thể mua hết mọi thứ vì cô ấy."

Rõ ràng vấn đề này là Tổng Tương Tư hỏi, chẳng qua chỉ muốn biết anh yêu Kiều An Hảo sâu đậm đến đâu, nhưng nghe Lục Cẩn Niên trả lời, bất chợt cô bối rối không biết nên mở miệng nói tiếp thế nào.

Trong nháy mắt trong xe trở nên yên tĩnh, hồi lâu sau, Tổng Tương Tư mới vặn chai nước suối trong tay, nghiêng đầu thần bí nhìn Lục Cẩn Niên, nói: "Thật ra anh đến nhờ tôi giúp một tay, cũng không phải anh không thể tự mình giải quyết, mà anh biết, ở trong đoàn phim này, có người làm chuyện bất lợi với Kiều An Hảo, chẳng qua anh không muốn để cho người kia đạp Kiều An Hảo xuống, muốn để cho nhất cử nhất động của cô ta,

chữa tốt thành xấu, cuối cùng chẳng những không phá hư Kiều An Hảo, ngược lại còn giúp Kiều An Hảo, đúng không?"

"Có một nguyên nhân này nữa..." Lục Căn Niên dừng lại, tiếp tục nói: "Còn có một nguyên nhân khác, thật sự không chịu được nhiều người mắng cô ấy như vậy."

Nếu là nhân vật của công chúng, có người nào không từng bị chửi?

Chịu đựng bao nhiêu lời khen ngợi, thì cũng phải chấp nhận được bấy nhiêu lời chửi bới.

Đôi khi, đạo lý là đạo lý, xảy ra với người khác hoặc với mình, bạn có thể khích lệ mình, khích lệ người khác, nhưng đợi đến khi xảy ra với người mình yêu, bạn sẽ phát hiện, những lời nhục mạ kia, không cách nào nhịn được, thà chửi mình còn đỡ khó chịu hơn ngàn vạn lần.

Thì ra đã từ rất lâu rồi, rất nhiều chuyện, đều có hai mặt của nó, giống như Kiều An Hảo rõ ràng giao dịch ngủ với anh, đúng là anh lại đồng ý, nhưng mà, anh lại không cho phép người khác đối xử với cô như vậy.

Ngược lại Tổng Tương Tư không mở miệng nói chuyện, gọn gàng dứt khoát lấy điện thoại di động từ trong túi ra, gọi đến biên tập bên Weibo, nói: "Mấy người xác định tối hôm qua, Kiều An Hảo bí mật đến gặp Lục ảnh đế? Rõ ràng tối hôm qua tôi cũng ở trong phòng Lục ảnh đế, tại sao không chụp tôi, chỉ chụp Kiều An Hảo? Đây là xem thường tôi phải không? Thật ra chẳng qua là thảo luận kịch bản, vậy mà cũng có thể âm ỉ bêu xấu, còn có muốn làm việc với nhau nữa không."

Cuối cùng, Tổng Tương Tư còn tặng thêm diễn xuất 'tạm biệt' liên tiếp.

Tổng Tương Tư nói xong, liền đưa điện thoại di động tới trước mặt Lục Căn Niên: "Nè, giải thích giúp cô ấy đi, lần này anh yêu Kiều An Hảo,

chẳng những xuất thân trong sạch, còn được miễn phí đưa tin, chưa kịp đăng lên thì mọi người cũng biết hết!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 157

Trả Lời Tôi Một Vấn Đề (9)

"Ai, đúng là hậu sinh khả úy, tôi cảm thấy vị trí ảnh hậu này, sớm hay muộn đều khó giữ..." Nói xong, Tống Tương Tư lắc lắc đầu, vẻ mặt đáng tiếc nói: "Cái người bất lương đem tin tức này lên weibo, chắc tưởng sẽ chơi xấu được Kiều An Hảo, cuối cùng lại chẳng làm được gì, thật là đáng thương."

Tống Tương Tư còn chưa nói xong, đã cảm nhận được ánh mắt lạnh buốt của Lục Cẩn Niên, sau đó không hề do dự lập tức thay đổi lời nói: "Tôi chán ghét nhất người như thế, quay phim thì chỉ cần làm tốt việc của mình là được, không có gì tự nhiên lại gây ra nhiều chuyện phiền toái như vậy, không biết là có ý gì? Người như vậy thật đáng giận, nếu phát hiện ra, nên xử lý..."

Tống Tương Tư chưa hết lời, Lục Cẩn Niên liền nhẹ nhàng mở miệng, đánh gãy lời lúi của cô: "Những lời tôi vừa nói với cô, cô tốt nhất để trong bụng đến tận lúc chết cũng không được cho người thứ ba biết, nếu không..."

Lục Cẩn Niên chưa uy hiếp xong, Tống Tương Tư liền học theo bộ dáng của anh, lại đánh gãy lời anh: "Anh vừa mới nói gì đó? Thử lặp lại lần nữa xem...?"

Lục Cẩn Niên không có hé răng, thật ra trong lòng anh, Tống Tương Tư vẫn là người anh luôn tin tưởng, nếu không sẽ không đến tìm cô giúp đỡ.

Lục Căn Niên quay sang nói một tiếng với Tổng Tương Tư "Đi rồi!", đang chuẩn bị đẩy cửa xuống xe, bất chợt di động của Tổng Tương Tư kêu lên, sau đó cô liền thốt ra một câu: "Kiều An Hảo gọi tới!"

Lục Căn Niên nhú mày một chút, liền ngồi trở lại.

Fan của Tổng Tương Tư không thua gì fan của Lục Căn Niên, weibo của cô vừa mới cập nhật chưa đầy 5 phút đồng hồ, liền vươn lên đứng đầu.

Weibo của Tổng Tương Tư, là Triệu Manh nhìn thấy đầu tiên, sau đó liền gọi Kiều An Hảo rồi đưa cho cô xem.

Tổng Tương Tư quan hệ trong giới giải trí rất tốt, cô vừa đăng trạng thái, đạo diễn của Khuynh Thành thời gian rất nhanh liền đứng ra làm chứng, tối hôm qua chính xác là thảo luận kịch bản trong phòng. Người trong đoàn làm phim cũng vì muốn lấy lòng đạo diễn mà lập tức xuôi theo chiều gió, đăng trạng thái đính chính sự việc chỉ là thảo luận kịch bản, cuối cùng ngay cả Lâm Thi ý cũng giả mù sa mưa ra vẻ làm sáng tỏ chuyện này.

Trong nháy mắt, những bình luận lúc trước vừa mắng mỏ Kiều An Hảo, liền quay sang chỉ trích người đăng tin tức nhảm nhí kia.

Sự tình nhanh chóng được giải quyết, Kiều An Hảo có chút quái dị nhìn Triệu Manh, Triệu Manh lại không hiểu ra sao, hoàn toàn không nghĩ đến Kiều An Hảo lại thân thiết với Tổng Tương Tư như vậy, Tổng Tương Tư lại đích thân đứng ra bảo vệ Kiều An Hảo.

Nhưng mặc kệ như thế nào, vì chuyện này, ít nhiều Kiều An Hảo vẫn nên phải phép gọi một cuộc điện thoại cảm ơn Tổng Tương Tư.

Điện thoại nhanh chóng được tiếp nhận, Kiều An Hảo nghe được bên trong truyền đến giọng nói có phần to hơn bình thường của Tổng Tương Tư: "Kiều An Hảo? Làm sao vậy?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 158

Trả Lời Tôi 1 Vấn Đề (10)

Điện thoại nhanh chóng được tiếp nhận, Kiều An Hảo nghe được bên trong truyền đến giọng nói có phần to hơn bình thường của Tổng Tương Tư: "Kiều An Hảo? Sao vậy?"

Ở đầu dây bên này Kiều An Hảo cong môi cười cười, thành khẩn nói một tiếng cảm ơn với Tổng Tương Tư: "Chị Tương Tư, tôi thấy chị đang trạng thái, cảm ơn chị đã giúp đỡ tôi."

"Thật ra thì cô không cần cảm ơn tôi, cô nên cảm ơn..." Tổng Tương Tư mới nói tới đây, thì thấy ánh mắt Lục Căn Niên mang theo vài phần cảnh cáo nhìn về phía mình, vì vậy cười híp mắt nhanh chóng đổi đề tài nói với Kiều An Hảo: "Kiều An Hảo, cô không cần khách khí như thế, chút chuyện nhỏ này, chỉ cần nhắc tay một cái là xong."

Mặc dù câu nói trước của Tổng Tương Tư lấp lửng, nói đến một nửa thì ngừng lại, nhưng Kiều An Hảo vẫn nghe rất rõ ràng, lời của Tổng Tương Tư có nghĩa là có người tìm cô ấy nhờ giúp đỡ giải vây cho cô sao?

Kiều An Hảo hảo hảo đề xuống nghi ngờ trong lòng, giọng nói nhỏ nhẹ dịu dàng nói vào điện thoại di động: "Chị Tương Tư, lần này làm phiền chị rồi, nếu không nhờ chị, tôi không biết phải làm thế nào, nếu có thời gian, tôi mời chị ăn cơm nhé"

"Được." Ngược lại Tổng Tương Tư không hề nói thêm, thoải mái đồng ý.

"Vậy tôi sắp xếp thời gian rồi sẽ báo chị biết."

Ở đầu dây bên kia Tổng Tương Tư còn nói ‘Được’, trước khi cúp điện thoại, Kiều An Hảo không quên nói một tiếng với Tổng Tương Tư: "Cảm ơn."

-

Tổng Tương Tư cúp điện thoại, mới quay đầu, liếc mắt nhìn Lục Căn Niên ngồi ở một bên, sau đó biết rõ người đàn ông này vì muốn tốt cho Kiều An Hảo mới ở lại nghe cô gọi điện thoại, cố tình giả ngốc mở miệng hỏi một câu: "Lục ảnh đế, sao anh còn chưa đi?"

Lục Căn Niên căn bản không để ý tới sự châm biếm của Tổng Tương Tư, giọng nói rõ ràng, hỏi một câu: "Cô ấy... Thế nào rồi?"

Trong nháy mắt vẻ mặt Tổng Tương Tư suy sụp: "Không được tốt lắm, nghe giọng điệu, giống như đang khóc..."

Lục Căn Niên chột nhứ mày lại, hai tay vốn đang buông xuôi bên người, trong nháy mắt nắm lại thành quyền, quay đầu nhìn chằm chằm Tổng Tương Tư, lặp lại một chữ: "Khóc?"

Tổng Tương Tư thấy biểu hiện Lục Căn Niên mãnh liệt như gặp kẻ địch, nhất thời không nhịn được phá lên cười ha ha, thấy ánh mắt Lục Căn Niên như muốn giết người ngay tức khắc, Tổng Tương Tư mới miễn cưỡng ngưng cười, mở miệng nói xong còn mỉm cười: "Thấy anh sốt ruột nên lừa anh thôi, nghe giọng của cô ấy có vẻ không tệ, hẳn là không có chuyện gì..."

Tổng Tương Tư còn chưa nói hết lời, trong nháy mắt Lục Cẩn Niên trở mặt, gương mặt u ám ném một câu: "Đồ thần kinh!"

Sau đó giơ tay, dùng sức mở cửa xe, xuống xe.

Ngoài xe, quản lý của Tổng Tương Tư và trợ lý thấy Lục Cẩn Niên, lập tức cung kính chào một tiếng: "Ông Lục."

Lục Cẩn Niên như là không hề nghe thấy, tức giận đẩy mình, sai bước đi nghênh ngang.

Nhưng mà, nhìn xuyên qua bóng lưng của anh, cũng có thể cảm thấy rõ ràng lúc anh nghe thấy Kiều An Hảo khóc, cơ thể trở nên căng thẳng bây giờ đã buông lỏng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 159

Gieo Gió Gặt Bão (1)

Thật ra cô không cần cảm ơn tôi, cô nên cảm tạ ...

Kiều An Hảo cúp điện thoại, trong đầu vẫn luôn quanh quẩn những lời nói vừa nãy của Tổng Tương Tư.

Mặc dù phía sau cô là Hứa gia và Kiều gia, nhưng tất cả đều không đồng ý cho cô tham gia vào giới giải trí thật giả lẫn lộn này, cho nên nếu cô có gặp phải chuyện gì, khẳng định không phải là bọn họ nhúng tay vào, dù Hứa gia và Kiều gia muốn ra mặt hỗ trợ, cũng sẽ chỉ là đi liên hệ với bên quản lý weibo, phong tỏa scandal, chắc chắn sẽ không nghĩ đi tìm Tổng Tương Tư ra mặt.

Cô ở trong giới giải trí lại là người mới, những người trong đoàn làm phim cũng là mới biết lần đầu, cũng không quen thuộc đến mức đứng ra giúp cô, huống chi toàn bộ đoàn làm phim có không ít người, buổi sáng đều nhìn cô chê cười. Hơn nữa, cho dù có chút cảm tình, thì cũng chỉ toàn là những diễn viên hạng ba, làm sao có thể khiến Tổng Tương Tư không thể nói rõ, cho nên, người mà cô nghĩ đến, chỉ có thể là Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, đáy lòng liền nhộn nhạo nổi lên vài gợn sóng.

Sự việc trên weibo, nhìn bề ngoài thì là Tổng Tương Tư đứng ra minh oan cho cô, nhưng mục đích chính là đánh bóng tên tuổi cho Kiều An Hảo.

Nhưng là, để giải quyết thì có rất nhiều cách, vì sao Lục Căn Niên lại cố tình lựa chọn cách có lợi nhất với cô.

Hơn nữa... Biện pháp này, không đơn giản là chỉ giúp cô, mà còn khiến cho kế hoạch bắt thiù kia bị phản tác dụng...

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, tim liền đập nhanh, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể nhảy ra ngoài.

Lục Căn Niên có lẽ cũng không phải thật sự tốt đẹp với cô, mà là muốn đối phó với yêu sách của kẻ gây chuyện kia, cô chẳng qua chỉ đúng dịp được thơm lây mà thôi, dù sao, scandal này cũng ít nhiều liên lụy đến anh, anh ra mặt giải quyết cũng là chuyện bình thường... Đó, nhất định là như vậy ... Kiều An Hảo nghĩ trong lòng, một lần lại một lần, tự ép buộc chính mình không được miên man suy nghĩ lung tung nữa.

Lục Căn Niên tuy rằng đã nghe Tổng Tương Tư nói Kiều An Hảo không có việc gì, nhưng vẫn có điểm lo lắng.

Kiều An Hảo muốn tham gia vào tiết mục giải trí kia, vốn là vì giao dịch giữa anh và cô, nhưng là, anh vẫn muốn lấy đó làm cái cớ để có thể gặp mặt cô, vẫn sai trợ lý đi liên hệ với bên đài truyền hình để lấy hợp đồng.

Lúc trợ lý cầm hợp đồng trở lại đoàn làm phim, đã là mười một giờ đêm, Lục Căn Niên chỉ lật qua xem một chút, xác nhận không có vấn đề gì, liền bảo trợ lý rời đi, sau đó một mình ngồi trong phòng khách sạn, lẳng lặng ngây người chốc lát, cuối cùng vẫn đứng dậy, cầm hợp đồng, đi xuống dưới lầu.

Tối hôm qua Kiều An Hảo từ phòng anh trở về, đã qua nửa đêm, sáng nay lại phải quay sớm, cho nên vừa rồi lúc mười giờ rưỡi, cô mới đi tắm rửa.

Phòng tắm sát bên cửa ra vào, Kiều An Hảo mới từ trong phòng tắm đi ra, liền nghe thấy tiếng đập cửa, Triệu Manh không biết ở bên trong làm cái gì, lại hô Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, cậu ở gần đó, mở cửa đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 160

Gieo Gió Gặt Bão (2)

Kiều An Hảo đáp một tiếng, vươn tay, mở cửa, vừa mới chuẩn bị hỏi một câu ‘có chuyện gì’ với người gõ cửa, kết quả thấy Lục Cẩn Niên phong thái tao nhã đứng ở trước cửa, Kiều An Hảo há miệng, trong nháy mắt lời nói biến mất ở nơi cổ họng.

Kiều An Hảo mới đi ra từ trong phòng tắm, dưới chân còn ướt đang mang một đôi dép, trên người chẳng qua chỉ bọc một cái khăn tắm, lộ ra bả vai trắng nõn đẹp đẽ, cùng với hai chân thon dài thẳng tắp, bởi vì vẫn còn hơi nóng nên trên gương mặt trắng nõn của cô có hơi đỏ.

Mắt Lục Cẩn Niên quan sát Kiều An Hảo từ trên xuống, khẽ nhú mày.

"Ai vậy, Kiều Kiều?" Triệu Manh thấy Kiều An Hảo rất lâu không có động tĩnh, nhanh chóng chạy tới, sau đó thấy Kiều An Hảo đứng trước mặt Lục Cẩn Niên, lập tức giọng nói trở nên cung kính: "Ông Lục."

Lúc này Kiều An Hảo mới tỉnh táo lại, phát hiện ánh mắt Lục Cẩn Niên đang nhìn mình chăm chăm, theo bản năng tay nắm chặt khăn tắm trước ngực, lui về sau một bước, mới đứng ở cạnh cửa mở miệng hỏi Lục Cẩn Niên một câu: "Có chuyện gì không?"

Ánh mắt Lục Cẩn Niên vẫn thẳng tắp nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, anh giờ vẫn kiện đang cầm trong tay, giọng nói bình thản nói: "Hợp đồng radio X, cần chữ ký của cô."

Kiều An Hảo "Ừ" một tiếng, vươn tay nhận lấy hợp đồng, rồi xoay người đi tới phía bàn đọc sách.

Triệu Manh đứng ở trước cửa, nhìn Lục Căn Niên cẩn thận mở miệng nói: "Ông Lục, ông có muốn vào trong ngồi một chút không?"

Lục Căn Niên lắc đầu, không nói gì, chẳng qua là duy trì phong thái tao nhã ung dung đứng ở cửa, mắt nhìn chăm chú vào Kiều An Hảo, chưa từng xê dịch đi một phần nào.

Triệu Manh ngưỡng ngùng để Lục Căn Niên đứng một mình ở chỗ này, không thể làm gì khác hơn là cứng ngắc đứng ở một bên.

Kiều An Hảo khom người ở trước bàn đọc sách, một tay đặt lên khăn tắm, để phòng bị rơi ra, một tay cầm bút, ký tên lên hợp đồng. Khăn tắm vốn khá ngắn, cô khom người như vậy, hầu như toàn bộ bắp đùi bị lộ ra, Lục Căn Niên mơ hồ nhìn thấy bên trong có nội y màu trắng, hô hấp hơi chậm lại, cảm giác có một luồng hơi nóng nhỏ từ phía bụng dưới bốc lên, sau đó quay đầu, nhìn về phía hành lang trống rỗng.

Hợp đồng có 3 phần, tổng cộng cần ba chữ ký, Kiều An Hảo ký tên xong, kiểm tra một lần, xác nhận không có vấn đề gì, sửa sang lại hợp đồng chỉnh tề, sau đó cầm tới trước mặt Lục Căn Niên, đưa hợp đồng rồi nói: "Hợp đồng ký xong rồi."

Lục Căn Niên cũng không nhìn Kiều An Hảo, chẳng qua gương mặt lạnh lùng, vươn tay rút lấy hợp đồng thật mạnh trong tay Kiều An Hảo, một câu cũng chưa nói, xoay người rời đi.

Chẳng qua, anh rời đi chưa tới hai giây, lại vội vã cất bước, quay trở lại, Kiều An Hảo sửng sốt, còn chưa kịp phản ứng, Lục Căn Niên đã vươn tay, dùng sức kéo cửa phòng Kiều An Hảo lại, rồi sải bước rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 161

Gieo Gió Gặt Bão (3)

Kiều An Hảo cố ý muốn trao đổi giao dịch bằng việc tham gia vào tiết mục nghệ thuật kia, đối với Lâm Thi Ý mà nói, tiết mục đó chính là chương trình tốt nhất mà cô nhận được gần đây, nếu bị người cô ta chán ghét nhất cướp đi, ngấm lại, đúng là chuyện cực kỳ ghê tởm.

Kiều An Hảo vẫn luôn nghĩ sẽ tìm một cơ hội để tiết lộ tin tức này cho Lâm Thi Ý, nhưng mà không cần cô phải tìm, lqd cơ hội lại tự đưa đến cửa.

Ở trong kịch bản, Tổng Tương Tư và Lâm Thi Ý là tình địch, mà Kiều An Hảo lại là bạn thân nhiều năm của Tổng Tương Tư, ngay hôm nay quay phim, lại đúng là cảnh quay của ba người.

Đại khái cảnh quay là, lúc Tổng Tương Tư và Kiều An Hảo cùng nhau hẹn uống cà phê, ở cửa vào quán cà phê, oan gia ngõ hẹp thế nào lại gặp Lâm Thi Ý, sau đó Tổng Tương Tư lại xảy ra tranh cãi với Lâm Thi Ý, về phần Kiều An Hảo, không có đất diễn nhiều lắm, chỉ là làm nền mà thôi.

Ba giờ chiều bắt đầu quay, địa điểm quay phim được đoàn làm phim dàn dựng bối cảnh ở một quán cà phê tương đối ý nhị.

Tổng Tương Tư đến trước, ngồi xuống ghế, chờ Kiều An Hảo.

Khi người quay phim ở một bên đưa máy quay Tổng Tương Tư, Kiều An Hảo và Lâm Thi Ý cùng đứng ở một bên, chờ chỉ thị của đạo diễn.

Triệu Manh tính tình vốn nóng nảy, tuy rằng cô biết là Lâm Thi Ý ở sau lưng bêu xấu gièm pha Kiều An Hảo, nhưng bởi vì không có chứng cứ, không thể quang minh chính đại chỉ trích cô ta, cho nên nhìn Lâm Thi Ý cao ngạo đứng ở một bên, liền không nhịn được, nhìn Kiều An Hảo nói: “Kiều Kiều, cậu nói xem, người hay nói xấu sau lưng cậu, rốt cuộc là ai? Đúng là đồ hèn mà!

Kiều An Hảo theo bản năng liếc mắt nhìn Lâm Thi Ý đứng cách mình không xa, sau đó cười cười, mở miệng nói: “Là ai thì đã sao? Thực ra chúng ta nên cảm tạ cô ta, nếu không phải nhờ cô ta, thì sao weibo của mình lại có thêm nhiều người theo dõi như vậy?”

Triệu Manh tuy nóng nảy nhưng cũng không gấp gáp, nghe được lời này của Kiều An Hảo, lập tức gật đầu nói: “Đúng là, liệu mạng muốn đưa mồi chài mâm son, kết quả không được chài lên mâm son, mà vận may lại quay về phía cậu, lúc trước chỉ có mấy ngàn fan trên weibo, hiện tại đều tăng lên đến mấy trăm vạn...”

Triệu Manh vừa nói, một bên lấy ra điện thoại di động mở Weibo, chỉ chỉ vào avatar của Kiều An Hảo, nói: “Ha, đã tăng thêm mấy trăm ngàn!”

Kiều An Hảo không nói tiếp, chỉ quay đầu, tặng cho Lâm Thi Ý một nụ cười tươi, nụ cười của cô cũng rất đẹp, nhưng lại rõ ràng lộ ra vài phần chế giễu và cười nhạo.

Tâm trạng mấy ngày gần đây của Lâm Thi Ý vốn không tốt, cô tưởng rằng ảnh chụp đăng lên như vậy, có thể khiến Kiều An Hảo không gượng dậy được, nhưng lại không ngờ tới, nửa đường gặp phải một Tổng Tương Tư, việc làm của mình lại khiến cho người khác có chuyện vui, chẳng những không hạ thấp được Kiều An Hảo, ngược lại còn trải thêm thảm đỏ cho người ta.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 162

Gieo Gió Gặt Bão (4)

Vốn cô ta tức giận không có cách nào phát tiết, ai ngờ, sáng sớm ngày hôm sau, vậy mà nhận được điện thoại nói tiết mục Tổng Nghệ đổi khách mời, tạm thời giữ bí mật.

Phải biết rằng, cô ta vì chương trình Tổng Nghệ mà ngủ với trưởng đài một lần để đổi lấy, kết quả cuối cùng lại bay mất như vậy còn bị ngủ với người ta không công.

Vốn đã đủ buồn bực, kết quả, bây giờ Kiều An Hảo và người đại diện của cô, ở bên cạnh, một xướng một họa nổi lên tán gẫu về scandal của Kiều An Hảo, trong miệng hai người lại khoe khoang hả hê đặc ý, cô ta nghe thấy tâm trạng không vui không sao, kết quả Kiều An Hảo còn tặng cho cô một nụ cười chói lọi, dường như nụ cười kia muốn nói, cảm ơn cô đã giúp đỡ.

Lâm Thi Ý nhất thời cảm thấy trong cơ thể có một ngọn lửa giận từ từ bùng lên, cô ta đang chuẩn bị mở miệng giễu cợt Kiều An Hảo mấy câu, kết quả đạo diễn lại gọi tên Kiều An Hảo.

Vì vậy Lâm Thi Ý chỉ có thể cứng rắn ghen ở trong bụng, sau đó bực bội nhìn Kiều An Hảo đi vào trong ngòi với Tổng Tương Tư.

Kiều An Hảo và Tổng Tương Tư ngồi chung một chỗ hàn huyên vài câu thì đến phiên Tổng Tương Tư diễn xuất, vốn ba người ở trong phòng cà phê

rất yên ổn, chẳng qua lúc Tổng Tương Tư đi vào phòng rửa tay thì gặp phải Lâm Thi Ý.

Ở trong kịch bản, người mở miệng châm chọc trước là Lâm Thi Ý, tiếp theo thì bị Tổng Tương Tư đáp nhẹ một câu mà tức giận, lúc này, Kiều An Hảo sẽ đi tới, nhìn về phía Lâm Thi Ý chào hỏi một tiếng, mà Lâm Thi Ý chỉ lạnh lùng nhìn lướt qua Kiều An Hảo, căn bản không để ý tới Kiều An Hảo, tiếp tục đối chọi gay gắt với Tổng Tương Tư.

Diễn xuất của ba người đều không tồi, Tổng Tương Tư là người có kinh nghiệm, không có lời nào để nói, Kiều An Hảo không muốn bại bởi Lâm Thi Ý, Lâm Thi Ý làm sao lại muốn thua vì Kiều An Hảo, cho nên hai người đều cố gắng hết sức mà diễn xuất, suy nghĩ phải tranh cao thấp, hạ đối phương xuống.

Chẳng qua, lúc Kiều An Hảo mở miệng chào hỏi Lâm Thi Ý, Lâm Thi Ý quay đầu nhìn về phía Kiều An Hảo, sau đó Kiều An Hảo liền nở một nụ cười nhìn Lâm Thi Ý.

Nụ cười kia cùng với nụ cười lúc nãy trước khi Kiều An Hảo vào phim trường với Lâm Thi Ý, dường như giống như đúc.

Trong nháy mắt, Lâm Thi Ý nghĩ đến lúc nãy trước khi quay phim, Kiều An Hảo và người đại diện nói những lời đó, cộng thêm mấy ngày nay không hài lòng mọi chuyện, trong nháy mắt cả người cô ta trở nên có chút thiếu kiên nhẫn, sau đó theo bản năng hung hăng trợn mắt nhìn Kiều An Hảo.

Sau đó, đạo diễn liền lớn tiếng kêu "Cắt", rồi mở miệng nói: "Lâm Thi Ý, cô trừng Kiều An Hảo làm gì? Người cô phải trừng mắt chính là Tổng Tương Tư!"

Lúc này Lâm Thi Ý mới bình tĩnh lại, vội vàng nói xin lỗi với đạo diễn.

Đạo diễn cũng không trách Lâm Thi Ý, chẳng qua ném một câu "Làm lại", sau đó thợ trang điểm đi lên dặm lại lớp trang điểm cho ba người.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 163

Gieo Gió Gặt Bão (5)

Cảnh này vốn không phải trọng điểm, đạo diễn muốn quay một lần là xong, cho nên để tránh tình trạng lúc này tái diễn, ông cố ý cho mọi người 10 phút điều chỉnh tâm trạng.

Thế nhưng, đối với Kiều An Hảo mà nói, cảnh quay này không quan trọng thì càng muốn cho Lâm Thi Ý quay không thuận lợi. Bởi vì chỉ bằng cách này mới gây khó khăn được cho cô ta.

Lâm Thi Ý lẫn lộn trong lòng giải trí không ít, mặc dù vừa rồi luống cuống khiến cảnh quay NG, thì với 10 phút đạo diễn cho có lẽ cũng đủ để cô ta điều chỉnh tốt tâm trạng rồi.

Kiều An Hảo khép mắt yên tĩnh suy nghĩ một lúc, rồi cầm lấy chai nước, Mèo WĩWĩ edit đi về phía Lâm Thi Ý đang đứng một mình dưới gốc cây đại thụ bình ổn tâm trạng.

"Uống nước đi." Kiều An Hảo vịn mở nắp chai, đưa tới trước mặt Lâm Thi Ý.

Lâm Thi Ý không đưa tay ra nhận nước, mà quay đầu nhìn về phía Kiều An Hảo. Kiều An Hảo ân cần mỉm cười với cô. Thoạt nhìn trông như cô đang quan tâm Lâm Thi Ý, nhưng lời nói ra liền đi thẳng vào vấn đề: "Hình là cô chụp, Weibo là cô đăng?"

Sắc mặt Lâm Thi Ý khẽ biến lạnh, Kiều An Hảo lại càng cười thêm sáng loá: "Vậy tôi thực sự còn phải cảm ơn cô, đã cho tôi cơ hội nổi tiếng khó có thể cầu như vậy."

Lâm Thi Ý chợt siết tay thành nắm đấm. Cô nghĩ đến lát nữa còn phải quay, nên thuyết phục bản thân tạm thời không tính toán việc này với Kiều An Hảo. Sau một hồi kiềm chế tự nhủ thầm mới ổn định được tâm tình, cô ta nở nụ cười cao quý quyến rũ với Kiều An Hảo, vươn tay nhận lấy chai nước, nói: "Cảm ơn."

Sau đó liền xoay người rời đi.

Kiều An Hảo nếu đã đến tìm Lâm Thi Ý, chính là muốn phá tâm trạng của cô ta, vì vậy lúc này làm sao cô có thể thả Lâm Thi Ý rời đi dễ dàng thế?

Kiều An Hảo nhanh chóng cất bước đi theo Lâm Thi Ý, dần dần l. q, d. mắt nhìn thẳng con đường phía trước, trông như thể đang cùng Lâm Thi Ý trở về trường quay, nhưng lại nhẹ nhàng thì thầm nói gì đó: "Lâm Thi Ý, cô luôn muốn làm khách quý cho tiết mục giải trí kia, nhưng bị cancel rồi ha?"

Lâm Thi Ý hơi khựng lại, quay đầu nhìn về phía Kiều An Hảo. Mặc dù cô ta không nói gì, nhưng vẻ mặt như đang hỏi Kiều An Hảo: Làm sao cô biết?

Kiều An Hảo vẫn hòa nhã cười với Lâm Thi Ý, sau đó như chị em tốt, nâng tay thân thiết phũ chiếc lá rơi trên vai Lâm Thi Ý, đôi môi mềm mại xinh đẹp hé mở: "Vì khách quý chương trình giải trí đó đã đổi thành tôi rồi."

Kiều An Hảo nói đến đây, càng ngây thơ cười với Lâm Thi Ý rục rờ hơn: "Cô nghĩ không sai, tôi lại một lần nữa đoạt thông cáo của cô."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 164

Gieo Gió Gặt Bão (6)

Lâm Thi Ý nhìn Kiều An Hảo, trong mắt tràn đầy thù hận, tựa như giấy kế tiếp sẽ xông lên xé xác Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo thì lại bình tĩnh nhìn quanh một chút: “Xung quanh nhiều người đang nhìn, cô cần phải kiềm chế, đừng khiến người ta nhìn thấy chê cười.”

Lâm Thi Ý tức đến nghiến răng nghiến lợi, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, cô ta siết chặt tay, ngực phập phồng lên xuống không ngừng.

Kiều An Hảo rời bàn tay đặt trên vai Lâm Thi Ý xuống, sau đó ưu nhã xoay người. Đi được hai bước, dường như bất chợt nhớ tới cái gì, cô quay đầu nói với Lâm Thi Ý: “A, đúng rồi, tôi quên nói cho cô, tôi cố ý đoạt vị trí khách mời chương trình văn nghệ mà cô muốn đó.”

Lâm Thi Ý điên tiết lên rất muốn cúi ngất Kiều An Hảo, hung hăng vút cho cô hai cái bạt tai, nhưng xung quanh đang có người nhiều như vậy, cô ta chỉ có thể nín nhịn đến nội thương. Cuối cùng, Lâm Thi Ý đành run bần bật mà trơ mắt đứng nhìn.

-

Lúc Kiều An Hảo đưa nước cho Lâm Thi Ý, Tổng Tương Tư mới để ý tới hai người bọn họ.

Tuy nhìn từ xa, Kiều An Hảo và Lâm Thi Ý trông như bạn bè trò chuyện, nhưng Tổng Tương Tư lại nhìn ra được giữa hai người sắc mùi sủng đạn.

Tổng Tương Tư nâng tay tựa cằm, ung dung quan sát xem kịch. Đến giữa chừng, cô sức nhớ Lục Cẩn Niên hôm nay không có cảnh quay nên sẽ không đến phim trường. Chớp chớp mắt, cô bèn lấy di động gửi một dòng tin văn cho Lục Cẩn Niên: "Lục đại ảnh đế, tình yêu bé nhỏ của anh nảy sinh mâu thuẫn với Lâm Thi Ý ở phim trường."

-

Buổi chiều, Lục Cẩn Niên có cuộc họp qua webcam với các quản lý cấp cao của Truyền thông Hoàn Ảnh. Anh ngồi trước bàn đọc sách, nhìn một vòng người ngồi vây quanh bàn hội nghị trên màn hình, nghe bọn họ báo cáo công tác. Bất chợt màn hình chiếc điện thoại nằm cạnh máy vi tính lóe sáng. Anh liếc qua thì thấy tin nhắn Tổng Tương Tư gửi d d l q đ. Nhìn kỹ hơn một lát, anh mới mạnh tay cầm điện thoại lên.

Động tác của Lục Cẩn Niên truyền đến màn ảnh lớn trong phòng họp của Truyền thông Hoàn Ảnh thông qua camera máy tính, vị quản lý cấp cao đang thao thao bài báo cáo lập tức ngậm miệng.

Nhiều năm nay, trong khi họp, Lục tổng chưa bao giờ có sự khác biệt nhỏ nào. Đây là lần đầu tiên...

Lúc mọi người đang hai mặt nhìn nhau, Lục Cẩn Niên bất thành linh bật dậy, túm lấy chiếc áo khoác ở một bên, vừa gấp gấp nói với mấy người trên màn hình: "Tôi có chút chuyện, cuộc họp hôm nay đến đây thôi."

Nói xong, cũng không chờ mọi người kịp phản ứng, liền nhấc tay đóng sập máy lại, cầm di động, đi ra khỏi phòng khách sạn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 165

Gieo Gió Gặt Bão (7)

Lục Căn Niên bước nhanh vào trong thang máy, dùng sức ấn nút, lại nhìn những con số màu đỏ liên tục thay đổi, trong lòng lo lắng như đang bị thiêu đốt, cuối cùng thang máy cũng dừng ở tầng bốn, anh bực bội nâng cánh tay lên ấn nút mở thang máy, sau đó xoay người trực tiếp đi về phía cầu thang bộ.

Sau khi Kiều An Hảo đem mọi chuyện nói lại với Lâm Thi Ý xong thì thông dong trở lại trường quay, thời gian đạo diễn cho nghỉ ngơi cũng vừa hết, mọi người bắt đầu tiến hành lượt quay thứ hai.

Tổng Tương Tư vẫn duy trì trạng thái tốt như lần quay đầu tiên, mà Kiều An Hảo bởi vì tâm tình tốt hơn nhiều nên diễn xuất lại càng tự nhiên hoàn mỹ hơn.

Đạo diễn chăm chú theo dõi biểu hiện của hai người, hài lòng gật đầu, lại nhìn Lâm Thi Ý đang đứng ở phía xa xa, đưa tay ra hiệu, ý bảo cô chú ý học hỏi.

Mà Lâm Thi Ý không biết đang suy nghĩ gì, đối mặt với sự ra hiệu của đạo diễn, lại không có phản ứng gì.

Đạo diễn nhíu mày, lại đưa tay ra hiệu một lần nữa nhưng Lâm Thi Ý vẫn ra vẻ thờ ơ, cuối cùng vẫn là người đại diện đứng bên cạnh lo lắng đẩy

nhẹ cô một cái, cô mới hồi phục lại tinh thần, nâng bước chân đi vào phim trường.

Trạng thái của Lâm Thi Ý hiện giờ nhìn qua đã thấy không tốt, nhưng cũng không có bất ổn gì quá lớn, chỉ là lúc ba người đứng cùng một chỗ giằng co nhau, ánh mắt của cô ta vẫn như lần đầu tiên, hung ác găm chặt lên người Kiều An Hảo.

"Cắt cắt cắt!" Đạo diễn tức giận đến mức hô cắt ba lần liền, giờ microphone lên không để ý gì cả quát mắng Lâm Thi Ý: "Lâm Thi Ý, cô rốt cuộc bị làm sao vậy, sai hai lần liên tiếp, tại sao lần nào cũng giống nhau. Tôi đã nói rồi, người cô phải trừng mắt là Tổng Tương Tư, Tổng Tương Tư chứ không phải Kiều An Hảo, Tổng Tương Tư mới là tình địch của cô chứ không phải Kiều An Hảo, cô và cô ấy không có thâm thù đại hận gì hết."

Chỉ là một cảnh diễn đơn giản như vậy, mà lại để bị NG đến hai lần vì cùng một lỗi như nhau, khó tránh khỏi đạo diễn vô cùng tức giận, ngữ điệu cũng có phần nghiêm khắc.

Lâm Thi Ý bị mắng như vậy có chút chật vật, mà nguyên nhân lại vì bản thân mình, cũng không thể phát tác ra, chỉ có thể xấu hổ, đỏ mặt giải thích: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, đạo diễn, thật sự xin lỗi."

Đạo diễn tức giận nên cũng không thèm để ý đến lời xin lỗi của đạo diễn, chỉ trực tiếp vung tay lên, ý bảo nhân viên đạo cụ đi dựng lại phim trường.

Trang điểm của ba người nhìn qua vẫn ổn nhưng nhân viên trang điểm vẫn đến chăm chút lại một lượt.

Tổng Tương Tư bị một đám người vây quanh, tùy ý để bọn họ động chạm mình, khóe mắt lại liếc qua, nhanh chóng vọt lên tia sáng, quả nhiên giống hệt dự đoán của cô, (haha) từ đằng xa đã thấp thoáng bóng dáng của Lục Căn Niên đang vội vã tiến lại đây.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 166

Gieo Gió Gặt Bão (8)

Tổng Tương Tư chờ Lục Cẩn Niên đến gần, mới giơ tay lên, vẫy vẫy tay, bước chậm rãi đến bên cạnh anh, bộ dạng giả vờ lịch sự, mở miệng nói:” Anh còn đến nhanh hơn tôi dự đoán rất nhiều đó!”

Nói xong, Tổng Tương Tư còn đánh giá Lục Cẩn Niên từ trên xuống:” À, Lục ảnh đế chắc chắn rất sốt ruột, đi đến toát cả mồ hôi, còn nữa...Có phải anh chạy đến đây không? Tóc cũng bị rối loạn...”

Lục Cẩn Niên vốn không để ý đến Tổng Tương Tư, chỉ là gương mặt không chút thay đổi lướt nhanh, sau đó nhìn thấy Kiều An Hảo đang ngồi nghỉ ngơi ngoài ghế, không biết đang nói gì với Triệu Manh mà lắc đầu, ý cười tràn đầy trên mặt, hoàn toàn không có nửa điểm mâu thuẫn âm ỉ với người khác, nhất thời Lục Cẩn Niên nhận thấy mình bị Tổng Tương Tư trêu chọc, vì thế vẻ mặt u ám, lạnh lùng nhìn lướt qua Tổng Tương Tư, xoay người rời khỏi.

"Ai, Lục ảnh đế, anh đừng đi!" Tổng Tương Tư đuổi kịp bước chân của Lục Cẩn Niên, hoàn toàn không sợ chết lại đánh giá anh từ trên xuống, sau đó nhìn có chút hả hê mở miệng nói:” Lục ảnh đế, sao anh lại đổ mồ hôi nhiều vậy, không phải là chạy thật nhanh tới chứ? Ồ, thật sự là...do chạy mà tóc đều rối hết lên...nhưng mà vẫn rất đẹp trai...”

Lục Cẩn Niên biết tính cách của Tổng Tương Tư, càng để ý càng hăng hái, cho nên không nhìn cô tiếp tục lải nhải, bước chân nhanh hơn.

Tống Tương Tư có chút không theo kịp, hai người dần dần cách xa, rõ ràng cô đã dừng lại, nhìn xung quanh một chút, vì đề phòng có người khác nghe được, phát hiện khoảng cách đã xa, hơi lớn tiếng gọi Lục Căn Niên đang đi thẳng về phía trước:” Lục ảnh đế, tôi không có lừa anh, thật sự cô ấy có mâu thuẫn âm ỉ với người khác, à, không, giữa lúc bọn họ đang cãi nhau đó tôi có quan sát, hình như cô ấy đã toàn thắng, có thể bị người ta phản kích hay không, tôi đây sẽ không biết rõ?”

Tống Tương Tư rõ ràng nhìn thấy trong tích tắc lời nói của mình khiến anh dừng bước, môi nở nụ cười, rồi xoay người trở về phim trường.

Vừa lúc đạo diễn kêu người tìm Tống Tương Tư thì đã thấy cô trở về, lập tức nói quay lại lần thứ ba.

Tống Tương Tư đi vào phía trước phim trường, nhìn lướt qua xung quanh, thấy Lục Căn Niên vốn dĩ đã rời đi, không biết lúc nào mà tư thế lạnh lùng kia đã đứng gần phim trường.

-

Người đại diện của Lâm Thi Ý dường như cảm thấy tình trạng Lâm Thi Ý rất không ổn, nên đi theo cô ta vào trong, không ngừng nhắc nhở Lâm Thi Ý phải tập trung diễn xuất. Lâm Thi Ý không nói gì, chỉ gật đầu liên tục, kết quả lại thấy Kiều An Hảo đứng trước mặt mình, đáp trả bằng ánh mắt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 167

Gieo Gió Gặt Bão (9)

Vẻ mặt Kiều An Hảo trông rất nhẹ nhõm, ngay cả tia sáng nơi đáy mắt cũng mềm mại. Thậm chí giây phút đối diện với Lâm Thi Ý, cô còn đưa ra bộ dáng tươi cười rất chi là thân thiện.

Đối với Lâm Thi Ý lúc này mà nói, nếu Kiều An Hảo cho cô ta nụ cười khiêu khích chế nhạo, cô ta sẽ tức giận, sẽ kìm nén. Nhưng hết lần này đến lần khác, Kiều An Hảo biểu hiện rất bình tĩnh, như thể chỉ đơn giản là không để cô ta vào mắt, như thể cô ta sinh ra đã định trước là bị bại bởi cô.

Lâm Thi Ý cảm thấy bị sỉ nhục không kể xiết, tâm can cào cấu, cô ta siết tay thành nắm đấm, trong lòng phập phồng chấn động càng lúc càng kịch liệt.

Cảnh quay kế, thể hiện của Lâm Thi Ý càng tồi tệ hơn. "Cắt, Lâm Thi Ý, cô còn có thể đóng được không? Cảnh đơn giản như vậy, làm sao cứ liên tục NG thế hả?"

"Cắt, Lâm Thi Ý, tôi cũng đã nói rồi, cô không được nhìn Kiều An Hảo, KHÔNG NHÌN, không hiểu hai chữ này viết sao hả?"

"Cắt, Lâm Thi Ý, cô nói đó là lời thoại sao? Lộn xộn, câu văn không lưu loát!"

"Cắt, Lâm Thi Ý, Kiều An Hảo chưa từng bắt chuyện bắt chuyện với cô, cô liền liếc cô ấy một cái, bắt đầu nói phía dưới lời kịch, vội vã đầu thai sao?"

Lâm Thi Ý càng tệ hại, thể hiện của Kiều An Hảo liền càng tốt. Sự tương phản tốt kém giữa hai người hiển hiện cực kỳ rõ ràng, cứ thế liên tục NG bảy tám lần. Đám diễn viên và mấy người ê kíp đđ. lqđ đang vây xem xung quanh cũng nhin không được bắt đầu chọn rộn.

"Lâm Thi Ý rốt cuộc xảy ra chuyện gì nhỉ? Cảnh quay dễ như húp cháo cũng quay hỏng cho được."

"Thì đó, bộ này quay cho tới giờ cũng chưa có cảnh nào NG nhiều lần đến vậy!"

"Đúng ha, cô ta rốt cuộc có biết diễn không vậy, so ra còn tệ hơn người mới Kiều An Hảo nữa..."

"Một cảnh đơn giản như vậy, mọi người phải ở chỗ này một mỗi cùng cô ta, hôm nay chắc tới khuya mới kết thúc công việc được. Thiệt là!"

Không khí bồn chồn chung quanh khiến Lâm Thi Ý có chút lo lắng, cộng thêm áp lực càng tăng, đến cuối cùng, do hoảng quá, vừa vào sân cô liền nói sai lời thoại. Đạo diễn bực tức ném mạnh cái loa trong tay xuống đất.

Toàn bộ trường quay ngay lập tức lặng như tờ, đạo diễn xanh mét mặt mày, phần nộ trừng mắt nhìn Lâm Thi Ý, miệng co giật, bộ dáng lười phải chửi bới, trực tiếp giơ một ngón tay chỉ vào Lâm Thi Ý, biểu thị một cơ hội cuối cùng.

Có thể bị dồn đến đường cùng, con người sẽ bạo phát. Tuy thể hiện của Lâm Thi Ý còn rất cứng nhắc, nhưng không có lỗi quá lớn. Có lẽ đã bị lãng phí quá nhiều thời gian vào cảnh quay này, đạo diễn đã hạ thấp yêu cầu, biết

rõ Lâm Thi Ý đã dốc hết sức rồi nên miễn cưỡng thông qua, nhưng gương mặt vẫn âm trầm, hô một tiếng: "Qua!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 168

Nghe được từ đó, Lâm Thi Ý như bắt được kim bài miễn tử, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, toàn thân đang căng thẳng phút chốc được giãn ra, đôi chân trở nên mềm nhũn vô lực, phải dựa vào cạnh bàn mới đứng vững.

Đây tuyệt đối là buổi quay phim ác mộng trong đời cô.

Ngay khi Lâm Thi Ý nghĩ ác mộng này rốt cục đã đi qua, trong lúc bất chợt trong trường quay truyền đến một giọng nói lạnh như băng, cũng làm cho đạo diễn nghe được: “Tôn Chính, khi nào thì yêu cầu diễn xuất của ông lại thấp như vậy?”

Tôn Chính là tên của đạo diễn.

Đạo diễn vẫn luôn đặt sự chú ý đến diễn xuất trong phim trường, căn bản không biết Lục Cẩn Niên đã đến trường quay từ lúc nào, trong lúc bất chợt thành linh nghe được giọng nói của Lục Cẩn Niên, ông mới theo giọng nói quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Lục Cẩn Niên thần thái lạnh như băng đứng ở một bên, ánh mắt thản nhiên nhìn lướt qua ba nữ nhân đang diễn trong trường quay, sau đó liền nhấc chân, hướng về phía màn hình giám thị đi tới.

Kiều An Hảo cũng không có lưu ý đến Lục Cẩn Niên, bất chợt nghe được giọng nói của anh, thân thể cô theo bản năng căng thẳng một chút, vụng trộm nhìn thoáng qua anh, liền cúi đầu xuống, ngoan ngoãn cẩn thận đứng yên.

Nhưng thật ra Tổng Tương Tư bên người Kiều An Hảo, một bộ dáng xem kịch vui, mỉm cười nhìn Lục Căn Niên, đáy mắt đều toát lên sự kích động.

Lâm Thi Ý thật vất vả ổn định tâm, lại một lần nữa bị nhắc đến mà nhảy lên.

Lực chú ý của toàn bộ mọi người trong trường quay, đều đặt trên người của Lục Căn Niên.

Đạo diễn nhìn thấy Lục Căn Niên đi tới, lập tức kêu một tiếng: “Ông Lục.”

Mí mắt Lục Căn Niên cũng không động đậy một chút, trực tiếp đi đến trước màn hình, vươn tay bấm một chút, đem cảnh quay lúc trước xem lại một lần, sau đó vẻ mặt càng trở nên lạnh lùng, anh nâng tay lên, chỉ chỉ vào màn hình theo dõi, đối với đạo diễn bên cạnh mình, giọng điệu nhấn mạnh nói: “Lâm Thi Ý diễn xuất kém như vậy, ông cũng nói với tôi là cho qua? Tôi đầu tư nhiều tiền như vậy, để làm bộ phim này, không phải để cho ông lừa khán giả, mà ông rõ ràng là đang xúc phạm chỉ số thông minh của khán giả! Tuỳ tiện kiếm một người ngoài đường, cũng đều diễn tốt hơn cô ta!”

Lời này của Lục Căn Niên, bén nhọn trực tiếp, không lưu tình chút nào, giọng điệu của anh cũng không lớn, nhưng lại vững vàng vang lên.

Sắc mặt Lâm Thi Ý trong nháy mắt trở nên tái nhợt, không có chút máu.

Người xung quanh, cũng đều nhin không được âm thầm hít một hơi.

Những lời này, nói ra đúng là không nể mặt a... Nói như thế nào, Lâm Thi Ý cũng là nữ minh tinh có tiếng vài năm nay, thế nhưng bị Lục Căn Niên phê phán không đáng một đồng.

Đạo diễn âm thầm đổ mồ hôi, hướng về phía Lục Căn Niên thận trọng cười, mang theo vài phần lấy lòng nói: “Kia, ông Lục, không bằng như vậy, chúng ta quay cảnh tiếp theo trước, để cho Lâm Thi Ý điều chỉnh lại tâm trạng, rồi quay lại sau?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 169

Lục Ảnh Đế Nổi Giận (1)

Lục Căn Niên với khuôn mặt lạnh lùng không nói một lời.

Đạo diễn lúc này mới vội vàng khiển trách nặng Lâm Thi Ý đôi câu: "Lâm Thi Ý, cô tốt nhất chỉnh tâm trạng đi, tí nữa còn quay lại nữa!"

Sau đó, không chờ Lâm Thi Ý mở miệng, liền thúc giục mấy nhân viên công tác xung quanh: "Mấy người còn đứng ngây đó làm gì, chuẩn bị cảnh quay kế nhanh lên!"

Cảnh tiếp theo vẫn quay trong quán cà phê, là cảnh quay của Trình Dạng và phản diện nam số 3.

Tổng Tương Tư và Kiều An Hảo đợi lát nữa vẫn còn cảnh quay, bởi vì cảnh vừa rồi quay hơi lâu. Kiều An Hảo đến giờ vẫn chưa được giải tỏa, bèn tranh thủ lúc rảnh chạy vào phòng toilet. Còn Tổng Tương Tư từ tốn cầm lấy chai nước suối trợ lý đưa, đi tới chỗ Lục Căn Niên đang đứng.

Lục Căn Niên chỉ nhàn nhạt nhìn lướt qua Tổng Tương Tư đứng bên cạnh, không có ý nói chuyện, rồi hướng tầm mắt quay về trường quay.

Tổng Tương Tư nâng chai nước, nhìn theo hướng Lục Căn Niên đến cảnh diễn cách đó không xa, sau đó hơi áp sát đầu về phía Lục Căn Niên, thấp giọng nói: "Lục đại ảnh đế, vừa nãy không phải anh đi rồi sao? Sao lại trở về rồi?"

Lục Cẩn Niên vô cảm, khẽ dịch người sang một bên.

Tổng Tương Tư cũng dịch người theo, tiếp tục thấp giọng lảng nhảng trước mặt Lục Cẩn Niên: "Anh đặc biệt ở lại làm thêm giờ sao?"

Lục Cẩn Niên mắt điếc tai ngơ như không nghe thấy Tổng Tương Tư nói nhảm, duy trì tư thế quan sát trường quay.

Tổng Tương Tư nhàm chán nhún vai, không thềm nói chuyện với Lục Cẩn Niên nữa, chỉ nhìn xung quanh một lượt, rồi đi ra ngoài. Sau đó thấy Kiều An Hào và Triệu Mạnh từ toilet quay lại, liền mở miệng: "Em tới rồi."

Lục Cẩn Niên đương nhiên biết "Em" trong miệng Tổng Tương Tư là chỉ Kiều An Hào, mặt không nhúc nhích, nhưng khóe mắt quét một bên.

Tổng Tương Tư thấy bộ dạng Lục Cẩn Niên bình tĩnh, thuận miệng phun ra câu "Làm bộ", sau đó liếc thấy cái ghế ngồi nghỉ bên cạnh Lục Cẩn Niên, rồi như sáng tỏ, cô cười bí hiểm, liền "Chặc chặc chặc" vài tiếng, ghé sát bên Lục Cẩn Niên, dùng tầng số âm chỉ hai người nghe được, thì thầm: "Anh biết cái ghế nghỉ bên cạnh là của ai sao?"

Lục Cẩn Niên mặt không đổi.

Tổng Tương Tư tiếp tục hỏi: "Anh cố tình đứng đây à?"

Lục Cẩn Niên vẫn bình tĩnh.

Tổng Tương Tư "à" một tiếng, trực tiếp không nhanh không chậm vạch lớp nguy trang của Lục Cẩn Niên: "Anh thiệt tưởng tôi không biết, bởi vì đó là vị trí của Kiều An Hào vị trí, nên anh mới đứng ở chỗ này sao?"

Kiều An Hảo đi nửa đường, mới phát hiện Lục Căn Niên đứng cạnh ở chỗ ghế nghỉ của mình, cô vô thức rảo bước chậm lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 170

Lục Ảnh Đế Nổi Giận (2)

Kiều An Hảo muốn tiến đến gần Lục Căn Niên một tí, nhưng đến gần anh thì cô lại căng thẳng bất an. Mấy ngày trước cô và anh đã bị dính scandal, hơn nữa tối hôm qua lúc anh đi tìm cô ký hợp đồng, vẻ mặt trông như đang bức mình... Kiều An Hảo đấu tranh nội tâm một hồi, đúng lúc thấy đứng bên cạnh là nữ diễn viên tương đối quen thuộc, bèn dừng bước chào hỏi cô ấy một tiếng, kiếm đại một đề tài nào đó rồi hai người cùng đứng đó hàn huyên trò chuyện.

Kiều An Hảo huyền thuyên một hồi, phát hiện không mang theo di động trên người, sau đó mới sực nhớ mình đặt ở chỗ ghế nghỉ, cô muốn kiểm tra xem điện thoại có tin tức gì không. Nhưng muốn đi qua lấy, lại đụng phải "thần giữ cửa" Lục Căn Niên. Cuối cùng, cô đành phái Triệu Manh đi thi hành.

Triệu Manh lên tiếng chào hỏi Lục Căn Niên và Tổng Tương Tư, rồi lục túi xách của Kiều An Hảo lấy chiếc di động của cô mang đi.

Chờ tới khi Triệu Manh đưa điện thoại cho Kiều An Hảo, Tổng Tương Tư quay đầu nhìn liếc nhìn Lục Căn Niên, thấy vẻ mặt Lục Căn Niên không biến đổi nhiều, đôi mắt trầm tĩnh quan sát trường quay đằng trước, cô đang tính hả hê quay sang Lục Căn Niên nói một câu "Cố đang né anh", nhưng bất chợt thấy Lục Căn Niên siết chặt hai tay đang buông thông hai bên, vì dùng sức nên từng đường gân xanh nổi rõ mồn một.

Tổng Tương Tư liền biết điều ngậm miệng lại, kìm giữ lời muốn nói ra nuốt trở lại xuống bụng. Cô quay đầu nhìn Kiều An Hảo nói cười cách đó không xa, rồi khi quay sang nhìn Lục Cẩn Niên, không biết có phải cô ảo giác hay không, mà vẻ mặt anh chàng rõ ràng vẫn bình tĩnh lạnh lùng như thường ngày, nhưng tản mát đâu đó một chút bất đắc dĩ và buồn bã.

-

Hai cảnh kế được quay cực kỳ trôi chảy, tất cả đều chỉ cần một lần liền quá mức hoàn hảo. Điều này khiến cho đạo diễn bị liên tục mười lần NG ở cảnh quay trước trở nên thoải mái vui sướng rất nhiều, thậm chí khúc cuối thỉnh thoảng còn khen diễn viên vài câu.

Đạo diễn khen ngợi, rơi vào tai Lâm Thi Ý, như là bị đâm thọc. Cô nhớ tới màn hề trước đó, không chỉ bị đạo diễn mắng chửi, còn bị Lục Cẩn Niên châm chọc, có thể gọi là mất hết mặt mũi ở trước mặt mọi người.

Lâm Thi Ý càng xem, sắc mặt càng khó coi, cuối cùng trực tiếp tìm một cái cố, một thân một mình rời khỏi trường quay.

Không phải cô ta chưa từng bị NG, nhưng chưa bao giờ xấu hổ như ngày hôm nay vậy.

Mà cô ta chật vật như vậy, toàn bộ đều do Kiều An Hảo ban tặng!

Từ lúc cô ta tiến vào làng giải trí cho đến bây giờ, thường xuyên giẫm lên các diễn viên thấp kém khác. Những kẻ vấp ngã trong tay cô ta thật đếm không xuể, phải ôm tâm lý tránh ra thật xa không thể trêu vào.

Thận trọng tính toán, nhưng ngày hôm nay, còn là lần đầu tiên trong đời, cô ta bị bại bởi một người, mà còn thua triệt để như vậy!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 171

Lục Ảnh Để Tức Giận (3)

A, không đúng, không phải lần đầu tiên.

Là lần thứ tư.

Lần đầu tiên, cô bị đoạt mất vai nữ thứ của Khuynh Thành thời gian.

Lần thứ hai, cô đưa lời gièm pha, muốn hại chết Kiều An Hảo, kết quả lại thành giúp cô ta.

Lần thứ ba, Kiều An Hảo lại tranh mất vị trí khách quý trong tiết mục nghệ thuật mà cô từng ao ước.

Lần thứ tư, chính là hôm nay.

Cô thế nhưng lại bị người khác nắm trong tay, liên tục ngã quy những bốn lần, mà số lần cô quay phim bị NG trong ngày hôm nay, chỉ sợ về sau sẽ trở thành trò cười cho mọi người trong làng giải trí lôi ra bàn tán.

Lâm Thi Ý càng nghĩ, càng cảm thấy không phục, đến cuối cùng, cô trực tiếp nghiêng răng nghiêng lợi bước đi thật nhanh.

Lâm Thi Ý cũng không biết rốt cuộc mình đang đi về hướng nào, chỉ là đi được một lúc, lại nhìn thấy trước mặt là một mảnh đất được cỏ mọc lên bao phủ, một đám người đang bận rộn ở đó.

Lâm Thi Ý tuy rằng không biết những người này nhưng cũng có thể nhận ra, đây là những nhân viên đạo cụ của đoàn làm phim.

Cô nhìn chốc lát, đang chuẩn bị xoay người rời đi, những người đó lại làm xong việc rồi, Lâm Thi Ý dù thế nào cũng được coi là một ngôi sao, nên bọn họ liền nhận ra cô, có một cô gái trẻ tuổi lên tiếng gọi cô: "Chị Thi Ý."

Lâm Thi Ý tuy không có tâm trạng nào nhưng vẫn cố nặn ra một nụ cười, cô nhìn về chỗ mấy người đang bận rộn, thấy có một bàn đu dây được trang trí hoa tươi và cỏ cây rất đẹp, Lâm Thi Ý tò mò, liền thuận miệng hỏi một câu: "Cái này lát nữa dùng để quay phim sao?"

Cô gái trẻ vốn không nghĩ rằng Lâm Thi Ý lại chủ động nói chuyện với mình, nhất thời có chút kích động, khẽ gật đầu nói: "Đúng vậy, lát nữa chị An Hào sẽ dùng để quay phim ạ."

Kiều An Hào? Lâm Thi Ý hơi nhúu mày, nhưng vẫn cười như cũ "à" một tiếng.

"Chị Thi Ý, chị có thể ký tên cho em không?" Cô gái trẻ lúi húi lấy ra một cuốn sổ nhỏ, đưa tới trước mặt Lâm Thi Ý.

Lâm Thi Ý liền đưa bút, ký tên.

Cô gái kia thấy thế vô cùng cao hứng, nói tạm biệt với Lâm Thi Ý sau đó nhanh chóng đuổi theo nhóm nhân viên đạo cụ đã đi xa.

Lâm Thi Ý đứng tại chỗ không nhúc nhích, cô chờ đến khi không thấy bóng dáng của nhóm nhân viên kia đâu nữa, lúc này mới đi đến chỗ bố trí bàn đu dây, sau đó quan sát một lượt, cuối cùng dừng lại, nhìn chăm chăm vào chiếc dây thừng đang buộc vào bàn đu dây, rồi lại hướng mắt thẳng lên xem xét.

Bản edit này được đăng độc quyền tại diendanlequydon. com. Nếu bạn đang đọc truyện tại một trang khác không phải diendanlequydon thì xin hãy tắt chạy và vào nguồn chính đọc để ủng hộ editor. Like và share lên fb cũng là một hình thức mà các bạn góp phần giúp editor ngăn chặn tệ nạn copy.

Lát nữa Kiều An Hào phải dùng cái này để quay phim... Hai lần liên tục cô ra tay đối phó với Kiều An Hào đều thất bại... Mà nay...

Ánh mắt Lâm Thi Ý biến đổi càng lúc càng lạnh lẽo, đến cuối cùng, cô dùng sức mấp máy môi, nhìn xung quanh một chút rồi tìm một hòn đá nhỏ, sau đó quay trở lại bên cạnh bàn đu dây.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 172

Lục Ảnh Đế Tức Giận (4)

Lâm Thi Ý kiễng mũi chân, kéo lấy dây thừng hơi dựa vào bàn đu dây, một bên quấn quanh hoa, sau đó hơi hơi vén lên trên, dùng hòn đá nhỏ, cọ sát lên phía trên dây thừng.

Sau cùng, chỉ còn lại một sợi dây nhỏ, Lâm Thi Ý mới ngừng lại, sau đó dùng hoa che lại dây thừng bị cô ta phá hỏng mài mòn, nhìn một vòng trái phải, thấy không ai phát hiện, bước chân vội vã rời đi.

Đi được một lúc, Lâm Thi Ý mới phát hiện, trong tay mình còn cầm hòn đá nhỏ kia, vì thế vội vàng ném vào một hồ nước bên cạnh.

-

Đến phiên Kiều An Hảo diễn thì đã là xế chiều, mặt trời chiều vừa mới ngã về tây, soi chiếu toàn bộ nơi đây thành một mảnh hồng.

Cảnh quay này, chỉ cần Kiều An Hảo diễn xuất một mình, nội dung đại khái là, khi nữ thứ biết nam thứ không hề yêu mình, dự định buông tay, sau đó một mình đi vào nơi bàn đu dây nam thứ từng dựng cho mình, ngồi nhớ lại chuyện cũ phát sinh giữa bọn họ.

Cảnh quay này không có lời thoại, chỉ cần biểu đạt vẻ mặt và ánh mắt cảm giác thống khổ khi yêu mà không được đáp lại, cho nên đối với Kiều An Hảo mà nói, cũng không có khó khăn gì to tát.

Đạo diễn xem xét cảnh quay, xác nhận không có vấn đề gì, liền đưa tay ý ‘bắt đầu’ với Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo tạm biệt đến trước bàn đu dây, dùng một vẻ mặt cực kỳ ngây ngẩn, vươn tay chậm rãi vuốt ve bàn đu dây, sau đó ngồi vào chỗ bàn đu dây.

Trước khi quay phim, đạo diễn có nói tình huống trong kịch bản cho cô biết, Kiều An Hảo ngồi ở bàn đu dây, chỉ im lặng ngây ngẩn, yên tĩnh giữ bàn đu dây, một lát sau, chính là giẫm hai chân lên, nhẹ nhàng đong đưa bàn đu dây.

"Tốt, đẹp lắm, cảnh này xong!"

Cảnh kế tiếp, muốn quay Kiều An Hảo đùa vui với bàn đu dây, sau đó là cảnh nhắm mắt lại cười yếu ớt.

Một mình Kiều An Hảo rất khó đưa bàn đu dây lên cao, cho nên đạo diễn cố ý phân phó một nhân viên, ở phía sau Kiều An Hảo, đẩy một phen.

Lần đầu, lực của nhân viên không đủ lớn, bàn đu dây lay động không đủ cao, cho nên bị lặp lại, lần thứ hai, bàn đu dây lay động đủ độ cao, nhưng nhân viên không có tránh máy quay, vì thế đành phải quay đến lần thứ ba.

Theo sự chỉ thị lần thứ ba của đạo diễn, Kiều An Hảo lại đung đưa, lúc đó, nhân viên dùng sức đẩy một phen, sau đó lập tức chạy đi.

Kiều An Hảo vội vàng nhắm mắt lại, biểu đạt vẻ mặt đòi hỏi.

Theo sự nâng lên của bàn đu dây, khóe môi Kiều An Hảo lộ ra một nụ cười.

Đạo diễn quan sát màn hình, vừa lòng gật đầu, khen ngợi.

Nhưng mà, ngay lúc bàn đu dây ở điểm cao nhất, dây thừng đột nhiên đứt, Kiều An Hảo mất cân bằng, nhin không được hét lên một tiếng, cả người bị quăng lên trên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 173

Lục Ảnh Đế Nổi Giận (5)

Xích đu khi đạt đến điểm cao nhất thì sợi dây bắt chột bị đứt. Kiều An Hảo mất thăng bằng, nhịn không được thét lên, cơ thể bị văng lên không trung rồi rơi tự do xuống mặt đất.

Đạo diễn trông thấy một màn này thông qua camera, khuôn mặt tươi cười ngay lập tức co rút, một trận choáng váng ập tới khiến cho mọi phản ứng đình chỉ.

Những người xung quanh hiện trường nghe tiếng hét chói tai của Kiều An Hảo, tất cả liền nhìn về phía phim trường đang quay, sau đó đồng loạt đều ngẩn ngay tại chỗ.

Ngay cả Tổng Tương Tư đang lười biếng dựa vào cây đại thụ, nghịch nghịch chiếc điện thoại đời mới vừa sắm cũng bật thẳng người dậy, tay run rẩy đánh rơi chiếc điện thoại xuống đất. Cô vô thức nhìn Lục Cẩn Niên đứng một bên, còn chưa kịp mở miệng, Lục Cẩn Niên đang đứng bất động liền phóng nhanh ra ngoài.

Xích đu vươn đến đỉnh điểm nhưng cũng cao hơn hai mét, chỉ cần vài giây thôi là rơi chạm đất. Nhưng đối với Kiều An Hảo, mấy giây này như cảnh quay chậm bị kéo ra thật dài.

Trong giây phút không trọng lượng đó, cô hoảng loạn nhắm chặt hai mắt, tâm trí là một mớ hỗn loạn, ngẫm nghĩ cô lần này chắc là xong đời rồi.

Cái này gần bằng một tầng lầu, cứ thế mà té xuống thì không bị thương nặng cũng không thoát khỏi số phận thương tích nhẹ đầy mình. Cảnh quay nữ hai của cô cũng không ít, chắc chắn sẽ liên lụy đến tiến độ quay của đoàn phim, khi đó khó tránh khỏi sẽ bị mọi người trách cứ.

Bên tai truyền đến tiếng lướt gió vun vút, Kiều An Hảo âm thầm cắn chặt hàm răng, tay nắm thành đấm, chuẩn bị tinh thần tiếp đất không tàn cũng tật thật tốt.

Chỉ một khắc nữa thôi, Kiều An Hảo sẽ chạm đất, đột nhiên có một cơ thể cách đó không xa trượt trên sàn, D⁹i⁹e⁹n⁹ D⁹a⁹n⁹ L⁹e⁹ Q⁹u⁹y⁹ D⁹o⁹n⁹ theo quán tính vọt tới đệm vững vàng cho Kiều An Hảo.

Toàn bộ hiện trường như bị bấm nút dừng lại ở khoảnh khắc ấy, một mảnh im lặng như tờ, tầm mắt mọi người đều chăm chú vào sự cố phía trước.

Không thấy cơn đau truyền đến theo dự kiến, Kiều An Hảo có chút hoảng hốt, cảm thấy như mình đang nằm mơ, mắt nhắm nghiền qua một lúc lâu cũng không nhúc nhích.

Kiều An Hảo không nặng, nhưng trực tiếp rơi từ độ cao xuống như thế, vẫn khiến Lục Căn Niên bị đập mạnh đến khá choáng váng. Anh nằm giảm xóc trên đất một hồi thật lâu mới sức nhớ tới điều gì đó, liền đột ngột ngồi dậy, nâng Kiều An Hảo đang nằm sấp trên người mình vào trong lòng.

Kiều An Hảo nhắm tịt mắt, mái tóc hơi rối, người bất động, dường như đã ngất đi.

Đáy mắt Lục Căn Niên thoáng hiện một tầng hoảng loạn, gương mặt tuần dật tích tắc không có huyết sắc: "Kiều An Hảo?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 174

Lục Ảnh Để Nối Giận (6)

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng của Lục Căn Niên, mi tâm hơi chau lại, sau đó mới ý thức được việc mình bị ngã xịch đu mà không có tí đau đớn xác thịt nào, hóa ra là bên dưới có đệm người.

Mà người này là... Lục Căn Niên? Anh xông tới cứu cô?

Lập tức đáy lòng Kiều An Hảo rồi thành một núi.

Lục Căn Niên thấy Kiều An Hảo vẫn nhắm mắt, không có bất kỳ phản ứng, không thể không vỗ nhẹ khuôn mặt cô, lúc này mới phát hiện trên trán cô lấm tấm những mảnh nhỏ máu tươi đỏ chói. Ngón tay Lục Căn Niên chợt run, tâm như bị bóp nát. Sự sợ hãi và kinh hoàng bao trùm, khiến anh há miệng nhưng không thốt được nên lời.

Đạo diễn vẫn luôn sát sao theo dõi qua camera đột ngột lấy lại tinh thần, vội vàng vàng chạy về phía Lục Căn Niên và Kiều An Hảo. Cử động của ông cũng thức tỉnh người chung quanh, mọi người đều đổ xô về hiện trường.

Đạo diễn trước hết đi tới trước mặt Lục Căn Niên và Kiều An Hảo, ông cúi đầu nhìn thoáng qua Kiều An Hảo đang nhắm chặt mắt, vẻ mặt có chút bối rối mở miệng nói với Lục Căn Niên: "Lục..."

"Lục cái gì lục!" Lục Cẩn Niên bất chợt ngẩng đầu, đáy mắt lạnh lùng tràn đầy sắc nét tức giận, giọng điệu bén nhọn cắt đứt lời đạo diễn: "Từng người các người đều ngăn ra đấy làm gì, còn không mau đi chuẩn bị xe, đưa đến bệnh viện!" *Diepen*

Đạo diễn bị Lục Cẩn Niên găm lên liền lui về sau một bước theo bản năng, sau đó mới nhanh chóng gật đầu: "Vâng..." *Daan*

"Nhanh lên!" Một Lục Cẩn Niên từ trước đến nay luôn thờ ơ bình tĩnh, nhưng lúc này hầu như hoàn toàn mất hết kiên nhẫn, lại một lần nữa cắt đứt lời đạo diễn còn chưa nói xong. Về mặt khủng bố khiến đạo diễn không dám chậm trễ một giây, nếu không anh sẽ bạo phát giết người mất. *Le*

Đạo diễn rút kinh nghiệm xương máu, lần này không dám đáp lời Lục Cẩn Niên, thậm chí cũng quên đi phân phó người khác, liền nhanh chân chạy về bãi đỗ xe. *Quyy*

Mấy người đứng gần thấy trạng thái Lục Cẩn Niên, sợ đến đều dừng bước, không dám mảy may tiến về phía trước. *Don*

Kiều An Hảo bị hai tiếng rống giận liên tiếp của Lục Cẩn Niên lập tức cả kinh phục hồi lại tinh thần.

Bệnh viện, đưa cô đến bệnh viện sao? Cô cũng không có té bị thương, đi bệnh viện làm gì? (Ai biểu bà giả chết)

Kiều An Hảo giật giật mi tâm, vội vã mở mắt, cô vừa định ngăn cản, kết quả trái lại càng sừng sốt.

Cô quen biết anh lâu như vậy, nhưng chưa bao giờ thấy qua bộ dạng hiện tại của Lục Cẩn Niên. Sắc mặt tái nhợt khó coi, đôi mắt mang theo vài phần lo âu và hỗn loạn, như thể đang sợ hãi điều gì.

Tại thời điểm này, Kiều An Hảo cảm thấy như có gì đó hung hăng đập vào tim mình, thoáng cái ngậy người nhìn chăm chăm Lục Cần Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 175

Lục Ảnh Để Nổi Giận (7)

Triệu Manh bị Lục Căn Niên dọa sợ không dám tới gần, thấy Kiều An Hảo mở to mắt ra, lập tức hỏi một câu: "Kiều Kiều, cậu thế nào rồi?"

Lục Căn Niên nghe được âm thanh của Triệu Manh, mới ý thức được Kiều An Hảo đã mở mắt, ánh mắt anh mang theo mấy phần khẩn trương đánh giá Kiều An Hảo một lúc, tin tưởng cô không có gì bất trắc, lúc này mới ngấm ngấm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại nhanh chóng thu lại tâm tình của mình, như chưa hề có gì xảy ra, khuôn mặt khôi phục lại vẻ tỉnh táo và lạnh lùng.

Lục Căn Niên thay đổi nhanh như thế khiến Kiều An Hảo khẽ nhăn trán, lại tiếp tục nhìn chăm chăm anh, nhưng rốt cuộc cũng không thể tìm ra được nửa điểm lo lắng và kích động từ đáy mắt anh.

Môi cô khẽ mấp máy, mới quay đầu lại, lắc lắc đầu nhìn Triệu Manh, nhẹ nhàng nói một câu: "Mình không sao."

Nói xong, tầm mắt của cô lại lần nữa chuyển đến trên mặt Lục Căn Niên, nhưng bây giờ chỉ thấy được vẻ lạnh lẽo không cảm xúc của anh.

Phảng phất lúc cô vừa mới mở to mắt, liền nhìn thấy được sự kích động ngập tràn khuôn mặt anh, hóa ra tất cả chỉ là ảo giác của cô.

"Thật sự không có chuyện gì chứ?" Tổng Tương Tư nhin không được hỏi một câu: "Có chỗ nào bị thương không? Thử đứng lên xem."

Kiều An Hảo nghe thấy lời nói của Tổng Tương Tư, mới ý thức được mình vẫn còn nằm trong ngực Lục Cẩn Niên, mặt cô hơi đỏ lên, vội vàng đứng lên, sau đó giậm chân hai cái, rồi lại đi lại hai ba bước, mới mở miệng nói: "Thật sự không sao."

"Tốt quá, vừa rồi thật là dọa chết người, ngã cao như vậy, có thể liệt nửa người cũng không chừng, may mà Lục Cẩn Niên phản ứng nhanh nhẹn, chạy đến đỡ được cô." Lời nói này của Tổng Tương Tư đưa ra, cô cũng theo đó thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô cũng bị một màn kia dọa sợ hãi.

Bấy giờ, Kiều An Hảo mới nhìn Lục Cẩn Niên, cô cẩn cẩn môi, nhỏ nhẹ mở miệng nói: "Ông Lục, vừa rồi thật cảm ơn ông."

Lục Cẩn Niên không lên tiếng, chỉ đưa tay ra ấn xuống mặt đất, không biết có phải do anh ngồi lâu hay không, lúc đứng dậy, trán anh khẽ nhăn lại, tay dùng sức chống xuống, sau đó liền đứng thẳng người rất nhanh.

Đạo diễn vừa rồi bị Lục Cẩn Niên quát đi chuẩn bị xe đến bệnh viện, lúc này vội vã chạy về, thở hồng hộc nói: "Ông Lục, xe đã chuẩn bị xong..."

Lời còn chưa nói hết, đã thấy Kiều An Hảo nguyên vẹn cả người đứng trước mặt mình, bỗng chốc liền ngây ngẩn, lại nói: "Cô Kiều, cô không có chuyện gì chứ?"

Kiều An Hảo lắc đầu.

Đạo diễn lại hỏi: "Có muốn đi bệnh viện không?"

Kiều An Hảo lại vội vàng lắc đầu: "Không cần, tôi không sao."

"Vẫn nên đi bệnh viện kiểm tra để đảm bảo." Tổng Tương Tư mở miệng nói: "Hơn nữa, trên trán cũng bị chảy máu, đừng để lại sẹo."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 176

Lục Ảnh Đế Tức Giận (8)

Kiều An Hảo giơ tay lên, sờ soạng vết thương trên trán: "Chỉ là bị rách một lớp da thôi, hai ngày nữa sẽ ổn, sẽ không để lại sẹo, thật sự không cần đến bệnh viện."

Đạo diễn không làm chủ được, chỉ có thể nhìn về phía Lục Cẩn Niên, chờ ý kiến.

Lục Cẩn Niên nhìn lướt qua chỗ bị thương của Kiều An Hảo, trên trán có một vết máu lớn, giọng nói mang theo vài phần cự tuyệt mở miệng nói: "Đến bệnh viện!"

"Thật sự không cần phiền toái như vậy..." Kiều An Hảo còn chưa nói dứt lời, Lục Cẩn Niên đã mở miệng lần nữa, giọng nói cứng rắn cắt đứt lời của cô: "Kiều tiểu thư, cô ở trong đoàn làm phim gặp sự cố, bây giờ cô nói cô không sao, không cần đến bệnh viện, nếu lát nữa, cô đến bệnh viện kiểm tra được vấn đề gì dọa dẫm đoàn làm phim thì sao?"

Kiều An Hảo mở miệng, muốn giải thích mình sẽ không, nhưng mà Lục Cẩn Niên cũng chưa cho cô cơ hội nói chuyện, giành trước một bước tự mình mở lời nói: "Còn nữa, cô đừng quên, cô là người ký hợp đồng với truyền thông Hoàn Ảnh của tôi, gặp tai nạn không đến bệnh viện, tôi không muốn sau này đồn đãi truyền ra ngoài là truyền thông Hoàn Ảnh ngược đãi nhân viên!"

Lục Cẩn Niên vừa nói, vừa lấy chìa khóa xe trong tay đạo diễn, trực tiếp nắm lấy tay Kiều An Hảo, bước về chiếc xe dừng cách đó không xa, chẳng qua mới đi hai bước, giống như bất chợt nhớ ra gì đó, dừng bước, quay đầu, tầm mắt lạnh lùng nhìn lướt qua đạo diễn, khiến đạo diễn bị dọa sợ, cả người run rẩy, giây kể tiếp, Lục Cẩn Niên nâng chìa khóa trong tay lên, chỉ vào đoạn dây bị đứt của xích đu, giọng nói cương quyết:” Trước khi tôi trở lại, tốt nhất ông nên giải thích rõ ràng cho tôi biết, tại sao sợi dây kia lại vô duyên vô cớ bị cắt đứt!”

Nói xong, Lục Cẩn Niên lạnh lùng quay đầu, kéo tay Kiều An Hảo, nghênh ngang đi.

-

Tốc độ lái xe của Lục Cẩn Niên rất nhanh, dọc theo đường đi hai người cũng không nói chuyện với nhau, từ chỗ quay phim đến nội thành, ít nhất phải mất 2 tiếng đi xe, chẳng qua mới nửa tiếng, anh đã tới bệnh viện nhân dân.

Lục Cẩn Niên đương nhiên sẽ không hỏi ý kiến Kiều An Hảo, trực tiếp kéo cô đến phòng cứu cấp của bệnh viện, bấm số, sau đó ném một câu về phía bác sĩ: "Kiểm tra tổng quát cho cô ấy!"

Cũng không nhìn lấy Kiều An Hảo, liền sai chân cất bước, rời đi.

-

Thời gian kiểm tra tổng quát hơi lâu, Lục Cẩn Niên đứng trong hành lang chờ có chút nhàm chán.

Anh thỉnh thoảng giơ tay lên, bấm từng đốt tay sau lưng, sau đó lại nhúu chặt mi tâm, cau mày, giống như đang ngẫm chịu đựng điều gì.

Cuối cùng giống như không chịu đựng nổi, sờ lấy một hộp thuốc lá từ trong túi ra, muốn hút một điếu để tránh đi nhưng vừa mới chuẩn bị đốt thuốc thì thấy trên vách tường có mấy chữ to ‘Cấm hút thuốc’, sau đó buồn bực rút điếu thuốc trong miệng xuống nhét vào bao thuốc lá, bỏ vào trong túi lần nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 177

Lục Ảnh Đế Nổi Giận (9)

Lục Căn Niên đứng ở cửa sổ hành lang bệnh viện, nhìn khoảng không tối đen nơi bầu trời đêm bên ngoài khung cửa. Trầm ngâm một hồi, anh nhớ tới vết thương trên trán Kiều An Hảo tuy không nghiêm trọng nhưng lại ở phần mặt, bèn lấy điện thoại ra gọi cho trợ lý.

Trợ lý ở nội thành nhận được điện thoại của Lục Căn Niên, chưa đến nửa tiếng đồng hồ đã chạy tới, cầm một bình thuốc nhỏ đưa cho Lục Căn Niên: "Ông Lục, thuốc này đã hết, chỉ còn lại mỗi một lọ. Nếu anh đưa cho cô Kiều, thì khi bản thân bị thương sẽ không có mà dùng."

Thuốc đó là khi Lục Căn Niên đi Vân Nam quay phim mấy năm trước, vô tình gặp một lão trung y, mua được ba chai thuốc mỡ trị sẹo gia truyền của ông ấy. Thời gian đó anh hay phải đi quay, khó tránh khỏi thương tích đầy mình. Bất kể vết thương có nặng hơn, thì chỉ cần bôi thuốc này lên sẽ không để lại sẹo.

Lục Căn Niên nghe trợ lý nói, mặt mày không nhúc nhích, chỉ nhận lấy thuốc mỡ, nhét vào trong túi mình, nhàn nhạt bảo: "Khi có cơ hội, đi Vân Nam, tìm lão trung y mua một ít."

Trợ lý giần giật khóe môi, không nói gì, nhưng suy nghĩ trong bụng: Chỉ gặp được lão trung y một lần, giờ đã trôi qua nhiều năm thì biết đi nơi nào tìm người mua thuốc chứ?

-

Kiều An Hảo kiểm tra xong đã là chín giờ tối, kết quả kiểm tra không có gì đáng ngại, vết thương trên trán cũng đã được bác sĩ tiết trùng bằng oxy già, có thể do lúc té bị rách mất miếng da nhỏ.

Mặc dù bác sĩ nói không có việc gì, Lục Cẩn Niên vẫn bắt Kiều An Hảo cho xem các mục kiểm tra một lần, xác nhận không có việc gì, mới trả phiếu khám lại cho Kiều An Hảo, xoay người đi ra khỏi bệnh viện. Kiều An Hảo nhét phiếu vào trong túi, rồi nhanh chóng đuổi theo.

-

Lục Cẩn Niên không đưa Kiều An Hảo quay về đoàn phim, mà đi diễn đàn của Lê Quý Đôn Cầm Tú Viên. Anh chạy xe một mạch đến cửa biệt thự rồi mới dừng xe.

Má Trần dường như nghe thấy có tiếng động, xe còn chưa dừng hẳn, bà liền chạy ra.

Kiều An Hảo tháo dây an toàn, xuống xe, chào hỏi má Trần một tiếng. Cửa sổ chỗ ghế phụ hạ xuống, Lục Cẩn Niên móc bình thuốc kia từ trong túi ra, giao cho Kiều An Hảo qua ô cửa, sau đó nhìn lướt qua vết thương trên trán cô, nhẹ nhàng nói: "Có thể chống sẹo."

Kiều An Hảo không đưa tay ra nhận, thuận miệng nói: "Bác sĩ bảo sẽ không lưu sẹo..."

Một lọ thuốc mỡ cũng muốn từ chối anh? Lục Cẩn Niên xụ mặt, ngắt lời Kiều An Hảo: "Nếu lưu lại sẹo, ai chịu trách nhiệm? Cô Kiều, cô đừng quên, cô là diễn viên, phải dựa vào gương mặt này. Mặt sẹo sẽ ô nhiễm mắt người xem. Phiền cô có chút tinh thần chuyên nghiệp đi!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 178

Lục Ảnh Đế Tức Giận (10)

Lục Cẩn Niên mở miệng nói không chút lưu tình nào, nói xong, cũng không nhìn lấy Kiều An Hảo mà tiện tay ném thuốc mỡ cho má Trần đứng một bên.

Má Trần vội đưa tay ra nhận lấy, sau đó lại cười mở miệng nói:” Tôi đã chuẩn bị xong cơm tối bây giờ vẫn còn nóng, mau vào ăn đi.”

Nói xong, má Trần mới nhận thức Lục Cẩn Niên vẫn còn ngồi trên xe, vì thế lại hỏi một câu:” Ông Lục, đêm nay sẽ ở lại đây chứ?”

"Không ở." Lục Cẩn Niên ném hai chữ lạnh lùng, rõ ràng, sau đó đổi tay lái, vòng xe lại, ra sức giẫm một chân lên chân ga, xe lại nhanh chóng lao vút ra khỏi Cẩm Tú Viên.

Kiều An Hảo nhìn thấy xe Lục Cẩn Niên nhanh chóng biến mất, mí mắt hơi buông xuống, che giấu sự mất mát trong đáy mắt, sau đó lại giống như không có chuyện gì xảy ra, nhợt nhạt nở nụ cười:” Chúng ta đi vào thôi.”

Ăn cơm xong, lúc Kiều An Hảo đi lên lầu, má Trần cầm thuốc mỡ mà Lục Cẩn Niên ném cho mình đưa tới:” Bà chủ, ông chủ đưa thuốc mỡ.”

Kiều An Hảo nhìn bình thuốc nhỏ trong tay má Trần, tạm dừng một hồi, rồi vươn tay nhận lấy, sau đó lên lầu.

Ban ngày đã mệt mỏi suốt một ngày, Kiều An Hảo cũng hơi mệt, tắm xong rồi leo lên giường, lúc tắt đèn, nhìn thấy bình thuốc nhỏ mình để trên tủ đầu giường, cô cầm bình thuốc nhỏ trong tay, tắt đèn, chui vào trong chăn mềm mại, sau đó nhắm mắt lại, nhưng thế nào cũng không ngủ được.

Lục Cẩn Niên vì điều gì mà cứu cô? Về mặt anh lúc đó là lo lắng cho cô sao?

Nhưng mà sau đó, dáng vẻ anh đối xử với mình vẫn lạnh nhạt, nói chuyện cũng khó nghe.

Kiều An Hảo nhin không được xoay người lại, dưới đèn ngủ mỏng manh mờ nhạt, nhìn bình thuốc cầm trong tay, anh cho cô bình thuốc của anh, là thật sự sợ trên mặt cô để lại sẹo, ảnh hưởng người nhìn, hay vốn dĩ là không muốn để lại sẹo trên mặt cô?

Kiều An Hảo càng nghĩ, trong lòng càng rối loạn.

Hơn năm năm trước kia, cô đến hàng Châu lần đầu tiên chung sống cùng anh rồi lại trở về cô cũng miên man suy nghĩ như vậy, cô nghĩ rằng anh có ý với cô, đúng là sau cùng, mới biết được, chẳng qua cô chỉ là người tự mình đa tình.

Huống chi, năm năm trước, anh từng nói với cô, mặc kệ người trong lòng anh là ai, không bao giờ có thể là cô.

Cho nên, bây giờ hà tất trong lòng cô nghĩ những điều kỳ lạ này, sau cùng, chẳng qua người thất vọng cũng chỉ là mình, khổ sở cũng chỉ là mình.

Kiều An Hảo nghĩ tới đây, cắn cắn môi, ôm ấp bình thuốc nhỏ trong lòng, nhắm hai mắt lại, sau đó, trên mặt chậm rãi tràn đầy bi thương.

Lục Căn Niên lái ô tô thẳng đến biệt thự giữa sườn núi Nghi Sơn.

Trong biệt thự trống không, không có ai, anh bấm mật mã rồi đi vào, uống một ly nước, sau đó mới cởi bỏ nút, trước cởi áo khoác âu phục, sau đó cẩn thận cởi sạch quần áo trên người, cúi đầu, nhìn đến vải màu trắng che kín từng chỗ đỏ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 179

Tò Tình Bằng Thủ Ngữ (1)

Lục Cẩn Niên mím môi, tiện tay ném áo sơ mi trắng vào trong sọt, sau đó lên lầu, tìm hộp thuốc đứng trước gương trong phòng thay đồ rộng rãi, cầm bông vải, cố hết sức đưa cánh tay ra, khử trùng vết thương sau lưng.

Bởi vì đau đớn, vẻ mặt của anh, hơi có vẻ đông lại, có nhiều chỗ không thể với tới, Lục Cẩn Niên thử nhiều lần, cuối cùng đành bỏ đi, cất hộp thuốc, thân trên không mặc áo, đứng trước cửa sổ.

Bầu trời đêm giữa lưng chừng núi, ánh trăng soi sáng nhẹ nhàng, ánh sao lấp lánh, vô cùng xinh đẹp.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm bầu trời một lát, mơ hồ phảng phất nhìn thấy gương mặt của Kiều An Hảo, cả người anh lập tức bình tĩnh lại, bất chợt điện thoại vang lên, anh phục hồi tinh thần, phát hiện mình lại thấy ảo giác.

Lục Cẩn Niên rũ mi mắt xuống, đứng tại chỗ một lát mới xoay người trở về phòng ngủ cầm điện thoại di động lên, liếc nhìn số máy hiển thị là đạo diễn của Khuynh Thành Thời Gian gọi đến, ngón tay Lục Cẩn Niên trượt qua màn hình, nhận nghe.

"Ông Lục, sự cố quay phim buổi chiều đã điều tra xong, là do tổ đạo dụ chuẩn bị sơ xuất, bọn họ không chú ý sợi dây kia bị hỏng, tôi đã mắng bọn họ một trận, ông xem kế tiếp nên xử lý như thế nào?"

Gương mặt Lục Căn Niên hơi lạnh, hỏi lại:” Xác định đã điều tra xong?”

"Là người trong tổ đạo cụ chính miệng nói."

Lục Căn Niên cầm điện thoại di động, không mở miệng nói chuyện.

Mặc dù cách một cú điện thoại, đạo diễn vẫn bị sự im lặng của Lục Căn Niên đè nén đến mức khó thở, trên trán cũng xuất hiện một tầng mồ hôi.

Thật lâu, Lục Căn Niên mới nhàn nhạt mở miệng nói: "Nếu đã điều tra xong, tự ông xử lý đi."

Lục Căn Niên nói, không rõ ràng tâm tình gì nhưng đạo diễn lại nghe được đáy lòng có chút chột dạ, ông ta dùng giọng thương lượng, cẩn thận nói:” Tôi lập tức sa thải bọn họ, đổi một nhóm nhân viên mới tới làm việc, ông Lục, ông thấy vậy có được không?”

"Tùy ông, tôi chỉ hy vọng trong đoàn phim không xảy ra tình huống như thế nữa." Lục Căn Niên lạnh nhạt nói một câu rồi thẳng thắn cúp điện thoại.

-

Đạo diễn nghe thấy tiếng ‘bíp bíp’ trong điện thoại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn Lâm Thi Ý là người của bầu Tôn, giờ tay lên, lau mồ hôi trên trán, nhìn Lâm Thi Ý, lòng vẫn còn sợ hãi nói:” Cô cũng không phải không biết, ông Lục vốn không thích chuyện mâu thuẫn với nhau trong đoàn phim, lần này tôi nể mặt mũi bầu Tôn mới giúp cô che dấu, nếu còn có lần sau, tôi tuyệt đối sẽ không xen vào chuyện như vậy nữa."

Gương mặt Lâm Thi Ý lấy lòng nhìn đạo diễn cười cười:” Lần này thật sự rất cảm ơn ông, đạo diễn."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 180

Tò Tình Bằng Thủ Ngữ (2)

Editor: Xẩm Xẩm

"Cô đừng cảm ơn tôi, muốn cảm ơn, hãy cảm ơn bầu Tôn." Đạo diễn xua tay, nói: "Tốt nhất là cô nên nhanh chóng cho người đưa tiền cho mấy nhân viên công tác kia, nhân lúc ông Lục không có ở đoàn làm phim, để bọn họ đi nhanh chóng, tránh đêm dài lắm mộng, đến lúc đó lại bị người khác phát hiện ra sơ hở."

Tuy rằng ngày hôm qua lúc quay phim, xảy ra sự cố lớn như vậy, nhưng bởi vì không có ai bị thương, cho nên ngày hôm sau quay phim như cũ.

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên vốn là buổi sáng có một cảnh quay chúng, bởi vì hôm qua bị chậm trễ, nên bị đẩy đến buổi chiều.

Buổi chiều là quay ở trong thành phố, Kiều An Hảo đóng vai nữ thứ, vì cô biết người mà nam thứ yêu say đắm trở về nước, hai người có liên hệ với nhau, cho nên có chút hồn siêu phách lạc đi dọc trên đường cái, mà nam thứ Lục Cẩn Niên bắt gặp Kiều An Hảo, liền đi phía sau cô, sau đó lúc Kiều An Hảo qua đường, vì thất thần mà suýt nữa bị xe đụng, anh liền vươn tay kéo lấy cô.

Con đường dùng để quay phim, sớm đã bị phong tỏa, người trên đường cái đi lại đều là do đoàn làm phim tìm đến.

Bởi vì muốn đi đến ngã tư đường, cũng có khoảng một ngàn mét, cho nên chia thành ba phân cảnh, cảnh thứ nhất chỉ có mình Kiều An Hảo, cảnh thứ hai là Lục Cẩn Niên thấy Kiều An Hảo, rồi đi theo cô, cảnh cuối cùng là lúc Kiều An Hảo qua đường cái, Lục Cẩn Niên đưa tay kéo lấy cô.

Những cảnh quay trước, đều quay đúng một lần, nhưng đến cảnh cuối, Lục Cẩn Niên nhanh chóng đuổi theo Kiều An Hảo suýt nữa bị xe đâm vào, giơ tay lên, vừa mới chuẩn bị bắt lại cánh tay cô, nhưng không biết vì chuyện gì, tay chỉ đưa lên đến giữa chừng, liền đột nhiên dừng lại.

Đạo diễn hô một tiếng "Cắt", lông mày nhăn lại, lớn tiếng kêu gào một câu: "Thế nào đưa tay đến một nửa liền dừng lại?"

Lục Cẩn Niên không nói gì, tay vẫn để giữa chừng như vậy được một lát, sau đó mới chậm rãi bỏ tay xuống, quay đầu, nhìn đạo diễn áy náy mở miệng: "Xin lỗi, làm lại một lần nữa đi."

Nói xong, Lục Cẩn Niên liền bước đi đến vị trí lúc đầu của mình, sau đó chuyên gia trang điểm liền đi đến dặm phần cho anh.

Bố trí tốt hậu trường, tất cả đạo cụ cũng đã chuẩn bị, đạo diễn hô một tiếng: "Chuẩn bị."

Lục Cẩn Niên giơ tay lên, nắn bóp bờ vai của mình, sau đó thở phào nhẹ nhõm, khi đạo diễn hô một câu "Bắt đầu" liền nhanh chóng nhập vai.

Lúc xe sắp đi tới chỗ Kiều An Hảo, cả người Lục Cẩn Niên tựa như một con báo, trong phút chốc liền nhảy dựng lên, sau đó duỗi tay ra, dùng sức kéo Kiều An Hảo trở về, xe đi qua trước mặt Kiều An Hảo, cô kinh hãi quay đầu lại, ngạc nhiên nhìn Lục Cẩn Niên, anh chỉ âm thầm cắn chặt khớp hàm, cổ nén đau đón phía sau lưng, nhìn lại cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 181

Tò Tình Bằng Thủ Ngữ (3)

Editor: Xăm Xăm

Hai người đứng đối diện nhau tầm mười mấy giây, đạo diễn mở miệng, vừa lòng hô một tiếng: "Tốt, không sai, chuẩn bị cảnh tiếp theo."

Lục Cẩn Niên nghe đạo diễn nói xong, liền nhanh chóng vung cổ tay Kiều An Hảo ra, cả người lui về phía sau rồi xoay người, nhanh chóng bước chân rời khỏi.

"Ông Lục..." Trợ lý thấy Lục Cẩn Niên vừa quay xong, lập tức lấy nước mang đến, Lục Cẩn Niên chẳng thèm để ý đến, chỉ là sai bước nhanh đến bên xe chuyên dụng, mở cửa xe rồi ngồi xuống.

Trợ lý vội vàng đi theo lên xe, lúc này mới nhận ra sắc mặt anh đang có chút tái nhợt, trợ lý nhíu mày, vừa nghĩ muốn hỏi thăm anh xem có chỗ nào không thoải mái, một mảng áo phía sau lưng anh nhuộm màu đỏ hồng, trợ lý đột nhiên trợn to mắt: "Ông Lục, sau lưng ông sao lại có máu?"

Lục Cẩn Niên nhăn trán lại, không nói gì, chỉ đưa tay cởi từng cúc áo, rồi bỏ hẳn áo ra.

Sau đó trợ lý liền thấy trên lưng bên trái của anh có một vết thương kéo dài từ vai đến eo, thâm tím nặng nề, bây giờ còn có vài tơ máu.

"Ông Lục, ông bị thương nặng như vậy, sao không nói gì?" Trợ lý ném chai nước khoáng sang một bên, sau đó mở hộp thuốc luôn mang theo bên mình, tìm kiếm thuốc mỡ, một lúc sau mới nhớ ra, hôm qua anh đã đưa cho cô Kiều rồi. Trợ lý trực tiếp lấy chìa khóa xe, nói: "Tôi đưa ông đi bệnh viện kiểm tra."

"Không cần." Lục Căn Niên lạnh nhạt nói, ngăn cản trợ lý, bởi vì đau đớn mà anh hít sâu vào một hơi, rồi lại mở miệng dặn dò: "Không được để ai biết tôi bị thương."

Từ khi mẹ qua đời, anh không hay mắc phải bệnh gì, chỉ là không có người quan tâm chăm sóc, anh cũng đã quan tâm lo lắng thân mình.

Từ sau một lần anh được ông nội mang về Hứa gia ăn cơm tất niên, buổi tối lại cùng Hứa Gia Mộc đốt pháo hoa, Gia Mộc không cẩn thận nên ngón tay bị bỏng có chút phồng rộp. Lập tức toàn bộ người trong Hứa gia đều quay quanh Hứa Gia Mộc hỏi han, còn dạy bảo anh không chăm sóc tốt cho Gia Mộc, sau đó bọn họ đưa Gia Mộc về phòng rồi gọi bác sĩ tư gia đến xem xét như bảo bối. Chỉ còn một mình anh đứng lẻ loi trong sân, không ai phát hiện ra, lòng bàn tay anh đang chảy máu, so với Hứa Gia Mộc, anh bị thương nặng hơn rất nhiều lần. Bọn họ không phát hiện ra nên đương nhiên cũng không biết, nếu như lúc ấy không phải anh đưa tay cầm pháo hoa vứt đi, có thể mắt của Hứa Gia Mộc đã bị mù rồi.

Rất nhiều lúc, vì đã bị người khác coi thường quá nhiều, nên cũng không quá xem trọng chuyện mình bị thương.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 182

Tò Tình Bằng Thủ Ngữ (4)

Trợ lý há miệng, còn muốn mở miệng khuyên một câu: "Nhưng mà bây giờ là mùa hè, vừa đổ mồ hôi, rất dễ bị cảm."

"Tự tôi sẽ xử lý." Giọng nói Lục Căn Niên nói chuyện có chút không kiên nhẫn, dường như muốn kết thúc vấn đề này.

Trợ lý có chút không yên lòng, muốn mở miệng khuyên, kết quả Lục Căn Niên nâng mí mắt lên, quét mắt nhìn anh ta, nói: "Đúng rồi, có chuyện cậu điều tra giúp tôi."

"Chuyện gì?"

"Ngày hôm qua quay phim, dây xích đu bị cắt đứt, cậu đi điều tra xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì."

"Không phải đạo diễn cũng nói là do nhân viên sơ xuất sao?"

"Nếu lời đạo diễn nói là thật, vậy tôi còn kêu cậu điều tra làm gì nữa?"

"Đã biết, tôi nhất định sẽ điều tra rõ."

Lục Căn Niên không nói gì, dựa đầu vào lưng ghế, nhắm mắt lại, bình tĩnh một chút, sau đó lại mở mắt, nhìn trợ lý, nói: "Tối nay Kim Bích Huy Hoàng đãi tiệc?"

"Dạ, ông Trình vừa đoạt giải thưởng, tối nay mời đoàn phim đến ăn mừng." Trợ lý dừng một chút, rồi tiếp tục nói: "Nếu không tối nay ông Lục dừng đi? Sau lưng bị thương không nên uống rượu..."

"Không sao." Lục Căn Niên nhàn nhạt cắt đứt lời của trợ lý, sau đó chỉ chỉ phía sau chỗ ngồi, nói: "Cậu tìm bên trong lấy cho tôi một bộ quần áo sạch sẽ."

-

Trình Dạng đã đặt trước phòng lớn ở Kim Bích Huy Hoàng, người trong đoàn phim được mời cũng đã đến.

Lúc Triệu Manh lái xe chở Kiều An Hào do hướng dẫn nhầm đường nên vòng xa, vừa vặn lại kẹt xe cho nên lúc đi tới Kim Bích Huy Hoàng cũng chỉ còn thiếu mình cô.

Hàng ghế salon đã ngồi đầy người, Trình Dạng thấy Kiều An Hào đi vào, lập tức nghênh đón, sau đó quét mắt nhìn một vòng hàng ghế, thấy bên cạnh Lục Căn Niên còn chỗ ngồi vì vậy lập tức chỉ chỗ ngồi cho Kiều An Hào: "Tiểu Kiều, bên cạnh ông Lục có một chỗ ngồi."

Kiều An Hào muốn ngồi ở bên cạnh Lục Căn Niên, rồi lại sợ tâm trạng thấp thỏm khi ngồi bên cạnh Lục Căn Niên, nhắm mắt đi tới, ngồi bên người Lục Căn Niên.

Mọi người đến đông đủ, Trình Dạng đi tới sân khấu giữa hàng ghế lô, cầm micro, nói lời cảm ơn khách sáo, sau đó đi tới trước bàn đá cẩm thạch, bưng một ly rượu, nói: "Chẳng là phải mời mọi người dùng rượu trước, chúng ta còn phải chờ một người."

"Người nào vậy? Sẽ không phải là bạn gái của cậu chứ?" Một nam diễn viên có quan hệ không tệ với Trình Dạng hỏi, nghe thấy câu này, nhú mày ồ ào hỏi.

Trình Dạng xấu hổ cười, ngược lại cũng không vòng vo với mọi người, dứt khoát gật đầu một cái, nói: "Đúng."

Không khí giữa các hàng ghế, trong nháy mắt trở nên sôi nổi.

Trình Dạng khoát tay áo, ý bảo mọi người không nên kích động: "Chẳng qua vì bảo vệ tình cảm nên tạm thời tôi không muốn công khai, trước mắt xin mọi người giữ bí mật giúp tôi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 183

Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (5)

Trình Dạng vừa mới dứt lời, liền lấy điện thoại trong túi ra, sau đó hướng mọi người làm tư thế xin lỗi, rồi vừa đi ra khỏi phòng vừa nghe điện thoại.

Chẳng được bao lâu, Trình Dạng liền dắt một người phụ nữ vận đầm ngắn màu vàng trở về phòng bao.

Kiều An Hảo không quen thân Trình Dạng lắm, nên cũng không mấy quan tâm tới bạn gái anh, chỉ cúi đầu lướt Weibo.

Một sao nữ ngồi bên cạnh cô thì thầm khen ngợi một câu: "Trình Dạng tìm bạn gái thật là xinh đẹp nha."

Kiều An Hảo đơn thuần xuất phát từ hiếu kỳ, ngẩng đầu nhìn lướt qua, sau đó cả người chột khựng lại.

Lục Căn Niên lạnh nhạt ngồi ở một bên, trông như đang nhìn di động, nhưng kỳ thực vẫn luôn lưu ý Kiều An Hảo ở kế bên mình. Anh phát giác cô nàng cứng đờ người, bèn nghiêng đầu nhìn theo tầm mắt cô, thì thấy Trình Dạng đang tay trong tay, cười cười nói nói với Kiều An Hạ. Anh khẽ giật mi tâm, sau đó xem như không liên quan đến mình, thờ ơ gục đầu tiếp tục ngắm di động.

Trình Dạng khom người bưng hai ly rượu, một ly đưa cho Kiều An Hạ, một ly cho chính mình, sau đó khoác vai Kiều An Hạ thoải mái giới thiệu với mọi người trong phòng: "Đây chính là người tôi vừa nói mọi người đợi, bạn gái của tôi, Kiều An Hạ."

Khi Kiều An Hào thấy Kiều An Hạ, đầu cũng đã nổ tung, bây giờ nghe Trình Dạng, đầu óc càng rối tung hơn.

Cách đây không lâu, Kiều An Hạ còn bảo Lục Căn Niên có thể sẽ trở thành bạn trai của cô? Thế nào đảo mắt mới qua không bao lâu, liền đi chung với Trình Dạng rồi?

Kiều An Hạ và Kiều An Hào chỉ khác nhau có một chữ, trong nháy mắt có người liền thắc mắc: "Tiểu Kiều? Tên bạn gái của Trình Dạng chỉ khác tên cô một chữ thôi, không phải là chị em cô chứ?"

Kiều An Hào chưa kịp trả lời, Kiều An Hạ liền cầm ly rượu, duyên dáng yêu kiều nghiêng đầu, nói: "An Hào là em họ tôi l-q, đ."

Người vừa hỏi nhin không được tru tréo: "Quái, thật đúng là trùng hợp, Trình Dạng cậu lại đi tìm người nhà của người trong đoàn làm bạn gái."

Kiều An Hào nghi hoặc nhưng cũng không ngốc đến độ hiện tại chạy đi hỏi Kiều An Hạ, cô trân trối nhìn Trình Dạng rồi cuộc là chuyện gì xảy ra, cho nên khi Kiều An Hạ giới thiệu mối quan hệ của hai cô, liền ở chỗ ngồi gọi Kiều An Hạ: "Chị."

Kiều An Hạ tươi cười ấm áp với Kiều An Hào, mắt nhìn lướt qua Lục Căn Niên ngồi bên cạnh, vẻ mặt rõ ràng khựng một chút, thấy Lục Căn Niên như thể không quen biết, liền quét mắt đi qua, lần nữa tươi cười rực rỡ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 184

Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (6)

Sau đó, Kiều An Hạ đổi sang phòng đơn, trêu ghẹo nói: "Các người có thể gọi tôi là đại Kiều, gọi em gái tôi là tiểu Kiều."

"Đại Kiều, tiểu Kiều, thật là hai chị em gái xinh đẹp."

Tính cách của Kiều An Hạ vẫn luôn cởi mở, cùng người lạ gặp mặt, không quá ba phút, liền có thể làm bầu không khí trở nên sôi nổi, cho nên cô đến góp vui, không lqđ những bớt tẻ nhạt mà còn náo nhiệt hơn, thường xuyên nghe thấy những câu như: "Đại Kiều, cô tốt nghiệp trường nào?", "Đại Kiều, cô với Trình Dạng là thế nào?", "Đại Kiều, tới đây hát một bài đi?"

Kiều An Hảo vẫn yên lặng ngồi bên cạnh Lục Căn Niên, cô đối với những tình huống như vậy đã sớm tập thành thói quen. Từ khi biết cha mẹ mình đã qua đời, mãi mãi không thể trở về nữa, thời gian sống ở nhà bác sau đó, cô dần dần đã mất đi tự tin và cởi mở như Kiều An Hạ. Cho nên, rất nhiều lúc, khi cùng Kiều An Hạ ra ngoài chơi, Kiều An Hạ có thể dễ dàng hòa nhập với người khác, nhưng cô luôn luôn ngồi lặng lẽ ở một chỗ, mím cười xem.

Âm thanh uống rượu, tiếng nói chuyện, tiếng hát và cả tiếng cười, rất ồn ào không dứt, mà Lục Căn Niên dường như không hề bị ảnh hưởng, anh vẫn duy trì tư thế lạnh nhạt, ngồi trên ghế sofa, nhìn chăm chăm điện thoại di động trong tay mình.

Kiều An Hảo tiến gần lại quan sát Lục Cẩn Niên, vô ý nhìn lướt qua màn hình điện thoại di động của anh, lại phát hiện anh đang dùng điện thoại để xem bản báo cáo của Hoàn Ảnh Truyền thông.

Trong tình huống huyên náo như vậy, anh vẫn có thể ung dung làm việc! Kiêu An Hảo ngấm ngấm cảm thán, sau đó trong lòng lại nghĩ thầm: đã muốn làm việc, anh còn đến đây làm gì?

"Kiêu Kiêu." Kiêu An Hạ đưa tay, vỗ về đầu của Kiêu An Hảo.

Kiều An Hảo đưa tay sờ sờ chỗ đầu của cô bị Kiêu An Hạ vỗ, chỉnh sửa lại tóc của mình, sau đó nhanh chóng bắt lấy tay Kiêu An Hạ: "Chị, chị mau nói đi, thế nào mà lại cùng một chỗ với Trình Dạng?"

"Một lần tình cờ gặp ở dạ hội từ thiện, sau đó lưu lại phương thức liên hệ của nhau, tán gẫu nhiều lần, cảm giác rất hợp, sau đó liền qua lại." Kiêu An Hạ nhẹ nhàng nói.

"Nhưng, không phải trước đây, chị còn nói, thích Lục Cẩn Niên..." Kiêu An Hảo rất quan tâm đến Kiêu An Hạ, nhưng cũng muốn biết tâm tình của cô đối với Lục Cẩn Niên như thế nào.

Kiều An Hạ vừa nghe đến ba chữ "Lục Cẩn Niên", liền nghĩ ngay đến hình ảnh anh cự tuyệt mình cách đây không lâu, mấp máy môi, mở miệng liền đánh gãy lời nói của Kiêu An Hảo: "Anh ta nói đã có người trong lòng, nhưng không phải là chị, hoa rơi có ý nhưng nước chảy lại vô tình, chị cần gì phải lãng phí thời gian với anh ta?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 185

Tò Tình Bảng Thủ Ngữ (7)

Kiều An Hạ nói tới đây, dừng lại, sau đó nhìn Kiều An Hảo, hỏi một câu: "Kiều Kiều, em biết người Lục Cần Niên thích là ai không?"

Kiều An Hảo lắc đầu.

"Quên đi." Kiều An Hạ nhìn Kiều An Hảo cười cười, dáng vẻ không muốn nói tiếp, nói thẳng: "Bọn họ vẫn còn chờ chúng ta quay lại đây, chốc nữa có thời gian hãy nói tiếp."

Nói xong, Kiều An Hạ trực tiếp đi ra ngoài đóng cửa lại.

-

Mấy ngày nay Lâm Thi Ý luôn hết sức lo lắng đề phòng, ngày hôm qua giận dữ, cắt đứt dây xích mà Kiều An Hảo dùng để quay phim, kết quả cô ấy không có hề có chuyện gì, ngược lại chọc cho Lục Cần Niên tức giận, nhất định muốn đạo diễn tra rõ chuyện này.

Lúc ấy có nhân viên làm việc biết cô đi qua nơi xích đu đó, cô ta vì không muốn để cho người khác tra được liên quan đến mình bỏ ra một số tiền lớn để mua sự im lặng của nhân viên kia, còn đồng ý ngủ mấy đêm với bầu Tôn, mới đổi lấy được sự giúp đỡ của bầu Tôn, ra mặt thay cô ta tìm đạo diễn giúp một tay che giấu chuyện thật sự xảy ra.

Cô ta càng muốn giết chết Kiều An Hảo thì phát hiện ra mình càng xui xẻo, tâm trạng buồn bực đến mức không cách nào tả hết, mới vừa rồi chẳng qua cô ta chỉ muốn đến toilet hút thuốc để ép sự khó chịu trong lòng, kết quả không ngờ lại nghe được cuộc nói chuyện của Kiều An Hảo và Kiều An Hạ.

Thì ra là... Kiều An Hạ thích Lục Căn Niên?

Thật ra thì về chuyện Lục Căn Niên có thích Kiều An Hảo hay không, rốt cuộc Lục Căn Niên và Kiều An Hảo có gian tình hay không, cô ta thật sự không xác định được, nhưng có duy nhất một điều cô ta xác định được, chính là Kiều An Hảo đã khiến cuộc sống hiện tại của cô ta trở nên khó chịu như vậy, cô ta cũng muốn khiến cho Kiều An Hảo phải sống trong sự bất cứ.

Cho nên, Lâm Thi Ý liền đứng ở ngoài, trước chỗ rửa mặt, chờ Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ rất nhanh đã ra ngoài, quả nhiên là xuất thân nhà giàu, thấy thế nào cũng là một thân cao quý.

Lâm Thi Ý nhìn qua gương, hai mắt đánh giá Kiều An Hạ cẩn thận, sau đó lúc Kiều An Hạ rửa tay xong, chuẩn bị rút giấy ra, mở miệng gọi Kiều An Hạ lại: "Cô Kiều."

Kiều An Hạ quay đầu, nhìn về phía Lâm Thi Ý cười cười: "Xin hỏi, có chuyện gì?"

Tính tình Lâm Thi Ý cũng thẳng thắn, không hề vòng vo với Kiều An Hạ, trực tiếp mở miệng nói: "Cô Kiều, có phải cô muốn biết người Lục Căn Niên thích là ai không?"

Mi tâm Kiều An Hạ nhú lại, không muốn nói chuyện.

Lâm Thi Ý cong môi, nhìn Kiều An Hạ cười cười: "Không biết cô Kiều có xem qua tin tức nóng hổi trên Weibo không, em gái của cô và Lục Căn Niên trên trang đầu, đêm khuya cô ấy vào phòng Lục Căn Niên, ở lại vài tiếng cũng chưa ra ngoài."

Kiều An Hạ rất thông minh, nghe đến đó, biết ý nghĩa sâu xa trong lời nói của Lâm Thi Ý, sau đó liền cong môi, nở một nụ cười xinh đẹp, duy trì lễ độ của danh môn quý tộc, lời nói tương đối lưu loát: "Trong giới giải trí có bao nhiêu tin tức là thật? Đều là một phần scandal thôi, còn chuyện em gái tôi, tôi hiểu rõ con bé hơn cô."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 186

Tò Tình Bằng Thủ Ngữ (8)

"Vậy cô có chắc chắn người trong lòng Lục Cẩn Niên không phải Kiều An Hảo?"

Đối với câu hỏi của Lâm Thi Ý, Kiều An Hạ chỉ che miệng khẽ cười, sau đó cẩn thận nhìn Lâm Thi Ý một hồi, mới mở miệng hỏi: "Nếu tôi không nhầm, cô là Lâm Thi Ý nhỉ?"

Lâm Thi Ý chớp mắt, không nói gì.

Kiều An Hạ vẫn duy trì ứng xử quý phái, nhưng lời nói ra không chút nể nang: "Cô Lâm, tuy rằng tôi không lẫn lộn trong giới giải trí, nhưng tôi cũng quan tâm đến mấy chuyện showbiz. Kiều An Hảo là em của tôi, về chuyện của em ấy, tôi cũng biết chút ít, vai nữ thứ bộ phim các cô đang quay vốn dĩ là của cô nhỉ? Sau lại bị em tôi đoạt... Chỉ dựa vào điểm này, cô ở trước mặt tôi bất luận nói cái gì, tôi đều chỉ cảm thấy cô đang ngâm lợi dụng. Tôi với cô chỉ mới tình cờ gặp nhau có một lần, xin hỏi cô từ đâu dám chắc rằng tôi sẽ tin tưởng lời của cô, mà không tin em gái tôi?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất tại diễn đàn lê quý đơn. Bà con thấy mấy trang khác ăn cắp truyện của thốt dịch thì thay thốt ném đá bọn chúng với nhé.

Kiều An Hạ nói xong, bèn dịu dàng cười với Lâm Thi Ý, dứt khoát để lại một câu "Xin lỗi không tiếp được", liền xoay người đi ra khỏi cửa phòng

vệ sinh.

"Cô Kiều, còn một việc có thể cô chưa biết? Đó là hôm qua lúc Kiều An Hảo đang quay ở phim trường thì xảy ra chuyện, ngã khỏi xích đu, Lục Cẩn Niên thế nhưng đã không ngần ngại do dự, trực tiếp lao ra bắt lấy cô ấy, còn đưa cô ấy đến bệnh viện, cũng bởi vì cô ấy mà tức giận, trực tiếp sa thải toàn bộ nhân viên công tác tổ đạo cụ!" Mặc dù Lâm Thi Ý nói sự thực, nhưng cô ta không xác định được hành động của Lục Cẩn Niên có phải là vì Kiều An Hảo không, chỉ có điều để đạt được kế ly gián, cô ả biến thành giọng khẳng định, cũng thêm mắm dặm muối một số tình huống.

Kiều An Hạ nghe được câu này, khẽ khựng lại bước chân.

Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo biết nhau nhiều năm như vậy, tuy hai người thoạt nhìn cũng không đến nỗi quen thuộc, nhưng Kiều An Hảo là vợ Hứa Gia Mộc, Lục Cẩn Niên thì là anh của Hứa Gia Mộc. Nếu Kiều An Hảo thực sự gặp phải nguy hiểm, Lục Cẩn Niên cứu cô rất đổi bình thường.

Kiều An Hạ quay đầu, nhìn vào mắt Lâm Thi Ý, hơi chút tức giận: "Cô Lâm, tôi mặc kệ ngày hôm nay rốt cuộc cô rắc tâm gì, nhưng tôi nói rõ cho cô biết, cô đừng vọng tưởng phá hoại quan hệ giữa tôi và Kiều Kiều. Kiều Kiều đối với tôi mà nói, là cô em gái quan trọng nhất thế gian, hơn nữa tôi cũng cảnh cáo cô, có thể bây giờ tôi không tính toán với cô, nhưng nếu lại có lần tiếp theo khiến tôi biết cô gây bất lợi cho Kiều Kiều, người khác không so đo, nhưng Kiều An Hạ tôi tuyệt đối sẽ là người đầu tiên đứng ra dìm cô chết trong làng giải trí. Đừng tưởng tôi đùa, nhà họ Kiều chúng tôi một chút bản lãnh này vẫn phải có!"

Kiều An Hạ tung ra những lời vừa độc vừa thẳng này, khiến cho Lâm Thi Ý biến sắc mặt trông chật vật lúng túng.

Kiều An Hạ cười thầm, trực tiếp xoay người đạp gót, thật cao ngạo rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 187

Tò Tình Bảng Thủ Ngữ (9)

Kiều An Hảo trở lại phòng bao, vừa nghe thấy trò chơi kế tiếp mà Kiều An Hạ nghĩ ra, đầu óc liền xuất hiện ý nghĩ muốn bỏ chạy.

Từ nhỏ đến lớn, mỗi lần Kiều An Hạ bắt được dịp tổ chức trò chơi, đều là đoán số.

Mọi người thay nhau đoán, người thắng được an toàn, người thua lại tiếp tục chỉ định người tiếp theo đoán, cuối cùng người thua trận đó sẽ bị trừng phạt.

Cách thức trừng phạt cũng rất náo loạn, hoặc là phải nói thật, hoặc là phải chịu mạo hiểm lớn.

Sở dĩ trong tiềm thức của cô muốn bỏ chạy, là bởi vì nhiều năm qua, mỗi lần chơi trò này, đều bị thua thê thảm, không phải là trả lời thành thật một câu hỏi, thì chính là chịu mạo hiểm bị trêu chọc lại càng thê thảm.

Tuy rằng Kiều An Hạ đi vào toilet, nhưng trò chơi đã bắt đầu.

Trong phòng tràn đầy tiếng cười ồn ào không dứt, một lát đã đến lượt Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo đành phải chơi, ba lần thất bại, cũng không đến nỗi thê thảm lắm.

Đoàn làm phim đều biết, Lục Căn Niên luôn không thích kiểu náo động như thế này, cho nên ngay từ đầu đã không trông mong gì anh sẽ gia nhập, liền tự động bài xích anh ở bên ngoài. Có người chuẩn bị âm ỉ đòi Kiều An Hảo lựa chọn nói thật hay mạo hiểm thì Kiều An Hảo mở cửa đi vào, thế là hai chị em đại Kiều, tiểu Kiều cùng chơi đoán số, cũng không tốt hơn là bao, Kiều An Hảo thua thê thảm vô cùng.

"Tiểu Kiều, chọn đi, nói thật hay vẫn là mạo hiểm?"

"Người thua nên uống ba ly rượu, sau đó mới lựa chọn."

"Nói thật chính là nói xem ban đêm ngủ cùng ai? Mạo hiểm chính là ra ngoài thân mật với một người đàn ông nào đó một chút."

Tùy mọi người ồn ào, có người đã mang ba ly rượu lớn đẩy đến trước mặt Kiều An Hảo.

Từ khi đi vào phòng đến bây giờ, Lục Căn Niên vẫn nhìn chăm chăm điện thoại, không hề có phản ứng gì, vừa nghe đến hai lựa chọn này, trán anh hơi nhăn lại, sau đó nâng mí mắt. Nhìn thấy trước mặt Kiều An Hảo đang đặt ba ly rượu, trán anh càng nhăn chặt hơn, sau đó cất điện thoại đi, ngồi ngay ngắn lại, không nóng không lạnh nói một câu: "Tôi còn chưa được chơi đoán số."

Lục Căn Niên đột nhiên nói một câu này, khiến không khí trong phòng yên tĩnh lạ thường, tất cả mọi người đều khó tin chớp mắt, ngay cả Kiều An Hảo cũng nhìn chăm chăm anh, có vẻ chấn động.

Lục Căn Niên lạnh nhạt xoay người, đối mặt với Kiều An Hảo, thấp giọng nói một câu: "Tới đi."

Kiều An Hảo giật mình, mới ý thức được Lục Căn Niên muốn tham gia trò chơi này, sau đó vội vàng đưa tay ra.

Lúc học trung học, Kiều An Hạ thích nhất chơi trò này, lúc ấy Kiều An Hào luôn bách chiến bách thua, chỉ thắng được mỗi Lục Căn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 188

Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (10)

Cho nên từ sau lần Kiều An Hảo đoán cách ra và chơi thắng Lục Cẩn Niên, phát hiện Lục Cẩn Niên luôn luôn ra cùng một thứ tự: Bao, kéo, đá.

Lúc ấy cũng vì cô vô tình phát hiện ra người con trai mình thầm thích có đặc điểm như vậy mà đáy lòng vui vẻ phấn khích hồi lâu, sau đó chính vì điểm đặc biệt này mà trở thành bí mật sâu kín trong lòng cô, chỉ mình cô biết được điều nhỏ nhặt này của anh.

Dĩ nhiên, từ lần đó, lúc cô và anh cùng chơi đoán số, chỉ cần ra thứ tự "Kéo, đá, bao" như vậy, thì có thể chắc chắn thắng.

Chẳng qua là sau 5 năm cô và anh không có bất kỳ liên lạc gì, không biết anh có còn giữ điểm đó nữa không?

Mặc dù Kiều An Hảo không quá phấn khích, nhưng vẫn ra 'cây kéo' trước, quả nhiên Lục Cẩn Niên ra chính là "bao", cô thắng.

Lần thứ hai cô ra "Tảng đá", Lục Cẩn Niên ra chính là "Cây kéo", cô lại thắng.

Lần thứ ba cô ra chính là "Bao", Lục Cẩn Niên ra chính là "Tảng đá", cô toàn thắng.

Thì ra là, qua nhiều năm như vậy, anh vẫn còn giữ nét đặc biệt này?

Lòng Kiều An Hảo khó nhin được nổi lên một tia hạnh phúc nhỏ bé.

"Lục ảnh đế thua!" Tống Tương Tư cười híp mắt nói kết quả, sau đó chỉ chỉ ba ly rượu trên bàn: "Ba chén, uống cạn!"

Sau đó Tống Tương Tư nhìn mọi người trong phòng bao, nói: "Mọi người suy nghĩ một chút, nên hỏi Lục ảnh đế vấn đề gì đây? Cũng nên suy nghĩ tiếp, nếu Lục ảnh đế không trả lời vấn đề thì nên trừng phạt anh ta làm gì đây?"

Mặc dù tính Lục Cẩn Niên ít nói, lạnh lùng, khó có thể làm cho người ta tiếp xúc, nhưng mà chuyện thắng thua thì khác, bằng lòng nhận thua, nâng ly rượu trên bàn, hoàn toàn xem nhẹ những lời trợ lý liên tục dằn dò anh trước khi tham gia buổi tiệc này sau lưng có vết thương uống ít rượu, không nháy mắt, cầm ba ly rượu kia, uống cạn.

Không chỉ là một người, chính xác mà nói, tất cả mọi người, đều tò mò nhất là chuyện tình cảm vì sao Lục Cẩn Niên vẫn cô độc nhiều năm như vậy.

Có thể là bởi vì mọi người uống một chút rượu, gan lớn một chút, cũng có thể bởi vì Lục Cẩn Niên tham gia trò chơi này, khiến cho mọi người cảm giác khoảng cách rút ngắn lại, cho nên có người liền thừa dịp mời rượu, hỏi một câu: "Lục ảnh đế, anh có thích ai không, thích người đó từ lúc nào?"

Chỉ một vấn đề này hỏi ra, trong nháy mắt cả phòng bao yên tĩnh, ngay cả Kiều An Hảo, Kiều An Hạ và Tống Tương Tư biết rõ Lục Cẩn Niên có người trong lòng cũng tập trung chú ý.

Có thể là bởi vì uống ba ly rượu, vẻ mặt Lục Cẩn Niên có hơi mơ màng, ánh đèn nhiều màu sắc trong phòng bao, đánh vào trên gương mặt đặc biệt anh tuấn, lộ ra vẻ cực kỳ kinh diễm, anh im lặng chừng năm giây, mới chậm rãi mở miệng, nói: "Hơn nửa học kỳ trung học tôi chú ý đến cô ấy."

Mới đầu thật ra chỉ là chú ý, một lần, hai lần, ba lần... Sau đó liền biến thành cố ý chú ý, sau đó lại yên lặng trở thành tình yêu sâu sắc như mạng sống.

Chẳng qua là, những tâm sự này, anh không thể quang minh chính đại nói cho cô nghe, chỉ có thể dựa vào cách thức trò chơi, truyền vào tai cô.

Giống như là chơi đoán số, không phải anh đều ra thứ tự ‘bao, kéo, đá’ với mọi người mà chỉ ra với một mình cô.

Bao, kéo, đá. (bọn mình chơi hay gọi là bao, kéo, búa í ^^)

5, 2, 0. (Anh yêu em)

Đây là lời tỏ tình thủ ngữ đẹp nhất mà anh dành cho cô.

Chỉ tiếc, cô có nhìn cũng không hiểu nó.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 189

Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (11)

Bao, kéo, búa.

5, 2, 0.

Đây là lời tỏ tình bằng thủ ngữ mà anh dành cho cô.

Chỉ tiếc, cô vẫn chưa nhìn hiểu được.

Kiều An Hảo ngồi ở bên cạnh Lục Cẩn Niên, nghe giọng hời hợt của anh, đáy lòng nổi lên một tia nhàn nhạt chua xót, hóa ra anh từ hơn nửa học kỳ đầu đã bắt đầu thích cô gái kia. Cô là đầu tháng học kỳ sau mới gặp được anh, sau đó yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên, đến nay đã tròn mười ba năm, như thế anh thích cô gái đó đã mười ba năm rưỡi... Cô vẫn luôn cho rằng mình rất cố chấp, thật không ngờ, anh và cô đều như nhau, cũng cứng đầu trong tình yêu...

Đôi khi, những từ ngữ rõ ràng, nhưng con tim không thực sự tự nhiên được như thế. Kiều An Hạ đặc biệt chăm chú nghe câu trả lời thật lòng của Lục Cẩn Niên, thậm chí trong khoảnh khắc đó, cô bỗng ngẩn ngơ và chợt vô thức thốt ra một câu: "Không ngờ Lục ảnh đế quá si tình như vậy."

Tổng Tương Tư cầm ly rượu, chậm rãi lắc hai vòng, đồng tình với lời Kiều An Hạ: "Quả thực rất si tình, tính ra đã thích hơn mười năm, cô gái kia thật là hạnh phúc, được Lục đại ảnh đế của chúng ta nhớ mãi không quên."

Nói xong, Tổng Tương Tư còn đưa mắt đến chỗ Kiều An Hảo ngồi, sau đó nhếch miệng về phía Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên không biết Tổng Tương Tư đang cười nhạo mình, vẻ mặt phớt lờ nhích về phía ghế salon, không đáp lời Tổng Tương Tư.

-

Trò chơi vẫn tiếp tục, Kiều An Hảo vẫn thua nhiều thắng ít.

Tuy nhiên, lúc Kiều An Hảo thắng, người khác chơi đoán số với Lục Căn Niên thì anh luôn vững vàng đánh bại họ.

Lúc Kiều An Hảo thua, liền ỷ vào điểm yếu của Lục Căn Niên, nên miễn cưỡng tránh được một kiếp.

Sau lần người to gan khơi mào hỏi tình sử của Lục Căn Niên, những người theo sau liền bám vào đó mà léo nhéo Lục Căn Niên.

"Lục ảnh đế, vậy bây giờ anh còn thích cô gái kia không?"

Lục Căn Niên: "Thích."

"Lục ảnh đế, vậy anh và cô ấy có đang cùng một chỗ không?"

Lục Căn Niên: "Không có."

"Lục ảnh đế, nhiều năm như vậy chẳng lẽ anh vẫn luôn là đơn phương thầm mến sao? Anh không muốn thổ lộ à?"

Lục Căn Niên: "Muốn, nhưng không thành công."

Lục Căn Niên trả lời câu này, dẫn tới toàn bộ người trong phòng rối loạn một bộ.

Truyện chỉ được đăng trên diễn-đàn lê, quý đôn. Mấy nay thốt vừa bận vừa bệnh. Thiệt là khổ.

"Trời ạ, không thể nào, ai lại ngốc đi cự tuyệt Lục ảnh đế?"

"Cô gái kia chắc không mù chứ?"

"Chắc chắn mù rồi, người chồng quốc dân, có năm mơ thì ai cũng muốn rước về nhà mà!"

Mọi người đều rất muốn biết chuyện về nhân vật nữ huyền bí kia, muốn moi vét tất tần tạt thông tin giữa anh và cô gái trong lòng.

Kiều An Hảo cũng không ngoại lệ, từ khi cô biết anh thích một người, không ít lần thầm nghĩ: Cô gái anh thích có xinh đẹp hay không? Anh và cô ấy có ở cùng một chỗ không? Liệu anh có còn yêu cô ấy không?

Mọi sự hiếu kỳ cất giấu dưới đáy lòng được mọi người trong phòng lên tiếng thay mặt. Nhưng khi những điều tò mò được thỏa mãn thì lòng lại càng buồn hơn.

Trò chơi qua được nhiều vòng, rốt cục cũng tới hồi kết. Thời điểm Lục Căn Niên lại một lần nữa thua, có người mở miệng hỏi điều Kiều An Hảo muốn biết nhất: "Lục ảnh đế, cô gái anh thích tên là gì?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 190

Lời Tỏ Tình Bằng Thủ Ngữ (12)

Lục Căn Niên lần nữa bị thua, không đợi mọi người mở miệng nhắc nhở phạt rượu, liền tự giác bưng ly rượu trên bàn lên uống một hơi cạn sạch. Khi anh đặt ly xuống và nhắc ly thứ hai lên, thì nghe được có người đặt câu hỏi ấy, cánh tay bất chợt khựng lại.

Không khí trong phòng bắt đầu lại được khuấy động.

"Đúng rồi, hỏi cả nửa ngày trời, còn chưa biết người Lục ảnh đế thích là ai."

"Nếu Lục ảnh đế không muốn nói tên, lấy hình cho chúng tôi xem cũng được."

"Đúng đúng đúng, nếu đã lọt vào mắt Lục ảnh đế, nhan sắc cô gái kia tuyệt đối cũng không tệ phải không!"

Lục Căn Niên nghe mọi người anh một lời tôi một câu, vẻ mặt bình thản không lộ ra bất kỳ kẽ hở, anh nâng ly thứ hai lên, nghễnh đầu ừng ực rót hết vào bụng.

Một dòng chất lỏng màu đỏ từ khóe môi anh chảy dài xuống cổ, trượt vào trong áo.

Hình ảnh cực kỳ quyến rũ.

Lục Căn Niên buông ly thứ hai, không dừng lại bưng tiếp ly thứ ba, vẫn như cũ không chớp mắt uống một hơi cạn sạch. Sau đó anh cầm ly rượu, nhìn một vòng những con người trong phòng đều đang đợi câu trả lời thật của mình, mắt khẽ chớp, nhàn nhạt nói: "Tôi sẽ hát cho mọi người một bài."

Chung tay ném đá các trang copy không xin phép truyện dịch của thớt trên l-quý-đôn.

Mọi người thất vọng thở dài đứng lên. Ngay tại điểm mấu chốt, anh đã bỏ qua trả lời thật, mà chọn mạo hiểm!

Lục Căn Niên từ tốn đứng lên khỏi ghế salon, đi tới trước màn hình chọn bài hát ktv. Khi anh theo thói quen đưa tay phải ra nhấn chọn bài, động tác chột cứng đờ, bèn đổi sang tay trái, tay kia nhẹ nhàng nắm mở vài cái. Căn phòng lập tức yên ắng, nhường chỗ cho tiếng nhạc dịu vang lên.

Lục Căn Niên không thích hát, bài hát được cũng không nhiều, trong đó có quốc ca là có thể hát hoàn chỉnh. Chắc hẳn hiện tại anh sẽ chọn ca khúc có thể hát được đến nơi đến chốn.

Bài này là nhạc phim trong một bộ bốn năm trước anh tham gia diễn xuất.

Bài hát này được khắc sâu vào tâm khảm của anh, bởi vì lời bài hát chính là những lời anh muốn nói với Kiều An Hảo.

Bài này khúc nhạc dạo không dài, cũng không tính là bản "hit", vì vậy mọi người không tài nào nhớ ra được đây là bài gì, mãi cho đến khi trên màn ảnh hiện lên dòng chữ "???" (@Mèo: lại tới tiết mục đoán tên bài hát nè, bật mí tên ca sĩ là Trang Tâm Nghiên nghen :))

Chế độ chọn là hình thức hát đệm, nên khi lời bài hát phát sáng thì chỉ có âm thanh tao nhã của Lục Căn Niên vang lên.

"Nói thì dễ nhưng muốn quên một người chưa bao giờ là dễ dàng. Không oán trách em, điều đó anh không làm được."

"Yêu em nhiều sâu tận đáy đại dương, yêu thật lòng cũng chẳng ai sánh được. Nhưng như thế em cũng không để ý."

Trên thực tế, ở đây có vài người quen biết Lục Căn Niên đã lâu, nhưng lại chưa từng nghe qua anh hát.

Ngày thường anh luôn mang bộ mặt lạnh nhạt xa lánh, thật khó khiến người khác tin rằng anh có thể hát một bản ballad êm tai thâm tình đến vậy.

Trong nháy mắt, trong phòng trở nên yên tĩnh, chỉ có tiếng hát của anh đang vờn quanh.

"Nhớ em, không phải là lý do rỗng tuếch, mà nó là cảm xúc chân thật không gian dối, dám một mình chống lại cả thế giới."

"Vì em, anh có thể chịu mọi ủy khuất. Vì em, anh sẵn sàng chịu mọi đắng cay."

Tức khắc trong đầu Lục Căn Niên hiện ra khoảng thời gian trước đây, anh vì để có thể cùng cô vào chung một trường cấp ba, vào ba tháng hè sau khi tốt nghiệp, anh đã bất chấp cái nắng oi ả ngày hè đi làm thuê ở công trường.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 191

Tại Sao Không Phải Là Tôi (1)

Tức khắc trong đầu Lục Căn Niên nghĩ lại một khoảng thời gian trước đây, anh vì có thể cùng cô vào chung trường cấp ba, vào ba tháng hè sau khi tốt nghiệp, anh đã bất chấp cái nắng oi ả ngày hè đi làm thuê ở công trường.

Nghĩ đến năm lớp mười một, vào ngày sinh nhật cô, Hứa Gia Mộc vì có việc đột xuất, đã cầu xin anh đi mua một chiếc bánh ngọt cho cô giúp cậu ta, mệnh giá lên đến năm con số, đối với anh lúc đó mà nói, đúng là giá trên trời, đã tiêu hao hết toàn bộ tiền anh dành dụm từ trước đến giờ, Hứa Gia Mộc có đưa tiền cho anh, nhưng anh không động đến một xu nào mà đem trả lại cho Hứa Gia Mộc.

Nghĩ đến lúc anh ở trong giới giải trí, bị người ta sỉ vả chèn ép nhưng vẫn liều chết giãy giụa.

Lúc đó, anh thật là có gan lớn, đem toàn bộ những gì mình có để đi yêu cô, yêu đến khổ đau nhiều như vậy, lqđ nhưng đối với anh là ngọt ngào.

“Thật đáng tiếc, anh mất em thật rồi, xin lỗi em, anh đã cố hết sức.”

“Anh đâu có buông tay, chỉ là không với tới được, tưởng rằng thế không làm anh đau nữa.”

Nhưng là, mặc kệ cho dù phải trả giá nhiều hơn nữa, vẫn muốn được ở bên cô.

Anh biết, sau này cô đã tới Hàng Châu ba lần, lại bị anh tìm đủ các loại lý do từ chối không gặp.

Lúc ấy, không phải anh không yêu cô, nhưng lại nghĩ đến, chỉ cần không thấy cô, anh có thể dần dần quên đi tình yêu ấy, sau đó, tim của anh sẽ không chảy máu nữa.

"Thật đáng tiếc, chúng ta không thể quay lại, trái tim đau, liệu giọt nước mắt còn rơi nữa không."

"Anh đã từ chối mọi tình cảm của người ấy, chỉ vì anh nghĩ, em vẫn còn rất yêu anh."

Nhưng đúng là anh đã đánh giá thấp sức hấp dẫn của cô, đánh giá thấp năng lực của bản thân anh.

Từ khi bắt đầu, anh luôn đứng trong tâm thế bị người khác thương tổn, một mình cô độc lạnh lẽo, lời nói của anh ác độc, đối với bất kỳ kẻ nào anh cũng không nể mặt, anh nghĩ như vậy là có thể bảo vệ tốt bản thân mình, nhưng sự thật lại chứng minh, đến tận bây giờ anh vẫn chưa học được cách tự bảo vệ mình.

Không biết có phải do Lục Căn Niên hát bài này rất cuốn hút hay không, không khí náo nhiệt ồn ào lúc đầu dần dần trở nên có chút đau thương, vẻ mặt của mọi người đều vô cùng nghiêm túc.

Ánh đèn mê ly chiếu vào người anh, càng làm tôn thêm đường nét trên khuôn mặt anh, thoạt nhìn có chút hoảng hốt, trong mắt anh còn có vài tia sáng.

"Anh đã từ chối mọi tình cảm của người ấy, chỉ vì anh nghĩ, em vẫn còn rất yêu anh."

"Thật ra trong lòng anh rất nhớ... đừng bao giờ rời xa anh..."

Lúc Lục Cẩn Niên hát đến đoạn này, giọng có chút run rẩy, từ này đến giờ anh không hề nhìn Kiều An Hảo, bây giờ lại chậm rãi đặt ánh mắt trên gương mặt cô.

Ném đá bọt cobby truyện không xin phép.

Tay nắm micro tăng thêm lực, anh cố gắng ổn định tâm tình của mình, vẫn duy trì âm thanh vững vàng, hát tiếp đoạn cao trào cuối cùng của bài hát.

"Thật đáng tiếc, chúng ta chẳng thể quay lại, trái tim đau, liệu giọt nước mắt còn rơi nữa không. Anh đã từ chối mọi tình cảm của người ấy, chỉ vì anh nghĩ em vẫn còn rất yêu anh."

Sau khi âm thanh của Lục Cẩn Niên chấm dứt, bên trong hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Ai cũng không mở miệng nói chuyện, mà ngay đến một chút tạp âm nhỏ cũng không có.

Trong nháy mắt, toàn bộ mọi hoạt động đều dừng lại.

Ánh mắt của Lục Cẩn Niên vẫn còn đối diện với Kiều An Hảo, cô nhìn vào đôi mắt anh, nhìn vào sâu thẳm trong anh, có chờ mong, có tuyệt vọng, hai thứ không ngừng quần quýt lấy nhau, lòng cô cũng không còn yên ổn, cô không hiểu anh đang nghĩ gì, cô như bị kéo đến một nơi xa lạ, rốt cuộc không thể bình ổn lại cảm xúc.

Ước chừng qua một phút, Lục Cẩn Niên mới trừng mắt nhìn, di chuyển tầm mắt của mình đang đặt trên mặt Kiều An Hảo, sau đó đặt micro xuống bàn, không nói năng gì với mọi người, trực tiếp cất bước chân rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 192

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (2)

Lục Căn Niên rời đi một lát, người trong phòng mới từ từ phục hồi lại tinh thần, chẳng qua là người nào cũng không mở miệng nói chuyện.

Bên trong phòng không biết yên tĩnh bao lâu, trong lúc bất chợt Trình Dạng mở miệng nói: "Tôi đã nói bài hát này rất quen thuộc, nghe Lục ảnh để hát lâu như vậy, vẫn không nghĩ ra, vừa rồi mới nhớ ra, đó là bốn năm trước tôi mới tham gia vào giới giải trí, cùng hát nhạc phim với Lục ảnh đế."

Trong phòng có mấy minh tinh từng quay bộ phim đó, nghe thấy Trình Dạng vừa nói như thế, bọn họ cũng như hiểu ra gật đầu, trong đó có người nói: "Khó trách tôi cũng cảm thấy quen thuộc đây, lúc ấy chúng tôi quay phim ở sa mạc, điều kiện rất khổ cực, lúc ấy mấy người phải chen chúc ngủ trong một cái lều, có lần qua nửa đêm tôi thức giấc, đi ra ngoài đi vệ sinh, thấy Lục ảnh đế không ngủ, ngồi một mình ở trên đất sa mạc, nhìn chăm chăm lên trời, không biết nghĩ cái gì, tôi đi tới, mới nhìn thấy chung quanh anh ta toàn là tàn thuốc, anh ta đang đeo tai nghe, không phát hiện tôi đến gần, mở âm thanh rất lớn, chính là bài hát vừa rồi."

Người này nói tới đây thì dừng lại, giống như đang nhớ lại tình cảnh ngày hôm đó, lại mở miệng nói: "Tôi vỗ vỗ bả vai anh ta, chợt thấy anh ta lấy lại tinh thần, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn tôi, hốc mắt đều đỏ hoe, giống như mới vừa khóc xong, sau đó có thể anh ấy ý thức mình đã thất lễ, đột nhiên lại đứng lên, sau đó tôi đi vệ sinh xong, phát hiện trên đất,

viết bốn chữ, ‘Sinh nhật vui vẻ’, chẳng qua lúc đó ban đêm, gió lớn, bốn chữ đã trở nên có chút mờ mịt, nhưng tôi vẫn có thể nhận ra, chính là chữ của Lục ảnh đế, đoán chừng ngày hôm đó có thể là sinh nhật của người nào đó."

Mọi người nghe xong người này kể, lại im lặng một lát, sau đó có người nói: "Anh khoan hãy nói, bình thường nhìn Lục ảnh đế lạnh như băng, một chút tình người cũng không có, ngược lại nhìn không ra, anh ta sẽ thích một người lâu như vậy."

"Trước kia tôi cũng nghe nói một tin đồn, trước kia Lục ảnh đế không hút thuốc, sau bởi vì một chuyện mới hút thuốc, mọi người nói xem, có phải như anh ấy vừa kể, tỏ tình không thành công, nên sau đó bắt đầu hút?"

"Còn nữa, Lục ảnh đế nghiện thuốc lá rất nhiều, thường nhìn thấy một mình anh ấy cô đơn đứng ở chỗ không có ai buồn bã hút."

Trong phòng lại yên tĩnh, không khí đè nén khiến cho người ta có một cảm giác khó chịu không nói nên lời, cuối cùng không biết là người nào, đổi đề tài: "Mới vừa rồi Lục ảnh đế nói người anh ấy thích vẫn là mối tình đầu, ai, tôi cũng quên mất mối tình đầu của tôi là ai, còn mọi người?"

Có người nói tiếp: "Mối tình đầu? Tôi chỉ nhớ rõ đêm đầu tiên."

Cả sảnh đường bị chọc cười, lại có người nói: "Tôi cũng còn nhớ rõ mối tình đầu của tôi, là một cô bé cực kỳ xinh đẹp, mỗi ngày tôi đều để lại que kẹo trong ngăn kéo của cô ấy."

"Ha ha, anh đối với mối tình đầu thật tốt, lúc ấy tôi cực kỳ nghịch ngợm, ngày ngày bắt nạt mối tình đầu của tôi, sau đó cô ấy nói cho giáo viên biết, về nhà tôi bị ba tôi đánh một trận."

Bên trong phòng lại nổi lên tiếng cười, không khí rõ ràng rất sôi nổi.

-

Lục Căn Niên đi ra từ phòng vệ sinh, tay sạch, dựa vào vách tường, sờ soạng một điều thuốc, hút xong, sau đó mới trở về bao sương.

Cửa bao sương cũng không khóa chặt, vừa đến gần cửa, anh nghe thấy bên trong truyền đến tiếng cười lớn, ngay sau đó liền nghe thấy giọng nói Tổng Tương Tư truyền ra: "Kiều An Hảo? Còn cô? Mỗi tình đầu của cô như thế nào? Kể nghe một chút."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 193

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (3)

Lục Căn Niên từ từ dừng lại động tác đẩy cửa.

Giọng Kiều An Hảo nhẹ nhàng nhưng cũng đủ để Lục Căn Niên đứng ngoài cửa nghe được rõ ràng.

"Mỗi tình đầu của tôi không sôi động như của mọi người. Mỗi tình đầu của tôi là tình đơn phương, tôi thầm mến một nam sinh rất nhiều năm. Vì anh ấy, tôi chăm chỉ học tập để vào được ban một, rồi vì anh mà nghiêm túc phấn đấu để vào được trường cấp ba và đại học A."

"Nhìn không ra tiểu Kiều vậy mà là trùm học nha."

"Đại học A, trường đại học hạng nhất đó hả? Sinh viên xuất sắc sao lại vào làng giải trí?"

Người người trong phòng VIP nhao nhao nghị luận về đề tài mỗi tình đầu của Kiều An Hảo.

Lục Căn Niên mấp máy môi, mệt mỏi tựa lưng vào tường.

Những năm đó, anh vì cô mà đã bỏ trống cả mặt sau bài kiểm tra toán để vào ban ba. Nhưng cô lại vì người khác mà thi vào ban nhất. Anh vì cô mà đi đến Hàng Châu xa lạ. Nhưng cô lại vì người khác mà nỗ lực phấn đấu thi vào đại học A.

Lục Căn Niên chờ dẫn người. Anh chăm chăm nhìn đèn tường treo ở hành lang đối diện, ánh mắt nhuốm phần tự ti.

Người phục vụ đi ngang qua, thấy Lục Căn Niên đứng bất động, không khỏi thân thiện lên tiếng hỏi thăm: "Quý khách? Xin hỏi ngài có cần gì không?"

Lục Căn Niên chuyển động con người, lắc đầu với người nhân viên đang nở nụ cười, rồi từ tốn đứng thẳng người, rời khỏi nơi chói lóa ánh đèn vàng rực rỡ.

-

Mỗi tình đầu, đơn phương, tuổi trẻ, là khúc nhạc đẹp nhất trong lòng mỗi người. Khi con người ta đạt tới một độ tuổi nhất định, khi trò chuyện sẽ luôn có cảm xúc bất tận, lòi ra vô số chủ đề.

Dự kiến ban đầu kết thúc vào lúc mười một giờ, kết quả mọi người tám chuyện quá nhập tâm, thành ra buồn đến tận nửa đêm thì điện thoại của ai đó vang lên, mọi người mới hoảng hồn phát hiện đã trễ như thế, mới giải tán trong lừ luyến.

Kiều An Hảo đã lường trước những buổi tụ tập thế này sẽ phải uống rượu, nên để cho Triệu Manh lái xe đi trước diên đàn lụy doon. Kiều An Hạ và Trình Dạng uống khá nhiều, cô tận tình đưa hai người lên xe của người đại diện của Trình Dạng, nhìn xe rời đi rồi sau đó mới bắt chiếc taxi về Cẩm Tú Viên.

Má Trần không biết đêm nay Kiều An Hảo sẽ về, nên đã chìm vào giấc ngủ. Kiều An Hảo không đánh thức má Trần, nhẹ chân bước lên lầu, tắm rửa xong xuôi rồi leo lên giường, đang định tắt đèn thì lại nghe bên ngoài có tiếng xe, qua cửa sổ cũng lóe lên ánh đèn mờ nhạt.

Kiều An Hảo chau mày, vén chân bước xuống giường, chạy đến trước cửa sổ, nhìn qua liễn thấy Lục Cẩn Niên đã lái xe vào trong sân.

Xe không đi vào gara, mà dừng lại ở trước cửa nhà.

Lục Cẩn Niên mở cửa xuống xe, bước đi không vững về phía cửa. Anh giơ tay định nhấn mật mã, nhưng ngón tay mới đưa lên phân nửa thì liền nhăn trán, hình như là không nhớ ra mật mã, sau đó đành ra sức nhấn chuông cửa.

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng chuông bất chợt vang lên, khẽ giật mình, sau đó xoay người chạy xuống lầu.

Má Trần bị đánh thức, ra mở cửa. Lục Cẩn Niên áo quần nhăn nhúm bước vào nhà, ngay cả giày cũng không thềm thay, cứ thế mà đi lên lầu.

Má Trần cầm dép, đuổi theo sau Lục Cẩn Niên, hô lên: "Ông Lục."

Kiều An Hảo bước lên trước, nhận lấy dép từ trong tay má Trần, bảo bà đi nghỉ ngơi, rồi đi theo Lục Cẩn Niên có chút lảo đảo lên lầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 194

Tại Sao Không Phải Là Tôi (4)

Trở lại phòng ngủ, Lục Căn Niên trực tiếp nằm ngửa trên giường, Kiều An Hảo mang dép lê đi qua, đặt dưới chân anh, thấp giọng nói: “Đổi giày đi.”

Lục Căn Niên không phản ứng, chỉ trợn tròn mắt, nhìn chòm đèn thủy tinh trên trần nhà.

Kiều An Hảo đứng cạnh chốc lát, lại lên tiếng nhắc nhở lần nữa, Lục Căn Niên vẫn như cũ không có phản ứng, chỉ nhắm mắt lại, Kiều An Hảo động dậy môi, nhìn chân anh đang mang giày da, sau đó liền ngồi xổm xuống, vươn tay cởi giày giúp anh, lại dùng sức cởi tất của anh ra.

Lúc cởi giày cho anh, Kiều An Hảo hơi do dự một chút, rồi mới túm lấy tất của anh lột ra, sau đó xỏ dép lê vào chân anh, ngẩng đầu, vừa mới chuẩn bị đứng lên, lại nhìn đến Lục Căn Niên, không biết đã ngồi dậy từ bao giờ, đang nhìn chăm chăm cô.

Kiều An Hảo đứng dậy, dừng động tác lại, vô thức rũ mi mắt xuống, nhẹ giọng nói: “Đi tắm rửa đi, cho thoải mái một chút...”

Lục Căn Niên ngồi ở bên giường, không động dậy.

Kiều An Hảo cắn môi dưới, đứng lên, còn nói: “Tôi đi chuẩn bị nước tắm cho anh.”

Nói xong, liền xoay người, đi về phía phòng tắm.

Chỉ là cô đi chưa được hai bước, đột nhiên cổ tay liền bị Lục Căn Niên bắt lại, cả người bị ngã mạnh xuống giường, sau đó người đàn ông xoay người, đặt cô dưới thân, căn bản không cho cô phản ứng và kháng cự gì hết, hung hăng ngậm chặt môi của cô.

Anh dùng lực hôn môi của cô, có chút hung ác, lại có chút nặng nề, như là cắn xé, giống như muốn nuốt cô vào bụng.

Anh hôn cô một lúc lâu, sau đó mới buông cô ra, thở hỗn hển, ánh mắt thâm thúy, nhìn chăm chăm cô một lúc lâu, lại cúi đầu, ngậm chặt môi của cô.

Lúc này đây, anh hôn cô nhịp nhàng mạnh yếu đều đặn, không còn hung dữ như vừa rồi, ngược lại còn có vài phần dịu dàng, hôn môi cô, môi của anh cũng theo người cô một đường đi xuống, điên cuồng và nóng bỏng cắn vào cổ của cô. Sau đó hôn đến vành tai mất cảm của cô, cả người lại đột nhiên dừng lại, trực tiếp đặt cả thân mình trên người cô, cũng không buồn nhúc nhích.

Lục Căn Niên đột nhiên dừng lại, khiến cho Kiều An Hảo có chút hoảng hốt, cô vừa mới chuẩn bị quay đầu, lúc liếc mắt nhìn anh, lại nghe được âm thanh truyền đến bên tai, anh cúi đầu nặng nề hỏi: “Vì sao không phải là anh?”

Kiều An Hảo nhăn trán, mày hơi nhếch lên, cô không hiểu rốt cuộc anh muốn nói gì.

Nhưng mà, lúc anh nói hết câu kia, vẫn không có động đậy gì cả.

Mặc dù anh không mập, nhưng thân hình lại cao lớn, vẫn có chút nặng, ép Kiều An Hảo đến có khó chịu, nhịn không được nhúc nhích người, kết quả anh lại vươn tay ra, nắm lấy bả vai của cô, hung hăng giam cầm cô vào

trong ngực mình, không cho cô động dậy dù chỉ một chút, lại một lần nữa nói một câu lộn xộn không rõ đầu đuôi: “Vì sao không phải là anh?”

Theo câu hỏi của anh rơi xuống, Kiều An Hảo cũng cảm thấy trên cổ mình hơi ướt át, là nước mắt của Lục Căn Niên.

Cả người cô giống như bị điễm huyết, hoàn toàn trở nên cứng ngắc.

Lục Căn Niên hung hăng nuốt nước miếng, hung hăng chôn đầu vào hõm cổ của cô, tay lại càng nắm chặt hai bả vai của cô, cả người anh run rẩy, giọng nói cũng run rẩy: “Vì sao không phải là anh? Vì sao người em yêu không phải là anh?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 195

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (5)

Lục Căn Niên hung hăng nuốt nuốt nước miếng, hung hăng chôn đầu vào hõm cổ của cô, tay lại càng nắm chặt hai bả vai của cô, cả người anh run rẩy, ngay cả giọng nói cũng run rẩy: "Tại sao không phải là anh? Tại sao người em yêu không phải là anh?"

Tại sao không phải là anh? Tại sao người em yêu không phải là anh... Kiều An Hảo vẫn không hiểu rõ cuộc những lời này của Lục Căn Niên có ý gì, sau cùng khi nghe anh nói xong, bỗng tim nặng nề nhảy "bộp" một cái, trong nháy mắt hiểu được, lời kia là anh muốn nói cho cô gái anh thích nghe.

Kiều An Hảo cảm giác như có người bóp lấy trái tim của mình, khiến cô đau đớn không có cách nào để thở, cô vốn bị anh áp đảo, tay anh vịn bả vai, chột gia tăng sức lực.

Một cảm giác đau đớn kịch liệt truyền từ miệng vết thương ở bả vai, trong nháy mắt truyền khắp cả người Lục Căn Niên, thân thể anh hung hăng co quắp, bởi vì uống rất nhiều rượu, mà đầu óc có hơi lơ mơ, trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Lục Căn Niên chôn ở cổ Kiều An Hảo, không tiếng động nhú mào, tay dùng sức nắm chặt khăn trải giường, dùng hết toàn lực đè nén sự quay cuồng trong lồng ngực, bất cứ lúc nào cũng có thể nói ra tiếp những lời kia, đè nén đến cuối cùng, toàn thân của anh cũng bắt đầu run rẩy, cổ họng của

anh chuyển động lên xuống, sau đó chột ngẩng đầu lên, hung hăng chặn môi của cô, bắt đầu dùng sức xé rách quần áo của cô.

Tay Lục Cẩn Niên nắm bả vai Kiều An Hảo, theo động tác của anh, sức lực càng phát ra mạnh hơn, mi tâm Lục Cẩn Niên càng cau chặt lại, cuối cùng giống như không chịu nổi sau lưng truyền tới đau đớn, trực tiếp nắm lấy cổ tay Kiều An Hảo, đặt trên giường, sau đó liền mang theo vài phần kiên quyết và thô bạo xông vào thân thể của cô.

Dáng vẻ của anh, thoát nhìn rất hung ác, giống như trước đây cùng cô làm những chuyện này, không có gì khác nhau, nhưng cô lại biết rõ, động tác của anh rất cuộc có bao nhiêu dịu dàng, thậm chí nụ hôn của anh, cũng trở nên êm ái như vậy, lộ ra tình yêu sâu đậm và che chở.

-

Lục Cẩn Niên giằng co hồi lâu, mới ngừng lại, cuối cùng lúc kết thúc, tay của anh nắm chặt tay của cô, thành mười ngón tay đan vào nhau, cúi đầu, ánh mắt nhìn chăm chăm Kiều An Hảo thật sâu hồi lâu, sau đó chậm rãi cúi đầu, hôn mi tâm cô, lại hôn tóc cô, nhẹ nhàng chậm chạp ôm cô vào trong ngực của mình.

Trong trí nhớ của Kiều An Hảo, chỉ có một lần, chỉ có một lần Lục Cẩn Niên cùng cô làm xong chuyện này rồi ôm lấy cô ngủ.

Đó là lần thứ hai cùng cô, anh bị sốt, cô tới chăm sóc anh, anh mê man, mạnh mẽ dứt khoát ngủ với cô.

Đêm đó, cô biết rõ anh không cam tâm tình nguyện ngủ với cô, hay bởi vì có thể sau khi hai người tiếp xúc thân mật như vậy, được anh ôm vào trong ngực mà cảm thấy hạnh phúc, thậm chí cô còn ngu ngốc lấy điện thoại di động ra, chụp một tấm hình.

Sau này, lúc anh gặp cô, chỉ là đáng vể độc ác một bộ hận không thể giết chết cô, đừng nói là cho cô một cái ôm, ngay cả một cái hôn dịu dàng cũng không cho, mỗi lần làm xong, giống như muốn bỏ rơi vật gì bẩn, không chút do dự nào từ trên người của cô nhanh chóng rời đi.

Bây giờ, cô mới hiểu được, đêm anh bị sốt, đối với cô dịu dàng dịu dàng, có lẽ cũng giống như tối nay, chẳng qua anh lầm tưởng cô thành cô gái kia.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 196

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (6)

Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo, có thể do tư thế không được thoải mái nên hơi chuyển người, đưa cô trọn vẹn vào trong vòm ngực anh, giam giữ siết sao hơn, cầm anh tựa vào trán cô, nhẹ nhàng cọ xát vào mái tóc cô, rồi cúi đầu hít hà thơm lên làn tóc dài của cô, mang theo vài phần thoả mãn sau khi được ăn no, như tỉnh như không thì thầm: "Em không biết, anh đã chờ em biết bao năm rồi, khi nào em mới trở lại..."

Âm thanh của Lục Cẩn Niên càng ngày càng nhỏ, dần dần rồi biến mất.

Ở buổi tiệc, mỗi một câu anh trả lời, tuy ngắn gọn nhưng đều chất chứa tình cảm kiên định không thay đổi của anh dành cho cô gái kia. Cô ngồi bên cạnh anh, mỗi một lần nghe anh trả lời, trái tim cô như bị ai đó hung hăng đâm từng nhát cửa từng dao.

Hiện tại, anh đã say, lời nói ra càng nồng nàn tình cảm hơn, cũng càng đả thương người nhiều hơn.

Kiều An Hảo siết chặt bàn tay, kiềm nén để bản thân không run rẩy, nhưng khóe mắt vẫn nổi lên một tầng ửng ửng.

Cô luôn khao khát được ôm anh, nhưng bây giờ cô mới biết, điều cô ao ước bấy lâu hóa ra chỉ có thể đổi lại những cái tổn thương đầy đau đớn.

Kiều An Hảo nhắm mắt, định rời khỏi vòng tay của Lục Căn Niên, nhưng người đàn ông dường như cảm nhận được, bèn ghì cô chặt hơn.

Bên trong phòng ngủ rất yên tĩnh, chỉ có tiếng tích tắc từng giây của chiếc đồng hồ treo tường vang vọng.

Hơi thở của Lục Căn Niên dần dần trở nên bình ổn, tựa như đã say giấc. Trong khi đó, Kiều An Hảo lại không một chút buồn ngủ, đôi mắt ngập nước không kiểm soát được mà tuôn trào.

-

Sáng hôm sau, Kiều An Hảo bị Triệu Manh gọi điện đánh thức, cô mơ hồ hồ hồ lấy di động, vừa "A lô" một tiếng, giọng Triệu Manh liền lạnh lùng truyền đến: "Kiều Kiều, đừng nói với mình là đến giờ mà cậu còn chưa tỉnh? Đừng quên buổi chiều cậu còn có cảnh quay, mình sẽ tới Cẩm Tú Viên ngay, cậu phải nhanh lên, bằng không không kịp đến đoàn phim đâu."

Kiều An Hảo lập tức tỉnh ngủ, cúp điện thoại, vội vã vén chăn xuống giường, toàn thân liền cảm thấy đau nhức vô lực, lúc này mới sực nhớ rằng tối hôm qua mình đã ngủ chung với Lục Căn Niên. Cô vô thức ngó lướt quanh phòng ngủ. Không có Lục Căn Niên, căn phòng trống không tự bao giờ.

Nếu không phải trên người cô truyền tới cảm giác mệt mỏi do một màn tối qua, thì có lẽ cô sẽ tưởng rằng đây chỉ là một giấc mộng.

Bởi vì thời gian gấp rút, Kiều An Hảo cũng không dám thông thả mà ngồi đó thương xuân cảm thu, vội vội vàng vàng chạy vào phòng tắm, vịn vòi nước đang định rửa tay thì bất chợt kinh hoàng. Tay trái của cô toàn là máu.

Vết máu đã khô, màu cũng đã chuyển sang thâm đen.

Máu từ đâu ra chứ? Chỉ nên theo dõi truyện tại nguồn diien dann leq uy doon thôi nha.

Kiều An Hảo sợ đến nỗi mặt trắng nhợt, nhìn chăm chăm vào bàn tay mình một hồi, sau đó không để ý tới vòi nước vẫn đang chảy, liền chạy ra khỏi phòng tắm, đi tới bên giường, xốc chăn lên, thấy một nửa trên giường chỗ Lục Căn Niên nằm tối qua là một mảng màu đỏ tươi trên tấm ga trắng, trông đặc biệt chói mắt.

Kiều An Hảo nhìn sang bàn tay trái của mình, chau mày nhớ tới hôm qua có ôm vòng quanh vai anh...

Ngay sau đó, đáy lòng cô như bị giáng xuống một đòn nặng nề, sắc mặt nhợt nhạt đã trở nên trong suốt.

Lục Căn Niên bị thương ư? Hơn nữa hình như rất nghiêm trọng...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 197

Tại Sao Không Phải Là Tôi (7)

Má Trần đã chuẩn bị bữa sáng từ sớm, thấy Kiều An Hảo từ trên lầu chạy xuống, lập tức buông bát đĩa đang rửa trong tay ra, cười hỏi một câu: "Bà Lục, mời dùng bữa sáng?"

Kiều An Hảo lắc đầu, đi về phía cửa, vừa đổi giày vừa ngẫm nghĩ gì đó, ngẩng đầu, nhìn má Trần hỏi: "Mấy giờ sáng nay ông Lục đi?"

Má Trần: "Lúc ấy, tôi cũng vừa mới tỉnh, chắc còn chưa đến sáu giờ."

Kiều An Hảo gật đầu một cái, lại hỏi: "Có thấy anh ấy có điểm gì lạ không?"

Má Trần ngẫm nghĩ một hồi, hỏi: "Cũng không có gì không đúng... chỉ là sắc mặt của ông Lục không tốt lắm, hơi trắng bệch."

Kiều An Hảo hơi run rẩy một chút, mấp máy môi, không hề nói chuyện.

Má Trần chờ một lúc, mở miệng hỏi: "Bà Lục, có chuyện gì sao?"

Kiều An Hảo lắc đầu, nhìn má Trần cười cười, sau đó đẩy cửa ra ngoài.

Triệu Manh đã lái xe đến chờ ngoài cửa biệt thự, Kiều An Hảo mở cửa xe, ngồi xuống, Triệu Manh vừa khởi động xe, vừa liến thoắng không ngừng mắng cô làm sao mà ngủ đến giờ này mới dậy, sau đó nói được một nửa, thấy cổ áo của Kiều An Hảo kéo cao lên, nhưng cũng không che kín

được những dấu hôn mập mờ, liền "chặc, đặc, đặc" mấy tiếng, nói: "Khó trách dậy muộn như vậy, là do tối hôm qua phóng túng quá độ mà!"

Trong đầu Kiều An Hảo chỉ nghĩ đến ga trải giường toàn là máu, hoàn toàn không có tâm tình để Triệu Manh trêu chọc, chỉ giơ tay lên, kéo kéo cổ áo, rồi quay đầu, nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Thế nào, tâm tình không tốt?" Triệu Manh nhìn thoáng qua Kiều An Hảo, hỏi,

Kiều An Hảo vẫn như cũ không lên tiếng, Triệu Manh cũng dứt khoát không nói chuyện, mà bật âm nhạc lên.

Trong thành phố, đi lại không được liền mạch, đi một chút lại phải dừng đèn đỏ, không dễ dàng gì đến được đường cao tốc, Kiều An Hảo thấy một cửa hàng thuốc ở bên đường, liền vội vàng mở miệng nói: "Dừng xe."

"Thế nào?" Triệu Manh giật nảy mình, vội vàng giảm ga.

Kiều An Hảo chỉ nói: "Tớ đi vào hiệu thuốc một lát."

"Hiệu thuốc? Cậu có chỗ nào không khỏe sao?" Triệu Manh hơi lo lắng.

"Không, tớ đi một lát sẽ quay lại." Kiều An Hảo cũng không nói nhiều với Triệu Manh, chỉ đẩy cửa xe ra, một mạch chạy vào hiệu thuốc.

Đến chỗ quay phim, đã là giữa trưa, Kiều An Hảo đến nhà ăn tùy tiện chọn vài thứ rồi vội vàng đến studio.

Chuyên gia trang điểm đã ngồi đợi ở studio từ sớm, chờ đến lúc trang điểm xong, cũng đúng lúc phải đi quay phim, Kiều An Hảo và Triệu Manh lại gấp gáp chạy đến phim trường, kết quả lại thấy trợ lý của Lục Căn Niên và đạo diễn đang đứng cạnh nhau, trợ lý của Lục Căn Niên đang gọi điện thoại.

Đạo diễn thấy Kiều An Hảo, liền vẫy tay với cô, Kiều An Hảo đi qua, vừa mở miệng hô một tiếng: "Đạo diễn", trợ lý của Lục Cẩn Niên liền để điện thoại di động xuống, vẫn nên chào hỏi trước một tiếng "Cô Kiều", sau đó lại quay sang nhìn đạo diễn, vẻ mặt uể oải nói: "Vẫn không nghe điện thoại."

"Công ty? Trong nhà? Chỗ ở khác, chỗ anh ta yêu đương, cậu đều tìm hết chưa?" Đạo diễn nhíu mày, hỏi.

"Có thể tìm đều đã tìm rồi." Trợ lý của Lục Cẩn Niên nói.

Kiều An Hảo hỏi: "Xảy ra chuyện gì sao?"

"Không tìm thấy ông Lục." Đạo diễn nói tiếp, một lát sau, lại quay sang trợ lý của Lục Cẩn Niên đưa ra quyết định: "Như vậy đi, có thể ông Lục thật sự có việc bận gì đó, xế chiều hôm nay tôi phải đi quay một phim khác, chờ cậu liên lạc được với ông Lục, hỏi lại thời gian, sau đó thống nhất lịch quay phim lại lần nữa."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 198

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (8)

Vậy thật sự cảm ơn ông, đạo diễn." Trợ lý của Lục Cẩn Niên lễ phép nói một tiếng cảm ơn với đạo diễn, sau đó hai người tạm biệt, cầm điện thoại di động, vừa gọi điện thoại cho Lục Cẩn Niên, vừa xoay người rời đi.

Đạo diễn mang theo vài phần áy náy nói với Kiều An Hảo: "Tiểu Kiều, hôm nay lại để cô tự trang điểm." dj3nnnd4nnnl33qujjjd000n

"Không sao." Kiều An Hảo liếc mắt thấy trợ lý đang đi, nhìn về phía đạo diễn còn nói: "Đạo diễn, ông bận rộn, nếu không còn chuyện gì khác, trước hết tôi đi tẩy trang, trở về khách sạn."

"Được."

"Tạm biệt." Kiều An Hảo cười cười với đạo diễn, rồi xoay người, đuổi kịp trợ lý của Lục Cẩn Niên, ngăn trước mặt anh ta.

"Cô Kiều?" Trợ lý Lục Cẩn Niên dừng bước lại, đặt điện thoại di động xuống, lễ phép lên tiếng hỏi thăm: "Có chuyện gì không?"

"Lục Cẩn Niên, có phải anh ấy bị thương không?" Kiều An Hảo trực tiếp mở miệng hỏi thăm.

Trợ lý nghĩ đến ngày hôm qua dặn dò Lục Cẩn Niên, dừng lại một chút, duy trì lễ phép mỉm cười: "Thật xin lỗi..."

"Tôi biết anh ấy bị thương." Kiều An Hào không chờ trợ lý nói hết lời, lại giành mở miệng nói trước.

Trợ lý nuốt nước miếng xuống, không lên tiếng.

"Sau lưng anh ấy bị thương, đúng không?" Kiều An Hào hỏi tới.

Trợ lý giật giật môi, cuối cùng đành gật đầu, dừng lại một lát, mở miệng hỏi: "Cô Kiều, ngày hôm qua lúc ông Lục đi gặp mọi người có phải uống rất nhiều rượu không?"

Kiều An Hào nghe được câu này, theo bản năng rũ mi mắt xuống, ngày hôm qua lúc Lục Cẩn Niên chơi trò đoán số, bởi vì cô biết quy luật anh chơi oẳn tù tì, khiến cho anh thua rất nhiều lần, đúng là uống rất nhiều rượu.

Ngày hôm qua cô thật sự không biết anh bị thương... Kiều An Hào cắn cắn môi, nhìn trợ lý nhẹ nhàng gật đầu.

"Tôi cũng biết!" Giọng nói trợ lý lập tức trở nên có chút nóng nảy: "Vết thương sau lưng của anh ấy nghiêm trọng như vậy sao có thể uống rượu? Chắc chắn bây giờ bị cảm, vết thương lại nặng thêm, giờ lại tránh mặt đi, lần trước quay phim cổ trang cũng như thế, bởi vì không tìm người đóng thế, lúc đánh nhau không chú ý, chân trái bị bong gân, anh ta cũng không nói với ai, mãi cho đến bốn hôm sau, trong khách sạn, lúc anh ta tắm xong đi ra ngoài không vững vàng bị té trên mặt đất, tôi mới biết anh ta bị thương!"

Nói tới đây, cả người trợ lý cũng tiếp tục tức giận: "Bốn ngày, chân bị bong gân, cứng rắn chịu đựng bốn ngày, cổ chân cũng sưng to như bánh bao, đưa đến bệnh viện, bác sĩ nói, nếu tiếp tục gắng gượng như vậy thì coi như chân cũng bị phế đi!"

"Thật không hiểu chuyện gì xảy ra với ông Lục, mỗi lần đều như vậy, bị thương, sinh bệnh, hoặc không nói tiếng nào hoặc im lặng tránh đi, làm cho

người ta không cách tìm được, hoặc là cứng rắn chịu đựng không nói, tôi thật sự không biết rốt cuộc anh ta nghĩ gì trong lòng, chẳng lẽ không biết đau sao? Cả việc quý trọng bản thân mình cũng không để ý!"

"Cô nói xem, đi đâu tìm anh ta? Điện thoại không nhận, tin nhắn không trả lời!" Trợ lý không nhịn được gấp gấp đi nhanh, đi qua đi lại tại chỗ, trong miệng vẫn còn nói lung tung không ngừng: "Thật là sốt ruột chết đi được, cũng không biết tình huống bây giờ của anh ta thế nào rồi?"

"Cô Kiều, cô nói nên làm sao bây giờ?" Trợ lý vừa nói, dừng bước lại, quay đầu nhìn Kiều An Hảo, kết quả lại thấy Kiều An Hảo đã xoay người, đi ra ngoài rất xa. d\j33nd4nnnl444/qujd00n

-

Kiều An Hảo tẩy trang, rồi cầm chìa khóa xe của Triệu Manh, lái xe rời đi.

Chỗ quay phim ở phía Nam Bắc Kinh, mà Nghi Sơn ở phía Bắc Bắc Kinh, Kiều An Hảo lái xe suốt 3 tiếng, mới tới biệt thự Nghi Sơn của Lục Căn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 199

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (9)

Vùng đồi núi rất yên tĩnh, thi thoảng chỉ có âm thanh của các loài chim gọi nhau.

Nắng vàng rực rỡ chiếu rọi xuống ngôi biệt thự như đang phủ một lớp mạ vàng, trông rộng lớn sang trọng vô cùng.

Đây là lần thứ hai Kiều An Hảo tới, nhưng với một chốn thế ngoại đào nguyên thế này, cô không khỏi liên tục ca ngợi vẻ đẹp kinh diễm lòng người này.

Như lần trước, cánh cổng biệt thự mở toang, Kiều An Hảo đi thẳng vào liền nhìn thấy chiếc xe Lục Căn Niên lái ngay hôm qua đậu bên cạnh bể bơi.

Quả nhiên anh đang trốn ở đây... Kiều An Hảo dừng xe, rút chìa khóa, mang theo túi bước xuống, rồi thẳng tiến về phía cửa biệt thự.

Nhấn chuông, mãi không ai ra mở. Kiều An Hảo nhíu mày, đáy lòng càng lo lắng không thôi, liền vòng ra sau biệt thự như lần trước, thấy cửa sổ sát đất có hé mở, bèn đẩy cửa đi vào.

Kiều An Hảo lên lầu hai, dọc theo hành lang đi tới phòng ngủ của Lục Căn Niên, đang định vận tay nắm thì cánh cửa lại bị người bên trong mở ra trước.

-

Sáng sớm lúc Lục Căn Niên tỉnh lại, thấy Kiều An Hảo nằm trong lòng, cứ tưởng mình hoa mắt mà trông gà hóa cuốc.

Cứng đờ người nằm bất động, cứ trơ mắt một hồi thật lâu, mới từ từ bắt kịp cảnh tượng tối hôm qua rời khỏi Kim Bích Huy Hoàng. Lúc ấy anh chưa uống bao nhiêu, một mình lái xe không mục đích dạo vòng quanh đường phố Bắc Kinh đêm khuya trống vắng, trong đầu luẩn quẩn lời cô nói trong Kim Bích Huy Hoàng: "Mối tình đầu của tôi không sôi động như của mọi người. Nói chung là tình đơn phương, tôi thầm mến một nam sinh nhiều năm. Vì anh ấy, tôi chăm chỉ học tập để được vào ban nhất, rồi vì anh mà nghiêm túc phấn đấu suốt năm cấp ba để thi vào đại học A."

Trái tim như bị ai đó tàn nhẫn bóp chặt mãi không buông, đau đớn quá đổi, anh bèn đến quán bar một mình mượn rượu quên đi vết thương lòng đang âm ỉ đến tận khuya.

Thật ra, lúc anh ra khỏi quán bar, ý thức vẫn rất tỉnh táo, thậm chí tốc độ điều khiển xe cũng đều đều theo đúng luật giao thông, đèn đỏ dừng, đèn xanh chạy. Nhưng không hiểu ma xui quỷ khiến thế nào lại lái về Cẩm Tú Viên.

Anh không say đến độ đầu óc mơ hồ, những chuyện xảy ra sau đó anh còn nhớ rất rõ. Mặc dù do chất cồn kích thích, anh đã mất lý trí nói ra lời thật lòng, cũng may không dẫn đến sai lầm nghiêm trọng.

Lục Căn Niên hít sâu một hơi, cảm thấy đầu hơi nặng nề, sau lưng thì đau rát. Anh biết, nhất định là do tối hôm qua uống rượu khiến vết thương càng trầm trọng.

Dẫu cứ muốn được ôm cô như thế nghỉ ngơi một lúc, nhưng từ nhỏ đến lớn, thời điểm thương tật bệnh hoạn khó chịu đến vậy, anh cũng đã quen

một mình chịu đựng. Vì vậy, anh ngoan cường bước xuống giường, mặc quần áo chỉnh tề rồi rời đi.

Miễn cưỡng chịu đựng sự khó chịu trong người, anh lái xe đến biệt thự Nghi Sơn, về phòng ngủ lấy đại hai viên thuốc giảm sốt uống, rồi nằm ngủ mê man cho tới khi có tiếng chuông cửa đánh thức.

Xuống giường, mới phát hiện hơi sáng về vội quên thay giày, anh bèn đi chân trần ra phía cửa, vừa vặn mở thì thấy Kiều An Hảo đang đứng ngay trước mặt.

Lục Căn Niên cho rằng mình bị hoa mắt, thoáng sững sờ tại chỗ.

Kiều An Hảo cũng bị giật mình khi Lục Căn Niên bất thành linh mở cửa, nhưng rất nhanh liền hoàn hồn, thấy sắc mặt người đàn ông trước mắt tái nhợt đến dọa người.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

Quyển 3

Chương 200: Tại Sao Không Phải Là Tôi? (10).

Chương 201: Sẽ Vẫn Thích Cô Ấy Chứ? (1).

Chương 202: Sẽ Vẫn Thích Cô Ấy Chứ? (2).

Chương 203: Sẽ Luôn Thích Cô Ấy Sao? (3).

Chương 204: Sẽ Luôn Thích Cô Ấy Sao? (4).

Chương 205: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (5).

Chương 206: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (6).

Chương 207: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (7).

Chương 208: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (8).

Chương 209: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (9).

Chương 210: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (10).

Chương 211: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Sao? (11).

Chương 212: Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Sao? (12).

Chương 213: Nghi Can Có Mùi Yêu (1).

Chương 214: Nghi Can Có Mùi Yêu (2).

Chương 215: Nghi Can Có Mùi Yêu (3).

Chương 216: Nghi Can Có Mùi Yêu (4).

Chương 217: Nghi Can Có Mùi Yêu (5).

Chương 218: Nghi Can Có Mùi Yêu (6).

Chương 219: Nghi Can Có Mùi Yêu (7).

Chương 220: Nghi Can Có Mùi Yêu (8).

Chương 221: Nghi Can Có Mùi Yêu (9).

Chương 222: Nghi Can Có Mùi Yêu (10).

Chương 223: Nghi Can Có Mùi Yêu (11).

Chương 224: Nghi Can Có Mùi Yêu (12).

Chương 225: Nghi Can Có Mùi Yêu (13).

Chương 226: Nghi Can Có Mùi Yêu (14).

Chương 227: Nghi Can Có Mùi Yêu (15).

: Chương 228

Chương 229: Nghi Can Có Mùi Yêu (17).

Chương 230: Nghi Can Có Mùi Yêu (18).

Chương 231: Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (1).

Chương 232: Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (2).

Chương 233: Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào! (3).

Chương 234: Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (4).

Chương 235: Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (5).

Chương 236: Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào! (6).
Chương 237: Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (7).
Chương 238: Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (8).
Chương 239: Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (9).
Chương 240: Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (10).
Chương 241: Cậu Có Biết Anh Ta Thích Ai Không? (1).
Chương 242: Cậu Có Biết Anh Ta Thích Ai Không? (2).
Chương 243: Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (3).
Chương 244: Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (4).
Chương 245: Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (5).
Chương 246: Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (6).
Chương 247: Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (7).
Chương 248: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (8).
Chương 249: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (9).
Chương 250: Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (10).
Chương 251: Em Biết Anh Ta Thích Là Ai Không? (11).
Chương 252: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (12).
Chương 253: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? [13]
Chương 254: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? [14]
Chương 255: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (15).
Chương 256: Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (16).
Chương 257: Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (17).
Chương 258: Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (18).
Chương 259: Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (19).
Chương 260: Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (20).
Chương 261: Đưa Quà Sinh Nhật Cho Anh (1).
Chương 262: Đưa Quà Sinh Nhật Cho Anh (2).
Chương 263: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (3).
Chương 264: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (4).
Chương 265: Quà Sinh Nhật Tặng Anh [5]
Chương 266: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (6).
Chương 267: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (7).
Chương 268: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (8).
Chương 269: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (9).
Chương 270: Đưa Quà Sinh Nhật Cho Anh (10).
Chương 271: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (11).
Chương 272: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (12).
Chương 273: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (13).
Chương 274: Quà Sinh Nhật Tặng Anh [14]
Chương 275: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (15).
Chương 276: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (16).
Chương 277: Quà Sinh Nhật Tặng Anh (17).

[Chương 278: Quà Sinh Nhật Tặng Anh \[18\]](#)
[Chương 279: Quà Sinh Nhật Tặng Anh \(19\)](#)
[Chương 280: Quà Sinh Nhật Tặng Anh](#)
[Chương 281: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \(1\)](#)
[Chương 282: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \[2\]](#)
[Chương 283: Khiến Cho Cô Thất Vọng Rồi? \(3\)](#)
[Chương 284: Khiến Cho Cô Thất Vọng Rồi? \(4\)](#)
[Chương 285: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \(5\)](#)
[Chương 286: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \(6\)](#)
[Chương 287: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \[7\]](#)
[Chương 288: Khiến Cho Cô Thất Vọng Rồi? \(8\)](#)
[Chương 289: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \(9\)](#)
[Chương 290: Khiến Cô Thất Vọng Rồi? \(10\)](#)
[Chương 291: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \[1\]](#)
[Chương 292: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(2\)](#)
[Chương 293: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(3\)](#)
[Chương 294: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(4\)](#)
[Chương 295: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(5\)](#)
[Chương 296: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(6\)](#)
[Chương 297: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \[7\]](#)
[Chương 298: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(8\)](#)
[Chương 299: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(9\)](#)

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 200

Tại Sao Không Phải Là Tôi? (10)

Kiều An Hảo cau mày, vô thức vươn tay muốn kiểm tra trán Lục Căn Niên có nóng không.

Kết quả là đầu ngón tay cô vừa chạm tới lông mày của anh, Lục Căn Niên chợt hồi phục tinh thần, nhớ tới sau lưng mình bị thương, đành không nghĩ ngợi bắt lấy cổ tay Kiều An Hảo: "Ai bảo cô tới đây?"

Cử động bất ngờ của Lục Căn Niên khiến Kiều An Hảo rùng mình choáng váng. Cô ngược lên, nhìn Lục Căn Niên muốn mở miệng nói, thanh âm lạnh nhạt của người đàn ông lại lần nữa vang lên: "Ra khỏi biệt thự của tôi!"

Sau đó, anh liền không thương tiếc hất tay cô ra, rồi đóng sập mạnh cửa.

Kiều An Hảo phản xạ đẩy cửa, nhưng vô tình lại trật vào khung cửa.

Lục Căn Niên căng thẳng, tay mắt nhanh lẹ bắt lấy cánh cửa, sau đó trừng mắt nhìn ngón tay Kiều An Hảo suýt chút nữa bị cửa đập, giọng nói hỗn loạn pha lẫn tức giận: "Tôi đã bảo là cô hãy ra khỏi biệt thự của tôi!"

Nói xong, Lục Căn Niên liền muốn đóng cửa lần nữa, nhưng lại thấy bàn tay của cô gái bất chấp vịn lấy khung cửa không buông. Rốt cuộc anh không thể làm gì khác hơn là cắn răng giật cửa về, cạy tay ra, bế ngang người cô lên, sắc mặt trong trẻo lạnh lùng cất bước thẳng xuống lầu.

"Anh muốn làm gì?" Kiều An Hảo vừa dứt câu forum d i e n d a n l q đ, Lục Cẩn Niên liền trực tiếp mở cổng biệt thự, quăng Kiều An Hảo ra ngoài, rồi không chờ Kiều An Hảo kịp phản ứng, lập tức đóng "rầm" cửa trước mặt cô.

Kiều An Hảo đập đập cửa, bên trong không có chút động tĩnh. Cô nghiêng đầu nhìn quan cửa sổ sát sát rộng sáng sủa, thấy Lục Cẩn Niên đã cất bước lên lầu. Kiều An Hảo bĩu môi, tiếp tục đi vòng ra sau biệt thự, tiếp tục hành động chui vào biệt thự qua cửa sổ sát đất đó lần nữa. Đã rút được kinh nghiệm lần đầu, lần này Kiều An Hảo chạy lấy tốc độ cực nhanh.

Cửa phòng ngủ không khóa. Lục Cẩn Niên nằm trên giường, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, không biết đang ngắm cái gì. Kiều An Hảo thận trọng bước vào, từng chút từng chút tiến sát giường.

Vào lúc Kiều An Hảo đã gần kề, Lục Cẩn Niên mới cảm thấy có gì đó bất thường, anh vô thức quay đầu lại. Nhưng chưa kịp thấy rõ mặt Kiều An Hảo thì cô gái đã quàng chân qua bên hông của anh rồi.

Đột ngột bị đè nặng khiến Lục Cẩn Niên khẽ nhăn mày, vươn tay muốn đẩy Kiều An Hảo đang ngồi trên người mình xuống. Nhưng cô gái lại nhanh tay hơn, chớp mắt liền kéo vạt áo của anh lên. Vết thương sau lưng anh cứ thế bị bại lộ ra trước mắt cô không báo trước.

Lục Cẩn Niên giơ tay trên không trung tức khắc khựng lại, toàn thân cứng đờ.

Trên tấm lưng trắng là một mảng trầy rất lớn. Vết thương không được điều trị kịp thời nên đã có dấu hiệu nhiễm trùng mưng mủ, nhất là nơi bả vai sưng đỏ dữ dội.

Kiều An Hảo nhìn thấy vậy, lập tức mặt mày tái nhợt, cắn môi, nhẹ giọng nói: "Là lúc cứu tôi bị thương đúng không?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 201

Sẽ Vẫn Thích Cô Ấy Chứ? (1)

Kiều An Hảo nhìn thấy vậy, sắc mặt có chút tái nhợt, cắn môi dưới, nhẹ giọng nói một câu: "Có phải bị thương lúc cứu tôi không?"

Bọn họ quay phim hiện đại, không có cảnh đánh nhau, lần duy nhất có thể khiến anh bị thương, chính là lúc cô ngã từ trên bàn đu dây xuống, anh đỡ lấy cô, cũng khiến mình bị thương...

Kiều An Hảo đột nhiên nhớ tới hôm đó lúc mình mở mắt ra liền thấy được vẻ mặt tràn đầy lo lắng của Lục Căn Niên, chẳng qua là lúc ấy anh thay đổi sắc mặt quá nhanh, nên cô không xác định được có đúng hay không. Cho nên từ tận đáy lòng, cô có chút nghi ngờ, lại không dám hỏi, nhưng hiện tại, cô thấy lưng anh bị thương như vậy, phần nghi ngờ kia liền bị cô kiên cường ép xuống, nơi trái tim lại một lần nữa không ngừng giãy dụa.

Lục Căn Niên, có phải hay không, trong lòng anh có chút quan tâm đến cô? Nếu không vì sao lại bất chấp nguy hiểm cứu cô?

Tâm tình Kiều An Hảo loạn thành một đoàn, trực giác nói cho cô biết, suy đoán của mình không hề sai, nhưng cô lại sợ mình đa tình. Nội tâm cô chần chừ hồi lâu, cuối cùng cũng không nhận được, nhẹ nhàng run rẩy mí mắt, liếc mắt nhìn khuôn mặt đang nghiêng đi của anh, cẩn thận lựa chọn từ ngữ hỏi một câu: "Ngày hôm đó, vì sao anh lại cứu tôi?"

Năm đầu ngón tay của Lục Căn Niên khẽ run rẩy, vốn muốn tóm lấy cánh tay của Kiều An Hảo nhưng rất nhanh lại thả lỏng, sau đó hoàn toàn buông ra, cuối cùng im hơi lặng tiếng nằm xuống giường, trầm mặc trong chốc lát mới nhắm mắt lại, anh thực sự muốn che đậy cảm xúc dâng lên trong đáy mắt, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Nếu thực sự cô xảy ra chuyện trong đoàn làm phim, tôi sẽ không có cách nào đối mặt với Hứa Gia Mộc."

Vì sao phải cứu cô? Anh yêu cô như vậy, làm sao có thể trơ mắt đứng nhìn cô bị thương trước mặt mình đây?

Anh nghĩ, chuyện bị thương nhất trên thế giới này, cùng lắm cũng chỉ thế này thôi chứ, rõ ràng là anh rất quan tâm cô, mới có thể cố gắng quên mình như thế, nhưng anh lại chỉ có thể bịa ra cho cô một cái cớ hợp lý, khiến cô tưởng rằng anh không cần cô.

Anh cứu cô, là vì anh Gia Mộc... Tâm trạng của Kiều An Hảo không phải là không mất mát, nhưng cô lại bình tĩnh "Ừ" một tiếng, tỏ vẻ đã biết.

Lục Căn Niên không nói gì.

Im lặng một lúc, Kiều An Hảo mới nhớ ra mục đích mình đến đây, cô nhìn vết thương ở sau lưng anh, muốn vươn tay chạm vào một chút, nhưng lại sợ làm anh bị đau, cuối cùng đành rút tay về, giọng rất nhỏ hỏi một câu: "Có phải rất đau hay không?" -> lời của Xẩm: đương nhiên là đau rồi, thế cũng hỏi, bó tay vs bà!

Lục Căn Niên dùng sức nắm chặt lấy chân đệm.

Có phải rất đau hay không?

Sáu chữ đơn giản, nhưng đối với anh mà nói, vẫn là khát vọng xa xỉ nơi đáy lòng.

Bởi vì từ nhỏ đã làm phẫu thuật thay tử, nên thân thể vẫn luôn yếu hơn bình thường, sau khi mẹ qua đời, một đứa nhỏ mới hơn 10 tuổi làm sao có thể tự chăm sóc cho mình, anh thường xuyên bị cảm mạo phát sốt, đến phòng khám, nhìn những đứa nhỏ cùng trang lứa khác đều được cha mẹ che chở như bảo bối, mà anh vĩnh viễn chỉ một mình đơn độc.

Lúc ấy tuổi vẫn còn nhỏ, cũng đã có mong muốn người khác để ý đến mình một chút, cứ như việc mẹ nói cho anh biết, anh và người của Hứa gia không có quan hệ gì, nhưng đến lúc anh lần nữa phát sốt, anh chạy đến Hứa gia ngồi ngoài cửa chờ cha rất lâu. Anh nghĩ là mình bị bệnh thì sẽ được cha quan tâm một chút, không thì liếc mắt nhìn anh một cái cũng được. Vì bị ốm nên cả người anh đều cảm thấy nặng nề, đợi một lúc lâu, mãi mới chờ được đến lúc cha xuất hiện, nhưng anh còn chưa kịp mở miệng nói gì, cha đã cau mày, vẻ mặt âm trầm hỏi một câu: "Ai bảo mày tới đây? Đi mau!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 202

Sẽ Vẫn Thích Cô Ấy Chứ? (2)

Sau đó cha cũng không thèm liếc anh một cái mà đi một mạch vào trong nhà, giống như đối với ông ấy, anh chỉ là một người qua đường thôi.

Bởi vì không có ai để ý anh bị bệnh thì có khó chịu hay không, bị thương thì có đau hay không, cho nên ngay cả chính anh cũng cảm thấy, mình sẽ không khó chịu, sẽ không đau.

Nhưng hiện tại, cô thế nhưng lại hỏi anh có đau hay không...

Một câu nói không có chủ ý gì, nhưng lại dễ dàng khiến tâm tình anh mềm mại hơn rất nhiều.

Kiều An Hảo hỏi xong Lục Căn Niên, liền vươn tay, mở chiếc túi mình mang theo, lấy ra chai thuốc khử trùng, thuốc mỡ và cả băng vải.

Kiều An Hảo cầm tấm bông, trước tiên nên khử trùng vết thương cho anh, có thể bởi vì đau, phía sau lưng anh giật mạnh một cái, khiến Kiều An Hảo suýt nữa làm rơi tấm bông.

Kiều An Hảo cố gắng bình tĩnh lại, nhin không được bèn mở miệng nói chuyện, để rời đi suy nghĩ của mình: "Bị thương, sao lúc ấy không nói gì?"

"Cho dù không muốn để người khác biết, cũng nên tự mình đi viện kiểm tra một chút."

"Miệng vết thương xử lý trễ như này, rất dễ nhiễm trùng."

"Còn có, ngày hôm qua sao anh lại uống nhiều rượu như vậy, sẽ làm rách miệng vết thương..."

"Anh đã lớn như vậy, thế nào còn không biết tự chăm sóc bản thân..."

Lúc anh còn nhỏ, tính cách đã rất quái gở, không thích nói chuyện, cho nên luôn im lặng, nhưng hiện tại, âm thanh dịu dàng của người con gái anh yêu cứ lớn vồn bên tai.

Có thể đây là lần đầu tiên cô phải xử lý một vết thương nghiêm trọng thế này nên hơi khiếp sợ, giọng nói ra còn mang theo chút run rẩy, khiến âm thanh của cô càng thêm cuốn hút.

Cứ một câu lại một câu, lời cũng không lặp lại nhau, lại không có dấu hiệu dừng, nhưng vào tai anh lại không hề ảm ỉ phiền chán, ngược lại, nghe được cô lải nhải thế này, đáy lòng còn thấy ấm áp khó nói thành lời.

Lục Căn Niên nhắm mắt lại, ghé vào thành giường, không hề nói gì cả, giống như đang ngủ, nhưng khóe môi chôn ở dưới cánh tay của anh lại hơi giương lên như đang mỉm cười.

Kiều An Hảo xử lý tốt miệng vết thương của anh xong mới từ trên người anh đi xuống, sau đó lấy một ít thuốc tiêu viêm, mở miệng nói: "Uống vài viên tiêu viêm, sẽ nhanh khỏi hơn."

Kiều An Hảo lấy chai nước khoáng đặt trên tủ đầu giường, dùng sức mở ra, đưa tới bên giường, sau đó mới phát hiện anh đang nhắm mắt lại, hô hấp đều đều trầm ổn, có lẽ đã chìm vào giấc ngủ.

Lông mi anh rất dài và cong như dẻ quạt, lúc ánh sáng chiếu xuống, mờ mờ vô cùng cuốn hút.

Vẻ mặt của anh an tĩnh thản nhiên, khóe môi khẽ nhếch lên, như đang mỉm cười, khiến cho từng đường nét trên khuôn mặt vô cùng hài hòa và dịu dàng.

Kiều An Hảo nghiêng người, nhìn chăm chăm khuôn mặt anh, nhịn không được đến gần một chút, nhẹ nhàng vụng trộm hôn môi anh. Chỉ một chút đã khiến cô đỏ mặt rất nhanh tách ra, đặt chai nước và thuốc ở một bên, cô lặng lẽ lấy tấm chăn mỏng đắp cho anh, rồi cầm túi của mình nhanh chóng rời đi.

lời tác giả: tiểu An Hảo, cô cũng dám hôn trộm Lục Ảnh đế của ta, buông lỏng công của ta ra, để ta thay thế!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 203

Sẽ Luôn Thích Cô Ấy Sao? (3)

Buổi sáng Lục Căn Niên thức dậy sớm, đi tới biệt thự Nghi Sơn, bởi vì hơi sốt, nên vẫn luôn không thể nào ngủ ngon, cho nên lúc nghe Kiều An Hảo làm nhảm, cả người lại vô tình rơi vào trong giấc mộng.

Giấc ngủ này, ngược lại cực kỳ sâu, đợi khi... tỉnh lại lần nữa, ngoài cửa sổ sắc trời đã tối, trong phòng không mở đèn, một màn đen như mực.

Lục Căn Niên sờ soạng điều khiển, mở đèn biệt thự, thấy trong phòng ngủ chỉ có một mình, theo bản năng anh giơ tay lên, sờ sờ băng sau lưng, sau đó xác nhận buổi chiều Kiều An Hảo thật sự xuất hiện ở đây, vì vậy liền nhanh chóng xuống giường, đi ra khỏi phòng ngủ.

Trong biệt thự rất yên tĩnh, trừ tiếng bước chân của anh, không còn những tiếng động khác, cửa sổ lầu một không đóng lại, gió đêm thổi vào rèm cửa sổ, không ngừng phất phơ, Lục Căn Niên đi vòng quanh cả biệt thự một vòng, lại không tìm được bóng dáng Kiều An Hảo, đáy lòng không nhận được hiện lên một cảm giác mất mát, cô đã đi rồi...

Lục Căn Niên đứng trong phòng khách một mình hồi lâu, mới mím môi, cất bước đi lên cầu thang, vòng quanh phòng ngủ nhìn một vòng, cuối cùng thấy tủ đầu giường có rất nhiều viên thuốc, trong nháy mắt tầm mắt Lục Căn Niên dừng lại, lẳng lặng nhìn hồi lâu, sau đó kéo một bên ngăn kéo lấy ra một điều thuốc, đốt, còn chưa hút, lại nghe được lầu dưới mơ hồ truyền đến động tĩnh.

Lục Cẩn Niên nhíu mi tâm lại, cẩn thận lắng nghe, đúng là có tiếng bước chân nhỏ truyền đến, vì vậy liền dập điếu thuốc vào trong gạt tàn thuốc, nhanh chóng đứng dậy, đi ra khỏi phòng ngủ, mới vừa đi tới cầu thang, liền thấy Kiều An Hảo thở hổn hển mang một cái túi lớn, đi vào phòng ăn.

Lục Cẩn Niên cất bước, không nhanh không chậm đi xuống lầu, đi về phía phòng ăn.

Cửa phòng ăn không khóa, anh nhìn thấy cô gái đang mở túi mua bên ngoài về, giống như một cái khay nhỏ, ngăn nắp đặt ở trên bàn ăn.

Lục Cẩn Niên không lên tiếng quấy rầy Kiều An Hảo, chẳng qua là dựa vào cửa phòng ăn im lặng nhìn.

Kiều An Hảo dọn xong, nhìn món ăn trên bàn, hài lòng vỗ tay một cái, sau đó xoay người chuẩn bị đi gọi Lục Cẩn Niên ăn cơm, lại thấy dáng vẻ Lục Cẩn Niên nhàn nhã đứng ở cửa, nhất thời bị dọa sợ, sau đó nhìn Lục Cẩn Niên cười cười: "Anh tỉnh rồi? Vậy rửa tay ăn cơm đi."

Lục Cẩn Niên vẫn không nhúc nhích, ánh mắt nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, nhìn một lát, sau đó hỏi: "Cô vừa ra ngoài, chính là mua đồ ăn?"

Kiều An Hảo gật đầu, giọng nói mang theo một tia oán giận: "Anh ở xa quá, họ không chịu giao hàng tới, tôi chỉ có thể mình tự mình lái xe đi mua."

Thì ra không phải cô rời đi... Đáy lòng Lục Cẩn Niên hơi thoải mái, từ từ đứng thẳng người, xoay người đi lên phòng vệ sinh lầu một, rửa tay, lau tay, lúc trở lại, Kiều An Hảo đã khéo léo ngồi ở trước bàn ăn, chờ anh.

Thấy anh đi vào, Kiều An Hảo mở miệng nói: "Tôi không nấu cơm, cũng không biết anh thích ăn gì, nên mua thứ gì lãng chút."

Lục Căn Niên kéo ghế ngồi đối diện với Kiều An Hảo ra ngồi xuống, nhìn lướt qua năm món ăn một món canh trên bàn, phối hợp món mặn và rau, đầy đủ dinh dưỡng, sau đó nhìn Kiều An Hảo gật đầu, rồi cầm lên đĩa cô đã sớm đặt mà ăn.

Ăn vài miếng, Lục Căn Niên ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo im lặng nhìn mình ăn cơm, dừng lại một chút, tìm một đề tài, mở miệng hỏi: "Cô vào đây bằng cách nào?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 204

Sẽ Luôn Thích Cô Ấy Sao? (4)

Lục Căn Niên rất ít khi chủ động mở miệng nói chuyện với Kiều An Hảo, Kiều An Hảo đang ăn, mới phản ứng được Lục Căn Niên hỏi, sau đó cắn đũa, nháy mắt, nhìn Lục Căn Niên, đỏ mặt ấp a ấp úng nhỏ giọng nói: "Tôi leo từ cửa sổ vào."

Leo từ cửa sổ vào... Khóe môi Lục Căn Niên không nhịn được rút lại, sau đó cầm đũa, tùy tiện gấp thêm món ăn, nhét vào trong miệng, cố đè xuống bản thân đang muốn cười, mặt nghiêm lại, không nói một lời tiếp tục ăn cơm.

Kiều An Hảo cẩn thận quan sát Lục Căn Niên một lát, phát hiện dường như anh không hề có ý muốn truy xét hay so đo, vì vậy không cắn đũa nữa, tiếp tục cúi đầu ăn cơm.

Trong phòng ăn rất yên tĩnh, hai người mặt đối mặt, yên lặng không tiếng động ăn cơm.

Lúc gần ăn xong, trong lúc bất chợt Lục Căn Niên phá vỡ sự im lặng, không hiểu sao nói ra sáu con số.

Kiều An Hảo hơi sửng sốt, ngẩng đầu lên, mở to đôi mắt, nhìn Lục Căn Niên, gương mặt tỏ ý không hiểu.

Lục Căn Niên liếc mắt nhìn về mặt Kiều An Hảo, tiếp tục im lặng ăn cơm, sau đó khi đã ăn no, mới đặt đũa xuống, tiếp tục lặp lại sáu con số lần nữa, thuận tiện hỏi một câu: "Nhớ không?"

Là cái gì? Kiều An Hảo thật sự vô tội chớp đôi mắt to, đầu tiên là gật đầu, bày tỏ mình nhớ, sau đó lại lắc đầu.

Lục Căn Niên nhú mày, nhìn như bất đắc dĩ, lại mang theo vài phần thương yêu đứng lên, đi ra phòng ăn, một lát sau, cầm tờ giấy ghi chú đi vào, đẩy tới trước mặt Kiều An Hảo.

Trên giấy, là nét chữ sống động, viết ra sáu con số anh vừa nói.

Kiều An Hảo liếc mắt nhìn giấy, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn về Lục Căn Niên.

Anh đứng trên cao nhìn xuống, trên gương mặt cực kỳ tuấn mỹ, cũng không có quá nhiều biểu cảm, chẳng qua là ngón tay thon dài, gõ lên giấy ghi chú, phát ra hai tiếng trên bàn, sau đó đơn giản nói ra năm chữ: "Mật mã của biệt thự."

Rồi xoay người, hướng về phía cửa phòng ăn.

Lục Căn Niên đi tới cửa phòng ăn, giống như đang nghĩ tới điều gì, dừng bước, quay đầu, rồi nói với Kiều An Hảo: "Sau này không cần phải leo cửa sổ, nếu như bị hệ thống an ninh của biệt thự phát hiện báo động, đến lúc đó đừng mong tôi sẽ đến đồn cảnh sát bảo lãnh."

Lục Căn Niên nói xong, liền cất bước, rời đi.

Lúc anh ở trên lầu, thấy quả nhiên cửa sổ ở lầu một không có đóng.

Biệt thự Nghi Sơn này, ngay cả trợ lý riêng anh cũng không nói, bởi vì lúc tâm trạng không tốt hoặc lúc ngã bệnh, thích ở đây một mình, cho nên

ngay cả người giúp việc cũng không tìm, tất cả việc vệ sinh biệt thự, đều do một mình anh quét dọn, giống như chỉ mấy tháng trước, lúc anh tới đây, tưới hoa ở trong sân, sau đó thuận tiện mở cửa sổ thông gió, sau đó quên đóng lại...

Lục Căn Niên vươn tay, kéo cửa sổ lại, muốn khóa trái, lại nghĩ đến trong phòng ăn vẫn còn có người đang ăn cơm, sau đó dừng động tác lại, bỏ qua, mặc cho cửa sổ rộng mở như vậy, xoay người, lên lầu.

Một mật mã, sáu con số, nói hai lần, cô cũng không nhớ được, viết trên giấy, có quỷ mới biết có thể xoay người rồi làm mất hay không, đến lúc đó lại tới đây... Còn không phải là leo cửa sổ... Nếu thích đi như vậy, thì giữ lại sau này để cô đi...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 205

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (5)

Kiều An Hảo cơm nước xong xuôi, đổ thức ăn thừa vào túi rác đặt ở lối vào, rồi đi lên lầu.

Lục Căn Niên thư thái ưu nhã ngồi trên ghế sofa với chiếc laptop đặt trên đùi, hai tay thì lướt nhanh trên bàn phím.

Kiều An Hảo gõ cửa thông báo, rồi mới đi vào đặt gói thuốc đã mua lên ghế bên cạnh Lục Căn Niên, chỉ vào vỉ thuốc sốt nhẹ giọng dặn: “Đây là thuốc giảm sốt. Tí nữa anh nhớ uống, bốn viên đấy.” Tiếp đó chỉ vào tuýp kem, rằng: “Cái này dùng ngoài da. Nếu anh cần, ngày mai tôi có thể giúp anh bôi thuốc, hoặc không, anh có thể tìm trợ lý.”

Lục Căn Niên tay đỡ chiếc máy vi tính, hơi sững một chút, sau đó gật nhẹ một cái.

Kiều An Hảo cũng gật theo, trầm mặc một hồi, rồi nói: “Giờ không còn sớm, tôi đi về trước.”

Lục Căn Niên không lên tiếng, Kiều An Hảo đợi vài giây, nói “tạm biệt”, rồi xốc túi xách bước ra khỏi phòng ngủ của forumddlqđ Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên vẫn một mực ngồi trên ghế không nhúc nhích. Lúc trước anh đều ở một mình trong ngôi biệt thự này cũng không thấy cô đơn, nhưng

không biết có phải do cô ghé thăm rồi bất chợt liền ra đi, nên anh cảm giác ngôi nhà đột nhiên trống trải đến đáng sợ hay không.

Nghe tiếng động cơ xe truyền từ dưới lầu, Lục Cẩn Niên chuyển laptop sang bên, gấp gáp đi tới chỗ giường tìm chiếc di động, rồi đánh một cuộc gọi ra ngoài: “Ừ, anh tạm thời đóng cổng biệt thự rồi đi đâu đó một lát, khoảng nửa tiếng sau hãy quay lại mở. Ừ, cảm ơn.”

Cúp điện thoại, Lục Cẩn Niên tiêu sái quay về bên ghế, nhàn nhã ngồi xuống, ôm lấy laptop tiếp tục xử lý xấp tài liệu khẩn hôm nay của công ty.

Cứ gõ được dòng chữ, Lục Cẩn Niên lại liếc mắt ngó màn hình điện thoại. Khi anh đưa mắt đến lần thứ mười lăm, màn hình di động quả nhiên sáng đèn, báo có cuộc gọi Kiều An Hảo gọi đến.

Lục Cẩn Niên không vội trả lời ngay, vẫn thư thả đánh máy, sau đó mới từ tốn cầm lấy di động, trượt màn hình, nghe máy: “Sao thế?”

“Cổng biệt thự nhà anh đóng rồi, không có người gác. Anh có thể mở cổng không?” Âm thanh mềm mại của Kiều An Hảo qua điện thoại truyền vào tai Lục Cẩn Niên.

“Có.” Lục Cẩn Niên ngược lại rất thành thật trả lời, rồi đứng lên vờ lục lọi tìm kiếm một lúc, còn cố tình tạo ra vài tiếng động cho giống thật để Kiều An Hảo ở đầu dây bên kia có thể nghe thấy. Cuối cùng mới cầm tấm thẻ mở cổng lên, trong mắt mang theo ý vị sâu xa, bịa chuyện mà mặt không đỏ thỏ không gắp: “A, nhớ rồi, hai ngày trước lúc tôi thay đồ, thẻ mở cổng đã bị rơi mất ở khách sạn chỗ đoàn phim rồi.”

“Hả?” Kiều An Hảo kêu lên: “Vậy tôi phải ra ngoài thế nào?”

Lục Cẩn Niên im lặng như đang suy nghĩ cách, sau một lúc lâu mới đưa ra lời khuyên: “Trước tiên cô cứ quay lại đi. Nếu đêm nay không đi được thì ở lại đây.”

Kiều An Hảo không ra được khỏi khu biệt thự, nghĩ tới nghĩ lui có vẻ cũng chỉ còn cách đó, bèn “Ừ” một tiếng vào điện thoại.

Lục Căn Niên không lên tiếng mà dứt khoát cúp điện thoại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 206

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (6)

Lục Cẩn Niên cúi xuống nhìn tấm thẻ mở cổng trong tay, sau đó đến chỗ tủ sắt bảo mật, nhập mật mã mở rồi ném tấm thẻ vào trong, mới đóng tủ lại, ung dung ngồi lên ghế và tiếp tục ôm máy vi tính xử lý công việc.

Khoảng mười phút sau, Lục Cẩn Niên nghe dưới lầu truyền đến tiếng xe, không nhìn được khẽ nhếch môi cười, nhưng ngón tay vẫn gõ đều nhịp không gián đoạn. Sau đó, có tiếng bước chân ngoài hành lang của Kiều An Hảo vang lên, Lục Cẩn Niên thu lại vẻ đặc chí vừa nãy, chỉ trong một nốt nhạc liền đổi sang dáng dấp đang tập trung vào công việc.

Kiều An Hảo ngại quấy rầy Lục Cẩn Niên làm việc, nên bước rất khẽ vào phòng ngủ, rồi ngồi xuống chỗ cách Lục Cẩn Niên dd-lqd tương đối khá xa, và cầm điện thoại lướt web.

Khóe mắt của Lục Cẩn Niên vẫn luôn dõi theo Kiều An Hảo. Khi anh thấy cô gái buồn chán dựa hẳn ra đằng sau, ngửa đầu ngậy người nhìn ngoài cửa sổ, anh khẽ dừng động tác, rồi lướt sang đồng thuốc Kiều An Hảo đặt bên cạnh mà chưa uống, nên liền ra vẻ sức nhớ tới việc uống thuốc, đặt laptop lên bàn, đứng lên đi lấy chai nước, uống thuốc, rồi nhìn thoáng qua Kiều An Hảo, ném remote ti vi qua cho cô, sau đó nhàn nhã về bên ghế ôm máy.

Kiều An Hảo mở ti vi, chỉnh nhỏ âm thanh, rồi mới bắt đầu chuyển kênh. Lúc chuyển đến kênh phỏng vấn nhà sản xuất Tôn, bên dưới còn có

phụ đề chú thích bộ “Khuynh quốc khuynh thành” sẽ được chiếu ngay mục tiếp theo.

“Khuynh quốc khuynh thành” là bộ phim đầu tiên Lục Cẩn Niên giành được giải Ảnh đế điện ảnh, là một tác phẩm cổ trang tình yêu kinh điển được bầu Tôn đầu tư. Vì vậy Kiều An Hảo buông điều khiển, chờ xong phần phỏng vấn ông, sẽ xem bộ phim điện ảnh kinh điển mà Lục Cẩn Niên diễn xuất.

Lục Cẩn Niên luôn chú ý đến việc Kiều An Hảo liên tục chuyển kênh, sau cùng lại dừng ở mục phỏng vấn nhà sản xuất Tôn. Mặc dù gần đây Kiều An Hảo và bầu Tôn không tiếp xúc nhiều, nhưng Lục Cẩn Niên vẫn “thù dai” vụ ông ta có ý với Kiều An Hảo... Thậm chí, trước đây Kiều An Hảo còn vì được ông ta giao cho vai nữ chính nên đã hủy bỏ giao dịch với mình.

Lục Cẩn Niên không thêm so với nhà sản xuất Tôn, nhưng vẫn muốn hạ hình tượng của đối thủ trong mắt cô xuống thấp. Sau một hồi dẫn đo, anh giả vờ tán gẫu với Kiều An Hảo, rồi như lơ đãng tiết lộ: “Bầu Tôn hình như có quan hệ bất chính với Lâm Thi Ý.”

Kiều An Hảo dường như không thích Lâm Thi Ý, nếu có dính dáng tới cô ta, có lẽ sẽ khiến cô ghê tởm...

Quả nhiên như Lục Cẩn Niên mong đợi, khi Kiều An Hảo nghe được câu này, mặc dù bề ngoài không có biểu hiện rõ ràng, nhưng khuôn mặt thoáng vẻ không hài lòng.

Lục Cẩn Niên vẫn giữ vẻ mặt bình thường, nhưng thấp thoáng lóe lên tia thỏa mãn, sau đó liền tiếp tục nhìn vào màn hình vi tính.

Cuộc phỏng vấn nhà sản xuất Tôn nhanh chóng kết thúc, “Khuynh quốc khuynh thành” được phát sóng ngay sau đó. Lục Cẩn Niên hồi ấy so với bây giờ trông ngây ngô hơn nhiều, dù thiếu đi một chút trầm ổn và kiềm chế, không được như phong thái hiện tại, nhưng vẫn điển trai mê người.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 207

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (7)

Lục Căn Niên của lúc ấy, hành động vô cùng thuần thực, lqđ mặc kệ là ánh mắt hay là động tác, cũng có thể truyền lại từng nét yêu hận tình thù của nhân vật.

Kịch bản viết rất tốt, diễn viên đóng cũng đạt, là bộ phim kinh điển khó gặp, anh dựa vào một bộ phim này, lấy được vị trí ảnh đế, cũng có được danh tiếng từ đó.

Bộ phim này, Kiều An Hảo từng xem qua một lần, nhưng bây giờ ném đá bọn copy không xin phép nhìn lại, vẫn thấy hay như trước, xem được một lúc, Lục Căn Niên bỗng chấn động một chút, Kiều An Hảo nhìn thoáng qua anh, đã thấy anh cầm lấy di động nghe điện thoại.

Điện thoại là trợ lý gọi đến: "Ông Lục, ông bảo tôi điều tra sự việc bàn đu dây, đã có chút kết quả."

Lục Căn Niên nhìn thoáng qua Kiều An Hảo đang ngồi xem ti vi, cũng không nói gì, mà là buông máy tính lqđ trên đầu gối ra, đứng lên, đi ra khỏi phòng ngủ, sau đó đóng cửa lại, mới hỏi trợ lý một câu: "Kết quả thế nào?"

"Dây thừng bị cắt đứt do vật sắc, bởi vì vết đứt vẫn còn mới, tôi còn lấy lại băng ghi hình ngày hôm đó, có thấy được lúc trước khi quay phim, cô Lâm Thi Ý có đi qua chỗ đó, nhưng nơi ấy là đồng cỏ, cũng không có đặt camera, nên cũng không thể chắc chắn là cô Thi ý đã đi qua đó để cắt đứt

dây thường được. lqd Nhưng mà, ngoài cô ấy ra, không có nhân viên đạo cụ nào quay trở lại nữa, cũng chỉ có cô ta mới có thể động tay động chân. Tôi nghĩ chắc là cô ấy đã bỏ tiền túi ra để đuổi việc nhóm người trong tổ đạo cụ, cho dù chúng ta tìm được người rồi, cũng không thể lấy được chứng cứ, cho nên, ông Lục, tiếp theo nên làm gì?"

Thật ra, trong lòng Lục Căn Niên vốn đã có một chút suy đoán, chỉ còn chưa có chứng cứ thôi, theo lời trợ lý nói, cũng không phải hoàn toàn chính xác, nhưng anh khẳng định, chính là Lâm Thi Ý đã động tay động chân vào bàn đu dây.

Đáy mắt anh trong chốc lát nổi lên sát khí, toàn thân trở nên lạnh lẽo, anh hơi hé mắt, nói với trợ lý: "Nếu không có chứng cứ, vậy dùng phương pháp không có chứng cứ đối phó cô ta."

"Ông Lục, ý của ông là?" Trợ lý đã theo anh vài năm, ít nhiều cũng có chút hiểu biết suy nghĩ của anh, cho nên lời nói có vài phần suy đoán, vài phần khẳng định nói: "Tạm thời đóng băng cô Lâm Thi Ý một thời gian?"

"Không phải tạm thời, mà là trực tiếp."

Sau khi Lục Căn Niên tiếp quản Hoàn Ảnh truyền thông, chưa bao giờ đóng băng bất cứ một nghệ sĩ nào, bởi vì bản thân anh cũng là một nghệ sĩ mà đi lên, cho nên dù có ai thật sự phạm sai lầm, anh cũng sẽ tận lực bao dung, đây là lần đầu tiên, anh trực tiếp làm thế này.

"Nhưng hiện tại cô ấy đang quay Khuynh Thành Thời gian, chỉ sợ không có cách nào đối người..."

"Vậy tìm biên kịch, giảm cảnh diễn của cô ta đến tối thiểu."

"Vâng, ông Lục."

Lục Căn Niên cúp điện thoại, đứng ngoài hành lang hít sâu hai cái để giảm bớt sự tức giận, sau khi thu lại toàn bộ cảm xúc, mới quay lại phòng ngủ.

Lục Căn Niên thản nhiên liếc nhìn màn hình, kết quả lại thấy bên trong đang phát cảnh hôn môi của anh và Tống Tương Tư, sau đó anh liền quay đầu, theo bản năng nhìn về phía Kiều An Hảo, phát hiện cô gái này nhìn chăm chăm vào tivi, so với lúc trước khi anh ra ngoài, vẻ mặt càng thêm chuyên tâm hơn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 208

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (8)

Lục Căn Niên nhàn nhạt liếc nhìn màn hình, kết quả lại thấy đang chiếu cảnh mình và Tống Tương Tư hôn nhau, sau đó anh liền quay đầu, theo bản năng nhìn về phía Kiều An Hảo, phát hiện, cô gái này nhìn TV chăm chú không chớp mắt, so với trước khi anh ra ngoài thì vẻ mặt càng chuyên tâm hơn.

Lục Căn Niên quan sát Kiều An Hảo một lát, tầm mắt lại quay lại trên tivi, trên màn hình lớn, anh và Tống Tương Tư vô cùng chuyên tâm hôn nhau, giống như dồn hết toàn bộ tình cảm.

Thật ra thì bất cứ ai tham gia vào giới giải trí, cũng biết, những cảnh này chỉ là giả để quay phim, hơn nữa trong giới giải trí không thiếu các cặp vợ chồng, mọi người còn tận mắt nhìn thấy một nửa của mình và người khác hôn thật, hưởng chi, anh còn hôn giả, thật sự không có gì đáng để ý.

Trước kia, Lục Căn Niên cũng ngồi ở trong rạp chiếu phim, xem qua cảnh mình hôn những người phụ nữ khác, anh cũng không có cảm nhận gì nhiều, chẳng qua bây giờ Kiều An Hảo nhìn chăm chú, đáy lòng anh lại không khỏi có hơi lo sợ.

Lục Căn Niên không lên tiếng quấy rầy Kiều An Hảo, chậm rãi ngồi ở trên ghế sa lon, cầm laptop lên, nhập mật mã, đang chuẩn bị xử lý văn kiện cuối cùng cho xong, thì ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn trên màn ảnh còn vẫn

còn chiếu cảnh hôn, đầu ngón tay nhẹ nhàng cọ cọ màn ảnh máy vi tính, không nhìn được, nhẹ giọng hỏi một câu: "Rất đẹp sao?"

Kiều An Hảo quay đầu, nghi ngờ nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên không nói gì, vẽ mặt nhàn nhạt giơ tay lên gõ lên laptop, sau đó giơ tay lên, sờ cằm, nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính một lát, rồi thả tay xuống, gõ chữ lạch cạch.

Kiều An Hảo mở to hai mắt, cho là lời Lục Cẩn Niên vừa nói không phải nói cho mình nghe, lại quay đầu lần nữa, tiếp tục xem phim, kết quả tầm mắt của cô chưa kịp thấy màn hình, lại nghe được giọng nói của anh không có bất kỳ cảm xúc nào bay tới lần nữa: "Những cảnh này trong phim, đều là hôn giả, có cái gì đẹp mà xem chứ."

Thì ra là anh hỏi cảnh anh và Tống Tương Tư hôn nhau... Hai mắt Kiều An Hảo quan sát màn hình TV, sau đó mới mở miệng nói: "Coi như là hôn giả, nhưng vẽ mặt anh và Tống Tương Tư rất xuất thần, cộng thêm cảnh bão tuyết, nên làm cho hình ảnh càng đẹp, thoát nhìn cũng rất đẹp mắt."

Lục Cẩn Niên không nói tiếp, ánh mắt nhìn chăm chăm vào máy tính, nghiêm túc bận rộn.

Kiều An Hảo quay đầu tiếp tục xem ti vi, sau đó nghĩ đến Lục Cẩn Niên mới vừa nói với mình là giả, nghĩ đến trước đây cảnh quay mình hôn anh, lúc ban đầu đạo diễn cũng nói hôn giả, còn nói ông Lục chưa bao giờ hôn thật, vì vậy không kiềm chế được tò mò quay đầu, hỏi câu: "Những cảnh anh quay trước ống kính, đều là giả sao sao?"

Lục Cẩn Niên không chớp mắt nhìn máy tính, trả lời Kiều An Hảo "Ừ" một tiếng.

Mỗi một bộ phim Lục Cẩn Niên quay, Kiều An Hảo đều xem qua, dường như toàn bộ đều có cảnh hôn, thậm chí có cảnh hôn thoát nhìn giống

như thật, Kiều An Hảo không nhìn được liệt kê mấy bộ phim, hỏi: "Những bộ phim ‘Vân Đoan’, ‘Thiên đường’ này cũng hôn giả sao?"

Lục Căn Niên gật đầu.

Kiều An Hảo nghiêng đầu suy nghĩ một chút, lại kể tên một vài bộ phim.

Lục Căn Niên gật đầu như cũ.

"Nhưng mà trong bộ phim ‘Mê luyện’ có cảnh nóng."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 209

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (9)

Lục Căn Niên nhăn mày, ngón tay đang lả lướt trên bàn phím khẽ khựng lại, sững sờ hồi lâu mới nhớ ra “Mê luyện” là bộ nào, rồi bảo: “Phim hả? Cảnh giường chiếu cho người đóng thế.”

Kiều An Hảo không khỏi mừng thầm. Trước kia ở rạp chiếu phim khi thấy cảnh nóng ấy, phải nói là cô rất khó chịu cũng như rầu rĩ ruột cả ngày trời vì người dân trên toàn thế giới này đều có thể thấy hết cơ thể của Lục Căn Niên, vậy mà hóa ra chỉ là người đóng thế.

Lục Căn Niên tiếp tục nhìn màn hình laptop, nhưng chưa đánh được chữ nào thì chợt nhận thức được một phát hiện bất ngờ... Hình như Kiều An Hảo nhớ hết tất tần tật các vai diễn và tên phim mà anh có tham gia, thậm chí những bộ phim đoạt doanh thu không được tốt như “Mê luyện” ngay cả anh cũng không nhớ rõ, thế mà cô vẫn rõ mồn một có cảnh nóng...

Lục Căn Niên ngẩng đầu dòm sang Kiều An Hảo đang xem ti vi, tò mò hỏi: “Có lẽ nào cô rất quan tâm đến mấy cảnh quay của tôi?”

Trống ngực đột ngột đập dồn dập, Kiều An Hảo siết tay trong vô thức. Chẳng lẽ anh nhìn thấu được sự muốn “độc chiếm” của mình... Kiều An Hảo nhìn màn hình ti vi không chớp mắt, cố gắng duy trì vẻ bình tĩnh: “Mỗi bộ phim anh đóng đều là ‘hit’ nha, đạt rating rất cao, tôi cũng không ngoại lệ. Anh không biết đâu, thật ra tôi cũng là fan hâm mộ của anh đấy!”

Sau đó, Kiều An Hảo quay sang Lục Căn Niên cười cười, tiếp tục huyền thuyên vờ che đi suy nghĩ thật của mình: “Sao? Tôi có thể kể vanh vách từng vai diễn của anh, vậy có được tính là fan cuồng chưa?”

Lục Căn Niên được mọi người đặt biệt danh là “Người chồng quốc dân”, người ái mộ nhiều vô số, những kẻ “ái” nặng hơn “mộ” rồi lên cơn làm loạn cũng không phải không có. Nhưng nếu được Kiều An Hảo “cuồng” thì còn gì bằng.

Lục Căn Niên thẳng tay đóng máy lại, lười biếng ngửa ra sau, cùng xem phim với Kiều An Hảo một lát rồi lên tiếng hỏi: “Cô xem nhiều bộ phim của tôi như vậy, thế thích nhất vai nào?”

Kiều An Hảo nghiêng đầu, nghiêm túc ngẫm nghĩ. Đang lúc Lục Căn Niên lo Kiều An Hảo chắc chưa nghe được câu hỏi, tính nhắc lại lần nữa, thì Kiều An Hảo đã buột miệng: “Thích nhất à? Tôi thích nhất bộ “Nỗi nhớ triền miên” của anh.”

“Nỗi nhớ triền miên?”

Lục Căn Niên khẽ chau đầu mày.

“Dù trong phim anh chỉ đóng vai thứ nam hai, nhưng lại diễn xuất sắc hơn nam chính rất nhiều. Nữ chính là chị của anh, anh thích cô ấy nhưng lại không được phép. Cái loại ẩn nhẫn và kiềm chế đó được anh thể hiện rất sâu sắc.” Lúc Kiều An Hảo nói câu này, nét mặt cũng đượm chút buồn. Thay vì nói cô thích vai diễn đó, không bằng nói cô và vai ấy rất giống nhau. Cô thích Lục Căn Niên, nhưng vì anh không thích cô, nên cô chỉ có thể chôn giấu bí mật này dưới đáy lòng. Cô không dám thổ lộ, vì sợ một khi đã nói ra rồi sẽ là một cái kết tuyệt vọng. Không phải cô nhu nhược, mà là cô sợ anh sẽ biến mất khỏi cuộc đời cô mãi mãi.

Những bộ phim Lục Căn Niên tham gia diễn có “Khuyên quốc khuyên thành”, “Giấc mộng phồn hoa”, “Fo-rum die-ndan l-qd”, “Trong mây” và

“Thiên đường” ... Thậm chí bộ “Giấc mộng phồn hoa” còn được mọi người bình bầu là tác phẩm kinh điển siêu việt trăm năm có một, đến nỗi nhờ vào bộ này mà anh còn quét được rất nhiều giải thưởng.

“Nỗi nhớ triền miên” là tác phẩm thành danh của anh, trong phim anh chỉ đóng vai phụ, mà bởi vì là vai phụ nên cũng không còn bao nhiêu người nhớ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 210

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Chứ? (10)

Anh vẫn luôn cho rằng cô sẽ thích những bộ phim kinh điển anh đóng vai chính, nào ngờ cô lại bảo thích nhất “Nỗi nhớ triền miên”.

Đấy là bộ phim đã đưa anh đến với sự nổi tiếng khắp đại giang nam bắc, giúp anh có khả năng cho cô một cuộc sống tốt đẹp hơn. Nhưng sau khi bộ phim này được chiếu, con đường giữa anh và cô bắt đầu chia hai hướng, càng lúc càng xa.

Vì thế, bộ phim này diễn đạt trọn vẹn tình cảm, cũng như nỗi đau của anh.

Lục Cẩn Niên ngậy người giây lát, mới nhẹ chớp mắt, phiêu đảng cất lời: “Đó là bộ phim tôi thích nhất, cũng là bộ mà tôi không thích nhất.”

"Tại sao?"

Ánh mắt Lục Cẩn Niên trở nên rời rạc. Kiều An Hảo không biết có nhìn nhầm hay không, nhưng từ khuôn mặt không biểu cảm của anh tản mát một nỗi niềm bi thương thoáng qua.

“Bởi vì sau bộ phim này tôi có được vinh quang tài lộc, nhưng lại mất đi người quan trọng nhất đối với tôi.”

Mất đi người quan trọng nhất đối với anh...

Kiều An Hảo nhíu mày, nhớ tới tối hôm qua ở Kim Bích Huy Hoàng khi mọi người hỏi anh thương thầm lâu như vậy sao không thổ lộ, thì anh bảo rằng muốn nhưng không thành...

Kiều An Hảo ngần ngại thoáng chốc đành hỏi ra sự nghi hoặc trong lòng: “Là lúc anh quay xong ‘Nỗi nhớ triền miên’, đi tìm cô ấy bày tỏ, sau đó thất bại sao?”

Anh đi tỏ tình, nhưng chưa kịp gửi gắm lời thương thì đã mất đi tư cách yêu.

Lục Cẩn Niên tùy ý đặt tay lên đầu gối, siết chặt nắm đấm. Anh hạ rèm mắt một hồi thật lâu, mới nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, sau một lúc, còn nói: “Coi là vậy đi.”

Kiều An Hảo thật sự rất hiếu kỳ về biến cố giữa anh và cô gái kia, mặc dù cô biết lắng nghe câu chuyện của họ sẽ khiến bản thân không thoải mái, nhưng cô vẫn không nhịn được hỏi: “Về sau, anh và cô ấy còn liên lạc không?”

"Có một thời gian không, nhưng sau đó thì liên lạc lại."

Câu trả lời của Lục Cẩn Niên như tàu lượn cao tốc, dd-lqd nửa đoạn đầu đưa người ta lên cao, rồi tuột dốc thẳng xuống. Kiều An Hảo vui trộm trong lòng khi nghe được vế đầu, nhưng liền ngay đó mất mát cô quạnh.

Hóa ra họ đã liên lạc lại với nhau... Chỉ là không biết hiện tại đã tiến triển tới đâu? Sự nghiệp Lục Cẩn Niên thành công, còn bánh trai hút người như thế, cô gái kia chắc chắn sẽ không từ chối anh đâu...

Kiều An Hảo ngo ngoáy ngón tay, hoàn toàn không còn tâm trí xem tivi. Cô quay sang Lục Cẩn Niên, ra vẻ đùa giỡn, huơ huơ tay ủng hộ: “Tiểu thuyết và phim ảnh đều như nhau, sau chia xa sẽ là kết cục viên mãn, anh

và cô ấy người có tình ắt sẽ đến được với nhau, không làm người yêu thì cũng là vợ chồng.”

Người anh ám chỉ đó là cô, thế mà cô lại chẳng hay biết.

Nhưng từ quan điểm cái nhìn của cô, dường như cô không quan tâm người anh thích là ai, hơn nữa dường như còn rất mong chờ anh và người khác ở chung một chỗ.

Thoáng chốc tâm tình Lục Căn Niên trở nên bốc đồng. Anh đột ngột đứng dậy muốn bỏ đi, nhưng lại nghĩ sau năm năm giao nhau giữa đường đời, hai người luôn tỏ ra thờ ơ, đôi khi có một hai lần hòa thuận trò chuyện nhưng rốt cuộc đến phút cuối sẽ nảy sinh bất hòa. Chẳng lẽ lần này anh đành lòng đại đột phá vỡ bầu không khí hiếm có này sao?

Lục Căn Niên siết chặt tay đè nén tâm tư, cay đắng nói: “Cô ấy đã kết hôn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 211

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Sao? (11)

Lục Căn Niên dùng sức nắm chặt tay, đè xuống đáy lòng đang phập phồng của mình, hơi chua xót mở miệng nói: “Cô ấy đã muốn kết hôn.”

Nếu như Hứa Gia Mộc không xảy ra tai nạn xe cô, làm sao mà anh lại có tư cách kết hôn với cô, cùng nhau làm vợ chồng?

Cho dù là lúc anh xuất hiện cùng cô ở nơi công cộng với tư cách vợ chồng, anh cũng phải sắm vai Hứa Gia Mộc.

Hôn nhân này, dù anh ở cùng một chỗ với cô, nhưng xét đến cuối cùng, anh chỉ là một thể thân, một thể thân của Hứa Gia Mộc mà thôi.

Vốn dĩ anh thích cô gái kia, mà cô ấy đã muốn làm vợ người khác, khó trách tối hôm qua về nhà, lúc ôm lấy cô, lại nói vì sao người cô ấy yêu không phải là anh.

Tối hôm qua, bởi vì bị người khác động chạm vào đáy lòng yêu thương thầm kín của mình, cho nên tâm tình của anh mới không tốt, một mình đến quán bar buồn rầu uống rượu.

Tin tức này, khiến cho lòng Kiều An Hảo mới vừa cao hứng lại thấy khó chịu vô cùng.

Cao hứng là, cô gái kia sẽ gả cho người khác, cả đời anh cũng không thể hi vọng gì nữa, khó chịu là vì nhìn thấy anh khổ sở như vậy.

Kiều An Hảo do dự một chút, mở miệng hỏi: “Cô ấy sẽ kết hôn, anh vẫn có thể thích cô ấy sao?”

Lục Căn Niên thất thần, lúc nghe được câu nói kia, đáy mắt đột nhiên hiện lên một tầng ánh sáng, anh dừng lại ở ánh mắt của cô, lời nói trong miệng, rõ ràng là đang nói với chính mình, nhưng lại làm cho người khác cảm thấy, anh như đang nói cho Kiều An Hảo nghe: “Thích”.

Lục Căn Niên khẳng định chắc chắn, không có chút do dự nào, Kiều An Hảo đau lòng, cô quay đầu, đưa lưng về phía anh, miễn cưỡng mở miệng, vững vàng nói: “Nhưng cô ấy sẽ kết hôn, anh không thể cả đời đều như vậy?”

Năm năm trước, anh chỉ biết cô sẽ vĩnh viễn không là của anh, năm năm sau, anh không ngừng thuyết phục chính mình buông tha đi, nhưng cứ như vậy, cũng đã thuyết phục suốt năm năm rồi, anh lại chung thủy không thể dứt ra được.

Có lẽ tính cách anh có vấn đề, anh vĩnh viễn không thể dừng lại được, không có được tình yêu lại muốn tìm được tình yêu.

Mười ba năm trước kia, cô xuất hiện trong tầm mắt của anh, từng bước đi vào trong lòng anh, rồi cuộc từ đó đến giờ, lòng anh không còn chỗ cho người nào khác.

Lục Căn Niên giật giật khóe môi, tự giễu cười cười, giọng nói nhẹ nhàng tao nhã, lại có chút bất đắc dĩ: “Bản thân tôi rất muốn không thích cô ấy... Nhưng là...” Âm thanh của anh, trong nháy mắt, giống như hội đủ đau thương của toàn bộ thế giới, khiến người nghe không khỏi đau lòng: “Tôi không thể làm được, tôi không thể buông ta được.”

Kiều An Hảo không nói gì, cô thế nhưng không biết làm cách nào để hồi phục lại tinh thần.

Trong phòng trở nên yên tĩnh, chỉ có âm thanh của chiếc ti vi không ngừng truyền đến.

Lục Cẩn Niên cũng ý thức được đề tài tán gẫu vừa rồi hơi quá mức trầm trọng, vì thế liền vòng vo, tùy ý tìm mấy chuyện linh tinh khác.

Kiều An Hảo đang khổ sở, bình thường cô cũng rất hứng thú với mấy tin tức của giới giải trí, nhưng bây giờ chẳng muốn quan tâm nữa, lúc Lục Cẩn Niên nói chuyện, cô vẫn cố gắng tươi cười tiếp chuyện anh. Cho tới cuối cùng, đây là lần đầu tiên Lục Cẩn Niên cố gắng cùng cô nói những lời này, thật ra đã khiến cô dễ chịu đi một chút, sau đó liền chủ động hỏi chuyện anh, làm sáng tỏ không ít chuyện xấu.

“XX cùng XX thật sự đi thuê phòng sao?”

“XX thật sự có XX bên ngoài sao? Tiểu tam chính là XX?”

“XX cùng XX thật sự ly hôn sao?”

Lục Cẩn Niên cũng không giữ bí mật, đối với từng câu hỏi của cô đều kiên nhẫn trả lời, thậm chí còn giải thích một chút, làm sáng tỏ giúp cô, quan hệ rắc rối bên trong giới giải trí, rốt cuộc là như thế nào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 212

Vẫn Sẽ Thích Cô Ấy Sao? (12)

Bóng đêm ngoài cửa sổ ngày càng sâu, giữa sườn núi vốn rất yên tĩnh, lúc này lại là đêm khuya, lại càng thêm tĩnh lặng, âm thanh mềm mại trong trẻo của cô gái và tao nhã cuốn hút của người đàn ông đặt cùng một chỗ, tự nhiên quanh quẩn ra những cảm xúc ấm áp khác lạ.

Đại để là từ lúc Lục Ảnh đế sinh ra đến giờ, đây là lần đầu tiên cùng người khác tán gẫu lâu như vậy, đợi đến lúc anh khôi phục lại tinh thần, thì mới nhận ra đã là mười hai giờ đêm rồi.

Lục Căn Niên rất muốn cùng Kiều An Hảo nói chuyện mãi như vậy, nhưng cũng sợ quấy rầy cô nghỉ ngơi, vì thế liền dừng cuộc nói chuyện phiếm lại: “Đã khuya lắm rồi, đi tắm rửa rồi nghỉ ngơi đi!”

Lúc Kiều An Hảo đến, vốn không nghĩ tới sẽ ngủ lại đây, cho nên cái gì cũng không mang theo, lúc anh kêu cô đi tắm rửa, cô liền buồn rầu cau mày lại, nghĩ đến mình sau khi tắm xong thì phải mặc cái gì.

Lục Căn Niên giống như nhìn rõ được suy nghĩ trong lòng cô, nói xong câu kia, liền đứng dậy đi lên phòng thay quần áo, cầm một chiếc áo sơ mi đưa cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo đi vào phòng tắm, Lục Cẩn Niên mở máy tính lên, xử lý nốt phần còn lại của văn kiện đang dở, sau đó đứng dậy, đi xuống lầu.

Lục Cẩn Niên bưng một ly sữa ấm, lúc trở về, Kiều An Hảo đã tắm xong, đi ra ngoài, đang đứng trước bàn trang điểm, cầm máy sấy thổi tóc.

Áo sơ mi của anh, mặc trên người cô, rộng lòng thùng, tóc đen dài mềm mại xõa sau lưng, khuôn mặt nhỏ nhắn không trang điểm gì, khiến cho cô so với khi trang điểm trẻ hơn rất nhiều, vẫn giống như lúc cô còn học trung học trong trí nhớ của anh.

Trong nháy mắt, Lục Cẩn Niên liền nhớ lại, nhiều năm trước, anh và cô cùng ở trong một căn phòng ở Hàng Châu, khuôn mặt anh có vài nét dịu dàng, đứng ở cửa, lẳng lặng ngắm nhìn cô, đợi cô sấy tóc xong, mới nhẹ nhàng đi tới trước mặt cô, đưa sữa cho cô: “Uống sữa đi, ngủ ngon hơn.”

“Cám ơn.” Kiều An Hảo nói một tiếng cảm ơn, tiếp nhận ly sữa, uống một ngụm, như là nhớ tới điều gì, mở miệng nói: “Anh có chỗ nào khác không, ở sau lưng anh có vết thương, tư thế ngủ của tôi lại không tốt, để tôi ngủ trên sofa đi.”

Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo, mỗi lần ở trên giường, đều là giao dịch.

Đối với Lục Cẩn Niên mà nói, xúc động với cô gái mà anh thích là chuyện thường tình, nhưng anh lại không muốn có giao dịch như vậy.

Nhưng là, không có giao dịch, ngay cả lý do để anh chạm vào cô cũng không có.

Cố gắng khiến cho không khí của đêm nay tốt đẹp quá mức, chính anh cũng không muốn làm gì đó ảnh hưởng đến nó, cho nên lúc nghe Kiều An Hảo nói những lời này, chỉ nhẹ gật đầu một cái, đi vào phòng tắm.

Bởi vì sau lưng có vết thương, Lục Căn Niên không thể tắm rửa, anh chỉ đơn giản rửa mặt một chút, sau đó thay quần áo ngủ, lúc đi ra, còn thuận tiện mang theo một cái chăn, đặt ở trên sô pha.

Hình ảnh này lại vô cùng quen thuộc, giống như nhiều năm về trước, một đêm kia ở Hàng Châu.

Kiều An Hảo cầm ly sữa, tâm trạng nhịn không được lung lay một chút, sau đó một hơi uống cạn ly sữa, đặt ly rỗng xuống, đi tới trước sô pha, nhìn Lục Căn Niên nói: “Ngủ ngon.”

“Cô ngủ trên giường.” Lục Căn Niên chỉ vào giường, thản nhiên nói.

“Anh bị thương...” Kiều An Hảo liền trực tiếp nằm lên sô pha.

Lục Căn Niên bất đắc dĩ cau mày, trực tiếp khom người ôm lấy Kiều An Hảo, đặt cô lên trên giường.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 213

Nghi Can Có Mùi Yêu (1)

Lúc Lục Cẩn Niên đứng dậy, ánh mắt đã đặt trên gương mặt của Kiều An Hảo, thấy cô gái đang mở to mắt nhìn mình, anh không nhịn được dừng lại, đối diện với ánh mắt của cô.

Không khí trong phòng trở nên mờ ám.

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo, ánh mắt ngày càng nóng rực, trai tim Kiều An Hảo nảy lên từng hồi.

Đột nhiên, người đàn ông đưa tay, nhẹ nhàng nâng cô dậy, lông mi dài của Kiều An Hảo hơi run rẩy, không nhịn được nhắm mắt lại, sau đó cảm giác được đầu ngón tay ấm áp của anh, đụng chạm vào hai gò má của cô, nhẹ nhàng chà xát.

Lông mi chớp chớp vài cái mới ý thức được Lục Cẩn Niên đang giúp cô lau sữa còn đọng lại ở khóe miệng, cô liền mở to mắt nhìn, thấy được sự dịu dàng trong đáy mắt trong trẻo của anh: “Ngủ ngon.”

Lục Cẩn Niên nói xong, tay đặt trên đầu cô còn dừng lại hồi lâu, giống như còn muốn làm gì đó, nhưng cuối cùng đều không làm gì cả, chỉ nhẹ nhàng vỗ về hai cái, sau đó đứng dậy đi về phía sofa.

Trong nháy mắt, Kiều An Hảo như cảm thấy hô hấp của mình bị dừng lại, chỉ ngốc nghếch nhìn chằm chằm trần nhà, mãi đến khi đèn trong phòng

ngủ tắt đi, cô mới dừng lại, nghiêng đầu, trong ánh sáng mờ mờ của đèn ngủ, nhìn thoáng qua Lục Căn Niên đang nằm trên ghế sofa.

Sau đó, trong lòng có một cảm giác ngọt ngào khó nói thành lời, dần dần lan tỏa.

Cô kim lòng không được chui vào trong chăn, mùi thơm ngát của anh thân nhiên vây lấy hơi thở của cô, giống như năm năm trước kia, khi ở Hàng Châu, cô cũng ngủi được mùi này khi cùng ở với anh trong một căn phòng.

Rõ ràng là đêm đã khuya, nhưng hai người đều không thấy buồn ngủ, nhưng cũng không người nào mở miệng nói gì với đối phương.

Bên trong thật yên tĩnh, dường như có thể nghe được cả tiếng hít thở của nhau, bên ngoài còn có cả âm thanh hỗn loạn của côn trùng đang kêu.

Không biết qua bao lâu, rốt cuộc Kiều An Hào cũng bị cơn buồn ngủ tập kích, nặng nề chìm vào trong giấc ngủ.

Lục Căn Niên nằm trên sofa, nghe được tiếng thở đều đặn của cô gái kia, lúc này mới giật giật thân thể, chậm rãi đứng lên, đi đến bên cạnh giường, chăm chú ngắm nhìn gương mặt an tĩnh đang ngủ, vẻ mặt ân cần.

Qua một lúc lâu, Lục Căn Niên mới vươn tay, nhẹ nhàng chạm vào da thịt non mềm trên khuôn mặt của cô, sau đó cúi người xuống, hôn lên trán cô, đặt môi ở đó một lúc lâu mới lưu luyến rời đi, cầm lấy một hộp thuốc lá, đi ra khỏi phòng ngủ.

-

Sau lưng anh bị thương, qua bốn ngày, bắt đầu đóng vảy.

Trong bốn ngày này, Kiều An Hảo vẫn đều đặn ở bên cạnh anh trong biệt thự Nghi Sơn.

Bốn ngày này, hai người chỉ ngủ ngốc ở chung một chỗ lâu nhất là một lần, nhưng so với quá khứ, đã nói chuyện với nhau rất nhiều.

Mãi cho đến ngày thứ năm, Lục Căn Niên nhận được điện thoại của trợ lý, báo cáo công ty có một hội nghị quan trọng cần anh có mặt, hai người mới lên xe rời đi,

Trong thành phố, Lục Căn Niên còn có xe khác, cho nên bọn họ đi xe của Kiều An Hảo trở về.

Lục Căn Niên chạy xe đến dưới bãi đỗ xe của Hoàn Ảnh truyền thông, hai người cùng nhau xuống xe.

Lục Căn Niên đưa chìa khóa xe cho Kiều An Hảo, chờ cô lái xe rời đi, mới xoay người đi vào thang máy.

Anh không để ý thấy, ở một nơi không xa bãi đỗ xe là mấy, có vài người đã trông thấy cảnh vừa rồi.

p/s (lời tác giả): rất nhiều người đã từng đọc qua đúng không? Xem lại nhé, bối cảnh là vì tai nạn của Hứa Gia Mộc, quan hệ xã hội của nhà họ Hứa lâm vào tình trạng khẩn cấp, nhà họ Hứa liền tìm Lục Căn Niên đóng vai Hứa Gia Mộc, Lục Ảnh để vì Kiều An Hảo mới đồng ý, Tiểu An Hảo lại vì Lục Căn Niên nên chấp nhận. Mặc dù cùng Lục Ảnh để kết hôn, nhưng trên danh nghĩa, vẫn là gả cho Hứa Gia Mộc, đương nhiên là cho đến bây giờ, hai người đang dần dần thay đổi, vẫn là không có khả năng để cho bọn họ có thể tốt đẹp ngay lập tức ~ dự tốc bất đạt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 214

Nghi Can Có Mùi Yêu (2)

Lục Căn Niên đưa chìa khóa xe cho Kiều An Hảo, chờ cô lái xe rời đi, mới xoay người đi vào thang máy.

Anh không để ý thấy, ở một nơi không xa bãi đỗ xe là mấy, có vài người đã trông thấy cảnh vừa rồi.

-

Kiều An Hạ được nghỉ một tuần, muốn đi du lịch ở Maldives, nhưng Trình Dạng lại bận quay phim không đi được, cho nên lúc gọi điện thoại không nhận được oán trách vài câu, sau đó Trình Dạng liền mở miệng nói: “Hay là em tới đoàn làm phim chơi?”

Kiều An hạ nghĩ đến một mình ra ngoài nghỉ phép cũng buồn chán, có đi với không đi cũng chả khác gì nhau, cho nên do dự một chút, cuối cùng đồng ý.

Xế chiều hôm nay, Trình Dạng phải quay về Hoàn Ảnh truyền thông ký hợp đồng, nên tiện đường đón Kiều An Hạ, sau đó chở cô đi, cùng đến Hoàn Ảnh truyền thông.

Xe vừa mới dừng ở Hoàn Ảnh truyền thông, Kiều An Hạ ngồi ở ghế lái phục, liền vươn tay ôm cổ Trình Dạng, cho anh một nụ hôn sâu triền miên.

Trình Dạng để tay ở thắt lưng của cô, tay còn lại tắt máy, sau đó lúc Kiều An Hạ chuẩn bị tách ra, lại ôm chặt lấy cô vào trong ngực, ý là vẫn chưa muốn kết thúc cái hôn kia.

Hôn nhau giằng co ước chừng 3 phút mới ngừng lại được, Trình Dạng cười cười, thở hổn hển nói: “Giỏi lắm, Hạ Hạ, dám châm lửa trên người anh ở trong xe, em không muốn xuống sao?”

Kiều An Hạ thè lưỡi, nhiệt tình tiếp tục hôn anh, sau đó mới nới vòng tay ôm cổ anh ra, nhìn kính chiếu hậu sửa sang lại tóc tai, lúc đang chuẩn bị tô lại son môi vừa bị anh ăn hết thì lại nhìn thấy chiếc Porsche màu đỏ quen thuộc.

Đây là loại xe số lượng có hạn, cả thế giới chỉ có vài chiếc, là cha cô cố tình mua tặng cho Kiều An Hào làm quà tặng sinh nhật lúc hai mươi tư tuổi.

Kiều An Hạ vội vàng hạ cửa kính xe xuống, chuẩn bị lúc Kiều An Hạ xuống xe thì gọi cô ấy, kết quả cửa xe mở ra, người xuống lại là Lục Căn Niên.

“Kiều An Hào”, lời đã đến miệng rồi lại bị nuốt lại, đáy mắt hiện lên một chút kinh ngạc, sau đó nhìn Kiều An Hào xuống xe từ ghế lái phụ, đi tới trước mặt Lục Căn Niên, không rõ hai người nói gì với nhau, Kiều An Hào tiếp nhận chìa khóa xe từ tay Lục Căn Niên, rồi lên xe rời đi. Mà Lục Căn Niên vẫn đứng im một chỗ, nhìn chăm chăm hướng Kiều An Hào vừa đi, mãi hồi lâu, mới nở một nụ cười nhạt, quay bước nhàn nhả đi về phía thang máy.

Không phải Lục Căn Niên không có xe, sao Kiều An Hào lại đưa anh đến Hoàn Ảnh truyền thông?

Hơn nữa, cô còn nhớ rõ quan hệ giữa Lục Căn Niên và Kiều An Hào cũng không phải thân thiết gì, từ khi nào mà hai người ở chung lại hòa hợp như vậy?

Kiều An Hạ nhăn mày, cả người có chút hốt hoảng.

“Hạ Hạ, Hạ Hạ?” Trình Dạng thấy cô nhìn chăm chăm kính chiếu hậu đến mức gần người, nhin không được vươn tay vỗ về đầu của cô.

Kiều An Hạ hoàn hồn, quay đầu nhìn Trình Dạng, nghi ngờ “Vâng?” một tiếng.

Trình Dạng dịu dàng nói: “Sao thế, xuống xe nào.”

Kiều An Hạ vội vàng gật đầu, tùy ý tô chút son lên môi, thu dọn đồ đạc của mình rồi xuống xe.

“Vừa mới nghĩ gì thế?” Trình Dạng nhấn thang máy, nắm tay Kiều An Hạ hỏi.

Mặt mày Kiều An Hạ đã khôi phục lại khí chất xinh đẹp thường ngày, lắc đầu nhìn Trình Dạng nói: “Không có gì.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 215

Nghi Can Có Mùi Yêu (3)

Trình Dạng ký hợp đồng quảng cáo cho một thương hiệu rất phổ biến ở Trung Quốc, có phần gần giống như KFC, toàn bộ đều là đồ ăn nhanh, hơn nữa chủ đề đều là tôm hùm loại nhỏ.

Hợp đồng của anh trên cơ bản đã được Hoàn Ảnh truyền thông xem xét qua, vốn không có vấn đề gì, cho nên anh chỉ đơn giản xem qua một chút, rồi cầm bút ký tên.

Lúc Trình Dạng ký xong, Kiều An Hạ ở bên cạnh, cầm lên hợp đồng của anh nhìn lướt qua, xem qua vài thứ vụn vặt, vẻ mặt cũng không có phản ứng gì, nhưng đối với Trình Dạng, lại chỉ tay xuống hình ảnh con tôm trên ảnh trong hợp đồng, nói: “Kiều Kiều thích ăn tôm nhất, không ít lần em bị nó kéo đi ăn lúc nửa đêm.”

“Thật sao?” Trình Dạng nghiêng đầu, nhìn Kiều An Hạ mỉm cười ấm áp, sau đó tiếp tục ký tên: “Nhà hàng này, hương vị cũng không tệ lắm, nếu cô ấy thích ăn, lần khác anh sẽ đưa bọn em đi, chỉ cần ăn hết mình là được.”

“Được.” Kiều An Hạ hào phóng gật đầu: “Nếu Kiều Kiều biết, chắc sẽ thích lắm.”

Trình Dạng không nói gì, chỉ kiểm tra qua hợp đồng một chút, phát hiện có ký thiếu một chỗ, liền đưa hợp đồng đến trước mặt người bên bộ phận quản lý: “Phiền toái.”

“Không vấn đề, ông Trình.” Người bên bộ phận quản lý niềm nở cười.

Trình Dạng gật đầu, nói một tiếng “tạm biệt”, sau đó kéo tay Kiều An Hạ đi, xoay người chuẩn bị ra khỏi phòng, kết quả lại thấy Lục Căn Niên đứng một bên, như là đang chờ người ta tìm hợp đồng, Trình Dạng liền dừng bước, hô một tiếng: “Anh Lục.”

Lục Căn Niên nghe được âm thanh của Trình Dạng, nghiêng đầu, lúc nhìn thấy Kiều An Hạ, trên mặt không có phản ứng gì quá lớn, chỉ hơi nâng cằm lên, xem như chào hỏi.

Lục Căn Niên đứng trước mặt nhân viên công tác, người nọ tìm được hợp đồng, đưa bằng hai tay cho anh: “Ông Lục, tìm thấy rồi.”

Lục Căn Niên không mở miệng, thản nhiên tiếp nhận hợp đồng, lật qua xem vài lần, xác định chính xác thứ mình cần, sau đó liền quay bước, rời khỏi văn phòng.

-

Lục Căn Niên xử lý xong chuyện của công ty, đã là tám giờ tối, anh mở điện thoại nội bộ, nhấn trợ lý chuẩn bị xe, lúc cúp điện thoại, có nghĩ đến khi gặp Kiều An Hạ và Trình Dạng, liền nói vào trong điện thoại một câu: “Chờ một chút.”

“Ông Lục, còn gì nữa ạ?”

Năm ngón tay của Lục Căn Niên nhẹ gõ trên bàn vài cái, sau đó nói: “Cậu đến nhà hàng mà Trình Dạng có hợp đồng quảng cáo, mua một ít tôm, đợi mọi người quay phim xong, thì mang đến cho bọn họ ăn khuya.”

Lúc bình thường quay phim, nhà sản xuất, đạo diễn và vài vị tai to mặt lớn thường cùng nhau ra đại sảnh ăn chút gì đó, tuy rằng Lục Căn Niên

không thích nhưng vẫn đi cùng, cho nên trợ lý không hề nghi ngờ, nghe được chỉ thị của anh, liền trực tiếp làm theo.

Trợ lý đến nhà hàng tôm gần Hoàn Ảnh truyền thông nhất, mua về rất nhiều.

Giống như dự đoán của Lục Căn Niên, lái xe đến nơi quay phim, đợi khoảng 5 phút, việc quay phim mới chấm dứt.

Trợ lý vội vàng đi đến bên cạnh đạo diễn, nói nhỏ vài câu, sau đó đạo diễn liền cầm loa, reo lên: “Mọi người đừng đi vội, hôm nay Lục Ảnh để mời chúng ta ăn khuya.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 216

Nghi Can Có Mùi Yêu (4)

Đoàn làm phim vừa nghe thấy Lục Căn Niên mời ăn khuya, lập tức hoan hô thành tiếng.

Trợ lý hào phóng đưa cho mỗi người một hộp, có thể được Lục Ảnh để mời ăn khuya, khiến mọi người thấy rất phấn chấn, cho nên có người còn chụp ảnh gửi cho bạn bè, khiến không ít người chạy tới góp vui, cũng may trợ lý mua rất nhiều, ai tới cũng có phần.

Lúc nhân viên công tác nghe được có bữa ăn khuya, liền lấy một chiếc ván gỗ, dựng thành một cái bàn lớn và dài, để mọi người ngồi quây quần ăn.

Đêm nay Kiều An Hảo có một cảnh diễn, lúc trở về sau khi tẩy trang, mọi người đã ngồi chật kín bàn ăn, cô đang chuẩn bị tìm một chỗ cho mình, Tổng Tương Tư đã giơ tay lên, gọi tên của cô, Kiều An Hảo và Triệu Manh đi qua, nhìn thấy còn hai chỗ trống bên cạnh Tổng Tương Tư và giữa Tổng Tương Tư với Lục Căn Niên.

Triệu Manh giành trước ngồi ở bên cạnh Tổng Tương Tư, cho nên Kiều An Hảo đành ngồi cạnh Lục Căn Niên.

May mà cô và Lục Căn Niên đã ở chung được vài ngày, gặp mặt anh, cũng không thấy khẩn trương và bất an lắm, lúc trợ lý đưa đồ ăn cho cô, còn quay đầu nhìn anh cười cười, nói một tiếng: “Cảm ơn Lục Ảnh đế.”

Thật ra Lục Căn Niên không hề mở miệng nói chuyện, trên mặt cũng không có nét biến hóa quá lớn, chỉ rút một cái bao tay nilon đưa cho Kiều An Hào.

-

Buổi chiều, Trình Dạng đi cùng Kiều An Hạ về nhà lấy vài thứ quần áo, kết quả lại bị Kiều An Hạ lôi xuống giường, lúc hôn môi, lại bắt đầu mấy màn lau súng cướp cò.

Đợi đến lúc hai người đều mệt nhoài đã là chạng vạng, Trình Dạng trực tiếp gọi đồ ăn ở bên ngoài về, hai người ăn cơm xong, tiếp tục cuồng nhiệt chốc lát rồi mới lái xe trở về đoàn làm phim.

Lúc Trình Dạng dừng xe dưới cửa khách sạn, cầm di động, tắt GPS, lại thấy rất nhiều tin tức hiện lên, nhấp vào mới biết được mọi người ở đoàn làm phim được mời ăn khuya, vì thế nghiêng đầu nhìn Kiều An Hạ hỏi: “Bên kia có người mời ăn khuya, có muốn qua xem chút không?”

Kiều An Hạ nhìn thoáng qua, thời gian vẫn còn sớm, quay về khách sạn cũng không biết làm gì, liền gật đầu nói: “Được.”

-

Đạo diễn thấy Trình Dạng tới cùng Kiều An Hạ, trong tay giơ lên một con tôm hùm, lớn tiếng hô: “Trình Dạng, mau tới đây.”

Mọi người chen chúc lại, nhường cho Trình Dạng và Kiều An Hạ hai vị trí.

Trợ lý của Lục Căn Niên vội vàng cầm hai phần ăn đưa cho bọn họ.

Bởi vì cay, đạo diễn không ngừng hít mấy ngụm khí lạnh nói: “Cậu tới thật đúng lúc, nếu muộn thêm chút nữa, không thể ăn được tôm của Lục

Ảnh đế rồi!”

“Vốn là Lục Ảnh đế mời mọi người ăn khuya, khó trách toàn bộ đoàn làm phim đều tụ tập ở đây.” Trình Dạng nói xong, liền ga lăng mở hộp ra cho Kiều An Hạ, còn thấp giọng quan tâm: “Có muốn anh bóc cho em không?”

Kiều An Hạ nhìn anh cười cười, sau đó đeo bao tay vào, cầm một con tôm lên, không để ý chút nào lột vỏ của nó.

Buổi chiều, lúc ở Hoàn Ảnh truyền thông, cô vừa nói với Trình Dạng là Kiều Kiều thích ăn tôm, không hề chú ý tới có Lục Cẩn Niên ở gần đó, nhưng buổi tối, anh lại mời toàn bộ đoàn làm phim ăn tôm!!!!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 217

Nghi Can Có Mùi Yêu (5)

Không biết có phải trời sinh phụ nữ đã mẫn cảm, nhưng Kiều An Hạ cảm giác được, tôm này của Lục Cẩn Niên, còn mang hàm nghĩa khác.

Cô không nhịn được ngẩng đầu, nhìn lướt qua Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên, phát hiện Kiều An Hảo đang cúi đầu, toàn tâm toàn ý ăn tôm, giống hệt bộ dạng suốt ngày kéo cô đi ra phố ăn tôm hồi trước. Lục Cẩn Niên ngồi cạnh cô, giống như bình thường, không hề nói chuyện, đeo bao tay, không ngừng bóc tôm, nhưng lại chưa ăn, sau khi bóc xong, lại đem toàn bộ tôm đã bóc vỏ ngâm vào nước nóng.

Kiều An Hạ liên tục quan sát hai người nhiều lần, thoạt nhìn qua, cũng không có gì khác lạ, lòng cô nổi lên chần chừ, có lẽ là do cô suy nghĩ nhiều.

Kiều An Hảo đúng là rất thích tôm, bởi vì thích cho nên đặc biệt muốn ăn, lúc người khác vẫn chưa ăn hết một nửa, cô đã ăn xong sạch sẽ.

Không được ăn đủ, cô liếm liếm môi, hai tròng mắt chuyển động, nhìn những người khác đang ăn với khí thế ngất trời, nhìn không được nuốt nước miếng vài cái.

Lục Cẩn Niên bóc hết tôm một lượt mới dừng lại, quay đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, cô gái vì ăn cay mà môi đỏ mọng, làn da trắng nõn nà lại càng thêm nổi bật, cô thấy mọi người nói chuyện phiếm, cũng không mở

miệng chen vào nói, chỉ trợn mắt thật to, nhìn chăm chăm con tôm trong tay mọi người, giống như trẻ nhỏ đòi ăn, đáng yêu nhưng rất ngoan ngoãn.

Đáy lòng Lục Căn Niên có chút buồn cười, cúi đầu che lấp đi dịu dàng trong mắt, sau đó mới nhìn cô, ôn hòa mở miệng nói: “Nhìn cái gì đấy?”

Kiều An Hảo nghe thấy giọng nói của anh, lập tức thu lại tầm mắt, nhìn anh lắc đầu.

Kiều An Hảo không nói chuyện, Triệu Manh ngồi bên cạnh cô lại hiểu rõ, trêu chọc nói: “Kiều Kiều thích nhất là tôm, chắc là ăn chưa đủ no, nên mới nhìn chăm chăm người khác.”

Bị nói trúng tim đen, mặt Kiều An Hảo lập tức đỏ lên, lắc đầu nhìn Lục Căn Niên, phản bác lại nói: “Không có.”

“Lục Ảnh đế, anh xem, Kiều Kiều nói chuyện cũng thấy lo lắng rồi.” Triệu Manh tiếp tục giễu cợt.

Kiều An Hảo lập tức đỏ mặt hơn nữa, bẹn bẹn đúng là không lường trước được mà!

Lục Căn Niên nhìn bộ dạng xấu hổ của cô, im lặng vài giây, sau đó rũ mi mắt xuống, che lại đáy mắt vừa lóe lên mà cười ôn hòa, chỉ vào những con tôm đã bóc hết vỏ trước mặt mình, giọng nói không nóng không lạnh: “Nếu thích ăn, ăn hết cả chỗ này đi.”

Kiều An Hảo giật mình, càng lắc đầu lợi hại hơn, nghĩ một đằng nói một nẻo: “Tôi đã no rồi.”

“Tôi không thích ăn lắm, cô không ăn thì tôi cũng sẽ vứt đi, nhàm chán quá nên đã ngồi bóc hết ra.” Anh thản nhiên giải thích, trực tiếp đưa phần ăn của mình cho cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 218

Nghi Can Có Mùi Yêu (6)

Tổng Tương Tư ngồi bên cạnh Triệu Manh, nghe nói như thế, không nhìn được bật cười, nhìn chăm chăm khuôn mặt nghiêng của Lục Cẩn Niên, đem tôm của chính mình đưa tới, đè thấp giọng trêu chọc nói: “Lục Ảnh đế, anh bóc thêm tôm cho tôi đi.”

Lục Cẩn Niên thản nhiên liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư vui sướng khi người khác gặp họa, vốn muốn trực tiếp bỏ qua, nhưng khóe mắt lại nhìn thấy ánh nhìn chăm chú của Kiều An Hảo vào mấy con tôm, liền giơ tay lên tiếp nhận con tôm của Tổng Tương Tư, tao nhã bóc vỏ cho nó, sau đó đưa cho Kiều An Hảo.

“Ha ha.” Trong nháy mắt, Tổng Tương Tư thu lại ồn ào trên mặt, cười lạnh nhìn Lục Cẩn Niên, đem tôm về lại phía mình, một bên bóc tôm, một bên cảm thán một câu: “Con tôm bóc ta, đúng là đùa vui nha! Một tay dầu mỡ, chặc chặc chặc... trò đùa như này là không tốt nha!”

-

Nhân viên công tác dựng bàn lên, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên ở đối diện với Kiều An Hạ, bởi vì mọi người chung quanh nói chuyện rất ro nên cũng chỉ ngẫu nhiên nghe được đối diện nói mấy câu.

Kiều An Hạ nghiêng đầu nhìn Lục Cẩn Niên lại nhìn về phía Kiều An Hảo, rốt cuộc dịch chuyển lực chú ý khỏi người anh rồi.

Thoạt nhìn Lục Cẩn Niên cũng không khác bình thường, vẫn lạnh lùng thản nhiên như trước, chỉ là không biết có phải cô bị ảo giác không, cô lại cảm thấy trên người anh bây giờ có một phần nhu hòa khó nói thành lời.

Kiều An Hạ nghe thấy một câu nói thản nhiên của anh “Tôi không thích ăn lẩu, cô không ăn thì tôi cũng sẽ vứt đi, nhàm chán quá nên đã ngồi bóc hết ra.”, sau đó nhìn thấy Lục Cẩn Niên đưa phần ăn của mình cho Kiều An Hào.

Lúc ngồi xuống, cô đã để ý đến Lục Cẩn Niên, anh vẫn chưa ăn miếng nào, cô còn buồn bực vì sao anh lại làm thế, nhưng khi thấy một màn kia, đột nhiên cô có một dự cảm mãnh liệt: “Tôm của anh, ngay từ đầu đã xác định là sẽ bóc cho Kiều An Hào ăn.”

Trong đầu Kiều An Hạ, không biết chuyện gì xảy ra, lại nhớ đến hôm ở trong phòng rửa tay đụng phải Lâm Thi Ý, cô ta đã nói với cô như này: “Vậy cô có chắc chắn, người trong lòng Lục Cẩn Niên không phải là Kiều An Hào?”

Lúc ấy, cô tin tưởng mười phần, vạn phần đều nắm chắc, Lục Cẩn Niên tuyệt đối sẽ không thích Kiều An Hào.

Nhưng hiện tại, cô không thể xác định được.

Không biết có phải vì duyên cớ gì, Kiều An Hạ càng nhìn Lục Cẩn Niên và Kiều An Hào, càng cảm thấy hai người có vấn đề.

Mấy năm nay, cô vẫn rất ngạc nhiên, người con gái mà Lục Cẩn Niên thích, rốt cuộc là như thế nào, nhưng cô chưa từng nghĩ đến đó là Kiều An Hào.

Đáy lòng cô quay cuồng, cảm giác vô cùng khó nói thành lời, cái loại nghi ngờ này, càng ngày càng nặng, đến cuối cùng, cô nhịn không được dùng sức lắc đầu.

Cho dù mấy năm nay quan hệ của Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo vẫn hòa hảo, nhưng dù sao hai người đã quen nhau lâu như vậy, hơn nữa còn có Hứa Gia Mộc, hiện tại hai người còn đóng cùng một bộ phim, thân thiết như vậy, vẫn là quá mức bình thường.

Mục đích Lâm Thi Ý nói với cô lúc trước, vì để phá hoại quan hệ chị em của các cô, cha mẹ Kiều Kiều đã mất, cô chính là người thân nhất của Kiều Kiều trên thế giới này, làm sao cô có thể nghi ngờ Kiều Kiều được đây?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 219

Nghi Can Có Mùi Yêu (7)

Kiều An Hạ nghĩ vậy, hít vào vài hơi thật sâu, sau đó để hết những ý nghĩ thất điên bát đảo ra sau đầu.

-

Kiều An Hạ ở đoàn làm phim hai ngày, ban đầu lúc đi ra trường quay còn có đôi chút hứng thú, sau khi ở đây một thời gian, ngoài tán gẫu ra không có gì khác, vì thế đến buổi chiều ngày thứ ba ở đoàn làm phim, thừa lúc Kiều An Hào không có cảnh diễn, liền túm lấy cô ấy đi dạo trong thành phố.

Sau khi cha mẹ Kiều An Hào mất, cô đều ở cùng với Kiều An Hạ, cha mẹ Kiều An Hạ đối với cô quả thực là tốt quá mức, khiến đáy lòng Kiều An Hạ không phục, thậm chí còn có một lần, hai người cùng nhau gây náo loạn, nhưng cha mẹ chỉ phạt mình Kiều An Hạ. Lúc ấy Kiều An Hạ thực sự rất tủi thân, sau này khi đã trưởng thành, đến lúc Kiều An Hạ hiểu rõ em gái của mình rất đáng thương, muốn quan tâm đến Kiều An Hào nhiều hơn thì Kiều An Hào cũng đã hiểu biết, cái gì cũng không tranh chấp âm ỉ với cô nữa, khiến cô thấy rất có lỗi với Kiều An Hào...

Bởi vậy nên mấy năm nay, Kiều An Hạ luôn bất an, cô dùng rất nhiều phương thức để bù đắp cho Kiều An Hào, cố gắng muốn giảm bớt cảm giác mắc nợ đối với em gái mình.

Cho nên lúc đi dạo phố, Kiều An Hạ nhìn thấy những quần áo xinh đẹp, liền không chút do dự mua cho Kiều An Hảo, cuối cùng, hai người rời đi đều mang theo túi lớn túi nhỏ đủ kiểu, mà tất cả đều là của Kiều An Hảo.

Kiều An Hạ và Trình Dạng hẹn nhau ăn tối, cho nên lúc bốn giờ, Kiều An Hạ lái xe trở về đoàn làm phim.

Hôm nay lại đúng là thứ sáu, rất nhiều người tan tầm giờ này, bình thường năm giờ đường mới bị tắc, hiện tại đã rối tinh rối mù không nhúc nhích được.

Kiều An Hạ nôn nóng, bị rơi vào tình hình này, không nhịn được tức giận, Kiều An Hảo đã quen với tính tình này của chị mình, nên vẫn bình tĩnh ngồi ở ghế lái phụ, cầm di động nghịch. Sau đó, Kiều An Hạ lại phanh gấp lại, thấp giọng chửi thề hai câu, Kiều An Hảo không nhịn được liền ngẩng đầu cười nói: “Chị, chị có thể bình tĩnh được không?”

Kiều An Hạ hừ một tiếng, không nói gì, thấy tình hình xe cộ phía trước giãn ra một chút, về mặt cô mới thư thả hơn.

Kiều An Hảo vẫn xem di động này giờ, nên thấy hơi say xe, đơn giản là buông di động ra, chủ động tìm đề tài: “Chị, chị và Trình Dạng qua lại thấy thế nào?”

“Tạm được.” Kiều An Hạ suy nghĩ một chút rồi trả lời.

“Lần nào cũng tạm được, chị tính thử xem, từ hồi trung học đến giờ có bao nhiêu bạn trai? Nên tìm một người thích hợp với chị, đối tốt với chị, sau đó kết hôn đi, hai bác thấy chị thế này cũng vội muốn chết.”

“Kiều Kiều, bọn họ làm phiền chị, em cũng muốn theo chân bọn họ làm phiền chị đúng không...” Kiều An Hảo chưa nói hết, đột nhiên cô hô lên: “Kiều Kiều, cẩn thận!”

Theo sau đó, không chờ Kiều An Hào kịp phản ứng, xe của Kiều An Hạ đã hung hăng chồm lên đằng trước, đâm vào đuôi xe của người ta.

-

Trình Dạng nhận được điện thoại của Kiều An Hạ, lúc này, anh đang ngồi thảo luận kịch bản cùng Lục Căn Niên, Tổng Tương Tư, nhà sản xuất Tôn và đạo diễn.

Trình Dạng cầm lấy điện thoại, nhìn thấy màn hình hiện tên Kiều An Hạ, liền quay lại nói với mọi người một câu: “Thật xin lỗi”, sau đó đứng dậy, nghe điện thoại: “Hạ Hạ, có chuyện gì vậy?”

“Cái gì, xảy ra tai nạn sao?”

Lục Căn Niên ngồi trên sofa, nghe thấy vậy liền lơ đãng nhíu mày.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 220

Nghi Can Có Mùi Yêu (8)

“Cái gì, xảy ra tai nạn sao?”

Lục Cẩn Niên ngồi trên sô pha, nghe thấy vậy liền lơ đãng nhíu mày.

Buổi chiều, Kiều An Hảo đi cùng với Kiều An Hạ...

Đáy mắt Lục Cẩn Niên lạnh lẽo, xẹt qua chút lo lắng, cả người căng thẳng không ít, tập trung chú ý, nghe thấy âm thanh dịu dàng của Trình Dạng: “Có bị làm sao không? Bị đâm rất nghiêm trọng...”

Trình Dạng vừa mở cửa phòng đi ra ngoài, thuận tay đóng cửa, ngăn cách âm thanh của anh, trán Lục Cẩn Niên càng nhăn lại nhiều hơn, suy nghĩ trở nên hỗn loạn.

Đạo diễn cũng không bởi vì Trình Dạng rời đi mà hoảng thảo luận lại, miệng lưỡi vẫn thao thao bất tuyệt như trước, Lục Cẩn niên vẫn bình tĩnh ngồi trên sô pha, tầm mắt lại nhìn ra bên ngoài cửa sổ, thoạt nhìn như là đang chăm chú nghe ý kiến của đạo diễn, thực ra là lòng anh đang nhấp nhô không yên.

Đạo diễn nói nhiều có chút mệt mỏi, cuối cùng ngừng lại, đối diện với Lục Cẩn Niên, mở miệng hỏi một câu: “Ông Lục, ông xem kịch bản nên sửa như thế nào?”

Lục Cẩn Niên không phản ứng gì, hai mắt vẫn gắt gao nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ.

Đạo diễn bưng chén trà trên bàn lên, uống một ngụm, thấy Lục Cẩn Niên không nói gì, mở miệng lần nữa, hô một tiếng: “Ông Lục?”

Tổng Tương Tư nhíu mày, nghiêng đầu, thấy Lục Cẩn Niên đang ngẩn người, vì thế liền vươn tay, đẩy cánh tay của anh, nhẹ nhàng nói: “Nghĩ cái gì vậy? Đạo diễn đang hỏi anh đấy?”

Lục Cẩn Niên “ừm” một tiếng, khôi phục lại tinh thần, trừng mắt nhìn phía trước, sau đó thu hồi lại tầm mắt, mới vừa rồi anh chỉ lo suy nghĩ Kiều An Hạ bị tai nạn, lúc đó Kiều An Hào có ở trên xe không, có bị thương không, cho nên không hề nghe thấy đạo diễn nói một chữ nào, hiện tại lại hỏi anh, anh làm sao biết được?

Ánh mắt anh thản nhiên quét một vòng qua những người đang ngồi trong phòng, bình tĩnh gật đầu một cái, suy nghĩ xong, lại mở miệng nói một câu “rất tốt”, sau đó lấy điện thoại trong túi ra, muốn gọi cho Kiều An Hào một cuộc điện thoại, cuối cùng lại thấy Trình Dạng vừa ra ngoài nghe điện thoại quay trở lại.

“Thật xin lỗi, An Hạ xảy ra chuyện, lại không mang theo giấy tờ, cảnh sát giao thông muốn kiểm tra, cho nên tôi phải đến đó một chuyến.” Trình Dạng mở miệng nói.

“Tai nạn giao thông, có nghiêm trọng không?” Tổng Tương Tư quan tâm hỏi một câu.

“Không có vấn đề gì lớn.”

Trình Dạng trả lời, khiến cho Lục Cẩn Niên dùng sức mím môi, cầm lấy di động trong tay, vô thức nắm chặt lại, không có vấn đề gì lớn... Cái gì gọi là không có?

Lục Cẩn Niên quay đầu, nhìn thoáng qua áo khoác của Trình Dạng, lạnh nhạt đứng dậy, cũng xách áo khoác của mình lên: “Vừa đúng tôi cũng có chút việc, cũng muốn trở về thành phố, trợ lý lại đem xe đi rồi, cậu tiện đường cho tôi đi nhờ đi.”

Trình Dạng và Lục Cẩn Niên từ trong đi ra, Trình Dạng lấy ra chìa khóa xe, lúc chuẩn bị lên xe, Lục Cẩn Niên lại mở miệng nói: “Chìa khóa đâu, đưa tôi đi.”

Trình Dạng lặng đi một chút, cũng không phản đối, đưa chìa khóa xe của mình cho Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên vừa khởi động xe, vừa hỏi: “Nơi xảy ra tai nạn ở đâu?”

“Phía nam Tứ Hoàn...”

Lời của Trình Dạng còn chưa dứt, Lục Cẩn Niên đã đạp chân ga, tốc độ cực nhanh, đánh tay lái, phóng xe đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 221

Nghi Can Có Mùi Yêu (9)

Kiều An Hảo theo đà quán tính đổ người về phía trước, cũng may có thắt dây nịt an toàn nên không bị va đập vào kính chắn gió đằng trước. Cô còn chưa hoàn hồn, vừa ngồi vững vàng liền quay sang phía Kiều An Hạ: “Chị không sao chứ?”

Kiều An Hạ hai tay giữ lái, thở hỗn hển mấy lần mới ổn định được thần trí, lắc đầu với Kiều An Hảo: “Chị không sao.”

Sau đó cô ngẩng đầu lên, thấy chiếc xe bị mình tông vào phần đuôi xe là một chiếc Audi A4L màu đỏ.

Kiều An Hảo xuống xe trước, nhìn thoáng qua tình trạng phần đuôi xe bị tông, xem như vẫn ổn, chỉ có điều hộp bảo vệ bị móp hấn vào trong.

Kiều An Hạ tắt máy xuống xe, không quét mắt về phần đuôi xe, trực tiếp đi thẳng ra đằng trước xe Audi A4L, gõ vào cửa sổ xe. Đợi cho xe hạ cửa xuống, trước tiên Kiều An Hạ nói lời xin lỗi với chủ xe, rồi mới đặt câu hỏi: “Chúng ta tự thỏa thuận hay báo cảnh sát?”

Chủ xe Audi A4L là một cô gái trẻ hơn hai mươi tuổi, ăn mặc thời trang, mái tóc uốn dài. Có thể bị dọa do đột ngột bị tông từ đằng sau, nên sắc mặt cô có chút trắng bệch. Cô cũng không nhìn vào tình hình đuôi xe, nhẹ nhàng lịch sử nói: “Tôi đã báo cảnh sát. Về phần sửa xe thì theo bảo hiểm đi.”

Kiều An Hạ cười vô tư, liền lấy danh thiếp trong túi đưa cho chủ xe: “Đây là thông tin liên hệ của tôi.”

Cảnh sát nhanh chóng đến chụp hình hiện trường, rồi lấy thông tin của hai chủ xe, ghi lại biển số và kiểm tra giấy phép.

Kiều An Hạ lục lọi trong túi mới nhớ ra giấy tờ xe để trong một cái túi khác đặt ở phòng khách sạn của Trình Dạng, nên đành phải đánh một cuộc gọi gấp đến cho anh.

Chủ xe Audi dường như đang rất vội, đợi cảnh sát giao thông xử lý xong, lập tức lái xe rời đi.

Anh cảnh sát còn có chuyện khác phải xử lý, nên tạm thời để Kiều An Hạ và Kiều An Hào đứng tại chỗ chờ.

Khoảng hơn 40 phút, Kiều An Hạ chơi bắn gạch sạch sẽ không còn một mống, nhàm chán ngẩng đầu nhìn qua gương chiếu hậu, đúng lúc trông thấy bóng dáng xe của Trình Dạng từ xa đang vọt tới với tốc độ cực nhanh.

(Đại khái trò bắn gạch như thế này nè. Ai rảnh thì chơi thử. <http://vi.flashgamehq.com/flash-game/diandiandouble-pung>)

“Trình Dạng tới rồi.” Kiều An Hạ vừa nói vừa ra khỏi xe.

Xe Trình Dạng vừa đỗ vững chắc ngay sau xe của Kiều An Hạ, cửa bên tay lái mở ra, nhưng bước xuống lại là Lục Căn Niên.

Mặc dù từ lúc bị Lục Căn Niên từ chối, Kiều An Hạ không còn hăng hái bắt chuyện với anh nữa, nhưng bây giờ thấy anh lái xe của Trình Dạng tới, bèn cau mày nghi ngờ hỏi: “Lục Căn Niên, tại sao là anh?”

Kiều An Hào ngồi trong xe nghe được tên Lục Căn Niên, liền dời mắt khỏi điện thoại, quả thật thấy anh đang đứng bên ngoài, đành cắn môi, mở

cửa xe bước xuống.

Dien đàn l. q. d chấm cơm. Lúc này Trình Dạng cũng đã ra khỏi xe, cầm trong tay giấy tờ xe của Kiều An Hạ đi tới, ôn hòa thay Lục Cẩn Niên giải thích cho câu hỏi của Kiều An Hạ: “Xe anh Lục bị trợ lý lái đi rồi, anh ấy có việc vào nội thành nên anh tiện đường cho anh ấy quá giang.”

Trình Dạng nói xong, ngoảnh đầu sang Lục Cẩn Niên: “Anh Lục, hay là anh lái xe của tôi đi? Tôi lái chiếc này đưa hai người họ về đoàn phim.”

Từ lúc Kiều An Hảo xuống xe, ánh mắt Lục Cẩn Niên vẫn luôn dừng lại trên người cô. Nghe thấy lời của Trình Dạng, vẻ mặt anh mới khẽ thay đổi, chăm chăm quan sát Kiều An Hảo thêm một lúc để chắc chắn rằng cô không có việc gì, mới quay sang Trình Dạng lắc đầu: “Không cần, tôi bắt taxi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 222

Nghi Can Có Mùi Yêu (10)

Sau đó, Lục Căn Niên liền xoay người đến bên ven đường, vẫy tay hai cái liền có chiếc taxi trống tấp vô. Anh khom người vào trong xe và nhanh chóng biến mất nơi dòng xe cộ đông đúc.

Từ lúc anh xuất hiện, cho đến lúc rời đi, tuy chỉ ngăn ngụt vài phút, không nói một lời, tựa như thật sự có việc trong thành nên chỉ đi kén một đoạn thôi.

-

Buổi chiều vốn dĩ Kiều An Hảo có cảnh quay, nên phải chạy về đoàn phim, với lại cô cũng không muốn làm kỳ đà cản mũi hai người Trình Dạng và Kiều An Hạ, vì thế ba người liền chia tay nhau. Trình Dạng định chờ Kiều An Hạ đi dùng bữa tối theo như kế hoạch ban đầu, nhưng gặp chiếc xe của cô nàng trông khá thê thảm nên đành quay về khu sơn trang.

Sau bữa tối, Kiều An Hảo liền đi đến trường quay, hóa trang và thay trang phục. Mọi thứ đã được chuẩn bị chuẩn bị xong xuôi thì còn nửa tiếng nữa là tới giờ quay.

Nhân viên công tác đang chuẩn bị đạo cụ, trường quay bận rộn lui tới những người, các diễn viên khác thì vẫn còn đang hóa trang. Triệu Mạnh đầu bụng đã đi giải quyết, Kiều An Hảo một mình bơ vơ buồn chán nên đi dạo xung quanh phim trường.

Sơn trang là khu du lịch vùng ngoại ô nổi tiếng, phong cảnh hữu tình, buổi tối được lên đèn thì trông càng lộng lẫy hơn. Kiều An Hảo giẫm lên con đường sỏi lát đá, lang thang không mục đích. Khi tới ngôi đình giữa hồ, Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên đứng một mình trong đình, đang trông ra chum đèn neon đối diện như đang suy tư điều gì đấy.

Tối nay Lục Cẩn Niên cũng có cảnh diễn, vì vậy anh đã từ thành phố trở về gấp, nên Kiều An Hảo không ngạc nhiên.

Kiều An Hảo dừng chân, nhìn bóng lưng Lục Cẩn Niên rồi ngập ngừng do dự, nhưng vẫn quyết định cất bước từ từ lên từng bậc thang, đi vào đình.

Lục Cẩn Niên dường như nhận thức được có người tới gần, anh quay đầu liền thấy Kiều An Hảo. Sau vài giây sửng sốt, anh liền nhanh chóng dập tắt đèn thuốc trong tay.

Nếu đổi thành trước kia, Kiều An Hảo tuyệt đối không dám chủ động tiến đến gần Lục Cẩn Niên. Có lẽ do vài ngày ở cạnh anh lúc anh bị thương, khiến cho mối quan hệ giữa anh và cô không còn căng thẳng lạnh nhạt nữa, giống như thời trung học ấy, tuy không thể xem là nói năng thoải mái nhưng khi gặp nhau thì có thể trao đổi đôi lời.

Kiều An Hảo đứng cách Lục Cẩn Niên một khoảng cách nhất định rồi dừng lại, sau đó mân mê làn váy e ngại, nghiêng đầu cười với Lục Cẩn Niên, cất giọng êm dịu: “Anh hóa trang xong rồi?” forum le quy don.

Lục Cẩn Niên có vẻ khá bất ngờ khi Kiều An Hảo chủ động đến gần mình, khẽ xúc động một chút nhưng rất nhanh liền gạt đầu, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, một lúc lâu sau mới bổ sung thêm: “Đàn ông hóa trang nhanh.”

Mặc dù anh chỉ trả lời năm chữ, nhưng Kiều An Hảo cũng ngọt ngào trong lòng, hồi tưởng như trở về thời trung học lúc cô thường xuyên ở trong khuôn viên trường nơi anh thường đi dạo, chỉ để chạm mặt anh và lên tiếng

chào hỏi anh một tiếng, nghe được anh đáp lời thôi là lòng cô liền kích động đập thành thịch như bây giờ.

“Nhưng mà anh có gương mặt hút người thế kia, dù không hóa trang cũng vẫn sáng chói cả đêm.”

Lục Căn Niên cong môi cười, quay đầu lại ngắm tháp đèn, rồi lại như lơ đãng nhìn sang Kiều An Hảo hỏi han: “Hồi chiều nghe Trình Dạng nói cô và Kiều An Hạ gặp tai nạn xe?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 223

Nghi Can Có Mùi Yêu (11)

Kiều An Hảo ngoảnh lại: “Chỉ tông phần đuôi xe thôi.”

Nghे lời Kiều An Hảo, Lục Căn Niên không nóng vội hỏi: “Người không sao chứ?”

“Không sao.” Kiều An Hảo chớp mắt, quay đầu theo hướng Lục Căn Niên nhìn, phát hiện bóng đèn pha đối diện từ góc độ này nhìn sang quả thật lung linh như một bức tranh ảo mộng.

Kiều An Hảo ngẫm thật lâu mới nhớ tới vết thương sau lưng của Lục Căn Niên, bèn nhẹ giọng hỏi: “Còn anh?”

“Hả?” Lục Căn Niên hỏi ngược lại.

“Sau lưng anh bị thương mà? Đã khỏi chưa?”

“Tốt rồi.” Lục Căn Niên điềm đạm, không thể hiện chút cảm xúc.

Kiều An Hảo trầm mặc một hồi, nghĩ tới Lục Căn Niên đã cứu mình dẫu vì Hứa Gia Mộc, nhưng cô vẫn chưa nói lời cảm ơn với anh, do đó liền mở miệng nhẹ nhàng: “Cám ơn anh.”

Lục Căn Niên đương nhiên biết tại sao Kiều An Hảo lại nói cảm ơn, anh không nói gì, cũng không nhìn cô, tư thái ưu nhã đứng một bên lẳng lẳng

trông ra xa nhìn chùm đèn, khóe môi gợi lên nụ cười rất nhẹ thật lâu, rồi mới nói: “Không có chi.”

Thật lâu sau Kiều An Hảo mới nghe Lục Cẩn Niên bảo “Không có chi”, cũng không nói tiếp, tựa hai tay lên lan can trắng, ngھnh cổ nhìn chùm đèn chiếu sáng trên cao rồi cong môi nở nụ cười.

Gió đêm ăm ắp, ánh đèn rực rỡ, không gian yên tĩnh. Hai người dù không ai lên tiếng, nhưng đáy long đều có một niềm hạnh phúc không thể diễn tả và sự thỏa mãn bao quanh.

Không biết qua bao lâu, Lục Cẩn Niên mới thu hồi tầm mắt, nhẹ nhàng nhắc nhở: “Gần tới giờ quay rồi, đi thôi.”

Kiều An Hảo gật đầu, quay người đi trước.

Lục Cẩn Niên đi ngay sau Kiều An Hảo, tốc độ vừa phải không nhanh không chậm.

Hai người sóng bước trước sau, không nhiều ngôn từ, bước đi trên con đường quanh co sỏi đá, nhưng lại toát ra một vẻ đẹp động lòng.

-

Quay về trường quay, Kiều An Hảo mới biết Trình Dạng và Kiều An Hạ đã từ nội thành trở về.

Vì phải lập tức quay, nên đạo diễn bảo bọn họ đi qua nghe giải thích những điểm chính khi quay, vì vậy Kiều An Hảo không kịp chào hỏi Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ vốn đang vừa tán gẫu về cảnh quay của phim vừa đùa giỡn với Trình Dạng, tới lúc Trình Dạng hết thời gian rảnh, lại thấy Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên một trước một sau từ trong rừng đi ra. Cô tức khắc ngậy

người phân tâm, không còn lọt vào tai những gì Trình Dạng đang hăng hái huyền thuyên không ngừng bên cạnh.

-

Cảnh quay tối nay là Tổng Tương Tư, Lục Cẩn Niên và một số diễn viên quan trọng trong phim sẽ thưởng thức điệu nhảy mà Kiều An Hảo bỏ tâm huyết tập luyện cho cuộc họp hàng năm của công ty, xem như là tiết mục văn nghệ.

Yêu cầu của kịch bản là điệu nhảy của Kiều An Hảo rất đẹp, tất cả mọi người đều nhìn đến thất thần. Duy chỉ Lục Cẩn Niên là nhận được tin nhắn của cô gái đã từng yêu, phân vân chưa quyết định nên lơ đãng, cuối cùng tới màn đặc sắc nhất trong vũ điệu của Kiều An Hảo thì anh lại xoay người rời đi.

Kiều An Hảo có học qua vũ đạo, mấy năm nay cũng chưa bị lục nghề, giáo viên dạy nhảy của đoàn phim đã sớm bắt tay vào dạy cô phần nhảy của tối nay, động tác không khó, cho nên đối với cô chỉ là chuyện nhỏ như con thỏ.

Theo chỉ đạo của đạo diễn, mọi người đều nhập vai, tất cả mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 224

Nghi Can Có Mùi Yêu (12)

Kiều An Hảo mặc váy đỏ, bước chân trần, đứng trên sàn đá cẩm thạch trắng tung tang nhảy múa.

Đạo diễn bố trí bối cảnh rất đẹp, phía sau là cửa sổ sát đất, bên ngoài khung cửa lung linh ánh sáng đèn, rèm cửa màu trắng, bức tường trắng, ngay cả sàn nhà cũng trắng. Chỉ duy nhất chiếc váy của Kiều An Hảo là màu đỏ, tương phản sắc nét, làm bật lên kỹ thuật nhảy của Kiều An Hảo đặc biệt bắt mắt.

Để Kiều An Hảo nhập tâm hơn vào phần vũ đạo, ông còn cố ý bật thêm nhạc nền.

Toàn bộ trường quay, ngoại trừ tiếng nhạc tuyệt vời, thì không còn những âm thanh khác.

Nhún chân, đá cao, rồi bay vút lên. Bộ cánh đỏ lay động, làn váy xòe tung bay phấp phới.

Cô không mang giày, đôi chân xinh xắn nổi bật dưới chiếc váy đỏ, trắng tinh từa sử.

Lục Căn Niên đứng bên cạnh Tống Tương Tư, lấy điện thoại di động ra, giả vờ như đang xem tin nhắn, sau đó có chút thấp thỏm nhìn về hướng

Kiều An Hảo, kết quả lúc nhìn Kiêu An Hảo đang múa trước cửa sổ, ánh mắt anh vụt lên một cái.

Vốn là Lục Cẩn Niên cúi xuống nhìn điện thoại một lần nữa, nhưng thật ra là nhìn chăm chăm vào dáng nhảy xinh đẹp của Kiêu An Hảo, thậm chí lúc này trong đầu đã quên mình đang quay phim. Trong cơ thể có một cỗ khô nóng không nói thành lời đang quay cuồng.

Ở phía xa, đạo diễn đang theo dõi, nhìn thấy một màn như vậy, chân mày cau lại, nghĩ rằng Lục Cẩn Niên tạm thời tăng thêm diễn xuất, bởi vậy không kêu lên “Cắt”.

Nhưng mà đã qua một lúc lâu, Lục Cẩn Niên vẫn không phản ứng như cũ.

Tổng Tương Tư đứng bên người Lục Cẩn Niên, cảm thấy người đàn ông bên cạnh mình đã một lúc lâu rồi chưa có động tĩnh gì, cô mờ hồ cảm thấy không bình thường, quay đầu nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, phát hiện ra anh vậy mà đang thất thần, sau đó theo bản năng liếc mắt về phía đạo diễn, thấy ông ta cau mày, giống như đang bực mình.

Ánh mắt Tổng Tương Tư khê động, giả vờ như không cần thận, đưa tay ra, sau đó cốc nước trong tay rơi “Ba” trên mặt đất. vỡ tan tành.

Nghe tiếng vỡ vụn, Lục Cẩn Niên bừng tỉnh.

Đạo diễn không thể nhịn được nữa, liền hô “Cắt”.

Tổng Tương Tư không đợi đạo diễn trách móc, trên mặt mang theo nụ cười, tự nhiên thoải mái nói: “Thật ngại quá, vừa rồi thất thần, làm lại một lần nữa đi, tôi cam đoan sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn nữa.”

Thái độ của Tổng Tương Tư thật tốt, đạo diễn cũng không nói gì nữa, ý bảo nhân viên làm việc đi đến trang điểm lại.

Tổng Tương Tư thừa lúc hỗn loạn, hơi nghiêng nghiêng đầu, thấp giọng nhắc nhở bên tai Lục Căn Niên một câu: “Lục đại ảnh đế, tuy rằng kỹ thuật nhảy của Kiều An Hảo thật sự rất đẹp, nhưng mong anh nhớ kỹ, bây giờ đang ở chỗ quay phim, chẳng lẽ anh muốn cho cả nhóm làm phim biết, anh có tình ý với Kiều An Hảo sao?”

Lời nói của Tổng Tương Tư nhanh chóng rõ ràng, cô nói xong liền xoay người, tránh ra.

Về mặt Lục Căn Niên không thay đổi nhiều, nhưng trong lòng âm thầm có chút sợ hãi.

Anh vậy mà quên mình còn đang quay phim, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo ra thần không tính, thậm chí cơ thể còn có cảm giác... Nếu như không phải vừa rồi Tổng Tương Tư phản ứng nhanh làm rơi cốc nước, chỉ sợ thật sự theo như lời cô, anh cứ như vậy, trước mặt toàn bộ người trong nhóm làm phim, để lộ ra lòng mình...

Mấy năm nay, anh vẫn cho rằng mình che dấu rất tốt, nhưng đến bây giờ anh mới phát hiện, thì ra, anh đã đánh giá quá cao tính tự chủ của mình, hoặc là nói, cho tới bây giờ anh đối với người phụ nữ Kiều An Hảo kia, không hề có sức chống cự.

Lục Căn Niên nhắm mắt lại, âm thầm hít một hơi, muốn đè xuống sự hoang mang cùng khô nóng trong cơ thể mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 225

Nghi Can Có Mùi Yêu (13)

Kỹ thuật nhảy của Kiều An Hảo lúc này rất đẹp, dường như sự chú ý của mọi người cũng đặt ở trên người của cô, cho nên cũng không có quá nhiều người chú ý Lục Cẩn Niên thất lễ.

Không có nhiều người, cũng không có nghĩa là không có ai, lúc quay phim, Kiều An Hạ đã nhìn rõ ràng phản ứng của Lục Cẩn Niên vào trong mắt.

Lúc này rõ ràng Lục Cẩn Niên đang ngăn người nhìn Kiều An Hảo nhảy, hơn nữa ánh mắt anh nhìn Kiều An Hảo rất nóng bỏng, phảng phất như có thứ gì, hừng hực thiêu đốt trong mắt.

Mấy ngày trước Kiều An Hạ đã đề xuống nghi ngờ, lại một lần nữa tràn ngập cả đầu óc.

Sau khi Kiều An Hảo đã dặm lại lớp trang điểm, lúc uống nước, không cẩn thận đổ nước vào tay, cô nhìn thấy túi của mình để bên cạnh Kiều An Hạ, mở miệng nói: "Chị, lấy khăn giấy giúp em."

Kiều An Hạ bình tĩnh, ánh mắt trong suốt không nhìn thấy điều gì, mở túi Kiều An Hảo ra, lúc tìm kiếm khăn giấy, lại thấy được một bình thuốc nhỏ quen mắt, trong nháy mắt cả người cô sửng sốt.

"Chị? Tìm thấy không?"

Giọng nói Kiều An Hảo truyền đến lần nữa, Kiều An Hạ lập tức phục hồi tinh thần, đưa khăn giấy cho Kiều An Hảo, sau đó lại nhìn lướt qua bình thuốc nhỏ trong túi xách của Kiều An Hảo, mới giả bộ không nhìn thấy đưa tay, kéo khóa kéo túi của Kiều An Hảo.

Cái bình thuốc nhỏ, cô biết, đó là của Lục Cẩn Niên.

Cô biết, là do hai năm trước, kết thúc quay phim, cô uống không ít rượu, ngồi xe của trợ lý Lục Cẩn Niên lái về nhà, sau đó thấy trợ lý Lục Cẩn Niên đưa thuốc này cho Lục Cẩn Niên, dặn dò anh buổi tối nhớ thoa vết thương trước ngực.

Lúc ấy cô tò mò, lăm mồm hỏi một câu, trợ lý Lục Cẩn Niên nói cho cô biết nói, đó là thuốc liền sẹo rất thần kỳ, mua ở Vân Nam.

Cô lại thuận miệng hỏi, có thể mua được ở đâu, cô cũng muốn mua.

Trợ lý của Lục Cẩn Niên nói cho cô biết, thuốc đó, có lẽ ở Bắc Kinh này, chỉ có mình Lục Cẩn Niên có.

Chỉ có Lục Cẩn Niên có, nhưng bây giờ Kiều An Hảo cũng có... Kiều An Hảo chưa từng đến Vân Nam, cũng không thể nào mua được bình thuốc đó, cho nên thuốc của cô, chỉ có thể từ Lục Cẩn Niên mà ra...

Kiều An Hạ càng nghĩ, đáy lòng càng hoảng sợ, hiện trường quay phim cách đó không xa đã bắt đầu quay cảnh thứ hai, nhưng cô lại đứng ngồi không yên, tùy tiện tìm cớ nói với Trình Dạng rồi đến phòng vệ sinh.

Đứng trước bồn rửa mặt, Kiều An Hạ bắt đầu suy nghĩ, trong đầu từ từ nhớ lại những chuyện phát sinh gần đây, sau đó đáy lòng có một luồng dự cảm mãnh liệt, nói cho cô biết, rất có thể Kiều An Hảo chính là cô gái mà Lục Cẩn Niên vẫn yêu mấy năm nay.

Kiều An Hạ nghĩ đến linh cảm của mình, thì lập tức hai tay hoảng sợ chống trên bồn rửa mặt, cúi đầu, nhìn rãnh nước, ngẩn người.

"Cô Kiều?"

Kiều An Hạ nghe thấy tên của mình, quay đầu, thấy là trợ lý của Lục Căn Niên đi ra từ phòng vệ sinh nam, cô vội vàng thu hồi vẻ mặt hoảng loạn của mình, cười cười nhìn về phía trợ lý của Lục Căn Niên, sau đó vừa rửa tay, vừa làm bộ như thuận miệng hỏi: "Anh trở về nội thành từ lúc nào?"

"Nội thành? Cái gì nội thành? Tôi không có đi, buổi chiều tôi ngủ trong khách sạn." Vẻ mặt trợ lý không hiểu trả lời.

"Vậy sao? Có thể là tôi nhớ nhầm." Ánh mắt Kiều An Hạ nhìn về phía trợ lý cười cười.

"Vậy không có chuyện gì nữa, tôi đi trước." Trợ lý nói.

Kiều An Hạ gật đầu, gương mặt mỉm cười nhìn trợ lý rời đi, sau đó tay phải chột nắm chặt bồn rửa tay.

Vốn dĩ buổi chiều trợ lý không có lái xe đi ra ngoài, thế nhưng Lục Căn Niên lại nói với Trình Dạng rằng trợ lý lái xe của anh đi, nên anh muốn đi nhờ xe...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 226

Nghi Can Có Mùi Yêu (14)

Vốn dĩ buổi chiều trợ lý không có lái xe đi ra ngoài, thế nhưng Lục Căn Niên lại nói với Trình Dạng rằng trợ lý lái xe của anh đi, nên anh muốn đi nhờ xe...

Rõ ràng anh nói dối. . . Nhưng mục đích anh nói dối để làm gì?

Trong công ty Hoàn Ảnh Truyền Thông, cô thuận miệng nói một câu Kiều An Hảo thích ăn tôm, buổi tối Lục Căn Niên mời cả đoàn quay phim ăn tôm.

Hôm xảy ra tai nạn xe, trước tiên anh và Trình Dạng cùng chạy tới hiện trường, quan sát Kiều An Hảo một hồi, rồi không nói tiếng nào đón xe rời đi.

Còn buổi tối, lúc Kiều An Hảo múa, anh nhìn chăm chăm Kiều An Hảo đến xuất thần, còn trong túi xách của Kiều An Hảo có bình thuốc nhỏ. . .

Kiều An Hạ dùng sức nắm chặt bồn rửa mặt, đến mức đầu ngón tay cũng trắng bệch, trong ngực lại nổi lên một sự khó chịu.

Nếu mà nói dự cảm trong đầu cô vừa rồi chẳng qua là trực giác lung tung của phụ nữ, vậy thì bây giờ, mặc dù Kiều An Hạ không nắm chắc một trăm phần trăm, nhưng cũng có chín mươi phần trăm, Kiều An Hảo chính là

người mà Lục Căn Niên yêu nhiều năm như vậy, thủy chung cũng không hề muốn từ bỏ!

Lại là Kiều An Hào, lại là Kiều An Hào. . .

"Hạ Hạ? Hạ Hạ?" Kiều An Hạ mơ hồ nghe giống như có người gọi mình, cô mờ mịt nâng mắt lên, nhìn về người trước mặt, một lúc có hơi không phản ứng kịp.

Trình Dạng nhíu mi, nắm lấy bả vai Kiều An Hạ, giọng nói khẩn trương: "Hạ Hạ, em không thoải mái chỗ nào sao?"

Kiều An Hạ liếc mắt nhìn tay đặt trên bả vai, ngẩng đầu lên lần nữa, nhìn về người trước mặt, sau đó mới từ từ phục hồi tinh thần lại, nhìn Trình Dạng lắc đầu, nói: "Em không sao."

Trình Dạng đưa tay sờ trán Kiều An Hạ, nhiệt độ bình thường, trong lòng lo lắng mới dần bình tĩnh lại, vẫn hơi không yên lòng quan tâm hỏi một câu: "Sao sắc mặt em lại có vẻ không tốt?"

Kiều An Hạ miễn cưỡng nở một nụ cười, sau đó sà vào lòng của Trình Dạng, nhắm mắt lại, yên lặng một hồi, mới nhỏ giọng yếu ớt nói: "Em hơi mệt mỏi, chúng ta trở về nghỉ ngơi đi."

"Được." Trình Dạng nhanh chóng đồng ý, ôm lấy Kiều An Hạ, xoay người đi ra khỏi phòng vệ sinh, đi được một đoạn, chợt Trình Dạng lại hỏi một câu: "Hạ Hạ, em thực sự không sao chứ? Có chỗ nào không thoải mái thì phải nói với anh, anh đưa em đi gặp bác sĩ."

Trong lòng Kiều An Hạ nổi lên một tia ấm áp, lắc đầu với Trình Dạng, lời nói dối mang theo vài phần nũng nịu: "Có lẽ là em đến tháng, vừa rồi bụng hơi đau một chút, thật sự không có chuyện gì."

Lâm Thi Ý chưa tốt nghiệp cấp ba, thì đã thôi học, lúc đầu còn là một cô gái bình thường, dựa vào vẻ ngoài và vóc dáng đẹp, nên có không ít đại gia lắm tiền, có cuộc sống xa hoa bao nhiêu người hâm mộ, năm cô ta mười chín tuổi, cô ta may mắn gặp được một người làm bên truyền thông trong một bữa tiệc, mặc dù người đó đã năm mươi tuổi nhưng Lâm Thi Ý lại ảo tưởng mình có thể trở thành người có tiếng tăm và quyền lực, vì thế cuối bữa tiệc ngày hôm đó vụng trộm nhét số điện thoại của mình vào trong tay người đàn ông năm mươi tuổi đó.

Cũng chính nhờ sự chủ động cho số điện thoại của Lâm Thi Ý, đã hoàn toàn mở ra cuộc sống của cô ta trong giới giải trí.

Từ mười chín tuổi đến hai mươi bảy tuổi, trong thời gian tám năm này, sự nghiệp của Lâm Thi Ý trong giới giải trí, vẫn luôn trong trạng thái đi lên.

Đương nhiên, kim chủ ở sau lưng của cô ta, cứ tiếp tục thay đổi người khác, hơn nữa còn ngày càng lợi hại.

Dù sao, tham gia vào trong giới này, đa phần, không liên quan đến thực lực, mà là nhờ hậu thuẫn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 227

Nghi Can Có Mùi Yêu (15)

Lâm Thi Ý thật sự rất ghét Tổng Tương Tư, ban đầu cô ta cũng cố gắng so tài với Tổng Tương Tư, nhưng mà con người Tổng Tương Tư này cũng quá quái dị, nghe nói cô ta một thân thanh cao trong giới giải trí, nhưng có chuyện gì tốt cô ta cũng có được, lại dường như không có người chống lưng, nhưng nói cô ta có chỗ dựa, thì nhiều năm như thế này lại không hề lộ ra bất cứ vết tích gì.

Trong giới giải trí đều nói Tổng Tương Tư là nữ diễn viên thiên tài trăm năm khó gặp, Lâm Thi Ý có đấu thế nào cũng đấu không lại Tổng Tương Tư, cuối cùng đành biết điều mà nhận thua.

Trừ Tổng Tương Tư ra, trong tám năm, Lâm Thi Ý không ngừng dùng thủ đoạn, dù dựa vào nam minh tinh để lôi kéo sự chú ý, hay là uy hiếp đâm lên đối thủ nữ của mình, nói tóm lại, cô ta lên như điều gặp gió, cho đến khi Kiều An Hảo giành được vai nữ phụ của cô ta trong "Khuynh Thành Thời Gian", thì cô ta mới bắt đầu gặp xui xẻo.

Chuyện xích đu vẫn khiến cho cô ta lo lắng, bất phóng túng đi rất nhiều, cũng khiếm tốn rất nhiều, kết quả, cô ta phát hiện, vận khí của mình không hề có dấu hiệu chuyển biến tốt, mấy ngày nay không giải thích được, những lời mời trước đây của cô ta đều bị hủy, thậm chí trong một lần phỏng vấn, cô ta cố ý để lộ ra áo lót, hở nửa bầu ngực, muốn mượn động tác nhỏ này, để được đăng lên weibo, kết quả đám phóng viên vẫn luôn để ý loại scandal này, lại không hề chụp ảnh của cô ta.

Lâm Thi Ý cảm giác được nguy cơ trong sự nghiệp của mình, cho nên liền nghĩ cách lấy lòng những người có tiếng trong giới giải trí mà mình biết, ai ngờ kết quả là không biết có phải những người đó đều thống nhất với nhau không, mà toàn bộ đều tránh mặt cô ta.

Lâm Thi Ý tham gia trong giới giải trí nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên gặp phải tình trạng kêu trời trời không biết, gọi đất đất chẳng hay như vậy.

Trong giới giải trí không thiếu nhất chính là minh tinh, nếu như sự chú ý của người đó bị tụt xuống, không bao lâu sau, sẽ bị mọi người quên mất.

Cho nên Lâm Thi Ý cảm thấy mình nhất định phải tìm được một sự trợ giúp, dù có người gây phiền toái sau lưng cô ta, cũng không thể phá hủy được tương lai của cô ta, cho nên cuối cùng nghĩ tới nghĩ lui, cô ta liền nhớ tới người duy nhất bây giờ cô ta có thể gặp được, bầu Tôn.

Bởi vì cô ta biết, gần đây bầu Tôn đang chuẩn bị quay một bộ phim cổ trang lớn.

Nào ngờ kết quả lão sắc quý này, mỗi lần nửa đêm cô ta tới tìm, ông ta đều có bộ dạng ai đến cũng không từ chối, cô ta cũng hết sức phối hợp, kết quả sau khi phối hợp xong, tuy ông ta nói rất dễ nghe, nhưng lại không có hành động thực tế nào.

Lâm Thi Ý cũng cảm giác được bầu Tôn cố tình đùa bỡn mình, nhưng cô ta có tức giận thì cũng không dám nói, chỉ có thể càn ra sức lấy lòng ông ta.

Không biết là vận khí cô ta tốt, hay là ông trời vẫn không nỡ tuyệt đường sống của cô ta, cho nên lúc cô ta đi tìm bầu Tôn thì lại cho cô ta tìm thấy một con đường sống.

Lâm Thi Ý có thẻ phòng của bầu Tôn, nửa đêm lẻn vào phòng ông ta, trèo lên giường ông ta, muốn cho bầu Tôn một bất ngờ, kết quả khi vừa yên lặng đi vào phòng, lại nghe thấy giọng nói của bầu Tôn truyền đến.

"Những nữ ngôi sao này, người có thể chơi đùa thì còn có ai, chỉ có Tổng Tương Tư là chưa động đến, chẳng qua cũng không thể động, để bảo đảm vé rạp phim, ai mà không xem cô ta như thần tiên mà cúng bái chứ... À, khoan hãy nói, còn có một người, rất đẹp... còn đẹp hơn Tổng Tương Tư, thuần khiết sạch sẽ, hơn nữa chỉ nhìn một lần là thấy thanh khiết tự nhiên, không có chỉnh sửa... gọi là Kiều An Hảo gì đó... tôi vô cùng hứng thú với cô ta, chỉ là giảng bấy thế nào cũng không được, có lẽ do không chiếm đoạt được, cho nên trong lòng có hơi ngứa ngáy..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 228

Rõ ràng là bầu Tôn đang nói chuyện điện thoại với người khác, Lâm Thi Ý nghe được một nửa nội dung, tay vốn muốn đẩy cửa phòng ngủ, liền dừng lại.

Bầu Tôn có hứng thú với Kiều An Hảo...

Cô ta phí công lấy lòng ông ta lâu như vậy, không được chút gì tốt, nếu như là Kiều An Hảo, vậy nhất định cô ta muốn gì thì ông ta sẽ cho cái đó.

Trong giới này, có những người vì muốn giành được chỗ tốt, ngay cả chính bạn của mình cũng có thể bán đứng cho người khác không phải là không có, mà Kiều An Hảo lại là người mà Lâm Thi Ý căm ghét nhất, nếu như đổi cô ta lấy chỗ tốt, có gì mà không làm?

Khóe môi Lâm Thi Ý cong lên một nụ cười lạnh, không vào phòng ngủ của bầu Tôn nữa, liền lặng lẽ rời đi, sau đó thì bắt đầu tính toán, làm sao có thể dâng Kiều An Hảo lên giường của bầu Tôn, sau đó lấy được sự hài lòng của bầu Tôn, đổi lấy thứ mình muốn?

Rút kinh nghiệm chuyện xích đu, kế hoạch lần này của Lâm Thi Ý là cố ý tìm thời điểm Lục Căn Niên không có mặt để hành động.

Ngày hôm đó, là thứ sáu, bởi vì trời mưa, nên cảnh quay ngoài trời của đoàn phim chỉ có thể chọn lúc trời quang, cho nên buổi chiều và buổi tối đoàn làm phim cho mọi người nghỉ ngơi.

Có lẽ do hôm đó tâm trạng bầu Tôn khá vui vẻ, nên mời mọi người đi ăn cơm tối.

Vừa lúc Lâm Thi Ý đến kì kinh nguyệt, bụng hơi khó chịu, nên không muốn đi, nhưng biết Lục Căn Niên vào thành phố có việc, liền cắn chặt răng, cố gắng xuống giường, trang điểm thật đẹp tham gia bữa tiệc.

Bầu Tôn mời khách, mọi người tự nhiên sẽ không từ chối, ngoài Lục Căn Niên và Trình Dạng đưa bạn gái trở về thành phố, thì những người có thể đến đều đến đầy đủ.

Địa điểm là một suối nước nóng cách sơn trang không xa, sau khi ăn cơm xong, bầu Tôn còn hào phóng mời mọi người tắm nước nóng.

Lâm Thi Ý tới kì kinh nguyệt, không thể tắm, nên chỉ nằm trên một chiếc giường ấm bên bờ suối nói chuyện với người khác, nhưng ánh mắt vẫn luôn để ý đến Kiều An Hảo.

Độ ấm của suối nước nóng cao, ngâm mình lâu sẽ rất dễ bị thiếu nước, Lâm Thi Ý rộng rãi để người quản lí của mình đi mua mấy thùng nước giải khát mang tới, sau đó còn cố ý tìm người phục vụ của suối nước nóng, nhờ phát cho mọi người một chai.

Kiều An Hảo, Triệu Manh, Tống Tương Tư và mấy nữ diễn viên khác đang trong bồn tắm rượu đỏ nói chuyện, phục vụ bưng nước ngọt tới, cẩn thận mở nắp cho mọi người, tự mình đưa tận tay từng chai cho mỗi người.

Người phục vụ không hề nói ai mời, đưa xong nước ngọt liền rời đi, mọi người cũng nghĩ là bầu Tôn mời khách đưa tới, cũng không nghĩ nhiều, vừa nói chuyện vừa uống nước.

Không biết có phải do suối nước nóng quá nóng hay không, hay là ngâm lâu khí nóng ngấm vào cơ thể, Kiều An Hảo cảm thấy trong người mình càng ngày càng nóng, trong lòng khó chịu như có lửa đốt, cuối cùng, cô

chịu không nổi đứng lên, tìm đại một lý do, choàng khăn tắm, đi vào phòng vệ sinh.

Kiều An Hảo mở vòi nước, vốc nước lạnh rửa mặt, để mình khoan khoái một chút, ngẩng đầu lên, nhìn thấy mặt mình đỏ bừng, cô nhin không được xoa xoa mặt, phát hiện tinh thần có một nỗi hưng phấn không giải thích được nổi lên, đến tốc độ nhịp tim cũng trở nên gấp gáp, đập mạnh đến mức, cuối cùng, Kiều An Hảo phát hiện đầu óc mình có hơi lơ mờ, mơ hồ, hơi sức bắt đầu tan rã, ý thức hỗn loạn không rõ ràng, nhưng lại có một loại hưng phấn kì lạ không nói nên lời, bắt đầu chạy tán loạn khắp cơ thể.

Hơi thở của Kiều An Hảo càng trở nên dồn dập, ngay sau đó, cả người cô mất kiểm soát yếu ớt ngã xuống đất.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 229

Nghi Can Có Mùi Yêu (17)

Lâm Thi Ý theo Kiều An Hảo đến toilet, sau đó gọi người đại diện của mình lại, lúc Kiều An Hảo mất ý thức té ngã trên đất, Lâm Thi Ý ném một ánh mắt cho người đại diện của mình, sau đó hai người cùng đi lên, vực Kiều An Hảo dậy, lấy tóc che lại khuôn mặt cô, giả bộ đi ra ngoài, sau đó thừa dịp tất cả mọi người còn đang ở suối nước nóng, không hề chú ý đến nơi này, trực tiếp rời khỏi, lên xe trở về khách sạn của đoàn làm phim.

Lâm Thi Ý bấm thang máy, lqd mang theo Kiều An Hảo lên tầng chót, sau đó mở cửa phòng của nhà sản xuất Tôn, kéo Kiều An Hảo vào trong, trực tiếp ném lên giường của nhà sản xuất Tôn, sau đó đóng cửa rời đi.

Trở lại phòng mình, Lâm Thi Ý lấy di động ta, gửi cho nhà sản xuất Tôn một tin nhắn: “Tôn tổng, tôi tặng anh một lễ vật, anh sẽ rất thích, ngay trong phòng của anh, đề nghị lqd trước hết anh nên đi ra khỏi suối nước nóng rồi quay về khách sạn để nhận.”

-

Nhà sản xuất Tôn ngâm nước ở Ôn Tuyền lâu cũng thấy mệt, cho nên liền đi ra, tóc vẫn còn ướt sũng, lúc cầm lấy di động, kết quả lại nhìn thấy tin nhắn của Lâm Thi Ý gửi cho mình 10 phút trước.

Nhà sản xuất Tôn nhìn chăm chăm màn hình di động trong chốc lát, cuối cùng đứng lên trực tiếp thay quần áo, tính tiền, rồi đi theo trợ lý trở về

khách sạn.

-

Triệu Manh cùng mọi người nói chuyện phiếm đến mê mẩn, mãi đến khi người ở suối nước nóng lần lượt rời đi, mới phát hiện là Kiều An Hảo đã lâu chưa quay lại, vì thế liền đứng dậy, đi đến toilet. Kết quả tìm một vòng cũng không thấy bóng dáng của cô, chỉ toàn đống phải những người khác, vòng quanh những hồ nước lớn nhỏ ở khu vực này, vẫn không thấy cô ấy đâu, sau đó mới trở về phòng nghỉ.

Cô và Kiều An Hảo đều để đồ chung trong một ngăn tủ, Triệu Manh mở tủ ra, phát hiện quần áo và túi của Kiều An Hảo vẫn ở bên trong.

Sợ là Kiều An Hảo vẫn còn ở suối nước nóng, vì thế Triệu Manh lại quay trở lại.

Không ít người đang lục đục rời đi.

Triệu Manh chào hỏi vài người quen, cẩn thận tìm lại một lần nữa, vẫn như cũ không thấy Kiều An Hảo, lại vội vàng trở về phòng nghỉ, thấy bên trong chỉ có vài diễn viên và nhân viên công tác đang nói chuyện phiếm, người thì thay quần áo.

Đáy lòng của Triệu Manh có chút kích động khó nói, lúc cô đang định quay lại suối nước nóng thì bị Tổng Tương Tư gọi lại: “Triệu Manh, mọi người đều ra hết rồi, một mình cô chạy đến đó làm gì nữa?”

Triệu Manh vội vàng dừng lại, hô một tiếng “chị Tương Tư”, sau đó mới mở miệng nói: “Em không tìm thấy Kiều Kiều.”

“Không phải cô Kiều vẫn nói chuyện cùng mọi người sao? Cô ấy đã lớn như vậy, sao có thể đi mất được?” Tổng Tương Tư dừng lại một chút rồi

nói: “Hay là cô Kiều có việc đột xuất, đã thay quần áo đi trước, chưa kịp nói cho cô biết?”

“Nhưng, quần áo và túi xách của Kiều Kiều vẫn còn ở trong tủ quần áo.”
Triệu Manh dừng một chút, còn nói: “Nếu Kiều Kiều thay quần áo chạy đi rồi, em sẽ không lo lắng, chỉ là quần áo vẫn chưa thay, người đã không thấy đâu, dựa theo tính cách của cô ấy, nhất định không thể mặc đồ bơi đi loạn rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 230

Nghi Can Có Mùi Yêu (18)

Đôi lông mày tinh xảo xinh đẹp của Tổng Tương Tư khẽ cau lại, cảm thấy sự việc có gì đó không đúng. Trong nháy mắt vẻ mặt trở nên nghiêm túc: “Cô không thấy cô Kiều từ khi nào?”

“Chính là lúc cậu ấy nói chuyện phiếm cùng chúng ta, rồi nói đi vệ sinh, sau đó không thấy trở lại...”

Triệu Manh còn chưa nói hết câu, Tổng Tương Tư đã chạy ngay đến chỗ suối nước nóng.

Triệu Manh tròn miệng, không nói nữa, kinh ngạc nhìn người đại diện của Tổng Tương Tư, vẻ mặt người này cũng mờ mịt, không hiểu Tổng Tương Tư muốn làm gì, hai người đành vội vã đuổi theo.

Tổng Tương Tư đi đến bên cạnh suối nước nóng rượu đỏ, phát hiện tất cả đồ uống vốn đặt ở bên cạnh hồ đều không còn nữa. Cô tiếp tục nhìn quanh những chỗ khác bên hồ, lại nhìn thấy đồ uống không bị lấy đi, cánh môi của cô gắt gao cong lên, trong lòng mơ hồ đoán ra chút gì đó. Cô vừa đi ra khỏi suối nước nóng, vừa nói với người đại diện ở phía sau mình, rõ ràng lưu loát căn dặn: “Nếu tôi nhớ không nhầm, tổng giám đốc ở khu sơn trang này trước kia có liên hệ, nói muốn hợp tác với tôi, bây giờ cô gọi cho ông ta, nói có thể hợp tác, trước tiên giúp tôi kiểm tra băng ghi hình ở suối nước nóng, tôi muốn xem ngay bây giờ.”

Trợ lý của Tổng Tương Tư không hiểu cô muốn lấy băng ghi hình làm gì, nhưng vẫn gọi một cú điện thoại.

Ngắt điện thoại không bao lâu, lập tức có nhân viên công tác đến tìm Tổng Tương Tư, kính cẩn đưa cô đến phòng giám sát.

Tổng Tương Tư nhìn lướt qua màn hình rộng lớn có nhiều ô vị trí, thấy Kiều An Hảo vào phòng vệ sinh không bao lâu thì Lâm Thi Ý mang theo người đại diện cùng trợ lý của cô ta cũng vào theo, ánh mắt Tổng Tương Tư lạnh đi, trực tiếp bảo người ta phóng to ô cửa sổ kia. Khoảng mười phút sau, Lâm Thi Ý ở bên trong đi ra, nhưng ba người lại thành bốn người.

Trong đó có một người, tóc che hết mặt, căn bản không nhìn rõ tướng mạo. Nhưng Triệu Manh liếc mắt một cái liền nhìn ra là Kiều An Hảo, cô lập tức giơ tay lên, chỉ vào màn hình nói: “Kiều Kiều, Kiều Kiều bị Lâm Thi Ý đưa đi!”

“Lâm Thi Ý đưa Kiều Kiều đi làm gì? Không được, tôi phải đi tìm cô ta!”

Nói xong, Triệu Manh liền chạy ra khỏi phòng giám sát.

“Cô đứng lại!” Tổng Tương Tư vội vàng chạy theo ra ngoài, nghiêm giọng gọi Triệu Manh, sau đó đi lên trước bắt lấy cổ tay Triệu Manh, nói: “Cô cho rằng cô đi tìm Lâm Thi Ý, thì ả liền giao Kiều An Hảo ra sao?”

“Tôi báo cảnh sát.” [Bản chết tụi ăn trộm truyện trên diễn đàn lê quy đon]

“Báo cảnh sát?” Tổng Tương Tư cười lạnh một tiếng, lời nói ra sắc nhọn không lưu tình một chút nào: “Cô lấy gì để báo cảnh sát? Lâm Thi Ý đỡ Kiều An Hảo đi, không phải bắt cóc cô ấy, hướng chi chúng ta đều cùng một đoàn phim, mọi người đều biết nhau, cảnh sát dựa vào cái gì chỉ nhìn cuộn băng ghi hình liền tin Kiều An Hảo gặp nguy hiểm? Cho dù cô thật sự

thuyết phục được cảnh sát, chỉ sợ đợi đến lúc cảnh sát đến xử lý chuyện này, Kiều An Hào đã xong rồi!”

“Vậy chị Tương Tư, bây giờ phải làm sao? Lâm Thi Ý luôn ghét Kiều Kiều, cô ấy bị ả đưa đi chắc chắn không có gì tốt lành. Đúng rồi, tôi gọi cho chị Hạ...” Dứt lời, Triệu Manh liền lấy di động của Kiều An Hào trong túi ra, tìm số điện thoại của Kiều An Hạ.

Chẳng qua tay của Triệu Manh còn chưa nhấn nút, Tống Tương Tư đã chặn lại, giật lấy điện thoại từ tay Triệu Manh, vừa tìm số điện thoại của Lục Căn Niên, vừa sắc bén nói: “Tìm cô Kiều lớn thì trông cậy được gì chứ, muốn tìm thì phải tìm Lục Căn Niên!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 231

Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (1)

Điện thoại vừa được nghe, Tổng Tương Tư trực tiếp đặt lên tai mình, lời nói rõ ràng truyền vào trong điện thoại: “Lục đại Ảnh đế, tôi không phải là Kiều An Hảo, tôi là Tổng Tương Tư, tôi gọi điện để báo cho anh biết, cách đây khoảng một tiếng, Kiều An Hảo đã bị Lâm Thi Ý mang đi!”

-

Đêm nay, Lục Căn Niên có một cuộc hẹn.

Anh vẫn luôn không thích tham gia mấy kiểu ăn uống như này, nguyên do cũng vì tính cách đã duy trì từ lúc nhỏ đến giờ, luôn không biết làm sao để có thể khen người khác, cũng không biết giả mù sa mưa lấy lòng người khác, cho nên khi đi ăn cùng mọi người, lúc nào cũng là dáng vẻ nghiêm túc không nói lời nào, cũng không động đũa bao giờ.

Lúc đang nhàm chán nên lấy điện thoại di động ra xem, thấy mấy hoạt động của đoàn làm phim mới up lên, cũng nhìn lướt qua xem nội dung, đêm nay là nhà sản xuất Tôn mời khách, nên anh ta gửi ảnh chụp cho mọi người. Anh nhìn thấy ảnh của Kiều An Hảo, cô đang ngồi giữa Triệu Manh và Tổng Tương Tư, cúi đầu nghịch di động.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm ảnh chụp trên màn hình điện thoại thật lâu, mãi đến khi có người đến mời rượu mình, mới không đổi sắc mặt cất di động vào trong túi áo, bưng ly rượu lên, đơn giản hàn huyên hai ba câu.

Lúc kết thúc bữa ăn, đã là 10 giờ tối, trong lúc chờ trợ lý lái xe đến, anh có đi vào toilet, kết quả lúc đi ra lại đụng phải Kiều An Hạ.

-

Kiều An Hạ có bảy ngày nghỉ, hôm nay là ngày cuối cùng, đêm nay Trình Dạng sẽ đưa cô trở lại thành phố, hai người cũng thuận đường ăn một bữa cơm chiều.

Nhà hàng này nằm trên tầng cao nhất của tòa nhà, cảnh đêm ở đây rất đẹp, cho nên ăn cơm xong, Trình Dạng và Kiều An Hạ cũng không vội vã rời đi, mà còn nán lại vừa nói chuyện phiếm vừa thưởng thức cảnh đêm, mãi cho đến 10 giờ, thừa dịp Trình Dạng gọi người phục vụ đến thanh toán, cô mới đi vào toilet.

Vừa ra đến cửa, cô đã nhìn thấy Lục Cẩn Niên cũng từ trong toilet nam đi ra.

Người đàn ông thấy cô, rõ ràng hơi ngấn người, vẻ mặt lại không có nhiều cảm xúc, tuy rằng không mở miệng nói chuyện, nhưng vẫn nhìn cô gật đầu một cái, còn ga – lăng tránh đường, nhường cô đi trước.

Tuy rằng trong lòng Kiều An Hạ cũng có vài phần khẳng định Kiều An Hảo chính là cô gái mà anh thích, nhưng cũng không hoàn toàn chắc chắn, cho nên sau khi đi qua người Lục Cẩn Niên được vài giây, liền mở miệng hô một tiếng: “Lục Cẩn Niên.”

Lục Cẩn Niên hơi nhú mày, do dự một chút, vẫn dừng bước lại, nhưng không có xoay người nhìn Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ xoay người nhìn bóng lưng nhạt nhẽo của anh, hít sâu một tiếng, sau đó di chuyển bước chân, đi tới trước mặt Lục Cẩn Niên, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt lạnh lùng của anh, mím môi, mở miệng hỏi: “Tôi nghĩ mình đã biết người trong lòng anh là ai.”

Ánh mắt anh hơi động một chút, vẻ mặt thì vẫn trấn định như cũ, mím môi, không có ý tứ nào muốn mở miệng.

“Lục Căn Niên, anh cho là mình luôn tỏ ra bình tĩnh thản nhiên như vậy, thì có thể che dấu mọi thứ rất cẩn thận sao?” Kiều An Hạ rũ mắt xuống, nhẹ nhàng nở nụ cười, sau đó lại ngẩng đầu, nhìn Lục Căn Niên, mỗi chữ phát ra đều rõ ràng: “Lục Căn Niên, người trong lòng anh là...”

Lời nói của Kiều An Hạ còn chưa hết, điện thoại của anh đã kêu lên, anh nhú mào, lấy điện thoại từ trong túi ra, nhìn thấy tên người gọi, thoáng giật mình, có chút khó tin, hoặc nghĩ rằng có thể mình đang nằm mơ, sau đó từ từ trượt màn hình để nhận cuộc gọi, anh còn chưa mở miệng, bên trong đã truyền đến giọng nói dứt khoát của Tống Tương Tư: “Lục đại Ảnh đế, tôi không phải là Kiều An Hảo, tôi là Tống Tương Tư, tôi gọi điện để báo cho anh biết, cách đây khoảng một tiếng, Kiều An Hảo đã bị Lâm Thi Ý mang đi!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 232

Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (2)

Lục Cẩn Niên nghe lời của Tổng Tương Tư nói, mi tâm rét lạnh, ánh mắt trở nên nghiêm túc.

Bên ngoài phòng vệ sinh rất yên tĩnh, giọng nói của Tổng Tương Tư hơi to, Kiều An Hạ đứng gần đó có thể nghe rõ ràng nội dung trong điện thoại di động, mới nghe được một nửa đã ném chuyện đang nói đi, nhìn chăm chăm Lục Cẩn Niên, vẻ mặt khẩn trương hỏi: "Kiều Kiều thế nào?"

Lục Cẩn Niên mím môi thật chặt, cắt điện thoại trở lại vào túi, không để ý tới lời của Kiều An Hạ, trực tiếp giơ tay đẩy Kiều An Hạ trước mặt mình ra, cất bước rời đi.

Kiều An Hạ bị Lục Cẩn Niên đẩy khá mạnh đụng vào vách tường sau lưng, lúc đứng vững đã thấy Lục Cẩn Niên bước vào thang máy, Kiều An Hạ dừng lại mấy giây nhanh rồi chóng đứng lên vội vàng đuổi theo.

Thang máy xuống lầu một, Kiều An Hạ vội vàng lao ra ngoài thang máy, lúc chạy đến khách sạn thì thấy vẻ mặt Lục Cẩn Niên tối sầm kéo trợ lý từ trong xe ra, sau đó chui vào xe, ngay cả thắt dây an toàn cũng không kịp, trực tiếp đạp ga, lái xe rời khỏi.

Trợ lý bị Lục Cẩn Niên hất ra lão đảo vài bước mới lấy lại được thăng bằng, nhìn thấy Kiều An Hạ đuổi tới, lập tức buồn bực lên tiếng hỏi: "Cô Kiều, ông Lục bị sao vậy?"

"Lên xe trước rồi nói!" Kiều An Hạ vẫy tay gọi một chiếc taxi, kéo trợ lý vào, sau đó lớn tiếng ra lệnh cho tài xế: "Đuổi theo chiếc xe Audi A8 biển số đuôi 88 trước mặt."

"Chiếc xe đó? Rõ ràng chạy nhanh như vậy..." chưa nói hết, Kiều An Hạ đã lấy ra một xấp tiền mặt, không kịp đếm, ném lên người tài xế: "Lái đi!"

Tài xế nhìn xấp tiền rơi trên người sững sờ, Kiều An Hạ cởi giày cao gót ra rồi cầm phần gót bén nhọn, nhắm vào cổ tài xế: "Có đi hay không?"

Tài xế hoảng hồn nuốt nước bọt, không hề nghĩ ngợi gì thêm, nhấn ga, dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo xe của Lục Cẩn Niên.

Lúc này Kiều An Hạ mới từ từ thu lại giày cao gót, nhìn trợ lý giải thích: "Vừa rồi nữ thần Tổng Tương Tư gì đó của mấy người vừa gọi cho Lục Cẩn Niên, nói Kiều Kiều bị Lâm Thi Ý mang đi!"

Lúc Lục Cẩn Niên ở trong thang máy, lại nhận được điện thoại của Tổng Tương Tư, báo có người nhìn thấy xe của Lâm Thi Ý đỗ dưới bãi đậu xe của khách sạn, cô ta đang ở trong phòng của mình, Lục Cẩn Niên liền dùng hết tốc độ, chạy về nơi của đoàn phim.

Cũng may lúc này là đêm khuya, con đường vắng vẻ, anh dùng tốc độ nhanh nhất lái, bình thường đi cũng mất 2 tiếng, nay chỉ mất nửa tiếng, đã dừng trước khách sạn.

Lục Cẩn Niên rút chìa khóa, rồi xuống xe, nhanh tay đóng cửa, ấn chốt khóa xe xong sau đó bước nhanh vào đại sảnh khách sạn.

Trong đại sảnh có mấy người trong đoàn làm phim đang chuẩn bị đi ra ngoài, thấy Lục Cẩn Niên lập tức nhường đường, lên tiếng chào hỏi: "Ông Lục."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 233

Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào! (3)

Gương mặt tuần tú căng thẳng, Lục Cẩn Niên đi thẳng tới thang máy nhấn nút khởi động.

-

Kiều An Hạ bắt một chiếc taxi đuổi theo phía sau cũng dừng ở dưới lầu, lập tức đẩy cửa xe chạy vội vào trong khách sạn.

Kiều An Hạ vừa vào cửa khách sạn thì Lục Cẩn Niên đã bước vào thang máy. Cô nhanh chân xông lên trước, vừa theo dõi số tầng Lục Cẩn Niên đi, vừa liên tục nhấn nút thang máy.

Thang máy xuống tầng trệt liền mở cửa, trợ lý của Lục Cẩn Niên đứng lúc chạy tới, hai người liền vọt ngay vào thang máy, nhấn số tầng theo chỗ Lục Cẩn Niên đã leo lên.

Kiều An Hạ lao ra khỏi thang máy, đứng trên hành lang nhìn xung quanh một lượt, thấy Lục Cẩn Niên đứng gõ cửa trước căn phòng cuối cùng bên trái, bèn vác theo túi xách chạy về phía anh.

Kiều An Hạ chạy được vài bước thì bị tạt chân, đành dựa vào tường, tháo giày cao gót xách trên tay, chân trần chạy vội qua.

-

Sau khi tổng Kiều An Hảo vào phòng nhà sản xuất Tôn, nửa tiếng sau Lâm Thi Ý nhận được tin nhắn chỉ vồn vện hai chữ của ông: “Tôi thích!”

Lâm Thi Ý nhếch môi cười, nhắn tin trả lời: “Chúc ông một đêm vui vẻ”, rồi leo lên giường thích chí xem ti vi.

Khoảng mười giờ rưỡi, Lâm Thi Ý vào toilet thay băng, rồi soi gương ngắm bản thân. Vì tới kỳ nên ngực cô ả nở lớn hơn bình thường, nổi bật phần eo nhỏ gọn gợi cảm. Đang suy tính giành ra thời gian rồi để đi nâng ngực thì bất chợt truyền đến một tràng tiếng đập cửa.

Tiếng đập cửa rất dồn dập.

Cô ả ló đầu ra.

Lâm Thi Ý rút tay khỏi bầu ngực đầy đà, tò mò ra khỏi phòng tắm, lên tiếng hỏi: “Ai đó?”

Không tiếng trả lời.

Lâm Thi Ý cho là người đại diện của mình đi chơi ở phòng lounge dưới lầu đã về, bèn từ tốn ra mở cửa.

Kết quả, ngược mắt lên nhưng lại thấy Lục Căn Niên.

Người đàn ông thoát nhìn đặc biệt âm lạnh, tỏ ra thái độ thù địch.

Cái “rét” đột ngột ập đến khiến Lâm Thi Ý không khỏi khẽ rùng mình, đáy lòng nổi lên một cảm giác xấu.

Lục Căn Niên không phải là vì Kiều An Hảo mà tới chứ... Nhưng hai người họ hình như đâu thân quen, hơn nữa sở dĩ Lục Căn Niên điều tra kỹ lưỡng vụ án xích đu là vì anh không muốn người trong đoàn bày trò hãm hại nhau...

Lâm Thi Ý thấp thỏm bất an, nhưng vẫn miễn cưỡng nặn ra bộ dáng tươi cười, nghiêng đầu, ỏng ẹo hỏi: “Có chuyện gì không, ông Lục?”

“Kiều An Hảo đâu?” Lục Căn Niên lạnh lẽo trực tiếp chất vấn.

Quả nhiên là Kiều An Hảo... Đáy mắt Lâm Thi Ý lóe lên tia hoảng hốt, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, tiếp tục cười với Lục Căn Niên: “Cô Kiều hẳn phải ở trong phòng cô ấy chứ...”

“Láo toét!” Lâm Thi Ý còn chưa dứt lời, Kiều An Hạ vừa chạy đến lập tức nổi cơn Tam Bành, ngay giây sau đó không đợi mọi người kịp phản ứng liền vác đôi guốc hung hăng đập tới tấp vào Lâm Thi Ý: “Mày bớt ở đây giả ngây giả dại đi. Mày tưởng tao không biết em gái tao bị mày mang đi ư?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 234

Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (4)

Đôi guốc của Kiều An Hảo trực tiếp quất vào đầu Lâm Thi Ý, vừa mạnh vừa chuẩn xác. Cơn đau ập đến khiến vẻ mặt Lâm Thi Ý tức khắc liền trắng bệch, bèn lui về sau hai bước, rồi giơ tay ôm lấy đầu, nhưng vẫn cứng miệng: “Tôi không biết các người đang nói cái gì cả?”

“Không biết?” Tánh Kiều An Hạ trước nay luôn nóng nảy, khi nghe thấy cụm từ giả dối của Lâm Thi Ý thì lập tức bốc hỏa. Cô bất ngờ lao tới trước mặt Lâm Thi Ý, nắm lấy chùm tóc hung hăng giật xuống, rồi không thương tiếc quăng vài cái tát vào mặt cô ả: “Không biết này!”

Lục Căn Niên đứng ở cửa, thấy một màn hành động như vậy, hàng lông mày chỉ giật giật, nhưng không có ý muốn tiến lên ngăn cản.

“Lâm Thi Ý, tao nói cho mày biết, tốt nhất mày nên mau nói tung tích hiện giờ của em gái tao ở đâu!” Kiều An Hạ nói xong, giật mạnh tóc Lâm Thi Ý, rồi nâng mặt ả lên. Khuôn mặt xinh đẹp của Lâm Thi Ý lúc này hằn lên khuôn bàn tay sưng vù đỏ chói, chứng tỏ Kiều An Hảo vừa nãy ra sức không hề nhẹ chút nào. Kiều An Hạ nhìn trực diện vào mắt Lâm Thi Ý, giọng điệu sắc bén hỏi lại lần nữa: “Rốt cuộc em gái tao ở đâu?”

Lâm Thi Ý mím chặt môi, bộ dạng như thể sống chết cũng nhất quyết không mở miệng.

Kiều An Hạ tức điên đến đỉnh điểm, cô nhìn quanh một lượt, thấy trên bàn có một con dao gọt hoa quả, không nghĩ ngợi bèn lập tức dí dao vào mặt Lâm Thi Ý: “Tao cho mày ba giây, nếu mày không khai thật, tao sẽ hủy khuôn mặt của mày!”

Lâm Thi Ý nhìn thoáng qua con dao đang kề sát nơi gò má của mình, trong lòng rét run, nhưng vẫn cố gắng phản kích lại Kiêu An Hạ: “Cô dám? Đây là phạm pháp đó!”

“Phạm pháp?” Kiêu An Hạ như nghe chuyện cười, cô cong môi cười lạnh hai tiếng, vồ nhẹ dao lên mặt Lâm Thi Ý: “Mày mang em tao đi thì không phạm pháp à? Nếu chúng ta đều cùng phạm pháp, vậy hãy chờ xem cuối cùng, ai chết thảm hơn!”

Kiều An Hạ nói xong liền lạnh lùng hô một tiếng: “Ba!”

Lâm Thi Ý hơi run một chút, lại nghe một tiếng “Hai” lọt vào tai mình.

“Một!” Kiêu An Hạ dứt lời, không thương tiếc cầm dao vạch lên mặt Lâm Thi Ý.

Chẳng qua chỉ mới sượt nhẹ qua một tí, vài giọt máu đã rỉ ra.

Lâm Thi Ý lập tức bị dọa sợ đến khóc ra nước mắt, run rẩy la lên: “Tôi nói, tôi nói! Dừng tay đi!”

Động tác của Kiêu An Hạ khê khượng lại.

Lâm Thi Ý run cầm cập, tiếp tục nói: “Kiêu An Hảo đang ở trong phòng của Tôn tổng...”

Lục Căn Niên đang đứng ở cửa vừa nghe vậy, đáy mắt nhanh chóng xẹt qua một tia tàn ác, lập tức liền xoay người, nước rút chạy đi.

“Bốp.” Sau khi Kiều An Hạ nghe Lâm Thi Ý nói xong, lại hung hăng tặng thêm cho ả một cái tát lên mặt, sau đó nắm chặt cằm ả, nói từng chữ: “Lâm Thi Ý, tao nhớ đã nói với mày, nếu mày dám động đến em gái tao, tao sẽ cho mày sống không bằng chết! Tao cảnh cáo mày, tốt nhất mày nên cầu nguyện cho em gái tao không xảy ra chuyện gì, nếu không...”

Lúc Kiều An Hạ nói tới đây, bởi vì trong lòng bỗng có linh cảm xấu nên giọng nói trở nên run rẩy: “Lâm Thi Ý, mày chắc chắn sẽ chết dưới tay tao!

,

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 235

Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Đụng Vào (5)

Nói xong, Kiều An Hạ nhìn thoáng qua con dao gọt hoa quả trong tay mình, hướng về phía Lâm Thi Ý nở nụ cười, giọng nói có chút châm biếm nói: “Tôi còn tưởng bản lĩnh của cô được nhiều hơn cơ, mới nhẹ nhàng xẹt qua một đường, đã bị dọa thành như vậy! Cô thật sự nghĩ là tôi đã hủy khuôn mặt của cô à?”

Kiều An Hạ hung hăng ném con dao trong tay xuống đất, sau đó chạy ra khỏi phòng Lâm Thi Ý, lúc đến cửa, nhìn thấy trợ lý của Lục Căn Niên, dứt khoát nói: “Đi nhặt giày của tôi đi!”

Sau đó, cả người chạy vội đến trước thang máy, trực tiếp ấn nút lên tầng cao nhất.

-

Lâm Thi Ý không phải là chưa từng giật dây đem phụ nữ tặng cho nhà sản xuất Tôn, vì thế lúc anh ta nhìn thấy tin nhắn của Lâm Thi Ý, ngay lập tức liền sáng tỏ ý tứ của cô, thế nên mới nhanh chóng rời khỏi suối nước nóng, lái xe trở về khách sạn.

Dọc đường đi, nhà sản xuất Tôn vẫn suy nghĩ, lần này Lâm Thi Ý sẽ đưa ai đến cho anh, khi anh ta mở cửa phòng mình ra, lúc đi vào phòng ngủ, nhìn thấy người nằm trên giường thì toàn thân đều trở nên kích động trong nháy mắt.

Anh ta không thể nghĩ tới, Lâm Thi Ý thế nhưng lại đem Kiều An Hảo đến cho gã... Đây chính là người mà gần đây gã luôn thêm nhỏ dãi!

Cô gái bị hạ thuốc, tinh thần và trí tuệ đều trì trệ, cả người vô lực cuộn mình trên giường, thân thể mềm mại như nước, có lẽ do chịu tác dụng của thuốc mà mặt cô gái đỏ ửng, vì mặc đồ bơi mà để lộ một diện tích lớn da thịt, cũng theo đó phiem hồng, nhìn qua vô cùng mê hoặc.

Nhà sản xuất Tôn nhìn hình ảnh kia ở trên giường mình, suýt nữa đã kích động đến mức buông vũ khí đầu hàng, anh bước vài bước đến bên giường, nhìn chăm chăm khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp của Kiều An Hảo trong chốc lát, tim anh ta đập thành thịch, rồi lấy điện thoại ra, gửi một tin nhắn cho Lâm Thi Ý. Sau đó, vươn tay vuốt ve khuôn mặt sống động nhỏ nhắn của Kiều An Hảo, đứng dậy đi tắm rửa.

Nhà sản xuất Tôn qua quýt tắm mình trong vòi hoa sen một lúc, khi lau người, còn do dự một chút, cầm chai nước hoa xịt vài cái lên thân thể mập mạp của mình, bấy giờ mới hết sức hài lòng buộc khăn tắm lại bên hông rồi đi ra ngoài.

Kiều An Hảo cảm thấy trong cơ thể mình như có một đám lửa đang bùng cháy mạnh mẽ, cả người đều thấy vô cùng hưng phấn, tất cả các giác quan của cô đều trở nên hết sức mẫn cảm, chỉ cần ai đó va chạm nhẹ nhàng vào da thịt là cô đã có phản ứng mãnh liệt.

Từ trước đến nay, cô chưa rơi vào tình trạng này bao giờ, một tia lý trí còn sót lại trong đầu giúp cô cảm thấy mọi chuyện thật không bình thường, nhưng đầu óc càng ngày càng trì trệ, khiến cô không thể tự mình tìm ra cách để bản thân bình tĩnh lại.

Loại đồ bơi mà Kiều An Hảo mặc có thể nói là loại bảo thủ nhất, cô gái cuộn tròn người lại, xé cũng không xé được, cởi ra cũng rất khó khăn, cho nên trong lúc nhất thời sốt ruột, nhà sản xuất Tôn liền dùng sức hơi lớn một

chút. Sự đau đớn khiến cho Kiều An Hảo nhúu nhúu máy, sau đó lại âm ỉ
ngửi thấy được một mùi hương thật xa lạ, mùi nước hoa vô cùng gay mũi,
trộn lẫn với hương vị hỗn loạn trên người đàn ông.

Đàn ông? Kiều An Hảo nhúu mày, mơ màng mở mắt, cố gắng dùng chút
sức lực còn lại nhìn chăm chăm bóng dáng trước mặt một lúc lâu, thế nhưng
rốt cuộc vẫn không nhận ra được là ai.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 236

Chỉ Riêng Cô Ấy, Cô Không Được Động Vào! (6)

Đàn ông? Kiều An Hảo nhú mày, mớ màng mở to mắt, cố gắng nhìn xem người trước mặt mình là ai, nhưng vẫn không thể nhìn ra được rốt cuộc là người nào.

Nhưng mà, cô lại có thể ngửi được mùi hương trên cơ thể người kia, biết người đó không phải là Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo nâng lên tay muốn đẩy ra bàn tay đang cởi bỏ quần áo của cô, nhưng mà cô bị hạ thuốc, hoàn toàn không có một tí sức lực nào, vỗ vào tay của Tôn tổng giống như trêu ghẹo, khiến cho bản tính háo sắc của Tôn tổng nổi lên, mất hồn, nhin không được cúi đầu, muốn hôn trên mặt của Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo lơ mớ né tránh, không phải là tác dụng phụ của thuốc, mà là do cô không biết ai đang hôn môi mình, nói tóm lại, làm cho cô thấy ghê tởm, cô giãy dụa muốn né tránh sự xâm phạm của người đàn ông kia, nhưng cả người cô xụi lơ không có có sức để chống cự.

Tôn tổng loay hoay một lúc lâu, rốt cục sắp cởi được quần áo của Kiều An Hảo, đột nhiên điện thoại hân vang lên.

Tôn tổng không muốn để ý đến, nhưng chuông điện thoại tiếp tục vang lên, Tôn tổng không vui đứng dậy, nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, thì

ra là vợ hẳn gọi tới, vì thế vội vàng leo xuống giường, trốn vào toilet, nghe điện thoại.

Tuy rằng ý thức Kiều An Hảo mơ hồ, nhưng cô cũng biết tình huống này không đúng, cho nên khi người đàn ông kia vừa rời khỏi, thì vùng vẫy muốn leo xuống giường, kết quả, thế nào cũng không đứng dậy nổi, cuối cùng chỉ có thể dịch người lại gần mép giường, ngã xuống giường.

Rơi xuống đất đau đớn, khiến cho cô rên một tiếng, sau đó vươn tay, vịn vào một bên cái bàn, cố gắng đứng lên, kéo thân thể, đi về phía cửa.

Toàn thân cảm giác không có sức làm cho hai chân Kiều An Hảo giống như bị liệt, mỗi lần nhấc lên thì giống như phải dùng sức lực của toàn thân, thật vất vả miễn cưỡng đi tới cửa phòng ngủ, rốt cuộc cô không chống đỡ được nữa liền ngồi xồm xuống.

Tôn tổng cúp điện thoại, đi ra khỏi toilet, nhìn lên trên giường không thấy Kiều An Hảo, vội vàng đi ra khỏi phòng ngủ, nhìn thấy Kiều An Hảo đang ngồi xồm trên đất, nở nụ cười hì hì, miệng gọi “Bảo bối”, rồi vươn người bế Kiều An Hảo từ dưới đất đứng lên.

Lúc này tinh thần Kiều An Hảo hoàn toàn lơ mơ, ngoan ngoãn giống như con mèo con, chẳng những không né tránh, ngược lại còn mềm nhũn dựa vào trong lòng Tôn tổng.

Hành động đó của cô khiến cho lòng Tôn tổng ngứa ngáy khó nhịn, vội vã đặt cô lên trên giường, sau đó tiếp tục hành động...

-

Kiều An Hảo ở trong phòng của Tôn tổng...

Những lời này có ý nghĩa như thế nào, trong nháy mắt Lục Căn Niên hiểu được.

Dựa theo thời gian Kiều An Hảo biến mất đến bây giờ, đã là nửa tiếng, bọn họ đi từ suối nước nóng đến khách sạn của đoàn phim, nhiều nhất cũng chỉ mất nửa tiếng, tính ra, nói cách khác, Kiều An Hảo ở trong phòng của Tôn tổng đã một giờ...

Một giờ...

Ngón tay Lục Cẩn Niên run run lấy di động từ trong túi ra, gọi điện thoại cho quản lý khách sạn, muốn lấy thẻ mở cửa phòng của Tôn tổng.

Thang máy đến tầng cao nhất, Lục Cẩn Niên đi ra, phục vụ khách sạn đã đứng ở bên ngoài, Lục Cẩn Niên nhận thẻ mở cửa phòng, suy nghĩ một chút, bảo phục vụ khách sạn rời đi, sau đó thì sải bước đến bên ngoài phòng của Tôn tổng.

Lục Cẩn Niên mở cửa phòng Tôn tổng ngay lập tức, trái tim giống như ngừng đập, đầu ngón tay anh run run đẩy cánh cửa ra, phát hiện trong phòng yên lặng đến quỷ dị, sau đó đi đến cửa phòng ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 237

Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (7)

Lục Cẩn Niên chưa bước đến phòng ngủ, nhưng xuyên qua khe cửa mở liền có thể thấy được cảnh tượng trên giường.

Bầu Tôn đè trên người Kiều An Hảo, đang ra sức cởi bỏ quần áo trên người cô. Còn Kiều An Hảo vô lực nằm trên giường, đôi mắt đen láy nhưng lỏng lẻo vô hồn nhìn trần nhà, trông như con búp bê xinh đẹp.

Tức giận xen lẫn đau khổ chực trào, trong nháy mắt tràn ngập từng đường ven máu.

Anh lẫn lộn trong làng giải trí lâu như thế, cũng biết có một số loại sao nữ leo lên đài cao từ cuộc sống về đêm bẩn thỉu, nên ít nhiều sẽ giữ chút thuốc kích thích.

Lục Cẩn Niên như cảm thấy có gì đó đập mạnh vào trái tim mình, hô hấp nhất thời trở nên khó khăn. Trong nháy mắt, sắc mặt anh trở nên hung tợn, ngay sau đó liền giơ chân, hung hăng đá văng cánh cửa phòng ngủ, đặng đặng sát khí lao vào bên trong.

Cánh cửa bị đá tạo nên tiếng vang rất lớn, khiến nhà sản xuất Tôn giật mình, bèn nghiêng đầu nhìn về phía cửa. Nhưng chưa kịp nhận diện được người, thì ông ta đã bị Lục Cẩn Niên chạy tới trước mặt, tóm lấy cánh tay và thụi một đấm vào mặt.

Lục Cẩn Niên dùng toàn lực đâm bầu Tôn méo mặt sang hẳn một bên, cơ thể mập mạp bị mất thăng bằng liền “Rầm”, ngã ngửa ra mặt sàn.

Lục Cẩn Niên hùng hực lửa nóng đi tới trước mặt bầu Tôn, khom người kéo cơ thể béo tròn lên, rồi một cước mãnh liệt đá văng ông ta ra tới phòng khách.

Sàn nhà trơn trượt, bầu Tôn bị đụng trúng ghế sofa thì mới dừng lại được. Còn chưa định thần, thì bất chợt một cái ghế vung tới, nện thẳng vào người ông ta.

Bầu Tôn không kịp né tránh, chỉ biết ôm mình kêu rên đau đớn.

Lục Cẩn Niên như không thấy bầu Tôn thống khổ, khuôn mặt hung bạo từng bước từng bước đi tới, dựng bầu Tôn lên, cong chân mạnh mẽ đá vào bộ phận bên dưới ông: “Ai cho ông động vào cô ấy! Mẹ mày ai cho phép mày động vào cô ấy!”

Cứ theo sau mỗi lời nói là một cú thụi, một cú đâm, một cú đá. Lục Cẩn Niên như phát điên, gầm lên: “Mẹ mày dám! Xem hôm nay tao phết mày ra sao!”

Lục Cẩn Niên vừa thốt ra lời, liền nhớ lại cảnh tượng lúc nãy, ghen tuông và đau khổ, khiến anh hoàn toàn mất lý trí, tức giận dùng dùng túm lấy cái ly thủy tinh bên cạnh, hung hăng ném vào đầu ông ta.

Chớp mắt, máu đỏ từ đầu bầu Tôn chảy xuống.

-

Kiều An Hạ và trợ lý của Lục Cẩn Niên chạy đến, đang khúc bầu Tôn bị Lục Cẩn Niên đá ra khỏi phòng ngủ.

Kiều An Hạ thấy cảnh này, sắc mặt lập tức trắng toát, liền lùi ra sau một bước.

Mà trợ lý của Lục Căn Niên lần đầu tiên thấy cảnh tượng bạo lực như vậy, mặc dù đang rất sốc, nhưng lúc thấy bầu Tôn bị chảy máu đầu, tức khắc lấy lại được bình tĩnh sau cơn sợ hãi, sau đó vội vàng xông lên ôm lấy Lục Căn Niên đang cầm nửa phần ly thủy tinh còn lại định đâm vào cổ tay lão ta: “Ông Lục, đủ rồi! Cứ tiếp tục như vậy, sẽ gây ra án mạng mất!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 238

Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (8)

“Ông Lục, đủ rồi! Cứ tiếp tục như vậy, sẽ gây ra án mạng mất!”

Lục Cẩn Niên không để ý tới lời nói của trợ lý, đẩy anh sang một bên, tay cầm phần ly thủy tinh còn lại, hung hăng đâm xuống.

Trợ lý nhanh tay ôm lấy thắt lưng Lục Cẩn Niên, dùng hết sức lực giữ chặt anh, kéo anh lùi về sau hai bước, lớn tiếng hét lên: “Ông Lục, nếu ông lỡ tay đánh chết người, chính ông cũng xong luôn đó!”

Đáy mắt Lục Cẩn Niên như tóe lửa, điên cuồng thoát khỏi kiềm kẹp của trợ lý, nông nóng lao đến chỗ bầu Tôn.

Kiều An Hạ thấy Lục Cẩn Niên như lên cơn điên, cơn đồ đang cầm phần thủy tinh bén nhọn đâm vào cổ họng của bầu Tôn, cô hoảng sợ đưa tay bưng kín miệng mình.

Trợ lý căng thẳng như có lửa đốt trong lòng, vô tình thoáng thấy Kiều An Hào đã bất tỉnh trong phòng, bèn buột miệng thốt lên: “Ông Lục, cô Kiều bất tỉnh rồi, phải nhanh đưa đi bệnh viện, tránh xảy ra chuyện gì!”

Lời này như câu thần chú, tức khắc làm ngừng lại hành động của Lục Cẩn Niên.

Phần thủy tinh bén nhọn chỉ cách cái cổ ngấn đầy mỡ béo của bầu Tôn chừng hai cm.

Anh nhìn mặt mũi bị đánh bầm dập của bầu Tôn, lồng ngực phập phồng kịch liệt, mấp máy môi hít thở vài hơi rồi quăng mảnh thủy tinh trong tay đi.

Bầu Tôn sợ hãi nhắm tịt mắt lại.

Phần thủy tinh sượt qua tai, bay thẳng tắp ra ngoài, đụng vào chiếc ti vi cách đó không xa, tạo thành vết nứt trên màn hình, ly thủy tinh vỡ tan thành nhiều mảnh, phân tán khắp nơi.

Bầu Tôn sợ tới mức kinh hồn bạt vía, toàn thân run rẩy.

Lục Cẩn Niên như chưa hết giận, hung hăng đá ngã bàn cà phê bên cạnh, rồi cúi xuống bóp lấy cổ bầu Tôn, ổn định hô hấp rồi sắc bén nói: “Trong làng giải trí, ông muốn làm cái gì, ngủ với ai, tôi mặc kệ, cũng không liên quan tới tôi!”

Lúc nói đến đây, con người của Lục Cẩn Niên nổi lên tia máu, bàn tay bóp cổ bầu Tôn đây gân xanh, đáy mắt đen kịt lóe tia hung ác hủy diệt: “Nhưng tôi cảnh cáo ông, duy chỉ cô ấy, ông không được đụng vào! Nếu không tôi tuyệt đường sống của ông!”

(Bình tĩnh rồi, không mày-tao nữa.)

Dứt lời, Lục Cẩn Niên u ám đứng lên, không thèm liếc mắt đến Kiều An Hạ đứng ở cửa cùng trợ lý nhẹ nhõm thở dài, lui hai bước rồi xoay người đi vào phòng ngủ.

Anh kéo khăn trải giường, bọc lấy người Kiều An Hảo, sau đó ôm cô đi ra khỏi phòng.

Khi Lục Cẩn Niên đi ngang qua cửa, Kiều An Hạ mới chớp chớp mắt hồi phục tinh thần, cô buông bàn tay đang che miệng xuống, nhìn Kiều An

Hảo mê man được Lục Căn Niên ôm trong lòng, lo lắng hỏi han: “Kiều Kiều thế nào rồi?”

Sau đó, Kiều An Hạ vươn tay muốn nắm lấy tay của Kiều An Hảo.

Lục Căn Niên theo phản xạ ôm Kiều An Hảo né tránh khỏi tay của Kiều An Hạ, sau đó ôm chặt Kiều An Hảo hơn như đang che chở vật báu. Anh làm ngơ như không nhìn thấy Kiều An Hạ, ôm Kiều An Hảo rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 239

Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (9)

Trợ lý lúc này đã từ dưới đất bò dậy, kéo Kiều An Hạ đang thần thờ nhìn cánh tay lơ lửng giữa không trung hướng phía thang máy trước khi Lục Cẩn Niên chạy đi.

Trước khi trợ lý và Kiều An Hạ chạy tới cửa thang máy, cánh cửa vừa mở thì Lục Cẩn Niên liền bế Kiều An Hảo đi vào, không quan tâm tới hai người kia.

Anh trợ lý đẩy Kiều An Hạ đang thất thần vào trước, rồi tiếp bước nhảy vào thang máy, nhấn nút tần tịt.

Thang máy xuống tầng trệt, Lục Cẩn Niên dẫn đầu bế Kiều An Hảo bước ra, trợ lý nhanh chóng đuổi theo, giành trước mở cửa ghế sau.

Chờ Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo ngồi xong, đóng cửa xe, sau đó trợ lý lại mở cửa chỗ ghế phụ, nhấn cô ngồi xuống, rồi mới vội vàng lên xe nổ máy, lái tới bệnh viện gần nhất.

Trợ lý lái với tốc độ rất nhanh, trong xe im lặng như tờ, không có một bài phát biểu. Kiều An Hạ một mớ đầu óc hỗn độn, phát ngốc nhìn trần trời con đường đằng trước một hồi thật lâu, mới lay động con người liếc qua kính chiếu hậu, thấy Lục Cẩn Niên vẫn dùng bộ dáng bảo bọc ôm Kiều An Hảo. Cô gái mềm nhũn tựa đầu trước ngực anh, sắc mặt ửng đỏ. Mà Lục Cẩn Niên như lo cô dựa đầu không thoải mái, điều chỉnh tư thế cho cô một

chút, thuận tiện vuốt thuận mái tóc rối, từng sợi từng sợi thẳng hàng. Kiều An Hạ thấy rõ ràng động tác nhu hòa của Lục Cẩn Niên, hoàn toàn không như sự thô bạo điên cuồng đối với bầu Tôn khi nãy, thậm chí từ trong thờ ơ lạnh lùng thường ngày của anh còn có thể nhìn thấy một tia nhu tình.

Kiều An Hạ cảm thấy nghèn nghẹn rất khó chịu, đáy mắt chua xót. Cô muốn chuyển tầm mắt khỏi anh, nhưng không cách nào di chuyển được.

Xe đến Bệnh viện nhân dân thành phố, Lục Cẩn Niên không nói câu nào, liền đẩy cửa, ôm Kiều An Hảo nhanh chóng xuống xe, đi vào phòng cấp cứu.

Lúc trợ lý và Kiều An Hạ đỗ xe xong xuôi đâu đó rồi đi theo vào, thì Lục Cẩn Niên dưới sự hướng dẫn của y tá đã bế Kiều An Hảo đi thang máy lên tầng hai, hai người đành phải ngựa không ngừng vó đuổi theo.

Khi bác sĩ kiểm tra cho Kiều An Hảo, Lục Cẩn Niên một mực ôm cô trong lòng. Lấy máu, đo huyết áp, đo nhiệt độ cơ thể, ngay cả khi bác sĩ truyền nước biển cho Kiều An Hảo, Lục Cẩn Niên vẫn không có ý định buông tay. Mãi cho đến khi bác sĩ treo bình dịch rồi rời đi, Lục Cẩn Niên mới ngẩng đầu, quay sang phía trợ lý phân phó: “Cậu đi lấy một bộ quần áo sạch sẽ.”

Trợ lý biết Lục Cẩn Niên cho mình đi lấy đồ cho Kiều An Hảo, liền gạt đầu rồi cầm chìa khóa xe, đi ra ngoài phòng bệnh. Lúc sắp tới cửa, thấy Kiều An Hạ luôn ngồi một bên im hơi lặng tiếng, anh cất bước đảo sang chỗ cô, thấp giọng hỏi thăm: “Cô Đại Kiều, có muốn tôi tiện đường đưa cô về nhà không?”

Kiều An Hạ lắc đầu với anh trợ lý.

Anh trợ lý cười gạt đầu một cách lịch sự, khẽ khàng lui ra ngoài.

Trong phòng bệnh là một mảnh yên tĩnh, Kiều An Hạ nắm chặt tay ngồi một bên, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Lục Căn Niên vẫn cứng đầu ôm Kiều An Hảo. Người đàn ông luôn duy trì tầm mắt dừng trên người Kiều An Hảo, không xao động quét nhìn quang cảnh và người xung quanh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 240

Chỉ Riêng Cô Ấy, Ông Không Được Đụng Vào! (10)

Trong phòng bệnh là một mảnh yên tĩnh, Kiều An Hạ nắm chặt tay ngồi một bên, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Lục Căn Niên vẫn cứng đầu ôm Kiều An Hảo. Người đàn ông luôn duy trì tầm mắt dừng trên người Kiều An Hảo, không xao động quét nhìn quang cảnh và người xung quanh.

Hoặc có thể nói, tại thời điểm này, trong mắt anh chỉ có Kiều An Hảo. Bất cứ điều gì khác đều không thể lọt vào tầm mắt anh.

Màn đêm dần buông, Kiều An Hạ nhích cơ thể đã tê cứng của mình, sau đó đứng dậy đi rót hai ly nước, một ly đưa tới trước mặt Lục Căn Niên. Người đàn ông thậm chí cũng không thèm nâng mí mắt lên nhìn. Kiều An Hạ mím môi, tay siết chặt ly nước, cảm thấy trong phòng này thì mình như là người dư thừa.

Kiều An Hạ đứng trước mặt Lục Căn Niên một lúc, sau đó bưng ly nước xoay người đi ra khỏi phòng bệnh. Đứng trước cửa sổ trên hành lang, cô vô định nhìn màn đêm bên ngoài ô cửa, thơ thẩn người.

Thời gian cứ thế lặng lẽ trôi, đêm càng về khuya, ngay cả tiếng xe trên đường phố cũng dần thưa thớt. Mãi đến một giờ sáng, trợ lý mang theo quần áo quay về, gõ cửa phòng, bước vào, và đặt túi đồ trên ghế sofa, rồi lặng yên không tiếng động lui ra ngoài. Thấy Kiều An Hạ đứng chờ người trước cửa sổ, anh trợ lý lên tiếng hỏi thăm: “Cô Đại Kiều, ở đây đã có ông Lục, cô có muốn về nghỉ ngơi trước không? Đã khuya lắm rồi.”

Kiều An Hạ trầm mặc một lúc lâu, mới khàn khàn đáp: “Để tí nữa, chờ Kiều Kiều ổn định, tôi sẽ đi.”

Trợ lý không lên tiếng, chỉ đứng cùng Kiều An Hạ.

Khoảng chừng nửa tiếng sau, nước biển trong bình gần truyền hết, Lục Cẩn Niên nhấn chuông gọi y tá rút kim cho Kiều An Hảo, và lại đo huyết áp và nhiệt độ lần nữa. Xem mọi thứ đều khôi phục bình thường, y tá quay sang Lục Cẩn Niên dặn: “Nên ở lại bệnh viện thêm một đêm để quan sát. Trong thứ bệnh nhân ăn trúng có chất gây ảo giác, là một loại chất có hại, tuy rằng liều lượng không lớn, nhưng e là một lúc nữa sẽ tái phát.”

Lục Cẩn Niên gật đầu, chờ y ta đi khỏi, mới vươn tay kiểm tra mạch của Kiều An Hảo, thấy nhịp đập đã bình thường, nhanh hơn so với lúc trong khách sạn, ban đầu hôn mê bất tỉnh đã thành chìm vào giấc ngủ.

Lục Cẩn Niên thăm nhẹ nhõm, thận trọng đặt Kiều An Hảo nằm lên giường, cởi toàn bộ áo tắm và khăn trải giường xuống, thay cô đắp chăn, rồi vào phòng tắm.

Một lát sau, Lục Cẩn Niên cầm một cái khăn vắt nước ấm, ngồi bên giường, vén chăn, cực kỳ chăm chú cẩn thận lau người cho Kiều An Hảo.

Bầu Tôn từng chạm qua cô... Cô nhất định sẽ cảm thấy bẩn thỉu... Anh phải giúp cô lau sạch trước khi cô tỉnh...

-

Tiếng rung điện thoại thức tỉnh Kiều An Hạ. Cô lấy di động, phát hiện có mười mấy cuộc gọi nhờ, đều là của Trình Dạng, sau đó mới nhớ lúc rời khỏi khách sạn vẫn chưa thông báo với anh.

Kiều An Hạ đang định gọi lại cho Trình Dạng, thì anh lại gọi đến lần nữa. Kiều An Hạ bắt máy, nghe giọng đầy lo lắng của anh truyền đến: “Hạ

Hạ? Em đã đi đâu?”

Kiều An Hạ rũ mi mắt, áy náy nói: “Xin lỗi nha, Kiều Kiều xảy ra chút chuyện, em vội đi tìm nên quên nói cho anh biết.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 241

Cậu Có Biết Anh Ta Thích Ai Không? (1)

“Không sao chứ chứ? Có nghiêm trọng không?”

“Hiện tại đang ở bệnh viện, không có việc gì... Anh tới đón em trước đi... Dạ, ở bệnh viện nhân dân...”

Kiều An Hạ tắt điện thoại, xoay người đi vào phòng bệnh, muốn chào một tiếng với Lục Cẩn Niên, nói lát nữa mình phải đi, kết quả người còn chưa đi đến trước cửa, cách cánh cửa thủy tinh, đã nhìn thấy Lục Cẩn Niên ngồi ở bên giường, cầm khăn mặt, giúp Kiều An Hảo lau người.

Kiều An Hạ dừng bước chân, nhìn chăm chăm vào phòng bệnh.

Lục Cẩn Niên thật sự lau rất cẩn thận, giống như là muốn rửa sạch mọi dấu tích lưu lại của nhà sản xuất Tôn trên người Kiều An Hảo.

Sau khi lau xong, Lục Cẩn Niên cầm quần áo mà trợ lý đưa tới, tuy rằng thân thể Kiều An Hảo đều bị Lục Cẩn Niên che khuất, mà Lục Cẩn Niên đưa lưng về phía cô, Kiều An Hạ lại có thể dựa theo bóng dáng của Lục Cẩn Niên, đoán được động tác anh giúp Kiều An Hảo thay quần áo, nhất định rất nhẹ nhàng đẩy vè che chở.

Thay quần áo xong, Lục Cẩn Niên lại đặt Kiều An Hảo lên giường, anh ngồi bên cạnh giường, ánh mắt chăm chú nhìn Kiều An Hảo đang ngủ say,

sau đó vươn tay, vuốt ve hai gò má của cô, cuối cùng đầu ngón tay thon dài dừng lại ở trán của cô, chậm chạp không rời đi.

Kiều An Hạ chỉ có thể nhìn thấy một bên sườn mặt của Lục Cần Niên, cô không thấy được ánh mắt anh, nhưng từ vẻ mặt của anh, cô có thể rút ra kết luận là từ lúc quen biết Lục Cần Niên tới nay cô chưa một lần chứng kiến biểu cảm mềm mại dịu dàng như thế.

Trong khoảnh khắc này, Kiều An Hạ cảm thấy Lục Cần Niên thật xa lạ.

Cả người cô giống như bị điểm huyệt, chỉ đứng im tại chỗ, chậm chạp không nhúc nhích một bước nào, mãi đến lúc di động trong tay rung lên, Kiều An Hạ mới hoàn hồn, cúi đầu nhận ra là Trình Dạng gọi điện thoại tới, nghe máy: “Hạ Hạ, anh đã đến cửa bệnh viện.”

Kiều An Hạ thu lại ánh mắt, ổn định lại tâm trạng, nhẹ giọng nói một câu: “Em xuống ngay.”

Sau đó liền tắt điện thoại, liếc mắt nhìn vào phòng bệnh một cái, thấy Lục Cần Niên đang cúi đầu, thông thả hôn lên trán Kiều An Hạ, Kiều An Hạ không hề đi vào chào hỏi Lục Cần Niên, mà trực tiếp xoay người rời đi.

Thời điểm đi đến cửa thang máy, gặp trợ lý của Lục Cần Niên đi toilet mới trở về: “Cô Đại kiều, cô muốn đi đâu?”

“Trình Dạng tới đón tôi, tôi đi về trước.”

“Cô Đại Kiều, cô đi đường cẩn thận.”

“Tạm biệt.” Kiều An Hạ mỉm cười nói lời từ biệt, đi xuống lầu.

Kiều An Hạ lên xe, nói mấy câu với Trình Dạng, sau đó nhắm nghiền hai mắt lại, Trình Dạng nghĩ cô mệt mỏi, nên cũng không làm phiền cô, ngược lại còn cởi áo khoác của anh ra, đắp lên người cô.

Trình Dạng trực tiếp lái xe về nhà mình, sau khi đỗ xe xong, anh cũng không gọi Kiều An Hạ dậy, mà đưa tay ôm lấy cô, đi lên lầu.

Trình Dạng đặt Kiều An Hạ lên giường, nhẹ nhàng đắp chăn cho cô, sau đó hôn lên tóc dài của cô, rồi đi vào toilet.

Kiều An Hạ nhắm mắt lại, vẫn như cũ nằm trên giường không hề nhúc nhích, mãi đến khi nghe thấy tiếng nước chảy từ trong phòng tắm truyền ra, mới đưa mặt vùi vào trong chăn, trong nháy mắt hình ảnh ở bệnh viện lại hiện lên trong đầu cô, Lục Cẩn Niên giúp Kiều An Hảo đắp chăn, hôn môi Kiều An Hảo.

Mấy giờ trước, cô ở cửa toilet của khách sạn, vô tình gặp Lục Cẩn Niên, gọi anh lại, muốn xác thực một đáp án với anh, hỏi anh một câu cô gái mà mấy năm nay anh vẫn yêu, có phải là Kiều An Hảo không?

Nhưng cô vẫn chưa nói ra khỏi miệng, bây giờ cũng không bao giờ cần phải hỏi nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 242

Cậu Có Biết Anh Ta Thích Ai Không? (2)

Mấy năm nay người mà Lục Căn Niên nhớ mãi không quên, chính là Kiều An Hảo.

Dọc đường từ bệnh viện trở về, tuy rằng nhìn cô như đang ngủ, nhưng thật ra trong đầu vẫn đang suy nghĩ, cho tới nay Lục Căn Niên và Kiều An Hảo cũng không nói chuyện với nhau, rốt cuộc tại sao anh lại thích cô ấy?

Cũng có thể, lúc bản thân không để ý đến đến, thì không phát hiện ra vấn đề gì, nhưng khi ý thức được điều gì đó, rồi lại nhớ tới, mới biết vấn đề ở chỗ nào.

Khi còn học trung học, không phải mỗi lần gặp gỡ Lục Căn Niên đều tới, nhưng chỉ cần Kiều An Hảo có mặt, Lục Căn Niên liền xuất hiện.

Chẳng qua hai người rất ít khi nói chuyện với nhau, đôi lúc còn ngồi cách xa nhau, thật khó để người ta nghĩ đến điều gì.

Kiều An Hạ hoàn toàn nhớ rõ, khi học cấp ba, có một lần Hứa Gia Mộc tổ chức dã ngoại, buổi tối dựng lều ở giữa sườn núi, trong lều vô cùng nóng bức, cuối cùng mọi người phải ngủ bên ngoài. Nửa đêm lúc cô tỉnh dậy đi vệ sinh, liền phát hiện Lục Căn Niên ngồi bên cạnh Kiều An Hảo, cô thấy như vậy cũng không suy nghĩ nhiều, đi vệ sinh xong trở về tiếp tục ngủ, nhưng khi mơ màng mở mắt, cô lại thấy tay của Lục Căn Niên không ngừng vung trên người Kiều An Hảo.

Chỉ tiếc là hôm sau lúc mọi người tỉnh lại đã không thấy Lục Căn Niên, mà căn bản cô cũng không để ý đến việc kia nữa.

Bây giờ sau khi suy nghĩ, cô mới nhận ra, tại sao Kiều An Hảo luôn luôn sợ muỗi cắn, nhưng đêm đó lại ngủ ngon giấc, ngày hôm sau da thịt bóng loáng mịn màng, không hề có dấu vết nào của muỗi cắn.

Thì ra hôm đó, nhân lúc mọi người ngủ, Lục Căn Niên đã đuổi muỗi giúp Kiều An Hảo nguyên một đêm.

Còn có sau khi lên đại học, mọi người đều bận nhiều việc, cô cùng với Kiều An Hảo thường xuyên đi Hàng Châu với nhau, Lục Căn Niên mời các cô ăn cơm, cô nhớ có vài lần một mình cô đi, cũng hỏi Lục Căn Niên có thời gian ăn cơm cùng cô hay không, anh lại tìm các lí do khác nhau để từ chối, ngay lúc đó, cô thật sự chỉ nghĩ đến việc anh bận rộn quay phim, nhưng bây giờ cô mới hiểu, không phải anh bận việc, mà thời gian của anh chỉ dành cho Kiều An Hảo.

Còn có, còn có... khó trách bốn năm trước, Lục Căn Niên chủ động tìm cô nói chuyện, lúc đó cô cũng thật ngu ngốc, tại sao lại không chú ý đến mỗi lần anh tìm cô nói chuyện, đều nhắc tới tên một người... Chính là Kiều An Hảo... Thì ra, thật sự chỉ do cô tự đa tình, mấy năm trước anh không nghĩ sẽ nói chuyện cùng cô, anh chỉ muốn tìm hiểu tin tức của Kiều An Hảo từ cô mà thôi...

Nếu không phải vì đêm nay tận mắt chứng kiến, anh vì cô ấy mà điên cuồng tức giận, bộ dáng lo lắng, làm sao cô biết được, thì ra Lục Căn Niên cũng biết yêu một người sâu đậm như vậy.

A, không đúng, là cô nghĩ, trên thế giới này, hẳn là không có người bình thường nào như Lục Căn Niên, im lặng âm thầm yêu một người như vậy.

Tại bệnh viện, trong phòng bệnh vô cùng yên tĩnh.

Lục Căn Niên ngồi bên giường, nhìn chăm chăm vào khuôn mặt xinh đẹp của Kiều An Hảo, mãi cho đến khi thấy cô hít thở một cách nặng nề, anh mới thở ra một hơi, cơ thể đang buộc chặt bây giờ mới thả lỏng, giống như trải qua một vòng sinh tử, nháy mắt cơ thể trở nên mệt mỏi.

Nếu Tổng Tương Tư không phát hiện ra việc Kiều An Hảo mất tích, nếu đêm nay anh tới trễ... Sợ là Kiều An Hảo đã bị bầu Tôn cưỡng hiếp...

Lập tức một nỗi sợ hãi không nói thành lời bao vây lấy toàn thân Lục Căn Niên, nghĩ đến cũng đã thấy sợ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 243

Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (3)

Một nỗi sợ hãi không diễn đạt được tức khắc bao trùm lấy Lục Căn Niên.

Nếu cô gặp điều gì bất trắc trong lúc anh ở đoàn phim, thì cả đời này anh sẽ không bao giờ tha thứ cho bản thân mình.

Lục Căn Niên bị ứ nghẹn nơi cổ họng, đau đớn. Anh nắm lấy bàn tay vừa truyền nước biển của Kiều An Hảo và dán miếng băng cá nhân lên.

Trong đầu anh hiện lên hình ảnh lúc anh xông vào phòng của bầu Tôn, cô bị tên khốn Tôn tổng đè dưới người, bộ dạng cứng đờ vô hồn ấy như lưỡi dao cứa trái tim anh đau đớn rỉ máu.

Anh vô thức siết chặt bàn tay cô, rất khó chịu, rồi anh cúi xuống nhẹ nhàng hôn lên những ngón tay thon thả mềm mại của cô.

-

Trợ lý đứng canh ở ngoài phòng bệnh, cho tới hai giờ sáng, rốt cuộc cũng chịu không nổi, đành xuống lầu chui vào xe đánh một giấc. Đang ngao du trong giấc mộng, thì có tiếng ai đó gõ cửa xe. Trợ lý mơ mơ màng màng mở mắt, mò mẫm hạ cửa kính xuống, thì thấy Lục Căn Niên đang bế Kiều An Hảo vẫn còn say ngủ đứng ngoài xe.

Trợ lý giật mình, hoàn toàn tỉnh táo, rồi nhanh chóng xuống xe, mở cửa ghế sau cho Lục Căn Niên bế Kiều An Hảo ngồi vào trong xe. Sau đó trợ lý lại leo lên xe, ngáp vài cái, mới hỏi: “Ông Lục, bây giờ chúng ta quay về đoàn phim hay về Cẩm Tú Viên?”

Lục Căn Niên đã suốt đêm không ngủ, nên dưới mắt có chút quầng thâm, trông rất nhợt nhạt, nhưng vẫn không ảnh hưởng tới vẻ ngoài tuấn tú khôi ngô của anh. Anh khẽ rũ mắt suy nghĩ, chỉnh lại tư thế thoải mái cho cô gái trong lòng, rồi mới ngẩng lên, thấp giọng trả lời: “Cẩm Tú Viên.”

Trợ lý không lên tiếng, khởi động máy, lái hướng Cẩm Tú Viên.

-

Khi xe đến Cẩm Tú Viên, má Trần lúc này đã rời giường, nghe thấy tiếng động cơ xe, bèn chạy ra, thấy Lục Căn Niên ôm Kiều An Hảo thì khá sững sốt, rồi hỏi: “Bà chủ bị sao thế?”

Lục Căn Niên không nói gì, chỉ ôm Kiều An Hảo vào nhà, đi lên lầu, sau đó đặt cô gái nằm trên chiếc giường lớn mềm mại và thoải mái, cẩn thận đắp kín chăn, rồi nhẹ chân ra khỏi phòng ngủ, tiện thể đóng cửa, mới nhỏ giọng nói với má Trần đang đứng chờ ngoài cửa: "Bữa sáng nấu cháo, làm ít mỡ thôi."

Má Trần gật đầu: “Vâng”

Lục Căn Niên cất bước đi về phía trước, khi đi tới đầu cầu thang thì đột nhiên dừng bước: "Đừng quấy rầy bà chủ nghỉ ngơi, cháo nấu rồi thì giữa ấm, kéo lúc bà chủ thức dậy không còn nóng."

“Vâng.”

Lục Căn Niên suy nghĩ một lúc, nói thêm: “Hãy chăm sóc bà chủ thật tốt. Tôi còn có việc, đi trước.”

“Tôi biết rồi, ông Lục.”

Lục Căn Niên không lên tiếng, chỉ đứng nguyên tại chỗ một lúc, mới bước xuống lầu, chốc lát sau liền truyền đến tiếng xe khởi động rồi đi xa.

-

Kiều An Hảo trong mộng mơ một giấc mơ rất đẹp. Có ba, có mẹ, mặc dù họ đã bỏ cô lại mà đi rất lâu rồi, nhưng cô vẫn nhớ kỹ khuôn mặt lúc còn trẻ của họ. Còn có ngôi biệt thự họ từng ở, và hai cây lựu cứ mỗi vào thu liền kết trái đỏ, trông như những chùm đèn nhỏ đang treo lủng lẳng trên cây.

Cô còn mơ thấy Lục Căn Niên thời cắp sách đến trường, da trắng với bộ đồng phục học sinh, rồi sau đó cậu nam sinh ấy thay đổi trở thành diện giày da như hiện tại, khí chất trong trẻo như lạnh lung.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 244

Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (4)

Không biết có phải do quan hệ gần đây của cô với Lục Cẩn Niên hay không, không hề cứng nhắc lạnh nhạt như trước kia, để trong mơ cô thấy những hình ảnh mà bản thân không dám nghĩ tới, hình ảnh cô với Lục Cẩn Niên kết hôn...

Hôn lễ rất đẹp, Lục Cẩn Niên mặc một bộ vest đen, đẹp trai anh tuấn, người thân và bạn bè, đều chân thành chúc phúc cho bọn họ, dựa theo lời chỉ dẫn của MC, cùng nhau nói đồng ý với lời thề chung thủy, trao đổi nhẫn, sau đó khi mọi người hoan hô, Lục Cẩn Niên chậm rãi cúi đầu, hôn cô...

khuôn mặt của người đàn ông tuấn tú, đang đứng ở trước mặt cô, càng lúc càng lớn dần, mắt thấy môi anh sắp chạm đến môi của cô, thì Kiều An Hảo mạnh mẽ mở mắt, tỉnh dậy từ trong giấc mơ.

Khung cảnh xung quanh thật yên tĩnh, Kiều An Hảo chớp mắt hai lần, mới phát hiện ra đây là Cẩm Tú viên, cô nhú mi, mờ mịt ngồi dậy, nhìn quanh phòng một chút, không có một bóng người, rèm không buông xuống, ánh nắng ngoài cửa sổ chiếu vào chói chang, tới nửa phòng ngủ.

Cô nhớ rõ, tối hôm qua cô ở suối nước nóng, vậy tại sao hiện tại lại ở Cẩm Tú Viên?

Kiều An Hảo vắt hết óc suy nghĩ, phát hiện mình không hề nhớ một chút gì về tối hôm qua.

Kiều An Hảo nghĩ không ra, liền không nghĩ nữa, ngẩng đầu liếc mắt nhìn đồng hồ treo tường, mới biết đã sắp tới trưa, hôm nay cô có một buổi quay phim quan trọng, Kiều An Hảo sốt ruột tìm di động của mình ở bên gối, kết quả không thấy cái gì, cô nhìn một vòng quanh phòng ngủ để tìm, mọi khi cô vẫn mang túi theo thói quen nhưng giờ cũng không thấy đâu, cũng không ở trong phòng ngủ.

Kiều An Hảo không hiểu ra sao đi vào toilet rửa mặt một chút, xuống lầu, đi quanh phòng khách nhìn một vòng.

Má Trần nghe được động tĩnh, đi từ trong phòng bếp ra, nhìn thấy Kiều An Hảo, lập tức cười hiền hậu nói: “Bà chủ, bà tỉnh rồi?”

Kiều An Hảo mỉm cười nhìn về phía má Trần, buồn bực lên tiếng hỏi: “Má Trần, má có nhìn thấy túi của tôi không?”

Má Trần lắc đầu, nói: “Bà chủ, buổi sáng ông chủ ôm cô trở về, đã không thấy túi xách.”

Không thấy túi xách? Lục Căn Niên ôm cô trở về?

Lúc này, Kiều An Hảo mới cúi đầu, liếc mắt nhìn quần áo trên người mình, phát hiện ra là chiếc váy mới tinh hiệu Chanel, cả người càng khó hiểu, tại sao Lục Căn Niên lại ôm cô về nhà?

Má Trần nhìn Kiều An Hảo đứng ở nơi đó, lông mày thanh tú nhăn lên, thất thần, bà nghĩ đến việc buổi sáng Lục Căn Niên đã dặn dò, vì thế lập tức mở miệng nói: “Bà chủ, ông chủ bảo tôi nấu một ít cháo yến mạch, dặn khi nào bà chủ tỉnh thì đưa lên cho bà ăn.”

Kiều An Hảo cảm thấy hẫng là tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì đấy, nhưng cô nghĩ mãi không ra, nghe được tiếng của má Trần, liền rầu rĩ: “Dạ” một tiếng, đặt chuyện không yên lòng sang một bên thong thả đi vào phòng ăn.

Má Trần nhanh nhẹn bưng cháo lên, đặt trước mặt Kiều An Hảo, cùng vài món ăn nhẹ buổi sáng.

Kiều An Hảo cầm thìa, không hề để ý quấy cháo, thỉnh thoảng lại cúi đầu, uống một hớp, cuối cùng vẫn không bỏ qua được nghi vấn trong lòng, nhìn mẹ Trần đứng ở một bên, chờ cô ăn cơm, hỏi: “Má Trần, buổi sáng lúc ông chủ trở về, có nói gì không?”

“Ông chủ dặn tôi nấu cháo, còn nói tôi không được quấy rầy bà chủ nghỉ ngơi...” Má Trần dừng một chút, lại bổ sung thêm: “Còn nói tôi phải chăm sóc bà chủ thật tốt.”

“Không còn gì nữa sao?”

Má Trần lắc lắc đầu.

Đáy lòng Kiều An Hảo càng thêm tò mò, không nhịn được liền cắn thìa, còn muốn mở miệng hỏi má Trần, kết quả chuông cửa của biệt thự lại đột nhiên vang lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 245

Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (5)

Biệt thự Cẩm Tú Viên của Lục Căn Niên có rất ít người đến quấy rầy, Kiều An Hảo nghi hoặc bỏ thìa xuống, khi chuẩn bị đứng lên thì má Trần lập tức đi ra khỏi phòng ăn: “Bà chủ, để tôi đi mở cửa.”

Lúc này Kiều An Hảo mới ngồi xuống ăn tiếp, vừa ăn cháo, vừa cố gắng nhớ lại kí ức bị mất mấy tiếng vừa qua.

“Kiều Kiều!” Lúc Kiều An Hảo vừa cầm thìa, chuẩn bị đưa cháo vào miệng, , đột nhiên Triệu Manh chạy ào vào phòng, lớn tiếng gọi một câu.

Kiều An Hảo dừng tay một chút, không để ý đến Triệu Manh, tiếp tục nghĩ đến chuyện của mình, chậm chạp ăn cháo.

Triệu Manh đã từng đến Cẩm Tú Viên gặp Kiều An Hảo nhiều lần, má Trần biết cô nên nhiệt tình kéo ghế dựa cho cô ngồi: “Cô Triệu, cô muốn ăn chút gì không?”

Bây giờ đã là giữa trưa, Triệu Manh chưa ăn cơm, lại từ đoàn làm phim chạy tới, nên không khách khí gật đầu ngay lập tức, nói một tiếng “Cảm ơn”, sau đó đưa đầu tới trước mặt Kiều An Hảo, quan sát cô một chút, lúc này mới chậm rãi thở ra một hơi, rồi ồn ào nói một chuỗi thật dài với Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, cậu không bị sao là tốt rồi, tối hôm qua cậu làm mình sợ muốn chết! Ắ tiện nhân Lâm Thi Ý, mình cũng biết ả ta không phải tốt lành gì, nhưng không ngờ lại vô liêm sỉ tới mức không có giới hạn như vậy!

Chỉ là, Kiều Kiều, cậu không cần phải tức giận, lần này xem như cô ta đã trúng sắt rồi. Mình nghe người ta nói, không kể đến việc cô ta bị rạch một dao lên mặt, hôm nay còn bị giới truyền thông không ngừng tuôn ra lời gièm pha, toàn bộ Weibo đều nổ tung, tất cả đều là mắng chửi, ngay cả những điểm tốt của ả đều biến thành đen. Hả giận, thật sự là hả giận, nhìn thấy mọi người trên thế giới đều mắng chửi cô ta, mình yên tâm rồi!”

Triệu Manh vừa nói, vừa đắc ý cười khoe: “Kiều Kiều, mình cho cậu biết, mình tức quá, nên lập vài tài khoản phụ để mắng cô ta, trong đó có một cái còn đứng đầu trong danh sách trả lời đấy!”

Kiều An Hảo bị lời nói thao thao bất tuyệt không cần thở của Triệu Manh làm cho sững sốt, cho đến lúc má Trần đặt bát cháo yến mạch trước mặt Triệu Manh, cô hăng hái cầm thìa ăn như hổ đói, khi vừa khép miệng lại, Kiều An Hảo mới chớp chớp mắt, nhẹ nhàng hỏi Triệu Manh một câu: “Triệu Manh, Lâm Thi Ý bị sao vậy?”

“Khụ khụ!” Câu hỏi của Kiều An Hảo khiến Triệu Manh lập tức bị sặc, cô cầm khăn tay che miệng ho khan một lúc lâu, sau đó trừng mắt nhìn Kiều An Hảo, vẻ mặt kỳ dị hỏi: “Kiều An Hảo, cậu bị choáng váng à? Lâm Thi Ý bị làm sao cậu không biết ư? Tối hôm qua suýt nữa cậu bị ả hại chết, cậu có biết hay không? Thiểu chút nữa bị lão sắc quỷ bầu Tôn cưỡng hiếp đấy!”

Chân mày Kiều An Hảo cau lại, mờ mịt vô tội hỏi lại: “Mình bị bầu Tôn cưỡng bức?”

Triệu Manh thấy bộ dạng này của cô, chớp mắt hai cái, vẻ mặt nghiêm túc hỏi: “Kiều Kiều, thật sự cậu không nhớ sao?”

Theo lời nói của Triệu Manh, Kiều An Hảo đã lờ mờ nhớ ra một ít chuyện dơ bẩn xảy ra đêm qua, sắc mặt có chút khó coi, cô mím môi, không nói gì.

Triệu Mạnh siết chiếc thìa trong tay, dùng sức hít thở, sau đó buông lỏng ra, nhìn Kiều An Hảo, kể lại toàn bộ sự việc cho cô: “Kiều Kiều, tối hôm qua, đồ uống của cậu ở suối nước nóng đã bị bỏ thuốc, nhưng đồ uống đó đã nhanh chóng bị người ta xử lý rồi, bây giờ tìm không thấy chứng cứ.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 246

Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (6)

"Tối hôm qua may mà có chị Tương Tư, không tìm thấy cậu, mình đành kể lại với chị ấy. Sau khi nghe, chị ấy phát hiện có điểm bất thường, bèn kiểm tra cuộn băng ghi hình, thì thấy cậu bị Lâm Thi Ý mang đi. Lúc ấy cậu bị ngấm thuốc nên mê man không phản kháng.

Theo tường thuật của Triệu Manh, Kiều An Hảo mơ hồ hình dung được vài hình ảnh rời rạc, nhưng không tài nào nhớ được thành một đoạn liên mạch.

"Lúc thấy đoạn đó, mình bị sợ đến nổi tính gọi cho chị An Hạ tới cứu cậu. Nhưng chị Tương Tư giật lấy điện thoại, gọi cho Lục ảnh đế."

Lục Căn Niên? Đáy mắt Kiều An Hảo thoáng qua một tia nghi hoặc.

"Sau đó, trợ lý của chị Tương Tư phát hiện xe của Lâm Thi Ý ở dưới lầu khách sạn đoàn phim đang ở, bèn gọi điện báo cho chị Tương Tư. Chị Tương Tư nói cho Lục ảnh đế. Chuyện sau đó mình không tận mắt chứng kiến nên không biết tình tiết xảy ra thế nào. Nhưng sau nghe chị Tương Tư nói cậu bị Lâm Thi Ý đưa đến phòng của bầu Tôn..." Nói tới đây, Triệu Manh nghĩ tới điều gì đó, liền cường điệu một chút: "Nhưng để tránh cho sự việc bị lan truyền gây bất lợi cho cậu, nên tin tức này đã bị phong tỏa, chỉ vài người biết thôi."

"Vì vậy, Kiều Kiều à, nếu muốn cảm ơn, thì người cậu cần phải cảm ơn nhất là Lục ảnh đế. Tối qua anh ta cứu cậu, nên cậu mới không gặp phải chuyện không may. Nếu không phải anh ta gấp rút từ nội thành chạy về, thì cậu đã bị tên bầu Tôn ăn sạch rồi."

Lục Căn Niên cứu cô?

Lúc này, Kiều An Hảo mới phát hiện mu bàn tay trái của mình có một lỗ kim rất nhỏ, hẳn là do mũi kim đâm vào ven. Nói vậy, tối qua Lục Căn Niên đã đưa cô đến bệnh viện?

Má Trần bảo là buổi sáng cô được anh bế về, chẳng lẽ tối qua anh túc trực suốt đêm trong bệnh viện chăm sóc cô, đợi đến sáng khi cô không còn vấn đề nữa mới đưa cô về nhà?

Vừa rồi Triệu Manh nói, toàn bộ tin tức hôm nay đồng loạt đều tung scandal của Lâm Thi Ý...

Kiều An Hảo tức khắc kêu Triệu Manh tìm điện thoại của cô, mở Weibo lên, quả nhiên đều là tin "hot" về Lâm Thi Ý.

Từ lúc Lâm Thi Ý làm gái tiếp khách ở trong mấy hộp đêm đều bị đào bới và đăng trên Weibo.

Và cả những năm nay, biết bao vụ Lâm Thi Ý giậu đổ bìm leo những sao nữ khác cũng bị vạch trần, thậm chí còn nêu ra chứng cứ hãn hoi.

Ngay cả đoạn video clip cảnh nóng của Lâm Thi Ý với một gã đàn ông nào đó cũng được tung lên mạng. Trong đoạn clip không thấy rõ mặt người đàn ông, nhưng gương mặt khả ố của người nữ thì còn ai trồng khoai đất này.

Mấy năm nay Lâm Thi Ý che giấu rất tốt để giữ hình tượng trong sạch. Nhưng bây giờ bị phơi bày ra hết thế kia thì hẳn là có người đứng sau giật

dây.

Hơn nữa, mấy năm nay Lâm Thi Ý nuôi dưỡng "đội quân fan" hùng hậu, có chuyện gì cũng tâng bốc khen ngợi cô đủ điều. Nhưng hiện tại thì chẳng thấy mống nào xuất hiện lên tiếng phản biện, chắc cũng bị khống chế rồi.

Đối với một ngôi sao, tầm ảnh hưởng của danh tiếng rất quan trọng. Bây giờ các vụ bê bối ồ ập như thế, coi như sự nghiệp diễn xuất của cô ta đến đây là xong.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 247

Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (7)

Mục đích của người ở sau lưng táy máy tay chân rất đơn giản, rõ ràng là muốn đuổi tận giết tuyệt Lâm Thi Ý.

Ngay hôm sau khi cô gặp chuyện bất trắc, Lâm Thi Ý lập tức gặp biến cố. Vậy người giết dây này rất có thể chính là...

Trong đầu Kiều An Hảo chưa kịp điền tên vào chỗ trống, Triệu Mạnh ngồi đối diện đột nhiên thốt lên: "Kiều Kiều, trên diễn đàn WeChat có người nói tên bầu Tôn rút vốn đầu tư khỏi bộ Khuynh Thành Thời Gian!"

Kiều An Hảo sửng sốt, nhanh chóng thoát khỏi Weibo, đăng nhập WeChat, thấy mọi người đang nhao nhao bàn luận vụ bầu Tôn rút đầu tư.

"Nhà sản xuất Tôn bộ Khuynh Thành Thời Gian đầu tư một tỷ, sao đang yên đang lành lại rút vốn?"

"Đúng đó. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Hôm qua Tôn tổng còn mời chúng ta đi quẩy mà, hôm nay sao thành chia tay nhau rồi?"

"Với lại mới sáng sớm, bầu Tôn liền rời khỏi group WeChat rồi."

"Anh còn nói, vừa rồi tôi pm cho ông ta, ông ta chả thèm trả lời, gọi điện cũng không nhận..."

...

Mới vài phút ngắn ngủi, nội dung trò chuyện đã nhanh chóng hơn trăm câu đối đáp. Kiều An Hảo hoa mắt, đành buông điện thoại. Triệu Manh cũng vừa xem vừa nói: "Tuy lão Tôn này háo sắc nhưng là kẻ có tiền. Với mỏ than gia truyền, đầu tư vào truyền hình điện ảnh, làm ăn khấm khá, giá trị của ông lên tới vài tỉ đó. Với số vốn đầu tư 1 tỷ trên tổng 2 tỷ của ông đã là đại chế tác của Khuynh Thành Thời Gian rồi, 1 tỷ còn lại là Lục ảnh để..."

Nói tới đây, Triệu Manh bỗng ngừng đầu hỏi Kiều An Hảo: "Kiều Kiều, mấy chuyện này thật trùng hợp. Tối qua cậu vừa gặp chuyện, Lâm Thi Ý liền rơi vào thảm cảnh này, bầu Tôn lại rút vốn. Cậu nói xem, sẽ không phải là người có quan hệ với cậu - Lục ảnh để làm chứ?"

Vừa rồi Kiều An Hảo cũng đã nghĩ đến Lục Căn Niên, nhưng giờ nghe Triệu Manh nhắc, đáy lòng liền choáng váng.

"Lục ảnh để chinh Lâm Thi Ý là trừng phạt đúng tội, có thể hiểu. Nhưng sao anh ta lại khiến bầu Tôn rút vốn chứ? Cậu nghĩ xem, bầu Tôn rút vốn, nếu không có người bù vô kịp thời, rất có thể Khuynh Thành Thời Gian sẽ không quay tiếp được nữa, thì 1 tỷ của Lục Căn Niên sẽ đổ sông đổ bể. Thật là vô lý!"

Nghe Triệu Manh nói, Kiều An Hảo cũng hỗn loạn, vừa khẳng định là Lục Căn Niên, nhưng lại không dám chắc chắn. Cô thật sự lo lắng tình trạng tài chính của Khuynh Thành Thời Gian, 1 tỷ của anh liệu sẽ thành công cốc?

-

Vì nhà sản xuất của Khuynh Thành Thời Gian rút vốn, nên đoàn phim tạm thời đóng máy ba ngày.

Triệu Manh đến đưa túi xách cho Kiều An Hảo, rồi ngồi gốc thăm cô tới tận 3 giờ chiều mới rời đi.

Triệu Manh đi vừa vài phút, thì tin tức bầu Tôn rút vốn liền vỡ bờ. Weibo thêm một trận náo nhiệt, chốc lát là Lâm Thi Ý, chốc lát là bộ Khuynh Thành Thời Gian.

Kiều An Hảo nhàm chán lướt web cả buổi chiều, tâm trí suy nghĩ miên man, mãi tới giờ cơm tối mới ép đầu óc tỉnh táo một chút.

Sau bữa tối, Kiều An Hảo quay về phòng ngủ tầng hai, vừa đặt mông xuống thì di động reo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 248

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (8)

Là cuộc gọi của mẹ Hứa Gia Mộc - Hàn Như Sơ.

Sau khi cô kết hôn với Lục Căn Niên, Hàn Như Sơ rất ít khi gọi điện thoại cho cô. Nhưng một khi đã gọi cho cô, đó là cần Lục Căn Niên sắm vai Hứa Gia Mộc.

Kiều An Hảo cầm di động, đi đến ban công mở cửa sổ, gió đêm mát mẻ ùa vào. Cô thông thả nhận điện thoại, chào đầu dây bên kia: “Bác Hứa.”

Mặc dù người ngoài nhìn vào có vẻ như cô đã gả cho Hứa Gia Mộc, là vợ của Hứa Gia Mộc, thì phải gọi Hàn Như Sơ là “Mẹ”. Nhưng hai người đều biết, đây chẳng qua chỉ là một giao thức, cho nên khi không phải đóng kịch trước mặt người khác, Kiều An Hảo vẫn luôn gọi Hàn Như Sơ là “Bác Hứa”.

Giọng của Hàn Như Sơ nghe khá đoan trang nghiêm khắc, đầu tiên quan tâm hỏi han Kiều An Hảo một chút: “Kiều Kiều, đã ăn tối chưa?”

“Dạ, rồi ạ.” Kiều An Hảo nhu thuận trả lời, rồi lễ phép hỏi lại: “Bác Hứa, còn bác thì sao?”

“Đang chờ bác trai của con về rồi cùng ăn.” Hàn Như Sơ khách sáo xong, đi thẳng vào chủ đề: “Kiều Kiều, thứ sáu tới là sinh nhật Hứa Gia Mộc, con nhớ chứ?”

Kiều An Hảo biết ngày sinh của Hứa Gia Mộc, nhưng dạo gần đây phát sinh nhiều chuyện, nên cô quên bống đi mất. Nhờ Hàn Như Sơ nhắc nhở, cô mới sức nhớ: “Vâng, con nhớ.”

“Tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc nhất định được tổ chức, do đó phiền con chuyển lời cho nó.”

Kiều An Hảo biết nó ám chỉ ai. Thật ra, Kiều An Hảo vẫn rất buồn bực, vì sao Lục Căn Niên rõ ràng có họ tên đảng hoàng, mà mỗi lần Hàn Như Sơ đề cập tới anh, bao giờ cũng dùng từ chỉ vật hoặc động vật cấp thấp "Nó" để thay thế, làm như tên của anh rất ghê tởm, khinh thường hẳn hoi trong lời nói.

“Con biết rồi.” Mặc dù bực bội, nhưng Kiều An Hảo vẫn nhu thuận đáp.

Meo WiWi “VẬY không có việc gì, bác cúp trước.”

“Vâng, chào bác Hứa.”

“Gặp sau.” Hàn Như Sơ nói xong, liền ngắt điện thoại.

Kiều An Hảo nghe tiếng "tút tut tut", rồi mới tắt máy. Cô nhìn màn hình di động, do dự nên gọi điện cho Lục Căn Niên báo tin, hay gửi tin nhắn thì tiện hơn?

Vào lúc Kiều An Hảo còn đang phân vân, đột nhiên tin nhắn trong WeChat bay tới, là Triệu Mạnh gửi.

“Kiều Kiều, mình vừa nghe một nhân viên trong ê kíp nói, rằng cô ấy nghe phục vụ khách sạn bảo là tối hôm qua bầu Tôn được trợ lý đưa đi bệnh viện, hơn nữa bị thương rất nghiêm trọng. Đồ đạc trong phòng ông ta bị đập tan nát, và có rất nhiều máu trên mặt đất, mảnh vụn thủy tinh rơi vãi, bàn trà cũng bị đá lăn lông lốc.”

Kiều An Hảo nhìn tin nhắn kia sửng sốt, còn chưa kịp hồi phục tinh thần, Triệu Manh gửi thêm một tin nhắn thoại. Kiều An Hảo nhấn mở, giọng Triệu Manh lạnh lạnh: “Kiều Kiều, mình đã nói với cậu, dám chắc là tên bầu Tôn bị Lục ảnh để xử đẹp một trận. Tối qua Lục ảnh để tới phòng lão ta cứu cậu mà, cho nên chắc chắn không sai!”

Kiều An Hảo nghe xong, lại thấy một tin nhắn thoại phát tới: “Với lại, Kiều Kiều, tớ mới nghe người ta nói, không phải bầu Tôn tự rút vốn đầu tư, mà là Lục ảnh để đá lão khỏi đoàn phim Khuynh Thành Thời Gian. Nghe đâu hôm nay ông ta bởi vì chuyện này mà cãi vã cả một ngày với ban giám đốc của Truyền thông Hoàn Ảnh, cuối cùng Lục ảnh để vẫn kiên quyết khiến lão rút vốn!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 249

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (9)

“Móe, Lục ảnh đế thật là khí phách, phóng khoáng nha! Một tỷ đó, đầu tư một tỷ, nói đá liền đá, thế giới của người có tiền, thật không thể lý giải mà!”

Kiều An Hảo không hồi âm tin nhắn của Triệu Manh trên WeChat. Một mình Triệu Manh tự kỷ nhiều tin như vậy, không thấy trả lời, liền không tiếp tục gửi tin nữa.

Kiều An Hảo cầm di động, đứng ở ban công hồi lâu, mới mở nghe lại từng tin do Triệu Manh gửi lần nữa.

Nếu chiều hôm đó Kiều An Hảo không dám chắc có phải Lục Cẩn Niên làm những chuyện đó vì mình, thì hiện tại cô đã chắc chắn 8-9 phần.

Theo như trong tin nhắn của Triệu Manh, có thể nghe ra, lúc Lục Cẩn Niên tới cứu cô, đã ra tay đánh bầu Tôn. Cô không cách nào tưởng tượng được cảnh một người đàn ông lạnh lùng đậm bạc lại đi đánh người sẽ như thế nào, nhưng trống ngực đập liên hồi một cách kỳ lạ.

Scandal về Lâm Thi Ý ở khắp mọi nơi, nhà sản xuất Tôn bị đá khỏi đoàn phim Khuynh Thành Thời Gian... Như lời Triệu Manh nói, một tỷ tiền đầu tư, nói đá liền đá, thật sự đủ quyết đoán cũng như khí phách!

Kiều An Hảo nắm chặt di động, kỳ thật Lục Căn Niên không phải chưa từng giúp đỡ cô.

Ở bữa tiệc đầu tiên của ê kíp Khuynh Thành Thời Gian, Lâm Thi Ý gây khó dễ cho cô, là anh đã một câu giải vây.

Cô tới phòng của anh, bị Lâm Thi Ý chụp được, đăng lên Weibo, là anh tìm Tổng Tương Tư giúp cô.

Xích đu bị trục trặc khiến cô té ngã, là anh không màng nguy hiểm xông lên trước tiên, tiếp lấy cô.

Tuy nhiên, nhiều lần giúp đỡ như thế, lại chỉ có lần này, làm cho đáy lòng cô rung động mãnh liệt.

Kiều An Hảo cảm thấy trống ngực đập rất nhanh, như muốn nhảy vọt ra vậy.

Đều là giúp cô, nhưng là lần này đây, Kiều An Hảo mới có thể khẳng định, Lục Căn Niên đang bảo vệ cô.

Với suy nghĩ đó, đáy lòng Kiều An Hảo trong khoảnh khắc như cuộn cuộn sóng biển.

Cho tới bây giờ cô chưa hề nghĩ tới, mình có thể được người đàn ông vô hạn lạnh lùng che chở.

Tuy rằng cô không biết nguyên nhân ban đầu khiến anh bảo vệ cô là gì, nhưng cô vẫn rất cảm động, rất hạnh phúc và thỏa mãn.

Kiều An Hảo vừa rồi còn chần chừ nên gọi cho Lục Căn Niên hay chỉ gửi tin nhắn, nhưng thời điểm này đột nhiên muốn gặp anh ghê gớm.

Kiều An Hảo có chút khẩn trương nắm điện thoại trong tay, hít một hơi thật sâu, lấy can đảm nhấn tìm số điện thoại của Lục Căn Niên, gọi đi.

-

Trong phòng làm việc của Truyền Thông Hoàn Ảnh, bầu không khí ngưng trọng.

Hội đồng quản trị, từng người mang vẻ mặt khó coi, lạnh lùng bước ra khỏi phòng họp.

Cho đến khi mọi người giải tán hết, Tổng Tương Tư mới từ trong phòng làm việc của mình đi ra, đứng ở trong đại sảnh trống rỗng một lát, sau đó đi tới phòng bếp, pha một ly cà phê, bưng về phía văn phòng của Lục Căn Niên.

Tổng Tương Tư gõ cửa, không tiếng động đáp lời, Tổng Tương Tư khựng một giây, trực tiếp đẩy cửa, đi vào.

Lục Căn Niên đứng trước cửa sổ sát đất, nhìn hàng vạn ánh đèn ne-on nhấp nháy ngoài cửa sổ, vừa hút thuốc.

Người đàn ông lúc này đã tháo bỏ vẻ mạnh mẽ kiêu cạo như lúc ở trong phòng hội nghị, chỉ còn lại bộ dáng vắng vẻ cô liêu.

Anh biết rõ có người vào văn phòng của mình, nhưng không phản ứng.

Tổng Tương Tư bê ly cà phê, đặt ở một bên trên bàn, nện gót, tiêu sái đến bên cạnh Lục Căn Niên, theo tầm mắt của anh, nhìn ra cảnh đêm trước mặt một lúc, rồi nói: “Một tỷ tiền đầu tư kia, anh nghĩ ra biện pháp chưa?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 250

Em Biết Anh Ta Thích Ai Không? (10)

Lục Căn Niên không lên tiếng, chỉ đưa điều thuốc rít một hơi.

Sau một lúc lâu, Tổng Tương Tư nghiêng đầu, liếc nhìn Lục Căn Niên, rồi rút ra mấy tấm thẻ ngân hàng từ trong túi xách, kẹp giữa hai ngón tay, đưa tới trước mặt Lục Căn Niên: "Những thẻ này là tiền tôi kiếm được từ việc quay phim mấy năm nay. Anh biết đấy, giá trị của tôi, ngoại trừ một nửa đã bị Truyền Thông Hoàn Ảnh anh bóc lột ra, thì trên tay tôi cũng không thiếu tiền. Cộng lại lắt nhắt cũng được năm-sáu trăm triệu, mật khẩu đều là 123456."

Qua một lúc lâu, Lục Căn Niên mới quay đầu, liếc nhìn mấy tấm thẻ Tổng Tương Tư đưa tới, không có ý định lấy, chỉ nhàn nhạt hỏi: "Tổng Tương Tư, tôi nhớ quan hệ giữa chúng ta đâu có tốt đến mức khiến cô dốc túi tương trợ lúc khó khăn."

"Sao? Sợ tôi có ý đồ xấu với anh?" Tổng Tương Tư che miệng cười, không nói thêm, chỉ hướng ra ngoài cửa sổ nhìn những ánh đèn ne-on nhấp nháy.

Không phải cô có ý đồ đối với Lục Căn Niên, mà là trên đời lắm thằng đàn ông bạc tình, thật hiếm mới gặp một người si tình như anh. Dù không có liên quan gì với mình, thì cô vẫn muốn bảo tồn phần si tình này thật tốt, chưa kể... anh còn là anh trai của người đó...

Nhưng lập tức, Tổng Tương Tư liền khôi phục sự bình tĩnh thường ngày: "Được rồi, không giỡn với anh nữa. Nếu như anh không yên lòng, coi như tôi đầu tư vào bộ Khuynh Thành Thời Gian đi, đợi khi có lời thì chia huê hồng cho tôi là được rồi."

"Không cần, cảm ơn." Lần này Lục Căn Niên không thèm nhìn mấy tấm thẻ trong tay Tổng Tương Tư, đồng dục tuyên bố: "Tôi không cần dựa vào người khác để bảo vệ người tôi muốn bảo vệ."

"Ồ, có khí chất đàn ông! Vậy tôi hỏi, Lục đại ảnh để anh lấy đâu ra một tỷ bây giờ?"

"Tôi sẽ bán 10% cổ phần Truyền thông Hoàn Ảnh." Lục Căn Niên đặc biệt nhẹ nhàng trong giọng nói.

Tổng Tương Tư ngẩn người, qua một lúc lâu mới cười ra tiếng: "Anh quả thật hết lòng làm vì cô ấy nha. Anh phải biết rằng, bán đi 10% cổ phần công ty, rất có thể anh không còn là chủ tịch Truyền Thông Hoàn Ảnh nữa. Trước đây công ty bị phá sản, mới phải rơi vào tay người khác."

"Vậy thì sao?" Lục Căn Niên khinh thường, hút một ngụm thuốc, làn khói lượn lờ sau mắt, để lộ một nỗi buồn man mác: "Số tiền này, vốn dĩ trước đây cũng là vì cô ấy mà kiếm."

Trời biết, có thể vì cô mà bỏ ra số tiền này, anh vui sướng và hạnh phúc biết bao nhiêu.

Lục Căn Niên rít một hơi, rồi nhả ngụm khói. Vành mắt tinh tế khẽ híp, ngữ điệu nhẹ tênh như tự nói với chính mình: "Nếu bị phá sản, có thể trở về với cuộc sống trước kia, tôi sẵn sàng táng gia bại sản..."

Ít nhất, một thời nghèo túng chán nản như anh còn có thể làm bạn bè với cô, tuy không thể yêu nhau, nhưng có thể thoải mái chuyện trò khi ở chung.

Tuy Tổng Tư không biết Lục Căn Niên lẩm nhẩm câu ấy có ý gì, nhưng cảm giác như bị mắc nghẹn, thật lâu không lên tiếng.

Trong phòng làm việc một mảnh lặng yên. Không biết qua bao lâu, điện thoại Lục Căn Niên reo lên. Anh móc di động trong túi ra, nhìn thoáng qua màn hình, tay vô thức dập tắt điều thuốc, rồi nhấn nghe.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 251

Em Biết Anh Ta Thích Là Ai Không? (11)

Trong phòng làm việc là một mảnh yên tĩnh, không biết qua bao lâu, di động của Lục Căn Niên vang lên, anh lấy điện thoại ra từ trong túi, nhìn thoáng qua màn hình hiển thị số gọi tới, tay anh theo bản năng dập tắt tàn thuốc, sau đó mới nghe máy.

Kiều An Hảo thấy điện thoại được tiếp nhận, đáy lòng run rẩy một trận, nhắm mắt lại hít sâu một hơi mới mở miệng: “Lục Căn Niên...”

Vừa gọi tên của Lục Căn Niên, Kiều An Hảo lập tức im lặng.

Sau khi quan hệ của cô và anh không còn cứng nhắc lạnh lẽo, cô cũng không còn gọi anh là “Anh Lục”, nhưng cũng thức thời biết quan hệ của bọn họ không tốt đến mức trực tiếp gọi tên như vậy, cho nên mỗi lần mở miệng nói chuyện, cô đều sẽ cố ý tránh gọi tên anh. Mới vừa rồi có thể bởi vì vài tin nhắn QQ của Triệu Manh, trong đầu cô có chút rối loạn, lại cứ như vậy tùy tiện gọi tên anh.

Kiều An Hảo nắm di động trong lòng bàn tay, toát ra một ít mồ hôi.

Lục Căn Niên đợi hồi lâu, cũng không nghe được lời nói kế tiếp sau khi Kiều An Hảo gọi tên mình, trán anh hơi giật giật, tuy giọng nói lạnh nhạt không có chút tình cảm, nhưng giữa hai hàng lông mày xinh đẹp chói mắt lại nhiễm lên một tầng dịu dàng: “Làm sao vậy?”

Kiều An Hảo nghe được giọng nói của Lục Căn Niên, theo bản năng muốn nói đến chuyện Hàn Như Sơ vừa mới gọi điện thoại cho Lục Căn Niên, nhưng lời nói đến bên miệng, cô lại muốn tự mình đến gặp anh một lần, vì thế cánh môi giật giật, liền tiếp tục im lặng một trận, mới dịu dàng uyển chuyển mở miệng hỏi: “Đêm nay anh có việc gì không?”

Lục Căn Niên không rõ ý tứ của Kiều An Hảo, dừng một lát, thanh tĩnh cổ họng, lại hỏi một câu: “Có gì không?”

Kiều An Hảo nâng ngón tay lên, dùng sức vẽ lung tung trên cửa sổ thủy tinh, sau đó như là hạ quyết tâm, lấy hết dũng khí nói ra lời nói trong suy nghĩ của mình: “Nếu đêm nay anh không có việc gì, có thể về nhà một chuyến không?”

Tính toán cẩn thận, anh và cô kết hôn đã sắp nửa năm, đây vẫn là lần đầu tiên cô chủ động gọi điện thoại cho anh, bảo anh về nhà. Lúc trước hai người đều coi nhau như khách mà xử sự, trừ thỉnh thoảng cùng giường chung gối thì không khác gì người xa lạ.

Trong nháy mắt, Lục Căn Niên thật sự có một loại cảm giác được cô vợ nhỏ gọi chồng về nhà, có chút hạnh phúc, có chút rung động nói không nên lời nhanh chóng quay cuồng trong lồng ngực anh, khiến anh đứng trước cửa sổ sát đất, thật lâu đều không có phát ra âm thanh.

Kiều An Hảo đợi một chút, vẫn không nghe được giọng nói của Lục Căn Niên, vốn dĩ cô không hề nắm chắc câu trả lời của anh, hiện tại càng trở nên thấp thỏm bất an. Tuy rằng anh không từ chối, nhưng sự im lặng của anh vẫn làm hai gò má của cô phấm hồng, cô cắn môi, nuốt hai ngụm nước miếng, tiếp tục nhẹ giọng mở miệng nói: “Tôi có chút chuyện muốn nói với anh... Nếu anh không có thời gian, vậy...”

“Khoảng nửa giờ nữa, tôi có thể về tới nhà.” Kiều An Hảo còn chưa nói xong, giọng nói lạnh lẽo của Lục Căn Niên liền nhẹ nhàng truyền đến.

Trong nháy mắt, Kiều An Hảo sững sốt, không đợi cô phục hồi tinh thần, điện thoại liền bị Lục Cẩn Niên cắt đứt.

Kiều An Hảo lấy điện thoại di động từ bên tai xuống, dùng sức nắm ở trong lòng bàn tay, thở ra một hơi thật dài, phát giác tốc độ tim đập của mình nhanh đến có chút dọa người.

-

Lục Cẩn Niên nói là nửa giờ sẽ về tới Cẩm Tú Viên, trên thực tế chỉ khoảng hai mươi phút, Kiều An Hảo đã nghe thấy tiếng xe truyền đến từ dưới lầu.

Cô đi đến trước cửa sổ, đi xuống nhìn thoáng qua, xe Lục Cẩn Niên đang chậm rãi tiến vào gara.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 252

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (12)

Kiều An Hảo lập tức xoay người, chạy ra khỏi phòng ngủ, vịn cầu thang, vội vàng chạy xuống lầu, vừa chạy tới cửa chính, chuông cửa liền vang lên.

Kiều An Hảo đứng ở cửa, hít sâu một hơi, ngậy người hai giây mới vươn tay, chậm rãi kéo cửa, thò đầu ra bên ngoài thăm dò một chút, nhìn Lục Cẩn Niên quần áo và giày da của Lục Cẩn Niên, mới mở cửa ra, cô tránh một bên cửa, sau đó ngồi xuống, lấy một đôi dép trong tủ giày của anh, cẩn thận đặt ngay ngắn trước mặt anh.

Lục Cẩn Niên giật giật khóe môi, không nói gì, sau khi thay giày, tiện tay treo chìa khóa xe lên giá treo gần cửa chính, sau đó vừa đi vào phòng vừa cởi bỏ áo khoác âu phục của mình.

Lúc Lục Cẩn Niên vừa định tùy ý đặt áo khoác lên ghế sofa, một bàn tay nhỏ bé nhanh chóng giành lấy áo khoác trong tay anh, treo ngay ngắn lên mắc áo.

Lúc Kiều An Hảo xoay người, Lục Cẩn Niên thất thần đứng trước sofa, cô ngẩng đầu, nhìn gương mặt anh dưới ánh đèn càng xinh đẹp hơn, cô nhẹ nhàng cười: “Anh ăn cơm tối chưa? Tôi chuẩn bị cơm nóng cho anh.”

Một lúc sau, Lục Cẩn Niên mới im lặng gật đầu đồng ý.

Kiều An Hảo lập tức mang dép lê, chạy vào phòng bếp.

Má Trần nhìn cô đi vào, cũng vội vàng vào theo, chỉ là còn chưa đến nửa tiếng, má Trần đã đi ra khỏi phòng bếp, trở về phòng ngủ của mình.

Kiều An Hảo hâm nóng cơm, rồi đặt toàn bộ thức ăn lên bàn, gọi Lục Căn Niên.

Đợi đến lúc Lục Căn Niên ngồi xuống, Kiều An Hảo lại đưa đũa cho anh rồi múc canh.

Trên người cô chỉ mặc một chiếc áo ngủ màu vàng ấm áp, tóc tùy tiện búi sau đầu, mang đôi dép bằng bông, dáng người khéo léo nhanh nhẹn, từ lúc anh về nhà cho đến bây giờ, một loạt hành động của cô vô cùng lưu loát thành thạo, giống như một người vợ hiền đảm đang chờ chồng về nhà.

Tinh thần của Lục Căn Niên hơi lay động, sau đó yên lặng cầm đũa, ung dung ăn cơm.

Kiều An Hảo vẫn đứng một bên nhìn anh, đôi lúc còn giúp anh thêm cơm hay múc canh.

Hình ảnh rất bình thường, không khí vô cùng ấm áp.

Lục Căn Niên ăn cơm xong, liền lên lầu, Kiều An Hảo thu dọn xong, gọi má Trần đến rửa chén, sau đó cô rửa tay trong phòng vệ sinh ở tầng một, rồi lên lầu.

Trở lại phòng ngủ, Lục Căn Niên đã tắm xong, anh mặc áo ngủ bằng bông màu lam, ngồi trên ghế sofa, đang xem tivi, tóc hơi ướt, dường như tắm xong nhưng chưa sấy tóc.

Kiều An Hảo không quấy rầy Lục Căn Niên, cô cầm áo ngủ của mình đi vào phòng tắm, bởi vì anh vừa tắm xong, nên hơi nóng trong phòng tắm bốc lên, nhiệt độ hơi cao, lúc Kiều An Hảo tắm xong đi ra, trên da hơi ửng hồng.

Lúc cô đi vào phòng thay đồ, nhìn lên giường, suy nghĩ một chút về con gấu bị mình đặt trong ngăn kéo phía dưới cùng trong phòng thay đồ, cô do dự một chút, cuối cùng cũng không đi lấy, tiến đến bàn trang điểm, thoa mỹ phẩm dưỡng da.

Lúc Kiều An Hảo đang xoa mắt, Lục Cẩn Niên đang ngồi trên ghế sofa xem tivi bỗng nhiên quay đầu nhìn cô, sau đó mở miệng hỏi: “Không phải cô nói tìm tôi có việc sao?”

Bị anh nhắc nhở như vậy, Kiều An Hảo chợt nhớ lại chuyện quan trọng, đầu ngón tay đặt ở hốc mắt dừng lại một chút, nhẹ nhàng gật đầu một cái, nhanh chóng thoa cho xong, rồi xoay người, nhìn Lục Cẩn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 253

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? [13]

Bị anh nhắc nhở như vậy, Kiều An Hảo chợt nhớ lại chuyện quan trọng, đầu ngón tay đặt ở hốc mắt chợt dừng lại một chút, nhẹ nhàng gạt đầu một cái, nhanh chóng thoa cho xong, rồi xoay người, nhìn Lục Cẩn Niên, nhấp nháy môi, mở miệng nói: “Vừa nãy dì Hứa gọi điện thoại tới, nói thứ sáu là sinh nhật của Gia Mộc, muốn mở tiệc sinh nhật, cho nên cần anh...”

Kiều An Hảo nói đến một nửa, liền ngừng lại, còn lại nửa câu sau “Giả thành Hứa Gia Mộc, diễn trò cùng em” Làm sao cũng không nói nên lời, cuối cùng dứt khoát, trực tiếp trầm mặt.

Mặc dù câu nói của Kiều An Hảo còn nói chưa xong, trong nháy mắt khi Lục Cẩn Niên nghe cô nói đến sinh nhật của Hứa Gia Mộc, liền hiểu được ý cô muốn nói, vẻ mặt anh nhìn qua không có biến hóa gì quá lớn, nhìn về phía Kiều An Hảo hơi hơi vuốt cằm, lộ ra vẻ không để ý “À” một tiếng, liền quay đầu, nhìn chăm chăm TV.

Trong phòng ngọn đèn ấm áp hoà thuận vui vẻ, bao phủ ở trên người của Lục Cẩn Niên, làm cho sườn mặt đẹp trai của anh, lộ ra vẻ mịn hoặc.

Kiều An Hảo theo dõi anh trong chốc lát, xác định anh giống như không có chút hờn giận nào, vẻ căng thẳng bây giờ mới thả lỏng xuống, sau đó liền xoay người, đối diện với cái gương trang điểm, sấy khô tóc của mình, cầm lược, chải từng chút một, lúc chải được một nửa, Kiều An Hảo bất chợt

lên tiếng: “Chuyện tối hôm qua, Triệu Manh đã nói cho em biết, cảm ơn anh.”

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm TV, làm như rất bình tĩnh, như có giống như không “Ừ” một tiếng.

“Còn có chuyện của Lâm Thi Ý cùng bầu Tôn, cũng cảm ơn anh.”

Lục Căn Niên giống như là rất bất ngờ, Kiều An Hảo làm sao lại biết chuyện này, tay cầm điều khiển từ xa, lại run nhè nhẹ một chút, sau đó không chút để ý chuyển động điều khiển từ xa, gật đầu một cái, trực tiếp không nói gì.

Kiều An Hảo chải tóc của mình đến khi mượt, do dự một chút, vẫn mở miệng khuyên một câu: “Kỳ thật không cần phải loại bỏ tư cách của bầu Tôn, về sau em tránh mặt ông ta là được, vạn nhất tiền đầu tư vào [Khuynh thành thời gian] của anh cũng sẽ mất hết.”

Động tác nhấn điều khiển từ xa của Lục Căn Niên ngừng lại, ánh mắt nhìn chăm chăm TV, thỉnh thoảng chớp chớp mắt hai cái, qua thật lâu sau, anh mới quay đầu lại, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái, giọng điệu không nóng không lạnh nói: “Chuyện này tôi đã xử lý tốt.”

“À” Kiều An Hảo lên tiếng, buông lược, sau đó đứng lên, liếc mắt nhìn Lục Căn Niên một cái, liền leo lên giường.

Lục Căn Niên nghe được động tĩnh, nghiêng đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo trên giường một cái, thấy trừ cô ra, cũng không có con gấu lớn cô thích ôm kia, vẻ mặt hơi sững sốt một chút, liền nghiêng đầu nhìn về phía TV, sau đó điều chỉnh âm lượng của TV đến mức nhỏ nhất, tiện tay tắt luôn đèn.

Toàn bộ thế giới, lập tức yên tĩnh lại, Kiều An Hảo vùi mặt trong chăn, nhắm mắt lại miên man suy nghĩ, không biết qua bao lâu, cô mơ hồ cảm giác được Lục Căn Niên nằm xuống ở bên cạnh mình, giống như trước đây,

trong lúc đó hai người cách một khoảng cách rất xa, bởi vì không có gấu bông ngăn trở, khoảng không có chút lớn.

Bóng đêm dần dần bao phủ, Kiều An Hảo có thể nghe thấy hô hấp có tiết tấu của Lục Căn Niên, hơi thở dần ông dễ ngủ, không ngừng hòa vào hơi thở của cô.

Đáy lòng Kiều An Hảo hiện lên vẻ chờ mong, muốn cùng Lục Căn Niên phát sinh chút gì, nhưng là lại không thể chủ động, thân thể cứng đờ, động cũng không dám động một chút.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 254

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? [14]

Sau đó ý thức dần dần mơ hồ, Kiều An Hảo nặng nề đi vào giấc ngủ, Lục Cẩn Niên nằm ở bên cạnh cô, lại mở to hai mắt, nhìn chăm chăm trần nhà, nhìn một hồi lâu, bởi vì khó chịu, liền vén chăn lên, rón rén xuống giường, cầm hộp thuốc lá, ra khỏi phòng ngủ, đứng ở cuối cửa sổ trên hành lang lầu hai, châm một điếu thuốc, một bên thổi gió đêm, một bên hút thuốc, thật vất vả đè nén xúc động cùng khó chịu trong lòng xuống, anh mới lần nữa trở về phòng ngủ, nhẹ tay nhẹ chân nằm lên trên giường, nhìn mảng da thịt phía sau lưng lộ ra ngoài không khí, ở trong ngọn đèn ngủ mờ nhạt chiếu xuống, da thịt non nớt giống như có thể cắn ra nước, Lục Cẩn Niên thật vất vả mới bình tĩnh, hô hấp lại một lần nữa rối loạn, anh hít sâu một hơi, vươn tay, cẩn thận kéo chăn đắp lên cho Kiều An Hảo, ngón tay không cẩn thận đụng vào da thịt của cô, giống như bị điện giật, toàn thân một trận tê dại, sau đó ngay lập tức kéo chăn che đi thân thể của anh, rồi quay lưng lại.

Lục Cẩn Niên cảm giác được độ ấm trên người cô, ở trên đệm cùng chăn, không ngừng thổi đến trên người của anh, thổi đến khiến toàn thân anh khô nóng khó nhịn, muốn đứng dậy, nhưng cô gái phía sau, lại đột nhiên lăn đến sát sau lưng anh cọ cọ.

Toàn thân Lục Cẩn Niên căng thẳng, vừa định nhích người ra bên ngoài, tay của Kiều An Hảo lại ôm lấy eo của anh.

Hô hấp của Lục Căn Niên trong nháy mắt ngừng lại, anh nhắm mắt lại, âm thầm hút khí lạnh, vươn tay, nhẹ nhàng cầm lấy cánh tay của Kiều An Hảo đặt ở trên eo của mình, sau đó chậm rãi xoay người, vừa chuẩn bị cách cô một khoảng, đầu của Kiều An Hảo lại hơi nghiêng qua một bên, lại gối ở trên cánh tay của anh, hô hấp của cô mềm mại kéo dài, phun ở trước ngực của anh, anh bị cô ôm một trận nóng bỏng ngứa ngáy khó nhịn.

Lục Căn Niên muốn ngăn cản Kiều An Hảo, bởi vì sức lực hơi lớn, đánh thức Kiều An Hảo đang ngủ say lập tức bừng tỉnh, cô gái mở to hai mắt mê mang sương mù, đáy mắt giống như một mảng sương mù, vẻ mặt ngốc nghếch vô tội nhìn về phía anh nhỏ giọng nói thầm một câu: “Lục Căn Niên, làm sao vậy?”

Giọng nói của cô, rất dịu dàng ngọt ngào, giọng điệu như là đang thầm oán mà lại giống như đang làm nũng, lúc gọi tên anh, giọng điệu còn tha thiết, quấy nhiễu đáy lòng Lục Căn Niên run lên liên tục, tay mạnh mẽ nắm thành nắm đấm, rốt cuộc kiềm chế không được cúi đầu, chặn lại mọi của cô.

Kiều An Hảo nửa mê nửa tỉnh, không có giẫy dụa cũng không có từ chối, lúc anh hôn sâu, còn nhẹ nhàng hừ một tiếng, nâng lên hai cánh tay mềm mại mảnh khảnh, ôm lấy cổ của anh, bộ dáng của cô nhu thuận mềm mại như vậy, khiến cho lý trí của Lục Căn Niên hoàn toàn tan biến...

-

Đã qua một đoạn thời gian rất lâu, anh cùng cô không hề ân ái* một lần nào. (*nói giảm tý nguyên văn thì là làm tình/làm chuyện XXOO á)

Lục Căn Niên cũng không biết nên diễn tả cảm giác của mình như thế nào, vui sướng tràn trề? Thế xác và tinh thần đều sung sướng?

Nói tóm lại lúc này, cả người anh đều có chút cảm giác lâng lâng choáng váng, anh nằm ở trên người của cô, nghe mùi của cô và của anh tràn ngập

phòng trong, đáy lòng cùng thân thể chiếm được từ trước tới nay, cuộc đời vẫn là lần đầu tiên anh hoàn toàn thỏa mãn.

Đợi cho hơi thở của Lục Cẩn Niên vững vàng, rời khỏi người Kiều An Hảo, cô đã như hoàn toàn ngủ say, bởi vì kích tình vừa qua, sắc mặt của cô phiếm hồng rất đáng yêu.

Lục Cẩn Niên vươn tay, mang theo vài phần sủng nịch vuốt ve đầu của cô, sau đó rút khăn ướt từ trên tủ đầu giường bên cạnh, lau thật sạch thân thể của hai người, ôm cô vào trong ngực, nhắm mắt lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 255

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (15)

Thằng thẩn mà nói, lúc ban đầu Lục Cẩn Niên cũng không nghĩ tới một đêm kia sẽ phát sinh chút gì với Kiều An Hảo, có nhiều thời điểm, quan tâm quá mực, rất nhiều phương diện cũng đều cẩn thận từng li từng tí, sợ một khi đã phát sinh, cuối cùng sẽ trở thành chuyện dễ làm người tổn thương.

Lục Cẩn Niên lo lắng như thế nào, Kiều An Hảo cũng lo lắng như vậy, vì thế hai người vào ngày hôm sau, đều mang tâm tình suy nghĩ không biết nên mở miệng với đối phương như thế nào, kết quả hai người nhìn đối phương đều không có bất kỳ lời giải thích gì cho chuyện tối hôm qua, vì thế đều ăn ý lựa chọn im lặng.

Có một số việc. là thuốc độc, một khi đã bắt đầu, thì không thể bỏ được.

Ngày hôm sau Lục Cẩn Niên vẫn ở tại Cẩm Tú Viên, mặc dù ban đêm hai người đều tò mò, không biết trong lòng đối phương nghĩ thế nào về tối hôm qua, nhưng buổi tối vẫn tiếp tục làm chuyện của đêm hôm trước.

Loại tốt đẹp như vậy, mặc dù tới quá mức bất ngờ, giống như một giấc mơ, nhưng hai bên ai cũng không muốn phá vỡ.

Trong lòng hai bên, đều có sự quan tâm giống nhau.

Kiều An Hảo sợ mình vừa mở miệng, Lục Cẩn Niên sẽ trở về như trước đây.

Lúc Căn Niên sợ mình vừa mở miệng, Kiều An Hảo sẽ muốn đòi mình báo đáp.

Người nào cũng muốn giữ lại sự tốt đẹp kia trong lòng, dù biết rằng đó có thể chỉ là ảo tưởng lừa mình dối người, nhưng đối với tình yêu kéo dài đến ba năm như bọn họ mà nói, cho dù là chỉ là ảo tưởng nhất thời, cũng muốn dùng hết sức để có thể giữ được bao lâu, thì sẽ giữ lại bấy lâu.

Ba ngày sau đó lại quay phim như cũ, trở lại đoàn làm phim, không như ở Cẩm Tú Viên, có thể không chút kiêng kị gì mà ở chung một chỗ mỗi đêm, bất quá trong vòng trước ba ngày sinh nhật Hứa Gia Mộc, đoàn làm phim cần chụp cảnh trong thành, vì thế một đêm kia Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên trong lòng hiểu mà không nói sau khi bận rộn chuyện của mình, cùng trở về Cẩm Tú Viên.

Ban đêm, tất nhiên không thể thiếu một màn yêu thương- vui sướng- nóng bỏng.

Ngày thứ hai Kiều An Hảo không diễn, thức dậy hơi trễ, lúc rửa mặt xong xuống lầu, bà Trần đã làm xong cơm trưa. Kiều An Hảo không nhìn thấy bóng Lục Căn Niên, cho rằng anh ta có chuyên ra ngoài, vì thế tự mình rửa tay, chuẩn bị ngồi xuống ăn cơm, bà Trần lại nói: "Tôi đi lên lầu gọi ngài Lục một chút."

"Anh ta không đi ra ngoài sao?" Kiều An Hảo nghi ngờ ngẩng đầu lên.

"Trợ lý của ngài Lục mới vừa tới, hai người đang ở trong phòng sách."

Kiều An Hảo gật đầu một cái, sau đó suy nghĩ một chút, đứng lên nói: "Bác đi xem đồ ăn còn nóng không, cháu lên gọi bọn họ xuống ăn cơm."

Kiều An Hảo bước chân nhẹ nhàng chậm rãi đi đến trước cửa phòng đọc sách của Lục Căn Niên, cầm tay nắm, lúc cô vừa định giơ tay lên đẩy cửa, lại nghe thấy bên trong truyền đến giọng nói của Lục Căn niên: "Đúng rồi,

tối thứ sáu tuần này, tôi muốn quay về nhà họ Hứa bên kia một chuyến. anh nhớ để trống lịch ngày đó."

"Thứ sáu tuần này?" Trợ lý dừng lại một chút, hỏi một câu: "Ngài Lục lại muốn đến chỗ ngài Hứa sao?"

Lục Căn Niên không có lên tiếng.

"Thứ sáu tuần này là sinh nhật ngài Hứa, nhưng là..." Trợ lý ngừng một chút, muốn nói lại thôi rồi lại mở miệng nói: "Thứ sáu tuần này, cũng là sinh nhật, ngài Lục."

Kiều An Hảo lập tức sững sờ đứng trước cửa phòng, thứ sáu tuần này là sinh nhật của Lục Căn Niên?

Trong sự hiểu biết của cô đối với Lục Căn Niên, anh ta chưa bao giờ nói về sinh nhật, lúc trước cô cũng tò mò hỏi thăm thư Hứa Gia Mộc có biết sinh nhật Lục Căn Niên hay không, Hứa Gia Mộc còn trêu chọc Lục Căn Niên tính tình thật quái dị, hỏi có cái sinh nhật cũng không nói.

"Ngài Lục, ngài đi dự sinh nhật của ngài Hứa, vậy sinh nhật của ngài thì sao bây giờ?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 256

Em Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (16)

"Còn có thể làm gì sao? Bất quá." Lục Căn Niên nói hết sức tự nhiên, nhẹ nhõm, tựa như tuyệt không để ý đến sinh nhật của mình.

Chân mày Kiều An Hảo cau lại một chút, xuyên qua khe cửa, liếc mắt nhìn vào bên trong, vừa vặn nhìn thấy Lục Căn Niên trước bàn đọc sách, cúi đầu, chậm rãi lật xem tài liệu. lật xem đến một nửa, trong lúc nhất thời giống như là nhớ ra cái gì đó, ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn vào khoảng không, vẻ mặt có chút hoảng hốt, sau đó trên gương mặt anh tuần liền hiện lên một tia tự giễu, sau đó cúi đầu, một bên vừa lật xem tài liệu, vừa dùng một âm điệu ôn hòa nhưng không có chút cảm tình, không hề chút để ý nói: "Hơn nữa sinh nhật của tôi, cứ trôi qua cũng không có vấn đề gì."

Quả thật là cứ trôi qua như vậy cũng không sao, từ sau khi mẹ mất, người biết được sinh nhật của anh trên thế giới này ít đến có thể đếm được, cha, vợ của cha, còn có ông... Nhưng ngày sinh nhật của hắn, những người đó cũng chỉ lo chúc mừng cho sinh nhật của Hứa Gia Mộc, làm sao có thể nhớ tới anh? Vì thế, cứ trôi qua cũng không sao... Huống chi, cũng không có người nào ở bên cạnh làm sinh nhật với anh...

Trợ lý không nói gì.

Trong phòng sách rất yên tĩnh.

Lục Cẩn Niên ngồi trước bàn đọc sách với dáng vẻ tao nhã, tiếp tục lật xem tài liệu, từ góc nhìn của Kiều An Hảo nhìn lại, Lục Cẩn Niên so với anh ngày thường hờ hững thanh cao, không có gì khác biệt, thậm chí giọng nói chuyện mới vừa rồi của anh, cũng vẫn vô tình trước sau như một, nhưng không biết chuyện gì xảy ra, Kiều An Hảo lại thấy được trên người của người đàn ông ấy, một chút sự kết thúc cùng cô đơn.

Cô nhớ rõ ràng, lúc trước sinh nhật Hứa Gia Mộc, không ít người đi chơi cùng nhau, nhìn vẻ ngoài náo nhiệt vô cùng, mà Lục Cẩn Niên năm nào cũng đều xuất hiện, hơn nữa mỗi lần cũng đều tặng quà sinh nhật cho Hứa Gia Mộc, cả người anh thoạt nhìn thất sự bình tĩnh, ai có thể nghĩ đến, ngày đó, cũng là sinh nhật của anh, anh cứ bàng quang trước em trai nhận được nhiều quà cùng lời chúc như vậy, mà vào ngày sinh nhật của anh, ngay cả một câu "Sinh nhật vui vẻ" đơn giản nhất, cũng chưa từng nghe qua.

Từ trong lòng Kiều An Hảo, dâng lên một chút đau đớn, cô tựa vào bên vách tường, đứng hồi lâu, mãi cho đến khi bà Trần từ phòng ăn ra ngoài, Kiều An Hảo mới lấy lại tinh thần, gõ cửa phòng đọc sách.

Buổi chiều, công ty truyền thông Hoàn Ảnh cỡ lẽ là có chuyện, Lục Cẩn Niên ăn cơm xong, liền rời đi cùng trợ lý.

Bởi vì không cần quay phim, Kiều An Hảo không có việc gì, nghĩ đến thứ sáu vừa là sinh nhật Lục Cẩn Niên, vừa là sinh nhật Hứa Gia Mộc, vì vậy liền muốn đi ra ngoài mua quà sinh nhật cho hai người, theo thói quen gọi điện tìm Triệu Manh trước, kết quả Triệu Manh đi chơi cùng bạn trai, Kiều An Hảo ngại quấy rầy, vì vậy nghĩ một chút, liền gọi cho Kiều An Hạ một cú điện thoại.

Kiều An Hạ đang làm việc ở Kiều thị, thời gian thoải mái, nghe Kiều An Hảo muốn hẹn cô đi dạo phố, không chút do dự đồng ý.

Trùng hợp chính là, số đuôi biển số xe của Kiều An Hảo cùng Kiều An Hạ giống nhau, hôm nay cũng là ngày đẹp trời, bên cạnh xí nghiệp Kiều thị là khu thương mại, Kiều An Hảo dứt khoát lên tàu ngầm sang tìm Kiều An Hạ, sau đó hai người đi bộ đến khu thương mại.

Kiều An Hạ cũng còn nhớ sinh nhật của Hứa Gia Mộc, vì vậy lúc Kiều An Hảo lựa quà sinh nhật cho Hứa Gia Mộc, cũng tiện thể lựa một phần.

Lúc Kiều An Hạ đang chuẩn bị tính tiền, Kiều An Hảo lại ghé vào trước quầy, không rời đi, trái lại còn nhìn chăm chăm vào đồ bên trong, nhìn lần lượt một lần, cuối cùng thấy được một cái cặp cà vạt thanh nhã sang trọng, lập tức chỉ cho cô bán hàng lấy cho mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 257

Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (17)

Kiều An Hạ không nhịn được lên tiếng trêu chọc: “Kiều Kiều, em mua một món quà cho Hứa Gia Mộc chưa đủ sao? Vẫn còn mua thêm nữa hả?”

Kiều An Hảo nở nụ cười với Kiều An Hạ, hai tay nhận chiếc kẹp cravate cô bán hàng đưa qua. Trước tiên suy tính mấy lần, sau đó thì để vào trước ngực mình, xoay người, đối mặt với Kiều An Hạ hỏi: “Như thế nào?”

Kiều An Hạ lui về sau hai bước, chăm chú nhìn vài lần, sau đó gật đầu: “Cũng không tệ.”

Kiều An Hảo cúi đầu, tiếp tục nhìn chăm chăm vào kẹp cravate, càng nhìn càng hài lòng, trong đầu cũng không nhịn được tưởng tượng bộ dáng của Lục Căn Niên đeo chiếc kẹp cravate này.

Kiều An Hạ chờ đợi có chút sốt ruột, không nhịn được thúc giục một câu: “Kiều Kiều, em suy nghĩ xong chưa?”

Lúc này Kiều An Hảo mới đưa kẹp cravate cho cô bán hàng: “Làm phiền giúp tôi gói cái này lại.”

Cô bán hàng mỉm cười gật đầu: “Xin hỏi, đồ hai vị tiểu thư mua, tính tiền cùng nhau hay lá tách ra để tính ạ.”

Kiều An Hạ lấy bóp tiền ra, rút tấm thẻ màu đen, không hề nghĩ ngợi hào phóng nói: “Tính cùng đi.”

“Tách ra tính.” Kiều An Hảo vươn tay, chặn tay Kiều An Hạ lại, cười ầm áp nói với cô bán hàng, sau đó quay đầu lại, nhìn Kiều An Hạ, mở miệng nói: “Chị, quà sinh nhật, em muốn tự mình mua.”

Kiều An An có chút khó chịu nói: “Thôi được rồi, tùy em.”

Sau đó đưa thẻ cho cô bán hàng: “Vây mang những thứ tôi đã chọn quét trước đi, không cần mặt khẩu.”

Cô bán hàng tươi cười rạng rỡ hai tay nhận tấm thẻ, nhanh chóng tính tiền, sau đó sắp xếp quà mà Kiều An Hạ đã chọn vào trong túi to, bạn đang đọc truyện tại diendanlequyidon. com, đưa cho Kiều An Hạ, chìa tay chỉ vào bàn phục vụ nơi cửa, lễ phép nói: “Tiểu thư, nếu ngài làm quà tặng, cần thiệp chúc mừng và hộp gói quà, có thể đi qua bên kia chọn một chút.”

Kiều An Hạ mỉm cười gật đầu một cái, nhận cái túi lớn, để lại cho Kiều An Hảo một câu “Chị đi trước qua xem một chút,” sau đó bước đi về phía bàn phục vụ.

Kiều An Hảo thanh toán xong, cũng đi qua đó, chọn hai cái hộp quà tặng xinh xắn, đưa quà cho nhân viên phục vụ gói đồ. Vẫn không quên dặn dò nhân viên phục vụ một câu, đầu tiên cái hộp màu đỏ là gói món quà mà mình lựa chọn tặng cho Hứa Gia Mộc, cái hộp màu lam là gói món quà chiếc kẹp cravate mà mình chọn.

Đang đứng đó viết lời chúc mừng thì Kiều An Hạ tò mò hỏi một tiếng: “Kiều Kiều, chẳng lẽ không phải em mua hai món quà đều tặng cho Hứa Gia Mộc ư? Sao còn chia làm hai hộp quà làm gì?”

Kiều An Hảo cầm bút, đang chuẩn bị viết lời chúc mừng, tay hơi run run giật mình, sau đó liền khôi phục vẻ tự nhiên, cúi đầu, trước tiên viết bốn chữ “Sinh nhật vui vẻ,” sau đó mới dùng giọng điệu mềm mỏng dịu dàng nói: “Hai ngày nữa, trong đoàn làm phim của em cũng có sinh nhật của một người bạn, luôn tiện cũng chọn cho anh ta một phần quà.”

Thật ra ngay từ đầu Kiều An Hảo muốn nói với Kiều An Hạ phần quà tặng này là cô mua cho Lục Cẩn Niên, nhưng sau đó lại nghĩ tới vào tháng trước, Kiều An Hạ cho rằng bản thân sẽ trở thành bạn gái của Lục Cẩn Niên, nhưng bị Lục Cẩn Niên từ chối, cho nên Kiều An Hảo có phần sợ mình nói ra, chọc Kiều An Hạ mất hứng, cuối cùng dứt khoát chọn giữ bí mật.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 258

Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (18)

“Vậ à...” Kiều An Hạ có vẻ không chút để ý đáp lại một câu, sau đó cầm tấm thiệp chúc mừng đã viết xong, đưa cho cô bán hàng.

Đợi cho Kiều An Hảo cũng gói xong hai phần quà tặng kia, hai người từ trong quầy chuyên doanh (trong cửa hàng quầy chuyên bán một loại hàng hoá – theo QT) đi ra ngoài.

Có thể là do lúc này Kiều An Hảo nhắc tới đoàn làm phim, Kiều An Hạ lại nhớ tới mấy ngày hôm trước Kiều An Hảo gặp chút chuyện không may, ngay ngày hôm sau, xì căng đan Lâm Thi Ý bay đầy trời.

Nếu đổi lại là trước kia, cô cũng sẽ không liên tưởng đến chuyện gì cả, nhưng có một đêm cô tận mắt nhìn thấy, bộ dạng Lục Cẩn Niên vì muốn tốt cho Kiều An Hảo mà mất đi lí trí phát điên nổi giận. Cho nên ngày hôm sau lúc cô thấy Lâm Thi Ý bị người ta chửi rủa, cô lập tức hiểu rõ, đây chắc chắn là Lục Cẩn Niên đứng sau điều khiển vì Kiều An Hảo.

Cô cho rằng anh vì cô ấy đã làm rất nhiều chuyện nhưng vào đêm hôm đó, khi cô tham dự một bữa tiệc, vừa đúng trong bữa tiệc này có nữ cổ đông trong công ty Truyền thông Hoàn Ảnh, khi mọi người nhắc tới chuyện nhà sản xuất Tôn rút lui, nữ cổ đông này mở miệng nói rõ mọi chuyện, biết được chân tướng sự việc Lục Cẩn Niên tỏ thái độ cương quyết nhất định phải đá nhà sản xuất Tôn ra khỏi đoàn làm phim.

Thì ra, Lục Căn Niên vậy mà lại yêu Kiều An Hảo đến mức cái gì cũng có thể không cần.

“Chị, chị xem bộ quần áo này thế nào?” Giọng Kiều An Hảo chột truyền tới, làm Kiều An Hạ từ trong suy nghĩ miên man tỉnh táo lại. Kiều An Hạ nhìn theo hướng giọng nói phát ra, thì thấy Kiều An Hảo đứng trước ngọn đèn chiếu rọi xuống cả người, trong tay cầm một bộ lễ phục màu hồng nhạt, nghiêng đầu, cười tươi tắn đứng đó.

Ánh đèn sáng rực rỡ, từ trên đầu Kiều An Hảo chiếu xuống dưới, tôn lên làn da trắng như tuyết của cô, cô không trang điểm, nhưng làn da lại đặc biệt tinh tế, khuôn mặt như vẽ, môi hồng răng trắng, đúng thật là người con gái đẹp hiếm thấy.

Ba mẹ Kiều An Hảo đều đã mất, sau đó sống nhờ ở trong nhà Kiều An Hạ, lúc nào cũng nhún nhường Kiều An Hạ, đối với Kiều An Hạ bảo sao nghe vậy, cho nên cho dù Kiều An Hạ biết Kiều An Hảo đẹp hơn mình, nhưng từ trước đến nay chưa từng để trong lòng.

Bởi vì từ tận đáy lòng cô, cô luôn rất tự tin, Kiều An Hảo không sánh bằng bản thân mình. Phải biết rằng, truyện chỉ đăng trên diendanlequyydon.com trang khác là ăn cắp, Kiều An Hảo chẳng qua chỉ là một cô nhi, mà cô lại là đại tiểu thư của xí nghiệp Kiều thị, là hòn ngọc quý giới giang trên tay ba mẹ, tương lai là người nối nghiệp xí nghiệp Kiều thị.

Nhưng mà bây giờ, Kiều An Hạ nhìn chăm chăm Kiều An Hảo tươi cười dưới ánh đèn, tinh thần lại hơi lung lay.

Trước giờ cô không biết, Kiều An Hảo thế mà xinh đẹp thu hút ánh mắt người ta như vậy, tới mức rung động lòng người, cho nên Lục Căn Niên thích cô ấy, chính là thích khuôn mặt xinh đẹp của cô ấy sao?

Kiều An Hảo thấy Kiều An Hạ nhìn chăm chăm vào mình, không nhận được nhú mày, môi mọng yêu kiều chu lên, rồi gọi hai tiếng: “Chị? Chị?”

Kiều An Hạ lần nữa trở lại bình thường, lúc này mới phát hiện bản thân thể mà say mê nhìn chăm chú vào Kiều An Hảo, hạ mí mắt cúi xuống, khen một câu từ đáy lòng: “Rất xinh đẹp, thích không? Chị mua cho em.”

Kiều An Hảo xoay người, soi gương ngắm nghía một lát, cuối cùng vẫn lắc lắc đầu: “Thôi ạ, đi dạo tiếp đi.”

Chuyến dạo chơi này, đi hơn một giờ, Kiều An Hảo cũng không cũng chọn thứ mình thích, cuối cùng cô và Kiều An Hạ tìm được một quán cà phê trong trung tâm mua sắm, sau đó ngồi xuống.

Từ sau khi Kiều An Hảo biết được ngày sinh của Lục Cẩn Niên, thì trong lòng vẫn luôn tính toán làm sao để mừng ngày sinh nhật Lục Cẩn Niên, khi tiến vào quán cà phê, lúc nhìn thấy trên vách tường quán cà phê dính đầy bong bóng xinh đẹp màu tím hồng nhạt, thì trong đầu cô chợt có ý nghĩ, mình cũng trang trí trong phòng ở Cẩm Tú Viên, khiến Lục Cẩn Niên ngạc nhiên mừng rỡ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 259

Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (19)

Trong quán cà phê, Kiều An Hảo lấy điện thoại di động ra, tìm kiếm quả cầu trên cửa hàng bán đồ cũ, nhân tiện chọn lựa một bộ trang trí xinh xắn, sau khi thấy những ngọn nến chữ xinh đẹp đó, lập tức cảm thấy hứng thú, nghiêng đầu, suy nghĩ mình muốn để ở trên mặt đất phòng ngủ, xếp ra thành một câu gì?

Kiều An Hảo nghĩ rất lâu, cuối cùng vẫn nghĩ đến một câu đơn giản nhất mà viết: Lục Cẩn Niên, sinh nhật vui vẻ.

Vì thế gửi mấy chữ này cho cửa hàng, sau đó nói cho chủ cửa hàng diện tích phòng ngủ, chủ cửa hàng tính toán một cái, nói cho Kiều An Hảo cần bao nhiêu ngọn nến, Kiều An Hảo dựa theo lời của chủ cửa hàng, đặt hàng.

Sinh nhật, cần phải có bánh sinh nhật... Kiều An Hảo mua đồ trang trí xong, vốn muốn đi đến Hắc Thiên Nga mua một cái bánh sinh nhật, nhưng lúc thoát khỏi cửa hàng bán đồ cũ, thấy quảng cáo làm bánh ngọt bằng thủ công, truyện được đăng trên diendanlequydon. com mắt của Kiều An Hảo khẽ chớp, sau đó dứt khoát ấn vào quảng cáo kia, công cụ làm bánh ngọt, lò nướng, toàn bộ tài liệu đều phải mua một lần, chuẩn bị cho ngày sinh nhật của Lục Cẩn Niên, tự mình làm một cái bánh ngọt chúc mừng anh.

Kiều An Hảo thanh toán tiền xong, tưởng tượng thôi đã biết có bao nhiêu tốt đẹp, khéo môi nhin không được giương cao.

Sau khi Kiều An Hạ vừa mới bị Kiều An Hảo làm cho rung động, mắt thỉnh thoảng nhìn chằm chằm Kiều An Hảo một lúc, cũng không biết có phải trong lòng cô đang nổi loạn hay không, cô càng quan sát Kiều An Hảo, càng cảm thấy Kiều An Hảo 365 độ không có góc chết, nhìn vô cùng xinh đẹp.

Kiều An Hạ thấy Kiều An Hảo vẫn mê mê di động, còn thỉnh thoảng cười khúc khích một cái, không nhịn được lên tiếng hỏi một câu: "Nhìn cái gì vậy? Vui thành như vậy?"

Kiều An Hảo nghe thấy lời của Kiều An Hạ, ngẩng đầu, mặt mày cong cong liếc mắt Kiều An Hạ một cái, sau đó căn ống hút uống một ngụm nước trái cây, cười khanh khách nói: "Em mua vài thứ trên cửa hàng đồ cũ."

"Không có tiền đồ, này có gì mà vui vẻ." Kiều An Hạ không dám gật bừa trào phúng một câu, sau đó cúi đầu nhìn lướt qua di động của mình, lại thấy QQ đưa ra một cái tin tức, Kiều An Hạ tiện tay mở ra, là về Lục Căn Niên, muốn hợp tác với Hollywood.

Tin tức trên cùng, đặt một tấm ảnh chụp nổi bật về Lục Căn Niên, mặt mày tuấn lãng, vẻ mặt trong veo mà lạnh lùng, xinh đẹp giống như thiên thần.

Kiều An Hạ chăm chú nhìn một lúc, mới khẽ chớp mắt, thu hồi tầm mắt, mở miệng nói với Kiều An Hảo ở trước mặt: "Lục Căn Niên thật đúng là càng chạy càng nhanh hơn, truyện được đăng trên diendanlequydon. com không chỉ tóm được điện ảnh trong nước và thị trường truyền hình, bây giờ còn tiến quân vào Hollywood rồi."

Kiều An Hảo cũng đã nghe được tin tức này có người ở trong tổ kịch nói, nghe Kiều An Hạ nói, khóe môi cong lên cười, còn phụ họa theo Kiều An Hạ nói một câu: "Đúng vậy."

Lúc học đại học, Kiều An Hảo ở Bắc Kinh, Lục Căn Niên ở Hàng Châu, cô nhớ anh, lại không thể trắng trợn liên lạc với anh, cho nên nghĩ tất cả các biện pháp gửi tin nhắn cho anh hoặc là QQ.

Bây giờ, mắt Kiều An Hảo thấy đến cái kia, chần chờ một chút, liền ma xui quỷ khiến cũng như trước đây, gửi một tin nhắn cho Lục Căn Niên: "Tin tức mới đang nói, tấm hình mới của anh, muốn hợp tác với Hollywood, thật không?"

Lục Căn Niên rất nhanh trả lời tin nhắn cho cô, mặc dù chỉ một chữ đơn giản: "Ừ."

Nhưng cho dù là như vậy, cũng làm cho Kiều An Hảo trong nháy mắt giống như trở về thời niên thiếu thanh xuân tốt đẹp của cô cùng Lục Căn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 260

Em Có Biết Anh Ấy Thích Ai Không? (20)

Kiều An Hảo nhìn màn hình điện thoại di động nhớ lại một chút, sau đó mình mỗi lần đến Hàng Châu, lúc liên lạc cho Lục Cẩn Niên, la hét muốn anh mời khách ăn cơm, lại nhắn lại một tin: "Muốn mời khách ăn cơm a."

"Được." Di động của Kiều An Hảo kêu, đầu tiên là nhận được một tin nhắn hồi âm của Lục Cẩn Niên, sau đó lại nhận thêm một tin nhắn, chữ hơi nhiều một chút: "Muốn ăn cái gì?"

"Cái gì cũng được." Kiều An Hảo đánh xong mấy chữ này, tạm dừng một chút, lại thêm mấy chữ: "Ngày nào vậy?"

Lục Cẩn Niên: "Hôm nay đi."

Kiều An Hảo: "Có thể còn có thêm An Hạ, chị ấy bây giờ đi cùng với em."

Lục Cẩn Niên: "Ừ, các em ở đâu? Để anh đi qua đón các em."

Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên không có ý kiến, lập tức báo địa chỉ của mình với Kiều An Hạ.

Quá khoảng một phút, Lục Cẩn Niên nhắn tin lại: "Được, chờ điện thoại của anh."

"Được." Kiều An Hảo trả lời cho Lục Cẩn Niên, sau đó đem tầm mắt từ màn hình điện thoại di động di chuyển đến trên người Kiều An Hạ đang tự chụp ảnh: "Chị, vừa rồi em nhắn tin chúc mừng cho Lục Cẩn Niên, thuận miệng nói một câu để cho anh ấy mời khách, không ngờ anh ấy lại đồng ý, chị có muốn ăn cái gì không?"

Vẻ mặt Kiều An Hạ đưa về phí ống kính, hơi hơi ngưng trệ một cái, sau đó giọng nói tự nhiên nói: "Tùy tiện, chị không quan trọng." Sau đó liền hướng về phía ống kính, bày ra một người vẻ mặt cao quý lạnh lùng, nhấn chụp một kiểu ảnh.

Kiều An Hạ đem ảnh chụp vào trong bức tranh hình hoa, lúc đang chuẩn bị chỉnh sửa ảnh, thì ngẩng đầu lên, nhìn Kiều An Hảo nói: "Kiều Kiều, chị hỏi em một vấn đề nhé?"

"Vấn đề gì?" Kiều An Hảo hết sức chăm chú nhìn Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ buông điện thoại trong tay tay xuống, vẻ mặt trở nên có chút nghiêm túc: "Kiều Kiều, em có biết Lục Cẩn Niên thích ai không?"

Kiều An Hảo lắc lắc đầu: "Không biết."

Dừng một chút, sau đó căn ống hút, uống hai ngụm đồ uống, nói với Kiều An Hạ: "Nhưng, lúc trước em có hỏi qua anh ấy, anh ấy nói anh ấy thích một cô gái, đã kết hôn rồi."

Kiều An Hạ không lên tiếng, đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm vào Kiều An Hảo, cẩn thận mà lại chuyên chú đánh giá, nhìn rất lâu, truyện được đăng trên diendanlequydon. com Kiều An Hạ phát hiện đáy mắt của Kiều An Hảo, chỉ có tò mò, không có bất kỳ che dấu cùng chột dạ gì, Kiều An Hạ mới thu hồi lại tầm mắt, xem ra, Kiều An Hảo thật sự không biết mình là cô gái mà Lục Cẩn Niên thích kia.

Kiều An Hạ cúi đầu, quấy cà phê trong chén của mình một chút, nhẹ nhàng mà "Ừ" một tiếng, nói: "Chính xác là đã kết hôn rồi."

Thì ra Kiều An Hạ đã biết Lục Căn Niên thích cô gái đã kết hôn kia, có phải đại biểu cho Kiều An Hạ cũng biết cô gái mà Lục Căn Niên thích kia là ai rồi hả?

Kiều An Hảo dùng sức cắn cắn ống hút, xoay người một cái, vẫn mở miệng hỏi một câu: "Chị, có phải chị đã biết người trong lòng Lục Căn Niên là ai phải không?"

Kiều An Hạ không có lên tiếng.

Kiều An Hảo rũ rèm mắt xuống, âm thầm chuẩn bị tâm lý rất lớn, sau đó giọng nói thoải mái mà lại hỏi: "Là ai vậy?"

Kiều An Hảo đã kết hôn với Hứa Gia Mộc, mà mấy năm nay, Lục Căn Niên vẫn không cho Kiều An Hảo biết anh ấy là thích em ấy, chắc không muốn quấy rầy hôn nhân của em họ mình.

Mà Kiều An Hảo cùng Hứa Gia Mộc, dường như sống cũng không tệ lắm... Nếu em ấy biết được chân tướng, có thể quấy rầy đến hạnh phúc của Kiều An Hảo không?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 261

Đưa Quà Sinh Nhật Cho Anh (1)

Đáy lòng Kiều An Hạ do dự trong chốc lát, cuối cùng vẫn mím môi, nhìn Kiều An Hảo buồn cười lắc đầu: “Làm sao chị biết người trong lòng của Lục Căn Niên là ai chứ? Cũng đã lâu chị không liên lạc với anh ấy rồi, hai chúng ta đều biết giống nhau thôi, chỉ nghe người ta nói, cô gái anh ấy thích đã kết hôn, cho nên chị mới thuận miệng hỏi em.”

“Vâng.” Kiều An Hảo ngượng ngùng trả lời một câu, căn ống hút, quay đầu nhìn về bên ngoài cửa sổ của quán cà phê.

Dừng một chút, Kiều An Hạ buông chén cà phê đang cầm trong tay ra, mở miệng hỏi tiếp: “Lâu rồi không thấy Gia Mộc, gần đây cậu ấy có khỏe không?”

Thực sự Hứa Gia Mộc còn nằm trong bệnh viện, chưa tỉnh lại, chỉ là người ngoài không biết mà thôi... Kiều An Hảo gật gật đầu, nói: “Rất tốt.”

Một lát sau còn nói: “Chị cũng biết, sau khi anh Gia Mộc bị hủy đi khuôn mặt, không muốn ra ngoài gặp người khác nữa.”

“Thật sự rất tiếc, nếu Gia Mộc không bị tai nạn xe cộ, cậu ấy cùng em nhất định là trai tài gái sắc.”

Kiều An Hảo rũ mắt xuống, che đi sự chột dạ nơi đáy mắt, cười cười, không nói gì.

“Nhưng mà cũng không quan trọng lắm, bây giờ kỹ thuật phẫu thuật thẩm mỹ phát triển như vậy, chờ cơ thể Gia Mộc hồi phục tốt rồi, đến lúc đó sẽ có biện pháp.”

-

Lúc Lục Cẩn Niên nhận được tin nhắn của Kiều An Hảo, anh đang ngồi ở phòng họp của công ty truyền thông Hoàn Ảnh, nghe bộ phận quản lý báo cáo thành tích, những thành tích này, trước khi vào cuộc họp, anh đã xem sơ lược, cho nên có chút không tập trung khi nghe.

Đột nhiên điện thoại trong túi khê rung, lúc đầu anh không nghĩ sẽ lấy ra xem, nhưng cảm thấy hơi nhàm chán nên rút điện thoại ra, không ngờ là Kiều An Hảo gửi tin nhắn cho mình.

Trong nháy mắt khiến anh cảm thấy thời gian như xoay ngược lại, cảnh tượng này, giống như lúc anh học đại học, ngồi trong thư viện, bởi vì quay phim mà phải học lại, đột nhiên di động chuyển tới một tin nhắn, anh lấy ra xem, là Kiều An Hảo gửi đến một vài tin nhắn không quan trọng lắm: “Chuẩn bị anh đóng một bộ phim cổ trang à?” “Nghe anh Gia Mộc nói, bởi vì quay phim mà anh phải học lại?” “Ở Hàng Châu có tuyết rơi sao? Vậy có phải sẽ được nhìn thấy con đường phủ đầy tuyết hay không?”

Mỗi lúc như vậy, anh đều đang mệt mỏi cùng phiền chán, lại giống như có kỳ tích xuất hiện, anh bình ổn lại, sau đó một mình cầm lấy điện thoại, nói chuyện cùng cô một lúc lâu.

Lục Cẩn Niên nghĩ đến những điều tốt đẹp của tuổi thanh xuân, gương mặt cũng nhiễm một chút thương cảm cùng xúc động, ngón tay trên mặt điện thoại nhẹ nhàng chạm hai cái, gửi tin nhắn trả lời cô.

Lúc cuộc họp kết thúc đã là năm giờ, Lục Cẩn Niên trở lại văn phòng, xử lý một ít tài liệu cần thiết cho hôm nay, sau đó cầm điện thoại, nhìn thoáng qua thời gian, đã là năm giờ hai mươi, vì thế lại mở tin nhắn, nhìn

lại tin nhắn giữa mình và Kiều An Hảo khi còn ở trong phòng họp, khóe môi nhin không được cong lên thành một nụ cười.

“Ông Lục...” Trợ lý gọi tên của Lục Căn Niên, đẩy cửa vào.

Lục Căn Niên vội vàng đặt điện thoại lên bàn làm việc, vẻ mặt lạnh lùng lên tiếng: “Có chuyện gì?”

“Ông Lục, tối nay có một bữa tiệc lúc 7 giờ, để không bị kẹt xe, chúng ta cần xuất phát sớm...”

Trợ lý còn chưa nói xong, Lục Căn Niên đã thản nhiên ngắt ngang lời: “Bữa tiệc tối nay tôi không đi.”

Trợ lý hơi lặng người, Lục Căn Niên đứng lên, vừa mặt đỏ, vừa lạnh lùng nói: “Tôi ra xe trước, sáng mai cậu đến thẳng công ty, không cần đến Cẩm Tú Viên.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 262

Đưa Quà Sinh Nhật Cho Anh (2)

Trợ lý hơi lặng đi, Lục Cẩn Niên đứng lên, vừa mặc đồ, vừa lạnh lùng nói: “Tôi ra xe trước, sáng mai cậu đến thẳng công ty, không cần đến Cẩm Tú Viên.”

Sau đó cũng không chờ trợ lý kịp phản ứng, Lục Cẩn Niên kéo cửa văn phòng, rời đi.

-

Có thể là do uống nhiều nước trái cây nên Kiều An Hảo muốn đi vệ sinh, lúc đi được một nửa mới phát hiện quên đem theo di động, bởi vì sốt ruột nên cô do dự một chút, cuối cùng vẫn trực tiếp rẽ vào phòng vệ sinh.

Nhưng Kiều An Hảo chỉ vừa rời đi có hai phút, điện thoại ở trên bàn liên vang lên.

Kiều An Hạ ngẩng đầu nhìn, thấy trên màn hình điện thoại hiện ba chữ “Lục Cẩn Niên”, do dự một chút, không nhận nghe.

Điện thoại tự động ngắt, nhưng chỉ ba mươi giây sau, Lục Cẩn Niên lại gọi lần nữa, Kiều An Hạ ngẩng đầu, nhìn điện thoại của Kiều An Hảo vài lần, lúc Lục Cẩn Niên gọi lần thứ tư, rốt cuộc cô vươn tay, cầm lấy điện thoại nhận cuộc gọi: “Là tôi.”

Lục Căn Niên bên kia điện thoại, nghe được giọng nói của Kiều An Hạ, khẽ cau mày, không nói gì.

Kiều An Hạ đợi một lúc, lại mở miệng nói: “Kiều Kiều đi vệ sinh, có chuyện gì thì đợi cô ấy trở về, tôi nói gọi lại cho anh.”

“Không cần.” Giọng nói dịu dàng của Lục Căn Niên theo điện thoại truyền tới: “Tôi đã đến bãi đậu xe tầng B dưới cửa hàng, lát nữa hai người cứ xuống đây đi.”

“Được.” Kiều An Hạ ngừng một chút, nói tiếp: “Tạm biệt.”, rồi lập tức ngắt điện thoại, sau đó chuẩn bị đặt điện thoại của Kiều An Hảo lên bàn, lại nhìn thấy trên màn hình điện thoại có hai tin nhắn nhắc nhở đã giao hàng.

Kiều An Hạ lập tức nghĩ đến lúc này Kiều An Hảo ngồi ở chỗ kia vui vẻ chụp hình ảnh này nọ, nhin không được trong lòng có chút tò mò không biết cuối cùng cô ấy đã mua cái gì, cho nên mở ra xem.

Rất nhiều công cụ làm bánh ngọt, thật nhiều bong bóng, nến và mấy đồ trang trí.

Đây có phải là muốn tổ chức sinh nhật bất ngờ cho Hứa Gia Mộc không?

Kiều An Hạ nhin không được cười nhẹ hai cái, sau đó trượt xuống chỗ ghi nhớ cuộc trò chuyện, kết quả lại thấy được tên “Lục Căn Niên”, cô nhú mày, kéo đến trên cùng cuộc nói chuyện, xem Kiều An Hảo cùng người bán hàng nói chuyện với nhau, lúc nhìn thấy Kiều An Hảo dặn người bán hàng một câu “Ông Lục, sinh nhật vui vẻ”, cô mới hiểu được, lí do Kiều An Hảo mua mấy thứ này, không phải để mừng sinh nhật cho Hứa Gia Mộc, mà là cho sinh nhật của Lục Căn Niên...

Kiều An Hạ không nhin được nhìn lướt qua hai gói quà được đóng gói ở trước mặt, nghĩ đến Kiều An Hảo nói với mình, hai ngày nữa cũng là sinh

nhật của một người bạn cùng đoàn làm phim, người bạn đó, chính là Lục Căn Niên ư?

Tay Kiều An Hạ nắm chặt điện thoại của Kiều An Hảo, hơi dùng sức, ngón tay chạm phải màn hình, vài phần mềm không ngừng mở ra, sau đó bị đè lên bởi những phần mềm khác.

Đợi đến lúc Kiều An Hạ thu hồi lại cảm xúc, lúc cúi đầu xem lại điện thoại của Kiều An Hảo, phát hiện đầu ngón tay của mình bấm lung tung, vậy mà mở ra album ảnh của Kiều An Hảo.

Ảnh chụp cũng không nhiều, nhưng lúc mở ra lại lập tức hấp dẫn sự chú ý của Kiều An Hạ lần nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 263

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (3)

Ảnh Kiều An Hảo chụp cũng không nhiều, nhưng khi mở ra đến giữa, lập tức sự chú ý của Kiều An Hạ bị thu hút.

Đó là một bức ảnh chụp chung, một nam một nữ, cô gái là Kiều An Hảo, người đàn ông lại là người mà cô vô cùng quen thuộc Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hạ ngừng lại khoảng năm giây, mới giơ ngón tay lên, phóng to hình ảnh, sau đó, Kiều An Hạ mới nhìn rõ, bức ảnh mờ kia quả thật là nằm ở trên giường mà chụp, Lục Cẩn Niên nằm nhắm mắt lại, ôm Kiều An Hảo vào trong ngực, đang chìm vào giấc ngủ, mà Kiều An Hảo vùi ở trước ngực của anh, giữa chân mày mang theo một chút thù mị của một thiếu nữ, tấm hình kia cũng không rõ ràng, chẳng qua là chụp đến trên ngực Kiều An Hảo, nơi xương quai xanh trắng nõn của cô gái vết hôn đậm nhạt không đồng nhất, lại biểu lộ hết tất cả.

Kiều An Hạ nghĩ rằng cả đời này có lẽ cũng sẽ không bao giờ quên cảm giác lúc mình nhìn thấy tấm hình này.

Khiếp sợ, kinh ngạc, khó có thể tin, nhưng trên màn hình di động, nhìn thấy hình mình vừa mới nói chuyện trên Taobao được chụp lại, lại khiến cô không thể không tin.

Đại não của Kiều An Hạ, trống rỗng ước chừng khoảng một phút, mới có một chút nhận thức xuất hiện lại: Kiều An Hảo cũng Lục Cẩn Niên ngủ

với nhau...

Tại sao bọn họ lại ngủ với nhau? Khi nào bọn họ lại ngủ chung một chỗ?

Kiều An Hạ vừa muốn, kiểm tra xem thời gian tấm hình kia được chụp, lại phát hiện là chuyện hai tháng trước...

Khó trách Lục Cẩn Niên lại đột nhiên bỏ qua hành động quá mực của Nam Nhị Hào, khó trách Kiều An Hảo tùy tiện nói một câu liền có thể khiến cho Lục Cẩn Niên tự ra mặt mời khách ăn cơm, còn khó trách lúc đầu mình có thể mời Lục Cẩn Niên ăn cơm, đó là bởi vì cô đã nói Kiều An Hảo cũng sẽ đi cùng, nên anh mới đồng ý...

Thì ra là, khi đó, hai người bọn họ đã sớm lén lút ngủ với nhau.

Kiều An Hảo đã giả làm vợ Hứa Gia Mộc, sao cô có thể dây dưa không rõ ràng với Lục Cẩn Niên? Nếu như sự việc bại lộ, Hứa Gia Mộc phải làm sao bây giờ? Khi đó, chẳng phải anh em ruột sẽ trở mặt thành thù sao? Còn có nhà họ Kiều cùng nhà họ Hứa là thông gia, xấu ra chuyện như vậy, quan hệ thân thiết nhiều năm như vậy của hai nhà, chẳng phải cũng sẽ tan vỡ sao? Hơn nữa, Kiều An Hảo nhất định sẽ bị người đời phỉ báng đến chết...

Kiều An Hạ nghĩ tới đây, sau lưng lại lạnh toát, chính cô cũng không dám tưởng tượng, nếu ngày đó thật sự đến, cuộc sống yên ổn mai sau của Kiều An Hảo cuối cùng sẽ thế nào ở nơi không một người thân này...

Ước chừng qua mười lăm phút, nhân viên phục vụ đi tới, hỏi Kiều An Hạ có cần đổi tách hay không, Kiều An Hạ mới phục hồi lại tinh thần, miễn cưỡng cười lắc đầu một cái với nhân viên phục vụ, đợi đến khi nhân viên phục vụ đi khỏi, đem điện thoại của Kiều An Hảo trở về nguyên dạng, trả lại chỗ cũ.

Kiều An Hạ trong lúc đầu óc rối bời, cầm muống, tùy ý khuấy cà phê, khuấy đến lúc nổi bọt, rồi cuộc Kiều An Hảo cũng trở lại.

"Người hơi nhiều, để chị chờ lâu rồi." Kiều An Hảo cười nhẹ nhàng một cái.

Kiều An Hạ ngẩng đầu lên, nhìn gương mặt trong sáng thuần khiết của Kiều An Hảo, có thể nào cũng không thể tin nổi Kiều An Hảo lại là loại con gái sẽ phản bội hôn nhân, cô miễn cưỡng tươi cười cười với Kiều An Hảo, cố gắng giữ cho câu nói của mình bình thường: "Lục Căn Niên mới vừa gọi điện thoại tới, nói anh ấy đã đến dưới bãi đậu xe, còn nói, chờ khi em đi vệ sinh xong quay lại, sẽ cùng đi xuống."

"Là sao?" Kiều An Hảo đáp một tiếng, thuận tay bấm vào mục tin nhắn, quả nhiên thấy Lục Căn Niên gõ tới mấy chữ sao không nghe điện cùng một cuộc gọi nữa, sau đó ngẩng đầu lên, cười híp mắt nói với Kiều An Hạ: "Vậy chúng ta đi xuống đi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 264

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (4)

Không biết có phải do vừa mới thấy tấm hình kia trong điện thoại Kiều An Hảo hay không, mà Kiều An Hạ từ trên khuôn mặt tươi cười của Kiều An Hảo, mơ hồ thấy được một chút vội vàng cùng vui vẻ.

Vẻ mặt Kiều An Hạ như bình thường gọi nhân viên tính tiền, rồi cùng Kiều An Hảo đi thang máy xuống lầu, rất thờ ơ hỏi một câu: "Kiều Kiều, Hứa Gia Mộc đối với em như thế nào?"

Cái vấn đề này, Kiều An Hạ không chỉ hỏi Kiều An Hảo một lần, Kiều An Hảo nghiêng đầu, giọng nói mang theo một chút hồn nhiên: "Chị, cái vấn đề này sau khi em cùng anh Gia Mộc kết hôn, đã hỏi em nhiều lần rồi."

"Lo lắng cho em sau khi cưới lại không hạnh phúc." Lúc ban đầu hỏi, chính xác là bởi vì lo lắng, bởi vì sợ trước đó mình làm những chuyện thẹn với Kiều An Hảo, mang đến bất hạnh cho con bé, nhưng lần này hỏi, là bởi vì cô muốn biết, Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên lén lút ở chung một chỗ, có phải là vì Hứa Gia Mộc đối xử với con bé không tốt hay không?

Lời nói quan tâm yêu thương của Kiều An Hạ, khiến cho nụ cười trên mặt của Kiều An Hảo càng trở nên ấm áp động lòng người, mặc dù cô biết rõ người mình cưới không phải Hứa Gia Mộc, lại vẫn vì để cho Kiều An Hạ an tâm, tiếp tục che dấu lời nói dối ấy: "Sao lại không hạnh phúc a, anh Gia Mộc đối với em vẫn rất tốt, chị cũng không phải là không biết."

Thật ra thì điều Kiều An Hạ muốn hỏi chính là, nếu như Hứa Gia Mộc đối với em rất tốt, thì tại sao em và anh của anh ta lại vụng trộm ở chung một chỗm nhưng, lời nói khắc nghiệt như vậy, Kiều An Hạ vẫn không thể hỏi được, sợ nhìn thấy sự khó xử của Kiều An Hào, sợ hủy hoại tình chị em giữa hai người, vì thế cuối cùng, Kiều An Hạ chẳng qua là nhấn mạnh hỏi một câu: "Thật sự rất tốt sao?"

"Thật sự rất tốt." Kiều An Hào cũng không biết trong lòng Kiều An Hạ suy nghĩ cái gì, mặt mày diêm nhiên nhìn về phía Kiều An Hạ bảo đảm.

Kiều An Hạ nhìn chăm chăm Kiều An Hào một lúc lâu, mãi đến khi thang máy đã xuống tầng một, cửa thang máy mở ra, Kiều An Hạ mới nhẹ nhàng gạt đầu: "Rất tốt là tốt rồi."

Nói xong, Kiều An Hạ lại không nhin được mà bổ sung một câu: "Kiều Kiều, chị thật sự hi vọng hôn nhân của em có thể hạnh phúc mỹ mãn, mãi cho đến già."

Hôn nhân của cô, bất quá chỉ là một tuồng kịch, nếu như có một ngày Hứa Gia Mộc tỉnh lại, cuộc hôn nhân này sớm muộn cũng sẽ biến mất, nhưng ai biết được ngày đó đến cùng là ngày nào, lại như lần trước, điều Kiều An Hào có thể làm, chính là duy trì mối hôn nhân này của bản thân và Hứa Gia Mộc cho thật tốt.

Nghĩ tới đây, Kiều An Hào cười ấm áp với Kiều An Hạ: "Chị, chị đừng lo lắng cho em, em nhất định sẽ rất hạnh phúc, ngược lại chị, phải nhanh chóng suy nghĩ cho việc cả đời của mình, thật ra thì Trình Dạng thật sự rất tốt."

Kiều An Hạ nhếch môi cười cười, không nói chuyện, đuôi mắt thấy được Lục Căn Niên đang ở chỗ đậu xe nháy đèn xe, lập tức chỉ cho Kiều An Hào.

Địa điểm ăn cơm tối, là do Lục Căn Niên chọn, món ăn Quảng Đông dễ tiêu, địa điểm chọn đặc biệt lịch sự tao nhã có phong cách, trong một phòng lớn như vậy, chỉ có ba người, chính giữa còn có người đi vào, kéo một khúc nhạc vilon dễ nghe.

Cơm nước xong, chuông đồng hồ đã chạng vạng mười giờ tối, xe trên đường cũng ít dần, bởi vì Kiều An Hạ cùng Kiều An Hảo không lái xe, nên Lục Căn Niên lái xe đưa Kiều An Hạ về trước, Kiều An Hạ vốn là muốn trở về nhà họ Kiề, kết quả trên đường nhận được điện thoại của Trình Dạng, cuối cùng lại đổi thành đến nhà trọ của Trình Dạng.

Đợi đến khi Kiều An Hạ xuống xe, vào khu nhà trọ nhỏ của Trình Dạng, Lục Căn Niên mới lại khởi động xe.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 265

Quà Sinh Nhật Tặng Anh [5]

Bởi vì lúc trước Kiều An Hạ cũng lên xe của Lục Cẩn Niên, cho nên Kiều An Hảo và Kiều An Hạ cùng ngồi ở phía sau xe, xe của Lục Cẩn Niên chạy đến giao lộ, đúng lúc đèn đỏ, vì thế liền phanh xe lại, xe chậm rãi ngừng lại, anh xuyên qua kính chiếu hậu, khi nhìn phía Kiều An Hảo, vừa vặn thấy túi đồ bên cạnh cô, nghĩ đến lúc ăn cơm, Kiều An Hạ có nói qua một lần, nói buổi chiều hai chị em các cô đi dạo phố chọn lựa quà sinh nhật.

Là chọn quà sinh nhật cho Hứa Gia Mộc đi... Lục Cẩn Niên nhin không được nhìn chăm chăm túi quà kia trong chốc lát, đáy mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng tẻ nhạt, thoáng hiện lên một chút hâm mộ, cho nên khi đèn đỏ nhảy thành đèn xanh, anh cũng không hề đều có phản ứng gì, thẳng đến khi mấy chiếc xe ở phía sau không kiên nhẫn nhấn còi liên tục, Lục Cẩn Niên mới dậm chân ga, đánh tay lái, rẽ vào một hướng, sau khi đi được một đoạn, thành linh mở miệng, hỏi một câu: “Xế chiều là đi mua quà sinh nhật cho Gia Mộc?”

“Uhm.” Kiều An Hảo lên tiếng, nghĩ đến chính mình mua quà sinh nhật cho Lục Cẩn Niên, do dự một chút, quyết định vẫn là giữ lại đến thứ sáu rồi cho Lục Cẩn Niên kinh ngạc, vì thế liền không nói thêm cái gì.

Trên mặt của Lục Cẩn Niên, cũng không có biến hóa gì quá lớn, nhưng là tay đang nắm tay lái, lại nắm thật chặt, anh trầm mặc hồi lâu, lại mở miệng hỏi: “Mua quà gì vậy?”

“Một cái cà vạt.” Kiều An Hảo nói.

Lục Cẩn Niên gật đầu một cái, không nói gì nữa, ngoài cửa sổ đèn đường mờ nhạt, không ngừng chiếu lên trên khuôn mặt đẹp trai của anh, vẻ mặt anh dao động, thoát nhìn có chút mơ hồ.

Buổi tối, Kiều An Hảo tắm rửa sạch sẽ, leo lên giường, Lục Cẩn Niên tắm rửa xong đi ra, ngay cả đèn ngủ cũng đều không tắt, liền trực tiếp áp đảo Kiều An Hảo bên dưới, hôn lên môi của cô, có điểm gấp gáp, tay cũng không có cởi đi váy ngủ của cô, trực tiếp gấp gáp kéo ra quần trong của cô, xông vào.

Thân thể Kiều An Hảo rung rung một chút, theo bản năng liền ôm lấy bả vai của Lục Cẩn Niên, thân thể anh cứng ngắc một chút, sau đó liền không rên một tiếng hôn sâu hơn.

-

Ngày mai Hoàn Ảnh truyền thông có một cuộc họp sớm, sáng sớm Lục Cẩn Niên dậy thật sớm, ngay cả bữa sáng cũng chưa kịp ăn, liền lái xe rời đi.

Hội nghị kết thúc, đã là mười giờ sáng, giữa trưa mới có thời gian ăn cơm, Lục Cẩn Niên ngay cả nước cũng chưa uống, trực tiếp vội vã đi, kết thúc bữa ăn, đã là một giờ rưỡi chiều, từ lúc buổi sáng rời giường đến bây giờ Lục Cẩn Niên vẫn rất bận, rốt cục có cơ hội thở một hơi.

Giữa trưa đến chỗ ăn cơm, là một nơi phục vụ tổng hợp, khi Lục Cẩn Niên ở trong phòng nghỉ ngơi nhắm mắt dưỡng thần, trợ lý nhân cơ hội đem xe đưa vào khu vực bãi đỗ xe kêu người rửa sạch xe.

Rửa xe xong, đã là nửa tiếng sau, khi trợ lý trở lại phòng nghỉ, Lục Cẩn Niên đã tỉnh lại, đang nghe điện thoại.

Trợ lý không muốn làm phiền Lục Căn Niên, nên im lặng đứng ở một bên, vẫn đợi cho đến khi Lục Căn Niên cắt điện thoại, mới mở miệng nói: “Ông Lục, hiện tại chúng ta phải về công ty sao?”

Lục Căn Niên nhìn về phía trợ lý gật đầu một cái, đưa điện thoại di động bỏ vào trong túi, cầm áo khoác lên, dẫn đầu đi về phía cửa ra khỏi phòng nghỉ.

Trợ lý vội vàng đuổi theo, đi được vài bước, như là nhớ tới chuyện gì, ở trong túi đồ lấy ra một cây bút ghi âm, đưa cho Lục Căn Niên: “Ông Lục, đây là đồ của ngài sao?”

Lục Căn Niên nghiêng đầu nhìn thoáng qua, lắc đầu một cái, lạnh nhạt ném ra một câu: “Không phải.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 266

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (6)

"Nhưng đây là nhân viên rửa xe tìm thấy trên ghế sau của ngài."

Bút ghi âm này nếu không phải của Kiều An Hạ, thì cũng là của Kiều An Hảo... Lục Cẩn Niên khẽ nhăn mày, khựng bước chân, vươn tay cầm lấy bút ghi âm từ tay trợ lý, sau đó tiếp tục đi về phía thang máy.

-

Trở lại Truyền thông Hoàn Ảnh, trên bàn làm việc của Lục Cẩn Niên chồng chất mấy chồng văn kiện khẩn. Khi anh xử lý xong xuôi đã là bốn giờ rưỡi chiều.

Lục Cẩn Niên day day ấn đường mệt mỏi, uể oải dựa vào ghế làm việc, thư giãn chừng năm phút, rồi lại ngồi thẳng người. Lúc bật máy tính, anh thoáng liếc thấy chiếc bút ghi âm mình tiện tay đặt trên bàn.

Lục Cẩn Niên do dự một chập, không nhập mật khẩu máy tính, mà cầm cây bút ghi âm kia lên.

Cây bút ghi âm này chắc được mua lâu rồi nên có nhiều chỗ đã sờn mòn.

Lục Cẩn Niên xoay tới xoay lui cây bút ghi âm, vẫn không nghĩ ra rốt cuộc là của Kiều An Hảo hay Kiều An Hạ, thật khiến người khác tò mò. Tuy vật rơi trên xe anh, nhưng muốn trả về nguyên chủ thì đành phải nghe thử đoạn ghi âm thôi, nên Lục Cẩn Niên nhẹ tay nhấn nút 'play'.

Tiếng lạo xạo hơn mười giây, sau đó mới truyền đến giọng nói quen tai gọi một cái tên thân thuộc: "Kiều Kiều, rốt cuộc là em muốn nói với anh cái gì"

Là tiếng của Hứa Gia Mộc, âm thanh rất từ tính, ngọt ngào êm tai.

Phần ghi âm không truyền đến giọng của Kiều An Hảo, vẫn lạo xạo như cũ không lâu, lại có giọng điệu thúc giục của Hứa Gia Mộc: "Kiều Kiều, em muốn nói gì thì nói nhanh lên, vì sao phải đóng cửa?"

"Ôi, Kiều Kiều, em biết chủ động rót nước cho anh từ bao giờ vậy?"

"Anh Gia Mộc, anh nghiêm túc đi, em thật sự có việc muốn nói với anh." Rốt cục máy ghi âm cũng truyền đến giọng mềm mại mang theo chút ngây thơ của Kiều An Hảo.

"Được, được, được, anh nghiêm túc." Hứa Gia Mộc dung túng, chàng nam sinh nghiêm trang lại, rồi ho khan hai tiếng: "Rồi, bây giờ anh thật sự nghiêm túc. Lại đây, Kiều Kiều, anh đóng tai lắng nghe."

Máy ghi âm yên tĩnh một hồi lâu, mới vang lên giọng mềm mại, dịu dàng của Kiều An Hảo: "Có người nói rằng, mỗi con người tồn tại, là để cho một nửa kia của riêng mình được sinh ra. Em nghĩ, em được sinh ra trên cõi đời này, là vì có anh."

Bỗng chốc Lục Căn Niên cứng đờ, ánh mắt nhìn chòng chọc cây bút ghi âm rơi vào vô định.

Không có tiếng trả lời của Hứa Gia Mộc, nhưng Kiều An Hảo vẫn câu sau tiếp câu trước, đồng dạng từng câu từng lời.

"Em không có nhiều ước mơ, chỉ hi vọng có thể ở bên cạnh anh."

"Em không có tài văn chương, nhưng điều em muốn nói, em muốn năm mươi năm sau, vẫn có thể yêu anh như bây giờ."

"Có lẽ, suốt kiếp này, sẽ không có ai khiến em yêu da diết như anh vậy."

"Anh biết không, kể từ ngày hôm ấy gặp anh, em đã làm tất cả để được gần anh hơn."

"Em đã mơ rất nhiều giấc mơ, trong mỗi giấc mộng đều có anh. Em cũng từng tưởng tượng rất nhiều, mỗi lần đều tưởng tượng kề vai bên anh. Em cũng cầu nguyện rất nhiều điều, từng ước nguyện đều hi vọng anh yêu em."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 267

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (7)

“Đối với thế giới, anh chỉ là một con người. Nhưng đối với em, anh là cả thế giới.”

“Trọn kiếp, em yêu anh nhất.”

Kiều An Hảo dứt lời một lúc khá lâu, Hứa Gia Mộc mới lên tiếng: "Kiều Kiều..."

Hứa Gia Mộc chỉ gọi tên, bút ghi âm lại yên tĩnh. Qua một đoạn thời gian, Hứa Gia Mộc lại cất lời, nghe ra rất nghiêm túc: "Trọn kiếp, anh chỉ yêu em." (Trong tiếng Tàu chỉ có wo-ni = I-you nên bạn Niên nhà ta bị ăn một vố nhảm nghiêm trọng.)

Sau đó, máy ghi âm không còn tiếng nói chuyện.

Văn phòng rơi vào không gian tĩnh lặng, Lục Căn Niên vẫn duy trì tư thế cầm bút ghi âm, thật lâu sau cũng không nhúc nhích.

Vẻ mặt anh rất lạnh lùng, không nhìn ra được vui buồn, mắt không chớp chăm chăm nhìn chiếc bút. Trông anh chẳng khác nào bức tượng điêu khắc tuyệt tác.

Lục Căn Niên cũng không biết anh đã ngồi như thế bao lâu, mãi đến khi có tiếng gõ cửa, anh mới chậm chậm ngẩng đầu nhìn cánh cửa phòng đóng chặt, cánh môi khẽ giật nhưng không phát ra tiếng. Anh nuốt khan, ghì chặt

cây bút ghi âm, gắng gượng lắm mới giữ được độ bình thường trong giọng nói: "Vào đi."

Trợ lý đẩy cửa ra, nhưng không đi vào, chỉ đứng lễ độ cung kính nhắc nhở: "Ông Lục, hiện đã bảy giờ tối rồi, xin hỏi ngài tan tầm chưa?"

Lục Căn Niên hạ tầm mắt, trầm mặc trong chốc lát, mới trả lời: "Cậu về trước đi, một lúc nữa tôi tự lái xe về."

"Vâng." Trợ lý đáp, lui về sau hai bước, rồi nhẹ nhàng đóng cửa.

Văn phòng lại quay về với yên tĩnh, Lục Căn Niên ngồi lặng người trong chốc lát mới quay ra nhìn bên ngoài cửa sổ, phát hiện màn đêm thực sự đã buông xuống, cả thành phố được bao phủ bởi hàng ngàn ánh đèn lấp lánh.

Lục Căn Niên theo thói quen bốc lấy gói thuốc, chậm rãi đứng lên, đi tới bên cửa sổ sát đất, sau đó châm một điếu, im lặng hút.

Thật ra có một số việc sớm đã biết, nhưng đến khi chính tai nghe bọn họ thổ lộ với nhau, anh mới nhận ra rằng vết thương lòng vừa đau vừa chua xót hơn cả tưởng tượng của anh.

Trọn kiếp, em yêu anh nhất.

Trọn kiếp, anh chỉ yêu em.

Thật là một màn tỏ tình khiến người ta ngưỡng mộ nhỉ...

Lục Căn Niên nhắm mắt, rít mạnh một hơi thuốc đèn xuống cái tâm trạng đang còng cào nơi đáy lòng. Nhưng do quá gấp nên khiến bản thân bị sặc, anh cúi người ho kịch liệt.

Hôm qua khi Kiều Hảo An đặt mua hàng trên mạng Taobao, đã cố tình tìm shop trong nội thành, nên chiều nay hàng đã được ship tới Cẩm Tú Viên.

Tổng cộng có hai thùng lớn, Kiều An Hảo nhờ má Trần cùng mang lên lầu, vì mai mới là ngày sinh nhật của Lục Cẩm Niên, Kiều An Hảo sợ bị anh phát hiện sẽ không còn bất ngờ nữa, cho nên đi vòng quanh phòng ngủ tìm chỗ giấu. Tìm tới tìm lui, cuối cùng đem giấu ở trong tủ đựng quần áo nơi phòng thay đồ, thuận tiện còn khóa ngăn tủ, rồi giấu chìa khóa đi.

Vì bị cô dùng để giấu 2 cái thùng kia, nên không còn chỗ đựng vali, Kiều An Hảo đành đặt đại ở góc phòng thay đồ. Sau đó, nhớ tới trong ấy đựng cái hộp sắt bí mật của mình, cô liền vội vàng lấy ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 268

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (8)

Trong lúc suy nghĩ nên giấu hộp sắt ở đâu, Kiều An Hảo mở hộp, nhìn lại xấp vé máy bay bên trong, yêu thích khảy vài cái, rồi đem tấm phong bì màu xanh lam dưới cùng ra.

Kiều An Hảo mở phong bì, lấy lá thư bên trong ra. Chữ viết xinh đẹp, từng dòng từng chữ đập vào mắt cô.

Lục Căn Niên:

Có người nói rằng, mỗi con người tồn tại, là để cho một nửa kia của riêng mình được sinh ra. Em nghĩ, em được sinh ra trên cõi đời này, là vì có anh.

Em không có nhiều ước mơ, chỉ hi vọng có thể ở bên cạnh anh."

Em không có tài văn chương, nhưng điều em muốn nói, em muốn 50 năm sau, vẫn có thể yêu anh như bây giờ.

Có lẽ, suốt kiếp này, sẽ không có ai khiến em yêu da diết như anh vậy.

Anh biết không, kể từ ngày hôm ấy gặp anh, em đã làm tất cả để được gần anh hơn.

Em đã mơ rất nhiều giấc mơ, trong mỗi giấc mộng đều có anh. Em cũng từng tưởng tượng rất nhiều, mỗi lần đều tưởng tượng kề vai bên anh. Em

cũng cầu nguyện rất nhiều điều, từng ước nguyện đều hi vọng anh yêu em.

Đối với thế giới, anh chỉ là một con người. Nhưng đối với em, anh là cả thế giới.

Trọn kiếp này, em chỉ yêu anh.

Kiều An Hảo.

Mặt trái lá thư, cô dùng bút lông hồng nhạt để viết lời bài hát của Châu Kiệt Luân: Rằng đẹp nhất không phải ngày mưa. Mà là khi trời mưa đã từng cùng anh trú mưa dưới mái hiên...

Khi đó, tuy cô sắp tốt nghiệp đại học, nhưng chữ viết vẫn mang nét trẻ trung non nớt. Qua hàng chữ được viết nắn nót, Kiều An Hảo mơ hồ thấy được cảm giác thấp thỏm và e thẹn của mình năm ấy.

Trước đây, cô mang lá thư này đi tìm Hứa Gia Mộc, đọc thuộc lòng từng câu từng chữ. Hứa Gia Mộc nghe xong, mắng cô sến suá. Nhưng mắng thì mắng, anh vẫn nghiêm túc giúp cô chỉnh sửa từ ngữ, từ "Trọn kiếp này, em thích anh nhất" thành "Trọn kiếp này, em chỉ yêu anh."

Nào ai ngờ, cụm từ Hứa Gia Mộc sửa năm xưa như một lời tiên tri. Bao tháng năm trôi qua, Kiều An Hảo cô vẫn một lòng một dạ yêu Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo khẽ thở dài, gấp lá thư lại bỏ vào trong phong bì, rồi đẩy nắp hộp sắt, nhìn quanh căn phòng một lượt, cuối cùng quyết định nhét hộp sắt dưới gầm giường.

Lục Căn Niên chỉ mới liên tục về Cẩm Tú Viên vài ngày thôi, Kiều An Hảo đã hình thành thói quen sau bữa tối sẽ ngồi xem ti vi ở phòng khách, chờ Lục Căn Niên về.

Thời gian Lục Căn Niên về có lúc sớm lúc muộn. Trong lúc đợi chờ, Kiều An Hảo tùy tiện bật một kênh truyền hình xem. Hết phim, đồng hồ cũng chỉ đúng 9: 45pm. Bình thường vào giờ này, Lục Căn Niên đã trở về rồi, nhưng hôm nay, cô nấn ná thêm 20 phút quảng cáo, ngoài cửa sổ vẫn là một mảnh tĩnh lặng, không có tiếng xe.

Kiều An Hảo nhàm chán đổi tư thế ngồi trên sofa, cầm remote đổi kênh lung tung, xem cái này một chút rồi lại qua kênh khác. Đến gần 11 giờ, má Trần đi uống nước, thấy Kiều An Hảo còn ngồi trong phòng khách thì giật bản mình: "Bà chủ, sao cô còn chưa đi nghỉ ngơi?"

Kiều An Hảo nhìn màn hình ti vi, dỗi lòng mà rằng với má Trần: "Tôi chưa buồn ngủ."

Sau đó, nói với má Trần: "Uống xong rồi thì mau vào trong ngủ đi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 269

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (9)

"Vậy cô chủ cũng nên đi ngủ sớm một chút." Má Trần dặn dò một câu, rồi mới quay về phòng ngủ của mình.

Trong phòng khách chỉ còn mỗi Kiều An Hảo, cô xem ti vi một lúc, rồi liếc nhìn đồng trên tường. Đã qua 30 phút, vậy mà Lục Cẩn Niên vẫn chưa về.

Còn nửa tiếng nữa, chính là sinh nhật của anh...

Kiều An Hảo cắn môi dưới, không kìm lòng được đành cầm điện thoại lên, định gọi cho Lục Cẩn Niên, hỏi anh đêm nay có về nhà không. Khi tìm được số của anh rồi, cô lại không tìm ra được lý do tạm bợ để gọi anh về, lần trước dù sao cũng có cái cớ.

Mặc dù thời gian gần đây cô rất hạnh phúc, cảm tưởng như thật sự là vợ anh vậy. Nhưng đó chỉ là ảo giác, sớm hoặc muộn rồi giấc mơ này cũng đến hồi kết thúc.

Kiều An Hảo mím môi, ngượng ngùng buông chiếc điện thoại, hai tay vòng ôm lấy đầu gối, ngồi trên sofa, lơ đãng xem ti vi nhưng không để tâm trên ấy đang chiếu cái gì.

Đồng hồ đồ chuông báo mười hai giờ, Kiều An Hảo nhúc nhích cơ thể đã tê cứng. Đã sang ngày thứ sáu, đến sinh nhật anh rồi, nhưng người đang

ở nơi đâu.

Kiều An Hảo nuốt ngậm nước bọt, ngây ngẩn một hồi, rồi vội lấy di động, gặm móng tay một chặp mới quyết định đánh một đoạn tin nhắn chỉ 4 chữ gửi cho Lục Căn Niên: Sinh nhật vui vẻ.

Kiều An Hảo lại căn môi, đang chuẩn bị nhấn nút gửi thì nghe thấy tiếng động cơ xe bên ngoài.

Cô vội vàng ném điện thoại sang bên, chạy đến bên cửa sổ phòng khách, thấy ánh đèn le lói bên ngoài.

-

Lục Căn Niên đứng trước cửa sổ sát đất văn phòng làm việc, làm một điều rồi lại thêm một điều. Mãi đến khi bao thuốc lá hết sạch, anh mới thở dài một hơi, vứt bao rỗng vào thùng rác, đứng tại chỗ một lúc, sau đó cầm chìa khóa rời khỏi văn phòng.

Lúc lấy xe từ tầng hầm đi ra, Lục Căn Niên nhìn thoáng qua đồng hồ, đã mười một giờ, vừa vặn mưa rào kèm sấm chớp kéo đến, tạo những vũng nước tù nơi nền đất trũng.

Lục Căn Niên lái xe không mục đích dạo quanh một vòng thành phố Bắc Kinh. Thật ra anh tính về biệt thự Nghi Sơn, nhưng chạy được nửa đường, nghĩ đến quan hệ của anh và Kiều An Hảo được cải thiện ở nơi ấy, nhất thời đáy lòng nổi lên chua xót, sau đó liền đánh cua quay đầu xe, trở về nội thành.

Vì quả thật anh không biết đi nơi nào, đành liều mình phóng đi, đợi đến khi bình tĩnh, anh mới phát hiện đã vô thức lái xe vào trong sân biệt thự Cẩm Tú Viên.

Lục Cẩn Niên chần chờ một lúc, liền đạp phanh xe. Xe đột ngột dừng. Anh nhìn xuyên qua kính chắn gió đằng trước, thấy gian phòng trước mặt vẫn sáng đèn. Anh hạ tầm mắt, trầm mặc giây lát, rồi lại khởi động xe tính quay đầu rời đi.

Kết quả anh vừa giẫm lên chân ga, xe chỉ mới chạy được một chút, cửa phòng liền mở toang. Kiều An Hảo mặc áo ngủ, từ trong nhà đi ra.

Lục Cẩn Niên khựng chân chốc lát, rồi buông lỏng, xe chậm rãi dừng lại.

Kiều An Hảo mang dép lê chạy tới.

Lục Cẩn Niên hạ cửa kính xe. Kiều An Hảo chạy đến bên cạnh, mở to đôi mắt đen láy nhìn Lục Cẩn Niên, cười hỏi: "Anh đã về?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 270

Đưa Quà Sinh Nhật Cho Anh (10)

Lục Cẩn Niên hạ cửa kính xe, Kiều An Hảo chạy đến bên cạnh, mở to đôi mắt đen láy, nhìn Lục Cẩn Niên, cười hỏi: “Anh đã về?”

Lục Cẩn Niên không trả lời, chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, liền quay đầu nhìn thẳng kính chắn gió phía trước, khuôn mặt tuấn mỹ yên tĩnh đến dọa người, tản mát hơi thở lạnh lẽo căm-người-tới-gần.

Kiều An Hảo cảm giác được dường như tâm trạng người đàn ông này không được tốt, chớp mắt khẽ thu lại nụ cười, thận trọng hỏi han: "Làm sao vậy?"

Lục Cẩn Niên lại nghe thấy tiếng cô, hơi quay đầu, liếc qua kính chiếu hậu nhìn cô, tay siết chặt vô lăng, sau đó đột ngột rút chìa khóa, đẩy cửa xuống xe.

Lục Cẩn Niên ngoái lơ Kiều An Hảo đang đứng cạnh xe, bước nhanh đi thẳng vào nhà.

Kiều An Hảo gấp gáp đuổi kịp, lúc cô chạy vào trong nhà, Lục Cẩn Niên đã đổi xong giày, đang cởi áo khoác ra.

Kiều An Hảo chậm bước chân, đi đằng sau cách Lục Cẩn Niên nửa mét, nhỏ giọng hỏi: "Anh ăn tối chưa? Có muốn ăn chút gì không?"

Lục Cẩn Niên không lên tiếng, chỉ cởi áo, rồi tùy ý ném lên sofa, sau đó bước lên lầu.

Kiều An Hảo vớ lấy điện thoại của cô trên sofa, vội vàng chạy lên theo. Đi tới cửa phòng ngủ, Kiều An Hảo lại hỏi: "Em đi pha nước tắm cho anh? Một mẻ mỗi ngày rồi, ngâm nước ấm cho thoải mái."

Lục Cẩn Niên vẫn không phản ứng, thậm chí bước chân đi ra khỏi phòng ngủ cũng không dừng lại.

Kiều An Hảo phỏng má nghi hoặc, đuổi theo Lục Cẩn Niên: "Đã trễ thế này, anh không nghỉ ngơi sao?"

Lục Cẩn Niên đẩy cửa phòng sách, xem Kiều An Hảo như không khí, trực tiếp đi vào, sau đó không đợi cô phản ứng, liền đóng “rầm” cửa.

Kiều An Hảo nhìn cánh cửa đóng chặt trước mặt, há hốc miệng, vặn thử tay nắm thì cửa đã bị khóa trái.

Kiều An Hảo nhăn mặt, không hiểu có chuyện gì khiến tâm trạng Lục Cẩn Niên tệ thành ra thế này?

Kiều An Hảo đứng trước cửa phòng sách một hồi, mới xoay người trở về phòng ngủ. Cẩn ngón tay suy tư một lúc, Kiều An Hảo nhớ đến lúc vô tình nghe thấy Lục Cẩn Niên và trợ lý nói chuyện: "Vả lại tôi chưa từng trải qua sinh nhật."

Cô nhớ rõ khi ấy, vẻ bình thản trên khuôn mặt tuần mỹ của Lục Cẩn Niên toát ra nỗi buồn và cô đơn.

Hôm nay là sinh nhật anh, vì thế mà anh thấy khó chịu trong người?

Kiều An Hảo chạy đến đầu giường, mở ngăn kéo, lấy ra hộp quà màu lam.

Cô vốn đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ nhằm tạo bất ngờ cho Lục Căn Niên, rồi sau đó mới đưa quà. Nhưng hiện tại, anh tự nhốt mình trong phòng sách...

Kiều An Hảo cắn môi, đi xuống lầu tìm má Trần để lấy chùm chìa khóa dự phòng, sau đó đi đến phòng sách ở lầu hai.

-

"Kiều Kiều, Kiều Kiều, Kiều Kiều!"

Kiều An Hạ liên tục hô gọi “Kiều Kiều”, đột nhiên ngồi bật dậy trên giường.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 271

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (11)

“Hạ Hạ, làm sao vậy?” Trình Dạng nằm ở bên cạnh Kiều An Hạ, bị cô làm cho tỉnh giấc, hơi mơ màng ngồi dậy, vẻ mặt quan tâm hỏi.

Kiều An Hạ nhìn Trình Dạng, biết rằng bản thân vừa trải qua một giấc mơ, bây giờ mới âm thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm, vươn tay chủ động ôm thắt lưng Trình Dạng, vùi mặt vào ngực anh, nhỏ giọng nói: “Không có gì đâu, chỉ là mơ thấy ác mộng thôi.”

Trình Dạng ôm Kiều An Hạ, tìm một tư thế thoải mái nằm xuống, tay dịu dàng vỗ về sau lưng cô: “Ngủ đi, đừng sợ, có anh đây.”

Kiều An Hạ không nói gì, tăng thêm lực ôm thắt lưng anh.

Trong đêm tối, lại một lần nữa rơi vào im lặng, Kiều An Hạ cảm giác được sức lực phía sau lưng mình dần dần biến mất, nhịp thở của người đàn ông bên cạnh trở nên kéo dài đều đặn, cô biết anh đã ngủ say, nhưng cô lại có chút khó khăn.

Kiều An Hạ mở to mắt, nhìn Trình Dạng đang nhắm mắt ngủ say, sau đó lặng lẽ dịch chuyển tay anh ra khỏi người mình, xốc chân lên, xuống giường, ra khỏi phòng ngủ.

Kiều An Hạ đi tới phòng bếp, cầm một lon RIO ướp lạnh, mở nắp, uống một ngụm, sau đó đi đến ban công, nhìn màn đêm yên tĩnh, mọi ánh đèn

đều đã tắt, lại nhớ tới giấc mộng mình vừa mơ thấy.

Ở trong mơ, Kiều An Hảo biết cô làm chuyện sai trái, nhìn cô với ánh mắt tức giận, nói rằng cô đã hủy hoại hạnh phúc cả đời của cô ấy. Trong mơ, Kiều An Hảo còn khóc lóc nói rằng, cô ấy vẫn xem cô là người chị tốt nhất trên đời, nhưng tại sao cô lại có thể đối xử như vậy với cô ấy?

Chỉ trích như vậy, tức giận như vậy, giống y như thật.

Kiều An Hạ không nhịn được nắm chặt lon RIO, cảm giác lạnh lẽo khiến trong lòng đang bất an cũng bình tĩnh hơn một chút.

Từ nhỏ, cô và Kiều An Hảo, Hứa Gia Mộc cùng nhau lớn lên, ba người như hình với bóng, quan hệ rất tốt, dường như lúc đó không có gì gọi là bí mật, thế mà có một việc, Kiều An Hảo biết, nhưng Hứa Gia Mộc lại không biết.

Trước khi tốt nghiệp đại học, cô vẫn là một thiên kim tiểu thư nhà giàu, cuộc sống xa xỉ, có rất nhiều bạn trai đặc sắc, trong số những người bạn trai đó, có người là vì xúc động nhất thời, có người là vì cảm thấy kích thích, cũng có người vì cô đơn nên đồng ý, nhưng mà, cũng không có nghĩa là tim cô bị lay động.

Gần tới lúc tốt nghiệp, cô qua lại với người chủ quản của đài phát thanh truyền hình Thượng Hải, người đàn ông ấy cao lớn tuấn tú, giọng nói cuốn hút, nhưng thực sự cuốn hút cô chính là, người đàn ông đó rất cao ngạo, có điểm giống... Lục Căn Niên.

Lúc đó cũng như bây giờ, tuy không cam lòng, nhưng cô không muốn ôm hi vọng với Lục Căn Niên, ý nghĩ của cô rất đơn giản, chính là yêu người đàn ông kia, có lẽ sẽ biết được cảm giác khi ở bên cạnh Lục Căn Niên.

Nói như thế nào... Nói ngắn gọn lại, cuối cùng cô cũng có chút rung động, muốn kết hôn với anh ta, nhưng mà, mỗi lần nhắc chuyện này với cha mẹ cô, họ luôn kiên quyết phản đối, hơn nữa còn nói cho cô biết rằng, cô phải gả cho Hứa Gia Mộc.

Thời điểm đó, cô mới biết, thì ra Kiều gia với Hứa gia đã có hôn ước.

Sản nghiệp của Hứa gia rất lớn, Hứa Gia Mộc là con một, xem như là một người chồng tốt khó gặp.

Tuy rằng cha mẹ đối xử rất tốt với Kiều An Hảo, nhưng động tới chuyện tốt này, vẫn phải nghĩ đến con gái của mình trước tiên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 272

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (12)

Tất cả cha mẹ, ai cũng nghĩ rằng quyết định của mình là tốt cho con cái, Kiều An Hạ đã từng cố thuyết phục cha mẹ của mình, nhưng kết quả cuối cùng vẫn là kết thúc trong thất bại, ngay sau đó cô cùng người con trai ở tiết mục phát thanh kia cũng chia tay.

Kiều An Hạ vẫn luôn xem Hứa Gia Mộc là bạn bè của mình, không có nửa điểm tình cảm giữa nam nữ, mà cô lại không thể chống lại cha mẹ của mình, thật sự có phần lo lắng mình cuối cùng sẽ bị buộc gả cho Hứa Gia Mộc.

Một thời gian kia, khi Kiều An Hạ vẫn đang bị vấn đề này quấy nhiễu, thậm chí cô cũng nghĩ tới việc ra nước ngoài học, dùng phương pháp học hơn mười năm cũng không quay lại để trốn tránh đám cưới, nhưng trong lúc cái ý tưởng này của cô vẫn chưa hoàn toàn được áp dụng, trong lúc cô vô ý, nghe trộm được một đoạn đối thoại.

Kia là một ngày đầu hè sau buổi chiều, cho dù đã qua nhiều năm như vậy, cô vẫn nhớ rõ ràng, ngày đó thời tiết tốt đến không thể ngờ, trời xanh mây trắng, gió nhẹ mây thưa.

Ngày đó người giúp việc đang quét dọn căn phòng của cô, cô lại cần đi nhà vệ sinh gấp, liền mượn phòng vệ sinh của Kiều An Hảo ở gần đó dùng tạm, lúc ấy đang thịnh hành một loại phần mềm ghi âm ca hát, đúng lúc cô cũng bị cuốn hút, vì thế lúc đi nhà vệ sinh, liền mở điện thoại ra chuẩn bị

hát để ghi âm, kết quả là nghe thấy bên ngoài truyền đến giọng của Kiều An Hảo: "Anh Gia Mộc, em cần anh giúp em một chuyện, bất quá anh nhất định phải thay em giữ bí mật."

Con người trời sinh đều có tính hiếu kỳ, lúc cô nghe được câu nói kia, nhất thời liền quên mất chuyện mình cần làm, trái lại lại đứng lên từ bồn cầu, dán vào cửa nhà vệ sinh, nghe trộm, sau đó cô theo cuộc đối thoại của Kiều An Hảo cùng Hứa Gia Mộc mà biết, lần này Kiều An Hảo tìm Hứa Gia Mộc tới đây, là vì giúp cô giám định một bức thư tình.

Nội dung trong bức thư tình kia, quả thật được viết rất tốt, từng chữ tình cảm nồng nàn.

Đại thiếu gia Hứa Gia Mộc đó, trái lại lại mang theo vài phần nghiêm túc, rất bình tĩnh chờ Kiều An Hảo đọc xong bức thư tình, còn phá lệ nói ra một chút đề nghị cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo cũng tiếp thu đề nghị của Hứa Gia Mộc, vừa vui vẻ vừa nói lời cảm ơn với Hứa Gia Mộc, vừa hào phóng thực hiện lời hứa lúc ban đầu khi tìm Hứa Gia Mộc giám định thư tình, mời Hứa Gia Mộc đi ăn kem ly, hai người rất nhanh liền rời khỏi phòng ngủ.

Cho đến lúc bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh lại, Kiều An Hảo mới phục hồi tinh thần, trong đầu vừa nghĩ tới người người Kiều An Hảo thích không biết là ai, vừa mở cửa trở về phòng ngủ của mình, đợi đến khi cô từ trong sự hiếu kỳ phục hồi lại tinh thần của mình, lại phát hiện điện thoại của mình thế nhưng vẫn nằm ở trạng thái ghi âm, lúc cô chuẩn bị tắt trạng thái ghi âm, trong đầu bất chợt hiện lên một ý tưởng, cô do dự một lát, liền lưu đoạn ghi âm kia lại, sau đó mở lại một lần, lúc đang nghe đến đoạn đối thoại của Kiều An Hảo cùng Hứa Gia Mộc, trong đầu nảy lên một suy nghĩ.

Cô lập tức chạy đến trước bàn, mở máy tính của mình ra, chép đoạn ghi âm kia vào, đem một vài nội dung không cần thiết cắt đi, chẳng qua là giữ

lại một chút để người ta có thể dễ dàng thấy được sự mập mờ của đoạn đối thoại, sau đó sao lại vào trong máy ghi âm mà năm ngoái cha đưa cho mình, đi đến nhà họ Hứa.

Cô biết, Hứa Gia Mộc cùng Kiều Gia Hảo đã đi ăn kem ly, nhưng vẫn giả vờ thành dáng vẻ muốn tìm Hứa Gia Mộc, cuối cùng biết được Hứa Gia Mộc không có ở nhà, liền đi tới trước mặt Hàn Như Sơ, để cho cô nghe một ca khúc mà mình vừa ghi được.

Hàn Như Sơ tất nhiên sẽ đáp ứng, chẳng qua là tay cô vừa bấm nút mở máy ghi âm, phát ra không phải là bài hát, mà là đoạn ghi âm bị mình động tay động chân.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 273

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (13)

Sau đó cô lại giả vờ làm ra bộ dạng hoảng hốt, lấy lại máy ghi âm, nhưng Hàn Như Sơ đã nghe được một phần của cuộc đối thoại, yêu cầu cô phát toàn bộ.

Cô vẫn dùng một loại vẻ mặt gấp gáp, ngồi bên cạnh Hàn Như Sơ, đợi đến khi máy ghi âm phát xong cuộc đối thoại, cô mới cẩn thận nói với Hàn Như Sơ: "Bac Húa, bác ngàn vạn lần đừng để cho Hứa Gia Mộc cùng Kiều Kiều biết, bác biết chuyện bọn họ yêu nhau, bọn họ đã nói với cháu, bảo cháu phải giữ bí mật."

...

Nghĩ lại đến đây, Kiều An Hạ liền giơ tay lên, uống một hơi cạn sạch ly rượu cầm trong tay.

Chuyện hợp tác là điều mà không ai có thể thay đổi được, hôn nhân là một loại hợp tác tốt nhất, cô vì chuyện riêng của bản thân, không thể làm gì khác hơn là bán đứng hạnh phúc cả đời của Kiều An Hảo.

Cô biết Hàn Như Sơ yêu con như mạng, nên mới cố ý diễn một tuồng kịch cho Hàn Như Sơ xem, khiến bà cho rằng con trai của bà cùng Kiều An Hảo là thật lòng yêu nhau.

Ước chừng qua hai tuần lễ sau, cô vô ý nghe lén được cha mẹ mình nói chuyện phiếm, biết được Hàn Như Sơ nhìn trúng ý Kiều An Hảo là con dâu, mà không phải Kiều An Hạ.

Một khoảnh khắc kia, cô biết, mình đã được như ý nguyện.

Nhưng, cô đã được như ý nguyện, kể từ một khắc kia, trở nên đau lòng bất an, ban đêm thường nằm mơ thấy ánh mắt oán hận của Kiều An Hảo, có lẽ là vì đền bù sai lầm lúc ban đầu, cũng có lẽ là vì muốn để cho lòng mình khá hơn một chút, cho nên từ lúc ấy về sau, cô liền dốc sức mà đối tốt với Kiều An Hảo

Cho đến buổi chiều hôm kia, cô biết được Kiều An Hảo đã kết hôn với Hứa Gia Mộc, mà vẫn dây dưa với Lục Căn Niên.

Sau đó, cô liền đem chiếc máy ghi âm tùy thân mình vẫn mang bên người, lặng lẽ đặt trên xe Lục Căn Niên.

Nguyên nhân cô làm vậy rất đơn giản, chính là vì để cho Lục Căn Niên biết, Kiều An Hảo cùng Hứa Gia Mộc là thật lòng yêu nhau, bất kể anh có yêu Kiều An Hảo nhiều đến đâu, có quan tâm Kiều An Hảo nhiều đến đâu cũng nhất định phải chết tâm, buộc phải vứt bỏ!

Bởi vì cô không thể trơ mắt nhìn Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên lén lút như vậy sau lưng Hứa Gia Mộc, đợi đến có một ngày khi mọi chuyện bại lộ, người bị phỉ báng bị chỉ trích sẽ chỉ là Kiều An Hảo!

Năm năm trước, cô làm một chuyện sai lầm, đã có lỗi với Kiều An Hảo một lần.

Hiện tại, cô chỉ muốn cố gắng bảo vệ cho Kiều An Hảo thật tốt, không để cho con bé bị tủi thân.

Kiều An Hảo một tay cầm chìa khóa, một tay cầm hộp quà màu xanh, đứng ở cửa phòng sách hít một hơi thật sâu.

Cô đã từng tặng rất nhiều quà sinh nhật, nhưng đây là lần đầu cô khẩn trương nhất!

Kiều An Hảo giơ tay lên, nhẹ nhàng gõ cửa phòng, đợi một hồi lâu, trong phòng sách cũng không có động tĩnh, lúc này mới cầm chìa khóa, mở khóa, sau đó cầm tay nắm vặn một vòng, đẩy cửa ra một khe hở.

Có mùi thuốc lá nồng đậm gay mũi, bay thẳng vào mặt, Kiều An Hảo suýt nữa bị nghẹn ho khan, cũng may cô phản ứng nhanh kịp thời bịt mũi lại, đưa đầu vào dò xét, con người đen như mực chuyển vòng vo hai vòng, nhắm ngay về phía Lục Căn Niên đang đứng quay lưng về phía cửa đứng ở chỗ cửa sổ sát sàn.

Dáng đứng của anh cao ngất, mặt đất quanh thân, rải rác rất nhiều mẫu tàn thuốc dài ngắn không đồng nhất.

Chỉ mới một lúc, mà đã hút nhiều như vậy?

Đầu chân mày của Kiều An Hảo nhíu lại, lấy dũng khí bước vào trong phòng sau đó nhẹ nhàng đóng cửa lại, bước từng bước nhỏ, đi từ từ đến bên người Lục Căn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 274

Quà Sinh Nhật Tặng Anh [14]

Đợi cho Kiều An Hảo lại gần, cô mới nhìn thấy, một tay anh kẹp một điếu thuốc lá, một tay còn lại thì cầm một vật rất giống cây bút, mà ánh mắt của anh nhìn chăm chăm cây bút kia, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Kiều An Hảo cẩn cẩn môi dưới, lại gần chỗ của Lục Cẩn Niên một chút, mà Lục Cẩn Niên vẫn cứ thất thần không hay biết, đến lúc này anh mới cảm giác được có người tới gần, nghiêng đầu, cặp mắt lạnh như băng nhìn lướt qua Kiều An Hảo, ngay sau đó lập tức nhét cây bút ghi âm cầm trong tay vào túi quần, giọng nói có chút lạnh lùng hỏi một câu: “Ai cho cô vào?”

Đã rất lâu có một đoạn thời gian, Lục Cẩn Niên luôn dùng giọng nói lạnh lẽo đông chết người không cần đèn mạng này nói chuyện với cô.

Kiều An Hảo có chút run run không thích ứng được, sợ hãi liếc mắt nhìn anh một cái, phát hiện vẻ mặt của anh, lạnh lẽo có chút dọa người, Kiều An Hảo lại bắt đầu khẩn trương sợ hãi, cô theo bản năng dùng sức nắm chặt hộp quà trong tay, nuốt một ngụm nước miếng, sau đó nhắm mắt lại, cầm đồ trong tay, đưa tới trước mặt của anh, giọng nói khe khẽ mềm mại nói một câu: “Tặng cho anh.”

Nói xong này ba chữ, Kiều An Hảo mới phát hiện trái tim của cô sắp nhảy ra khỏi lồng ngực.

Cô cảm thấy giờ này khắc này, cùng cô lúc trước luôn ôm bức thư tình vừa tỉ mỉ viết xong, ngàn dặm xa xôi đi Hàng Châu tìm anh muốn thổ lộ, giống nhau như đúc, không yên lòng, bất an, khẩn trương, kích động, cứ như vậy ngăn ngụt một phút đồng hồ trôi qua, trong lòng bàn tay của cô đều ướt nhẹp mồ hôi.

Lục Cẩn Niên lại lạnh nhạt quay đầu đi, nhìn thoáng qua bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Kiều An Hảo đang cầm cái hộp quà màu lam kia, mi tâm nhíu lại, ánh mắt mang theo vẻ khó hiểu nhìn vào mặt của Kiều An Hảo, nhưng lại không có ý định vươn tay nhận lấy.

Kiều An Hảo cũng không biết rốt cuộc đã qua bao lâu, cánh tay cô giơ lên hộp quà có chút run run, đáy lòng cô càng thêm luống cuống, nhịn không được vụng trộm nhìn thoáng qua khuôn mặt anh, phát hiện tầm mắt sâu thẳm lạnh lẽo của anh, giống như băng tuyết ngàn năm không bao giờ đổi, nhìn chăm chăm vào cô, ngón tay của Kiều An Hảo đang cầm hộp quà run run một chút, theo bản năng lui về phía sau từng bước, mới nhỏ giọng còn nói bốn chữ: “Sinh nhật vui vẻ.”

Giọng nói của Kiều An Hảo rất nhỏ, nhưng lại truyền vào trong tai của Lục Cẩn Niên rất rõ ràng.

Hai gò má tinh xảo lạnh như băng của anh, trong nháy mắt liền sừng sốt, nhìn chăm chăm mặt của Kiều An Hảo, ánh mắt xẹt qua một chút kinh ngạc, anh giống như là không xác định được, một lát sau, giọng nói bình tĩnh mở miệng, hỏi lại một câu: “Cô nói cái gì?”

Đêm nay từ lúc theo anh về nhà đến bây giờ, đây là câu nói đầu tiên anh nói, tuy rằng chỉ có bốn chữ, nhưng là lại làm toàn thân Kiều An Hảo thả lỏng ngay lập tức.

Lá gan của cô càng lớn hơn một chút, ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt lạnh lùng như cũ của Lục Cẩn Niên, lặp lại lời nói cô vừa nói một lần nữa:

“Sinh nhật vui vẻ.”

Dừng một chút, Kiều An Hảo lại mở miệng thêm vào hai chữ: “Chúc anh sinh nhật vui vẻ!”

Kiều An Hảo liên tục hai lần nói “Sinh nhật vui vẻ”, làm cho Lục Căn Niên cuối cùng cũng xác định được chính mình không có nghe sai.

Sinh nhật vui vẻ... Bốn chữ rất đơn giản, nhưng, đối với anh mà nói, cũng xa lạ như vậy.

Tính toán qua một chút, khoảng cách lần trước anh nghe được bốn chữ này, hẳn là đã mười bảy mười tám năm về trước đi?

Lục Căn Niên muốn nói cái gì đó, nhưng lại cảm thấy cổ họng giống như bị cái gì chặn lại vậy, mở miệng, nhưng không cách nào phát ra âm thanh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 275

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (15)

Lục Cẩn Niên muốn nói gì đó, nhưng lại cảm thấy cổ họng dường như bị thứ gì đó chặn ngang, há to miệng, nhưng không cách nào phát ra tiếng được. Anh nhìn chăm chăm Kiều An Hảo rất lâu, mới cố gắng đè nén không cho bản thân lún sâu vào ba câu “Sinh nhật vui vẻ” liên tiếp của Kiều An Hảo, ngay cả khi như vậy, anh cũng cố ý nói giọng lạnh lùng, còn mang theo chút run rẩy: “Làm sao mà cô biết, hôm nay là sinh nhật tôi?”

Ặc.... Chỉ nghĩ tới mua quà sinh nhật tặng anh, cho anh niềm vui bất ngờ, nhưng lại quên sinh nhật của anh là bản thân mình nghe trộm mới biết được.

Sắc mặt Kiều An Hảo hơi đỏ, cắn cắn khóe môi, cười có chút xấu hổ, thành thật mở miệng nói: “Hôm trước em lên lầu gọi anh ăn cơm, giữa lúc đó vô ý nghe được anh và trợ lý nói chuyện....”

Kiều An Hảo nói tới đây, nâng mặt lên quan sát vẻ mặt Lục Cẩn Niên, phát hiện không có thay gì đổi đặc biệt, lúc này mới lấy dũng khí nói hết lời lúc này còn chưa nói xong: “Sau đó, thì em biết sinh nhật anh.”

Âm lượng những lời này của Kiều An Hảo, càng lúc càng nhỏ, lúc tới âm cuối, giọng trực tiếp biến mất luôn, nhưng Lục Cẩn Niên nghe hiểu được ý tứ của cô.

Thì ra lúc trợ lý phàn nàn với anh thứ sáu là sinh nhật anh, thì cô đứng ở bên ngoài cửa thư phòng.

Lần đầu tiên trong đời Lục Căn Niên cảm thấy bản thân có một người trợ lý bận rộn nói nhiều, cũng là chuyện đúng đắn nhất.

Kiều An Hảo không nghe thấy Lục Căn Niên nói gì, lại nâng mí mắt lên lên chăm chú nhìn Lục Căn Niên.

Vẻ mặt Lục Căn Niên không thay đổi gì nhiều, đôi mắt thâm sâu, giống như có cảm xúc gì đó đang cuộn trào, nhưng lại giống như không có gì cả.

Kiều An Hảo có phần không đoán ra phía sau gương mặt lạnh lùng của Lục Căn Niên, rốt cuộc có vui hay không, các mem đang đọc truyện online của dienxdanlequydon.com, vì thế mang theo mấy phần lấy lòng tay nâng hộp quà của mình lên, giống như khoe khoang mở miệng nói: “Đây là quà sinh nhật tặng anh, chiều hôm trước lúc em dạo phố với Hạ Hạ, đã chọn nó.”

Lục Căn Niên nháy mắt một cái, con người đen như mực lặng lẽ nhìn chăm chăm Kiều An Hảo một lúc, sau đó mới vươn tay, cầm hộp quà từ tay Kiều An Hảo.

Không ai chú ý tới, đầu ngón tay anh đã hơi run rẩy.

Hình như là đã khống chế được cảm xúc của bản thân, Lục Căn Niên lần đầu lên tiếng, hỏi một câu thăm dò: “Là quà tặng gì vậy?”

Kiều An Hảo nghe Lục Căn Niên hỏi như vậy, hoàn toàn yên tâm, thấy vẻ mặt người đàn ông hơi giãn ra, trong lòng cũng theo đó vui sướng, khéo léo hiểu lòng người đáng yêu nói: “Dưới tình huống không biết quà tặng là gì, mở ra xem mới có ý nghĩa.”

“Vậy sao?” Lục Căn Niên nhẹ nhàng hỏi lại một câu, sau đó ngón tay thon dài gạt mở giấy niêm phong bên ngoài hộp quà, tiếp đó mở lớp bọc phía ngoài, để lộ một hộp nhung màu vàng óng, bên trong đặt một chiếc kẹp cravat tinh xảo lộng lẫy nằm đó.

Ngọn đèn trong nhà chiếu xuống, mặt trên được dát mảnh kim cương nhỏ li ti, chiếu vào có chút chói mắt, đâm vào mắt Lục Căn Niên, không hiểu sao đáy mắt anh hơi nóng lên.

Trước kia khi anh sống cùng mẹ mình, điều kiện cuộc sống không đầy đủ, làm sao mà có tiền dư giả để mua quà tặng cho anh? Thậm chí ngay cả bánh ngọt, cũng là mẹ đi làm ở hộp đêm lén lút mang về cho, đây có lẽ là món quà duy nhất trong sinh nhật anh.

Sau khi mẹ qua đời, sinh nhật của anh cũng không có ai quan tâm, cho nên ngay cả bản thân anh cũng chẳng thèm để ý tới.

Nhưng anh không nghĩ đến, thậm chí có ngày như thế này, anh sẽ nhận được món quà tinh xảo mà động lòng người như vậy.

Hơn nữa phần quà tặng này, chính là của người con gái anh yêu thương sâu sắc nhiều năm rồi tặng cho.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 276

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (16)

Lục Cẩn Niên có cảm giác giống như lúc này mình đang nằm mơ, tư thái nhàn nhạt mà lại ưu mỹ đứng tại chỗ, ánh mắt chăm chú nhìn cái cặp cà vạt kia, tựa như bị định hình, qua một hồi lâu, mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Kiều An Hảo, giọng nói có phần chan chát nói một tiếng: "Cảm ơn."

Kiều An Hảo khẽ mỉm cười, ánh đèn ngồi ở phòng khách chiếu xuống, càng làm nổi bật lên gương mặt đáng yêu mềm mại: "Em không biết anh thích loại quà gì, cho nên cứ lựa theo ý thích của mình, cũng không biết anh có thích hay không."

"Thích." Lục Cẩn Niên không chút do dự trả lời, hai mắt anh tiếp tục nhìn chăm chăm vào cái cặp cà vạt trong hộp, sau đó cẩn thận bảo vệ mà đóng nắp hộp, lại mở miệng nói: "Rất thích."

Kiều An Hảo tiếp tục cười, mặt mày cũng để lộ ra một chút vui mừng.

Ngón tay Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng vuốt ve trên cái hộp, nhìn chăm chăm vào gương mặt tươi cười như hoa của Kiều An Hảo, sự lạnh nhạt giữa lông mày thu lại rất nhiều, từ trước đến nay dù thích hay không thích anh cũng không bao giờ để người bên cạnh biết một chút, từ bên miệng lại bất ngờ rơi ra một câu: "Đã rất nhiều năm anh không nhận được quà sinh nhật."

Một câu nói đơn giản, lại khiến cho nụ cười trên mặt Kiều An Hảo từ từ biến mất, trong đầu cô nghĩ tới ngày hôm đó mình đứng ngoài cửa phòng

khách, nghe lén được câu nói kia của Lục Căn Niên: "Hơn nữa, sinh nhật của tôi có trôi qua như vậy cũng không có vấn đề gì", về mặt lúc ấy, giống như hiện tại, giọng nói mặc dù lạnh nhạt, nhưng lại để lộ mấy phần đau thương.

Ở trong trí nhớ của cô, rất nhiều lần sinh nhật của Hứa Gia Mộc, Lục Căn Niên cũng sẽ tham dự, nhưng lại chưa bao giờ tổ chức cho mình một cái sinh nhật, Kiều An Hảo không nhịn được mà hỏi ra nghi ngờ trong lòng mình: "Anh đều không tổ chức sinh nhật sao?"

"Ừ." Lục Căn Niên không mở miệng, chẳng qua là dùng âm thanh phát ra một câu nói, qua một lúc, anh mới từ từ mở miệng nói: "Sau khi mẹ mất, cũng không còn tổ chức sinh nhật nữa."

Những lời này của Lục Căn Niên được nói ra rất thờ ơ, nhưng Kiều An Hảo không biết tại sao, từ trong đáy lòng lại dâng lên từng đợt đau đớn chẳng chừa.

Cô biết Hứa Gia Mộc cùng Lục Căn Niên là anh em cùng cha khác mẹ, cũng biết mẹ của Lục Căn Niên mất sớm, nhưng trừ điều đó ra, cũng không biết nhiều.

Coi như là Hứa Gia Mộc lớn lên cũng Lục Căn Niên cũng không biết sinh nhật của anh, nhưng cha của bọn họ bác Hứa cũng nên biết đi... Coi như là con riêng, nhưng cũng là xương thịt của bác Hứa, cứ coi như không thể làm một bữa tiệc sinh nhật hoành tráng như Hứa Gia Mộc, nhưng một món quà một câu chúc đơn giản nhất, cũng không có sao?

Kiều An Hảo mấp máy môi, mở miệng: "Vậy bác Hứa thì sao? Bác ấy cũng không tổ chức sinh nhật cho anh sao?"

Sắc mặt của Lục Căn Niên trong nháy mắt trở nên nghiêm túc, từ trong đáy mắt chậm rãi hiện lên một chút oán hận.

Kiều An Hảo ngẩn người, ý thức được mình có thể đã nói sai, đáy lòng dâng lên một chút bất an, cắn cắn môi, nhỏ giọng mớ miệng, vừa mới chuẩn bị nói tiếng "Thật xin lỗi", nhưng mới chỉ nói một chữ "Thật", Lục Cần Niên mang vẻ mặt vẻ mặt lạnh như băng, lại chậm rãi quay đầu, nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm ngoài cửa sổ, tựa như đang nói chuyện của người khác, ngữ điệu vô cùng bình tĩnh: "So với làm sinh nhật cho anh, ông ta có lẽ càng mong anh không có sinh nhật đi."

Anh ra đời, đối với cha của anh mà nói, là một vết nhơ của ông.

Nếu như có thể, nói vậy cha của anh, căn bản không muốn anh sinh ra trên thế giới này đi.

Sự đau đớn từ trong đáy lòng Kiều An Hảo, càng trở nên dữ dội.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 277

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (17)

Sự đau đớn từ trong đáy lòng Kiều An Hảo, càng trở nên dữ dội.

Một loại đau đớn không thể nói nên lời, cuộn cuộn trong cơ thể cô, nhanh chóng vọt lên đến cổ họng của cô, khiến cô không thể nói được gì.

Lục Cẩn Niên nhìn ngoài cửa sổ, trên mặt hiện lên một nụ cười khẽ, giống như đang giấu cợt một cái gì đó, mang theo vài phần lạnh nhạt thờ ơ nói: "Bất quá, cũng không có gì, đã là thói quen rồi."

Thói quen...

Hai chữ nhẹ nhàng, hoàn toàn chạm vào Kiều An Hảo, cô chưa bao giờ biết người đàn ông đơn độc lạnh lùng và cao ngạo mà cô yêu này, vẫn còn có một mặt đau lòng không muốn cho người biết như vậy.

Trong mắt Kiều An Hảo, liền phủ kín một tầng sương mù, nhìn một thân Lục Cẩn Niên ngạo mạn nhàn nhạt đứng bên cửa sổ sát đất, cũng không biết dũng khí đến từ đâu, trong lúc bất chợt liền thốt lên: "Trước kia từng có sinh nhật hay không, không quan trọng, sau này anh còn có em a..."

Lục Cẩn Niên chợt trở nên run rẩy, toàn thân căng thẳng.

Mặt ngoài thoát nhìn như gió êm sóng lặng, nhưng nội tâm đã sớm rối loạn.

Kiều An Hảo cố gắng khống chế vẻ mặt, muốn kiềm nén nước mắt của mình: "Nếu như anh không ngại, sau này sinh nhật hằng năm của anh, em có thể trải qua cùng anh."

Nếu như anh không ngại, sau này sinh nhật hằng năm của anh, em có thể trải qua cùng anh.

Mặc dù anh biết, cô gái anh yêu, không yêu anh, cô nói những lời này thật ra thì căn bản cũng không có hàm nghĩa gì khác, nhưng anh vẫn vì một câu nói căn bản không xem như là thật mà cảm động, vô cùng thỏa mãn, cảm động.

Yết hầu của Lục Cẩn Niên chuyển động lên xuống hai lần, trong lúc Kiều An Hảo vẫn không kịp phản ứng, đột ngột vươn tay, nắm cổ tay của cô, kéo cô vào trong ngực của mình.

Động tác của Lục Cẩn Niên quá mức bất ngờ, Kiều An Hảo có chút phát ngốc, đợi đến khi cô phục hồi lại tinh thần, người đã bị Lục Cẩn Niên ôm lấy thật chặt, đầu áp vào trước ngực của anh.

Kiều An Hảo cử động đầu theo bản năng, Lục Cẩn Niên lại đột nhiên giơ tay lên, đè cô lại, một tay đặt lên eo của cô: "Đừng cử động."

Theo giọng nói của Lục Cẩn Niên, gò má người đàn ông nhẹ nhàng cọ xát vào tóc Kiều An Hảo, đôi môi đặt trên tóc của cô, ngửi được hương thơm trên tóc, ngữ điệu có chút mập mờ nói: "Đừng cử động, để cho anh ôm một lát, một lát thôi."

Đáy mắt Lục Cẩn Niên có chút nóng lên, mí mắt chậm rãi buông xuống, tiếp tục gia tăng lực ôm cô.

Bất kể người em yêu là ai, hôm nay là ngày sinh nhật của anh, hãy để cho anh yên lặng ôm một lát, chỉ cần một lát, cho anh cảm thụ một chút ấm

áp chưa bao giờ có, để anh không còn tịch mịch cô đơn như vậy nữa trong chốc lát.

Anh thật sự không hề tuyệt tình hay lạnh lùng như mọi người thoát nhìn thấy như vậy, nhưng chỉ có tuyệt tình cùng lạnh lùng như vậy, mới có thể khiến anh có thể đứng lên mà không thảm hại.

Kiều An Hảo không cử động, chẳng qua là lẳng lặng đứng tại chỗ để mặc cho Lục Cẩn Niên ôm thật chặt, không biết qua bao lâu, Kiều An Hảo nhẹ nhàng giơ tay lên, ôm eo Lục Cẩn Niên.

Bọn họ đều dành hết lòng đi yêu đối phương, lại quên nói với nhau một câu: "Anh/ Em yêu em/anh."

--

Một đêm kia, Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo trải qua như gió yên sóng lặng, hai người ôm nhau hồi lâu, mới tách ra.

Một đêm kia hai người không giống như những ngày trước, phát sinh quan hệ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 278

Quà Sinh Nhật Tặng Anh [18]

Buổi sáng khi Lục Căn Niên tỉnh lại, Kiều An Hảo còn đang ngủ, anh cũng không có quấy nhiễu cô, nhẹ nhàng không một tiếng động rửa mặt chải đầu xong, ăn mặc chỉnh tề, chuẩn bị đến công ty.

Lúc xuất hiện ở phòng ngủ, anh nhìn thoáng qua Kiều An Hảo còn đang nặng nề ngủ ở trên giường, nghĩ nghĩ, bước chân chậm rãi đi trở về, nhìn chằm chằm khuôn mặt khi ngủ của cô trong chốc lát, sau đó cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên giữa trán của cô, thay cô đắp kín chăn, mới xoay người đi ra khỏi phòng ngủ.

Lúc Lục Căn Niên tìm kiếm cái chìa khóa xe, nhớ tới buổi sáng chính mình cố ý đặt ở trong túi đồ, ngồi trên xe, anh tạm dừng một chút, vẫn là đem cái cà vạt trong hộp quà do Kiều An Hảo tặng cho chính mình ra, nhìn vào kính chiếu hậu trong xe thắt cà vạt lên, sau đó mới hoàn toàn thỏa mãn khởi động xe, rời đi.

Khi Kiều An Hảo tỉnh dậy, đã gần mười một giờ trưa, bởi vì tối hôm qua ngủ quá muộn, trong người cô còn có chút mệt mỏi, chỉ mở mắt một chút, liền trở mình ôm chăn chuẩn bị ngủ tiếp, nhưng mà, bất quá chỉ nhắm mắt lại được nửa phút, mới đột nhiên nhớ tới kế hoạch hôm nay của mình, người đang cọ cọ trên giường thoáng cái liền ngồi dậy.

Đầu tiên là nhìn thoáng qua thời gian, sau đó liền luống cuống tay chân nhảy xuống giường, rửa mặt chải đầu, xuống lầu.

Thím Trần đã chuẩn bị xong cơm trưa, Kiều An Hảo ăn qua loa cho đầy bụng, liền kéo thím Trần lên lầu, giúp đỡ mình bắt đầu thổi bong bóng, trang trí phòng.

Kiều An Hảo cố ý di chuyển giàn hoa mới nở ra ban công phòng ngủ, nhờ thím Trần hỗ trợ, chính mình cầm ngọn nến cầm lên.

Tuy rằng rất đơn giản bảy chữ “Lục Căn Niên, sinh nhật vui vẻ”, nhưng là do cố gắng của hai người, cố gắng hai tiếng mới làm xong.

Bố trí xong phòng, Kiều An Hảo nhìn quanh trái phải một vòng, sau đó rất vừa lòng để cho thím Trần đem bánh ngọt do chính tay cô làm đến, ôm đến phòng bếp.

Kiều An Hảo từ nhỏ đến lớn, cũng đã từng làm vài bữa cơm, về phần bánh ngọt, trong cuộc đời cô lần đầu tiên làm bánh ngọt, hiện tại có chút luống cuống tay chân, bất quá cũng may có thím Trần hỗ trợ chỉ dẫn, Kiều An Hảo miễn cưỡng nướng ra một cái bánh ngọt.

Kiều An Hảo chờ bánh ngọt nguội, liền ở một bên trét kem, lại để cho thím Trần cắt một ít hoa quả, trang trí ở trên bánh ngọt, sau đó còn ở trên chỗ trống chính giữa bánh ngọt dùng kem màu đỏ, xiêu xiêu vẹo vẹo viết lên bốn chữ “Sinh nhật vui vẻ”.

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua bánh ngọt do chính mình làm thành, hương vị không biết ra sao, nhưng là cũng tạm thông qua, cho nên liền mời phần vừa lòng đem bánh ngọt ướp lạnh ở trong tủ lạnh.

Thím Trần ở một bên cười tủm tỉm rửa công cụ làm bánh ngọt, vừa nói: “Bà chủ thật đúng là có tâm, chuẩn bị một bát ngò lớn như vậy cho ông Lục, buổi tối trở về, ông Lục khẳng định sẽ thật vui mừng.”

Mặt Kiều An Hảo vui vẻ cười cười, mở tủ lạnh ra, lại thưởng thức bánh ngọt do chính mình làm một chút, sau đó tròn mắt xoay tròn chuyển động,

quay đầu, nhìn thím Trần nói: “Thím Trần, bằng không hôm nay cho thím nghỉ sớm? Trưa mai thím lại đến.”

Thím Trần như hiểu ra mở miệng nói: “Đúng đúng đúng, tôi như thế nào lại quên chuyện này, sinh nhật ông Lục, tất nhiên là muốn có thế giới riêng của hai người, tôi cũng không thể ở lại chỗ này làm bóng đèn, để tôi dọn dẹp xong rồi sẽ đi.”

Kiều An Hảo có chút ngượng ngùng nở nụ cười: “Cám ơn thím, thím Trần.”

Thím Trần khoát tay, nhanh nhẹn dọn dẹp xong mọi thứ, tạm biệt Kiều An Hảo, vui vẻ đi về nhà.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 279

Quà Sinh Nhật Tặng Anh (19)

Kiều An Hảo đợi cho thím Trần đi rồi, mới để ý đến đã 5 giờ, cách bữa tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, còn chưa đến hai giờ, cô vội vã chạy lên lầu, tắm rửa rồi trang điểm.

-

Bởi vì buổi tối phải thay mặt Hứa Gia Mộc tham gia tiệc sinh nhật, cho nên trợ lý giúp Lục Cẩn Niên để trống toàn bộ thời gian sau bốn giờ chiều, điều này cũng làm cho buổi sáng Lục Cẩn Niên vừa đến công ty, thì đặc biệt bận rộn, ngay cả cơm trưa, cũng ở trong phòng làm việc tùy tiện ăn đồ ăn mua ở bên ngoài.

Mỗi thứ sáu, thường lệ Truyền Thông Hoàn Ảnh đều có hội nghị, bình thường đều cố định lúc ba giờ chiều, nhưng hôm nay lại họp sớm hơn 1 giờ.

Họp xong đã là ba giờ, lúc Lục Cẩn Niên từ trong phòng họp trở về văn phòng của mình, vừa lúc đi qua phòng làm việc của Trình Dạng.

Buổi tối Kiều An Hạ phải tham gia tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, cho nên cố ý đến Truyền Thông Hoàn Ảnh muốn tìm Trình Dạng cùng đi với mình.

Cửa phòng làm việc của Trình Dạng không khóa, Trình Dạng không biết đi đâu, chỉ có Kiều An Hạ một mình ngồi ở bên trong chơi game điện thoại

đi động, có thể là nghe thấy tiếng bước chân, Kiều An Hạ nghiêng đầu nhìn thoáng qua, sau đó Lục Cẩn Niên từ trước mắt cô sai bước qua.

Lục Cẩn Niên đi được hai bước, bước chân đột nhiên chậm lại, trợ lý cũng đi theo dừng bước, có chút khó hiểu nhìn về phía Lục Cẩn Niên: "Ông Lục?"

Ánh mắt Lục Cẩn Niên lóe ra một cái, nhàn nhạt lên tiếng nói: "Cậu về văn phòng chờ tôi trước, tôi có chút chuyện cần xử lý."

"Vâng." Trợ lý thấp giọng đáp lại một câu, rời đi.

Lúc Lục Cẩn Niên đợi cho không thấy bóng dáng trợ lý, mới xoay người, lui về sau hai bước, đứng ở cửa phòng làm việc của Trình Dạng.

Kiều An Hạ không ngờ Lục Cẩn Niên vậy mà sẽ quay trở lại, ngẩn ra, mới buông đi động trong tay xuống, vẫn ngồi ở chỗ cũ không hề động, chỉ ngẩng đầu, chống lại ánh mắt Lục Cẩn Niên, khoảng năm giây, mở miệng: "Có việc?"

Lục Cẩn Niên không trả lời, chân bước đi vào phòng làm việc của Trình Dạng không nói một tiếng, lúc cách Kiều An Hạ khoảng một thước, anh mới dừng bước chân lại, từ trong túi lý lấy ra cây bút ghi âm kia, nhìn cũng không nhìn Kiều An Hạ một cái, trực tiếp ném máy ghi âm đến bên cạnh Kiều An Hạ, sau đó xoay người, đi về phía cửa.

Kiều An Hạ nhìn thoáng qua máy ghi âm bị Lục Cẩn Niên ném ở một bên, mấp máy môi, cầm lấy máy ghi âm đứng lên, gọi một câu: "Lục Cẩn Niên."

Bước chân Lục Cẩn Niên dừng lại, nhưng không có xoay người.

Kiều An Hạ dẫm giày cao gót đi đến trước mặt anh, giơ cây bút ghi âm kia lên trước mặt Lục Cẩn Niên, gọng gàng dứt khoát mở miệng hỏi: "Nội

dung cây bút ghi âm này, anh đã nghe qua rồi chứ?"

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên lạnh nhạt, một chút ý tứ nói chuyện cũng không có.

Kiều An Hạ từ trên vẻ mặt Lục Cẩn Niên, nhìn ra được anh đã nghe qua, nếu nghe qua, nói vậy đã biết Kiều An Hảo với Hứa Gia Mộc thật tâm yêu nhau...

Kiều An Hạ mới vừa nghĩ tới đây, mi tâm nhú lại cúi đầu xuống, tầm mắt như ngừng lại trên cái kẹp caravat mà Lục Cẩn Niên đang đeo kia.

Đó là quà sinh nhật Kiều An Hảo mua cho Lục Cẩn Niên!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 280

Quà Sinh Nhật Tặng Anh

Quà sinh nhật tặng anh

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên rất bình tĩnh, ngón tay lại hơi cong, nắm thành quyền, ánh mắt lạnh lùng nhìn Kiều An Hạ, vẫn là một dáng vẻ tích chữ như vàng.

"Lục Cẩn Niên, tôi biết anh thích Kiều Kiều, tôi cũng biết rõ quan hệ giữa anh và Kiều Kiều không bình thường, nhưng, Kiều Kiều là vợ Hứa Gia Mộc, nữ chủ nhân tương lai của Hứa gia, cô ấy với anh là không thể nào!"

"Nếu như anh thật lòng thích con bé, thì không nên dây dưa không buông con bé như vậy, anh có biết hay không, điều anh làm bây giờ, sớm hay muộn gì cũng sẽ hủy hoại con bé!"

Không chỉ đơn thuần là hủy hoại Kiều Kiều, mà còn có thể ảnh hưởng đến sự tan vỡ của nhà họ Hứa cùng nhà họ Kiều!"

"Tôi là chị của Kiều Kiều, tôi không thể nào trơ mắt nhìn Kiều Kiều bị anh đẩy vào hố lửa!"

"Hơn nữa Lục Cẩn Niên, anh cũng không phải không biết, cách làm của anh như hiện tại, cùng một kẻ thứ ba có khác gì nhau chứ?"

Những lời này của Kiều An Hạ, không biết đã kích động Lục Cẩn Niên ở nơi nào, dưới đáy mắt lạnh nhạt của anh, xẹt qua một tia sắc bén, nghiêng

đầu, hung dữ nhím lướt qua Kiều An Hạ, sau đó trực tiếp lướt qua người Kiều An Hạ, tiêu sái đi về phía ngoài cửa.

Kiều An Hạ nhìn thái độ như không nhìn thấy người trong mắt Lục Căn Niên, toàn thân tức giận cú chút phát run, cô không nhịn được vươn tay bắt lấy cánh tay của Lục Căn Niên: "Tôi thừa nhận anh là một người rất có sức hấp dẫn, coi như hiện tại Kiều Kiều cùng anh có dính líu gì đó mà người khác không nhận ra, nhưng, vậy cũng chưa chắc Kiều Kiều là thật lòng, hoặc giả con bé chỉ là một lúc mơ hồ hay nhất thời rung động, anh đừng quên con bé cùng Hứa Gia Mộc lớn lên với nhau từ nhỏ, tình cảm gần gũi giữa bọn họ so với anh cùng Kiều Kiều sâu sắc hơn rất nhiều..."

"Nói đủ chưa?" Trong lúc bất chợt Lục Căn Niên lên tiếng cắt đứt lời của Kiều An Hạ, tay của anh nắm chặt lại thành quyền, không quay đầu lại nói chuyện với Kiều An Hạ, chẳng qua là trầm mặc trong hai giây đồng hồ, hết sức bình tĩnh lạnh nhạt mở miệng nói: "Kiều An Hạ, cô không nên nói những lời không cần thiết này với tôi, huống chi là..."

Lục Căn Niên nói tới đây, hô hấp cũng dừng lại theo, qua một lúc lâu, anh mới hít một hơi thật sâu, duy trì ngữ điệu vững vàng, nói tiếp: "Chuyện Kiều An Hảo không yêu tôi, trong lòng tôi biết rõ còn hơn cô."

Kiều An Hạ mở miệng, còn đang muốn nói gì đó, Lục Căn Niên lại lên tiếng lần nữa: "Về phần cô nói, tôi sẽ hủy hoại cô ấy, đẩy cô ấy vào hố lửa..."

Đáy mắt Lục Căn Niên hiện lên một tầng giễu cợt, tựa như là đang cười nhạo sự ngu ngốc của Kiều An Hạ, giọng điệu rõ ràng rất nhẹ nhàng, nghe vào tai người lại rất nặng nề: "Tôi nói rõ cho cô biết, đó là không thể nào, coi như là tôi tự hủy hoại mình, tự đẩy mình vào hố lửa, tôi cũng sẽ không làm cô ấy tổn thương! Cho nên, không nhọc cô phía tâm!"

Lúc Cẩn Niên dùng ngữ điệu âm trầm nói xong mấy chữ cuối cùng, lại kìm nén nuốt một ngụm nước bọt, trên mặt tựa hồ thoáng qua một chút tổn thương, giọng điệu hạ đến không thể nghe thấy nói một câu: "Là một mình tôi tình nguyện yêu cô ấy, cho đến bây giờ tôi chưa từng hi vọng quá xa vời rằng cô ấy sẽ yêu tôi."

Sau đó, Lục Cẩn Niên rút cánh tay bị Kiều An Hạ nắm về, đầu cũng không hề quay lại một lần bước đi thật nhanh, nghênh ngang rời đi.

Kiều An Hảo chọn một món đồ trang sức tinh xảo hết sức thanh nhã, cố ý chọn một chiếc váy dài xinh đẹp màu nổi, phối hợp với một đôi giày cao gót buộc dây cùng màu.

Kiều An Hảo thật sự muốn giành cho Lục Cẩn Niên một sự bất ngờ, nên không muốn Lục Cẩn Niên đi vào nhà, cô chuẩn bị xong hết cả, đứng ở trước gương sát đất, kiểm tra một chút cảm thấy không có vấn đề, liền cầm lấy túi xách, đi ra ngoài cửa Cẩm Tú Viên chờ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 281

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? (1)

Đợi chừng 15 phút, mắt Kiều An Hảo nhìn thấy xe của Lục Cẩn Niên, từ đầu đường đằng xa, rẽ vào đây.

Lúc này vừa lúc mặt trời lặn về phía tây, ánh mặt trời đỏ bừng, khiến cho ngôi biệt thự Cẩm Tú Viên ngói đỏ tường trắng, càng giống như một thế giới thần tiên.

Lục Cẩn Niên vừa đến chỗ khúc ngoặt, liền thấy Kiều An Hảo đứng bên ngoài hàng rào biệt thự, trên hàng rào cây tường vi đủ loại màu sắc, nở thật đúng lúc, cô gái mặc một chiếc váy phủ dài xuống đất, tóc đen dài đến eo, da trắng như tuyết, dưới sự chiếu sáng của ánh mặt trời cùng hoa tươi, giống như một phong cảnh tuyệt đẹp chủ có trong ảo giác.

Lục Cẩn Niên nhìn có chút thất thần, cho đến khi Kiều An Hảo đứng ở ven đường, vẫy vẫy anh, anh mới mở trừng hai mắt, chợt hồi thần, vội vàng đạp thắng xe, nhưng xe, vẫn vượt qua Kiều An Hảo khoảng cách chừng ba thước như cũ.

Trước khi Lục Cẩn Niên đến đón Kiều An Hảo, đã chuẩn bị tốt tất cả, mặc trên người là một bộ tây trang màu xanh đậm, chải kiểu tóc Hứa Gia Mộc vẫn thường hay để, trên mặt dán rất nhiều vết sẹo, ngay cả lông mày đều là dựa theo hình dáng lông mày của Hứa Gia Mộc, phác thảo mà vẽ lên.

Hứa Gia Mộc cùng Lục Căn Niên một người khí chất cao ngạo lạnh lùng như băng, một là Đại thiếu gia được nuông chiều từ nhỏ, coi như là tướng mạo hai người ở một chỗ nào đó rất giống nhau, nhưng lại làm cho người khác có những cảm nhận khác nhau, cho nên rất khó để có thể khiến cho người ta không thể nhận ra.

Nhưng là bây giờ, nếu như không phải Kiều An Hảo đã biết trước đây là Lục Căn Niên cải trang Hứa Gia Mộc đi ra ngoài, cho dù cô lớn lên cùng Hứa Gia Mộc từ nhỏ, cũng vẫn rất khó khăn để phân biệt được người trước mặt này là "Hứa Gia Mộc" cải trang.

Tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, đang được cử hành trong nhà họ Hứa, khoảng cách từ Cẩm Tú Viên đến cũng không xa, mặc dù lúc này đang là giờ tan việc, đường có chút đông đúc, nhưng bất quá cũng chỉ 40 phút, liền đã tới nhà họ Hứa.

Thời gian bắt đầu tiệc sinh nhật, là tám giờ tối, lúc này bất quá chỉ mới bảy giờ còn một giờ nữa, khách đến dự tiệc còn chưa tới, sân lớn như vậy, lại trống không yên tĩnh.

Lục Căn Niên tùy ý tìm một chỗ trống, dùng xe, cùng Kiều An Hảo đi đến cửa phòng, Lục Căn Niên ấn chuông cửa, chưa tới mười giây, liền truyền đến tiếng mở khóa sau đó cửa được người mở ra, là Hứa quản gia đã phục vụ lâu năm ở nhà họ Hứa, nghe nói là lúc ban đầu Hàn Như Sương được gả tới, màn đến từ nhà họ Hàn.

Quản gia tránh người sang một bên, để cho Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên đi vào, sao đó mới hô vào trong nhà: "Ông chủ, bà chủ, là cô An Hảo tới."

Rõ ràng hai người Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên đứng ngoài cửa, quản gia lại chỉ nói một mình Kiều An Hảo.

Mới vòng qua cửa trước, Kiều An Hảo liền chạm mặt Hàn Như Sơ đi từ trong nhà ra nghênh đón.

Hàn Như Sơ mặc một bộ váy lộ vai màu đỏ, trên cổ đeo một viên hồng bảo thạch rất lớn, toàn bộ tóc được vấn lên, thoát nhìn đoan trang quý khí, cũng giống như quản gia, mở miệng ra cũng chỉ nói đến Kiều An Hảo: "Kiều Kiều đến rồi à?"

Theo giọng nói của bà ta, liền kéo một tay của Kiều An Hảo, nhiệt tình dắt cô đi vào nhà, từ đầu đến cuối cũng không hề nhìn đến Lục Cẩn Niên đứng bên cạnh Kiều An Hảo, tựa như anh cũng chỉ là không khí.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 282

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? [2]

Hàn Như Sơ một bên tiếp đón Kiều An Hảo ngồi xuống, một bên dẫn dò quản gia đi pha trà, không có nửa điểm ý tứ muốn tiếp đón Lục Căn Niên ngồi xuống, liền quay đầu, tươi cười hiền lành nhìn Kiều An Hảo, hỏi một vài câu quan tâm: “Kiều Kiều, những ngày gần đây sống như thế nào? Quay phim có mệt hay không?”

“Không có gì ạ.” Kiều An Hảo cong cong môi, vừa lễ phép vừa khách khí nói một câu.

“Không có là tốt rồi, nếu như mệt mỏi, cũng không cần chụp ảnh quay phim, nếu không còn nên suy nghĩ đến Kiều thị làm việc, bác có thể an bài con đến Hứa thị...” Hàn Như Sơ mới nói được một nửa, quản gia liền bưng một cái khay đi tới, ở trên đặt ba ly trà nóng hôi hổi.

Quản gia đặt một ly ở trước mặt của Hàn Như Sơ, sau đó lại bưng lên một ly đặt ở trước mặt của Kiều An Hảo, một ly cuối cùng kia chính là đặt ở trên bàn, cũng không có mời Lục Căn Niên uống, làm như là làm cho có mà thôi.

Kiều An Hảo nhẹ giọng nói với quản gia một câu cảm ơn, sau đó mới trả lời câu hỏi của Hàn Như Sơ: “Con chính là rất thích quay phim, cho nên người không cần lo lắng cho con.”

“Con đã thích, thì cứ nghe theo con.” Đôi môi đỏ mọng của Hàn Như Sơ cười cười, bưng ly trà trên bàn lên.

Kiều An Hảo nở một nụ cười ấm áp, khóe mắt nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên đứng sau cửa sổ sát đất, hơi thở trên người anh lạnh nhạt, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Kiều An Hảo nhẹ nhàng nhú mày một chút, mới nhớ đến, từ lúc cô vào nhà đến bây giờ, Hàn Như Sơ vẫn luôn quay quanh chính mình hỏi đông hỏi tây, căn bản là không có để ý đến Lục Cẩn Niên, thậm chí người hầu trong nhà này, ngay cả tiếp đón cơ bản nhất là mời anh ngồi xuống cũng không có.

Lúc này trong phòng không có người ngoài, ai nấy đều biết là Lục Cẩn Niên giả làm Hứa Gia Mộc, cho nên Kiều An Hảo cũng không cần diễn trò, trực tiếp mở miệng gọi tên của Lục Cẩn Niên: “Lục Cẩn Niên?”

Lục Cẩn Niên đang nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, nghe được giọng nói của Kiều An Hảo, cũng không có xoay người, chỉ là hơi nghiêng đầu một chút, tầm mắt dừng ở trên người của Kiều An Hảo, anh không nói gì, ánh mắt lại lộ ra một chút nghi hoặc.

Kiều An Hảo hướng về phía Lục Cẩn Niên vẫy vẫy tay, sau đó vỗ vỗ chỗ trống bên cạnh mình, giọng nói nhẹ nhàng nói: “Đứng ở nơi đó làm cái gì? Lại đây ngồi đi?”

Hàn Như Sơ đang bưng ly trà, khi nghe được những lời này của Kiều An Hảo, vẻ mặt cứng lại một chút, trong lúc đó vẻ mặt mang theo một chút ghét bỏ cùng chán ghét, nhưng mà, cũng chỉ thoáng qua một cái chớp mắt, sau đó vẻ mặt mang theo ý cười, dáng vẻ nhàn nhã nhẹ nhàng nhấp một hớp nước trà.

Vẻ mặt vừa rồi của Hàn Như Sơ, bất quá cũng chỉ trong một cái nháy mắt, nhưng vẫn rất rõ ràng rơi vào trong mắt của Lục Cẩn Niên.

Giống như trước đây khi anh còn nhỏ, lần đầu tiên gặp Hàn Như Sơ, anh liền thấy vẻ mặt này, cảm hận cùng khinh thường.

Nhiều như vậy năm, cũng chưa từng thay đổi.

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên không có chút biến hóa gì, giống như là bình thường đã tập mãi thành thói quen, ánh mắt lạnh nhạt mang theo vẻ mặt lúc này của Hàn Như Sơ, đôi mắt đen láy nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, nhẹ nhàng nháy mắt một cái, nhỏ giọng nói một câu: “Không cần.”

Sau đó cũng không chờ Kiều An Hảo mở miệng nói thêm cái gì, liền xoay người tiếp tục nhìn về phía bên ngoài cửa sổ.

Hàn Như Sơ nghe được lời nói của Lục Cẩn Niên, khóe môi kéo ra một tia cười lạnh, sau đó lại tiếp tục uống hai hớp trà, quay đầu, tươi cười rạng rỡ cùng Kiều An Hảo tiếp tục tán gẫu việc nhà.

Bởi vì lễ phép cùng tôn trọng, Kiều An Hảo vẫn trò chuyện cùng Hàn Như Sơ, nhưng khóe mắt của cô, lại thỉnh thoảng liếc nhìn Lục Cẩn Niên một cái.

Anh vẫn luôn giữ im lặng, nếu không phải cô vẫn ngẫu nhiên liếc mắt nhìn thoáng qua anh một cái, cũng sẽ không biết sau cửa sổ sát đất còn có một người đang đứng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 283

Khiến Cho Cô Thất Vọng Rồi? (3)

Đang lúc trò chuyện, người giúp việc đi tới, thì thầm hỏi Hàn Như Sơ một số vấn đề của bữa tiệc, Hàn Như Sơ cười áy náy với Kiều An Hảo, rồi quay sang dặn dò.

Kiều An Hảo phân vân, buông ly trà bưng trong tay ra, đi về phía Lục Căn Niên. Khi Kiều An Hảo chỉ còn cách Lục Căn Niên hai thước, thì Hứa Vạn Lý từ trên lầu đi xuống, nhìn thấy Kiều An Hảo, lên tiếng gọi: "Kiều Kiều."

Kiều An Hảo đành dừng bước, chào hỏi Hứa Vạn Lý: "Bác Hứa."

Hứa Vạn Lý mỉm cười gật đầu, vừa sửa sang lại cà vạt của mình, vừa đi đến trước mặt Kiều An Hảo, miệng thì hướng Hàn Như Sơ: "Như Sơ, đã lâu tôi không gặp Kiều Kiều rồi, con bé ngày càng xinh đẹp nha."

Hàn Như Sơ phân phó đầu vào đấy, nghe tiếng của Hứa Vạn Lý, liền tao nhã đứng lên, đi tới trước mặt Hứa Vạn Lý, ân cần giúp Hứa Vạn Lý sửa sang lại cà vạt: "Kiều Kiều từ nhỏ đã là đứa bé xinh xắn mà."

Hứa Vạn Lý cười ha hả, vô tình liếc mắt qua, đúng lúc bắt gặp ánh mắt Lục Căn Niên đang đứng nơi cửa sổ sát đất cũng vừa ngó sang.

Tươi cười trên mặt Hứa Vạn Lý chợt cứng ngắc, rồi ông lạnh lùng dời tầm mắt, ôm bả vai Hàn Như Sơ đi về phía sân pha.

Lục Cẩn Hiên nhìn bóng lưng của Hứa Vạn Lý, mím chặt môi, rũ mi che giấu nỗi đau thương nơi đáy mắt.

Hứa Vạn Lý ôm Hàn Như Sơ ngồi xuống, rồi quan tâm hỏi tình hình tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, Hàn Như Sơ dịu dàng trả lời, bầu không khí như thể đồng vợ đồng chồng tát Biển Đông cũng cạn.

Lục Cẩn Niên nhìn một màn kia, xót xa cho người mẹ bởi vì sinh mình mà phải sống lay lắt đầu đường xó chợ rồi qua đời, hai bàn tay vô thức siết chặt thành nắm đấm.

Tuy rằng một loạt phản ứng vừa rồi của Hứa Vạn Lý đều biểu hiện vô cùng tự nhiên, nhưng Kiều An Hảo có thể thấy rõ ràng sự không vui của Hứa Vạn Lý khi nhìn thấy Lục Cẩn Niên.

Trước đây, không phải Kiều An Hảo chưa từng cùng Lục Cẩn Niên giả làm Hứa Gia Mộc giao tiếp với Hứa Vạn Lý và Hàn Như Sơ, nhưng đại đa số là trên bữa tiệc, lúc đó mọi người đều cố gắng diễn tốt vai của mình, không có cơ hội nói chuyện phím, vì vậy cô không phát hiện ra mấy chuyện này.

Han Jin Lu từng năm cho sự thờ ơ và coi thường, trên thực tế Joanne là tốt để được hiểu rằng trong thế giới này, có lẽ không phải là một người phụ nữ có khả năng chồng trong một đứa trẻ sinh ra ngoài Haoshenghaoqi thanh cấp phát nhẹ.

Hàn Như Sơ lạnh nhạt và khinh bỉ Lục Cẩn Niên, thì Kiều An Hảo có thể hiểu. Trên đời này, có người phụ nữ nào có thể đối xử ôn tồn hòa nhã với đứa con riêng của chồng cùng người phụ nữ khác chứ.

Thế nhưng, Kiều An Hảo không hiểu tại sao Hứa Vạn Lý cũng làm mặt lạnh đối với Lục Cẩn Niên. Cho dù Hứa Vạn Lý không thích đứa con trai Lục Cẩn Niên này đi chăng nữa, cũng không đến mức cả nói cũng chẳng thềm chứ?

Kiều An Hảo đau lòng, nhìn sang Lục Cẩn Niên tính mở miệng nói chuyện, nhưng đột nhiên Lục Cẩn Niên kìm nén giọng: "Tôi ra ngoài hút thuốc."

Sau đó cũng không chờ Kiều An Hảo có phản ứng, liền xoay người ra khỏi phòng.

"Kiều Kiều, lại đây..." Kiều An Hảo đang muốn đuổi theo Lục Cẩn Niên, thì bỗng Hàn Như Sơ ới gọi.

Kiều An Hảo "vâng" một tiếng, vẫn luyến tiếc ngó Lục Cẩn Niên châm thuốc, rít một ngậm lớn bên ngoài cửa sổ, sau đó mới quay người đi về phía sofa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 284

Khiến Cho Cô Thất Vọng Rồi? (4)

Khoảng bảy giờ bốn mươi, khách được mời tới tiệc chiêu đãi đã lục đục đến.

Không biết Lục Cẩn Niên đi đâu, chỉ có Hàn Như Sơ, Hứa Vạn Lý cùng Kiều An Hảo, ba người cười tươi vui vẻ đứng ở cửa tiếp đón khách đến dự.

Đúng lúc đó, Hàn Như Sơ gọi quản gia tới, nói nhỏ hai câu bên tai bà, ý bảo quản gia ra ngoài tìm Lục Cẩn Niên.

Gần bảy giờ năm mươi, Lục Cẩn Niên vẫn chưa xuất hiện, đáy mắt Hàn Như Sơ hiện lên một tia tức giận, nhưng cố giữ thái độ bình thản cười tươi đón tiếp mời các cổ đông của Hứa Thị vào đại sảnh dự tiệc. Sau đó im lặng rời đi, mới vừa đi tới cửa biệt thự, quản gia liền đẩy cửa bước vào, Hàn Như Sơ lập tức lạnh giọng hỏi một câu: “Nó ở đâu?”

Quản gia còn chưa mở miệng trả lời, Lục Cẩn Niên đã bước tới, theo sát phía sau ung dung đi vào.

Hàn Như Sơ truyền cho quản gia một ánh mắt, quản gia lập tức thức thời đi tới đại sảnh chiêu đãi khách.

Hàn Như Sơ mang giày cao gót, trông vô cùng đẹp dễ cao quý, ung dung bước đến trước mặt Lục Cẩn Niên, còn chưa kịp lên tiếng, có hai vị khách tiến vào, bà lập tức nở nụ cười tươi như hoa, vươn tay kéo cánh tay

Lục Cẩn Niên, vẻ mặt vui vẻ tiếp đón hai người họ: “Triệu tổng, Triệu phu nhân.”

Sau đó, ánh mắt hiền dịu nhìn Lục Cẩn Niên, lên tiếng thúc giục: “Gia Mộc, nhanh chóng chào hỏi Triệu Tổng và Triệu phu nhân.”

Vẻ lạnh lùng cùng xa cách trên người Lục Cẩn Niên đều bị anh thu lại, từ trước đến giờ anh không nói nhiều, vì muốn giống với Hứa Gia Mộc, lại phải làm theo câu nói của Hàn Như Sơ nên cố điều chỉnh cho giọng nói của mình dịu dàng hơn, chào hỏi: “Chú Triệu, cô Triệu, hoan nghênh hai người đã đến.”

Nói xong, Lục Cẩn Niên còn hướng về phía đại sảnh đang diễn ra yến tiệc, đưa tay ra hiệu kính mời.

Chờ vợ chồng Triệu tổng đi đến đại sảnh, Hàn Như Sơ mới buông cánh tay của Lục Cẩn Niên ra, duy trì khoảng cách với vợ chồng Triệu Tổng đang ở phía trước.

Bà thừa dịp không ai chú ý tới mình, hơi nghiêng đầu, giọng nói lạnh như băng, cố đè thấp xuống: “Đêm nay là tiệc sinh nhật của Gia Mộc, tôi khuyên cậu tốt nhất chú ý giúp tôi một chút, đừng gây ra sai lầm gì.”

Hàn Như Sơ nói tới đây, vừa lúc có một vị khách đi tới trước mặt bà, bà lập tức dừng lại, cười tươi sáng lạng đón tiếp vị khách kia, chờ người đó đi rồi, bà mới tiếp tục nói với Lục Cẩn Niên, giọng điệu giống như cảnh cáo, lạnh lùng nói: “Lúc trước cũng không có ai ép cậu phải làm việc này, là cậu cam tâm tình nguyện đồng ý, hơn nữa, đừng quên, mạng của cậu cũng là Gia Mộc nhà chúng tôi cứu lấy!”

Những lời nói này đều rơi vào tai Lục Cẩn Niên một cách rõ ràng rành mạch, nhưng vẻ mặt anh vẫn bình tĩnh, giống như câu nói của bà không phải nói cho mình nghe, ánh mắt lướt qua chỗ đại sảnh yến tiệc một chút, nhìn thấy Kiều An Hào đang đứng cách đó không xa, nghiêng đầu, nhìn

Hàn Như Sơ cười cười, thoát nhìn tình cảm giống như mẹ con bình thường, sau đó anh rút cánh tay mình ra, đi tới chỗ cô.

Hàn Như Sơ nói đúng, việc giúp đỡ Hứa Gia Mộc là do anh tự nguyện.

Thậm chí ngay cả việc này cũng không phải do Hứa Vạn Lý hay Hàn Như Sơ nhờ anh, mà là quản gia của Hứa Gia tìm anh.

Quản gia không đưa cho anh bất kỳ một ưu đãi gì, cũng không có giọng điệu cầu khẩn gì, chỉ là một câu nói đơn giản: Hứa gia gặp nạn, cần anh cùng Kiều An Hảo đóng vai vợ chồng, giúp Hứa gia vượt qua giai đoạn khó khăn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 285

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? (5)

Mặc dù một câu phản đối kia cực kỳ ngắn gọn, nhưng cũng có mười mấy chữ, vậy mà trong đó anh chỉ chú ý đến ba chữ: Kiều An Hảo.

Khi đó anh, đã có một thời gian rất lâu không gặp qua cô, người vây quanh anh, cũng không nhận ra cô, nên ba chữ này chỉ có thể hiện lên rồi quẩn quanh đầu óc của anh vô số lần, lúc ấy bất chợt anh nghe được từ trong miệng người khác cái tên đã khắc sâu trong đáy lòng của mình, tim cứ như vậy mà loạn nhịp, qua hồi lâu, đầu óc của anh mới bắt đầu chuyển động, nhưng cũng chỉ là tự hỏi hết lần này đến lần khác: "Diễn vai vợ chồng với Kiều An Hảo."

Anh biết Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ rất chán ghét mình, nhưng anh trầm mặc hồi lâu, vẫn đồng ý.

Không có bất kỳ yêu cầu gì, cũng không có bất cứ điều kiện gì mà đồng ý.

Không vì cái gì khác, chỉ vì muốn tốt cho ba chữ Kiều An Hảo.

Coi như là chịu hết mọi uất ức cùng chán ghét, cũng đáng giá.

Bởi vì không có ai biết, ngay lúc đó, trong lòng anh có bao nhiêu xao động, anh cảm thấy đó là sự thiên vị của trời cao dành cho anh, cho anh một cơ hội tốt như vậy, để cho anh có thể xuất hiện bên cô một lần nữa.

-

"Gia Mộc!" Kiều An Hạ thấy Lục Cẩn Niên đầu tiên, vẫy tay một cái, chào hỏi một tiếng.

Kiều An Hảo đưa lưng về phía Lục Cẩn Niên lập tức xoay người, đợi đến lúc Lục Cẩn Niên đến gần, mới cười ấm áp vui vẻ kêu một tiếng: "Anh Gia Mộc."

Anh Gia Mộc... Giọng của cô gái nhẹ nhàng mềm mại, lúc ba chữ này phát ra từ giữa miệng của cô, lại mang theo vài phần uyển chuyển.

Không giống như lúc cô gọi anh, đều là "Anh Lục" khách sáo xa cách như vậy, cho tới gần đây khi cô hai lần gọi tên anh, cũng khiến cho anh vô cùng thỏa mãn.

Lục Cẩn Niên đè nén sự chua xót trong lòng, nhìn mặt Kiều An Hảo, mang theo vài phần dịu dàng, vươn tay tự nhiên mà ôm lấy vòng eo mềm mại của cô.

Dù Lục Cẩn Niên cải trang thành bộ dạng của Hứa Gia Mộc, nhưng mùi hương trên người anh lại không thay đổi, lúc Kiều An Hảo bị anh ôm lấy thắt lưng, liền ngửi được mùi hương tỏa mát ra từ trên người anh, nhịp tim bỗng dừng lại tăng nhanh, trên mặt lại thêm mấy phần ngượng ngùng.

Cử động của hai người, chứng minh sự ngọt ngào ân ái giữa vợ chồng mới cưới một cách rất sâu sắc.

Mặt mày có thể cải trang, nhưng giọng nói lại không thể thay đổi, vì thế Lục Cẩn Niên đối với những người quen thân với Hứa Gia Mộc, cố gắng hết sức cũng không mở miệng nói chuyện.

Dần dần, mọi người đều cho rằng mặt Hứa Gia Mộc bị hủy vì tai nạn giao thông, dẫn đến tính tình thay đổi, không muốn mở miệng nói chuyện.

Vì thế Lục Căn Niên lúc này, đối mặt với lời chào nhiệt tình vừa rồi của Kiều An Hạ, cũng chỉ là cong môi lên, gật đầu một cái.

Kiều An Hạ cũng đã tiếp nhận việc "Hứa Gia Mộc" sau khi bị tai nạn giao thông thì không thích mở miệng nói chuyện, vì thế chỉ đứng ở bên cạnh Trình Dạng, giới thiệu: "Gia Mộc, đây là bạn trai của tôi, Trình Dạng."

Trình Dạng hào phóng vươn tay: "Chào anh."

Lục Căn Niên vẫn không nói gì như cũ, chẳng qua là bắt tay với Trình Dạng.

Kiều An Hảo sợ rằng để lâu, sẽ bị Kiều An Hạ nhìn ra đầu mối gì, lập tức lấy một cái cớ, nói: "Em và anh Gia Mộc phải đi tiếp đón những người khác."

Sau đó chờ Kiều An Hạ cùng Trình Dạng gật đầu, liền rời đi cùn Lục Căn Niên.

-

Tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, đúng tám giờ thì bắt đầu, Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ cũng sợ bị người khác phát hiện ra sơ hở, cho nên lời chào mừng bắt đầu bữa tiệc, là Hàn Như Sơ lên nói.

Lục Căn Niên chẳng qua là đứng trên khán đài, chờ Hàn Như Sơ nói xong, giơ ly rượu lên, cạn một ly rượu với mọi người.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 286

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? (6)

Đi xuống khán đài, Kiều An Hảo khoác tay Lục Cẩn Niên, kính khách một vòng rượu, lấy lý do cẩn thận, liền giống như lúc trước cùng tham gia tiệc, yên lặng không tiếng động lui đến một góc trong sảnh tiệc, giao lại khách mời trên bữa tiệc cho Hàn Như Sơ cùng Hứa Vạn Lý chiêu đãi.

Mặc dù trong góc có rất ít người lui tới, nhưng thỉnh thoảng vẫn sẽ có người đi qua, vho nên Kiều An Hảo cũng Lục Cẩn Niên cận lực tránh nói chuyện phiếm, để tránh xuất hiện điều gì không may.

Lúc mới mời rượu, Lục Cẩn Niên thay Kiều An Hảo uống không ít rượu, khách của nhà họ Hứa không ít, uống có chút nhiều, buổi tối lại chưa ăn gì, trong bụng Lục Cẩn Niên có ít khó chịu, vì thế ngồi dựa vào ghế sofa nhắm mắt lại.

Kiều An Hảo suy tư trong chốc lát, nghĩ đến hình ảnh trước lúc bữa tiệc bắt đầu, Lục Cẩn Niên vì Hàn Như Sơ cùng Hứa Vạn Lý không chú ý, không nói tiếng nào đi ra ngoài, đứng bên cạnh xe hút thuốc, trong lòng lại đau đớn, theo bản năng quay đầu, lại thấy Lục Cẩn Niên đang nhắm mắt dưỡng thần.

Mặt dù trên mặt người đàn ông dán đầy vết sẹo, cố ý biến mình thành đáng vẻ của Hứa Gia Mộc, nhưng Kiều An Hảo xuyên qua khuôn mặt giả trang ấy, mơ hồ lại thấy được khuôn mặt khô ngô tuần tú của Lục Cẩn Niên.

Vẻ mặt của Kiều An Hảo trở nên dịu dàng, không kìm được mà bắt đầu nhìn Lục Căn Niên chăm chăm.

Nhìn một chút, trong đầu của cô, lại không nhận được mà bắt đầu khái quát nên những đường cong sinh động từ bên mặt của người đàn ông, bắt đầu từ trong trí nhớ, phác họa vẻ ngoài của anh.

Đến cuối cùng, Kiều An Hảo liền hoàn toàn nhập tâm vào sự tiêu khiển của mình, trên mặt cũng dần trở nên ấm áp đa tình.

Lục Căn Niên đợi đến khi bụng trở nên dễ chịu một chút, không nhận được mở mắt, lại thấy Kiều An Hảo ngheo đầu, nhìn mình chăm chăm không chớp mắt, trên mặt còn mang theo vài phần si mê cùng thâm tĩn.

Tim của Lục Căn Niên bỗng chốc đập lệch một nhịp, theo bản năng nhìn thẳng vào ánh mắt của cô, làm mất đi ánh mắt xinh đẹp tinh khiết của cô, thấy được cái bóng của Hứa Gia Mộc.

Lông mày của Lục Căn Niên giật giật, sửng sốt ước chừng năm giây, mới đột nhiên nhớ tới khuôn mặt của mình lúc này chính là của Hứa Gia Mộc.

Khó trách cô ấy sẽ nhìn mình đến nhập thần như thế, khó trách trên mặt của cô sẽ hiện lên tình yêu... Thì ra, cô ấy xem mình như Hứa Gia Mộc.

Cũng đúng, sao anh lại quên, lúc cô đối mặt với mình, không chỉ là rũ mắt xuống, còn rất hay nhìn sang nơi khác, chưa từng yên ổn như vậy mà nhìn mình?

Lục Căn Niên cảm thấy trong lòng mình như bị thứ gì đó cắt sâu vào, đau nhói nhanh chóng lan khắp toàn thân, đáy mắt anh khẽ nhoáng lên một phần âm đạm, liền xoay đầu, trốn tránh ánh mắt sinh đẹp nhưng tổn thương người của Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo không biết đến phản ứng lúc này của Lục Căn Niên, vẫn đắm chìm trong tâm tư của mình như cũ, tinh thần vẫn chưa trở về, ánh mắt vẫn luôn khóa chặt Lục Căn Niên.

Mặc Dù ánh mắt Lục Căn Niên không nhìn Kiều An Hảo, nhưng vẫn cảm giác được Kiều An Hảo đang ngấn người nhìn mình như cũ, môi của anh dần trở nên khô chát, thần xui quỷ khiến trong đầu lại hiện lên lời nói trong máy ghi âm mà Kiều An Hạ để lại trong xe mình.

Sinh thời, em thích anh nhất.

Sinh thời, em chỉ yêu anh.

Lục Căn Niên nhớ đi nhớ lại, cả người liền chậm rãi, đứng lên khỏi chỗ ngồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 287

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? [7]

Lục Cẩn Niên nghĩ nghĩ, cả người liền lập tức từ chỗ ngồi đứng lên.

Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo bắt đầu đi theo mọi người vào bữa tiệc, vì muốn làm ra bộ dáng vợ chồng đang trong thời kì tân hôn ân ái, dọc theo đường đi đều là Lục Cẩn Niên nắm tay Kiều An Hảo đi đến góc sofa, sau khi ngồi xuống, trong quá trình Lục Cẩn Niên nhắm mắt dưỡng thần, vẫn không thả tay Kiều An Hảo ra, mà Kiều An Hảo chỉ lo nhìn chăm chăm mặt của Lục Cẩn Niên mà ngẩn người, cũng hoàn toàn quên tay của chính mình còn bị anh nắm, lúc này Lục Cẩn Niên đột nhiên đứng dậy, trực tiếp kéo cánh tay Kiều An Hảo lên, nháy mắt như hồi hồn từ trong hồi tưởng lại.

Kiều An Hảo có chút khó hiểu chớp chớp mắt nhìn, nhìn đến trên người của Lục Cẩn Niên giống như đang tản mát ra hơi thở không hòa không giận, cô từ trên ghế salon đứng lên đi theo, như bản năng mở miệng: “Lục...”

Cô vừa phát ra được nửa chữ, liền thấy có người đang đi tới, lập tức sửa miệng: “Anh Gia Mộc, anh làm sao vậy?”

Kiều An Hảo kêu tên “Lục”, thanh âm cũng chưa hoàn toàn mở ra, trên bữa tiệc rất ồn ào, cho nên Lục Cẩn Niên chỉ nghe được câu sau kia của Kiều An Hảo.

Anh Gia Mộc...

Lục Căn Niên không tiếng động dùng sức mím môi, sau đó liền buông lỏng tay chính mình còn đang nắm tay Kiều An Hảo, sau đó xoay người rời đi.

Kiều An Hảo vội vàng đuổi theo: “Anh định đi đâu vậy?”

Lục Căn Niên bước chân rất nhanh, Kiều An Hảo mang cao giày cao gót, cố hết sức đuổi theo, lúc cô thật vất vả vươn tay kéo lấy cổ tay anh, anh ngay cả đầu cũng không có quay lại một chút, liền né khỏi tay của cô, đi vào toilet.

Cửa Toilet trước mặt Kiều An Hảo bị đóng lại thật mạnh, Kiều An Hảo kinh ngạc đứng đó, vẻ mặt có chút mờ mịt, nhưng là trong lòng của cô lại biết, tâm tình của Lục Căn Niên đang rất tệ.

Kiều An Hảo hồi tưởng một chút về những chuyện vừa mới phát sinh, phát hiện chính mình giống như cũng không có làm sai cái gì, vì thế nghiêng đầu, nhìn trong bữa tiệc tiếng trò chuyện cười nói vui vẻ, còn có người cùng đứng chung một chỗ với vẻ mặt tươi cười khách sáo của Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ, cảm thấy có chút giật mình, đều là con của nhà họ Hứa, một người cho dù là hôn mê bất tỉnh, đều có thể được nhiều lời chúc phúc đến như thế, mà một người khác lại nhận hết xem thường cùng ghét bỏ, sau khi mẹ qua đời, ngay cả sinh nhật đều không có người nào nhớ rõ.

-

Lục Căn Niên tâm tình nóng nảy đứng ở nơi ngăn cách bên trong toilet, châm một điếu thuốc.

Mấy năm nay anh đã hình thành thói quen này, những lúc tam tình anh không tốt, hoặc là đặc biệt tưởng nhớ đến người phụ nữ kia, sẽ liều mạng

hút thuốc.

Kỳ thật anh không thích mùi vị thuốc lá, có chút gay mũi, nhưng mấy năm nay anh đều ở một mình, trừ bỏ dùng cái biện pháp này này đến làm chết lặng thần kinh của mình, anh thật sự không thể nghĩ ra được biện pháp nào khác.

Trong phòng rửa tay có người tiến vào không ngừng, có người đi ra ngoài, bồn cầu trong các ngăn cách không ngừng truyền đến tiếng nước, thậm chí còn có người đứng ở nơi đó mà đi tiểu, một bên nói chuyện phiếm một bên đi tiểu.

Lục Căn Niên ở tại nơi thanh âm hỗn tạp cùng dày đặc mùi thuốc lá vây quanh hơi thở của mình, cố gắng áp chế tâm tình phập phồng của mình xuống.

Anh biết, anh đây là đang ghen.

Biết rõ chính mình chính là thể thân của Hứa Gia Mộc, nhưng là lại thấy được nơi đáy mắt của cô nhìn thấy hình ảnh phản chiếu của Hứa Gia Mộc, anh vẫn bị kích thích.

Hóa ra, thật sự yêu một người mà nói, ghen chính là một loại bản năng, yêu nhiều cũng sẽ vô cùng miễn cảm, không phải anh muốn kìm chế là có thể kìm chế lại được.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 288

Khiến Cho Cô Thất Vọng Rồi? (8)

Đến cuối cùng, Lục Căn Niên cũng không biết trong lòng mình rốt cuộc là nghĩ cái gì nữa, đợi đến lúc anh phục hồi tinh thần, phát hiện trong bồn cầu trước mặt, mấy đầu thuốc lá rơi xuống, di động trong ngực, đang rung liên tục, cầm điện thoại di động ra, là Kiều An Hảo gọi tới, anh không nghe máy, trực tiếp ấn phím tắt, sau đó ném nửa điếu thuốc còn lại trong tay vào bồn cầu, ấn nút xả nước.

Nước chảy phát ra tiếng ào ào, rất nhanh bồn cầu lại yên tĩnh, Lục Căn Niên hít sâu một hơi, sửa sang lại quần áo bản thân một chút, đẩy cửa phòng, đi ra ngoài. Sau đó đứng trước bồn rửa mặt, nghiêm túc chăm chỉ rửa tay, cầm khăn giấy lau sạch sẽ, mới ra khỏi toilet.

Lục Căn Niên đi vào toilet không bao lâu, Hàn Như Sơ đã kêu người đi tìm, nói để Kiều An Hảo và Lục Căn Niên chuẩn bị tí đã, đợi lát nữa hãy cắt bánh ga – tô.

Kiều An Hảo thật sự không dám đi qua đi lại, đành phải đứng chờ trước ngưỡng cửa phòng rửa tay, trên đường đi còn lấy di động ra gọi qua cho Lục Căn Niên, nhưng mãi không có người nghe máy.

Đoán chừng tầm mười phút trôi qua, Hàn Như Sơ kêu người qua bên này thúc giục một lần nữa, lequydon, Kiều An Hảo đành phải gọi điện thoại

thêm lần nữa, lần này điện thoại còn chưa vang lên tiếng thứ hai, đã bị người ta nhấn phím tắt. Kiều An Hảo nhú nhú mày, vừa mới chuẩn bị tự mình vào gọi Lục Căn Niên, thì Lục Căn Niên từ trong toilet đi ra.

Kiều An Hảo vội vàng đi lên phía trước, đầu tiên hai mắt nhìn về mặt người đàn ông, phát hiện rất bình tĩnh, mới mở miệng nói: “Vừa nãy có người tới giục, bảo là muốn cắt bánh ga – tô rồi.”

Lục Căn Niên nhẹ nhàng gật đầu, động tác nhẹ đến mức gần như khó có thể để người ta thấy được, sau đó lại chìa tay, đặt ngang eo Kiều An Hảo, ôm cô trở về hội trường bữa tiệc.

Lục Căn Niên và Kiều An Hảo vừa xuất hiện, hội trường bữa tiệc lập tức yên tĩnh lại, trong nháy mắt đèn trong cả đại sảnh tắt, hai người giúp việc phụ mang chiếc bánh ga – tô nhiều tầng lên, chậm rãi bước tới, phía trên mặt cắm đầy những ngọn nến, ánh lửa chập chờn đong đưa.

Không biết là ai bắt đầu, hát vang lên bài sinh nhật vui vẻ.

Chiếc bánh ngọt đặt trước mặt Lục Căn Niên, tất cả mọi người đi vòng quanh xung quanh, đợi hát xong bài hát, mọi người vươn đầu, thổi tắt nến.

Trong nháy mắt ngọn nến tắt, lập tức hơn mười ngọn đèn pha lê trong đại sảnh đồng loạt sáng lên, cả hội trường bùng nổ một loạt tiếng reo hò, có người huýt sáo, cũng có người la hét “Sinh nhật vui vẻ.” Mọi người cũng nhao nhao mang lễ vật đã chuẩn bị kỹ càng, từng người đưa tới trước mặt Lục Căn Niên.

Đã có người giúp việc đứng bên cạnh trước rồi, chờ sau khi Lục Căn Niên nhận phần quà tặng, lập tức vươn tay qua cầm, ngay cả Hàn Như Sơ và Hứa Vạn Lý cũng đã chuẩn bị quà tặng cho Lục Căn Niên.

Truyện chỉ post ở diendan, lequydon. com.

Cả hội trường bữa tiệc đều rất vui vẻ, không ai chú ý tới khi Lục Cẩn Niên vươn tay nhận quà tặng của Hứa Vạn Lý, đầu ngón tay cứng đờ.

Đây là lần đầu tiên trong đời nhận quà từ tay ba của mình.

Kiều An Hảo là người cuối cùng tặng quà, có những người quen thuộc Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc, sau khi Kiều An Hảo tặng quà xong, người ta chơi trò đùa quái đản kêu gào một câu, bắt Kiều An Hảo hôn môi thợ tinh (người có sinh nhật).

Ngay lập tức, tất cả mọi người đều đồng loạt càn rỡ gây rối phụ họa theo.

Kiều An Hảo sợ hãi nâng mí mắt liếc Lục Cẩn Niên một cái, do dự một lát, trong tiếng ồn ào có nhịp điệu “Hôn một chút”, nổi dũng khí, kiễng chân lên, nhắm mắt rồi hôn lên môi Lục Cẩn Niên, nhanh như chuồn chuồn lướt nước, vừa chạm vào lập tức rời đi.

Ngay lập tức, trong đại sảnh bữa tiệc vang lên tiếng hoan hô và vỗ tay đình tai nhức óc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 289

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? (9)

Trên mặt Kiều An Hảo, hiện lên một tầng hồng nhạt mỏng, ánh mắt chuyển động, chauws đứng vài phần then thùng, âm điệu uyển chuyển thanh thúy: "Anh Gia Mộc, sinh nhật vui vẻ."

Trên cánh môi của Lục Cẩn Niên còn lưu lại hơi ấm lẫn hơi thở của Kiều An Hảo, anh chìn cô chăm chăm một lát, mỗi giật giật, rũ mi mắt xuống, che lại cảm xúc mãnh liệt trong đáy mắt, trên môi nở một nụ cười, ưu nhã thông dong nhận lấy con dao người giúp việc đưa tới, bắt đầu cắt bánh ngọt.

-

Ăn xong bánh ngọt, khách bắt đầu lục tục rời sân, Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên đứng trước cửa nhà họ Hứa, theo lễ tiễn khách khứa lên xe, từng chiếc từng chiếc lái ra khỏi sân lớn của nhà họ Hứa, trong chốc lát sân lớn trở nên trống rỗng, vốn là quanh cảnh ồn ào náo nhiệt, trong nháy mắt có vẻ vô cùng yên tĩnh.

Người giúp việc trong biệt thự ra ra vào vào, dọn dẹp đồng bữa bãi trên bữa tiệc.

Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên đi theo phía sau lưng Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ, đi tới chỗ bậc thềm trước cửa biệt thự, thì dừng lại,

Kiều An Hảo tiến lên gọi Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ cách mình nửa thước: "Bác trai, bác gái..."

Bước chân của Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ dừng lại, đồng thời quay đầu, có thể Hứa Vạn Lý uống rượu hơi nhiều, cả khuôn mặt đỏ bừng.

Kiều An Hảo mím môi cười, lễ phép mở miệng nói: "Bọn con sẽ không vào đâu, sắc trời cũng không còn sớm, phải về trước."

Lục Căn Niên không nói lời nào, trực tiếp cất bước đi đến trước xe của mình, mở cửa xe, ngồi vào, lái xe đến trước người Kiều An Hảo, mở cửa sổ xe xuống, cũng không nói gì, chẳng qua là ấn một tiếng còi, ánh mắt nhàn nhạt nhìn thẳng về phía trước, cũng không liếc mắt nhìn Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ.

Kiều An Hảo lập tức vẫy tay với Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ, mở cửa xe ra, ngồi vào, sau đó ló đầu ra khỏi cửa sổ xe, nói về phía bọn họ: "Tạm biệt."

Hứa Vạn Lý cùng Hàn Như Sơ cũng nói với Kiều An Hảo một câu "Tạm biệt", sau đó vẫn hòa ái nhiệt tình dặn dò Kiều An Hảo vài câu, Lục Căn Niên nhìn thẳng về phía trước không nói tiếng nào, chờ đến khi bọn họ nói xong những lời khách sáo, mới đạp chân ga, chuyển tay lái, chậm rãi lái xe, ra khỏi sân lớn nhf họ Hứa.

-

Từ nhà họ Hứa về Cẩm Tú Viên, vừa vận đi qua một con phố phồn hoa nhất thủ đô.

Xe chở nước buổi tối làm việc, vừa mới đi qua con đường này, trên đường ướt nhẹp, đèn đường chiếu xuống, phản xạ lại thành từng mảng ánh sáng sáng ngời.

Lục Cẩn Niên hạ cửa sổ xe, gió đêm xen lẫn hơi ẩm, thổi vào trong xe từ cửa sổ, thổi đến bên người làm người ta thoải mái.

Tiệc sinh nhật diễn ra nhiều giờ, cộng thêm việc uống rượu, Kiều An Hảo hơi mệt chút, nghĩ đến việc sau khi về nhà còn phải cho Lục Cẩn Niên một bất ngờ, cho nên vừa lên xe, liền dựa vào ghế, nhắm mắt lại giả vờ ngủ say.

Trong xe Lục Cẩn Niên, vốn là đang mở nhạc, đang phát đến một ca khúc trữ tình, một giọng nữ rất từ tính, Lục Cẩn Niên không biết là bài gì, nhưng cảm thấy nghe cũng không tệ lắm, lúc nghe được mấy câu, ngheeng đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, thấy mi mắt của cô khép lại như là đã ngủ, liền giơ tay lên, thuận tay tắt nhạc trong xe.

Bên trong xe lập tức yên tĩnh lại, chỉ có một vài âm thanh thỉnh thoảng truyền tới từ ngoài cửa xe.

Kiều An Hảo cũng không có ngủ, bất quá chẳng qua là đang nhắm mắt nghỉ ngơi, trong lúc bất chợt phát hiện tiếng hát bên tai không còn, liền mở mắt, vừa vặn xuyên qua kính chiếu hậu bên ngoài cửa sổ, thấy được gò má của Lục Cẩn Niên đang chăm chú lái xe.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 290

Khiến Cô Thất Vọng Rồi? (10)

úc này đêm khuya vắng người, hai bên đường phố đầy những sắc đèn nê ông muôn màu muôn vẻ, tư thế lái xe của Lục Cẩn Niên rất tùy ý, ánh sáng rực rỡ của ánh đèn thỉnh thoảng qua trên mặt anh, mặt dù trên mặt anh dán sẹo, nhưng vẫn có mấy phần anh tuần kinh động từ trong xương anh thấm thấu ra ngoài.

Đầu Kiều An Hảo hơi giật giật, tìm một góc tương đối thoải mái, nhìn không được nhìn chăm chăm cái bóng trong gương chiếu hậu của Lục Cẩn Niên, không khỏi phát ngốc.

Con đường phía trước phải rẽ, Lục Cẩn Niên quay đầu theo bản năng, nhìn lướt qua kính chiếu hậu của Kiều An Hảo bên này, muốn xem đường phía sau, kết quả lại thấy cô gái chẳng biết từ lúc nào đã tỉnh lại, ánh mắt đen nhánh xinh đẹp, nhìn kính chiếu hậu chăm chăm, nhìn mình đến nhập thần,

Chân mày Lục Cẩn Niên hơi cau, nhanh chóng quay đầu, lưu loát khống chế bánh lái nơi khúc ngoặt, sau đó liếc vào cái gương trước mặt, thấy bên trên hiện lên gò má mấy phần tương tự với Hứa Gia Mộc, tay nắm vô lăng không nhìn được mà dùng lực.

Lục Cẩn Niên chịu đựng sự khó chịu ước chừng năm phút đồng hồ đi đường, phát hiện Kiều An Hảo ngay cả nháy mắt cũng không nháy mắt một cái nhìn chăm chăm cái bóng trong gương chiếu hậu của mình, mặt mày

lạnh băng, một giây kế tiếp một tay vừa khống chế tay lái, một bên vừa rút khăn ướt tẩy trang ra, lau lung tung trên mặt.

Lông mày dựa theo lông mày Hứa Gia Mộc mà vẽ, theo cử động của Lục Căn Niên, rất nhanh biến mất không thấy, lông mày của anh vốn đẹp, liền hiện ra.

Trên mặt dán đầy những vết sẹo kia, cũng nổi lên theo, Lục Căn Niên tùy ý lấy tay xé xuống, nửa gương mặt trắng nõn bóng loáng, liền hiện lên trong mắt Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm kính chiếu hậu ngấn ra, trừng mắt nhìn, trong nháy mắt hồi thần, đầu tiên là liếc mắt nhìn Lục Căn Niên vẫn còn đang bóc bỏ vết sẹo, sau đó lại nhìn ngoài cửa xe một chút, quầy rượu quán ăn đêm dày đặc con phố Bắc Kinh, không ít minh tinh buổi tối cũng sẽ tới nơi này, vì vậy ngay tiếp theo cũng sẽ có một đội phóng viên buổi tối sẽ cắm tại nơi này, cho tới bảy tới tám phần mười tin tức giải trí đều được đưa từ nơi này, nếu đúng lúc bị người nào chụp được, ngày hôm sau cô cùng Lục Căn Niên, nhất định chính là xì căng đan trang đầu.

Kiều An Hảo theo bản năng giơ tay ;ên, đóng cửa sổ xe cạnh mình, sau đó nghiêng đầu liếc mắt nhìn cửa sổ xe hạ xuống hoàn toàn bên Lục Căn Niên, vừa chuẩn bị ý bảo Lục Căn Niên đóng cửa sổ xe, nhưng lại thấy kính chắn gió phía trước, thầm nghĩ nếu có người chụp hình từ phía trước, đóng cửa sổ xe cũng không làm được gì.

Minh tinh bình thường đến nơi này, đều dùng khẩu trang che mặt, hôm nay cô cùng Lục Căn Niên tham gia sinh nhật, vốn là không cần gì nhiều đừng nói đến là khẩu trang, nếu là bị người chụp hình, coi như muốn giải thích cũng khó khăn.

Kiều An Hảo suy nghĩ một chút, hướng về phía Lục Căn Niên bên tay lái, lên tiếng nói: "Vết sẹo trên mặt khoan đã gỡ xuống, về nhà rồi hẵng nói."

Động tác trên tay Lục Cẩn Niên dừng lại một chút, ngược lại càng dùng thêm sức gỡ một vết sẹo trên mặt xuống, bởi vì lực rất mạnh, trên làn da trắng nõn cũng hiện lên một chút hồng.

Kiều An Hảo thấy một màn như vậy, không chút do dự bắt lấy cổ tay Lục Cẩn Niên, ngăn anh gỡ thêm một vết sẹo nữa: "Về nhà lấy nước tẩy trang gỡ ra, cẩn thận kéo tổn thương tới da..."

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên lạnh nhạt liếc mắt nhìn bàn tay nắm lấy cổ tay mình của Kiều An Hảo, mặt mày lạnh hơn mấy phần, giọng nói lúc mở miệng, phá lệ lạnh lẽo xa cách: "Thế nào? Khiến cô thất vọng rồi?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 291

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai [1]

Thất vọng?

Kiều An Hảo có chút không rõ những lời này của Lục Cẩn Niên là có ý gì, thần đôi môi hơi hơi chu lên, mờ mờ nhìn về phía Lục Cẩn Niên “Hả?” một tiếng.

Cô bởi vì nắm lấy cổ tay anh, mặt dựa vào anh có chút gần, cô cong môi, vừa lúc đối diện ánh mắt của anh, nhàn nhạt màu hồng, phối hợp với da thịt trắng nõn cùng con ngươi đen láy, thoát nhìn sạch sẽ động lòng người.

Trong đầu Lục Cẩn Niên hiện lên rõ ràng, ở trong bữa tiệc sinh nhật của Hứa Gia Mộc, một mảnh ồn ào trong tiếng nói cười, cô lại kiễng mũi chân lên như vậy, nhẹ nhàng hôn lên môi của anh, cảm giác mềm mại, mang theo một chút ngọt ngào mềm mại, sau đó còn ẩn chứa vài phần e lệ, xinh đẹp hô một tiếng: “Anh Gia Mộc, sinh nhật vui vẻ!”

Đáy mắt Lục Cẩn Niên, vẻ mặt anh chậm rãi nổi lên sự độc ác, như nghe được đoạn đối thoại trong cây bút ghi âm kia, đến xế chiều hôm nay Kiều An Hạ ở trong công ty nói với anh những lời đó, tối nay lại trên bữa tiệc sinh nhật... Đáy lòng anh vẫn luôn cực lực áp chế cảm xúc của mình, lúc này cũng không thể áp chế nổi nữa, anh đã đem cổ tay chính mình, dùng sức giãy khỏi tay của Kiều An Hảo, sau đó không có chút do dự dừng lại đem vết sẹo trên mặt, giấu đi.

Theo hành động này của anh, tay kia không khống chế được tay lái, ở phía trước trên đường nhỏ vòng một vòng, một cái nhấn ga mạnh, xe rẽ đông rẽ tây, liền đến một nơi không có một bóng người gần thành biên bảo vệ.

Đây căn bản không phải đường về nhà... ánh mắt nghi ngờ của Kiều An Hảo nhìn về phía Lục Căn Niên, vừa định hỏi anh tới nơi này làm cái gì, trong lúc bất chợt xe liền mạnh mẽ ngừng lại.

Bởi vì thắng gấp, Kiều An Hảo theo quán tính, cả người ngã về phía trước, bên tai mơ hồ nghe được dây an toàn bị mở ra, sau đó là bả vai bị Lục Căn Niên nhấn một cái, đáng lẽ thân thể sẽ bị ngã về phía trước, liền bị đẩy ngã ra sau ghế, sau đó bên tai liền truyền đến giọng nói trầm thấp đầy áp lực của Lục Căn Niên: “Mộng đẹp bị phá nát, có phải rất thất vọng hay không?”

Lại là thất vọng?

Lông mày Kiều An Hảo nhăn lại, nhìn vẻ mặt giống như là muốn đóng băng của Lục Căn Niên, nuốt một ngụm nước miếng, nhỏ giọng hỏi lại: “Lục Căn Niên, anh nói cái gì? Cái gì mà mộng đẹp?”

Đáy mắt Lục Căn Niên có chút phức tạp, từ lúc bắt đầu, anh giống như đang là lầm bầm lầu bầu, giọng nói nhẹ nhàng thì thào nói nhỏ: “Đêm nay cô thực vui vẻ, có phải hay không? Bởi vì cô có thể nhìn thấy hắc còn sống bình thường, mà không phải chỉ là một cỗ thân thể chỉ biết ngủ say, sẽ không nói không xem thân thể cô... Nhưng lại là tôi không phải hắc...”

Nói tới đây, ánh mắt Lục Căn Niên như là đang giận giữ, hoặc như là đang bi thương, nhưng mà cũng không chờ Kiều An Hảo thấy rõ ràng, đáy mắt anh liền biến thành một mảnh băng hàn, ấn vai của cô xuống, trong lúc nhất thời liền thêm chút sức lực, giống như là xen lẫn hận ý mười phần, cắn chặt răng gần từng chữ một, cúi đầu âm trầm nói vài câu: “Tôi không phải

hắn ta, tôi không phải hắn ta, trong mắt cô vì cái gì chỉ nhìn đến hắn ta, không hề nhìn đến tôi? Vì cái gì hả?”

Giọng nói của Lục Cẩn Niên rất nhỏ, lời nói rất lộn xộn, Kiều An Hảo nghe thấy có chút không rõ ràng lắm, chính là mơ mơ màng màng nghe được vài câu, cái gì không phải hắn ta, cái gì mà không nhìn đến tôi?

Cô nghĩ như thế nào đều không hiểu rốt cuộc là Lục Cẩn Niên đang nói cái gì nữa, lông mày nhíu lại càng thêm chặt: “Cái gì không phải hắn ta? Cái gì mà không nhìn đến tôi? Lục Cẩn Niên, anh đến tột cùng đang nói cái gì?”

Lời nói của Kiều An Hảo, lập tức khiến Lục Cẩn Niên hốt hoảng, lời nói trong miệng anh liền đột nhiên ngừng lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 292

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (2)

Lời nói của Kiều An Hảo, lập tức nhiễu loạn Lục Cẩn Niên, lời trong miệng anh chợt ngừng lại, vẻ mặt sững sờ một lát, sau đó ngẩng đầu nhìn chằm chằm Kiều An Hảo hai giây, bỗng nhiên cúi đầu, ngăn chặn môi của Kiều An Hảo.

Động tác của anh quá mức đột ngột, Kiều An Hảo không hề phòng bị, đợi đến lúc đầu óc cô tỉnh táo lại, đầu lưỡi nóng bỏng của Lục Cẩn Niên, ở trong miệng cô hung hăng càn quét.

Nụ hôn của anh, rất mạnh mẽ cũng rất thô lỗ, giống như phát tiết cái gì, thỉnh thoảng bởi vì không khống chế được sức lực, làm đau cô.

Không gian trong xe có chút nhỏ, tay Lục Cẩn Niên kéo quần áo Kiều An Hảo một lúc lâu, cũng không kéo xuống được, cuối cùng dứt khoát từ phía dưới, trực tiếp vén váy dài của cô lên, đẩy tới phần eo của cô, sau đó kéo quần lót của cô ra, liền không chút do dự xông vào thân thể của cô.

Anh gặt gao đè nặng lên thân thể của cô, không cho cô nhúc nhích, anh dùng sức rất lớn muốn cô, biết sẽ làm đau cô, lại hết lần này đến lần khác không có chút thương hương tiếc ngọc, giống như cô làm cho anh đau, toàn bộ đều phải trả lại cho cô, anh không quan tâm, dùng sức càng lúc càng mạnh, cuối cùng Kiều An Hảo bị đau có chút chịu không nổi, nhịn không được hít một hơi, giọng nói mềm yếu, kêu một câu: "Đau."

Lục Cẩn Niên nghe thế, cả người hơi dừng lại một chút, nhưng kế tiếp sức lực lại nặng hơn ác hơn, nước mắt của Kiều An Hảo cũng vì bị đau mà chảy ra ngoài, anh cúi đầu, xuyên thấu qua hoàng hôn mờ nhạt ngoài cửa sổ xe, thấy trên mặt cô ẩm ướt, cánh môi gắt gao mím lại, sau đó cúi đầu, giống như liễu mạng ngăn chặn môi cô, cắn xé.

Đã có một đoạn thời gian thật dài, Kiều An Hảo chưa trải qua hành hạ giống như địa ngục thế này, e rằng thời gian bị kéo dài, lúc cô không biết đã qua bao lâu, người đàn ông trên người rốt cục cũng dừng động tác lại.

Kiều An Hảo đau quá theo bản năng cuộn thân thể mình, Lục Cẩn Niên bị động tác rất nhỏ này của cô, kinh ngạc một cái, vươn tay nắm chặt cằm của cô, đối diện ánh mắt của cô, đáy mắt anh có chút đỏ, mang theo một cảm xúc điên cuồng tuyệt vọng cùng đau đớn, cánh môi không ngừng run run, hơi thở có chút không ổn định phun ra mấy chữ: "Nhìn cho rõ ràng tôi là ai?"

"Nhìn rõ ràng chưa?" Anh hỏi xong, giọng nói nghiêm khắc chất vấn một cái.

Bởi vì âm điệu quá lạnh, cả người Kiều An Hảo nhịn không được瑟瑟 run lên.

Lục Cẩn Niên thấy hành động cô như vậy, khóe môi gợi lên một nụ cười lạnh, giống như mang theo vài phần suy sụp tinh thần, buông lỏng cằm của cô ra, người lui về sau một chút, cười nhẹ hai tiếng, tiếp tục thấp giọng nói lảm nhảm với mình một câu: "Thôi, là tôi có suy nghĩ viển vông, em làm sao có thể nhìn đến tôi?"

Giọng nói của anh vừa lạnh vừa kìm nén, suy sụp tinh thần một lát, trong miệng nói, lộn xộn, Kiều An Hảo nghe một đầu mờ mịt, không giải thích được, nhưng không có lên tiếng nói chuyện nữa.

Trong xe trong nháy mắt trở nên có chút yên tĩnh, mơ hồ có thể nghe thấy tiếng nước chảy bên sông.

Không biết qua bao lâu, vẻ mặt Lục Cẩn Niên đã bình tĩnh lại, anh rút khăn tay không nói được một lời, đơn giản lau sạch một chút, sau đó sửa sang lại quần áo, ngồi ở trên xe dừng một lát, muốn quay đầu lại nhìn Kiều An Hảo một cái, cuối cùng vẫn không nhìn, chỉ yên lặng cầm điện thoại di động của mình, sau đó vươn tay, đẩy cửa xe ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 293

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (3)

Kiều An Hảo nghe âm thanh mở cửa xe, cơ thể khẽ co lại, chần chừ một giây mới chậm rãi nâng mi mắt lên, nhìn qua kính chiếu hậu ngoài xe, thấy bóng lưng của Lục Cẩn Niên, nhớ tới mình tại biệt thự ở Cẩm Tú Viên đã chuẩn bị bất ngờ cho anh, cánh môi giật giật, nhưng không thể nói gì dù chỉ là một chữ.

Lục Cẩn Niên đứng bên cạnh cửa xe, ánh mắt nhìn chăm chăm vào một cây liễu rủ bên bờ sông, không biết đang suy nghĩ điều gì, một lát sau, tay vung lên, cửa xe “Phịch” một tiếng đóng mạnh lại. Sau đó liền bỏ đi.

Đột nhiên trong xe trở nên vô cùng yên tĩnh, Kiều An Hảo ngồi trong xe, không hề nhúc nhích, một lúc lâu sau, cô mới mở to mắt nhìn ra bên ngoài, ngồi ngay ngắn sắc mặt tái nhợt, sửa sang quần áo lộn xộn của bản thân lại một chút, sau đó cột những sợi tóc lung tung về sau đầu, đổi chỗ ngồi đến chỗ lái xe, khởi động xe, trên đường chạy thẳng về biệt thự Cẩm Tú Viên.

-

Lục Cẩn Niên bắt một chiếc taxi, trực tiếp đi về truyền thông Hoàn Ảnh.

Lục Cẩn Niên thanh toán tiền xe, đi vào công ty, bảo vệ đang ngủ gật trong phòng trực, thấy có người đi vào, lắc lắc đầu, vừa nhìn thấy Lục Cẩn Niên, lập tức lấy lại tinh thần: “Lục tổng.”

Lục Căn Niên không nói gì, tiếp tục bước chân, đi về phía thang máy.

Bây giờ đã gần đến 11 giờ đêm, cả tòa nhà vô cùng yên tĩnh, Lục Cẩn Niên từ trong thang máy đi ra, trực tiếp đi về phía phòng làm việc của mình, kết quả khi đi ngang qua phòng làm việc của Tổng Tương Tư, thấy cửa phòng mở, bên trong đèn còn đang phát sáng, có âm thanh rất nhỏ truyền tới.

Lục Cẩn Niên nhú mày, dừng bước chân, đứng trong chốc lát, mới mở hồ nghe rõ, Tổng Tương Tư đề thấp tiếng nói từ tính hát lên ca khúc chúc mừng sinh nhật.

Lục Cẩn Niên do dự một chút, mới giơ tay lên, gõ cửa, âm thanh bên trong yên tĩnh trở lại, qua khoảng 3 giây, truyền đến giọng điệu trấn tĩnh trước sau như một của Tổng Tư Mã Tư: “Ai đó?”

Lục Cẩn Niên không có trả lời, nhưng mà trên tay hơi dùng sức, cửa phòng bị anh đẩy ra.

Trong căn phòng rộng lớn của Tổng Tương Tư, chỉ có một mình cô, mặc một chiếc váy tơ tằm màu trắng, ánh đèn chiếu xuống, biểu hiện ra hào quang chói mắt, cô lười biếng ngồi trên ghế sofa, trên bàn trà đặt một chiếc bánh sinh nhật hai tầng, ngọn nến ở trên bánh đã được thối tắt, bên cạnh có một chai Laffey và một chiếc ly thủy tinh chân cao.

Chắc hẳn là cô đã uống nhiều, hai mắt mờ lung, nhìn thấy Lục Căn Niên đứng ở cửa, đôi môi đỏ mọng tình sảo hơi hơi gợi lên, nở ra một nụ cười hào phóng sáng lạn, dung nhan trắng nõn của cô, càng trở nên quyến rũ động lòng người: “Lục đại ảnh đế, trẻ như vậy anh còn quay lại công ty làm gì?”

Lục Cẩn Niên nhìn lướt qua chiếc bánh sinh nhật trên bàn, sau đó bước chân đi đến, đứng ở trước bàn trà, hai mắt nhìn chăm chăm Tống Tương Tư

cầm chai rượu vang rót vào ly, bất thành linh lên tiếng hỏi một câu: “Hôm nay là sinh nhật của cô?”

Vẻ tươi cười trên mặt Tống Tương Tư càng trở nên kinh diễm, hai ngón tay tao nhã cầm ly rượu lên, mở miệng nói: “Không phải tôi, là của một người bạn.”

Nói xong Tống Tương Tư lấy ra một chiếc ly chân dài khác từ dưới bàn trà,, quơ quơ về phía Lục Căn Niên: “Muốn uống một chút hay không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 294

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (4)

Lục Cẩn Niên tay cầm cái ly để cao nhìn lướt qua Tổng Tương Tư, im lặng một lúc, rồi ngồi lên ghế sofa đơn.

Tổng Tương Tư nhìn thấy Lục Cẩn Niên hành động như vậy, biết là anh đồng ý rồi, sau đó liền rót cho anh một ly rượu, đẩy lại trước mặt anh, tiếp theo lại tự rót cho mình một ly, giơ lên, chạm ly cùng Lục Cẩn Niên, rồi một hơi uống cạn.

Lục Cẩn Niên bưng ly rượu lên, tư thế điệu bộ đẹp mắt uống một ngụm, ngược lại không có ý muốn nói chuyện gì với Tổng Tương Tư cả.

Tổng Tương Tư đã sớm quen với bộ dạng trầm lắng như thế của Lục Cẩn Niên, coi như không thấy gì tự uống một mình. Tửu lượng của cô rất tốt, uống liên tiếp bốn năm chén, vẫn không có chuyện gì, nghiêng đầu, nhìn Lục Cẩn Niên một thân mặc quần áo giày da chỉnh tề, giống như đi tham gia bữa tiệc nào đó, sau đó làm như lơ đãng hỏi một câu: “Buổi tối đi dự tiệc hả?”

“Ừ.” Lục Cẩn Niên mập mờ không rõ lên tiếng, rồi uống một hớp rượu.

Thật ra Tổng Tương Tư đã biết Lục Cẩn Niên đi tham dự bữa tiệc sinh nhật của anh ấy, dù sao Lục Cẩn Niên cũng là anh trai anh ấy, cô rất muốn mở miệng hỏi một câu người kia sống tốt hay không, nhưng lời tới bên miệng, lại không biết nên hỏi thế nào. Cuối cùng chỉ nhếch môi cười khanh

khách hai tiếng, rồi cầm lấy chai rượu đỏ bắt đầu rót vào ly cho mình, rót được non nửa ly, chai rượu đã hết.

Tổng Tương Tư nhú nhú mày, cầm chai rượu tùy tiện ném xuống đất, bưng ly rượu lên, cuối cùng uống hết không còn một giọt. Sau đó lung la lung lay đứng lên, đi toilet, vào một lúc rồi đi ra, lớp phấn dày trang điểm trên mặt cô đã bị rửa đi, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn sạch sẽ.

Có thể là vì nước lạnh ngấm vào mặt, Tổng Tương Tư tỉnh táo hơn nhiều, hai mắt nhìn chăm chăm Lục Căn Niên đang ngồi trên sofa uống rượu. Sau đó đi tới, đi xung quanh anh một vòng, cúi đầu, ghé sát vào bờ vai anh như cún con, sau đó ngủ ngủ.

Lục Căn Niên nhú nhú mi tâm, chợt đứng lên, đẩy Tổng Tương Tư bên người mình ra.

Tổng Tương Tư cuống quýt lui về sau mấy bước, nhất thời không đứng vững, liền ngã ngồi lên trên ghế sofa. Truyện post duy nhất ở diiendanlequydon.com. Sau đó nằm ngửa lên sofa, thấy Lục Căn Niên đứng nhìn từ trên cao xuống, vẻ mặt trêu đùa nói: “Lục ảnh đế, trên người anh có mùi vị không bình thường, có phải tối nay đã xảy ra chút gì đó với phụ nữ rồi phải không?”

Nói xong, rồi giãy dụa từ trên ghế sofa ngồi dậy, cọt nhả nhìn Lục Căn Niên, cười thần bí hỏi: “Có phải là cô Kiều An Hảo? Anh ngủ với cô ấy?”

Nét mặt Lục Căn Niên, trong nháy mắt trở nên rét lạnh, anh mấp máy môi, không nói tiếng nào xoay người, đi về phía phòng làm việc bên ngoài của Tổng Tương Tư.

Tổng Tương Tư chặc chặc hai tiếng, giẫm chân đuổi theo kịp: “Lại thẹn quá hóa giận rồi hả? Chẳng lẽ là cô ấy ngủ với anh?”

Sắc mặt Lục Cẩn Niên càng thêm lạnh, anh đột nhiên dừng bước, xoay người, nhìn chằm chằm Tống Tương Tư giọng lạnh lùng nói một câu: “Câm miệng!”

Sau đó hình như là vô cùng buồn bực, thò tay lấy điếu thuốc từ trong túi ra châm, hút một hơi sâu.

Tống Tương Tư thấy tốt hơn, không chế giễu Lục Cẩn Niên nữa, mà vươn tay, cũng rút một điếu thuốc từ trong hộp thuốc lá của anh ra, ngả ngón đốt lên, ngón tay mảnh khảnh kẹp lấy, có chút quyến rũ đưa tới bên miệng, hít một hơi. Trong nháy mắt mùi vị ni-co-tin lan đầy khắp lục phủ ngũ tạng cô, khuôn mặt xinh đẹp của cô hơi hoảng hốt, ngẫm nghĩ kỹ, hình như đã nhiều năm trôi qua không hút thuốc rồi....

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 295

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (5)

Đại khái đã là chuyện của bảy tám năm trước, lúc cô bắt quá cũng chỉ mới học hút thuốc, sau đó cũng không lâu lắm, lại bị người kia cưỡng chế cấm hút thuốc... Thật ra thì cô hi vọng có nào, vào lúc này khi mình hút thuốc, người kia sẽ xuất hiện bên người cô, hung thần ác sát cướp điếu thuốc từ cô, tức giận đặng đặng trách mắng cô một trận, nhưng cuối cùng chỉ là hi vọng của cô mà thôi, từ đó về sau, dù người đó có ở đây cũng sẽ không xuất hiện trước mặt cô...

Tống Tương Tư nghĩ tới đây, không nhịn được lắc đầu một cái, ép buộc mình không nên suy nghĩ đến những chuyện vốn nên dốc sức quên đi kia, sau đó lại dùng sức hít một hơi thuốc thật sâu, phun ra một vòng tròn đẹp đẽ, xuyên qua khói mù lượn lờ, cô nhìn thấy Lục Cẩn Niên đứng bên người.

Lông mày cùng lòng Tống Tương Tư rung động, gõ gõ tro tàn thuốc lá, giọng khàn khàn hỏi: "Sao vậy? Tâm tình không tốt à?"

Sau đó Tống Tương Tư lại không chút lưu tình tiết lộ sự thật: "Bởi vì muốn tốt cho cô Kiều An Hảo sao?"

Đúng vậy a, bởi vì muốn Kiều An Hảo...

Chẳng bao lâu sau, tại sao lúc mình khổ sở, mình tổn thương, mình không sung sướng, đều cùng ba chữ "Kiều An Hảo" này dính líu không rõ chứ?

Cổ họng Lục Căn Niên như bị chặn lại, có chút không muốn nói chuyện, liền dùng sức hút một hơi thuốc, sau đó thờ ơ chuyển đề tài: "Người bạn cô nhớ tới hôm nay, là người trong lòng của cô sao?"

"Ha hả..." Tổng Tương Tư giống như đang nghe được chuyện gì buồn cười, trong lúc ất chột liền nở một nụ cười thanh thúy, cười đến nước mắt cũng chảy ra ngoài, sau đó nhìn Lục Căn Niên nghiêm túc nói: "Là người đã chết."

Trong lòng của cô có một ngôi mộ, chôn cất một người đã chết.

Một người trông như tự nhiên vô tình, có lẽ đáy lòng cũng sẽ cất giấu một chuyện xưa vô cùng đáng thương.

Đàn ông không thể so chuyện bát quái với phụ nữ, vì thế Lục Căn Niên im lặng cũng không nói gì nữa.

Tổng Tương Tư cũng không nói chuyện, hai người cứ như vậy im lặng hút thuốc, một điếu rồi lại một điếu, lúc đã hút tới không biết là điếu thứ mấy, trong lúc bất chợt Tổng Tương Tư dùng một giọng rất thấp mở miệng: "Thật ra thì xì xăng đan mấy năm trước của tôi, là thật, xuất thân của tôi thật sự là gái."

Lục Căn Niên sững sốt một chút, mới nhớ tới lúc Tổng Tương Tư vừa bắt đầu bước lên thảm đỏ, có một phóng viên đã nói cô là tên đứng đầu bảng ở một hộp đêm ở Bắc Kinh.

Bất quá Tổng Tương Tư trời sinh diễn xuất tốt, con đường diễn xuất càng đi càng lên cao, đi đến cuối cùng, những thứ gièm pha kia đã bị ánh hào quang chói lọi che dấu.

Tổng Tương Tư đưa mặt tới gần trước mặt Lục Căn Niên, giống như là nói chuyện gì đó không muốn người khác biết, tiếp tục nhỏ giọng mở miệng nói: "Bất quá, tôi chỉ từng bán cho một người, năm vạn đồng..."

Vừa nói Tổng Tương Tư vừa giơ tay lên với Lục Cẩn Niên, khoa tay múa chân giơ ra tới khi đưa ra năm ngón tay, tựa như tự giễu cợt khẽ cười nói: "Bán bảy năm, cũng không được bao nhiêu tiền có phải không?"

Tổng Tương Tư nói xong, liền dập đầu thuốc trong tay, trong nháy mắt phảng phất như người không có chuyện gì, nhún vai một cái: "Thời gian không còn sớm nữa, tôi phải về nhà, Lục ảnh đế, bái bai!"

Sau đó cũng không chờ Lục Cẩn Niên có phản ứng, trực tiếp xoay người, mang giày cao gót rời đi.

Tổng Tương Tư vừa rời đi, trong phòng yên lặng như tờ, Lục Cẩn Niên đứng tại chỗ không động, cho đến khi tiếng chuông nửa đêm từ đằng xa truyền đến, anh mới đi đến cửa sổ sát đất nhìn ngọn đèn yếu ớt bên ngoài, đã biết sinh nhật một năm của đã kết thúc.

Tầm mắt anh nhìn chăm chăm về phương xa, dần dần có chút mơ hồ, xuyên qua bóng đêm mê ly của thành phố, anh phảng phất như thấy được năm năm trước, anh vĩnh viễn cũng không quên được đêm hôm đó...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 296

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (6)

Đó là khi Kiều An Hảo đi Hàng Châu, một buổi tối khi ở cùng với anh hai tháng.

Chính là một đêm kia, khi quan hệ nguyên bản của anh và cô đang gần tiến gần hơn, lại càng lúc càng xa, xa đến cuối cùng, tựa như cũng không còn có thể trở lại như cũ.

Cho đến hôm nay, chuyện đã trải qua đến năm năm, giấc mơ đêm khuya là lúc, mỗi lần anh nhớ tới một đêm kia, đều đau lòng mà tỉnh lại từ trong mộng.

Một đêm đó là đêm liên hoan trao giải mỗi năm một lần của ngành điện ảnh, một đêm kia anh nhờ vào Hồng Biển Đại Giang Nam Bắc 《Mãi tương tư》, đạt được hai danh hiệu Nam Nhị Hào xuất sắc nhất, một đêm kia là thời điểm huy hoàng trong sự nghiệp của anh, một đêm kia cũng là sinh nhật hai mươi một tuổi của Kiều An Hảo.

Sinh nhật những năm qua của Kiều An Hảo, mặc kệ nhiều việc thế nào anh đều sẽ tới Bắc Kinh chúc mừng sinh nhật cô.

Nếu anh có thể lựa chọn, một năm kia kỳ thật anh cũng muốn đến Bắc Kinh để chúc mừng sinh nhật cô.

Đúng là anh phải đi Thượng Hải để tham gia lễ trao giải của ngành điện ảnh, bởi vì điều này có quan hệ đến sự nghiệp diễn xuất tương lai của anh, nếu một đêm kia anh thật sự lấy được phần thưởng Nam Nhị Hào, sự nghiệp của anh từ nay về sau đã thật sự thành công rồi.

Phần đấu bốn năm ròng rã, anh bất quá chính là vì ngày này, vì muốn bản thân mình có được năng lực thật tốt, có thể cho cô những thứ tốt nhất trên thế giới.

Cho nên sau khi anh cân nhắc, cuối cùng vẫn là đến Thượng Hải.

Tuy nhiên trước khi lên phi cơ, anh đã sắp xếp trợ lý của mình, cố ý đi đưa hai phần quà sinh nhật cho Kiều An Hào, một phần là bánh sinh nhật có đính thiên nga đen mà sinh nhật hằng năm cô đều thích, một phần là một bó hoa tươi anh nhờ người chuyển từ Pháp đến vào buổi sáng, trên hoa tươi kèm theo một tấm thiệp, trên thiệp có một câu anh tự tay viết: Có Căn Niên của em, mới An Hào.

Kỳ thật lúc đầu một đêm kia anh thật sự rất vui vẻ, bởi vì giải thưởng Nam Nhị Hào vàng của ngành điện ảnh đã rơi vào trên đầu của anh, anh dưới muôn vàn ánh mắt chú ý, nhận chiếc cúp thủy tinh kia, đối mặt với truyền thông cùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt của đồng nghiệp, trong nháy mắt đó anh vừa kích động, cũng vừa cảm động.

Lễ trao giải điện ảnh vàng kết thúc vào tám giờ tối, còn cách bốn giờ trước khi sinh nhật Kiều An Hào trôi qua, anh không tham gia bữa tiệc tối tiếp theo, đêm đó liền ôm theo cúp, một thân lễ phục cũng chưa thay, trực tiếp lên máy bay, trở về Bắc Kinh.

Máy bay đáp xuống sân bay Quốc tế, đã là mười giờ rưỡi, bởi

vì anh vội vàng cho kịp, cũng không thông báo trước cho trợ lý mình đích thân tới Bắc Kinh, vì thế khi xuống máy bay, anh vì nắm chặt thời gian, trực tiếp bắt một chiếc taxi, đi đến nhà cũ của nhà họ Kiều.

Lúc xe taxi đi trên đường cao tốc ra khỏi sân bay, Bắc Kinh đột nhiên nổi lên cơn mưa mù mịt, anh ngồi trên ghế sau xe, nhìn cửa kính xe bị hạt mưa làm mờ, nghĩ đến lần đầu tiên mình cùng Kiều An Hảo tiếp xúc gần gũi cũng là một ngày mưa, tâm tình không biết tại sao trở nên có chút êm ái, lại vẫn mang theo vài phần khẩn trương không nói nên lời.

Anh suy nghĩ đến việc thổ lộ với Kiều An Hảo, nhịp tim liền bắt đầu gia tăng tốc độ, thậm chí lòng bàn tay cầm cúp đều đã phủ kín mồ hôi.

Đến mười một giờ mười lăm phút, xe vờn vàng dừng trước cửa nhà cũ của nhà họ Kiều, anh trả tiền xuống xe.

Tiệc sinh nhật của Kiều An Hảo hẳn là đã kết thúc, trong sân nhà họ Kiều cực kì yên tĩnh, chỉ có cửa lớn mở rộng, bảo vệ cửa không biết đã đi nơi nào.

Anh đợi sau khi xe taxi rời khỏi, hít sâu một hơi, sau đó nhanh chóng đi về phía cửa nhà, vừa đi, vừa sắp xếp lại lời nói trong lòng, chẳng qua còn chưa đến cửa nhà họ Kiều, bước chân liền ngừng lại, tầm mắt rơi vào trên thùng rác ở một bên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 297

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai [7]

Hắn là người làm trong nhà họ Kiều đã quét dọn qua, trong thùng rác rất nhiều các loại hộp quà, vỏ chai rượu cùng xác trái cây, trong đồng rác rưởi ấy, tầm mắt bén nhọn của anh nhìn thẳng vào một chỗ, một bó hoa tươi cùng một cái hộp bánh ngọt đóng gói thiên nga đen chưa từng mở ra, chắc là bị ném đi, xuyên thấu qua chỗ trong suốt trên chiếc hộp đựng bánh ngọt, có thể thấy bánh ngọt bên trong, đã bị biến dạng, mà buổi sáng anh nhận được là một bó hoa tươi kiều diễm ướt át, bông hoa rơi rụng đầy đất, có một vài bông hoa đã bị dẫm nát, thiếp vàng in bằng sợi tổng hợp, đã bị xé thành hai nửa, tùy ý bị ném vào những bông hoa hỗn độn.

Trong nháy mắt, anh giống như là bị người điểm huyết nói, đứng yên tại chỗ, động cũng không động một chút, đáy lòng vui sướng cùng ảo tưởng tốt đẹp, liền bị đánh tan thành mây khói, thay vào đó giống như bị người hung hăng tát một bạt tai vang dội ở trên mặt.

Anh đứng yên tại chỗ hồi lâu, mới cất bước đi lên, ngồi xổm xuống, nhặt lên bó hoa kia.

Xác thực, bó hoa kia đối với Kiều An Hảo mà nói không đáng giá bao nhiêu tiền, đối với anh hiện tại mà nói cũng không đáng là bao, nhưng là đối với anh lúc đó mà nói, cũng là thù lao đóng một bộ phim của anh.

Mưa bụi mịn mù dần dần lớn lên, anh muốn sửa sang lại bó hoa này thật tốt, giống như là, anh có thể đem tâm bị rơi rải rác trở lại như cũ, nhưng vô

dụng, bó hoa kiêu diễm này rơi rất tàn nhẫn, bị giẫm đến tả tơi, ngón tay của anh vừa đụng vào, bông hoa liền rơi lả tả xuống nhất, cuối cùng trong tay của anh, chỉ còn lại một bó thân cây trụi lủi.

Đầu ngón tay của anh run run một hồi, mới nhặt lên thiếp vàng bị xé làm hai nửa, gắp lại cùng một chỗ, anh viết một câu “Lục Căn Niên có em, mới “an hảo”*” Liền có thể nhìn thấy rõ ràng, bởi vì mưa cọ rửa, nét chữ đã có chút nhòa đi. (*Khỏe mạnh. câu này là đang chơi chữ @_@~~~)

Anh cũng không biết bản thân ngồi nơi đó ngây ngốc bao lâu, trong lúc nhất thời phía sau truyền đến tiếng xe, ngay sau đó cửa xe bị mở ra, có tiếng bước chân vang lên, cuối cùng liền đứng ở phía sau anh: “Ngại quá, quấy rầy rồi.”

Anh thu lại cảm xúc, thông thả đứng lên, trong tay vẫn còn cầm lấy bó hoa chỉ còn thân cành kia, anh xoay người, nhìn người đến là quản gia nhà họ Hứa.

Quản gia cũng chẳng chờ anh mở miệng, liền chỉ chỉ phía sau xe, nói: “Phiền ngài theo tôi đến một nơi, phu nhân muốn gặp ngài.”

Anh tất nhiên biết phu nhân trong miệng quản gia, là Hàn Như Sơ, Hàn Như Sơ từ trước đến nay luôn chán ghét anh đến chết, tìm anh cũng chẳng có chuyện gì tốt, anh đứng yên tại chỗ, không hề động đậy.

Quản gia kia cũng không gấp, sau đó còn nói một câu: “Phu nhân nói, có chuyện liên quan đến cô An Hảo muốn nói cho ngài.”

“Cô An Hảo*” bốn chữ này giống như là một chỗ yếu, mạnh mẽ bóp chặt sinh mạng của anh, anh rũ mắt xuống, liền bước lên xe. (* Là tiểu thư An Hảo á nên mới nói là 4 chữ nhé mn@@)

Quản gia lái xe, đưa anh đến một khu tư nhân, nhưng là, dẫn anh đi nhưng cũng luôn theo dõi động tĩnh của anh.

Dẫn đến một phòng không có người, chỉ có một mình Hàn Như Sơ, bà ta ăn mặc lộng lẫy, trước mặt cái ghế lô là một màn hình lớn, anh chỉ cần liếc mắt một cái, liền nhận ra những người bên trong màn hình là Hứa Gia Mộc, Kiều An Hảo, Kiều An Hạ, Triệu Mạnh, còn có một ít bạn bè anh có biết qua.

Quản gia chờ anh đi vào sau đó liền đóng cửa.

Nhìn thấy trong phòng chỉ có hai người anh cùng Hàn Như Sơ, anh cũng không có mở miệng chào hỏi Hàn Như Sơ, Hàn Như Sơ cũng không để ý, tao nhã kiêu ngạo cười cười, nhìn cũng không nhìn anh một cái, trực tiếp ném ra một câu: “Cậu thích Kiều Kiều đi.”

Câu nói của bà ta như một lời khẳng định, ngay cả một chút nghi ngờ cũng không có.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 298

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (8)

Lục Căn Niên không lên tiếng.

Hàn Như Sơ cũng không hứng thú nghe anh nói, đưa mắt nhìn màn hình lớn trước mặt, rất ung dung tiếp tục mở miệng, nhưng mỗi một câu nói, đều sắc nhọn như dao.

"Chẳng qua tôi khuyên cậu nên từ bỏ đi, có thể cậu không biết, chứ nhà họ Hứa và nhà họ Kiều đã sớm có hôn ước từ trước."

"Nói vậy có thể cậu chưa rõ, tôi sẽ nói đơn giản chút. Gia Mộc và Kiều Kiều có hôn ước, nói cách khác, Kiều Kiều là hôn thê của Gia Mộc, tương lai sẽ gả cho Gia Mộc, hơn nữa tôi nghĩ có chuyện cậu cũng không rõ, đó là bây giờ Kiều Kiều và Gia Mộc yêu nhau."

"Vả lại, cậu là một đứa con riêng, làm sao có thể yêu Kiều Kiều?"

"Cậu đừng quên, Kiều Kiều là con gái nhà họ Kiều, dù cha mẹ của con bé qua đời, bây giờ chỉ là một cô nhi, cũng không thay đổi được chuyện nó là thiên kim danh môn, nó có tài sản và cổ phần Kiều thị, cả đời này cậu cũng không kiếm được!"

"Mà Gia Mộc chúng tôi lại khác, người nổi nghiệp tương lai của nhà họ Hứa, với Kiều Kiều là trai tài gái sắc, ông trời tác hợp."

Lúc Hàn Như Sơ nói đến đây, Lục Căn Niên thấy màn hình lớn trước mặt, cảnh Kiều An Hảo đang song ca cùng Hứa Gia Mộc bản tình ca "Tình yêu Hiroshima". Màn ảnh lớn không tiếng động, anh không nghe được tiếng bọn họ hát, nhưng thấy hai người bọn họ sóng vai đứng chung một chỗ, như lời Hàn Như Sơ nói, một cặp trai tài gái sắc được ông trời tác hợp.

"Tôi nay tôi tìm cậu, nói cho cậu nhiều như vậy, là để cho cậu biết, không nên mơ mộng hão huyền với Kiều Kiều!"

"Tôi nghĩ mẹ cậu cũng nói với cậu, làm người phải biết ân nghĩa, cậu đừng quên, cậu còn sống được đến bây giờ, là con trai Gia Mộc của tôi hiến tủy, cứu mạng cậu. Nếu không có con trai tôi, cậu đã sớm chết rồi!"

"Chẳng lẽ, cậu trả ơn cho ân nhân cứu mạng mình, chính là đoạt người nó yêu sao?"

Hàn Như Sơ nói liên tục một hơi, có vẻ đã hết ý, trực tiếp xoay người, ra khỏi phòng giám sát. Lúc tới cửa, bà ta sực nhớ tới điều gì, dừng bước, chậm rãi quay đầu, nhìn ánh mắt của anh, mang theo vẻ chán ghét và khinh bỉ: "Những năm nay Gia Mộc đối với cậu như thế nào, trong lòng cậu biết rõ, hi vọng cậu không nối gót như mẹ cậu trở thành kẻ thứ ba!"

Lời Hàn Như Sơ vừa dứt, xoay người tránh ra, chỉ để lại tiếng giày cao gót lạnh lạnh càng lúc càng xa.

Lục Căn Niên không nhớ anh đã rời khỏi buổi tiệc liên hoan như thế nào, đến khi tỉnh táo thì người đã đứng dưới cơn mưa to như một kẻ ngốc, trong tay còn đang nắm bó hoa bị vứt bỏ và tấm thiệp bị xé đôi. Sau đó anh đã nhìn thấy Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc đi ra, dường như Kiều An Hảo uống rượu say, Hứa Gia Mộc công cô trên lưng.

Anh đứng ở rất xa dưới mưa, nhìn bóng lưng của bọn họ, nghĩ lại, tại sao Kiều An Hảo lại thi vào lớp một, tại sao Kiều An Hảo vốn muốn đi Hàng Châu lại ở lại Bắc Kinh, thì ra là, cô cũng vì Hứa Gia Mộc.

Đêm đó anh đứng dầm mưa thật lâu, đầu óc trống rỗng, ngày hôm sau phát sốt, tự nhốt mình trong biệt thự Nghi Sơn, hôn mê suốt bảy ngày bảy đêm mới tỉnh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 299

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (9)

Đêm đó anh đứng dầm mưa thật lâu, đầu óc trống rỗng, ngày hôm sau thì sốt cao, tự nhốt mình trong biệt thự Nghi Sơn, hôn mê bảy ngày bảy đêm mới tỉnh.

Di động có rất nhiều cuộc gọi nhỡ, hầu hết đều là bên truyền thông, trong đó có một tin nhắn chúc mừng của Kiều An Hảo, xin chúc mừng anh đã nhận được giải thưởng cúp vàng cho Liên hoan Phim xuất sắc nhất Nam II.

Anh nhìn tin nhắn, theo phản xạ muốn trả lời, nhưng vừa đánh chữ "cảm ơn" thì hoạt cảnh đêm sinh nhật của cô ủa về. Ngón tay khựng lại, đấu tranh tư tưởng hồi lâu, anh đành xóa đi dòng chữ, rồi đặt điện thoại xuống, đứng dậy đi đến bên cửa sổ sát đất, nhìn thành phố dưới ánh mặt trời rực rỡ nhưng nội tâm anh lại mịt mù âm u.

Thật ra, so với những lời mắng nhiếc của Hàn Như Sơ, thì hành động vứt bỏ hoa tươi và chiếc bánh ga-tô mà anh đã cày công chuẩn bị có sức tổn thương nặng hơn.

Cho tới nay, anh chỉ luôn nỗ lực để bản thân trở nên tốt hơn, đạt đủ điều kiện có thể yêu cô, nhưng tuyệt nhiên không nghĩ tới trường hợp cô không hề yêu mình.

Sau ba lần Kiều An Hảo đến Hàng Châu cũng hẹn anh đi ăn, nếu là trước kia thì những tin nhắn hẹn của cô như tin vui từ đâu bất thành linh rơi vào anh, nhưng lúc bấy giờ lại là nỗi đau dày vò tâm can.

Mỗi tình đơn phương thời trẻ đầy nhiệt huyết bị bóp chết như thế. Anh tự nói với mình rằng hãy quên nó đi, nhưng càng muốn quên thì lại càng không nhớ. Thậm chí có một lần sau khi quay phim xong, trên đường trở về khách sạn nghỉ ngơi, vô tình thấy một cô gái ăn mặc giống hệt Kiều An Hảo, anh đứng lặng nhìn hồi lâu, mãi đến khi trợ lý liên tục gọi nhiều lần anh mới hoàn hồn, sau đó tinh thần trở nên sa sút.

Hai tháng sau khi tốt nghiệp đại học, anh đi công tác ở Bắc Kinh, thế nhưng không hẹn mà gặp Hứa Gia Mộc.

Có thời gian rồi, anh và Hứa Gia Mộc đứng hút thuốc trên ban công, nhớ tới lời Hàn Như Sơ nói, anh bèn vờ lơ đãng hỏi: "Nghe nói hai nhà Hứa - Kiều sắp kết thành thông gia."

Nghe đến kết hôn, Hứa Gia Mộc nhăn mày, rít mạnh một hơi thuốc, rồi "ừ" nhẹ.

Ngón tay kẹp điếu thuốc khẽ run, rồi rít sâu hơn Hứa Gia Mộc, lúc sau lại hỏi: "Đại Kiều hay tiểu Kiều?"

Đối với Hứa Gia Mộc, anh luôn biết hôn nhân của mình là một cuộc giao dịch không dính líu tình yêu, chỉ cần có thể mang lại lợi ích cho nhà họ Hứa, cưới ai đều không quan trọng... Khi Hứa Gia Mộc biết chuyện kết thông gia giữa hai nhà Kiều - Hứa, nhưng vẫn chưa biết ai là người sẽ kết hôn với mình, thời điểm đó Hứa Gia Mộc cũng không biết chuyện Lục Căn Niên để ý Kiều An Hảo, nếu không, anh khẳng định sẽ không hời hợt trả lời qua loa cho có. Anh chỉ nghĩ rằng Lục Căn Niên vu vợ muốn hỏi thăm, bèn đáp: "Đương nhiên là Kiều Kiều rồi."

Một câu trả lời rất đơn giản và rất bình thường, nhưng như một lời nguyện hóa mối tình của anh trở nên vô vọng.

Thật ra khi nghe đáp án đó, biểu cảm trên mặt anh cứng đờ, có thể là do không đủ ánh sáng nên Hứa Gia Mộc không phát hiện ra điều gì bất thường, còn vỗ nhẹ bả vai anh, giải thích buổi tối anh làm chủ, yêu cầu bạn bè lâu ngày không gặp phải làm một chầu ra trò.

Anh không biết Hứa Gia Mộc nói gì, chỉ cứng ngắc gật đầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

Quyển 4

- [Chương 300: Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai \(10\)](#)
[Chương 301: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(1\)](#)
[Chương 302: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(2\)](#)
[Chương 303: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(3\)](#)
[Chương 304: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \[4\]](#)
[Chương 305: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(5\)](#)
[Chương 306: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(6\)](#)
[Chương 307: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng](#)
[Chương 308: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(8\)](#)
[Chương 309: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(9\)](#)
[Chương 310: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \[10\]](#)
[Chương 311: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(11\)](#)
[Chương 312: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(12\)](#)
[Chương 313: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \[13\]](#)
[Chương 314: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(14\)](#)
[Chương 315: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(15\)](#)
[Chương 316: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(16\)](#)
[Chương 317: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \[17\]](#)
[Chương 318: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \[18\]](#)
[Chương 319: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(19\)](#)
[Chương 320: Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng \(20\)](#)
[Chương 321: Hai Tiếng "Xin Lỗi. " \(1\)](#)
[Chương 322: Hai Tiếng "Thực Xin Lỗi" \[2\]](#)
[Chương 323: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(3\)](#)
[Chương 324: Hai Tiếng "Xin Lỗi. " \(4\)](#)
[Chương 325: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \[5\]](#)
[Chương 326: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(6\)](#)
[Chương 327: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(7\)](#)
[Chương 328: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(8\)](#)
[Chương 329: Hai Tiếng Xin Lỗi \(9\)](#)
[Chương 330: Hai Tiếng "Xin Lỗi. " \(10\)](#)
[Chương 331: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(11\)](#)
[Chương 332: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(12\)](#)
[Chương 333: Hai Tiếng "Xin Lỗi" \(13\)](#)
[Chương 334: Hai Tiếng Xin Lỗi \(14\)](#)
[Chương 335: Hai Tiếng "Xin Lỗi. " \(15\)](#)

Chương 336: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (16).
Chương 337: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (17).
Chương 338: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (18).
Chương 339: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (19).
Chương 340: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (20).
Chương 341: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (21).
Chương 342: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (2).
Chương 343: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (23).
Chương 344: Hai Tiếng “Xin Lỗi” (24).
Chương 345: Hai Câu “Yêu”
Chương 346: Hai Câu “Yêu” (2).
Chương 347: Hai Câu “Yêu” (3).
Chương 348: Hai Câu “Yêu” (4).
Chương 349: Hai Câu “Yêu”
Chương 350: Hai Câu Nói “Yêu” (6).
Chương 351: Hai Câu “Yêu” (7).
Chương 352: Hai Câu “Yêu” (8).
Chương 353: Hai Câu “Yêu” (9).
Chương 354: Hai Câu “Yêu” (10).
Chương 355: Hai Câu “Yêu” (11).
Chương 356: Hai Câu “Yêu”
Chương 357: Hai Câu “Yêu” (13).
Chương 358: Hai Câu Nói “Yêu” (14).
Chương 359: Hai Câu “Yêu” (15).
Chương 360: Hai Câu “Yêu” (16).
Chương 361: Hứa Gia Mộc Tình Lại (1).
Chương 362: Hứa Gia Mộc Tình Lại (2).
Chương 363: Hứa Gia Mộc Tình [3]
Chương 364: Hứa Gia Mộc Tình (4).
Chương 365: Hứa Gia Mộc Tình (5).
Chương 366: Hứa Gia Mộc Tình (6).
Chương 367: Hứa Gia Mộc Tình (7).
Chương 368: Hứa Gia Mộc Tình (8).
Chương 369: Hứa Gia Mộc Thức Tình (9).
Chương 370: Hứa Gia Mộc Đã Tình (10).
Chương 371: Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (1).
Chương 372: Nh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (2).
Chương 373: Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (3).
Chương 374: Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào (4).
Chương 375: Em Cảm Thấy Tôi Không Tốt Ở Đâu? (5).
Chương 376: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (6).
Chương 377: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (7).

Chương 378: Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (8)
Chương 379: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (9)
Chương 380: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (10)
Chương 381: Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (11)
Chương 382: Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (12)
Chương 383: Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (13)
Chương 384: Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt (14)
Chương 385: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (15)
Chương 386: Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (16)
Chương 387: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (17)
Chương 388: Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (18)
Chương 389: Anh Thấy Em Có Chỗ Nào Không Tốt? (19)
Chương 390: Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (20)
Chương 391: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (1)
Chương 392: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (2)
Chương 393: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu (3)
Chương 394: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (4)
Chương 395: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (5)
Chương 396: Tạm Biệt Tuổi Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu (6)
Chương 397: Tạm Biệt Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (7)
Chương 398: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (8)
Chương 399: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu (9)

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 300

Nhìn Cho Rõ Tôi Là Ai (10)

Ngày hôm sau lúc nhận được điện thoại của Hứa Gia Mộc, anh bối rối một lát, thần trí mới quay trở về.

Anh biết mình có thể sẽ gặp Kiều An Hảo, gặp nhau lại không dám đi gặp, trong lòng anh mâu thuẫn xoắn xuýt rất lâu, cuối cùng vẫn đi giống như ma xui quỷ khiến.

Thời gian ngắn ngủn hai tháng, gặp lại cô, anh có cảm giác dường như đã qua mấy đời.

Thật ra một đêm kia, anh và cô không có nói chuyện gì với nhau, cô an vị ở bên cạnh Hứa Gia Mộc, anh có cảm giác thế nào trèo cao, anh một mực uống rượu, uống đến sau cùng, thì mơ hồ say, người dựa trên ghế sofa, lúc mê man, mơ hồ cảm thấy cô xuất hiện ở bên cạnh mình.

Thật ra lúc anh uống say, thường xuyên xuất hiện ảo giác như vậy, nhưng một lần kia lại vô cùng chân thực, bởi vì anh mơ hồ ngửi thấy mùi hương nhàn nhạt đặc hữu trên người cô.

Mùi hương như vậy, để cho anh đã say rượu, càng thêm mê man, thậm chí anh còn nghe được cô nói với mình, giống như nói người trong lòng là ai gì đó, sau đó bản thân trả lời lại một câu gì, nói tóm lại một đồng lộn xộn, đợi đến khi tỉnh rượu thì người đã không có ở đây.

Có lẽ vào lúc đó, hai người hoàn toàn càng lúc càng xa, từ lúc ban đầu hai ba tháng có thể gặp mặt một lần, càng về sau phải hơn nửa năm, một năm, càng về sau nữa gần như không có cơ hội chạm mặt...

Về sau, Hứa Gia Mộc tai nạn xe cộ, để cho anh với cô một lần nữa gặp nhau, thật ra anh còn chưa nghĩ ra mình nên lấy tâm tình như thế nào để đối mặt với cô, thì cô ở trong đêm tân hôn trực tiếp mở miệng làm rõ với anh, cô sẽ không can thiệp cuộc sống của anh, cũng sẽ không ảnh hưởng đến anh, lại càng không làm cho bất kỳ kẻ nào biết quan hệ của anh với cô.

Vạch rõ ranh giới như thế, anh không phản bác được, cuối cùng chỉ có thể dùng một câu "Cô tốt nhất nhớ kỹ lời nói của cô" để vớt vát.

Thật ra lúc đó, anh đã bắt đầu rất không đạo đức, anh biết mình chẳng qua là một vật thay thế, nhưng hết lần này đến lần khác để cho cô ở trong biệt thự của mình, thậm chí còn vứt bỏ tất cả giường trong các phòng ở biệt thự ra ngoài, nhưng anh lại thủy chung không đụng chạm vào cô.

Đoạn thời gian đó, anh vẫn không ngừng lừa mình dối người, nói với bản thân, anh không thích cô, bởi vì chỉ có như vậy, anh mới có thể giả bộ làm như chuyện gì cũng không có ngẫu nhiên sẽ trở về biệt thự của mình một chuyến, cùng cô gần gũi nằm trên một chiếc giường, đơn giản chỉ vì diễn kịch mà diễn kịch.

Anh vẫn cho là, anh với cô cứ như vậy, đợi đến khi Hứa Gia Mộc tỉnh lại, anh sẽ công thành lui thân.

Nhưng vào một đêm, cô vậy mà chủ động quyến rũ anh... Một đêm kia anh tưởng rằng mình là một giấc mộng xuân, phải biết rằng trước kia, mỗi lần cô nhích lại gần mình, anh đều có phản ứng mãnh liệt, thậm chí có một lần, anh ném cô xuống giường.

Ngày hôm sau tỉnh lại, anh mới biết được, không phải mơ, mà là chân thật.

Trong nháy mắt đó trong ngực anh loé lên vô số cảm xúc, sau đó người liền vọt vào toilet, chất vấn cô.

Thật ra khi đó, lúc anh biết cô là lần đầu tiên, đáy lòng hiện lên một tia chờ mong, nhưng cuối cùng đổi lấy một câu cô muốn vai diễn 《 Địa lão thiên hoàng 》 .

Thật ra lúc anh biết cô bước vào giới diễn viên nghệ sĩ, thì từ trong miệng Kiều An Hạ tìm hiểu, cô chỉ đơn thuần chơi đùa mà thôi.

Cô muốn làm nữ chính, có thể tìm nhà họ Hứa cùng nhà họ Kiều đầu tư, không đáng lấy lần đầu tiên trân quý của một cô gái, để đổi lấy một vai phụ, cái giá quả thật có chút lớn.

Mặc kệ lúc ban đầu cô bởi vì nguyên nhân gì lên giường với anh, nhưng trong lòng anh rõ ràng, khẳng định chắc chắn không phải vì yêu anh.

Lục Căn Niên biết rõ Kiều An Hảo yêu Hứa Gia Mộc, nhưng không có tức giận?

Thậm chí, còn đón nhận món quà của Kiều An Hảo tặng, cũng mang quà tặng kia ở trên người.

Lục Căn Niên là có ý gì? Biết rõ Kiều An Hảo cùng Hứa Gia Mộc là thật tâm yêu nhau, lại như cũ không chịu hết hy vọng?

Về mặt Kiều An Hạ trở nên nghiêm túc: "Anh đã nghe nội dung trong máy ghi âm kia, anh nên biết, Kiều Kiều với Gia Mộc là thật tâm yêu nhau.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 301

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (1)

Cho dù lúc trước rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà leo lên giường của anh, nhưng trong lòng anh hiểu rõ, chắc chắn không phải vì thích anh.

Có lẽ đêm đó uống nhiều cô coi anh là thể thân của Hứa Gia Mộc, cũng có lẽ là do say rượu sau đó loạn tính làm vậy. Dù sao chuyện cũng đã xảy ra, bát nước đổ rồi khó hốt lại được, ngày hôm sau khi tỉnh dậy, có lẽ cô sẽ lấy cớ qua loa đại khái nào đó nói với anh.

Thật ra trong lòng anh hiểu rõ, giao dịch này chắc chắn không phải là chủ ý của cô, nhưng mà anh tự thôi miên bản thân cho đó là thật, truyện chỉ post diendannlequydon. com, cứ mãi làm giao dịch với cô không dứt. Sau đó lại an ủi bản thân, không phải anh phản bội em trai Hứa Gia Mộc của mình, mà là Kiều An Hảo người phụ nữ này quyến rũ anh trước.

Suy nghĩ của anh thật sự không trong sáng, rất xấu xa, nhưng anh không có cách nào khác, anh chỉ có thể dựa vào nhược điểm đó, một lần lại một lần phát sinh chút chuyện gì đó với cô.

Sau này, khi quan hệ của anh và Kiều An Hảo bắt đầu có chiều hướng tốt, anh dè dặt cẩn thận giữ gìn, sau nữa, anh đã cho rằng bản thân mình và Kiều An Hảo cứ như vậy phát triển thuận theo tự nhiên, bọn họ đã yêu nhau rồi.

Nhưng khi máy ghi âm của Kiều An Hạ tới trên tay anh, trong tiệc sinh nhật vẻ mặt cô nhìn chăm chú vào bản thân đang đóng vai “Hứa Gia Mộc” vẻ mặt đó....

Thì ra, lại là do anh mơ mộng hảo huyền.

Rốt cuộc anh như thế này, biết rõ rành rành là bản thân anh suy nghĩ viễn vông, nhưng vẫn không khống chế được mơ ước xa vời.

.....

Lục Căn Niên nghĩ tới đây, sâu trong ngực trái rõ ràng cảm giác được, một đợt lại một đợt đau nhói. Anh không nhịn được giơ tay lên, nhẹ nhàng vỗ ngực, sau đó dụi tắt diều thuốc trong tay đã sắp cháy đến đầu ngón tay. Dừng lại đứng trước cửa sổ một lát, rồi mới bước đi tiếp, trở về trước bàn làm việc, kéo ngăn kéo đầu tiên, từ bên trong lấy ra tờ giấy đã bị xé làm hai, ghép lại với nhau, là một tấm thiệp mạ vàng nhỏ nhắn, phía trên mặt chữ viết đã ố vàng, giống như bị nước đổ vào, chữ viết đã hơi mờ mờ, nhưng vẫn có thể nhận ra chữ lúc đầu: “Chúc mừng Căn Niên, An Hảo.”

Má Trần không có ở đây, cả ngôi biệt thự tối đen như mực, ngay cả đèn trước cửa cũng không bật lên.

Kiều An Hảo bật đèn, nhìn thoáng qua phòng khách lầu một trống rỗng, sau đó nặng nề lê người lên lầu hai, đẩy cửa phòng ngủ. Cô liếc mắt một cái nhìn lên vách tường trước mặt, đầy bong bóng đủ mọi màu sắc, xếp chồng lên thành chữ sinh nhật vui vẻ, nhất thời cơ thể cứng ngắc đứng ở cửa.

Cho tới bây giờ, cô còn nhớ được rõ ràng, bản thân hết lòng bận rộn cả một buổi chiều trang trí phòng, thậm chí trong đầu còn không ngừng tưởng tượng khi Lục Căn Niên nhìn thấy tình cảnh này, rốt cuộc sẽ có vẻ mặt ra sao.

Mặc dù là cô mang lại kinh ngạc vui mừng cho anh, nhưng lúc đó cô còn vui vẻ hưng phấn hơn là bản thân mình đạt được chuyện kinh hỉ.

Kiều An Hảo ngơ ngác đứng trước cửa hồi lâu, mới đi vào phòng ngủ, cô quan sát một vòng xung quanh bốn phía tường dán đầy bong bóng của phòng ngủ. Cuối cùng tầm mắt dừng lại mấy chữ bản thân bày các ngọn nến tạo thành trên ban công, sau đó cả người như mất đi toàn bộ sức lực, từ từ ngồi chồm hổm xuống, tiếp theo ôm lấy đầu gối, chôn đầu vào đó.

Cô ngu ngốc cũng biết, khi trên xe rõ ràng anh tức giận trút vào cô.

Nhưng cô nghĩ như thế nào cũng không biết được, rốt cuộc mình trêu chọc anh chỗ nào, khiến cho anh tức giận như vậy.

Kiều An An càng nghĩ, càng cảm thấy tủi thân, sau đó, bờ vai cô bắt đầu run khe khẽ, tiếng nước nở như có như không bay ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 302

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (2)

Qua rất lâu, Kiều An Hảo ngẩng đầu lên từ trên đầu gối, nước mắt trên mặt đã cạn, hốc mắt hồng hồng, bởi vì ngồi chồm hồm có lúc lâu, lúc cô đứng lên, chân tê rần, người liền ngã nhào trên sàn nhà.

Kiều An Hảo căn căn môi, bò lên từ trên mặt đất, nhìn thoáng qua đồng hồ trên vách tường, đã là mười hai giờ mười một phút, sinh nhật của anh đã qua rồi.

Kiều An Hảo đứng ngẩn ngơ một hồi, môi rũ mắt xuống, ra khỏi phòng ngủ.

Biệt thự trống không, chỉ có tiếng bước chân của một mình cô, từ trong đáy lòng của Kiều An Hảo có một chút cô đơn không nói nên lời.

Cô đi tới phòng chứa đồ, lấy ra một cái hộp giấy, lại trở về phòng ngủ, sau đó quỳ trên mặt đất, nhặt từng ngọn nến lên, cất vào trong hộp, lại ôm xuống lầu, cất vào phòng chứa đồ.

Lúc trở về phòng ngủ, Kiều An Hảo cầm trong tay một thanh sắt bén nhọn, hướng về phía bong bóng trên vách tường, lần lượt đâm lên, bong bóng nổ tung, một tiếng rồi lại một tiếng vang lên bên tai cô, cô tựa hồ một chút cũng không kinh sợ, vẻ mặt nhìn vô cùng an tĩnh, ngón tay còn không ngừng liên tục kéo da bong bóng từ trên vách tường xuống, nhét vào trong túi rác.

Dọn dẹp phòng ngủ xong, Kiều An Hảo tiện thể mang túi rác xuống lầu, lúc chuẩn bị mở cửa ném xuống, liền nghĩ tới bánh ngọt được cô làm lạnh trong tủ, sau đó tạm dừng một giây, liền đi về phía nhà ăn, mở tủ lạnh ra, bưng bánh ngọt ra, hai tay khế nắm thành một quả đấm, một giây sau liền đem bánh ngọt bỏ vào trong túi rác, trực tiếp mang ra khỏi phòng, ném ra thùng rác bên ngoài khu tập thể.

Đợi đến khi Kiều An Hảo xử lí xong toàn bộ, đã là rạng sáng một giờ, cô tháo trang sức tắm rửa, sau đó liền bò lên giường.

Không biết có phải nguyên nhân vì thời gian này mỗi đêm đều có Lục Căn Niên trở về hay không, cô cảm thấy bên người như thiếu đi cái gì đó, lẩn qua lộn lại, làm thế nào cũng không ngủ được, lúc sau không dễ dàng gì mới ngủ được, kết quả một lúc không lâu sau, đột nhiên tỉnh lại, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, sắc trời đã hơi sáng, bên kia giường trống không, hiển nhiên Lục Căn Niên cũng chưa trở về.

Kiều An Hảo ôm lấy chăn ngồi trên giường một hồi, nghe âm thanh mở khóa truyền đến từ dưới lầu, Kiều An Hảo theo bản năng xốc chăn lên chạy xuống giường, chân không chạy từ phòng ngủ, mới vừa bước đến chỗ cầu thang, lại nhìn thấy bóng dáng má Trần mang theo bao lớn bao nhỏ đi về phòng bếp.

Đáy lòng Kiều An Hảo nổi lên một cơn mất mát, đứng tại chỗ một hồi, xoay người trở về phòng ngủ, cô không có nửa điểm bối rối, nghĩ đến hôm nay phải đến đoàn làm phim, vì thế lại gọi điện cho Triệu Manh, gọi cô lái xe qua đón mình sớm một chút-

Lục Căn Niên một đêm không ngủ, mãi cho đến bảy giờ sáng, nghe thấy tiếng động truyền vào từ bên ngoài phòng làm việc, mới hoàn hồn từ trên ghế làm việc, sau đó đi vào phòng ngủ ở phía sau, tắm rửa, thay quần áo sạch sẽ.

Lúc chín giờ, mở một cuộc họp sớm, khi kết thúc, bất quá chỉ mới mười giờ.

Hôm nay phải đi đến đoàn làm phim 《khuyên thành thời gian》, tối qua xe để lại cho Cố Khuynh Thành, xe khác lại không ở biệt thự Nghi Sơn, vẫn là ở Cẩm Tú Viên, cho nên vừa tan họp, Lục Cần Niên trực tiếp bảo trợ lý gọi một chiếc xe chuyên dụng, đưa bọn họ đến Cẩm Tú viên.

-

Tuy Kiều An Hảo đã bảo Triệu Manh đến sớm một chút để đưa cô đến đoàn làm phim, nhưng lúc Triệu Manh đến, đã không còn sớm, gần mười một giờ giữa trưa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 303

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (3)

Triệu Manh không lái xe vào, mà đứng ở ngoài cửa biệt thự.

Kiều An Hảo chào má Trần, mang theo túi đi ra ngoài, lúc này Triệu Manh đã quay đầu xe, đứng bên đường đối diện.

Lúc Kiều An Hảo chuẩn bị qua đường, một chiếc xe Mercedes đứng trước cửa chính biệt thự, cô vội vàng dừng bước lại, vừa chuẩn bị vòng qua xe, lại nhìn thấy cửa xe Mercedes bị đẩy ra, trợ lý của Lục Căn Niên bước xuống từ ghế lái phụ, sau đó đi về sau hai bước, mở cửa xe phía sau.

Lục Căn Niên xuống xe, đi về phía trước hai bước, sau đó mới thấy Kiều An Hảo ở cửa sân, bước chân lập tức dừng lại.

Trong lúc đó hai người cách nhau một khoảng ước chừng một thước, người nào cũng không mở miệng nói chuyện trước với người đối diện.

Trợ lý cũng không chú ý đến tình huống phía sau, cúi người, sau khi ghi vào sổ của tài xế xe chuyên dụng, mới xoay người, nhìn đến Lục Căn Niên đứng tại chỗ không cử động, không nhìn được nghi ngờ gọi một tiếng: "Ngài Lục?"

Sau đó đi về phía trước hai bước, nhìn đến Kiều An Hảo đứng trước mặt Lục Căn Niên, nhất thời lễ phép kính cẩn cúi chào một tiếng: "Chào cô Kiều."

Kiều An Hảo hoàn hồn, gạt đầu một cái về phía trợ lý, không nhìn lại Lục Căn Niên, chỉ là dùng sức nắm chặt túi xách trong tay, sau đó dịch sang hướng bên cạnh hai bước, vòng qua Lục Căn Niên, đi về phía đường đối diện.

Kiều An Hảo có chút vội vàng, căn bản không chú ý đến xe chuyên dụng Lục Căn Niên dùng đã khởi động, suýt nữa đâm vào, may mà Lục Căn Niên phản ứng đúng lúc, đột nhiên kéo cánh tay Kiều An Hảo, cứng rắn kéo cô về phía sau hai bước, sau đó xe băng qua trước mặt cô, chậm rãi lái đi.

Trợ lý bị hoảng sợ, nhìn sắc mặt Kiều An Hảo có chút tái nhợt hỏi: "Cô Kiều, cô không có việc gì chứ?"

Kiều An Hảo miễn cưỡng ổn định tinh thần, lắc lắc đầu với trợ lý, sau đó mới để ý đến cánh tay của mình vẫn còn bị Lục Căn Niên nắm, trong lòng bàn tay của anh khô ráo ấm áp.

Thân thể Kiều An Hảo cứng nhắc một chút, ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Lục Căn Niên một chút, người đàn ông cúi thấp đầu, con người tối đen thâm thúy nhìn cô chăm chăm, cô theo bản năng cup mắt xuống, do dự một chút, lại giẫy tay mình ra khỏi tay Lục Căn Niên, sau đó không nói tiếng nào cúi thấp đầu, đi về phía đường đối diện.

Bàn tay Lục Căn Niên cứng ngắc dừng lại giữa không trung, vẫn duy trì tư thế như đang nắm vật gì đó, tầm mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm bóng dáng Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo mở cửa xe, Triệu Manh đang gọi điện thoại bên trong quay đầu, tặng phía bên kia một nụ hôn, liền cúp điện thoại, sau đó liền khởi động xe, đạp chân ga, rời đi.

Xe ngoặt ở một chỗ phía trước, hoàn toàn còn không nhìn thấy, Lục Căn Niên còn đứng ngẩn người tại chỗ.

Trợ lý theo Lục Cẩn Niên nhiều năm, nhạy bén người được không khí không thích hợp, thức thối rời xa Lục Cẩn Niên vài bước, giả câm giả điếc trầm mặc.

Qua rất lâu sau, ánh mắt đẹp dễ nheo nhĩ của Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng chớp chớp, thu lại tầm mắt từ phương xa, sau đó buông cánh tay xuống, sắc mặt vô cùng bình tĩnh quay đầu, không một tiếng động bước đi, đi về phía trong biệt thự.

Trợ lý chờ Lục Cẩn Niên đi trước một khoảng cách, mới bước đi, theo nhiều năm kinh nghiệm của anh ta, dù lúc này Lục Cẩn Niên nhìn rất im lặng bình tĩnh, nhưng lại là lúc tâm tình anh tệ nhất.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 304

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng [4]

Trợ lý cũng không có đi theo Lục Cẩn Niên vào nhà, chỉ cầm cái chìa khóa xe, mở cửa xe, ngồi vào trước chỗ điều khiển chờ.

Thím Trần vừa mới tiễn Kiều An Hảo, đang chuẩn bị ngồi xuống ăn cơm, kết quả lại nghe thấy cửa bị người đẩy ra, tưởng Kiều An Hảo quên lấy thứ gì, nên mới trở lại, vì thế vội vàng buông chén xuống, đi ra: “Rất...”

Thím Trần vừa mới kêu một chữ, lại nhìn thấy Lục Cẩn Niên đứng ở trước cửa đối giày, vì thế vội vàng sửa miệng, giọng nói cũng không tùy ý như vừa rồi: “Ông Lục, ngài đã trở lại.”

Lục Cẩn Niên không nhìn thím Trần, cũng không nói chuyện, thậm chí ngay cả đầu cũng lười gật.

Thím Trần sớm đã quen tính tình lạnh lùng như vậy của Lục Cẩn Niên, tiếp tục cười hỏi: “Ông Lục đã ăn cơm trưa chưa? Có muốn ăn một chút gì không?”

Nhìn thấy Lục Cẩn Niên vẫn như cũ không có gì phản ứng gì, vì thế vẻ mặt cũng có chút xấu hổ, cuối cùng nói một câu: “Bà chủ vừa mới ra cửa.”

“Tôi biết.” Thật ra khi Lục Cẩn Niên nghe được những lời này, liền mở miệng đáp lại ba chữ.

Thím Trần nhìn Lục Cẩn Niên nói chuyện, nhất thời lại nói nhiều hơn: “Ông Lục, tối hôm qua sinh nhật ngài nhất định rất vui vẻ đi?”

Nhắc đến tối hôm qua, sắc mặt Lục Cẩn Niên nháy mắt liên u ám, đáy mắt anh thoáng hiện lên một tia tàn bạo, đi nhanh về phía cầu thang.

Thím Trần cũng không đi chú ý tới vẻ mặt của Lục Cẩn Niên, tiếp tục tự mình đứng ở nơi đó lải nhải lẩm bẩm nói: “Phải biết rằng bà chủ muốn cho ngài một ngọc nhiên lớn, chuẩn bị cũng mất gần một buổi chiều đó.”

Ngọc nhiên, cái gì ngọc nhiên?

Lục Cẩn Niên giống như bị người điểm huyết nói, cả người đột nhiên liền đứng ở trên cầu thang.

“Bà chủ còn tự mình mua rất nhiều công cụ làm bánh ngọt, làm cho ngài một cái bánh ngọt, bà chủ nói, đó là lần đầu tiên cô làm bánh ngọt, còn làm không tốt lắm, kết quả tôi thấy bà chủ vẫn là rất có thiên phú, làm một lần liền làm thành công.”

“Cô ấy còn thối trang trí rất nhiều bong bóng ở khắp phòng, còn dùng những ngọn nến nhỏ xếp thành chữ ở trên ban công phòng ngủ...”

Thím Trần còn nói chưa xong, Lục Cẩn Niên liền cất bước lớn đi lên lầu, đẩy mạnh cửa phòng ngủ ra, lại phát hiện trong phòng ngủ vẫn như thường ngày, bức tường có họa tiết màu trắng, trên ban công vẫn như trước nay không hề thay đổi, cửa sổ mở ra, gió hạ thổi đến, rèm cửa sổ lay động, cành lá xanh biếc lay động, mang theo một mùi hương thơm ngát nhẹ nhàng, hoàn toàn không thấy cảnh tượng mà thím Trần vừa nói.

Lục Cẩn Niên chỉ ở trong phòng ngủ đứng không quá mười giây, liền xoay người lại đi xuống lầu, đi thẳng đến phòng bếp.

Thím Trần cũng lập tức đi theo tiến vào: “Ông Lục, phòng bếp không được sạch sẽ, ngài muốn làm cái gì, tôi làm giúp ngài.”

Lục Căn Niên căn bản không trả lời, chỉ nhìn về phía phòng bếp quét mắt một vòng, quả nhiên giống như lời thím Trần nói, anh thật sự thấy được một cái lò nướng mới tinh, sau đó anh liền kéo ra lần lượt tất cả ngăn kéo trong phòng bếp, cuối cùng ở bên trong một cái tủ chứa đồ, thấy được nguyên liệu làm bánh ngọt.

Lục Căn Niên cảm thấy cổ họng chính mình như là bị cái mạnh mẽ bóp chặt lại, có chút khó chịu, lại có chút kích động nói không nên lời.

Anh đóng thật mạnh ngăn tủ lại, sau đó bình tĩnh đi ra khỏi phòng.

Trợ lý nhìn thấy anh đi ra, lập tức xuống xe, mở cửa sau xe ra.

Kết quả Lục Căn Niên lại nhìn cũng không nhìn hẳn một cái trực tiếp đi ra khỏi biệt thự.

Trợ lý nghi hoặc nhìn theo phương hướng Lục Căn Niên rời đi, lại nhìn vẻ mặt khó hiểu của thím Trần, sau đó liền đuổi theo sau lưng Lục Căn Niên.

Kết quả vừa mới đi tới cửa, trợ lý liền nhìn thấy Lục Căn Niên đang tìm kiếm cái gì ở trong thùng rác trước cửa...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 305

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (5)

Trợ lý đi tới cửa, liền bắt gặp Lục Căn Niên đang lục lọi tìm kiếm trong thùng rác.

Mặc dù mỗi ngày luôn có người thường xuyên đi thu gom rác của Cẩm Tú Viên, nhưng do hiện tại là mùa hè oi bức, thùng rác vẫn thoang thoảng bốc mùi khó ngửi.

Anh trợ lý đứng hình chỉ một giây, rồi nhanh chóng chạy lên trước, bịt mũi hỏi: "Ông Lục, ở đây bẩn lắm. Ngài muốn tìm cái gì? Tôi kiếm người giúp ngài tìm..."

Lục Căn Niên như không hề nghe thấy trợ lý nói gì, vẫn im lặng chuyên tâm tìm kiếm trong thùng rác. Sau đó đáy mắt anh sáng lên, từ bên trong lôi ra một túi rác màu đen.

Trợ lý vội vàng lui về sau một bước, thấy Lục Căn Niên mở túi rác ra, rồi như người mất hồn, đứng bất động bên cạnh túi rác, mắt chỉ tập trung vào một điểm bên trong.

Bánh ga-tô đã nát bấy, kem bê bết toàn bộ túi rác, còn có mấy vỏ bong bóng bể, và cả mùi sữa đã bị ôi thiu bốc lên.

Lục Căn Niên chìm trong hoảng loạn, cảm giác như có một bàn tay bóp chặt tim anh, đau đớn truyền khắp cơ thể, ngón tay cầm túi rác cũng bắt đầu

phát run.

Trợ lý không biết Lục Căn Niên đang nhìn gì, chỉ thấy vẻ mặt của anh rất không ổn, đứng sang một bên không dám thở mạnh.

Lục Căn Niên vẫn duy trì tư thế đứng mở túi rác, một hồi thật lâu mới khẽ chớp mắt, sau đó tiếp tục nhìn chăm chăm đồng hồ điện trong túi rác kia, như thể đang mừng tượng ra hình dạng ban đầu của bánh. Chừng mười giây sau, anh lại chớp mắt, sau đó cầm túi rác chậm rãi thả lại vào thùng, rồi bỏ hết mọi người, quay vào trong sân.

Má Trần thấy Lục Căn Niên đi vào, lên tiếng gọi: “Ông Lục”. Lục Căn Niên bỏ ngoài tai, tiếp tục đi thẳng lên lầu, vào phòng ngủ, đóng cửa lại. Tựa cả người vào cánh cửa, anh hơi ngửa đầu, nhìn chùm đèn trên trần, biểu tình nặng trĩu lại mơ màng.

Hóa ra, má Trần nói thật... Tối qua cô ở nhà, chuẩn bị cho anh một sự bất ngờ.

Má Trần nói rằng, đây là chiếc bánh sinh nhật đầu tiên cô tự tay làm.

Chỉ cần hôm qua anh về nhà, những thứ đó đều là của anh, tại sao anh lại không về? Tại sao anh lại không trở về?

Nghĩ tới đây, sự chua xót hiện rõ nơi đáy mắt, yết hầu thở không thông, anh ôm lấy mặt, cuống họng phát ra tiếng nức nở mơ hồ, thầm mắng trong ghen ngào: “Lục Căn Niên, tại sao mày lại không về?”

-

Lúc Lục Căn Niên đi xuống lầu, đã khôi phục lại cao ngạo và lạnh nhạt lúc đầu, anh tắm rửa, thay một bộ quần áo sạch sẽ, không nói gì rồi lên xe rời đi.

Dọc đường đi, Lục Căn Niên vẫn duy trì tư thế lúc vừa mới lên xe, mắt nhắm chiu nhìn ngoài cửa sổ, như hơi ngấn người, hoặc như đang suy tư điều gì.

Bầu không khí trong xe ngột ngạt không thể tả.

Trợ lý không dám thở mạnh, chỉ nhìn chăm chăm về phía trước, nhanh chóng lái xe đến trường quay.

-

Kiều An Hảo không ăn cơm trưa ở Cẩm Tú Viên, cùng Triệu Manh đến chỗ đoàn làm phim, liền vào luôn khu nhà ăn.

Tối hôm qua ngủ không ngon, tâm tình cũng không tốt, cho nên tinh thần hơi kém, Kiều An Hảo cầm chén đĩa, chọn qua loa vài món rồi tìm một chỗ ngồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 306

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (6)

Kiều An Hảo đói bụng, nhưng lại không có cảm giác ngon miệng, động tác ăn cơm cực kỳ chậm chạp.

Triệu Manh bưng cái khay chứa hai chén trắng đầy ắp đồ ăn.

Triệu Manh ngồi xuống, đem một bát nhỏ đặt trước mặt Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, món thịt Đông Ba này, cho cậu khẩu phần đầy đó.”

Kiều An Hảo cảm ơn, rồi mở nắp chén. Mùi thịt ngào ngạt đánh vào mũi, chẳng những không gợi lên cảm giác thèm ăn, ngược lại còn khiến dạ dày có chút khó chịu.

Món giò heo kho của nhà hàng này do bậc thầy Hàng Châu đích thân ra tay, hương vị vào loại hạng nhất, được xem là món chủ chốt ở nơi đây. Bình thường Kiều An Hảo rất thích ăn, nhưng lần này không biết vì sao, chọn một miếng thịt nạc bỏ vào miệng, liền dâng lên cảm giác là lạ khó chịu, bèn thè ra, chuyển qua ăn rau xanh.

“Sao vậy?” Triệu Manh ngậm một họng, ồm ồm hỏi.

“Trong bụng rất không thoải mái.” Rõ ràng Kiều An Hảo không biết nhiều lắm, còn cảm thấy như dạ dày thắt lại, buông đũa trong tay xuống, nhìn Triệu Manh ở đối diện, nói: “Có thể do hôm qua uống hơi nhiều.”

Ăn cơm xong, lúc trở lại trong phòng, Kiều An Hảo uể oải nằm trên giường, thoáng chốc đã ngủ luôn.

Không biết có phải do tối hôm qua ngủ quá ít không, cô cảm giác được mình ngủ rất ngon, sau cùng còn bị Triệu Manh chụp hình.

Kiều An Hảo ngủ ngon nên còn chưa phục hồi lại ý thức, vẻ mặt đần độn mở to mắt mơ màng hỏi một câu: “Sao vậy?”

“Cái gì sao vậy? Buổi tối cậu còn có buổi chụp hình, nhanh đi ăn cơm chiều rồi đến phim trường thôi!” Triệu Manh nói xong, tiện đem tấm thảm trên người cô xốc lên.

Kiều An Hảo nghe nói như thế, theo bản năng nhìn ra ngoài cửa sổ, phát hiện trời đã đang hoàng hôn, sau đó cầm lấy điện thoại di động nhìn thoáng qua thời gian, vậy mà đã sắp sáu giờ tối, cả người tỉnh táo lại, vội vàng sốt ruột bò xuống giường, chỉ đơn giản đi toilet rửa mặt, tiện cùng Triệu Manh đến nhà ăn luôn.

Buổi tối cô vẫn không có khẩu vị, Kiều An Hảo chọn tới chọn lui, sau cùng chỉ chọn một phần ra trộn và một chén cháo trắng, nhưng cũng không xong.

Triệu Manh ăn hơn phân nửa đĩa cá tê cay, ở bên cạnh cô ăn với khí thế ngất trời.

Hương vị của món cá, không ngừng chui vào trong mũi của Kiều An Hảo, khiến cô cảm thấy cháo trắng của mình cũng đã nhiễm mùi cá, không hiểu sao trong bụng lại cồn cào, nghĩ chỉ muốn phun hết ra.

Trong phòng ăn có không ít người ở đây, Kiều An Hảo sợ chính mình nôn ra sẽ ảnh hưởng đến người khác, chọc người ta nghi ngờ, vì thế liền nhanh chóng buông đũa xuống, làm một tư thế tay với Triệu Manh, thần tốc chạy ra khỏi nhà ăn, vọt vào toilet, cảm giác muốn nôn không hiểu sao lại

dần biến mất, Kiều An Hảo đành phải rửa sạch tay, ngượng ngùng trở về nhà ăn, ai ngờ vừa đi tới cửa, ngửi thấy mùi vị trong nhà ăn, trong bụng lại thấy không thoải mái, nghĩ đến bản thân cũng không có hứng thú muốn ăn gì, vì thế gửi cho Triệu Mạnh một tin nhắn, trực tiếp ra ngồi nghỉ trên sofa ở bên ngoài.

-

Buổi tối đóng phim, cần lên sân khấu hơi nhiều, lúc Kiều An Hảo chạy tới phòng hóa trang, Tống Tương Tư và Trình Dạng đều đã ở đó.

Kiều An Hảo chỉ đơn giản chào hỏi với bọn họ một tiếng, sau đó ngồi trên ghế hóa trang của mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 307

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng

Phụ trách trang điểm cho Kiều An Hảo chính là một người phụ nữ chừng ba mươi tuổi, là một chuyên gia trang điểm có thâm niên, mặc một chiếc áo đầm màu hồng, trên người không biết sử dụng nhãn hiệu nước hoa nào, cách một khoảng đã bắt đầu ngửi thấy hương thơm nhàn nhạt cực kỳ mê người. Nhưng mà khi trang điểm cho Kiều An Hảo, vừa dựa sát vào, hương thơm này quá nồng nặc, khiến Kiều An Hảo bứt rứt thiếu kiên nhẫn, trong bụng lại bắt đầu hơi khó chịu.

Thời gian trang điểm hơi lâu, Kiều An Hảo cố gắng chịu đựng bụng không thoải mái, đến cuối cùng, cảm giác khó chịu càng lúc càng mãnh liệt, giống như trong bụng có gì đó bắt đầu cuộn lên.

Kiều An Hảo ra sức kiềm chế xúc động bản thân mình muốn nôn ra, rất vất vả mới chờ tới lượt trang điểm xong, lập tức vội vã cách xa chuyên gia trang điểm, khi đó qua lúc lâu sau, sự khó chịu ‘dời sông lấp biển’ trong bụng Kiều An Hảo mới từ từ yên ổn lại.

Kiều An Hảo thay quần áo xong, cùng Triệu Manh đi tới studio, đạo diễn đang ở đó truyền đạt nội dung chính với diễn viên quay tối nay, nhìn thấy Kiều An Hảo tới, lập tức vẫy vẫy tay với cô.

Lục Căn Niên đứng bên cạnh Tống Tương Tư, lập tức biết điều hơi nhích sang một bên, lộ ra khoảng trống, để lại cho Kiều An Hảo.

Bước chân của Kiều An Hảo hơi ngừng lại, chỉ nâng mắt nhìn thoáng qua quần áo của Lục Cẩn Niên, sau đó nhịp chân cứng ngắc đi tới, truyện chỉ post bên diendanlequydon. com, đứng bên cạnh Lục Cẩn Niên, ánh mắt thẳng tắp nhìn đạo diễn đang cảm xúc dâng trào truyền đạt nội dung chính của kịch bản, ánh mắt cũng không thèm quét qua người Lục Cẩn Niên lần nào.

Đạo diễn mặt mày hớn hởi nói gần 20 phút, mới dừng lại, ra hiệu diễn viên mỗi người ai vào vị trí người đó.

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên phải chụp chung với nhau, cho nên chỗ hai người muốn đi đều phải đi cùng nhau. Sau khi đạo diễn truyền đạt mệnh lệnh, Lục Cẩn Niên theo bản năng như về phía Kiều An Hảo, Kiều An Hảo mơ hồ cảm nhận được tầm mắt của Lục Cẩn Niên, nhưng bộ dạng giả vờ như hoàn toàn không biết, không nhìn sang anh, chỉ là bước chân đi có hơi gượng gạo, dẫn đầu đi trước.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm bóng dáng Kiều An Hảo tầm năm giây, mới bước kịp theo sau.

Kiều An Hảo nghe tiếng bước chân của Lục Cẩn Niên phía sau, bước đi có hơi cứng ngắc, mất rất nhiều hơi sức, mới khiến cho bản thân cố gắng duy trì sự bình tĩnh thong dong, từng bước từng bước đi về phía trước.

Đi tới nơi, Kiều An Hảo dừng lại, tiếp đó Lục Cẩn Niên cũng theo đứng bên cạnh cô.

Cánh tay Lục Cẩn Niên gần sát cánh tay Kiều An Hảo, chỉ cần hơi động đậy, là da thịt hai người có thể chạm vào nhau.

Hai người cũng không ai nói chuyện với ai, thậm chí ngay cả điều cơ bản nhất là trao đổi ánh mắt cũng không có. Thoạt nhìn như là người xa lạ không quen biết nhau, ngay cả bầu không khí xung quanh người cũng có chút trì trệ.

Cũng may không lâu sau, khẩu lệnh của đạo diễn vang lên, trong thoáng chốc mọi người vào vai diễn, bắt đầu quay phim.

Đêm nay quay, có bốn màn, mà Lục Căn Niên chỉ cần quay diễn hai màn đầu.

《 Khuynh thành thời gian 》 đã quay được một thời gian dài mọi người đều càng ngày càng thông thạo nhân vật của mình, trên cơ bản rất ít khi NG (No good), cho nên quay cảnh đầu, kết thúc rất thuận lợi.

Đạo diễn hài lòng hô “Tốt,” sau đó dặn dò nhân viên công tác mau đi sắp xếp để diễn cảnh thứ hai, chuyên gia trang điểm cũng lập tức đi tới nơi diễn viên mình phụ trách để trang điểm lại.

Chuyên gia trang điểm tới gần, làm Kiều An Hảo lại ngửi thấy mùi hương đó khiến cô không thoải mái, vì làm dịu bụng đang quặn quại, bắt buộc cô nghĩ tới những chuyện khác.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 308

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (8)

Chuyên gia trang điểm tới gần khiến cô lại ngửi thấy mùi hương đó làm cô không thoải mái, vì muốn làm đi sự khó chịu nên cô buộc phải nghĩ đến những chuyện khác, nhưng cuối cùng khi trang điểm mắt cho cô, lại đứng quá gần, mùi hương kia lại bay vào mũi, cô không thể chịu được nữa, đột nhiên nghiêng đầu nôn ra.

Vốn lúc tối Kiều An Hảo không ăn bao nhiêu, bây giờ đã tiêu hóa không còn gì cả, nôn ra cũng chỉ là một ít axit.

“Cô Kiều, bị sao vậy? Cơ thể không khỏe à?” Thợ hóa trang quan tâm hỏi một câu.

Kiều An Hảo nôn một chút, cảm thấy cơ thể dễ chịu hơn, sau đó Triệu Manh đưa chai nước suối cho cô để súc miệng, lúc này thợ hóa trang mới mở miệng nói: “Ngày hôm qua uống ít rượu, có lẽ dạ dày bị khó chịu.”

Thợ trang điểm dặm lại son trên môi Kiều An Hảo, bởi vì uống nước nên bị trôi một chút: “Vào mùa hè, vài đồ ăn dễ biến chất, không chú ý thì rất dễ bị đau bao tử, tốt nhất là nên uống thuốc.”

“Ừ.” Kiều An Hảo cười cười, không nói nữa.

Tổng Tương Tư đang trang điểm ở bên cạnh, nghe rất rõ cuộc nói chuyện giữa Kiều An Hảo cùng người thợ trang điểm, sau đó quay đầu nhìn

thoáng qua Lục Cẩn Niên, người đàn ông này vừa mới thấy cô ấy nôn mửa, chân mày đã gắt gao nhú lại.

Tổng Tương Tư đưa tay sờ môi, âm thầm nở nụ cười nhẹ, chờ hóa trang làm xong việc, thừa lúc chưa quay cảnh tiếp theo, đi giày cao gót tới bên cạnh Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên biết rõ có người đang ở bên cạnh mình, nhưng có chút phản ứng nào.

Tổng Tương Tư ung dung đi một vòng xung quanh anh, sau đó đứng bên cạnh anh, theo tầm mắt của Lục Cẩn Niên nhìn về phía Triệu Manh đang đùa giỡn cùng Kiều An Hảo.

Tổng Tương Tư giống như cố ý, im lặng không nói gì, mãi cho đến khi đạo diễn thông báo quay cảnh tiếp theo, cô mới đứng thẳng người, cúi đầu, nhìn móng tay của mình, chậm rãi mở miệng, nói một câu: “Kiều An Hảo giống như bị khó chịu dạ dày, nói là bởi vì ngày hôm qua uống rượu.” Sau đó liền bước đi, tới chỗ phim trường.

-

Bắt đầu quay cảnh thứ hai, Lục Cẩn Niên đứng ở trong đoàn để ý đến Kiều An Hảo đang trang điểm, phát hiện cô nôn mửa lần nữa, anh nhú mày, xoay người trở về phòng hóa trang.

Sau khi tẩy trang xong, trợ lý đã lái xe đến cửa phòng hóa trang, Lục Cẩn Niên mở cửa xe, ngồi xuống, trợ lý khởi động xe, đi ra khỏi khách sạn của đoàn phim, lúc đi tới ngã ba, Lục Cẩn Niên ngồi ở chỗ ngồi phía sau xe vẫn im lặng, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nói một câu: "Tìm một nhà thuốc lớn gần đây, đến đó một chuyến."

Trợ lý “Vâng” một tiếng, vừa kiểm tra dẫn đường, vừa hỏi một câu: "Ông Lục, ông có chỗ nào không thoải mái sao?"

Lục Cẩn Niên không lên tiếng, chỉ xoay đầu, nhìn về phía ngoài cửa xe.

Trợ lý không hỏi nữa, theo sự dặn dò của Lục Cẩn Niên, tìm được địa chỉ một nhà thuốc mở cửa suốt 24 giờ, định vị, rồi khởi động xe.

Nhưng hai mươi phút sau, xe đến trước cửa tiệm, trợ lý tắt máy: "Ông Lục, ông muốn mua thuốc gì? Tôi mua cho."

"Tôi đi mua." Lục Cẩn Niên nhàn nhạt nói ba chữ, rồi đẩy cửa xe ra, xuống xe, đi vào trong tiệm thuốc.

Thuốc dạ dày có rất nhiều loại, Lục Cẩn Niên không biết nên mua loại nào, cuối cùng thuật lại lời nói của Tổng Tương Tư cho người bán.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 309

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (9)

Người bán hàng giới thiệu cho Lục Cẩn Niên mấy loại thuốc, có thuốc Đông y cũng có thuốc Tây, sau đó anh lại tự nhìn sách hướng dẫn một chút, cuối cùng chọn một loại thuốc Đông y có tác dụng hỗ trợ dạ dày, trả tiền, rời đi.

Trở lại phim trường, Kiều An Hảo vẫn còn chưa diễn xong, Lục Cẩn Niên dứt khoát bảo trợ lý ngừng xe dưới lầu trước của khách sạn, bản thân mình cũng ngồi ở trong xe.

Qua khoảng nửa tiếng, nơi xa mới có xe lục tục trở về.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm ngoài xe, mãi đến khi nhìn thấy xe của Kiều An Hảo ở xa xa, anh liền mở cửa xuống xe.

Trợ lý theo Lục Cẩn Niên đã nhiều năm như vậy, tuy không phải lúc nào cũng có thể đoán đúng tâm tư của Lục Cẩn Niên, nhưng hiện tại cũng có thể hiểu được Lục Cẩn Niên đợi lâu như vậy, là vì Kiều An Hảo, cho nên sau khi Lục Cẩn Niên xuống xe, cũng vội vàng xuống theo.

Chỗ đậu xe trước cửa khách sạn đã bị người khác chiếm, Triệu Mạnh đành phải dừng xe ở phía đối diện, sau đó xuống xe cùng Kiều An Hảo, đi bộ về khách sạn.

Lúc sắp đi đến cửa khách sạn, trợ lý của Lục Căn Niên thức thời gọi một tiếng: "Cô Kiều."

Kiều An Hảo cùng Triệu Manh đồng thời dừng bước, nhìn lại chỗ phát ra âm thanh, nhìn thấy Lục Căn Niên cùng trợ lý của anh đứng ở dưới một thân cây một chỗ không xa đó, ánh sáng nơi đó có chút tối, không thấy rõ vẻ mặt của anh.

Triệu Manh quay đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái: "Lục anh để tìm cậu kia."

Kiều An Hảo tựa như không nghe thấy lời Triệu Manh nói, môi mấp máy, đứng tại chỗ không hề cử động.

Trợ lý nhìn thoáng qua Lục Căn Niên theo bản năng, sao đó lại lên tiếng: "Cô Kiều, ở đây."

Triệu Manh: "Kiều Kiều, cậu chờ ra ở chỗ này làm gì?"

Kiều An Hảo hạ tầm mắt, vẫn không có ý đi qua như cũ.

Dưới lòng trợ lý nổi lên một chút thấp thỏm, vừa định mở miệng gọi Kiều An Hảo một lần nữa, kết quả Lục Căn Niên đứng bên cạnh anh lại chủ động cất bước đi tới chỗ Kiều An Hảo.

Hai mắt trợ lý mở to, sững sốt chừng nửa phút, mới nhanh chóng đi sang theo.

Khi Lục Căn Niên chỉ còn cách Kiều An Hảo còn có nửa thước, chân dừng bước, dưới ánh đèn đường mờ nhạt ở một bên, kìm nén ánh mắt, nhìn chằm chằm Kiều An Hảo.

Gió ban đêm ở vùng ngoại thành, mang theo một chút khí lạnh, thổi tới từng cơn, thổi đến làm cho mái tóc dài của Kiều An Hảo có chút hỗn loạn.

Lục Căn Niên chăm chú nhìn Kiều An Hảo rất lâu, ý thức được việc cô gái không có ý muốn mở miệng, đáy mắt vụt qua một chút mất mát, sau đó đem túi lớn cầm trong tay, đưa về phía Kiều An Hảo: "Cho em."

Túi lớn trong suốt, Kiều An Hảo có thể lờ mờ nhận ra là thuốc dạ dày.

Đầu ngón tay của cô thoáng chốc run nhè nhẹ, đáy lòng có một loại khổ sở nói không nên lời.

Nếu đổi lại là lúc trước, cô không thoái mái, anh đưa thuốc cho cô, cô sẽ cảm thấy cực kỳ vui vẻ và hạnh phúc, nhưng khi đã trải qua chuyện tối hôm qua... Anh luôn luôn như vậy, đối xử với cô lúc tốt lúc xấu, khiến cô không thể phân biệt được trong lòng anh, rốt cuộc cô là gì.

Có lẽ là một thời gian trước cô và anh ở chung với nhau rất tốt, đáy lòng cô dâng lên kỳ vọng, cho rằng chính mình cùng anh có thể có hi vọng ở chung với nhau, nhưng hôm qua ở trong xe, anh đối xử với cô hung dữ tàn nhẫn như vậy, trong nháy mắt lại khiến cô thức tỉnh.

Nếu anh vẫn luôn đối xử lạnh lùng với cô, cô sẽ đua khổ, nhưng hẳn sẽ không giống với hiện tại, mất mát xen lẫn khổ sở.

Phải biết rằng, khi hi vọng chuyển thành thất vọng, là tuyệt vọng nhất.

Cô thật sự có chút sợ, mỗi một lần anh đối xử ôn hòa với cô, sau lưng đều đã cất giấu một con dao bén nhọn.

Tay Kiều An Hảo giật giật, cuối cùng nắm chặt váy của mình, không vươn tay ra nhận lấy hộp thuốc Lục Căn Niên đưa tới.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 310

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng [10]

Ngón tay Kiều An Hảo giật giật, cuối cùng nắm chặt làn váy của mình, không có đưa tay nắm lấy hộp thuốc Lục Cẩn Niên đưa tới.

Lông mày Lục Cẩn Niên nhíu lại, mang theo gói to sức lực lớn thêm một ít, tay vẫn duy trì tư thế đưa cho Kiều An Hảo như trước, không có rút về.

Lúc này trời đã dần tối, mọi người trong đoàn làm phim đã vào quán rượu Đại Lâu, chỗ rẽ ánh sáng mờ ảo, bốn người ai cũng chưa mở miệng nói chuyện, xung quanh thật yên tĩnh.

Lục Cẩn Niên nâng tay hồi lâu, Kiều An Hảo vẫn duy trì bộ dáng thờ ơ, không khí lại trở nên có chút căng co.

Đứng ở phía sau Lục Cẩn Niên là trợ lý cùng Triệu Manh đáy lòng đều có chút lo lắng cùng xấu hổ.

Một trận gió lạnh thổi tới, cảm giác như được ngâm người trong nước mát, Kiều An Hảo run rẩy, vẻ mặt rất thản nhiên quét mắt nhìn theo hộp thuốc trong tay Lục Cẩn Niên, bộ dáng như muốn bỏ đi.

Trợ lý nhìn thấy cảnh tượng như vậy, phản ứng nhanh chóng đem gói thuốc trong tay Lục Cẩn Niên, đưa cho Triệu Manh: “Dạ dày cô Kiều không thoải mái, ông Lục cố ý đi mua thuốc cho cô ấy.”

Triệu Manh suy nghĩ một chút, vươn tay nhận lấy, thay Kiều An Hảo nói một tiếng: “Cám ơn.”

Sau đó nghiêng đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái, tầm mắt Kiều An Hảo vừa mới nhìn xuống hộp thuốc trong tay cô vừa mới nhận lấy, ngón tay Triệu Manh cứng ngắc một chút, nhưng mà Kiều An Hảo lại không có phản ứng quá lớn, quay đầu, cất bước rời đi.

Kiều An Hảo đi không quá một mét, giọng nói nhẹ nhàng của Lục Căn Niên, xuyên qua bóng đêm, ở phía sau cô truyền đến: “Nếu thân thể thật sự không thoải mái, ngày mai tôi nói cho đoàn làm phim chuyển vai của cô diễn chậm lại vài ngày.”

Bóng dáng Kiều An Hảo cứng ngắc một chút, rồi tiếp tục bước thêm hai bước, mới dừng lại được, đưa lưng về phía Lục Căn Niên đứng trong chốc lát, mới quay đầu, liếc mắt nhìn anh một cái, ánh mắt thực bình thản, lời nói trong miệng cô nói ra cũng thực xa cách: “Ông Lục, không cần đâu, cám ơn.”

Ông Lục... Lục Căn Niên bị này ba chữ này khiến anh có chút thất thần, nhìn nhìn chăm chăm Kiều An Hảo hơn nửa ngày không chớp mắt, anh mới nhẹ nhàng mà gật đầu một cái, động tác có chút kích động, như là đang che lấp đáy lòng bất an cùng khủng hoảng của mình.

Sau một lúc lâu, mấp máy môi, như là muốn nói gì, nhưng cuối cùng lại đóng chặt, dừng một lát, mở miệng: “Thời gian không còn sớm, về nghỉ ngơi sớm chút đi.”

Kiều An Hảo không nói gì, chỉ nhẹ nhàng gật gật đầu, sau đó quay đầu, nói nhỏ với Triệu Manh một câu “Đi thôi”, liền tiếp tục cất bước rời đi.

Triệu Manh xấu hổ bắt vuốt vuốt tóc chính mình, nở một nụ cười xán lạn với Lục Căn Niên: “Ông Lục, hẹn gặp lại.”

Sau đó liền chậm chạp chạy đuổi theo Kiều An Hảo đã đi thật xa.

Bóng dáng của Kiều An Hảo cùng Triệu Manh, biến mất ở cửa lớn của khách sạn thật lâu, tầm mắt Lục Cẩn Niên mới không nhìn theo nữa, cũng mở miệng nói một câu “Đi thôi”, sau đó liền dẫn đầu cất bước đi về phía khách sạn.

Trợ lý vẫn không nói gì, một đường chỉ để ý ấn thang máy, chờ đưa Lục Cẩn Niên trở về phòng của anh, nấu cho Lục Cẩn Niên một ly nước sôi, lúc đi vào phòng ngủ, giống như anh ta nghĩ, Lục Cẩn Niên đứng trước cửa sổ, đang hút thuốc.

Trợ lý không có đến quấy rầy Lục Cẩn Niên, chỉ đem nước sôi đặt ở một bên trên bàn, nhẹ nhàng không tiếng động ra phòng ngủ, lúc đứng ở trước cửa phòng ngủ, vẫn nhiều chuyện nói một câu: “Ông Lục, hút thuốc nhiều không tốt cho thân thể.”

Đầu ngón tay đang kẹp điếu thuốc của Lục Cẩn Niên run lên, có khói bụi nhẹ nhàng rơi xuống, anh không có quay đầu lại, cũng không nói chuyện, cho dù là đưa lưng về phía trợ lý gật gật đầu, ngay cả chuyển động cũng không có.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 311

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (11)

Trợ lý đứng một lúc, không nói gì cả, chỉ đóng cửa nhẹ nhàng, rồi rời khỏi phòng Lục Căn Niên.

“Kiều Kiều, cậu và Lục ảnh để xảy ra chuyện gì thế?” Sau khi Triệu Mạnh vào thang máy, cuối cùng không nhịn được mở miệng hỏi.

Kiều An Hảo không nói gì, tầm mắt lại lơ đãng dừng trên hộp thuốc Triệu Mạnh đang cầm trong tay, mấp máy môi.

“Thời gian trước mình thấy các cậu còn rất tốt mà? Anh ta chọc giận cậu rồi hả?”

“Kiều Kiều, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy?”

Dọc đường đi Triệu Mạnh hỏi mấy lần, từ đầu tới cuối Kiều An Hảo đều không trả lời, trở lại phòng khách sạn, trực tiếp vào phòng, tắm sạch sẽ xong đi ra, rồi lên giường nằm.

Kiều An Hảo vừa mới chuẩn bị kéo chăn, một hộp đồ bay tới, rơi trước mặt cô.

Là hộp thuốc đau bao tử Lục Căn Niên mua cho cô.

“Kiều Kiều, đây là Lục ảnh để đưa cho cậu, cậu muốn uống thì uống, không muốn uống thì tự mình ném đi, dù thế nào mình cũng không xử lý giúp cậu đâu.” Theo câu nói thẳng thắn của Triệu Manh, người cô cũng đi vào toilet.

Kiều An An nhìn chằm chằm hộp thuốc kia lại nhìn ra ngoài một lúc, rồi đặt lên trên tủ đầu giường, nằm xuống, trợn tròn mắt nhìn trần nhà, đáy lòng bắt đầu có chút rối rắm.

Kiều An An rất muốn uống thuốc trị đau bao tử của Lục Cẩn Niên mua cho cô, rồi lại không muốn uống, giống như lúc cô còn ở dưới lầu, muốn nhận, nhưng lại bắt buộc bản thân không cầm lấy.

Trong lòng cô hiểu rõ, bản thân cô chỉ là đang dùng cách ngây ngốc, bù lại những ủy khuất anh đã từng mang tới.

Có lẽ là vì do đau bao tử, Kiều An Hảo cảm thấy toàn bộ tinh thần mệt mỏi, rõ ràng trong đầu một giây trước còn đang phân vân muốn uống thuốc Lục Cẩn Niên đưa tới hay không, cuối cùng một giây sau người lại vô ý thức lâm vào giấc ngủ.

Một đêm này ngủ rất sâu rất ngon, ngày hôm sau khi tỉnh dậy, Kiều An Hảo cảm thấy tinh thần tốt hơn nhiều.

Từ buổi sáng đến buổi tối, diễn cả một ngày, Kiều An Hảo vội vàng sửa sang lại bản thân, cùng Triệu Manh đi xuống lầu, qua nhà ăn ăn bữa sáng.

Bữa sáng cũng giống với mọi ngày, dinh dưỡng đầy đủ, Kiều An Hảo đã có món thịt chiên vàng giòn, vô cùng thêm ăn, còn đặc biệt ăn hai viên.

Cùng Triệu Manh ngồi xuống, cô uống hai ngụm sữa đậu nành trước, mới cầm đôi đũa lên gắp miếng bánh quẩy, đút vào trong miệng cắn một ngụm. Mọi ngày ăn cũng không béo ngậy như vậy, truyện online bên dienddanlequydon. com, nhưng không biết hôm nay chuyện gì xảy ra, Kiều

An Hảo cảm thấy ngán lợi hại, vì cả đêm bụng trống không sau đó lại bị cuồn cuộn lên, cô đột nhiên buông đũa và miếng bánh quấy, cũng không chờ Triệu Manh mở miệng hỏi cô làm sao, người ngay lập tức chạy ra khỏi nhà ăn, vọt vào toilet.

Ngay cả toilet Kiều An Hảo cũng không kịp vào, chỉ có thể nằm úp sấp trên bồn rửa tay công cộng ở phía ngoài, cong người nôn ra.

Lục Căn Niên xuống lầu ăn sáng, mới vừa ra thang máy, đã nhìn thấy Kiều An Hảo vội vã chạy vào toilet.

Sau đó nghe thấy trợ lý bên cạnh nói: “Cô Kiều thoát nhìn thần sắc không được tốt.”

Lục Căn Niên nhíu nhíu mi tâm, chần chờ chưa tới nửa giây, đã trực tiếp kêu trợ lý xuống phòng ăn trước chờ mình, sau đó giẫm lên bậc thềm đuổi theo Kiều An Hảo.

Lục Căn Niên vừa đi tới cửa toilet, đã nghe thấy tiếng nôn mửa từ bên trong, anh đi vào, thì nhìn thấy bóng lưng mảnh khảnh của Kiều An Hảo, nằm úp sấp trước bồn rửa tay, nôn đến thần trí mơ màng.

Lục Căn Niên không chút lưỡng lự vọt tới trước mặt Kiều An Hảo, cầm cánh tay cô: “Làm sao vậy? Trong bụng lại khó chịu hơn à?”

Kiều An Hảo nghe thấy giọng Lục Căn Niên, cơ thể run nhè nhẹ, còn chưa kịp phản ứng gì, lại cúi đầu nôn tiếp.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 312

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (12)

Lục Cẩn Niên lại một lần nữa gấp gáp mở miệng: "Đã uống thuốc ngày hôm qua chưa? Giờ anh đưa em đi bệnh viện."

Lục Cẩn Niên vừa nói, một bên vừa vờ tay lên, muốn bảo trợ lý gọi điện thoại, dặn dò chuẩn bị xe.

Trong bụng Kiều An Hảo cũng không có thứ gì để nôn ra, nôn ra đều là một chút nước chua, cô xuyên quả mặt gương, nhìn thấy hành động của Lục Cẩn Niên, miễn cưỡng đứng thẳng người, lắc đầu với Lục Cẩn Niên: "Không cần..."

Vẫn còn chưa nói xong, Kiều An Hảo lại cúi xuống bồn rửa tay nôn khan hai lần, đợi đến khi không nôn nữa, mới vươn tay, mở vòi nước ra, rửa sạch sẽ, sau đó vốc nước, súc miệng, dùng ngữ điệu rất bình tĩnh nói với Lục Cẩn Niên bên cạnh: "Tôi không sao, lát nữa vẫn còn phải quay phim. không cần đi bệnh viện."

Nói xong, Kiều An Hảo nhìn Lục Cẩn Niên, rút khăn giấy từ một bên, lau bàn tay ướt sũng, lại đi ra ngoài nhà vệ sinh.

Bất quá Kiều An Hảo vừa mới bước một bước, tay của Lục Cẩn Niên lại đặt lên vai cô, quay cả người cô lại, nhìn thoáng qua khuôn mặt có chút tái nhợt, cánh môi mím chặt, một giây sau liền tóm lấy cổ tay cô, đi ra ngoi

nhà vệ sinh, vừa đi vừa dùng một giọng điệu không cho phép thương lượng, chắc chắn nói: "Chắc chắn phải đi bệnh viện."

"Thật sự không cần." Kiều An Hảo nói, lại muốn tránh khỏi sự kìm hãm của Lục Cẩn Niên, nhưng sức lực của cô nếu so sánh với anh, căn bản không có tí tác dụng nào, cuối cùng vẫn bị Lục Cẩn Niên kéo đến chỗ cửa xe của anh bên ngoài khách sạn, anh mở cửa xe, lúc đang chuẩn bị nhét Kiều An Hảo vào, chợt đột nhiên truyền đến tiếng điện thoại di động.

Lục Cẩn Niên dừng lại một chút, nghe ra là của Kiều An Hảo, sau đó động tác không có tí chần chừ đè Kiều An Hảo vào chỗ ngồi, bản thân mình thì vòng qua xe, mở cửa xe, ngồi xuống, lúc đang chuẩn bị khởi động xe, lại nghe thấy tiếng bắt điện thoại của Kiều An Hảo, ngữ điệu mang theo vài phần ngạc nhiên mừng rỡ nói một câu: "Thật hay giả vậy? Anh Gia Mộc có phản ứng rồi hả?"

Chân giẫm lên chân ga của Lục Cẩn Niên, đột nhiên dừng lại, anh sững sờ chừng mười giây, mới ngẩng đầu, xuyên qua kính chiếu hậu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, nhìn nụ cười sáng lạn trên mặt cô, tiếp tục mang theo vài phần vui mừng nói vào trong điện thoại: "Thật sự là tốt quá, con biết rồi, giờ con sẽ sang ngay, vâng... hẹn gặp lại."

Kiều An Hảo cúp điện thoại, mới kịp thời nhận ra mình đang ở trên xe Lục Cẩn Niên, ý cười trên mặt nhất thời thu lại, trầm mặc một hồi, quay về hướng Lục Cẩn Niên nói: "Bác gái gọi điện thoại, nói anh Gia Mộc có phản ứng, đưa tôi sang xem đi."

Dừng một chút, Kiều An Hảo lại mở miệng: "Vừa lúc chỗ của anh Gia Mộc cũng là ở bệnh viện, tôi đi xem anh Gia Mộc, tự mình đi lấy số cũng được, anh cũng không cần đi theo đâu."

Tay cầm tay lái của Lục Cẩn Niên, bởi vì dùng lực, xương chỏ các đốt ngón tay trở nên trắng bệch, môi của anh nhúc nhích hai lần, không nói gì,

chì là một chút cũng không chịu giẫm lên chân ga, bồng chốc vòng tay lái, trực tiếp lái xe rời khỏi đoàn làm phim.

Đi khỏi một khoảng thật xa, Lục Căn Niên mới mở miệng, giọng nói nghe qua có chút khô khốc: "Tôi đưa cô qua đó."

Kiều An Hảo gật gật đầu, không lên tiếng, tiếp đó hai người cũng không nói bất cứ cái gì với nhau.

Lúc sắp vào thành phố, Lục Căn Niên mới nghĩ đến cái gì đó, lấy di động gọi cho trợ lý, để anh ta nói với đạo diễn đổi ngày quay phim hôm nay.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 313

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng [13]

Xe vững vàng đứng ở chỗ cửa bệnh viện Hứa Gia Mộc nằm, Kiều An Hảo nhìn thoáng qua người đến người đi ở trước cửa bệnh viện, quay đầu nói với Lục Căn Niên: “Cám ơn anh đã đưa tôi đến đây.”

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm bệnh viện ngoài cửa sổ xe không chớp mắt, quai hàm kéo căng rất chặt chẽ, qua một lúc lâu, mới “Ừ” một tiếng.

Kiều An Hảo tạm dừng trong chốc lát, còn nói thêm với Lục Căn Niên: “Tôi đi xuống trước, bác Hứa còn chờ tôi ở bên trong.”

“Được...” Lục Căn Niên nói có chút kéo dài, chỉ cảm thấy trong cổ họng lên chút nóng rát chua xót, suýt chút nữa đập lên chân ga.

Kiều An Hảo vừa kéo cửa xuống xe, lại phát hiện cửa bị khóa trái, quay đầu nhắc nhở Lục Căn Niên một chút.

Lục Căn Niên “Uhm” một tiếng, sau đó bối rối nâng tay lên, khi mở khóa cửa xe, thế nhưng đèn lớn trong xe lại sáng lên, anh vội vàng thay đổi lại ngay.

Kiều An Hảo nghe được xe truyền tới âm thanh “Răng rắc”, liền đẩy cửa xuống xe, cửa xe mở ra, xuống xe, lúc khép lại cửa xe, suy nghĩ một chút, xoay người nói một câu với Lục Căn Niên: “Hẹn gặp lại.”

Lục Cẩn Niên gật gật đầu, khi Kiều An Hảo sắp đóng cửa xe lại, liền lên tiếng: “Kiều Kiều...”

Kiều An Hảo giống như bị người điểm huyết nói, người lập tức cứng đờ, cô cùng Lục Cẩn Niên quen nhau nhiều năm như vậy, anh luôn kêu cô là Kiều An Hảo, Kiều đồng học, cô Kiều... Nhưng lại chưa bao giờ giống như Hứa Gia Mộc cùng Kiều An Hạ, gọi qua tên của cô, Kiều Kiều.

Ngón tay Kiều An Hảo dùng sức nắm chặt cửa xe, mặt ngoài gió êm sóng lặng, nội tâm mãnh liệt cuộn cuộn giông bão.

Lục Cẩn Niên giống như cũng ý thức được chính mình dưới tình thế cấp bách, thế nhưng bật thốt lên cái tên mà dưới đáy lòng anh vô số lần gọi qua của cô, biểu tình chập chạp một chút, cuối cùng tiếp tục bình tĩnh nói: “Khi gặp Gia Mộc, nhớ đến gặp bác sĩ thử, bệnh bao tử như thế nào rồi.”

“Tôi biết rồi.” Kiều An Hảo cũng nói không nên lời, chỉ cảm thấy giây phút này đáy lòng có chút khổ sở, cô cố gắng nở một nụ cười thật tươi với Lục Cẩn Niên, sau đó còn nói một câu “Gặp lại”, nhìn thấy Lục Cẩn Niên gật đầu, đôi môi giật giật, giống như cũng đang nói một câu “Gặp lại”, nhưng là bởi vì giọng nói quá nhỏ, cô cũng không có nghe thấy, tái sau đó liền đóng cửa xe, xoay người đi vào bệnh viện.

Lục Cẩn Niên ngồi ở trong xe, nhìn chăm chăm vào bóng dáng Kiều An Hảo rời đi, đến khi cô biến mất khỏi trong tầm mắt của anh một hồi lâu, anh vẫn còn nhìn theo.

Trong giây phút này, anh đột nhiên phát hiện, mấy năm nay, anh giống như vẫn luôn nhìn theo bóng dáng của cô.

Khi còn học sơ trung, anh vụng trộm núp ở trên con đường về nhà của cô, nhìn theo bóng dáng của cô cùng Kiều An Hạ, hoặc là Hứa Gia Mộc nói nói cười cười cãi nhau ầm ĩ.

Khi học trung học, anh rất nhiều lần giống như vô tình đứng ở cửa trường học, trong đám đông bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của cô, nhìn theo chăm chăm.

Đến khi lên đại học, mỗi lần cô đến Hàng Châu rồi lúc cô rời đi, anh đều vụng trộm đi tiễn cô, chỉ là cô không biết, anh đứng ở ngoài sân bay, ngoài nhà ga, nhìn theo bóng dáng của cô đi qua cửa kiểm tra vé.

Cho tới bây giờ, cũng như vậy...

Kỳ thật có rất nhiều khi, rất nhiều khi, chỉ cần cô quay đầu, là có thể nhìn thấy anh, chỉ là rất nhiều khi, rất nhiều khi, cô đều không có quay đầu liếc mắt nhìn anh một cái.

-

Hứa Gia Mộc ở trong bệnh viện là nằm trong phòng bệnh cao nhất, Hứa gia tốn không ít sức người sức của, cả một tầng lầu, đều có rất ít người ngoài ra vào.

Nữ quản lý canh giữ ở cửa, nhận ra Kiều An Hảo, giống như là đang đợi Kiều An Hảo, thấy cô từ trong thang máy đi ra, lập tức dẫn cô đi vào trong phòng bệnh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 314

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (14)

Kiều An Hảo vừa tới cửa phòng bệnh, liền thấy nhiều người mặc áo blouse trắng vây quanh Hứa Gia Mộc kiểm tra.

Hàn Như Sơ đứng một bên lo lắng nhìn Hứa Gia Mộc vẫn đang nằm bất động.

Kiều An Hảo nhẹ nhàng bước vào, đứng bên cạnh Hàn Như Sơ, nhỏ giọng chào: “Bác Hứa.”

Hàn Như Sơ ngoảnh đầu, hốc mắt đỏ hoe như vừa khóc, lập tức bắt lấy tay Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, cháu đến rồi.”

Kiều An Hảo gật đầu, nhìn về phía Hứa Gia Mộc được bao vây bởi các bác sĩ chuyên môn, “Anh Gia Mộc thật sự có phản ứng ạ?”

“Đúng vậy, hôm nay bác tới thăm nó, lúc ngồi bên cạnh trò chuyện với nó, thì thấy ngón tay nó động đấy.” Hàn Như Sơ thể hiện sự vui mừng không che giấu: “Kiều Kiều, Gia Mộc nó quả thật động đấy, nó chạm vào chỗ này của bác nè...” Hàn Như Sơ vừa nói, vừa xòe bàn tay nơi Hứa Gia Mộc chạm qua, chỉ cho Kiều An Hảo: “Chỗ này! Gia Mộc đụng vào chỗ này nè!”

Hàn Như Sơ vừa dứt lời, một chuyên gia bác sĩ dẫn đầu quay lại, đi tới trước mặt Hàn Như Sơ, tháo khẩu trang xuống.

“Con tôi như thế nào?” Hàn Như Sơ không đợi bác sĩ mở miệng, liền mau mắn cướp lời hỏi han.

Bác sĩ bảo: “Anh Hứa rất bình thường, nếu hôm nay có phản ứng, chứng tỏ bệnh nhân sẽ tỉnh lại.”

Hàn Như Sơ nghe nói thế, liền vui mừng cười đến rơm rớm nước mắt: “Thật sao? Gia Mộc khi nào sẽ tỉnh?”

“Cái này tạm thời rất khó nói, bất cứ lúc nào cũng có khả năng tỉnh lại, nhưng cụ thể khi nào thì không nói trước được. Chỉ có điều, bà yên tâm, nếu anh Hứa đã có phản ứng thì chứng tỏ phương pháp có hiệu quả. Tôi tin tưởng anh Hứa rất nhanh sẽ hồi tỉnh thôi.”

“Cám ơn, cám ơn.” Hàn Như Sơ liên tục nói cám ơn, có lẽ vì quá mức kích động và vui sướng, nên không kiềm được những giọt nước mắt lăn dài.

-

Hứa Gia Mộc cuối cùng đã có hy vọng hồi tỉnh, vui mừng nhất chắc hẳn là người mẹ ruột thịt của anh – Hàn Như Sơ.

Thật ra, Kiều An Hảo cũng vui, Hứa Gia Mộc được xem là một trong những người bạn tốt nhất của cô, nhưng sau niềm vui lại đượm nỗi buồn man mác.

Mặc dù Lục Căn Niên khi đối tốt khi cộc cằn với cô, mặc dù chuyện hôm sinh nhật anh khiến cô buồn lòng.

Cứ việc bây giờ anh dịu dàng với cô, cũng là bởi vì, trước đó anh đã trút giận lên người cô, cô nhìn anh phát tiết giận dữ như vậy, đã thấy được anh chán ghét cô, cô thương anh, nhưng cô cũng là con người, cô không thể cứ mãi chịu oan ức bởi anh, rồi sau đó lại hạ mình bám lấy anh, van xin anh.

Cô hơi mất hứng, có tức giận, người con gái nào cũng có tự trọng của riêng mình, nhưng đúng là cô chưa từng nghĩ đến muốn không có một chút quan hệ nào với anh.

Đúng là, hiện tại Hứa Gia Mộc bất cứ lúc nào cũng có thể tỉnh lại, cho đến lúc ấy, cô và anh sẽ không thể sắm vai phu thê, cô và anh có phải sẽ mỗi người một ngả, trở lại quan hệ xa lạ như trước đây không?

Hàn Như Sơ ngây ngốc ở trong bệnh viện đến 11 giờ trưa mới rời đi, Kiều An Hảo vẫn ở cùng, cô được Lục Cần Niên đưa tới, không hề lái xe, cho nên tiện lên xe của Hàn Như Sơ.

Trước khi lên xe, cô nhớ tới dạ dày của mình mấy ngày nay không được thoải mái.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 315

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (15)

Trước khi cô xuống xe, Lục Căn Niên còn nhắc nhở cô đi bác sĩ khám xem sao.

Kiều An An liếc mắt một cái số người trong phòng khám rất nhiều đếm không hết được, cảm giác trong bụng mình cũng không còn khó chịu như trước nữa, dứt khoát chẳng muốn đi đăng ký lấy số.

Không phải cô chưa từng bị đau bao tử, uống thuốc qua hai ngày là khỏe rồi.

Hàn Như Sơ gọi điện thoại, làm Kiều An An đổi lại ngày quay tất cả các cảnh diễn, cho nên cả ngày hôm nay, cô cũng không có chuyện gì để làm, lên xe Hàn Như Sơ hỏi: “Kiều Kiều, con muốn đi đâu?”

Kiều An An nghĩ ngợi một lát, dường như bản thân cũng không có cảm giác muốn đi chỗ nào khác, cuối cùng nói: “Cấm Tú Viên ạ.”

Truyện chỉ post bên diendanlequydon.com.

Lúc Hàn Như Sơ khởi động xe, nhìn thoáng qua thời gian, đã gần giữa trưa rồi, mở miệng nói: “Bây giờ cũng đã tới giờ cơm trưa, nếu không thì Kiều Kiều con theo bác cùng về nhà họ Hứa đi, cũng đã lâu rồi con không tới nhà họ Hứa ăn cơm đây vừa đúng lúc bác Hứa con không ở nhà, trong

nhà chỉ có mình bác, cũng không ai trò chuyện, coi như theo giúp bác, cơm nước xong bác kêu lái xe đưa con về nhà.”

Kiều An Hảo nghĩ tới hai ngày trước ở Cẩm Tú Viên bản thân mình chuẩn bị niềm vui ngạc nhiên cho Lục Căn Niên nhưng tất cả đều biến thành mất mát, trở về cũng khó tránh sẽ nghĩ tới hình ảnh đau lòng đó, vì thế gật đầu: “Được ạ.”

Bỗng nhiên, nghĩ tới nhà họ Kiều và nhà họ Hứa cùng ở trong một khu nhà, vì thế nói thêm: “Con ăn cơm xong, đi tới nhà họ Kiều, cũng đã khá lâu con chưa gặp chú và thím.”

Hàn Như Sơ cười khen Kiều An Hảo có hiếu, sau đó liền lái xe đi về hướng nhà họ Hứa, dọc theo đường đi, hai người hàn huyên chút chuyện trong nhà.

Quản gia nhà họ Hứa nhìn thấy Kiều An Hảo và Hàn Như Sơ cùng nhau trở về, đặc biệt vui vẻ, rất nhiệt tình kêu Kiều An Hảo ngồi xuống rồi đi pha trà, thậm chí còn bảo người giúp việc làm mấy món ăn mà Kiều An Hảo thích nhất.

Mặc dù chỉ có hai người Hàn Như Sơ và Kiều An Hảo ăn cơm trưa, nhưng người làm chuẩn bị một bàn đầy đồ ăn, hết sức phong phú.

Trước kia khi còn ở nhà họ Kiều, Kiều An Hảo và Kiều An Hạ không ít lần tới nhà họ Hứa ăn cơm, Hàn Như Sơ và quản gia đều biết khẩu vị bọn cô, cho nên đồ ăn vừa lên tới, Hàn Như Sơ liền gấp một miếng thịt gà đặt vào chén Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, đây chính là món ăn mà con thích nhất do chính dì Vân làm, đã lâu rồi bà ấy không xuống bếp, hôm nay con tới, bà mới tự mình làm đó.”

Dì Vân trong miệng Hàn Như Sơ, chính là quản gia mà lúc bà gả tới nhà họ Hứa mang theo.

Nói tới thịt gà đúng là món Kiều An Hảo thích ăn nhất, suy nghĩ một chút cũng có vài tháng không thấy rồi, Kiều An Hảo có chút thèm ăn, cười tủm tỉm nói tiếng “Cảm ơn,” không chút nào câu nệ cầm đôi đũa bắt đầu ăn.

Hương vị trước sau như một, không có gì thay đổi, Kiều An Hảo không nhận được khen thưởng gia hai câu.

Quản gia được Kiều An Hảo khen vô cùng vui vẻ, lại tự mình gấp cho cô một miếng cá do bản thân làm.

Cá kho, nghe là đã thấy bắt đầu ngon miệng, Kiều An Hảo vội vàng gấp một miếng, đưa lên miệng, nhưng vừa ăn hai miếng, liền lơ mơ cảm thấy mùi cá tanh, sau đó trong bụng đột nhiên cuộn lên một lát, cô giơ tay, che miệng, thoáng cái nôn lên.

“Kiều Kiều, làm sao vậy?”

“Cô đang khỏe, như vậy là sao hả?”

Hàn Như Sơ và quản gia cùng quan tâm hỏi.

Kiều An Hảo khoát tay, chạy vào toilet ở lầu một, quay về phía bồn cầu, tiếp tục nôn khan.

Hàn Như Sơ vội vàng buông bát đũa, đi tới, cửa bị Kiều An Hảo khóa trái, Hàn Như Sơ đẩy hai lần nhưng không đẩy được, chỉ nghe thấy bên trong có tiếng nôn mửa không ngừng truyền ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 316

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (16)

Hàn Như Sơ gõ cửa hai cái: "Kiều Kiều? Con làm sao vậy? Kiều Kiều?"

"Con không sao..." Kiều An Hảo nói được ba chữ, lại ói ra.

Hàn Như Sơ nghe âm thanh nôn mửa kia, nhú mày lo lắng, trực tiếp phân phó với quản gia: "Đi gọi điện thoại, kêu bác sỹ gia đình đến đây một chuyến, Kiều Kiều đã nôn thành như vậy, khẳng định là ở chỗ nào không thoải mái."

Quản gia đứng tại chỗ không hề động.

Hàn Như Sơ nhìn không được lại thúc giục, sau đó quản gia mới tiến đến bên tai Hàn Như Sơ, thấp giọng nói: "Phu nhân, nôn mửa không nhất định là ngã bệnh, cũng có khả năng là mang thai."

Hàn Như Sơ đã từng sinh con, là người từng trải, nghe được câu này, trong nháy mắt bừng tỉnh hiểu ra, bà ta quay đầu nhìn toilet đóng chặt cửa một cái, sau đó liền cất bước đi về phía phòng khách, đi tới đi lui hai bước, vẩy vẩy tay về phía quản gia, gần kề bên tai của bà ta, nhẹ giọng nói: "Bà đi gọi điện thoại cho chị Lâm, mời chị ấy tới đây ngay một chuyến."

"Vâng, phu nhân." Quản gia lập tức đi làm theo.

Cùng buổi sáng, Kiều An Hảo nôn xong thoải mái đi rất nhiều, từ trong toilet ra ngoài, thì thấy Hàn Như Sơ ở ngoài cửa, lập tức mang theo vài

phần xin lỗi nói: "Bác Hứa, thật xin lỗi, ảnh hưởng đến bác ăn cơm."

"Không có việc gì, nhưng con, sao lại thế này, ối thành như vậy." Hàn Như Sơ chỉ chỉ nhà ăn, cùng Kiều An Hảo đi trở về.

Kiều An Hảo: "Đêm sinh nhật anh Gia Mộc, uống quá nhiều rượu, hôm sau trong dạ dày liền không thoải mái, hai ngày này luôn luôn muốn ới."

"Dạ dày không thoải mái, lát nữa bảo lái xe đưa con trở về, mua thuốc uống, không cần kéo dài như vậy, cẩn thận kéo dài sẽ xuất hiện vấn đề lớn."

Kiều An Hảo mặt mày cong cong mỉm cười, mang theo vài phần ngây thơ nói: "Vâng, bác gái."

Hàn Như Sơ cười cười, không nói gì, cùng Kiều An Hảo ngồi ở trước bàn ăn, tiếp tục ăn cơm, ăn được hai miếng, bà ta thấy trên bàn có nước canh dưa chua hầm với vịt già, sau đó tự mình múc thêm một bát, đưa cho Kiều An Hảo, Kiều An Hảo nói một tiếng "Cảm ơn", nhận lấy, cầm thìa uống một ngụm, mùi vị chua, rất thích, vì thế lại tiếp tục uống vài ngụm, Hàn Như Sơ ngồi ở đối diện, nhìn hành động này của Kiều An Hảo, mặt mày lóe lóe, một bên khóe miệng kéo lên một nụ cười, tiếp tục滔 nhả ăn cơm.

Ăn cơm xong, có khách đến nhà họ Hứa, Hàn Như Sơ chào hỏi và mời khách ngồi xuống, sau đó nói với Kiều An Hảo: "Kiều Kiều, con còn nhớ không? Đây là dì Lâm, lúc trước con với Gia Mộc kết hôn, cô ấy tặng cho con một chiếc vòng bạch ngọc."

Nhắc tới vòng bạch ngọc, Kiều An Hảo lại nghĩ tới, vị khách này là chị em với Hàn Như Sơ có quan hệ rất tốt, làm ở khoa phụ sản bệnh viện đông y.

Kiều An Hảo lập tức lễ phép chào hỏi một tiếng: "Dì Lâm, người khỏe."

Vị phu nhân được gọi là dì Lâm này, lập tức dịu dàng nở nụ cười, nhìn Kiều An Hảo từ trên xuống dưới, nhưng miệng lại nói với Hàn Như Sơ: "Như Sơ, người con dâu này của chị đáng vẻ rất xinh đẹp."

Hàn Như Sơ cười, cũng đi theo khen Kiều An Hảo một câu.

"Coi chị đặc ý chưa kia." Vị phu nhân Lâm kia nói với Hàn Như Sơ một câu, sau đó lại khách sáo hỏi Kiều An Hảo mấy vấn đề, sau đó ánh mắt rơi vào trên cổ tay Kiều An Hảo mang theo một cái vòng tay, nhất thời đi tới gần, vươn tay bắt lấy cổ tay Kiều An Hảo, ngón tay im lặng không một tiếng động đặt trên động mạch của Kiều An Hảo, ngoài miệng lại nói: "Đây là vòng tay Chanel mới nhất năm nay, còn là số lượng có hạn, dì còn không giành được."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 317

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng [17]

"Đây là vòng tay dạng xích mới nhất năm nay của Channel đi, lại là mẫu giới hạn số lượng, dĩ cũng thể mua được."

Kiều An Hảo cùng bà Lâm không quen thân, cũng không muốn người khác đụng vào một cách thân thiết như vậy, nhưng cũng vì lễ phép, không thể trực tiếp rút tay ra cho xong chuyện, chỉ có thể duy trì giáo dưỡng, cười yếu ớt một hồi.

"Lúc trước nhìn thấy ảnh chụp lắc tay này, dĩ liền cảm thấy rất được, giờ nhìn đến vật thật quả thật là đẹp mắt, bất quá da của cô Kiều trắng, mang vào còn đẹp hơn dĩ nhiều." Ngoài miệng bà Lâm như đang vuốt mặt, tiếp tục khen ngợi Kiều An Hảo một đợt, mới bỏ tay khỏi cổ tay của Kiều An Hảo, sau đó yên lặng nhìn về phía Hàn Như Sơ.

Hàn Như Sơ bưng ly trà, nhận thấy tầm mắt của bà Lâm, nhìn bà ta vài giây, rũ mắt xuống, chậm rãi uống một ngụm trà, sau đó từ từ đặt ly trà xuống, dùng một giọng nói ôn hòa ấm áp mở miệng nói chuyện với Kiều An Hảo: "Kiều Kiều, không phải con muốn đến nhà họ Kiều sao? Bác bảo dĩ Vân chuẩn bị cho con chút đồ ăn lót dạ, con xách qua đi."

Kiều An Hảo thông minh, nghe nói như thế, liền biết Hàn Như Sơ đang muốn nói chuyện phiếm riêng với bà Lâm, vì thế thức thời chào tạm biệt hai người, mang theo và thứ Hàn Như Sơ chuẩn bị, rời khỏi nhà họ Hứa.

-

Quản gia đưa Kiều An Hảo ra khỏi nhà lớn nhà họ Hứa, mới trở về, nói với Hàn Như Sơ đang ngồi trong phòng khách: "Bà chủ, cô An Hảo đã đi rồi."

Hàn Như Sơ gật đầu một cái, nhìn thoáng qua người làm xung quanh, quản gia lập tức hiểu ý mang theo toàn bộ người làm ra ngoài phòng, lúc này Hàn Như Sơ mới mở miệng, nói với bà Lâm: "Chị Lâm, thế nào rồi?"

"Như Sơ, vừa rồi chị nhân cơ hội bắt mạch con dâu của em, xem mạch tượng, tuyệt đối là có thai, bởi vì sợ thời gian bắt mạch lâu, sẽ bị con bé phát hiện, cho nên thời gian mang thai cụ thể chị không dám xác định, nhưng ít nhất cũng phải có hai hai tháng rồi." Bà Lâm dừng một chút, lại mở miệng hỏi: "Có thai là chuyện vui a, sao em lại ung dung thản nhiên như vậy, đã xảy ra chuyện gì rồi à?"

Sắc mặt của Hàn Như Sơ rất bình tĩnh, tiếp tục ung dung tao nhã bưng ly trà, từ từ nhấp một hớp trà lại, sau đó mới nâng mắt lên, mở miệng nói: "Chị Lâm, việc này cứ coi như chưa có chuyện gì xảy ra."

Bà Lâm nhìn vẻ ặt nháy mắt trở nên nghiêm túc của Hàn Như Sơ, tuy cảm thấy nghi ngờ, nhưng sau một lúc lâu, vẫn gật đầu: "Được, tôi coi như cái gì cũng không biết."

Mặt mũi Hàn Như Sơ tươi cười lên, tiếp tục bắt chuyện uống trà chiều với bà Lâm.

Bưởi chiều bà Lâm còn có việc trong bệnh viện, không lâu sau lại nói lời tạm biệt, Hàn Như Sơ đứng ở cửa, nhìn xe bà Lâm chạy đi, mới xoay người, trở vào nhà.

Hàn Như Sơ đi thẳng lên phòng ngủ ở lầu hai, quản gia cũng theo vào, đóng cửa, mới đi đến bên người Hàn Như Sơ, đề thấp giọng hỏi: "Bà chủ,

cô An Hảo thật sự có thai rồi sao?"

Ánh mắt bình tĩnh ôn hòa của Hàn Như Sơ khi đối mặt với bà Lâm khi đó trở nên có chút sắc bén, "Ừ" một tiếng với quản gia.

"Đứa trẻ trong bụng cô An Hảo là con của ai?" Quản gia vừa nảy sinh nghi ngờ này, sau đó biểu tình cũng trở nên nghiêm túc: "Sẽ không phải là của tên tạp chủng Lục Căn Niên kia chứ?"

Hàn Như Sơ lúc này dứt khoát không lên tiếng, sắc mặt càng trở nên âm trầm.

Qua rất lâu, quản gia lại hỏi: "Bà chủ, bà định làm thế nào? Chẳng lẽ lại để mặc cô An Hảo sinh đứa bé kia ra sao?"

Lời này giống như đã hỏi đến chuyện trong đáy lòng Hàn Như Sơ, bà ta khẽ phất tay về phía quản gia nói: "Ông đi ra ngoài trước đi, để tôi suy nghĩ một mình một chút."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 318

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng [18]

“Vâng, phu nhân.” Quân gia cung kính trả lời một câu, rời khỏi phòng ngủ.

Phòng trong chỉ còn lại một mình Hàn Như Sơ, mười phần im lặng, ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, chiếu toàn bộ thế giới, một mảnh an tĩnh.

-

Kiều An Hảo về Kiêu gia không có báo trước, nhưng vận khí cũng không tệ lắm, Kiêu Thanh Hải cùng Thẩm Di đều ở nhà.

Kiều Thanh Hải cùng Thẩm Di thấy Kiêu An Hảo trở về, rất vui vẻ, sau khi Kiêu An Hảo 10 tuổi cha mẹ qua đời, bọn họ liền dẫn cô về nhà bọn họ nuôi dưỡng, hơn mười năm, tình cảm chú ruột đối với cháu gái đã sớm khắc sâu hơn rất nhiều, tự nhiên xem Kiêu An Hảo trở thành con gái nhỏ của mình.

Người hầu ở Kiêu gia nhìn thấy Kiêu An Hảo cũng vui vẻ, mang rất nhiều đồ ăn ngon bày ra trên bàn, mở miệng liền gọi một tiếng “Cô chủ nhỏ”.

Kiều Thanh Hải cùng Thẩm Di lúc ban đầu thật sự định gả Kiêu An Hảo cho Hứa Gia Mộc, dù sao cũng là cha mẹ ruột, thiên vị con gái ruột mình

một chút cũng là chuyện dĩ nhiên, nhưng sau đó Hứa gia lại chọn Kiều An Hảo, bọn họ cũng không ý kiến gì.

Sau khi Kiều An Hảo “Gả cho” Hứa Gia Mộc, liền dọn ra khỏi Kiều gia, bởi vì công việc quay phim, rất ít khi có thời gian trở về, cho nên Kiều Thanh Hải cùng Thẩm Di vây quanh cô, hỏi đông hỏi tây, sợ cô ở bên ngoài một mình sống không được tốt.

Hàn Như Sơ cũng hay quan tâm Kiều An Hảo như vậy, nhưng mà Kiều An Hảo cũng không có cảm động, ngay cả đáp lại cũng chỉ mang theo lễ phép cùng tôn trọng cơ bản nên có, hiện tại cô đối mặt với sự quan tâm của chú thím mình, đáy lòng lại tràn đầy cảm động cùng ấm áp.

Giống như khi cô mười tuổi, mất đi một gia đình, nhưng là ông trời đối đãi với cô cũng không tệ, cho cô một ngôi nhà khác.

Kiều An Hảo vốn muốn ở Kiều gia thêm một lúc rồi mới trở lại đoàn làm phim, nhưng là Kiều Thanh Hải cùng Thẩm Di quá nhiệt tình, “thịnh tình không thể chối”, cô làm sao cũng không mở miệng nói đi được, vì thế toàn bộ một buổi chiều, Kiều An Hảo cùng Thẩm Di đan áo len, Kiều Thanh Hải chơi cờ, mãi cho đến khi chạng vạng, Kiều An Hảo mới mở miệng nói muốn rời đi.

Lúc ba giờ chiều, Hàn Như Sơ gọi một cuộc điện thoại đến, cố ý dặn dò Thẩm Di trước khi Kiều An Hảo đi, bà sẽ đến, cho nên Thẩm Di trong lúc đưa Kiều An Hảo rời khỏi, gọi một cuộc điện thoại lại cho Hàn Như Sơ.

Không quá năm phút đồng hồ, xe của Hứa gia đã xuất hiện ở cửa Kiều gia, Hàn Như Sơ đẩy cửa sau ra xuống xe, trước cùng Kiều Thanh Hải và Thẩm Di nói vài câu khách sáo, mới xoay người, nhìn Kiều An Hảo nói: “Bác đặc biệt để lại lái xe đưa cháu đi.”

Kiều An Hảo cười nói một tiếng “Cám ơn”.

Hàn Như Sơ mở ra hộp dự bị phía sau, chỉ chỉ bên trong hai hộp tổ yến, nói: “Cái này mở ra có thể ăn, là buổi chiều bác cố ý bảo dì Vân chuẩn bị cho cháu, đặc biệt chọn lựa tổ yến tốt nhất, cháu ở đoàn làm phim, hằng định chịu không ít khổ, cả người gầy đi rất nhiều, mấy ngày nay dạ dày lại không tốt, thì càng không thể ủy khuất chính mình, đem cái này mang đi, tấm bổ thân thể.”

Kiều Thanh Hải cùng Thẩm Di nhìn thấy Hàn Như Sơ thay Kiều An Hảo chuẩn bị chu đáo như vậy, rất là vui mừng.

Kiều An Hảo lại nói cảm ơn, sau đó cùng bọn họ trò chuyện vài câu, rồi mới lên xe.

-

Hàn Như Sơ cũng không có lên xe, trực tiếp ở lại Kiều gia.

Khi xe ra khỏi tiểu khu của Kiều gia, đã sắp bảy giờ, đi trên đường lớn Nam Thành, hôm nay đặc biệt đông đúc, bình thường một giờ tuyệt đối có thể đến nơi, nhưng hôm nay phải gần hai giờ mới đến.

Đợi cho đến khi về đến khách sạn đoàn làm phim thuê, đã là mười giờ đêm.

Xa xa chụp diễn buổi tối còn chưa có kết thúc, khách sạn dưới lầu có chút im lặng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 319

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (19)

Lái xe đỗ xe ổn định xong, xuống xe trước, mở cửa xe cho Kiều An Hảo, chờ Kiều An Hảo xuống xe, mới đi ra phía sau, mở cửa sau lấy hộp đồ, xách hai bên hai hộp tổ yến xuống, có hơi nặng, lái xe lễ phép mở miệng nói: “Cô Kiều, ngài ở phòng nào, tôi đưa lên giúp cô.”

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua lái xe hai tay xách hai hộp, nhẹ giọng nói câu “Cảm ơn,” sau đó xoay người đi vào trong đại sảnh của khách sạn, lái xe xách hai chiếc hộp, lễ độ cung kính đi theo sau cách xa hai bước.

Hai người đều không chú ý tới, cách đó không xa trong một chiếc xe, một người đang ngồi....

Sau khi Lục Cẩn Niên đưa Kiều An Hảo vào bệnh viện, vẫn chưa rời đi, có lẽ tầm khoảng mười một giờ, nhìn thấy xe Kiều An Hảo và Hàn Như Sơ, trong đầu ngây ngốc, không suy nghĩ được gì. Một mình ở trong xe lại ngồi hồi lâu, mới xoay xoay tay lái, chẳng có mục đích rời đi, mãi đến lúc hoàng hôn, mới lái xe về dưới lầu khách sạn của đoàn làm phim. Cũng không lên lầu, ngồi yên trong xe, đợi vùn vụt bốn giờ, xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thấy chiếc xe quen thuộc đang đi tới.

Đó là xe nhà họ Hứa.

Xe đứng trước cửa chính của khách sạn, cửa xe mở ra, xuống đầu tiên chính là lái xe nhà họ Hứa, còn cung kính giúp Kiều An Hảo mở cửa xe phía sau, tiếp đó xách hai hộp đồ gì đó ở đằng sau ra, đi theo Kiều An Hảo vào khách sạn.

Chắc là nhà họ Hứa mang các loại thuốc bổ gì gì đó tới cho Kiều An Hảo, nhà họ Hứa vẫn luôn đối xử tốt với Kiều An Hảo, giống như là người một nhà vậy. Nếu là Hứa Gia Mộc tỉnh lại, một nhà bọn họ thật sự hoàn toàn tốt đẹp.

Truyện chỉ của dienddanlequydon. com.

Lục Căn Niên kéo cửa kính xe xuống, đốt một điếu thuốc, nuốt mây nhả khói, cảm thấy đau đớn không nói nên lời, từ trong xương cốt ra tới bên ngoài vẫn mãi chưa kết thúc.

Triệu Manh không có trong phòng khách sạn, lái xe đặt đồ xuống chỗ trống trong khách sạn, rồi cung kính chào tạm biệt rời đi.

Cả ngày Kiều An Hảo không làm gì cả, nhưng vẫn cảm thấy mệt mỏi không nói nên lời. Tắm rửa sạch sẽ bằng nước ấm, rồi lên giường, lúc mơ mơ màng màng sắp đi vào giấc ngủ, cửa phòng mở ra, sau đó giọng Triệu Manh liền truyền tới: “Tổ yến, Kiều Kiều, mình có thể ăn được không?”

Kiều An Hảo ngay cả ánh mắt cũng không mở, chỉ nói với Triệu Manh một câu “Ừ,” sau đó liền xoay người lại, vừa đúng tầm mắt đối diện với đèn bàn trên tủ đầu giường, chiếu khiến cô hơi khó chịu, vì thế cô mở to mắt để tắt đèn nhưng thoáng nhìn thấy hộp thuốc bao tử bị mình để qua một bên đêm hôm qua. Sau đó tầm mắt liền đặt lên trên hộp thuốc, nhìn chăm chăm.

Triệu Manh mở một lọ tổ yến, vừa ăn vừa khen mùi vị không tệ. Sau đó đi tới trước mặt Kiều An Hảo, thăm dò hỏi một câu: “Kiều Kiều, cậu có

muốn ăn không? Mùi vị ngon lắm.”

Kiều An Hảo chưa ăn gì, vốn không cảm thấy đói, bị Triệu Manh hỏi như vậy, ngược lại cảm thấy trong bụng trống rỗng. Vừa mới suýt thì ngủ thì đi vào giấc ngủ, thứ nhất bị Triệu Manh làm ồn ào hơn nữa thấy được hộp thuốc bao tử, mất cả cơn buồn ngủ. Vì thế gật đầu với Triệu Manh, Triệu Manh liền để lọ tổ yến trong tay mình xuống, vui vẻ chạy tới, đưa cho Kiều An Hảo một lọ, lại còn không quên mở nắp trước rồi đưa cho cô.

Giống như Triệu Manh đã nói, hương vị tổ yến ngon vô cùng, Kiều An Hảo ăn mấy miếng, trong bụng cũng không cảm thấy khó chịu, vì thế bắt đầu ăn tiếp.

Từ trước đến nay Triệu Manh là người thích ngủ muộn, ăn xong tổ yến, liền ngồi trước bàn sách nghịch mấy vi tính, chơi còn chưa tới nửa giờ, đã ngáp liên tục.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 320

Hứa Gia Mộc Có Phản Ứng (20)

Từ trước đến nay, Triệu Manh là người thích ngủ muộn, ăn xong tổ yến, liền ngồi trước bàn sách nghịch máy tính, chơi còn chưa tới nửa giờ, đã ngáp liên tục, cuối cùng thật sự không thể chịu được nữa mới đứng lên, đi tắm, lúc lên giường, Kiều An Hảo đã sớm ngủ say.

-

Sau hai ngày, Kiều An Hảo vẫn hay nôn mửa như cũ, trước kia cô cũng thường xuyên thấy trong bụng không thoải mái, nhưng cùng lắm cũng chỉ hai ba ngày, sau đó cơ thể theo bản năng điều tiết hết ra, cũng không vấn đề gì, ai ngờ lần này vậy mà giằng co đến mấy ngày, cũng không thấy tốt lên, trong lòng cô không nhịn được nổi lên chút lo lắng, muốn đi bệnh viện kiểm tra xem sao, rốt cuộc hôm trước vừa mới nghĩ như vậy, hôm sau ăn cái gì đó, lại hoàn toàn không thấy ghê tởm hay buồn nôn nữa, hai ngày trước thấy thịt nướng đã muốn phun ra, nhưng bây giờ trong bụng cũng không thấy có chút nào không thoải mái, Kiều An Hảo cho rằng mình đã bình thường như mấy lần trước, bản thân đã tự điều tiết, vì thế cô hoàn toàn yên tâm.

Lấy tổ yến của Hàn Như Sơ ra, ước chừng có khoảng bốn mươi lạng, mỗi lúc trời tối Triệu Manh đều ăn một lạng, nói ra có vẻ lợi hại vậy thôi, chứ dù Kiều An Hảo không ăn mỗi ngày giống như Triệu manh nhưng cũng đã liên tục ăn hết năm sáu lạng.

Cũng không biết có phải gần đây quay phim quá mệt mỏi hay không, Kiều An Hảo luôn mệt rũ rời, mà Triệu manh cũng thấy cô thường xuyên ngáp liên tục.

Mãi đến một buổi tối, khi Kiều An Hảo quay phim xong, cũng mới có tám giờ, vậy mà không thể mở mắt ra được, lúc đóng chung cùng Lục Cần Niên, còn ngáp một cái, khiến cho cảnh quay bị gián đoạn, phải quay lại.

Kiều An Hảo uống hết nửa chai nước lạnh, muốn tinh thần tỉnh táo một chút, muốn lần quay thứ hai được thuận lợi, kết quả sắp quay xong xuôi, lại không thể khống chế được ngáp mấy cái, khiến đoạn diễn phải NG.

Sau khi Kiều An Hảo tiến vào đoàn làm phim, biểu hiện luôn rất tốt, vậy mà giờ lại bị NG hai lần, đạo diễn không hề tức giận, chỉ phân phó lại để Kiều An Hảo nghỉ ngơi nửa giờ.

Kiều An Hảo cũng không biết gần đây mình có chuyện gì, ngày trước ngủ bảy tiếng, cũng đã đủ, nhưng hai ngày nay lại muốn chết, tuy đạo diễn không trách móc cô, nhưng đã NG hai lần liên tục, cũng chậm trễ không ít thời gian, mà đêm nay lại là đêm quay phim, khó tránh khỏi sẽ liên lụy nhiều người cùng thức đêm theo.

Kiều An Hảo cố gắng cho lần quay thứ ba của mình thuận lợi thành công xong, một mình đi ra khỏi phim trường.

Vừa mới có một trận mưa đổ xuống, nhiệt độ giảm không ít, Kiều An Hảo chỉ mặc một chiếc váy ngắn mỏng manh, gió lạnh thổi qua, khiến cô rùng mình, trong nháy mắt tinh thần đã tỉnh táo không ít.

Vì muốn duy trì loại tinh thần này, Kiều An Hảo trực tiếp đi bộ ở bên ngoài, sau cùng nhìn thấy một gốc cây hoa dâm bụt vừa nở, liền ngừng lại, ngắm nhìn.

Vừa lúc lại có một trận gió lạnh thổi đến, không khí ẩm ướt hỗn loạn sau cơn mưa, khiến cánh hoa rời lá tả xuống, có giọt nước mưa bắn vào da thịt trần trụi của cô, lạnh khiến cô run rẩy cả người, ôm bả vai, chà chàn chân, lúc vừa định quay về phim trường, đột nhiên có một chiếc áo khoác lên vai cô.

Kiều An Hảo lặng đi một chút, quay đầu, nhìn thấy Lục Căn Niên, chẳng biết từ lúc nào đã yên lặng không một tiếng động xuất hiện ở phía sau mình.

Lục Căn Niên giống như không hề chú ý đến đáy mắt kinh ngạc của Kiều An Hảo, vươn tay, chỉnh lại áo khoác trên vai cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 321

Hai Tiếng "Xin Lỗi. " (1)

Lục Cẩn Niên tựa như không chú ý đến sự kinh ngạc trong đáy mắt Kiều An Hảo, vươn tay, chỉnh lại áo khoác đang choàng trên vai cô, thấp giọng nói: "Trời lạnh, cẩn thận kéo bị cảm."

Từ sau đêm sinh nhật kia của Lục Cẩn Niên, quan hệ của hai người vẫn cực kì lạnh nhạt, trừ bỏ có trao đổi lúc quay phim, đại đa số những chuyện khác nếu không có gì thì không xuất hiện cùng nhau.

Kiều An Hảo nghe được giọng nói của Lục Cẩn Niên, thu lại tầm mắt, nhẹ giọng nói một câu: "Cảm ơn."

Lúc Cẩn Niên không nói tiếp, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo một hồi, sau đó theo tầm mắt mới vừa rời của cô, nhìn lại, nhìn thấy một bụi hoa dâm bụt nở rộ tươi đẹp.

Kiều An Hảo im lặng đứng một bên, không nói gì, áo khoác khoác trên người, có mùi hương đặc trưng của Lục Cẩn Niên ba vào trong mũi, khiến cho tâm tình của cô, lên xuống như thủy triều bất định.

Anh là đang quan tâm cho cô đi... Bằng không anh sẽ không mua thuốc dạ dày cho cô, sẽ không để ý cô mặc mỏng manh mà ra ngoài đưa áo khoác cho cô...

Đúng vậy, nếu anh thật sự quan tâm cô, thì vì sao lại đột nhiên trở mặt tức giận với cô?

Không biết hai người cứ căng thẳng im lặng như vậy bao lâu, Lục Căn Niên vẫn nhìn chăm chăm đóa hoa dâm bụt không rời mắt, chợt đột nhiên mở miệng phá tan sự yên tĩnh: "Tình huống của Gia Mộc thế nào rồi? Có phải đã sắp tỉnh hay không?"

"Ừ." Kiều An Hảo nhẹ giọng đáp lại một tiếng, qua thật lâu sau, mới chậm rãi mở miệng: "Anh Gia Mộc đã cử động, chuyên gia nói chuyện này có thể là dấu hiệu cho thấy anh ấy có thể tỉnh lại, nhưng cụ thể là khi nào thì vẫn còn chưa xác định được."

Lúc nói những lời này, Kiều An Hảo vẫn luôn quan sát Lục Căn Niên, muốn tìm ra một chút tiếc nuối qua nét mặt của anh, nhưng cô nhìn chăm chú rất lâu, Lục Căn Niên vẫn mang một bộ dạng cao ngạo lạnh nhạt kia, thậm chí đến cuối cùng, vẻ mặt vẫn bình tĩnh "Ừ" một tiếng, ngữ điệu cực kì lạnh nhạt nói: "Có thể tỉnh lại là tốt rồi."

Kiều An Hảo có chút thất vọng cúi đầu, đáy lòng dâng lên một chút khổ sở, không phải cô không hi vọng Hứa Gia Mộc tỉnh lại, cô chỉ là vì khi Lục Căn Niên biết rõ Hứa Gia Mộc sẽ tỉnh, giữa bọn họ sẽ không còn một chút quan hệ, lại không có một chút phản ứng nào mà khó chịu.

Kiều An Hảo cúi đầu xuống, bình ổn lại hồi lâu, mới khiến cho tâm tình của mình bình tĩnh lại, sau đó rầu rĩ lên tiếng: "Tôi vào trước, lát nữa phải quay phim rồi."

Lục Căn Niên không nói gì, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào đóa hoa dâm bụt nở rộ.

Kiều An Hảo đứng đó một lúc lâu, nhìn thấy anh không có một chút phản ứng, thì cởi áo khoác xuống, đưa cho Lục Căn Niên, xoay người, đi về phía phim trường.

Lục Căn Niên nghe tiếng giày cao gót của Kiều An Hảo nện trên đất, phát ra âm thanh lộc cộc lộc cộc, từ từ đi xa, mãi đến khi biến mất không còn thấy nữa, mới chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Kiều An Hảo rời đi, một con đường rất yên tĩnh, đèn đường mờ nhạt, không có một bóng người.

Gia Mộc đã sắp tỉnh, cô hẳn là rất vui đi... Lúc ấy, có phải bọn họ đã không thể ở chung với nhau nữa không?

Vậy anh à? Làm sao bây giờ? Chúc phúc mà thôi lui? Sống cô độc hết quãng đời còn lại?

-

Một đêm trắng liên tục quay phim kết thúc, Kiều An Hảo ngênh đón mười ngày không có lịch trình.

Trở về thành phố trước, Kiều An Hảo còn hơn phân nửa tổ yến không đụng đến, vì thế cho Triệu Manh một nửa, bản thân lại đem theo một nửa về Cẩm Tú Viên.

Mười ngày Kiều An Hảo không quay phim, Lục Căn Niên cũng không có lịch trình, lúc Kiều An Hảo ngẫu nhiên xem tin tức giải trí, có thể nhìn thấy một chút tin tức của Lục Căn Niên, cũng biết mấy ngày nay anh đều ở tại Bắc Kinh, nhưng vẫn không trở về Cẩm Tú viên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 322

Hai Tiếng “Thực Xin Lỗi” [2]

Nghỉ ngơi đến giữa trưa ngày thứ tư, Kiều An Hảo cảm thấy bụng có chút không thoải mái, cảm giác như là nguyệt sự sắp tới.

Từ nhỏ cô có tật xấu là hay đau bụng kinh, nguyệt sự từ trước đến nay không chuẩn, đôi khi ba bốn tháng tới một lần, đi bệnh viện kiểm tra, cũng không có gì trở ngại, điều trị bằng thuốc Đông y, ngay lúc đó trong vòng nửa năm cũng không có việc gì, nhưng sau đó vẫn như cũ không theo quy luật, uống nhiều thuốc, lúc nào cũng tổn hại đến sức khỏe, thay đổi bệnh viện kiểm tra, tử cung buồng trứng đều chỉ nói chung chung, cuối cùng đơn giản là không cần uống thuốc.

Bất quá bụng dưới của Kiều An Hảo cũng chỉ là không thoải mái một trận, buổi chiều liền không có chuyện gì.

Lúc ăn cơm chiều, thím Trần còn hỏi một câu: “Bà chủ, gần đây ông Lục đi công tác sao? Tại sao vẫn không về nhà?”

Những câu hỏi này khiến Kiều An Hảo có chút sững sờ, sau một lúc lâu, qua loa “Uhm” một tiếng, tiếp tục ăn cơm.

Ăn qua cơm chiều, thím Trần cố ý hâm nóng một lọ cấp tổ yến Hàn Như Sơ đưa cho cô, Kiều An Hảo ăn xong, lên lầu, lúc vui ở trên ghế sa lon xem ti vi, lại cảm thấy bụng không thoải mái, cô sợ mình bị cảm lạnh, cầm một

cái chân đạp lên trên người, sau đó lại xem ti vi, thế nhưng lại mê man đi vào giấc ngủ.

-

Lục Căn Niên nhiều ngày qua, kỳ thật có trở về Cẩm Tú viên, chẳng qua xe chạy đến ngoài cửa, liền ngừng lại, không có tiến vào.

Nguyên bản hôm nay có một bữa ăn, lúc tan cuộc, cũng chỉ mới chín giờ rưỡi, sau bữa ăn ông chủ mời mọi người đổi nơi khác đi đánh bài, Lục Căn Niên cũng không biết đêm nay mình sao lại thế này, chỉ cảm thấy tâm thần bất an, liền khéo léo từ chối.

Trợ lý đem xe theo từ dưới bãi đỗ xe đi lên, mở cửa xe cho Lục Căn Niên, Lục Căn Niên nhưng lại không đi vào, mà ở bên cạnh xe đứng trong chốc lát, mở miệng nói: “Đưa cái chìa khóa xe cho tôi, cậu đi về trước đi.”

Đợi cho trợ lý đón một chiếc xe taxi rồi đi, Lục Căn Niên mới lên xe, tim không hiểu sao đập rất nhanh, áp lực khiến cả người anh không thở được, vì thế hạ cửa kính xe xuống, hơi thở có chút vững vàng một ít, lại vẫn như cũ cảm thấy khó chịu, đơn giản liền khởi động xe, tùy theo tính chất mà điều khiển.

Mở bất quá chỉ mười phút, nặng nề trong lòng Lục Căn Niên không chút giảm xuống, vì thế liền cầm di động, gọi về Cẩm Tú viên.

Thím Trần cho tới bây giờ mới thấy được số điện thoại trên tay là của anh, liền bắt máy rồi hô một tiếng: “Ông Lục.”

Lục Căn Niên “Ừ” một tiếng, liền gấp gáp hỏi: “Kiều Kiều có khỏe không?”

Thím Trần có khả năng cảm thấy cuộc điện thoại này của Lục Căn Niên gọi đến quá mức ‘mặc danh kỳ diệu’, sững sốt một chút, rất là khó hiểu nói:

“Bà chủ tốt lắm, đang ở trên lầu xem ti vi.”

Lục Căn Niên vốn là trong lòng đang bát ỗn, rốt cục cũng thả lỏng, âm thầm thở ra một hơi, “À...” một tiếng, sau đó liền cắt đứt điện thoại.

Lục Căn Niên vốn là muốn đến công ty tăng ca, nhưng khi xe chạy đến đường lớn nơi mở rộng chi nhánh, không biết vì cái gì rõ ràng đã gọi điện thoại cho thím Trần, thím Trần cũng đã nói Kiều An Hào không có việc gì, nhưng anh chính là cảm thấy không ổn, cuối cùng đơn giản trực tiếp quyết định chuyển hướng quay về Cẩm Tú viên.

Khi Lục Căn Niên chạy xe đến trong biệt thự của Cẩm Tú viên, chỉ mới mười giờ rưỡi đêm, thím Trần còn chưa ngủ, nghe được xe tiếng động, từ trong nhà đi ra.

Lục Căn Niên xuống xe, trở tay đóng lại cửa xe, căn bản không có để ý tới thím Trần ra đón, trực tiếp giơ cái chìa khóa hướng về phía thân sau của xe ấn xuống nút khóa xe, liền bước vào trong phòng, ngay cả giày cũng không cởi, sau đó chạy thật nhanh lên lầu, chạy tới trước cửa phòng ngủ, đẩy mạnh cửa ra, chạy vào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 323

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (3)

Má Trần đứng dưới lầu, nhìn thấy một chuỗi hành động mau lẹ của Lục Căn Niên khiến người ta hoàn toàn không phản ứng kịp, sững sốt hồi lâu, cũng chưa lấy lại được tinh thần.

Lục Căn Niên đi vòng qua tường toilet, liếc mắt một cái nhìn Kiều An Hảo trên ghế sofa. Bước chân anh đột nhiên dừng lại, tầm mắt quan sát xung quanh phòng ngủ một lúc.

Ti vi trên vách tường, đang chiếu chương trình quảng cáo.

Cửa sổ không khép, gió đêm thổi vào làm rèm cửa sổ đong đưa liên tục.

Kiều An Hảo khoác lên người chiếc chăn màu trắng, yên lặng ngủ say giấc.

Tất cả trong phòng ngủ vẫn giống như mọi khi, không có gì khác, bầu không khí yên tĩnh bình an.

Trái tim thấp thỏm của Lục Căn Niên, từ từ bình tĩnh lại, anh thở phào nhẹ nhõm một hơi, bước chân rất chậm chạp, đi tới trước sofa, cúi người cầm lấy điều khiển từ xa bên cạnh Kiều An Hảo, tắt ti vi. Sau đó ngẩng đầu, nhìn chăm chăm vẻ mặt ngủ say của Kiều An Hảo một lúc, rồi vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt bị tóc dài phủ lên, đầu ngón tay chạm vào hai gò

má non mịn, cảm xúc khi sờ vào mềm mại nhẵn nhụi, vô cùng chân thật, Lục Căn Niên cả đêm lòng dạ rối bời lúc này mới hoàn toàn yên ổn lại.

Thì ra tất cả chỉ là do tinh thần của anh không yên, mới dẫn tới hoảng sợ luống cuống như vậy, có lẽ gần đây cô vẫn đứng xa đợi anh, có lẽ là vì muốn Hứa Gia Mộc tỉnh lại, trong lòng anh có chút phức tạp, cho nên đêm nay mới có cảm xúc như vậy.

Lục Căn Niên nghĩ tới đây, mới phát hiện đằng sau lưng vậy mà chẳng biết từ lúc nào có một tầng mồ hôi lạnh, đáy lòng cũng có chút vui mừng ‘sống sót sau tai nạn, ’ anh không nhìn được khẽ cười, tầm mắt nhìn Kiều An Hảo hiện ra chút tình cảm nồng nàn.

Có lẽ trên đời này, cũng chỉ có một mình cô, mới có thể khiến anh hoảng hốt lo sợ, chuyện bé xé ra to, chẳng biết tại sao nữa.

Đầu ngón tay Lục Căn Niên nhẹ nhàng cọ xát hai gò má Kiều An Hảo, cúi đầu hôn lên mi tâm cô, sau đó nhẹ nhàng ôm cô từ trên ghế sofa lên, dè dặt cẩn thận đặt lên trên giường lớn, rồi cầm chăn tỉ mỉ đắp kín cho cô.

Cả người ra đầy mồ hôi lạnh, Lục Căn Niên cũng có chút không thoải mái, cởi áo khoác ngoài, tùy tiện ném lên ghế sofa, vừa kéo caravat, đang chuẩn bị đi vào toilet. Đi được hai bước, Lục Căn Niên bỗng nhiên dừng bước, anh nhíu mi tâm, rồi quay đầu, nhìn về phía sofa, nhìn lên chiếc chăn màu trắng lúc này Kiều An Hảo vừa mới đắp, vậy mà có một vệt máu đỏ tươi.

Mi tâm Lục Căn Niên càng nhíu chặt, thụt lùi hai bước, trở lại trước ghế sofa, xốc chăn lên, lúc này nhìn thấy vết máu rõ ràng, còn hơi ẩm ướt dính dính nóng ẩm, rõ ràng là vừa vương lại.

Mà tấm chăn này lúc này Kiều An Hảo đắp....

Trong lòng Lục Cẩn Niên rất không dễ dàng mới bình tĩnh được, trong nháy mắt lại có mưa to gió lớn, sóng cả nhấp nhô, anh tùy tiện kéo caravat, ném trên đất, rồi vọt tới cạnh giường, xốc chần lên kiểm tra cơ thể Kiều An Hảo. Kết quả lúc lật người lên, phát hiện trên drap giường cũng có vết máu, trên chiếc quần bằng bông vải màu trắng Kiều An Hảo mặc, cũng có một vết.

Mẹ Lục Cẩn Niên qua đời sớm, lại là đàn ông ít tiếp xúc với phụ nữ, có lẽ quên rằng phụ nữ còn có khi đến tháng, chỉ nhìn thấy vết máu, đã vô cùng khẩn trương, theo bản năng vươn tay, vỗ vỗ gò má Kiều An Hảo: “Kiều Kiều? Kiều Kiều?”

Nhưng Kiều An Hảo nhắm mắt lại, chút phản ứng cũng không có.

“Kiều Kiều?” Lục Cẩn Niên lại gọi một tiếng, giữ vai Kiều An Hảo lung lay hai lần, sau đó liền quay xuống lầu lớn tiếng gọi: “Má Trần! Má Trần!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 324

Hai Tiếng "Xin Lỗi. " (4)

Má Trần đứng ở dưới lầu, vốn là đang nghi ngờ tại sao ngài Lục vừa về nhà lại chạy nhanh lên lầu như thế, nghĩ đến cuối cùng, bà còn tưởng rằng ngài Lục đã lâu không thấy bà chủ, nhớ đến gấp a, vì thế liền mang theo vài phần ý cười, đang định đi về phía phòng ngủ của mình, ai ngờ vừa mới đẩy cửa ra, liền nghe thấy tiếng của Lục Cẩn Niên từ trên lầu truyền xuống, má Trần không dám ngần ngại một giây, lập tức chạy lên, đẩy cửa ra, nhìn thấy Lục Cẩn Niên đã cầm lấy một tấm thảm, ôm Kiều An Hảo, vội vã vọt từ bên trong ra, nhìn thấy má Trần, trực tiếp gào lên một câu: "Nhanh đi chuẩn bị xe!"

Má Trần vốn định hỏi một câu "Bà chủ làm sao vậy", nhưng lại bị Lục Cẩn Niên gào một tiếng như vậy, lời nói nhất thời ghen về trong bụng, loạng choạng chạy đi.

Lúc Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo ra khỏi nhà, má Trần đã mở cửa xe, Lục Cẩn Niên đặt Kiều An Hảo vào, cài dây an toàn, trực tiếp coi như không có lời của má Trần "Sao bà chủ đang yên đang lành lại ngất đi vậy?", lên xe, bàn chân dẫm lên chân ga, phóng nhanh rời khỏi nhà chính.

Tốc độ lái xe của Lục Cẩn Niên cực nhanh, một bên vừa lái, một bên vừa nhanh chóng vươn tay mò mẫm, lúc gọi điện thoại cho trợ lý, anh phát hiện ngón tay của mình vậy mà đều đã mềm nhũn: "Cậu liên hệ cho bác sĩ của bệnh viện Hạ thị... Không phải là tôi, là Kiều Kiều, đại khái hơn mười phút nữa tôi sẽ đến đó."

Cúp điện thoại, Lục Cẩn Niên nghiêng đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, lại có thể nào cũng không thể hiểu được rốt cuộc cô xảy ra vấn đề ở chỗ nào, chỉ cảm thấy lòng nóng như lửa đốt.

Lúc Lục Cẩn Niên trước cửa cấp cứu của bệnh viện, trợ lý đã đến nơi, nhìn thấy xe của Lục Cẩn Niên, lập tức tiếp đón.

Trợ lý đã sắp xếp tốt tất cả, Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo xuống xe, trợ lý vội vàng dẫn anh lên lầu ba, Kiều An Hảo trực tiếp bị đưa đến phòng mổ.

Trong hành lang cực kỳ yên tĩnh, Kiều An Hảo được đưa vào phòng mổ bất quá chỉ mới mười phút, Lục Cẩn Niên lại cảm thấy như cả thế kỷ, dày vò lâu như vậy, một người từ trước đến nay gặp phải chuyện gì đều bình tĩnh như anh, giờ phút này có thể nào cũng không bình tĩnh được, luôn luôn hỏi trợ lý bên cạnh một câu: "Sao vẫn chưa được?"

Trợ lý bị Lục Cẩn Niên hỏi đến trong lòng hoảng hốt, nhịn không được an ủi: "Ngài Lục, cô Kiều có lẽ là đến tháng, không cần ngạc nhiên như vậy, ngài ngồi xuống trước đi."

Đến tháng?

Hàng lông mày anh tuấn lạnh nhạt của Lục Cẩn Niên cau lại, lúc này mới nhớ tới giờ học sinh lý hồi mình còn là học sinh trung học, tựa hồ đã học qua chuyện này, lúc này mới miễn cưỡng bình ổn tâm tình của mình, ngồi cạnh trợ lý, kết quả còn chưa ngồi được một phút, lại đứng lên, nhưng vào phút này cửa phòng mổ lại bị đẩy ra, một y tá đi ra từ bên trong, tháo khẩu trang xuống, dứt khoát nói: "Ai là người nhà bệnh nhân?"

"Là tôi." Giờ khắc này Lục Cẩn Niên hoàn toàn quên bản thân mình chỉ là một người chồng thế thân, không chút suy nghĩ liền mở miệng theo bản năng.

"Anh là chồng của bệnh nhân?" Nữ y tá thăm dò một câu, sau đó đưa tới một tờ giấy: "Người bệnh có thai hai tháng, nhưng vào lúc kiểm tra, lại phát hiện thai nhi đã chết trong bụng gần một tuần, cần làm giải phẫu nạo thai ngay lập tức, nếu không sẽ tạo thành tổn thương rất lớn đối với bệnh nhân."

Y tá nói xong một đoạn, người Lục Căn Niên sững sờ, đại não chuyển động nhanh chóng, nhưng vẫn không tiêu hóa được ý nghĩa trong lời của nữ y tá.

Trái lại trợ lý ở một bên, đột nhiên đứng, bắt được trọng điểm trong đó, hỏi: "Chết trong bụng mẹ?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 325

Hai Tiếng “Xin Lỗi” [5]

“Đúng.” Giống như là tình huống ở trong phòng giải phẫu có vẻ rất nguy cấp, y tá cầm tờ cam kết trong tay chuyển chuyển về phía Lục Căn Niên, mang theo thúc giục mở miệng, nói: “Phiền ngài nhanh ký tên, bên trong vẫn đang chờ phẫu thuật đấy.”

Lục Căn Niên vẫn như cũ không có mở miệng, sắc mặt thoát nhìn rất bình tĩnh, chần chờ bất quá chỉ một giây, liền đưa tay nhận lấy tờ giấy trên tay y tá, nhìn lướt qua trên tờ cam kết “Giải phẫu nạo thai” Bốn chữ này, khiến trái tim anh mãnh liệt co rút lại.

Cô gái anh yêu mến, có mang đứa con của anh, đây rõ ràng là một chuyện vui mừng, nhưng khi anh biết chính mình sắp làm cha cũng đồng thời mất đi đứa con của chính mình.

Lục Căn Niên cố gắng duy trì bình tĩnh của mình, cầm lấy viết ký tên lên trên bản cam kết, ngón tay run run, thật lâu sau, mới dừng bút, sau đó theo nơi y tá chỉ, đặt bút xuống, nhưng vẫn chậm chạp không có ký tên.

Biết rõ “Thai chết trong bụng” Bốn chữ này, đại biểu cho đứa nhỏ kia đã không thể nào cứu được, nhưng hiện tại để cho anh ký tên phẫu thuật lấy ra cái thai đã chết kia, vẫn cảm thấy đáy lòng đau đớn có chút không thể chịu được.

“Anh à.” Y tá đứng ở trước mặt Lục Căn Niên, nhìn thấy anh vẫn chậm chạp không hề động đảnh phải ra tiếng thúc giục một lần nữa.

Lục Căn Niên cuối đầu xuống, nhìn chăm chăm cam kết trong tay, dùng sức mím chặt môi, sau đó liền đặt bút xuống.

Ba chữ Lục Căn Niên này, anh không biết chính mình rốt cuộc đã viết qua bao nhiêu lần rồi, từ sau khi anh thành danh, ba chữ này cơ hồ mỗi ngày anh đều viết, có ký tặng fan, cũng có ký ở trên hợp đồng, nhưng là kí tên nhiều thứ như vậy, anh tưởng, chưa từng nghĩ đến anh sẽ có một lần kí tên đau khổ dày vò như thế này.

Y tá nhìn thấy Lục Căn Niên ký một chữ “Lục”, bút lại dừng lại, giống như cũng cảm giác được đáy lòng khổ sở của Lục Căn Niên, nhin không được mở miệng, khả năng bởi vì đều là phụ nữ, nói chuyện trong giọng nói vẫn mang theo một chút thâm oán cùng bất mãn: “Hia người các người cũng thật là, thoát nhìn tuổi cũng đều không còn đi, kết hôn làm chuyện kia, cũng chưa từng lo lắng đến chuyện sẽ mang thai sao? Hiện tại ảnh hưởng đến mạng người, thật là... Bất quá đáng thương nhất vẫn là phụ nữ, sinh non thân thể tổn hại không nói, người làm mẹ nếu biết đứa nhỏ của chính mình cứ lặng yên không một tiếng động như vậy đã chết, phỏng chừng sẽ đau khổ đến chết!”

Sắc mặt Lục Căn Niên có chút tái nhợt, đối mặt với chỉ trích của y tá, anh vẫn không nói lời nào, thế nhưng không thể phản bác, không thể phản bác được, cuối cùng chính là đè nén đáy lòng đau đớn, ký xong hai chữ cuối cùng, đem tờ cam kết đưa cho y tá.

Y tá nhìn thoáng qua chữ kí của Lục Căn Niên, cầm tờ cam kết đồng ý phẫu thuật, vội vã tiến vào phòng giải phẫu.

Cửa phòng giải phẫu, lại một lần nữa đóng lại thật mạnh, toàn bộ hành lang yên tĩnh như cũ.

Trợ lý nhìn thoáng qua Lục Căn Niên đứng ở tại chỗ thật lâu cũng không có nhúc nhích, nhẹ giọng mở miệng: “Ông Lục, ngài nên bớt đau buồn đi.”

Một câu an ủi đơn giản của trợ lý nói ra, đáy mắt Lục Căn Niên trong nháy mắt có chút nóng lên, anh theo bản năng sờ sờ túi, theo thói quen muốn hút thuốc, nhưng là nhìn thấy trên hành lang bệnh viện có bảng “Cấm hút thuốc”, cuối cùng đành bỏ qua, sau đó liếc mắt nhìn trợ lý một cái, nói: “Cậu đi về trước đi, một mình tôi ở trong này là được rồi.”

Trợ lý nói: “Ông Lục, nếu ngài có chuyện gì cứ việc gọi điện thoại cho tôi.”

Lục Căn Niên gật gật đầu, cũng không hề mở miệng.

Trợ lý ở tại chỗ đứng thêm ba mươi giây, vươn tay, vỗ vỗ bả vai của Lục Căn Niên, vòng qua bên cạnh anh rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 326

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (6)

Lục Căn Niên nghe tiếng bước chân đằng sau xa dần rồi biến mất, cả người tựa như mất hết sức lực, ngồi xụi lơ trên ghế, suy tưởng lại căn kẽ tất cả những điều vừa xảy ra trong phút chốc.

Có thai hai tháng, thai chết trong bụng mẹ...

Lục Căn Niên như rơi vào cơn ác mộng, cuối cùng trong ý thức chỉ còn hai cụm từ này.

Kiều An Hảo mang thai được hai tháng, chỉ cần thêm hai tháng nữa là biết giới tính bào thai rồi, chưa tới tám tháng nữa là có thể nghe đứa bé oa oa khóc, thêm một năm lẻ tám tháng là đứa nhỏ có thể lững chững từng bước tới trước mặt anh, bập bẹ gọi anh là cha...

Đây là một chuyện tốt đẹp đến dường nào, nhưng điều tốt đẹp như thế sao lại có một kết cục tàn nhẫn như vậy?

Con của anh... con của anh và Kiều An Hảo... đã chết trong bụng mẹ?

Lục Căn Niên nghĩ tới đây, bèn ôm lấy mặt, bả vai run rẩy, có dòng chất lỏng ấm nóng sượt qua kẽ tay chảy ra.

Con của họ làm sao lại mất chứ?

Chẳng lẽ bởi vì anh là một đứa con hoang không nên có mặt ở trên đời, mà ngay cả đứa con của anh cũng bị chịu phạt sao?

...

Trợ lý đi xuống lầu, sức nhớ quên giao những thủ tục năm viện của Kiều An Hảo cho Lục Cẩn Niên, đành quay lại lần nữa. Khi anh vừa bước khỏi thang máy, liền thấy người đàn ông ngồi một mình che mặt trên hành lang dài. Tuy ở khoảng cách rất xa, nhưng anh vẫn thấy được bả vai run rẩy của người ấy.

Trợ lý lập tức dừng bước không tiến lên, anh lặng lẽ nhìn hồi lâu, rồi âm thầm rút lui, không làm phiền người đàn ông đang chìm trong đau khổ, xem như không bắt gặp thấy cảnh này.

Anh theo Lục Cẩn Niên hơn bảy năm. Anh đã có vợ và con cái, trong khi Lục Cẩn Niên hơn anh một tuổi nhưng vẫn độc thân.

Anh cũng từng hiếu kỳ, liệu Lục Cẩn Niên không thích phụ nữ? Cho đến nửa năm trước, khi Lục Cẩn Niên đồng ý với nhà họ Hứa đóng giả làm Hứa Gia Mộc, anh đã cực lực phản đối, vì nó rất vô lý. Nhưng ngay khi anh gặp cô Kiều, anh mới hiểu không phải Lục Cẩn Niên vô cớ muốn sống độc thân suốt mấy năm, mà là trong lòng anh ta đã lâu chất chứa hình bóng một người.

Anh nghĩ, không ai hiểu rõ Lục Cẩn Niên hơn anh, bởi anh nắm rõ xuất thân không tốt của anh ấy. Là một người con rơi, trông anh kiêu ngạo, thờ ơ, lạnh lùng, xa cách, ngạo mạn, không để ai vào mắt, tất cả mọi người đều nói anh ấy không tốt tính. Nhưng chẳng ai biết, đều là máu mủ nhà họ Hứa, nhưng một người là cậu ấm sống sung sướng trong nhung lụa, trong khi người kia phải khổ nhọc dưới đáy xã hội, không người thân quan tâm chăm sóc, phải tự lực đấu tranh từng miếng cơm manh áo. Chỉ mới là một thiếu niên mà anh đã phải ra đời sớm, tiếp xúc với xã hội không phải màu hồng,

nên không thể trách anh ấy hình thành tính cách như bây giờ, chỉ là anh ấy không muốn người khác thương hại mình thôi.

Anh nghĩ, trên đời nay không ai có thể khiến Lục Cần Niên cảm thấy ấm áp, ngoại trừ cô Kiều, bằng không anh ấy sẽ không nhiều lần vô tình dõi theo cô Kiều đến thất thần. Con của anh ấy và cô Kiều đã mất, nhất định anh ấy đang đau khổ vô vàn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 327

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (7)

Ngoài cửa phòng ngủ, truyền đến giọng nói trầm thấp của quản gia:
"Phu nhân."

Hàn Như Sơ nhìn thoáng qua Hứa Vạn Lý đã ngủ, tay chân nhẹ nhàng nhấc lên chăn, khoác một chiếc áo, đi ra khỏi phòng ngủ, hướng về phía quản gia chỉ chỉ vào trong phòng, làm một động tác dừng có lên tiếng, dẫn đầu đi xuống lầu dưới.

Quản gia theo sát ở đằng sau lưng Hàn Như Sơ.

Hai người đi thẳng ra khỏi nhà, đi đến vườn hoa không một bóng người, quản gia mới mở miệng nói: "Phu nhân, cô An Hảo vừa được đưa vào bệnh viện, tôi đã phái người đến bệnh viện hỏi thăm một chút, cái thai của cô An Hảo đã... chết ở trong bụng."

Đêm đã khuya, quản gia cố ý đè thấp giọng nói, lúc nói ra bốn chữ sau cùng, mơ hồ có chút thấm vào người, Hàn Như Sơ sợ tới mức tay nắm chặt áo khoác, vẻ mặt lại ra vẻ trấn định nhìn thẳng nước trong hồ trước mặt vừa đúng lúc một bông hoa sen nở ra, thật lâu sau mới gật đầu, nói: "Biết rồi."

Dừng một chút, Hàn Như Sơ còn nói: "Bà đi về trước đi, một mình tôi ở đây thêm một lúc nữa."

"Vâng, phu nhân." Quản gia cung kính lui ra.

Một trận gió đêm thổi tới, mang theo chút lạnh lẽo thấu xương, Hàn Như Sơ nhìn chăm chăm đầm ao sen, hít sâu một hơi.

Ở trong mắt người khác, gia đình của bà đầm ấm, hôn nhân hạnh phúc, chồng cưng chiều con có hiếu, nhưng ai từng nghĩ đến, sau lưng những thứ vinh quang tốt đẹp này, bà lại có bao nhiêu khổ không thể nói?

Lúc trước khi Hứa Gia Mộc được ba tuổi, bà cũng khờ dại cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất, đến khi tiểu tiện nhân kia ôm một đứa bé xuất hiện ở cửa nhà họ Hứa, bà mới biết được, cảm giác hạnh phúc kia, đến cùng có bao nhiêu buồn cười!

Chồng của bà, vậy mà ở bên ngoài để lại dã chủng, hơn nữa dã chủng kia vậy mà cùng một ngày sinh ra với con trai của bà, ngày đó bà vẫn luôn cho rằng đó là ngày được làm người mẹ đáng tự hào nhất, hóa ra một ngày đó bà bị khuất nhục nhất.

Mấy năm nay, mỗi lần bà tổ sinh nhật cho con trai của mình, đều nghĩ đến đứa bé của chồng mình ở bên ngoài kia.

Bà hận, cùng oán trách, từ sau khi đó, toàn bộ thế giới của bà, thì chỉ có con trai của bà, bởi vì bà biết, con trai sẽ không phản bội bà.

Bà đem toàn bộ tình yêu cho Hứa Gia Mộc, cưng chiều dung túng không có ranh giới cho con trai của mình, cho nên khi bà biết từ trong miệng Kiều An Hạ vô ý nói ra, con trai của mình thích Kiều An Hảo, bà không chút do dự trực tiếp chuyển đám hỏi Kiều An Hạ của nhà họ Kiều, trực tiếp chọn Kiều An Hảo.

Thậm chí, vào năm năm trước, đêm sinh nhật Kiều An Hảo kia, bà ở cửa nhà họ Kiều, trong lúc đó vô ý gặp trợ lý Lục Căn Niên đưa quà sinh nhật của Lục Căn Niên chuẩn bị cho người hầu nhà họ Kiều, để cho người hầu chuyển cho Kiều An Hảo, lúc ấy bà không chút do dự liền ngăn lại, khi nhìn

đến miếng Lục Cẩn Niên viết đó, bà không chút do dự thay con trai của mình mạnh mẽ chặt đứt tâm tư của Lục Cẩn Niên với Kiều An Hảo.

Nguyên nhân rất đơn giản, Kiều An Hảo là người con trai của bà thích, những người khác không thể tranh giành, huống chi còn là Lục Cẩn Niên bà chán ghét nhất trên thế giới này, thì càng không thể, cho nên đêm đó bà dứt khoát gọn gàng nói cho Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo cùng Hứa Gia Mộc đã có hôn ước, thật ra lúc đó, chuyện đám hỏi còn chưa dính, dù sao khi đó hai đứa còn nhỏ.

Nếu không có bất ngờ ngày đó, Hứa Gia Mộc tai nạn xe, bà buộc lòng phải làm vậy, thì tuyệt đối sẽ không để cho Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo có cơ hội tiếp xúc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 328

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (8)

Đương nhiên bà sẽ không ăn nói khép nép đi cầu xin Lục Cẩn Niên giúp Hứa gia, nhưng bà biết chắc chắn Lục Cẩn Niên sẽ giúp, bởi vì anh thích Kiều An Hảo.

Lúc ấy tình huống quá cấp bách, bà cũng không nghĩ nhiều, ai ngờ cô nam quả nữ sống chung một nhà, cuối cùng còn xuất hiện một đứa bé!

Không nói Hứa Gia Mộc có thích Kiều An Hảo không, bây giờ trong mắt người ngoài Kiều An Hảo vẫn là con dâu nhà họ Hứa.

Con dâu nhà họ Hứa mang thai, như vậy chắc chắn mọi người sẽ cho rằng đó là con của Hứa Gia Mộc, đứa bé kia khi sinh ra, nhà họ Hứa bọn họ cũng phải chấp nhận.

Bà đã không cho Lục Cẩn Niên vào nhà họ Hứa, bây giờ làm sao có thể để con của anh vào nhà họ Hứa?

Kiều An Hảo cũng không biết mình có thai, bà cũng là mẹ, biết một khi người phụ nữ có thai, mặc dù biết đứa bé này không nên tới, nhưng cũng không nhẫn tâm bỏ nó, đến lúc đó nếu bà để cho Kiều An Hảo bỏ đứa bé, khó tránh khỏi giữa bọn họ xuất hiện hiềm khích, đến lúc đó Kiều An Hảo vì bảo vệ con của mình, dưới tình thế cấp bách, sẽ hoàn toàn rạn nứt, đối với bà không có lợi gì cả.

Phải biết, bây giờ Hứa Gia Mộc còn chưa tỉnh lại, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên cũng còn có ích.

Cho nên, xế chiều hôm đó, bà nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng, biện pháp xử lý tốt nhất, chính là... Để cho đứa bé trong bụng Kiều An Hảo, không có bất kỳ cơ hội nào xuất hiện trên thế giới này.

Lục Cẩn Niên ngồi im lặng một lúc lâu, mới đứng dậy, đi vào phòng vệ sinh, rửa mặt, sau đó hơi hoảng hốt ra ngoài, tiếp tục chờ chừng nửa tiếng, cửa phòng phẫu thuật mở ra, Kiều An Hảo được đẩy ra ngoài, trực tiếp vào phòng bệnh.

Mặt cô có chút tái nhợt, yên tĩnh nằm ở trên giường ngủ, dường như cô vẫn chưa biết tất cả những chuyện đã xảy ra.

Phẫu thuật lấy thai chết không hẳn là phẫu thuật lớn, nhưng lưu ý sau khi phẫu thuật cũng khá nhiều, không nên để bị lạnh, phải chú ý nghỉ ngơi, tránh quan hệ, bác sĩ nói một lần rõ ràng cho Lục Cẩn Niên nghe, Lục Cẩn Niên cẩn thận nhớ trong lòng.

Đến cuối cùng, dường như bác sĩ nhớ tới điều gì, hỏi Lục Cẩn Niên một câu: "Vợ của anh, bị mất ngủ à?"

Lục Cẩn Niên bị hỏi vấn đề này, hơi nhăn trán lại, số lần anh và Kiều An Hảo ngủ với nhau không nhiều, nhưng cũng không thấy cô mất ngủ, vì vậy có hơi nghi ngờ nhìn bác sĩ: "Sao vậy?"

"Vừa rồi tôi lấy máu của cô ấy, phát hiện trong máu có thành phần thuốc ngủ, cho nên tôi nghĩ vợ của anh ngủ không ngon giấc, sẽ có thói quen dùng thuốc ngủ."

Trán Lục Cẩn Niên càng nhăn chặt hơn, cho tới bây giờ anh cũng không biết Kiều An Hảo dựa vào việc uống thuốc ngủ mới có thể ngủ được, đáy lòng dâng lên một tia đau lòng, anh ra sức mím môi, không nói gì.

"Thuốc ngủ có tính lệ thuộc, không nên để cho cô ấy tiếp tục uống, uống nhiều rất hại cơ thể. Vợ anh không biết mình mang thai, cho nên vẫn uống liên tục, sau khi cô ấy uống, rồi ngủ, thai nhi cũng sẽ ngủ, dĩ nhiên, liều thuốc cô ấy dùng không lớn, ảnh hưởng cô ấy không nhiều, nhưng đứa bé thì không, liều thuốc kia, đủ bóp chết đứa bé."

Bác sĩ nói tới đây, dừng lại, rồi nói tiếp: "Cho nên, nguyên nhân đứa bé chết trong bụng vợ anh, cũng bởi vì cô ấy sử dụng thuốc ngủ."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 329

Hai Tiếng Xin Lỗi (9)

Trong nháy mắt vẻ mặt Lục Căn Niên đỡ dần, sắc mặt thoáng có chút tái nhợt.

“Hơn nữa, vợ anh uống loại thuốc ngủ, thành phần bên trong ổn định, bình thường có tác dụng gây ngủ, nhưng có đôi khi sẽ làm cho người ta hôn mê, điều này cũng là nguyên nhân vì sao đêm nay vợ ngài đưa tới bệnh viện trong tình trạng mê man.”

“Lúc vừa mới làm phẫu thuật, phải tiêm gây tê cho vợ của ngài, hơn nữa vì cô ấy uống thuốc ngủ, đoán chắc là thời gian dài nữa mới tỉnh lại, tỉnh lại thì không có vấn đề gì nữa, có thể tiến hành thủ tục xuất viện, vừa mới bắt đầu cơ thể chắc sẽ hơi yếu ớt, về nhà nhất định phải nghỉ ngơi nhiều, những việc cần chú ý tôi cũng đã từng nói với anh, sau phẫu thuật, phía dưới sẽ chảy máu trong vòng một tuần, nếu sau một tuần xảy ra tình huống máu vẫn chảy ra, thì nhất định phải tới bệnh viện để kiểm tra.”

Bác sĩ nói một hơi rất dài, báo cáo hết tất cả tình huống, sau khi nói ra hết rồi, thấy sắc mặt Lục Căn Niên đặc biệt khó coi, suy nghĩ một lúc, ngay sau đó liền lẩm lời nhiệt tình khuyên nhủ mấy câu: “Chỉ là, ông Lục, tôi biết bây giờ đáy lòng ngài nhất định rất khó chịu, nhưng vẫn hy vọng ngài không trách vợ ngài. Dù sao đứa bé cũng có thể mang thai lại, tất nhiên sẽ có quan hệ với ngài, là hai người các anh không hiểu biết về thai nhi mới dẫn tới kết quả như vậy. Ngài mất đi đứa nhỏ rất khó chịu, nhưng tin tôi đi, vợ ngài là mẹ ruột, nhất định càng khó vượt qua hơn, bởi vì đây là thiên

tính làm mẹ của người phụ nữ. Hơn nữa nếu cô ấy biết bản thân mình uống thuốc mới khiến đứa bé mất đi, chỉ sợ sẽ rất hối hận, bây giờ tôi nói với ngài, mà không chờ vợ ngài tỉnh dậy mới nói, là sợ vợ ngài không chịu nổi đả kích này.”

Lục Cẩn Niên nói không được cảm giác đáy lòng lúc này đây là như thế nào, rối loạn mà lại đau đớn, ánh mắt anh bình tĩnh nhìn chăm chăm bác sĩ trước mặt, mất nhiều sức lực mới “Ừm” được một tiếng, sau đó, giật giật khỏe môi nói: “Tôi đã biết.”

Một lát sau, lại bổ sung thêm câu: “Cảm ơn.”

Bác sĩ chính gật đầu, rồi cùng các bác sĩ khác rời đi, cả căn phòng chỉ còn mình Lục Cẩn Niên, yên tĩnh vô cùng.

Ánh sáng đèn trong phòng bệnh màu vàng nhạt, khiến tầm mắt Lục Cẩn Niên nhìn không rõ, anh đứng tại chỗ một lúc lâu, mới quay đầu, truyện online diendannlequydon. com, nhìn về phía giường bệnh --- Kiều An Hảo nằm im trên đó, người con gái vừa mới trải qua phẫu thuật, sắc mặt hơi tái nhợt, nhưng vẻ mặt lại bình thản, ngủ rất say, hoàn toàn không có cảm giác bản thân mình vừa trải qua biến cố thế nào.

Nếu mà cô tỉnh lại, biết bản thân đang ngủ mà mất đi đứa bé, thậm chí đứa bé này vì cô uống thuốc ngủ mới mất đi, thì cô sẽ có phản ứng như thế nào?

Ảo nảo? Hối hận? Sụp đổ? Đau lòng gần chết?

Trong đầu Lục Cẩn Niên dần dần hiện ra khuôn mặt Kiều An Hảo đau khổ khóc thút thít, trái tim anh đột nhiên co rút mạnh, bên tai vang lên lời mà ý tá và bác sĩ vừa mới nói với anh lúc nãy.

“Đáng thương nhất vẫn là người phụ nữ, sinh non tổn hại sức khỏe không nói, là một người mẹ biết đứa bé của mình cứ như vậy yên lặng

không một tiếng động mất đi, đoán sẽ khổ sở muốn chết!”

“Ngài mất đi đứa nhỏ rất khó chịu, nhưng tin tôi đi, vợ ngài là mẹ ruột, nhất định càng khó vượt qua hơn.”

Càng khó vượt qua hơn anh... Khi anh vừa mới biết đứa bé mất đi, tất cả tế bào thần kinh của anh giống như đều nổ tung, ở đâu cũng cảm thấy đau đến không thể chịu đựng được.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 330

Hai Tiếng "Xin Lỗi. " (10)

So với anh cô càng khó chịu hơn, vậy thì sẽ khó chịu đến thế nào?

Lục Căn Niên chỉ suy nghĩ đơn thuần như vậy, lại cảm thấy được có vài phần khó có thể chấp nhận, khó có thể chấp nhận qua đi, là sự tự trách sâu sắc.

Bọn họ nói rất đúng, chuyện này quả thật là sơ suất của anh, anh yêu cô yêu nhiều năm như vậy, mỗi một lần làm chuyện ấy với cô, đều cảm thấy như một giấc mộng, vì thế lại quên mất chuyện tránh thai này, mà thật khéo là, cô cũng quên, cuối cùng liền phát sinh màn bi kịch này.

Lúc đến trường, ở ký túc xá chung của nam sinh, không phải là không có yêu đương vụng trộm trái cấm, lúc đó tất cả mọi người đều trẻ người non dạ, cũng đã gây ra chuyện tạo thêm người.

Anh nhớ có một lần trên lớp thể dục hồi còn trung học, một nữ sinh không biết bản thân mình đã có thai, còn tham gia chạy cự ly dài, lúc chạy đến vòng cuối cùng chột ra rất nhiều máu, về sau mới biết được, là sinh non, lúc ấy còn là trung học, nhà trường cảm thấy ảnh hưởng đến tác phong của trường học, cuối cùng khuyên người nữ sinh kia nghỉ học, lúc người nữ sinh kia tới trường thu thập đồ đạc, khóc đến mắt sưng tấy, mà người nam sinh kia không bao lâu sau lại nói chuyện với một người bạn gái mới, mỗi lần lúc các nữ sinh khác trò chuyện với người nữ sinh kia, đều vẫn trách cô không biết chừng mực.

Lại vẫn có một lần, là chuyện lúc đại học, vị nam sinh ngủ ở giường dưới giường của anh có điều kiện gia đình không tệ, quen một hoa khôi của khoa tiếng Trung, hoa khôi kia vì anh ta mà sảy thai ba lần, nam sinh kia lại không nảy sinh chút thương hại nào với nữ sinh kia, thậm chí về sau lúc uống rượu khoác lác, lại hết lần này đến lần khác đem chuyện kia ra khoe, sau khi tốt nghiệp nam sinh kia không chút lưu tình mà bỏ người nữ sinh kia, mà người nữ sinh khi đó suốt đời đã không thể nào mang thai được nữa.

Năm đó bởi vì việc không liên quan đến mình, cho nên căn bản không để ý, cũng đã quên những chuyện đã qua đi này, mãi đến đêm nay khi cái thai của Kiều An Hảo chết trong bụng, dẫn đến kết cục sinh non, hai chuyện kia không biết tại sao lại trở nên đặc biệt rõ ràng trong ký ức.

Khi đó không phải anh không có cảm xúc gì, cũng hiểu được hai người nam sinh kia có phần cặn bã, nữ sinh lại quá mức đáng thương, thậm chí anh vẫn âm thầm thề dưới đáy lòng, nếu có một ngày anh có thể ở chung với Kiều An Hảo, anh nhất định tuyệt đối sẽ không để cho trải qua những chuyện thối nát này, anh muốn dồn hết tất cả cho cô toàn bộ những thứ tốt đẹp nhất của thế giới.

Nhưng là, hiện tại thì sao?

Anh vẫn lại để cô trải qua những chuyện đau thương này...

Nếu anh không đụng đến cô, nếu anh khắc chế bản thân, nếu anh nhớ tới việc tránh thai... Nếu là lúc mấy ngày trước anh nhìn thấy cô nôn mửa thì nghĩ đến việc nôn nghén... Nếu là...

Tay Lục Căn Niên nắm chặt lại thành quả đấm, trong cổ họng vừa chua vừa xót.

Rõ ràng có nhiều nếu như có thể tránh cho việc bị thảm phát sinh như vậy, nhưng lúc trước anh lại không làm được một cái nếu như.

Là anh có lỗi với cô.

Không thể cho cô thứ tốt đẹp, lại cho cô những điều đen tối.

-

Lục Cẩn Niên trắng đêm không ngủ, vẫn luôn túc trực bên cạnh giường bệnh của Kiều An Hảo.

Theo như lời của bác sĩ, thuốc gây mê cùng thuốc ngủ, dẫn đến việc cô ngủ lâu như vậy, vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại như cũ, trong cả quá trình bác sĩ đã đến một lần, nói không có gì trở ngại, chỉ là ngủ say mà thôi.

Lúc bảy giờ sáng, Lục Cẩn Niên gọi điện cho trợ lý, bảo trợ lý đến đón mình cùng Kiều An Hảo đang ngủ say xuất viện, trực tiếp trở về Cẩm Tú viên.

Má Trần đã tỉnh, nhìn thấy xe trở về, lập tức ra đón, nhìn thấy Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo, vẫn còn đang ngủ say, lập tức hỏi với vẻ mặt lo lắng: "Ngài Lục, bà chủ sao rồi?"

Sáng sớm mùa hạ, bên ngoài có chút lạnh, Lục Cẩn Niên sợ Kiều An Hảo bị cảm lạnh, căn bản không để ý đến lời nói của má Trần, trực tiếp vào phòng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 331

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (11)

Lúc Lục Cẩn Niên đổi giày, nhớ tới câu hỏi của thím Trần, mặt mày bất động ôm Kiều An Hảo, giọng điệu nhẹ nhàng nói với thím Trần: “Không có chuyện gì, chỉ là nguyệt sự của bà chủ đến thôi.”

Dừng một chút, Lục Cẩn Niên nhớ tới lời nhắc nhở của bác sỹ, còn nói: “Làm nhiều đồ ăn có dinh dưỡng để bà chủ bồi bổ thân thể.”

Vừa nghe chỉ là do nguyệt sự đến, thím Trần cũng an tâm, sau đó đi xuống trở về, đối với dạn dò của Lục Cẩn Niên, không chút do dự gật gật đầu.

Phòng ngủ cùng chăn gối bị dính máu, đã bị thím Trần một lần nữa đổi sạch, Lục Cẩn Niên đặt Kiều An Hảo ở trên giường, đắp kín chăn, còn không quên đem điều hòa trong phòng ngủ chỉnh cao hơn hai độ cho ấm áp, mới rời khỏi phòng ngủ, xuống lầu, ra khỏi phòng, trợ lý còn chờ ở ngoài cửa.

Lục Cẩn Niên nhìn thoáng qua trợ lý, không nói gì, chỉ dẫn đầu bước chân đi về phía sau hoa viên.

Trợ lý vội vàng đuổi theo.

Lục Cẩn Niên đi cách phòng rất xa, mới ngừng lại, áp lực một đêm, từ trong túi lấy ra một điều thuốc, châm lửa, ra sức hút hai hơi, mới mở miệng

nói với trợ lý: “Sắp tới tôi sẽ không đến công ty, có chuyện gì, trước tiên có thể hoãn lại, nếu thật sự có chuyện quan trọng cần xử lý, trực tiếp phát bưu kiện cho tôi, buổi tối tôi sẽ xử lý, cố gắng không cần gọi điện thoại cho tôi.”

Lục Cẩn Niên nói tới đây, lại dùng sức hút một hơi thuốc lá, mở miệng nói chuyện, giọng nói thực bình tĩnh: “Tôi muốn ở nhà ở cùng cô ấy một đoạn thời gian.”

Trợ lý biết “Cô ấy” trong miệng Lục Cẩn Niên là chỉ Kiều An Hảo, gật đầu, nói: “Đã biết, ông Lục.”

Lục Cẩn Niên suy nghĩ xong, lại dặn thêm một câu: “Còn có năm ngày có vai diễn của cô trong << Khuynh thành thời gian >>, cậu cũng hoãn lại đi, bác sĩ nói, ít nhất phải tĩnh dưỡng bảy ngày.”

Trợ lý nói: “Tôi sẽ thông báo cho đạo diễn.”

Lục Cẩn Niên không nói gì.

Trợ lý đợi trong chốc lát, nói: “Ông Lục, còn có chuyện gì khác sao?”

Ánh mắt Lục Cẩn Niên dừng ở cách đó không xa một đóa tường vi đang nở, nhìn chăm chăm hồi lâu, mới quay đầu, nhìn trợ lý mở miệng nói: “Chuyện cô ấy... sinh non, cậu đừng để cho cô ấy biết...”

“Nhưng mà, vạn nhất cô Kiều cảm giác được mình có chút khác thường thì làm sao bây giờ?”

“Tôi đã nói với thím Trần, chỉ là nguyệt sự cả cô ấy tới thôi, bệnh viện bên kia tôi cũng đã chào hỏi qua, bọn họ sẽ không tiết lộ tin tức gì, mặt khác cậu xem tối hôm qua có bị người nào theo dõi ảnh chụp hay không, nếu có, đều chặn lại, tôi cũng hỏi qua bác sĩ, sau khi phẫu thuật trừ bỏ thể hư ở ngoài* (thân thể hư tổn yếu ớt ở bên ngoài), chính là bụng dưới hơi

phình to, giống như lúc phụ nữ tới nguyệt sự, phản ứng cũng không sai biệt lắm.”

Lục Căn Niên lại hút thêm một ngụm thuốc lá nữa, giọng nói mang theo vài phần thương cảm: “Mặc kệ như thế nào, cậu dựa theo lời tôi nói đi làm là được, tôi căn bản không có biện pháp tưởng tượng, cô ấy vừa tỉnh lại, tôi lại nói cho cô ấy biết, đứa bé trong bụng cô ấy không còn, cô ấy sẽ như thế nào, huống hồ...”

Lục Căn Niên nói tới đây, cảm thấy trong cổ họng như là bị cái gì đó chặn lại, khó chịu mà đau đớn, anh tạm dừng hồi lâu, mới mở miệng, giọng nói mang theo một chút run run rất nhẹ: “Cái này lỗi sai là ở tôi, tôi một mình nhận lấy trừng phạt là được, tôi thật sự không muốn thấy cô ấy khổ sở.”

Nếu không có anh, sẽ không có một tràng bi kịch như tối hôm qua.

Nếu tối hôm qua, cô vẫn luôn bị vây tròng thái hôn mê, cái gì cũng không biết, như vậy cứ tiếp tục không biết đi.

Nỗi đau mất con, rất thống khổ* (đau đớn muốn chết).

Loại đau như vậy, một mình anh chịu đựng là tốt rồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 332

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (12)

Trợ lý nhìn Lục Căn Niên giữ im lặng không nói, rồi hút thuốc trầm ngâm, khuôn mặt anh hiện tại chỉ có hờ hững và xa cách, nhưng vẫn không che giấu được tia si tình và cố chấp.

Trợ lý cũng không biết nói gì, trong lòng anh nghĩ, trên thế giới này, có rất nhiều người làm chuyện sai trái, đều mơ tưởng cố hết sức che giấu, nhưng hầu hết đều xuất phát từ việc sợ bị người khác chán ghét, tâm lý không dám đối mặt, nhưng với việc giấu diếm của Lục tổng, chỉ là vì quá đau lòng.

Hai người im lặng lúc lâu, trợ lý mới thu hồi dòng suy nghĩ miên man của mình, anh phá tan im lặng: "Ông Lục, nếu không có chuyện gì dặn dò nữa, tôi quay về công ty trước."

Lục Căn Niên gật đầu, "ừ" một tiếng, trợ lý hơi khom người, xoay người đi khỏi.

-

Khi Kiều An Hảo tỉnh lại đã ba giờ chiều.

Sau giấc ngủ dài đến mười tám tiếng, lúc cô mở mắt, đầu óc hơi mơ hồ, ý thức bị đứt quãng.

Cô nằm trên giường mờ mịt một lúc lâu mới biết mình đang ở phòng ngủ của Cẩm Tú Viên, sau đó cố nhớ lại một chút, tối hôm qua rõ ràng cô đang xem tivi, rồi thiếp đi lúc nào không hay.

Kiều An Hảo chóng mặt, nhìn đồng hồ trên vách tường, đã ba giờ chiều, tại sao cô lại ngủ lâu như vậy?

Cô ngạc nhiên, muốn xuống giường, mới phát hiện toàn thân yếu ớt không chút sức lực.

Kiều An Hảo nhăn trán, cảm thấy cơ thể là lạ thế nào đó, ra sức xốc chăn xuống giường.

Trong phòng ngủ không một bóng người, ngoài cửa sổ đang đóng kín là ánh nắng tươi sáng đến chói mắt.

Kiều An Hảo giẫm lên chiếc thảm lông xù trên sàn nhà, đi tới cửa phòng ngủ. Mở cửa, ánh sáng ngoài phòng khá chói mắt, nền hành lang lạnh buốt bàn chân, cô nói vọng xuống dưới lầu: “Má Trần?”

Có lẽ bởi vì ngủ lâu quá, giọng hơi khàn khàn, âm lượng thì bé, vì thế cô hăng giọng hô lớn: “Má Trần.”

Ai ngờ má Trần còn chưa xuất hiện, cửa phòng sách đã mở ra.

Kiều An Hảo xoay đầu lại, nhìn thấy Lục Căn Niên đi ra từ phòng sách, hơi kinh ngạc khi thấy anh ở nhà, cô lặng đi một chút. Lục Căn Niên hơi nhú mày, chậm rãi đi tới trước mặt cô, bất ngờ ôm lấy cô, thấp giọng hỏi: “Cô gọi má Trần làm gì?”

Kiều An Hảo bị Lục Căn Niên ôm lấy nên có chút kinh ngạc, cô trừng mắt trả lời: “Tôi khát nước.”

Lục Căn Niên quay đầu, gọi: “Má Trần.”

Giọng của anh lớn hơn rất nhiều, má Trần lập tức phòng ngủ dưới lầu chạy lên: “Ông chủ, cậu có gì dặn dò?”

Má Trần vừa hỏi vừa ngẩng đầu nhìn, thấy Kiều An Hảo được Lục Cẩn Niên ôm trong ngực, vẻ mặt vui mừng ngạc nhiên nói: “Bà chủ tỉnh rồi?”

“Pha ly nước, đem lên đây.” Lục Cẩn Niên thản nhiên ném một câu, ôm Kiều An Hảo quay về phòng ngủ, đặt cô lên giường, đắp chăn cho cô, sau đó mở miệng nói: “Mấy nay cơ thể cô không tốt, nên nằm nghỉ ngơi nhiều hơn.”

Kiều An Hảo nghe lời anh nói, mới để ý thấy bụng mình hơi trướng lên, trong người mặc áo lót, còn có cả băng vệ sinh.

Cô ra kinh trong lúc đang ngủ ư?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 333

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (13)

Cô vậy mà ngủ trong lúc đến kinh nguyệt?

Ai giúp cô thay băng vệ sinh?

Trong đầu Kiều An Hảo vừa mới loé lên nghi hoặc, má Trần đã bưng một bát nước đi lên: "Phu nhân, người rốt cục đã thức dậy, tối hôm qua người ngủ thật say, đến kinh nguyệt cũng không có phản ứng, cuối cùng vẫn là ông Lục phát hiện."

Lục Cẩn Niên phát hiện? Nói cách khác, tối hôm qua anh ấy trở về Cấm Tú Viên?

Má Trần tiếp tục lải nhải nói: "Lúc đầu ông Lục cũng không biết ngài đến nguyệt sự, nhìn người chảy máu, cho rằng xảy ra chuyện gì, liền ôm người vội vội vàng vàng chạy đến bệnh viện, lúc ấy thật sự làm tôi sợ hãi."

Tối hôm qua còn náo loạn Ô Long như vậy? Nhưng Kiều An Hảo cảm bản không có chút vui vẻ nào, bởi vì trong đầu cô nghĩ đến một chuyện khác, đó chính là băng vệ sinh của cô là Lục Cẩn Niên giúp cô đệm lót sao?

Sắc mặt Kiều An Hảo trong nháy mắt có chút nóng lên, nhin không được vụng trộm chăm chú nhìn Lục Cẩn Niên.

Nét mặt Lục Cẩn Niên vẫn trước sau như một bình tĩnh, tự nhiên ung dung từ trong tay má Trần nhận lấy cốc nước, giống như cảm nhận được

nhật độ, nằm lấy một lúc, mới cất bước đi về phía mép giường.

Thấy anh đèn gần, mặt Kiều An Hảo càng nóng lên thêm, người không nhìn được liền cúi đầu xuống.

Má Trần đứng ở một bên nói: "Phu nhân, cũng may người đến ngày kinh nguyệt, lúc ấy tôi còn tưởng rằng người là sanh non".

Lục Cẩn Niên nghe nói thế, đáy mắt thoáng qua kích động, nhưng rất nhanh thì trấn định lại, không nhanh không chậm ngắt lời má Trần nói: "Phu nhân vừa mới tỉnh ngủ, khẳng định đói bụng, không phải bảo bà bưng khi còn nóng sao? Bưng lên cho phu nhân ăn."

Lục Cẩn Niên nhắc nhở, khiến cho má Trần lập tức nhớ đến việc chính, lập tức nói một câu: "Tôi bây giờ liền đi."

Sau đó xoay người, chạy đi xuống lầu.

Cả đầu Kiều An Hảo đều nghĩ đến cảnh Lục Cẩn Niên giúp mình đệm lót băng vệ sinh, căn bản không có chú ý đến lời nói của má Trần, huống hồ xế chiều hôm qua cũng thấy bụng mình căng trướng, cho rằng tới ngày kinh nguyệt, cho nên cũng không nghĩ nhiều.

Lục Cẩn Niên thấy vẻ mặt Kiều An Hảo rất tự nhiên, lúc này mới yên tâm, đưa cốc nước chuyển đến trước mặt cô: "Không phải muốn uống nước sao?"

Kiều An Hảo nghe đến giọng nói của Lục Cẩn Niên, mặt đỏ giống như có thể rỉ máu, cô vội vàng ngẩng đầu, liếc nhìn Lục Cẩn Niên một cái, sau đó liền nhận lấy cốc nước, lông mi rủ xuống, uống nước.

Kiều An Hảo uống nước được một nửa, má Trần bưng đồ ăn lên.

Má Trần để cái khay ở trên tủ đầu giường, bưng nước canh, quấy hai lần, lúc đang chuẩn bị ngồi xuống cho Kiều An Hảo uống, Lục Cẩn Niên đứng ở một bên lại nhàn nhạt ra tiếng: "Để tôi."

Theo lời của anh, người đã ngồi ở mép giường, còn sẵn sóc đệm ở sau lưng Kiều An Hảo hai cái gối.

Má Trần ngẩn ra, lập tức thức thoir đưa bát canh cho Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên múc một muỗng nước canh, đặt ở trên bờ môi thối thối, đưa đến bên miệng Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo có chút thụ sủng nhược kinh, mi tâm cau lại, chần chờ một chút, xác định mình không phải nằm mơ, mới mở miệng, ăn canh.

Lục Cẩn Niên cho Kiều An Hảo uống nước canh xong, thì bắt đầu cho cô ăn cơm.

Má Trần làm món cá hấp, Lục Cẩn Niên mỗi gắp một miếng thịt, đều cẩn thận lấy xương từ bên trong ra.

Vẻ mặt của anh rất chuyên tâm, giống như đang xử lý công việc gì quan trọng.

Kiều An Hảo nhin không được có chút hoảng hốt, cảm thấy giờ này phút này, như là đang nằm mơ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 334

Hai Tiếng Xin Lỗi (14)

Kiều An Hảo cứ ngơ ngác như vậy tùy ý để Lục Cẩn Niên dứt một ngụm lại một ngụm, mãi đến lúc bản thân ăn no, mới lắc lắc đầu với Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên cũng không miễn cưỡng, buông bát đĩa, nháy mắt với má Trần, má Trần lập tức biết ý bưng khay lên, ra khỏi phòng ngủ.

Lục Cẩn Niên rút đệm phía sau lưng Kiều An Hảo, đỡ người cô nằm xuống, còn không quên đắp chăn cho cô.

Kiều An Hảo ngủ thời gian dài như vậy, mặc dù bây giờ cơ thể yếu ớt, nhưng lại không muốn ngủ, nằm nhiều hơi buồn chán, muốn đứng dậy đi lấy di động của mình, kết quả cô vừa xốc chăn lên, giọng Lục Cẩn Niên đã truyền tới: “Em muốn làm gì?”

Kiều An Hảo hơi sững sốt, ngẩng đầu vô tội nhìn Lục Cẩn Niên nói: “Lấy điện thoại.”

Lục Cẩn Niên không nói gì, chỉ đi tới trước bàn trà, cầm di động cô lên đưa cho cô.

Kiều An Hảo ngượng ngập nằm lên giường lần nữa, cầm di động tùy tiện xem mấy trang web linh tinh, nhưng căn bản xem không vào đầu, ánh mắt luôn quét qua người Lục Cẩn Niên đang ngồi trên sofa.

Anh và cô quen biết lâu như vậy, cho dù lúc quan hệ giữa hai người hòa bình nhất, anh ở trước mặt cô vẫn có chút lạnh lùng và xa cách. Nhưng hôm nay anh chăm sóc mà lại dịu dàng, thậm chí có vài phần ‘bảo sao làm vậy’ nuông chiều và dung túng, khiến cô có chút không biết làm sao.

Còn có lúc bụng cô khó chịu, anh mua thuốc cho cô.... Lúc quay phim vì liên tục bị hô NG, cô ra ngoài hít thở không khí, anh choàng áo khoác cho cô... Hình như gần đây anh luôn đối xử khá tốt với cô, nhưng mà hôm nay đặc biệt tốt hơn mà thôi....

Kiều An Hảo bắt đầu có chút dao động, cô rất muốn không tính toán chuyện đêm sinh nhật đó, cùng hòa thuận vui vẻ với anh giống như lúc trước, nhưng cô lại sợ lúc nào thì Lục Căn Niên lại đột nhiên lạnh lùng vô tình.

Truyện chỉ post ở dienndanlequydon.com.

Trong lòng rất mâu thuẫn phức tạp.

Đến cuối cùng, bởi sau phẫu thuật cơ thể Kiều An Hảo yếu ớt, lại lâm vào giấc ngủ.

Lần này Kiều An Hảo ngủ rất ít, hơn bảy giờ tối đã tỉnh lại.

Buổi trưa cô ăn cơm hơi muộn nên cũng không thấy đói, cứ ru rú trên giường, xem một bộ phim, đến hơn chín giờ tối, mới ăn cơm.

Lúc mười một giờ, Lục Căn Niên xuống lầu, dặn má Trần pha cho Kiều An Hảo ly sữa nóng.

Má Trần đáp lại một tiếng chạy vào phòng bếp, lúc mở tủ lạnh lấy sữa, nghĩ tới tổ yến mấy ngày trước Kiều An Hảo mang về, vì thế quay đầu hỏi

Lục Cẩn Niên đang chuẩn bị lên lầu một câu: “Ông Lục, trong nhà có tổ yến, muốn hâm nóng để ăn khuya không?”

Lục Cẩn Niên không dừng bước chân: “Hâm nóng cho bà chủ là được rồi.”

“Ông Lục, ngài không ăn sao? Nhưng tổ yến này là bà chủ mang về nhà.”

“Bà chủ mua?” Lục Cẩn Niên cảm thấy hứng thú, dừng bước nghiêng đầu, đứng ở bậc thềm cầu thang từ trên cao nhìn xuống, hỏi má Trần.

“Hình như không phải bà chủ mua đâu?” Tình hình cụ thể, má Trần cũng không hiểu rõ lắm, cho nên hơi do dự nói: “Là hôm đó khi bà chủ từ đoàn làm phim về nhà xách theo nó, hơn nữa còn là hàng đã bóc ra.”

Từ đoàn làm phim mang về?

Lục Cẩn Niên chợt nghĩ tới trước đó mấy ngày Kiều An Hảo đi bệnh viện thăm Hứa Gia Mộc, buổi tối là lái xe nhà họ Hứa đưa cô trở về khách sạn của đoàn làm phim, lúc đó còn xách hai hộp đồ cho cô. Ngày đó anh ngồi trong xe, dừng ở xa lại là buổi tối ánh sáng không tốt, cho nên vốn không nhìn thấy rõ được hai hộp đó là gì.

Chẳng lẽ chính là tổ yến sao?

Lục Cẩn Niên nhú mày, trong đầu xẹt qua một loạt suy nghĩ....

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 335

Hai Tiếng "Xin Lỗi. " (15)

Lông mày Lục Cẩn Niên nhăn nhăn, trong đầu giống như một tia chớp, lướt qua một loạt ý nghĩ...

Anh nhớ rõ ràng buổi sáng ngày nào đó, Kiều An Hảo vẫn nôn rất dữ dội, lúc ấy anh chỉ đơn thuần cho là trong bụng cô không thoải mái, thậm chí còn cố chấp chuẩn bị đưa cô đến bệnh viện, kết quả mới vừa lên xe, lại nhận được điện thoại của Hàn Như Sơ, nói Hứa Gia Mộc có phản ứng rồi...

Dường như cũng chính là sau ngày đó, Kiều An Hảo dần dần lại không nôn nữa, lúc ấy anh tưởng rằng dạ dày cô hết bệnh rồi, còn giảm bớt lo lắng...

Nhưng xem ra hiện tại, Kiều An Hảo từ trước đến giờ đều không có bệnh bao tử, những cơn nôn mửa này là nôn nghén, sau khi thai chết trong bụng, phản ứng có thai tự nhiên cũng sẽ theo đó mà chấm dứt.

"Ngài Lục?" Má Trần thấy Lục Cẩn Niên đứng nơi cầu thang trên lầu, yên lặng không tiếng động, ánh mắt nhìn thẳng vào một ngọn đèn nằm dưới đất của phòng khách, không biết đang suy nghĩ cái gì, nhin không được thốt lên nhắc nhở một tiếng.

Lục Cẩn Niên hoàn hồn, biểu tình trên mặt không có thay đổi gì quá lớn, giọng điệu mở miệng, cũng giống như trước, lạnh nhạt không có bất kì cảm

tình gì: "Thôi, chỉ cho bà chủ một ly sữa nóng thôi, một giờ trước cô ấy vừa mới ăn tối, phỏng chừng cũng ăn không vô."

"Vâng, ngài Lục."

Lục Cẩn Niên gật đầu, không nói chuyện.

Má Trần chậm chạp đi vào phòng bếp.

Tầm mắt của Lục Cẩn Niên lại dời xuống chỗ ngọn đèn đặt dưới đất vừa mới nhìn chăm chăm kia.

Má Trần làm nóng sữa xong, bưng từ trong bếp ra, nhìn thấy Lục Cẩn Niên vậy mà vẫn còn đứng ở chỗ bậc thềm trên lầu, ánh đèn thủy tinh nơi cầu thang mờ nhạt, chiếu vào trên mặt anh, khiến mặt mày càng hiện lên vẻ tuấn tú bức người.

Má Trần sững sốt một chút: "Ngài Lục? Sao ngài lại vẫn đứng ở chỗ này?"

"Ừ." Lục Cẩn Niên nhàn nhạt lên tiếng, nhìn thoáng qua chén sữa trong tay má Trần, vươn tay: "Đưa cho tôi."

Má Trần vội vàng đưa tới.

Lục Cẩn Niên vội vàng xoay người, trở lại phòng ngủ, đúng lúc Kiều An Hảo đang ru rú trên giường xem ti vi, nghe được tiếng đẩy cửa, chỉ là nhìn lướt qua người anh, sau đó tầm mắt lại trở lại màn hình ti vi.

Lục Cẩn Niên đi đến bên giường, đưa sữa tới: "Má Trần vừa mới làm nóng."

Kiều An Hảo liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, lần này lại dừng trên mặt anh một lúc lâu, như là đang đấu tranh cái gì đó, cuối cùng vẫn vươn

tay nhận lấy, hai tay ôm cốc sữa, uống một ngụm, tiếp tục không chuyển mắt chăm chú xem ti vi.

Lục Căn Niên cũng không tránh ra, mà đứng ở bên giường, ánh mắt dừng lại nhìn Kiều An Hảo một lúc, anh luôn luôn ít nói, chợt đột nhiên mở miệng hỏi một câu: "Giấc ngủ của em có vấn đề gì không?"

"Không có a..." Kiều An Hảo có chút nghi ngờ tại sao đột nhiên Lục Căn Niên lại hỏi loại vấn đề này, lắc đầu về phía anh, lại quay đầu, nhìn anh, môi giật giật, lại vẫn mở miệng hỏi: "Sao vậy?"

"Không có gì." Lục Căn Niên nhàn nhạt lên tiếng, sau đó lui về sau hai bước, dựa vào bàn trang điểm, được một lúc, lại nói: "Nghe má Trần nói, lúc em theo đoàn làm phim trở về, xách theo mấy lọ tổ yến."

Kiều An Hảo nuốt một ngụm sữa, gật đầu một cái.

"Thích ăn tổ yến sao? Trong tủ lạnh cũng không có mấy lọ, ngày mai bảo má Trần đi mua một ít." Âm điệu của Lục Căn Niên vẫn trước sau không một gợn sóng.

Hành động này của Lục Căn Niên, trái lại lại như đang tìm đề tài để nói chuyện phiếm với cô... Rõ ràng cô bị uất ức, cũng rõ ràng nghĩ không cần nói chuyện với anh, nhưng, khi đối mặt với từng sự bày tỏ của anh, cô lại phát hiện bản thân mình không đành lòng, hoặc càng nói là không nỡ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 336

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (16)

“Không cần.” Kiều An Hảo đầu tiên là thực rõ ràng cự tuyệt, sau đó liền nhìn thấy khoe môi Lục Cẩn Niên nhếch lên một chút, lòng của cô cũng thắt lại một chút, một trận đau đớn lan tỏa ra toàn thân, tay dùng sức nắm chặt ly sữa, nhắm mắt lại yên lặng một lát, giọng nói chậm rãi, lại mở miệng nói: “Tôi không thích ăn tổ yến, tổ yến kia là khi mấy ngày hôm trước tôi đến Hứa gia, bác Hứa đem đến cho tôi, tôi cầm một ít cho Triệu Manh, còn lại mấy hũ liền thuận đường mang về.”

Tổ yến quả nhiên là của Hàn Như Sơ đem cho Kiều An Hảo... Khi ở dưới lầu, anh đã đoán được, bất quá là muốn từ trong miệng của cô xác nhận một chút, hơn nữa vừa mới này cô cũng nói, giấc ngủ của cô không có vấn đề gì...

Trong đầu Lục Cẩn Niên, trong lúc bất chợt liền hiện lên một cái giả thiết lớn mật, bất quá giả thiết này anh cũng không xác định lắm, dù sao mấy năm nay, quan hệ của anh cùng Hàn Như Sơ vẫn luôn như nước với lửa, cho nên có lẽ cũng chỉ là do anh nghĩ nhiều mà thôi.

Mặt mày Lục Cẩn Niên vẫn duy trì bình tĩnh như cũ, nhìn về phía Kiều An Hảo gật gật đầu, thực tự nhiên đáp lại một tiếng: “Thì ra là như vậy...”

“Ừ.” Kiều An Hảo nhẹ giọng trả lời một câu, liền không biết nên nói cái gì.

Bên trong đột nhiên trở nên yên tĩnh, Kiều An Hảo chỉ lo uống sữa, mãi cho đến khi uống xong, Lục Cẩn Niên vươn tay, tiếp nhận ly sữa, thuận đường điều chỉnh lại cái đệm sau lưng của cô, mới bình tĩnh mở miệng, nói: “Đi ngủ sớm một chút đi.”

Kiều An Hảo không nói gì, chỉ nhu thuận nằm xuống, nhắm hai mắt lại, cô rõ ràng cảm giác được Lục Cẩn Niên đang đứng ở bên giường nhìn chính mình trong chốc lát, mới xoay người, đi ra khỏi phòng ngủ.

Lục Cẩn Niên đến gần nơi cất ly nước, đem ly sữa đặt vào trong bồn rửa tại phòng bếp, rút ra khăn tay, lau lau bàn tay ướt nhẹp của mình, cũng không có lên lầu, ngược lại dựa vào vách tường bên cạnh phòng bếp, lấy ra di động, gửi một tin nhắn cho trợ lý.

Chỉ có đơn giản vài từ: Cậu hiện tại đến Cẩm Tú viên một chuyến.

Lục Cẩn Niên gửi tin nhắn không quá một phút đồng hồ, liền nhận được tin nhắn trả lời của trợ lý, sau đó nét mặt lạnh nhạt cất điện thoại di động bỏ vào trong túi, giống như không có việc gì, một lần nữa đi lên lầu.

Kiều An Hảo nằm ở trên giường, gần như đã muốn ngủ, Lục Cẩn Niên đem đèn phòng ngủ tắt đi, chỉ chừa một bóng đèn nhỏ mờ nhạt, anh đi đến bên giường, thay Kiều An Hảo sửa lại cái chăn, sau đó còn đem ngọn đèn chỉnh lại độ sáng thấp một chút, thế này mới rón ra rón rén đi ra ban công.

Kiều An Hảo vẫn luôn không ngủ, trong phòng ngủ thực im lặng, động tác bước chân của Lục Cẩn Niên đều vô cùng nhẹ nhàng, cô có thể cảm giác được anh đi tới gần cùng rời xa, nhất là lúc anh chỉnh lại cái chăn cho cô, toàn thân cô tế bào đều buộc chặt lên.

Không biết qua bao lâu, Kiều An Hảo hoàn toàn đi vào giấc ngủ, di động trong túi Lục Cẩn Niên, đột nhiên truyền đến một hồi chấn động, anh lấy ra, nhìn thoáng qua màn hình, là trợ lý gửi tin nhắn đến, sau đó theo bản

năng xuyên qua cửa sổ nhìn lướt qua chỗ cửa lớn, xa xa có thể nhìn thấy đèn xe đang sáng lên.

Lục Căn Niên xoay người, đi trước đến bên giường nhìn Kiều An Hảo một chút, mới đi ra phòng ngủ, xuống lầu, đi vào nhà ăn, từ trong tủ lạnh cầm một hũ tổ yến, sau đó động tác nhẹ nhàng chậm chạp bình thản ra khỏi phòng.

Trợ lý đã đứng ở trong viện chờ.

Đêm dài vắng người, một chút thanh âm đều có thể truyền đi rất xa, Lục Căn Niên nhìn về phía trợ lý làm một động tác không nên lên tiếng, đi về phía ngoài cửa, trợ lý biết điều mau chóng đuổi kịp.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 337

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (17)

Đi đến dưới cột đèn đường ngoài biệt thự, Lục Cẩn Niên đưa lọ tổ yến cho trợ lý, đơn giản mở lời: “Cậu đi điều tra hộp tổ yến này. Nhớ kỹ, tìm một bác sỹ đáng tin cậy, đừng để người nhà họ Hứa phát hiện động tĩnh. Biết kết quả thì thông báo tôi ngay.”

-

Những đợt tới tháng trước tuy cũng Kiều An Hảo mệt mỏi, nhưng chưa bao giờ nghiêm trọng như lần này, nó khiến cô cảm thấy như kiệt sức sau một đợt ốm nặng.

Vì cơ thể kiệt sức, nên phần lớn thời gian Kiều An Hảo mê man ngủ. Nhưng mỗi lần choàng tỉnh thì Lục Cẩn Niên đều túc trực bên cạnh trong phòng ngủ, đưa cô nước hoặc đút cơm cho cô.

Lúc đầu, cô còn bị cử chỉ ân cần chăm sóc của anh mà khó xử, không quen. Nhưng liên tiếp mấy ngày thì cô dần dần hình thành thói quen.

Vốn dĩ năm ngày sau cô phải quay về đoàn phim để quay, nhưng đạo diễn lại gọi điện báo tạm thời có vấn đề, nên sẽ hoãn hai ngày.

Ba ngày trước, Kiều An Hảo bị xuất huyết khá nhiều, sau đó thì càng ngày càng ít dần. Đến ngày thứ sáu thì hầu như không còn ra nữa, cơ thể

cũng không còn yếu như hai hôm trước, cô bèn xuống giường hoạt động, mỗi bữa cơm cũng xuống lầu ăn.

Lục Cẩn Niên dường như đang trong kỳ nghỉ, ngày nào cũng ở lì trong nhà, không ra khỏi cửa, chẳng khác gì cô. Tuy Kiều An Hảo còn canh cánh vụ hôm sinh nhật Lục Cẩn Niên trở mặt không hiểu nguyên nhân, nhưng ngày ngày đều chạm mặt, nên Kiều An Hảo đã giảm sự thờ ơ đối với Lục Cẩn Niên. Dù không gần gũi như trước kia, nhưng cũng xem như gió yên biển lặng.

Sang ngày thứ bảy thì xuất huyết dứt hẳn, trạng thái tinh thần cũng tốt hơn nhiều, ngay cả giấc ngủ trưa cũng không kéo dài quá lâu như trước, một giờ rưỡi ngủ thì hai giờ đã dậy rồi. Kiều An Hảo tỉnh giấc, theo thói quen nhìn quanh phòng, nhưng lại không thấy bóng dáng Lục Cẩn Niên, không khỏi có chút mất mát.

Lúc trước, mỗi khi cô tỉnh, anh đều có mặt trong phòng mà...

Kiều An Hảo rầu rĩ không vui, đi dép lê ra khỏi phòng ngủ, xuống lầu tìm kiếm trong phòng khách, cũng không thấy bóng dáng anh đâu.

Má Trần đang ngồi trong phòng khách xem ti vi, thấy Kiều An Hảo xuống, lập tức đứng lên hỏi: “Bà chủ thức dậy rồi à?”

“Ừm.” Kiều An Hảo lí nhí, đi đến chỗ bình nước, rót đầy cốc, uống ực một hơi, rồi đặt ly xuống, hỏi: “Lục Cẩn Niên đâu?”

“Ông chủ không ở trên lầu sao?” Má Trần kinh ngạc hỏi lại, còn nói: “Sau bữa cơm, cậu ấy lên lầu, đâu thấy xuống.”

“Ồ...” Kiều An Hảo lên tiếng, lê bước lên lầu, tìm quanh toilet phòng ngủ và phòng thay đồ cũng không thấy bóng dáng anh, sau đó liền đi vào phòng sách.

Lục Căn Niên không khóa trái cửa phòng sách, nên Kiều An Hảo nhẹ nhàng vặn chốt liền mở dễ dàng...

-

Lục Căn Niên trông chừng Kiều An Hảo ngủ không bao lâu, thì nhận được tin nhắn từ trợ lý: “Ông Lục, đã có kết quả điều tra như ngài muốn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 338

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (18)

Lục Căn Niên nhìn tin nhắn của trợ lý, trong lòng thấp thỏm không yên. Anh chờ Kiều An Hảo ngủ say một lúc, rồi mới ra khỏi phòng ngủ, đóng cửa, vào phòng sách bên cạnh, đánh cuộc gọi cho trợ lý.

Trợ lý rất nhanh bắt máy, không đợi đầu dây lên tiếng, anh đã theo phản xạ tự mình báo cáo: “Ông Lục, tôi đã tìm người bạn thời đại học rất đáng tin làm giám định. Đáng ra ngày hôm sau tôi đã có thể báo cáo kết quả, nhưng bạn tôi xuất ngoại, hôm qua mới về nước, nên sáng nay tôi liền tới tìm cậu ấy.”

Lục Căn Niên “ừ” để anh tiếp tục.

Trợ lý không đi thẳng vào vấn đề, mà lại hỏi: “Ông Lục, xin hỏi ngài lấy tổ yến từ đâu?”

Lục Căn Niên nhăn trán, có một loại dự cảm không lành.

Trợ lý nhớ hôm buổi tối Lục Căn Niên đưa anh kiểm tra tổ yến, có nói không cho người bên nhà họ Hứa biết, bèn hỏi tiếp: “Ông Lục, có phải do người nhà họ Hứa cho không ạ?”

Lục Căn Niên vẫn giữ im lặng.

Trợ lý ở đầu dây bên kia gần như càng thêm khẳng định, tiếp lời: “Vậy có phải cô Kiều đã ăn tổ yến này không ạ?”

Lục Cẩn Niên nghe đến đấy, đã hoàn toàn khẳng định suy đoán của mình. Anh nhàn nhạt lên tiếng, vừa như căng thẳng vừa như ưu tư: “Trong tổ yến có chứa thuốc ngủ?”

Lần này đổi thành trợ lý trầm mặc. Lục Cẩn Niên cũng không mở miệng, như đang bình tĩnh chờ đợi. Qua hồi lâu, trợ lý mới nói: “Ông Lục, trong tổ yến quả thật có bỏ thuốc ngủ, liều lượng không phải nhỏ, hơn nữa thành phần ổn định, ăn nhiều sẽ dẫn đến ngủ mê sâu.”

Lục Cẩn Niên không có khả năng chỉ cần liếc mắt là hiểu rõ chân tướng sự việc, anh chỉ ngờ ngợ lúc má Trần bảo tổ yến là do Kiều An Hảo mang từ đoàn kịch về, nên mới thử dò xét Kiều An Hảo. Thay vì nói hoài nghi, trực giác thì đúng hơn. Giống như vào cái hôm đưa bé của anh và Kiều An Hảo mất, anh bất rút không yên, đành trở về Cẩm Tú Viên.

Vì anh có loại trực giác ấy, mới để trợ lý đi điều tra.

Anh cho rằng qua ngày hôm sau sẽ có kết quả từ chỗ trợ lý. Nào ngờ kéo dài qua mấy ngày, anh cũng không nhắc lại. Có lẽ vốn anh đã có câu trả lời, nhưng do chưa chuẩn bị tâm lý đối mặt.

Nhưng chuyện gì tới rồi sẽ tới, đúng như những gì anh suy đoán, trong tổ yến bỏ thuốc ngủ.

Thuốc ngủ...

Ngón tay cầm di động bắt đầu run dữ dội, môi bặm chặt, nói không nên lời.

Đáy mắt Lục Cẩn Niên nổi lên gân máu đỏ bừng, sắc mặt hung tợn, hô hấp cũng trở nên dồn dập. Anh cắn răng nghiến lợi, nhả ra từng chữ: “Bà giết con tôi...”

Ở đầu dây bên kia, trợ lý còn đang thao thao, chợt nghe Lục Căn Niên thốt lên như thế, sát khí cũng mạnh mẽ truyền sang, bèn rùng mình gọi: “Ông Lục?”

Lục Căn Niên không còn tiếp thu được âm thanh nào khác, vẫn lạnh giọng lẩm bẩm: “Giết con tôi...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 339

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (19)

Đến cuối cùng, hô hấp đã trở nên dồn dập, trong miệng anh nghiền răng từng câu từng chữ, lần lượt nói ra: “Bà ta giết con tôi....”

Ở đầu bên kia điện thoại trợ lý còn đang nói gì đó không ngừng, bỗng nhiên nghe thấy Lục Căn Niên nói những lời này, lequydoon. com, câu nói đó trợ lý nghe không rõ ràng lắm, nhưng cảm giác rất có sát khí từ bên kia điện thoại truyền qua đây, người kia đột nhiên rùng mình một cái, theo bản năng kêu lên một tiếng: “Ông Lục?”

Lục Căn Niên vốn không nghe được giọng của trợ lý, chỉ là giọng âm u lạnh lẽo tiếp tục nói: “Giết con của tôi....”

Lúc này trợ lý đã nghe thấy rõ ràng Lục Căn Niên nói gì rồi, nhưng lại không kịp phản ứng đó là có ý gì, vì thế liền thuận miệng hỏi ra: “Đứa nhỏ thế nào...”

Nhưng mà, trợ lý nói xong bốn chữ này, nháy mắt trong đầu liền hiểu được Lục Căn Niên đang nói gì, vì thế ngậm miệng lại, một lát sau mới mở miệng nói: “Ông Lục, ý của ngài là, bà Kiều ăn tổ yến nhà họ Hứa đưa cho, mới dẫn tới đứa bé chết từ trong trứng nước?”

Truyện online trang [dienddanllequydon. com](http://dienddanllequydon.com).

Bốn chữ “Chết từ trong trứng nước” (trong tiếng Trung là 胎死腹中- bốn chữ), Lục Căn Niên lập tức bừng tỉnh, anh vẫn luôn bình tĩnh trước sau như một, bỗng nhiên giống như bị thứ gì đó kích thích, đột nhiên cúp điện thoại, đưa di động về phía vách tường, hung hăng ném lên đó.

Trên vách tường vừa đúng có một bộ tranh treo ở đó, thủy tinh bị điện thoại làm vỡ nát, lá chã rơi xuống đất, giữa bức tranh bị lung một lỗ.

Trên khuôn mặt đẹp trai của Lục Căn Niên có một tầng lạnh lẽo độc ác bao phủ, vẻ mặt lạnh lùng sa sầm nhìn bức tranh nổi tiếng quý giá bị mình làm hỏng trong nháy mắt, không có phản ứng nào hết, chỉ cảm thấy trong ngực như có một ngọn lửa, thiêu đốt rùng rục, dồn dập mãnh liệt cuộn cuộn lên, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung.

Anh có loại xúc động, hận không thể ngay lúc này lập tức chạy vọt tới nhà họ Hứa, mang người trong nhà họ Hứa, xé nát từng người từng người một, hủy diệt toàn bộ nhà họ Hứa.

Anh vẫn luôn biết, người nhà họ Hứa căm ghét anh, mẹ anh năm đó phạm phải sai lầm, anh có thể chịu trách nhiệm mà không hề oán hận lấy một câu, nhưng vì sao ngay cả đứa bé của anh cũng không chịu bỏ qua?

Lúc còn trẻ người non dạ, Lục Căn Niên không phải chưa từng oán giận người ba đã sinh ra mình, chưa từng hận nhà họ Hứa, nhưng chưa bao giờ như bây giờ, hận đến tận xương tủy.

Hận ý càng nhiều, Lục Căn Niên càng tức giận, lửa giận như dao găm, đâm vào trái tim anh không ngừng. Khiến anh cảm thấy bản thân dường như sắp bị đau mà chết, đau đến sau cùng, anh như mất đi lí trí, đột nhiên giơ chân lên, đá vào bàn trà trong thư phòng. Bàn trà thủy tinh thoáng chốc trượt ra ngoài, đập vào cửa sổ sát đất, thủy tinh lại loảng xoảng rải khắp sàn, anh giống như hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì, chỉ muốn phát tiết, cái gì có thể di chuyển, anh liền không chút do dự ném hết.

Đèn đặt dưới đất, máy tính, văn kiện, đèn bàn.... Đều bị anh đập nát, thậm chí cuối cùng đến giá sách, bàn học đều bị đập hết, mấy bộ sách cũ các loại bày bên trong, cũng bị anh ném xuống đất.

Lục Căn Niên đập một loạt đến khi không còn gì để đập, mới dừng lại thở hổn hển, hai mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm giấy lót tường bị rách một nửa, chợt như mất hết tất các sức lực, người cứ như vậy nằm vật xuống đất.

Trên đất có rất nhiều mảnh thủy tinh, đâm khắp mọi nơi trên người anh, máu tươi chảy ra, nhưng dường như anh hoàn toàn không cảm thấy đau, cứ như vậy nằm thẳng tắp.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 340

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (20)

Lục Căn Niên bình tĩnh lại, sự phần nộ tiếp theo cũng từ từ tiêu tan, dưới đáy lòng, chỉ còn lại đau đớn kịch liệt cùng tự trách hối hận càng sâu đậm

Nếu cái thai trong bụng Kiều An Hảo không phải là con của anh, có lẽ cô cũng sẽ không bị người hại như vậy.

Nếu ngày đó anh có thái độ kiên quyết một chút, đưa cô đi bệnh viện kiểm tra trước, anh có thể biết cô mang thai trước một bước, thì đã chuẩn bị tốt rồi.

Là anh không phát hiện Kiều An Hảo đã mang thai sớm một chút, là anh không bảo vệ tốt con của mình, là anh có lỗi với Kiều An Hảo.

Đều là anh sai, sự ra đời của anh là một sự sai lầm, năm ba tuổi kia, sợ dĩ lại bị bệnh máu trắng, đó là vì ông trời muốn sửa chữa sai lầm này cho đúng, là mẹ của anh nóng lòng thương con, quỳ gối trước cửa nhà họ Hứa, khố sở cầu xin cho sinh mạng của anh, sau đó sai lầm này của anh, hiện tại lại liên lụy đến Kiều An Hảo vô tội.

Rõ ràng đã nói sẽ yêu cô thật nhiều, tại sao lại mang đến cho cô tổn thương sâu như vậy?

Hồ hấp của Lục Căn Niên có chút không thông, mạch máu đập loạn thành thịch, rõ ràng là mùa hè, anh lại cảm thấy được giờ khắc này giống

như đang đặt thân mình vào trong hố tuyết, toàn thân rét lạnh.

Dù thân thể có đau đến thế nào, so ra đều kém với sự đau đớn trong lòng... Đứa bé kia mới hai tháng a, vẫn còn chưa thành hình, lại bị người âm thầm bóp chết như vậy, chết từ trong trứng nước... Kiều An Hảo là cô gái mà bọn họ trông từ nhỏ đến lớn a. bọn họ rõ ràng rất thương yêu, sao lại có thể làm tổn thương đến người vô tội a?

Tới cùng lòng của bọn họ nhẫn tâm đến thế nào, mới có thể hạ quyết tâm ra tay tàn nhẫn đến như vậy?

Lục Căn Niên đau xót, liền mất đi tất cả cảm giác, chỉ cảm thấy trong cổ họng có một chút ngai ngái, vọt ra, anh nhất thời không nhìn được, liền phun ra một ngụm máu.

-

Phòng đọc sách của Lục Căn Niên, cửa không khóa trái, Kiều An Hảo chỉ nhẹ nhàng mà vặn tay cầm cửa, rồi đẩy cửa ra.

Trong phòng đọc sách cực kỳ yên lặng, Kiều An Hảo theo thói quen đưa đầu vào thăm dò bên trong trước, kết quả cả người nghệt ra tại cửa.

Phòng đọc sách không có dáng vẻ trước kia, những trang trí tinh xảo mà lại xa xỉ, giống như bị cướp sạch, khó coi, trên mặt đất bừa bãi, sô pha đều nghiêng lệch.

Kiều An Hảo sửng sốt ước chừng một phút đồng hồ, mới phục hồi lại tinh thần từ tình cảnh như vậy, cô khắc chế sự kinh ngạc của mình, nhìn kỹ một vòng trong thư phòng, sau đó thấy Lục Căn Niên nằm trên đồng hoang tàn, anh trợn tròn mắt, nhìn trần nhà, không biết suy nghĩ điều gì, vẻ mặt, đều là thống khổ.

Đáy lòng Kiều An Hảo đột nhiên đau đớn vô cùng, một giây sau lại nhìn thấy miệng Lục Cẩn Niên phun ra một ngụm máu, trên mặt không có chút máu, nghẹn ngào thét chói tai một tiếng "Lục Cẩn Niên", người liền vọt vào phòng đọc sách.

Đến gần, Kiều An Hảo mới phát hiện trên người Lục Cẩn Niên bị mảnh thủy tinh đâm bị thương vài chỗ, đáy lòng cô căng thẳng, theo bản năng tiến đến bên người Lục Cẩn Niên, theo bản năng muốn đỡ người đàn ông dậy.

Kết quả tay của cô vừa mới đụng đến tay của anh, cả người anh liền giống như bị điện giật, phản ứng rất mạnh bỗng chốc vung cánh tay của mình, lập tức liền khiến Kiều An Hảo ngã trên mặt đất.

Chỗ Kiều An Hảo ngã, không có mảnh vụn thủy tinh, nhưng cánh tay lại sượt phải miệng chỗ bị vỡ bén nhọn của đèn bàn bị rơi vỡ, vạch ra một vết máu.

Đau đớn khiến cho Kiều An Hảo nhú mày, lại không nhìn đến miệng vết thương, ngược lại trực tiếp nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Trên khuôn mặt tuần tú phi phàm của anh lạnh lẽo trầm thấp, ánh mắt tựa như ẩn giấu đao, vô cùng ngấm vào lòng người.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 341

Hai Tiếng "Xin Lỗi" (21)

Kiều An Hảo không phải chưa từng thấy dáng vẻ tức giận của Lục Cẩn Niên, nhưng chưa từng gặp qua dáng vẻ căm giận của Lục Cẩn Niên như lúc này, nhìn sắc mặt có chút hung dữ, giống như là có mỗi huyết hải thâm thù.

Kiều An Hảo bị ánh mắt Lục Cẩn Niên làm cho sợ tới mức có chút khiếp đảm, định đến gần người anh, chợt dừng lại, để phòng nhìn anh thật lâu, thấy anh không có hành động quá khích gì nữa, lúc này mới vươn ra một bàn tay, từ từ đến gần cánh tay của anh, nhanh chóng đụng một cái, liền khẩn trương rút trở về, thấy Lục Cẩn Niên không có phản ứng mãnh liệt như vừa rồi, lá gan mới hơi lớn một chút, thật cẩn thận tiến lên trước, nhẹ nhàng mà gọi một tiếng Lục Cẩn Niên.

Mặc dù lá gan lớn hơn, cuối cùng vẫn có chút lo lắng, giọng Kiều An Hảo kêu đặc biệt nhỏ và yếu, như là nhẹ nhàng chậm chạp êm dịu như gió, từ từ thổi vào lỗ tai Lục Cẩn Niên, mang theo một sức mạnh thần kỳ, kì tích làm cho phần nộ trong lòng anh luống cuống, an ủi lý trí của anh, từng chút từng chút bị kéo về, đáy mắt đỏ bừng, từ từ có tiêu điểm, nhìn chăm chăm khuôn mặt Kiều An Hảo cẩn thận mà lại phòng bị một lúc, cả người hoàn toàn bình tĩnh lại.

Má Trần đang ở dưới lầu xem ti vi, nghe Kiều An Hảo thét chói tai một tiếng, cho rằng xảy ra chuyện lớn gì, ở dưới lầu gọi vài tiếng "Phu nhân", kết quả cũng không có ai trả lời, vì vậy liền vội vàng vàng lên lầu, chạy

tới mở cửa thư phòng ra, thấy tình cảnh trong thư phòng, dọa cho sợ đến kinh hô một tiếng, sau đó thấy khóe miệng Lục Cẩn Niên lưu lại vết máu, lập tức ngạc nhiên la âm lên: "Ông Lục, ngài làm sao vậy?"

Má Trần vừa nói, một bên đã đi tới: "Ông Lục, tại sao trên người có nhiều vết thương như vậy? Để tôi đi gọi bác sỹ."

"Không cần..." Bởi vì mẹ chết ở trong bệnh viện, Lục Cẩn Niên vẫn không thích gặp bác sỹ, cho nên ngay cả bác sỹ gia đình cũng không có mời, tuy lúc này trên người có rất nhiều vết thương, nhưng cũng không nghiêm trọng lắm, vì thế nhàn nhạt ra tiếng ngăn cản.

"Nhưng..." Nhiều vết thương như vậy, lại là mùa hè, ngộ nhỡ bị nhiễm trùng thì làm sao bây giờ, lại nói, nếu có mảnh thủy tinh lưu ở trong người lại làm sao bây giờ, má Trần vừa định tiếp tục nói gì nữa, kết quả thấy trên cánh tay Kiều An Hảo bị thương, vì thế lập tức quay sang nói: "Phu nhân, sao người cũng bị thương? Nếu không xử lý, sẽ để lại sẹo."

Một câu này của má Trần, lập tức đem tầm mắt Lục Cẩn Niên kéo đến trên cánh tay Kiều An Hảo, thấy miệng vết thương chảy máu, nghĩ đến hành động của mình vừa rồi, lông mày nhíu lại, không chần chờ chút nào mở miệng nói với má Trần ở một bên: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, khẩn trương đi gọi bác sỹ tới đây."

Mục đích má Trần đã đạt được, nghe thế, lập tức "Ai" một tiếng, bỏ chạy ra khỏi thư phòng, vội vàng xuống lầu gọi điện thoại.

Bác sỹ má Trần gọi chính là một bệnh viện tư nhân gần Cẩm Tú Viên, chưa đến mười mấy phút đồng hồ, đã đến.

Lúc này Kiều An Hảo đã cùng Lục Cẩn Niên về tới phòng ngủ chính, má Trần đưa bác sỹ lên lầu, gõ một cửa phòng ngủ một cái, mới đẩy cửa ra, mời bác sỹ đi vào.

So với vết thương của Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo chỉ bị thương ngoài da, đừng nói gặp bác sĩ, cho dù là thuốc kháng viêm cũng không cần, qua vài ngày sẽ khỏi hẳn, cho nên má Trần chỉ ngồi ở trên ghế sofa trước Lục Cẩn Niên, đối với bác sỹ mở miệng nói: "Xử lý vết thương của ông Lục trước."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 342

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (2)

Bác sĩ buồng hộp y tế xuống, đang chuẩn bị đi kiểm tra miệng vết thương cho Lục Căn Niên, kết quả còn chưa đi đến bên cạnh anh, anh mang theo giọng điệu thản nhiên mở miệng: “Xem cô ấy trước đi.”

“Tôi không sao.” Kiều An Hảo hiện tại ngay cả miệng vết thương đau cũng không có cảm giác, lắc lắc đầu.

Hai người đều nhường qua nhường lại cho nhau, bác sĩ có chút khó xử đứng tại chỗ, nhìn Lục Căn Niên, lại nhìn Kiều An Hảo, không tiếng động dùng ánh mắt trưng cầu ý kiến của bọn họ.

Kiều An Hảo lại nói với thầy thuốc: “Mới vừa rồi anh ấy có ói ra máu, ông xem thử là có chuyện gì xảy ra.”

“Xem cho cô ấy.” Kiều An Hảo còn chưa nói hết lời, Lục Căn Niên đã bình thản mở miệng nói với bác sĩ, trong giọng nói hỗn loạn một chút uy hiếp bắt buộc không được phép từ chối, anh giống như là sợ Kiều An Hảo lại cùng anh đưa đẩy, quay đầu, nhìn Kiều An Hảo, giọng điệu rõ ràng dụ đi rất nhiều: “Cô khám trước đi.”

Lần này bác sĩ không còn do dự, trực tiếp đi tới trước mặt của Kiều An Hảo: “Phiền cô, đưa cánh tay cho tôi xem.”

Kiều An Hảo vốn là muốn tranh cãi, nhưng khi nghe đến câu “Cô khám trước đi” của Lục Cẩn Niên, liền ngậm miệng lại, ngoan ngoãn đem cánh tay đưa về phía bác sĩ.

Vết thương này người không hiểu y học cũng có thể xử lý, cho nên bác sĩ rất nhanh nhẹn sát trùng cho Kiêu An Hảo, bôi thuốc, đơn giản quấn một tầng băng gạc, không quá năm phút đồng hồ, mọi thứ liên xong, sau đó liền quay đầu, nói với Lục Cẩn Niên: “Ông Lục, đến lượt ngài.”

Lục Cẩn Niên lại giống như không có nghe được lời bác sĩ nói, trực tiếp mở miệng hỏi: “Bao nhiêu tiền?”

Bác sĩ nhất thời sửng sốt, cái gì bao nhiêu tiền? Ý là, đặc biệt kêu ông chạy tới một chuyến, căn bản là vì xử lý một cái miệng vết thương không cần xử lý?

Kiều An Hảo nhú nhú mày, vừa định mở miệng nói chuyện, thím Trần đứng ở một bên, còn có chút lo lắng thốt ra: “Ông Lục, vết thương của ngài còn chưa có khám qua mà?”

“Tôi không cần khám.” Lục Cẩn Niên không kiên nhẫn nói ra bốn chữ, liền nhìn thím Trần ở một bên, ý tứ rõ ràng muốn tiễn khách nói: “Thím Trần, trả tiền cho bác sĩ, đưa ông ấy đi.”

“Ông Lục...”

“Tôi nói không cần là không cần.” Lục Cẩn Niên lúc này trực tiếp đánh gãy lời nói của thím Trần.

“Bà chủ...” Thím Trần nhìn máu tươi trên quần áo của Lục Cẩn Niên, đành phải nhìn về phía Kiêu An Hảo cầu cứu.

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, biết anh luôn luôn không thích khám bác sĩ, lúc sinh bệnh đều thích trốn đi, vì thế liền giật giật khoe

môi, đứng lên, đối với thầy thuốc xin lỗi cười cười: “Thật ngại quá, phiền toái ngài đến đây vô ích một chuyến, tôi đưa ngài đi xuống.”

Kiều An Hảo đã nói như vậy, thím Trần cho dù là lo lắng cho Lục Cẩn Niên, cũng không thể nói thêm cái gì, đành phải đi theo phía sau Kiều An Hảo, dẫn bác sĩ đi xuống lầu.

Kiều An Hảo cũng không có đưa bác sĩ ra khỏi phòng, mà đứng ở trong phòng khách, mở miệng nói: “Bác sĩ, có thể đem cách xử lý miệng vết thương để lại cho tôi hay không? Rồi để cho thím Trần trả tiền.”

Bác sĩ gật đầu, mở cái hộp y tế ra, từ bên trong lấy nước sát trùng, thuốc mỡ, cùng với băng gạc và băng dán, cuối cùng nghĩ nghĩ, lại đưa thêm một hộp thuốc hạ sốt, nói liều dùng thuốc cho Kiều An Hảo, Kiều An Hảo một mực ghi nhớ, sau đó sai thím Trần tiễn bác sĩ ra về, liền cầm lấy thuốc bác sĩ để lại, đi lên lầu.

Trở lại phòng ngủ, Lục Cẩn Niên lại đứng ở trước cửa sổ sát đất, đang hút thuốc, Kiều An Hảo nhú nhú mày, đem sổ thuốc trên tay đặt ở trên ghế sa lon, bước nhanh đến bên người Lục Cẩn Niên, không nói một tiếng giơ tay lên trực tiếp cướp đi điếu thuốc trên đầu ngón tay của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 343

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (23)

“Trên người nhiều vết thương như vậy, sao còn hút thuốc?” Kiều An Hảo trách móc một câu, dí tàn thuốc vào gạt tàn, sau đó thấy tay kia của anh còn đang cầm hộp thuốc và bật lửa, không hề nghĩ ngợi lại vươn tay ra đoạt lấy, nhanh chóng ném vào thùng rác.

Một loạt hành động này của cô, làm vô cùng nhuần nhuyễn, nhưng Lục Căn Niên cũng không hề tức giận.

Xử lý xong tàn thuốc, Kiều An Hảo liền kéo tay anh, đi đến sofa.

Lục Căn Niên nhìn tay nhỏ bé trắng nõn của cô chủ động cầm lấy tay mình, khuôn mặt anh dịu dàng hơn rất nhiều, nhưng không hề phản kháng, thuận theo cô, di chuyển bước chân.

Kiều An Hảo chỉ lên sofa, nói hai chữ đơn giản: “Ngồi xuống.”

Sau đó liền lấy khăn ướt khử trùng lau sạch tay của mình.

Lục Căn Niên không nói gì, lại rất ngoan ngoãn ngồi xuống.

Kiều An Hảo ngồi xõm trước bàn trà, lấy ra mấy loại thuốc bác sĩ vừa đưa, sau đó cầm gói bông, kéo ra ngoài, nhìn anh nói: “Cởi quần áo ra.”

Lục Căn Niên nhìn hành động của cô, biết cô muốn bôi thuốc cho anh, trừng mắt nhìn, như một người máy nghe lời, vô cùng nghe lời, cởi hết quần

áo ra.

Kiều An Hảo cầm lấy bông, chấm vào dịch tiêu độc, chà lên vết thương của anh, tim cô cũng đau, theo miệng vết thương, đau đến tận đáy lòng, Lục Cẩn Niên đưa lưng về phía cô, khóe môi lại cong lên một nụ cười yếu ớt không dễ nhận ra.

Thủy tinh cắm vào rất nhiều, vết thương trên người anh có mấy chỗ đã sớm không còn đổ máu, Kiều An Hảo nghiêm túc xử lý, sau đó bắt đầu bôi thuốc mỡ.

Lục Cẩn Niên cảm giác được cô gái mềm mại chạm vào người mình, tâm tình oán hận nhỏ bé bị Hứa gia hãm hại, lại hoàn toàn buông xuống, chỉ còn lại sự áy náy và cảm giác dịu dàng đến đau lòng.

Má Trần tiễn bác sĩ sau đó lo lắng lên lầu, kết quả đi đến cửa phòng ngủ, còn chưa đi vào, đã thấy Lục Cẩn Niên ngồi trên sofa, Kiều An Hảo ngồi bên cạnh bôi thuốc cho anh.

Hai người không hề nói gì với nhau, ánh mặt trời ngoài cửa sổ vừa vặn vắn chiếu vào, xuyên qua cửa sổ thủy tinh rộng lớn, vào tận sâu bên trong, soi rõ toàn bộ phòng ngủ, một hình ảnh vô cùng đẹp đẽ.

Má Trần thức thời không đi đến quấy rầy, im lặng rời đi.

Kiều An Hảo đưa thuốc cho Lục Cẩn Niên, đứng dậy rót một ly nước rồi bưng đến cho anh, sau đó dựa theo sự nhắc nhở của bác sĩ, cầm bốn viên thuốc Tiêu Viêm đưa tới trước mặt Lục Cẩn Niên, giọng nói nhẹ nhàng cắt ngang giữa buổi chiều yên tĩnh: “Uống này đi, khỏi bị nhiễm trùng, hôm nay không cần tắm rửa, ngày mai chắc sẽ kết vảy.”

Tuy rằng trên mặt anh không có cảm xúc nào rõ ràng, nhưng trong lòng vô cùng dịu dàng, không hề từ chối nhận lấy thuốc, sau đó nuốt xuống.

Kiều An Hảo nhìn Lục Căn Niên uống nước, được một lát, không kiềm chế được mở miệng nói: “Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, anh tức giận như vậy, phá tan phòng sách rồi?”

Lục Căn Niên nghe thấy thế, cảm thấy trong cổ họng như bị thứ gì đó chặn lại, nước ở chỗ đó, bị anh làm bất động dừng lại một lúc mới cố gắng nuốt xuống, sau đó anh buông cốc nước xuống, lạnh nhạt nói một câu: “Công ty có chuyện.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 344

Hai Tiếng “Xin Lỗi” (24)

Lúc Lục Cẩn Niên trả lời mấy câu hỏi này, rõ ràng Kiều An Hảo thấy trong đáy mắt anh có một tia sát khí nhanh chóng xẹt qua.

Kiều An Hảo biết, chính xác là Lục Cẩn Niên đang nói dối. Cô cũng biết, sợ dĩ anh nói dối là vì qua loa với mình cho có lệ, không muốn nói chân tướng cho mình, mặc dù cô không biết rốt cuộc vì sao anh phản ứng mãnh liệt như vậy, cô cũng rất tò mò, nhưng anh không nói cô cũng không miễn cưỡng.

Vì cô biết, nhất định là có chuyện gì đó khiến anh vô cùng khó chịu.

Bất kỳ một người phụ nữ nào, khi người đàn ông đối xử với bản thân khi nóng khi lạnh, trong lòng đều sẽ xuất hiện cảm giác lo được lo mất tuyệt vọng không yên tâm, cô biết rõ anh không thích mình, nhưng khi quan hệ giữa anh và cô êm dịu đi, thì không nhận được hãm sâu vào đó. Đêm sinh nhật kia của anh, cô hoàn toàn về với hiện thực, cũng vẫn luôn nói với bản thân, mình không phải tự lừa dối mình nữa.

Nhưng mà, thật sự yêu là một là như thế nào?

Là biết rõ anh ta không thích bạn, biết rõ anh ta có thể làm bạn bị thương, nhưng lúc bạn nhìn thấy anh ta khó chịu, vẫn không nhận được muốn chia sẻ, muốn quan tâm.

Bởi vì bạn hi vọng anh ta vui vẻ, bởi vì bạn nhìn thấy anh ta khổ sở, bạn sẽ càng khó chịu hơn.

Kiều An Hảo biết mình không có khí phách, cô hiểu bản thân sau đêm sinh nhật đó của Lục Cẩn Niên, sau tất cả những gì anh đối với mình, thì tất nhiên không nên thích anh, diendjanlequydon. com, nhưng mà cô không làm được. Người đàn ông này cô yêu 13 năm, thích anh tốt cũng thích cả phần hư hỏng của anh. Nói cô ngốc cũng được, nói cô dốt cũng xong, cô kiên cường lạnh lùng trong nhiều ngày như vậy, giây phút này, tất cả đều trở thành muốn quan tâm, cô không nhịn được mở miệng nhẹ giọng nói với anh: “Đừng buồn nữa, chuyện hôm qua, rồi nó sẽ qua đi, sau này cho dù là nếu có tức giận, cũng không nên tự làm tổn thương bản thân mình.”

Đôi khi, người yêu bạn, có sức hấp dẫn, chỉ một câu nói đơn giản, là đã có thể đắm vào nơi mềm mại nhất trong lòng bạn.

Những lời này của Kiều An Hảo, khiến Lục Cẩn Niên cảm thấy bản thân như được một tầng nước ấm bao xung quanh, đáy lòng xúc động không nói nên lời.

Anh quay đầu, nhìn về phía cô, nhìn băng gạc đang dán trên cánh tay cô, rồi nhìn hai gò má cô, anh muốn nói gì đó, nhưng lại cái gì cũng không nói ra được. Đến cuối cùng, trong lúc đó đột nhiên vươn tay, ôm cô kéo vào lòng mình.

Anh ôm cô rất chặt, hốc mắt nóng lên, nhưng đáy lòng lại ấm áp.

Lục Cẩn Niên không nhịn được hạ giọng nói một câu: “Xin lỗi, làm em bị thương.”

Đáy lòng Kiều An Hảo trong nháy mắt vì lời xin lỗi này, mềm mại thành một vũng nước, nếu một giây trước cô còn đang suy nghĩ tới những lần Lục Cẩn Niên đối xử không tốt với cô, thì bây giờ cô hoàn toàn không thèm để ý, cô giơ tay lên, ôm eo anh, nhẹ giọng nói một câu: “Không việc gì.”

Đầu Lục Cẩn Niên cọ lên đầu cô, im lặng một lúc, mở miệng lần nữa, nói một câu: “Xin lỗi.”

Kiều An Hảo vẫn cho rằng Lục Cẩn Niên đang xin lỗi vì làm cánh tay mình bị thương, nói: “Không sao.”

Sau đó, nói với giọng khẳng định: “Thật sự không sao, lại nói vết thương cũng không có gì nghiêm trọng.”

Lục Cẩn Niên không lên tiếng, chỉ dùng sức siết chặt Kiều An Hảo.

Câu “Xin lỗi” thứ hai của anh, không phải xin lỗi vì miệng vết thương, mà là vì đứa bé của hai người họ, xin lỗi cô.

Xin lỗi, Kiều Kiều, là anh liên lụy tới em, hại em mất đi cục cưng.

Xin lỗi, cục cưng, ba không phải là người ba tốt, không phải vệ được con.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 345

Hai Câu "Yêu"

Ngày hôm sau, là ngày mà Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên cùng trở về đoàn làm phim, lần này đến đoàn làm phim, sẽ ở đó đến lúc diễn đến cảnh sát thanh, vì thế Kiều An Hảo mang theo vài thứ đồ lẻ tẻ có chút nhiều, má Trần thấy cô bao lớn bao nhỏ có chút phiền phức, vì thế tiện thể giúp cô xếp vào một va li.

Triệu Manh tới trước Cẩm Tú Viên đón Kiều An Hảo, va li được Lục Cẩn Niên xách xuống lầu, kéo một đường đến cửa biệt thự, bỏ vào trong cốp xe.

Kiều An Hảo mở cửa xe, cũng không vào xe, mà nói tạm biệt với má Trần trước, sau đó lại nhắc nhở Lục Cẩn Niên đừng quên uống thuốc một chút, bất quá vừa mới nhắc nhở hai câu, trợ lý của Lục Cẩn Niên cũng lái xe đến nơi, Kiều An Hảo đem lời vừa mới nói với Lục Cẩn Niên, thuật lại một lần từ đầu đến cuối.

Trợ lý nghe xong, miệng không ngừng nói: "Cô Kiều, tôi biết rõ, cô yên tâm."

Kiều An Hảo dặn đến khi không còn gì để nói nữa, mới cúi người ngồi vào trong xe, vẫy tay với người ngoài xe, Triệu Manh khởi động xe, rời đi.

Bộ phim 《khuyên thành thời gian》 này, cũng có lịch nghỉ đông, vì để công tác hậu kỳ cùng tuyên truyền có thể lấp đầy thời gian trống, cho nên

nhất định phải trong vòng hai mươi ngày, tranh thủ diễn cảnh sát thanh, bởi vậy tiến trình quay gấp gáp, cơ hồ suốt ngày, tất cả các diễn viên, đều trực tại phim trường, trên cơ bản không có được thời gian nghỉ ngơi, ngay cả Lục Căn Niên trước kia không có lịch diễn thì đi đến công ty truyền thông Hoàn Ảnh, hiện tại mỗi ngày đều ở tại phim trường, rất nhiều thời điểm có thể thấy anh trong lúc quay phim, mặt còn trang điểm, ngồi trên ghế ngả xử lý giấy tờ, thậm chí còn có vài lần như vậy, Kiều An Hảo nhìn thấy Lục Căn Niên ôm máy tính laptop, tổ chức hội nghị cấp cao thông qua video với công ty.

Trừ bỏ thời gian đi ngủ, cơ hồ thời gian khác nếu không phải là ở tại nhà ăn thì là phim trường, vì sợ người khác phát hiện dấu vết gì, truyền ra tai tiếng, thời gian Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên tiếp xúc cũng ít hơn, nhưng dù sao hai người cũng ở trong cùng một tổ quản lý hơn hai tháng, lại là hợp tác, việc hai người gặp mặt trò chuyện nói chuyện phiếm là vẫn có, chỉ là không tiếp xúc thân mật được giống như ở nhà.

Bất quá cho dù là như vậy, Kiều An Hảo vẫn có thể thường xuyên cảm nhận được sự quan tâm cùng chăm sóc của Lục Căn Niên, ví như lúc quay phim ngoài trời buổi sáng, nhiệt độ có vẻ tương đối thấp, trợ lý của Lục Căn Niên sẽ tới đưa cái áo khoác, hoặc đôi khi cũng sẽ đưa đến ly trà hay sữa nóng, chỉ là một phần quan tâm nhỏ bé tỉ mỉ, đã có tác dụng làm ấm lòng người, luôn khiến cho đáy lòng của Kiều An Hảo, giống như ăn mật ngọt, dâng lên sự ngọt ngào và ấm áp nhẹ nhàng, vì thế luôn kìm lòng không được mà hướng tầm mắt đến chỗ Lục Căn Niên, đôi khi sẽ gặp tầm mắt của Lục Căn Niên, hai người liền cách xa sự ồn ào xôn xao nhộn nhịp của đoàn làm phim, sẽ im lặng đối mặt nhau thật lâu.

Tim của Kiều An Hảo luôn không hiểu vì sao mà sẽ đập nhanh hơn, cô không có được sự bình tĩnh ung dung như Lục Căn Niên vì thế đại đa số lần đều là cô đầu hàng chịu thua trước, có đôi khi sẽ làm ra dáng vẻ hốt ha hốt hoảng như nhớ tới chuyện gì mà nói chuyện cùng Triệu Manh, quay đầu né

trash tầm mắt của Lục Căn Niên, đôi khi thật sự khẩn trương đến không thể thừa nhận, khi đó sẽ như trẻ con mà cười thật tươi với Lục Căn Niên, lúc đó tuy Lục Căn Niên vẫn có vẻ mặt cực kỳ lạnh nhạt này, nhưng khóe môi sẽ nhếch lên rất rõ, tạo thành một nụ cười rất nhẹ, mỗi khi đến lúc này, mặt Kiều An Hảo sẽ nóng lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 346

Hai Câu "Yêu" (2)

Bận rộn một ngày, sẽ luôn qua rất nhanh, trong nháy mắt còn mấy cảnh diễn cuối cùng.

Nhưng ở mấy cảnh quay cuối cùng, 《 khuynh thành thời gian 》 sẽ an bài một buổi họp báo trước.

Địa điểm chọn họp báo tại trung tâm khách sạn lớn nhất ở thành phố Bắc Kinh, thời gian bốn giờ rưỡi chiều, mời tất cả truyền thông nổi tiếng.

Đến buổi họp báo đều là diễn viên chủ yếu trong bộ phim, bởi vì tất cả mọi người ở tổ làm phim, cho nên tham dự yến hội trước, cũng trực tiếp dùng phòng hóa trang hoá trang của tổ làm phim.

Lục Căn Niên có công việc cần phải xử lý, nhận điện thoại tiến vào phòng hóa trang, các minh tinh tham gia buổi họp báo buổi chiều cũng đã bắt đầu hoá trang, mọi người thấy anh, cũng đều khách khí chào hỏi gọi một tiếng "Ông Lục".

Lục Căn Niên mặt không chút thay đổi gật đầu, đối với trong điện thoại thình thoảng trả lời mấy chữ, ngựa quen đường cũ đi về phía vị trí hoá trang của mình.

Vị trí hoá trang của Lục Căn Niên đưa lưng về phía vị trí hoá trang của Kiều An Hảo, vừa ngồi xuống, xuyên qua trước gương, là có thể thấy mặt

Kiều An Hảo, anh một bên nghe trong điện thoại mà nói, một bên lưu ý Kiêu An Hảo sau lưng một chút, có thể là bởi vì máy điều hòa mở hơi lạnh, thổi trúng cô có chút lạnh, cô thừa dịp lúc thợ trang điểm tìm phấn, giơ tay lên chà xát cánh tay trần trụi mình ở bên ngoài, còn thuận đường rung mình một cái.

Mi tâm Lục Căn Niên nhăn lại, nghĩ đến lời bác sỹ dặn qua, Kiêu An Hảo trong tháng sau khi phẫu thuật, ngàn vạn lần không thể cảm lạnh, vì thế thấp giọng nói với trong điện thoại một câu "Xin lỗi", liền cắt đứt điện thoại, sau đó đối với trợ lý đứng sau lưng mình, có chút không vui hỏi: "Sao lại thế này, mở điều hòa lạnh như vậy?"

Trợ lý cổ quái nhìn thoáng qua Lục Căn Niên mặc toàn thân tây trang thẳng tắp, bởi vì vừa mới từ bên ngoài đi vào, trên chóp mũi mơ hồ có một tầng mồ hôi, đáy lòng nhin không được nổi lên một chút nghi hoặc, ngoài miệng lại hết sức thành thật nói: "Để tôi đi tìm điều khiển điều hòa, điều chỉnh nhiệt độ cao lên một chút."

Lục Căn Niên không có hé răng, lúc trợ lý xoay người đi được hai bước, đột nhiên lại mở miệng nói: "Trực tiếp tắt đi."

Kiều An Hảo ngồi ở đằng sau Lục Căn Niên, rõ ràng nghe thấy đối thoại Lục Căn Niên với trợ lý, cô xuyên qua trước gương, cũng thấy Lục Căn Niên với trợ lý từ bên ngoài đi vào trên mặt có mồ hôi, đáy lòng hơi run lên một cái.

Cô ngồi xuống hoá trang không bao lâu, thì cảm thấy điều hòa mở có chút lạnh, nhưng nghĩ đến lúc này dưới cái nóng mùa hè, các mình tinh khác có lẽ sẽ nóng, tự mình đi tìm điều khiển điều hòa chỉnh nhiệt độ, khó tránh khỏi sẽ chọc người khác không vui, nghĩ lại nhiều một chuyện không bằng ít đi một chuyện, vì thế liền mong đợi hóa hoàn trang sớm xong một chút để ra ngoài, kết quả Lục Căn Niên mới vừa ngồi xuống không đầy nửa phút, thì đột nhiên cúp điện thoại, làm cho người ta đi tắt điều hòa.

Có một số việc, đặt tới trước mặt, cô có thể không sẽ nghĩ tới, cũng không dám suy nghĩ, nhưng đặt đến bây giờ, trong lòng cô lại hết sức rõ ràng, Lục Cẩn Niên là vì cô mới tắt điều hòa đi.

Một loại cảm giác hạnh phúc không thể nói rõ, nháy mắt bò đầy trái tim cô, khoe môi cũng nhin không được hơi gương lên.

Kiều An Hảo hóa trang xong xoay người, Lục Cẩn Niên cũng đã thu thập xong toàn bộ, đang đứng sau lưng cô, để cho nhà tạo hình chỉnh lý cà-vạt cho anh.

Nhà tạo hình của Lục Cẩn Niên là nam giới, vóc dáng không hề thấp, nhưng so với Lục Cẩn Niên, lại không có ưu thế, lúc chỉnh lý cà- vạt, đều hơi kiểng một cái mũi chân.

Kiều An Hảo thấy trên cà- vạt, đang cặp cái kẹp cravate cô tặng cho anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 347

Hai Câu "Yêu" (3)

Kiều An Hảo nhìn thấy trên cà- vạt của Lục Cẩn Niên, mang theo cái kẹp cravate cô tặng cho anh, tầm mắt của cô, nhin không được dừng lại nhiều một lát, sau đó ngẩng đầu, thì cùng tầm mắt của Lục Cẩn Niên đụng vào nhau, đáy mắt Kiều An Hảo tối như mực, lóe ra một tầng ánh sáng, chớp hai cái hướng về phía Lục Cẩn Niên, sau đó cong môi, mắt ngọc mày ngài cười, đi sát qua bên cạnh Lục Cẩn Niên, ra khỏi phòng hóa trang.

Xe đi về phía cuộc họp báo, tổng cộng có sáu chiếc, Tổng Tương Tư với Trình Dạng một chiếc, Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên một chiếc, còn lại hai chiếc trong đó là diễn viên, đạo diễn một chiếc, một chiếc cuối cùng của nhân viên công tác.

Mặc dù cuộc họp báo này chỉ đối mặt với truyền thông, nhưng Lục Cẩn Niên vẫn có mặt, fan của Tổng Tương Tư và Trình Dạng lấy được tin tức, đã sớm canh giữ ở cửa lớn của khách sạn Kinh Thành.

Tổng Tương Tư với Trình Dạng xuống xe đầu tiên, được bảo vệ chặn fan lại, liều mạng duỗi tay vào bên trong, miệng hô bọn họ yêu tên mình tinh.

Tổng Tương Tư kéo cánh tay Trình Dạng, vẻ mặt mỉm cười gật đầu với các fan ở hai bên, sau đó dẫn xuống thảm đỏ, đi vào khách sạn Kinh Thành, trên đường Tổng Tương Tư vẫn vẫy vẫy tay với tiếng hoan hô lớn của fan, làm cho tiếng hoan hô lớn hơn nữa.

Sau đó xe của Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo ngồi dừng ở cửa khách sạn, trợ lý Lục Cẩn Niên theo Lục Cẩn Niên rất nhiều năm, sớm đã bị fan nhớ kỹ, trợ lý ngồi ở trên ghế lái vừa xuống xe, bỗng chốc ngoài xe truyền đến hàng loạt lời nói "Lục Cẩn Niên" "Lục Cẩn Niên em yêu anh".

Trợ lý sau khi mở cửa xe ra, Lục Cẩn Niên khom người, còn chưa hoàn toàn xuống xe, những lời này biến thành tiếng thét chói tai.

Trước kia Kiều An Hảo ở trên TV, không phải chưa từng thấy hình ảnh fan Lục Cẩn Niên vì anh điên cuồng, nhưng giờ phút này cả người cô như lạc vào nơi kỳ lạ, đáy lòng lại nổi lên một chút khẩn trương.

Kiều An Hảo cố gắng duy trì trấn định, kéo cánh tay Lục Cẩn Niên, đi vào đại sảnh khách sạn Kinh Thành, thẳng đến những tiếng thét chói tai của fan ở phía sau dần dần biến mất không thấy, cô mới âm thầm chậm rãi thở một hơi, sau đó nghiêng đầu liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, phát hiện người trong cuộc này, vậy mà cực kỳ bình tĩnh ung dung.

Cuộc họp báo tổ chức ở tầng ba của khách sạn Kinh Thành, nhân viên tiếp tân dẫn Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo vào thang máy, lên lầu, vừa vào hội trường, chính là đèn flash chớp nhoáng của truyền thông trước mặt.

Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên đứng ở trước bức ảnh sân khấu lớn của 《Khuyên Thành Thời Gian》, bày ra các loại tư thế cho truyền thông chụp ảnh, sau đó hai người mới đi về phía sân khấu, ngồi ở trên vị trí đã chỉ định xong.

Ngay sau đó đạo diễn cùng các minh tinh khác cũng đi theo trình diện, đợi tất cả mọi người đều đã chụp xong, mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, chủ trì cùng người phụ chủ trì đứng ở trên đài, cầm microphone mở miệng nói: "Xin mọi người giữ yên lặng."

Người chủ trì nói liên tiếp tam lần, hội trường mới hoàn toàn yên tĩnh trở lại, đèn flash vẫn như cũ không ngừng lóe lên.

Lúc này người chủ trì mới tiếp tục mở miệng nói: "Rất hân hạnh đón tiếp các vị truyền thông cùng các bạn đến tham gia cuộc họp báo bộ phim 《Khuyên Thành Thời Gian》 này, đầu tiên, tôi muốn làm là, long trọng giới thiệu đạo diễn cùng các vị diễn viên tham dự cuộc họp báo với chúng ta hôm nay cho mọi người một chút."

Sau đó người chủ trì đọc tên đạo diễn, Lục Căn Niên, Tổng Tương Tư, Trình Dạng, Kiều An Hảo từng người một.

Theo người chủ trì giới thiệu, mọi người trước sau tự động đứng dậy, đối với truyền thông ngồi dưới đài chào hỏi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 348

Hai Câu "Yêu" (4)

Kế tiếp đó là người chủ trì cùng đạo diễn với nhau, đều hỏi một chút về bộ 《Khuyên Thành Thời Gian》, đạo diễn đã tham gia nhiều cuộc họp báo, trả lời rất khéo léo, đã đem điểm sáng bộ phận diễn viên hiện ra ở trước mặt mọi người, lại ném ra một chút hấp dẫn hồi hộp cho mọi người.

Sau đó người chủ trì cùng diễn viên với nhau, hỏi vấn đề cũng đều xoay quanh về bộ 《Khuyên Thành Thời Gian》, như nhân vật trong bộ phim này anh chị diễn kiểu người như thế nào, kiểu người này có tính cách gì, cùng ai làm hợp tác, nhân vật này bình thường mang cho anh chị cảm xúc gì.

Kiều An Hảo có chút khẩn trương, nhưng trước khi tới tham gia cuộc họp báo, đã có người nói cho cô kỹ xảo trả lời, cho nên cũng không có gây ra sơ suất gì.

-

Cuộc họp báo đúng sáu giờ kết thúc, diễn viên lớn trong bộ 《Khuyên thành thời gian》 sau khi ở trên các poster lớn kí tên cho truyền thông chụp ảnh, trong khuyên thành thời gian chủ yếu biểu diễn hai đôi tình nhân Tống Tương Tư với Trình Dạng, Lục Căn Niên với Kiều An Hảo chia nhau bị an bài ở ở trong phòng khác nhau làm phỏng vấn, các diễn viên khác cùng đạo diễn lại ở hiện trường cuộc họp báo không có trả lời những vấn đề khác cho truyền thông.

Lục Cẩn Niên với Kiều An Hảo bị an bài ở tầng cao nhất trong phòng lớn khách sạn Bắc Kinh, bọn họ hai người đến cùng lúc, phóng viên phụ trách phỏng vấn còn chưa tới.

Trong phòng được đặc biệt bố trí, cách thức Châu Âu ba chiếc sofa độc lập, đặt bao quanh một chiếc bàn tròn thủy tinh, vách tường phía sau treo một tấm ảnh sơn dầu 《Khuyên thành thời gian》, là ảnh chụp chung Lục Cẩn Niên với Kiều An Hảo, trên bàn tròn được đặt một chút hoa quả, một chai rượu đỏ cùng ba bình nước khoáng.

Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo tiếp nhận người phục vụ đi vào, rót rượu đỏ vào trong ba ly thủy tinh chân cao khác nhau, sau đó rời khỏi phòng.

Trong phòng chỉ còn hai người Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên, vì bảo trì hình tượng đoan trang mà thân thể Kiều An Hảo căng thẳng rất lâu, hoàn toàn thả lỏng xuống, lập tức giống như không có xương, lười biếng an vị ở trên ghế sofa, đầu tùy ý lệch sang một bên, tầm mắt vừa lúc rơi vào trước ngực Lục Cẩn Niên mang theo kẹp cravat cô tặng cho anh kia.

Vị trí Lục Cẩn Niên đứng, cách cửa sổ sát đất không xa, nhìn nhặt phủ sắc trời chiều, xuyên qua thủy tinh sáng ngời, đánh vào trước ngực anh, trên kẹp cravat khảm kim cương, khúc xạ ra tia sáng chói mắt.

Kiều An Hảo yên tĩnh nhìn vài giây, mới giật giật con mắt, phát hiện Lục Cẩn Niên vậy mà cũng đang nhìn mình không chớp mắt, vì thế rũ rèm mắt xuống, che giấu tầm mắt.

Trong phòng có vẻ có chút an tĩnh, Kiều An Hảo nhìn chăm chăm đầu ngón tay mình sửa chữa tỉ mỉ qua một lát, như là nghĩ tới cái gì, nhấc mi mắt lên, nhìn Lục Cẩn Niên, hỏi: "Vết thương trên người anh đã tốt lên chưa?"

Mấy ngày gần đây, các cảnh quay của bộ phim đuổi có chút vội, hai người căn bản không có thời gian nói chuyện, cho nên vẫn không kịp hỏi.

"Tốt lắm." Lục Cẩn Niên như cũ dừng ở Kiều An Hảo, cứ việc mở miệng nói chuyện giọng nói thanh nhã lạnh nhạt, nhưng mặt mày trong lúc đó rõ ràng trở nên có chút dịu dàng.

Qua một lúc, Lục Cẩn Niên lại mở miệng bổ sung nói: "Một đoạn thời gian rất dài, có nhiều chỗ ngay vết sẹo cũng đã nhạt nhìn không thấy rồi."

Kiều An Hảo cong cong khóe môi, hiện lên một tia cười nhạt: "Vậy là tốt rồi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 349

Hai Câu "Yêu"

Lục Cẩn Niên không nói gì, nhìn chăm chăm vào nụ cười ấm áp dịu dàng của Kiều An Hảo, thoáng đắm chìm có chút thất thần.

Trong phòng lại trở nên yên tĩnh, Kiều An Hảo ngắm nghía chơi đùa với ngón tay một chút, nâng một ly rượu vang được phục vụ đem tới trên bàn, lại vẫn chưa kịp đưa đến bên miệng, chợt đột nhiên Lục Cẩn Niên ở chỗ không xa đó đã bước đi tới, vươn tay, cầm lấy ngón tay mềm mại không xương của cô, ngăn hành động của cô lại.

Kiều An Hảo bỗng chốc sửng sốt, có chút nghi hoặc ngắc đầu, nhìn về hướng Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên không nhìn Kiều An Hảo, chẳng qua chỉ dùng động tác dịu dàng rút cái ly thủy tinh trong tay cô ra, đặt một bên trên bàn tròn, sau đó cầm một chai nước khoáng, vặn mở nắp, đưa đến trước mặt cô, nhìn chăm chăm vào ánh mắt của cô, nói: "Uống nước đi, uống rượu vang không tốt cho thân thể."

Quan trọng hơn là, giờ mới chỉ một tháng từ lúc cô làm phẫu thuật nạo thai, không thể uống rượu.

Kiều An Hảo cũng không biết được suy nghĩ thật sự sâu trong lòng của Lục Cẩn Niên, cô nhớ trong khoảng thời gian này Lục Cẩn Niên rất quan tâm tới cô, cho rằng anh sợ sau khi cô uống rượu, bụng sẽ lại khó chịu như

lúc trước, mới ngăn cản, những lần hạnh phúc cùng ngọt ngào gần đây lại hiện lên, lại một lần nữa dâng đầy đáy lòng, nhìn ánh mắt của anh, hình ảnh không kìm được mà ngừng lại.

Lục Cẩn Niên bắt gặp tầm mắt của cô, tầm mắt từ trước đến giờ vẫn bình thản lạnh lùng, nhuốm lên một chút dịu dàng, tay vẫn giữ tư thế đưa chai nước cho cô như cũ, không hề cử động.

Hình ảnh ngưng trệ trong giây phút này, hai người chỉ nhìn nhau thật sâu như vậy, thời gian tựa hồ như ngừng lại...

Toàn bộ thế giới trở nên cực kì yên tĩnh, cả hai đều nghe được tiếng tim đập của đôi bên.

Bên trong không khí, dần dần trở nên có chút mờ ám, đầu của Lục Cẩn Niên, không kìm được mà cúi xuống thấp hơn, tựa lên mặt của Kiều An Hảo, Kiều An Hảo không né tránh, đôi môi còn khẽ chuyển động, như lại đang chờ mong cái gì.

Đáy mắt của Lục Cẩn Niên, lấp đầy sự nóng ấm. đầu của anh không ngừng cúi thấp xuống, ngay tại lúc môi của anh sắp chạm vào môi của cô, đột nhiên truyền đến một tiếng gõ cửa.

Ý thức của Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo bị kinh sợ mà trở về, Kiều An Hảo vì muốn che giấu sự mất tự nhiên cùng gấp gáp của mình, nhanh chóng nhận lấy bình nước khoáng trong tay Lục Cẩn Niên, vội vàng nói một câu "Cảm ơn", lại giả vờ như vô cùng khát nước, uống nước ừng ừng.

Lúc Cẩn Niên mang vẻ mặt an tĩnh nhìn chăm chăm Kiều An Hảo vài giây, mới đứng thẳng người, âm điệu khi mở miệng, vẫn ôn hòa trước sau như một: "Mời vào."

Tiếng của Lục Cẩn Niên vừa mới thốt ra, cửa liền được nhân viên phục vụ đẩy ra, phóng viên cùng nhiếp ảnh gia phụ trách phỏng vấn bọn họ, đã

đến.

Kiều An Hảo vội đặt bình nước xuống, cầm khăn tay, lau vệt nước đọng nơi khóe môi, đứng lên.

Phóng viên chia ra bắt tay với Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên, chào hỏi, sau đó ba người ngồi xuống, chờ nhiếp ảnh gia tìm được ánh sáng tốt, làm một dấu tay ok với bọn họ, phóng viên mới nâng micro, mở miệng: "Chúng tôi đều biết trong bộ phận diễn xuất của 《khuyên thành thời gian》 này, hai người đóng vai một đôi tình lữ, sẽ phải tiếp xúc tương đối nhiều, trước tiên tôi nghĩ muốn hỏi ngài Lục một chút, ở trong mắt anh, cô Kiều là một người như thế nào?"

Hai chân thon dài của Lục Cẩn Niên bắt chéo, dáng ngồi nhìn rất ung dung tao nhã, anh đối mặt với câu hỏi của phóng viên, giống như đang suy nghĩ nghiêm túc, sau đó liền mở miệng, nói một cách khái quát cực kỳ không rõ ràng: "Rất có năng khiếu làm một diễn viên."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 350

Hai Câu Nói "Yêu" (6)

Tất nhiên phóng viên chưa từ bỏ ý định, tiếp tục gặng hỏi: “Ngoài diễn xuất thiên phú, còn có điều gì khác không ạ?”

Lục Cẩn Niên đã quá rành mấy kiểu phỏng vấn như thế này, nên quay qua nhìn Kiều An Hảo, rồi trả lời một câu mà kẻ đần cũng có thể nhận ra: “Trẻ trung và xinh đẹp.”

Dĩ nhiên phóng viên cũng biết Lục Cẩn Niên lại đang vờn mình, nên đành cười khách sáo, rồi chuyển sang phỏng vấn cô nàng diễn viên mới nổi Kiều An Hảo: “Cô Kiều, tôi nghĩ chắc cô cũng Biết anh Lục đây ở trên cộng đồng mạng được xưng tụng là Người chồng quốc dân, hơn nữa còn đoạt được danh hiệu Lục ảnh đế, cô với vào giới showbiz đã có thể hợp tác với anh ấy, không biết tâm trạng cô như thế nào?”

Kiều An Hảo vẫn luôn giữ nụ cười trên môi, khẽ khượng ba giây, rồi trả lời: “Rất vui mừng.”

Phóng viên lại hỏi: “Cô Kiều và anh Lục quay nhiều cảnh phim chung với nhau như vậy, cô nghĩ anh Lục là người như thế nào?”

Kiều An Hảo bắt chước câu đáp của Lục Cẩn Niên: “Diễn xuất tuyệt vời, khiến đối phương có một loại áp lực vô hình và đốc thúc bản thân phải diễn tốt hơn.”

Phóng viên vẫn truy tới cùng: “Trên mạng có rất nhiều người muốn hiểu hơn về anh Lục, cô Kiều và anh Lục hợp tác với nhau lâu vậy, liệu có phát hiện anh ấy có vài sở thích hay thói quen nho nhỏ nào hay không?”

Tuy Kiều An Hảo chưa từng trải qua quá nhiều cuộc phỏng vấn của làng giải trí, nhưng cũng hiểu nếu cô nêu ra vài sở thích hay thói quen nhỏ của Lục Căn Niên, sẽ đồng nghĩa rằng cô thừa nhận với cả thế giới mối quan hệ không bình thường của hai người. Do đó, cô suy tính tầm ba giây mới mỉm cười trả lời: “Anh Lục rất bận bịu công việc, những lúc nghỉ ngơi giữa các cảnh quay, anh ấy vẫn ôm vi tính xử lý công việc ngay tại trường quay, lúc hóa trang cũng nghe anh ấy nói chuyện điện thoại bàn công việc.”

Phóng viên liên tục đào nhiều hố, nhưng vẫn không thu lượm được tin tức nóng nào, cuối cùng đành bỏ cuộc, hỏi thăm một số vấn đề khác: “Nếu trong tương lai có cơ hội, cô Kiều vẫn muốn hợp tác với anh Lục chứ?”

Kiều An Hảo không do dự: “Sẵn sàng.”

Phóng viên quay sang Lục Căn Niên: “Còn anh Lục thì sao?”

Lục Căn Niên cũng không ngần ngại: “Sẵn sàng.”

Phóng viên cúi xem danh sách các câu hỏi đã chuẩn bị sẵn, rồi hỏi Lục Căn Niên: “Anh Lục, tôi muốn hỏi anh một câu hỏi cá nhân cuối cùng, anh có ý định kết hôn không?”

Lục Căn Niên duy trì phong độ, giọng điệu vừa phải: “Việc này tạm thời bí mật.”

Phóng viên ngoan cố: “Tôi có thể hiểu ý của anh Lục là đang có đối tượng không?”

Lục Căn Niên bơ đi câu hỏi của phóng viên, không đáp lời.

Phóng viên phản ứng nhanh với thái độ làm lơ của Lục Căn Niên, biện minh hóa giải tình trạng khó xử: “Xem ra anh Lục vẫn như trước đây, không muốn công bố các vấn đề riêng tư, chúng ta nên tôn trọng mong muốn của anh ấy. Vậy sau đây, chúng ta hãy hỏi cô Kiều đi, cô Kiều thích mẫu người thế nào?”

Kiều An Hảo chớp hàng mi cong như cánh bướm nhìn phóng viên, rồi long trọng tuyên bố: “Người tôi thích là anh Lục.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 351

Hai Câu “Yêu” (7)

Lục Cẩn Niên ngồi bên cạnh, bưng ly thủy tinh chân cao, tinh tế mà cao quý uống một ngụm rượu đỏ, còn chưa kịp nuốt vào bụng, lời Kiều An Hảo đã truyền vào tai anh rất rõ ràng.

Người trong lòng tôi, là anh Lục.

Tay cầm ly rượu của Lục Cẩn Niên run rẩy, miệng ngậm rượu đỏ, rồi cứ như vậy chặn ngay cổ họng, anh phát hiện trái tim mình đập mạnh lên, trong nháy mắt nhanh đến cực hạn, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung thoát khỏi lồng ngực. Anh dùng hết sức lực cầm ly rượu, ngừng thở, cố gắng làm bản thân bình tĩnh, nhưng đầu ngón tay vẫn không kiềm chế được khẽ run rẩy.

Phóng viên cũng bị câu trả lời trực tiếp của Kiều An Hảo làm chấn động như thế, từ lúc theo nghề phóng vấn đến bây giờ đầu óc vẫn luôn phản ứng nhanh chóng, thế nhưng trong nháy mắt này, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Kiều An Hảo, nói không nên lời một câu nào.

Trên mặt Kiều An Hảo vẫn giữ nụ cười xinh đẹp tao nhã, ánh mắt trong veo nhìn phóng viên, nhưng đáy lòng cô lại dâng lên tia chua xót.

Từ đầu tới cuối, cô chỉ thích một người là Lục Cẩn Niên, nhiều năm như vậy chưa từng thay đổi, cũng chưa từng muốn thay đổi, nhưng phần yêu thích này, từ trước tới giờ cô cũng không dám nói ra miệng.

Lúc vừa mới nghe câu hỏi của phóng viên, cũng muốn dùng mấy câu nói vụn vặt như kiểu “Còn chưa gặp được người khiến trái tim rung động” hoặc là “Tôi cũng rất muốn biết người trong lòng tôi là ai” để trả lời đám phóng viên, nhưng trong nháy mắt cô sắp mở miệng, đầu óc cô chợt lóe lên, rồi thốt ra câu tự đáy lòng mình.

Người trong lòng tôi, là anh Lục, anh Lục Căn Niên.

Có trời mới biết những lời này, trong đầu cô, trong lòng cô, vờn quanh không biết bao nhiêu lần.

Từ lúc năm năm sau cô lại một lần nữa tới gần anh, cô vẫn luôn không dám để lộ tâm sự của mình trước mặt anh, thậm chí có một dạo cô cho rằng bản thân không có cơ hội để phơi bày ra, cô không nghĩ tới bây giờ bản thân lại có một cơ hội để nói ra miệng.

Mặc dù cô biết, lời nói hoàn toàn thật lòng của mình, sẽ trở thành câu nói đùa.

Kiều An Hảo cố gắng nhếch khóe môi, muốn làm mình cười thật tươi, trong màn hình thoạt nhìn thì không phải đa cảm đau khổ như vậy, rồi ra vẻ thoải mái tiếp tục mở miệng, phá vỡ hiện trường phỏng vấn yên ắng: “Vừa lúc này cô cũng nói, anh Lục được cộng đồng mạng công nhận là Người chồng quốc dân, có một Người chồng quốc dân bên người như vậy, nếu tôi nói thích người khác, chỉ sợ là không hề có sức thuyết phục.”

Phóng viên nghe nửa câu nói sau của Kiều An Hảo, lúc này mới từ trong kinh ngạc lấy lại tinh thần, thì ra cô Kiều đang nói đùa mà thôi, vì thế liền phối hợp với Kiều An Hảo, và quay đầu nhìn về phía Lục Căn Niên, trêu ghẹo hỏi: “Cô Kiều đã như vậy – tỏ tình không giấu giếm, anh Lục có đồng ý với cô Kiều hay không?”

Lục Căn Niên nghe thấy lời nói của phóng viên, mới giật mình khôi phục lại bình tĩnh, anh cố gắng đè nén trái tim đang đập mãnh liệt của mình,

bộ dạng dẫn đo vừa lúc nuốt ngụm rượu vào trong bụng, sau đó vẫn duy trì sự thận trọng khi giải quyết công việc trước sau như một. Tùy tiện đặt ly rượu lên trên bàn tròn, không nhanh không chậm cầm microphone của phóng viên đưa qua, đáy mắt sáng rực tình cảm nồng nàn, giọng điệu ngoài miệng lại nửa thật nửa giả, khiến người ta không đoán được thực hư ra sao: “Tôi mới sẽ không nói cho các người biết, nhiều năm như vậy, người tôi vẫn luôn chờ đợi, chính là cô Kiều.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 352

Hai Câu "Yêu" (8)

"Hả..." Phóng viên nghe Lục Căn Niên nói xong, lập tức kinh ngạc, vẫn vui vẻ cười giòn như cũ: "Xem ra cô Kiều và ông Lục là lương tình tương duyệt, như vậy chúng ta hãy chúc phúc cho tình yêu của bọn họ tràn đầy, thật dài thật lâu..."

Phóng viên cũng có chừng mực, giọng nói trở nên nghiêm túc: "Dĩ nhiên, chẳng qua vừa rồi chúng tôi đùa giỡn một chút với mọi người, tốt lắm, hôm nay phỏng vấn tới đây kết thúc, hi vọng mọi người sẽ chú ý nhiều hơn đến diễn xuất của Lục Căn Niên và Kiều An Hảo trong bộ phim "Khuyên Thành Thời Gian" "

Theo lời của phóng viên, Lục Căn Niên và Kiều An Hảo một trước một sau mở miệng, nhìn máy quay phim nói: "Tạm biệt."

Kiều An Hảo biết Lục Căn Niên chỉ là phối hợp với mình cười giòn, mới nói ra lời si tình như vậy, nhưng đáy lòng vẫn không nhịn được hơi giật mình, mặc dù lời thật lòng biến thành nói đùa, nhưng cô vẫn mong có thể biến lời anh nói đùa thành lời thật lòng.

Lục Căn Niên biết Kiều An Hảo cũng vì trả lời vấn đề của phóng viên, mới nói thích mình, mặc dù là nói giòn, nhưng anh vẫn rất vui vẻ, bởi vì, duy nhất có thể nghe lời yêu thương từ miệng của cô anh đều thích, chỉ tiếc, cô không biết, anh đáp lại, không phải vì phối hợp phỏng vấn, mà là thật tâm nói.

Trên thế giới này, bao nhiêu lời thật lòng lại trở thành nói đùa? Lại có bao nhiêu lời nói đùa, thì không cách nào nói lời thật lòng ra khỏi miệng?

Phòng vẫn kết thúc, đã bảy giờ, đúng giờ cơm tối, đạo diễn sắp xếp cho mọi người dùng cơm tối trong khách sạn.

Lục Cẩn Niên tạm thời nhận điện thoại, phải mở một cuộc họp khẩn cấp, cần trở về công ty, cho nên nói phải rời đi.

Thời gian diễn ra của cuộc họp không lâu, Lục Cẩn Niên hết bận rộn, từ trong công ty đi ra, cũng mới chín giờ tối.

Có thể vì một ngày bận rộn nhiều việc, thoát nhìn Lục Cẩn Niên hơi mệt, vừa lên xe, đã tựa vào lưng ghế phía sau, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Trợ lý cũng không lên tiếng quấy rầy anh, chẳng qua là khởi động xe, đi từ bãi đậu xe lên, chạy dọc đường đi, trợ lý đang chuẩn bị mở miệng hỏi Lục Cẩn Niên muốn đi đâu, bất chợt điện thoại Lục Cẩn Niên vang lên.

Lục Cẩn Niên đang nhắm mắt, khẽ nhăn trán, lấy điện thoại di động trong túi ra, liếc mắt nhìn màn hình, vẻ mặt hơi ngẩn ra, sau đó đáy mắt thoáng qua một tia rầu rĩ, sau một lúc lâu, giống như anh đang suy nghĩ điều gì, nói với trợ lý phía trước, mở miệng nói: "Đi ngõ Nam La Cổ."

Trợ lý hơi nghi ngờ về việc Lục Cẩn Niên đến đó làm gì, nhưng cũng không hỏi, theo yêu cầu của Lục Cẩn Niên, lái xe đến ngõ Nam La Cổ.

Lục Cẩn Niên để trợ lý chờ trong xe, một thân một mình xuống xe, đi vào trong một cái hẻm nhỏ tối, khoảng hơn bốn mươi phút, mới bước ra ngoài, trong tay ôm hai chiếc túi.

Lục Cẩn Niên lên xe, đưa một chiếc túi tương đối lớn cho trợ lý: "Trước tiên cậu đón taxi về Cẩm Tú viên, tôi đã gọi cho mẹ Trần, bà ấy nói cậu làm gì thì cậu giúp việc đó."

Trợ lý càng cảm thấy hành động của Lục Căn Niên khó hiểu, nhìn qua kính chiếu hậu quan sát anh, vẫn chưa nhìn ra đầu mối gì, xe lái đến phía trước, anh không thể làm gì khác hơn là cầm đồ xuống xe.

Lục Căn Niên nhận lấy chìa khóa xe trong tay trợ lý, ngồi vào chỗ lái, nhanh chóng lái xe rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 353

Hai Câu "Yêu" (9)

Lúc ăn cơm ở nhà hàng lớn nhất thủ đô, đạo diễn đề nghị mọi người đi hát, bởi vì đã sắp diễn đến đoạn máu chốt, thời gian để tụ tập một chỗ sắp tới khẳng định đã ít càng thêm ít, vì thế đều không có ý kiến phản đối nào, cho nên sau khi ăn cơm xong, đại khái lúc mười giờ rưỡi, mọi người chậm rãi lái ô tô đến chỗ 'Cung vàng điện ngọc' gần đây.

Kiều An Hảo lên xe Tổng Tương Tư cùng Trình Dạng, trên đường còn đổ thêm một lần xăng, cho nên đến 'Cung vàng điện ngọc' trễ nhất, khi đi vào phóng, Kiều An Hảo mới nhìn thấy, Lục Căn Niên trước khi ăn cơm vì có việc nên rời đi trước, vậy mà cũng ở đây, dáng vẻ thanh nhã đứng trước màn hình lớn, cầm một cái ipad chọn nhạc trong tay, đang lấy chút rượu từ phục vụ, khi nhìn thấy bọn họ đi vào, vẫn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Kiều An Hảo.

Đạo diễn thấy ba người bọn họ đi vào, lập tức chỉ lên bục hát, phất phất tay: "Đi đi đi, ba người lên hát một chút, mỗi người phải ít nhất ba bài."

"Tiểu Kiêu, cô giúp tôi một chút." Tổng Tương Tư nói với Kiều An Hảo hai tên bài hát.

Lục Căn Niên nghe thấy Tổng Tương Tư định sai Kiều An Hảo, chân mày nhăn lại, một bên vừa cứng nhắc chỉ vào một lọ pháo mừng, một bên lại ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư.

Tổng Tương Tư bắt gặp tầm mắt của Lục Căn Niên, giống như cố ý, lại tiếp tục nói tên của một bài hát, sau đó thoải mái nói một câu cảm ơn với Kiều An Hảo, rồi xoay người đi đến ngồi xuống một bên sofa, khiêu khích trừng mắt trả về cho Lục Căn Niên.

Sau khi Kiều An Hảo chọn bài hát mà Tổng Tương Tư muốn hát xong, mới tự mình chọn một bài, sau đó tiện thể ngồi một chỗ cách bực hát không xa lắm, một cô gái tên Tam Hào trong tổ kịch vừa nhìn thấy Kiều An Hảo đến đây, lập tức quay đầu hô hào gọi Kiều An Hảo, Kiều An Hảo vừa mới nói chuyện với cô gái tên Tam Hào chưa được hai câu, lại cảm thấy bên cạnh có người ngồi xuống, cô vẫn chưa kịp quay đầu nhìn, Tam Hào lại có chút rụt rè cười gọi một tiếng: "Anh Lục."

Lục Căn Niên dùng vẻ mặt xa cách gật đầu với Tam Hào, xem như đáp lại, sau đó mới đưa ipad trong tay tới trước mặt Kiều An Hảo, nhẹ giọng mở miệng nói: "Muốn ăn gì không?"

Kiều An Hảo vừa mới ăn qua cơm chiều, cũng không có khẩu vị gì, cuối cùng lại lắc đầu.

Lục Căn Niên cũng không ép buộc, cuối đầu, hai mắt nhìn chăm chăm vào ipad, sau đó lại bóc một chút trái cây trong đĩa, sau đó đưa cho nhân viên phục vụ đang lễ phép đứng bên cạnh.

Tất cả rất nhanh đều đã sẵn sàng, cũng không biết là ai gọi rượu, bia, rượu vang, rượu trắng cái gì cần đều có.

Đạo diễn sáng khoái gọi nhân viên phục vụ rót thêm rượu trắng vào đầy ly mỗi người, sau đó đề nghị mọi người cùng ly.

Kiều An Hảo còn chưa cầm ly rượu trước mặt lên, lại có một cái ly sứ đặt trước mặt mình, đó là một ly trà sữa nóng, vẫn tỏa ra hơi ấm lượn lờ, tỏa ra hương sữa nhàn nhạt, sau đó bên tai lại truyền đến giọng nói của Lục Căn

Niên: "Không phải mới vừa rồi em nói không thoải mái sao, muốn uống nóng không?"

Kiều An Hảo nghi ngờ nhìn về phía Lục Căn Niên, cô nói với anh cô không thoải mái lúc nào vậy?

Tam Hào ngồi mộ bên thấy cảnh như vậy, lập tức cũng ra vẻ mở miệng: "Anh Lục, em cũng không thoải mái, có thể cho em ly trà sữa nóng không?"

Lục Căn Niên tựa như không nghe thấy lời Tam Hào nói, dùng dáng vẻ nhàn nhạt mà đẩy ly rượu trước mặt Kiều An Hảo ra xa, sau đó lại cầm ly rượu trước mặt mình lên, uống một hơi cạn sạch rượu trắng trong ly.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 354

Hai Câu "Yêu" (10)

Nữ số 3 bị bỏ qua, cười gượng hai lần, giống như vì che dấu xấu hổ, bưng ly ở rượu trên bàn lên, ừng ực uống vào không còn một giọt.

Kiều An Hảo không có hé răng, chỉ ôm lấy cốc sứ trước mặt, nuốt một ngụm trà sữa nóng, trà sữa có chút nóng, lại làm ấm áp đáy lòng cô, nhin không được tiếp tục lại nhấp một ngụm.

Đã có người cầm microphone, đứng ở trước màn hình lớn, bắt đầu thâm tình chân thành hát bài của mình, người ngồi ở trên ghế sofa, chén lần lượt chạm vào nhau.

Nữ số 3 ở bên cạnh Kiều An Hảo, chỉ lo lôi kéo đạo diễn cùng Trình Dạng ở bên kia làm quen, không để ý tới Kiều An Hảo, mà Lục Cần Niên ở bên kia, từ trước đến nay trầm mặc ít nói, cho nên Kiều An Hảo cũng chỉ có thể một bên trầm mặc nghe người ta ca hát, một bên từng ngụm từng ngụm uống trà sữa.

Trong cốc trà sữa từ từ thấy đáy, Kiều An Hảo đành phải đặt cốc sứ xuống, người dựa vào sofa ở phía sau, tay liền theo ý đặt ở bên cạnh chân trên sofa, bởi vì nhàm chán, vì thế dưới đáy lòng im lặng hát theo người lúc này đang hát.

Nam số 3 là có tiếng tràm giữ, hẳn một mình hát ba bài hát liền, như cũ không muốn đặt microphone xuống, ngược lại chuyển lên trước cho mình

một bài hát của Chu Kiệt Luân "Đông Phong Phá".

Bài hát này, lúc Kiều An Hảo đi học, còn rất yêu thích, chỉ là vì thời gian có chút lâu, ca từ đã gần quên hết, cho nên lúc dưới đáy lòng im lặng hát đến câu thứ năm, thì dừng lại, đành phải ngẩng đầu, nhìn ca từ trên màn hình lớn, kết quả khi thấy "Nước chảy về phía đông, thời gian trộm như thế nào, đúng lúc hoa nở một lần, tôi lại bỏ qua...", Kiều An Hảo cảm giác tay Lục Căn Niên vậy mà chạm vào tay mình.

Một dòng điện mãnh liệt nhất thời từ đầu ngón tay của cô truyền khắp toàn thân, thân thể của cô đột nhiên cứng đờ, nhìn chăm chăm ca từ màn hình lớn, ở dưới đáy lòng làm thế nào cũng hát không xong bài hát này.

Tay Kiều An Hảo tạm dừng rất lâu sau, mới phát hiện tay Lục Căn Niên vẫn dán tay mình không có rời khỏi, trong lòng bàn tay anh cầm một chiếc điện thoại.

Kiều An Hảo nuốt nuốt nước miếng một cái, ngón tay giật giật, muốn né tránh tay Lục Căn Niên, kết quả tay anh đột nhiên buông lỏng tay ra, bao trùm ở trên tay cô.

Trong nháy mắt, Kiều An Hảo cảm thấy cánh tay giống như không phải là của mình, có một ngôn ngữ nhiệt độ từ trong lòng bàn tay anh, theo mạch máu mu bàn tay cô truyền khắp cơ thể, tay cô từ chối một cái, muốn rút khỏi bàn tay anh, nhưng lại cảm thấy của đầu ngón tay anh xen kẽ vào khe hở của cô, nắm chặt.

Kiều An Hảo không nhịn được nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Lục Căn Niên ở bên cạnh một cái, anh nhìn màn hình lớn, sắc mặt lạnh nhạt, không có bất kỳ cảm xúc lên xuống gì, nhưng, tốc độ tim đập của cô, từ từ bắt đầu nhanh hơn, ngay cả bên tai đều có chút nóng lên, cô khi còn trẻ thăm mến anh, ảo tưởng qua hình ảnh cùng anh thuần khiết sạch sẽ nắm tay, nhưng nhiều năm như vậy, anh cùng cô đều chưa từng có nghiêm túc nắm tay một lần, đây là

lần đầu tiên, thì ra so với trong tưởng tượng của cô càng làm tim của cô đập thành thịch.

Kiều An Hảo cũng học dáng vẻ Lục Cẩn Niên, nhìn chăm chăm màn hình lớn, trên mặt ánh mắt yên tĩnh điềm đạm, nhưng cô lại đánh bạo, đưa ngón tay hơi dùng sức, cũng nắm tay Lục Cẩn Niên lại.

Lục Cẩn Niên cảm thấy đầu ngón tay Kiều An Hảo dùng sức, mặt mày lóe lóe, vẫn như cũ là một dáng vẻ xử sự không sợ hãi bình tĩnh.

Người ở bên ngoài nhìn vào, Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên dường như không có cái gì cùng xuất hiện, những ở người chung quanh căn bản không nhìn thấy tay đối phương, gắt gao nắm tay.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 355

Hai Câu “Yêu” (11)

Kiều An Hảo đã hoàn toàn không nghe thấy bất kỳ tiếng động nào trong phòng bao, trong đầu nghĩ nhiều thứ rất lộn xộn, vì sao Lục Cần Niên muốn nắm tay cô? Rốt cuộc trong lòng anh đang nghĩ gì? Sẽ không phải vì thích cô chứ.... Nhưng anh đã từng nói, cả đời này cho dù người trong lòng anh là ai, cũng không có khả năng là cô....

Trong lòng Kiều An Hảo có ngọt ngào, có chua xót, cứ như vậy bên ngực trái nơi mềm mại nhất không ngừng va chạm.

Kiều An Hảo cũng không biết rốt cuộc mình và Lục Cần Niên nắm tay trong thời gian bao lâu, cuối cùng lòng bàn tay hai người đều là mồ hôi, dính dính bần bần, nhưng cái cảm giác này tuyệt đối không ghét, ngược lại còn khiến cô cảm thấy có phần hạnh phúc.

“Bài hát tiếp theo ai chọn?” Tống Tương Tư hát liên tục ba bài hát của mình, ngồi trên ghế đạo diễn, mở miệng hỏi.

Ánh mắt Kiều An Hảo nhìn chăm chăm vào màn hình lớn, không có chút phản ứng nào.

" 《 Tuổi thanh xuân có anh 》 , là ai chọn hát?" Lại có người khác hòa theo hỏi.

Kiều An Hảo vẫn im lặng như cũ.

Mấy bài Tổng Tương Tư hát là Kiều An Hảo bấm, cho nên khi mọi người hỏi liên tục mấy lần, cũng không ai trả lời, liền mở miệng gọi Kiều An Hảo một tiếng: “Tiểu Kiều!”

Kiều An Hảo nghe thấy Tổng Tương Tư gọi, rớt cuộc từ trong thế giới của mình phục hồi lại tinh thần, nhìn Tổng Tương Tư không hiểu vì sao, chớp mắt, “Hả?” một tiếng, còn nói thêm: “Chị Tương Tư, sao ạ?”

Tổng Tương Tư quơ quơ microphone: “Bài hát 《 Tuổi thanh xuân có anh 》 dưới đây có phải em bấm chọn không?”

Kiều An Hảo vội vàng gạt đầu, sau đó vội vàng rút tay mình từ trong lòng bàn tay Lục Căn Niên ra, đứng lên.

Lục Căn Niên ngồi trên ghế sofa cũng theo đó hoàn hồn, vẻ mặt bình thản như trước, nhưng tay nhẹ nhàng nắm chặt lại, như muốn cảm giác vừa lúc này nắm tay Kiều An Hảo, giữ mãi mãi trong lòng bàn tay.

Kiều An Hảo nhanh chóng tới trước mặt Tổng Tương Tư, nhận microphone.

Nam số ba ngồi trước bàn chọn bài, lúc đang chuẩn bị phối hợp bối cảnh âm nhạc, bỗng kinh ngạc hô lên một câu: “Ơ, sao bài 《 Tuổi thanh xuân có anh 》 chọn hai lần? Tiểu Kiều, em ấn nhầm sao?”

Kiều An Hảo còn chưa từng theo sát Lục Căn Niên ở trước mặt nhiều người như vậy, phục hồi lại tinh thần khi vụng trộm cầm tay, chúc các bạn đọc truyện vui vẻ, đối mặt với câu hỏi số của nam số 3, đầu óc phản ứng hơi chậm, còn chưa trả lời, Lục Căn Niên bỗng nhiên lên tiếng: “Là tôi ấn chọn.”

Kiều An Hảo kinh ngạc nhìn về phía Lục Căn Niên, anh thế mà lại chọn ca khúc giống y đúc bản thân mình? Sau đó trong lòng dâng lên niềm vui sướng không nói nên lời, bởi vì cùng yêu thích một ca khúc với anh.

“Anh Lục vậy mà lại chọn bài hát giống Tiểu Kiều, vậy không bằng hai người hát song ca đi.” Có người thừa dịp có men rượu đề nghị.

Từ lúc này tới giờ chỉ có một người hát, quả thực cũng rất vô vị, với đề nghị này, những người khác cũng không trêu chọc mà tỏ vẻ đồng ý.

Kiều An Hảo thật sự không dám tự tiện quyết định, vì thế nhìn về phía Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên ngồi trên ghế sofa im lặng chừng hai giây, sau đó không nói tiếng nào đứng lên, cầm một microphone khác, đi tới bên cạnh Kiều An Hảo.

Khi nam số 3 ấn màn hình bối cảnh âm nhạc, thoáng cái trong phòng bao yên tĩnh lại, Lục Cẩn Niên làm tư thế “Mời” với Kiều An Hảo giống như với các phu nhân. Kiều An Hảo nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, đáy lòng nháy có tiết tấu, sau đó mở miệng hát câu đầu: “Vẫn luôn nhớ lại năm ấy, bàn học loang lổ, gần người khi nhìn hình bóng của anh, có lẽ anh không biết khi em còn nhỏ, bí mật thời niên thiếu ẩn giấu dưới đáy lòng.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 356

Hai Câu "Yêu"

Kiều An Hảo chỉ vừa hát một câu, trong đầu lại nhớ tới khi mình còn niên thiếu, vì để có thể nhìn Lục Cẩn Niên từ xa, cố ý đi vòng qua lớp anh để đi vệ sinh, khi đó cô, trong lòng vẫn giấu chuyện thích anh như một bí mật, vẫn giấu cho đến bây giờ, cũng chưa từng nhạt phai.

Giọng của Kiều An Hảo rất êm tai, bài hát này vốn dành cho nam, nhưng được cô hát lên, lại có một chút gì đó vô cùng đặc biệt, khiến cho ánh mắt của Lục Cẩn Niên bỗng chốc có chút xa xôi, mỗi lần tan học anh đều lén đi theo sát sau lưng cô, nhìn bóng dáng của cô cùng Hứa Gia Mộc cùng về nhà, đôi lúc ngẫu nhiên, khi cô chỉ có một mình, trời chiều đỏ bừng, trải rộng trên con đường dài, cô ở phía trước, anh ở phía sau, giờ nhớ tới, tình cảm thâm lặng như vậy, thuần khiết đơn thuần như vậy thật tốt biết bao.

Lục Cẩn Niên giơ mic lên, tiếp tục hát: "Chờ em trên con đường giao nhau, có anh cùng xe đạp của anh, trời lạnh sập tối, có em cùng anh, nắng chiều cũng không đẹp bằng màu sắc trong đôi mắt của em, chưa bao giờ nói đến lời tạm biệt, lúc nào cũng lặng lẽ cách xa nhau."

Kiều An Hảo: "Liệu đôi khi anh có nhớ đến em, thường xuyên kể những chuyện cũ một cách nhẹ nhàng như em vậy."

Lục Cẩn Niên: "Chúng ta dưới gió xuân cùng cơn mưa mùa thu, không có chuyện gì để nói ra, lại trải qua từ xuân tới thu, đã không còn liên lạc."

Lục Căn Niên: "Liệu em đôi khi cũng sẽ nghĩ đến anh, hay em cũng đã chẳng còn quan hệ gì với cuộc sống của anh."

Hai người đối mặt với nhau, đều đã trút hết tất cả tình cảm sâu nặng, hát bài hát này.

Nhưng không ai có thể biết, trong lòng hai người, lại đang cùng nhớ lại chuyện xưa.

Anh cùng cô rõ ràng là thầm yêu nhau, nhưng không ai nói ra, đều luôn giữ lại trong lòng, lúc tự nhiên đối mặt trong sân trường, có lẽ người khác sẽ xem như là duyên phận, nhưng chỉ có bọn họ biết, vì để tạo ra loại nhân duyên như vậy, bọn họ đã phải tốn ít nhiều tâm tư.

Bọn họ cứ nhớ lại thời còn trẻ ngây thơ như vậy, từ từ tiếp cận nhau, trở thành bạn tốt, nhưng cuối cùng, bạn tốt lại mỗi người một ngả rồng rã năm năm.

Trong năm năm kia, cô đều nghĩ về anh, nhưng chỉ có thể nhờ vào tin tức trong ngành giải trí, mà giảm bớt sự nhớ nhung trong lòng mình.

Trong năm năm kia, cho tới bây giờ anh đều không quên được cô, vì muốn nghe được tin của cô, anh đề tiện lợi dụng lòng tốt của Kiều An Hạ đối với mình, từ trong miệng cô ấy mà tìm hiểu mọi hành động của cô.

Lục Căn Niên: "Thời niên thiếu của anh có em."

Kiều An Hảo: "Tuổi thanh xuân của anh có em."

Theo hai câu hát này, tiếng nhạc từ từ giảm nhỏ lại.

Đèn bảy màu chiếu sáng, không ngừng xoay tròn, ánh sáng lướt qua bóng dáng của anh và cô.

Cô nhìn vào tầm mắt của anh, có chút trở nên mờ mịt, ấm áp.

Anh dừng nơi ánh mắt của cô, trở nên có phần say đắm, sâu sắc.

Trong lòng của cô, yên lặng không tiếng động nói: Lục Căn Niên, em yêu anh.

Trong lòng anh, cũng chan chứa tình yêu thương mà nói: Kiều An Hảo, anh yêu em.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 357

Hai Câu "Yêu" (13)

Bất quá bọn họ chỉ nhìn nhau nửa phút mà không nói gì, nhưng ở dưới đáy lòng nói lời cho tới nay cũng không dám nói ra.

Đơn giản ba chữ, anh (em) yêu em (anh), sử dụng phương pháp tỏ tình trực tiếp nhất, êm tai mà lại nặng nề như thế.

-

Bởi vì xế chiều ngày mai vẫn còn phải trở về đoàn phim để diễn, cho nên lúc mười một giờ bốn mươi phút, tất cả mọi người nhao nhao giải tán.

Tối tham gia cuộc họp báo, Kiều An Hảo lên xe của Lục Cẩn Niên, cho nên lúc kết thúc, Lục Cẩn Niên để lại một câu cho Kiều An Hảo "Chờ anh xuống, anh đưa em trở về", sau đó đi tính tiền trước.

Có vài người uống hơi nhiều, Kiều An Hảo giúp đỡ, đồng khởi đưa những người đó lên xe, sau đó tạm biệt nhìn bọn họ lên ô-tô rời đi, lúc này mới xoay người, trở về đại sảnh Kim Bích Huy Hoàng.

Lục Cẩn Niên đứng ở trước ngọn đèn ánh sáng ngọc, đang ký tên thanh toán.

Kiều An Hảo không có tiến lên quấy rầy, chỉ đứng ở chỗ xa xa, cô thấy động tác ký tên tiêu sái rất nhanh của anh, đưa thẻ cho cô thu ngân, lúc hai tay cô thu ngân đưa chi phiếu trả lại cho của anh, vẻ mặt kích động không

biết nói chút gì, vẻ mặt Lục Căn Niên nhàn nhạt gật gật đầu, sau đó cô thu ngân kia đưa tới một bản, Lục Căn Niên lại cầm bút, ký tên.

Trong quá trình ký tên, cô thu ngân lấy di động chụp ảnh một tấm ảnh Lục Căn Niên, Lục Căn Niên cảm giác được, lại không nói cái gì, chỉ là đặt bút xuống, cất thẻ của mình, xoay người, liếc mắt thấy Kiều An Hảo đứng ở ngưỡng cửa, bước nhanh đi tới.

Xe Lục Căn Niên dừng ở trước cửa chính "Kim Bích Huy Hoàng", anh lấy chìa khóa xe ra, mở khóa xe, mở cửa xe, chờ Kiều An Hảo ngồi sau khi đi vào, mới ngồi vào, anh nhìn lướt qua trước sau trong xe, mười một giờ 55 phút, sau đó không nhanh không chậm khởi động xe, chuyển tay lái, rời khỏi cửa chính Kim Bích Huy Hoàng, xe mới vừa chạy đến trên đường phố, Lục Căn Niên không có tăng tốc, ngược lại giảm phanh lại, xe chậm rãi ngừng lại ven đường, bất động.

Kiều An Hảo nhú mày, có chút khó hiểu quay đầu, hỏi một câu: "Làm sao vậy?"

Lục Căn Niên không nói gì, chỉ nhìn chăm chú màn hình điện thoại di động, bên trong xe một mảnh yên tĩnh, anh nhìn thời gian trên màn hình của mình, từ mười một giờ 59 phút, lúc biến thành 0 giờ 0 phút, đột nhiên từ sau ghế lái, vươn tay lấy ra một cái túi giấy, đưa tới trước mặt Kiều An Hảo, giọng điệu lịch sự tao nhã: "Sinh nhật vui vẻ."

Kiều An Hảo nhìn túi giấy trước mặt, đầu có chút chuyển động, người ngơ ngác, thoát nhìn mang theo vài phần trẻ con.

Lục Căn Niên nhìn dáng vẻ ngoan ngoãn của cô như vậy, đáy lòng trở nên có chút mềm mại, giọng nói mở lời, càng thêm dịu dàng: "Anh là người đầu tiên nói chúc mừng sinh nhật với em."

Kiều An Hảo mở to hai mắt, lúc này mới nhớ tới, hôm nay là sinh nhật mình.

Sinh nhật trước kia của cô, đều làm tiệc sinh nhật, nhưng vì gần đây đoàn phim bề bộn nhiều việc, thật sự không có thời gian, hơn nữa cô cùng Hứa Gia mộc ở bên ngoài nhìn vào là kết hôn, nếu làm tiệc sinh nhật, lại để cho Lục Căn Niên sắm vai Hứa Gia mộc, các loại phiền toái, cho nên lúc nhà họ Kiều và nhà họ Hứa gọi điện thoại tới, cô trực tiếp lấy lý do làm phim không có thời gian, nói năm nay không làm tiệc sinh nhật.

Thật ra lúc sáng hôm nay tỉnh lại, cô còn nhớ rõ ngày mai là sinh nhật mình, kết quả hôm nay có chút bận, bận đến cuối cùng, cũng quên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 358

Hai Câu Nói "Yêu" (14)

Lục Cẩn Niên thấy Kiều An Hảo mãi chưa có phản ứng, đành lên tiếng nhắc: “Không mở quà à?”

Kiều An Hảo hoàn hồn, lập tức nhận lấy túi giấy trong tay Lục Cẩn Niên, háo hức mở hộp quà được gói rất tinh xảo bên trong. Kiều An Hảo vừa mở quà, vừa ngẩng đầu ngây thơ hỏi: “Quà gì vậy?”

“Tôi nhớ có người bảo, quà tặng phải tự mở thì mới bất ngờ.” Đây là anh lặp lại lời của cô, hôm mà cô tặng quà sinh nhật cho anh.

Lấy câu cô nói để xoắn cô... Kiều An Hảo bĩu môi, những ngón tay thon thả mềm mại bắt đầu bóc tách lớp giấy gói bên ngoài.

Lục Cẩn Niên thu hết hành động trẻ con của Kiều An Hảo vào mắt, đáy lòng nhu mềm kích thích anh muốn vuốt ve mái tóc dài đen đưa của cô.

Kiều An Hảo thận trọng gỡ từng lớp giấy, cuối cùng lộ ra hộp màu đỏ bên trong.

Lục Cẩn Niên chợt khần trương, anh nhớ tới cảnh món quà sinh nhật mấy năm trước tỉ mỉ chuẩn bị cho cô bị vất vào đồng rác.

Lục Cẩn Niên thầm siết chặt tay.

Kiều An Hảo mở hộp, thấy bên trong là một con búp bê sứ.

Con búp bê sứ đó là do một nhà thiết kế của công ty Truyền thông Hoàn Ảnh vẽ hình chibi mô phỏng gương mặt trước đó không lâu.

Thật không nghĩ tới Lục Căn Niên đã lấy bản vẽ chibi ấy và đặt làm thành con búp bê sứ dễ thương này. Kiều An Hảo xúc động ngập tràn nơi đáy mắt, quay sang Lục Căn Niên nói: “Cám ơn.”

Thấy phản ứng như thế của Kiều An Hảo, Lục Căn Niên thả lỏng tâm tình, nhưng dường như vẫn chưa dám chắc chắn, anh hỏi: “Thích không?”

“Thích!” Kiều An Hảo trả lời không chút do dự, chỉ cần là đồ anh đưa, cô đều thích cả.

Lục Căn Niên thấy được sự chắc nịch trong mắt của Kiều An Hảo, tâm trạng thấp thỏm hồi lâu rốt cuộc cũng được thả lỏng.

Trong năm năm xa cách cô, anh vẫn luôn cài chế độ nhắc sự kiện ngày sinh của cô trong điện thoại.

Anh càng ngày càng kiếm được tiền, nên quà ngày càng có giá trị. Hàng năm anh đều chuẩn bị quà cho cô, nhưng vì đã cắt đứt liên hệ với nhau, nên quà chỉ có thể để đó, không được gửi đi. Dù muốn tặng, anh chỉ có thể nhờ người gửi, nhưng lại e ngại sẽ như năm năm trước bị cô vất vào đồng rác, nên đành từ bỏ ý định.

Tối nay lúc anh thấy di động thông báo nhắc nhở, nghĩ đến quà cô tặng anh năm nay, đành đánh bạo xem như đáp lễ.

Mặc dù vẫn không dám khẳng định có thể cô hiếm lạ thứ gì.

Lúc ấy sắc trời đã tối, rất nhiều trung tâm cũng đóng cửa, không thể mua quà, cho nên anh rầu rĩ suốt. Nhưng sau đó anh nhớ tới, trước đây không lâu tình cờ nghe người ta nói, ở ngõ Nam La Cố có một cửa hàng đặc biệt làm

đồ mỹ nghệ chuyên tạc tượng búp bê như tranh vẽ, rất đặc biệt, vì vậy để cho trợ lý đưa mình đến đó.

Anh không để cho trợ lý đi vào, bởi vì con búp bê sứ này là độc nhất vô nhị, hoàn toàn không như những con khác.

Bởi vì, bên trong nó rỗng ruột, anh đã bỏ những bức thư anh viết cho cô nhiều năm, những điều anh vẫn muốn nói với cô, đã từng vì nguyên nhân không xứng, sau lại là những lời không thể nói.

Anh không thể thể hiện ra với cô, nhưng ít nhất, anh có thể nói với cô bằng cách này.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 359

Hai Câu "Yêu" (15)

Cô là người anh không thể yêu, nói một chút, anh chỉ có thể cho cô như vậy.

Có lẽ cả đời cô cũng sẽ không thấy, có lẽ ở tương lai rất xa, anh hoàn toàn không còn cùng xuất hiện nữa, cô có thể nhìn đến con búp bê sứ cất giấu tình cảm bí mật của anh này.

Quà tặng cho đến bây giờ cũng không dùng đến tiền tài để cân nhắc giá trị, đối với Kiều An Hảo mà nói, cho dù có người đem toàn bộ trên thế giới cao quý nhất gì đó dờn đến trước mặt cô, cũng không thể hơn búp bê sứ bình thường mà bây giờ Lục Cẩn Niên tặng cho cô, cô nhìn búp bê sứ này, càng nhìn càng thích, cuối cùng nhịn không được lấy điện thoại cầm tay ra, mở cameras, đưa cho Lục Cẩn Niên: "Giúp em một chụp tấm đi."

Lục Cẩn Niên nghe Kiều An Hảo nói, lông mi dài nhẹ nhàng mà run lấy bầy, lập tức thu suy nghĩ của mình lại, vẻ mặt vững vàng vươn tay, lấy đi động qua.

Trong màn hình Kiều An Hảo, ôm búp bê sứ, bày ra một biểu tình chu miện, mi thanh mục tú, môi hồng da trắng, rất là đáng yêu động lòng người.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm điện thoại di động trên màn hình rung động vài giây, mới nhấn chụp hình.

Kiều An Hảo lấy di động qua, nhìn đánh giá ảnh chụp một chút, hết sức hài lòng lấy ra khung hình hoa nở, làm đẹp một chút, sau đó tiện mở Weibo ra, đem ảnh chụp chuyển lên, thêm một chữ viết: "Quà sinh nhật đáng yêu của tôi, chúc tôi sinh nhật vui vẻ..." Sau đó Kiều An Hảo còn thêm một biểu tượng mỉm cười.

Lục Căn Niên ngồi ở bên cạnh, đem hành động của Kiều An Hảo đều thu nhập đáy mắt, trên mặt của anh cũng không có thần sắc phùng phồng quá lớn, chỉ dịu dàng mở miệng, nói: "Về Cẩm Tú viên trước đi."

"Được." Kiều An Hảo không hề dị nghị trả lời, di động trong lòng bàn tay vừa lúc rung lên, cúi đầu nhìn lại, là Tổng Tương Tư gửi lên Weibo của cô: "Tiểu Kiều, sinh nhật vui vẻ, sao sao lộ cộc."

Weibo của Kiều An Hảo, bây giờ không hề ít fan, kèm thêm một số minh tinh quan hệ tốt trong đoàn làm phim của cô cũng đều gửi chúc mừng, thế cho nên tin tức cô gửi lên chưa đầy một phút đồng hồ, thì có không ít người gửi bình luận cùng chúc mừng, nhìn Weibo cô gần đây, độ nóng cao hơn một chút.

Weibo của Kiều An Hảo không ngừng có tin nhắn, nhắc nhở không dứt, bởi vì tin nhắn quá nhiều, cô không nhìn từng cái một, nhưng lúc điện thoại rung lên, sẽ cúi đầu nhìn màn hình một cái.

Khi xe chạy đến đầu đường phía trước, đúng lúc đèn đỏ, Lục Căn Niên phanh lại, xe dừng hẳn, anh cầm lấy điện thoại hai mắt nhìn, sau đó ngón tay ở phía trên điểm vài cái, vừa lúc đèn đỏ phía trước đổi thành đèn xanh, Lục Căn Niên để điện thoại di động xuống, xoay tay lái, quẹo phải.

Di động Kiều An Hảo liên tiếp "Leng keng" vài âm thanh, cô hơi cảm thấy được có chút buồn bực, muốn hủy đi nhắc nhở, kết quả vừa mới mở màn hình, liền thấy Lục Căn Niên gửi tin nhắn Weibo cho mình, chỉ có đơn giản bốn chữ: "Sinh nhật vui vẻ."

Đáy lòng Kiều An Hảo nhất thời ảm áp, cô quay đầu, xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên ở bên cạnh đang chuyên tâm lái xe, căn cứ cánh môi, trả lời Lục Cẩn Niên một câu "Cảm ơn".

Nói xong, Kiều An Hảo cảm thấy mình dường như có chút quá rõ ràng, vì thế lại trả lời cho Tống Tương Tư, Trình Dạng, đám người đạo diễn từng người một cái.

Lúc dừng ở đèn đỏ lần nữa, Lục Cẩn Niên lại cầm lấy điện thoại, trong rất nhiều tin nhắn nhờ, thấy Kiều An Hảo trả lời, vì thế lại trở về hai câu: "Khách sáo."

Kiều An Hảo vừa mới xem bình luận xong, cuối cùng thấy Lục Cẩn Niên trả lời hai chữ này, khóe môi nhịn không được cong lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 360

Hai Câu “Yêu” (16)

Kiều An Hảo vừa mới lướt xem bình luận, kết quả lại nhìn thấy hai chữ của Lục Cẩn Niên, khóe môi không nhịn được cong lên.

Cô không trả lời anh nữa, nhưng ánh mắt lại chú ý đến Lục Cẩn Niên ở bên cạnh.

Bên trong xe chỉ có hai người, tuy không trao đổi bất kỳ điều gì, nhưng không khí rất ấm áp.

Lúc xe chạy qua một KTV tương đối cũ, Kiều An Hảo nghĩ mỗi lần sinh nhật đều rất quen thuộc, sinh nhật hàng năm anh đều tặng quà cho cô, mãi đến một năm tốt nghiệp đại học kia, cô lại không có quà của anh.

Lúc đó, là lúc quan hệ của anh và cô trở nên xa lạ.

Lúc trước khi còn học trung học, nhiều lần cũng đến KTV chơi đùa với bạn bè.

Xe chạy qua KTV rất lâu, Kiều An Hảo vẫn quay đầu, nhìn Lục Cẩn Niên: “Không nghĩ tới, anh còn nhớ rõ sinh nhật của em, em còn tưởng anh đã quên rồi.”

Lục Cẩn Niên nhìn đường phố phía trước, ánh đèn nê ôn ngoài cửa xe, không ngừng lướt qua anh, khiến vẻ mặt anh có chút mơ màng, anh im lặng khoảng năm giây, mới lên tiếng: “Cho tới bây giờ đều chưa từng quên.”

Sinh nhật của cô, sinh nhật của mẹ, ngày giỗ của mẹ, là ba ngày quan trọng nhất trong mấy năm nay, cho tới bây giờ anh đều chưa từng quên.

Đáy lòng Kiều An Hảo run lên một chút, sau đó cảm giác lo lắng không nói nên lời, cô ngừng thở, như muốn xác nhận điều gì, hỏi: “Anh đều nhớ kỹ sinh nhật của em sao?”

“Bảy lần sinh nhật của em, làm sao có thể quên?” Lúc anh nói những lời này, giọng nói nghiêm một chút sâu não khiến người khác không nhận ra.

Những sinh nhật từ thời thiếu niên của cô, anh tặng quà, tuy quà không đẹp lắm, nhưng năm nào cũng tặng cho cô.

Từ thấp đến cao, tròn vẹn bảy năm, bảy năm đó, là anh cố gắng yêu cô.

Bảy năm?

Là thế nào, trong nháy mắt khiến cho Kiều An Hảo nghĩ lại những năm tháng kia, chính mình cố chấp yêu anh như vậy, mỗi món quà anh tặng cô, đều trở thành một loại bảo bối mà cô vô cùng trân trọng.

Đột nhiên, Kiều An Hảo chau mày, không đúng, cô chỉ nhận được sáu món quà của anh, sao anh lại nói là bảy? Thêm một món nữa của năm nay sao?

Kiều An Hảo vừa muốn mở miệng hỏi Lục Căn Niên, điện thoại lại vang lên.

Là một dãy số xa lạ.

Kiều An Hảo nuốt lời định nói vào trong miệng, cầm lấy điện thoại, chấp nhận, bên trong truyền đến một giọng nữ lễ phép: “Xin hỏi có phải là cô Kiều – vợ của anh Hứa Gia Mộc không ạ?”

Kiều An Hảo sửng sốt: “Cô là?”

“Đây là bệnh viện, anh Hứa vừa mới tỉnh lại, tôi gọi điện thoại cho Hứa gia, nhưng không ai nghe máy, vì thế chỉ có thể gọi cho cô.”

“Tôi lập tức đến đó.” Kiều An Hảo cúp điện thoại, nhìn Lục Căn Niên nói: “Chúng ta đến bệnh viện một chuyến, anh Gia Mộc đã tỉnh.”

Lục Căn Niên nhẹ nhàng gật đầu, không nói lời nào liền quay đầu xe, chuyển hướng về bệnh viện nơi Hứa Gia Mộc đang nằm.

Dọc đường đi, anh nghĩ, Hứa Gia Mộc đã tỉnh, anh và cô có phải cũng nên kết thúc không?

Dọc đường đi, cô cũng nghĩ, anh Gia Mộc đã tỉnh, quan hệ của anh và cô sẽ trở nên như thế nào đây, sau khi cô hủy bỏ hôn ước, bọn họ có thể làm bạn bè của nhau giống như hiện tại sao?

Dọc đường đi, hai người, hai tâm tư khác nhau, một người sợ hãi việc chia tay, một người nhớ lại khi bắt đầu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 361

Hứa Gia Mộc Tỉnh Lại (1)

Chỉ mất 15 phút, xe đã dừng trước bệnh viện Hứa Gia Mộc đang nằm.

Có thể Hứa Vạn Lý và Hàn Như Sơ đang bận việc, đều chưa qua đây, từ trước đến nay quan hệ giữa Lục Căn Niên và Hứa Gia Mộc vẫn khá tốt, lúc Kiều An Hảo đưa mắt ý hỏi anh có muốn lên lầu thăm Hứa Gia Mộc không, Lục Căn Niên suy nghĩ một lát, liền gật đầu đồng ý. Sau đó xe dừng trong bãi đỗ xe dưới lầu Hứa Gia Mộc đang nằm, khóa xe xong, theo Kiều An Hảo cùng nhau xuống, đi vào.

Y tá của Hứa Gia Mộc đã đứng trước đại sảnh chờ Kiều An Hảo, vừa nhìn thấy cô đi vào, lập tức dẫn cô lên lầu, vừa đi vừa kể lại quá trình tỉnh lại của Hứa Gia Mộc: “Tối hôm nay lúc tầm sáu giờ, anh Hứa đột nhiên cử động, từ sau lần trước anh Hứa cử động được, mỗi ngày đều sẽ thế. Nhưng tối hôm nay cử động rất nhiều lần, lúc đó cũng không suy nghĩ gì nhiều, chỉ là tôi vừa đi toilet một chút, khi trở về, phát hiện anh Hứa thế mà mở mắt...”

Theo dòng kể của y tá, Kiều An Hảo và Lục Căn Niên bước vào phòng bệnh, giống như y tá miêu tả, Hứa Gia Mộc nằm trên giường bệnh, cánh tay đang cầm kim treo ống truyền dịch, trợn tròn mắt nhìn chăm chăm trần nhà, như đang nhớ lại gì đó.

Mặc dù không có tình yêu cũng không chung dòng máu, nhưng với Kiều An Hảo, Hứa Gia Mộc giống anh trai ruột của cô. Từ nhỏ đến lớn, anh trai

vẫn luôn che chở cho cô, nhất là sau khi ba mẹ cô qua đời, Hứa Gia Mộc lại càng cưng chiều cô hơn. Cho nên khi cô nhìn thấy Hứa Gia Mộc hôn mê bất tỉnh lâu như vậy, thật sự đã mở hai mắt, đáy lòng không hiểu sao kích động, cô không hề nghĩ ngợi liền vọt tới bên cạnh giường bệnh, nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc một lúc lâu, xác định trong đáy mắt người đàn ông, có hình bóng phản chiếu của mình, sau đó mới mở miệng, gọi một tiếng: “Anh Gia Mộc.”

Hứa Gia Mộc nhìn Kiều An Hảo, vẻ mặt đơ như gỗ, giống như cô chỉ là một người xa lạ, cứ ngơ ngác như vậy nhìn cô, không có phản ứng gì.

Kiều An Hảo bị ánh mắt xa lạ của Hứa Gia Mộc nhìn như vậy trong lòng có chút hoảng sợ, tiếp tục gọi một tiếng: “Anh Gia Mộc?”

Sau đó lại mở miệng, cẩn thận mà nhẹ nhàng hỏi: “Anh Gia Mộc, anh không biết em sao?”

Hứa Gia Mộc nghe thấy câu cuối của Kiều An Hảo, rốt cuộc ánh mắt di chuyển, tầm mắt nhìn chăm chăm Kiều An Hảo xinh đẹp, có một tia sáng.

Kiều An Hảo nín thở, nhìn Hứa Gia Mộc, không dám lên tiếng, ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Hứa Gia Mộc nhìn Kiều An Hảo hồi lâu, sau đó mới miễn cưỡng di chuyển tay mình, sờ lên tay Kiều An Hảo, muốn cầm một lát, truyện bên diendannlequydon. com, nhưng làm thế nào cũng không có sức, cuối cùng đành phải lực bất tòng tâm nhìn về phía Kiều An Hảo mấp máy môi, nụ cười rất nhẹ, nhưng mất rất nhiều sức lực, mới phun ra được hai chữ mơ hồ không rõ ràng: “Kiều.... Kiều....”

Kiều An Hảo lập tức chảy nước mắt, cô cầm chặt bàn tay Hứa Gia Mộc, kích động mở miệng nói không suy nghĩ: “Anh Gia Mộc, rốt cuộc anh cũng tỉnh lại, anh có biết không, anh hù chết người ta, anh Gia Mộc, em cứ nghĩ tới anh sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa....”

Lục Căn Niên đi theo Kiều An Hảo vào phòng bệnh, thấy hình ảnh như vậy, chỉ cảm thấy có rất nhiều cây kim, đâm chích vào trái tim mình.

Kiều An Hảo cầm tay Hứa Gia Mộc, kích động một lúc lâu sau, mới nhớ tới Lục Căn Niên, sau đó liền nâng tay, lau nước mắt, cái mũi đã đỏ, hơi dịch người ra, nói với Hứa Gia Mộc: “Anh Gia Mộc, còn có Lục Căn Niên, anh ấy cũng tới.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 362

Hứa Gia Mộc Tình Lại (2)

Lục Căn Niên nghe được lời của Kiều An Hảo, mất rất nhiều sức lực, mới có thể cứng rắn áp chế sự khó chịu trong lòng, vẫn duy trì vẻ mặt lạnh nhạt, quay lại phía Hứa Gia Mộc, mở miệng gọi một tiếng: "Gia Mộc."

Hứa Gia Mộc nhìn ánh mắt Lục Căn Niên, nhuộm một chút ỷ lại, tựa như việc đã hôn mê lâu như vậy, căn bản đều không ảnh hưởng đến tình cảm với người anh trai duy nhất của anh trên thế giới này, anh mất rất nhiều sức lực, mới nói ra được một tiếng: "Anh."

Hứa Gia Mộc mới vừa tỉnh lại, nói chuyện phải rất cố sức, Lục Căn Niên lại ít nói, vô cùng trầm mặc, vì thế trong phòng bệnh chỉ có một mình Kiều An Hảo lải nhải nói chuyện, tuy nhiên lời nói của Kiều An Hảo, đại đa số là cho Hứa Gia Mộc nghe.

Nói đến một chút việc đã phát sinh trong vòng mấy tháng Hứa Gia Mộc đã hôn mê, còn nói đến cảnh tượng lúc xảy ra tai nạn.

Đối với Kiều An Hảo mà nói, chuyện một người bạn rất quan trọng với mình có thể sống sót qua tai nạn, thật sự là một chuyện cao hứng và phấn khởi.

Đôi khi, một chuyện, cực kỳ bình thường, không có gì mờ ám, nhưng một khi bạn đã biết, giữa cô và anh ta có chuyện gì đó, bạn sẽ luôn không thể kìm được lòng mà nghĩ lung tung.

Vì thế, sự cao hứng cùng phấn chấn của Kiều An Hảo, rơi vào trong mắt của Lục Căn Niên, lại mang theo vài phần hàm nghĩa khác, nhất là khi Kiều An Hảo mở miệng gọi một tiếng anh Gia Mộc, cách gọi khiến cho Lục Căn Niên ghen đến điên cuồng.

Lúc Kiều An Hảo nói với Hứa Gia Mộc: "Anh Gia Mộc, anh phải nhanh chóng khoẻ lại, em đã quay một bộ phim mới, lúc trước anh đã nói qua, nếu em quay phim, anh phải là người xem trung thành nhất..." Đang nói đến đoạn này, Lục Căn Niên cuối cùng có chút không chịu nổi lên tiếng nói một câu: "Tôi đi toilet một lúc." Sau đó, liền đi ra khỏi phòng bệnh.

Mãi đến đêm nay, nhìn thấy cô nói chuyện với cậu ấy, anh mới biết được, thì ra giữa bọn họ, có nhiều ước định như vậy.

Phản ứng của Hứa Gia Mộc tuy có chút chậm chạp, nhưng lúc Kiều An Hảo nhắc tới chuyện phim truyền hình, cảm xúc nơi đáy mắt vẫn hơi có chút nhấp nhô, trong đầu ngay lập tức hiện lên ba chữ "Tổng Tư Đồ" kia, lồng ngực có một sự phản nộ không nói nên lời, dần trở nên có chút quay cuồng.

Cuối cùng đây là lần đầu tiên Hứa Gia Mộc tỉnh lại, mê man lâu như vậy, thân thể yếu ớt, cho nên một lúc không lâu sau, có chút vẻ không đủ tinh thần, chậm rãi nhắm hai mắt lại, nặng nề ngủ.

Kiều An Hảo đắp chăn cho Hứa Gia Mộc xong, xoay người dặn dò y tá chăm sóc cho Hứa Gia Mộc rất nhiều xong, mới cầm lấy túi sách của mình, ra khỏi phòng bệnh.

-

Lục Căn Niên đi ra ngoài, vẫn chưa trở về phòng bệnh, anh đứng trong hành lang, xuyên qua lớp kính của phòng bệnh, nhìn Kiều An Hảo ngồi cạnh giường bệnh của Hứa Gia Mộc, dáng vẻ lả nhai, tuy không biết tới cùng là cô đang nói gì, nhưng đáy lòng vẫn dâng lên một phần hâm mộ,

thậm chí anh còn có một loại ý nghĩ, hận bản thân mình không phải là người bị tai nạn biến thành người sống cuộc sống thực vật như Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc chìm vào giấc ngủ, Lục Căn Niên nhìn hình ảnh Kiều An Hảo chăm sóc đắp chăn cho Hứa Gia Mộc, cuối cùng cũng xoay người, rời đi.

-

Kiều An Hảo đi ra khỏi phòng bệnh, nhìn thấy trong hành lang trống trơn, không có bóng dáng của Lục Căn Niên, tiện thể lấy điện thoại ra gọi cho anh một cuộc điện thoại, không ai nghe máy, vì thế tìm người quản lý hỏi chỗ nhà vệ sinh của nam tìm thử, biết được Lục Căn Niên không có ở đó, mới đi xuống lầu.

Kiều An Hảo ra khỏi khu nội trú, vẫn không nhìn thấy bóng dáng Lục Căn Niên như cũ, vì thế lại lấy điện thoại di động ra, gọi điện cho Lục Căn Niên, sau đó liền nghe thấy tiếng chuông điện thoại từ phía trước không xa truyền tới đây.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 363

Hứa Gia Mộc Tỉnh [3]

Kiều An Hảo theo nơi tiếng chuông phát ra, đi qua, sau đó ở đi đến một nơi có bốn cây cột, nhìn thấy Lục Căn Niên đang dựa vào cây cột hút thuốc.

Kiều An Hảo nhú mày, cắt đứt điện thoại, trong lời nói mang theo một chút oán trách: “Tại sao lại không bắt điện thoại?”

Lục Căn Niên nghe được câu hỏi của Kiều An Hảo, liền hoàn toàn thanh tĩnh lại, có chút kích động dập tắt điếu thuốc trong tay, mở miệng trả lời: “Gia Mộc thế nào rồi?”

“Ngủ.” Kiều An Hảo trả lời một câu, lại hỏi: “Anh như thế nào một mình xuống đây? Gọi điện thoại cũng không bắt máy.”

Lục Căn Niên lấy di động ra, quả nhiên nhìn thấy có ba cuộc gọi nhờ, giật giật khóe môi, trước tiên trả lời vấn đề của Kiều An Hảo: “Muốn hút điếu thuốc lá, xuống dưới đây hút thuốc.”

Tạm dừng một lát, Lục Căn Niên mới giải thích nửa câu sau của Kiều An Hảo: “Vừa rồi không có nghe tiếng điện thoại reo, thực xin lỗi.”

Lúc đầu Kiều An Hảo không thấy Lục Căn Niên bắt máy lại không thấy người đâu, đáy lòng thật có chút khó chịu, nhưng trong nháy mắt từ lúc vừa mới nhìn thấy anh, chút khó chịu này liền biến mất, hiện tại nghe được lời giải thích của anh, lập tức mặt mày hớn hở cuối thấp đầu nở nụ cười, kết

quả nhìn đến mặt trên của thùng rác ở bên cạnh cây cột phóng anh đang dựa vào, thế nhưng thấy thật là nhiều tàn thuốc, vì thế mi tâm lại nhú nhú: “Anh vừa mới hút nhiều thuốc như vậy sao?”

Lục Căn Niên không có mở miệng.

Kiều An Hảo có chút cảm tức lại có chút lo lắng nói: “Hút thuốc đối thân thể không tốt, tốt nhất là không nên hút.”

Kiều An Hảo gật đầu.

Lục Căn Niên dẫn đầu đi xuống bậc thang, lấy ra điều khiển của cửa xe, chờ Kiều An Hảo ngồi vào trong xe, mới đóng cửa xe, đi theo lên xe.

Lục Căn Niên lái xe lực chú ý lại không tập trung ở phía trước, thậm chí có một lần, suýt chút nữa vượt đèn đỏ, vẫn là do Kiều An Hảo đúng lúc lên tiếng nhắc nhở, anh mới hoàn hồn, vội vàng phanh lại.

Kiều An Hảo ngồi ở trên ghế phụ, bởi vì Lục Căn Niên tặng quà sinh nhật cùng Hứa Gia Mộc tình lại, tâm tình phá lệ rất tốt, mặt mày phấn chấn.

Lục Căn Niên xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn khuôn mặt của cô, tâm tình lại rơi xuống đáy cốc, Hứa Gia Mộc tình lại, cô vui vẻ như vậy sao?

Mùa hạ ở Bắc Kinh, đêm khuya luôn đúng giờ thì trời đổ mưa, xe rời khỏi bệnh viện không quá vài phút, trời liền đổ mưa to tầm tã, bất quá chỉ qua mười phút, mưa liền ngừng lại.

Lục Căn Niên nhìn trên cửa sổ xe còn ngẫu nhiên thổi qua vài giọt mưa nhỏ, mở miệng hỏi vấn đề chính mình đêm nay luôn luôn nghĩ đến: “Bác sĩ có nói Gia Mộc lúc nào sẽ có thể đứng lên được hay không?”

“Khôi phục nhanh thì gần một tháng, khôi phục chậm khả năng thì phải hai ba tháng.” Kiều An Hảo thành thật những gì mình biết nói lại cho Lục

Cần Niên.

“Ừ.” Lục Cần Niên khẽ lên tiếng, không nói chuyện tiếp, suy nghĩ trở nên rối loạn.

Nhanh thì một tháng, chậm thì hai ba tháng...

Đây không phải là đại biểu cho thời gian anh cùng cô ở cùng một chỗ, lâu là hai ba tháng, ngắn thì chỉ có ba mươi ngày sao?

Ngã tư đường ở Bắc Kinh, luôn được duy trì và sửa chữa vào buổi tối.

Đường đi đến Cấm Tú viên, đêm nay vừa mới bị phong tỏa, để sửa chữa.

Lục Cần Niên vốn là muốn muốn khởi động xe đi đường vòng, Kiều An Hảo nghĩ đi bằng qua cũng chỉ mất mười phút đi đường, đi đường vòng sợ là phải mất nửa tiếng, vì thế liền đề nghị đi bằng qua trở về.

Lục Cần Niên không có ý kiến, trực tiếp đem xe dừng lại ở ven đường, hai người tản bộ đi về phía Cấm Tú viên.

Bởi vì trời vừa đổ mưa, mặt đường có một ít vũng nước, Lục Cần Niên sợ Kiều An Hảo bị nước văng trúng chân sẽ cảm lạnh, liền ngồi xổm xuống trước mặt cô: “Để anh công em đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 364

Hứa Gia Mộc Tĩnh (4)

Kiều An Hảo bị hành động bất thành lĩnh của Lục Cẩn Niên dọa ngăn ra, nhìn chăm chăm phía tấm lưng rắn chắc của anh một lúc lâu, lại nghe anh nhẹ giọng: “Trời mưa, đường khó đi lắm.”

Kiều An Hảo cho rằng Lục Cẩn Niên lo lắng cô đi giày cao gót sẽ bị đau chân, nhanh chóng hoàn hồn, có chút được ưu ái mà hoảng: “Không cần đâu, tôi có thể tự đi, đường có bao xa.” '

Lục Cẩn Niên vẫn duy trì tư thế ngồi xổm: “Lên đi.”

Vừa nói, anh vừa xoay qua bắt lấy tay cô vắt lên lưng mình, rồi nâng hai chân cô nhấc bổng lên.

Kiều An Hảo sợ ngã, vội vàng ôm lấy vai Lục Cẩn Niên, dính sát vào lưng anh, không dám nhúc nhích.

Bờ vai anh rất rộng, bước đi ổn định, giày da trầm ổn vượt qua hết vũng nước này đến vũng nước khác. Kiều An Hảo ghé trên lưng anh, trong lòng sinh ra một loại cảm giác không nói nên lời, thân thể căng cứng cũng dần được buông lỏng.

Thành phố lúc một giờ khuya vừa qua cơn mưa có hơi se lạnh, vài giọt nước còn đọng trên cành lá, gió đêm thổi qua, lắc rắc rơi trên mặt, trên cánh

tay, trên mái tóc Kiều An Hảo. Cái lạnh lạnh buổi đêm này khiến tâm tình cô trở nên rất yên bình.

Có thể do Kiều An Hảo hay bị tụt xuống, Lục Cẩn Niên đi được vài bước lại dừng lại, kéo cô lên, tay của Kiều An Hảo theo bản năng ôm lấy cổ anh, nghiêng đầu là có thể nhìn thấy từng đường cong hoàn mỹ trên gương mặt anh.

Trước ngực Kiều An Hảo dán vào sau lưng anh, chỉ có quần áo ngăn cách, cô có thể cảm nhận được nhiệt độ trên người anh, nóng nóng, truyền tới trong lòng cô, tạo nên một dòng nước ấm dần dập cháy, khiến tay đang ôm cổ anh, không nhịn được, tăng thêm sức.

Bởi vì hai người ở rất gần, cô có thể ngửi được mùi thuốc lá nhàn nhạt trên người anh, mặt mày cũng trở nên mềm mại hơn rất nhiều, âm thanh mở miệng, cũng rất nhẹ nhàng: “Lục Cẩn Niên?”

“Ừm?” giọng điệu của anh, cũng rất nhẹ, bước chân ung dung trầm ổn, lại rất vững vàng.

Kiều An Hảo ghé vào trên lưng anh im lặng gần một phút đồng hồ, mới tiến đến gần lỗ tai của anh, nhỏ nhẹ mở miệng nói: “Chúng ta đã là bạn học của nhau nhiều năm rồi.”

Lục Cẩn Niên không hiểu tại sao đột nhiên cô lại nói những lời này, trán anh hơi nhăn lại “ừ” một tiếng, sau đó mở miệng nói: “Tính cả cấp hai là sáu năm.”

“Chúng ta chỉ là bạn bè của nhau thôi sao?” Lúc Kiều An Hảo nói ra những lời này, tâm tình không hiểu sao có chút khẩn trương.

Nếu bọn họ là bạn bè của nhau, sau khi Hứa Gia Mộc xuất viện, cho dù anh và cô không thể sắm vai vợ chồng như hiện tại, nhưng vẫn có thể liên hệ với nhau, không phải sao?

Cho dù anh thật sự yêu người khác, cho dù anh mãi mãi không thay đổi, nhưng cô gái kia cũng đã lập gia đình, thời gian lâu dài, anh cũng phải có gia đình của mình, cho đến lúc đó, dù không cưới cô vì tình yêu, thì cũng không sao, chỉ cần cô và anh vẫn còn liên hệ với nhau, không phải cô vẫn có hy vọng sao?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 365

Hứa Gia Mộc Tỉnh (5)

Bạn bè.... Thời niên thiếu trước đây, vì quá mức nghèo khó tự ti, cho nên chỉ có thể làm một người bạn lặng lẽ bên cạnh cô, thế nhưng thời gian đó, thật ra trong lòng anh, từ trước tới giờ chưa hề muốn làm một người bạn của cô cả.

Sau này lúc anh biết cô và Hứa Gia Mộc có hôn ước, lúc đó anh liền nghĩ, mình và cô không xuất hiện cùng nhau, có lẽ sẽ quên cô rất nhanh. Nhưng đợi đến lúc anh và cô càng ngày càng xa, anh mới phát hiện, thời gian đó tối tăm cỡ nào. Lúc bấy giờ, anh rất hi vọng, bản thân có thể có lý do để tới được gần cô, cho dù không thể nói chuyện, chỉ cần có thể thấy mặt từ xa, anh đã thỏa mãn. Nhưng dù cho ước vọng tầm thường như vậy, cũng không cách nào thực hiện được, cuối cùng hai người cứ như vậy thành người xa lạ.

Nếu không phải Hứa Gia Mộc xảy ra tai nạn xe, có lẽ anh và cô cứ như hai đường thẳng song song như vậy, không xuất hiện cùng nhau.

Nhưng bây giờ Hứa Gia Mộc đã tỉnh, anh và cô phải kết thúc....

Nếu kết quả cuối cùng, là cô và Hứa Gia Mộc ở cùng nhau, như vậy thì anh sẵn lòng mang tình yêu sâu sắc biến thành bí mật không thể nói ra, vĩnh viễn theo sát bên cạnh cô, làm một người bạn không phiền hà. Lúc cô khổ sở, có thể an ủi cô, lúc cô gặp vấn đề gì đó, có thể giúp đỡ cô, lúc cô vui vẻ, chân thành chúc phúc cho cô.....

Lục Căn Niên nghĩ tới đây, vẻ mặt dao động, với Kiều An Hảo đang nằm úp sấp trên vai mình, âm sắc lạnh lạnh nói: “Không phải chúng ta luôn là bạn tốt sao?”

Không phải chúng ta luôn là bạn tốt sao?

Trong đầu Kiều An Hảo tự hỏi lại những câu hỏi này hai lần, mới hoàn toàn hiểu được anh có ý gì, trái tim lơ lửng, lập tức rơi xuống, cô giống như tự uống một viên thuốc an thần, hòa theo Lục Căn Niên, quả quyết “Ừm” một tiếng, nói: “Vâng, chúng ta luôn là bạn bè.”

Rõ ràng đã từng yêu đối phương sâu sắc như vậy, dùng hết toàn tâm toàn lực muốn làm một nửa kia của đối phương, nhưng năm tháng đổi thay, thời gian không ngừng trôi, vì đã từng mất đi, nên không dám hành động thiếu suy nghĩ. Vì yêu quá sâu, nên càng nhát gan, chỉ cần có thể làm bạn bè, chính là phần quà tặng trời ban ơn cho.

Lục Căn Niên không nói gì, chỉ công Kiều An Hảo đi qua một cột lại một cột đèn âm đạm, lúc gần tới Cẩm Tú Viên, một biệt thự trong viện trồng gốc hoa quế, lúc này hoa quế đang mùa nở rộ, mùi hoa lan tỏa xung quanh.

Kiều An Hảo nằm trên lưng Lục Căn Niên, ngửi hương thơm mùi hoa quế, khóe môi không nhịn được hơi cong lên.

Lục Căn Niên cố gắng bước rất chậm, như muốn kéo dài thời khắc tốt đẹp như vậy tới vô tận.

Lúc đi qua một biển quảng cáo, Kiều An Hảo nhìn thấy trên biển quảng cáo có hai chữ “Bảy năm,” sau đó nhớ tới cú điện thoại lúc trước mình nhận được của bệnh viện, muốn hỏi Lục Căn Niên, vì thế thò đầu ra phía trước, mở miệng phá vỡ không khí yên lặng giữa hai người: “Lục Căn Niên, hồi này lúc ở trên xe, anh nói với em, anh tặng em bảy phần quà sinh nhật, vậy anh còn nhớ rõ bảy phần quà đó là gì không?”

Mỗi một phần quà tặng cho cô, đều là anh dày công chuẩn bị, sao anh lại không biết chứ?

Lục Căn Niên giả vờ như không nhớ rõ, hỏi: “Là những gì?”

Kiều An Hảo nghiêng đầu, suy nghĩ một lúc, sau đó liền đếm từng cái một: “Quà tặng năm lớp mười, là một hộp âm nhạc.”

Hộp âm nhạc này không đắt, chỉ hơn 100 đồng, đó là lần đầu tiên anh tham dự tiệc sinh nhật cô, nhìn thấy Hứa Gia Mộc, Kiều An Hạ tặng xa xỉ phẩm đắt tiền, đáy lòng đặc biệt mất mát.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 366

Hứa Gia Mộc Tinh (6)

“Quà tặng năm lớp 11, là một cuốn nhật ký rất xinh đẹp.”

“Quà tặng năm lớp 12, là một chiếc cốc uống nước bằng sứ.”

“Năm nhất đại học, anh tặng em là một khung hình.”

“Năm hai và năm ba đại học, theo thứ tự là một sợi dây chuyền và một chiếc lắc chân... Quà tặng sau cùng nhất, chính là con búp bê sứ đêm nay.”

Kiều An An đếm từng món quà sinh nhật mà mấy năm nay Lục Cẩn Niên tặng cho mình, hoàn toàn trùng khớp với trong trí nhớ của Lục Cẩn Niên. Nhưng khi cô nói xong câu quà tặng sau cùng, anh nhăn mày, không có gì ngoài quà tặng hôm nay, phần quà tặng thứ bảy, không phải năm thứ tư đại học, tặng cô hoa hồng và bánh ngọt sao? Hơn nữa quà tặng năm tư đại học kia, là phần quà tặng quý giá nhất mà mấy năm nay anh tặng cô, sao cô không nói ra?

Trong lòng Lục Cẩn Niên mơ hồ cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, nhưng vẻ mặt không biến sắc hỏi: “Năm tư đại học, anh cũng có tặng cho em một phần quà sinh nhật, em không biết hả?”

“Năm tư?” Kiều An Hảo có chút nghi ngờ nói: “Có phải anh nhớ nhầm không vậy, vào ngày sinh nhật đại học năm tư đó, anh ở Trường Sa tham gia

liên hoan phim, không tới tham dự tiệc sinh nhật của em mà, làm sao có thể tặng quà cho em chứ?”

Mặc dù Lục Cẩn Niên không thấy rõ vẻ mặt Kiều An Hảo, nhưng theo như lời cô nói, thấy cô mù tịt ngớ ngàng, vì thế lại có chút nghi ngờ lên tiếng: “Không có sao?”

Về phần quà Lục Cẩn Niên tặng Kiều An Hảo, từ trước tới giờ cô đều giữ gìn rất tốt, cho nên không có khả năng cô sẽ nhớ nhầm, nhưng vì để tránh chuyện xuất hiện ngoài ý muốn, Kiều An Hảo vẫn nghiêng đầu, cẩn thận suy nghĩ, mới chắc chắn nói với Lục Cẩn Niên: “Thật sự không có, năm đó ngay cả câu sinh nhật vui vẻ anh cũng không nói với em mà!”

Lục Cẩn Niên không nói gì, đáy lòng lại lờ mờ hiểu rõ, năm đó anh đạt được giải thưởng, ngàn dặm xa xôi chạy tới Bắc Kinh, chứng kiến quà tặng bị ném trong đồng rác, thật ra cô không nhận được, nói cách khác, có người chặn phần quà tặng đó lại.

Sẽ là ai?

Trong đầu Lục Cẩn Niên lập tức hiện lên tên Hàn Như Sơ.

Là bà ta, nhất định là bà ta!

Chuyện đêm đó, tới quá mức đột ngột, cho anh đả kích quá lớn, anh vốn không suy nghĩ trong đó có sơ hở, bây giờ nhớ lại, anh mới phát hiện, lúc trước Hàn Như Sơ sao khẳng định được người anh thích chính là Kiều An Hảo chứ. Chắc chắn là bà ta thấy được phần quà mà anh tặng cho Kiều An Hảo này.

Nói vậy từ trước tới nay Hàn Như Sơ vẫn ghét mình, biết anh thích vị hôn thê của con trai mình, cho nên mới làm như vậy.

Thì ra, người phụ nữ này, không đơn giản là chỉ hại chết đứa bé của anh, mà còn hại anh vẫn luôn hiểu lầm Kiều An Hảo nhiều năm như vậy.

Tận đáy lòng anh, lập tức buồn phiền hối hận rồi lại vui sướng.

Vui sướng là vì anh yêu cô gái này, mặc dù không thương anh, nhưng lại chưa bao giờ giảm lên tâm ý của anh.

Buồn phiền hối hận là vì anh lại bị người ta đùa giỡn trong lòng bàn tay, đã từng oán hận người thật ra rất vô tội là Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhìn thấy rất lâu sau Lục Cẩn Niên cũng không lên tiếng, lại mở miệng: “Sinh nhật năm thứ tư đại học, anh thật sự có tặng quà cho em sao?”

Lục Cẩn Niên lấy lại tinh thần, rất bình thản mở miệng nói: “Hình như là anh nhớ nhầm rồi.”

Kiều An Hảo lập tức bình tĩnh lại, ôm cổ Lục Cẩn Niên, tiếp tục hỏi câu khi mình đếm số quà tặng kia, nghĩ tới vấn đề: ‘Có phải anh thật sự thích Smily gì đó không?’

“Hả?” Lục Cẩn Niên lên tiếng hỏi lại: “Làm sao vậy?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 367

Hứa Gia Mộc Tinh (7)

"Em phát hiện quà anh tặng em, đều có khắc chữ Smily này, cái tên này vài năm nay, rất thịnh hành a." Kì thật ngay từ lúc đầu khi Lục Cẩn Niên tặng món quà đầu tiên cho Kiều An Hảo, cũng có khắc mấy chữ ghép Smily này, lúc ấy cô cũng không biết đó là cái gì, cũng không biết nhãn hàng này chuyên bán quà tặng đủ loại kiểu dáng, mãi đến khoảng bốn năm trước kia, khi cô nhì thấy một cửa hàng trên phố chuyên bán quà tặng của nhãn hàng Smily, cô mới biết được, thì ra mấy chữ cái này, thực ra là tên một nhãn hiệu.

Giọng điệu của Lục Cẩn Niên vẫn lạnh nhạt như cũ: "Quà tặng của nhãn hiệu kia cũng không tệ cho lắm."

"Đúng vậy." Kiều An Hảo mang theo một bộ dạng cực kỳ đồng ý, qua một lát sau, lại nói: "Anh có biết nhãn hiệu này còn có một chuyện cũ rất cảm động hay không?"

Lục Cẩn Niên: "Chuyện cũ gì?"

"Em nhìn thấy trên một trang web nhỏ, sở dĩ nhãn hiệu này có tên là Smily, là ghép từ những chữ cái so, much, i, love, you mà thành, nghe nói ông chủ lập nên nhãn hiệu này là một người đàn ông, là một người rất si tình, nguyên do anh ta lập nên nhãn hàng này, chính là để nói rõ cho người con gái mình yêu, tuy nhiên sức cạnh tranh của quà tặng lại quá lớn, nhãn

hàng này chìm xuống vài năm, mới nổi lên lại, sau đó chuyện xưa này cũng được trang web đó truyền ra."

"Thì ra còn có chuyện xưa lãng mạn như vậy."

"Đúng vậy, thật sự rất lãng mạn!" Trong lời nói của Kiều An Hảo mang theo một chút hâm mộ: "Cô gái kia thật hạnh phúc."

Lục Căn Niên cười cười, không nói gì, công Kiều An Hảo queo vào ngưỡng cửa nhỏ của Cẩm Tú viên.

So, much, i, love, you.

Smily.

Đã từng, quà của anh tặng cô đã từng rẻ tiền như vậy, nhưng lại có ý nghĩa rất sâu sắc.

Quà tặng lúc đầu, mấy chữ kia đều là anh viết lên.

Càng về sau, đại khái là hơn bốn năm trước kia, lúc ấy anh và cô đã không còn liên hệ với nhau, nhưng anh đã có tiền, sau đó anh bắt đầu bán những loại đồ này.

Đồ được bán đều là những quà tặng giá thấp, tiền thuê của hàng ở mặt tiền của Bắc Kinh rất đắt, lúc đầu cũng không có lời nhuận gì, trên cơ bản đều là lỗ, lúc ấy trợ lý của anh còn nói, anh không có óc kinh tế, bảo anh đóng đại lý của cửa hàng này lại, anh nhất định không chịu, không vì cái gì khác, chỉ là vì đó là lời tỏ tình đầu tiên mà anh tặng cho cô.

Smily.

So, much, i, love, you.

I, love, you, so, much, tình yêu của anh dành cho em là như vậy.

-

Lúc Hàn Như Sơ gọi điện trả lời cho bệnh viện, Hứa Gia Mộc đã ngủ, Kiều An Hảo cũng đã rời khỏi, nhưng bà biết con trai của mình đã tỉnh, tuy đã khuya, nhưng vẫn gọi quản gia lái xe chở bà đến bệnh viện.

Trên đường từ nhà họ Hứa đến bệnh viện, vừa lúc đi qua khu phố của Cẩm Tú viên.

Dọc trên đường đi Hàn Như Sơ đều nghĩ đến con trai của mình, căn bản không để ý đến ngoài cửa sổ, nhưng quản gia lái xe, lại đột nhiên lái chậm lại.

Chân mày Hàn Như Sơ nhíu lại, ngẩng đầu, nhìn thấy quản gia nghiêng đầu nhìn chăm chăm vào phía trước cửa sổ xe, không biết đang nhìn cái gì, lên tiếng hỏi: "Sao vậy?"

Quản gia nghe thấy giọng của Hàn Như Sơ, mới chỉ chỉ ngoài cửa sổ xe, nói: "Bà chủ, bà xem, là cô An Hảo."

Hàn Như Sơ nhìn theo hướng ngón tay quản gia chỉ, quả nhiên thấy Kiều An Hảo, tuy nhiên cô lại được người công trên lưng, mà lưng người kia, lại là Lục Cẩn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 368

Hứa Gia Mộc Tĩnh (8)

Bởi vì khoảng cách rất xa, mặt khác trên đường còn đang thi công, cho nên căn bản không có khả năng biết hai người đang nói cái gì, nhưng là nhìn vào vẻ mặt của hai người, cũng biết là đang trò chuyện với nhau thật vui vẻ.

Quản gia: “Thoạt nhìn, giống như quan hệ của cô An Hảo cùng cái tạp chủng kia cũng không tệ lắm, cậu chủ thích cô An Hảo, hiện tại thật vất vả cậu chủ mới tỉnh...”

Khi quản gia nói tới đây, vừa vặn thấy Kiều An Hảo nghiêng đầu, nhìn chăm chăm Lục Căn Niên đang cõng Kiều An Hảo trên lưng, bà liền phanh xe lại, xe liền đứng vững vàng trên đường, qua một lát, mới nói: “Hiện tại cô An Hảo có thể thích cái tạp chủng kia hay không? Vậy cậu chủ nên làm sao bây giờ?”

Sắc mặt Hàn Như Sơ, nháy mắt một mảnh băng hàn, chỉ là ngồi ở trong xe không nói được một lời, nhìn chăm chăm hai người ngoài cửa sổ, thẳng đến khi Lục Căn Niên cõng Kiều An Hảo trên lưng vào tiểu khu, bà mới thu hồi tầm mắt, quản gia ngồi ở trên ghế lái, có chút tức giận nói: “Uống công cậu chủ đối tốt với cái tạp chủng kia như vậy, đã vậy cậu ta còn quá đối đãi với cậu chủ...”

Hàn Như Sơ nghe được mấy lời này, vẻ mặt càng thêm khó coi, giọng điệu có chút lạnh lùng cắt đứt lời nói của quản gia: “Lái xe.”

Sau đó, xe khởi động, rời đi.

-

Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên nói chuyện lâu như vậy, cũng có chút mệt mỏi, cuối cùng không nói lời nào, ghé vào trên vai Lục Cẩn Niên, nhắm hai mắt lại.

Hô hấp của cô thực nhẹ, không ngừng thổi lên trên cổ anh, làm cho đáy lòng anh dâng lên một tia tạp niệm, bước chân cũng có chút cứng ngắc.

Một trận gió thổi tới, mang theo một chút cảm giác mát, làm cho Lục Cẩn Niên tỉnh táo lại, anh cố gắng đè ép đáy lòng đang xao động, bước chân bước đi càng lúc càng chậm.

Tuy rằng lúc này hai người không có nói chuyện với nhau, nhưng so với lúc vừa mới nói chuyện với nhau không khí lại tốt hơn rất nhiều, làm cho người ta có một loại cảm giác năm tháng yên tĩnh.

Cho dù Lục Cẩn Niên suy nghĩ muốn con đường này dài thêm một chút, nhưng là vẫn như cũ cũng có điểm cuối, bước vào sân biệt thự nhà mình.

Trong viện hoa nở, bởi vì một trận mưa, rơi rụng đầy đất, trên chân Lục Cẩn Niên dính vài cánh hoa.

Đi đến trước cửa nhà, Lục Cẩn Niên nâng tay lên nhấn chuông cửa, âm thanh chuông cửa còn chưa có dừng, thím Trần liền ra mở cửa: “Ông Lục, bà chủ.”

Lục Cẩn Niên gật đầu một cái, xem như chào hỏi.

Anh ghé vào Kiều An Hảo phía sau, mở to mắt, kêu một tiếng: “Thím Trần.”

Vào phòng, Kiều An Hảo không có chút ý muốn leo xuống, Lục Căn Niên cũng lên tiếng để cho cô leo dưới, liền như vậy tiếp tục cõng cô trên lưng, thím Trần giúp Kiều An Hảo tháo giày, mang dép lê, sau đó chính mình mới đi đổi giày, cõng Kiều An Hảo trên lưng tiếp tục đi vào bên trong, lúc đi đến cầu thang, Lục Căn Niên giống như là nghĩ tới cái gì, với Kiều An Hảo mở miệng nói: “Về nhà.”

Kiều An Hảo biết Lục Căn Niên đây là muốn chính mình xuống dưới, đáy lòng có chút không muốn, tạm dừng năm giây, mới không tình nguyện mở miệng nói: “Thả tôi xuống đây đi.”

Lục Căn Niên không nói chuyện, chỉ là cúi thấp thân thể, Kiều An Hảo thuận thế từ trên người của anh tuột xuống.

Sau đó, Lục Căn Niên mở miệng nói: “Tôi đi vào toilet, cô đi lên lầu trước, giúp tôi xả nước tắm đi.”

Kiều An Hảo gật gật đầu, xoay người, hướng về phía trên lầu dặng dặng dặng chạy tới.

Lục Căn Niên nhìn bóng dáng Kiều An Hảo biến mất ở khúc cua cầu thang, mặt mày giãn ra mỉm cười, xoay người cho thím Trần một ánh mắt, thím Trần lập tức chạy vào trong phòng bếp.

Trong phòng ngủ không mở điện, Kiều An Hảo đẩy cửa phòng ngủ ra, theo bản năng đi sờ soạng công tắc trên vách tường, còn chưa kịp ấn xuống, liền phát hiện trong phòng ngủ có ánh sáng, mày nhíu lại, liền cất bước, đi vào, sau đó người liền mở to mắt đứng yên tại chỗ...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 369

Hứa Gia Mộc Thức Tỉnh (9)

Phòng ngủ không bật đèn, Kiều An Hảo đẩy cửa ra, tay sờ soạng tìm công tắc trên tường, chưa kịp nhấn thì phát hiện trong phòng ngủ có tia sang le lói. Cô nheo mi tò mò, đi vào trong, sau đó liền sờ sờ tại chỗ.

Dưới chân là hai hàng nệm song song tạo một lối đi nhỏ ở giữa, uốn khúc quanh giường và sofa, dẫn đến ban công.

Những ngọn nến lung linh tỏa sáng dòng chữ “Chúc mừng sinh nhật” bằng bong bóng màu hồng phấn và tím nhạt gắn trên bức tường đối diện tivi.

Cảnh này rất quen thuộc! Kiều An Hảo ngây ngốc một lúc lâu, mới bước chân men theo con đường nệm đi về phía ban công. Cô vừa vòng qua ghế sofa, ánh lửa vàng cam bố trí đầy rẫy trên ban công nhấp nháy làm nổi bật những cây nến đỏ không được thắp nơi trung tâm, xếp thành sáu chữ: Kiều Kiều, sinh nhật vui vẻ.

Đây rõ ràng là bất ngờ cô chuẩn bị vào ngày sinh nhật của Lục Căn Niên mà.

Đang lúc Kiều An Hảo đắm chìm trong kinh ngạc, chưa phản ứng kịp với sự việc đang diễn ra, thì sau lưng cô truyền đến tiếng bước chân quen thuộc.

Kiều An Hảo ngoảnh đầu, thấy Lục Cẩn Niên vẫn mặc lễ phục lúc tham gia họp báo buổi chiều nâng chiếc bánh ga-tô được thắp nến, chậm rãi thanh lịch dọc theo lối nhỏ đi về phía cô.

Những ngọn nến lay lắt hắt trên mặt anh, nhuộm lên một tầng màu vàng, càng khiến cho dung mạo của anh thêm anh tuấn bức người, ánh sáng phản chiếu trong mắt anh càng thêm đặc biệt sáng ngời.

Kiều An Hảo nhìn Lục Cẩn Niên từng bước từng bước tiến gần, con tim hoảng hốt cứ tưởng như đang rơi vào ảo giác.

Khi cách còn nửa mét, Lục Cẩn Niên dừng bước, anh đưa bánh tới trước mặt Kiều An Hảo, hiếm khi nghiêm túc chuyên chú nhìn vào mắt cô, từ tính bảo: “Thời gian gấp rút, không thể như em tự tay làm bánh, nên tôi đành phải nhờ trợ lý đến Thiên Nga Đen mua một cái.”

Cũng may vừa nãy khi Kiều An Hảo bước vào nhìn thấy cảnh tượng trong phòng ngủ cũng đã hoài nghi Lục Cẩn Niên phải chăng đã biết những gì cô làm vào ngày sinh nhật anh, nên lúc này khi nghe những lời nói của anh, thì hoàn toàn chắc chắn. Cô nhìn anh, run rẩy lên tiếng: “Anh biết rồi ư?”

Lục Cẩn Niên biết Kiều An Hảo hỏi gì, khẽ chớp chớp, chăm chú nhìn vào mắt của cô, vẫn một mảnh sáng trong, anh gật đầu rồi mở miệng: “Ừ, tôi biết.”

Đôi môi Kiều An Hảo giần giật, cũng muốn hỏi anh làm sao biết được, nhưng lời còn chưa hỏi, anh đã mở miệng nói tiếp, đem chuyện anh trở về Cẩm Tú Viên sau ngày sinh nhật, biết mình bỏ lỡ bất ngờ mà cô chuẩn bị, vẫn luôn muốn nói cho cô: “Xin lỗi, đêm đó vì lý do cá nhân, tâm tình không tốt, thương tổn đến em. Cũng xin lỗi vì đã bỏ lỡ điều bất ngờ mà em cất công dành cho tôi.”

“Tôi muốn nói một tiếng xin lỗi với em chuyện đêm đó.” Lục Căn Niên khựng lại, rồi tiếp lời: “Cũng muốn cảm ơn em.”

Ngọn lửa chập chùng, Kiều An Hảo nhìn người đàn ông tuấn tú mê người trước mắt này đến hít thở không thông, đáy mắt nổi lên tầng ướm át.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 370

Hứa Gia Mộc Đã Tỉnh (10)

Khóe mắt càng lúc nhạt nhòa khiến Kiều An Hảo không thấy rõ hình ảnh trước mắt mình, chỉ mơ hồ nhìn thấy có rất nhiều ánh sáng, cô cố gắng nhếch khóe môi, muốn mở miệng nói tiếng “cảm ơn”, nhưng cánh môi vừa mới giật giật, nước mắt đã không thể khống chế, theo hai gò má của cô lăn xuống.

Một tay Lục Căn Niên bưng bánh ngọt, một tay khác đuổi ra lau đi giọt nước mắt trên mặt cô, sau đó nhẹ nhàng nhắc nhở: “Ước nguyện đi.”

Kiều An Hảo gấp gáp gạt đầu, lại có vài giọt lệ mới rơi xuống, cô cong khóe môi nhiều hơn, nhắm mắt lại thầm ước nguyện trong lòng, đợi đến khi ước xong, mở to mắt, lại một chuỗi giọt nước mắt chảy xuống, thối tắt ngọn nến, sau đó nở nụ cười chói lọi nhìn anh, nghẹn ngào nói: “Cảm ơn anh...”

Cô đang muốn nói gì đó, nhưng thế nào cũng không nói nên lời, chỉ là nước mắt càng ngày càng rơi nhiều hơn.

Cô thích anh lâu như vậy, trước đây chỉ đúng một lần rơi nước mắt trước mặt anh, mà cũng chỉ đúng một giọt, lúc ấy anh chỉ nhìn cô một cái, rồi xoay người rời đi, từ sau đó, mặc kệ anh đối xử với cô như thế nào, cho dù muốn khóc, cô cũng chỉ vụng trộm một mình.

Rõ ràng đêm sinh nhật anh hôm đó đã qua lâu như vậy, cô cũng cảm thấy tủi thân như thế nào, cũng không có khóc như bây giờ, nhưng hiện tại,

cô không biết rốt cuộc mình đã xảy ra chuyện gì, nước mắt không thể dừng lại được.

Lục Căn Niên nhìn Kiều An Hảo khóc như một đứa trẻ, đáy lòng cũng có chút kích động, liền đặt bánh ngọt sang một bên, thông thả lau nước mắt cho cô, nhưng đầu ngón tay hơi run nhẹ nhẹ đã tố cáo sự hoảng hốt của anh, đến sau cùng, anh hơi căng thẳng nói: “Đừng khóc...”

Trong thâm tâm Kiều An Hảo cũng hiểu được mình khóc nhiều đến mức quái đản, nhưng là rất nhiều khi, người phụ nữ như một sinh vật kỳ quái, gặp phải chuyện rất thương tâm, rõ ràng nên khóc thì lại kiên cường chịu đựng không rơi một giọt nước mắt nào, nhưng lúc đáng nhẽ nên cười, mà lại khóc đến rồi tỉnh rồi mù, cô cố gắng muốn ngăn nước mắt lại, đến sau cùng cũng đã cười thanh tiếng, sau đó liền đưa tay ôm lấy eo của anh, chôn đầu trước ngực anh.

Cả người anh cứng đờ, mãi đến khi cảm giác được nước mắt của cô làm ướt đầm áo của anh, trước ngực truyền đến cảm giác ẩm ướt, mới vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve lưng cô, động tác có chút gượng gạo.

Kiều An Hảo dần dần bình tĩnh cảm xúc của chính mình, chôn trong lòng anh, đem nước mắt cọ cọ, mới ngẩng đầu, đôi mắt đã trở nên đỏ bừng, nhìn Lục Căn Niên cười cười: “Xấu hổ quá, tôi không kiềm chế được...”

Bởi vì vừa khóc, đáy mắt cô sáng ngời, lúc cô cười lộ lên, mang theo vài nét trẻ con, trên hốc mắt vẫn còn một giọt lệ vương lại.

Kiều An Hảo cười cười: "Tôi đâu muốn khóc..."

Lục Căn Niên nhìn đến nhập thần, theo bản năng giơ tay lên, đầu ngón tay đụng vào giọt lệ kia, sau đó tay lại đặt trên gò má của cô không hề động đậy, Kiều An Hảo còn chưa nói hết câu, liền bị hành động của anh ngăn lại, đôi mắt sáng ngời mở to, vô tội nhìn anh.

Hai người chăm chú nhìn nhau rất lâu, ánh mắt vẫn gắt gao chạm vào nhau, không khí bên trong đã dần trở nên ám muội.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 371

Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (1)

Trực giác của phụ nữ nói cho Kiều An Hảo biết, tiếp theo đường như sẽ xảy ra chút chuyện gì đó, cô cùng Lục Cẩn Niên kể từ lúc sinh nhật của anh trôi qua, vẫn không làm cái gì, cô vừa chờ mong lại vừa khẩn trương, không nhin lại căn đôi môi hồng hào của mình.

Ánh mắt của Lục Cẩn Niên có chút thâm thúy, đưa tay nâng mặt cô lên, cúi đầu, lấp kín đôi môi của cô.

Động tác của Lục Cẩn Niên có chút bất ngờ, mãi đến khi có một cảm giác tê dại ướt át từ trên môi truyền đến, cô mới ý thức được lúc này mình cùng Lục Cẩn Niên đang làm, lông mi khẽ run rẩy, tay theo bản năng nắm chặt lấy vạt áo của người đàn ông, đầu lưỡi nóng bỏng của người đàn ông thăm dò vào trong miệng cô, rung động đã lâu, khiến cho tất cả suy nghĩ trong đầu Kiều An Hảo nháy mắt bị xoá sạch.

Bóng đêm mập mờ, ngọn nến cứ lẳng lặng cháy, thỉnh thoảng lại có gió đêm thổi vào từ cửa sổ, thổi đến chỗ gần ban công khiến trái bong bóng lắc lư, lại mang theo hơi mát vào sao cơn mưa.

Toàn bộ thế giới, yên tĩnh đến mơ hồ, bên tai Kiều An Hảo chỉ có tiếng tim đập dồn dập của cô và anh, còn có âm thanh ái muội khi hôn môi vang lên.

Càng về sau, bàn tay nắm lấy áo anh của cô có chút không còn sức, trong lòng bàn tay thấm đầy mồ hôi.

Hôn đến quá sâu, quá nồng nhiệt, đến cuối cùng, hai người đều có chút say mê, sau đó lại tiếp tục tiến tới theo bản năng.

Một tay Lục Căn Niên ôm Kiều An Hảo, hôn đến nồng nhiệt, một tay lại kéo dây khoá trên lễ phục của cô.

Lễ phục của Kiều An Hảo hôm nay có chút rườm rà, Lục Căn Niên mò mãi hồi lâu, cũng không thể kéo ra, trong lòng phát hỏa, trái lại càng bắt đầu quyết liệt hơn, cuối cùng anh dứt khoát kéo váy của cô lên trên, bởi vì dùng lực có phần hơi gấp, Kiều An Hảo bị sức lực của anh làm cho lùi về sau một bước, lại đá đến chỗ hai ngón nấn, ly thủy tinh chụp bên ngoài nháy mắt vỡ vụn, phát ra âm thanh thâm thúy, đánh thức Lục Căn Niên, sau đó một chút lý trí trở về, liền thở gấp nặng nề một cách mê muội, di chuyển khỏi đôi môi của cô một chút.

Anh suýt đã quên, cô vừa mới làm giải phẫu còn chưa đến một tháng, may là cô đá đến chỗ ngón nấn, nếu không sợ rằng đã gây ra tai nạn lớn rồi.

Hô hấp của Lục Căn Niên dồn dập một lúc lâu, lại cúi đầu, vẫn chưa thoả mãn lại hôn lên môi Kiều An Hảo một chút, đè nén ngọn lửa không bình thường đang dâng lên trong lòng mình, mở miệng mang theo chất giọng khàn khàn, nói: "Có muốn ăn bánh ngọt không?"

Một giây trước còn đang hôn mãnh liệt đến vậy, một giây sau lại hỏi cô có muốn ăn bánh ngọt hay không, thay đổi như vậy không khỏi có chút nhanh, khiến Kiều An Hảo có chút không theo kịp suy nghĩ của anh, suy nghĩ một lúc lâu, mới chậm chạp lắc đầu với anh.

"Vậy anh nói má Trần bỏ vào tủ lạnh, ngày mai ăn." Giọng nói của Lục Căn Niên, mang theo một chút dục vọng, nhắm chặt mắt lại, giãn ra một

khoảng cách với thân thể của Kiều An Hảo, chỉnh sửa quần áo hỗn độn một chút, sau đó mở miệng nói: "Đi tắm rửa đi."

Chuyện vừa rồi, vừa mới bắt đầu, mà hiện tại lại dừng đột ngột, người khó chịu không chỉ có Lục Cẩn Niên, mà còn có Kiều An Hảo, trong lòng trống trải, nhưng rốt cuộc vẫn là một cô gái, nội tâm có chút rụt rè, không có can đảm chủ động quấn lấy Lục Cẩn Niên rồi tiếp tục đoạn tình cảm mãnh liệt như vừa rồi, vì thế sau khi nghe anh nói xong, cho dù chần chờ một lúc, cuối cùng vẫn không tình nguyện mà gật đầu, xoay người đi từ từ vào phòng tắm.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 372

Nh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (2)

Lục Căn Niên chờ cửa phòng tắm đóng lại, mới bưng bánh ngọt trên bàn, đi xuống lầu, kêu má Trần đặt bánh vào tủ lạnh, rồi đi ra ngoài nhà.

Gió đêm rất lạnh, thổi vào khiến anh dễ chịu hơn, theo bản năng lấy hộp thuốc lá từ trong túi ra, rút một điếu ngậm trong miệng, khi cầm bật quẹt chuẩn bị châm, nghĩ tới lúc tối trong bệnh viện, Kiều An Hảo nói với mình: Hút thuốc không tốt cho cơ thể, tốt nhất là không nên hút, cai đi.

Động tác của anh hơi ngừng lại, cuối cùng cầm điếu thuốc trên miệng xuống, nhét vào trong hộp thuốc, vừa mới chuẩn bị đút vào túi, do dự một lát, cầm thêm bật lửa, ném hai thứ đó vào trong thùng rác.

Lục Căn Niên đứng ngoài nhà tầm mười phút, đợi cho thể xác và tinh thần bình ổn lại, mới xoay người vào nhà đi lên lầu.

Đẩy cửa phòng ngủ ra, đã nghe thấy tiếng nước chảy rì rào từ trong phòng tắm truyền ra, Lục Căn Niên nghe thấy thì tim phổi đều ngứa, rất vất vả đè xuống lửa nóng không đành lòng, thì nó lại xông ra. Anh trực tiếp vào phòng thay đồ, cầm bộ đồ ngủ thoải mái, rồi rời khỏi phòng ngủ, rẽ vào gian phòng cách vách, chạy vào tắm nước lạnh.

Mái tóc Lục Căn Niên ẩm ướt, lúc trở lại phòng ngủ, Kiều An Hảo đang đứng trước bàn trang điểm, chuẩn bị sấy tóc.

Tóc của cô hơi dài, mặc dù chỉ sấy đơn giản, nhưng vì còn ẩm ướt, nên hơi bện vào nhau, cô liền cầm ngón tay vuốt vuốt hai cái.

Lục Cẩn Niên ném khăn lông lau tóc đi tới, cầm lấy lược trên bàn, không nói tiếng nào đặt cái lược lên tóc Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo sững sốt một chút, ngẩng đầu xuyên qua chiếc gương trước mặt, liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, không lên tiếng từ chối, chỉ thả tay xuống.

Lục Cẩn Niên cầm lược chải xuôi theo mái tóc dài của Kiều An Hảo, cầm lấy máy sấy, nghiêm túc sấy.

Sấy tóc xong, Lục Cẩn Niên còn không quên chải lại mái tóc dài cho Kiều An Hảo, sau đó mới buông lược xuống, mở miệng nói hai chữ: “Được rồi.”

Kiều An Hảo xuyên qua chiếc gương, lại nhìn về phía Lục Cẩn Niên, cười khẽ, rồi bắt đầu bôi kem dưỡng da.

Lục Cẩn Niên không lên tiếng nữa, qua quýt sấy khô tóc cho mình, rồi lên giường nằm.

Kiều An Hảo bôi xong kem dưỡng da, cũng lên giường, chờ cô nằm xuống, Lục Cẩn Niên tắt đèn mà lúc này cô đi tắm đã mở lên.

Trên đất bày mấy ngọn nến, chưa cháy hết, trong phòng ngủ còn phảng phất ánh sáng màu vàng.

Hai người nằm trên giường – cũng không ai nói chuyện với ai, lúc này thời gian đã không còn sớm, nhưng Kiều An Hảo lại không chút buồn ngủ nào, trong đầu nghĩ tới chuyện Lục Cẩn Niên mới làm được một nửa thì đột nhiên dừng lại, sao anh chạm vào cô một phần rồi, lại không làm tiếp nữa?

Kiều An Hảo có tâm sự, thỉnh thoảng xoay người, bên cạnh là Lục Cẩn Niên vì tắm nước lạnh rất vất vả mới bình ổn được, lại bị cô lấn qua lộn lại có chút kích thích. Cuối cùng khi Kiều An Hảo xoay người lần nữa, rốt cuộc có chút không nhịn nổi vươn cánh tay, kéo cổ tay cô, không để người cô nhích tới nhích lui nữa.

Lúc Lục Cẩn Niên kéo người Kiều An Hảo, vốn tưởng rằng anh muốn tiếp tục chuyện lúc này chưa làm xong, nhưng mà không nghĩ tới Lục Cẩn Niên chỉ nắm cổ tay cô, không có hành động nào khác, đáy lòng dâng lên tia mất mát và chán nản, người lại có chút buồn bực xoay người lại.

“Không ngủ được?” Theo giọng Lục Cẩn Niên, người cũng quay đầu, nhờ vào ánh sáng nến, nhìn về phía Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 373

Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (3)

Kiều An Hảo nhìn Lục Cẩn Niên không nói gì, Lục Cẩn Niên có chút bất đắc dĩ nhẹ thở dài một hơi, không hề dấu hiệu vươn tay, đem Kiêu An Hảo ôm vào trong ngực mình, giam thân thể cô lại để cho cô không thể động, nói: "Thời gian không còn sớm, ngủ đi."

Được Lục Cẩn Niên ôm ở trong ngực, làm cho Kiêu An Hảo buồn bực, thật lâu mới bình tĩnh lại, mặc dù cách lớp quần áo của hai người, cô như cũ có thể cảm giác được nhiệt độ của anh, ánh sáng lay động, không khí nhu hòa, cô gối đầu trên cánh tay của anh, bên tai là tiếng tim đập của anh, nháy mắt cảm thấy vô cùng kiên định.

Trong đầu cô, không ngừng nhớ lại chuyện phát sinh gần đây, mặc dù anh giống như trước đây, người thoát nhìn rất đậm mạc, nhưng cô có thể cảm giác được, anh rõ ràng rất quan tâm đến cô. Đêm nay ở Kim Bích Huy Hoàng, anh dắt tay cô. Còn công cô về nhà, cho cô sinh nhật... Trước kia anh chưa bao giờ làm việc này với cô.

Anh làm sao đột nhiên thay đổi lớn đối với cô như vậy?

Kiều An Hảo nghĩ đến cuối cùng, trong đầu cô hiện lên một giả thiết lớn mật, có thể anh với cô ở chung một thời gian dài như vậy, anh có tình cảm với cô hay không?

Một ý nghĩ này xuất hiện ở trong đầu cô, thần trí Kiều An Hảo càng trở nên hỗn loạn, tâm tình không hiểu càng khẩn trương lên, nhin không được mở to mắt, nhìn về phía Lục Căn Niên.

Người đàn ông nhắm mắt lại, vẻ mặt thật bình tĩnh, như là chuẩn bị đi vào giấc ngủ.

Trên trán anh, còn lưu lại khí chất đậm đặc cùng thanh cao bẩm sinh này.

Kiều An Hảo nhìn Lục Căn Niên, đáy lòng có một loại kích thích, hơn nữa cái kích thích này, càng ngày càng mãnh liệt, đến cuối cùng cùng, cô rốt cục có chút không chế không nổi lên tiếng gọi tên của anh: "Lục Căn Niên?"

Lục Căn Niên đang nhắm mắt, nghe Kiều An Hảo gọi, phản ứng có điều kiện "Ừ" một tiếng, sau đó liền mở mắt.

Vừa tiếp xúc với tầm mắt của anh, thì đáy lòng Kiều An Hảo có chút hoảng, khóe miệng định câu nói "Có phải anh thích em không" kia thì bỗng nhiên ở dừng cổ họng, đầu óc của cô hơi thanh tỉnh lại, Lục Căn Niên đã từng nói qua, cả đời này mặc kệ người trong lòng anh là ai, đều không có khả năng là cô, cho nên có thể là cô suy nghĩ nhiều quá phải không?

Lục Căn Niên thấy Kiều An Hảo thật lâu cũng không phản ứng, mi tâm nhíu lại, lại mở miệng: "Làm sao vậy?"

Kiều An Hảo hoàn hồn, nhìn Lục Căn Niên, trong lòng xoắn xuýt, tìm một phương thức có vẻ uyển chuyển, mở miệng nói: "Anh bây giờ có buồn ngủ không?"

Trong lòng ôm một người phụ nữ, hơn nữa là một người phụ nữ mình thích, chỉ cần là người đàn ông bình thường, đều khó có thể ngủ, Lục Căn Niên hăng giọng một cái: "Không buồn ngủ."

Sau đó lại hỏi một lần nữa: "Làm sao vậy?"

"Ừ." Trầm mặc một lát, Kiều An Hảo lại hỏi: "Em có thể hỏi anh một vấn đề được không?"

"Em nói." Lục Cẩn Niên đáp hết sức sảng khoái.

Kiều An Hảo có chút khẩn trương, tay lặng yên không một tiếng động nắm chặt chăn, sau đó mang theo vài phần giống như quyết đánh đến cùng, đem vấn đề mình muốn hỏi lên: "Anh cảm thấy em có chỗ nào không tốt sao?"

Vấn đề này của Kiều An Hảo, quả thực làm Lục Cẩn Niên bối rối, khiến anh trong chốc lát không biết trả lời như thế nào.

Ở trong lòng anh, cô là đẹp nhất trên thế giới này.

Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên trầm mặc, bản thân cũng trở nên càng khẩn trương hơn, vì thế lại mở miệng, như hòa hoãn không khí, giải thích vấn đề mình vừa mới hỏi có chút đột ngột: "Là như vậy, trước kia, anh Gia Mộc nói với em, anh đã có người trong lòng."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 374

Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào (4)

“Sau đó em liền tò mò, muốn tìm cơ hội đến hỏi anh, người trong lòng anh là ai...” Lúc Kiều An Hảo kể lại chuyện cũ, vẫn cố gắng để cho giọng nói của mình phát ra bên ngoài không quá gấp gáp, cô cho rằng bản thân đã nói rất nhẹ nhàng, nhưng lại không nghĩ tới, khi nói đến đây, trong lòng vẫn truyền đến cảm giác đau đớn như bị dao cắt, cô âm thầm hít vào một hơi thật sâu, khống chế cảm xúc của mình, mới tiếp tục thoải mái kể lại sự việc đã khiến cô bật khóc rất nhiều lần sau khi thức dậy từ trong giấc mơ: “Mặc kệ người trong lòng tôi là ai, cũng không thể là cô.”

Ngữ điệu của cô rất vững vàng, thậm chí lúc cô nói xong, khóe môi còn cong lên, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó buông mi mắt xuống, che giấu đau thương và khổ sở nơi đáy mắt, tiếp tục nói đùa, thoải mái: “Anh biết không, những lời này thực sự rất đả kích với anh, lúc ấy em rất tổn thương, chỉ muốn hỏi anh một câu, đã như vậy sao anh còn trả lời, chẳng nhẽ em kém cỏi như thế sao?”

Đại não của Lục Căn Niên càng thêm lơ mơ, trong trí nhớ của anh, thật sự không nhớ rõ chuyện đó, trán anh nhăn lại, nhớ tới năm năm trước, hai người mấy tháng không gặp nhau, về sau mới chạm mặt ở hôm tổ chức họp mặt của Hứa Gia Mộc, mà một ngày trước, anh biết được từ Hứa Gia Mộc, người mà cô muốn kết hôn là cậu ta, tâm tình rất tuyệt vọng, ngày hôm sau, anh và cô cũng không nói chuyện, anh chỉ một mình uống rượu, sau cùng, còn xuất hiện ảo giác, nghĩ rằng cô đến nói với mình.

Sau khi anh thức dậy, đã không thấy cô đâu, anh cảm giác như từng có một cảnh như vậy, nhưng uống rượu say đến mức đầu đau như vỡ ra, lại không nghĩ ra được cảnh tượng cụ thể như thế nào, vì thế liền coi đó là ảo giác.

Trong lòng anh dường như xác định lời nói trong miệng cô, là đoạn đối thoại của hai người năm năm trước, sau khi im lặng một lúc lâu, mới hỏi: “Là năm năm trước, lúc Hứa Gia Mộc tổ chức tụ hội sao?”

“Ừ.” Âm thanh trả lời của cô rất nhẹ.

“Trước đêm đó anh mới biết người con gái anh thích muốn gả cho người khác, cho nên tâm tình không tốt, sau đó liền uống hơi nhiều, sau cùng cũng hơi mơ màng, cho rằng mình xuất hiện ảo giác...”

Ảo giác... Kiều An Hảo không nói rõ được cảm xúc của mình bây giờ là thế nào, cô thấy mình giống như không thể hô hấp, đầu ngón tay cố sức nắm lấy chăn đệm, đem hết toàn bộ sức lực ra để kiềm chế phản ứng mãnh liệt của bản thân: “Nói như vậy nghĩa là, đêm đó, thật ra là anh đã xem em là người anh thích hả? Anh tưởng là cô ấy hỏi anh, nên mới nói như vậy?”

Lục Căn Niên dùng lực mấp máy môi, trên mặt hiện lên chút thương cảm, qua một lúc lâu, mới nhàn nhạt lên tiếng, giải thích: “Câu nói kia, cũng không phải là anh nói cho người mình thích nghe, mà là nói cho bản thân nghe.”

Hóa ra là như vậy... Nhưng là dù câu nói kia không phải nói cho cô nghe, thì người anh yêu cũng không phải là cô... Thâm tâm cô vừa vui sướng được một chút, trong nháy mắt lại nhiễm lên một tầng đau thương, nhưng vẫn cố gắng biểu hiện tươi cười nói: “Em còn tưởng rằng mình thật sự kém cỏi như vậy.” Tạm dừng một giây, Kiều An Hảo nói: “Thế nhưng, người anh thích rất hạnh phúc, có thể khiến anh mãi mãi không thay đổi như vậy.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 375

Em Cảm Thấy Tôi Không Tốt Ở Đâu? (5)

Lục Cẩn Niên cong cong khoe môi một chút, không có lên tiếng, trong phòng yên tĩnh có thể nghe thấy tiếng vang rất nhỏ phát ra từ ngọn nến, qua thật lâu, Lục Cẩn Niên mới mở miệng, bất quá chỉ là kêu tên Kiều An Hảo, liền dừng lại: “Kiều Kiều...”

Kiều An Hảo nghi hoặc nâng mí mắt lên, liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái: “Sao?”

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo ánh mắt có chút phức tạp, kỳ thật anh thật sự rất muốn nói cho cô, người trong lòng anh thật ra chính là cô, nhưng là lại sợ sau khi nói ra, ngay cả làm cơ hội làm bạn bình thường với cô cũng không còn.

Bởi vì đã từng hoàn toàn mất đi, cho nên thật sự không muốn lại giẫm lên vết xe đổ kia, thời gian 5 năm không có cô, anh cảm thấy mình như thiếu đi sức sống và mệt mỏi.

Đáy lòng Lục Cẩn Niên loạn thành một đoàn, giống như là đang đánh nhau, trong chốc lát, anh mới lên tiếng, mở miệng nói: “Em là một cô gái tốt đáng giá được người người yêu.”

Đây vẫn là lần đầu tiên Kiều An Hảo nghe được lời khen chính mình từ trong miệng của Lục Cẩn Niên, cô ngửi được mùi thơm nhẹ nhàng trên người anh truyền tới, trong lúc bất chợt đáy lòng lại có một cỗ xúc động, rất

muốn hỏi anh một câu, cô thật sự đáng giá được người người yêu sao? nếu cô đáng giá được người người yêu như vậy, vậy anh thì sao? Vì cái gì không yêu cô?

Trong đầu Kiều An Hảo rất xúc động, cô thật sự thốt lên tên của Lục Căn Niên.

Nhưng là, cô nhìn Căn Niên đang chăm chú nhìn chính mình, ánh mắt như đang chờ chính mình nói, cô lại không có dũng khí tiếp tục hỏi.

Hiện nay anh cùng cô đang ở chung, trong nhận thức của họ từng ấy năm tới nay, đây là thời gian tốt đẹp nhất, cô thật sự rất sợ, một khi mở miệng, mộng đẹp liền chấm dứt, ác mộng lại kéo đến.

Dù sao, tuy rằng anh nói cô là một cô gái tốt đáng giá được yêu, nhưng cũng không có nói lên anh sẽ yêu cô.

Lời nói Kiều An Hảo đến bên miệng, cuối cùng vẫn không có hỏi ra, chỉ hóa thành một câu rất nhẹ “Ngủ ngon”.

Qua hồi lâu, giọng nói của Lục Căn Niên từ trên đầu của cô truyền đến, cũng hai chữ: “Ngủ ngon.”

Hai người lại không nói chuyện với nhau, chỉ nhắm mắt lại, nhìn như là đi vào giấc ngủ, nhưng mà người ở bên cạnh lại không nhìn thấy lòng của người kia, đều đang nghĩ đến không thể để người kia biết được tâm sự bí mật của mình.

Lại cứ cố tình, cái tâm sự bí mật kia là, anh yêu cô, cô thương anh.

-

Tối hôm qua ngủ như thế nào, Kiều An Hảo một chút cũng không nhớ, khi tỉnh lại, đã là mười một giờ sáng, Lục Căn Niên đã không còn ở trong

phòng ngủ.

Ngọn nến trên mặt đất, tối hôm qua cháy hết rồi tự nhiên tắt, chỉ còn lại màu đỏ trống rỗng bên ngoài, bong bóng trên vách tường, vẫn giống như tối hôm qua, nói cho Kiều An Hảo biết, chuyện xảy ra hết thấy đều không phải một giấc mơ.

Cầm lấy di động, Kiều An Hảo nhìn thấy thật nhiều tin nhắn đều là do bạn bè cùng người nhà gửi đến chúc mừng sinh nhật, khi cô đang đánh răng, từng cái từng cái khoai phục lại, sau đó xuống lầu, ăn xong cơm trưa, Triệu Mạnh vừa tới đón cô trở về đoàn làm phim, Kiều An Hảo thu thập xong này nọ, khi chuẩn bị ra cửa, nhớ tới bánh ngọt do Lục Căn Niên chuẩn bị cho mình, vì thế liền để cho thím Trần đem bánh ngọt gói lại, trực tiếp mang theo trở về đoàn làm phim.

Buổi chiều không có cảnh diễn của Lục Căn Niên, cho nên người khác cũng không có xuất hiện, bất quá mới rời khỏi anh vài cái giờ ngắn ngủi, Kiều An Hảo phát hiện chính mình lại có chút nhớ anh.

Quay hết một buổi chiều, Kiều An Hảo trên đường từ phim trường đi trở về khách sạn, thấy được xe của Lục Căn Niên, biết anh đã đến đây, nghĩ đến chính mình còn chưa có ăn bánh ngọt, liền tìm cho chính mình một cái lý do để đi tìm anh.

Về đến phòng, Kiều An Hảo cắt bánh ngọt, cắt ra một miếng thật lớn, lúc đang chuẩn bị bê đi lên lầu, điện thoại trong phòng lại vang lên...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 376

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (6)

Trở về phòng, Kiều An Hảo cắt bánh ngọt, lấy ra một miếng lớn, lúc đang chuẩn bị bưng lên lầu, điện thoại trong phòng lại vang lên, bắt máy, là bưu điện gọi tới: "Xin hỏi Cô An Hảo có ở nhà không?"

Kiều An Hảo một tay ôm bánh ngọt, một tay cầm điện thoại lên, thân người nghiêng sang một nửa, trả lời một tiếng: "Tôi đây."

"Chào cô Kiều, lúc trước có người chuyển cho cô hai bưu phẩm chuyển phát nhanh, cho hỏi có cần đưa qua cho cô ngay cho cô không?"

Một bưu phẩm trong đó Kiều An Hảo biết, là quà sinh nhật của Kiều An Hạ. Vốn Kiều An Hạ muốn đích thân đến, nhưng người lại đang đi công tác tại Thượng Hải, vì thế phải chuyển đến đây, còn một bưu phẩm khác... Đôi mày thanh tú của Kiều An Hảo cau lại, có chút tò mò là ai đưa đến, nhưng vì đang vội lên lầu tìm Lục Căn Niên, cũng không có bao nhiêu tâm tư mà suy nghĩ, ôn hoà lễ phép mà nói với người trong điện thoại: "VẬY LÀM PHIỀN ANH RỒI."

Cúp điện thoại, Kiều An Hảo giống như một con mèo tham ăn ngốn nga ngốn nghiền phần bánh ngọt còn lại, lại còn nhờ Triệu Mạnh nhận bưu phẩm giúp mình, vừa nói, người đã nhanh chóng đi đến cửa, lúc kéo cửa ra, Kiều An Hảo tạm dừng một chút, sau đó lại quay trở về phòng, đặt bánh ngọt xuống, chỉnh tóc mình một chút, soi gương quan sát bản thân mình cẩn thận một hồi, lấy son cẩn thận tô một tần mỏng, mím mím môi, thấy bản

thân mình đã trang điểm không tẻ, lúc này mới hài lòng bưng bánh ngọt lên, cuối cùng rời khỏi phòng.

-

Kiều An Hảo tới cửa phòng trên tầng của Lục Cẩn Niên, vẫn không quên lấy điện thoại ra, soi gương một chút, xác định không có gì bại lộ, mới giơ tay lên ấn chuông cửa.

Người mở cửa là trợ lý của Lục Cẩn Niên, nhìn thấy Kiều An Hảo, tránh người ra: "Cô Kiều, mời vào."

Kiều An Hảo bưng bánh ngọt vào phòng, sau khi nhìn quanh bốn phía, thấy trong phòng khách không có Lục Cẩn Niên, mới nói: "Lục Cẩn Niên đâu?"

"Ngài Lục ở phòng ngủ." Trợ lý chỉ phòng ngủ một chút, lại đi qua trước, gõ gõ cửa, chờ đến lúc bên trong truyền đến giọng nói cực kỳ lạnh nhạt của Lục Cẩn Niên "Vào đi", mới đẩy cửa phòng ngủ ra.

Lục Cẩn Niên ngồi trước bàn đọc sách, đầu cũng không quay về hướng cửa phòng ngủ mà liếc một cái, chỉ nhìn chăm chăm màn hình vi tính không rời mắt, giống như người vừa gõ cửa, không có chút quan hệ gì với anh.

Trợ lý đã sớm quen với dáng vẻ lạnh nhạt như vậy của Lục Cẩn Niên, lại thấp giọng nói thêm một câu: "Ngài Lục, cô Kiều sang đây."

Cơ hồ là lúc trợ lý vừa nói xong, mặt Lục Cẩn Niên quay khỏi màn hình vi tính, ánh mắt dừng trên người Kiều An Hảo trước cửa phòng ngủ.

Kiều An Hảo lập tức nở nụ cười rạng rỡ với Lục Cẩn Niên, lúc này vừa lúc mặt trời lặn về phía Tây, xuyên qua cửa sổ, ánh mặt trời phỉếm hồng ánh lên mặt Kiều An Hảo, tôn lên nụ cười trên mặt của cô, Lục Cẩn Niên thất

thần một hồi, đứng lên khỏi ghế, giọng nói lúc mở miệng, lại nhẹ nhàng đến ngay cả bản thân cũng không phát hiện: "Sao lại qua đây?"

Kiều An Hảo tiếp tục cười với Lục Căn Niên, nâng phân nửa miếng bánh ngọt bưng trong tay: "Vừa mới cắt bánh ngọt xong, đưa tới cho anh một miếng."

Lục Căn Niên vội đẩy các loại giấy tờ tán loạn trên bàn ra một chút, dọn ra một chỗ trống.

Bánh sinh nhật của Kiều An Hảo, là do trợ lý đi đặt tối hôm qua, vì biết hôm nay là sinh nhật Kiều An Hảo, vì thế biết hôm nay là sinh nhật Kiều An Hảo, lập tức mở miệng chúc mừng: "Cô Kiều, sinh nhật vui vẻ."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 377

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (7)

“Cảm ơn.” Kiều An Hảo cười với trợ lý, mang bánh ga – tô đặt chỗ trống mà Lục Cẩn Niên đã dọn sẵn, nghĩ tới trợ lý đang ở đây, không mời anh ta ăn hình như có hơi kỳ cục, vì thế quay đầu, hỏi trợ lý: “Anh cũng tới đây ăn một miếng đi?”

Trợ lý vừa định gật đầu nói “Được,” kết quả liền nhận được ánh mắt của Lục Cẩn Niên, nhất thời khiến lời anh ta định nói mắc cứng ngay cổ họng, sau đó thì nở nụ cười, nuốt nuốt nước miếng một cái, mới nói lời trái với lương tâm: “Cảm ơn cô Kiều, nhưng từ nhỏ tôi đã không ăn đồ ngọt.”

“Thật vậy sao....” Kiều An Hảo quay đầu nhìn về phía Lục Cẩn Niên, lúc này vẻ mặt người đàn ông rất bình thản, hoàn toàn không có sự quyết đoán như lúc này vừa mới dọa trợ lý. Kiều An Hảo hồn nhiên không biết rốt cuộc là vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, bên miệng nở nụ cười nhợt nhạt, cầm cái nĩa của mình đưa cho Lục Cẩn Niên: “Tất cả chỗ bánh ngọt này đều là của anh.”

Lục Cẩn Niên “Ừm” một tiếng, thừa dịp Kiều An Hảo không chú ý, lại quét mắt về phía trợ lý.

Trợ lý lập tức bừng tỉnh hiểu ra, ngay tức khắc mở miệng nói: “Anh Lục, tôi vừa nhớ ra, đã đồng ý với bà xã tôi hôm nay đi ăn cơm tối cùng cô ấy, nếu nếu không có việc gì, tôi có thể đi trước hay không?”

Biết rõ là do mình nhắc nhở, trợ lý mới biết nói ra lời thú vị như vậy, nhưng trên mặt Lục Cẩn Niên vẫn cứ ‘vân đạm phong khinh’ làm như chuyện không liên quan đến mình, chỉ hơi gật đầu: “Ừm, đã biết.”

Trợ lý như được đại xá, nói với Kiều An Hảo một tiếng” Cô Kiều, hẹn gặp lại,” rồi lập tức ra khỏi căn phòng của Lục Cẩn Niên.

Trợ lý đi rồi, Lục Cẩn Niên liếc nhìn thời gian trên máy tính, vừa đúng lúc tới giờ ăn cơm, liền hỏi: “Muốn ăn món gì?”

“Tùy tiện thôi...” Kiều An Hảo vừa trả lời xong, đã nghĩ tới khi mình tới đây, hình như Lục Cẩn Niên đang bận rộn gì đó, vì thế sửa miệng nói: “Vừa rồi có phải anh đang bận giải quyết công việc không? Muốn xử lý xong rồi hãy đi?”

Dừng lại một lát, Kiều An Hảo vung lời nói dối: “Bây giờ em chưa đói bụng, vừa ăn bánh ga – tô xong.”

Lục Cẩn Niên suy nghĩ một lúc, gật đầu, cầm ipad bên cạnh đưa cho Kiều An Hảo: “Vây chờ anh một chút.”

“Được.” Kiều An Hảo nhận ipad, sợ bản thân ở lại phòng ngủ sẽ quấy rầy Lục Cẩn Niên, liền chỉ chỉ phòng khách: “Em ra ngoài chờ anh.”

Lục Cẩn Niên gật đầu, không nói gì.

Kiều An Hảo cười ngọt ngào với Lục Cẩn Niên, rồi ôm ipad rời khỏi phòng, nhân tiện nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại.

Lục Cẩn Niên nhìn cánh cửa khép chặt của căn phòng, đứng yên tại chỗ một lúc lâu, sau đó mới cúi đầu cười như có như không, kéo ghế dựa phía sau ngồi xuống, tiếp tục xử công việc trong máy tính.

Lúc Lục Căn Niên xong hết tất cả công việc, ngoài cửa sổ sắc trời đã tối, anh nhìn thoáng qua thời gian, thế mà đã hơn hai giờ, nhớ tới Kiều An Hảo đang ở phòng khách chờ mình, lập tức đứng dậy, đá văng ghế dựa ra sau, bước nhanh về cửa phòng khách, vừa kéo cửa ra Lục Căn Niên nhìn thấy Kiều An Hảo đang nằm trên ghế sofa, giơ ipad xem phim. Có lẽ sợ sẽ quấy rầy đến công việc của anh, âm lượng ipad mở rất nhỏ.

Trong thoáng chốc bước chân Lục Căn Niên chậm lại, vẻ mặt trở nên dịu dàng.

Kiều An Hảo cảm giác được có một bóng đen che lên đầu mình, theo bản năng cô ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy người chẳng biết đã xong công việc từ lúc nào Lục Căn Niên, lập tức đặt ipad lên ghế sofa, ngồi dậy cười tủm tỉm hỏi: “Xong việc rồi hả?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 378

Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (8)

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo tươi cười, đáy lòng hiện lên một loại thỏa mãn cùng hạnh phúc chưa bao giờ có, anh nghĩ thế gian này tốt đẹp nhất, đại khái chính là như vậy đi, mặc kệ công việc anh bao nhiêu mệt mỏi và phiền phức, vừa đi ra là có thể nhìn thấy người mình yêu, cười ấm áp như vậy.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm gương mặt mềm mại của Kiều An Hảo, nhìn một lúc lâu, mới chớp mắt, giọng nhẹ nhàng chậm chạp nói: "Đói bụng không."

"Bình thường." Một giờ trước đúng là rất đói, nhưng bây giờ đói đã đi qua, cho nên thật sự bình thường rồi.

Lục Cẩn Niên đi tới cầm chìa khóa xe cùng bóp tiền trên bàn trà: "Đi thôi, đưa em đi ăn cơm."

-

Lục Cẩn Niên mang theo Kiều An Hảo đi ăn, trong đại viện nhà họ Bạch ở thành phố Bắc Kinh, mỗi người đều ngồi trên bàn lớn, cộng thêm 20% phí phục vụ, nghe nói là quy định hội viên của nhà họ Bạch, muốn tới nơi này ăn cơm, không đơn giản chỉ có tiền thì có thể giải quyết, nghe nói nữ phục vụ ở nơi này, so với tiểu thư trong hộp đêm "Nhân gian trên trời" trong thành phố lớn yêu cầu còn cao hơn.

Đối với nhà họ Bạch, Kiều An Hảo cũng chỉ dừng lại ở nghe nói qua, cũng chưa có cơ hội tới một lần, hôm nay đến đây, quả thực giống như những gì nghe nói, đơn giản phí một năm đi vào đã cần bảy con số, còn chưa bao gồm giá cả dùng cơm, một bình rượu bên trong tùy tiện cũng đều là danh tửu, về phần những người phục vụ, mặc đồng phục sườn xám, dáng người hoạt bát, thùy mị hạng nhất, thật là nơi cảnh đẹp ý vui.

Thăng thẩn mà nói, đường đi ở trong đại viện nhà họ Bạch rất xa hoa, hương vị đồ ăn coi như là kinh ngạc, nhưng cũng không có thể xem như cực phẩm nhân gian, sau khi so sánh giá cả, có vẻ có chút không đáng giá.

Nhưng cho dù là tính giá không bằng giá trị, Kiều An Hảo ăn xong bữa cơm này là cực kỳ vui vẻ.

Từ đại viện nhà họ Bạch đi ra, đã khuya, cả thành phố đã hãm nhập trong một mảng ánh đèn rực rỡ.

Lục Cẩn Niên chở Kiều An Hảo bằng ô tô, chạy như bay trên ngã tư đường, trở về đoàn làm phim.

Kiều An Hảo có phần không muốn cùng Lục Cẩn Niên tách ra, đợi cho xe dừng lại ổn định, Lục Cẩn Niên cũng tắt máy, cô mới không tình nguyện cởi dây an toàn, thấy Lục Cẩn Niên đẩy mở cửa xe xuống xe, mới làm theo chậm rãi xuống xe.

Hai người vai kề vai tiến vào đại sảnh khách sạn, nhân viên phục vụ bấm thang máy, Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên đi vào, khi Lục Cẩn Niên ấn tầng của mình, thuận đường ấn luôn tầng của Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhìn con số màu đỏ ở thang máy, từng bước từng bước nhảy, rất nhanh thì nhảy tới tầng của mình, cửa thang máy mở ra, cô mang theo một chút không muốn tạm biệt với Lục Cẩn Niên: "Em đi trước."

Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng mà gật đầu một cái, nói một tiếng: "Ngủ ngon."

Kiều An Hảo ở trong thang máy tiếp tục đứng một lúc, mãi cho đến thang máy vang lên còi báo động, Kiều An Hảo mới vội vàng bước chân đi ra khỏi thang máy, cô đang chuẩn bị xoay người khoát tay với Lục Cẩn Niên ở sau lưng, lúc nói tiếng hẹn gặp lại, thì cửa thang máy đã đóng.

-

Lục Cẩn Niên về phòng của mình, thì tháo cà- vạt, cởi hết quần áo xuống, lúc đang chuẩn bị đi vào phòng tắm, lại nhận được tin nhắn của Kiều An Hảo: "Cảm ơn anh đêm nay mời ăn tối."

Một tay Lục Cẩn Niên cởi nút áo chậm lại, cánh tay kia ở trên điện thoại di động gõ vài cái, gửi đi một câu "Không khách khí" qua.

Kiều An Hảo rất nhanh trả lời cho anh một mặt cười, sau đó lại gửi một câu: "Em đi tắm rửa, ngủ ngon."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 379

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (9)

Lục Căn Niên trả lời một câu “Ngủ ngon”, chờ giây lát, không đợi Kiều An Hảo nói gì, anh đã đi vào phòng tắm.

Sau khi từ phòng tắm đi ra, Lục Căn Niên theo thói quen hút một điếu thuốc, kết quả khi sờ soạng trong túi, phát hiện trống rỗng, mới nhớ ra bản thân đã ném bao thuốc đi, về sau liền từ bỏ, tự rót cho mình một ly nước ấm, ngồi trên sô pha của phòng khách, mở tivi ra.

Đều là những chương trình nhàm chán, cuối cùng Lục Căn Niên tắt tivi, tùy tiện ném chiếc điều khiển lên bàn trà, nhìn thấy chiếc ipad ở một bên, cầm lên thấy Kiều An Hảo còn chưa xem hết bộ phim “Quyển luyến laptop”, sau khi tắt đi, mới phát hiện ipad còn một cửa sổ khác đang mở, là QQ, chắc là Kiều An Hảo mới vào, vì thế liền thuận tay mở ra, mật khẩu của Kiều An Hảo cũng không đổi, dừng lại ở trang đầu của QQ, Lục Căn Niên nhìn xuống những câu nói ngắn trên đó.

Phần lớn là ghi lại tâm trạng của cô, cùng với những chuyện mà cô muốn làm, một ít cảm tưởng rải rác, đại loại như “Không hiểu tại sao tự dưng muốn ăn Haagen-Dazs”, “Rất muốn đi xem một màn hội diễn xướng”, “Đêm nay cùng chị họ ăn đại tiệc” không có câu nói nào có giá trị lớn cả, ngẫu nhiên cũng có một số bức ảnh thêm vào.

Lục Căn Niên xem lại thật cẩn thận, thấy vẫn giống năm năm trước, gần một ngàn bài đăng không chính thức, trong đó có bốn trăm bức ảnh là do cô

tự chụp, thay đổi đại khái hai mươi kiểu tóc, chia sẻ ba mươi tám bài hát, đi du lịch hơn hai mươi tư nơi, trong đó Hàng Châu chiếm bảy lần, đọc hơn ba cuốn tiểu thuyết, trong đó có một quyển dựng thành phim không lâu trước đó.

Lúc Lục Căn Niên buông ipad xuống, nhìn thoáng qua đồng hồ, đã mười hai giờ đêm, anh đứng dậy chuẩn bị quay trở lại phòng ngủ, di động lại nhắc nhở có một sự kiện vào ngày mai, lấy đi động ra, nhìn lướt qua, ngày mai là ngày kiểm tra lại sau khi phẫu thuật.

Cô không biết bản thân đã mất đi đứa nhỏ, làm thế nào đưa cô đi bệnh viện?

Nhưng ngày kiểm tra lại không thể không đi, lỡ như để lại di chứng thì làm thế nào bây giờ?

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm vào màn hình di động trong chốc lát, ánh mắt lóe lên, giống như nghĩ đến điều gì, mở ra danh bạ, gọi điện cho trợ lý.

Tối hôm qua sau khi ăn cơm xong, trở lại phòng khách sạn, Kiều An Hảo tắm rửa xong, liền lên giường ngủ một giấc, sáng ngày hôm sau tỉnh lại rất sớm, sau khi rửa mặt xong, Triệu Manh đi đến, cô mơ màng vào nhà tắm.

Lúc Kiều An Hảo đang đợi Triệu Manh, thì nhớ ra Kiều An Hạ có chuyển phát nhanh cho mình, vì thế nhìn quanh phòng một lần, phát hiện trên bàn làm việc có cái hòm, đi qua, mở ra, nhìn thấy bên trong là đóng gói hộp Chanel, mở ra là một đôi khuyên tai mới nhất năm nay, bên dưới còn có một tấm thiệp, mặt trên có chữ của Kiều An Hạ: Kiều Kiều, sinh nhật vui vẻ, An Hạ.

Khóe môi Kiều An Hảo cong lên, cất tấm thiệp và đôi khuyên tai thật kỹ, thu gọn lại hộp quà một chút, mới phát hiện bên dưới còn một phong thư khác, không có địa chỉ người gửi, chỉ có địa chỉ người nhận, Kiều An

Hảo nhúu màý, liên bóc phong thư, mở ra, phát hiện bên trong có một tờ giấy, cô rút ra, nhìn thoáng qua nội dung bên trong, gương mặt lập tức không còn một giọt máu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 380

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (10)

Đó là mẫu chứng từ phiếu thu phẫu thuật nạo thai, và người được phẫu thuật là cô... Thời điểm Kiều An Hảo nhìn thấy cái tên chỗ chữ ký, ngón tay cô run rẩy kịch liệt.

Lục Căn Niên.

Là anh ký tên đồng ý làm phẫu thuật phá thai cho cô.

Kiều An Hảo khiếp sợ, không dám tin vào những gì mình thấy. Nhưng giấy trắng mực đen rành rành như vậy, không giống như trò lừa bịp.

Đầu óc cô trống rỗng, đọc đi đọc lại tờ giấy ấy nhiều lần, cuối cùng không còn nhìn được những dòng chữ đó viết gì.

Kiều An Hảo không biết bản thân nhìn tờ phiếu thu đứng như trời trồng ở đó bao lâu, cho đến khi Triệu Manh tắm xong chạy ra hỏi máy sấy tóc, cô mới hốt hoảng vội vàng thu lại cảm xúc, nhanh chóng nhét tờ phiếu vào túi xách, rồi hít một hơi thật sâu, bình tĩnh chỉ về phía ghế sofa: “Ở đó đó.”

Dù biểu hiện của cô rất bình tĩnh, nhưng Triệu Manh vẫn nghe ra được có điều bất ổn, nên cứ để tóc ướt nhẹp như thế, nhìn cô, quan tâm hỏi: “Kiều Kiều, cậu làm sao thế.”

“Không có gì.” Kiều An Hảo lắc đầu, trong đầu cô lúc này vô cùng hỗn loạn, chỉ muốn mau chóng tìm một chỗ yên tĩnh một mình suy nghĩ, bèn

găng gượng cười với Triệu Manh: “Chắc tại mình đói bụng, nên bị hạ đường huyết ấy mà. Mình xuống nhà hàng trước, chờ cậu.”

Triệu Manh gật đầu: cũng được.

Kiều An Hảo không nói gì thêm, xốc túi xách, nhanh chóng ra khỏi phòng khách sạn.

Cô không vào nhà hàng, mà đi thẳng ra khuôn viên đằng sau khách sạn, tìm chỗ vắng người, rồi ngồi xuống băng ghế, lấy tấm phiếu ra nghiền ngẫm. Xúc cảm bị kiềm hãm biến đổi thành sức lực, nên tờ phiếu bị nhăn nhúm đến đáng thương.

Nếu không sai sót, theo như trong phiếu có ghi, thời gian phẫu thuật của cô khoảng hai mươi ngày trước

Nhưng khi đó cô ngủ rất say, không có ấn tượng gì nhiều, hôm sau thức dậy đã ở trong phòng ngủ Cẩm Tú Viên, má Trần bảo rằng cô tới tháng.

Kỳ nguyệt san của cô thường không đều, cứ mỗi lần tới tháng thì nó hành đau đến chết đi được. Dù đợt đau bụng kinh lần này khiến sức khỏe cô suy yếu hơn bình thường, nhưng cô cũng không cảm nhận được có điều gì bất thường, nên chẳng mấy may suy nghĩ gì nhiều.

Phải chăng chính là lúc đó cô... đã làm phẫu thuật phá thai?

Nhưng lá thư này cũng quá lạ đi, không ghi thông tin người gửi, có khi nào là cái bẫy?

Kiều An Hảo càng nghĩ càng thấy loạn, thật tâm cô tin tưởng Lục Cẩn Niên sẽ không ra tay từ bỏ con của mình, nhưng tờ phiếu này lại quấy nhiễu lý trí của cô.

Kiều An Hảo đấu tranh nội tâm hồi lâu, bèn nhét lại vào trong túi xách, lấy chìa khóa xe, quyết định đến bệnh viện một chuyến.

Thay vì chỉ nhìn nó rồi suy nghĩ lung tung, không bằng trực tiếp đến bệnh viện hỏi cho ra lẽ.

-

Đường phố buổi sớm vắng tênh, Kiều An Hảo chỉ mất chừng hai tiếng đã tới bệnh viện thành phố.

Vì bệnh viện này rất đông người, Kiều An Hảo sợ có người phát hiện, chụp ảnh rồi tạo scandal, nên sau khi đội mũ và đeo khẩu trang thì mới xuống xe.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 381

Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (11)

Kiều An Hảo cũng không chắc chắn rõ ràng mình đã làm phẫu thuật nạo thai, thêm việc những thứ giải phẫu này đều thuộc dạng cả đời cũng không thể tiết lộ, vì thế Kiều An Hảo trở lại trên đường, liên hệ với một người bạn ở bệnh viện của mình, nhờ người kia nhờ vào quan hệ của bản thân, mà tìm giúp cô một bác sĩ phụ khoa.

Bởi vì bạn của Kiều An Hảo đang đi làm, nên không thể tự mình đón Kiều An Hảo, tuy nhiên lại sắp xếp tốt toàn bộ cho Kiều An Hảo, Kiều An Hảo trực tiếp dựa theo địa chỉ mà bạn cho, đến tìm bác sĩ khoa sản.

Lúc đang trên đường tới, bác sĩ khoa phụ sản đã biết cô cần làm gì, vì thế vừa thấy cô, liền trực tiếp đến hỏi tên cô, sau khi Kiều An Hảo nói ra, bác sĩ nhập tên họ cùng chứng minh thư của cô vào để tra hồ sơ, kết quả lại hiện lên: Không có kết quả tìm kiếm.

"Trên máy tính không được ghi lại." Bác sĩ nói xong, chỉ vào màn hình máy tính.

Kiều An Hảo nhìn thông báo hiện lên trên màn hình, lông mày khẽ nhăn lại, chẳng lẽ cái chuyển phát kia, thật sự là có người muốn lừa cô sao?

Cuối cùng Kiều An Hảo dường như đã quyết định, tiếp tục nói: "Có thể xuất hiện sai sót gì không?"

Bác sĩ lắc đầu: "Không có khả năng, vì những thứ này đều là tuyệt mật, vì thế có một ca phẫu thuật mới có thể nhập hồ sơ, vạn nhất tương lai xuất hiện tranh cãi pháp luật gì, cũng được lấy ra mà làm chứng, hiện tại tôi không tra ra được thông tin của cô, như vậy chứng minh, khẳng định rằng cô đã không làm phẫu thuật nạo thai ở bệnh viện chúng tôi."

Kiều An Hảo nghe bác sĩ nói chắc chắn mười phần, trong lòng mới bình tĩnh trở lại, nói một tiếng cảm ơn với bác sĩ, sau đó liền nói lời tạm biệt, rời đi.

Sau khi Kiều An Hảo ra khỏi khoa phụ sản, không quên gọi điện nói lời cảm ơn với người bạn, người bạn ấy hỏi cô sao rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, Kiều An Hảo lại cười nói mình bị lừa rồi, người bạn ở một chỗ khác cười nói, khẳng định là có người lừa dai, mới gửi giấy tờ giả cho cô, sau đó cười với cô rất mờ ám, bản thân mình có nạo thai không cũng không biết.

Kiều An Hảo đối mặt với sự cười cợt của bạn, cũng không giải thích gì nhiều, tiếp tục khách sáo thêm hai câu, liền cúp điện thoại.

Bởi đã biết mình không làm phẫu thuật nạo thai, dù rằng trong lòng có chút tò mò, tới cùng là ai đã trêu đùa cô như vậy, nhưng tâm tình lại thoải mái hơn không ít.

Lúc Kiều An Hảo đang nhanh chóng ra khỏi cửa bệnh viện, chợt đột nhiên có người ngăn cô lại, thấp giọng hỏi một câu: "Xin hỏi cô là cô Kiều đúng không?"

Kiều An Hảo mang mũ cùng khẩu trang, lại bị nhận ra, trong lòng không khỏi có chút giật mình, nhìn chăm chăm vào người đang ngăn mình, không nói gì.

Người ngăn Kiều An Hảo lại là một người phụ nữ chừng ba mươi tuổi, mặc đồ y tá, nhìn trong mắt Kiều An Hảo hiện lên chút cảnh giác, tiếp tục

nói: "Phần bưu phẩm chuyển phát kia là tôi gửi cho cô, có thể phiền cô kiểm chỗ nào đó nói chuyện được không?"

Đáy mắt Kiều An Hảo bỗng chốc nghếch ra, lại chỉ vào chỗ cách mình không xa, dẫn đầu đi tới.

Y tá theo sát sau lưng cô.

Kiều An Hảo chờ y tá, khởi động xe, chạy đến một ngõ nhỏ phía sau bệnh viện có vẻ hẻo lánh, mới ngừng lại, sau đó nghiêng đầu nhìn vệ sĩ kia hỏi: "Sao cô lại chuyển bưu phẩm kia cho tôi?"

Y tá tựa hồ có chút khó có thể mở miệng, do dự rất lâu, mới nói trước với Kiều An Hảo một tiếng áy náy, sau đó mới nói: "Cô Kiều, thật sự rất xin lỗi, nhưng, cô thật sự đã nạo thai, bởi vì người làm phẫu thuật đêm kia, đúng lúc là tôi chịu trách nhiệm."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 382

Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (12)

Sắc mặt Kiều An Hảo trở nên có chút khó coi, nhìn y tá không lên tiếng.

Y tá hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Là anh Lục ôm cô tới bệnh viện, bác sĩ đã kiểm tra cho cô, cô đã có thai hai tháng, nhưng mà anh Lục ký tên, để bác sĩ phẫu thuật phá thai cho cô.”

Đáy mắt Kiều An Hảo nhiễm tia phẫn nộ: “Rốt cuộc là cô có mục đích gì? Tôi vừa tới bệnh viện hỏi rồi, rõ ràng là tôi chưa từng phá thai trong bệnh viện cô!”

“Tôi không nhằm mục đích gì cả, tôi cũng không lừa cô, chỉ là lương tâm tôi không thanh thản, sợ dĩ cô không điều tra được chứng cứ trong bệnh viện tôi, là vì anh Lục đã liên hệ với lãnh đạo bệnh viện, xóa bỏ hồ sơ, hơn nữa anh ta còn đưa phí ngầm miệng cho bác sĩ và y tá làm phẫu thuật cho cô, bác sĩ là 20 vạn, y tá là 10 vạn.” Nữ y tá nói xong, rồi lục tìm di động của mình lôi ra, sau đó nhập tài khoản ngân hàng trên mạng, tìm mục ghi chép chuyển khoản đưa cho Kiều An Hảo: “Đây là lần đầu tiên trong cuộc đời tôi làm chuyện như vậy, tôi vốn cũng muốn cầm lấy tiền, rồi ngầm chuyện này tới khi mục nát trong bụng, nhưng thời gian gần đây tôi thường mơ thấy ác mộng, tôi thật sự rất áy náy, đêm đó tôi tiếp tay làm bậy, dưới tình huống thần không biết quỷ không hay của cô, lấy đứa bé của cô ra.”

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm tên trợ lý của Lục Căn Niên trên màn hình điện thoại di động của y tá, đáy mắt từ phẫn nộ biến thành kinh ngạc.

“Sở dĩ tôi không dám để lại bất cứ tin tức gì trên chuyển phát nhanh đưa cho cô, là vì tôi không dám, tôi biết cô nhận được chuyển phát nhanh đó chắc chắn sẽ tới bệnh viện, cho nên tôi đã sớm canh trước cổng bệnh viện.”

“Nếu cô không tin lời tôi nói, cô có thể đổi một bệnh viện khác để kiểm tra, bây giờ cô phẫu thuật còn chưa tới một tháng, tử cung cũng chưa khôi phục tốt được, chỉ cần siêu âm là có thể biết hết chân tướng.”

“Còn nữa, hôm nay cô tới bệnh viện chúng tôi kiểm tra lại, nhưng có thể anh Lục sợ cô nhận ra gì đó, chưa chắc sẽ mang cô tới kiểm tra, cho nên vừa may cô có thể đổi bệnh viện khác kiểm tra cơ thể mình một chút, dù sao cơ thể cũng là của cô, vừa vặn có thể nghiệm chứng lại, có phải thật đúng như theo lời tôi nói hay không.”

“Tôi nói hết tất cả với cô, xem như bản thân mình cũng an lòng, cuối cùng lại nói với cô một lần nữa, tôi thật sự xin lỗi.”

Y tá trông thấy Kiều An Hảo nhìn chăm chăm cửa sổ xe trước mặt, vốn không có phản ứng gì, khẽ thở dài một hơi, rồi đẩy mở cửa xe, xuống xe rời đi.

Y tá vượt qua đường giao lộ phía trước, sau khi đi rất xa, mới lấy điện thoại từ trong túi ra, điện thoại này dĩ nhiên đang ở trong tình trạng kết nối trò chuyện, y tá giơ lên, đặt bên tai mình, mở miệng nói: “Hứa phu nhân, ngài kêu tôi làm tôi cũng đã làm theo lời ngài nói, những lời tôi nói lúc này ngài cũng đã nghe rõ ràng, bây giờ có phải ngài cũng nên thực hiện lời hứa của ngài rồi không?”

Qua chừng nửa phút, trong điện thoại truyền tới giọng điệu của Hàn Như Sơ bình tĩnh đoan trang trước sau như một: “Gửi số tài khoản cho tôi, 100 vạn, tôi sẽ gửi vào cho cô không thiếu một xu, nhưng cô cũng cần phải nhớ chuyện cô đã đồng ý với tôi, lập tức từ chức cương vị công tác trong bệnh viện, rời khỏi Bắc Kinh.”

Cúp điện thoại, khoe môi Hàn Như Sơ gọi lên nụ cười lạnh lùng chế giễu.

Bây giờ con trai bà ta đã tỉnh, tháng ngày mộng đẹp của Lục Cẩn Niên cũng phải kết thúc, trừ khi con trai bà ta không cần Kiều An Hảo, nếu không Lục Cẩn Niên đừng hòng mơ tưởng có thể cướp đoạt Kiều An Hảo từ trong tay con trai bà ta!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 383

Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (13)

Kiều An Hảo không biết nên hình dung tâm tình của mình vào giờ phút này như thế nào, người y tá kia đã rời khỏi thật lâu, nhưng cô vẫn cảm thấy cô ta vẫn đang ở bên cạnh cô, không ngừng vừa nói bên tai cô vừa đâm vào trái tim cô.

Cô ngơ ngác ngồi ở trong xe đã lâu, mãi đến trước mặt có xe chạy đến, bởi vì ngõ nhỏ đường quá hẹp, chiếc xe kia ấn còi, âm thanh chói tai, kinh động đến tinh thần của cô, cô ngẩng đầu, thấy chiếc xe kia thật cẩn thận chạy qua từ bên cạnh xe, rời xa, sau đó bên tai mới mơ hồ truyền đến tiếng nhạc quen thuộc, mãi đến khi chiếc xe kia không nhìn thấy bóng dáng, cô mới phản ứng kịp là điện thoại di động mình lại vang lên, có chút mờ mịt cúi đầu, nhìn thấy trên màn hình, hiện lên tên "Lục Cẩn Niên".

Ba chữ kia, giống như là một thanh kim châm, hung hăng đâm vào trái tim cô, làm cho ngón tay run rẩy cô đau, cô hao phí sức lực thật lớn, mới cầm lấy điện thoại, kết quả điện tới đổi thành Triệu Mạnh.

Kiều An Hảo ấn xuống phím nghe, còn chưa nói, bên trong liên truyền đến giọng nói Triệu Mạnh có chút sốt ruột: "Kiều Kiều, cậu lái xe chạy đi đâu rồi hả? Tất cả đoàn làm phim đều đang đợi cậu quay phim a..."

Kiều An Hảo giật giật khóe môi, cũng chưa mở miệng nói, thì điện thoại đổi thành Lục Cẩn Niên nhận nghe, giọng nói thanh nhã êm tai: "Em đang ở đâu?"

Kiều An Hảo cảm thấy trong miệng có chút chua sót, đầu lưỡi chuyển động hai lần, mới khiến cho giọng mình thoải mái mà nói: "Chú đột nhiên tìm em có chút việc gấp, chưa kịp báo với mọi người."

Lục Căn Niên ngược lại cũng không có trách cứ cô: "Chuyện bây giờ đã xử lý xong chưa?"

"Xử lý xong rồi."

"Bây giờ anh qua đón em."

"Không cần, em lái xe..."

Kiều An Hảo còn chưa nói xong, Lục Căn Niên lại lên tiếng nói: "Cảnh diễn hôm nay hủy bỏ, đúng lúc em nhận cái quảng cáo kia, giữa trưa người bên kia muốn gặp em."

Cúp điện thoại, Kiều An Hảo nâng mí mắt liếc nhìn kính chiếu hậu một cái, mới phát hiện trên mặt mình không biết từ khi nào đã đầy nước mắt, cô giơ tay lên lau khô hai gò má, hít sâu một hơi, thấy vẻ mặt mình khôi phục bình thường, bắt đầu khởi động xe, vừa mới giẫm lên chân ga, hốc mắt lại đỏ lên.

-

Kiều An Hảo về đến dưới lầu một cửa hàng ở bên cạnh tiểu khu nhà họ Kiều chờ Lục Căn Niên, chắc anh cũng đã lái xe vào thành phố, chưa đến 10 phút, thì xuyên thấu qua kính chiếu hậu, nhìn thấy xe của anh từ phía sau lái tới, chậm rãi dừng ở bên cạnh xe của cô, hai đèn xe không ngừng mà lóe ra.

Trợ lý còn chưa kịp xuống xe mở cửa xe cho Lục Căn Niên, thì cả người Lục Căn Niên đã xuống xe trước, đi đến trước xe của Kiều An Hảo, mở cửa

xe, thấy Kiều An Hảo ngồi ở bên trong, gương mặt bình tĩnh, lúc này mới yên lòng, thấp giọng hỏi một câu: "Không có chuyện gì chứ?"

"Không có việc gì." Kiều An Hảo kéo khóa môi, nở nụ cười một cái, cầm túi xách của mình, xuống xe.

Triệu Manh cũng từ trên xe bước xuống, chạy đến trước mặt Kiều An Hảo, lôi kéo tay cô, mới vừa trách cứ cô hai câu làm sao người không nói một tiếng đã đi, Lục Căn Niên tự ra thanh ngắt lời Triệu manh mà nói: "Trước cô đi xe của cô ấy về đoàn làm phim, tôi đưa cô ấy đi gặp đối tác bàn việc."

-

Kiều An Hảo cố gắng để cho bản thân bình thường như không có việc gì, thậm chí trên bữa tiệc buổi trưa, vẫn cùng mọi người nói đùa, rất không dễ dàng xã giao xong, Kiều An Hảo đã cảm thấy có chút mệt mỏi, vừa lên xe, phải dựa lưng vào ghế xe, nhắm hai mắt lại, lúc xe chậm rãi di chuyển, trong đầu Kiều An Hảo lại thoáng qua cảnh Lục Căn Niên ký tên lên tờ đơn sinh non kia.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 384

Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt (14)

Bên trong xe mở điều hòa, Lục Cẩn Niên sợ Kiều An Hảo ngủ ngon sẽ bị cảm lạnh, cầm chiếc chăn mỏng ở bên cạnh choàng lên người cô.

Kiều An Hảo cảm giác được Lục Cẩn Niên đến gần, toàn thân cứng ngắc, tay nắm thành quyền, đợi đến lúc anh rời đi, cô mới thả lỏng người, sau đó một giây, lại nghe được giọng nói của anh truyền đến với trợ lý ở phía trước: “Chỉnh điều hòa tăng lên đi.”

Trong lòng Kiều An Hảo có chút nghi ngờ, nhưng cô lại vì hành động chăm sóc tận tình của anh như vậy, mà bắt đầu lừa mình dối người.

Lục Cẩn Niên quan tâm đến những chi tiết nhỏ nhất của cô, làm sao có thể tàn nhẫn giết hại con của cô như thế? Huống chi, đứa bé kia cũng là của anh, còn nói hồ đồ không ăn thịt con, dù cho tính cách của Lục Cẩn Niên lạnh lùng, cô không phải là người phụ nữ anh yêu thương, thì anh cũng không nên lạnh lùng như thế...

Nhưng là người y tá kia đã cho cô xem di động, người chuyển khoản có tên là Lục Cẩn Niên, đó là hệ thống của ngân hàng, chắc chắn không thể là giả...

Nguyên nhân vì vẫn còn thích anh, trong lòng cô không hề muốn đối mặt với sự thật có thể đã thương mình như thế, cho nên lừa mình dối người, sau cùng, lại bắt đầu biện giải cho anh.

Rõ ràng trong bệnh viện không có thông tin của cô, cô lại không biết gì về người y tá kia, sao có thể chỉ bằng lời nói của cô ta mà đã cho rằng Lục Căn Niên hãm hại con mình. Huống chi, cô không có mang thai.

Cho nên cô nên hỏi trực tiếp Lục Căn Niên.

Mục đích hôm nay Lục Căn Niên đến tìm Kiều An Hào cũng không phải thật sự muốn đưa cô đi tham gia bữa tiệc, mà là muốn dẫn cô đến bệnh viện kiểm tra.

Anh không hề muốn cho cô biết, cô từng có một đứa bé, mà lúc anh vừa mới biết đến nó, thì nó đã bị người khác hãm hại từ trong bụng mẹ, hung thủ lại chính là người thân cận với cô như người nhà, là bác Hứa của cô.

Lúc trước, anh không thể làm một người cha tốt, cho nên hiện tại những hận ý và trả thù này, anh muốn gánh vác thay cô.

Cho nên tối hôm qua, anh đã nghĩ ra một cách để không nói sự thật cho cô biết, nhưng vẫn có thể đưa cô đến bệnh viện.

Trước tiên, anh nói cho trợ lý, lúc sắp đến bệnh viện, ngẩng đầu nhìn về phía kính chiếu hậu, cùng anh trao đổi ánh mắt, lúc nhìn thấy Lục Căn Niên gật đầu, trợ lý lập tức hiểu mọi chuyện, liền nhìn tình hình giao thông xung quanh, lúc chuẩn bị ra đến ngã tư, tay lái liền quẹo phải, xe liền đâm vào thanh chắn bảo hộ trên đường.

-

Trong lòng cô băn khoăn rất lâu, rốt cuộc cũng lấy được dũng khí mở mắt, vừa mở miệng muốn hỏi Lục Căn Niên, kết quả cô vừa mới chuẩn bị nói ra một câu “Lục Căn Niên”, xe liền mạnh mẽ chấn động, cả người không hề phòng bị đã bị quăng vào một bên cửa xe.

Thình lình xảy ra biến cố như vậy, khiến đầu óc cô lờ mờ, lúc còn chưa biết rõ chuyện gì xảy ra, cả người đã bị Lục Căn niên kéo lại, ánh mắt sốt ruột đánh giá cô từ trên xuống, lo lắng hỏi: “Có sao không?”

Kiều An Hảo ổn định tinh thần, còn chưa kịp nói chuyện, Lục Căn Niên đã tức giận trách cứ trợ lý: “Cậu lái xe kiểu gì thế.”

Trợ lý bị Lục Căn Niên mắng liền liên tục giải thích, gương mặt anh vẫn lạnh lùng, không nói tiếng nào mở cửa xe, thật cẩn thận ôm lấy Kiều An Hảo ra ngoài, bắt một chiếc taxi, nghênh ngang rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 385

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (15)

Taxi dừng trước cửa bệnh viện, Lục Cẩn Niên trả tiền, ôm Kiều An Hảo xuống, bước lên bậc thềm đi vào.

Quay trở lại bệnh viện mà năm tiếng trước cô vừa rời đi, trong đầu Kiều An Hảo hiện lên lời cô y tá bảo hôm nay là ngày cô tái khám, đáy lòng không khỏi sợ sệt.

Giống lần Kiều An Hảo gặp tai nạn ở phim trường, Lục Cẩn Niên cũng đưa cô tới bệnh viện làm kiểm tra tổng quát. Kiều An Hảo không nhìn ra được nét khác thường nào trên mặt Lục Cẩn Niên, trông anh vẫn bình thường như mọi ngày.

Bệnh viện buổi chiều đông bệnh nhân hơn buổi sáng. Lục Cẩn Niên đặt cô ngồi nghỉ trên ghế, một mình xếp hàng đi đăng ký lấy số. Trong quá trình đăng ký, Kiều An Hảo thấy anh lấy điện thoại ra gọi, vì trong bệnh viện khá ồn, lại không thấy được khẩu hình của anh, nên cô chẳng biết anh gọi cho ai. Có lẽ do nhạy cảm, nên cô cảm thấy khó chịu với cú điện thoại đó.

Kiều An Hảo không bị trầy trật gì, ngồi nghỉ ngơi trên ghế suy nghĩ một chập, cô đứng dậy đi tới chỗ Lục Cẩn Niên. Lục Cẩn Niên thấy cô tiến lại gần, mặt vẫn bình thản, mấp máy vài tiếng rồi ngắt cuộc gọi, sau đó nhíu mày nhìn cô: "Sao lại tới đây? Trong người có chỗ nào khó chịu à?"

Kiều An Hảo lắc đầu, nhìn Lục Căn Niên lộ ý cười: "Em không sao, chỉ hơi bị hoảng. Còn anh? Có bị thương không?"

Lục Căn Niên thả lỏng tinh thần: "Anh không sao."

Kiều An Hảo mở to hai mắt, giọng nói ôn hòa hỏi: "Nếu chúng ta cũng không có chuyện gì, bằng không đừng kiểm tra nữa, ngay cả bị thương ngoài da em cũng không có."

Kiều An Hảo nói xong câu đó, ánh mắt thẳng tắp nhìn về mặt Lục Căn Niên, bình thản như nước, không có bất kỳ phập phồng, hoàn toàn không nhìn ra dáng vẻ có mục đích gì, giọng nói bình tĩnh không có gợn sóng nói: "Vẫn nên kiểm tra một chút, đề phòng vẫn tốt hơn."

Kiều An Hảo nhìn về phía Lục Căn Niên khẽ mỉm cười, không có tiếp tục tranh luận với anh: "Được rồi."

Sau khi lấy số, Lục Căn Niên mang theo Kiều An Hảo lên lầu, giống lần trước xuất hiện sự cố ở đoàn phim, Kiều An Hảo kiểm tra tổng quát, cả quá trình, cũng không có chỗ nào đặc biệt, trong lòng Kiều An Hảo dần dần buông lỏng, cảm thấy mình bị lời nói của y tá làm rối loạn đầu óc.

Kiều An Hảo làm rất nhiều mục kiểm tra, lúc kết thúc xong tất cả, đã là ban đêm.

Không biết từ lúc nào Lục Căn Niên đã đi mua một hộp sữa chua, thấy cô kiểm tra xong ra ngoài, đưa sữa chua cho cô, đợi lúc y tá gọi vào kiểm tra Lục Căn Niên để Kiều An Hảo ở chỗ này chờ mình, anh đi vào.

Thời gian Lục Căn Niên đi có hơi lâu, Kiều An Hảo uống xong sữa chua, anh vẫn chưa trở lại, đành vất hộp sữa chua vào trong thùng rác, rồi đứng lên đi tìm Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo nhìn qua cửa kính thấy Lục Căn Niên đang gật đầu với bác sĩ lúc này khám cho cô, vừa gấp tờ giấy trắng, bỏ vào bóp tiền, rồi nhét vào túi, sau đó cầm xấp giấy còn lại, kéo cửa kính, đi ra.

Lục Căn Niên thấy Kiều An Hảo, đưa xấp giấy tờ cho cô: "Phiếu kết quả kiểm tra không có vấn đề gì."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 386

Anh Cảm Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (16)

"Em đã nói em không có chuyện gì, không cần lãng phí thời gian cùng tiêu hao nhiều tiền bạc như vậy trong bệnh viện." Giọng nói của Kiều An Hảo có phần ngây thơ, mang theo vài phần nén giận nói thăm một câu, sau đó tùy ý lật những tờ giấy xét nghiệm này xem một lần, sau đó cuộn hết lại rồi nhét vào trong túi sách của mình, ngẩng đầu, khoé mắt lướt qua túi quần phía trước của Lục Cẩn Niên, lại mở miệng hỏi: "Sao lại đi vào lâu như vậy?"

Sắc mặt Lục Cẩn Niên không thay đổi, nói một cách nhẹ nhàng: "Bác sĩ có việc, nhận một cuộc điện thoại."

"À." Kiều An Hảo làm ra vẻ cực kỳ tin tưởng, cùng Lục Cẩn Niên đi về phía thanh máy.

Xuất viện, Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên bắt một chiếc taxi, lúc dặn phải đi đến chỗ nào, Kiều An Hảo cướp lời mở miệng trước: "Cẩm Tú viên."

Bác tài lên tiếng, rồi phát động xe, Kiều An Hảo quay đầu nhìn Lục Cẩn Niên, còn nói: "Không có xe, hiện tại về đoàn làm phim cũng có chút bất tiện, về nhà trước, ngày mai dậy sớm lại tới đoàn làm phim."

Lục Cẩn Niên "Ừ" một tiếng, không có ý kiến gì.

Má Trần thấy Kiều An Hảo cùng Lục Cẩn Niên trở về, vô cùng vui mừng, vừa hỏi hai người cơm chiều nay muốn ăn cái gì, vừa bắt đầu bận rộn vào phòng bếp.

Lúc chờ xe taxi, tuy đã là chạng vạng, nhưng thời tiết vẫn khô nóng như cũ, cả người Kiều An Hảo đổ mồ hôi, vì thế sau khi lên phòng ngủ, liền vào phòng thay quần áo, đi tắm rửa, cô cầm khăn lông cùng quần áo từ phòng tắm ra, nhìn Lục Cẩn Niên đã cởi áo, mặt quần tây ngồi trên ghế sofa đang dùng điện thoại, sau đó lên tiếng hỏi: "Anh có muốn tắm một chút không?"

Lục Cẩn Niên gật đầu, để điện thoại di động xuống, đi vào phòng thay quần áo, cởi quần, tùy ý quấn một cái khăn tắm, rồi vào phòng tắm.

Kiều An Hảo nghe thấy trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy róc rách, lập tức vắt khăn tắm sang một bên, nhẹ nhàng bước vào phòng thay đồ, sau đó nhặt chiếc quần bẩn của Lục Cẩn Niên lên, sờ soạng hai lần, lấy bóp tiền, mở ra, thấy một loạt các loại thẻ ngân hàng bên trong cùng một vài thẻ bạc của các khách sạn, còn có một chút tiền mặt, cô kéo lớp trong của ví tiền ra, thấy bên trong có một tờ giấy trắng, ngay lập tức rút ra, vừa nhìn liền thấy được tên của mình.

Đó là giấy báo cáo kết quả xét nghiệm tử cung của cô, phía dưới có một vài chữ bác sĩ viết, tuy viết rất ngoáy, nhưng cô vẫn phân biệt được rõ ràng đó là chữ gì: Không có máu tụ, độ dày bình thường, khôi phục tốt sau phẫu thuật.

Trong nhà vệ sinh tiếng nước chảy vẫn vang lên, Kiều An Hảo cầm tờ giấy kia không nhìn được mà run rã, cô cảm thấy lòng của mình, giống như bị thứ gì đó chém thành hai đoạn, máu chảy thành sông.

Không biết qua bao lâu, Kiều An Hảo nghe thấy tiếng nước chảy trong phòng tắm ngừng lại, vội vàng gấp tờ giấy kia về như cũ, rồi nhét vào trong

ví tiền Lục Cẩn Niên, kéo khoá ở phía trong, sau đó ném quần vào giỏ đồ bẩn, liền vội vàng đi ra khỏi phòng thay đồ, nhanh chóng đến trước bàn trang điểm, có chút bối rối mà cầm lấy máy sấy, sấy tóc qua loa.

Kiều An Hảo mới sấy được một chút, Lục Cẩn Niên đã đi ra từ phòng tắm, thay áo bông ngủ đơn giản, tóc ngắn được lau khô một nửa, vừa nhìn thấy Kiều An Hảo sấy tóc, lại đi tới, tự nhiên cầm lấy máy sấy tóc, sấy giúp cô.

Kiều An Hảo căn bản không dám nhìn Lục Cẩn Niên, chỉ là cúi thấp đầu, để cho mái tóc dài che dấu khuôn mặt của mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 387

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (17)

Kiều An Hảo vốn không dám nhìn Lục Cẩn Niên, chỉ cúi thấp đầu, để mái tóc dài che khuôn mặt mình.

Hốc mắt cô nhiều lần nóng lên, nhiều lần bị cô đè xuống, mãi cho đến lúc sấy khô tóc, cô mới hít sâu một hơi, tùy tiện buộc chặt mái tóc, giọng điệu như thường nói: “Em đi xem má Trần làm cơm xong chưa.”

Sau đó liền đi ra khỏi phòng ngủ.

Kiều An Hảo đi vào phòng bếp, má Trần đã nấu đồ ăn gần xong, trên bếp đang bật lửa nóng ninh nồi gì đó, trong nồi truyền đến tiếng sôi ùng ục ùng ục. Má Trần đang ngồi xồm trước thùng rác, bóc múi tỏi, nhìn thấy Kiều An Hảo đi tới, lập tức lên tiếng: “Bà chủ, cơm chiều đã làm xong, có thể nói ông Lục rửa tay rồi xuống.”

Kiều An Hảo gật đầu, đi tới trước bếp ga, thò đầu nhìn vào trong nồi đang ninh, nhìn thấy rõ là xương sườn và hạt bắp (hạt ngô), nên mở miệng hỏi: “Đang ninh canh gì đấy ạ?”

Má Trần nói: “Canh bắp hầm xương.”

“Nghe bốc mùi lên rất thơm.” Kiều An Hảo khen một câu, cũng không biết có phải do không chịu được hơi nóng thổi trúng vào, nước mắt liền lộp lộp rơi hai giọt nhỏ vào trong nồi.

Kiều An Hảo vội vàng giơ tay lên, sờ nước mắt, thừa dịp má Trần không chú ý tới, liền để lại câu nói “Tôi đi kêu anh ấy ăn cơm,” rồi rời khỏi phòng bếp.

Kiều An Hảo cũng không lên lầu, mà mở cửa phòng ngủ ở lầu hai, gọi một tiếng “Ăn cơm thôi,” rồi bước vào phòng tắm ở tầng một, cô khóa trái cửa, đứng trước bồn rửa mặt, nhìn thấy hốc mắt mình trong gương đỏ có chút dọa người.

Thật ra cô không muốn khóc nhiều, nhưng nước mắt cứ không kiềm chế được chảy xuống, mãi đến lúc cửa toilet bị gõ hai lần, truyền tới giọng nói của Lục Cẩn Niên: “Kiều Kiều?”

Kiều An Hảo nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu, nói với ra ngoài cửa một câu “Xong ngay đây,” rồi mở vòi, vốc một ít nước vỗ lên mặt mình, yên lặng ngây người một phút đồng hồ mới tắt vòi nước, cầm khăn lông bên cạnh lau sạch mặt rồi đi ra ngoài.

Trong phòng ăn, Lục Cẩn Niên đang ngồi ở vị trí của anh, má Trần đang múc canh, nhìn thấy cô tiến vào, còn kéo ghế dựa ra giúp cô.

Kiều An Hảo ngồi đối diện Lục Cẩn Niên, đón lấy canh má Trần múc, nhẹ nhàng nói một tiếng “Cảm ơn,” rồi cúi đầu uống canh.

Cô và Lục Cẩn Niên từng không ít lần ăn cơm chung, lúc ăn cơm, trao đổi cũng không nhiều, cho nên trên bàn cơm có phần yên tĩnh. Khẩu vị Kiều An Hảo cũng không tốt, nhưng vẫn buộc bản thân ăn vài món, sau đó, không chịu nổi liền buông đũa xuống.

Lục Cẩn Niên ngồi phía đối diện, nhìn thoáng qua chén cô gần như là chưa đụng vào cơm, nhíu mày: “Khẩu vị không tốt? Hay là đồ ăn không thích hợp?”

Má Trần đứng bên cạnh, cũng mở miệng theo nói: “Bà chủ muốn ăn gì, bây giờ tôi đi nấu thêm cho ngài.”

Đáy mắt Kiều An Hảo đau xót, nước mắt suýt nữa trào ra, cô hạ mí mắt, mười giây sau mới ngẩng đầu, cười thê lương với Lục Căn Niên: “Buổi trưa ăn hơi nhiều, bây giờ không đói lắm, để sau rồi ăn tiếp.”

Lục Căn Niên gật đầu một cái, cũng không miễn cưỡng, Kiều An Hảo đứng dậy, lúc ra khỏi nhà ăn, nghe thấy Lục Căn Niên nói với má Trần: “Bà chủ thích ăn cháo yến mạch, bây giờ bà đi hầm cháo, để sau cô ấy có đói bụng thì ăn, đừng cho cô ấy ăn cơm thừa hâm nóng lại.”

Kiều An Hảo nghe thấy thế đầu ngón tay run lên, chân bước nhanh rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 388

Anh Cảm Thấy Em Không Tốt Ở Chỗ Nào? (18)

Lục Cẩn Niên ăn qua cơm chiều, lúc trở lại phòng ngủ, Kiều An Hảo đang xem TV, anh không có quấy rầy, chỉ ngồi ở bên cạnh cô, cùng cô xem, đến 9 giờ rưỡi tối, Kiều An Hảo xem phim xong, Lục Cẩn Niên mới lên tiếng hỏi: "Có muốn ăn chút gì không?"

Kiều An Hảo khẽ gật đầu, Lục Cẩn Niên liền đứng dậy đi ra khỏi phòng ngủ, chốc lát sau bưng vào một bát cháo yến mạch nóng hổi.

Đúng như lời Lục Cẩn Niên nói, cô thật sự rất thích uống cháo yến mạch, mỗi lần để cho má Trần nấu bỏ nhiều đường hơn một chút, hôm nay má Trần nấu cháo yến mạch, giống với trước kia ngọt mềm dẻo ngon hơn, nhưng Kiều An Hảo lại cảm thấy như là uống thuốc Đông y, miệng khó có thể nuốt xuống.

Kiều An Hảo dường như đem một bát cháo ăn không biết ngon bắt buộc nhét vào trong bụng, cô đặt bát không ở trên bàn trà, liền đi vào trong phòng tắm đánh răng, lúc đi ra ngoài, Lục Cẩn Niên cùng bát trên bàn không còn thấy nữa.

Kiều An Hảo thoa kem dưỡng da phẩm, liền bò lên giường, mới vừa đắp chăn, thì thấy Lục Cẩn Niên trở về.

Lục Cẩn Niên hỏi: "Mệt mỗi sao?"

Kiều An Hảo gật đầu, "Ừ" một tiếng, liền nhắm hai mắt lại.

Lục Cẩn Niên không lên tiếng nữa, cũng vào phòng tắm.

Kiều An Hảo không có chút bối rối nào, cô có thể cảm giác được Lục Cẩn Niên từ trong phòng tắm đi ra, động tác rất nhẹ tắt đèn ngủ, cũng có thể cảm giác được động tác Lục Cẩn Niên rất nhẹ nằm ở bên cạnh mình.

Trong phòng ngủ cực kỳ an tĩnh, Kiều An Hảo nhắm mắt lại, vẫn không biết nằm bao lâu không nhúc nhích, cảm thấy Lục Cẩn Niên ở bên cạnh hô hấp đều đều, nghiêm nhiên đã ngủ say, cô mới dám nhẹ nhàng mà mở mắt ra, quay đầu nhìn về phía anh.

Mượn ánh ngủ đèn trong phòng ngủ mờ nhạt, Kiều An Hảo đem ngũ quan Lục Cẩn Niên khôi ngô không sút mẻ thu hết vào đáy mắt, có thể là vấn đề tính cách, nên ngay cả lúc ngủ, hai đầu lông mày anh vẫn treo một chút lạnh nhạt.

Cô thật sự rất muốn giống buổi chiều, có thể dưới đáy lòng lừa mình dối người, giúp anh thanh minh, sau đó nổi lên dũng khí hỏi anh một câu có phải phá bỏ đứa bé của cô không, nhưng cô làm thế nào cũng không thể quên được tờ giấy trong ví tiền Lục Cẩn Niên, báo cáo kết quả kiểm tra tử cung của cô kia: Không có tụ huyết, độ dày bình thường, khôi phục sau phẫu thuật rất tốt.

Phẫu thuật? Tụ huyết? Độ dày? Cô thực sự đã làm qua phẫu thuật nạo thai...

Cô thật sự rất không muốn chấp nhận kết quả này, nhưng bây giờ cơ hội cô ngay cả lừa mình dối người cũng không có.

Cô thật sự rất muốn đánh thức Lục Cẩn Niên, hỏi anh một câu vì sao phải phá bỏ đứa bé của cô, nhưng cô nghĩ, Lục Cẩn Niên sau khi cô phẫu thuật nạo thai, đột nhiên đối với cô rất rất tốt.

Anh là vì phá bỏ đứa bé của cô, cảm thấy có lỗi với cô, mới đối tốt với cô như vậy?

Đúng vậy, cô làm thế nào quên, anh với cô trong lúc đó chỉ là một thỏa thuận, cũng không phải vợ chồng thật sự, anh không cần đứa bé của cô cũng là bình thường... Lúc trước bọn họ không dám, ai cũng không thể tạo thành quấy nhiễu cho người nào, mà anh ở dưới tình huống cô không biết chuyện gì, phá bỏ đứa bé của cô, còn cố hết sức che giấu đi để không cho cô biết, nói vậy chính là vì tránh một chút phiền toái không cần thiết, huống hồ đứa bé của cô trên mặt danh nghĩa là của Hứa Gia Mộc.

Thì ra, cho tới nay, là cô nhập vai quá sâu, nên quên anh với cô trong lúc đó toàn bộ đều là giả tạo.

Nước mắt Kiều An Hảo bất ngờ không kịp đề phòng rơi xuống, mặc kệ đáy lòng cô muốn hỏi Lục Căn Niên ra kết quả, nhưng cô cuối cùng vẫn không có dũng khí đánh thức anh để hỏi một câu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 389

Anh Thấy Em Có Chỗ Nào Không Tốt? (19)

Bởi vì anh đã phá bỏ đứa con của cô, cảm thấy có lỗi với cô, áy náy cho nên mới đối tốt như vậy sao?

Nhưng trong nhiều ngày qua, cô còn hồ đồ, vì anh đối xử tốt mà cảm thấy ngọt ngào, hạnh phúc... Thậm chí cô còn ảo tưởng nghĩ đến, anh có thiện cảm với mình, cô còn mong ước đến tương lai của bọn họ... Cho tới bây giờ cô mới biết được, phía sau sự tốt đẹp đó, chỉ dùng để đổi lấy một sinh mệnh!

Nước mắt làm mờ đi tầm mắt của Kiều An Hảo, cô đưa tay lên, nhẹ nhàng xoa mặt, vội vàng xoay người, đưa lưng về phía Lục Căn Niên, nước mắt liên tục rơi xuống.

Mặc kệ trong lòng cô có rất nhiều câu hỏi dành cho anh, nhưng cuối cùng cô cũng không có dũng khí đánh thức anh rồi hỏi một câu.

Cho dù sự thật đã bày ra trước mắt, khiến cô không thể trốn tránh, nhưng cô vẫn không muốn đối mặt như cũ, hoặc có thể nói, là không thể chấp nhận.

-

Kiều An Hảo không thể ngủ ngon giấc, vừa mới sáng sớm đã tỉnh dậy, Lục Căn Niên bên cạnh còn ngủ say, cô không đánh thức anh, chỉ nhìn anh

ngủ say trong chốc lát rồi lén đi vào phòng tắm, rửa mặt sạch sẽ, sau đó vào phòng thay quần áo tìm một chiếc váy vàng nhạt thiết kế đơn giản mặc vào, đi ra khỏi phòng ngủ.

Mẹ Trần còn chưa tỉnh dậy, phòng khách to lớn vô cùng im lặng, đèn tường vẫn sáng, tỏa ra ánh sáng mờ nhạt, bị ánh sáng ngoài cửa sổ chiếu vào nên càng nhạt nhẽo hơn.

Kiều An Hảo cầm di động, gọi xe riêng, rồi thay giày, đi ra ngoài.

Không khí sáng sớm vô cùng tươi mát, hoa trong vườn sau một đêm nở rất nhiều, còn có một cây hoa hồng bị một loại cây khác đè phải, Kiều An Hảo đi tới, nhấc cây kia lên, chỉnh lại cây hoa hồng, sau đó mới đi ra sân, kêu xe taxi đã chờ ở cửa, cô lên xe, tới bệnh viện.

Còn chưa tới giờ cao điểm, đường phố Bắc Kinh trống không, có vẻ có chút an tĩnh, cửa hàng hai bên đường phố, đèn đã tắt, cách một khoảng thời gian là có thể nhìn thấy một người mặc đồ vệ sinh màu xanh đến dọn dẹp.

Xe đứng trước cửa bệnh viện nhân dân, Kiều An Hảo thanh toán tiền xe, xuống xe, trực tiếp vào khoa phụ sản, lấy số, xếp hàng chờ chừng nửa tiếng, mới đến lượt cô, lúc gặp bác sĩ, nói rõ mình cần siêu âm, sau đó lại đợi nửa tiếng, mới vào phòng giải phẫu.

Kiểm tra xong, Kiều An Hảo chỉnh lại quần áo, ngồi ở phòng chính nghỉ ngơi chờ kết quả, điện thoại vang lên.

Kiều An Hảo tưởng má Trần gọi đến, hỏi cô đi đâu, bởi không muốn để bọn họ biết việc cô tới bệnh viện, cho nên không bắt máy vội, mà đi tới nhà vệ sinh trong cùng có vẻ yên tĩnh trong bệnh viện, mới lấy điện thoại ra, kết quả trên màn hình điện thoại di động lại hiện lên mấy chữ: Bác Hứa.

Kiều An Hảo thở ra một hơi, bấm nút nghe, áp điện thoại di động lên tai mình, dịu dàng lễ phép nói một tiếng với người bên kia: "Bác Hứa."

"Kiều Kiều, con dậy rồi à?" Giọng nói của Hàn Như Sơ nghe có vẻ mệt mỏi phần có sức sống, ngừng một chút, lại hỏi: "Gần đây có bận gì lắm không?"

"Cũng được ạ..." Kiều An Hảo ngừng một chút, hỏi: "Anh Gia Mộc gần đây có khoẻ không ạ?"

"Gia Mộc rất khoẻ, hiện tại đã có thể xuống giường đi lại được, nói chuyện cũng rất trôi chảy, không bao lâu nữa là có thể về nhà nghỉ ngơi rồi." Nhắc tới tình hình hồi phục của con trai mình, Hàn Như sơ có chút vui vẻ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 390

Anh Thấy Tôi Có Chỗ Nào Không Tốt? (20)

Kiều An Hảo cũng muốn mừng thay cho Hứa Gia Mộc, nhưng lúc này cô không thể nào vui nổi, chỉ có thể miễn cưỡng bản thân lên tinh thần: “Cháu rất vui khi anh Gia Mộc tỉnh.”

“Kiều Kiều...” Hàn Như Sơ như sực nhớ đến điều gì, bất chợt gọi tên Kiều An Hảo, dừng lại đôi chút rồi nghiêm túc nói: “Kiều Kiều, trong khoảng thời gian này quả thật rất cảm ơn cháu. Nếu không có cháu giúp đỡ diễn màn kịch hôn nhân này, thì không biết sự nghiệp của hai nhà Hứa – Kiều sẽ thành cái bộ dạng gì nữa.”

“Không có chi đâu ạ...” Đúng rồi, sao cô lại quên mất cô và Lục Cẩn Niên sống chung dưới một mái nhà chỉ là một vở diễn... Khóe mắt Kiều An Hảo khô khốc, cô ngước đầu để ép cho hàng nước mắt chực trào, rồi nói: “Bác Hứa, đây là điều cháu nên làm. Anh Gia Mộc luôn đối tốt với cháu, cháu không thể bỏ mặc anh.”

“Kiều Kiều, cháu là một cô gái tốt, bác thật sự rất thích cháu.” Khi Hàn Như Sơ nói câu này, trong lòng nổi lên chút cảm giác tội lỗi. Mặc cảm tội lỗi vì đã hại chết bào thai của Kiều An Hảo, nhưng biết làm sao được, ai biểu cô có thai với Lục Cẩn Niên, hơn nữa còn dưới danh nghĩa của Hứa Gia Mộc cơ chứ. Vì vậy, đứa bé đó không được tồn tại trên đời này!

Hàn Như Sơ nhắm mắt, hít sâu một hơi, khi lên tiếng lần nữa thì lại dịu dàng: “Tuy nhiên, Kiều Kiều đừng ngại, bác sẽ nói qua một tuần nữa, Gia

Mộc có thể về nhà tĩnh dưỡng rồi. Lúc đó không cần cháu và Lục Cần Niên đóng kịch nữa. Mấy hôm trước Lục Cần Niên gọi điện cho bác, hỏi bác Hứa Gia Mộc lúc nào có thể xuất viện, có lẽ nó một khi phải cùng lúc đóng hai vai rồi. Chắc cháu cũng thế phải không? Thật may hiện tại hai đứa có thể tự do rồi.”

Hàn Như Sơ còn nói gì nữa, nhưng Kiều An Hảo không nghe được dù chỉ một câu, trong đầu cô chỉ lờn vờn câu nói vừa rồi của bà: Mấy hôm trước Lục Cần Niên gọi điện cho bác, hỏi bác Hứa Gia Mộc lúc nào có thể xuất viện, có lẽ nó một khi phải cùng lúc đóng hai vai rồi.

Cuống hòng như bị mắc nghẹn, Kiều An Hảo gắng lắm mới phát được ra tiếng, ôn hòa nói: “Bác Hứa, nếu không có việc gì, chúng ta nói đến đây thôi. Cháu còn chút chuyện, nên cúp máy trước.”

“Được rồi, Kiều Kiều, cháu phải tự chăm sóc tốt cho mình nhé.”

“Vâng, cháu biết rồi, cảm ơn bác Hứa, tạm biệt bác.” Kiều An Hảo cúp điện thoại, đứng rất lâu trong buồng tắm mới đi ra, vốc nước rửa mặt sạch sẽ, rồi quay trở về đại sảnh. Đã qua lượt khám của cô, Kiều An Hảo đành cẩn thận đi lấy số sau, chờ đến lượt rồi vào phòng bác sĩ.

Kiều An Hảo ngồi xuống ghế theo hướng dẫn của bác sĩ, đưa phiếu khám. Bác sĩ nhận tờ phiếu, liền hỏi: “Đã làm giải phẫu nạo thai?”

Kiều An Hảo siết chặt túi, gật nhẹ.

Bác sĩ chỉ vào hình ảnh trên phiếu khám, nói với Kiều An Hảo: “Giải phẫu thành công, trong tử cung không tụ máu, thành tử cung cũng không biến dạng, nhưng vẫn nên chú ý nghỉ ngơi, tốt nhất không nên mang thai trong sáu tháng tới.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 391

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (1)

Kiều An Hảo nghe nhắc nhở của bác sĩ, mỉm cười gật đầu, sau đó đứng dậy, nhận lại đơn kiểm tra của mình, nói tạm biệt với bác sĩ.

Lúc cô rời khỏi phòng làm việc của bác sĩ, vừa lúc có một người phụ nữ trẻ đi qua trước mặt cô, đang nói chuyện điện thoại, hình như là với chồng của cô ấy, nói cô đã có thai hơn hai tháng, giọng nói còn làm nũng rất mềm mại.

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua cô gái kia, bụng cô ấy còn rất bằng phẳng, theo bản năng liền sờ bụng mình, lúc con của cô bị kéo ra ngoài cũng là hai tháng, cô cũng như cô ấy, không thể nhìn ra được gì khác biệt.

Đúng vậy, cô cũng không biết mình đã mang thai, làm sao Lục Căn Niên biết được?

Một đêm kia rõ ràng cô đang ngủ rất ngon ở Cẩm Tú Viên, ngày hôm sau tỉnh lại vẫn là ở đó, chỉ cách nhau hơn mười tiếng đồng hồ, vậy mà trong lúc ấy, con của cô đã không còn...

Lục Căn Niên ký tên lên đơn sinh non, tên anh trong thông báo chuyển khoản cho nữ hộ lý kia, ví tiền của anh vẫn còn có báo cáo, và siêu vi B trong tay cô... Nếu một cái là trùng hợp, hai cái là trùng hợp, thế ba, bốn cái vẫn là trùng hợp sao?

Lục Căn Niên rõ ràng biết cô đã mang thai lại ký tên giải phẫu sinh non, ngày hôm sau tỉnh lại má Trần lại nói là cô đến nguyệt sự...

Lục Căn Niên thật sự rất bản lĩnh, tất cả mọi người biết sự thật, chỉ mình cô không biết, cô là mẹ đứa bé mà lại không biết gì hết...

Đáy mắt cô chứa đầy nước mắt, cô vội vã đi trên hành lang bệnh viện, cứ thế đi thẳng, đến một nơi khuất người, cứ thế ngồi xồm xuống khóc to lên.

Từ hôm qua đến bây giờ, từ lúc cô thấy đơn giải phẫu sinh non, đến bây giờ cô lại đổi một bệnh viện khác, muốn xác định chính xác mình đã làm giải phẫu hay không, 24 giờ, cô vẫn cố kiềm nén cảm xúc của mình, lúc này, rốt cuộc cũng đã có thể trút hết ra.

Cô rất hận, hận anh nhẫn tâm như vậy, cô cũng hận mình, không phát hiện ra con đầu tiên... Nhưng nếu cô phát hiện ra, Lục Căn Niên sẽ làm gì?

Vừa mới rồi bác Hứa còn nói... Lục Căn Niên gọi điện hỏi...

Cô sao có thể quên, anh và cô có một hợp đồng, vốn không phải là vợ chồng của nhau... Lúc trước bọn họ không dám, người nào cũng không thể quấy nhiễu người nào, mà đột nhiên trong

bụng cô lại xuất hiện một sinh mệnh rõ ràng, hưởng chi trên danh nghĩa nó vẫn là con của Hứa Gia Mộc, đúng là một phiền toái rất lớn, anh có ý muốn không cần nó cũng là bình thường.. Chỉ trách cô nhập vai quá sâu, vậy mà lại quên mất anh và cô từ đầu đến cuối đều là giả dối, đến khi Hứa Gia Mộc tỉnh lạ, anh nhất định sẽ tách ra khỏi cô, nếu không muốn bị cô liên lụy, tại sao lại cho phép cô mang thai con của anh?

Kiều An Hảo không biết mình đã khóc trong bao lâu, chỉ là thấy được đã không còn nước mắt để khóc, mới ổn định lại cảm xúc, đứng dậy, cô nhìn

bốn phía xung quanh, phát hiện mình thế mà chạy đến nhà xác bệnh viện,
nơi này đến một mình cũng hơi...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 392

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (2)

Kiều An Hảo lấy khăn ướt trong túi xách ra, lấy điện thoại di động ra, nhìn vào gương, lau sạch nước mắt trên mặt, đang chuẩn bị bỏ điện thoại di động vào trong túi xách, lại có một cuộc điện thoại gọi vào..

-

Lúc này Lục Cẩn Niên cảm giác như mình vừa chìm vào giấc ngủ, khi... tỉnh lại, ngoài cửa sổ ánh mặt trời cực kỳ rực rỡ, anh giơ tay lên, ngăn lại ánh sáng, nghiêng đầu, thấy bên cạnh mình, đã không có người.

Lục Cẩn Niên nhú mào, cũng không để ý, nghĩ Kiều An Hảo rời giường đang ở dưới lầu, vì vậy vén chăn lên, vào phòng tắm, ra ngoài tùy ý tìm một bộ quần áo sạch sẽ mặc vào, lúc đi vào phòng thay đồ, theo thói quen vỗ vỗ túi quần, phát hiện bên trong trống trơn, sau đó mới nhớ tới ví tiền của mình, vẫn còn trong túi của quần áo hôm qua, vì vậy, nhặt quần hôm qua lên lấy ví ra, đang chuẩn bị bước ra ngoài cửa, trong lúc bất chợt nghĩ đến kết quả kiểm tra mình gấp lại trong ví, vì vậy bước vào trong phòng tắm, lấy mấy tờ giấy trong ví, xé thành mảnh vụn, ném vào trong bồn cầu, dội sạch sẽ, lúc này mới yên tâm đi xuống lầu.

Má Trần đã làm xong bữa ăn sáng, thấy Lục Cẩn Niên xuống, vui vẻ chào hỏi một tiếng: "Chào buổi sáng, cậu chủ."

"Chào buổi sáng." Lục Cẩn Niên lười biếng đáp lại một câu, liền bước vào phòng ăn, lại thấy bên trong không có một bóng người, sau đó hỏi: "Cô chủ đâu?"

Má Trần khó hiểu nhìn Lục Cẩn Niên: "Không phải cô chủ chưa tỉnh sao?"

Lục Cẩn Niên nhú mày: "Lúc tôi xuống, cô ấy đã rời giường."

Má Trần "A" một tiếng, vòng quanh cả biệt thự lầu trên lầu dưới tìm một vòng, cuối cùng cũng không tìm được Kiều An Hảo, lại chạy đến cửa sổ nhìn vườn hoa, bà còn chưa kịp mở miệng nói với Lục Cẩn Niên "Hình như cô chủ không ở nhà", Lục Cẩn Niên cũng đã dứt khoát lấy điện thoại di động, gọi cho Kiều An Hảo một cú điện thoại.

-

người nào cũng không thể quấy nhiễu người nào, mà đột nhiên trong

Kiều An Hảo nhìn cuộc điện thoại, tâm tình lại trở nên có chút phập phồng, một lúc lâu mới nhận nghe điện thoại, cô cũng không mở miệng, Lục Cẩn Niên đã hỏi tới: "Kiều Kiều, em đâu rồi?"

Kiều An Hảo buông mi mắt, nói dối, giọng nói mềm mại không có bất kỳ sự chia cách gì: "Em đến thăm anh Gia Mộc."

Lục Cẩn Niên nghe được câu này, môi khẽ mím lại, sau một lúc lâu, mới lên tiếng: "Gia Mộc sao rồi?"

"Khỏe hơn rất nhiều." Kiều An Hảo nghĩ đến Hàn Như Sơ nói với mình, lại bổ sung một câu: "Sau một tuần lễ nữa, anh Gia Mộc có thể xuất viện."

Lục Cẩn Niên cũng không muốn tiếp tục đề tài về Hứa Gia Mộc, chẳng qua là nhẹ "Ừ" một tiếng, rồi tự nhiên chuyển đề tài: "Vậy em có trở về nhà

không?"

"Không trở về, em để Triệu Mạnh lái xe chở về đoàn phim."

"Ừ." Lục Cẩn Niên còn nói: "VẬY hai người chú ý an toàn."

"Biết rồi." Kiều An Hảo cũng giống như trước đây, quan tâm, khéo léo đáp lời anh, giọng nói mềm nhũn, khiến người nghe cảm giác được sự mềm mại: "VẬY em cúp điện thoại, tạm biệt."

"Tạm biệt." Lục Cẩn Niên đáp một tiếng, chuẩn bị cúp điện thoại, giọng Kiều An Hảo lại truyền tới: "Lục Cẩn Niên..."

Lục Cẩn Niên không nói gì, lại đưa điện thoại di động lần nữa đặt ở bên tai, bên kia Kiều An Hảo yên lặng vài giây, mới mở miệng: "Thứ sáu có bộ phim bom tấn Hollywood, chúng ta cùng đi xem phim đi?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 393

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu (3)

Lúc còn trẻ, Kiều An Hảo thấy bạn học của mình, thường sợ hãi bị thầy giáo phát hiện, ra việc lén lút yêu sớm, ở trong trường giả vờ làm người xa lạ, ra khỏi trường thì cùng nắm tay nhau, tới chủ nhật, người con gái sẽ cởi bỏ bộ đồng phục đơn điệu, mặc vào một chiếc váy xinh đẹp, nói dối cha mẹ là ra ngoài đi chơi cùng bạn học nữ, thật ra là cùng người yêu đi xem phim, mua một hộp bỏng ngô, hai lon Coca, hen hò đơn giản nhưng lại vô cùng tốt đẹp.

Lúc đó, cô lại ngồi nghĩ, mình và Lục Căn Niên đến bao giờ mới có thể cùng nhau đi xem một bộ phim.

Đây chính là ước mơ đẹp nhất của cô, ước mơ suốt mười ba năm, chưa bao giờ thành sự thật.

Nếu như đã định anh và cô cả đời không thể ở cùng nhau, vậy thì, ngay khi anh và cô đã khóc đã cười cũng cảm động đã tổn thương là lúc nên chấm dứt, để cô có thể lưu lại những kỉ niệm tốt đẹp nhất.

Lục Căn Niên thấy Kiều An Hảo đề nghị như vậy, có chút vừa mừng vừa lo, người trở mặt khoảng một phút, đáy lòng liền hiện lên một loại không nói lên lời mừng như điên, khiến cho ngữ khí bình thản mọi ngày của anh, cũng nhiễm lên một tia sung sướng: “Được, tôi đi đặt vé.”

Rõ ràng đã khóc khô nước mắt, nhưng giờ lại chảy xuống, Kiều An Hảo dương khóe môi, thoải mái tự nhiên nói: “Ừ, nhưng mà tối hôm nay tôi có một buổi quay cuối cùng, cho nên anh hãy đặt vé buổi chiều.”

“Được.” Lục Căn Niên không có dị nghị, sau đó lại hỏi: “Còn chuyện gì khác sao?”

“Không....” Kiều An Hảo cắn cắn môi, nói một tiếng “Tam biệt”, cúp điện thoại, cô ngẩng đầu, nhìn trời xanh và ánh mặt trời, hít sâu một hơi, đem nước mắt đang muốn chảy xuống, đè ép trở vào.

Anh là người con trai cô đã yêu mười ba năm, cô chưa bao giờ thề cả đời chỉ thương mình anh.

Khi còn tồn tại, em chỉ yêu mình anh, là câu nói đẹp nhất cô viết cho anh.

Nhưng mà cô dụng tâm đi yêu một người đàn ông như vậy, lại cho cô tổn thương sâu như vậy.

Bằng chứng cô từng bước từng bước nối tiếp nhau đánh mất đi quyền lợi chất vấn anh, cho tới tận bây giờ, cô cũng không dám tưởng tượng, bản thân hỏi Lục Căn Niên “Lục Căn Niên anh làm mất đứa nhỏ của tôi có phải hay không?”, mà nếu như anh trả lời “Ừ” trước mặt cô, thì cô sẽ chật vật đến không chịu nổi mất.

Kiều An Hảo vẫn duy trì tư thế ngẩng đầu, nhắm mắt ngây người đã lâu, mới đưa tay lấy giấy kiểm tra hôm qua với giấy sinh non từ trong túi ra, xé thành mảnh nhỏ, ném vào bên trong thùng rác ở bên cạnh.

-

Hôm nay là chủ nhật, thời gian đến thứ sáu tuần sau còn 6 ngày, Lục Căn Niên tắt cuộc gọi của Kiều An Hảo, liền khẩn cấp gọi cho trợ lý, sai anh ta

đặt hai tấm vé xem phim VIP giúp mình, sau đó truyền đạt ý nghĩ của Kiều An Hảo tới: “Tối thứ sáu, Tôi và Kiều Kiều có buổi quay cuối cùng, cho nên phải đặt vé vào buổi chiều.... Cô ấy có khả năng muốn nghỉ trưa, đặt lúc 3 giờ đi.... Đúng rồi, nhớ rõ đặt vé khu không có khói thuốc, Kiều Kiều không thích khói thuốc....”

“Còn có, phải là vị trí trung gian, bên cạnh xem không thoải mái, nhớ rõ phải đặt cái thảm ở trong xe trước, xem phim hai tiếng, ngộ nhờ máy điều hòa lạnh quá, cô ấy có thể bị cảm lạnh....”

“À, đầu gối cái gối nhỏ, ngộ nhờ không thoải mái, có thể đổi đệm ở thắt lưng đằng sau.”

Chỉ là xem phim thôi mà, Lục tổng cũng thật sự nghĩ nhiều! Đáy lòng trợ lý âm thầm than, trên mặt vẫn cung kính đáp ứng, sau đó hỏi thêm một câu: “Lục tổng, còn yêu cầu nào khác không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 394

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (4)

Lục Cẩn Niên suy nghĩ cẩn thận, xác định không cần bổ sung thêm gì, chuẩn bị cúp điện thoại, kết quả trong tích tắc đó, lại có chút lo lắng đem chuyện vừa rồi lặp lại với trợ lý một lần, trợ lý nghe xong lên tiếng: “Lục tổng, tôi biết rõ, khu vực cấm hút thuốc,.. vì sợ hãi cô Kiều...”

Lục Cẩn Niên không đợi trợ lý nói hết, không do dự cúp điện thoại.

-

Khuynh thành thời gian đã hoàn toàn gần đến lúc kết thúc phần quay phim, các diễn viên cũng lần lượt rời đi.

Vốn dĩ khu vực quay phim rất náo nhiệt, giờ càng ngày càng vắng người, đến sau cùng, có vẻ trống không, phòng ăn trong khách sạn trước kia đều ngồi đầy chỗ, giờ chỗ trống đến hơn nửa.

Kiều An Hảo giống như không biết mình từng mất đi một đứa bé, cũng không khác gì so với trước kia, lúc quay phim, vẫn toàn tâm toàn ý diễn cùng nhân vật, thi thoảng đến nói chuyện với các diễn viên khác và nhân viên công tác một chút, thi thoảng cũng dừng tầm mắt trên người Lục Cẩn Niên, lúc chạm phải ánh mắt anh, còn có thể cong môi, cho anh một nụ cười mỉm ngọt ngào, chờ sau khi chuyển tầm mắt đi, cô sẽ rũ xuống rèm mắt, che lại đau đớn và bi thương.

Ban ngày xem ra cô rất bình thường, nhưng đến ban đêm, cô sẽ mất ngủ hay mơ rất nhiều, trong mơ sẽ thấy một đứa bé trắng trẻo mập mạp, chạy đến gọi cô là mẹ, đến lúc cô vươn tay ra muốn chạm vào nó, nó lại biến mất, sau đó tỉnh lại, cô lại sờ tay vào bụng dưới của mình, không hiểu sao lại khóc.

Ngày thứ sáu nào đó, thời tiết Bắc Kinh hiếm khi trong trẻo như vậy, bầu trời sáng sủa không có chút sương mù.

Kiều An Hảo cố ý đi ô tô, theo đoàn làm phim trở về Cẩm Tú Viên, sau khi ăn cơm trưa xong, liền tắm một cái, sau đó tìm kiếm toàn bộ quần áo của mình, lần lượt mặc thửm sau cùng chọn một chiếc váy trắng có đường viền đăng – ten, mềm mại mà trẻ trung.

Kiều An Hảo có mái tóc dài, lúc tết âm lịch đã uốn lại, hiện giờ có chút dài ra, nhưng vẫn rất xinh đẹp, thế mà cô lại hô má Trần kéo thẳng ra, sau đó soi gương, thấy khuôn mặt không trang điểm của mình lộ ra.

Sau khi cô thu dọn xong mọi thứ, nhìn thoáng qua thời gian, đã là hai rưỡi chiều, liền cầm túi xách đi xuống lầu.

Lục Căn Niên vừa lái xe về nhà từ Hoàn Ảnh truyền thông, người đứng trong phòng khách uống nước cũng chưa xong, liền thấy cô từ trên lầu đi xuống, động tác liền dừng lại, chỉ cảm thấy thời gian như đảo ngược, giống như được thấy lại thời kỳ thiếu niên, khi đó người con gái anh thích cũng thích mặc váy trắng.

Kiều An Hảo dầm xuống bước chân, đi tới trước mắt anh, nhợt nhạt cười: “Có thể đi được chưa?”

Lục Căn Niên không rời mắt khỏi nụ cười của cô, giống hệt như trong trí nhớ của anh, anh như bị điểm huyết, muốn dừng hình ảnh này lại một lúc lâu, lông mi dài lóe lên, mới ngẩng đầu lên, uống nốt cốc nước, ngón tay

thon dài đặt chiếc cốc trống không xuống, âm thanh mở miệng cũng rất dịu dàng: “Đi thôi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 395

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (5)

Sắp đi tới cửa, Lục Căn Niên liếc mắt nhìn quần áo của Kiều An Hảo, lại nhìn quần áo giày da của mình, dừng bước lại: "Anh lên lầu đổi quần áo."

Kiều An Hảo gật đầu, một mình một đi tới chỗ cửa trước, đổi giày, cô vốn muốn mặc bộ quần áo trắng mới mua và sandal, nhưng chân phải vừa mang giày xong, động tác cô dừng một chút, cuối cùng lại cởi ra, mở ra tủ giày, nhìn hồi lâu bên trong, sau cùng lấy ra một đôi giày vải.

Đôi giày này, là mùa xuân năm nay, hẹn với Kiều An Hạ rồi đi mua, nhưng sau bởi vì tạm thời có biến cố, nên chưa bao giờ mang, bị cô bỏ vào hộp, cất trong tủ giày không có đụng đến.

Kiều An Hảo mang giày xong, đứng trước kính nhìn, cuối cùng cột mái tóc dài thành kiểu tóc đuôi ngựa, gọi má Trần đưa dây buộc tóc lại, mới hài lòng cầm túi lên, đi ra khỏi nhà.

Lục Căn Niên thay quần áo xong ra ngoài, thấy Kiều An Hảo đứng ở cửa, tóc dài đen nhánh biến thành đuôi ngựa trẻ trung, tinh thần khê dao động, mới lấy ra chìa khóa xe, ấn xuống, đi xuống bậc thang, kéo cửa xe ra.

Sau hai giờ trưa, là lúc ánh mặt trời chói mắt nhất, Lục Căn Niên đeo mắt kính Dior đeo, mặc một chiếc áo sơ mi trắng đơn giản, tay áo tùy ý vén lên tới, cổ áo có hai nút áo cũng cởi ra, phù hợp với cái quần dài vàng nhạt,

dưới ánh mặt trời chiếu xuống, thoát nhìn anh tuần khiến người ta ngẩn ngơ.

Kiều An Hảo nhìn anh ước chừng năm giây, mới đi tới, đi qua Lục Cẩn Niên, khom người ngồi vào trong xe, ngửi thấy mùi thơm nhẹ nhiều năm khó quên.

Lục Cẩn Niên bắt đầu khởi động máy, khí lạnh từ từ thổi, tiếng radio cũng vang lên, xe chậm rãi lái ra khỏi Cẩm Tú viên.

Hai bên đường Bắc Kinh có rất nhiều cây cổ thụ cao lớn, che lại ánh sáng rực rỡ, chỉ có những chấm tròn, xuyên qua khe hở của lá, chiếu xuống đây, xe lái qua, ánh sáng và bóng râm không ngừng giao thoa.

Bên trong xe phát một bài hát tiếng anh nhẹ nhàng, khiến lòng của người ta cũng không khỏi yên tĩnh lại.

Qua một lúc lâu, lúc đang đợi đèn đỏ, Lục Cẩn Niên nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo: "Buổi sáng đi làm tóc?"

"Không có." Kiều An Hảo dừng lại, rồi nói: "Em nói má Trần giúp chải thẳng, rồi gội đầu, uốn lại."

"Ừ." Tầm mắt Lục Cẩn Niên dừng ở mái tóc cột đuôi ngựa lộ ra cái cổ trắng nõn của Kiều An Hảo, mới dời tầm mắt, thấy đèn đỏ đã đổi xanh, đạp chân ga, tiếp tục lái.

Bên trong xe im lặng tầm một phút, Kiều An Hảo quay đầu, trừng to mắt nhìn Lục Cẩn Niên, cười híp mắt hỏi: "Đẹp không?"

Lục Cẩn Niên vừa nhìn con đường phía trước, vừa quay đầu liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, nói: "Đẹp."

Sau một lát, bổ sung: "Giống như hồi trung học cấp hai."

Khóe môi Kiều An Hảo cong lên, dường như sự vui sướng tản mát ra từ đáy lòng: "Cũng đã nhiều năm như vậy, anh còn nhớ rõ dáng vẻ em lúc ấy sao? Bản thân em còn không rõ."

Lục Căn Niên không lên tiếng, đáy lòng lại thầm nhớ, không đơn thuần là trung học cấp hai, ngay cả dáng vẻ non nớt lúc trung học cấp một, anh nhắm mắt lại, cũng có thể mừng rỡ rất rõ ràng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 396

Tạm Biệt Tuổi Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu (6)

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên không có nói chuyện, xung không có hé răng, bên trong xe trầm mặc khoảng một phút, xe liền quẹo vào bãi đỗ xe.

Trợ lý đưa vé xem phim cho Lục Cẩn Niên trước, lúc xuống xe, anh còn nói cho trợ lý lấy cho mình thảm với gối to đã chuẩn bị sẵn.

Thời gian phim bắt đầu chiếu, còn khoảng 10 phút, lúc đứng ở cửa kiểm vé, Kiều An Hảo chạy tới quầy thu tiền, mua một hộp bỏng lớn và hai lon coca, hai người vào phòng chiếu phim, ngồi xuống, phim vừa mới bắt đầu, phòng chiếu phim vốn còn có chút ồn ào, nháy mắt trở nên vô cùng yên tĩnh.

Kiều An Hảo đặt bỏng ngô ở giữa cô và Lục Cẩn Niên, cô vừa nhìn không rời mắt khỏi màn hình chiếu phim, vừa đưa tay sờ sờ bỏng ngô ở bên cạnh, nhét vào miệng.

Máy điều hòa ở phòng chiếu phim mở hơi lớn, phim chiếu được khoảng mười phút, Lục Cẩn Niên cảm nhận được một tia mát lạnh, anh lấy tấm thảm đã chuẩn bị trước từ trong túi nhỏ ra, đặt ở trên đùi Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo quay đầu, nhìn về phía Lục Cẩn Niên, mặt nghiêng của anh tuấn mỹ bức người, cơ hồ dán ngay chóp mũi của cô, tim cô đập mạnh không ngừng, đợi đến khi người đàn ông đắp tốt cái thảm, ngồi lại vị trí của chính mình, cô mới vội vàng cầm bỏng, nhét vào miệng, mới ý thức được

Lục Cẩn Niên một bên, từ lúc ngồi xuống cho tới bây giờ, hình như chưa động vào bóng ngô, vì thế dùng cánh tay huých vào tay của Lục Cẩn Niên, chỉ chỉ vào bóng.

Bên cạnh bóng, đặt một lon coca, Lục Cẩn Niên nghĩ cô muốn mình giúp cô mở nắp coca, vì thế liền cầm lên một lon, mở nắp ra, còn đập vào một ống hút, đưa cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo tiếp nhận coca, quay đầu, tiến lại gần tai của anh, nhỏ giọng nói: “Anh không cần ăn bóng sao?”

Lục Cẩn Niên gật gật đầu, tỏ vẻ đã biết, hai người tiếp tục xem phim, ngẫu nhiên Kiều An Hảo có thể cảm giác được Lục Cẩn Niên nắm một ít bóng.

Lúc bộ phim chiếu được một nửa, một đoạn toàn những hình ảnh tốt đẹp, đại đa số là những buổi hẹn hò của một đôi yêu nhau đến rạp chiếu phim xem phim, cho nên những hình ảnh đó, không thể nghi ngờ làm cho không khí trong phòng chiếu phim trở nên ái muội, hai người yêu nhau có vẻ nhiệt tình, đã bắt đầu ôm cùng hôn nhau, thậm trí Kiều An Hảo có thể nghe thấy ở vị trí đằng sau mình, nam nữ đang ôm nhau còn cả hôn môi phát ra tiếng vang ái muội, tiếng thở dốc hỗn tạp ở trong phòng chiếu phim, khiến cho người nghe được càng thêm đỏ mặt tim đập.

Kiều An Hảo không có trải qua việc này, lúc ở nhà xem phim, xem hình ảnh rõ ràng như vậy, cũng không có nhiều kiêng dè, nhưng lúc này Lục Cẩn Niên đang ngồi bên cạnh cô, cô đã có chút ngượng ngùng nhìn hình ảnh ***** trên màn ảnh, tròng mắt liên loạn nhìn xung quanh, thường thường dừng lại ở mặt nghiêng của Lục Cẩn Niên, kết quả thấy người đàn ông tư thái nhàn nhã ngồi ở bên cạnh, mắt nhìn chăm chăm lên màn hình lớn ánh mắt không hề di chuyển, trên mặt cũng không có cảm xúc gì lớn, giống như hai cổ lỏa thể đang dây dưa trên màn hình, căn bản không tồn tại.

Lúc Kiều An Hảo vươn tay lấy bóng, Lục Cẩn Niên cũng vươn tay cầm bóng, hai người ăn ý chạm tay vào nhau như vậy.

Lục cẩn Niên mắt đang nhìn màn hình lớn, nghiêng đầu nhìn về phía Kiều An Hảo, mắt của anh, phát ra ánh sáng giống như bình thường, sáng ngời hữu thần.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 397

Tạm Biệt Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (7)

Đột nhiên, Kiều An Hảo dừng lại, chăm chú nhìn Lục Cẩn Niên, âm hưởng mờ tối – ái muội không ngừng vang vọng trong phim, ánh mắt của Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo trở nên nóng hơn, rõ ràng trong này rất lạnh, nhưng Kiều An Hảo lại cảm nhận được một luồng khí nóng từ dưới lòng bàn chân truyền lên.

Hình ảnh kia rõ ràng đã kết thúc trên màn hình lớn, thực ra là đang chiếu đến cảnh vừa tách môi của nhau ra, không khí ám muội từ từ tiêu tan, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên vẫn đối diện với nhau như cũ, mãi đến khi đột nhiên có một âm thanh mãnh liệt vang lên, là tiếng trong phim vọng lại, mới khiến hai người tỉnh táo lại, Kiều An Hảo muốn dời tay khỏi bạch bóng ngô đi, nhưng Lục Cẩn Niên lại nhanh hơn một bước, cầm lấy tay cô.

Cả người cô liền cứng đờ, không hề rút tay ra khỏi tay của Lục Cẩn Niên, chỉ quay đầu, nhìn về phía màn hình lớn, Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm gương mặt của cô một lúc, cũng quay đầu, nhìn về phía màn hình lớn, bởi vì bỏ qua một đoạn thời gian rất dài không xem, bây giờ nhìn có chút không hiểu, nhưng hai người lại thật sự chuyên chú xem, giống như thật sự đắm mình vào bộ phim, không biết được tâm trạng mình, đang nhảy lên vô cùng nhanh.

Phim kết thúc, mọi người bắt đầu nhao nhao rời đi, Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo vẫn ngồi trên ghế không nhúc nhích, hai người vẫn gắt gao nắm tay nhau, mãi đến khi cả phòng chiếu phim đều trống không, chỉ còn

lại hai người, có nhân viên vệ sinh tới thu lại đồ bỏ đi, bọn họ mới lưu luyến buông lỏng tay nhau ra, ngằm hiểu đứng lên, thu dọn lại chỗ ngồi của mình, một trước một sau đi ra.

Xem xong phim, đã là 5 giờ, tám giờ tối hai người lại phải quay phim, thời gian vẫn không đủ để dùng cơm, cho nên liền đi vào siêu thị mua ít đồ ăn đơn giản, sau đó Lục Căn Niên chở Kiều An Hảo về đoàn làm phim.

Dọc đường đi, hai người không hề nói gì với nhau, xem ra ánh mắt vẫn bình tĩnh như bình thường, nhưng đáy lòng vẫn đang nghĩ đến lúc ở rạp chiếu phim, đến 40 phút nắm tay nhau.

Trở lại đoàn làm phim, đã là 7 giờ, Lục Căn Niên và Kiều An Hảo đến phòng trang điểm, những diễn viên khác đều đã hoàn tất, đang ở studio tìm cảm giác diễn, Kiều An Hảo và Lục Căn Niên đưa lưng về nhau ngồi ở bàn trang điểm, lúc thợ trang điểm bảo bọn họ ngẩng đầu soi gương, sẽ ngẫu nhiên nhìn thấy nhau, sau đó lại nghĩ về thời gian nắm tay nhau kia, trong lòng lại nóng lên.

Tại nơi quay Khuynh Thành thời gian, lúc này Kiều An Hảo và Lục Căn Niên đang sắm vai vợ chồng, đã ra ở riêng được rất lâu, bởi vì gia đình có vấn đề, định ngày hôm nay sẽ đi lĩnh giấy chứng nhận ly hôn, mà vai diễn của Lục Căn Niên đã ý thức được anh ta không hề cam lòng chấp nhận người phụ nữ kia, mà người anh chân chính thích, là Kiều An Hảo – người đã từng bức ép anh và người phụ nữ kia kết hôn, nhưng là vì anh đã làm nhiều

chuyện quá đáng với cô, nên anh không có mặt mũi nào cầu xin cô tha thứ, mà Kiều An Hảo ra ở riêng, lại có một người đàn ông khác đang từng bước chinh phục cô.

Nội dung mà đêm nay bọn họ quay phim, là sinh nhật của Kiều An Hảo, người đàn ông kia cầu hôn cô, Lục Căn Niên nản lòng thoái chí nhìn Kiều

An Hảo gật đầu, đeo nhẫn vào tay, Lục Căn Niên bi thương rời đi, lúc Kiều An Hảo một mình đi vào toilet, không có cách nào kiềm chế cảm xúc của mình, liền giữ chặt lấy Kiều An Hảo, rốt cuộc cũng mở miệng

hỏi cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 398

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (8)

Lục Căn Niên hóa trang nhanh hơn Kiều An Hảo, anh đã hóa trang xong, Kiều An Hảo mới vừa trang điểm một nửa, anh đứng lên, lúc thợ trang điểm quan sát, điện thoại của Kiều An Hảo lại vang lên.

Điện thoại của Kiều An Hảo để lại ở trên mặt bàn, Lục Căn Niên nghe được tiếng chuông, theo bản năng nghiêng đầu, thấy trên màn hình hiện lên ba chữ "Bác gái Hứa".

Kiều An Hảo áy náy nhìn phía thợ trang điểm, sau đó cầm điện thoại di động trên bàn, nhấn nút trả lời: "Bác gái?"

Trong phòng hóa trang không còn bao nhiêu người, rất yên tĩnh, Lục Căn Niên đứng sau lưng Kiều An Hảo, có thể nghe rõ ràng tiếng Hàn Như Sơ truyền ra rõ ràng: "Kiều Kiều, tối nay là lần cuối cùng con đóng kịch, đúng không? Ngày mai sẽ không sao chứ?"

Kiều An Hảo nhẹ nhàng "Vâng" một tiếng, giọng Hàn Như Sơ lần nữa truyền đến: "Kiều Kiều, ngày mai là ngày Gia Mộc xuất viện, con nhớ đến đón nó xuất viện. "

Tay Lục Căn Niên nhẹ nhàng nắm lại, thành quyền, cánh môi ra sức mím lại, sắc mặt lạnh nhạt đứng tại chỗ, cho đến khi thợ trang điểm nói "Được rồi", sau đó xoay người, đi tới cửa phòng, khi anh đẩy cửa trong nháy mắt đó, anh nghe sau lưng truyền đến tiếng Kiều An Hảo nhẹ nhàng

như cũ: "Con đã biết, bác gái, ngày mai con sẽ đến, con còn phải quay phim, không thể nói lâu, dạ, tạm biệt."

Lục Cẩn Niên cất bước đi xuống bậc thang, cũng không biết chuyện gì xảy ra, lại hồng chân, cũng may trợ lý theo phía sau phản ứng kịp thời, kéo anh lại, thấp giọng hỏi một câu: "Lục tổng, anh có sao không?"

Lục Cẩn Niên không nói gì, chẳng qua là bình tĩnh, cất bước, sai bước đi về phía phim trường.

Ngày mai sẽ là ngày Hứa Gia Mộc xuất viện... Không phải nói ít thì một tháng, lâu thì hai tháng sao? Lúc này mới nửa tháng, Hứa Gia Mộc đã xuất viện? Hứa Gia Mộc cũng xuất viện, vậy người thế thân là anh, có phải cũng hoàn thành nhiệm vụ? Hoàn thành nhiệm vụ... Có phải đại biểu, anh và cô không bao giờ... có thể tiếp tục diễn vợ chồng nữa?

Tối nay, anh và cô còn đi xem phim, không khí rõ ràng rất tốt, thế nào trong lúc bất chợt, lại thay đổi, anh và cô sắp phải chia lìa chứ?

Kiều An Hảo hóa trang xong, đi tới phim trường, Lục Cẩn Niên cũng không có ở đây, lúc đạo diễn nhìn cô nói phải chú ý những điều gì khi

diễn, cô mới nhìn thấy Lục Cẩn Niên một thân một mình từ một rừng cây, dọc theo cầu gỗ đi tới.

Đạo diễn thấy Lục Cẩn Niên tới đây, lập tức bảo tất cả nhân viên làm việc đều có vị trí và cương vị riêng, điều chỉnh đèn và máy quay, chính thức quay phim.

Lúc ban đầu quay phim, là một nhóm người ngồi ở trong phòng, hình ảnh uống rượu ca hát, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên thủy chung không nói gì, thậm chí hai tầm mắt của hai người nhìn nhau một lần cũng không có, đợi đến lúc máy quay lấy cảnh, Kiều An Hảo và một nam diễn viên tuần tú bắt đầu hợp ca một ca khúc, trong quá trình ca hát, Lục Cẩn Niên liên tục

uống nước thay rượu, anh vẫn luôn cúi đầu, không có ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn đôi Kim Đồng Ngọc Nữ đang đứng song ca với nhau.

Tiếng hát qua không lâu thì dừng lại, mọi người vỗ tay cổ vũ, đang lúc mọi người nghĩ hai người đi xuống, thì người hát cùng Kiều An Hảo, bất chợt quỳ xuống trước mặt của mọi người, thâm tình chân thành cầu hôn: "Gả cho anh đi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 399

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu (9)

Lục Cẩn Niên vốn chỉ cúi thấp đầu uống rượu, lúc nghe thấy bốn chữ này, mạnh ngẩng đầu lên, nhìn thẳng tắp về phía Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo bởi vì một màn xảy ra đột ngột kia dọa, sợ tới mức có hút kinh ngạc, đứng tại chỗ, không có phản ứng gì.

Người đàn ông kia, thông báo lời kịch bên trong kịch bản, nói ra từng chữ từng chữ bên trong.

Theo tiếng ngâm nga của anh ta, vẻ mặt Kiều An Hảo, xuất hiện một tia vỡ tan, trong phòng những người tham gia sinh nhật của cô, ồn ào theo, la hét Kiều An Hảo đồng ý!

Tay Lục Cẩn Niên cầm chén rượu, bắt đầu đầu dùng sức, lúc Kiều An Hảo nói một câu đồng ý, anh cung quy nhện không được đứng dậy, yên lặng rời đi.

Anh không có liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái, tầm mắt nhìn về phía bóng lưng của anh, giống như do dự cái gì đó, cuối cùng tiếp nhận chiếc nhả từ người đàn ông đang quỳ gối dưới sàn.

Không khí trong phòng, vui sướng, Lục Cẩn Niên ở bên ngoài phòng, cô đơn đau thương.

Theo chỉ thị của đạo diễn, Kiều An Hào ở trong phòng tìm một cái cớ, đi ra khỏi phòng, đứng ở cửa đối mặt với Lục Cẩn Niên, hai người không nói lời nào, ánh mắt không một tiếng động trao đổi, sau đó Kiều An Hào giẫm giày cao gót, đi về phía toilet.

Lúc Kiều An Hào từ bên trong toilet đi ra, Lục Cẩn Niên vốn đứng ở cửa phòng, bây giờ lại đứng trước cửa phòng rửa tay, giống như vừa rồi, hai người liếc nhìn nhau một cái, lúc này Kiều An Hào mới mở miệng nói lời kịch: “Tôi đi vào trước.”

Sau đó cô cười yếu ớt với Lục Cẩn Niên, bước chân, đi qua người của Lục Cẩn Niên, lúc Kiều An Hào đi qua ngang người, hai tay Lục Cẩn Niên nắm chặt lại, bởi vì dùng sức, khớp xương trở nên trắng bạch, sau đó giơ tay lên, bắt chính xác lấy cánh tay của Kiều An Hào, sau đó đưa cả người cô dựa vào vách tường, cúi đầu, hôn lên cô.

Kiều An Hào càng lúc càng mạnh, cuối cùng không biết lấy khí lực ở đâu, đẩy mạnh Lục Cẩn Niên ra, sau đó làm như kịch bản viết, giơ tay lên, cho Lục Cẩn Niên một cái tát.

Đương nhiên bởi vì quay phim, một cái tát kia, nhìn thực tàn nhẫn, nhưng thật ra rất nhẹ nhàng giống như lau qua, sau đó thân thể Kiều An Hào run run, nói la lời kịch: “Anh đến tốt cùng muốn như thế nào?”

Lục Cẩn Niên bị đánh một cái tát, ánh mắt thẳng tắp nhìn Kiều An Hào, cánh môi giật giật: “Tôi chỉ hỏi em một vấn đề.....” Lục nói xong những lời này, trầm mặc rất lâu, mới lại mở miệng nói: “Nếu tôi nói tôi thích em, em lại còn có thể thích tôi không?”

“Sẽ không!” Kiều An Hào không hề do dự nói ra những lời này, vẻ mặt trên mặt của Lục Cẩn Niên, bắt đầu tuyệt vọng, hai tay nắm trên vai của cô, dần dần buông lỏng, ngay khi anh sắp buông xuôi, cô mở miệng lần nữa, nói lời kịch: “Bởi vì, tôi chưa bao giờ ngừng thích anh.”

Lục Căn Niên sửng sốt, đột nhiên hôn lên môi Kiều An Hảo.

Hôn môi lúc này đây, cần hai người phải diễn thực nhập tâm, sau đó ở lúc hai người đang hôn môi, phần diễn của hai người hoàn toàn chấm dứt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

Quyển 5

Chương 400: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (10)

Chương 401: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (11)

Chương 402: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (12)

Chương 403: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Anh Yêu (13)

Chương 404: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (14)

Chương 405: Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (15)

Chương 406: Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (16)

Chương 407: Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (17)

Chương 408: Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (18)

: Chương 409

Chương 410: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (20)

Chương 411: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (21)

Chương 412: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (22)

Chương 413: Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu [22]

Chương 414: Anh Âm Thầm Làm Bạn (1)

Chương 415: Anh Âm Thầm Làm Bạn (2)

Chương 416: Anh Âm Thầm Làm Bạn [3]

Chương 417: Anh Âm Thầm Làm Bạn (4)

Chương 418: Anh Lặng Thầm Ở Bên Cạnh Làm Bạn (5)

Chương 419: Anh Lặng Thầm Ở Bên Cạnh Làm Bạn (6)

Chương 420: Anh Lặng Thầm Bên Cạnh Bầu Bạn (7)

Chương 421: Anh Âm Thầm Làm Bạn (8)

Chương 422: Anh Âm Thầm Làm Bạn (9)

Chương 423: Anh Âm Thầm Làm Bạn [10]

Chương 424: Anh Âm Thầm Làm Bạn (11)

Chương 425: Anh Âm Thầm Làm Bạn (12)

Chương 426: Anh Âm Thầm Làm Bạn (13)

Chương 427: Anh Âm Thầm Làm Bạn (14)

Chương 428: Anh Âm Thầm Làm Bạn (15)

Chương 429: Anh Âm Thầm Làm Bạn (16)

Chương 430: Anh Âm Thầm Làm Bạn (17)

Chương 431: Anh Âm Thầm Làm Bạn (18)

Chương 432: Anh Âm Thầm Làm Bạn (19)

Chương 433: Anh Âm Thầm Làm Bạn [20]

Chương 434: Anh Âm Thầm Làm Bạn (21)

Chương 435: Anh Âm Thầm Làm Bạn (22)

[Chương 436: Anh Âm Thầm Làm Bạn \[23\]](#)
[Chương 437: Anh Âm Thầm Làm Bạn \(24\)](#)
[Chương 438: Anh Âm Thầm Làm Bạn \(25\)](#)
[Chương 439: Anh Âm Thầm Làm Bạn \[26\]](#)
[Chương 440: Anh Âm Thầm Làm Bạn \(27\)](#)
[Chương 441: Vì Sao Lại Không Cần Con Của Em? \(1\)](#)
[Chương 442: Vì Sao Không Cần Con Của Chúng Ta? \(2\)](#)
[Chương 443: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[3\]](#)
[Chương 444: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \(4\)](#)
[Chương 445: Vì Sao Không Cần Con Của Chúng Ta? \(5\)](#)
[Chương 446: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[6\]](#)
[Chương 447: Tại Sao Anh Lại Không Cần Con Của Chúng Ta \(7\)](#)
[Chương 448: Vì Sao Không Cần Con Của Chúng Ta? \(8\)](#)
[Chương 449: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[9\]](#)
[Chương 450: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[10\]](#)
[Chương 451: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta \(11\)](#)
[Chương 452: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \(12\)](#)
[Chương 453: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[13\]](#)
[Chương 454: Tại Sao Lại Không Cần Con Của Chúng Ta \(14\)](#)
[Chương 455: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \(15\)](#)
[Chương 456: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[16\]](#)
[Chương 457: Tại Sao Không Cần Con Của Chúng Ta \(17\)](#)
[Chương 458: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \(18\)](#)
[Chương 459: Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? \[19\]](#)
[Chương 460: Tại Sao Không Cần Con Của Chúng Ta \(20\)](#)
[Chương 461: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp](#)
[Chương 462: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \(2\)](#)
[Chương 463: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \[3\]](#)
[Chương 464: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \(4\)](#)
[Chương 465: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \(5\)](#)
[Chương 466: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \[6\]](#)
[Chương 467: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \(7\)](#)
[Chương 468: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \(8\)](#)
[Chương 469: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp Thời Gian \[9\]](#)
[Chương 470: Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp \(10\)](#)
[Chương 471: Chat Webcam \(1\)](#)
[Chương 472: Chat Webcam \(2\)](#)
[Chương 473: Chat Webcam \[3\]](#)
[Chương 474: Chat Webcam \(4\)](#)
[Chương 475: Chat Webcam \(5\)](#)
[Chương 476: Chat Webcam \[6\]](#)
[Chương 477: Chat Webcam \(7\)](#)

[Chương 478: Chat Webcam \(7\)](#)
[Chương 479: Chat Webcam \[9\]](#)
[Chương 480: Chat Webcam \(10\)](#)
[Chương 481: Giải Trừ Hôn Ước \(1\)](#)
[Chương 482: Hủy Bỏ Hôn Ước \(2\)](#)
[Chương 483: Giải Trừ Hôn Ước \[3\]](#)
[Chương 484: Giải Trừ Hôn Ước \(4\)](#)
[Chương 485: Hủy Bỏ Hôn Ước \(5\)](#)
[Chương 486: Giải Trừ Hôn Ước \[6\]](#)
[Chương 487: Giải Trừ Hôn Ước \(7\)](#)
[Chương 488: Hủy Bỏ Hôn Ước \(8\)](#)
[Chương 489: Giải Trừ Hôn Ước \[9\]](#)
[Chương 490: Giải Trừ Hôn Ước \(10\)](#)
[Chương 491: Giải Trừ Hôn Ước \(11\)](#)
[Chương 492: Hủy Bỏ Hôn Ước \(12\)](#)
[Chương 493: Giải Trừ Hôn Ước \[13\]](#)
[Chương 494: Giải Trừ Hôn Ước \(14\)](#)
[Chương 495: Hủy Bỏ Hôn Ước \(15\)](#)
[Chương 496: Giải Trừ Hôn Ước \[16\]](#)
[Chương 497: Giải Trừ Hôn Ước \(17\)](#)
[Chương 498: Hủy Bỏ Hôn Ước \(18\)](#)
[Chương 499: Giải Trừ Hôn Ước \[19\]](#)

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 400

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (10)

Thế nhưng trong tích tắc kề môi bên nhau của hai người đó, bọn họ cũng không phải chỉ là đóng phim, mà còn cả hiện thực.

Tuy nhiên anh có sắm vai vợ chồng với cô hôn tám tháng, nhưng từ khi chân chính là ở bên nhau, cũng là lúc tiến vào đoàn làm phim của Khuynh Thành thời gian.

Bộ phim này quay trọn vẹn hết hơn ba tháng, trong ba tháng này, thời gian anh tiếp xúc với cô, còn nhiều hơn 13 năm qua, hơn ba tháng này, từng có nước mắt, từng có cười vui, từng có ấm áp, từng có cảm động,.. Bây giờ đây, những hồi ức đóng phim này lập tức khiến họ thấy đau xót, mà trong hiện thực, cuộc sống giả làm vợ chồng của anh và cô, cũng đến lúc phải kết thúc rồi.

Hai người hôn nhau đến kịch liệt và tuyệt vọng, như là không có cách nào khác để trút hết ra tình yêu của mình, chỉ có thể dốc hết toàn lực đem nó ra ngoài qua nụ hôn này.

Đạo diễn ở trước máy quay, nhìn cảnh hôn môi như vậy, hết sức hài lòng, lúc cảm thấy không sai biệt lắm, liền cầm lấy loa, vừa định hô “Cắt” một tiếng, lại đột nhiên nhìn thấy có giọt nước mắt của Kiều An Hảo, theo nụ hôn của hai người, từ trên khóe mắt chảy xuống.

Rất nhiều khi, diễn viên khi diễn quá nhập tâm, cũng sẽ có lúc xúc động, cho nên đạo diễn cho rằng đây là Kiều An Hảo đang triệt để phát huy, liền để xuống loa phóng thanh, ý bảo nhân viên công tác tiếp tục làm việc, còn mình thì nhìn chăm chăm máy giám sát hình ảnh.

Nước mắt của Kiều An Hảo, theo hai gò má chảy đến bên miệng, sau đó biến mất vào trong nụ hôn của hai người.

Rõ ràng Lục Căn Niên cảm giác được chút mặn mà, anh sững sốt, tiếp tục hôn sâu sắc hơn.

Hôn rất lâu, hai người mới thở hỗn hển tách nhau ra.

Kiều An Hảo mở to mắt, nước mắt liền tuôn ra, mà đáy mắt của Lục Căn Niên cũng phiếm hồng, hai người cực kỳ thông thả ngẩng đầu, đối diện, như là được tập luyện trước cực kỳ tốt, cùng lúc mở miệng nói: “Anh/Em yêu em/anh.”

Thực ra trong kịch bản không có câu này, đạo diễn thấy một màn như vậy, vẻ mặt lại kích động mà phấn chấn, lúc hai người nhìn nhau tầm hai phút, liền kích động giờ loa phóng thanh lên, kêu: “Cắt!”

Lần quay này, kết thúc rất hoàn mỹ, nhân viên công tác lập tức tiến lên thu thập đồ đạc, đạo diễn lại một đường chạy đến trước mắt anh và cô, mở miệng nói: “Lục Ảnh đế, tiểu Kiều, hai người diễn rất tài tình, vậy mà có thể diễn đẹp như vậy! Hiệu quả vừa rồi rất tuyệt vời! Tuyệt đối rất cảm động!”

Ngữ khí của đạo diễn thở gấp một phen nói ra một tràng khen ngợi rất dài, để Kiều An Hảo và Lục Căn Niên kéo lại thần trí, hai người chăm chú nhìn nhau, sau đó tách ra.

Lục Căn Niên nhanh chóng che dấu tất cả cảm xúc của mình, vẻ mặt nhàn nhạt và bình thường, không có khác gì.

Mà Kiều An Hảo vẫn treo một giọt lệ bên khóe mắt cười cười nhìn đạo diễn, thoải mái nói một tiếng: “Cảm ơn”, sau đó nhận lấy khăn tay từ Triệu Mạnh, lau khô nước mắt mình, nói “hẹn gặp lại” với đạo diễn và Lục Căn Niên, rồi đi tháo trang sức ra.

Lục Căn Niên, anh biết không? Từ nay về sau, khi em hồi tưởng lại chuyện của anh và em, bộ phim lúc chiều này, nó sẽ trở thành cuộc hẹn hò của chúng ta, thông báo của đêm nay, em có thể biến nó thành thông báo yêu nhau của chúng ta.

Lục Căn Niên, anh biết không? Em sẽ biến câu chuyện của chúng ta thành hồi ức, em đã khóc vì anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 401

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (11)

Sáng sớm hôm sau rời giường, Kiều An Hảo đã thấy thời tiết bên ngoài vô cùng u ám, sương khói dày đặc mờ ảo, cả thành phố như được bao phủ trong một tầng lụa mỏng, Triệu Manh đã thu dọn các thứ linh tinh xong hết, nhân viên công tác của đoàn làm phim đang hỗ trợ mọi người mang hành lý lên xe, trước khi rời đi, Kiều An Hảo cố ý đến studio, cùng đạo diễn còn đang làm việc ở đó, Trình Dạng, Tống Tương Tư, cáo biệt từng người.

Mặc kệ lúc đầu bọn họ dùng cách nào để tiến vào đoàn làm phi, cũng không quản mọi người đã từng mâu thuẫn với ai, lúc này là lúc chia tay, những thâm thù hận oán có to lớn thế nào, bây giờ lại trở nên nhỏ bé không đáng nhắc tới, mọi người sau ba tháng cả ngày cả đêm ở cùng nhau, bây giờ lại ôm nhau tạm biệt.

Kiều An Hảo cảm thấy chính mình cũng không phải khác biệt, thế nhưng lúc từng người một rời đi, hốc mắt vẫn phấp phỏng.

Kiều An Hảo không quay về Cẩm Tú Viên mà trực tiếp đến Triệu Manh chờ đến trước cửa bệnh viện, để cho Triệu Manh mang hành lý về nhà trước, nói là sau một thời gian sẽ qua lấy.

Đội xe của Triệu Manh rời đi, Kiều An Hảo đi vào bệnh viện, Hứa Vạn Lý không tới, Hàn Như Sơ và quản gia đang thu dọn đồ đạc, còn Hứa Gia Mộc đang được kiểm tra lại.

Kiều An Hảo đi lên phía trước, giúp Hàn Như Sơ chỉnh lại quần áo của Hứa Gia Mộc cho gọn gàng, nhín thoáng qua trong phòng bệnh cũng không còn thứ gì, liền để cho quản gia mang đồ đạc lên xe, đợi khoảng 10 phút, bác sĩ đi ra, dặn dò Hứa Gia Mộc chú ý giữ gìn thân thể và nhất định phải đến kiểm tra đều đặn, sau đó nhận quà của Hàn Như Sơ, mọi người lên xe.

Xe chạy một đường đến Hứa gia, lúc này Hứa Gia Mộc tuy có thể tự đi, nhưng vì hôn mê đã lâu, cả người bị mất sức, cho nên vừa về đến nhà, Hàn Như Sơ liền kêu người giúp việc đỡ anh lên phòng ngủ, nằm nghỉ ngơi trên giường.

Hàn Như Sơ trước khi đi đón Hứa Gia Mộc, đã dặn dò đầu bếp nấu cháo nghiền kỹ một chút, đợi anh ổn định, quản gia liền bảo người giúp việc đưa cháo lên, sau đó cao hứng mà nịnh nọt nói: “Cậu chủ, sáng sớm cậu đã phải vội vàng xuất viện, mãi đến bây giờ cũng chưa ăn cái gì, sáng nay phu nhân đã dặn đầu bếp nấu cháo cho cậu, uống một chút đi.”

Hàn Như Sơ ngồi bên giường của Hứa Gia Mộc, dịu dàng yêu thương nhìn anh nói: “Con trai, mẹ đút cho con nhé.”

Nói xong, Hàn Như Sơ liền đưa tay về phía quản gia, quản gia liền đưa bát cháo qua, nhưng Hàn Như Sơ còn chưa kịp nhận lấy, Kiều An Hảo lại nhanh tay hơn một chút, mở miệng nói: “Vẫn nên để cháu đút cho anh Gia Mộc.”

Hàn Như Sơ dừng lại, cũng không tranh cãi với cô, nhàn nhã ung dung đứng lên, để chỗ ngồi lại cho Kiều An Hảo, nói với quản gia: “Để Kiều Kiều đút đi.”

Qua gia lập tức cung kính đưa bát súp đến trước mặt Kiều An Hảo, Kiều An Hảo một tay nhận lấy bát, ngồi bên cạnh Hứa Gia Mộc, cầm thìa múc một muỗng cháo, thổi cho bớt nóng, rồi đưa tới bên miệng Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc vừa mở miệng nuốt cháo, nhìn thấy trước giường mình một vòng người vây quanh, liền cau mày lại, phất phất tay: “Mẹ, mọi người đi ra ngoài hết đi, một loạt người vây quanh như vậy, con không thở được.”

Kiều An Hảo lại múc một miếng cháo, thối thối, cười nói: “Bác Hứa, mọi người đi đi, cháu chăm sóc anh Gia Mộc là được rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 402

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (12)

Hàn Như Sơ nghĩ hai người bọn họ xa cách lâu ngày gặp lại có chuyện muốn nói, lập tức nở một nụ cười, quần gia hiểu rõ mang theo người giúp việc cùng đi ra.

Trước khi Hàn Như Sơ ra ngoài, lúc đóng cửa, bà nhìn Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc, suy nghĩ, lấy điện thoại di động ra, len lén chụp mấy tấm hình, sau đó ra ngoài.

-

Lục Căn Niên đã sớm tới Hoàn Ảnh truyền thông, buổi sáng đi họp, sự chú ý của anh tương đối không tập trung, thỉnh thoảng lại thất thần, cuối cùng lúc diễn ra hội nghị, cũng có người phát hiện anh không ổn.

Thật vất vả đến lúc hội nghị kết thúc, trở lại phòng làm việc, đối mặt một xấp văn kiện dày, ngồi trước bàn làm việc, lại không đọc được chữ nào, trong đầu toàn bộ đều là chuyện hôm nay Kiều An Hảo đi đón Hứa Gia Mộc xuất viện.

Mười một giờ trưa, trở lý vào phòng làm việc, cầm một văn kiện khẩn cấp cần anh ký tên, Lục Căn Niên không ổn định lật xem, điện thoại di động đặt ở trên mặt bàn lại vang lên, Lục Căn Niên không để ý đến, tiếp tục xem văn kiện, kết quả điện thoại di động lại liên tục vang lên mãi

tiếng, Lục Cẩn Niên không nhìn được nghiêng đầu, liếc mắt nhìn màn hình, sau đó một con số xa lạ gửi mấy tấm hình.

Anh nhìn chăm chăm màn hình một hồi, rồi dời tầm mắt, trên mặt bình tĩnh không có bất kỳ biểu cảm gì, cầm bút, ký lên văn kiện.

Lúc Lục Cẩn Niên đang chuẩn bị đưa văn kiện cho trợ lý, điện thoại di động lại vang lên, là số điện thoại xa lạ vừa gửi tin nhắn gọi tới, đáy lòng của anh mơ hồ đã đoán được là ai, chần chờ một phút, đặt văn kiện lại trên bàn, cầm điện thoại di động, nhận nghe.

Quả nhiên giống như anh suy đoán, bên trong truyền tới tiếng Hàn lạnh nhạt khinh thường trước sau như một: "Vừa rồi tôi gửi cho cậu mấy tấm hình, cậu đã thấy được chưa, bây giờ Gia Mộc xuất viện, cậu và Kiều Kiều cũng nên kết thúc."

Lục Cẩn Niên cầm điện thoại di động lên, cố gắng ra sức chậm rãi, cánh môi giật giật, không lên tiếng.

Bên đầu dây kia Hàn Như Sơ, bị sự im lặng của anh khiến không rõ tình huống, lần nữa khí thế lạnh nhạt mở miệng: "Thế nào? Không bỏ được? Nhưng cậu không được quên, trong ba người, cậu là người dư thừa, nếu như không phải là Gia Mộc gặp tai nạn ngoài ý muốn, làm gì cậu có tư cách đến gần Kiều Kiều? Cuộc giao dịch này, cậu cũng có không ít lợi, bây giờ cũng nên từ bỏ đi!"

Bất chợt vẻ mặt Lục Cẩn Niên trở nên có chút u ám, trong miệng, mang theo một tia tàn độc: "Bà nói tôi thế nào cũng được, nhưng tôi cảnh cáo bà, không nên làm nhục Kiều Kiều, cho tới bây giờ cô ấy không phải là món hàng giao dịch!"

"Không phải là món hàng giao dịch, ban đầu lúc cậu nghe diễn vợ chồng với cô ta, liền vô điều kiện chấp nhận đóng giả Gia Mộc?" Hàn Như Sơ cười khê một tiếng: "Cậu chẳng qua chỉ là một nghiệt chủng, còn muốn

tranh giành phụ nữ với con gái tôi? Tôi cho cậu biết, dù cậu có muốn Kiều An Hảo, cũng phải chờ con trai tôi không cần nó nữa, cậu chỉ xứng đáng nhất đồ vứt bỏ của con tôi!"

"Tôi lặp lại lần cuối, bà có thể sỉ nhục tôi, không được sỉ nhục cô ấy!"
Cả người Lục Căn Niên đứng lên: "Bà không cần cho rằng tôi giành Kiều Kiều với Hứa Gia Mộc, là bởi vì tôi không xứng, đó là bởi vì tôi tôn trọng bọn họ, không muốn gây phiền toái cho bọn họ."

Lục Căn Niên nói xong, dứt khoát cúp điện thoại, hung hăng quăng điện thoại đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 403

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Anh Yêu (13)

“Ba” một tiếng vang từ phía đạo diễn phát ra, trong gian phòng một trận vô cùng yên tĩnh, trợ lý đứng ở một bên, một tiếng cũng không dám nói.

Ngực Lục Căn Niên phập phồng lợi hại, anh vòng hai bước qua bàn làm việc, kéo ra ngăn kéo, lấy ra một hộp thuốc lá, vừa rút ra một điếu chuẩn bị hút, thì đột nhiên dừng lại ném hộp thuốc lá vào thùng rác, đi đến bên cạnh cửa sổ, đưa lưng về phía trợ lý, nhìn ra ngoài cửa sổ không hề nhúc nhích.

Không biết qua bao lâu, lệ khí trên người của Lục Căn Niên bớt đi rất nhiều, anh mới quay đầu lại, mở miệng nói với trợ lý: “Thời gian ngắn trước tôi có cho anh điều tra về cổ đông ở hữu cổ phần công ty Hứa thị, hiện tại tra đến đâu rồi?”

Trợ lý trả lời: “Điều tra đã rõ ràng không sai biệt lắm.”

Lục Căn Niên gật đầu một cái, không nói gì.

Trợ lý hỏi lại: “Lục tổng, ngài thật sự suy nghĩ kỹ, quyết định làm như thế thật sao?”

Lục Căn Niên không nói gì như cũ, nhìn về phía bên ngoài cửa sổ.

Thật lâu sau, Lục Căn Niên mới mở miệng “Uh” một tiếng, âm thanh rất nhẹ, không có..... trộn lẫn một chút cảm xúc nào: “Cứ làm theo như ban đầu tôi đã nói với anh.”

Trợ lý không có ý tứ có tiếp tục khuyên ngăn Lục Căn Niên: “Vâng, tôi sẽ chuẩn bị tốt hết toàn bộ.”

Lục Căn Niên không có nói gì, trợ lý cầm văn kiện ở trên bàn, yên lặng không một tiếng động đi ra ngoài, nhưng là đi được hai bước, lại ngừng lại, đáy lòng có điểm không yên hỏi: “Lục tổng, anh thật sự sẽ cùng Kiều tiểu thư tách ra sao?”

Lục Căn Niên bảo trì trầm mặc, lệ khí rơi rụng ở sau lưng nổi lên một tầng đau thương.

Trợ lý giơ tay lên, cọ cọ cái mũi của mình: “Tôi cảm thấy gần đây Kiều tiểu thư và Lục tổng rất tốt, cho dù trước đây Kiều tiểu thư từng thích Hứa tiên sinh, nhưng hiện tại nói không chừng người cô ấy thích là ngài, bình thường ta thấy, Kiều tiểu thư rất quan tâm đến anh Lục tổng. Cho nên tôi cảm thấy, thật Lục tổng, anh có thể thử hỏi xem Kiều tiểu thư nghĩ như thế nào, bây giờ cô ấy có muốn ở cùng một chỗ với Hứa tiên sinh hay không? Đến lúc đó anh mới cùng Kiều tiểu thư tách ra, giờ mà tách ra chẳng phải không công bỏ qua sao?”

Trợ lý nói nhiều như vậy, nhìn Lục Căn Niên thủy chung không có nửa điểm phản ứng, anh đưa tay lên nhu nhu cái mũi: “Việc kia, Lục tổng quên đi, ngài coi như tôi chưa nói gì, nếu không còn việc gì trong lời nói, tôi đi ra ngoài trước.”

Lục Căn Niên không hề động đậy, anh nghe thấy tiếng bước chân rời đi của trợ lý truyền đến, cùng âm thanh đóng cửa văn phòng, anh nhìn chân trời màu xanh bên ngoài cửa sổ, một mảnh bình thản, nhưng trong đầu, lại mang những lời trợ lý vừa nói, ngấm lại một lần.

-

Kiều An Hào đặt cái bát ở một bên trên bàn, cầm lấy khăn ướt, giúp Hứa Gia Mộc lau khóe môi, sau đó, nâng lên mí mắt, nhìn Hứa Gia Mộc, hỏi:

“Rốt cuộc vì sao anh xảy ra tai nạn xe cộ, lúc đó cũng không có uống rượu, vì sao đứng nghiêm trong như vậy?”

Đáy mắt Hứa Gia Mộc xẹt qua một tia tức giận, sau đó cười nhẹ một chút, nói qua loa: “Lúc ấy không phản ứng kịp, xảy ra ngoài ý muốn, nhưng mà bây giờ không phải không có chuyện gì sao?”

“May mà không có việc gì.” Kiều An Hảo nhỏ giọng oán thầm một câu, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, cô trầm mặc một hồi, rồi mới mở miệng: “Anh Gia Mộc, anh có phải đã sớm biết em và anh có hôn ước?”

Hứa Gia Mộc ừ một tiếng, không có nói chuyện.

Trong phòng ngủ im lặng một hồi lâu, Kiều An Hảo nói: “Thực xin lỗi, anh Gia Mộc, em không thể gả cho anh.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 404

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (14)

Hứa Gia Mộc biết là Kiều An Hảo còn chưa nói hết, cả người lười biếng dựa về phía sau, tìm cho bản thân một tư thế thoải mái, không hề có tức giận hay kinh ngạc, chỉ nhìn cô, bình tĩnh chờ đợi lời nói kế tiếp của cô.

Kiều An Hảo giật giật môi: “Sau khi anh xảy ra tai nạn, em mới biết được có hôn ước giữa Kiều gia và Hứa gia, bởi vì tai nạn của anh đột ngột quá, tất cả mọi người đều nói Hứa gia không có người nối nghiệp, hội đồng quản trị của Hứa thị có biến cố lớn, sau cùng không còn cách nào, đành để cho Lục Căn Niên đóng giả anh, làm đám cưới với Kiều gia, đợi đến khi Hứa gia ổn định lại.”

“Người của Kiều gia, trừ em ra, thì cũng không ai biết anh đang hôn mê bất tỉnh, bác Hứa đến tìm em...”

Ngay lúc đó, cô vì nghe được tên của Lục Căn Niên trong miệng Hàn Như Sơ, mới đồng ý đề nghị kia, cô thích Lục Căn Niên, đó là một bí mật của riêng cô, ngay cả lúc trước khi cô đọc thư tình cho Hứa Gia Mộc nghe, cũng không nói cho anh ấy biết người mình thích là ai.

Kiều An Hảo tạm dừng một lúc, tiếp tục nói: “Em và anh là bạn bè nhiều năm như vậy, không thể thấy chết mà không cứu, cho nên em liền đồng ý, hiện giờ...”

“Hiện giờ, anh đã tỉnh lại, chuyện em đáp ứng cũng đã hoàn thành, cho nên em muốn hủy bỏ hôn ước giữa chúng ta, đúng không?” Hứa Gia Mộc giúp Kiều An Hảo nói câu kế tiếp.

Kiều An Hảo rũ rèm mắt xuống, chần chờ một lát, vẫn nhẹ nhàng gật đầu.

“Được, việc này anh biết rõ, một mình anh xử lý là được.” Hứa Gia Mộc sáng khoái trả lời, không hề có do dự hay chần chờ gì, cũng khiến Kiều An Hảo ngạc nhiên ngẩng đầu: “Anh Gia Mộc, một mình anh xử lý thế nào?”

“Việc này, em không cần biết, nói chung không thể để em ra mặt nói ly hôn được, Kiều Kiều, em đừng quên, ba mẹ em mất sớm, mấy năm nay đều là Kiều gia nuôi dưỡng em, em có hôn ước với anh, cũng đại diện cho Kiều gia, bây giờ em đột nhiên náo loạn đòi ly hôn, về sau làm sao đối mặt với hai bác được?” Hứa Gia Mộc tường tận phân tích lại tình hình cho Kiều An Hảo

nghe, sau đó liền mở miệng cam đoan với cô: “Kiều Kiều, hiện giờ cái gì em cũng đừng nghĩ đến, anh nói được thì làm được, em chỉ cần kiên nhẫn là thấy kết quả rồi.”

Thẳng thắn mà nói, lúc Kiều An Hảo mở miệng chủ động đề xuất hủy bỏ hôn ước với Hứa Gia Mộc, thật sự không nghĩ đến Kiều gia, Gia Mộc nói như vậy, cô mới đột nhiên nhớ ra nếu mình làm thế thì sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến hai bác, trong lòng cô dâng lên một tia cảm động, từ nhỏ đến lớn, đã nhiều năm như vậy, Hứa Gia Mộc vẫn luôn đối tốt với cô, cô gật đầu, nhẹ nhàng mở miệng: “Anh Gia Mộc, cảm ơn anh.”

“Kiều Kiều, em học người ta khách khí cái gì.” Hứa Gia Mộc cười cười, vươn tay ra dịu dàng vuốt tóc Kiều An Hảo, sau đó còn nói: “Thế nhưng Kiều Kiều, có lẽ phải đợi một thời gian nữa anh mới có thể giải quyết chuyện này, hiện giờ, em nhìn anh xem, cửa Hứa gia còn không đi qua nổi.”

-

Kiều An Hảo trở lại Cẩm Tú Viên, đã là chín giờ tối, cô ăn cơm chiều ở Hứa gia, cho nên chào má Trần một tiếng xong liền lên lầu.

Lục Cẩn Niên vẫn chưa quay lại, một ngày này cô cũng không làm gì, nhưng lại cảm thấy có chút mệt mỏi, tắm rửa một cái, liền ngã luôn xuống giường, cũng không ngủ, chỉ nằm im, sắp đến 12 giờ khuya, cô nghe thấy dưới lầu truyền đến tiếng xe của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 405

Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (15)

Trong biệt thự thực im lặng, việc cách âm hiệu quả đặc biệt tốt, cô vẫn mơ hồ nghe thấy thanh âm đối thoại của Lục Cẩn Niên với thím Trần cùng tiếng bước chân của Lục Cẩn Niên, cửa phòng ngủ bị đẩy ra, Kiều An Hảo như cũ vẫn duy trì nhắm mắt ngủ say không nhúc nhích, tiếng bước chân của Lục Cẩn Niên đi rất nhẹ, giống như là đứng ở bên giường nhìn cô trong chốc lát, mới rời đi, ngay sau đó trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy.

Ước chừng qua mười phút, Lục Cẩn Niên từ trong phòng tắm đi ra, tay chân nhẹ nhàng leo lên giường, nằm ở bên cạnh cô, mùi hương thơm ngát vừa mới tắm rửa xen lẫn mùi hương quen thuộc trên người của anh, chui vào trong mũi của cô, làm cho mũi của cô bỗng dưng tê rần, có chất lỏng ấm áp cấp tốc nẩy lên đáy mắt, hốc mắt có chút trướng, một lát sau, có một giọt nước mắt trong suốt trên mi, sau đó chậm rãi rơi xuống trên gối đầu.

Lục Cẩn Niên nghĩ Kiều An Hảo đã ngủ, cũng không có quấy rầy cô, hai người cứ như vậy im lặng nằm trong chốc lát, Kiều An Hảo trong lúc bất chợt liền cuộn thân lại một cái, đánh thức Lục Cẩn Niên đang muốn đi vào giấc ngủ bình tĩnh, anh mở to mắt, nhìn Kiều An Hảo, ý thức chưa kịp thanh tỉnh hô một tiếng “Kiều Kiều”.

Kiều An Hảo không nói gì, mắt to trắng đen rõ ràng, liền trong phòng ngủ mờ ảo, bình tĩnh nhìn anh.

Lục Căn Niên dần dần có chút thanh tỉnh, dùng lực cánh tay đứng lên:
“Làm sao vậy?”

Trong lời nói của Lục Căn Niên còn có chút không rõ, nguyên bản Kiều An Hảo giống như bị điểm huyết, trong lúc bất chợt liền bổ nhào vào trên người của anh, giữ lấy thân thể của anh, ngang ngạnh áp anh ở trên giường, Lục Căn Niên bị cử chỉ khó hiểu của Kiều An Hảo làm cho có chút mơ hồ, mi tâm nhíu lại thật chặt, mở miệng còn chưa có phát ra một âm thanh nào, môi anh, liền bị cô hung hăng chặn lại.

Nụ hôn của cô thực ngốc, giống như là đêm đầu tiên của anh cùng cô, bọn họ đều uống rượu say, cô mượn rượu trở nên mạnh mẽ, giống như là như bây giờ, đem anh đặt ở dưới thân, lung tung căn cứ môi của anh, tay mãnh liệt kéo lấy quần áo của anh, bởi vì sức lực quá nhỏ, như thế nào cũng không kéo ra được áo ngủ của anh, chỉ mở được hai cúc áo trước ngực của anh, sau đó tay nhỏ bé liền men theo nơi áo ngủ lộ ra trước ngực, sờ soạng đi vào.

Nghi vấn trong đầu Lục Căn Niên, nháy mắt đã bị cử chỉ Kiều An Hảo quấy rầy, cấm dục hơn một tháng, đối mặt với chủ động của cô, làm sao có thể cầm giữ được, cả người anh lơ mơ chừng năm phút đồng hồ, sau đó liền ôm lấy eo của cô, trở mình, đem cô đặt ngược ở dưới thân, hung hăng chặn lại môi của cô, trên tay không dừng lại thoát đi quần áo của hai người, thẳng thắn thành khẩn đối đãi.

Cả đời này anh chỉ chạm qua một mình cô, tính số lần cũng không nhiều, tại đây phương diện này cũng không có kinh nghiệm gì, thuần túy đều là theo tiềm thức bản năng của mình mà làm.

Cả đời này cô chỉ có một người đàn ông là anh, kinh nghiệm tuyệt không phong phú, thậm chí còn mang theo vài phần rụt rè cùng không dám phóng túng, mỗi một lần đều giống như là đầu gỗ, không có nửa điểm tình thú mặc anh đùa nghịch.

Nhưng là, cho dù là như vậy, không có kỹ xảo gì nhiều, bọn họ vẫn như cũ có thể đạt tới đỉnh cao trào, vẫn như trước có thể xúc động chỗ sâu nhất trong thân thể c lẫn nhau.

Đêm dài vắng người, trong phòng ngủ có tiếng thở dốc không ngừng mà tràn ra, tuy rằng hai người không có ngôn ngữ trao đổi gì, nhưng thủy chung cũng không biết nói gì, thân thể lại thật dễ dàng nói ra thông báo tốt nhất.

Rất lâu không có tới, Lục Căn Niên cử động có chút mãnh liệt, cuối cùng cũng chấm dứt, hai người cơ hồ đều không còn chút sức lực nào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 406

Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (16)

Lục Cẩn Niên áp lên trên người Kiều An Hào, miệng thở hỗn hển rất lâu, tâm trí mời hồi phục lại từ sự kích thích liên hồi mà cô mang tới cho anh, anh vươn tay, chạm vào mái tóc dài đã bị mồ hôi làm ướt đầm của cô, sau đó cúi đầu, nhẹ nhàng mà hôn lên trán cô, xoay người nằm sang một bên, vươn tay ra ôm cô vào lòng, nhắm hai mắt lại.

Kiều An Hào đợi đến khi nghe thấy hô hấp của Lục Cẩn Niên trở nên đều đặn, mới chậm rãi mở mắt ra, cô giơ tay lên, nhẹ nhàng chạm vào nơi chân mày được anh hôn lên, rõ ràng đã qua rất lâu, nơi đó chỉ là một mảnh lạnh lẽo, tuy cô vẫn lơ mơ cảm giác được ở nơi đó vẫn còn có một chút hơi ấm, nhưng, đáy lòng lại càng trở nên lạnh nhạt hơn, trong đầu chậm rãi hiện lên tờ giấy sinh non mà anh ký tên, đáy mắt lại chứa đầy sương mù một lần nữa, nhìn rất lâu, cuối cùng lại vẫn không nhìn được, quay đầu sang một bên, cách anh một khoảng, nước mắt rơi xuống, dù có thế nào cũng không thể dừng được.

-

Ngày hôm sau, thời điểm Lục Cẩn Niên tỉnh lại vẫn giống như bình thường, tuy hôm qua hao phí nhiều thể lực như vậy, nhưng anh lại cảm thấy tinh thần rất hăng hái, toàn thân tràn đầy năng lượng, xuống giường, không thấy bóng dáng Kiều An Hào, nghĩ rằng cô lại ra ngoài, chưa lo rửa mặt, lại vội vội vàng vàng mà chạy xuống lầu: "Má Trần! Má Trần!"

Lục Cẩn Niên gọi hai tiếng, cửa phòng bếp mở ra, người đi ra lại là Kiều An Hảo, tóc dài được búi lên, quần một cái tạp dề xung quanh, trong tay đang cầm một cái xẻng.

Lục Cẩn Niên sững sốt: "Má Trần đâu?"

"Hôm nay mà Trần có việc, về nhà trước rồi." Kiều An Hảo vừa trả lời được một câu, lại hô nhỏ một tiếng, chạy vào phòng bếp, vặn lửa nhỏ lại một chút, lại thò đầu ra, nói với Lục Cẩn Niên: "Em làm bữa sáng, anh rửa mặt xong, là có thể ăn rồi."

Kiều An Hảo vậy mà lại chủ động xuống bếp làm bữa sáng?

Lục Cẩn Niên không thể tin được mà nhìn chăm chăm vào phòng bếp một hồi, sau đó lại mang theo vài phần gấp gáp chạy lên lầu, nhanh chóng rửa mặt sạch sẽ, lại thay đồ mặc hằng ngày ở nhà, đi vào phòng ăn, vừa hay lại nhìn thấy Kiều An Hảo đứng bên bàn ăn, múc cháo, Lục Cẩn Niên nhìn có chút thất thần.

Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên tiến vào, ngẩng đầu, cười nhẹ với anh: "Ngồi đi."

Lục Cẩn Niên không lên tiếng mà chỉ chậm rãi bước đến trước bàn ăn rồi ngồi xuống, nhìn một bàn đồ ăn phong phú không giống như bữa sáng, có chút kinh ngạc mà ngẩng đầu: "Đều là em làm sao?"

Kiều An Hảo tiện tay đưa một bát cháo đã múc, đến trước mặt anh: "Lần đầu tiên làm, không biết ăn có được hay không."

Lục Cẩn Niên cầm lấy thìa, khuấy cháo lên hai lần, vừa chuẩn bị ăn, lại thấy trên tay Kiều An Hảo đang được quấn một tờ giấy, đã bị máu chảy thấm ướt, cả người đột nhiên đứng lên, kéo tay cô: "Bị thương à?"

"Không có chuyện gì, chẳng qua lúc cắt đồ, không cẩn thận mà bị thương thôi." Kiều An Hảo theo bản năng muốn kéo tay về.

Lục Cẩn Niên lại nắm chặt tay cô, thật cẩn thận mà mở miếng khăn giấy được quấn ở bên ngoài ra, nhìn thấy trên ngón tay của cô có một vết thương nhỏ, mày nhíu lại một chút, liền ra khỏi phòng ăn.

Lục Cẩn Niên rất nhanh đã quay lại phòng ăn, trong tay còn cầm theo bông băng khử trùng cùng một cái băng keo cá nhân, anh ngồi xổm trước chỗ ghế tựa ăn cơm của Kiều An Hảo, cầm lấy tay cô, khử trùng trước, sau đó dán băng keo cá nhân lên: "Về sau nếu không có má Trần, thì gọi điện thoại bảo người ta đưa cơm tới, không cần phải xuống bếp làm."

Kiều An Hảo cúi đầu, nhìn thái độ nghiêm túc của Lục Cẩn Niên, đáy mắt có chút nóng lên, lại xoay đầu đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 407

Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (17)

Mãi đến lúc Lục Cẩn Niên dán xong băng keo cá nhân đứng dậy, Kiều An Hảo mới vội vã hít sâu một hơi, đè nén cảm xúc đang phập phồng trong lòng, quay đầu cong môi với Lục Cẩn Niên, cười yếu ớt: “Ăn cơm đi, đợi lát nữa đồ ăn sẽ nguội mất.”

“Ừm.” Lục Cẩn Niên khẽ lên tiếng, giơ tay xoa tóc Kiều An Hảo, đưa tay cầm bông khủ trùng ném vào trong thùng rác bên cạnh, rút tờ khăn giấy ướt xoa xoa tay, ngồi lại vào vị trí, cầm đũa lên còn chưa kịp gấp thức ăn Kiều An Hảo đã nhanh chân hơn một bước, gấp một đũa rau muống, đặt vào chén trước mặt anh. Lục Cẩn Niên hơi sững sốt, ngẩng đầu nhìn thấy vẻ mặt Kiều An Hảo rất bình tĩnh cười sáng chói với anh, mở miệng nói, mang theo mấy phần dí dỏm: “Lần đầu tiên nấu cơm, bản thân em không có tinh thần can đảm nếm thử đồ ăn xem có ngon hay không, cho nên anh làm chuột bạch trước đi, thử nghiệm xem.”

Khóe môi Lục Cẩn Niên cong lên, để lộ vài phần thích thú cứng chiều, chẳng nói câu nào liền kẹp rau muống lên, bỏ vào trong miệng nhai nuốt.

“Như thế nào?” Đáy mắt Kiều An Hảo thoáng hiện vẻ chờ mong.

Lục Cẩn Niên nuốt miếng đồ ăn xuống, vẻ mặt rất nghiêm túc: “Cũng không tệ.”

“Thật vậy sao?” Kiều An Hảo nửa tin nửa ngờ cầm đôi đũa gấp đồ ăn đặt vào trong miệng, nhưng vừa nhai hai cái, vẻ mặt trở nên buồn phiền, mi tâm nhăn nhúm đặc biệt lợi hại, mất rất nhiều sức lực mới miễn cưỡng không để mình nhổ ra, nuốt vào trong bụng, sau đó cầm ly nước trên bàn uống hết nửa ly, mới thè lưỡi nói: “Mặn chết mất!”

Lục Căn Niên khẽ cười một tiếng, không giống người đàn ông khác vì đồ dành người phụ nữ mình yêu thích, mà dùng lời ngon tiếng ngọt khen cô ấy làm đồ ăn ngon biết bao nhiêu, mà chỉ yên lặng chẳng nói gì dùng hành động thực tế tiếp tục ăn hết đồ ăn.

Lần đầu tiên nấu cơm, không cần phải ăn ngon, chỉ gọi là miễn cưỡng có thể nuốt xuống, nhưng Lục Căn Niên lại cứ ăn ngon lành, giống như trước mặt anh là một bàn đồ cao lương mỹ vị ngon nhất.

Kiều An Hảo chứng kiến hình ảnh như vậy, đáy mắt nổi lên vẻ cảm động.

Anh đối với cô rất tốt, nhưng mà tốt như vậy, cũng không có nghĩa là tình yêu, đúng không?

Khi Lục Căn Niên ăn gần no bụng, mới phát hiện Kiều An Hảo ở phía đối diện từ đầu đến cuối đều không động đũa, mà luôn nhìn mình ăn, động tác nhai đồ ăn trong miệng anh dần dần chậm lại, không lên tiếng quấy rầy cô, mà chỉ lẳng lặng nhìn cô, từ trong đáy mắt cô thấy được bóng dáng bản thân mình, từ trước đến nay lần đầu tiên anh phát hiện thì ra bản thân cũng có thể kinh diễm như vậy.

Trong phòng ăn rất yên tĩnh, ánh mặt trời ngoài cửa sổ đã hết chói chang, trong đầu Lục Căn Niên bỗng nhiên hiện lên lời ngày hôm qua trợ lý nói với mình: Coi như trước kia cô Kiều đã từng thích anh Hứa, nhưng nói không chừng bây giờ cô ấy thích anh. Rất nhiều khi tôi thấy, rõ ràng cô Kiều rất quan tâm anh Lục ngài.....

Trong lồng ngực Lục Cẩn Niên cảm xúc đang cuộn cuộn, tối hôm qua sợ dĩ anh về muộn như vậy, là vẫn luôn nghĩ rốt cuộc mình có nên đi hỏi trong lòng Kiều An Hảo nghĩ thế nào hay không.

Anh chần chừ như vậy chẳng qua vì sợ bản thân mình vừa mới mở miệng, lại nghe được câu trả lời không phải là điều trong lòng mình chờ mong, cuối cùng hai người ngay cả làm bạn bè cũng không được.

Trong lòng Lục Cẩn Niên đấu tranh hồi lâu, rốt cuộc vẫn ‘quyết đánh đến cùng’ mở miệng: “Kiều Kiều....”

Cùng lúc đó, giọng Kiều An Hảo cũng vang lên: “Lục Cẩn Niên....”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 408

Tạm Biệt Tuổi Trẻ, Tạm Biệt Tình Yêu Của Tôi (18)

Hai người đồng thời ngẩn ra, quá ước chừng nửa phút, lại đồng thời mở miệng lần nữa.

Lục Cẩn Niên nói: "Có chuyện gì?"

Kiều An Hảo nói: "Làm sao vậy?"

Kiều An Hảo lại mở miệng: "Anh nói đi..."

Lục Cẩn Niên cũng mở miệng: "Em nói..."

Liên tục hai lần ăn ý, làm cho hai người còn chưa nói xong, liền không nhận được mỉm cười một tiếng.

Sau một lúc lâu, Lục Cẩn Niên thân sĩ lại mở miệng, nói: "Hay là, em nói trước tiên đi."

Kiều An Hảo yên tĩnh một lát, cũng không tranh với Lục Cẩn Niên, nở nụ cười, hai tay đặt ở trên bàn cơm ngay ngắn, dáng ngồi quy củ nhìn thẳng Lục Cẩn Niên: "Vậy được rồi, em không khách khí nữa."

Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng mà "Ừ" một tiếng, đặt đôi đũa trong tay xuống, không chớp mắt nhìn Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhìn khuôn mặt tuần tú Lục Căn Niên trước mặt, cổ họng giống như bị người bóp lại, làm cho cô không có cách nào thở dốc, có mấy lời, dưới đáy lòng đã tính toán qua rất nhiều lần, còn chưa nói ra khỏi miệng, bi thương cùng khổ sở đã giành trước chìm ngập cô.

Đầu lưỡi của Kiều An Hảo ở trong miệng động nhiều lần, vẫn không mở được miệng ra, cuối cùng nâng lên môi nở rộ một nụ cười thật to, đẽ chua xót xông lên đáy mắt xuống, chỗ tay giao nhau hơi dùng sức một chút, mới hít sâu một hơi, nhìn Lục Căn Niên, giọng như thường nói: "Ngày hôm qua anh Gia Mộc đã xuất viện."

Lục Căn Niên nhìn thẳng tầm mắt Kiều An Hảo, rõ ràng ngừng trệ một cái, vẫn duy trì tư thái như vừa rồi, vẫn không nhúc nhích tiếp tục nhìn chăm chú vào Kiều An Hảo, hơn nữa ngày, mới gật gật đầu, bày tỏ đã biết, lại qua một lúc lâu sau, giọng anh rất nhạt hỏi: "Cậu ấy có khỏe không?"

"Anh Gia Mộc rất tốt, thân thể khôi phục được cũng tốt, nhưng bác sỹ nói vẫn phải chú ý tĩnh dưỡng nhiều hơn." Kiều An Hảo chỉ nói cho Lục Căn Niên một chút về tình hình cơ bản của Hứa Gia Mộc, cũng có chút nói không được nữa, cô cong môi lên, lộ ra hàm răng trắng tinh, nở nụ cười xinh đẹp lại sáng rõ một cái, đáy mắt hiện ra nước mắt trong suốt, cô dưới đáy lòng yên lặng đếm đến ba, sau đó liền mở miệng nói: "Anh Gia Mộc xuất viện, về sau anh không cần sắm vai anh Gia Mộc nữa..."

Lúc Kiều An Hảo nói tới đây, giọng nói khẽ run lên một cái, chỉ có thể cố gắng giương khóe môi của mình có chút cứng nhắc, nói ra câu kế tiếp: "Chúng ta cũng không cần sắm vai vợ chồng nữa."

Lần này Lục Căn Niên không nói gì, cũng không có phản ứng, nhìn tầm mắt Kiều An Hảo, trở nên có chút nặng nề.

Kiều An Hảo giơ tay lên, bưng mặt mình, từ từ nhắm hai mắt hít sâu một hơi, sau đó dùng đầu ngón tay nhanh chóng gạt đi ướm át ở khóe mắt

mình, đặt tay xuống, vẻ mặt cười ấm áp hướng về phía Lục Căn Niên vẫn như cũ: "Cho nên, hiệp nghị giữa chúng ta, cũng cần phải kết thúc."

Lục Căn Niên ngồi đối diện Kiều An Hảo ở ghế bàn ăn cơm, lông mi cũng không chớp một cái, lại liếc mắt nhìn, giống như một pho tượng.

"Em vừa mới gọi anh, chính là vì muốn nói với anh..." Kiều An Hảo tạm dừng một chút, nín thở tiếp tục mở miệng, tốc độ nói chuyện rất thông thả, dường như là buộc bản thân, mạnh mẽ từng chữ từng chữ nói ra câu kế tiếp mà vẫn duy trì vững vàng, ép xuất lai: "Em phải đi."

Kiều An Hảo liều mạng đè nén nước mắt sắp trào ra, giọng nói mang theo khẽ run, tiếp tục nói một lần: "Em phải đi, em muốn rời khỏi đây."

Lục Căn Niên ngồi đối diện, vẫn như cũ không có chút động tĩnh.

Trong phòng ăn hoàn toàn yên tĩnh, không khí hạ xuống đến mức thấp nhất.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 409

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 410

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (20)

Editor: Xiu Xiu

Lục Cẩn Niên giống như không nghe thấy Kiều An Hảo nói gì, không có chút phản ứng nào.

Kiều An Hảo đứng dậy, đúng mười giây đồng hồ, xoay người, đi ra nhà ăn.

Mãi đến khi truyền đến tiếng đóng cửa nhà ăn, Lục Cẩn Niên đang nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ mới quay đầu, nhìn vị trí vừa rồi cô mới ngồi, sắc mặt trắng xanh đến mức dọa người.

-

Kiều AnHảo trở lại phòng ngủ, đóng cửa lại, nước mắt không khống chế được dâng lên, cô giơ tay đi lau, nước mắt càng rơi nhiều hơn, sau cũng cô trực tiếp tựa vào cánh cửa, chậm rãi ngồi xồm người xuống, để bản thân mình khóc òa lên.

Rõ ràng lúc ở trong bệnh viện, khi cô chứng minh được bản thân chắc chắn đã làm giải phẫu nạo thai, cô đã khóc rất lâu, cứ tưởng rằng trái tim đã hết khó chịu, sau cùng chỉ để lại quyết định muốn rời khỏi Lục Cẩn Niên, nhưng đợi đến khi thực sự làm được nó, cô lại phát hiện ra, trái tim mình như đang rỉ máu.

13 năm yêu thầm anh, từ khi còn học cao trung, thời gian tốt đẹp của tuổi thanh xuân ấy, đã là một phần trong sinh mệnh của cô, hiện tại, cô lại muốn tàn nhẫn cắt đi phần sinh mệnh ấy, thật sự đau quá... Nhưng là, cô không còn cách nào khác, cô thật sự không làm được, lúc biết được anh đưa tay giết chết đứa con của mình, sao cô còn có thể dốc hết hơi thở của mình để yêu anh.

Cô không biết trong tương lai mình sẽ như thế nào, cũng không biết sau này liệu cô còn có thể yêu ai khác không, nhưng cô biết, từ nay về sau, sẽ không còn một người nào giống như Lục Cẩn Niên nữa, khiến cô yêu đến hèn mọn như thế, cố chấp dứt khoát như vậy, yêu anh đến mức cam chịu nhận mọi tổn thương...

-

Đồ của Kiều An Hảo không nhiều, chỉ là một cái vali, lúc đi cũng lại là một cái vali, chẳng qua có thêm mấy bộ quần áo với mấy đôi giày, và búp bê sứ mà Lục Cẩn Niên tặng.

Kiều An Hảo mang theo vali của mình, lúc đi ra khỏi phòng ngủ, đã qua giữa trưa, Lục Cẩn Niên không ở trong biệt thự, vali hơi nặng, cô trực tiếp bấm thang máy.

Đến tầng một, Kiều An Hảo đi từ trong thang máy ra, ở trong phòng khách, nhìn quanh ngôi nhà mình đã ở đây được tám tháng, mới phát hiện mình quen thuộc với sự bài trí ở đây như thế nào, không cần nhìn cũng biết chỗ nào đó đang bày biện thứ gì.

Nhìn quanh một vòng, Kiều An Hảo mới thu hồi tầm mắt, lôi vali theo, đi ra cửa.

Kiều An Hảo vừa đẩy cửa ra, nhìn thấy Lục Cẩn Niên đứng giữa sân, ánh mặt trời nóng bỏng chiếu thẳng vào thân hình của anh, anh lại giống như không hề thấy nóng nực.

Lục Căn Niên nghe được tiếng mở cửa, quay đầu nhìn thoáng qua Kiều An Hảo, sau đó tầm mắt liền rời vào trên vali đồ đạc của cô, yết hầu lên xuống hai lần mới nói: “Đã thu dọn xong cả rồi?”

Kiều An Hảo gật đầu một cái: “Thu dọn xong rồi.”

Cúi xuống, còn nói: “Có ít đồ đạc và giày dép, tôi không dùng đến, cho nên không cầm theo, tôi đã xếp hết vào trong một chiếc hộp giấy, ở ngay cửa phòng thay đồ, anh có thể cho má Trần ném đi.”

Đại não của anh như bị lung lay, nhìn chăm chăm cô, sau đó lấy chìa khóa xe ra, mở khóa xe, vươn tay, tiếp nhận vali hành lý của Kiều An Hảo, đi xuống bậc tam cấp, mở cốp xe ra, bỏ vào, sau đó đi đến trước cửa xe bên ghế phụ cạnh ghế lái, mở cửa xe, nhìn về phía Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 411

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (21)

Editor: Xiu Xiu

Kiều An Hảo đi từ trên bậc cầu thang xuống, đến trước mặt Lục Căn Niên, nhìn anh một cái, mới khom người, ngồi vào trong xe, lúc cô vươn tay muốn thắt dây an toàn, Lục Căn Niên lại khom người xuống, nhanh hơn một bước giúp cô.

Lục Căn Niên ngồi trên xe, cài chặt dây an toàn, hỏi Kiều An Hảo địa chỉ của Triệu Manh, cúi người đưa vào GPS, ngón tay run rẩy liên tục đánh sai lỗi chính tả nhiều lần, không dễ gì mới viết đúng địa chỉ, lúc khởi động xe, chân giẫm lên lại phanh lại, trừng mắt rất lâu, mới phản ứng kịp, vội vàng thay đổi, xoay tay lại, rời khỏi Cẩm Tú Viên.

Dọc theo đường đi, hai người không hề nói chuyện với nhau, duy nhất chỉ một lần có tiếng nói, là khi Kiều An Hảo lấy di động ra, gọi cho Triệu Manh, nói rằng khoảng nửa giờ nữa sẽ đến dưới lầu nhà cô ấy.

Lúc xe đến khu nhà của Triệu Manh, Lục Căn Niên không hề có ý muốn dừng lại, mãi đến khi Kiều An Hảo lên tiếng nhắc nhở, anh mới vội vội vàng vàng giẫm phanh lại, sau đó nhìn ra ngoài cửa sổ, đã thấy Triệu Manh đứng ở trước cửa khu nhà mấy bước: “Để tôi quay vòng lại.”

“Không cần, không xa lắm, tôi có thể tự đi qua.” Kiều An Hảo cười một cái.

Lục Cẩn Niên cực kỳ khẩn trương, nhìn chăm chăm về phía trước, sau một lúc lâu, mới nói một tiếng: “Được.”

Kiều An Hảo lấy chìa khóa từ trong túi mình đưa cho Lục Cẩn Niên: “Đây là chìa khóa của Cẩm Tú Viên.”

Lục Cẩn Niên không đưa tay nhận lấy, cuối cùng Kiều An Hảo để chìa khóa trên một chiếc hộp trang trí trong xe, sau đó kéo lại khóa túi xách, nói: “Tôi đi đây.”

“Được.” Lục Cẩn Niên giống như người máy, chỉ nói được một chữ, qua một lát, mới phản ứng kịp, giống như nhận ra điều gì, vội vàng xuống xe, sau khi mở cốp xe ra, lấy vali đưa cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo ngẩng đầu, nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên há miệng thở dốc, ánh mắt lung lay, qua một lúc lại nói: “Tạm biệt.”

Kiều An Hảo nở một nụ cười, cũng nói một câu: “Hẹn gặp lại.”

Lục Cẩn Niên nắm tay lại, lỏng ra, lại nắm chặt, sau đó lại buông lỏng, lặp lại nhiều lần như thế, sau cùng rốt cuộc vẫn buông lỏng tay ra.

Kiều An Hảo kéo vali đến bên cạnh mình, nhìn anh nở nụ cười, xoay người, sau đó nước mắt lại rơi xuống một lần nữa.

Tạm biệt, Lục Cẩn Niên.

Em không biết mình phải mất bao nhiêu lâu, mới có thể quên được anh, nhưng là, từ nay trở đi, em sẽ không ngốc nghếch, không hồ đồ như thế này nữa, không thể lại không biết tự lượng sức mình hy vọng một ngày xa vời nào đó anh sẽ yêu em.

Tuy rằng em trách anh tàn nhẫn giết chết đứa con của chúng ta, nhưng vẫn phải cảm ơn anh, cảm ơn anh đã cho em tám tháng tươi đẹp đó, cảm ơn anh đã khiến em hiểu rõ, cuối cùng anh vẫn không yêu em.

Tạm biệt, tuổi thanh xuân. Tạm biệt, người em yêu.

Tạm biệt, mười ba năm đau đớn đến mỹ lệ.

Lục Căn Niên đứng tại chỗ không nhúc nhích, chỉ nhìn Kiều An Hào kéo vali đi, ngày càng xa mình, mãi đến khi triệt để không nhìn thấy bóng dáng của cô nữa, anh vẫn cứ đứng im bất động, đến lúc có cảnh sát giao thông đến, nhắc nhở anh lái xe rời đi, anh mới hoàn hồn, nói một tiếng xin lỗi, xoay người lên xe, nhẹ nhàng dẫm chân ga, lái xe ra đường lớn.

Lúc chạy đến một ngã tư, Lục Căn Niên liền cảm thấy mờ mịt, không biết mình nên đi về đâu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 412

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Em Yêu (22)

Editor: Meitu

Lái đến đầu đường phía trước, Lục Căn Niên bất chợt hơi lơ mờ, không biết mình muốn đi đâu.

Bây giờ anh lại cô độc.

Cha anh không muốn anh, mẹ anh qua đời, cô gái anh yêu, mới rời khỏi anh, anh lại trở về như trước, cuộc sống cô độc.

Rất lâu rồi không có cảm giác hiu quạnh, trong nháy mắt lại chôn vùi anh.

Lục Căn Niên không biết lái xe đi bao lâu, cuối cùng vẫn là lái về Cẩm Tú viên.

Biệt thự tường trắng ngói đỏ dưới ánh mặt trời, vô cùng xinh đẹp, anh dừng xe xong, đi vào trong nhà, yên lặng nhìn quanh một vòng các căn phòng, lại cảm thấy trống rỗng, cửa phòng ăn rộng rãi, anh có thể nhìn thấy cô làm bữa ăn sáng, còn đặt trên bàn ăn, chưa có dọn dẹp, loáng thoáng anh cũng nhìn thấy hình ảnh lúc mình và cô ăn điểm tâm.

Trong mắt Lục Căn Niên nóng lên, vội vội vàng vàng lên lầu, đẩy ra cửa phòng ngủ, thấy vốn dĩ mỹ phẩm được đặt trên bàn trang điểm lại

trống rỗng, đáy lòng đau đớn càng thêm rõ ràng, anh lão đảo đi vào phòng tắm, sữa tắm của cô, sữa rửa mặt, dầu gội, dầu xả cũng không thấy, ngay cả ly đánh răng, bàn chải đánh răng và kem đánh răng cũng được cô dọn đi, còn có tủ treo quần áo trong phòng thay đồ, trống một nửa vị trí, chỉ còn lại những nam trang chỉnh tề.

Cô cứ đi như vậy. . . Giống như chưa từng xuất hiện trong thế giới của anh. . . Giống như thời gian 8 tháng qua, chẳng qua là một giấc mộng của anh. . . Mà lúc tỉnh dậy lại cực kỳ tàn nhẫn.

Lục Căn Niên cảm thấy hô hấp không thông, anh vội vội vàng vàng đi ra khỏi phòng ngủ, chạy như bay xuống lầu, đi ra khỏi biệt thự, ngồi trong xe, đáy lòng mới cảm giác được hơi thư thái một chút.

Mới đi ra ba mươi bảy phút bốn mươi tám giây, anh đã không cách nào kiềm chế nỗi nhớ của mình.

Anh không thể ở lại chỗ này, ở lại chỗ này, sẽ chỉ làm anh càng thêm nhớ cô da diết.

Lục Căn Niên luống cuống tay chân khởi động xe, rời đi, anh lái lung tung hồi lâu, mãi cho đến khi màn đêm buông xuống, anh dừng xe ở một cửa tiệm bán hoa, xuống xe, anh đi vào mua một bó hoa cúc, sau đó lần nữa lên xe, lái xe ra khỏi thành phố, tầm hai tiếng, lái đến khu mộ, dọc theo con đường quanh co, lái đến giữa sườn núi, dừng xe, xuống, đi tới một trước một bia mộ lẻ loi, đặt hoa cúc xuống, sau đó quỳ gối trước bia mộ,

nhìn lên hình ảnh màu trắng đen, hồi lâu, mới lên tiếng: "Mẹ, con tới thăm mẹ đây."

Đáp lại anh là tiếng gió giữa sườn núi, Lục Căn Niên giơ tay lên, nhẹ nhàng vuốt ve lên hình trắng đen, lại thấp giọng nói: "Mẹ, mẹ biết không, con rất yêu cô ấy. . . Con đã từng nói với mẹ, cô ấy tên là Kiều An Hào. . . Cây cao to, mạnh khỏe bình an, tên rất dễ nghe, có phải hay không?"

"Cô ấy cười lên rất đẹp, mẹ không biết đâu, cô ấy là người trên thế giới này, trừ mẹ ra, là người duy nhất chúc sinh nhật con. . . Nhưng mà, mẹ, cô ấy là vị hôn thê của Gia Mộc. . . Mẹ nhất định sẽ nói với con, không muốn con có lỗi với Gia Mộc, có đúng hay không?"

"Cho nên, mẹ, bây giờ con, lại cô độc."

Lục Căn Niên nói tới đây, bất chợt giơ tay lên, bưng kín mặt của mình, anh quỳ gối yên tĩnh trước bia mộ, nhưng mà bả vai run rẩy rất nhẹ.

Gặp lại cô 251 ngày, anh và cô lần nữa chia lìa, xa cách đau khổ còn hơn tưởng tượng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 413

Tạm Biệt Tuổi Thanh Xuân, Tạm Biệt Người Tôi Yêu [22]

Chạy đến đứng trước nhiều đường cái giao nhau, Lục Cẩn Niên đột nhiên có chút mờ mịt, không biết bản thân nên đi hướng nào.

Bây giờ anh chỉ có một mình.

Ba không cần anh, mẹ qua đời, người con gái anh yêu, vừa mới rời khỏi anh, anh nghĩ tới từ trước đến nay, cuộc sống một mình.

Rất lâu không hề cảm thấy cô tịch, trong nháy mắt lạ vui lấp anh như vậy.

Lục Cẩn Niên lái xe đi trên đường không mục đích không biết qua bao lâu, cuối cùng vẫn là lái trở về Cẩm Tú viên.

Đắm chìm trong ánh sáng mặt trời chiếu hồng bức tường trắng của biệt thự, phá lệ xinh đẹp, anh ngừng xe tốt, đi vào trong phòng, nhìn xung quanh một vòng căn phòng yên tĩnh không có gì khác, lại cảm thấy cực kỳ vắng vẻ, cửa nhà ăn mở rộng, anh có thể thấy cô làm bữa sáng, cơm còn trưng bày ở trên bàn, còn chưa có thu thập, anh giống như có thể nhìn thấy cảnh tượng ăn sáng của cô và anh.

Đáy mắt Lục Cẩn Niên nóng lên, liền vội vàng vàng lên lầu, đẩy ra cửa phòng ngủ, nhìn thấy trên bàn vốn được cô bày đầy đồ trang điểm nay trống rỗng, đáy lòng đau càng thêm rõ ràng, anh lao đảo tiến vào phòng

tắm, sữa rửa mặt, sữa tắm, dầu gội đầu của cô tất cả đều không còn, liền ngay cả cốc đánh răng của cô, bàn chải đánh răng và kem đánh răng đều bị cô thu dọn sạch sẽ, còn có tủ quần áo trong phòng thay quần áo, một nửa vị trí trống, chỉ còn lại có từng loạt từng loạt quần áo nam ngăn nắp.

Nàng cứ như vậy đi rồi... Giống như chưa bao giờ xuất hiện ở thế giới của anh... Giống thời gian tám tháng kia, chỉ là một giấc mộng của anh... Lúc tỉnh mộng, dĩ thường tàn nhẫn.

Lục Căn Niên cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, anh vội vội vàng vàng đi ra phòng ngủ, chạy vội xuống lầu, đi ra khỏi phòng của biệt thự, ngồi vào trong xe, đáy lòng mới cảm thấy hơi thoải mái một chút.

Vừa mới ra đi được khoảng ba mươi bảy phút bốn mươi tám giây, anh đã không thể tự kiềm chế được nữa.

Anh không thể ở lại chỗ này, ở lại chỗ này, sẽ chỉ làm anh càng nhớ càng thêm giương nanh múa vuốt.

Lục Căn Niên luống cuống tay chân khởi động xe, rời đi, anh chạy lung tung một hồi lâu, mãi cho đến khi màn đêm buông xuống, anh mới đứng ở trước một cửa hàng bán hoa, xuống xe, anh đi vào mua một bó hoa cúc, sau đó lên xe một lần nữa, lái xe ra khỏi thành, khoảng hai giờ, chạy đến nghĩa trang, dọc theo đường uốn lượn, chạy đến giữa sườn núi, dừng xe, xuống dưới, đi đến trước một tòa mộ bia cô đơn độc, đặt bó hoa cúc xuống, sau đó quỳ gối trước mộ bia, nhìn trên mặt bức ảnh đen trắng, thật lâu sau, mới ra tiếng: “Mẹ, con tới thăm người.”

Đáp lại anh là tiếng gió trên sườn núi, Lục Căn Niên nâng tay lên, nhẹ nhàng mà vuốt ve bức ảnh một chút, lại thấp giọng nói: “Mẹ, người biết không, con thật sự rất yêu cái cô gái kia... Con đã từng nói qua với người, cô ấy kêu Kiều An Hảo... Kiều cây cao to, An Hảo An Hảo, tên rất êm tai, có phải hay không?”

“Cô ấy cười rộ lên rất đẹp, người cũng không biết, trên thế giới này, trừ người ra, cô ấy là người duy nhất chúc con sinh nhật vui vẻ... Nhưng mà, mẹ,

cô ấy là vị hôn thê của Gia Mộc... Người khẳng định sẽ nói với con, bảo con không cần làm chuyện gì thực xin lỗi Gia Mộc, đúng hay không?”

“Cho nên, mẹ, hiện tại con, lại là một người.”

Luc Lục Căn Niên nói tới đây, đột nhiên nâng lên tay, bưng kín mặt mình, anh im lặng quỳ gối trước mộ bia, nhưng mà bả vai lại không ngừng run run.

Gặp lại cô đã 251 ngày, bây giờ anh và cô lại chia lìa, bi thương so với trong tưởng tượng còn nặng hơn.

PS: Lúc này tách ra, là vì ngày mai không có gánh nặng khúc mắc yêu nhau, dù sao cũng là hiệp nghị, sớm hay muộn muốn chấm dứt. Về phần nói Lục ảnh để yếu đuối, kỳ thật ta chỉ có thể như vậy giải thích: Nếu ta yêu nhân là ta tử mọi vị hôn phu, này phân yêu ta thà rằng lặn ở trong bụng cũng sẽ không nói ra. Ta muốn Lục ảnh để, không đơn giản không làm thất vọng Kiều Kiều cũng không làm thất vọng huynh đệ. Cuối cùng chúc mừng các vị, toàn văn tối ngược kiều đoạn các người đã muốn sống quá đến đây, nếu này quyển sách chia làm cao thấp hai bộ trong lời nói, hết hạn đến này nhất chương, hẳn là chính là thượng bộ xong rồi ~ tiếp theo bộ, ân, danh chính ngôn thuận đàm luyện ái!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 414

Anh Âm Thầm Làm Bạn (1)

Lúc Lục Cẩn Niên tới đây, đột nhiên liền giơ tay lên, che kín mặt mình, anh cực kỳ im lặng đứng trước bia mộ, nhưng lại có thể nhận ra hai bả vai run rẩy dù rất nhẹ.

Ở bên cô 251 ngày, anh lại cách xa cô, thực tế luôn bị thương hơn rất nhiều so với tưởng tượng.

251 ngày này, từng ngày từng ngày một, ở trong đầu anh, giống như một thước phim quay chậm, đang rầm rì khơi dậy cảm xúc của anh.

Khi anh và cô cùng sắm vai vợ chồng, hai người giống như xa lạ, lại lạnh lùng ở bên nhau, anh vì có thể đến gần cô, lại chuyển hết tất cả giường trong biệt thự ra ngoài, rốt cuộc cũng thỏa ước nguyện được nằm cùng một giường với cô, một đêm lại một đêm, cơ thể anh bị kích thích hành hạ đến mức không có cách nào ngủ được, anh còn nhớ rõ ràng, lần đầu tiên khi cô không biết mơ thấy điều gì, lại chạm vào cánh tay anh, cả người anh giống như bị điện giật, ...

Lúc cô chăm sóc anh ở biệt thự Nghi Sơn, khi cô cùng quay phim với anh trong “Khuyết Thành thời gian”, lúc cô song ca cùng anh trong bữa tiệc kia, còn có lúc hai người cùng đi xem phim, đi trên đường, đi ăn...

Còn có những bí mật cô không biết, anh thông báo cho cô “Vải, kéo, tảng đá”, anh đặc biệt tạo ra thương hiệu quà tặng “Shmily” cho cô, anh cho

cô búp bê sứ, anh còn...

Cùng với hồi ức, Lục Cẩn Niên giống như bị một bàn tay nào đó hung hăng bắt lấy, dùng lực nắm chặt, đau đớn khiến anh run rẩy, không có cách nào khống chế được nước mắt, từ giữa kẽ ngón tay của anh, chảy ra từng giọt một, đập vào trên bia đá cứng ngắc.

Lục Cẩn Niên ngây ngốc ở nghĩa địa đến hơn nửa đêm, mới quay lại trên xe, đáy mắt hơi phiếm hồng, còn lại thì vẻ mặt của anh vẫn bình tĩnh lạnh lẽo như cũ, anh ngồi trong xe một lúc, thuận tay mở nhạc lên, có tiếng hát vang đến.

“Nhớ em, không chỉ là vì cô đơn, cho đến cuối cùng, vẫn không thể đối gạt được chuyện có cảm tình với em, anh có thể chống lại cả thế giới, vì em mà nhận hết tội nhục, những thứ khổ đau này anh đều tình nguyện ...”

Yết hầu của Lục Cẩn Niên lên xuống hai lần, chậm rãi giẫm chân ga, khống chế tay lái, đi xuống núi.

“Thật đáng tiếc, cuối cùng vẫn phải mất em, anh đã cố gắng, anh không hề buông tay, chỉ là không thấy em, nên cứ như thế, tự làm chính mình bị thương...”

Đêm hôm khuya khoắt, ở ngoại thành không một bóng người, chỉ có xe của anh đang chạy như bay.

“Thật đáng tiếc, chúng ta không thể quay lại, càng khó thương tâm hơn, anh vẫn khéo léo từ chối những người khác, chỉ vì không biết được...”

Lục Cẩn Niên nhìn thẳng đường ở phía trước, nước mắt lại một lần nữa chảy xuống hai bên gò má, cánh môi anh giật giật, không hề phát ra âm thanh, nhưng là dường như đang mấp máy theo lời bài hát: “Anh đã khéo léo từ chối những người khác, chỉ vì không biết được trong lòng em như thế nào, anh thật sự không muốn rời xa em...”

Sau ngày Kiều An Hảo rời khỏi Cẩm Tú Viên, cùng Triệu Mạnh bay đến Milan, quay một quảng cáo mà Lục Căn Niên đã phân phó.

Quảng cáo gồm có hơn mười bộ phim ngắn, nhưng yêu cầu đặt ra rất cao, tổng cộng quay ở năm nơi, Milan, Paris, La Mã, Athen, Vatican.

Kiều An Hảo ở lại Châu Âu gần nửa tháng, cuối cùng mới kết thúc, ngày hôm sau liền mua vé máy bay, từ Paris trở về Bắc Kinh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 415

Anh Âm Thầm Làm Bạn (2)

Paris là thiên đường mua sắm, Triệu Manh vừa đến Paris ngày đầu, vẫn luôn gào thét muốn đi dạo phố, nhưng bởi vì công việc bận rộn, trước ngày trở về Bắc Kinh, Kiều An Hảo và Triệu Manh mới có chút thời gian đi dạo.

Trước khi Manh đi dạo phố, dự tính những món cần mua, lúc ra cửa, Kiều An Hảo nhìn Triệu manh ghi chép một danh sách dài gù đó, còn nói Triệu Manh hoang phí, kết quả đợi đến đi dạo phố, Kiều An Hảo vốn không có ý định mua đồ, còn điên cuồng mua nhiều hơn Triệu Manh, đến cuối cùng một mình cô xách không nổi, để cho Triệu Manh giúp một tay, Triệu Manh nhìn trong tay hai người toàn túi lớn túi nhỏ đều là của Kiều An Hảo, không nhịn được nhái lại lời cô lúc nãy: "Kiều Kiều, cậu nói tớ xài tiền hoang phí, tớ thấy cậu mới đúng đó!"

Sau đó Triệu Manh nghiêng đầu, dùng một bộ hăm mộ ghen tỵ nói: "Dù sao, không có cách, ai bảo ông xã Lục tổng của cậu lại có nhiều tiền như vậy!"

Kiều An Hảo vốn đang lựa chọn dây chuyền ở quầy Chanel, nghe thấy Triệu Manh nói, ngón tay run lên, dây chuyền cầm trong tay rơi trên quầy tủ, sắc mặt Kiều An Hảo có chút mất tự nhiên nhìn nhân viên nói xin lỗi, sau đó đưa hai dây chuyền mình nhìn trúng cho nhân viên gói lại.

Cuối cùng Triệu Manh và Kiều An Hảo đến cửa hiệu Hermes, trước khi Triệu Manh tới, cũng đã chọn trước một cái ví nam, chuẩn bị tặng cho mình

bạn trai, cô để cho nhân viên bán hàng giúp mình gói lại, thuận miệng hỏi Kiều An Hảo: "Kiều Kiều, cậu không muốn mua quà, mang về cho Lục tổng sao?"

Kiều An Hảo đứng một bên, dừng lại khá lâu, mới lắc đầu, rũ mi mắt, không lên tiếng, làm cho người ta không thấu rõ cô đang nghĩ gì.

Hai người đi từ Hermes ra ngoài, cũng đã mệt mỏi, tìm một quán cà phê gần đó nghỉ chân.

Triệu Manh cầm điện thoại di động chụp thành quả cả buổi chiều của mình, gửi cho bạn bè xem, sau đó liếc mắt nhìn Kiều An Hảo ngồi đối diện đang ngăn người nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, sau đó cầm lên điện thoại di động của cô, chụp cho cô một tấm hình, thuận thể đưa điện thoại di động cho Kiều An Hảo, nói: "A, Kiều Kiều, tớ chụp giúp cậu không tệ, có thể đăng lên Weibo."

Dừng lại một chút, Triệu Manh còn nói: "Kiều Kiều, thân là người đại diện của cậu, tớ cảm thấy có nghĩa vụ phải nhắc cậu, đã lâu rồi cậu không đổi hình mới."

Kiều An Hảo thu hồi tầm mắt, nhận lấy điện thoại di động của mình, liếc mắt nhìn hình Triệu Manh chụp cho mình, không có vấn đề gì, vì vậy liền đăng lên Weibo, ghi thêm sáu chữ: Nước Pháp, Paris, hoàn thành.

Gửi lên Weibo xong, Kiều An Hảo theo thói quen tìm tòi, đánh ba chữ "Lục Căn Niên", đang chuẩn bị tìm ra, tay cô hơi ngập ngừng, cuối cùng thoát ra khỏi Weibo.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm điện thoại di động hồi lâu, mở ra thư mục ảnh trong điện thoại, mở tấm hình cô len lén chụp, hình ngũ cùng một chỗ với Lục Căn Niên.

Nửa tháng này làm việc bận rộn, cộng thêm có vài người không muốn tiếp xúc, cho nên mỗi ngày trôi qua bình thường, nhưng hôm nay thanh thản, bất chợt từ trong miệng Triệu Manh nghe được tên của anh, cô mới phát hiện, thì ra là nỗi nhớ đã khắc sâu vào trong xương thịt của mình rồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 416

Anh Âm Thầm Làm Bạn [3]

Triệu Manh gọi Kiều An Hảo vài tiếng, cũng không có nghe thấy tiếng đáp lại của cô, ngẩng đầu thấy cô đang nhìn chăm chăm di động đến thất thần, vì thế trong lòng liền nghĩ trêu đùa, lén lút đứng dậy, tiến đến trước mặt của Kiều An Hảo, nhìn mà hình điện thoại trong tay cô, nói một câu phiêu phiêu vào bên tai của cô: “Kiều Kiều, cậu đang nhìn cái gì, xem như vậy nhập thần?”

Kiều An Hảo bị dọa run run một chút, sau đó phản ứng rất nhanh liền tắt màn hình điện thoại di động đi đặt lên trên bàn.

Chỉ tiếc, cho dù phản ứng của Kiều An Hảo nhanh tới đâu, Triệu Manh cũng đã nhìn thấy rõ ràng ảnh chụp trên màn hình, sau đó vẻ mặt mê muội nhìn Kiều An Hảo, “Chặc chặc chặc” ba tiếng, thần bí hề hề hỏi: “Như thế nào? Kiều Kiều cậu động tâm với Lục ảnh đế? Bây giờ giống như đã trúng tên? Đặc biệt rất nhớ anh ta?”

Kiều An Hảo rũ xuống mi mắt, không nói gì.

Triệu Manh không có nhìn ra khác thường gì, tiếp tục nói: “Ngày mai là có thể trở về Bắc Kinh, ngày kia buổi sáng bảy giờ đến sân bay quốc tế Bắc Kinh, nếu cậu thực sự rất nhớ, có thể đi truyền thông Hoàn Ảnh trước...”

“Triệu Manh.” Kiều An Hảo đột nhiên lên tiếng, ngắt lời Triệu Manh, trên mặt Triệu Manh còn lộ ra vài phần bồn chồn, nhìn Kiều An Hảo nói,

Kiều An Hảo nhấp mí mắt, dùng sức nắm chặt di động trong tay mình một chút, sau đó liền nâng mí mắt lên, nhìn Triệu Manh, nghiêm túc nói: “Triệu Manh, tớ và Lục Căn Niên tách ra.”

Triệu Manh trợn to mắt, nhìn Kiều An Hảo, vẻ mặt không thể tin.

Kiều An Hảo cong môi cười cười: “Thực xin lỗi, qua nhiều ngày như vậy mới nói cho cậu...”

Đều đã không còn là vợ chồng nửa tháng, lại nói tiếp, đáy mắt Kiều An Hảo giống như có chút nóng lên, cô quay đầu, nhìn phong thổ ngoài cửa sổ của quốc gia tha hương, rồi tiếp tục nói: “... Tớ và Lục Căn Niên hiện tại đã không còn quan hệ vợ chồng.”

Triệu Manh trố mắt khoảng năm phút đồng hồ, mới thì thào một câu: “Lúc trước không phải là rất tốt sao? Vì sao đột nhiên như vậy?”

Kiều An Hảo không có hé răng, nhưng mà nước mắt lại chảy xuống.

Đúng vậy, lúc trước rõ ràng đều thật tốt, cô còn ảo tưởng sau khi Hứa Gia Mộc tỉnh lại, cô và anh vẫn tiếp tục có thể làm bạn bè, anh và cô còn có thể có tương lai, nhưng mà đột nhiên hết thảy đều thay đổi, cô không bao giờ có khả năng cùng một chỗ với anh nữa, không bao giờ có thể ảo tưởng ôm anh nữa, co gập lại, anh sẽ chỉ là tổng giám đốc công ty ký hợp đồng với cô, cô yêu người kia 13 năm, mặc áo màu trắng, vẻ mặt lạnh nhạt đứng ở dưới mái hiên, thiếu niên cùng cô tránh mưa, từ nay về sau, sẽ chỉ là một giấc mơ không bao giờ đọng tới của cô.

Khách sạn Bốn Mùa tầng năm ở chiếc bàn gần cửa sổ, trợ lý lần thứ tám đá đá chân Lục Căn Niên đang ngồi bên cạnh, sau đó cười cười vẻ mặt xin lỗi đối với hai người ngồi ở đối diện: “Thật có lỗi, ngồi chờ một lát.”

Hai người giống như không ngồi được nữa, nhưng vẫn duy trì trấn định, miễn cưỡng đáp lại một cái cười.

Sau đó trên bàn, toàn bộ lại một lần nữa lâm vào trầm mặc, thời gian chậm rãi trôi qua, trợ lý của Lục Căn Niên có chút đứng ngồi không yên, cả người trở nên có chút lo lắng.

Một phần đề án bày ra trước mặt Lục Căn Niên, đối tác phải đợi không công hai giờ, mặc cho anh ta nhắc nhở như thế nào, anh vẫn không đáp lại như cũ, ánh mắt thản nhiên nhìn chằm chằm bản hợp đồng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 417

Anh Âm Thầm Làm Bạn (4)

Nửa giờ trôi qua, trợ lý lại kéo kéo Lục Căn Niên, người đàn ông nhìn hợp đồng trước mặt không có chút phản ứng nào, nghiêm nhiên coi mọi thứ xung quanh trở thành không khí.

Hai đối tác ở phía đối diện, đã trở nên không hài lòng.

Trợ lý ho khan hai tiếng, nhìn thấy anh vẫn không nói lời nào, sau cùng liền xấu hổ cười, nhìn hai đối tác trước mặt nói: “Thật sự xin lỗi, nếu không như vậy đi, phương án này chúng tôi lấy một bản về xem, đợi đến khi nào có kết quả, sẽ liên hệ lại với hai vị, như vậy được không?”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, gật đầu nói: “Được.”

Sau đó trợ lý vội vàng đứng dậy, khách khí đi theo tiễn đối tác, đến khi anh trở về, tầm mắt của Lục Căn Niên đã rời khỏi chỗ cũ, nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ, vẻ mặt lạnh lùng.

Nửa tháng rồi, Lục Căn Niên xuất hiện tình huống như thế này đã là lần thứ năm, rõ ràng hẹn phía đối tác hợp tác nói chuyện, kết quả sau khi gặp mặt, anh lại im lặng không nói lời nào, mặc cho người kia nói gì, mặc cho trợ lý nhắc nhở, anh vẫn không thêm phản ứng.

Xác thực mà nói, từ khi cô Kiều và Lục tổng tách ra, Lục Căn Niên liền trở nên kín tiếng hơn, trước kia anh cũng không nói nhiều, nhưng hiện tại

lại khiến người khác rất khó chịu, rất nhiều lúc công ty đang họp, toàn bộ cuộc họp đều không nói lấy một chữ, đôi lúc lại không dễ dàng mở miệng nói hai câu: “Họp”, “Tan họp.”

Tính tình của Lục tổng vẫn không được lòng mọi người, hiện tại lại càng khiến mọi người khó chịu, đôi khi bắt buộc phải tham gia bữa tiệc, anh sẽ đi, chỉ là đi, mỗi lần như thế đều cô đơn đứng tìm một chỗ đứng ngây ngốc.

Trong công ty không ít người thấy anh khác biệt, có người nói gần đây càng trở nên cao ngạo, cũng có người nói Lục tổng không coi ai ra gì, nhưng chỉ có trợ lý mới biết, là do Lục tổng không có người để nói, nên cũng không muốn nói nữa.

Trợ lý lắc đầu, đi lên phía trước, nhìn mấy tập hồ sơ bày ra trên bàn, thấy Lục Căn Niên ngăn người, sau đó tầm mắt dừng lại trên chữ “Hảo”, quả nhiên là thế... Rõ ràng chỉ là một chữ rất phổ thông, nhưng nó lại nằm trong tên của người phụ nữ kia, cho nên mỗi lần anh nhìn thấy, đều như vậy...

Trợ lý nhẹ nhàng thở dài một hơi, thu lại hồ sơ, thấp giọng nói: “Lục tổng, thời gian không còn sớm, phải đi thôi?”

Lục Căn Niên im lặng, sau đó gật đầu, không nói gì, đứng lên, trợ lý vội vàng hô phục vụ tính tiền, đi theo anh ra ngoài.

Lên xe, Lục Căn Niên vẫn không nói lời nào, một mình ngồi ở ghế sau, lấy di động ra, không biết nhìn thấy gì, sững sờ chăm chú nhìn rất lâu, đột nhiên ngẩng đầu, âm thanh cực kỳ lạnh nhạt mở miệng nói: “Về Cẩm Tú Viên.”

Sau khi Kiều An Hảo chuyển đi, anh cũng chưa quay lại Cẩm Tú Viên, má Trần được mời đến cũng là vì muốn để bà chăm sóc cho Kiều An Hảo, hiện giờ cũng đã bị cho nghỉ việc.

Trợ lý sửng sốt một phen, không nói gì, dựa theo chỉ dẫn của Lục Căn Niên, thay đổi tuyến đường.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 418

Anh Lặng Thầm Ở Bên Cạnh Làm Bạn (5)

Lục Căn Niên dựa vào lưng ghế xe, nhắm hai mắt lại, trên màn hình điện thoại di động còn sáng, là Kiều An Hảo vừa mới gửi Webio kia.

Lục Căn Niên không cho trợ lý lái xe đi vào, chỉ đứng ở cửa tiểu khu Cẩm Tú Viên, một mình xuống xe, một mình tiến vào.

Cửa biệt thự khóa chặt, anh ở trong túi sờ soạng một lúc, lấy ra một chiếc chìa khóa, là ngày Kiều An Hảo rời đi, đặt ở trong xe của anh cái chìa khóa, anh còn nhớ rõ ràng, lúc mình giao chìa khóa này cho cô, cùng cô còn chưa có quen thuộc như thế, cố gắng để cho vẻ mặt mình biểu hiện rất lạnh nhạt, chỉ sợ không cẩn thận ở ngay trước mặt cô tiết lộ nội tâm bản thân kích động ra.

Mở khóa, đẩy cửa sắt ra, Lục Căn Niên đi vào, không có má Trần, trong sân đã nửa tháng không ai dọn dẹp, ngày Kiều An Hảo rời đi, cả vườn đứng lúc hoa nở, lúc này tàn lụi trên đất.

Lục Căn Niên dẫm lên hoa rơi, đi đến cửa phòng, nhập mật mã, đẩy cửa ra, đi vào.

Trong phòng trống không, giông với lòng của anh, đứng trên tầng, trong phòng ngủ vẫn như lúc Kiều An Hảo rời đi, cửa sổ không đóng, mấy ngày trước đây có một trận mưa xuống, mưa vẩy vào ban công, lưu lại một vết bùn.

Phòng trống trải, làm cho trái tim Lục Căn Niên có chút kìm nén, anh thấy túi lớn ở trên mặt đất trong phòng thay quần áo, nhớ tới trước khi Kiều An Hảo rời đi, nói với mình: Bên trong là quần áo cô không cần.

Lục Căn Niên dừng lại chốc lát, đi qua, mở túi ra, quần áo bên trong, lấy một bộ một bộ ra, dùng quần áo chống đỡ cũng tốt, để bên cạnh quần áo của anh, treo lên.

Trong túi có đồ dùng Kiều An Hảo để rửa mặt, anh cũng lấy chúng nó ra đến vòi nước rửa sạch sẽ, đặt tới trên vị trí cũ.

Đợi cho thu dọn tất cả ổn thỏa, đáy lòng Lục Căn Niên mới hơi tốt lên một chút, những thứ đồ cô không cần, anh quay về nơi xa, thế này, giống như cô vẫn ở trong biệt thự của anh.

-

Sau khi Hứa Gia Mộc xuất viện, trọn vẹn nửa tháng cũng bị vây ở trong nhà họ Hứa không có ra khỏi cửa, ngay cả đi tản bộ trong sân, quản gia hoặc là Hàn Như Sơ, cũng sẽ kinh hãi phân phó người hầu đi theo phía sau hẳn, sợ hẳn xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn.

Rõ ràng được mặc quần áo lụa là ăn ngon ngủ kỹ, cuộc sống mọi người mong muốn, nhưng Hứa Gia Mộc lại cảm thấy như là ngồi tù, rất dè nén, rốt cục có một ngày, hẳn không nhịn được, thừa dịp Hàn Như Sơ đến công ty, quản gia ở trong phòng bếp nấu cơm, vụng trộm chuồn ra khỏi cửa.

Hứa Gia Mộc chuồn ra cửa trước, đầu tiên gọi một chiếc xe taxi, vừa lên xe, đã bắt đầu gọi điện thoại, tìm bạn bè quan hệ tốt ra ngoài đi chơi.

Bởi vì Hứa Gia Mộc không thể uống rượu, suy nghĩ một vòng, cuối cùng chọn địa điểm gặp gỡ ở tại biệt thự Cẩm Tú Viên, lại còn nói lời thề son sắt, hẳn sẽ bộc lộ tài năng cho mọi người, làm một bữa ăn tối thịnh soạn.

Trước khi đến Cẩm Tú viên trước, Hứa Gia Mộc cố ý đi siêu thị một chuyến, mua một đồng nguyên liệu nấu ăn, thuận tiện để lại địa chỉ, để cho người ta đưa hàng tới cửa.

Biệt thự Cẩm Tú Viên, mỗi ngày nhà họ Hứa phái người đến dọn dẹp, rất sạch sẽ, Hứa Gia Mộc vừa đến không quá 2 phút, Kiều An Hạ với Trình Dạng đã tới, Hứa Gia Mộc bảo bọn họ tùy tiện ngồi, còn chưa kịp rót ly nước cho hai người, điện thoại đã vang lên, siêu thị đưa hàng đến nơi.

Hứa Gia Mộc trực tiếp chỉ chỉ bình nước, ý bảo Kiều An Hạ tự tiện, sau đó kéo cửa ra, đi ra ngoài, đứng ở ngưỡng cửa nhà, lúc Hứa Gia Mộc cùng nhân viên siêu thị kiểm kê hàng, lại nhìn thấy trên ban công tầng hai biệt thự bên cạnh, Lục Căn Niên đứng đó.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 419

Anh Lặng Thầm Ở Bên Cạnh Làm Bạn (6)

Hứa Gia Mộc tạm dừng một chút, quay đầu, tiếp tục nghe lời nói của nhân viên giao hàng: “Một cân rau cần, một bao hạt hồi, nước tương, dấm chua, một túi muối ăn, hai cân hạt tiêu...”

“Anh muốn mua cái gì đó đều có đủ rồi.” Nhân viên giao hàng nói xong, đưa danh sách mua sắm tới trước mặt Hứa Gia Mộc: “Phiền anh ký ở trong này.”

Hứa Gia Mộc tiếp nhận bút rồi ký tên của mình, chờ nhân viên giao hàng rời đi, anh đứng ở cửa phòng khách khoảng nửa phút, cũng không để ý đến đồng hồ trước cửa, đi về phía biệt thự bên cạnh.

Hứa Gia Mộc bấm chuông cửa, hai tay đút vào túi quần đứng ở ngoài cửa đợi trong chốc lát, cửa mở ra, sau đó Hứa Gia Mộc liền tươi cười, hô một tiếng: “Anh hai.”

Lúc Lục Cẩn Niên nghe được chuông cửa vang lên, còn tưởng là ai, kết quả vừa mở cửa, lại nhìn thấy Hứa Gia Mộc tươi cười xán lạn, cả người hơi dừng lại một chút, sau đó nhìn về phía Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng gật gật đầu.

Hứa Gia Mộc sớm quen tính tình của Lục Cẩn Niên, không ngại tiếp tục lộ ra vẻ tươi cười, nói với Lục Cẩn Niên: “Anh hai, hôm nay em mời An Hạ đến nhà ăn cơm, anh có muốn qua đây cùng nhau ăn cơm hay không?”

Lục Cẩn Niên liếc mắt nhìn biệt thự của Hứa Gia Mộc một cái, nghĩ đến lúc sáng sớm khi mình tỉnh lại, nhìn qua cửa sổ nhìn thấy Kiều An Hảo kéo hành lý tiến vào biệt thự bên cạnh, sau một lúc lâu, đôi môi anh mấp máy một chút, chỉ nói một chữ: “Được.”

Tuy rằng Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc đã nói hủy bỏ hôn ước, nhưng mà trước khi chính thức hủy bỏ, trên danh nghĩa hai người vẫn là vợ chồng, sau khi Kiều An Hảo rời khỏi biệt thự của Lục Cẩn Niên, khẳng định là không thể trở về Kiều gia để ở, nhưng mà cô lại không muốn về nhà cũ của Hứa gia, bởi vì ở một phòng cùng với Hứa Gia Mộc, cho nên cuối cùng vẫn nghĩ nên trở về Cẩm Tú viên, chẳng qua lần này không phải là biệt thự của Lục Cẩn Niên, mà là biệt thự của Hứa Gia Mộc.

Nhưng mà bởi vì cuống cuồng xuất ngoại chụp quảng cáo, cho nên Kiều An Hảo để hành lý trong biệt thự của Hứa Gia Mộc, rồi vội vã rời đi theo lịch trình.

Đường bay từ Paris đến Bắc Kinh dài, khiến cho toàn thân cô mệt mỏi, cho nên sáng nay vừa đến Bắc Kinh, liền trực tiếp trở về Cẩm Tú Viên nghỉ ngơi bù.

Ngủ cho tới buổi chiều, Kiều An Hảo mới nghe thấy ở dưới lầu có âm thanh nói chuyện truyền đến, lúc ban đầu cô tưởng là nằm mơ, trở mình, nhắm mắt tiếp tục ngủ, lại nghe thấy tiếng ồn ào dưới lầu càng thêm rõ ràng, vì thế liền đứng dậy, mặc áo ngủ, rồi từ trong phòng ngủ chạy ra, dọc theo cầu thang, xuống dưới, vừa vặn thấy trong phòng khách có vài người đang ngồi, vừa nói vừa cười.

Kiều An Hảo nhìn thấy cảnh náo nhiệt như vậy, khiến cô hơi choáng váng, còn chưa kịp định thần, chợt nghe thấy âm thanh ngạc nhiên của Kiều An Hạ truyền đến: “Kiều Kiều, em vừa tỉnh?”

Kiều An Hảo nhú nhú mày: “Chị, tại sao mọi người đều ở đây?”

“Gia Mộc nói buổi tối muốn mời mọi người ăn cơm.” Kiều An Hạ chỉ chỉ tới một góc, Kiều An Hảo mới nhìn thấy Hứa Gia Mộc đang ngồi xồm ở đó sửa sang một chút rau dưa và hoa quả.

Hứa Gia Mộc cầm trong tay một hộp cà chua, quay đầu nhìn thoáng qua Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, em từ nước Pháp trở lại? Chụp quảng cáo như thế nào?”

“Rất tốt...” Kiều An Hảo vừa mới nói ba chữ, chuông cửa lại vang lên, Hứa Gia Mộc đang chuẩn bị đứng lên đi mở cửa, thì Kiều An Hảo lại giành trước từng bước đi tới: “Tôi ra ngay đây.”

Sau đó cũng không liếc mắt nhìn qua mắt mèo xem người tới là ai, liền mở cửa ra, kết quả vừa ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy khuôn mặt đẹp kinh người của Lục Cần Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 420

Anh Lặng Thầm Bên Cạnh Bậu Bạn (7)

Kiều An Hảo bỗng sững người tại chỗ.

Lục Cẩn Niên thấy người mở cửa là cô thì con người thoáng mở to, sau đó liền trở về trạng thái bình thường. Anh chỉ nhìn cô không chớp, nhưng ánh mắt lại toát ra vẻ lạnh lẽo.

Chỉ không gặp nửa tháng mà như cách cả một thế kỷ. Anh vẫn tuân kiệt như xưa, nhưng thoát nhìn thờ ơ và xa lánh hơn, trong khi vầng trán khẽ nhăn lại.

“Anh, đến rồi à.”

Tiếng của Hứa Gia Mộc đánh thức Kiều An Hảo. Lúc này cô mới để ý thấy Lục Cẩn Niên đang nhìn chăm chăm đằng trước ngực mình. Cô đang mặc bộ váy ngủ hở cổ, lộ ra cả vùng xương quai xanh tinh tế. Kiều An Hảo xấu hổ cúi gằm mặt, nhanh chóng lui ra sau cửa, quay sang Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng nói: “Các anh trò chuyện đi, em lên lầu thay đồ.”

Nói xong, Kiều An Hảo liền chạy một mạch lên lầu.

Lục Cẩn Niên đứng bất động ở lối vào, mãi đến khi hình ảnh Kiều An Hảo dần biết mất nơi góc cầu thang, anh mới chuyển tầm mắt về Hứa Gia Mộc. Lúc nhìn lướt qua túi giấy, ngoài một rau củ, trái cây, và một ít đồ gia vị, còn có mấy hộp bao cao su... Thoáng chốc như có tiếng sét bên tai anh.

“Anh, sao vẫn còn đứng đây? Mau vào ngồi đi!” Hứa Gia Mộc thấy Lục Căn Niên đứng đực ngây người, bèn lên tiếng nhắc.

Lục Căn Niên dường như không nghe thấy Hứa Gia Mộc nói, ánh mắt chăm chú vào chiếc hộp vuông nhỏ đầy màu sắc.

Hứa Gia Mộc khẽ nhú mày, gọi: “Anh?”

Lục Căn Niên hoàn hồn, gật đầu, hạ tầm mắt, tay khẽ siết thật chặt, mới kiềm chế được bản thân, rồi bình tĩnh bước vào. Đối với lời chào hỏi của người quen, anh chỉ lơ đãng gật đầu, đi qua Hứa Gia Mộc, ngồi xuống chiếc sofa đơn.

Mọi người trong phòng cười nói rôm rả. Lục Căn Niên ngồi tự kỷ một bên, không lên tiếng câu nào, chỉ băng quơ nhìn ngoài cửa sổ. Đến khi Kiều An Hảo đã đổi quần áo đi xuống, anh mới hướng tầm nhìn về phía cô.

Sự hiện diện của Lục Căn Niên trong phòng khách khiến Kiều An Hảo không được tự nhiên. Cô tán gẫu qua loa với mấy người Kiều An Hạ vài câu, bèn trốn vào phòng bếp, xem có gì giúp đỡ Hứa Gia Mộc không.

Kiều An Hảo ra vô hai lần. Một lần bưng bình trà, một lần bưng đĩa trái cây.

Kiều An Hảo châm trà cho mọi người, đến khi cô rót cho Lục Căn Niên, anh mới mở miệng câu duy nhất: “Cám ơn.”

Kiều An Hảo cúi gằm, khóe môi nhẹ nâng ý cười, rồi quay vào phòng bếp.

-

Mặc dù Hứa Gia Mộc là cậu ấm cô chiêu, nhưng thời đại học rất có tay nghề bếp núc.

Kiều An Hảo loay hoay trong căn bếp, cùng lắm chỉ có thể giúp cậu bóc tỏi, rửa chén bát, ngoài ra thì vụng tay vụng chân Hứa Gia Mộc thôi.
Mèo Wĩ Wĩ

Cuối cùng nhịn không được nữa, Hứa Gia Mộc tắt bếp, ôm bả vai Kiều An Hảo lôi ra ngoài. Đúng lúc Lục Cẩm Niên đi vào...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 421

Anh Âm Thầm Làm Bạn (8)

Editor: Xiu Xiu

Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc đồng thời dừng bước.

Hứa Gia Mộc ngẩng khuôn mặt tươi cười, mở miệng hỏi: “Anh, sao thế?”

Tầm mắt của Lục Cẩn Niên dừng lại trên bàn tay Hứa Gia Mộc đang đặt ở vai của Kiều An Hảo một giây, sau đó liền lạnh lùng rời đi, cầm điện thoại di động trong tay đưa đến, giọng nói nhạt nhẽo vô cùng: “Có điện thoại.”

Hứa Gia Mộc rút tay đang đặt trên vai Kiều An Hảo đi, nhận điện thoại, nhìn thoáng qua màn hình hiển thị, giơ tay lên cọ xát mũi một chút, nghe xong, liền hô một tiếng: “Mẹ... Con không sao... Con ở nhà ngây ngốc phiền chán lắm, đã có Kiều Kiều ở bên cạnh con...”

Hứa Gia Mộc đưa điện thoại đến trước mặt Kiều An Hảo, nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ nói: “Nữ sĩ Hàn bảo em nghe điện thoại.”

Lúc Kiều An Hảo nghe điện thoại, Hứa Gia Mộc lại đang để ý nòng nọc, liền đi đến xem sao.

Kiều An Hảo đưa điện thoại đến bên tai, hô một tiếng: “Bác Hứa.”

“Kiều Kiều, con mới từ Pháp trở lại?”

Kiều An Hảo nhẹ giọng “Ừm” một tiếng, sau đó âm thanh của Hàn Như Sơ lại truyền đến: “Điện thoại của Gia Mộc tắt máy, điện thoại của con cũng không ai nghe.”

Lúc này, Kiều An Hảo mới nhớ tới điện thoại của mình đang để trên lầu, vội vàng âm giọng nói: “Điện thoại của con không mang theo người, bác có chuyện gì sao?”

“Cũng không có việc gì, chỉ muốn nói với con, để ý đến Gia Mộc một chút, nó mới ra viện, thân thể hiện giờ tuy đã khỏe lại, nhưng cũng chưa được thoải mái, đừng để nó uống rượu...” Ở trong điện thoại, Hàn Như Sơ thao thao bất tuyệt nói rất nhiều lời nhắc nhở.

Kiều An Hảo lại rất có kiên nhẫn đáp lại từng lời một.

Tuy Lục Căn Niên không biết cụ thể ở đâu đây bên kia, Hàn Như Sơ đang nói gì, nhưng cũng có thể đoán ra được, đáy lòng anh lại cảm thấy âm ỉ tối đen.

“Bác yên tâm đi, cháu nhất định sẽ chăm sóc cho anh Gia Mộc thật tốt.” Ngữ điệu của Kiều An Hảo mềm mại, nói xong câu đó, liền cúp điện thoại, cô đang chuẩn bị đưa điện thoại trả lại chỗ cũ, thì Lục Căn Niên đứng ở bên cạnh lại đưa tay ra: “Cho tôi đi.”

Kiều An Hảo nâng mí mắt, chống lại đôi mắt xinh đẹp không chút lay động của anh, không mang theo bất kỳ tình cảm gì, cô do dự một chút, đưa điện thoại lại cho anh: “Vậy làm phiền anh rồi.”

Lục Căn Niên không lên tiếng, chỉ bình tĩnh nhận điện thoại, ung dung xoay người, trở về phòng khách, xem ra bóng lưng của anh vẫn cao ngạo lạnh lùng như cũ, nhưng không ai biết được, trong lòng anh, máu đang chảy từng giọt.

Bữa tối mà Hứa Gia Mộc làm, rất phong phú, một đám người vây chung quanh bàn ăn ngồi xuống, người nào cũng chưa động đũa nhấm nháp hương vị, chỉ đơn thuần nhìn một bàn đồ ăn đủ cả sắc lẫn vị, bắt đầu mồm năm miệng mười, ra sức khen,

“Gia Mộc, cậu xác định là thời gian trước đã tìm người chỉnh dung chứ không phải dạy nấu ăn chứ?”

Từ lúc Hứa Gia Mộc tỉnh lại, Hứa Gia đã thuận theo nước chảy để Hứa Gia Mộc trở lại như bình thường, còn lộ ra phong thanh tin tức anh đã đi chỉnh lại dung nhan.

“Thật đúng là đừng nói nữa, khuôn mặt này của Hứa Gia Mộc chỉnh lại cũng không tệ lắm, không khác gì so với trước kia cả, từ đầu đến cuối đều không nhìn ra là đã từng bị tai nạn xe cộ.”

“Đây chính là khôi phục lại gương mặt, lúc trước bị hủy khuôn mặt, cậu chủ Hứa vốn không hề bước ra khỏi cửa, ngay cả bạn bè đến thăm, cũng tránh không gặp.

“Nào nào, nào, chúng ta cũng cạn vì khuôn mặt tỏa sáng của cậu chủ Hứa, cụng ly!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 422

Anh Âm Thầm Làm Bạn (9)

Editor: Meitu

Một người giơ ly rượu lên, đang chuẩn bị cạn ly, Kiều An Hảo ngồi ở bên cạnh Hứa Gia Mộc, lại vươn tay lấy lại ly rượu trong tay anh, sau đó đổi một ly nước suối đặt ở trước mặt của anh, Kiều An Hảo dịu dàng giải thích với người mời rượu đang tức giận kia: "Hiện giờ anh Gia Mộc chưa thể uống rượu."

Tất cả mọi người cho là Hứa Gia Mộc mới làm phẫu thuật chữa trị gương mặt, cho nên không miễn cưỡng.

Ngược lại Kiều An Hạ cười sáng lạn giấu cột Kiều An Hảo một câu: "Kiều Kiều, thật đúng là che chở cho Gia Mộc."

Hứa Gia Mộc cười không nói, lấy nước thay rượu, uống với mọi người.

Rượu cay lướt qua cổ họng Lục Căn Niên, anh lại cảm thấy một tia mát lạnh khổ sở.

Món ăn của Hứa Gia Mộc, nấu khá ngon, những người tham gia, cũng nghĩ Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo là vợ chồng, cho nên có người không nhìn được bắt đầu trêu chọc: "Tiểu Kiều, cô thật có lộc ăn, ngày ngày được thiếu gia làm món sơn hào hải vị cho ăn."

Có người này giễu cợt, thì những người khác cũng bắt đầu nhao nhao: "Song đã nói qua, Gia Mộc, ban đầu hôn lễ của cậu và Tiểu Kiều cũng làm qua loa, mấy người chúng tôi cũng được mời, bây giờ cậu đã khôi phục dung nhan, có phải cũng nên tìm thời điểm tổ chức hôn lễ lớn?"

"Đúng vậy, Gia Mộc, ngay cả hôn lễ cũng không có, không phải cậu khiến... Tiểu Kiều thất vọng, làm... mọi người chúng tôi thất vọng sao?"

Mặc dù Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo biết, không có khả năng tổ chức hôn lễ, nhưng hiện giờ chưa giải trừ hôn ước, hai người vẫn ăn ý không tiết lộ ra nửa điểm sơ hở, thậm chí Hứa Gia Mộc còn phụ họa theo đề tài của mọi người, cười nói: "Nhất định, nhất định sẽ đền bù cho Kiều Kiều một hôn lễ."

Từ đầu đến cuối Kiều An Hảo chỉ duy trì nụ cười yếu ớt, không nói gì, lúc Hứa Gia Mộc nói những lời này, khóe mắt cô sáng lên lại không nhận được nhìn về phía Lục Cần Niên đang ngồi, vẻ mặt anh vẫn lạnh như băng, chẳng qua là im lặng uống rượu, giống như những người thảo luận đề tài này không hề liên quan đến anh, Kiều An Hảo không nhận được nắm chặt đôi đũa trong tay, mặc dù nói không yêu anh nữa, nhưng lúc mọi người ồn ào bàn tán quan hệ giữa cô và người đàn ông khác, thấy anh thờ ơ như vậy, đáy lòng lại hơi khó chịu.

"Không chỉ đền bù hôn lễ, cũng phải có cả cầu hôn, Tiểu Kiều, tôi đã nói rồi, nếu thiếu gia không cầu hôn, cô không nên đồng ý."

"Này cũng đã kết hôn, không thể đáp ứng cái gì a!"

"Không thể đồng ý sinh con!"

"Đúng đúng đúng, không thể đồng ý sinh con!"

"Tiểu Kiều, đợi đến lúc cầu hôn, cô nhớ gọi mọi người, chúng tôi giúp cô giữ cửa, không đủ thành ý, kiên quyết không thể cho phép thiếu gia

sinh con."

Sinh con... Con của Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc... Trong nháy mắt Lục Căn Niên liền nghĩ đến đứa con còn chưa ra đời của mình, đã bị người bóp chết ở trong bụng... Anh nắm ly rượu trong tay, không nhìn được tăng thêm sức lực.

Anh nghe không hiểu rõ cuộc câu nói đó có gì vui, nhưng những người kia lại vui vẻ bàn tán, gương mặt anh bình tĩnh chờ mọi người chuyển đổi đề tài, sau đó thừa dịp không ai chú ý, tầm mắt lặng yên rơi vào trên người Kiều An Hảo, cô đang cúi đầu, im lặng gặm một cái đùi gà Hứa Gia Mộc gấp cho cô.

Lục Căn Niên mới nhìn năm giây, liền dời đi tầm mắt, sau đó nâng đầu uống một hơi cạn sạch, rồi đứng lên, đi ra khỏi phòng ăn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 423

Anh Âm Thầm Làm Bạn [10]

Lục Căn Niên một mình đứng ở trong phòng khách, tiếng nói cười trong phòng ăn không ngừng truyền đến, nghe thấy không khí thực hòa hợp, nhưng mà quanh thân anh, bao phủ đầy đặc xua đuổi không đi cô tịch.

Anh không biết bản thân rốt cuộc đã đứng bao lâu, cửa nhà ăn vừa bị mở ra, vì che giấu cô đơn của bản thân, anh vội vàng lấy di động từ trong túi ra, giơ lên bên tai, giả bộ đi ra nghe điện thoại.

Hứa Gia Mộc hô một tiếng “Anh hai”, nhìn thấy anh đang giơ điện thoại, liền thức thời ngậm miệng lại, mở ra cửa toilet, đi vào.

Lục Căn Niên nghe âm thanh bơm nước của bồn cầu trong phòng rửa tay, mới đưa di động bỏ vào trong túi, Hứa Gia Mộc từ bên trong đi ra, trong tay cầm khăn tay để lau tay, nhìn thấy đã cúp điện thoại, mới lại mở miệng, nói: “Anh hai, xong việc rồi?”

Lục Căn Niên khẽ gật đầu.

Trong phòng ăn có người kêu tên Hứa Gia Mộc, anh ta cao giọng nói, trả lời một tiếng, sau đó đem khăn tay vứt vào trong thùng rác, lại nói với Lục Căn Niên: “Đi vào ăn cơm thôi.”

Lục Căn Niên đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, cả người trong treo nhưng lạnh lùng: “Anh còn có chút việc, đi trước.”

Đáy mắt Hứa Gia Mộc thoáng hiện một tia tiếc nuối, nhưng không có cố mạnh mẽ lưu: “Được rồi, bao giờ em có thời gian sẽ tìm anh ăn cơm.”

Lục Căn Niên “Uh” một tiếng, nhìn thoáng qua cửa nhà ăn đang đóng chặt, không nói cái gì, chỉ im lặng hai giây, liền bước chân rời đi.

Nhiệt độ không khí buổi tối, đã hạ thấp xuống, không có khô nóng giống như ban ngày, thậm chí còn có chút nhẹ nhàng mà khoan khoái.

Lục Căn Niên bưng một ly trà, đứng ở ban công trong biệt thự của bản thân, ngẩng đầu lên, có thể ẩn ẩn nhìn thấy chân trời có vô số ánh sao lấp lánh.

Sáng sớm anh đã thấy cô vào biệt thự này, cho nên lúc Hứa Gia Mộc mời bản thân tới ăn cơm chiều, mới gật đầu đồng ý.

Anh biết, nếu bản thân tới đó sẽ nghe hoặc nhìn thấy những hình ảnh làm cho bản thân khó chịu, không có việc gì lại tự bản thân đi tìm đau khổ.

Nhưng mà anh không có biện pháp, ông trời cho anh có cơ hội cùng cô ở chung 251 ngày, nhưng điều kiện kiên quyết của cái cơ hội kia là anh phải làm thể thân của Hứa Gia Mộc, nhưng mà bây giờ, anh chỉ có thể tự bản thân tìm cơ hội, tiếp cận cô.

Một chút bữa tối, so với trong dự đoán ngược còn muốn thêm hơn, nhưng là không quan hệ, anh vẫn có thể thấy được cô, còn cùng cô nói hai câu nói, không phải sao?

Hai câu nói kia, một câu khi cô bưng trà tới thì anh nói “Cám ơn”, một câu là khi cô tắt điện thoại của Hàn Như Sơ “Cho tôi đi”, nhưng mà vẫn đáng giá, không phải sao?

Ban đêm Lục Căn Niên vẫn đứng ban công đến hơn mười giờ, biệt thự cách vách mới dần dần yên tĩnh, chắc hẳn là hai người uống nhiều rồi, trước

khi lên xe còn mở miệng la hét, làm kinh động đến con chó của hộ gia đình bên cạnh.

Xe đỗ trong sân không ngừng mà sáng lên, xe lần lượt rời đi.

Lục Cẩn Niên đứng ở lầu hai, nhìn xuyên qua ánh sáng mờ nhạt của đèn đường, nhìn thấy Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo đang đứng ở cửa biệt thự, quay trở về trong phòng, từ lúc cửa biệt thự bên cạnh đóng lại, thế giới xung quanh hoàn toàn im lặng.

Trong phòng của biệt thự bên cạnh, chỉ còn có hai người Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo...

Trong đầu Lục Cẩn Niên hiện ra hình ảnh lúc trước khi ăn cơm, Hứa Gia Mộc mua gì đó, thấy mấy hộp BCS, nháy mắt có chút không dám tiếp tục tưởng tượng.

Khoảng nửa giờ sau, ngọn đèn của biệt thự bên cạnh tắt, tay Lục Cẩn Niên run lên, chén trà ở trong tay, bị quăng xuống vỡ nát.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 424

Anh Âm Thầm Làm Bạn (11)

Nước trà ấm áp, vấy lên quần áo, còn lưu lại một vết ố màu vàng nahtj.

Lục Căn Niên có vài phần kích động trở về phòng ngủ, nện bước chân có chút loạn nhịp đi vào trong toilet, lấy nước nóng, tẩy rửa vết bẩn.

Buổi tối anh không rõ là mình đã uống bao nhiêu rượu, nhưng giờ khắc này lại cảm thấy như vừa dời sông lấp biển, đặc biệt khó chịu, cả người không nhìn được, liền vọt tới trước bồn cầu, quỳ trên mặt đất nôn ra.

Lục Căn Niên nôn rất lâu, đến khi cảm giác như trong dạ dày đều ra hết sạch, lục phủ ngũ tạng như bị thiêu đốt, vô cùng khó chịu.

Rõ ràng, anh và cô đã kết thúc cách đây nửa tháng, nhưng là anh lại chậm chạp tiếp nhận, cảm thấy mỗi ngày cô đều quay lại biệt thự, buổi tối cũng là đang nằm bên cạnh mình trên một chiếc giường, hiện tại anh đang nghĩ đến không biết có phải hai người, cô và Hứa Gia Mộc ở tại phòng cách vách trong biệt thự, có khả năng lại phát sinh những chuyện giống như đã xảy ra giữa anh và cô không... anh không thể tưởng tượng nổi...

Lục Căn Niên càng muốn, người càng trở nên kích động, sau cùng liền đứng dậy, cũng không quan tâm đến quần áo bị dơ vì vết nước trà, trực tiếp đi ra cửa, thẳng đến cửa biệt thự của Hứa Gia Mộc, giơ tay lên, liền ấn chuông cửa.

Động tác của anh cực kỳ lo lắng, liên tục ấn chuông.

Sau đó trong biệt thự liền sáng đèn, âm thanh của Hứa Gia Mộc từ bên trong truyền ra: “Ai đó?”

Sau đó, cửa phòng bị kéo ra.

Hứa Gia Mộc đã thay áo ngủ, có thể là vừa mới nằm xuống, trong lúc bất chợt bị người khác làm phiền, vẻ mặt có chút khó chịu, nhưng vừa thấy người đứng ngoài cửa là Lục Căn Niên, lập tức liền tốt đẹp hô một tiếng: “Anh?”

Ngay sau đó, Hứa Gia Mộc liền nhìn thấy quần áo trên người anh bẩn thỉu, dơ dáy, trán liền nhăn lại: “Anh, sao quần áo anh lại như vậy?”

Lục Căn Niên lắc lắc đầu: “Không có gì, không cần thận làm bẩn.”

“A...” Hứa Gia Mộc ngáp một cái: “Anh, anh đến tìm em có chuyện gì sao?”

Bị Hứa Gia Mộc hỏi như vậy, Lục Căn Niên mới nhận ra vừa rồi mình quá kích thích, anh ngó ra mắt một giây, mới tùy ý tìm một cái cớ: “Mấy hôm trước, anh đi hội chợ từ thiện, có mua được mấy bức tranh, cậu có muốn chọn lấy mấy tấm không?”

Hứa Gia Mộc che miệng, lại ngáp một cái, ngữ điệu mơ hồ không rõ ràng nói: “Hôm khác đi, hôm nay muộn rồi, em rất mệt, mà, anh cũng nên chú ý sức khỏe, không thể lúc nào cũng ngủ trễ như thế.”

Lục Căn Niên mất tự nhiên khẽ động khóe môi: “Được rồi, cậu ngủ sớm một chút!”

“Ừm” Hứa Gia Mộc lên tiếng, nói với Lục Căn Niên: “Ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.” Lục Căn Niên cũng đáp trả lại, xoay người rời đi, khi đi được nửa đường, đèn trong nhà lại tắt, bước chân của anh dừng lại một chút, trong cơ thể lại lộn lên kích thích muốn cạy cửa, mang Kiều An Hảo đi.

Nếu anh có tư cách đó, dù chỉ một chút, hiện giờ, anh tuyệt đối sẽ mang cô đi... Nhưng là anh không hề có, Kiều An Hảo là vị hôn thê của Hứa Gia Mộc, mà anh là gì? Đối với cô mà nói, cái gì cũng không phải.

Lục Căn Niên nắm chặt tay lại, nhắm mắt, thân thể căng cứng đứng im một lát, sau cùng mới xoay người, nện bước chân chậm chậm đi ra khỏi sân biệt thự.

Anh không quay lại biệt thự của mình, anh đi đến cửa hàng tiện lợi 24 giờ, mua vài gói thuốc, sau đó đứng dưới đèn đường bên ngoài biệt thự của Hứa Gia Mộc, hút suốt cả một đêm.

Đêm hôm đó, người khác vui vẻ hưởng về nhau, nhưng anh lại trải qua vô cùng gian nan.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 425

Anh Âm Thầm Làm Bạn (12)

Đêm hôm đó, là một đêm rất dài và gian nan.

Không ai biết, tâm trạng anh như thế nào, từng giây từng phút đối mặt với đêm hôm đó.

Cũng không người nào biết, đêm hôm đó, anh quay đầu lại nhìn biệt thự Hứa Gia Mộc bao nhiêu lần.

Hơn nữa cũng không ai biết, đêm hôm đó, bao nhiêu lần khước mắt anh đỏ lên.

Đêm hôm đó, tâm trạng bất ổn, đau đến thấu xương, tuyệt vọng bi thương... Đủ loại cảm xúc, anh đều lần lượt nếm trải hết.

Nếu như có thể, cả đời này anh cũng không muốn quay trở lại đêm đó.

Mãi cho đến khi ánh mặt trời đầu tiên chiếu xuống, anh mới mệt mỏi, bước chân có hơi lung tung trở về biệt thự, sau lưng chỉ còn lại tàn thuốc đầy mặt đất.

-

Mặc dù sức khỏe Hứa Gia Mộc hồi phục rất tốt, nhưng rốt cuộc toàn bộ không có khỏe, thể lực dễ dàng không chịu được, đêm đó nấu món ăn, lại cùng một nhóm bạn bè hàn huyên hồi lâu, đến cuối cùng cũng mệt mỏi, hơn

nữa anh ra khỏi nhà họ Hứa, không có chìa khóa xe, cho nên trực tiếp ngủ ở trong phòng khách Cẩm Tú viên, sáng ngày hôm sau lúc tám giờ, anh rời giường, gọi một chiếc xe riêng, rồi trực tiếp rời đi.

Kiều An Hảo quay quảng cáo xong, hoàn toàn rảnh rỗi, sau đó đi một vòng, đại đa số mọi người là đều ở Cẩm Tú viên ngủ, xem phim.

Biệt thự của Hứa Gia Mộc và biệt thự của Lục Căn Niên, chỉ cách một hàng rào, nhìn qua biệt thự này, cũng có thể rõ ràng nhìn thấy động tĩnh trong sân biệt thự kế bên.

Hôm đó ở trong biệt thự của Hứa Gia Mộc, Kiều An Hảo và Lục Căn Niên gặp mặt một lần, sau một vòng, hai người cũng không có tiếp xúc.

Thỉnh thoảng Kiều An Hảo nằm ở trên ban công, lúc đọc sách, sẽ để ý biệt thự kế bên, mỗi lần đi xem, cửa lớn đều khóa chặt, trong sân rơi đầy lá cây và cánh hoa, cũng không ai quét dọn.

Lần nữa Kiều An Hảo bắt gặp Lục Căn Niên, là ngày đầu tiên.

Kiều An Hảo là nghệ sĩ ký hợp đồng với công ty Hoàn Ảnh truyền thông, bình thường cô cũng không cần đến công ty, nhưng ngày thứ hai, vẫn phải đi một chuyến.

Kiều An Hảo ngủ muộn, nên hôm sau khi... tỉnh lại, đã là buổi trưa, Triệu Manh có việc, không có thể tới đón cô, xe của mình lại bị cô lái đi, cho nên cô gọi một chiếc xe riêng, tìm một chỗ ăn cơm, sau đó đến Hoàn Ảnh truyền thông.

Kiều An Hảo ở một mình trong phòng làm việc không ai tán gẫu, sẽ cầm điện thoại di động chơi game, chơi đến một nửa, thì có tin nhắn.

Cô thoát ra khỏi trò chơi, mở tin nhắn lên, thấy tin này được gửi trong nhóm.

Trong nhóm người đó, không có mấy người, chỉ là mấy người bạn thường thích tụ họp chung một chỗ, đại khái là nửa tiếng trước, Kiều An Hạ gửi tin, nói là buổi tối mời mọi người đến Kim Bích Huy Hoàng ca hát.

Kiều An Hảo không mở tin nhắn, lúc ban đầu không nhìn thấy tin nhắn kia, cho nên thủy chung không trả lời, cho đến khi thấy Kiều An Hạ ở trong nhóm, cô mới nhìn đến, sau đó Kiều An Hảo liền trả lời một câu: 【 Hôm nay em không đi xe, không có phương tiện. 】

Kiều An Hạ, Hứa Gia Mộc, Hứa Gia Mộc lập tức nhắn lại hỏi: 【 Kiều Kiều, em ở đâu? 】

Kiều An Hảo: 【 Em ở công ty. 】

Qua hồi lâu, Hứa Gia Mộc mới đề nghị: 【 Vậy nhanh chóng tan làm, anh đi rước em. 】

Kiều An Hảo chưa có trả lời lại, mở ra trò chơi, tiếp tục chơi.

Hứa Gia Mộc dừng xe ở lầu dưới công ty, mới gọi một cú điện thoại cho Kiều An Hảo, nói cho cô biết mình đã đến.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 426

Anh Âm Thầm Làm Bạn (13)

Cúp điện thoại, Hứa Gia Mộc bắt gặp Lục Cẩn Niên cùng với trợ lý của anh từ tòa cao ốc đi ra, tạm dừng một chút, Hứa Gia Mộc đẩy cửa xe đi ra, giơ tay lên vẫy vẫy về phía Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên nhìn thấy Hứa Gia Mộc, nhú mày, bước chân đi đến: “Tại sao em lại ở chỗ này?”

Hứa Gia Mộc trước hô một tiếng “Anh hai”, sau đó mới chậm rãi mở miệng, trả lời vấn đề vừa rồi của anh: “Em tới đón Kiều Kiều.”

Trợ lý đứng ở bên cạnh Lục Cẩn Niên, đáy lòng lộ bộ một chút, vội vàng vấn an Hứa Gia Mộc, chuyển đề tài: “Hứa tiên sinh, đã lâu không gặp.”

Hứa Gia Mộc khách sáo nở nụ cười nhìn về phía trợ lý, thành tâm thành ý mời Lục Cẩn Niên, nói: “Anh hai, đêm nay Kiều Kiều mời mọi người tới cung vàng điện ngọc ca hát, anh có rảnh không? Nếu không có việc gì, thì cùng đi.”

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên yên tĩnh như nước, âm thanh mở mở miệng đồng dạng vững vàng: “Đêm nay anh có bữa tiệc rồi.”

Cứ việc từ nhỏ Hàn Như Sơ nói với Hứa Gia Mộc, khiến anh ta cách xa Lục Cẩn Niên xa một chút, nhưng là ở trong lòng Hứa Gia Mộc, anh ta là

rất thích người anh trai này, làm việc gì đều thích gọi anh đi cùng.

Nghe câu nói như thế, đáy lòng Hứa Gia Mộc có chút tiếc nuối: “Vậy được rồi, anh cứ đi việc của mình đi chính sự quan trọng hơn.”

Xe của Lục Cẩn Niên đứng ở bên đường, Hứa Gia Mộc tự mình mở cửa xe giúp Lục Cẩn Niên, chờ Lục Cẩn Niên lên xe, Hứa Gia Mộc mới dặn dò trợ lý của Lục Cẩn Niên một câu: “Đừng để cho anh hai của tôi uống quá nhiều rượu.”

“Ngài yên tâm, Hứa tiên sinh.”

Hứa Gia Mộc gật gật đầu, sau đó khom người, nói với Lục Cẩn Niên: “Vậy, anh hai, tạm biệt.”

Hứa Gia Mộc nhìn thấy Lục Cẩn Niên gật đầu một cái, liền đóng cửa lại, sau đó lùi lại hai bước.

“Hứa tiên sinh, tạm biệt.” Trợ lý hạ cửa kính xe xuống, nói với Hứa Gia Mộc một tiếng, mới giẫm lên chân ga, chậm lại khởi động xe, rồi đi.

Hứa Gia Mộc đứng ở ven đường, chờ xe của Lục Cẩn Niên ra tới đường lộ, mới xoay người lại, muốn nhìn xem Kiều An Hảo đã tới chưa, kết quả ngẩng đầu, lại nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, từ trong truyền thông vòng ảnh đi ra.

Trong nháy mắt, cơ bắp toàn thân Hứa Gia Mộc, không tự chủ được buột chặt.

Tổng Tương Tư đeo giày cao gót cao khoảng mười phân, đi theo sau cô là người đại diện và trợ lý, hấp tấp từ bên trong đi ra, vừa đi, vừa có chút bực

mình nói với người đại diện: “Tôi đã nói rất nhiều lần rồi, không phải chuyện quan trọng, thì không cần nói với tôi, đêm nay vốn tôi muốn về nhà ngủ, kết quả bây giờ phải...”

Tổng Tương Tư nhìn thấy Hứa Gia Mộc đứng dưới bậc thang, lời nói trong miệng đột ngột dừng lại, ngay cả bước chân cũng dừng lại theo.

Người đại diện và trợ lý đi sau Tổng Tương Tư, cũng dừng bước chân lại theo, có chút nghi hoặc nhìn về phía Tổng Tương Tư, nhìn theo tầm mắt của cô, ánh mắt cũng rơi xuống trên người Hứa Gia Mộc.

Người đại diện và trợ lý nhìn nhau một chút, không có lên tiếng nói chuyện.

Trên đường cái, xe đến xe đi, không ngừng có tạp âm.

Ngắn ngủi trong hai phút, có không ít người vào truyền thông vòng ảnh, cũng không ít người từ bên trong đi ra.

Tổng Tương Tư và Hứa Gia Mộc vẫn duy trì khoảng cách là năm bước, cứ như vậy đứng nhìn nhau.

Mất khoảng 1 phút, lúc Tổng Tương Tư định bước tới nói vài câu với Hứa Gia Mộc, thì có người đàn ông đột ngột mở cửa xe ra, ngồi vào trong.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 427

Anh Âm Thầm Làm Bạn (14)

Tư thế kia, giống như từ trước đến giờ đều là người xa lạ.

Tay của Tổng Tương Tư, mạnh mẽ nắm chặt lại, ánh mắt chỉ nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc trong khoảng một giây đồng hồ, sau đó hệt như không hề có việc gì, tiếp tục giẫm giày cao gót xuống, cao nhào đi về phía trước bãi cỏ, vừa đi, vừa nói, khiến trách người đại diện của mình: “Đêm nay tôi phải đi xã giao, cũng không phải là anh không biết, những nhà tư bản này, đều là chó dưới hình người, bên trong thâm tâm chỉ toàn những thứ bẩn thỉu!”

Theo lời cô nói, cô cũng đã kéo cửa xe ra, ngồi xuống.

Người đại diện vội vã mở miệng: “Chị Tương Tư, vẫn nên để tôi mở cho...”

Tổng Tương Tư cũng chưa nói xong với người đại diện, lại nói thêm một câu: “Các người gốc gác ở đây làm gì, rốt cuộc có đi không?”

Nói xong, Tổng Tương Tư liền giẫm chân ga xuống, trợ lý và người đại diện sợ đến mức vội vàng mở cửa xe, chui vào trong, sau đó trợ lý còn chưa kịp kéo cửa xe lại, Tổng Tương Tư đã một cước giẫm lên chân ga, vọt đi.

Hứa Gia Mộc ngồi trong xe, nhìn thẳng về phía trước, nhưng trong mắt lại lóe lên ánh sáng, đánh giá Tổng Tương Tư xuyên qua kính chiếu hậu,

trong tích tắc khi xe của cô chạy qua, tay anh liền nắm thành quyền, đáy mắt toát ra một tầng lửa giận, trái tim đang đập dồn dập.

-

Lúc Kiều An Hảo nhận được điện thoại của Hứa Gia Mộc, còn đang ở trong toilet, chờ cô ra ngoài, thu dọn lại túi xách của mình, đi xuống, cũng mất khoảng 10 phút.

Kiều An Hảo vừa đi ra khỏi Hoàn Ảnh truyền thông, liền thấy xe của Hứa Gia Mộc, cô thản nhiên đi về phía trước, kéo cửa xe bên ghế phụ ra, ngồi xuống, lại hô một tiếng: “Anh Gia Mộc.”

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm về phương hướng mà xe của Tống Tương Tư vừa rời đi, đã sớm không còn thấy gì, không có phản ứng nào.

Kiều An Hảo giơ tay lên quơ quơ trước mặt Hứa Gia Mộc, nửa đùa nói: “Anh Gia Mộc, không phải anh chỉ chờ em có 10 phút đã nổi nóng chứ?”

Hứa Gia Mộc giật giật tròng mắt, thu lại tầm nhìn, như là nghe thấy truyện cười, khẽ cười thành tiếng: “Mù quáng nói gì thế, anh tức giận cái gì chứ?”

“Thật không?” Vẻ mặt của Kiều An Hảo không tin, nghiêng đầu, nhìn Hứa Gia Mộc, nở nụ cười: “Thế nhưng biểu hiện vừa rồi của anh, xem ra thật sự không được tốt, anh gặp chuyện gì không vui sao?”

Hứa Gia Mộc không nói gì, chỉ khởi động xe, vững vàng lái đi.

Không khí bên trong xe, cực kỳ áp lực, trợ lý vừa thở vừa nhìn qua kính chiếu hậu, hai mắt quan sát Lục Căn Niên.

Người đàn ông không nói một lời, xe được khởi động vào dòng xe cộ, không hề phần nộ, cũng không có bi thương, nhưng trợ lý đã đi theo anh

nhiều năm như vậy, vẫn hiểu được phần nào cảm giác lúc này của anh.

Xe sắp chạy đến khách sạn lớn của Bắc Kinh, Lục Căn Niên vẫn không động đậy như cũ, rớt cuộc thân thể cũng giật giật, tầm mắt được điều chỉnh, thu hồi lại, nhìn trợ lý ở trước mắt mình nói: “Cơm nước xong, bọn họ còn muốn tìm một chỗ đánh bài sao?”

Chỉ có một câu hỏi của Lục Căn Niên, trợ lý đã hiểu rõ, lập tức mở miệng nói: “Đúng vậy, Lục Tổng, buổi tối mọi người muốn đến nơi nào đánh bài? Câu lạc bộ Kinh Thành, hay là Kim Bích Huy Hoàng?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 428

Anh Âm Thầm Làm Bạn (15)

Trợ lý dĩ nhiên biết trong lòng Lục Cẩn Niên nghĩ như thế nào, cho nên hoàn toàn không chờ Lục Cẩn Niên mở miệng, liền dừng một lát, nói tiếp: "Lục tổng, tối nay ăn cơm với Lâm tổng, trước ở câu lạc bộ nào nhiệt ồ ào, cho nên, không phải là muốn đi Kim Bích Huy Hoàng chứ?"

Rõ ràng là trợ lý nghĩ theo ý định của Lục Cẩn Niên mà nói, nhưng hết lần này tới lần khác trên mặt anh, không lộ ra nửa điểm vui mừng, ngược lại sau khi nghe lời của trợ lý thì im lặng chốc lát, dường như mang theo vài phần thờ ơ, khẽ gật đầu một cái.

Trợ lý dĩ nhiên không có can đảm phơi bày Lục Cẩn Niên nghĩ 1 đằng làm 1 nẻo, chẳng qua là giải quyết việc chung lấy điện thoại di động ra, đặt một phòng ở Kim Bích Huy Hoàng.

Bên trong xe lần nữa rơi vào im lặng, chẳng qua là không khí cũng giống như bị đè nén vậy.

Trợ lý nhìn qua kính chiếu hậu nhìn Lục Cẩn Niên, anh vẫn nghiêng đầu, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, chẳng qua là giữa gương mặt chất đống nhiều tối tăm mấy ngày qua, đã tiêu tan chút ít.

Lúc này vì Lục Cẩn Niên quá mức nguy trang mà trợ lý oán thầm, đáy lòng không giải thích được liền hiện lên một tia thương cảm.

Rõ ràng không thích chỗ Kim Bích Huy Hoàng, cũng không thích đánh bài, hơn nữa không thích những cô gái xa lạ ngồi bên cạnh nói làm nhảm, nhưng chỉ vì biết tối nay cô gái kia cũng đến đó, cho nên anh cũng muốn đi.

Biết rõ dù ở cùng một chỗ, hai người cũng giả vờ không chạm mặt, nhưng vẫn muốn ở gần cô, chỉ như thế, là tâm trạng có thể trở nên khá hơn một chút.

Trợ lý học khoa học kỹ thuật, học tập chỉ ở mức trung bình, ngữ văn cũng không giỏi, nhưng lúc này trong đầu, không biết chuyện gì xảy ra, liên sáng lên lời của Trương Ái Linh đã từng viết một câu nửa đau buồn nửa rức rờ: Yêu một người, sẽ trở nên vô cùng hèn mọn, nhưng sẽ nở hoa.

Nhưng mà Lục tổng cũng hèn mọn nhiều năm như vậy, thế nào còn chưa nở hoa?

Rốt cuộc là chấp niệm thế nào, mới có thể làm cho anh nhiều năm như vậy, rõ ràng không thấy được nửa điểm hi vọng, nhưng có thể kiên trì không ngừng?

Trợ lý suy nghĩ suy nghĩ, tâm tình bắt đầu buồn bực, sau đó đáy lòng khẽ mắng, thật là một kẻ dở hơi, anh cũng là người lớn, rõ ràng có bà xã có con trai, tiền lương cũng không thấp, cuộc sống gia đình tạm ổn bình yên như nước chảy mây trôi, có phải anh quá rảnh rồi không? Cho nên vì một người đàn ông mà ở đây đau buồn gì.

Kiều An Hạ mở ra một phòng bao sương tổng hợp, có một phòng chơi bài còn có một phòng KTV phụ nhỏ.

Đoàn người hăng hái bừng bừng ôm Micro rống lên, rồi bắt đầu tới đánh bài, Kiều An Hảo không có hứng thú, một mình ngồi ở một bên nhìn TV.

Vận may Kiều An Hạ cũng không tệ, thỉnh thoảng truyền đến tiếng cô hưng phấn hét chói tai.

Hứa Gia Mộc ngồi ở đối diện Kiều An Hạ, không biết là do lâu quá không chơi bài, hay tối nay không có tâm trạng, liên tục thua, đến ván cuối cùng, anh liền đẩy bài nhường cho người đứng sau lưng mình.

Hứa Gia Mộc xốc lên một chai bia, ngẩng đầu lên uống nửa chai một hơi, thấy Kiều An Hảo một thân một mình ngồi ở trên ghế sa lon, ôm ôm gối xem TV, liền cất bước đi tới, ngồi ở bên cạnh cô.

Kiều An Hảo thấy là một bộ phim điện ảnh cũ, Tống Tương Tư là nữ chính, lúc ấy Tống Tương Tư còn rất bé, mặc dù diễn xuất chưa thành thực như bây giờ, nhưng cũng có vài phần như người lớn.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm màn ảnh, ánh mắt nhìn Tống Tương Tư nhìn mấy lần, cảm thấy tâm trạng bế tắc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 429

Anh Âm Thầm Làm Bạn (16)

Hết lần này tới lần khác âm thanh bình tĩnh của Tổng Tương Tư trên TV truyền tới: “Chúng ta chia tay đi....”

Hứa Gia Mộc nắm chặt chai bia trong tay, khiến cho chai bia có chút vụn vẹo, bia tràn ra khỏi chai, tràn đầy trên tay của anh, anh lại thần thần nhìn chăm chăm màn hình lớn, cảm xúc ở đáy mắt quay cuồng, sau đó liền giơ lên bình rượu, uống một hơi không còn một ngụm, rồi tùy tiện ném chai bia lên bàn, đứng lên, đi ra ghế lô.

Lúc Hứa Gia Mộc từ trong phòng rửa tay đi ra, cửa phòng 1005 bị mở ra, Tổng Tương Tư mặc một chiếc váy ngắn bó sát người từ bên trong đi ra, tầm mắt hai người va chạm chỉ trong một giây, tầm mắt liền ăn ý tách ra, giống như căn bản không có nhìn thấy đối phương, hai người nhìn thẳng phía trước, rất cao ngạo bất động thanh sắc quan sát xung quanh..

Hứa Gia Mộc nghe thấy tiếng giày cao gót phía sau mình “Tháp tháp” âm thanh dần biến mất không thấy, bước chân vốn đang đi bỗng dừng ngừng lại, đứng ở chỗ đó đó một lúc lâu, sau đó lấy ra di động, gọi một cuộc điện thoại, qua một lát, cửa phòng 1005 phía sau mở ra, một người mặc một bộ tây trang màu xám bạc, từ bên trong đi ra: “Hứa thiếu gia, ở đây.”

Sắc mặt Hứa Gia Mộc bất động vội bước chân, cùng người mặc tây trang màu xám bạc kia vào phòng 1005.

Trong phòng đèn màu rực rỡ, ngồi bên trong có không ít cả trai lẫn gái, hai nữ nhân viên phục vụ đang ngồi bên cạnh một người đàn ông trung niên ca hát, người đàn ông trung niên rõ ràng là đang chọc ghẹo, lại đối với microphone bày ra một bộ dáng thâm tình: “Em là của ta tiểu nha tiểu táo, yêu em như thế nào cũng không quá nhiều...”

Hứa Gia Mộc từ nhỏ chính đã ở trong vòng thương trường hỗn độn ở kinh thành, lúc anh còn rất nhỏ, Hàn Như Sơ đã bắt đầu mang theo anh tham gia các loại yến hội, vì để cho anh có thể kết bạn với nhiều người, tuy rằng nói ra có chút giả dối, nhưng là Hứa Gia Mộc đối nhân xử thế, kinh thành những kẻ có tiền, tuy anh không thể nói trăm phần trăm hoàn toàn quen biết, nhưng mà cũng hiểu biết được 90%, cho nên trong phòng có năm người đàn ông này, Hứa Gia Mộc đều biết, trong đó còn có hai người tự xưng là diễn viên, Hứa Gia Mộc hôn mê tám tháng, cũng không có biết.

Người đàn ông đang ca hát nhìn thấy Hứa Gia Mộc tiến vào, liền buông xuống microphone, gọi quản lý Cung Vàng Điện Ngọc lại đây.

Tuy rằng Hứa Gia Mộc đã vài tháng không có đến đây, nhưng mà quản lý không dám có chút chậm trễ đối với Hứa Gia Mộc, rất ân cần kêu vài cô gái trong điểm gọi tới, đứng một loạt trước mặt ở Hứa Gia Mộc, mặc anh ta chọn lựa.

Hứa Gia Mộc lười biếng tựa vào trên ghế sa lon, ánh mắt quét một lượt qua các cô gái đứng trước mặt, lại thủy chung không có ý muốn lên tiếng, giống như là đang chờ đợi cái gì.

Quản lý đứng ở một bên, bồi cười, cũng không dám thúc giục.

Một người đàn ông ngồi ở bên cạnh Hứa Gia Mộc, ôm một cô gái dịu dàng, tiến đến bên người Hứa Gia Mộc, chỉ hai cái, lên tiếng đưa ra ý kiến: “Này, còn có người kia, thật không tệ...”

“Phải không?” Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng hỏi lại một câu, vừa dứt lời, cửa phòng liền bị đẩy ra, bởi vì vừa nãy trốn rượu, cho nên Tống Tương Tư tìm lấy cớ đi toilet hiện tại đã trở về, lúc cô đẩy cửa, đáy lòng còn thầm mắng nếu không phải bọn họ trả người đại diện thương hiệu cao cô mới không muốn xã giao với những người này, nàng dùng sức cắn chặt răng, kết quả liền nhìn Hứa Gia Mộc ngồi ở chính giữa ghế sofa, đáy mắt thoáng hiện một tia khác biệt,

mọi người còn chưa kịp nói chuyện, tay Hứa Gia Mộc trong lúc bất chợt nâng lên, lưng lay lay hai hạ, liền rơi xuống trên người của cô: “Liền này.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 430

Anh Âm Thầm Làm Bạn (17)

Editor: Xiu Xiu

Người trong phòng bao nhanh chóng sửng sốt, người đàn ông ngồi bên cạnh Hứa Gia Mộc vội vã mở miệng: “Cậu chủ Hứa, cậu nghĩ sai rồi, cô Tống là đối tác của chúng ta, cũng không phải là ai khác.”

Quản lý cũng vội vàng mở miệng: “Đúng vậy, cậu chủ Hứa, cô Tống là khách của chúng ta.”

Hứa Gia Mộc đối với những lời nói vừa vang lên, không hề có bất cứ ý tứ gì muốn thay đổi chủ ý, vẫn chỉ vào Tống Tương Tư như cũ, miệng nói một đằng, lại nhìn quản lý một nẻo, nhưng thật ra là nói cho Tống Tương Tư nghe: “Ra giá đi, ra ngoài ăn khuya một lần, bao nhiêu tiền.”

Vốn dĩ Tống Tương Tư còn có chút mơ hồ, nhưng hiện giờ đã hoàn toàn hiểu được chuyện gì đang xảy ra, mặt mày cô không hề có phản ứng gì, chỉ bình tĩnh đứng ở đó, nhìn lại Hứa Gia Mộc.

“Cái này...” Quản lý không dám đắc tội với Hứa Gia Mộc, cũng không dám đắc tội với Tống Tương Tư, chỉ nói được hai chữ, lại nhìn qua nhìn lại cả hai bên, vẻ mặt hơi khó xử nhìn Hứa Gia Mộc nói: “Cậu chủ Hứa, cậu xem mấy cô gái tôi mang đến đều rất xinh đẹp, đều là người mới, cậu có vừa mắt người nào không? Các cô ấy đều có thể cùng cậu ra ngoài ăn khuya.”

“Mời cô gái này ra ngoài ăn một bữa cơm, 5000, như thế nào, giá tiền này có thể mời cô gái đang bất động này không?” Hứa Gia Mộc trực tiếp bỏ qua lời của quản lý, anh chỉ nhìn Tổng Tương Tư, mở miệng hỏi, sau một lúc, còn nói: “Chẳng lẽ còn muốn năm vạn?”

Hai chữ năm vạn này, đáy mắt của Tổng Tương Tư, rõ ràng có một chút dao động.

Hứa Gia Mộc sờ môi cười cười, tầm mắt rơi vào trên người quản lý, nhưng vẫn là nói cho Tổng Tương Tư nghe: “Năm vạn cũng không thể? 50 vạn? Năm trăm vạn?...”

Quản lý cẩn thận mở miệng: “Anh Hứa, cái này tôi không làm chủ được.”

Nói xong, quản lý nhìn thoáng qua Tổng Tương Tư đứng ở một bên.

Lần này Hứa Gia Mộc không cho Tổng Tương Tư một chút thời gian để phản ứng nào, trực tiếp nói thêm một câu: “Chẳng lẽ không cần tiền bạc, muốn cái khác sao?...”

Hứa Gia Mộc còn chưa nói xong, đột nhiên Tổng Tương Tư tươi cười như hoa mở miệng: “Không phải chỉ là một lần ăn khuya thôi sao? Tôi đi.”

Tổng Tương Tư lăn lộn trong ngành giải trí, dường như chưa bao giờ một mình ra ngoài ăn cơm với đàn ông, cho dù ra giá cao cỡ nào, cũng luôn không chấp nhận, thế nhưng đêm nay, lời cô vừa nói ra, khiến người khác hơi ngỡ ngàng.

Từ trước đến nay cô luôn làm theo ý mình, đối với sự nghi ngờ của mọi người, không hề có chút ý muốn giải thích nào, mà là dẫn đầu đi ra, đứng ở bên ngoài cùng Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc đứng dậy, đối với quản lý nói một câu: “Ghi vào sổ của tôi”, sau đó nói với người trong phòng một tiếng, liền đi ra ngoài, cũng không đến chỗ Tổng Tương Tư, chỉ đi thẳng thật nhanh qua, hướng về phía cửa ra vào.

Dọc theo đường đi, hai người cũng không nói chuyện gì với nhau, đến chỗ bãi đỗ xe, Hứa Gia Mộc mở cửa xe, nhìn thoáng qua Tổng Tương Tư, dẫn đầu ngồi xuống, đợi cô vừa lên xe, liền mạnh mẽ giảm chân ga, lái xe rời đi.

Bên trong xe rất yên tĩnh, từ đầu đến cuối Hứa Gia Mộc đều không nhìn Tổng Tương Tư lấy một cái, lúc sắp đến đường lớn, Tổng Tương Tư mở miệng hỏi một câu: “Cậu chủ Hứa, chúng ta đến đâu ăn khuya đây?”

Hứa Gia Mộc không lên tiếng, đáy mắt càng thêm phần nộ sâu sắc, tốc độ xe lại càng nhanh hơn.

Sau khi xe của anh tiến vào bên trong một khu nhà xa hoa, sắc mặt của Tổng Tương Tư liền trở nên khó coi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 431

Anh Âm Thầm Làm Bạn (18)

Editor: Xiu Xiu

Xe dừng lại ở bãi đỗ xe dưới lòng đất, Hứa Gia Mộc xuống xe, đi thẳng đến ấn thang máy, Tống Tương Tư đi đến đứng chờ ở cửa, anh đi vào, sau đó ấn nút tầng trệt.

Thang máy đi lên đến tầng trệt, cửa thang máy mở ra, Hứa Gia Mộc đi sang bên trái, ấn mật mã, đẩy cửa ra, sau khi nhìn Tống Tương Tư như cũ, anh mới đi vào.

Hứa Gia Mộc đóng cửa, để chìa khóa xuống bàn, hai mắt nhìn chăm chăm Tống Tương Tư, một câu cũng chưa nói, chỉ là đột nhiên giơ tay lên, hung hăng nện một bạt tai lên mặt cô.

Một cái tát kia không hề được báo trước, sức lực lại rất lớn, Tống Tương Tư không hề chuẩn bị, cả người lập tức bị ngã nhào trên mặt đất.

-

11 giờ, mọi người bắt đầu ra về.

Lúc 10 giờ, Hứa Gia Mộc rời đi, sau đó không trở về.

Những người khác đều đã uống không ít rượu, đánh xe rời đi, Kiều An Hảo đưa Kiều An Hạ lên xe của Trình Dạng, sau đó lấy di động ra gọi cho

Hứa Gia Mộc, kết quả gọi vài lần, cũng không có ai nghe.

Trợ lý của Lục Căn Niên, từ tổng phòng rửa tay đi ra, nhìn thấy Kiều An Hảo đang đứng trong đại sảnh, vì thế liền chào hỏi một câu: “Cô Kiều.”

Kiều An Hảo thu lại điện thoại, nhìn trợ lý gật đầu một cái.

Trợ lý nhìn thấy Kiều An Hảo một mình đứng ở chỗ này, thoáng có chút nghi ngờ, nhiều miệng hỏi một câu: “Cô Kiều đi cùng anh Hứa đến sao? Sao lại đứng một mình ở đây?”

Kiều An Hảo có chút buồn bực, sao trợ lý của Lục Căn Niên lại biết được.

Trợ lý còn nói: “Lúc cô đi vào cùng anh Hứa, vừa lúc nhìn thấy.”

Kiều An Hảo sáng tỏ mím môi nở nụ cười, nói: “Người đó không biết đi đâu rồi, tôi đang đợi anh ấy.”

Trợ lý như bưng bình “a..” một tiếng, sau đó lại khách khí nói: “Cô Kiều, tôi còn có chút việc, xin phép đi trước.”

Kiều An Hảo mỉm cười gật đầu.

-

Trợ lý quay lại, nhìn thoáng qua Lục Căn Niên đang ngồi trước bàn mặt chườm.

Những người khác, đều có gái trẻ vây quanh, chỉ riêng anh thanh cao, đơn độc ngốc nghếch một mình.

Trợ lý lặng yên không tiếng động đi về phía trước, nhìn thoáng qua bài của Lục Căn Niên, bài không phải là tuyệt đối đẹp, anh chờ sau khi Lục

Cần Niên ném ra một quân, mới khom người xuống, tiến đến bên tai anh, thấp giọng nói: “Lục Tổng, lúc tôi vừa đi toilet, ở đại sảnh thấy cô Kiều.”

Sắc mặt của anh bất động, nhưng ra ngón tay cầm bài, lại tăng thêm chút sức.

Trợ lý tiếp tục nhỏ giọng hồi báo: “Anh Hứa không biết đã đi đâu, cô Kiều đang đợi anh ấy.”

“A...” Lục Cần Niên gật đầu một cái, dường như cảm thấy việc không liên quan đến mình.

Hai tròng mắt của trợ lý nhẹ nhàng giật giật, tiếp tục bổ sung: “Hình như cô Kiều không đi xe đến, nếu không đợi được anh Hứa, có thể sẽ tự bắt xe trở về, nơi này còn phải đi bộ xa mới bắt được xe...”

Trợ lý còn chưa nói xong, Lục Cần Niên đã bình tĩnh đứng lên, chỉ chỉ vào thắng lợi của mình, nói với trợ lý: “Cậu đánh thay tôi một lát.” Sau đó nhìn ba vẻ mặt khó hiểu của những người còn lại, nói một tiếng: “Thật có lỗi”, sau đó cũng không chờ mọi người phản ứng, liền cầm áo khoác đang treo trên ghế rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 432

Anh Âm Thầm Làm Bạn (19)

Editor: Meitu

Kiều An Hảo gọi cho Hứa Gia Mộc mười mấy cú điện thoại, cũng không kết nối được, cuối cùng đành tử bỏ, dứt khoát nhắn một tin cho Hứa Gia Mộc, sau đó rời khỏi Kim Bích Huy Hoàng, đứng ở ven đường chờ xe taxi.

Kim Bích Huy Hoàng là nơi xa xỉ, người tới nơi này đều có xe riêng đưa đón, cho nên rất ít xe taxi tới đây.

-

Bước chân Lục Căn Niên chạy thẳng tới đường lớn, vừa khoác áo lên người, vừa nhìn quanh một vòng, không nhìn thấy Kiều An Hảo, dường như là đang chậm rãi đi ra khỏi cửa chính Kim Bích Huy Hoàng.

Đứa bé giữ cửa biết Lục Căn Niên, lúc anh đi ra, còn ân cần chào hỏi một tiếng: "Lục tổng."

Lục Căn Niên hoàn toàn không để ý tới đứa bé giữ cửa gọi, nhìn chung quanh, dứt khoát đi về phía ven đường, bởi vì tốc độ có hơi gấp, hô hấp Lục Căn Niên có chút không yên, dồn dập hít thở, sau đó lúc thấy từ Kim Bích Huy Hoàng đi về phía trước khoảng hai trăm mét gần đèn đường, Kiều An Hảo đang đứng.

Cô mặc chiếc váy màu lam nhạt, bên ngoài mặc một cái áo khoác màu trắng, đưa lưng về phía anh, đón dòng xe đang chạy, thảnh thơi vẫy tay.

Chẳng qua là chỉ nhìn thấy bóng lưng của cô, gương mặt anh cũng trở nên có chút dịu dàng, chẳng qua anh chỉ sững người, rồi cất bước, sải bước nhanh chóng về phía cô.

Lúc Lục Căn Niên còn cách Kiều An Hảo khoảng một trăm mét bất chợt có một chiếc xe taxi dừng ở trước cô, giống như cứu tinh cô đang chờ đã tới, nhanh chóng mở cửa xe, chui vào, sau đó xe lái vào bên trong đường xe, màn đêm bao phủ xuống dòng xe đang chạy trong thành phố.

Bước chân Lục Căn Niên, bởi vì Kiều An Hảo đột nhiên rời đi, cứng rắn dừng tại chỗ như vậy.

Vốn vì trợ lý nói với anh là Kiều An Hảo có thể cần người đưa về mới có thể về nhà, mà nảy sinh niềm hy vọng, cứ như vậy bị đánh tan thành mây khói.

Gió đêm xen lẫn tiếng xe ồn ào, không ngừng gào thét ở bên tai của anh, anh đứng đấy một lát, mới xoay người, kéo bước chân có chút nặng nề, đi trở về Kim Bích Huy Hoàng, chẳng qua là ánh đèn rực rỡ còn chưa đổi, bước chân Lục Căn Niên lại ngừng lại, do dự một lát, xoay người đi về bãi đậu xe ở bên cạnh.

Khởi động xe, Lục Căn Niên lái đi, đi một vòng trên đường, cuối cùng vẫn là lái xe về Cẩm Tú viên.

Lục Căn Niên đi đường tắt, không có đèn xanh đèn đỏ, không mất bao nhiêu thời gian, anh đã lái vào Cẩm Tú Viên, lúc rẽ vào biệt thự của mình, vừa vặn thấy Kiều An Hảo đang đứng ở cửa biệt thự của Hứa Gia Mộc, khom người, cầm ví tiền, đang trả tiền xe, Lục Căn Niên bản năng đập thẳng xe.

Kiều An Hảo nhận lấy tiền thối, rồi xoay người đi vào trong viện, trong chốc lát, biệt thự Hứa Gia Mộc tối om, đã sáng đèn lên.

Lục Căn Niên đợi đến khi chiếc taxi mà Kiều An Hảo ngồi kia rời đi, mới nhẹ nhàng đạp chân ga, đến phía trước mấy trăm mét, dừng chỗ chính giữa của biệt thự Hứa Gia Mộc và biệt thự của anh.

-

Về trễ như vậy, Kiều An Hảo có hơi đói bụng, hâm nóng bánh chèo cấp tốc, lấp đầy bụng, bỏ chén đĩa vào bồn nước, rồi lên lầu.

Đơn giản tắm xong, Kiều An Hảo nằm lên giường, cầm điện thoại di động, không có mục đích gì xem Weibo, mãi cho đến một giờ sáng, cô mới tắt đèn, chuẩn bị ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 433

Anh Âm Thầm Làm Bạn [20]

Nhưng vừa nhắm mắt lại, thời gian không lâu lắm, Kiều An Hảo lại mơ hồ cảm thấy có điểm không quá thích hợp, im lặng nằm một lát, liền mạnh mẽ chần lên, đi toilet, cởi quần áo, quả nhiên nhìn thấy có một mảnh hồng đỏ bên trong quần.

Thì ra là kinh nguyệt tới... Kiều An Hảo vừa mới chuẩn bị đứng dậy đi lấy băng vệ sinh, mới hậu tri hậu giác nhớ đến, bản thân mới đến biệt thự của Hứa Gia Mộc được vài ngày, lúc trước lại vội vàng xuất ngoại chụp quảng cáo, căn bản không có kịp chuẩn bị vật dụng hàng ngày.

Nhưng mà cô lại không có khả năng cứ như vậy mà ngủ... Kiều An Hảo ngồi ở trên bồn cầu, ảo não nhú nhú mày, xé một ít giấy vệ sinh, đệm ở trên quần lót, sau đó đứng dậy, xả bồn cầu một chút, rửa sạch tay, đi ra phòng ngủ, cầm ví tiền của mình, xuống lầu.

-

Lục Cẩn Niên ngồi ở trong xe hồi lâu, thẳng đến đèn ở biệt thự Hứa Gia Mộc tắt, anh mới khởi động xe một lần nữa, còn chưa kịp nhấn ga, Lục Cẩn Niên lại nhìn thấy đèn trong phòng ngủ ở tầng hai lại sáng lên.

Lúc anh đang nghĩ Kiều An Hảo bật đèn tới tột cùng để làm những gì, thì đèn trong biệt thự của Hứa Gia Mộc lại sáng lên, anh thấy thấy Kiều An Hảo từ trong phòng của biệt thự chạy đi ra.

Đêm hôm khuya khoắc, cô một mình chạy ra ngoài làm cái gì?

Lục Cẩn Niên nhú mi một chút, lo lắng, trực tiếp đẩy cửa xe ra xuống dưới, gọi lại Kiều An Hảo đang từ bên trong sân của biệt thự chạy đến: “Kiều Kiều.”

Tuy rằng giọng điệu của Lục Cẩn Niên không cao, nhưng lúc này là đêm dài vắng người, cũng đủ vững vàng truyền vào trong tai Kiều An Hảo, Kiều An Hảo chợt ngẩn ra, dừng bước chân, quay đầu, nhìn thấy Lục Cẩn Niên đang đứng ở phía sau cách đó không xa.

Người đàn ông một thân tây trang giày da, dáng người cao thẳng tắp, đèn đường mờ nhạt ngọn đèn chiếu vào trên mặt của anh, làm cho vẻ mặt anh thoát nhìn có chút mơ hồ.

Anh thấy nàng dừng lại, liền bước chân không nhanh không chậm, đi hướng về phía cô, khi đại khái chỉ còn cách cô khoảng một thước thì dừng lại, cô chỉ là muốn đi ra ngoài mua cái này nọ, cho nên mặc bình thường đeo dép lê, lúc này đứng ở trước mặt anh, có vẻ đứng lên tương đối có chút nhỏ bé, anh hơi hơi cúi thấp một chút, mới mở miệng hỏi: “Em làm sao lại đi ra ngoài trễ như vậy?”

Kiều An Hảo nghe thấy giọng nói của Lục Cẩn Niên, mới từ ngạc nhiên phục hồi lại tinh thần, cô ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, ăn ngay nói thật: “Tôi đi mua một số thứ.”

Bây giờ đã là một giờ sáng, giờ này chỉ còn có cửa hàng tiện lợi 24 giờ nhưng nó cũng cách Cẩm Tú Viên khoảng năm trăm thước, đi kiệu gì cũng mất ít nhất 20 phút..

Cô đi ra vội vàng, trừ áo ngủ thì bên ngoài cũng chỉ có một cái áo khoác.

Tuy nói trị an của thành phố luôn luôn tốt, nhưng mà vẫn làm cho người ta có chút lo lắng... Huống chi, cái gì mà giờ này mới đi mua?

Lục Cẩn Niên cau mi, ngữ khí lãnh đạm: “Đã trễ thế này, ngày mai lại đi đi.”

Kiều An Hảo: “Tôi cần phải dùng.”

Dùng một chút, Kiều An Hảo lại nói: “Không xa lắm, sẽ rất nhanh liền trở về.”

Lục Cẩn Niên không lại ngăn cản Kiều An Hảo, chỉ nói thêm một câu “Đợi lát nữa”, sau đó liền xoay người, tránh ra.

Lục Cẩn Niên mở cửa xe, tắt máy, từ trên chỗ điều khiển xe cầm lấy ví tiền của mình, tốc độ rất nhanh trở lại trước mặt của Kiều An Hảo: “Đi thôi.”

Lúc này Kiều An Hảo mới phản ứng lại, ý của Lục Cẩn Niên là muốn đi cùng với mình, theo bản năng mở miệng nói: “Không cần...”

Lục Cẩn Niên cũng không chờ cô nói cho hết lời, liền thẳng bước chân, từ từ đi về phía trước đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 434

Anh Âm Thầm Làm Bạn (21)

Editor: Xiu Xiu

Kiều An Hảo đứng tại chỗ một hồi, bắt kịp.

Hai người một trước một sau rời đi, trong lúc đó vẫn còn duy trì một khoảng cách không xa không gần.

Dọc theo đường đi, hai người đều cực kỳ im lặng, ai cũng không chủ động mở miệng nói chuyện với ai.

Lúc đi đến cửa hàng tiện lợi 24 giờ, Lục Cẩn Niên dừng bước, cũng không đi vào, anh nhìn qua cửa sổ kính, thấy Kiều An Hảo đang đứng ở gian hàng đồ dùng hàng ngày cầm mấy gói băng vệ sinh.

Hóa ra là cô đến nguyệt sự, khó trách cần dùng gấp.

Lục Cẩn Niên đợi cho Kiều An Hảo đi đến trước quầy tính tiền, mới đẩy cửa tiến vào, lấy ví tiền ra, chờ cô thu ngân quét xong mã, rồi đưa tờ 100 đồng đến.

“Tôi có tiền lẻ...” Kiều An Hảo lấy từ trong ví ra mấy tờ tiền lẻ, vừa định đưa cho cô thu ngân, Lục Cẩn Niên đã nhận lấy tiền thừa mà cô ấy trả lại, mang theo túi mua hàng, đi ra khỏi cửa hàng.

Cùng lúc đó, Kiều An Hảo vẫn theo sau Lục Căn Niên như cũ, ngẩng đầu, có thể thấy sự cô đơn từ bóng lưng của anh, ánh mắt không nhìn được nhìn chăm chú một lúc, sau đó mới rời đi.

Bóng đêm rất yên tĩnh, ánh trăng sáng và ánh đèn đường mờ nhạt phảng phất vào nhau cùng một chỗ, rơi vãi đầy trên mặt đất, khiến bóng của hai người bị kéo ra thật là dài.

Đi đến cửa biệt thự của Hứa Gia Mộc, Lục Căn Niên dừng bước trước, chờ Kiều An Hảo đến gần, liền đưa túi đồ cho cô.

Kiều An Hảo nhận lấy, nói một tiếng: “Cảm ơn.”

Lục Căn Niên không nói gì, hai người đứng đối mặt với nhau,

Lục Căn Niên biết, tiếp theo mình nên để cho cô đi vào nhà để nghỉ ngơi sớm, nhưng lời nói lại giữ trong miệng rất lâu, thế nào cũng không nói nên lời, tựa như chỉ có vậy, anh mới có thể nán lại ở cùng cô một lúc.

Sự yên tĩnh khiến cho không khí có chút xấu hổ, Kiều An Hảo thấy Lục Căn Niên mãi vẫn không có ý định mở miệng, vì thế liền ngẩng đầu, nhìn anh nói: “Tôi đi vào trước.”

Lục Căn Niên rũ mắt xuống, thật lâu sau mới gật đầu một cái, sau đó mở mắt ra, nhàn nhạt mở miệng nói: “Ừ, cô đi vào nghỉ ngơi đi.”

“Ừm” Kiều An Hảo khẽ lên tiếng, tay khẽ dùng sức nắm lấy túi đồ, đi qua người anh, vào biệt thự.

Lục Căn Niên đứng ở cửa lớn, nhìn Kiều An Hảo đi vào nhà, mới đưa tầm mắt trở về, anh ngẩng đầu, nhìn ánh trăng, sau đó bước tiếp về phía biệt thự của mình, đi được hai bước, Lục Căn Niên nghĩ đến gì đó, lại đột nhiên quay người, trở lại cửa hàng tiện lợi.

Nguyệt sự tới trước, không có sự báo trước, lại có chút không thoải mái, hiện giờ, lại cảm thấy dưới bụng trướng lên, mang theo sự lấm nhấm đau, cũng không biết có phải do vừa rồi giặt đồ dơ, tay chân hơi lạnh.

Kiều An Hảo phơi đồ ở ban công, đang chuẩn bị lên giường đi ngủ, lại nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên.

Kiều An Hảo xuống lầu, đi tới cửa, nhìn qua mắt mèo, lại không thấy có ai, đáy lòng vừa nghi ngờ vừa sợ hãi, do dự một hồi, nhưng vẫn kéo cửa ra, lại thấy sân trước nhà trống không.

Kiều An Hảo nhú mào, đang buồn bực hết sức, lại thấy trước cửa có một chiếc túi lớn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 435

Anh Âm Thầm Làm Bạn (22)

Editor: Meitu

Kiều An Hảo nhú mày, đang buồn bực hết sức, lại thấy trước cửa có một cái túi.

Kiều An Hảo không rõ trong túi có gì, có hơi sợ là đêm hôm khuya khoắc ai tới quấy phá, cho nên ngẩng đầu lên, lại quét một vòng biệt thự, do dự thật lâu, mới ngồi xổm người xuống nhìn nhìn túi, mượn ánh đèn trên tường mà nhìn vào, Kiều An Hảo thấy rõ đây là túi mua đồ mình vừa đi qua cửa hàng tiện lợi.

Kiều An Hảo cẩn thận mở ra xem đồ vật bên trong túi, mơ hồ thấy bên trong có hộp dán nhãn, lúc này mới buông lỏng người, hai tay vội vội vàng vàng xé túi, lấy đồ vật bên trong ra.

Hai hộp trà gừng đường đỏ, một túi chườm nóng, còn có ba túi táo đỏ... Những vật này là để chuẩn bị cho phụ nữ đến kỳ kinh, nhất là đường đỏ trà gừng, có thể làm giảm đau đớn.

Nhưng tối nay cô vừa bị kinh nguyệt, mà cô đến kỳ, cũng không có nói với ai, sẽ là ai...

Trong đầu Kiều An Hảo hiện ra ba người có khả năng "Đưa tới?" Vẫn chưa rõ ràng, đầu của cô liền nhìn về phía biệt thự của Lục Căn Niên.

Xe của Lục Cẩn Niên, đang lái vào trong biệt thự của anh, đèn xe sáng chói mắt, lúc dừng xe, đầu xe vừa vặn nhăm ngay biệt thự của Hứa Gia Mộc, Kiều An Hảo không mở mắt được, không nhìn được giơ tay lên che lại, vẫn đợi đến đèn xe tắt, cô mới buông tay xuống.

Biệt thự đối diện không có sáng đèn, Kiều An Hảo cũng không thấy rõ, chẳng qua là mơ hồ nghe tiếng mở cửa, sau đó biệt thự bên cạnh sáng đèn lên, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, khiến một mảnh sân sáng ngời.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm đèn sáng phòng một lát, mới thu hồi tầm mắt, sau đó cúi đầu, nhìn đồ vật trong túi, trong nháy mắt đáy lòng đã hiểu, những vật này là Lục Cẩn Niên mua được, đặt ở cửa.

Thật ra thì rất dễ dàng xác định, tối nay chỉ có một mình anh, biết cô tới kỳ kinh nguyệt, nói vậy đúng lúc cô trở về nhà, anh lại quay trở lại cửa hàng tiện lợi, mua những thứ đồ này đưa tới.

Tâm tình Kiều An Hảo trở nên xúc động, cô đứng hồi lâu, mới lấy những thứ kia đặt lại vào trong túi, sau đó cầm lên đứng dậy, trở vào trong nhà, lúc đóng cửa, cô còn quay đầu nhìn ánh đèn sáng tỏ trong biệt thự cách vách.

Kiều An Hảo trở lại phòng ngủ, mở trà gừng đường đỏ, dùng nước sôi pha, trong nháy mắt mùi trà gừng ngập cả phòng.

Kiều An Hảo ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm làn khói nóng lượn lờ bốc lên từ trà gừng đường đỏ, tâm tình trở nên càng thêm phức tạp.

Cô biết, Lục Cẩn Niên đến cửa hàng tiện lợi, là bởi vì lo lắng cho cô, cô cũng biết, anh mua đồ đưa tới đây, là quan tâm cô.

Nhưng mà cô không hiểu, rốt cuộc Lục Cẩn Niên thật lòng quan tâm với cô, là dụng ý gì, là bởi vì lấy đi con của cô, trong lòng dằn vặt, nên muốn chuộc tội sao?

Người này rất khó hiểu, biết rất rõ ràng hai người không thể nào ở cùng một chỗ, nhưng khi anh đối xử tốt với bạn, bạn sẽ không có cách nào từ chối được.

Giống như là cô và Lục Căn Niên, anh lấy đi con của cô, cô quyết định không yêu anh nữa, cũng cố gắng khiến bản thân quên anh, nhưng tối nay thấy anh hành động như vậy, đáy lòng cô không nhận được mà tràn đầy xúc động.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 436

Anh Âm Thầm Làm Bạn [23]

Hôm sau Lục Cẩn Niên đến công ty sớm như ngày thường, lúc lái xe đi qua biệt thự Hứa Gia Mộc, anh còn cố ý giảm tốc độ xe chậm lại, nhìn xuyên qua cửa kính xe, thấy ánh vàng rực rỡ trên nóc nhà.

Bởi vì hôm qua có thể nói được hai ba câu với Kiều An Hảo, nên hôm nay Lục Cẩn Niên coi như là không tệ, lúc xử lý xong công vụ, còn cầm một ly cà phê đứng gần cửa sổ ở văn phòng, đưa đối thoại tối hôm qua của mình và Kiều An Hảo, một chữ một chút ở trong đầu hồi tưởng lại vài lần.

Kỳ thật đối thoại tối hôm qua, căn bản không có hàm nghĩa đặc biệt gì, nhưng mà nghĩ đến cuối cùng, khóe môi của anh vẫn hơi hơi cong lên.

Thậm chí ở trong lòng cảm thấy, đường từ biệt thự đi về phía cửa Cẩm Tú Viên không biết anh đã đi bao nhiêu lần bây giờ lại trở nên có chút dễ thương.

Lục Cẩn Niên suy nghĩ thật kỹ, lúc cúi đầu uống cà phê, truyền đến một tiếng đập cửa ở ban công, Lục Cẩn Niên nuốt cà phê trong miệng, giọng điệu thực bình tĩnh lãnh đạm: “Tiến vào.”

Cửa bị mở ra, là trợ lý, trong tay cầm một phần văn kiện: “Lục tổng, cái này cần ngài ký cái tên.”

Lục Căn Niên xoay người đi đến trước bàn làm việc, buông cà phê xuống, tiếp nhận văn kiện lật hai trang giấy, rút ra cái bút ký tên, ký danh, rồi đưa văn kiện cho trợ lý.

Hai tay trợ lý tiếp nhận văn kiện, còn nói: “Nga, đúng rồi, Lục tổng, còn có một sự kiện, chính là lúc trước ngài sắp xếp hoạt động nghệ thuật kia giúp Kiều tiểu thư, đài truyền hình liên hệ, nói ngày mừng 9 tháng này sẽ thu, nếu ngài không có gì ý kiến gì, tôi liền phái người thông báo cho Kiều tiểu thư, để cho cô ấy chuẩn bị trước.”

“Uh...” Lục Căn Niên tự nhiên lên tiếng, lúc trợ lý cầm văn kiện xoay người rời đi, anh mới bất chợt mở miệng: “Để cho.”

Trợ lý có chút khó hiểu dừng lại bước chân, hồi đầu: “Lục tổng, ngài còn cần dặn gì sao?”

Lục Căn Niên dừng lại một lát, mới mở miệng nói: “Để tôi đến thông báo cho cô ấy.”

Lúc ban đầu trợ lý không có kịp phản ứng lại, sững sốt một giây, mới hiểu được Lục Căn Niên ám chỉ là cái gì, lập tức gật đầu, cung kính nói: “Đã biết, Lục tổng.”

Lục Căn Niên chờ trợ lý rời đi, mang theo văn kiện, mới cầm lấy di động trên bàn, hơn hai mươi ngày nay, bản thân xem rất nhiều lần, nhưng lại thủy chung không có gọi cho mười con số kia.

-

Ngày đầu tiên của kinh nguyệt, thật không thoải mái, Kiều An Hảo luôn luôn nằm trên giường đến giữa trưa mới đứng lên.

Trong biệt thự của Hứa Gia Mộc, có trang bị một loại rạp chiếu phim gia đình loại nhỏ, ăn xong cơm trưa, Kiều An Hảo nằm chán, đơn giản tìm

một bộ điện ảnh để xem.

Lúc điện ảnh sắp kết thúc, thì Hứa Gia Mộc gọi điện thoại tới, hỏi vì sao tối hôm qua vô duyên vô cớ rời đi, giải thích.

Trong điện thoại, nghe âm thanh của Hứa Gia Mộc có chút khác thường, Kiều An Hảo cũng chưa tới kịp hỏi nhiều, điện thoại liền bị tắt.

Kiều An Hảo đặt điện thoại di động ở trên ghế sa lon, tiếng chuông lại vang lên, Kiều An Hảo còn tưởng rằng là Hứa Gia Mộc vì vừa rồi cô mới nói được một nửa thì đã bị anh ta treo điện thoại nói giải thích, chờ điện thoại vang lên vài tiếng, mới cầm lên, kết quả lại nhìn thoáng trên màn hình thấy tên của Lục Căn Niên, vẻ mặt của cô cứng ngắc một chút, sau đó nghe, nhẹ nhàng mà “Uy” một tiếng.

“Là tôi.” Âm thanh của Lục Căn Niên trong trẻo nhưng lạnh lùng, xuyên qua ống nghe của di động, vững vàng truyền vào trong tai Kiều An Hảo.

Ngón tay Kiều An Hảo dùng sức nắm di động, rất nhẹ “Uh” một tiếng, sau đó giọng điệu khách khí hỏi: “Có chuyện gì sao?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 437

Anh Âm Thầm Làm Bạn (24)

Editor: Xiu Xiu

Ngữ điệu của Lục Căn Niên bất hòa: “Trước tiên an bài cho cô vào tham gia tiết mục giải trí trên radio kia, phải thu lại nhiều lần, cô nên chuẩn bị sẵn sàng.”

Hóa ra là chuyện công việc... Kiều An Hảo nói: “Tôi biết rồi.”

Lục Căn Niên ở bên kia điện thoại rơi vào yên tĩnh.

Kiều An Hảo nắm lấy di động, đợi một lúc lại mở miệng: “Còn có việc gì không? Nếu không, thì tôi cúp máy đây.”

Ước chừng qua một phút đồng hồ, Lục Căn Niên mới “ừm” một tiếng, Kiều An Hảo nói một câu “Tạm biệt”, đang chuẩn bị gác điện thoại, giọng nói của anh lại truyền đến: “Kiều Kiều...”

Kiều An Hảo dừng động tác ấn phím lại, không nói gì.

Trong điện thoại liên yên lặng, âm thanh của anh lại vang lên: “Mấy ngày này, em có thấy bất tiện không? Tham gia vào tiết mục giải trí có vẻ rất mệt, có cần tôi báo cho bọn họ một câu, dời lại một thời gian?”

Tối hôm qua khi Lục Căn Niên đặt chiếc túi ở trước nhà, tâm tình của Kiều An Hảo lại phức tạp vô cùng, cô rũ lông mi xuống, im lặng một hồi,

ngữ điệu vững vàng mở miệng nói: “Không cần, đến lúc đó đã không còn gì rồi.”

“Nếu... nếu hôm đó có việc gì, thân thể không thoải mái, thì có thể nói lại với nhân viên công tác.”

“Ừhm, tôi biết rồi, cảm ơn anh.”

Lục Căn Niên chưa bao giờ nghĩ tới sẽ cướp lấy Kiều An Hảo từ tay Hứa Gia Mộc, cũng không hề mong đợi chuyện cô sẽ thích anh, chỉ là anh không muốn trở lại những tháng ngày anh và cô coi nhau như hai người xa lạ, ngày đêm anh đều nhớ đến, ngày đêm đều bị giày vò trong nỗi cô đơn.

Anh vẫn tìm một cơ hội có thể đến gần cô hơn..., không, là cơ hội có thể nói chuyện với cô...

Thật ra, chuyện Kiều An Hảo tham gia vào tiết mục kia, là người trong công ty nhận, có thể nói với cô, nên anh mới gọi điện.

Nhưng là, Kiều An Hảo chỉ là người mới, lịch trình lại càng ít ỏi, vì có thể để cho bản thân mình được nói với cô mấy câu nên anh mới ý vào vị trí CEO của Hoàn Ảnh mà bố trí cho cô một tiết mục, mượn cơ hội này gọi điện thoại cho cô.

Vừa vặn hơn nửa tháng qua, Lục Căn Niên nhận ba chương trình cho Kiều An Hảo, quảng cáo, hoạt động....

Sự bố trí của anh, tất nhiên sẽ khiến cho người của Hoàn Ảnh có chút bất mãn, nhưng anh lại giống như không nhận ra, cố chấp như cũ.

Ngày trước khi bấm máy Khuynh Thành thời gian, Kiều An Hảo muốn vào đoàn làm phim, lại không còn thừa nhân vật nào, Lục Căn Niên liền để cô làm nữ thứ, khiến những nữ diễn viên khác đồng loạt phản đối, quây âm ỉ một hồi, còn muốn chuyển sang công ty khác.

-

Bộ phim cổ trang mà Kiều An Hảo sắp quay là Thần kiếm, cùng một dạng chế tác với Khuynh thành thời gian.

Đây là lần đầu tiên Kiều An Hảo làm nữ chính, vẫn có chút khẩn trương, nhưng may mà nam chính quen với cô, là bạn trai của Kiều An Hạ - Trình Dạng, cho nên rất nhanh quen dần với tiến độ.

Tổng Tương Tư cũng tham gia, nhưng cảnh diễn rất ít.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 438

Anh Âm Thầm Làm Bạn (25)

Editor: Meitu

Ngày đầu cất cánh, không biết Hứa Gia Mộc nảy ra ý nghĩ gì, nhất định muốn đích thân đưa Kiều An Hảo tới đây.

Hứa Gia Mộc đặt vé máy bay, khoang hạng nhất, ba người ngồi ở cùng hàng, nhưng giữa Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc, cách một lối đi.

Trước đó Triệu Manh có tải một bộ phim, đợi đến lúc máy bay cất cánh, Triệu Manh liền mở Ipad, và Kiều An Hảo mỗi người một tai nghe, xem phim.

Hứa Gia Mộc cầm một tờ báo mà nữ tiếp viên hàng không đưa cho, tùy ý lật mấy lần, cuối cùng tầm mắt dừng trên một hình ảnh.

Tổng Tương Tư mặc một bộ váy dài màu hồng nhạt, đứng trên thảm đỏ, khẽ nâng cái cằm tinh tế, nở nụ cười xinh đẹp.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm tấm hình kia hồi lâu, cuối cùng tâm trạng cũng có chút bất an gấp tờ báo lại, nhét vào trong túi tạp chí trong túi trước mặt, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về Kiều An Hảo đang ngồi phía một bên cùng Triệu Manh, kết quả trên màn ảnh Ipad của hai người, lại thấy được khuôn mặt Tổng Tương Tư, trong lòng lại rầu rĩ hơn, Hứa Gia Mộc thở một hơi thật dài, chỉnh chỗ ngồi hạ xuống một chút, rồi nhắm hai

mắt lại, nhưng trong đầu, lại chậm rãi trở lại hơn nửa tháng trước, mình vừa vào nhà, hung hăng tát Tổng Tướng Tư một cái vào đêm đó.

Thật ra thì bây giờ suy nghĩ lại, anh hoàn toàn không biết lúc ấy vì sao mà mình lại tát cô, chỉ là anh cảm thấy trong lồng ngực có một sự tức giận, không chỗ nào trút ra, trong đầu cũng còn không có ý thức, nên giờ tay trút xuống.

Một cái tát kia, anh đánh rất đau, bởi vì anh cũng cảm giác được tay mình bị sự đau đớn trong lòng đập ngược lại.

Lúc đó anh cũng hối hận, thậm chí là giây phút đó đáy lòng anh cũng hiện lên một sự hoảng hốt, bản năng anh muốn ngồi xổm người xuống, nói xin lỗi cô.

Nhưng khi anh nhìn về phía cô, đáy mắt cô trong trẻo, một giọt lệ cũng không chảy xuống, vẻ mặt bình tĩnh giống như cái tát kia không có rơi trên mặt cô, thậm chí cô còn ra vẻ như không có chuyện gì xảy ra từ dưới đất đứng dậy, sửa sang lại quần áo và tóc của mình.

Cô phản ứng như vậy, khiến trong nháy mắt anh cảm thấy người bị tát là anh, không phải là cô.

Hình ảnh đó, cực kỳ giống đêm anh xảy ra tai nạn giao thông.

Đêm đó, tám giờ, anh vội vã đến sân bay đón cô từ Pháp trở về, dẫn cô đi ăn cơm tối, còn tặng một món quà cho cô, trở lại nhà trọ, anh cũng có chút không thể chờ đợi đưa tay đưa vào quần áo của cô, cô giống như trước đây, rất thuận theo, nhưng khi quần áo hai người cũng cởi hết, anh chuẩn bị tiến vào thân thể của cô, cô lại đột nhiên bình tĩnh, lạnh lùng mở miệng, nhìn về phía anh nói một câu: "Gia Mộc, chúng ta chia tay đi."

Lúc ấy đầu óc anh tràn đầy da thịt và sự thân mật với cô, chỉ nghĩ là cô nói giỡn, hôn gò má của cô, không có nói chuyện.

Nhưng mà cô lại vươn tay, đẩy anh ra, nói lại câu nói vừa rồi, tiếp tục lặp lại một lần: "Gia Mộc, chúng ta chia tay đi."

Anh thấy được sự nghiêm túc trong mắt cô, không phải là đang nói đùa, thời đại học, vì cho chữa bệnh cho cha, chạy đến Kim Bích Huy Hoàng bán thân, anh cho 5 vạn đồng cam tâm tình nguyện làm tình nhân, bọn họ đây đưa suốt bảy năm, chưa bao giờ đề cập chuyện tình yêu, vậy mà cô lại nói chia tay với anh.

Cho dù là đến bây giờ, anh cũng không hiểu tại sao lúc đó mình lại tức giận như vậy, cảm thấy giống như tự ái bị người ta dày xéo, không hề nghĩ ngợi, liền nói một câu: "Em dễ dàng vậy sao?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 439

Anh Âm Thầm Làm Bạn [26]

Uh, so với anh cô biểu hiện còn tiêu sái hơn, ngay cả sinh khí cô đều không có, chỉ lôi kéo chần chập lên thân thể của chính mình, gật gật đầu với anh, nói: “Thực xin lỗi a, Hứa thiếu gia, tôi quên, tôi là người phụ nữ được anh mua

bởi năm vạn đồng tiền, bất quá chỉ mua 7 năm, coi như là đáng giá chứ, cho nên, Hứa thiếu gia, chúng ta chấm dứt đi.”

Cô mở miệng, có thể nói từ trước đến nay, nói anh trong khoảng thời gian ngắn tìm không ra lời nói phản bác, cuối cùng cũng không biết chính mình là đang dối, hay là đang đùa giỡn ngoạn, liền ném một câu: “Chấm dứt liền chấm dứt, cô nghĩ là tôi hiểm lạ cô, đều đã ngủ với cô 7 năm, đã sớm ngấy !”

Nói xong, anh đã đi xuống giường, mặc quần áo, mở cửa thật mạnh rồi đi.

Anh vẫn luôn là loại người ôn hòa, nhưng mà anh không biết, vì cái gì ngày đó bản thân lại nóng nảy như vậy, anh ta đứng ở cửa, phát giác không mang ví tiền của mình, anh tưởng đi vào lấy, cuối cùng lại không lau đi mặt mũi, liền nhắn tin cho một người bạn, nói: Không mang ví tiền.

Anh biết, cô vẫn luôn nhìn bạn bè của anh, nhưng mà đêm hôm đó, anh đợi hồi lâu, đều không có đợi được đáp lại của cô, anh nhin không được

cho phát một cái đoạn tin cho cô, không có người tra lời, sau đó anh liền gọi điện thoại, phát hiện mình đã bị cô kéo vào sổ đen.

Vốn chỉ đặt tức giận ở ngực, bây giờ nó lại bắt đầu khuếch trương, anh trực tiếp bấm thang máy xuống lầu, lái xe rời đi.

Anh nhớ rõ tốc độ rời đi của xe anh rất nhanh, lúc ấy trong đầu của anh không hề có ý nghĩ gì, chỉ cảm thấy phần nộ, muốn dựa vào tốc độ của xe phát tiết đi ra lửa giận của bản thân.

Lúc ở trên đường giao thông, anh vì tránh né chiếc xe sắp bị xe của mình đâm vào, thật mạnh chuyển động tay lái, xe nhanh chóng đâm vào tường bên cạnh đường giao thông..

Lúc trước khi hôn mê, anh còn nghĩ, người phụ nữ tên Tống Tương Tư kia, khi nào thì ở trong thế giới của anh, trở nên lợi hại như vậy? Có thể khiến cho anh xảy ra tai nạn xe cộ? Anh còn muốn biết nếu Tống Tương Tư biết mình sắp chết, có thể khổ sở hay không?

Nhưng mà sự thật chứng minh, người phụ nữ Tống Tương Tư kia, trời sinh không tim không phổi, làm sao sẽ khổ sở đây?

Anh hôn mê suốt chín tháng, lúc tỉnh lại, điện thoại của anh là sạch sẽ, ngay cả một cái đoạn tin cô đều không có nhắn cho anh, anh thử gọi một cuộc điện thoại cho cô, nhưng mà anh vẫn ở bên trong sổ đen của cô.

Vừa nghĩ tới những chuyện đã xảy ra, cô nhìn thấy năm ngón tay của anh đỏ búng nhưng thái độ vẫn thờ ơ, lúc đó anh hoàn toàn không có lý trí, không hề nghĩ ngợi liền bắt lấy cánh tay của cô, mang cô đến phòng ngủ bảy năm của cô và anh, sau đó hung hăng đặt cô lên giường...

Anh thừa nhận, anh đêm đó, rất hung ác suýt nữa giết chết cô, anh muốn đem uất khí chồng chất đáy lòng phát tiết ra, nhưng mà cho dù anh đối đãi

với cô như vậy, rõ ràng thân thể cô đau đến run run, nhưng trên mặt của cô vẫn lộ vẻ mặt không chút để ý cười.

Chẳng những tâm tình của anh không có tốt lên, ngược lại tâm tình càng thêm tồi tệ, sáng sớm hôm sau tỉnh lại, cô đã không còn ở bên cạnh của anh, sau đó anh mới biết được, cô đi Vân Nam chụp hình...

Cô đi cũng không nói với anh một tiếng, anh tự nhiên cũng lười hỏi.

Không phải là giận sao? Xem ai có thể giận quá ai? Cuối cùng, vẫn là anh tới khách sạn... Bởi vì, ngày mai cô sẽ tham gia nghi thức khởi động máy quay [thần kiếm].

-

Máy bay đến Hàng Châu, sau đó từ sân bay Hàng Châu đi về phía khách sạn, đến khách sạn của đoàn phim, đã là tám giờ đêm.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 440

Anh Âm Thầm Làm Bạn (27)

Ngày hôm sau, Thần Kiếm bắt đầu bấm máy, đêm nay đạo diễn cố tình mời mọi người ăn cơm để làm quen với nhau.

Kiều An Hảo đến hơi trễ, lúc đến nơi, mọi người đã bắt đầu ăn.

Bộ phim Thần Kiếm này có một vài người là diễn viên cũng đóng Khuynh thành thời gian, cho nên lúc mọi người vừa thấy cô đi vào, lập tức liền chào hỏi, Trình Dạng còn tự kéo ra một chỗ trống bên cạnh mình, để cho cô ngồi.

Kiều An Hảo nhanh chóng đi đến chỗ ngồi trước, uống một chén rượu, nói xin lỗi vì đến muộn, sau đó mới ngồi xuống.

Lục Căn Niên cũng ở đó, ngồi ở bên cạnh Kiều An Hảo, nhàn nhã tùy ý dựa vào ghế tựa, một tay đặt lên bàn, cầm lấy chén rượu, ngồi trước một bàn đang nói chuyện phiếm cực lý huyền ảo, vẻ mặt lại vô cùng lạnh nhạt, không nói được một lời.

Kiều An Hảo là nữ chính, dáng vẻ xinh đẹp, không thiếu người đến kính rượu để nhân cơ hội nói chuyện với cô.

Mỗi lúc như thế, trán anh lại nhăn lại.

Kiều An Hảo đến, ăn chưa đến nửa tiếng, nhưng đã uống đến bảy chén rượu, Lục Căn Niên nhìn thấy đạo diễn lại lần nữa muốn kính rượu với cô,

nhúu mày lại, sau đó liền để chén rượu trong tay xuống, nhẹ nhàng băng quơ mở miệng nói: “Ngay mai bảy giờ là bắt đầu bấm máy rồi, sau khi kết thúc, vẫn còn phải di chuyển, ít nhất tám giờ là phải có mặt, nên về sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

Nói xong, Lục Ảnh đế gọi người phục vụ đến tính tiền.

Lúc này còn chưa đến chín giờ, rất nhiều diễn viên không dễ dàng gì mới có thể ăn cơm cùng với đạo diễn và người đầu tư, cho nên cũng không muốn tan cuộc sớm như vậy, nhưng Lục Căn Niên đã lên tiếng, không thể có can đảm nói ra điều gì, cho nên sau cùng chỉ có thể không tình nguyện đứng dậy, cùng đạo diễn nói lời tạm biệt.

Kiều An Hảo đã uống không ít rượu, trước khi rời đi, liền đi vào toilet, cô vừa mới tiến vào phòng riêng bên trong, đã ngồi chồm hổm trên bồn cầu, nghe thấy có người đẩy cửa đi vào, sau đó là tiếng nói chuyện của vài người với nhau

“Nữ chính là ai? Sao tôi lại không có ấn tượng gì cả?”

“Lúc ấy cô đang đi toilet nên không biết, là người đến trễ nhất, Kiều An Hảo, dáng vẻ rất xinh đẹp, từng đóng vai nữ thứ của Khuynh Thành thời gian.”

“Hả, diễn cùng với Lục Ảnh đế, gần đây anh ấy tận lực tăng bốc cô ấy, cho cô ấy rất nhiều hoạt động, tất cả đều là những chương trình tốt, trong công ty vì vậy mà có không ít chuyện, có người còn khắc khẩu với Lục Ảnh đế, nghe nói lúc đang họp, Lục Ảnh đế còn chưa nói câu gì, mọi người đã kháng nghị gay gắt, đến sau cùng, Lục Ảnh đế chỉ nói một câu, tôi chính là muốn bồi dưỡng cô ấy, các người có việc gì không? Sau đó quăng người rời đi, cuối cùng cho Kiều An Hảo đóng vai nữ chính, mọi người trong công ty đều sợ đến mức không ai dám nói gì nữa.”

“Nói ra chuyện này, tôi lại nhớ đến một chuyện, vốn dĩ Thần Kiếm là lấy bối cảnh ở Lệ Giang, về sau đổi thành Giang Tây, nhưng hình như vì có người trong đoàn làm phim không chịu được khí hậu ở đó, Lục Ảnh để liền tìm đạo diễn điều chỉnh lại, các cô nói xem, người kia chắc không phải là Kiều An Hảo chứ?”

“Còn có một chuyện, các cô không biết đâu, lúc bộ phim này đưa ra yêu cầu tuyển diễn viên, dáng người không sai khác của Kiều An Hảo là bao, hình như chỉ yêu cầu thêm có chút linh hoạt, vì cảnh đánh võ sẽ có người thể thân.

“Đây là đãi ngộ của ngôi sao lớn, tuy Kiều An Hảo có năng lực, nhưng dù sao vẫn chỉ là người mới...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 441

Vì Sao Lại Không Cần Con Của Em? (1)

Nói đến đây, mấy người này liền đi ra khỏi toilet.

Kiều An Hảo đi vệ sinh xong, ngồi chồm hổm trên bồn cầu, lại không hề có ý muốn đứng lên, trong đầu quanh quẩn những câu mình vừa nghe thấy.

Cô cũng là người của Hoàn Ảnh truyền thông, nhưng đúng là cho đến giờ vẫn chưa nghe thấy những tin tức này.

Đúng là có một đoạn thời gian, Lục Cẩn Niên thường xuyên gọi điện cho cô, thông báo hoạt động cho cô, cô chỉ nghĩ đơn giản là quyết định của công ty, cũng không hề nghĩ suy quá nhiều, nhưng mà lại không biết được, hóa ra anh cho cô tham gia những hoạt động này mà đã gây bất đồng với người trong công ty.

Đến chuyện tìm người thế thân cho cô, cô hoàn toàn không biết, thật là suy đoán kia của bọn họ, người không hợp khí hậu kia, cô nghĩ, chắc là cô rồi.

Trước kia cô có đi qua Lệ Giang một lần, cùng với Kiều An Hạ và Hứa Gia Mộc, sau đó vội vã chạy về Bắc Kinh, nguyên nhân rất đơn giản, Lệ Giang ở độ cao hơn hai nghìn mét so với mực nước biển, phản ứng của cô rất lợi hại, nôn mửa, phát sốt, tim đập rộn lên.

Cô đến Lệ Giang một lần, cũng không hề liên quan gì đến Lục Căn Niên, cho nên anh không hề biết chuyện này, là lúc quay Khuynh Thành thời gian, trong lúc đó hai người rất hòa hợp với nhau, vì thế mà có nói với anh mấy câu, lúc ấy trên ti vi có chiếu một quảng cáo quay ở Lệ Giang, lúc ấy vì cố ý tìm đề tài, cô liền đơn giản nói nhảm với Lục Căn Niên đang dán mắt vào máy vi tính mấy câu, Lệ Giang rất quý quái, cả đời cô sẽ không đến đó lần thứ hai, vì cô thiếu chút nữa đã mất mạng ở đó.

Lúc ấy vì đang vội làm việc, anh nghe thế, lại nâng đầu lên, trên mặt lạnh lùng lại lóe lên chút kinh ngạc, hỏi cô, tại sao lại khó chịu với Lệ Giang như thế.

Cô không nghĩ nhiều chỉ gạt đầu, nói sơ qua hoàn cảnh lúc đó đến Lệ Giang, trình bày qua loa, nhưng vẫn nén giận nói với anh, mình ở đó ba ngày, mà sút đi năm cân.

Ngay lúc đó, anh cũng không có phản ứng gì quá lớn, sau khi nghe xong, cũng chỉ “Ừm” một tiếng, rồi tiếp tục làm công việc của mình.

Lúc cô xem kịch bản mới biết được, phải đến Lệ Giang quay phim mất nửa tháng, lúc ấy cả người cô đã thấy không tốt.

Ba ngày du lịch ở đó là làm cô mất nửa cái mạng, nửa tháng quay phim ở đó, không phải là muốn chôn cất cô ở đó rồi sao.

Nhưng là, đoàn làm phim lại không thể bởi vì một mình cô mà thay đổi, cô vẫn lên lạng tra cứu một chút, tìm phương pháp nào đó để bản thân bớt khó chịu khi ở đó.

Kết quả, ngày hôm sau, cô nhận được kịch bản mới, nội dung có điều chỉnh một chút, nhưng lại là thay đổi lớn nhất đối với cô, đổi nơi quay phim từ Lệ Giang thành Giang Tây.

Cô không có tự mình đa tình nghĩ rằng thay đổi này là vì cô, mà cũng không dám nghĩ như thế, cho nên chỉ cho rằng vận may của mình thật tốt.

Mãi đến khi nghe được câu chuyện nói qua nói lại của mấy người vừa rồi, mới biết được hóa ra là Lục Căn Niên cho thay đổi kịch bản, nguyên nhân quan trọng là vì có người không chịu được hoàn cảnh ở đó.

Thật ra cô cũng không biết rốt cuộc vì sao mình lại lo lắng, khẳng định là Lục Căn Niên thay đổi kịch bản vì cô, đúng thế, cô hoàn toàn khẳng định.

Có một số việc, lúc nói ra, thật sự chỉ là thuận miệng mà thôi, sau đó, chính mình cũng không còn để ý, không hề coi là quan trọng.

Nhưng là, cô không nghĩ tới, mình chỉ nói băng quơ, mà anh lại có thể nhớ rõ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 442

Vì Sao Không Cần Con Của Chúng Ta? (2)

Editor: Meitu

Thời gian gần đây, Lục Cẩn Niên đối xử với cô rất tốt... Từ những việc nhỏ như mua băng vệ sinh, rồi đến chuyện đổi kịch bản... Cô biết, cô không biết...

Những chuyện thông báo đó, anh có thể để cho trợ lý thông báo đến Triệu Manh, cũng có thể tự mình gọi điện thoại cho cô, nhưng, hết lần này tới lần khác tự mình tới đây nói cho cô biết, lúc đến, anh còn ôm một túi đầy thức ăn ngọt.

Lúc ấy cô nhìn thấy Tổng Tương Tư gửi tin nhắn, chụp hình món ăn, thuận tay ghi một câu, chị Tương Tư, em cũng muốn ăn.

Thật ra thì khi đó, cô biết, nhất định anh thấy được tin nhắn lời cô và Tổng Tương Tư nói, nên cố ý đi mua.

Cô rất cảm động, nhưng mà, cô lại ra sức phớt lờ đi sự cảm động đó.

Bởi vì, có thể nói không phải là cô không thích, nhưng mà có những chuyện không thể dễ dàng tha thứ.

Cô không muốn để cho mình phải chịu nhiều tổn thương từ anh, thậm chí còn bị lấy đi đứa con, còn si tâm vọng tưởng mình được yêu, quan tâm, để ý, hay thương, quan tâm, để ý anh.

Yêu một người có thể bị coi thường, nhưng mà cô sẽ không ti tiện đến mức không có tôn nghiêm.

Kiều An Hảo ngồi trên bồn cầu hồi lâu, mới hít sâu một hơi, thu hồi tất cả suy nghĩ, cứng rắn ép xuống nội tâm không ổn định, đứng lên, nhấn nước, đi ra ngoài phòng vệ sinh.

-

Tổng Tương Tư mở cửa, thấy Hứa Gia Mộc đứng ở ngoài cửa, không lên tiếng.

Người đại diện trong phòng vệ sinh tò mò hỏi một câu "Tương tư, là ai vậy?", vừa ngó đầu dò xét ra ngoài, kết quả nhìn thấy Hứa Gia Mộc đang đứng, vẻ mặt lập tức trở nên có chút cẩn trọng, lịch sự gọi một câu: "Anh Hứa."

Hứa Gia Mộc hoàn toàn không có để ý tới người đại diện của Tổng Tương Tư, chẳng qua là ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư.

Tổng Tương Tư không để ý cái nhìn chăm chú của Hứa Gia Mộc, quay đầu nói với người đại diện của mình: "Chị về phòng trước đi."

Người đại diện gật đầu, đi qua bên người Hứa Gia Mộc rồi ra ngoài.

Tổng Tương Tư nhìn cũng không liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc, đi vào phòng, Hứa Gia Mộc đóng cửa, đi theo vào, kết quả anh một câu nói cũng còn chưa nói, Tổng Tương Tư trực tiếp cởi bỏ váy, nằm ở trên giường, nhìn anh nói: "Đến đây đi."

Hứa Gia Mộc bị hành động của Tổng Tương Tư như vậy, có hơi bất ngờ, đứng tại chỗ.

Tống Tương Tư nhìn về phía Hứa Gia Mộc nhíu mày, cong môi cười: "Anh Hứa, anh đến tìm tôi, không phải là vì trên giường sao? Tới đi, ngày mai tôi còn phải dậy sớm, nhanh giải quyết chuyện này xong đi!"

Trong nháy mắt Hứa Gia Mộc phục hồi tinh thần, bởi vì tức giận, gân xanh trên trán nổi lên, mở miệng, giọng nói xen lẫn lửa giận: "Tống Tương Tư, cô ***** bị coi thường, có phải không?"

Tống Tương Tư đối mặt với lời của Hứa Gia Mộc, gương mặt bình tĩnh, chẳng qua là tự cởi nút áo lót, sau đó nhìn lướt qua Hứa Gia Mộc còn đứng tại chỗ, thúc giục hỏi: "Rốt cuộc anh có muốn tới hay không!"

Hứa Gia Mộc âm thầm cắn răng, bước nhanh đến trên ghế sa lon, ôm váy của cô, hung hăng ném trên người của cô, sau đó trợn mắt nhìn cô một cái, hơi thở có chút không yên xoay người tránh ra.

Tống Tương Tư vẫn chờ cửa phòng đóng lại, mới nhặt lên y phục, từ từ mặc trở về trên người, sau đó đứng dậy, cất bước, đi tới trước cửa sổ, trong chốc lát, thấy bóng dáng Hứa Gia Mộc tức giận đi ra khỏi khách sạn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 443

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [3]

Hứa Gia Mộc lên một chiếc xe rời đi, Tổng Tương Tư vẫn bình tĩnh đứng ở tại chỗ, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, không nhúc nhích.

Đây đã lần thứ hai cô khiến anh tức giận bỏ đi, lần đầu tiên cô khiến anh tức giận là khi, anh xảy ra tai nạn xe cộ.

Kỳ thật cô vẫn luôn không rõ, anh tức giận như vậy là vì cái gì, người nên phần nộ nên tuyệt vọng, là cô không phải sao?

Năm vạn đồng tiền, cô bán chính mình cho anh bảy năm... Giá rất rẻ mạt, nếu không phải bởi vì đáy lòng cô có anh, làm sao có khả năng cô bán cho anh bảy năm không danh không phận.

Đúng vậy, không danh không phận.

Trong 7 năm này, cô và anh kim ốc tàng kiều, cô không có gặp qua bạn bè của anh, cũng không cùng anh giống một đôi người yêu, tay trong tay cùng đi trên đường cái.

Lúc ban đầu cô còn nghĩ, không quan hệ, lâu ngày sinh tình, nhưng là qua 7 năm, tình còn không có sinh ra, ngược lại cô nghe được tin tức anh sắp kết hôn.

Cô dâu không phải là cô.

Cô là tình nhân không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nếu bị lộ ra ánh sáng sẽ bị người gặp người mạng tiếu tam.

Cô vĩnh viễn đều không thể quên được, ngày đó khi bản thân tỉnh lại, vô tình nghe được cuộc đối thoại của anh với một người.

“Tuổi cũng không sai biệt lắm, cũng nên kết hôn... Tính năm nay kết hôn... Đến lúc đó cậu nên về nước tặng lễ vật cho tôi... Cậu nói lúc học đại học, ở Cung Vàng Điện Ngọc dùng năm vạn đồng tiền mua cái cô gái kia a? Bây giờ còn liên hệ a... Có thể làm sao bây giờ a, khi kết hôn không thể tiếp tục cùng cô ấy như bây giờ... Cũng không thể để cho tôi cưới cô ấy, cậu cũng không phải không biết, khẳng định tôi phải kết hôn một người phụ nữ môn đăng hộ đối...”

Môn đăng hộ đối, bốn chữ chữ này, là cỡ nào bén nhọn như một cây đao, đâm vào cô khiến cả người toàn thân thương tích.

Trong nháy mắt đó cô mới hiểu được, cô xuất thân là một cô gái bình dân, vĩnh viễn cũng không bao giờ có thể biến thành cô bé Lọ Lem, gả cho một vương tử xuất thân hào môn.

Cho dù cô ở bên cạnh anh bảy năm, thì cô cũng không thể quang minh chính đại đứng ở bên cạnh anh.

7 năm a, tránh ở sau lưng không thể lộ ra ngoài ánh sáng, cô thật sự có chút mệt mỏi.

Có một số người, nếu nhất định không thể ở gần nhau đến già, thì cô tình nguyện chặt đứt sớm một chút.

-

Trở lại khách sạn, Triệu Manh chỉ vào cái bàn, nói với Kiều An Hảo: “Vừa rồi trợ lý của Lục ảnh đế đưa tới, nói là buổi chiều cậu ăn cơm không

được bao nhiêu, cố ý cho người mang tới cho cậu.”

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm và lần trên bàn, rồi vào phòng tắm tắm rửa.

Lúc đi ra, Triệu Manh ngồi ở trên giường ăn ngon hỏi: “Cậu không ăn sao?”

Kiều An Hảo trực tiếp không để ý lời nói của Triệu Manh, đứng trước gương ở bàn trang điểm.

Triệu Manh quang bàn chân xuống giường, chạy đến trước bàn, mở ra hộp cái trên bàn: “Thoạt nhìn ăn rất ngon, Kiêu Kiêu, xem ra Lục ảnh để đối xử với cậu quả thực không tệ, ngay cả cậu ăn cơm chiều được bao nhiêu cũng chú ý tới...”

Kiều An Hảo nghe câu như thế, lập tức nheo mắt lại một chút, tẩy trang được hơn phân nửa, cô có chút phiền táo rút khăn tay, lau khô sạch sẽ tay, mắt nhìn lên trên bàn, rồi trên giường, cầm chăn che đầu lại, giả chết.

Triệu Manh một người nói cũng không thích, liền ngậm miệng.

Trong chăn một mảnh tối đen, Kiêu An Hảo nghĩ đến khi mình ở trong phòng rửa tay nghe được cuộc đối thoại, thật vất vả khôi phục tâm tình, thì bốn bề sáng lại dậy lên, trong đầu cô lặp đi lặp lại nhiều lần hóa đơn sinh non có chữ ký của Lục Căn Niên, nên mới khiến cho bản thân bỏ qua việc Lục Căn Niên chuyện làm cảm động cho cô.

Kiều An Hảo vẫn luôn khiến cho bản thân bỏ qua những việc làm cảm động của Lục Căn Niên, cô vẫn cho rằng bản thân có thể bỏ qua, kết quả còn

chưa được bao lâu, bên trong đoàn làm phim đột nhiên đã xảy ra một chuyện kinh thiên động địa, khiến cho Kiêu An Hảo rốt cuộc bỏ qua không

nổi nữa.

PS: Hôm nay đến nơi đây đã xong ~ tỉnh ngủ tiếp tục đổi mới ~ kế tiếp kịch tình báo trước: Bên ngoài mưa to bành phá, sau không ngừng, rốt cục có chút chịu được không được Kiều An Hảo, ngẩng đầu, nhìn Lục Căn Niên hỏi: “Người vì cái gì không cần hài tử của ta?”

[thời gian đổi mới: Chiều nào ngộ tứ điểm đến rạng sáng không đợi, buổi sáng không cần chờ càn, ta đều đang ngủ, mỗi ngày đổi mới vì 8000-10000 không đợi]

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 444

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? (4)

Chuyện cũ kinh thiên động địa, tới cực kỳ đột nhiên, cũng rất kích thích, trừ tai nạn của cha mẹ năm mười tuổi kia, đến giờ vẫn chưa có chuyện gì khiến Kiều An Hảo trở tay không kịp.

Sự cố phát sinh ngày đó, là hôm quay phim thứ năm của Thần Kiếm, ở một nơi rất xa xôi, bởi vì không ít người đã tới, nên đầu tư rất nhiều nhưng điều kiện cũng có chút gian khổ.

Ngày đó, thời tiết rất đẹp, bầu trời sáng trong, là Kiều An Hảo chưa bao giờ thấy trời xanh như thế, trong suốt thuần khiết, trên trời tựa như không có lấy một gợn mây, ánh mắt trời chiếu thẳng xuống, hoa thơm, chim đua nhau hót, phong cảnh tựa như tranh vẽ, giống như chốn thần tiên.

Lúc gần chạng vạng, mọi người đều đã làm việc cả ngày, nên đều thấy mệt mỏi, đạo diễn cho bọn họ nghỉ ngơi nửa giờ, sau đó sẽ quay tiếp một phân đoạn, kết quả người nào cũng không nghĩ tới, một bộ phim mà lại có thể có chuyện hù chết người.

-

Năm ngày quay phim, Lục Căn Niên đều có mặt.

Điều kiện ở đây quá mức gian khổ, trợ lý đi theo bên cạnh anh, bởi vì đã quen sống sung sướng, chưa bao giờ sống khổ như vậy, mỗi ngày đều ở

trong lều, gặm dưa hấu, không ra khỏi cửa.

Lúc đầu, Lục Cẩn Niên rất bình thản, giống như loại hoàn cảnh này, đối với anh mà nói không có vấn đề gì, mỗi ngày đều ngồi làm việc, sau đó trao đổi công việc qua mạng với các đối tác.

Hôm nay, công việc lại không có nhiều, Lục Cẩn Niên xử lý xong công việc của Bắc Kinh thì vẫn còn chưa đến 5 giờ, anh đóng lại laptop, tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm mắt lại, giờ tay lên xoa xoa cổ, vì ngồi nhiều nên thấy hơi mỏi.

“Lục Tổng, ăn dưa hấu đi, cho đỡ nóng.” Trợ lý vừa thấy anh xong việc, lập tức lấy dưa hấu ướp lạnh ra, đặt trước mặt Lục Cẩn Niên.

Qua một lúc, Lục Cẩn Niên mới bỏ tay xuống, ngồi dậy, cầm cây tăm, tùy ý xiên vào một miếng, đưa vào trong miệng.

Lục Cẩn Niên ăn hai miếng lại đứng lên: “Đi xem bên ngoài quay phim thế nào rồi.”

Sau đó Lục Cẩn Niên đi ra ngoài.

Trợ lý luống cuống tay chân để dưa hấu lại vào trong tủ lạnh, vội vàng đuổi theo, đi cùng anh đến studio.

Còn cách khoảng 20 mét nữa, đạo diễn giơ loa phóng thanh, hô to: “Chuẩn bị...”

Theo mệnh lệnh của đạo diễn, nhân viên công tác và diễn viên, mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng.

“Bắt đầu...”

Camera bắt đầu chuyển động, máy giám thị hình ảnh, hiện ra dáng vẻ của Kiều An Hảo và Trình Dạng.

Phân cảnh hiện giờ, là cảnh đánh võ của Kiều An Hảo và Trình Dạng, quay ở sân bãi, trên một mặt bằng cao khoảng ba thước, mặt trái là dòng sông, tốc độ chảy khá mạnh, tiếng nước khá xiết.

Động tác của những người hướng dẫn đã nằm lòng Kiều An Hảo và Trình Dạng, nhưng lúc quay phim, hai người vẫn có vài hành động không thích hợp, NG vài lần, sau cùng người hướng dẫn lại giải thích thêm một lần nữa, lúc hai người quay lại, động tác mới lưu loát và ăn ý hơn rất nhiều.

Kiều An Hảo mặc quần áo màu hồng, tóc đen tới eo, mặt mày trang điểm tôn lên màu tóc của cô, đôi môi xinh đẹp hồng nhuận, kiểu tóc rất đơn giản, chỉ là búi cao lên, trên đó cài một chiếc trâm hồng ngọc.

Trình Dạng thì mặc một bộ đồ đen, hai người đứng đối mặt nhau, ánh mắt sánh đôi, gió thổi qua có chút lớn, khiến quần áo của hai người tung bay phấp phới, phát ra âm hưởng rất mạnh mẽ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 445

Vì Sao Không Cần Con Của Chúng Ta? (5)

Trong lúc giằng co, Trình Dạng thua trận, ánh mắt nhìn Kiều An Hảo, tràn đầy phức tạp: "Nàng nghe ta giải thích..."

"Giải thích cái gì? Giải thích hôn lễ ngày hôm qua không phải là người?" Kiều An Hảo không đợi Trình Dạng nói hết lời, liền lên tiếng chất vấn, cô nhìn chăm chăm đôi mắt của Trình Dạng, có yêu có đau khổ cũng có hận, sau đó giống như đã quyết định, nâng cao cái cằm trắng nõn xinh đẹp, chột rút trường kiếm trong tay ra, nhắm ngay ngực Trình Dạng nói: "Rút kiếm đi, ban đầu người đã nói, nếu phản bội ta, bằng lòng nhận lấy cái chết, hôm nay không phải là người chết thì ta sống..."

Theo lời của Kiều An Hảo, cô chột xuất kiếm, Trình Dạng hốt hoảng né tránh: "Chuyện không phải là như nàng nghĩ..."

Kiều An Hảo hoàn toàn không nghe thấy lời của Trình Dạng, lại một lần nữa giơ kiếm, Trình Dạng không thể làm gì khác hơn là tiếp chiêu.

Trình Dạng thủy chung không rút kiếm, chẳng qua là phòng thủ, Kiều An Hảo nhìn người đàn ông mình yêu lại lấy người khác, đôi mắt đầy lửa giận mù quáng, ra nhiều chiêu tàn nhẫn.

Hai người được hỗ trợ, thỉnh thoảng ở giữa không trung, thỉnh thoảng ở sườn dốc.

Hắc y hồng y, lúc hai người đánh nhau, quần quít ở chung một chỗ, sau lưng là cảnh non nước, hình ảnh đẹp đến đến rung động lòng người.

Cuối cùng, Trình Dạng thua cuộc, Kiều An Hảo cầm kiếm, không chút lưu tình đâm vào ngực của anh, vẻ mặt Trình Dạng nhìn Kiều An Hảo đầu tiên là kinh ngạc, sau đó nhắm hai mắt lại, giống như đang đợi cái chết, kiếm Kiều An Hảo, trong giây phút gần chạm vào da thịt của Trình Dạng, cứng rắn dừng lại, tay của cô bắt đầu run rẩy, cuối cùng đúng là vẫn không thể xuống tay, hung hăng ném kiếm ở một bên, sau đó xoay người, một giọt lệ rơi xuống, sau đó nhờ sự giúp đỡ, làm một động tác bay lên.

"Cắt ——" đạo diễn hài lòng kêu kết thúc, sau đó vỗ tay, trong miệng liên tiếp khen ngợi: "Không tệ, không tệ, tốt lắm!"

Hôm nay là cảnh cuối, cuối cùng cũng kết thúc, tất cả mọi người thở ra một hơi dài, nhân viên làm việc bắt đầu dọn dẹp đạo cụ, Kiều An Hảo cời dây trên người mình, nhìn Trình Dạng một bên, hơi áy náy mở miệng,

nói: "Lúc này tôi dùng sức lực hơi mạnh, không có đánh anh bị thương chứ?"

"Không sao." Trình Dạng cười cười, cúi đầu, nhờ trợ lý giúp đỡ, bắt đầu cời lớp áo cổ trang ra.

Lúc này phải sử dụng những động tác khó như vậy, mất không ít thể lực, cũng đổ rất nhiều mồ hôi, Kiều An Hảo nghe thấy Trình Dạng nói không sao, nở một nụ cười ngọt ngào, giơ tay lên xoa xoa mồ hôi rơi từng giọt, để cho Triệu Manh lấy một chai nước đưa mình, mở nắp chai, ngẩng đầu lên, chưa uống được hai hớp, Kiều An Hảo bất chợt cũng cảm giác được nơi dưới chân mình dẫn ra, cả người chưa phản ứng kịp, liền nghe được tiếng đá rơi vang lên, sau đó dưới chân vừa trượt, người mất thăng bằng ngã xuống sườn dốc cao sau lưng.

Tai nạn như vậy, tới không có có bất kỳ điềm báo trước, Triệu Manh đứng cạnh Kiều An Hảo chứng kiến cảnh như vậy, liền la lên: "Kiều Kiều!"

Sau đó quay đầu, cổ họng, dụng hết sức kêu: "Kiều Kiều ngã xuống, Kiều Kiều ngã xuống..."

Lục Căn Niên đang đứng kiểm tra, vốn đang nói chuyện với đạo diễn, bất chợt nghe được tiếng của Triệu Manh, người chợt quay đầu, thấy vách đá đã sớm không còn bóng hình hồng y kia, trong đầu cũng không kịp phản ứng, người cũng đã chạy thật nhanh tới vách đá, một câu nói cũng chưa nói thì tung người nhảy xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 446

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [6]

“Lục ảnh đế --” Từ lúc Kiều An Hảo té xuống vách đá cả người Triệu Manh còn chưa kịp định thần, ngay sau đó lại nhìn thấy Lục ảnh đế nhảy xuống, bản năng liền thốt ra từ mà bản thân vẫn thường hay xưng hô.

“Lục tổng!” Trợ lý theo sát phía sau Lục Cẩn Niên, hô một tiếng tên của Lục Cẩn Niên, liền chạy vội tới vách đá, trợ lý nhìn từ trên cao xuống chỉ nhìn thoáng qua, liền đã sợ tới mức bùm mặt quay đầu.

-

Lúc Kiều An Hảo bay lên không trung bụng dưới liền đau quặn lại, lúc này ý thức được bản thân gặp nguy hiểm, sau đó cả người liền ngã xuống sông nước sông lạnh như băng, bởi vì không có phòng bị, bị uống vài ngụm, tay chân không ngừng ngơ ngậy, cả người liền ngóc đầu ra khỏi mặt nước sông, mở miệng, nhìn về phía trên bờ hô một tiếng “Cứu mạng”, sau đó nước sông liền tràn ngập qua đầu của cô, chôn vùi cô cùng âm thanh kêu cứu vào bên trong sông.

Đợi đến lúc Kiều An Hảo từ trong nước sông lại thò đầu ra, nhìn thấy bản thân đã bị lưu nước trôi cách vách đá khoảng mấy chục thước, nàng muốn bơi trở lại, nhưng mà lực cản của dòng nước quá lớn, mặc cho cô sử dụng bao nhiêu khí lực của toàn thân, chẳng những không có đi được nửa phần, ngược lại còn bị dòng nước đẩy đi xa thêm mấy chục thước.

Con sông quay cuồng không ngừng mà vỗ vào đầu cô, bên trong tai của cô đều là nước, ảnh hưởng nghiêm trọng đến thính lực của cô, mở to mắt, thấy cũng chỉ là nước trắng xóa căn bản không thể hiện lên được dốc đứng thạch bích.

Khí lực toàn thân Kiều An Hảo rất nhanh liền tiêu hao hết, thậm chí cô còn cảm giác được hai chân của mình ngâm trong nước đến run lên, một cỗ tuyệt vọng, tràn đầy trong lòng cô.

Lúc trước Kiều An Hảo xem tivi, không phải không có thấy qua trường hợp cầu huyết tương tự, lúc ấy đáy lòng cô còn suy nghĩ, chỉ trong TV mới có cảnh như vậy, lại không nghĩ rằng, một ngày kia, chuyện này lại phát sinh ở trên người cô.

Nhưng mà, cô không phải nữ nhân vật chính trong TV, cô không có quang hoàn của nhân vật chính, cũng không có nam chính phấn đấu quên mình tới cứu cô, hiện tại tay chân của cô đã hoàn toàn vô lực, cơ thể đã bắt đầu trầm xuống, cô cảm giác được, hơi thở của tử vong đang bao phủ lấy bản thân...

Cô sẽ không thật sự, cứ như vậy chết ở đây mà ngay cả tên con sông bản thân chết cũng không biết...

Mọi người đều có bản năng muốn sống, Kiều An Hảo cũng không ngoại lệ, cô còn không muốn chết, cô liều mạng muốn khiến cho bản thân nổi lên, nhưng mà tứ chi đã hoàn toàn nhũn ra căn bản không sử dụng được khí lực.

Tuyệt vọng và khủng hoảng xen lẫn nhau, tràn ngập ở trong cơ thể Kiều An Hảo, loại cảm giác này có thể nhìn thấy tử vong sắp tới, nhưng lại không thể thoát khỏi khủng hoảng, khiến cho nước mắt của cô cứ thế rơi xuống, mang theo bất lực cùng ủy khuất không nói lên lời.

Là vô cùng ủy khuất a, 10 tuổi cô không còn cha mẹ đã không nói, đã thế không lâu trước đây cô còn mất đi con của mình với người mà cô yêu thương nhất, kết quả, ông trời không có nửa điểm thương xót cô, ngược lại còn muốn cướp đi mạng sống của cô...

Càng nghĩ, Kiều An Hảo càng tủi thân, cuối cùng rơi lệ thành sông.

Kỳ thật lúc Lục Cẩn Niên nghe thấy Triệu Mạnh hô lên một câu “Kiều Kiều ngã xuống” kia, đầu óc của anh cũng đã trống rỗng, trái tim giống như bị cái gì đó hung hăng bóp chặt, không còn cảm giác gì.

Thậm chí ở dưới nước sông lạnh như băng, trong khoảnh khắc đó, anh trở mắt khoảng một phút đồng hồ, mới hậu tri hậu giác phản ứng lại, bản thân phải bình tĩnh, phải tỉnh táo.

Nhưng mà vừa nghĩ tới, con sông mờ mịt như vậy, Kiều An Hảo ở nơi nào, anh cũng không biết, Lục Cẩn Niên càng thêm lo lắng như đốt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 447

Tại Sao Anh Lại Không Cần Con Của Chúng Ta (7)

Mọi người trong đoàn làm phim đều đã dồn lại một chỗ, ở bên cạnh bờ đá, sắc mặt hết sức khó coi.

Tốc độ chảy của nước sông rất xiết, có nhiều chỗ dòng xoáy chảy mạnh, tất cả mọi người đều trơ mắt nhìn, Kiều An Hảo bị nước sông cuốn đi đã không thấy đâu, qua tầm năm phút đồng hồ, mới thấy Lục Cẩn Niên nổi lên khỏi mặt nước, tất cả mọi người đều hô tên anh, tiếng nước chảy bên dưới lại quá lớn, Lục Cẩn Niên không hề nghe thấy, chỉ nhìn chung quanh một lúc lâu, cả người bơi theo hướng mà Kiều An Hảo vừa bị cuốn đi.

Lúc này, bỗng nhiên trợ lý của anh mới phản ứng kịp, đối mặt với đám người ngây ngốc đứng trên bờ, lớn tiếng hỏi: “Các người đứng ở chỗ này làm gì, mau đi gọi người đến giúp, nhanh lên!”

“Đúng, đúng, mau gọi cứu hộ!” Bị trợ lý kêu lên như vậy, tất cả mọi người mới tỉnh táo trở lại, ba chân bốn cẳng cầm lấy điện thoại, bắt đầu gọi điện.

Chờ đến lúc có người gọi điện thoại, trợ lý như là nhớ ra điều gì, mới nói với đạo diễn: “Nhớ rõ đừng truyền ra ngoài sự cố ngày hôm nay, nhất là Lục tổng, nếu sống chết của anh ấy còn chưa biết thế nào, cổ phiếu của Hoàn Ảnh sẽ rất giá.”

Đạo diễn vội vàng gật đầu, sau đó lại hỏi: “Có muốn thông báo cho người nhà của Tiểu Kiều không?”

Trợ lý hơi do dự, anh nghĩ một chút, rồi nói: “Tạm thời không cần, Lục tổng bơi rất giỏi, theo dòng nước, có lẽ sẽ đuổi kịp cô Kiều, hiện tại chúng ta nên đi xuống hạ lưu, tiếp ứng cho bọn họ, ngâm trong nuowcslaau như vậy, khó tránh khỏi có nhiều nguy hiểm.”

Lục Căn Niên vội vàng nhìn xung quanh dòng sông, mới phát giác bản thân mình trong một thời gian ngắn như vậy, mà đã đi được một khoảng cách rất xa, điều này chứng tỏ tốc độ chảy của nước sông rất nhanh, khẳng định là Kiều An Hảo đã bị cuốn đi rồi...Anh lại không hề do dự bơi theo dòng nước.

Xuôi theo dòng nước, bởi vì nước chảy nhanh, anh lại dùng ít sức, Lục Căn Niên có chút ý trên mặt nước, không biết rốt cuộc mình đã bơi xa thế nào, không biết qua bao lâu, đáy lòng ngày càng nôn nóng, trong đầu cũng càng ngày càng xuất hiện nhiều suy nghĩ rất tẻ, cuối cùng nhìn thấy ở phía trước có một bóng màu hồng.

Lúc Kiều An Hảo ngã xuống, cũng đang mặc đồ hóa trang.

Đáy lòng Lục Căn Niên liền dâng lên chút hy vọng, tốc độ của anh nhanh hơn, càng ngày càng gần, càng ngày càng khẩn trương, sợ rằng bản thân mình sẽ phải thất vọng.

Mãi cho đến khi bơi đến còn cách khoảng chục thước, anh mới hoàn toàn thấy rõ đó là Kiều An Hảo, cả người đều trở nên kích động, mạnh mẽ bơi đến, kéo quần áo của cô, sau đó mới nhìn thấy khuôn mặt của cô đã trở nên trắng bệch.

Lục Căn Niên vội vàng vươn tay ra, ôm cô vào trong lòng, lo lắng khẩn trương hô một câu: “Kiều Kiều...”

Người con gái nhìn anh, cánh môi giật giật, giống như là muốn nói chuyện, sau cùng lại không thể làm được gì, liền dựa vào bờ vai của anh, mất hết sức lực mà ngất đi.

Sắc trời lúc này đã dần tối, Lục Căn Niên nhìn chung quanh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 448

Vì Sao Không Cần Con Của Chúng Ta? (8)

Lúc này sắc trời đã dần tối, Lục Cẩn Niên thấy chung quanh sườn dốc, so với lúc quay phim đã thấp đi rất nhiều, nói cách khác, nhờ xuôi dòng, độ chênh lệch giữa nước và sườn dốc sẽ càng ngày càng nhỏ, đến lúc đó có thể lên bờ.

Lục Cẩn Niên cúi đầu, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo hôn mê trong ngực, tiếp tục xuôi dòng xuống.

Cuối cùng chảy xuôi xuống hồi lâu, Lục Cẩn Niên cũng không biết, nhờ ánh trăng, anh thấy như anh suy đoán vậy, hai bên sườn dốc càng ngày càng thấp, đến cuối cùng, mặt đất có độ cao không tới nửa mét, tốc độ tốc độ cũng chậm rất nhiều, Lục Cẩn Niên kéo Kiều An Hảo, nhích tới gần bên bờ, trước đây Kiều An Hảo lên bờ, sau đó mới bò lên.

Lục Cẩn Niên đè ép bụng Kiều An Hảo, để cô nôn nước ra ngoài, thấy cũng không bao nhiêu, trong lòng buông lỏng một chút, vươn tay sờ sờ trán cô, không có nóng, hơi thở cũng bình thường, cả người mới hoàn toàn yên tâm, tốt lắm, chẳng qua là ngất đi.

Lục Cẩn Niên nhìn chung quanh, không thấy rõ rừng cây, không có dấu hiệu người ở, Lục Cẩn Niên sờ sờ, lấy ra một cái di động, một hộp thuốc lá, còn có một cái bật lửa.

Điện thoại di động bị ngấm nước lâu như vậy, đã không thể nào mở lên được, cái bật lửa cũng còn dùng được.

Lục Cẩn Niên liếc mắt nhìn y phục ướt đẫm trên người Kiều An Hảo, mặc như vậy, nhất định sẽ bị cảm, không biết lúc nào nhân viên cứu viện mới có thể tìm được bọn họ, nếu như ngã bệnh, tất nhiên sẽ rất phiền toái, nhưng cũng không thể đốt lửa ở chỗ này, rừng rậm khô ráo, không cẩn thận nhất định sẽ gây hỏa hoạn, đến lúc đó anh và Kiều An Hảo nhất định sẽ táng thân trong biển lửa.

Lục Cẩn Niên suy nghĩ, cuối cùng cúi người xuống, công Kiều An Hảo còn đang ngủ say, sau đó đi vào trong rừng, xem có thể tìm một chỗ tránh gió không.

Chẳng qua là Lục Cẩn Niên nhờ vào trực giác, tùy tiện tìm một phương hướng đi.

Cũng may ánh trăng sáng tỏ, chiếu sáng cả một mảnh trong trẻo lạnh lùng, để Lục Cẩn Niên dù không mang đèn pin cũng có thể thấy rõ ràng đường đi.

Trong rừng rậm, khắp nơi đều là lá rụng dưới đất, đạp lên, phát ra tiếng sột soạt.

Lúc Kiều An Hảo mở mắt, người hơi cảm thấy lờ mờ, có chút không phản ứng kịp, rốt cuộc mình đang trong tình trạng nào.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn cây cối hai bên cao vút, nhần trán lại, sau đó mới từ từ nhớ lại, lúc mình quay phim, bị ngã từ sườn dốc xuống nước, sau đó có cảm giác kinh khủng như cái chết đang gần kề, lần nữa quét sạch cô, cả người không nhận được sợ run lên.

Lục Cẩn Niên cảm giác được cô gái tỉnh lại trên lưng, quay đầu lại, nhìn gương mặt Kiều An Hảo, nhẹ nhàng mở miệng gọi một tiếng: "Kiều Kiều?"

Kiều An Hảo nghe tiếng của Lục Cẩn Niên, trán lại càng nhăn chặt hơn.

Sao Lục Cẩn Niên sẽ ở cùng với cô? Không phải cô đang nằm mơ chứ?

Lục Cẩn Niên chờ giây lát, không nghe được Kiều An Hảo trả lời, mở miệng lần nữa: "Kiều Kiều, em tỉnh chưa?"

Kiều An Hảo nghe thấy lời của Lục Cẩn Niên, từ từ hồi phục tinh thần, nghĩ đến lúc mình bị ngấm nước lâu quá, sắp nhịn không được, có người ôm lấy mình, lúc ấy ý thức của cô, đã hoàn toàn rơi vào trạng thái hoảng hốt, còn tưởng rằng là ảo giác của mình...

Kiều An Hảo nghĩ tới đây, mới ý thức, mình đang được Lục Cẩn Niên cõng ở trên lưng, nhưng cô vẫn cảm thấy khó tin, ngơ ngác mở miệng, hỏi một câu: "Lục Cẩn Niên, là anh sao?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 449

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [9]

“Uh, là tôi.” Âm thanh của Lục Cẩn Niên, nhẹ nhàng truyền đến, dừng lại một lát, anh lại mở miệng hỏi: “Kiều Kiều, bây giờ em còn ổn không?”

Qua câu hỏi vừa rồi của Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo mới cảm giác được chân trái của mình đau lợi hại, cô cắn cắn môi, nhẹ giọng nói một câu: “Tôi còn tốt.”

Sau đó Kiều An Hảo ngẩng đầu, nhìn cảnh cây trên đỉnh đầu, hỏi: “Đây là nơi nào?”

“Không biết.” Lục Cẩn Niên ăn ngay nói thật.

“Oh.” Kiều An Hảo lên tiếng, không nói nữa.

Lục Cẩn Niên cũng không hé răng, chỉ chăm chú nhìn đường ở phía trước, công Kiều An Hảo, thật cẩn thận bước chân.

Đầu óc Kiều An Hảo vẫn ở trạng thái ngây ngô, không có hoàn toàn hiểu rõ được tình huống hiện tại, cô ghé vào trên vai Lục Cẩn Niên, ngờ ngác trợn tròn mắt, suy nghĩ một đoạn thời gian thật dài, mới hậu tri hậu giác nhớ tới, bây giờ Lục Cẩn Niên xuất hiện ở nơi này, kia chẳng phải là đại biểu cho, lúc cô từ trên sườn dốc ngã xuống, ngay sau đó anh cũng nhảy xuống theo sao?

Kiều Kiêu bị ý nghĩ của bản thân, dọa trái tim mạnh đình trệ, vẻ mặt trở nên ngần ngại.

Sườn dốc cao ba thước, không tính cao, nhưng mà dòng sông chảy siết phía dưới lúc nào cũng có khả năng mất mạng, anh chẳng lẽ không sợ sau khi mình nhảy xuống, có thể không đi lên được sao? Còn nữa, anh vì sao muốn nhảy xuống a? Nếu không phải anh nhảy xuống, bây giờ cô có phải đã chết hay không?

Những vấn đề liên tiếp xuất hiện trong đầu Kiêu An Hảo, đánh sâu vào người có chút đỡ dần, ngay cả khi Lục Căn Niên phát hiện phía trước có một cái sơn động, nói với cô, cô cũng không có phản ứng gì.

Lục Căn Niên công Kiêu An Hảo vào sơn động, hẳn là đã có người đến qua nơi này, trên mặt đất có trải một ít rơm rạ, một bên còn có tro tàn màu đen của củi đã đốt.

Lục Căn Niên đặt Kiêu An Hảo ở trên rơm khô, đi ra bên ngoài sơn động, tùy tiện tìm một ít lá khô rụng và cành cây khô, trở về đặt ở trên mặt tro tàn, lấy ra cái bật lửa, châm lửa, sau đó liền cởi quần áo trên người mình, cầm một cái cành cây dựng đứng lên, đặt ở bên cạnh sấy quần áo.

Lục Căn Niên sợ Kiêu An Hảo bị cảm mạo, cố ý bảo cô ngồi gần một chút, lúc Kiêu An Hảo đứng lên, bởi vì chân trái đau, người lão đảo một chút, Lục Căn Niên nhanh tay đỡ nàng: “Em bị thương?”

“Không có việc gì.” Kiêu An Hảo lắc lắc đầu, sau đó khập khiễng đi về phía trước đồng lửa, chỉ là đi không được hai bước, Lục Căn Niên lại đột nhiên ôm lấy thắt lưng của cô, đặt cô ngồi ở trước đồng lửa, sau đó ngồi xổm xuống trước người của cô, nhắc lên cổ trang hồng bào của cô, thấy quần màu trắng bên trong của cô đã nhiễm hồng, Lục Căn Niên cau mi lại, cẩn thận nhắc lên ống quần, nhìn thấy chân trái Kiêu An Hảo có một vết thương rất sâu, còn không ngừng chảy máu.

May là miệng vết thương cũng không sâu, Lục Cẩn Niên mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, lấy xuống quần áo đã được nhiệt độ trên cơ thể làm ấm, sấy trong chốc lát, sau đó không hề nghĩ ngợi xé ra một mảnh, quấn lại trên đùi Kiều An Hảo.

Tuy rằng Lục Cẩn Niên đã tận lực nhẹ nhàng, nhưng Kiều An Hảo vẫn đau khổ hít một hơi, người đàn ông sợ tới mức ngón tay run run một chút, động tác càng trở nên cẩn thận hơn.

Kiều An Hảo cắn môi dưới, chịu đựng đau, dựa theo ánh lửa, nhìn chăm chăm dung nhan tuấn mỹ phi phàm của Lục Cẩn Niên trong chốc lát, rồi rũ mí mắt xuống, đáy lòng giống như đang giãy dụa cái gì đó, tay lặng yên không một tiếng động dùng sức nắm thành quyền.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 450

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [10]

Lục Cẩn Niên rời đi khoảng nửa giờ, chân trời liền có một vài tia chớp đổ xuống, sau đó lại vang lên một tiếng sấm, Kiều An Hảo hơi thất thần, bị dọa sợ đến run rẩy, sau đó nhìn cửa động đang có vài giọt mưa rơi xuống, càng lúc càng nhiều hơn.

Bởi vì đang ở trong rừng, cành lá đều rậm rạp, mưa rơi xuống cũng không nhiều.

Lại là một tiếng sét nữa vang lên, đáy lòng Kiều An Hảo có chút bất an, lại lo lắng anh sẽ bị đánh trúng, cô chống tay lên mặt đất, đang chuẩn bị đứng lên đi ra ngoài cửa động xem xét, thì nhìn thấy Lục Cẩn Niên mang theo rất nhiều nhánh cây trở về, Kiều An Hảo liền nắm lấy vạt áo, ngồi trở lại chỗ cũ.

Lục Cẩn Niên nhóm lửa, sau đó lại cầm một ít trái cây đưa cho Kiều An Hảo: “Ăn một chút đi.”

Kiều An Hảo nhìn loại quả đỏ rực trong tay anh, nhìn có vẻ giống quả táo, chần chờ một chút, mới vươn tay lấy.

Dường như trong lòng Lục Cẩn Niên có chút cảm giác được cô đang nghĩ ngợi điều gì, vừa thêm cành cây vào đám lửa, vừa nhàn nhạt giải thích cho cô nghe: “Đây là một loại quả có thể ăn được. Trước kia khi quay phim

ở Cam Túc, cũng có rừng rậm như thế này, những người nông dân ở đó nói cho tôi biết, người trong làng của họ đều ăn loại quả này.”

Kiều An Hảo “ừm” một tiếng, cầm lấy trái cây, cọt cọt vào quần áo, sau đó ăn một miếng, chua chua ngọt ngọt, hương vị rất ngon.

Thời gian gần đây, Lục Cẩn Niên đều tìm mọi cách để đến gần cô, nhưng anh cũng cảm giác được cô rất lạnh lòng với anh, chỉ là không muốn thể hiện quá rõ mà thôi.

Anh biết, Hứa Gia Mộc tỉnh lại, anh chỉ là thể thân trong mắt cô, có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Khuôn mặt anh lạnh lùng, xẹt qua một chút cô đơn, sau đó lại yên lặng duy trì đám lửa.

Mưa ở bên ngoài, càng lúc càng lớn, đập vào trên lá cây, phát ra tiếng bộp bộp, như tạo thành một bản hòa âm của thiên nhiên.

Trong hang động, ngoài tiếng mưa rơi, còn có tiếng lách tách của cành cây khi bị lửa đốt cháy.

Hai người đều yên lặng, không hề nói bất cứ chuyện gì với nhau.

Kiều An Hảo gặm trái cây, lấp đầy cái bụng, sau đó cúi đầu, nhìn chăm chăm vào đồng lửa.

Qua không biết bao nhiêu lâu, mưa bên ngoài cũng vẫn không có dấu hiệu ngừng lại, Lục Cẩn Niên vươn tay, sờ áo khoác của mình đang treo lên một nhánh cây, đã khô, kéo xuống, rồi đi đến trước mặt Kiều An Hảo, khoác lên người cô: “Mệt rồi, ngủ một lát đi, ở đây đã có tôi, sẽ không có chuyện gì cả.”

Kiều An Hảo nhìn Lục Căn Niên, cánh môi giật giật, như là đang muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng cái gì cũng không nói, chỉ nằm lên trên rơm rạ, cuộn người lại, lấy áo khoác của anh đắp lên người, nhắm hai mắt lại.

Qua một lát, Kiều An Hảo nghe thấy tiếng bước chân của anh, cô nhẹ nhàng mở mắt, nhìn thấy anh đang để trần nửa người bên trên, ngồi dựa vào một bên vách động.

Anh nghiêng đầu, nhìn chăm chăm cửa động, trên mặt rất lạnh lùng, giống như toàn bộ thế giới đều không có quan hệ gì với anh, nhưng không biết tại sao, Kiều An Hảo lại thấy trên người anh có vẻ cô đơn và mất mát.

Một loại tình cảm rất mãnh liệt, lại bắt đầu nảy nở trong lòng ngực của cô, cô cực kỳ cố gắng để đè ép nó xuống, nhưng là hiện tại, đã không thể nào nữa rồi.

Sau cùng cô chỉ đơn giản là nhắm mắt lại, tận lực để cho bản thân chìm vào giấc ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 451

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta (11)

Editor: Xiu Xiu

Kiều An Hảo mãi vẫn không thể đi vào giấc ngủ, cô vẫn duy trì một tư thế nằm như cũ, qua thật lâu vẫn nghe thấy được tiếng Lục Cẩn Niên thêm cành cây vào, dường như một lúc sau, có thể do bị cơn buồn ngủ đột kích bất ngờ, lúc mơ màng sắp ngủ lại nghe thấy tiếng ho khan của anh.

Một âm thanh cực kỳ ngăn ngủi, sau đó liền bị anh mạnh mẽ đè xuống.

Trán của Kiều An Hảo nhăn lại, qua một lúc sau, lại nghe thấy tiếng ho bị anh cố gắng kiềm chế lại.

Kiều An Hảo không nhịn được liền mở mắt, nhìn qua ánh lửa, cô thấy Lục Cẩn Niên vẫn ngồi ở chỗ cũ, lấy tay che miệng, như là sợ âm thanh phát ra sẽ quấy nhiễu giấc ngủ của cô.

Sắc mặt của anh không tốt, hơi trắng xanh, thân thể run rẩy, cả người dường như có gì không đúng... có vẻ như đang phát sốt.

Kiều An Hảo lại cảm giác được cơn sóng tình cảm trong lòng cô bắt đầu chuyển động, cô không nhịn được, liền gọi tên của anh: “Lục Cẩn Niên.”

Lục Cẩn Niên nghe thấy tiếng của cô, có chút run sợ, quay đầu nhìn cô: “Đánh thức cô rồi à?”

Trên mặt của anh hiện lên chút bất đắc dĩ, ngữ điệu nghe qua có vẻ suy yếu: “Rất xin lỗi.”

Một tiếng giải thích của anh, khiến cho hốc mắt của Kiều An Hảo đỏ lên trong nháy mắt, trong lòng vô cùng chua xót, cô quay đầu, hít sâu vào một hơi, tận lực để cho ngữ điệu của mình bình tĩnh lại: “Anh có khỏe không?”

Bốn chữ này của cô, khiến cho Lục Cẩn Niên lóe lên một chút ánh sáng trong mắt, anh vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại không nhận được ho khan, sau đó hung hăng nuốt nước miếng một cái, đè ép xuống, nói nhẹ nhàng với cô: “Tôi không sao, có thể là do vừa rồi bị sắc khói.”

Câu nói của anh, thân thể rõ ràng run rẩy như thế, giống như là anh rất lạnh.

Đáy mắt Kiều An Hảo càng thêm chua xót, cô rũ rèm mi xuống, cắn môi, đứng lên.

“Cô muốn làm gì thế? Tôi giúp cô, cẩn thận vết thương ở trên đùi.” Lục Cẩn Niên vội vàng đứng dậy theo, nhưng thân thể vừa định rời đi, lại ngã ngồi trở về.

Kiều An Hảo khập khiễng bước tiếp, đi tới trước mặt Lục Cẩn niên, vươn tay, sờ trán của anh, mới nhận ra là nóng đến dọa người, nhưng trên mặt lại lạnh như băng khiến người ta sợ hãi.

Kiều An Hảo còn chưa nói gì, Lục Cẩn Niên lại ho khan đứt quãng vài tiếng, có chút chột dạ nói: “Tôi không sao.”

Hình như Kiều An Hảo không hề nghe thấy tiếng anh nói, quay đầu, đi đến trước chỗ vừa nãy mình nằm, cầm áo khoác của anh lên, lảo đảo đi đến trước mặt anh, còn chưa đáp lên người anh, anh đã vươn tay ngăn lại, nhìn cảm xúc của cô, cô chưa bao giờ như thế, vậy mà lại nhàn nhạt cười: “Tôi thật sự không sao, cô ngủ đi.”

Câu này của anh, khiến Kiều An Hảo không nhìn được, nước mắt giống như từng hạt trên châu rơi xuống, một viên lại một viên đập xuống.

Anh nhảy xuống nước vì cô, anh công cô đến hang động này, anh xé áo để băng bó vết thương cho cô, anh lại để cho cô nghỉ ngơi ở trong này, anh ho khan cũng không dám to tiếng, lúc này anh đã thành như vậy, lại vẫn dè dàng nói với cô là anh không sao.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 452

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? (12)

Rõ ràng lúc này còn đang tốt đẹp, sao lại rơi nước mắt, trong nháy mắt vẻ mặt Lục Căn Niên hết hoảng: "Kiều Kiều..."

"Tại sao anh nhảy xuống?" Lời Lục Căn Niên cũng còn chưa nói hết, Kiều An Hảo bất chợt khóc rồi hỏi.

Sau khi bật thốt chất vấn, Kiều An Hảo rõ ràng cảm giác được trong lồng ngực mình, âm âm sụp đổ.

Trong khoảng thời gian này tới bây giờ, cô hết sức đè nén loại tâm tình đó, hôm nay tùy tiện bộc phát ra.

Cô nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, có vẻ có chút kích động, môi của cô mũi run rẩy, tiếp tục đem mới vừa lời của, một chữ một cái lặp lại một lần: "Lục Căn Niên, ai muốn anh xen vào việc của người khác, nhảy xuống cứu tôi!"

Câu chất vấn cuối cùng của Kiều An Hảo, vì cô không giải thích được mà khóc thút thít khiến Lục Căn Niên bất an, đáy lòng trong nháy mắt lạnh nhạt, bởi vì sốt cao, nên ánh mắt hơi giật giật, xẹt qua một vẻ ảm đạm, cánh môi trắng bệch hơi giật giật, không lên tiếng.

Kiều An Hảo rơi nước mắt, càng khóc dữ dội, cô giơ tay lên lau, nhưng lau mãi cũng lau không xong, cô cắn răng, không để cho mình khóc ra

thành tiếng, nhìn chăm chăm Lục Căn Niên, hít sâu một hơi, tiếp tục mở miệng nói: "Anh có biết, tôi tuyệt đối không muốn có bất kỳ tiếp xúc gì với anh!"

Vẻ mặt Lục Căn Niên rất lạnh nhạt, thoạt nhìn giống như không để ý tới lời của Kiều An Hảo, nhưng tay của anh, ngay lúc cô không nhìn thấy, dùng sức cầm cục đá dưới đất lên.

"Tôi và anh đã không còn là vợ chồng, không đúng, cho tới bây giờ tôi và anh cũng không phải là vợ chồng thật sự, bây giờ tôi với anh đã không còn quan hệ... Anh có biết thời gian gần đây tôi phải cố gắng thế nào mới có thể xem như anh không tồn tại..." Kiều An Hảo càng nói, càng thương tâm, đến cuối cùng, lời nói cũng lộn xộn: "Lục Căn Niên, coi như là tôi van anh, cầu xin anh sau này có thể cách xa tôi một chút... Anh cũng không biết, vừa nhìn thấy anh, tôi đã khó chịu, tôi không vui..."

Kiều An Hảo nói tới đây, bất chợt không khống chế được ngời xồm trên mặt đất, khóc thành tiếng.

Anh hoàn toàn không biết, thời gian này cô đau khổ thế nào, cô rõ ràng đã buông tay như vậy, rời khỏi thế giới của anh, để cho mình không bao giờ... có bất kỳ hy vọng xa xôi nào với anh nữa, nhưng anh lại hết lần này tới lần khác xuất hiện trước mặt cô, đối xử tốt với cô.

Lúc ban đầu, cô có thể không để ý chuyện anh đối xử tốt với mình, nhưng mà hôm nay... Cô ngã xuống sườn dốc, anh nhảy xuống, anh băng bó vết thương cho cô, đưa quần áo cho cô, mình mặc mưa, lạnh cóng như vậy, vẫn còn dùng vẻ mặt không quan trọng, nói với cô, anh không sao.

Nếu có thể làm chuyện tàn nhẫn với cô như vậy, tại sao không thể tiếp tục tàn nhẫn, để cho cô hoàn toàn tuyệt vọng hoàn toàn chết tâm, cần gì tàn nhẫn cho cô một đao như vậy, còn đối xử tốt với cô, khiến cô không cách

buông xuống, mỗi ngày sống trong cảm giác cảm động rồi lại oán hận, đơn giản là muốn hành hạ cô điên rồi...

Bên tai Lục Cẩn Niên đã hoàn toàn không còn nghe được tiếng mưa bên ngoài, và tiếng ngọn lửa nữa, bên tai của anh tràn đầy tiếng khóc thương tâm của Kiều An Hảo, một tiếng một tiếng, giống như một thanh dao găm, hung hăng đâm vào tim của anh.

Những lời cô đã nói, cứ liên tục lặp đi lặp lại trong đầu cô, mỗi một lần đều như một màn lăng trì, hành hạ khắp người anh đến thương tích đầy mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 453

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [13]

Anh từ nhỏ đến lớn, bị người châm chọc khiêu khích qua rất nhiều lần, thậm chí ba của anh còn nói những lời khó nghe làm tổn thương anh, nhưng mà anh lại chưa bao giờ có cảm giác chật vật như vậy.

Kỳ thật anh muốn bản thân phản ứng lại, hoặc là nói cái gì, nhưng mà anh căn bản không biết nên làm như thế nào, anh chỉ có thể vẫn duy trì tư thế cố định, vẻ mặt lạnh lùng ngời đó.

Không biết qua bao lâu, Lục Cẩn Niên nghe thấy tiếng người phụ nữ khóc, dần dần nhỏ đi, lông mi của anh mới nhẹ nhàng mà chớp chớp.

Anh vẫn cho là, nếu nói rõ ràng sẽ mất đi cô, thì anh thà rằng lựa chọn yên lặng làm bạn.

Chẳng sợ cả đời này của cô, không bao giờ quay đầu liếc nhìn hắn, cũng không quan trọng.

Bởi vì trên thế giới này, chỉ có một mình cô, mới có thể khiến cho anh có hy vọng tốt đẹp.

Rất nhiều lúc, chỉ một ánh mắt nhìn anh của cô, một cái mỉm cười, đều có thể khiến cho anh ấm áp rất nhiều ngày.

Nhưng mà ngay cả yêu cầu nhỏ này của anh, cuối cùng cũng biến thành hy vọng xa với không bao giờ thành hiện thực.

Hốc mắt của Lục Cẩn Niên hơi hơi có chút hồng, anh rũ mắt xuống, vẻ mặt lạnh yên ngậy người một hồi lâu, mới nhắc lên mí mắt, nhìn về phía Kiều An Hảo, đáy mắt không lạnh đậm giống như ngày thường.

Kiều Kiều, em biết không? Em là anh cả đời này, liều mạng đều muốn có được ấm áp.

Khóe môi Lục Cẩn Niên hiện lên một tia cười nhẹ, thực nhạt thực nhạt, mang theo một tia chua xót, nhưng mà hiện tại, anh lại muốn mở miệng nói, sau này anh sẽ không bao giờ quấy rầy cô nữa.

Kiều An Hảo khóc lâu như vậy, chẳng những tâm tình không có tốt lên, ngược lại đáy lòng vẫn rối rắm thống khổ như cũ.

Lúc cô nhìn thấy tờ hóa đơn sinh non có chữ ký của Lục Cẩn Niên, cô thương tâm, cô yếu đuối, cô căn bản không có dũng khí tới hỏi Lục Cẩn Niên một câu, vì sao lấy đi con của cô. Bởi vì cô thực sự rất sợ nghe được một đáp án từ miệng của anh khiến cô đau khổ.

Nhưng mà, cô không nghĩ tới, cô không có dũng khí, để rồi đổi lấy tra tấn cùng thống khổ như thế này.

Cô muốn giải thoát, muốn giải quyết xong hết mọi chuyện, muốn khiến cho bản thân hoàn toàn nản lòng thoái chí...

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, ngẩng đầu lên, mắt hồng lên, nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Bên ngoài cơn mưa to nước mưa tuôn trào, không ngừng chảy, Kiều An Hảo còn chưa có mở miệng, khóe mắt lại có hai hàng thanh lệ chảy xuôi xuống dưới, nàng hít sâu một hơi, bởi vì khóc, âm thanh có chút khàn khàn: “Anh vì sao không cần con của tôi?”

Đáy lòng Lục Cẩn Niên còn đang nghĩ nên nói với Kiều An Hảo như thế nào, kết quả còn chưa có mở miệng, liền nghe được vấn đề mà Kiều An Hảo hỏi, anh có chút kinh ngạc nhìn phía Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo khóc đến sưng phù mắt, ngồi xổm xuống, thoạt nhìn thực nhỏ bé, ngẩng đầu, dõi theo ánh mắt anh, mang theo dấu hiệu quyết hỏi đến cùng, như là hạ quyết định quyết tâm làm một việc gì đó, lại mở miệng, câu chữ rõ ràng hỏi: “Lục Cẩn Niên, Anh vì sao muốn làm mất con của tôi?”

Âm thanh Kiều An Hảo lại trở nên nghẹn ngào, đáy lòng cô nổi lên một tia đau kịch liệt: “Lục Cẩn Niên, tôi biết, hôn nhân của chúng ta là giả, đứa nhỏ là không nên tồn tại, nhưng mà, nếu nó đã đến đây, anh vì sao phải nhẫn tâm như vậy bóp chết nó?”

Ban ngày Kiều An Hảo khóc, thật vất vả mới ổn định lại cảm xúc, lại một lần nữa dao động lên, “Anh có biết hay không, đó là một sinh mệnh, một cái sinh mệnh sống sờ sờ! Anh vì sao có thể nhẫn tâm bóp chết như vậy? Đây là anh mưu sát! Mưu sát!”

“Anh dựa vào cái gì muốn giết con của tôi?” Bởi vì Kiều An Hảo nước nỡ, cho nên lời nói bắt đầu đứt quãng: “Đó là con của... Anh dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 454

Tại Sao Lại Không Cần Con Của Chúng Ta (14)

Kiều An Hảo thì thào nói nhỏ vài lời “Tại sao”, ngẩng đầu lên, giơ tay lên xoa xoa đôi mắt của mình dường như đêm nay đã không còn nước mắt, quay đầu, nhìn chăm chăm bên ngoài vẫn không ngớt mưa, từ từ nhớ lại, lúc mình vừa gặp đã yêu Lục Cẩn Niên, cũng là một ngày mưa như thế này, sau đó chua xót lại nổi lên, cồn cào giễu võ dương oai trong lòng cô, cô không nhịn được lại giơ tay lên che miệng, lại một lần nữa khóc rống lên thất thanh.

Bây giờ thời gian khóc của cô rất ngắn, nhanh chóng ổn định cảm xúc của mình xuống, lông mi cong dài treo đầy những hạt lệ nhỏ, nhìn chăm chăm Lục Cẩn Niên, ngữ điệu có chút kiên quyết nói: “Lục Cẩn Niên, thật ra, tôi thật sự có thể lý giải cách làm của anh, dù sao trên danh nghĩa tôi vẫn là vợ của Hứa Gia Mộc, đứa bé kia chắc chắn không thể giữ lại được, nhưng là, đạo lý đó tôi biết, nhưng tôi không làm sao để tha thứ được cho anh.”

“Bởi vì tôi đối với anh tàn nhẫn như thế, cũng đối với anh tuyệt tình như thế...”

Lúc Kiều An Hảo nói tới đây, ngữ điệu trở nên mềm yếu, cô vẫn cho rằng thống khổ nhất trên thế giới này là khi người kia không yêu mình, lúc này cô mới hiểu được, thống khổ nhất chính là khi biết rõ anh đối xử với cô tàn nhẫn cỡ nào nhưng cô vẫn không thể ngừng yêu anh.

Cô chôn đầu trong cánh tay của mình, âm thanh bình tĩnh mà lại mang theo nồng đậm đau thương: “Nếu thời gian gần đây anh đối xử tốt với tôi, là vì cảm thấy mắc nợ nên muốn bù đắp, Lục Căn Niên, anh thật sự không nên làm như vậy, bởi vì anh bù đắp, càng làm tôi không thể chịu nổi, tôi thà rằng không có...”

Vấn đề này của Kiều An Hảo, tới quá đột nhiên, khiến Lục Căn Niên không phản ứng kịp, qua một lúc lâu, trong đầu anh mới chậm rãi chuyển động, tới cùng thì tại sao Kiều An Hảo lại phát

hiện ra mình đã sinh non? Rõ ràng anh đã chuyển tiền cho bác sĩ và hộ lý làm phẫu thuật đêm đó...

Lúc đáy lòng anh đang suy nghĩ những điều này, lại nghe được câu nói sau cùng của cô: anh thật sự không nên làm như vậy, bởi vì anh bù đắp, càng làm tôi không thể chịu nổi, tôi thà rằng không có..

Đột nhiên, đáy lòng anh liền dâng lên một tia hy vọng, mắt anh sáng lên, rốt cục cũng mở miệng nói với Kiều An Hảo từ này đến giờ chỉ thao thao bất tuyệt một mình một câu đầu tiên: “Là vì tôi không cần đứa bé, cho nên em mới không muốn ở bên cạnh tôi sao?”

Một câu này của Lục Căn Niên, không còn nghi ngờ gì nữa, đã đẩy Kiều An Hảo xuống vực sâu thăm thẳm, tay của cô gắt gao nắm lấy vạt áo, nhìn cũng không dám nhìn anh một cái, chỉ cảm thấy được trái tim mình đau đến đời sông lấp biển, giọng nói cũng giống như không còn linh hồn: “Anh thật sự không cần con...”

So với Kiều An Hảo đang nản lòng thoái chí, Lục Căn Niên lại có chút kích động, anh vươn tay, tóm lấy bờ vai của cô, tiếp tục truy hỏi: “Kiều Kiều, em trả lời vấn đề của tôi trước đã, vì chuyện của con, em mới không muốn ở bên cạnh anh đúng không?”

Kiều An Hảo càng chôn đầu sâu vào trogn khuỷu tay, cô giật giật cánh tay, muốn tránh thoát khỏi tay của Lục Cẩn Niên.

Trên tay Lục Cẩn Niên lại tăng thêm lực: “Trả lời tôi...”

Lục Cẩn Niên còn chưa nói xong, Kiều An Hảo đã mạnh mẽ ngẩng đầu, trên mặt mang theo một chút hận thù, nhìn chăm chăm Lục Cẩn Niên, nói: “Đúng.”

Kiều An Hảo chỉ nói một chữ, đột nhiên Lục Cẩn Niên liền cười lên, tay anh mạnh mẽ dùng lực, kéo Kiều An Hảo vào trong lòng mình, gắt gao ôm lấy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 455

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? (15)

Cô cũng thương tâm muốn chết, sống không bằng chết, mà anh vẫn còn cố tình cười... Kiều An Hảo bực bội, có chút tức giận, cô dùng hết sức, muốn thoát khỏi lồng ngực của Lục Căn Niên, nhưng Lục Căn Niên lại gia

tăng sức lực, ôm cô trong ngực, dường như muốn dùng sức ép cô vào trong cơ thể của anh.

Kiều An Hảo càng tức giận hơn, dưới tình thế cấp bách, liền mở miệng, cắn bả vai Lục Căn Niên.

Cơ thể anh đau, khẽ giật mình, nhưng sức lực lại không muốn buông ra.

Kiều An Hảo bất lực, tức giận nước mắt lại một lần nữa chảy ra, thậm chí toàn thân cũng run rẩy, lúc cô đang cảm giác mình đau lòng muốn chết, bên tai lại truyền đến giọng nói Lục Căn Niên rất nhẹ rất nhạt: "Kiều Kiều, đúng là em đã làm phẫu thuật lấy thai, là tôi tự mình ký tên, nhưng ngay lúc đó tôi là bất đắc dĩ mới làm như vậy, bởi vì, đứa bé kia..."

Anh cho là cả đời này cô cũng không muốn gặp anh nữa, đến cuối cùng, anh mới hiểu được thì ra là do chuyện đứa bé, Kiều An Hảo mới cắt đứt tất cả liên hệ với mình.

Lục Căn Niên cảm giác mình mới trải qua trò chơi cảm giác vậy, chợt cao chợt thấp, chỉ có điều nhịp tim của anh, đơn giản suýt nữa đùa chết anh.

Lúc này nhắc đến chuyện đứa bé, Lục Cẩn Niên vừa mừng rỡ, trong nháy mắt bị sự đau khổ thay thế, trong giọng nói cũng nhuộm một tia nặng nề: "Lúc bác sĩ kiểm tra, thai đã chết trong bụng một tuần."

Những lời này, đơn giản giống như là một tia sét, hung hăng bổ vào đầu Kiều An Hảo, khiến cô dừng lại động tác cầm bả vai Lục Cẩn Niên trong nháy mắt.

"Kiều Kiều, cho nên tôi ôm em đến bệnh viện, là bởi vì lúc tôi trở về Cẩm Tú viên, thấy em chảy máu, tôi sợ em xảy ra chuyện gì, cho nên liền mang theo em đến bệnh viện... Tình huống của em lúc đó rất tệ, nhất định lập phải làm phẫu thuật..." Nếu như có thể, Lục Cẩn Niên thật sự không muốn nhắc tới chuyện đêm đó, đó là ác mộng luôn làm anh tỉnh giấc, cũng sẽ làm anh luôn giật mình giữa đêm: "Kiều Kiều, về chuyện đứa con, tôi thật rất xin lỗi, thân làm cha, không bảo vệ tốt cho nó."

Kiều An Hảo nghe đến đó, mới mở to mắt, rời khỏi bả vai Lục Cẩn Niên, kinh ngạc hỏi một câu: "Thai chết trong bụng?"

Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng gật đầu, cổ họng khẽ nuốt, giống như sợ Kiều An Hảo không tin mình, lại bổ sung nói: "Kết quả kiểm tra, tôi còn giữ, nếu như em không tin, trở về Bắc Kinh, tôi có thể cầm cho em xem."

Thai chết trong bụng? Con của cô bởi vì chết trong bụng, cho nên Lục Cẩn Niên mới ký tên làm phẫu thuật? Nói cách khác, cho tới nay đều là cô hiểu lầm anh?

Thời gian gần đây, anh đối với cô tốt như vậy... Mà cô lại luôn dùng thái độ lạnh nhạt... Hơn nữa vừa rồi còn nói những lời khó nghe với anh như vậy...

Một cảm giác hối hận và không biết diễn tả ra sao, xông lên trong ngực Kiều An Hảo, cô có chút lúng túng, cũng có chút áy náy, sau đó liền chôn

đầu ở trên bả vai của Lục Cẩn Niên, kết quả lại thấy nơi bị cô cắn qua, đã xuất hiện máu bầm.

Kiều An Hảo thấy có lỗi buông thông mí mắt, vươn tay, sờ sờ chỗ bị cô cắn, nhẹ giọng hỏi một câu: "Có đau không?"

Sắc mặt Lục Cẩn Niên tái nhợt không có bất kỳ huyết sắc, khẽ lắc đầu: "Không đau."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 456

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [16]

Đáy mắt Kiều An Hảo phấp hồng, nhin không được vươn tay, ôm cổ Lục Cẩn Niên, chôn đầu ở sau gáy có chút lạnh lẽo của anh, sau một lúc lâu, Kiều An Hảo mới hơi sườn đầu một chút, ghé vào bên tai Lục Cẩn Niên, nhỏ giọng nói một câu: “Thực xin lỗi.”

Giọng của cô rất nhỏ, rất nhẹ, nhưng mà Lục Cẩn Niên lại nghe thấy rành mạch, thân thể anh cứng đờ, không có hé răng, chỉ càng dùng thêm sức ôm cô.

Kiều An Hảo cũng không tiếp tục nói chuyện, ở loại rừng rậm nguyên thủy vắng vẻ hoang tàn này, hai người cứ như vậy lẳng lặng ôm nhau.

Không biết qua bao lâu, mưa to ngoài sơn động tạnh lại, trong rừng rậm một mảnh yên tĩnh, chỉ có bên cạnh đồng lửa cách đó không xa, có tiếng vang của lửa thiêu đốt, tâm trạng Kiều An Hảo hoàn toàn ổn định lại, lúc này cô mới nhớ tới những điều Lục Cẩn Niên nói với mình, giật giật đầu óc, nhìn đường

cong hoàn mỹ trên sườn mặt của người đàn ông, hỏi: “Lục Cẩn Niên, tôi làm mất đứa nhỏ trong bụng như thế nào?”

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên cứng đờ, nhớ tới Hàn Như Sơ đưa tổ yến bị hạ thuốc ngủ cho Kiều An Hảo, đáy mắt xẹt qua một tia sát khí sắc bén, xen lẫn một loại đau đớn cùng hận ý khiến cho anh hít thở không thông, bất quá

chỉ trong nháy mắt thôi, Kiều An Hảo cũng chưa kịp chú ý tới có khác thường gì, mặt anh liền yên tĩnh trở lại.

Hàn Như Sơ là mẹ chồng của cô, mẹ của người đàn ông mà cô thích... Nếu cho cô biết chân tướng sự việc, có lẽ sẽ vì vậy mà cùng Hứa Gia Mộc xuất hiện khoảng cách... Kỳ thật sở dĩ Hàn Như Sơ nhắm vào cô, chẳng qua là vì sự tồn tại của anh, xét đến cùng là anh làm liên lụy đến cô...

Lục Cẩn Niên nghĩ đến đây, mở miệng, giọng điệu nói chuyện không có chút nào phập phồng: “Ba tháng trước, cơ thể thai nhi không ổn, nên dễ dàng xảy ra ngoài ý muốn, hơn nữa thời gian em ở đoàn làm phim, nghỉ ngơi ăn uống không tốt, cho nên mới xuất hiện ngoài ý muốn.”

Kiều An Hảo nhớ tới, có một đoạn thời gian có mấy ngày cô luôn buồn nôn, cô nghĩ là bên trong dạ dày của mình không thoải mái, bây giờ nhớ lại, đó chắc là nôn nghén, sau đó không tiếp tục ói ra, cô nghĩ bản thân hết bệnh rồi, kỳ thật là đứa nhỏ của cô đã chết ở trong bụng của cô... Nếu là lúc ấy cô nghe lời của Lục Cẩn Niên, đi bệnh viện kiểm tra một chút, có lẽ thảm kịch sẽ không xảy ra, cũng sẽ không khiến cho cô trách lầm Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo trầm mặc một lúc, lại nhẹ giọng mở miệng hỏi: “Lục Cẩn Niên, vậy vì sao anh muốn gạt tôi?”

Người Lục Cẩn Niên có chút khó chịu, nhích lại gần về phía vách sơn động, nhìn chằm chằm ánh lửa, nhẹ nhàng mở miệng: “Kiều Kiều, tôi chỉ không muốn em khổ sở.”

Tôi không có ý tứ gì khác, tôi chỉ là không muốn đau đớn sống không bằng chết khi mất đi con của mình mà bản thân chịu đựng, tái diễn một lần ở trên người em.

Tôi chỉ có ý nghĩ đơn giản, là bản thân một mình gánh vác thống khổ này.

Anh là bởi vì sợ cô khỗ sở, mới giấu diếm, không phải là không cần con của cô... Đáy mắt Kiều An Hảo có chút nhiệt, âm thanh mở miệng mang theo một tia run khẽ, lại nhẹ giọng nói thầm một câu “Thực xin lỗi”.

Sau một lúc lâu, Kiều An Hảo mới mang theo vài phần lo lắng mở miệng, nhỏ giọng hỏi: “Lục Căn Niên, anh có trách tôi hay không?”

Nhất thời Lục Căn Niên không có nhận được, ho khan một tiếng, sau đó “Uh?” một tiếng.

“Anh có thể bởi vì tôi hiểu nhầm anh, mà trách tôi à?” Kiều An Hảo có chút thấp thỏm lập lại một lần.

“Không...” Lục Căn Niên nói xong một chữ này, đầu gục ở trên avi Kiều An Hảo trên vai, không có âm thanh..

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 457

Tại Sao Không Cần Con Của Chúng Ta (17)

Dường như sức nặng cả người của Lục Căn Niên đều đặt trên người Kiều An Hảo, khiến cô suýt nữa ngã quỵ xuống đất, cô nghiêng đầu, nhìn thấy người đàn ông nắm chặt hai mắt, sắc mặt trắng xanh, mới đột nhiên nghĩ tới, Lục Căn Niên còn đang phát sốt, sau đó vội vàng đưa tay ra sờ trán của anh, phát hiện nóng hơn trước rất nhiều.

Chắc chắn là vì ngâm nước quá lâu, về sau lại không mặc quần áo, lúc đi vào rừng nhặt củ lại bị mắc mưa, hiện tại lạnh đến đông cứng lại.

Trong lòng Kiều An Hảo dâng lên từng đợt đau đớn, cô vội vã bò ra từ trong lòng anh, cố gắng kéo anh dậy, sau đó dùng bả vai chống lên thân thể của anh, chịu đựng sự đau nhức từ vết thương ở trên đùi, dường như là dùng hết sức bình sinh, kéo anh đến chỗ dải rơm rạ.

Kiều An Hảo lấy áo khoác phủ lên người anh, vội vàng bỏ thêm củ vào cho lửa to hơn, khiến nhiệt độ trong hang cao thêm một chút.

Rừng rậm vừa mới mưa xong, ẩm ướt rất nhiều, thi thoảng có gió thổi đến, mang theo sự lạnh lẽo tê tái.

Lục Căn Niên nằm trên đồng rơm rạ, lông mày nhíu lại thật chặt, có thể là do bị lạnh mà cánh môi không ngừng run rẩy.

Kiều An Hảo chắn trước mặt Lục Căn Niên, muốn che gió đang thổi vào cửa động, nhưng Lục Căn Niên lại không có chút dấu hiệu ấm lên, hô hấp cũng trở nên yếu ớt, trong miệng đứt quãng từng tiếng, Kiều An Hảo ghé tai đến bên miệng anh, nghe được một hồi, mãi mới nhận ra, tất cả đều là một chữ “lạnh”.

Kiều An Hảo không hề do dự cởi áo choàng trên người ra, choàng lên người anh, gió thổi vào trong động, lạnh đến mức khiến cô run rẩy.

Hai chiếc áo khoác, thế nào vẫn không có tác dụng, Lục Căn Niên vẫn run rẩy như cũ.

Kiều An Hảo nhìn đồng lửa, lại nhìn ra ngoài cửa động, nơi này là rừng núi hoang vắng, muốn cái gì cũng không có, tới cùng là làm thế nào mới có thể giữ ấm được.

Kiều An Hảo sờ vào người anh, lạnh lẽo đến dọa người, nghe tiếng anh rên rỉ, trong lòng vô cùng lo lắng bất an, lông mày nhíu lại thật sâu, vắt hết óc suy nghĩ, sau cùng như là nghĩ đến điều gì, âm thầm cắn chặt răng, liền cởi hết quần áo trên người mình xuống, sau đó nằm xuống bên cạnh Lục Căn Niên, lấy quần áo đắp kín lên thân thể của hai người, sau đó dang hai cánh tay ra ôm lấy anh, để chính mình gắt gao ôm lấy anh, truyền ấm áp cho anh.

Kiều An Hảo ôm lấy Lục Căn Niên một lúc lâu, cảm giác được thân thể anh đang run rẩy từ từ bình ổn lại, da thịt lạnh lẽo dần trở nên ấm áp hơn, hô hấp cũng trầm ổn đều đặn, như là đã ngủ say, Kiều An Hảo lo lắng lâu như vậy cuối cùng cũng có thể bình tĩnh trở lại, cả người vô lựa dựa vào cánh tay của anh, cũng ngủ thiếp đi.

-

Lục Căn Niên mơ một giấc mơ, trong mơ anh và Kiều An Hảo hai người đều không mặc quần áo, ôm nhau nằm một chỗ, da thịt của cô vẫn mềm mại

nhấn nhủi giống như trong ký ức của anh, khiến anh thần hồn điên đảo không cách nào kháng cự được, anh không kìm lòng được hôn lên môi của cô, mang theo sự si mê vô hạn.

Loại cảm giác này, chân thực đến đáng sợ, cả người anh đều cảm thấy hưng phấn và kích thích, khẩn cấp muốn cô, sau đó cả người liền đặt trên người cô...

Anh nghe thấy hô hấp của mình trở nên dồn dập, nhiệt độ cơ thể bắt đầu lên cao.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 458

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? (18)

Editor: Meitu

Anh cảm thấy hô hấp của mình trở nên có chút dồn dập, nhiệt độ bắt đầu lên cao.

Ngay cả không khí bên ngoài cũng bắt đầu nóng lên.

Anh mơ hồ không biết lúc này hai người đang ở đâu, chẳng qua là cảm thấy hoàn cảnh chung quanh, nhiệt độ càng ngày càng cao...

Trong cơ thể khát vọng càng ngày càng nhiều, động tác của anh trở nên có chút tùy ý mà lại muốn làm gì thì làm, mà cô không phản kháng, mềm mại mà lại khéo léo, dường như đang cực lực phối hợp với anh.

Thật là một giấc mộng đẹp... Hơi thở Lục Cẩn Niên trở nên có chút hỗn loạn, cuối cùng trước mắt, anh bất chợt nghĩ tới điều gì, động tác liền ngừng lại.

Không được... Bây giờ anh và cô đã không còn mối quan hệ, Hứa Gia Mộc đã tỉnh dậy, người đàn ông cô thích đã tỉnh lại, bọn họ lần nữa ở cùng một chỗ, anh không thể làm vậy với cô... Dù là ở trong mộng, anh cũng không thể làm vậy...

Hô hấp Lục Cẩn Niên bắt đầu trở nên dồn dập, tay của anh nắm thành quyền thật chặt, hết sức đè nén dục vọng của mình, anh dồn nén, rời đi từng

nơi từng nơi trên người cô, chẳng qua là ôm cô vào trong ngực thật chặt, bởi vì nhần nại, trên trán của anh xuất hiện một tầng mồ hôi.

-

Ngày hôm sau, sáng sớm, Kiều An Hảo bị tiếng chim hót đánh thức, cô mở mắt, có chút mờ mịt nhìn chăm chăm hang động nhần nhụi, sau đó mới chợt ngồi dậy, quay đầu, lại thấy bên cạnh không có một bóng người, đồng lửa chẳng biết lúc nào đã tắt, màu đen tro bụi đầy đất, mà y phục mình vốn đã cởi ra, đã mặc trở về trên người.

Lục Cẩn Niên mặc quần áo cho cô sao? Nhưng anh đi đâu rồi?

Kiều An Hảo sửa sang lại y phục xốc xếch trên người mình, kết quả lại thấy phía xương quai xanh của mình, có mấy vết hôn, sau đó cô liền nhớ lại tối hôm qua trong lúc mình ngủ mơ mơ màng màng, chuyện đã xảy ra, sau đó mặt chợt đỏ lên.

Thì ra là đó không phải là giấc mơ, là thật... Chẳng qua là, chỉ làm được một nửa, không biết tại sao Lục Cẩn Niên lại ngừng lại...

"Em đã tỉnh?" Cửa động chợt truyền đến tiếng Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo vội vàng thu hồi lại suy nghĩ, quay đầu, thấy Lục Cẩn Niên cầm rất nhiều trái cây hôm qua, đi vào.

Kiều An Hảo liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên đặt trái cây trước mặt mình, cầm lên một quả cắn một cái, sau đó giống như nhớ tới chuyện gì, nhìn về Lục Cẩn Niên đang ngồi ăn một bên, lên tiếng hỏi: "Anh hết sốt chưa?"

Lục Cẩn Niên nuốt xuống trong miệng gì đó, nói: "Đã hạ sốt rồi."

Dừng lại, anh lại bổ sung một câu: "Tối hôm qua cảm ơn em."

Kiều An Hảo biết Lục Cẩn Niên nói chuyện mình cởi quần áo sưởi ấm cho anh, sắc mặt đỏ lên, cúi đầu, liền dùng sức cắn trái cây.

Bên trong động yên tĩnh một lát, Kiều An Hảo lại ngẩng đầu lên, hỏi: "Kế tiếp chúng ta phải làm sao?"

Trong đầu Lục Cẩn Niên nghĩ đều là chuyện tối ngày hôm qua, có chút không để ý giọng của Kiều An Hảo, ý thức được cô nói chuyện với mình, vội vàng "Hả?" một tiếng.

Kiều An Hảo cho là Lục Cẩn Niên không hiểu ý của mình, vì vậy mở miệng nói: "Em nói, làm sao chúng ta rời khỏi nơi này? Cũng không biết người trong đoàn phim có tìm được chúng ta không."

Nói tới đây, Kiều An Hảo liền đưa tay sờ sờ trên người của mình, áo nào mở miệng: "Em quên mất, em đang mặc y phục cổ trang, không có mang điện thoại di động..."

Sau đó đáy mắt Kiều An Hảo thoáng hiện một tia sáng, nhìn chằm chằm Lục Cẩn Niên hỏi: "Đúng rồi, anh có mang..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 459

Tại Sao Anh Không Cần Con Của Chúng Ta? [19]

Đột nhiên Lục Cẩn Niên giống như gặp phải chuyện gì đó rất vội vàng, liền mạnh đứng lên, Kiều An Hảo sợ tới mức mới nói được một nửa, liền dừng lại, ngẩng đầu nhìn anh hỏi: “Làm sao vậy?”

Lục Cẩn Niên bình tĩnh chỉ ngoài động, nói: “Tôi đi ra ngoài một chút.”

Sau đó không chờ Kiều An Hảo kịp phản ứng lại, liền xoay người đi ra ngoài cửa động.

Lục Cẩn Niên tùy tiện tìm một hướng đi, bước nhanh đi được khoảng năm mươi thước, mới ngừng lại.

Anh đi ra hơi gấp, nên trái cây trong tay còn chưa ăn xong, vì thế liền nhét vào miệng, lấy di động từ trong túi quần của mình ra, ấn nút khởi động mở khóa điện thoại, đáy lòng hy vọng điện thoại bị hỏng, kết quả không như mong muốn, màn hình xuất hiện kỳ tích sáng lên, sau khi mở máy, thậm chí còn có mấy cái tin nhắn truyền đến, phát ra vài tiếng vang leng keng liên tục.

Đáy lòng Lục Cẩn Niên không nhịn được oán thăm một câu, cái gì mới gọi là phá di động? Ngâm trong nước lâu như vậy, tắt máy cả đêm mà còn khởi động được?

Lục Cẩn Niên khó chịu thở ra một hơi, nghĩ tới người phụ nữ trong động đang tìm cách liên hệ người tới cứu, ánh mắt hơi hơi lóe lóe, tắt máy, sau đó không hề do dự trực tiếp ném điện thoại ra ngoài.

Sáng nay lúc anh ra ngoài tìm quả, phát hiện trong rừng rậm có một số nơi đặt bẫy săn bắt thú, điều này chứng minh gần đây có thôn xóm, cũng có khả năng hôm nay họ sẽ tới thu hoạch, tới lúc đó, anh và Kiều An Hảo có thể đi theo bọn họ ra ngoài, kể từ đó, anh và cô sẽ không bị ai quấy rầy, đợi thêm một thời gian...

-

Lục Cẩn Niên chậm rãi bước chân, trở về trong động, ngồi ở vị trí ban đầu, nâng một chút mí mắt, thập phần bình tĩnh mở miệng hỏi Kiều An Hảo đang cầm trái cây: “Đúng rồi, vừa nãy lúc tôi ra ngoài, em muốn hỏi tôi chuyện gì vậy?”

Kiều An Hảo nói: “Anh có mang theo di động hay không?”

Lục Cẩn Niên thành thực trả lời: “Mang theo.”

Đáy mắt Kiều An Hảo hiện lên một tầng kinh hỉ: “Vậy anh mau lấy ra, thử xem có thể khởi động máy hay không, nếu có thể mở được máy, chúng ta là có thể liên lạc được với người của đoàn làm phim, như vậy bọn họ có thể mau một chút tìm được chúng ta.”

“Uh.” Lục Cẩn Niên làm bộ như Kiều An Hảo nói có lý, rất phối hợp gật đầu, sau đó liền nâng lên tay, sờ sờ túi bên phải, nhúu nhúu mày, lại sờ sờ túi bên trái, sau đó trực tiếp móc lộn ngược hai túi ra, nhìn thoáng qua ánh mắt hơi uể oải của Kiều An Hảo, mở miệng an ủi nói: “Có lẽ ở trong túi áo.”

Nói xong Lục Cẩn Niên liền xé áo khoác tây trang bên cạnh, sờ sờ bên trong, sau đó ở ánh mắt vạn phần chờ mong của Kiều An Hảo, chậm rãi lấy ra một cái ví tiền.

Sau đó, Lục Cẩn Niên liền cau mi lại, đứng lên, vỗ vỗ quần của bản thân, dùng một bộ ngữ khí nghi hoặc, lầm bầm lầu bầu nói: “Kỳ quái, rõ ràng tôi có mang theo di động a...”

Thật vất vả mới có hy vọng, liền cứ như vậy tan biến, đáy lòng Kiều An Hảo tuy rằng rất thất vọng, nhưng mà vẫn giúp Lục Cẩn Niên phân tích một chút khả năng xảy ra: “Có thể lúc ở trong con sông, bị rơi ra ngoài, chính bản thân anh cũng không có chú ý tới?”

Lục Cẩn Niên bình tĩnh gật đầu, bày ra một bộ vô cùng tán thành với ý kiến của Kiều An Hảo nói: “Có thể là vậy...”

PS: Rốt cục viết xong đôi mới ~ tình ngữ tiếp tục càng ~~~ Lục ảnh để người như vậy lừa thiên chân Kiều Kiều thật sự được không? Kế tiếp kịch tình báo trước [không phải ngày mai sẽ viết đến]: “Đúng rồi, các người nghe nói sao? gần nhất Hứa gia thiếu gia tái cùng Kiều gia tiểu thư nháo ly hôn.” Nguyên bản vẫn có vẻ có chút không chút để ý Lục Cẩn Niên, nghe thế câu, trong lúc bất chợt liền dựng lên lỗ tai.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 460

Tại Sao Không Cần Con Của Chúng Ta (20)

Giống như suy đoán của Lục Cẩn Niên, khoảng 10 giờ sáng, trong rừng rậm có bóng hai người, một ông lão và một người đàn ông trung niên, trên lưng đều đeo súng săn, tay còn đang cầm vài con thú vừa săn được.

Hai người này cũng không ngờ đến, ở nơi rừng rậm hoang vắng như thế này, mà có thể gặp được Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo, vốn là có chút kinh ngạc, nhìn thấy bộ đồ cổ trang màu hồng trên người Kiều An Hảo còn nghĩ cô là yêu quái.

Lục Cẩn Niên kể lại sự cố xảy ra lúc quay phim cho hai người này nghe, bọn họ nghe xong mới hết kinh ngạc, không hề do dự liền dẫn Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên về làng của người Thiên Vu của bọn họ.

Đường trong rừng không hề dễ đi, chân của Kiều An Hảo lại bị thương, cho nên Lục Cẩn Niên công cô,

Ông lão râu tóc đều bạc trắng nhưng đi lại rất nhanh nhẹn, bước đi như bay, thế nhưng vì để ý đến Lục Cẩn Niên đang công Kiều An Hảo nên cố ý đi chậm lại, thậm chí ở chỗ gập ghềnh khó đi còn giúp Lục Cẩn Niên đỡ lấy Kiều An Hảo.

Dọc đường đi nói chuyện với nhau, Kiều An Hảo mới biết, hai người này là cha con, sống nhờ việc săn bắt thú rừng, ông lão không nói nhiều lắm, thế nhưng người đàn ông trung niên lại cười nói cho cô biết, không

phải ngày nào hai người cũng vào trong rừng rậm săn thú, bình thường đều cách nhau dăm ba bữa mới vào, nói là vận may của Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo rất lớn, bị tai nạn lần này ngay hôm sau đã gặp được bọn họ, nếu như không may, có khi phải đợi đến ba bốn ngày.

Đi hơn ba giờ, cuối cùng mới đến làng của bọn họ, tất cả đều là nhà cửa dựng lên bằng gỗ, xem ra cũng có không ít người sống ở đây.

Lúc đi trên đường, hai cha con này có biết được chân của Kiều An Hảo bị thương, cho nên vừa vào làng đã dẫn bọn họ đến chỗ thầy thuốc duy nhất ở đây.

Xung quanh làng đều được bao bọc bởi núi non trùng điệp, đường lại dốc, tuy năm nào cũng được cải tạo nhưng điều kiện vẫn vô cùng gian khổ, nhưng phải chịu đựng vì đây là nơi duy nhất có thầy thuốc.

Sau khi xử lý tốt miệng vết thương, hai người này liền dẫn Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo về nhà của họ, vừa vào cửa, người đàn ông trung niên liền hô lên hai tiếng, sau đó có một người phụ nữ trung niên đi từ bên trong ra, nhìn thấy Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo thì có chút nghi ngờ, đợi chồng mình giải thích xong, liền nhiệt tình kêu bọn họ vào trong nhà.

Người phụ nữ không ngờ sẽ có khách đến, sợ đồ ăn không đủ, lại nấu thêm hai bát mì sợi.

Ăn cơm xong, người phụ nữ liền dẫn bọn họ đến một căn phòng, chỉ vào bên trong, nói rằng đã thu dọn sạch sẽ để bọn họ ở tạm.

Phòng được làm từ bùn đất, bên trong cũng không có đồ dùng gì nhiều, trên giường trải đệm chăn vừa mới đổi, nhìn cũ kỹ nhưng rất sạch sẽ.

Bên cạnh là một chiếc bàn gỗ màu đen, bên trên đặt một chiếc ấm và hai chiếc cốc, cốc nước còn mới tinh, rõ ràng là mua về vẫn chưa kịp dùng, hiện giờ đưa cho bọn họ dùng.

Người phụ nữ trung niên không hề nói quá nhiều, cũng không quấy rầy bọn họ, chỉ nói cho bọn họ biết có gì thì cứ mở miệng, sau đó liền đóng cửa rồi đi.

Tối hôm qua ngủ lại hang động, chắc chắn là không được tốt, Lục Căn Niên lại công Kiều An Hảo lâu như vậy, thật sự có chút mệt mỏi, hai người nằm trên giường được một lúc liền ngủ thiếp đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 461

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp

Lúc Lục Cẩn Niên tỉnh lại, bên người đã trống không.

Lông mày của anh nhíu lại một phen, mạnh mẽ ngồi dậy, đang chuẩn bị xuống giường đi tìm Kiều An Hảo thì lại thấy bên gối có đặt một bộ quần áo cũ sạch sẽ, chỉ đơn giản là quần dài và áo dài một màu, trên mặt đất là một chậu nước sạch, bên cạnh đặt một bình nước nóng, có một chiếc khăn bông vắt lên.

Lục Cẩn Niên thấy hình ảnh như vậy, không hiểu sao tâm tình trở nên rất bình yên, anh đi đến phía trước chậu nước, cho thêm một chút nước nóng, thấm nước vào khăn mặt, vắt khô, lau qua người, sau đó mặc quần áo vào, rồi bưng chậu nước đi ra ngoài.

Bên ngoài phòng khách không có một bóng người, cửa nhà rộng mở, Lục Cẩn Niên đi tới cửa, liền thấy được một hình ảnh khiến cho anh kiên định và mềm mại hơn.

Trong sân nhà có một cây cổ thụ rất lớn, Lục Cẩn Niên không biết tên của nó là gì, trên cành cây nở đầy những bông hoa màu hồng nhạt, thân cây sù sì thô ráp, có lẽ đã sống qua rất nhiều năm rồi.

Kiều An Hảo ngồi dưới bóng cây, bên người là một cô bé tầm sáu, bảy tuổi, đang nằm úp sấp trên bàn, cầm bút, tự luyện chữ lên vở.

Kiều An Hảo nhìn cô bé đang chăm chú luyện chữ, nhẹ nhàng không ngừng nhắc nhở

“Không đúng, chỗ này viết sai rồi... Vẫn không đúng, để chị dạy em viết thế nào nhé...”

Theo sau lời nói của Kiều An Hảo, cô liền ôm chầm lấy cô bé, cầm tay của cô bé nắn nót từng nét.

“Tốt lắm, em tự viết thử một lần xem... Ừm, đúng rồi, giỏi quá, viết thật đẹp... Thật lợi hại...”

Cô bé được khen, ngẩng đầu, mỉm cười nhìn Kiều An Hảo, tiếp tục chuyện chú viết chữ.

Lúc này đã là hoàng hôn, ánh trời chiều đỏ bừng vẩy lên từng phiến cây, có vài ánh rơi rớt xuống người Kiều An Hảo và cô bé kia.

Quần áo cổ trang trên người Kiều An Hảo đã được thay ra, cô mặc một chiếc váy màu trắng, tóc dài được bện thành hai bím, vén qua sau tai buông xuống trước ngực.

Khuôn mặt cô được rửa sạch sẽ, mặt mộc không hề trang điểm, da thịt trắng nõn, lúc nhiễm ánh nắng hoàng hôn, có vẻ không nhuốm bụi trần, hoàn mỹ không tỳ vết.

Gió nhẹ từ từ thổi qua, những cánh hoa trên cây lá tả rơi xuống, rắc trên tóc dài của Kiều An Hảo và cô bé, Kiều An Hảo giơ tay lên cẩn thận lấy cánh hoa xuống.

Lục Căn Niên đang bưng chậu nước, dựa vào cửa, nhìn chăm chú hình ảnh trước mặt mình đến mức thất thần, trái tim giống như bị gió nhẹ vờn qua một cái, mềm mại vô cùng.

Cô bé phát hiện ra Lục Cẩn Niên đầu tiên, cô cầm bút, nghiêng đầu, nhìn chăm chăm anh, sau đó còn nháy mắt một cái.

Kiều An Hảo thấy cô bé lơ đãng, liền hô tên cô “Niếp Niếp”, sau đó nhìn theo tầm mắt của cô thì thấy Lục Cẩn Niên không biết đã tỉnh lại từ lúc nào, liền ngồi ngay ngắn lại, mở miệng hỏi: “Anh dậy lúc nào?”

Lúc này, Lục Cẩn Niên mới hoàn hồn, “Ừm” một tiếng, đi tiếp ra ngoài sân, đổ nước trong chậu đi, sau đó liền đi về phía dưới bóng cây.

Kiều An Hảo ngẩng đầu, nhìn Lục Cẩn Niên, cong khóe môi lên: “Cô bé này là Niếp Niếp, là con gái của nhà này, anh chị Trần đi ra ngoài đồng làm ruộng rồi, tôi thấy nó tập viết, liền chỉ nó vài chữ.”

Lục Cẩn Niên khẽ gật đầu, liền nhìn về trang giấy mà cô bé đang viết chữ.

Kiều An Hảo cầm tay cô bé viết, coi như còn tình tứ, cô bé tự mình viết, thật sự rất xiêu vẹo sứt sẹo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 462

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp (2)

Lục Cẩn Niên tỉnh lại một hồi, bác Trần, anh Trần và chị Trần vác cái cuốc, từ đồng ruộng trở lại.

Buổi trưa lúc Lục Cẩn Niên ăn cơm, đã hỏi nơi này có điện thoại không, chẳng qua chỉ có một nhà duy nhất trong thôn có, buổi trưa trong nhà không ai, đúng lúc anh Trần trở lại, vừa vặn thấy nhà kia mở cửa, cho nên quay về rồi lập tức mang theo Lục Cẩn Niên đến.

Anh Trần kể lại tình huống của Lục Cẩn Niên lần nữa, gia đình kia dẫn anh Trần và Lục Cẩn Niên vào phòng, chỉ vào trên bàn có một cái điện thoại, ý bảo Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên đi tới, cầm điện thoại lên, quay số điện thoại trợ lý.

Điện thoại rất nhanh được nhận nghe, giọng trợ lý mở miệng, mang theo vài phần nóng nảy: "Có tin tức của Lục tổng và cô Kiều?"

Lục Cẩn Niên dừng lại một lát, mới bình thản nói hai chữ: "Là tôi."

"A?" Trợ lý ở đầu dây bên kia, rõ ràng không phản ứng kịp, một lát sau, mới kinh ngạc mở miệng, lớn tiếng gọi một câu: "Lục tổng? Lục tổng là anh sao?"

"Ừ."

"Lục tổng, thật sự là anh, bây giờ anh đang ở đâu? Đúng rồi, anh có gặp cô Kiều? Tình hình hai người như thế nào?" Trợ lý liên tiếp hỏi mấy vấn đề.

"Tôi đang ở cùng với cô ấy, không sao." Lục Cẩn Niên dừng lại, còn nói: "Bây giờ tôi và cô ấy đang ở..."

Lục Cẩn Niên nói tới đây, liếc mắt nhìn anh Trần đứng một bên, lập tức hiểu ý tứ của anh, nhận lấy điện thoại, nói rõ tên thôn của mình và vị trí cho trợ lý của Lục Cẩn Niên, chờ trợ lý của Lục Cẩn Niên nhớ kỹ rồi, anh Trần đưa điện thoại cho Lục Cẩn Niên, trợ lý mở miệng nói: "Lục tổng, bây giờ tôi sẽ đi đón hai người."

-

Trở lại nhà của anh Trần, chị Trần đã làm xong cơm tối, người trong thôn, cuộc sống làm việc và nghỉ ngơi rất đơn giản, ngủ sớm dậy sớm, cho nên, ăn cơm xong, bận rộn một ngày bác gái dẫn cháu gái vào nhà ngủ, mà anh Trần và chị Trần dọn dẹp thú sẵn rồi mới vào nhà nghỉ ngơi.

Ban đêm trong thôn, cực kỳ yên tĩnh, trừ ánh trăng phía chân trời, thì không còn ánh sáng nào nữa.

Buổi chiều ngủ Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên, vai sóng vai nằm ở trên giường, cũng không mệt mỏi.

Lúc ban đầu Kiều An Hảo nhắm mắt lại, suy nghĩ lung tung những chuyện khác, ai ngờ càng nghĩ càng tỉnh, cuối cùng liền trở người, mở mắt, mượn ánh trăng chiếu vào trong nhà, thấy gương mặt tuần mỹ của Lục Cẩn Niên khiến người ta hít thở không thông.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm Lục Cẩn Niên nhìn một lát, trừng mắt nhìn, nhẹ giọng mở miệng, gọi tên của anh: "Lục Cẩn Niên?"

"Hả?" Lục Cẩn Niên mở mắt, quay đầu, ánh sáng mờ mờ trong nhà, đôi mắt Lục Cẩn Niên đen nhánh chói mắt, dường như có thể câu mất hồn phách.

Nhịp tim Kiều An Hảo khẽ đập, không nhìn được rõ mi mắt, né tránh tầm mắt của anh, tiếp tục lên tiếng: "Cảm ơn anh."

Nếu như không nhờ anh, có lẽ cô đã mất mạng.

"Không sao." Lục Cẩn Niên biết cô nói gì, giọng nói nhẹ nhàng trả lời, tiếng của anh, so với ánh trăng ngoài cửa sổ ánh trăng còn trong trẻo lạnh lùng hơn, nhưng lại làm cho lòng của Kiều An Hảo hiện lên một tia ấm áp không nói nên lời.

Lục Cẩn Niên nhảy từ sườn dốc xuống cứu cô, dù là có tính trong phim hay không, tình huống ngay cả sinh mạng của mình cũng có thể hi sinh hẳn không phải là chuyện dễ dàng?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 463

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp [3]

Kiều An Hảo không biết vì sao, trong đầu mình lại xuất hiện những ý tưởng này, tốc độ tim đập nhanh hơn rất nhiều, nàng giật giật đầu, tầm mắt tiếp

tục dừng lại ở trên sườn mặt của Lục Cẩn Niên, đầu còn chưa kịp ý thức, miệng đã thốt ra hỏi một câu: “Lục Cẩn Niên, anh vì sao tốt với tôi như vậy?”

Những lời này của Kiều An Hảo, khiến Lục Cẩn Niên sửng sốt trong nháy mắt, không biết nên trả lời như thế nào.

Sau khi Kiều An Hảo hỏi ra câu nói kia, mới ý thức được mình vừa hỏi cái gì, sau đó cả người càng trở nên căng thẳng hơn, cô ngừng thờ đợi thật lớn trong chốc lát, phát hiện Lục Cẩn Niên ngồi ở bên cạnh, không có nửa điểm phản ứng, lòng của cô nhin không được có chút xấu hổ, giống như muốn tìm cho mình một cái bậc thang, suy nghĩ lung tung một chút, liền mở miệng nói: “Lục Cẩn Niên, anh có phải vì đứa nhỏ đã mất, cảm thấy mắc nợ tôi, cho nên mới tốt với tôi như vậy ?”

Vốn Lục Cẩn Niên còn không biết phải làm sao, lúc nghe thấy những lời nói sau đó của Kiều An Hảo, âm thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm, rất nhẹ “Uh” một tiếng.

Đứa nhỏ mất, anh thực xin lỗi cô, nhưng mà cho dù là không có đứa nhỏ, cô xảy ra nguy hiểm như vậy, thì anh vẫn không chút do dự nhảy xuống theo cô như cũ.

Chỉ là có chút tâm sự, cũng không có thể dãi bày cho cô hiểu.

Đúng là bởi vì chuyện của đứa nhỏ, mới khiến anh tốt với cô như vậy a... đáy lòng Kiều An Hảo hiện lên một tia mất mát, nhưng mà, cho dù là mắc nợ, cần phải bồi thường tới mức sinh mệnh của bản thân cũng không cần sao?

Kiều An Hảo rất muốn mở miệng, ở truy hỏi Lục Căn Niên một câu, nhưng mà lời nói tới cửa miệng, trong lúc nhất thời liền tạm dừng lại.

Vừa rồi cô thế nhưng muốn hỏi Lục Căn Niên một câu: Có phải anh thích tôi hay không, cho nên mới từ thượng nhai nhảy xuống theo?

Xác thực, Lục Căn Niên đối tốt với cô, làm nhiều chuyện vì cô, khiến cho cô có vài phần ảo giác như vậy, rằng anh thích chính mình.

Nhưng là, nếu không phải thì sao?

Kia chẳng phải đến lúc đó xấu hổ muốn chết?

Cánh môi Kiều An Hảo thần giật giật, cuối cùng vẫn đem lời nói của chính mình nuốt trở lại trong bụng.

Lục Căn Niên nằm ở một bên, bởi vì lời nói vừa rồi của Kiều An Hảo, trong lúc nhất thời mới nhớ tới một chuyện quan trọng, lại quay đầu, nhìn chăm chăm ánh mắt của Kiều An Hảo, nghiêm túc hỏi: “Chuyện em làm giải phẫu, tôi đã cho bệnh viện một khoản lớn để bịt miệng, vậy em làm sao mà biết được?”

Câu hỏi của Lục Cẩn Niên, đánh vỡ suy nghĩ miên man của Kiều An Hảo, nàng theo bản năng thành thật trả lời: “Là một y tá trong bệnh viện gửi một văn kiện đến cho tôi...”

Nói tới đây, Kiều An Hảo ngồi xổm xuống, nhận ra không thích hợp, ngược lại hỏi lại Lục Cẩn Niên: “Không đúng a, y tá kia nói là anh không cần con của tôi, còn nói cô ta là đồng lõa, trong lòng tràn đầy áy náy, cho nên mới chuyển phát nhanh tới cho tôi, báo cho tôi biết chân tướng, muốn cứu giúp bản thân, nhưng mà con của ta chết từ trong trứng nước, cô ta vì sao còn áy náy?”

Lục Cẩn Niên căn bản không để ý đến lời nói phía sau của Kiều An Hảo, mi tâm nhíu chặt hỏi: “Bên trong chuyển phát nhanh là cái gì?”

“Anh ký tên vào hóa đơn giải phẫu sinh non a.”

“Khi nào thì nhận được?”

Kiều An Hảo suy nghĩ một chút: “Là ngày sinh nhật của tôi...”

Sinh nhật ngày đó của cô, không phải là ngày Hứa Gia Mộc tỉnh lại sao?

Lục Cẩn Niên tay nắm chặt thành quyền, mơ hồ hiểu được, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Sợ là chuyện này hết thầy, đều là do Hàn Như Sơ làm đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 464

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp (4)

Bà đưa tổ yến cho Kiều An Hảo, cho thuốc ngủ vào, cho nên bà biết chắc chắn Kiều An Hảo sẽ bị sảy thai, cũng biết chắc chắn cô phải đến bệnh viện để làm giải phẫu nạo thai.

Con trai của bà tỉnh lại, bà lo trước lo sau, sợ Kiều An Hảo và anh sắm vai vợ chồng một thời gian dài như vậy sẽ nảy sinh cảm tình, cho nên đã nghĩ tất cả mọi biện pháp để thăm dò lỗ hổng của mình.

Anh của lúc đó, chỉ nghĩ cách làm như thế nào để Kiều An Hảo bớt khổ sở mà làm quên mất phải che giấu chính mình để người khác không nắm đằng chuôi.

Nhất thời lơ là, suýt nữa đã gây ra sai lầm lớn!

Nếu Kiều An Hảo không gặp phải sự cố lúc quay phim, có lẽ cả đời này anh cũng không thể biết, trong lòng cô đã ngưng kết thù hận với mình.

Năm năm trước, ngày sinh nhật đó của cô, bà ta ném hết tất cả hoa tươi và bánh ngọt mà anh tặng cho cô.

Năm năm sau, vẫn đúng vào ngày sinh nhật của Kiều An Hảo, bà ta lại hăm hại để Kiều An Hảo phán tội tử hình cho anh.

Hóa ra, bà ta tàn nhẫn hơn rất nhiều so với trong trí tưởng tượng của anh.

So với người y tá xa lạ kia, đêm qua Lục Căn Niên lại giải thích hết mọi sự tình cho cô nghe, Kiều An Hảo đương nhiên không hề chần chừ gì mà tin tưởng anh, cô không chú ý đến sự thay

đổi của anh, tiếp tục nói ra sự nghi ngờ trong lòng mình: “Tại sao người y tá kia lại nói dối tôi? Cô ta có mục đích gì?”

Lục Căn Niên hoàn toàn chìm đắm trong suy nghĩ của mình, cũng không hề nghe thấy Kiều An Hảo đang nói gì.

Kiều An Hảo đợi một lúc lâu, cũng không thấy anh đáp lại, không nhận được lên tiếng gọi anh: “Lục Căn Niên?”

Lục Căn Niên vội vàng thu lại suy nghĩ của mình, nhặt nhẻo mở miệng nói với Kiều An Hảo: “Tôi cũng không rõ... mọi việc tôi đều giao cho trợ lý giải quyết, trước đây cậu ta cũng từng nói với tôi, là có một y tá cầm danh thiếp của tôi để uy hiếp cậu ta đưa thêm tiền, cậu ta không để ý lắm, tôi nghĩ có thể là như vậy, nên mới tìm em.”

Hóa ra là như vậy... Kiều An Hảo tin là thật, vẫn cảm thán một câu: “Con người bây giờ, vì tiền bạc, chuyện trái lương tâm cỡ nào cũng có thể làm được.”

Sau khi cảm thán xong, Kiều An Hảo lại thể hiện sự áy náy của mình với Lục Căn Niên: “Thế nhưng dù là như thế nào, Lục Căn Niên, tôi vẫn nên nói một tiếng xin lỗi với anh.”

“Ừhm, không sao...” Lúc anh nói đến đây, liền dừng lại, trong mắt liền lóe lên một tia chết chóc.

Có một số việc, người khác đã cố ý muốn cô hiểu lầm, làm sao cô còn có thể nhìn ra được?

Hàn Như Sơ đã theo dõi cô từ lúc nhỏ đến bây giờ, cô chẳng khác nào con gái ruột của bà, đánh chết cô cũng không thể tin được là Hàn Như Sơ là người hãm hại đứa con trong bụng mình.

Cho dù bây giờ, anh nói cho cô biết sự thật, cô cũng sẽ nghĩ là anh đang nói xấu Hàn Như Sơ?

Sở dĩ anh có thể chịu đựng sự ghét bỏ và khinh thường của Hàn Như Sơ dành cho mình từ trước đến nay, thậm chí cả những sự thương tổn, nhưng chuyện này liên quan đến đứa con của anh, anh không thể ngồi yên không làm gì được, một ngày nào đó, anh sẽ bắt Hàn Như Sơ phải trả một cái giá thật đắt.

Lục Căn Niên nhắm mắt lại, đè ép luồng cảm xúc đang quay cuồng trong ngực xuống, sau đó mới mở miệng, âm thanh cực kỳ nhạt: “Thật ra chuyện này, tôi cũng có trách nhiệm.”

Dừng một lúc, Lục Căn Niên còn nói: “Thời gian không còn sớm nữa, ngủ đi.”

Nói chuyện lâu như vậy, đúng là Kiều An Hảo đã bị sự buồn ngủ đột kích, mí mắt bắt đầu đánh nhau, sau cùng liền khép lại, lúc cô còn chưa ngủ say, còn mơ mơ màng màng cảm giác được có người tiến đến gần, để lại trên trán cô một nụ hôn ấm áp ướm ắt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 465

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp (5)

Editor: Meitu

Kiều An Hảo khẽ nhăn trán, mơ hồ ngửi thấy mùi thơm đặc biệt trên người Lục Cẩn Niên, sau đó bên tai truyền đến một lời nói thâm tình: "Kiều Kiều, tôi thích em, thích từ rất lâu rồi..."

Kiều An Hảo cho là trong mơ, khóe môi không nhin được cong lên, đầu khẽ cọ cọ vào gối, hoàn toàn ngủ sau.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo ngủ hồi lâu, vươn tay, sờ sờ tóc của cô, sau đó liền nằm trở về chỗ cũ.

-

Sáng sớm hôm sau Kiều An Hảo bị tiếng sấm làm thức tỉnh, cô ngồi dậy, liếc mắt nhìn nửa giường, chẳng biết Lục Cẩn Niên đã đi đâu, ngoài cửa sổ trời mưa rất lớn, Kiều An Hảo ra ngoài, thấy trong phòng khách chỉ có một mình chị Trần, đang ngồi trên ghế, khâu vá sửa lại một cái áo của đàn ông.

"Cô Kiều, đã tỉnh?" Chị Trần ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Kiều An Hảo, đặt đồ trong tay xuống, đi tới một bên, bưng bữa ăn sáng đến trên bàn cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nói một tiếng cảm ơn, ngồi xuống, hỏi: "Bọn họ đâu?"

"Đi lên núi hái măng rồi."

Kiều An Hảo không lên tiếng, cúi đầu yên lặng ăn cơm, ăn được một nửa, bên ngoài vừa có một tia chớp mãnh liệt, sau đó nổ tung đình tai nhức óc, tiếng mưa rơi trở nên lớn hơn, Kiều An Hảo theo bản năng quay đầu, nhìn qua cửa, thấy phía ngoài mưa to tầm tã, trên đất cũng có bong bóng, đáy lòng xuất hiện một tia lo lắng, tự dưng cũng mất khẩu vị ăn cơm.

Kiều An Hảo thường xuyên nhìn ngoài cửa, khiến chị Trần chú ý, chị Trần mang theo vài phần an ủi nói: "Cô Kiều, cô yên tâm, nơi này thường mưa to, không có chuyện gì, chút nữa mưa sẽ ngừng."

Kiều An Hảo nhẹ nhàng gật đầu, đáy lòng vẫn như cũ, thế giới bên ngoài đã bị nước mưa bao phủ, trắng xóa một mảnh, từ nhỏ lớn lên ở Bắc Kinh, rất ít gặp phải thời tiết như vậy.

Chị Trần muốn giải tỏa đáy lòng khẩn trương của Kiều An Hảo, vừa giống như một mình nhàm chán đơn giản muốn trò chuyện mấy câu, lại mở miệng hỏi: "Cô Kiều, hai người là người ở đâu?"

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm bên ngoài trời, hơi mang theo vài phần không yên lòng nói: "Bắc Kinh."

"Bắc Kinh à, thành phố lớn, khó trách thoát nhìn mọi người có khí chất như vậy." Chị Trần vừa nói, vừa vá xong cái áo, sau đó dùng hàm răng cắn đứt sợi chỉ.

Bên ngoài một hồi sấm sét, sắc mặt Kiều An Hảo trắng bệch, vô cùng hoảng hốt, khiến cả thân thể hơi run rẩy.

Chị Trần không nhịn được bật cười: "Cô Kiều, cô yên tâm, nhất định người đàn ông của cô sẽ trở về lành lặn."

Người đàn ông của cô... Kiều An Hảo ngẩn ra vừa định giải thích với chị Trần, trong sân liền xuất hiện hai bóng đen.

Lời Kiều An Hảo nhất thời sắp sửa nói nuốt vào bụng, nhanh chóng đứng lên, sau đó thấy khắp người anh Trần đầy bùn đi vào, mà Lục Cẩn Niên sau lưng cũng đầy bùn, mặc dù thế, vẫn như cũ che không che giấu được khí chất cao quý tản ra từ trong xương thịt.

Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên bình yên vô sự trở lại, tâm trạng lo lắng cuối cùng cũng buông lỏng, vừa mới chuẩn bị mở miệng hỏi một câu Lục Cẩn Niên có sao không, chị Trần đã mở miệng cười nói: "Ai da, anh Lục, cậu đã trở lại, cậu cũng không biết vợ cậu sáng sớm đã thức dậy, thấy thời tiết đáng sợ như vậy, nghe cậu lên núi hái măng, bị dọa sợ đến muốn khóc."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 466

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp [6]

Trần đại tẩu nói xong nhìn về phía chiếc bàn mở to miệng, nói: “Cậu xem, ngay cả bữa sáng cũng ăn không vô.”

Lục Cẩn Niên liếc mắt nhìn bữa sáng một cái, mới đưa tầm mắt nhìn về phía Kiều An Hảo đang đứng một bên.

Kiều An Hảo bị một câu có từ “Lão bà” trong lời nói của Trần đại tẩu, khiến cho sắc mặt đỏ bừng, lúc tiếp xúc với tầm mắt của Lục Cẩn Niên tầm mắt, trong lúc nhất thời cô chỉ biết cúi đầu co quắp, tự nhiên quên mất chuyện mở miệng làm sáng tỏ quan hệ của mình với Lục Cẩn Niên, không phải như bọn họ nghĩ.

Từ lúc trước khi bọn họ trở về Trần đại tẩu, đã nấu nước ấm, nên Lục Cẩn Niên trực tiếp đi tắm rửa, đợi đến khi anh tắm xong, mưa lớn bên ngoài đã ngừng, ánh mặt trời lằng lằng chiếu xuống khắp nơi, toàn bộ thế giới đều bình yên tốt đẹp.

Kiều An Hảo bưng bát canh gừng mà Trần đại tẩu vừa mới nấu, lúc đi vào phòng, nhìn thấy tóc của Lục Cẩn Niên, ướt nhẹ, còn giọt nước, cô nhíu mi lại, đặt bát canh gừng ở trên bàn, xoay người đi ra ngoài, cầm một cái khô ráo khăn mặt trở lại.

Lục Cẩn Niên ngồi ở trên mép giường, bưng bát canh gừng, đang chậm rãi uống, có giọt nước, rơi vào trong bát.

Kiều An Hảo đi lên trước, đứng ở một bên cầm khăn mặt đặt ở trên đầu Lục Cẩn Niên, động tác mềm nhẹ giúp anh lau.

Tay Lục Cẩn Niên bưng bát canh gừng hơi hơi run lên một chút, canh gừng nóng bỏng vấy lên tay của anh, vương ra một mảnh nhỏ hồng, sau đó anh liền nhắm mắt lại, bất động thanh sắc tiếp tục chậm rãi uống canh.

Trong phòng vô cùng im lặng, sau một lúc lâu, Kiều An Hảo mới nhẹ giọng mở miệng: “Việc kia Trần đại tẩu, hiểu lầm.”

Lục Cẩn Niên sững sốt một lát, mới hiểu được Kiều An Hảo ám chỉ là cái gì, anh như có như không “Uh” một tiếng, đặt bát trên ngăn tủ.

Kiều An Hảo lấy ra khăn mặt, sờ sờ sợi tóc của Lục Cẩn Niên, đã khô một nửa, sau đó chuẩn bị xoay người rời đi, kết quả không biết như thế nào chân vướng vào chân của Lục Cẩn Niên, cả người liền ngã nhào vào trong lòng Lục Cẩn Niên, mắt của cô trong lúc đó hồng giống như máu, lúc giây trong lòng Lục Cẩn Niên định đứng lên, người đàn ông lại cầm lấy cổ tay của cô.

Thân thể Kiều An Hảo run rẩy một chút, ngẩng đầu, đối diện với tầm mắt của Lục Cẩn Niên.

Tốc độ tim đập của Kiều An Hảo bắt đầu nhanh hơn, mang theo một tia hoảng hốt.

Không biết khi nào, tay Lục Cẩn Niên đã kéo cổ tay của cô, đưa ra sau đầu cô, hơi hơi nâng đầu của cô lên một tí, sau đó cô cảm giác được đầu của anh, nước rơi xuống dưới, khoảng cách của mặt của cô, càng ngày càng gần.

Trong khoảnh khắc này, Kiều An Hảo cảm thấy trái tim đều bản thân ngừng đập, lông mi dài chớp hai cái, sau đó liền chậm rãi nhắm mắt lại, cô

hiếu rõ cảm nhận được hơi thở của anh phun ở trên mũi của cô, phát ra cảm giác.

Kiều An Hảo không nhìn được nuốt một ngụm nước miếng, tuy rằng cô đã nhắm mắt lại, không nhìn thấy gì, nhưng không biết phải nói làm sao, khoảng cách từ môi của người đàn ông đến môi của cô, rất gần rất gần, gần... Đột nhiên chạm vào nhau ở cùng một chỗ.

Một loại mãnh liệt mà lại kích thích như có dòng điện chạy qua, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân Kiều An Hảo, lông mi của cô run run lợi hại.

Môi của Lục Cẩn Niên dán trên môi của Kiều An Hảo thật lâu sau, anh mới hơi dùng sức, chậm rãi ma sát một chút, ngay tại đầu lưỡi của anh, thăm dò, muốn tách ra môi của cô, đột nhiên truyền đến âm thanh của Trần đại tẩu: “Cậu Lục, cô Kiều, có người đến tìm hai người...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 467

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp (7)

Động tác của Lục Cẩn Niên dừng lại, cả người Kiều An Hảo liền tỉnh táo lại, theo bản năng tránh thoát ra khỏi lòng anh, đỏ mặt cúi thấp đầu chỉnh sửa lại quần áo trên người, nói vọng ra ngoài cửa, sau đó nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên, đi ra ngoài trước.

“Trước cửa có hai chiếc xe đỗ lại, nói là tới đón hai người...” Chị Trần vừa nói, vừa chỉ ra ngoài sân, Kiều An Hảo đi ra ngoài, nhìn người đang đứng trong sân, sững sốt một cái, trong nháy mắt liền cười lên: “Chị, anh Gia Mộc!”

-

Lục Cẩn Niên vẫn đi theo sau Kiều An Hảo, nghe được hai cái tên cô vừa hô lên, bước chân liền dừng lại tại chỗ, qua một lúc lâu sau, mới đi tiếp. tới trước cửa nhà, nhìn thấy ba người đang đứng trong sân, nói cười không ngừng.

Có lẽ Hứa Gia Mộc biết được chân của Kiều An Hảo bị thương, vẫn để Kiều An Hảo nhanh chóng ngồi xuống dưới bóng cây, sau đó ngồi xổm xuống trước mặt cô, kéo ống quần của cô lên, kiểm tra miệng vết thương một chút.

Lúc tới đây, có thể bọn họ đã dự đoán được sẽ có người bị thương, liền cố ý mang theo hòm thuốc, Kiều An Hạ chạy đi lấy ở trên xe, Hứa Gia Mộc

vẫn duy trì dáng ngồi chồm hồm, bôi thuốc lên đùi Kiều An Hảo, đầu tiên là thuốc tiêu độc, sau đó là thuốc mỡ, rồi lấy băng gạc quấn lại kỹ lưỡng.

Hứa Gia Mộc ngẩng đầu lên, cũng không biết nói với Kiều An Hảo câu gì, Kiều An Hảo lại nhìn về phía cậu ta vừa cười vừa lắc đầu.

Ánh mặt trời chói lọi chiếu vào trên gương mặt của cô, khiến nụ cười của cô càng thêm nổi bật, đắm vào trong mắt Lục Cẩn Niên đến đau đớn, theo bản năng liền quay đầu đi, đứng ở cửa có chút run rẩy, mãi đến khi trợ lý của anh đi lên phía trước, hô một tiếng “Lục tổng”, Lục Cẩn Niên mới vội vàng lấy lại tinh thần, quay đầu, nhìn thoáng qua anh chị Trần, mở miệng nói một câu: “Cảm ơn”, sau đó lại liếc mắt nhìn trợ lý, trợ lý biết điều liền đưa một chiếc phong bì cho anh, Lục Cẩn Niên nhận lấy, đưa về phía vợ chồng bọn họ, nói: “Cảm ơn sự chăm sóc của hai người mấy ngày qua, đây là chút lòng thành của tôi.”

Anh Trần nhận lấy chiếc phong bì, thấy bên trong là một xấp tiền đỏ rực, lập tức liền xua tay, muốn trả lại cho Lục Cẩn Niên, sau cùng vẫn là trợ lý tiến lên, khuyên can mãi hồi lâu, hai vợ chồng anh Trần mới nhận lấy.

“Lục tổng, chúng ta đi bây giờ chứ?” Sau khi tạm biệt mọi người trong nhà anh Trần, trợ lý quay đầu, thấy Lục Cẩn Niên đang đứng nhìn chằm chằm vào một khoảng không nào đấy ở ngoài cửa đến thất thần, liền hỏi.

Lục Cẩn Niên thu lại tầm mắt, nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Trợ lý lập tức đi về phía ba người đang trò chuyện vui vẻ, ngữ điệu cung kính nhắc nhở: “Anh Hứa, hiện giờ chúng ta có thể xuất phát rồi.”

“Chờ một chút, tôi đi tạm biệt anh chị Trần.”

Kiều An Hảo đứng lên, đi vào trong nhà.

Hứa Gia Mộc đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhìn Lục Căn Niên đang đứng ở trong nhà, hô một tiếng: “Anh.”

Lục Căn Niên gật đầu, không hề nói gì, xem như chào một tiếng, sau đó tầm mắt liền rơi xuống trên người Kiều An Hảo.

Có thể là vì đau chân, hai ngày này cô đều đi lại khập khiễng, tốc độ rất chậm chạp.

Mặt đất vừa hứng nước mưa, có rất nhiều những vũng nước còn đọng lại, cô đi rất cẩn thận, chắc là sợ ướt giày.

Kiều An Hảo đi được khoảng năm bước, đột nhiên liền đứng tại chỗ bất động, Kiều An Hạ nghi ngờ hô một tiếng: “Kiều Kiều?”

Kiều An Hảo không quay đầu lại, chỉ giơ tay lên, sờ trán của mình, sau đó cả người liền mềm nhũn, ngã trên mặt đất.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 468

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp (8)

"Kiều Kiều!"

"Cô Kiều!"

"Cô Kiều!"

Dường như mọi người đều gọi thành tiếng.

Trước hết Lục Cẩn Niên chạy tới Kiều An Hảo, theo sát phía sau chính là Hứa Gia Mộc, chẳng qua là khoảng cách của Hứa Gia Mộc với Kiều An Hảo, gần hơn so với Lục Cẩn Niên rất nhiều, cho nên dù tốc độ của Lục Cẩn Niên rất nhanh, nhưng mà Hứa Gia Mộc đã chạy tới trước mặt Kiều An Hảo, ngồi xổm người xuống, bế Kiều An Hảo lên.

Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng vỗ vỗ gương mặt Kiều An Hảo, dịu dàng gọi tên Kiều An Hảo, mà Kiều An Hảo chẳng qua là không có sức lực dựa vào bờ vai của anh, không có phản ứng nào.

Lục Cẩn Niên vốn là muốn làm động tác cúi người, cứ cứng rắn ngừng lại, anh nhìn Kiều An Hảo rúc vào trong ngực Hứa Gia Mộc, nhắm mắt lại sắc mặt tái nhợt, ánh mắt có chút sợ hãi.

Bởi vì lúc này chạy rất nhanh, hơi thở của anh không yên, tay vẫn còn ngơ ngác duy trì tư thế đưa ra.

Chị Trần, anh Trần, Kiều An Hạ và trợ lý cũng vây quanh.

"Cô Kiều sao vậy? Sao đột nhiên lại ngất xỉu?" Chị Trần lo lắng nhìn, anh Trần hỏi.

"Kiều Kiều, Kiều Kiều!" Kiều An Hạ lắc lắc cánh tay Kiều An Hảo, sau đó có chút gấp gáp lớn tiếng gọi Hứa Gia Mộc: "Hứa Gia Mộc, cậu còn đứng đây làm gì? Nhanh đưa Kiều Kiều đến bệnh viện!"

Hứa Gia Mộc nghe Kiều An Hạ gọi như vậy, chợt bình tĩnh lại, sau đó ôm Kiều An Hảo, xoay người chạy về phía ngoài cửa.

Kiều An Hạ vội vã nói một câu "Cảm ơn mọi người đã chăm sóc Kiều Kiều", sau đó giẫm lên đôi giày cao 10cm, bước đi như bay, đuổi theo Hứa Gia Mộc, nắm chặt túi xách mình, kéo cửa xe, sau đó còn vươn tay, đẩy Kiều An Hảo vào trong xe Hứa Gia Mộc, giọng nói ra lệnh: "Đưa chìa khóa xe cho tôi, cậu cũng lên xe, tôi mở ra!"

Sau đó Kiều An Hạ không chờ Hứa Gia Mộc tìm chìa khóa đưa, hấp tấp vươn tay, chui vào trong túi quần của Hứa Gia Mộc, kèm theo tiếng của Hứa Gia Mộc, "Kiều An Hạ, cô tìm đâu vậy!", sau đó chìa khóa xe đã được Kiều An Hạ cầm trong tay, khinh bỉ liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc, một

dáng vẻ lười phải nói chuyện với anh, trực tiếp chui vào trong xe, khởi động.

"Anh, mọi người nhanh lên một chút!" Hứa Gia Mộc nhìn về phía sau lưng gọi một tiếng, sau đó lên xe, cửa xe còn chưa kịp bắt đóng, Kiều An Hạ đã đạp chân ga, xe nhanh chóng vọt ra ngoài, nước dơ ven đường văng lên mặt Hứa Gia Mộc, anh tức giận tiếp tục rống lên một câu "Kiều An Hạ, cô có thể bình tĩnh chút không!"

Tiếp theo cửa xe đóng lại, sau đó nhanh chóng lái đi, rất nhanh không thấy bóng dáng nữa.

"Lục tổng, chúng ta cũng đi thôi?"

Trợ lý nhắc nhở một câu, để cho Lục Căn Niên nhanh chóng bình tĩnh lại, rũ mí mắt, che đậy đáy mắt ảm đạm, đứng thẳng người, thu lại hai tay chuẩn bị ôm Kiều An Hào, sau đó quay đầu nhìn chị Trần và anh Trần, mở miệng muốn nói mấy câu tạm biệt, nhưng làm thế nào cũng không nói được câu gì, cuối cùng chẳng qua là khẽ gật đầu, rồi cất bước, đi tới phía cửa.

Anh Trần và chị Trần cùng nhau tiễn Lục Căn Niên và trợ lý, Lục Căn Niên vẫn giữ dáng vẻ không nói một lời, trợ lý nhiệt tình nói với hai người họ không cần, sau đó khởi động xe, đuổi theo chiếc xe trước mặt.

Xe Lục Căn Niên, theo sát xe Kiều An Hạ, dừng ở một bệnh viện gần đó.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 469

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp Thời Gian [9]

Xe còn chưa ngừng hẳn, Lục Căn Niên đã mở ra cửa xe xuống xe, sai bước đi về phía phía cái đình trước xe, mọi người còn chưa đi đến, liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc xuống xe, ôm lấy Kiều An Hảo chạy về phía phòng khám, Kiều An Hạ vừa khóa xe, vừa đuổi theo.

Lục Căn Niên bước chân luẩn quẩn một chút, sau đó cũng đuổi kịp.

Trong bệnh viện thấy có người hôn mê, lập tức đưa Kiều An Hảo vào phòng phẫu thuật.

Hứa Gia Mộc ngồi nghỉ ngơi ở ghế, mặt mang lo lắng.

Kiều An Hạ cũng đứng ngồi không yên, ngồi xuống lại đứng lên, thỉnh thoảng còn giẫm lê giày cao gót, ở trước mặt Hứa Gia Mộc đi đi lại lại.

Hứa Gia Mộc bị Kiều An Hạ làm cho tâm phiền ý loạn, nhin không được ngẩng đầu: “Kiều An Hạ, có thể ngồi xuống im lặng một lát hay không.”

“Hứa Gia Mộc, lão bà của anh đang nằm ở bên trong, anh có thể biểu hiện sốt ruột một chút hay không?” Kiều An Hạ không lưu tình chút nào đáp một câu.

Hứa Gia Mộc bị mắng không thể phản bác, cuối cùng liền khoát tay áo, một bộ lười quan tâm đến dáng vẻ của Kiều An Hạ.

Lúc miệng Kiều An Hạ nói ra “Lão bà anh” Ba chữ thời này, trợ lý theo bản năng liếc mắt nhìn Lục Căn Niên đang đứng trước cửa sổ cách Hứa Gia Mộc và Kiều An Hạ khoảng năm thước một cái.

Lúc đó Lục Căn Niên phi thường im lặng, giống như hoàn toàn không nghe thấy cuộc đối thoại vừa rồi, ánh mắt nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ, thân thể động cũng không động. Nhưng mà trợ lý vẫn lưu ý đến tay của Lục Căn Niên đặt ở trên cửa sổ, nắm thành quyền, bởi vì dùng sức quá mức, xương khớp xương phiếm trở nên trắng bạch.

Qua khoảng nửa giờ, cửa phòng phẫu thuật bị đẩy ra, bác sĩ từ bên trong đi ra.

Kiều An Hạ xông tới trước: “Em tôi rốt cuộc bị sao vậy?”

Hứa Gia Mộc cũng theo sát phía sau cũng đi đến trước mặt bác sĩ.

Lục Căn Niên đứng tại chỗ không nhúc nhích, chỉ hơi hơi nghiêng đầu, nhìn về phía bác sĩ bị Kiều An Hạ cùng Hứa Gia Mộc vây quanh.

Thầy thuốc tháo khẩu trang xuống, nói: “Bệnh nhân không có việc gì, chẳng qua gần đây nghỉ ngơi không tốt, lạnh, dẫn đến trong cơ thể xuất hiện một ít chứng viêm, hiện tại sốt cao, huyết áp quá thấp, cho nên mới ngất, đã truyền dịch cho cô ấy.”

Dừng lại một lát, bác sĩ lại nói: “Trong các người ai thuận tiện, thì cầm giấy đi làm thủ tục nằm viện.”

Lục Căn Niên nhìn thoáng qua trợ lý, trợ lý lập tức thức thời đi lên trước: “Đại Kiều tiểu thư, Hứa tiên sinh, để tôi đi.”

Hứa Gia Mộc cùng Kiều An Hạ gật đầu một cái, không có cự tuyệt, trợ lý cầm lấy đi ra, lúc đang chuẩn bị xuống lầu, Lục Căn Niên lại vươn tay, cầm lấy tờ giấy từ trong tay của anh ta, đi xuống lầu.

Lúc Lục Cẩn Niên trở lại, Kiều An Hảo đã được một phòng bệnh đơn, lúc cô té xỉu, y phục trên người đều đã bị bẩn, bây giờ đã thay đổi bằng đồng phục của bệnh viện, im lặng nằm ở trên giường bệnh, trên tay có kim truyền dịch, Hứa Gia Mộc ngồi ở mép giường, cầm một cái khăn mặt sạch sẽ, đang lau bìn trên mặt và tóc cho cô.

Lục Cẩn Niên đứng ở cửa nhìn một màn như vậy một lát, cuối cùng không có đi vào, chỉ đưa hóa đơn thuốc cho trợ lý, sau đó xoay người một mình đi xuống lầu.

Lúc Lục Cẩn Niên đi, đã là chạng vạng, trong tay cầm mấy gói to.

Kim tiêm trên tay Kiều An Hảo đã được rút ra, dán bông lên, nằm ở trên giường bệnh ngủ rất trầm.

Ngày hôm qua nhận được điện thoại của Lục Cẩn Niên, ba người Hứa Gia Mộc, Kiều An Hạ và trợ lý liền suốt đêm chạy xe tới nơi đó, một đêm không ngủ, lại ở trong bệnh viện một ngày, đều mệt đến chóng đờ không được nữa, nên bây giờ đều đang ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 470

Thời Gian An Nhàn Tốt Đẹp (10)

Hứa Gia Mộc nằm úp sấp bên cạnh giường bệnh, Kiều An Hạ và trợ lý, một người ngồi trên ghế sofa, một người ngồi trên ghế đơn.

Lục Cẩn Niên không quấy rầy bọn họ, nhẹ nhàng đặt mấy thứ đồ vừa mua lên trên bàn, sau đó đi tới bên cạnh giường bệnh, vươn tay sờ trán của Kiều An Hảo, vẫn còn đang sốt.

Lục Cẩn Niên chậm rãi thong dong đi vào trong nhà tắm, cầm lấy khăn mặt, thấm nước lạnh, vắt khô, rồi đi ra đặt lên trán của cô.

Nhiệt độ lạnh lẽo, khiến cô dễ chịu hơn một chút, lông mày vốn đang nhíu lại, từ từ giãn ra.

Lục Cẩn Niên ở bên cạnh giường bệnh, không hề rời đi, anh nhìn chăm chăm cô, ánh mắt trở nên có chút mềm mại, nhìn thật lâu, liền vươn tay, sờ lên mặt của cô.

Tay anh vừa mát vắt khăn mặt, còn dính nước lạnh, chưa có lau khô, nên hiện giờ khá lạnh, khiến cô đang sốt cao, không nhận được luyện tiếc mà cọ vào trong lòng bàn tay anh hai lần.

Dáng vẻ ngoan ngoãn của cô như thế này, khiến khóe môi anh hơi cong lên, ngón tay cái nhẹ nhàng vuốt ve gò má của cô, sau đó liếc mắt nhìn Hứa

Gia Mộc đang ngủ say ở bên cạnh, đôi mắt chớp chớp hai lần, liền rút tay của mình về, tránh ra một bên.

Mãi cho đến lúc y tá tiến vào đưa cơm chiều, Hứa Gia Mộc, Kiều An Hạ, và trợ lý mới tỉnh lại.

Thừa lúc mọi người ăn cơm, y tá liền đi đo nhiệt độ cho Kiều An Hảo, nhưng vẫn sốt cao như cũ, y tá lại phải châm cứu cho cô.

Cơm nước xong, đã là tám giờ tối, Hứa Gia Mộc nhìn dáng vẻ phờ phạc mệt mỏi của Kiều An Hạ, lại nhìn phòng bệnh nhỏ hẹp, mở miệng nói: “Nếu không mọi người đi tìm khách sạn nào đó nghỉ ngơi đi, nơi này có tôi là được rồi.”

Lục Căn Niên muốn ở lại, nhưng là đã có Hứa Gia Mộc ở đây rồi, làm gì đến lượt anh có tư cách để chăm sóc cô?

Khuôn mặt của anh bình tĩnh nhìn Kiều An Hảo đang nằm trên giường bệnh một lúc, sau đó nhẹ nhàng mà gật đầu một cái, nói: “Được.”

Trước khi đi ra khỏi cửa, Lục Căn Niên còn chỉ vào túi đồ lớn mà chiều này mình vừa xách đến: “Đó là quần áo mua cho cô ấy.”

“Ừhm.” Hứa Gia Mộc gật đầu, nói: “Em biết rồi.”

Lục Căn Niên lại liếc mắt nhìn Kiều An Hảo đang ngủ say, sau đó bước tiếp ra khỏi phòng bệnh, khép cửa lại.

-bạn nào muốn đọc trước hơn 100 chương thì có thể mua trước giá rẻ để ủng hộ dịch giả thêm đường sữa nhé :) ai mua có thể liên hệ qua gmail này: tttukidmh@gmail.com nhé

Trợ lý tìm được một khách sạn ở gần bệnh viện, thuê lấy ba phòng, sau đó làm thủ tục nhận phòng.

Lục Căn Niên đứng ở trước cửa sổ, hút được khoảng ba điếu thuốc, mới phát hiện hộp thuốc lá đã trống không, nằm trên giường, lại thế nào cũng không ngủ được, sau cùng liền thay quần áo, đi ra khỏi phòng.

Bên cạnh khách sạn có một cửa hàng tiện lợi, Lục Căn Niên mua một gói thuốc, vừa ra tới cửa đã lấy ra một điếu, đứng ở nơi đường phố xa lạ, dùng lực hút mấy hơi.

Gió đêm thổi tới, xen lẫn với cả sự khô nóng của mùa hè, thành phố nhỏ lúc về đêm, có vẻ vô cùng yên tĩnh, đường phố mới mấy giờ đã không có xe chạy, ngay cả những cửa hàng ở hai bên đường cũng đã đóng cửa, thỉnh thoảng lại có một hai chiếc xe máy chạy qua với tốc độ rất nhanh.

Lục Căn Niên đứng một lúc, sau đó liền đi tiếp về phía bệnh viện.

Khi đi vào trong bệnh viện, anh liền dập tắt điếu thuốc trong tay mình.

Hành lang rất yên tĩnh, chỉ có duy nhất tiếng bước chân của anh vang vọng lại.

Lục Căn Niên đứng ở bên ngoài phòng bệnh của Kiều An Hảo, không hề đi vào, tựa người vào trên vách tường, nhìn qua tấm kính thủy tinh ngăn cách, thấy Hứa Gia Mộc đang ngồi bên cạnh giường bệnh của Kiều An Hảo, đang giơ tay lên điều chỉnh tốc độ của chai truyền dịch.

Anh không nhịn được nâng mắt lên, nhìn ngọn đèn trên đỉnh đầu mình, chiếu vào trong mắt anh đến khô khốc, chua chát, trong ngực lại có một luồng cảm xúc quay cuồng không thể kìm nén được.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 471

Chat Webcam (1)

Có một số việc dù đã cố gắng che giấu, nhưng cuối cùng vẫn lộ ra.

Hứa Vạn Lý ở bữa tiệc, ăn cơm cùng vài nhà đầu tư trong giới giải trí, biết được lúc Kiều An Hảo quay phim đã xảy ra sự cố.

Lúc đầu khi tán gẫu, Hứa Vạn Lý cũng không biết người gặp họa là Kiều An Hảo, cho nên chỉ nghe qua loa, tới cuối cùng, nhà đầu tư kia liền nghiêng người thân bí nói bên tai ông, người gặp chuyện không may kia chính là con dâu của ông, sợ người nhà gây rối, nên cố ý phong tỏa tin tức.

Hứa Vạn Lý cũng không biết thật giả thế nào, nhưng về nhà vẫn kể lại chuyện cho Hàn Như Sơ, Hàn Như Sơ liền gọi điện cho mẹ của Kiều An Hạ, sau đó mẹ của Kiều An Hạ lại gọi điện cho Kiều An Hảo, mãi mà không có người nghe máy, vì thế liền lo lắng đi liên hệ với Kiều An Hạ.

Dù rằng Kiều An Hạ luôn miệng giải thích trong điện thoại là Kiều An Hảo không có việc gì, cô đang ở cùng với Kiều An Hảo, Hứa Gia Mộc cũng đang chăm sóc Kiều An Hảo, nhưng vừa mới rạng sáng ngày thứ hai, Hàn Như Sơ và mẹ của Kiều An Hảo đã đáp chuyến máy bay sớm nhất, đi qua đây rồi.

Lúc trời chạng vạng tối, trợ lý mang theo đồ ăn mua bên ngoài, mở cửa xe, ngồi xuống.

Lục Căn Niên ngồi trên ghế lái phụ, trong tay cầm chiếc di động mà trợ lý vừa mua, đang xem qua thư điện tử mà công ty gửi đến, dường như không hề động đũa vào cơm trưa ở bên cạnh.

Trán của trợ lý nhăn lại, đặt đồ ăn vừa mua xuống xe, sau đó cầm lấy cơm trưa ném vào thùng rác ở bên cạnh, lại ngồi vào trong xe, nhìn lục Căn Niên đang chăm chú theo dõi màn hình di động nói: “Lục tổng, hình như đã một ngày rồi anh không ăn cái gì cả, bây giờ ăn một chút đi.”

“Tôi không đói.” Lục Căn Niên nhắc môi, cực kỳ nhặt nhẹo nói ra ba chữ một cách dứt khoát, sau đó tiếp tục gõ trên màn hình điện thoại di động.

Trợ lý lại mở miệng nói: “Lục tổng, cô Kiều đã có người khác chăm sóc, chắc sẽ không có chuyện gì.”

Lục Căn Niên giống như không hề nghe thấy trợ lý nói gì, đưa điện thoại di động đến bên miệng, giọng nói nhàn nhạt nói một câu vào bên trong điện thoại: “Hợp đồng có chút vấn đề, tôi đã đánh dấu rõ ràng chỗ cần thay đổi, vừa mới gửi mail rồi, cậu kiểm tra và xác nhận lại đi.”

Trợ lý trực tiếp bị bỏ qua, giơ tay lên cọ xát mũi của mình, nhìn qua cửa kính xe, liếc mắt thấy một cái cửa sổ của căn phòng nào đấy ở lầu hai, đáy lòng không nhịn được than lên một tiếng thở dài, cô Kiều bị bệnh, Lục Căn Niên là người sốt ruột nhất trên cái thế giới này lại trông giữ ở đây, chỉ tiếc vị hôn phu của cô Kiều cũng ở đây, cho nên Lục tổng chỉ có thể đứng sang một bên, nhưng là ai ngờ trời vừa sáng sớm, mẹ của anh Hứa đã ghé qua đây, bây giờ Lục tổng lại phải đợi trong xe, mãi mới đến giữa trưa, anh nghe ngóng được cô Kiều đã thức dậy, liền cao

hứng chạy tới nói cho Lục tổng biết, muốn để Lục tổng về khách sạn nghỉ ngơi một lúc, kết quả Lục tổng vẫn ngồi nguyên trong xe, không hề có ý muốn rời đi.

Trợ lý không lên tiếng quấy rầy Lục Cẩn Niên nữa, bên trong xe cực kỳ yên lặng, Lục Cẩn Niên thì thoải mái nói vài câu với mấy người bên công ty.

Màn đêm buông xuống, mãi đến khi sắc trời đêm hoàn toàn thẫm lại, Lục Cẩn Niên mới xử lý xong công việc của mấy ngày này, đặt điện thoại sang một bên, dựa lưng ra đằng sau, giơ tay lên xoa xoa trán, sau đó nhìn xuyên qua kính chiếu hậu, thấy trợ lý ngồi ở đó, vì thế dừng động tác lại, mở miệng nói: “Cậu về khách sạn trước đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 472

Chat Webcam (2)

Trợ lý hỏi: "VẬY... LỤC TỔNG, CÒN ANH?"

"TÔI..." Lục Cẩm Niên nâng lên mí mắt, nhìn trợ lý vừa đi qua phòng bệnh trên lầu hai, nói: "Ở LẠI."

Cô Kiều ở trong phòng bệnh, Lục tổng ở trong xe, xem như là chờ đến khi cô Kiều xuất viện, anh cũng không thể đến gần cô, cần gì chứ!

Trợ lý biết, đây không phải là chức trách của mình, nhưng chần chờ một chút, vẫn không nhịn được mở miệng khuyên: "Lục tổng, anh nên trở về khách sạn nghỉ ngơi đi, tối hôm qua anh ở bệnh viện suốt một đêm cũng không ngủ, hôm nay lại thức tiếp, cứ tiếp tục như vậy, bản thân cũng sẽ mệt mỏi."

Mệt mỏi... Tầm mắt Lục Cẩm Niên vẫn dừng ở trên cửa sổ phòng bệnh của Kiều An Hảo, ánh đèn sáng bên trong, mơ hồ còn có thể thấy thoáng qua hình ảnh trên cửa sổ, giống như anh nghe thấy điều gì buồn cười, không nhịn được cười khẽ một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Không đâu, tôi đã thành thói quen."

Có lẽ là do hoàn cảnh sống từ nhỏ đến giờ, tính tình Lục Cẩm Niên có rất nhiều chỗ thiếu sót, hướng nội, ít nói, lạnh nhạt, không hợp chỗ đông người, làm cho người khác rất khó tiếp xúc, tiếp xúc được thì cũng mệt

mỏi, dần dần, anh cũng giấu nhiều chuyện trong bụng của mình, nhưng mà lúc này, Lục Căn Niên cảm thấy đáy lòng cực kỳ khó chịu, là cảm giác khó chịu không cách nào trút ra được, thúc đẩy anh lần đầu tiên trong đời, tâm sự với trợ lý của mình:” Cậu cũng không biết, tôi ngồi ở trong xe một mình, giống như bây giờ, chờ cô ấy không biết bao nhiêu lần.”

Đúng vậy, số lần trải qua, nhiều đến mức anh cũng đếm không hết.

Còn trẻ, bởi vì nghèo khó, bởi vì không thể cho cô hạnh phúc, anh không dám theo đuổi cô, có lúc suy nghĩ quá nặng, một mình len lén đứng ở dưới ký túc xá của cô, vừa đứng thật lâu, chờ cô xuất hiện, cũng không phải là mỗi lần cũng có thể may mắn thấy cô, bởi vì đôi lúc cô ở trường.

Sau đó anh và cô mất liên lạc, anh bận rộn quay phim, thời gian ở Bắc Kinh rất ít, nhưng chỉ cần trở lại, cũng sẽ chạy đến nhà họ Kiều, có lúc chờ từ trưa đến trời tối, có lúc từ trời tối đến sáng, cũng có lúc từ trời sáng đến trời sáng, không vì sao, chỉ vì anh có thể nhìn từ xa, dù là một bóng lưng, cũng tốt.

Thậm chí đến sinh nhật của anh, một câu chúc mừng sinh nhật cũng không có, anh ở nơi xa lạ rất cô đơn, cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ là rất muốn rất muốn thấy cô, sau đó ngồi máy bay, ngàn dặm xa xôi trở về Bắc Kinh, chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là buồn bã rời đi.

Cho nên, đã là thói quen, cũng sẽ không cảm thấy mệt mỏi, thậm chí đã rất lâu rồi, cảm thấy chỉ có như vậy, trong lòng mới có thể kiên định.

Trợ lý chưa bao giờ nói chuyện với Lục Căn Niên như vậy, cho nên có chút không biết nên nói tiếp thế nào, qua hồi lâu, anh mới mở miệng nói: "Lục tổng, tại sao anh không theo đuổi cô Kiều chứ? Thật ra thì, anh có thể cạnh tranh công bằng với cậu Hứa."

"Cạnh tranh công bằng?" Lục Căn Niên lặp lại bốn chữ này một lần, vẻ mặt trở nên có chút hoảng hốt, thời gian một năm kia, mẹ anh ta quỳ gối

trước cửa nhà họ Hứa cầu xin anh cứu một mạng, anh đã đánh mất cơ hội cạnh tranh với Hứa Gia Mộc.

Quan trọng hơn là... Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng chậm chạp mở miệng nói: "Dù mẹ cậu ta đối xử với tôi thế nào, đều là chuyện của mẹ cậu ta, trên thế giới này, cậu ta là người thân duy nhất."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 473

Chat Webcam [3]

Năm 11 tuổi kia, anh mất đi mẹ, được gia gia mang về Hứa gia ăn lễ mừng năm mới, Hàn Như Sơ, Hứa Vạn Lý, bao gồm cả người hầu, chưa nhìn anh lấy một con mắt, duy nhất chỉ có Hứa Gia Mộc, lấy đồ chơi của bản thân cậu ra, chia sẻ cho anh cùng nhau chơi, tính tình anh lạnh lùng, không để ý tới Hứa Gia Mộc, nhưng mà Hứa Gia Mộc lại căn bản không để ý đến sự lãnh đạm của anh, vẫn cười không ngừng tìm anh nói chuyện tán gẫu.

Vào đêm khuya lúc tiếng chuông vang lên, Hứa Gia Mộc nhận thật nhiều phong lì xì, bên trong có rất nhiều tiền mặt màu đỏ, mỗi một phong lì xì đều nhiều hơn rất nhiều so với di sản mà mẹ để lại cho anh.

Nhưng mà anh không có.

Hứa Gia Mộc ném những phong tiền lì xì vào trong thùng rác ngay cạnh đó, nói một câu, cho tới bây giờ, anh vẫn khắc sâu vào trong tim: Anh của tôi không có, tôi cũng không cần!

Chính là ở thời khắc đó, anh nhận định người em trai Hứa Gia Mộc này.

Trong khoảnh khắc này, trợ lý cảm thấy bản thân tựa hồ có chút không hiểu Lục Căn Niên.

Lời nói không tốt, vẻ mặt vĩnh viễn đều là lạnh lùng thản nhiên, thoát nhìn giống như đang không vui, người đàn ông cũng sẽ không bị thương, người đàn ông đối với hết thảy mọi thứ trên thế gian này đều không có hứng thú, người đàn ông nói chuyện vô cùng bén nhọn cũng là người rất khó tiếp cận, nhưng ở sâu trong nội tâm phẩm chất lại mềm mại như vậy.

Người khác đối tốt với anh một chút, anh sẽ khắc sâu ghi tạc trong lòng, sau đó thà rằng làm tổn thương tới bản thân, cũng không nguyện ý đi tổn thương người đó một chút.

Anh biết Hứa tiên sinh thích Kiều tiểu thư, cho nên anh mới từ bỏ cơ hội cùng cậu ta tranh đoạt.

Bởi vì anh sợ tổn thương tới cậu ta.

Cho nên anh mới một mình, yên lặng chịu thống khổ và mất mát.

Trợ lý cảm thấy trong cổ họng như bị chặn lại, đặc biệt khó chịu, thật lâu sau, anh mới mở miệng nói: “Nhưng mà, Lục tổng tương lai đường còn rất dài, anh không thể chỉ vì một người mà làm như vậy? Kỳ thật, anh có thể thử đi thích cô gái khác...”

Vốn là, anh có thể thử đi thích cô gái khác, có lẽ thích khác cô gái, anh sẽ không cần thống khổ như vậy.

Âm thanh mở miệng của Lục Căn Niên, mang theo một tia bất đắc dĩ thống khổ: “Nhưng mà, cô gái khác... Cũng không phải là Kiều An Hào a.”

Trong nháy mắt, trợ lý không nói gì mà chống đỡ.

Bên trong xe lại lâm vào một mảnh im lặng, không biết qua bao lâu, Lục Căn Niên lại lên tiếng, thúc giục trợ lý trở về khách sạn nghỉ ngơi, trợ lý nhìn Lục Căn Niên, gật đầu, rời đi.

Lục Căn Niên hạ cửa kính xe xuống, sờ soạng châm một liều thuốc, sương khói lượn lờ bên trong, anh nhìn chăm chăm phòng bệnh của Kiều An Hảo, mặt mày hiện lên đau thương.

Rõ ràng cái cô gái kia, ngay ở trước mặt anh khoảng cách cùng lắm là hơn mười thước, nhưng mà anh lại không thể đi qua.

Giống như anh và cô mấy năm nay, anh vươn tay là có thể động vào cô, nhưng mà vươn tay thế nào cũng không thể động vào cô.

Anh và cô trong lúc đó, chỉ có một khoảng cách, nhưng mà mặc cho anh làm như thế nào, đều không thể vượt qua khoảng cách đó.

-

Ngày hôm qua truyền hai lần dịch, sáng nay lại truyền một lần, cho nên hôm nay mãi cho đến mười giờ đêm, Kiều An Hảo mới truyền dịch.

Tối hôm qua Hứa Gia Mộc chăm sóc cô cả đêm, cho nên hôm nay buổi tối anh cùng Hàn Như Sơ trở về khách sạn, Kiều An Hạ cùng thím ở lại trong bệnh viện chăm sóc cô.

Kiều An Hảo còn phát sốt một chút, nhưng mà tinh thần đã tốt hơn rất nhiều, cô sợ buổi tối nhàm chán, nên lúc trước khi Hứa Gia Mộc đi, lấy điện thoại của anh chơi.

Buổi chiều, Hứa Gia Mộc cho người ta giúp chiếc giường trong phòng bệnh nâng cao một chút, lúc mười một giờ rưỡi, Kiều An Hạ muốn uống một chút gì đó, chạy ra cửa hàng tiện lợi, mà thím lại nằm ở một chiếc giường bệnh khác, đã bắt đầu ngủ gật.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 474

Chat Webcam (4)

Lúc Kiều An Hảo tỉnh lại đã là giữa trưa, cũng rất muốn biết tình hình hiện giờ của Lục Cẩn Niên, có thể là vì ngại Hàn Như Sơ ở đây, nên vẫn chưa hỏi ra miệng.

Kiều An Hảo ngủ được một thời gian rất dài, không hề có chút buồn ngủ nào nữa, cầm điện thoại của Hứa Gia Mộc chơi trò chơi, mà lại cảm thấy nhàm chán, dễ di động xuống, nhắm mắt lại, nghe được tiếng ngáy cực kỳ nhẹ của bác mình, cả người cũng có chút thấp thỏm nóng nảy, liền quay người lại nhìn chăm chú màn hình điện thoại của Hứa Gia Mộc một lúc, sau đó cầm lên, tìm trong danh bạ điện thoại của Hứa Gia Mộc, số của Lục Cẩn Niên.

Di động của Lục Cẩn Niên bị hỏng, không biết hiện giờ đã thay mới chưa... chắc là bây giờ anh đang ở cùng trợ lý... nhưng là...

Kiều An Hảo tìm một lượt lịch sử cuộc gọi của Hứa Gia Mộc cũng không thấy được số điện thoại của trợ lý, cô do dự một chút, ôm tâm lý muốn thử vận may, gửi một tin nhắn vào số điện thoại của Lục Cẩn Niên: “Có ở đó không?”

Lục Cẩn Niên nghe thấy âm thanh leng keng của điện thoại, bắn tàn thuốc, sau đó mới nhìn lướt qua màn hình di động, thấy tin nhắn của Hứa Gia Mộc gửi đến, anh hơi khó hiểu không rõ lắm cậu ta tìm mình có chuyện gì, vì thế liền mở khóa màn hình, trả lời bằng một dấu hỏi đơn giản.

Vậy mà lại nhắn lại... đáy lòng Kiều An Hảo dâng lên vui thích, bởi vì một cánh tay của cô còn đng cầm kim truyền, cho nên chỉ có thể dùng một tay, cố gắng gõ mấy chữ trên điện thoại, căn môi gửi đi: “Hiện giờ anh đang làm gì thế?”

Lục Cẩn Niên nhìn thấy tin nhắn này, trán anh liền cau lại, dường như cảm thấy Hứa Gia Mộc có phần không bình thường, sau đó lại cho qua, trả lời lại bằng một dấu chấm hỏi.

Kiều An Hảo nhận được hai dấu chấm hỏi, căn căn môi, có ý gì thế, tự động trả lời tin nhắn sao?

Dừng lại một chút, Kiều An Hảo cũng gửi lại cho Lục Cẩn Niên một dấu chấm hỏi.

Kết quả, tin nhắn này gửi đi như ném đá xuống đáy biển, mãi lâu sau cũng không có trả lời.

Trán Kiều An Hảo không nhin được liền nhắn lại, sau đó nhìn lại cuộc trò chuyện của mình với Lục Cẩn Niên này giờ đến hai lần, mới nhớ ra đang dùng điện thoại của Hứa Gia Mộc, vì thế liền vội vàng gửi một tin nhắn đi: “Tôi là Kiều An Hảo.”

Miệng Lục Cẩn Niên còn đang ngậm điều thuốc, âm thanh của điện thoại vang lên, Lục Cẩn Niên vô thức nhìn lướt qua, cuối cùng là thấy Hứa Gia Mộc gửi một câu: “Tôi là Kiều An Hảo.”

Lục Cẩn Niên liền ngẩng đầu, liếc mắt nhìn phòng bệnh của cô, sau đó cầm lấy điện thoại, gọi đi.

Nghe được tiếng đô đô trong điện thoại, tâm tình của anh, không hiểu nguyên nhân vì sao Kiều An Hảo lại gửi tin nhắn đến, liền trở nên dụi dàng.

Kiều An Hảo cầm di động, hết sức chăm chú nhìn tin nhắn vừa gửi đi, kết quả di động trong tay liên rung lên kịch liệt, trên màn hình hiển thị chữ “Anh” gọi đến.

Lục Căn Niên lại gọi điện thoại qua, Kiều An Hảo có chút phấn khích nhận điện thoại, lại bởi vì chỉ dùng có một tay, mà trở thành kết thúc cuộc gọi, cô thè lưỡi, vội vàng gọi lại cho anh, kết quả bị nhắc là đường dây bận, gọi lại lần nữa, cuối cùng mới thông suốt.

Kiều An Hảo sợ đánh thức bác mình đang ngủ, liền đè thấp âm thanh, nói một câu: “Lục Căn Niên?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 475

Chat Webcam (5)

Lục Căn Niên đè nén sự khó chịu nghe được từ Kiều An Hảo trong miệng gọi tên mình, tâm tình nhất thời nhẹ nhõm, giọng nói rất nhẹ "Hả?" một tiếng.

Mặc dù chẳng qua chỉ một chữ đơn giản, nhưng mà Kiều An Hảo tỉnh lại bởi vì không nhìn thấy Lục Căn Niên, mà tâm trạng khó chịu trong buổi chiều, rốt cục cũng buông lỏng, nhưng lại không biết mình nên nói cái gì, cũng không thể nói cho anh biết, cô nhớ anh nhỉ... Không tốt, quá ngượng ngùng.

Kiều An Hảo cầm điện thoại di động do dự một chút, sau đó liền mở miệng hỏi: "Lục Căn Niên, anh ăn cơm tối chưa?"

Lục Căn Niên quay đầu, liếc mắt nhìn trợ lý mua cho mình một cái túi, giọng nói ôn hòa: "Ăn."

Sau đó anh liền liếc mắt nhìn thấy khói thuốc lá, anh biết cách một cú điện thoại cô không nhìn thấy, nhưng lại biết rõ cô không thích anh hút thuốc lá, vì vậy liền dập tắt, ném nửa đoạn tàn thuốc vào trong thùng rác.

"Ăn cái gì?"

Lục Căn Niên lại nhìn một cái bên ngoài bán túi: "Pizza."

"Món đó cũng không có dinh dưỡng, mặc dù tôi cũng rất thích ăn pizza, nhưng mà vẫn nên ăn ít, hâm nóng một chút..." Kiều An Hảo còn chưa biết nói gì lúc này, lập tức giống như bắt trúng đài, liên tục nói với Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên không chút nào không nhịn được, ngược lại trên gương mặt còn nhuộm vẻ cứng chiều, cùng cô tán gẫu.

Trên đường y tá đến giúp Kiều An Hảo rút dây, Kiều An Hảo đặt điện thoại ở một bên, vốn muốn sau đó cùng Lục Căn Niên tán gẫu, kết quả đến khi y tá rời đi, Kiều An Hảo cầm điện thoại di động, lại thấy điện

thoại đã bị cắt, vì vậy cô lại gọi tới, bấm một cái, Kiều An Hảo cúp, chọn gọi điện thoại bằng video, gọi tới.

Điện thoại rất nhanh được nhận, Kiều An Hảo thông qua màn ảnh điện thoại di động, thấy Lục Căn Niên bên kia, lại không nhìn thấy người của cô, vì vậy nhỏ giọng hỏi: "Còn anh?"

Theo câu hỏi của Kiều An Hảo, hình ảnh trên điện thoại di động hình thay đổi, sau đó gương mặt hoàn mỹ của Lục Căn Niên liền xuất hiện trong màn ảnh.

Bởi vì bên Lục Căn Niên hơi tối, cho nên mở đèn xe.

Kiều An Hảo đích lăm bấm một câu: "Anh ở trong xe?"

Sau đó liền phát hiện đáy mắt Lục Căn Niên, xuất hiện quầng thâm, sắc mặt thoát nhìn rất mệt mỏi, cô khẽ cau trán, giống như đoán được điều gì, sau đó liền vén chăn lên, lặng lẽ xuống giường, đi tới trước cửa sổ bệnh viện, nhìn xuống, quả nhiên thấy chỗ đậu xe trước mặt cách đó không xa, bên trong xe Lục Căn Niên sáng đèn.

Quả nhiên giống như cô đoán như vậy, Lục Cẩn Niên đang ở lầu dưới bệnh viện...

Đáy lòng Kiều An Hảo tràn đầy sự cảm động không nói nên lời, đầu ngón tay cô cầm điện thoại di động nhẹ nhàng run rẩy, sau đó lại cầm điện thoại, giọng nói rất mềm mại nói: "Lục Cẩn Niên, anh xuống xe."

"Sao vậy?"

"Anh xuống xe."

Theo lời yêu cầu của Kiều An Hảo, cô nhìn qua cửa sổ, thấy Lục Cẩn Niên mở cửa xe, xuống xe.

"Tôi xuống, thế nào..." Lục Cẩn Niên vừa hỏi, vừa ngẩng đầu lên, theo thói quen nhìn lại phòng bệnh của Kiều An Hảo, sau đó cũng không nói gì cả.

Bởi vì, hôm nay anh nhìn trước cửa sổ vô số lần, Kiều An Hảo đang đứng, dưới ánh sáng trong phòng, anh không thấy rõ ánh mắt của cô, lại thấy cô đang vẫy tay với anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 476

Chat Webcam [6]

Nàng cố ý đè thấp âm thanh của mình, từ trong loa truyền đến: “Nhìn thấy tôi sao?”

Lục Cẩn Niên đóng cửa xe, bước chân đi đến trước cỏ xa, tùy ý dựa vào đầu xe, nhìn Kiều An Hảo đứng ở trước cửa sổ trên lầu hai, khóe môi ah nhin không được cong lên, rất nhẹ và chậm rãi “Uh” một tiếng, nói: “Thấy được.”

Bóng đêm giống bởi vì ba chữ này của Lục Cẩn Niên, trở nên ôn nhu rất nhiều, Kiều An Hảo nhìn thấy dưới lầu, Lục Cẩn Niên đang đứng dựa vào cột đèn ở dưới bến xe, ngọn đèn mờ nhạt khiến cho bóng dáng của anh trở nên rất dài, làm cho tâm tình của cô tốt nên rất nhiều, thế cho nên âm thanh mở miệng, đều trở nên ôn nhu mềm mại, mang theo vài phần hờn dỗi nói: “Anh ngồi ở trong xe chờ bao lâu rồi?”

Âm thanh của cô rất mềm nhẹ giống như một luồng gió vậy, mơn trớn nội tâm mẫn cảm của anh, khiến cho Lục Cẩn Niên an lòng, âm thanh của anh giống như nhiễm hơi ấm của ban đêm, trầm thấp mà lại dễ nghe: “Không bao lâu.”

“Phải không?” Kiều An Hảo hỏi lại một câu, khóe môi nhin không được nở nụ cười, phát ra âm thanh ha ha: “Có phải mười hai giờ hay không?”

Lục Cẩn Niên theo tiếng cười của cô, cũng cười nhẹ theo một chút: “Có.”

Sau đó giống như là lằm bằm lâu bầu, khẽ thở dài một câu: “Rốt cục cũng chờ được.”

“Cái gì chờ được?” Kiều An Hảo không lớn hiểu được ý tứ câu thứ hai của Lục Cẩn Niên.

“Không có gì.” Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo ở trên lầu hai, nghĩ rằng, đây là lần đầu tiên trong những năm gần đây, lúc nhìn cô, bị cô chú ý tới.

“Ác.” Âm thanh Kiều An Hảo nghe rầu rĩ đứng lên.

Lục Cẩn Niên tìm một tư thế thoải mái, một lần nữa lại gần đầu xe thêm một chút, hỏi: “Người bớt sốt sao?”

“Bớt rồi.” Lục Cẩn Niên nói sang chuyện khác, Kiều An Hảo nhất thời quên mất câu nói vừa rồi của Lục Cẩn Niên, đưa điện thoại di động hướng về mu bàn tay chỗ bị mũi kim đâm, giống như là bạn gái làm nũng với bạn trai vậy, thầm oán mà lại yếu ớt nói: “Anh xem, đâm bốn lỗ kim, đều tụ máu...”

Lục Cẩn Niên đưa màn hình điện thoại di động đến trước mặt mình, quả nhiên nhìn thấy trên mu bàn tay non nớt của Kiều An Hảo, dán một miếng dán, bởi vì tụ máu, cho nên xung quanh có mấy mảnh nhỏ màu xanh tím.

“Còn đau hay không?” Lục Cẩn Niên nhẹ giọng hỏi.

Kỳ thật tuyệt không đau, nhưng mà Kiều An Hảo vẫn vênh miệng nhìn vào màn hình di động, âm thanh yếu ớt giống như có thể chảy ra nước: “Đau...”

Âm thanh cô nói chuyện hơi lớn thêm một chút, khiến cho thân thể thím nằm một bên giật mình, cô nhịn không được đưa tay lên che miệng, phóng nhỏ âm thanh, lại bổ sung một câu với Lục Căn Niên: “Đau muốn chết!”

Lục Căn Niên nhìn vẻ mặt đáng yêu như vậy của Kiều An Hảo, ánh mắt trở nên ôn nhu hơn, anh nhịn không được liền vươn tay, vuốt lên màn hình, muốn chà xát hai gò má của cô.

Kiều An Hảo nhìn thấy trên màn hình, ngón tay của Lục Căn Niên, trong lúc nhất thời ngừng lên tiếng, cô nhìn Lục Căn Niên trên màn hình, con ngươi mắt biến sắc càng sâu, Kiều An Hảo không tự chủ được cắn cắn môi dưới, cứ như vậy lộ ra trước màn hình, cùng tầm mắt của Lục Căn Niên nhìn nhau.

Hai người đều không có tiếp tục nói chuyện, trong điện thoại một mảnh im lặng, chỉ có tiếng hít thở nhẹ nhàng nhột nhột quanh quẩn, còn thỉnh thoảng có âm thanh của gió thổi bên phía Lục Căn Niên, khiến cho không khí ngọt ngào, ấm áp, đáy lòng cả hai đều trở nên bình yên.

Qua một khoảng thời gian rất dài, Kiều An Hảo chớp mắt giật mình, mở miệng nói: “Ngày mai tôi có thể xuất viện rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 477

Chat Webcam (7)

Qua một thời gian dài, Kiều An Hảo nháy nháy mắt, nói: “Ngày mai là tôi có thể xuất viện rồi.”

“Ừhm.”

“Bọn họ nói, muốn để tôi về Bắc Kinh trước, để thân thể nghỉ ngơi một chút, cho nên có thể phải cần vài ngày mới quay lại đoàn làm phim được.”

“Được.”

“Tôi bay chuyến 10 giờ sáng mai, lúc mười giờ.”

“Ừhm.”

“Anh? Có muốn quay lại Bắc Kinh không?” Kiều An Hảo không đợi Lục Cẩn Niên trả lời, liền nhỏ giọng nói rất nhanh vào trong điện thoại: “Chị tôi quay lại rồi, cúp máy đã nhé.”

Lục Cẩn Niên nghe tiếng đô đô trong điện thoại rất lâu, mới cất điện thoại vào trong túi, anh đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhìn chăm chăm phòng bệnh của Kiều An Hảo một lúc lâu, sau đó mới nhẹ nhàng cúi đầu, cười khẽ một tiếng.

Ngày hôm sau, đoàn người đến sân bay, Hứa Gia Mộc lái xe từ Bắc Kinh qua, nên phải ủy thác xe hơi lên máy bay, để lại Kiều An Hảo, Kiều

An Hạ, Hàn Như Sơ và mẹ của Kiều An Hạ tự đi đăng ký thủ tục, sau đó tìm một quán cà phê ngồi đợi anh.

Có thể là do thủ tục ủy thác xe hơi khá phiền toái, bốn người đợi Hứa Gia Mộc khoảng nửa giờ, cũng không thấy người đâu, gọi điện thoại cũng không nhận, mắt thấy thời gian chỉ còn lại hơn một giờ, Kiều An Hảo liền tự đi giục anh.

Kết quả cô còn chưa ra đến nơi, đã gặp được Hứa Gia Mộc.

Quán cà phê ở sân bay, luôn kín chỗ, những chỗ thoáng không đặt ghế ngồi thì đều xếp đầy hành lý và xe đẩy, khiến hành lang trở nên cực kỳ chật hẹp, Kiều An Hảo đi sau Hứa Gia Mộc, lúc đi qua một chiếc bàn tròn trong góc quán cà phê, không cân rthaan liền vấp chân ngồi lên một người khác, cô vừa đứng dậy, vừa lễ phép nghiêng đầu nói một câu: “Thực xin lỗi”, sau đó vừa dứt lời, mặt lại ngớ ra.

Lục Căn Niên tao nhã an nhàn ngồi trên ghế, trong tay còn bưng một ly cà phê, chậm rãi nhấp một ngụm.

Kiều An Hảo theo bản năng muốn mở miệng hô tên của anh, lại nghĩ đến phía trước, Hàn Như Sơ đang ngồi cách đó không xa, liền nuốt trở lại, ném một ánh mắt nghi ngờ cho Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên không nói gì, dường như đã hiểu sự nghi ngờ của cô, chậm rãi buông chén cà phê trong tay, ngón tay gõ gõ lên vé máy bay đang đặt trên bàn.

Kiều An Hảo thuận thể nhìn thoáng qua, phát hiện anh bay cùng chuyến với mình.

“Kiều Kiều?” Hứa Gia Mộc đi đến chỗ Hàn Như Sơ và hai mẹ con Kiều An Hạ đang ngồi, mới phát hiện Kiều An Hảo không theo sau, quay đầu liền hô một tiếng gọi cô.

Kiều An Hảo lên tiếng, sau đó lại liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, vội vàng đi tới, đợi đến khi Kiều An Hảo đi đến trước bàn cà phê, theo bản năng lại đưa mắt nhìn về hướng Lục Cẩn Niên.

Đợi đến khi Hứa Gia Mộc xong hết thủ tục, lúc mọi người đi ra khỏi quán cà phê, Kiều An Hảo lại phát hiện chỗ mà Lục Cẩn Niên vừa mới ngồi, giờ đã là một người khác.

Lúc mọi người xếp hàng qua cửa an ninh, Kiều An Hảo không ngừng nhìn đông ngó tây, thế nên lúc Kiều An Hạ nói với cô, cô lại chẳng nghe thấy gì, khiến Kiều An Hạ có chút giận dỗi hỏi: “Kiều Kiều, rốt cuộc là em đang tìm cái gì?”

“Không có gì?” Kiều An Hảo lắc đầu với Kiều An Hạ, tầm mắt lại nhìn xung quanh một chút.

Mãi đến khi đi qua cửa an ninh, trên đường đến nơi đăng ký, may mà lúc Kiều An Hảo đi vào phòng rửa tay lại thấy được bóng dáng của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 478

Chat Webcam (7)

Kiều An Hảo căn căn môi, bỗng nhiên cất bước, nói với nhóm người: "Tôi cảm thấy hơi đau bụng, muốn đi vệ sinh chút, sau đó tôi sẽ đến chỗ đăng ký tìm mọi người."

Hàn Như Sơ liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc, nói: "Kiều Kiều, con đừng rời khỏi mọi người, bằng không để cho Gia Mộc đi với con."

"Không cần, con biết chỗ ghi danh ở đâu." Kiều An Hảo đáp một tiếng, chỉ sợ Hứa Gia Mộc đuổi theo mình, khoát tay áo một cái với bọn họ, đi về phòng vệ sinh mà Lục Căn Niên đi vào, sau lưng còn truyền đến tiếng Kiều An Hạ nhắc nhở: "Ba mươi phút nữa phải lên máy bay."

-

Kiều An Hảo chạy vào phòng vệ sinh, ngẩn người một chút, liền ló đầu, thấy nhóm người Hứa Gia Mộc đi xa, sau đó đi ra ngoài, đứng ở đối diện phòng vệ sinh nam chờ.

Kiều An Hảo sợ Hàn Như Sơ và Kiều An Hạ cũng chờ không nhận được tới phòng vệ sinh tìm mình, đến lúc Lục Căn Niên đi ra.

Lục Căn Niên cũng không nhìn thấy Kiều An Hảo, trực tiếp đi tới bồn rửa mặt, anh tắt vòi nước, chuẩn bị rút ra khăn giấy, lại có giấy đưa đến

trước mặt mình, Lục Cẩn Niên sửng sốt một chút, nghiêng đầu thấy Kiều An Hảo oán giận nhìn anh nói: "Anh làm gì trong toilet lâu vậy?"

Lục Cẩn Niên bật cười, giải thích một câu: "Hơi đông."

Sau đó nhận lấy khăn giấy trong tay Kiều An Hảo, động tác ừ nhả lau sạch sẽ ngón tay, sau đó giơ tay lên sờ sờ trán Kiều An Hảo, phát hiện không nóng, mới mở miệng hỏi: "Thân thể khá hơn chút nào không?"

"Tốt hơn nhiều." Kiều An Hảo lúc này mới nhe răng một cái, sau đó nhìn ra ngoài phòng vệ sinh, thấy khoảng cách của Hàn Như Sơ và Kiều An Hạ chỉ còn tầm 20, 30m, sau đó liền vội vã nói một câu: "Bác gái và An Hạ đến, tôi đi trước, bái bai."

Kiều An Hảo vừa nói, xoay người đi về phía cửa phòng vệ sinh, đi hai bước, giống như cô nhớ ra điều gì, quay đầu hỏi: "Anh ngồi ghế số mấy?"

"32f." Giọng Lục Cẩn Niên vừa dứt, Kiều An Hảo gật đầu, xoay người đi ra khỏi cửa phòng vệ sinh.

Trên máy bay, nhóm Kiều An Hảo ngồi ở phía trước, Lục Cẩn Niên cùng trợ lý ở phía sau, bay đi Bắc Kinh chỉ có gần gần hai giờ, Kiều An Hảo đi nằm chuyển đến phòng vệ sinh.

Kiều An Hạ để cô ở bên ngoài, bị cô liên tục quấy rầy có chút không nhịn được, cuối cùng dứt khoát đổi chỗ ngồi.

Kiều An Hảo đi qua chỗ của Lục Cẩn Niên, cũng không có nói gì nhiều với anh, đại đa số là gọi này hoặc vậy tay.

Mặc dù chỉ là như thế, Lục Cẩn Niên vẫn cảm thấy tâm trạng cực kỳ vui vẻ thoải mái.

Thậm chí lần cuối Kiều An Hảo đến phòng vệ sinh, còn vỗ một cái lên bờ vai của anh, kết quả vừa vặn lúc ấy Hàn Như Sơ đứng dậy, cũng tới phòng vệ sinh, dọa Kiều An Hảo sợ lùi về, cúi đầu, vội vã đi nhanh qua anh, ngồi trở lại chỗ ngồi của mình, mà Lục Cẩn Niên cầm lên tờ báo, chặn lại mặt của mình, sau đó lúc Hàn Như Sơ đi qua, Lục Cẩn Niên bất chợt cảm giác mình và Kiều An Hảo giống như tình yêu vụng trộm.

Hừm, không, đúng ra phải nói là tình bạn.

Rõ ràng tình bạn trên thế giới này là quang minh chính đại gì đó, nhưng hết lần này tới lần khác anh và cô làm bằng hữu, đều phải làm lén lút lút lút như vậy, không thể công khai.

Thật ra thì nếu như có thể cùng Kiều An Hảo vững vàng chung sống, Lục Cẩn Niên thật sự không ngại cùng cô làm bạn bè cả đời, chỉ tiếc, tình bạn của anh và Kiều An Hảo chưa đến mấy ngày nữa đã bị công khai.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 479

Chat Webcam [9]

Trở lại Bắc Kinh, Kiều An Hảo trực tiếp bị chú đón trở về Kiều gia, tuy rằng đã bớt sốt, nhưng mà, đã xảy ra chuyện lớn như vậy, chú và thím cái gì cũng không cho cô làm nói cô phải quay về nhà ở hai ngày.

Kiều An Hảo không thể từ chối, đành đồng ý, quản gia của Kiều gia thấy cô trở về ở, vô cùng vui mừng, mỗi bữa cơm đều làm thập phần phong phú đồ ăn, toàn bộ là những món ăn mà cô thích trong mấy năm nay dường như đều làm hết một lần, tuy rằng chú và thím vô cùng bận công tác, nhưng mỗi buổi tối đều trở về nhà ăn cơm tối cùng với cô, đương nhiên cũng khó tránh khỏi phải nghe những lời nói lảm nhảm mấy nói cô nhanh rời khỏi vòng giải trí, tuy rằng nghe nhiều cũng sẽ cảm thấy ngấy, nhưng mà ngấy xong, trong lòng Kiều An Hảo lại thấy ấm áp, cũng may Triệu Manh đưa điện thoại tới cho cô, lúc cô ở Kiều gia cảm thấy nhàm chán vô vị, có thể cùng Lục Cần Niên tâm sự QQ.

Ngày thứ ba, chú và thím cuối cùng cũng thả ra cho phép cô trở về Cẩm Tú Viên, bởi vì chú và thím không biết cuộc nói chuyện giữa Kiều An Hảo và Hàn Như Sơ trước đây, cũng không biết Hứa Gia Mộc trước đây là do Lục Cần Niên hóa trang diễn, trước khi sóng gió của việc giải trừ hôn ước xảy ra, Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo vẫn muốn làm bộ bình thường trước mặt chú và thím, cho nên ngày đó Kiều An Hảo đi, Hứa Gia Mộc tự mình lái xe đến đó đón cô.

Kiều An Hảo ngồi ở ghế phụ lái, cầm ra di động, theo thói quen gửi cho Lục Căn Niên một tin QQ: [đang làm cái gì?]

Hắn là Lục Căn Niên đang bận làm việc, qua khoảng năm phút đồng hồ, mới trả lời Kiều An Hảo: [hạp.]

Kiều An Hảo phát lại một tin [Uh], ngẩng đầu nhìn thoáng qua bên ngoài cửa sổ, phát hiện bây giờ đã cách truyền thông Hoàn Ảnh không xa, vì thế liền nghiêng đầu, mở miệng nói với Hứa Gia Mộc: “Anh Gia Mộc, ở cái ngã quạch phía trước, anh thả em xuống, em trở về công ty.”

Hứa Gia Mộc gật đầu một cái, “Muốn anh chờ em hay không?”

“Không cần, Triệu Manh ở công ty, buổi tối có thể đưa em về mà.”

“Tốt.” Hứa Gia Mộc lên tiếng, trước khi mở miệng, đỗ xe ở bên đường.

Xe ở trước ngã quạch, cùng lắm là mất năm phút đồng hồ để đi bộ tới dưới lầu truyền thông Hoàn Ảnh, Kiều An Hảo lấy xong túi của mình, lúc đang chuẩn bị mở miệng nói tạm biệt với Hứa Gia Mộc, lại nghĩ tới chuyện quan

trọng hơn, vì thế liền nói: “Anh Gia Mộc, lúc trước em nói với anh chuyện giải trừ hôn ước, anh còn nhớ không?”

“Nhớ rõ.” Hứa Gia Mộc dựa lưng vào ghế xe, cúi đầu nhìn về phía Kiều An Hảo nở nụ cười, nói đùa: “Kiều Kiều, từ nhỏ đến lớn chuyện anh đồng ý với em, có chuyện nào không làm được, em cứ thúc dục anh như vậy, khiến cho anh có cảm giác giống như em rất chán ghét anh.”

Kiều An Hảo nở nụ cười: “Em không phải chỉ là nhắc nhở anh một chút thôi!”

Sau đó khoát tay áo với Hứa Gia Mộc: “Em đi trước đây, anh Gia Mộc tạm biệt.”

“Tạm biệt.” Hứa Gia Mộc lên tiếng, chờ Kiều An Hảo đại sảnh truyền thông Hoàn Anh, mới giẫm lên chân ga, chuyển động tay lái rời đi.

Lúc Kiều An Hảo đến, Lục Cẩn Niên đang họp ở trong phòng hội nghị, cách thủy tinh trong suốt, Kiều An Hảo có thể thấy tư thế ngồi ưu nhã của Lục Cẩn Niên ở chỗ kia, khuôn mặt anh tuấn, vẻ mặt lãnh nhạt.

Kiều An Hảo nhin không được một lần nữa lấy di động ra, chụp một tấm hình, sau đó gửi cho Lục Cẩn Niên qua QQ, sau đó cô liền nhìn thấy Lục Cẩn Niên vẻ mặt lạnh nhạt nhìn lướt qua màn hình di động, sau đó ngón tay ở trên màn hình trượt hai cái, nhíu mi lại, liền ngẩng đầu, nhìn xuyên qua thủy tinh ra bên ngoài, anh nhìn xung quanh một chút, tầm mắt liền dừng ở trên người của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 480

Chat Webcam (10)

Editor: Xăm Xăm

Kiều An Hảo vừa chuẩn bị nhìn anh cười một cái, kết quả tầm mắt của anh đã rời đi, bởi vì cách một tầng thủy tinh, Kiều An Hảo không nghe được tiếng nói của anh, chỉ nhìn thấy môi anh mấp máy đóng mở hai lần nói gì đó với người trong phòng, sau đó đứng lên, cầm lấy điện thoại di động, nhìn kỹ mọi người trong phòng, đẩy cửa phòng họp ra, đi về phía cô.

Kiều An Hảo không ngờ mình chỉ tiện tay gửi đi một tấm hình, mà lại khiến anh trực tiếp ngừng cả một hội nghị chạy đến tìm cô, cho nên mãi đến khi anh đứng trước mắt cô, cô mới hoàn hồn lại, đứng lên từ ghế sofa, liếc mắt một cái đã thấy Lục Căn Niên nghiêng đầu nhìn chăm chăm cô, sắc mặt cô thay đổi có chút hồng lên, ngữ điệu hơi nén giận nhưng vẫn làm nũng nói, nên nghe không ra được chỉ trích: “Sao anh lại ra đây?”

Lục Căn Niên mặc chiếc áo màu trắng, ngọn đèn trên trần nhà cũng màu trắng, ánh đèn chiếu vào thân anh khiến anh trở nên anh tuấn đến chói mắt, anh khẽ cúi đầu, nhìn Kiều An ảo, giọng nói trước sau như một, chỉ là có chút hỗn loạn nhưng vẫn không dễ dàng bắt được sự lúng túng: “Thân thể không tốt? Sao còn chạy đến công ty?”

“Đi ngang qua, nên muốn vào xem thế nào?” Kiều An Hảo nói, mí mắt buông xuống theo bản năng, sợ anh nhìn rõ đáy lòng mình, thực ra là mấy ngày không thấy anh, cô nhớ quá nên chạy đến.

“Ừm.” Lục Cẩn Niên lên tiếng, vẫn nhìn không rời mắt khỏi Kiều An Hảo như cũ.

Kiều An Hảo bị anh nhìn đến không tự nhiên, thấy mọi người trong phòng hội nghị đều nhìn chằm chằm bọn họ, mặt càng nóng lên, vì thế liền nhẹ nhàng nói: “Không phải là anh đang họp à? Mau đi vào đi.”

“Được.” Lục Cẩn Niên lên tiếng, vẫn đứng tại chỗ không nhúc nhích.

“Sao anh còn chưa đi vào?” Kiều An Hảo hỏi một câu.

“Đi ngay đây.” Lục Cẩn Niên nói xong, vẫn bất động đứng tại chỗ.

Kiều An Hảo hơi giận chà chà chân mình, mặt giống như có thể nhỏ máu ra rồi, lần này lời nói thúc giục còn chưa nói ra, Lục Cẩn Niên đã để lại một câu: “Chờ tôi một lát”, liền xoay người, quay trở lại phòng họp.

Trong phòng tiếp tục họp, chỉ là trong lòng Lục Cẩn Niên không yên ổn, thường nhìn Kiều An Hảo đang ngồi ở bên ngoài, những người ngồi trong phòng cũng bắt đầu không tập trung, không ngừng có người lườm Kiều An Hảo.

Lúc kết thúc họp, đã là 6 giờ rưỡi, Lục Cẩn Niên đi ra khỏi phòng họp, thư ký đã đến giờ tan tầm đi về, trong phòng tiếp khách rất yên tĩnh, chỉ có mình Kiều An Hảo, nghiêng đầu dựa vào sofa, tay còn cầm một quyển tạp chí, nhưng mắt thì đã nhắm lại ngủ say từ bao giờ.

Bước chân của anh chậm lại, quay đầu nhìn mọi người trong phòng hội nghị đang nói chuyện không ngừng, làm một động tác im lặng, những người kia liền không nói gì nữa, sau đó Lục Cẩn Niên lại khoát tay, ý bảo bọn họ rời đi nhanh lên.

Rất nhanh cả tầng lầu chỉ còn lại hai người là anh và Kiều An Hảo, anh đi lên phía trước, vừa ôm lấy Kiều An Hảo, người con gái đã mơ màng mở

mắt, nhìn chung quanh đều trống không, mình thì đang ở trong lòng anh, có chút mờ mịt hỏi: “Mấy giờ rồi?”

“6 rưỡi rồi.” Lục Căn Niên đáp lại một câu, sau đó còn nói: “Tôi về văn phòng lấy quần áo, chờ em đi ăn cơm.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 481

Giải Trừ Hôn Ước (1)

Khoảng mấy tháng rồi Lâm Thi Ý không gặp Kiều An Hảo, thật ra cô biết Kiều An Hảo chẳng để ý gì đến mình, nhưng cô ta lại cực kỳ để Kiều An Hảo ở trong tâm.

Bởi vì cô ta đã lẫn lộn trong giới giải trí nhiều năm như vậy, cùng tranh đấu gay gắt với rất nhiều người phụ nữ, tuy không thể nói là bách chiến bách thắng, nhưng cũng coi như là trăm trận 99 trận thắng, chỉ riêng Kiều An Hảo, mỗi lần cô ta ra tay là mỗi lần cô ta thua một cách thảm hại, thậm chí đến cuối cùng, còn khiến bản thân mang tiếng xấu, cho tới hiện giờ, trên Sina còn không ngừng có người đứng ra mắng cô mấy câu.

Cô đến giờ không phải là nữ chính, thì cũng sẽ là nữ thứ, mà bây giờ còn chẳng có lấy một kịch bản nào, thế cho nên người đại diện của cô đã bắt đầu chọn người mới, mà cô thì xem đến tình hình bên ngoài, lại nghĩ tất cả mọi biện pháp để tìm một kẻ có tiền thỏa mãn lòng tham của mình, vinh hoa phú quý, mà vốn dĩ cô có kết cục như vậy, đều là vì Kiều An Hảo.

Trong mấy tháng này, chỉ cần Lâm Thi Ý nghe được bất kỳ một tin tức nào về Kiều An Hảo, cô ta sẽ đặc biệt lưu ý, sau đó sẽ cảm thấy rất mất mặt, bởi vì tin tức về Kiều An Hảo đều khiến cô rất bức tức, không phải là nữ chính của phim mới, thì lại là cực phẩm con nhà xa xỉ, thậm chí có một lần có mấy người đàn ông tầm bốn mươi tuổi, lúc đánh bài với nhau, cô còn nghe thấy Kiều An Hảo chính là vợ của người nổi nghiệp Hứa gia.

Lúc đó, Lâm Thi Ý đã cảm nhận được một cái sâu sắc, cái gì là người lên voi, kẻ xuống chó.

Mấy tháng này, cô nằm mơ cũng mơ sẽ tóm được nhược điểm của Kiều An Hào, có lẽ ông trời đã cảm động cô, liền cho cô một cơ hội.

-

Lục Căn Niên để trợ lý về nhà, tự mình lái xe chở Kiều An Hào đi ăn cơm chiều.

Lúc anh đang họp, nhìn như đang cực kỳ chăm chú lắng nghe mọi người nói, thật ra trong đầu đã giống như quân nhân muốn đào ngũ, nghĩ đến lúc tối sẽ mang cô đến nơi nào để ăn cơm, sau cùng liền chọn “Bạc Hà Viên”, thừa lúc họp, còn gửi tin nhắn đi đặt chỗ.

“Bạc hà viên” là một nhà hàng lộ thiên, kiến trúc theo kiểu cổ kính.

Lục Căn Niên chọn một vị trí ở gần hồ, có cảnh liễu rủ xuống, ánh sáng tràn trề, phong cảnh rất hợp lòng người, lại còn cùng ăn cơm với người mình thích, thật sự khiến tâm tình của anh rất tốt.

Kiều An Hào đã tới “Bạc Hà viên” vài lần, có ăn vài món, cho nên lúc người phục vụ mang thức ăn lên, Lục Căn Niên lại để cô chọn món, cô liền thoải mái chọn vài món mình thích.

“Bạc Hà viên” mang thức ăn lên rất nhanh, lúc Lục Căn Niên tan họp là 6 rưỡi, lái xe đến đây là 8 giờ, Kiều An Hào rất đói bụng, cho nên đồ ăn vừa mang lên, liền cầm đũa bắt đầu ăn.

Lục Căn Niên vừa động đũa, liền nhận một cuộc điện thoại, Kiều An Hào im lặng ăn không quấy rầy.

Lục Căn Niên chọn một phần tôm ngâm giấm, chua chua ngọt ngọt, Kiều An Hảo cực kỳ thích ăn, lúc đầu cô cầm đũa gặm, nhưng ăn có phần khó khăn, dấm đường dính vào tay, có chút không thoải mái, nhưng nếu đã dính vào tay, liền trực tiếp dùng tay để ăn,

sau cùng lại thấy trên bàn chỉ còn lại bảy tám con tôm, cô lại nghĩ là Lục Căn Niên chưa động đũa một con nào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 482

Hủy Bỏ Hôn Ước (2)

Kiều An Hảo có hơi ngượng ngùng tiếp tục ăn, nhưng vẫn tiếp tục bóc vỏ tôm.

Cái bàn hơi lớn, lúc Kiều An Hảo thả vào trong chén của Lục Cẩn Niên, phải nhõm dậy, đưa tay ra phía trước.

Mặc dù Lục Cẩn Niên đang dựa vào ghế gọi điện thoại, nhưng lực chú ý vẫn dừng trên người Kiều An Hảo, nhất là đang nhìn thấy cô gái bóc vỏ tôm, trên gương mặt cũng nhuộm một tia ấm áp.

Lục Cẩn Niên bất chợt thấy Kiều An Hảo đưa tay, đã biết hướng đưa, không ngờ Kiều An Hảo muốn dứt tôm cho mình, người hơi ngẩn ra, mang theo vài phần thụ sủng nhược kinh nghiêng người về trước, mở miệng, vốn Kiều An Hảo định thả con tôm vào trong chén thì Lục Cẩn Niên đã ăn.

Kiều An Hảo rõ ràng cảm giác được môi ấm áp của anh lướt qua ngón tay của mình, kèm theo một cảm giác tê dại, con tôm trong tay đã biến mất.

Cô không phải là muốn dứt cho anh ăn, cô muốn bỏ tôm vào trong chén...

Kiều An Hảo không nhịn được nháy mắt với Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên thấy ám hiệu của cô, cho là cô muốn bày tỏ với mình, vì vậy vừa nghe điện thoại, vừa dùng khẩu hình miệng nói với Kiều An Hảo:

"Cảm ơn."

Cô là người tùy tiện, chủ động đút đàn ông ăn gì sao?

Cô bị anh hiểu lầm, nhưng mà sự hiểu lầm này cô lại thích, làm sao bây giờ?

Giống như có chiếc lá rơi vào trong hồ của Kiều An Hảo, tạo nên một vòng sóng gợn.

Cô mang theo vài phần ngọt ngào và hạnh phúc, cúi đầu, tiếp tục nghiêm túc bóc tôm, sau đó lại đưa tay ra, bỏ vào trong chén Lục Cẩn Niên, sau đó lại bị Lục Cẩn Niên hiểu lầm cô đút anh, liền giương miệng tiếp tục ăn.

Trên bàn cơm rất yên tĩnh, thỉnh thoảng Lục Cẩn Niên nói vài câu với người trong điện thoại, sau đó phương phát video, để cho anh nhìn thấy nội dung trong vi tính, Lục Cẩn Niên vừa nhìn, lúc bàn tay Kiều An Hảo đưa đến, lại mở miệng ăn, đến cuối cùng, giống như thành thói quen, không cần nhìn tay Kiều An Hảo đang ở đâu, cũng có thể chính xác ăn tôm trong tay cô.

bạn nào muốn đọc trước hơn 100 chương thì có thể mua trước giá rẻ để ủng hộ dịch giả thêm đường sữa nhé :) ai mua có thể liên hệ qua gmail này: tttukidmh@gmail.com nhé

Kiều An Hảo thấy Lục Cẩn Niên ăn tự nhiên như vậy, sau đó lại thấy trong tay mình còn sót lại con tôm cuối cùng, con người khế vòng vo chuyển, giống như làm chuyện xấu, cầm một xác tôm đưa tới khóe miệng Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên theo thói quen mở ra miệng cắn, nhai vài lần, mới phát hiện ra điều gì không đúng, nhăn trán, liền nhổ ra, ngẩng đầu lên, thấy Kiều An Hảo cười, cầm con tôm đã bóc vỏ cuối cùng, đưa tới, anh cúi đầu ăn, giã trán ra, sau đó nói đôi câu trong điện thoại, liền cúp điện thoại, quay đầu vừa vặn thấy Kiều An Hảo đang dùng tay không dính đường dấm

rút ra khăn giấy ướt, bởi vì chỉ có một tay, thế nào cũng không rút ra được, vì vậy nhìn Lục Cẩn Niên vừa cúp điện thoại nói: "Rút giúp em đi."

Lục Cẩn Niên rút khăn giấy ướt, nhưng không đưa cho Kiều An Hảo, ngược lại tự nhiên địa cầm ở trong tay, giúp cô lau tay đến khi nào sạch sẽ.

Kiều An Hảo rũ mi mắt, nhìn chăm chăm động tác Lục Cẩn Niên lau tay mình, không có cự tuyệt cũng không có phản kháng.

Cô không phải không nhận ra được giữa mình và Lục Cẩn Niên có chút mập mờ, mặc dù cô không biết rốt cuộc đáy lòng Lục Cẩn Niên nghĩ như thế nào, nhưng đối với chuyện yêu Lục Cẩn Niên mười ba năm, mà nói, thật rất hưởng thụ cảm giác mập mờ như vậy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 483

Giải Trừ Hôn Ước [3]

Kỳ thật cô cũng rất muốn đi hỏi Lục Căn Niên một câu, cùng một người phụ nữ có cử chỉ thân mật như vậy... Giống như là một đôi yêu nhau cuồng nhiệt giữa bạn bè, thật sự có được không? Nhưng mà cô lại không dám mở miệng đến hỏi, dù sao hiện tại vô cùng tốt đẹp, vạn nhất nhờ cô hỏi ra khỏi miệng, đánh vỡ loại tốt đẹp này thì làm sao bây giờ? Dù sao nếu không hỏi, cho dù là một ngày kia, bọn họ trở về làm bạn bè, còn có thể liên lạc với nhau.

Đáy lòng Lục Căn Niên, cũng không phải không có nghi hoặc, anh cảm thấy dường như Kiều An Hảo có điểm ý lại vào mình, nhưng mà lại không xác định được cô ý lại vào mình rốt cuộc là có ý tứ gì, dù sao người phụ nữ này là vợ của em trai mình, kỳ thật trong lòng của anh so với bất kỳ ai đều hiểu được, bản thân không nên tới gần Kiều An Hảo như vậy, nhưng mà lại không chế không được, dù sao anh và Kiều An Hảo giống như đang phát triển theo

một phương hướng rất tốt, anh không biết phát triển này cuối cùng sẽ có kết cục như thế nào, nhưng mà thật lòng mà nói, yêu 13 năm, cuộc đời lần đầu tiên nếm thử một chút ngon ngọt, thật sự không nghĩ bóp chết như vậy.

-bạn nào muốn đọc trước hơn 100 chương thì có thể mua trước giá rẻ để ủng hộ dịch giả thêm đường sữa nhé :) ai mua có thể liên hệ qua gmail này: tttukidmh@gmail.com nhé

Đêm nay Lâm Thi Ý cùng người đến “Vườn Bạc Hà”.

Dù sao cũng từng là một nữ minh tinh, so sánh với người mẫu trẻ ở bên ngoài mà nói, là có tướng mạo xuất chúng khí chất tốt, cho nên ở trên bữa ăn, càng giúp ông chủ của mình nhiều mặt mũi, ông chủ của mình càng vui mừng thì cô càng được nhiều tiền, cho nên cũng đặc biệt nghe lời ông chủ của mình, khiến cho cô ta kính ai thì cô ta kính rượu người đó.

Nhưng cho dù tửu lượng của cô tốt, liên tiếp không ngừng uống rượu xuống dưới bụng, thì vẫn có chút không chịu nổi, cho nên Lâm Thi Ý lấy cái cốc, ly khai bàn ăn, giẫm lên giày cao gót, nghiêng ngả lão đảo vọt vào toilet, ghé vào trước bồn nước, phun ra hết toàn bộ rượu vừa uống vào trong bụng, lúc này mới cảm thấy dễ chịu một chút, sau đó liền mở vòi nước ra, hứng nước, súc miệng, hóa trang lại, tiếp tục duy trì xinh đẹp của bản thân, quay trở về bữa ăn.

Đường ở “Vườn Bạc Hà”, có chút quanh quẩn, lại là khu trồng cây cảnh, hình dạng nơi nơi đều giống nhau, lúc Lâm Thi Ý trở về lạc đường, bản thân muốn tìm một người bán hàng hỏi một chút phòng số 8 đi như thế nào, kết quả còn không có tìm được người bán hàng, lại thấy Lục Căn Niên và Kiều An Hảo đang ngồi cùng một bàn bên kia hồ.

Lục Căn Niên giống như đang nghe điện thoại, nửa khuôn mặt bị bóng tối che đi, khiến cho người ta không nhìn thấy rõ khuôn mặt của anh, Kiều An Hảo ngồi ở đối diện anh, cúi đầu đang ăn tôm, tuy rằng hai người không có nói chuyện với nhau, nhưng mà thoạt nhìn không khí vô cùng ấm áp.

Kỳ thật lúc ban đầu Lâm Thi Ý cũng không để ý nhiều, hai người diễn viên hợp tác xong cùng ngồi với nhau ăn một bữa cơm, không có gì, cô nhìn một lát lúc chuẩn bị rời đi, lại nhìn thấy Kiều An Hảo lại uy Lục Căn Niên ăn tôm.

Kiều An Hảo không phải là vợ của Hứa Gia Mộc sao? Vậy tại sao lại có quan hệ thân mật với Lục Cẩn Niên?

Chẳng lẽ là... Bên ngoài hôn nhân? Lục Cẩn Niên là tình nhân?

Lúc ý nghĩ này xuất hiện trong đầu Lâm Thi Ý, máu toàn thân cô không hiểu vì sao muốn sôi trào lên.

Nếu này trường hợp bị người thấy, thật là không biết có bao nhiêu sóng to gió lớn?

Cho dù từ trước đến nay Lục Cẩn Niên ở trong vòng giải trí quan hệ rất chặt chẽ với truyền thông, ngăn cản được rất nhiều tòa soạn không tiết lộ tin tức, nhưng cô lại có thể thông qua ông chủ của mình, truyền khắp vòng buôn bán trong thành phố Bắc Kinh, cho tới lúc này, luôn là người đối đầu với Kiều An Hảo...

Lâm Thi Ý vừa nghĩ đến đây, khóe môi liền hiện lên một tia cười lạnh, sau đó liền lấy ra di động của mình, chụp lại vài tấm ảnh Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 484

Giải Trừ Hôn Ước (4)

Editor: Xiu Xiu

Lâm Thi Ý nhìn thấy một chiếc Audi, tối hôm qua còn mới qua đêm với một kẻ lảm tiền, cố ý mở lời với đối phương, sau đó để hình chiếc xe trên tạp chí kia qua, mở miệng yếu điệu nói mình muốn chiếc xe này.

Người đàn ông kia lúc ấy hứng trí bưng bưng, nheo mắt nhìn một mảng da thịt trắng nõn lộ liễu trước ngực của cô ta một phen, không thềm liếc tò tạp chí kia đến một cái, liền gật đầu, sau đó đẩy ngã cô xuống giường.

Ngày hôm sau tỉnh lại, Lâm Thi Ý liền nhắc lại việc hôm qua, người đàn ông thật sự nhớ ra, nhìn quanh chiếc ô tô trên tạp chí, tiện miệng nói một câu qua vài ngày sẽ mua cho cô, hiện giờ cần mang xe của mình đi bảo dưỡng ở tiệm xe rồi.

Lâm Thi Ý biết, qua vài ngày nghĩa là đã không có hi vọng gì nữa, vì thế liền làm nũng, yêu cầu hai lần, kết quả người đàn ông kia lại không hề có ý tứ gì, vì thế cô liền tìm cớ, đi vào phòng nghỉ trong toilet.

Lâm Thi Ý đứng trước bồn rửa mặt, nhìn khuôn mặt kiêu diễm của mình mà đáy lòng có chút ủy khuất, từ trước đến khi cô thành danh, những người đàn ông có tiền đến cửa cô cũng chẳng thềm ngó đến...

Nghĩ tới trước kia, Lâm Thi Ý lại ghi thêm hận với Kiều An Hảo, còn nghĩ đến hôm trước gửi ảnh chụp cho truyền thông mà có vẻ cũng không được đăng, tâm tình của cô liên phiền não, vì thế liền dùng lực đóng mạnh lại hộp phần lót, xoay người chuẩn bị đi ra ngoài toilet, quay lại phòng nghỉ lại nhìn thấy quản lý tiệm xe đi trước một người phụ nữ trung niên, người kia đứng trước chiếc xe Audi mình nhìn trúng nói gì đó, quản lý khom lưng, sau khi mời người phụ nữ kia ngồi xuống sau, lại sai bảo người phục vụ lấy cho bà ấy một ly cà phê, sau đó chạy đến trước quầy đăng kí.

Lúc đầu Lâm Thi Ý không để ý đến người phụ nữ kia, chỉ là vì bà ta mua chiếc xe mình thích như mua một mớ rau ngoài chợ, lúc cô đang hâm mộ bà ta, lại nghe thấy quản lý hỏi bà ấy: “Hứa phu nhân, xe này là bà mua cho mình dùng sao?”

“Không, cho con tôi dùng.”

“Là anh Hứa Gia Mộc sao?”

Người phụ nữ kia ngẩng đầu, bưng ly cà phê lên nhấp một ngụm, không nói gì.

-

Hứa Gia Mộc, mấy chữ này khiến Lâm Thi Ý nổi lên hứng thú, cô mang vẻ mặt cười cười nhìn người bán hàng, thấp giọng hỏi một câu: “Người phụ nữ kia là ai?”

“Là phu nhân của tổng giám đốc Hứa thị, Hàn Như Sơ.”

-bạn nào muốn đọc trước hơn 100 chương thì có thể mua trước giá rẻ để ủng hộ dịch giả thêm đường sữa nhé :) ai mua có thể liên hệ qua gmail này: tttukidmh@gmail.com nhé

Hàn Như Sơ đợi đến khi hoàn tất mọi thủ tục, viết lại địa chỉ của Hứa Gia Mộc, để bọn họ trực tiếp mang xe qua đó, sau đó cầm túi lên rời đi.

Trợ lý vui vẻ chạy theo Hàn Như Sơ đến trước xe của bà, mở cửa xe, Hàn Như Sơ khom người, lúc đang chuẩn bị vào trong xe, lại nghe được có người hô mình: “Hứa phu nhân.”

Hàn Như Sơ dừng bước, cùng trợ lý quay đầu lại nhìn, thấy một người con gái xinh đẹp ăn mặc sang trọng đang đứng ở cửa mỉm cười nhìn mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 485

Hủy Bỏ Hôn Ước (5)

Bình thường người quen biết của Hàn Như đều là có uy tín danh dự, thấy khuôn mặt trẻ tuổi xa lạ, cũng không có trong hồi ức, cho nên nhú mày, cũng không lên tiếng.

Lâm Thi Ý mang giày cao gót, thướt tha đến trước mặt Hàn Như Sơ, vẫn như cũ duy trì nụ cười trên mặt, vươn tay tự giới thiệu mình: "Bác Hứa, cháu tên là Lâm Thi Ý."

Hàn Như Sơ liếc mắt nhìn Lâm Thi Ý đưa tay tới trước mặt mình, không hề có ý muốn bắt tay với Lâm Thi Ý.

Trợ lý Hàn Như Sơ bên cạnh, lại lễ phép, mở miệng nói: "Vị tiểu thư này, xin hỏi có chuyện gì không?"

Mặc dù là trợ lý hỏi thăm, nhưng thật ra là Hàn Như Sơ dò hỏi Lâm Thi Ý, nhìn thẳng ánh mắt Hàn Như Sơ, nói: "Bác Hứa, Kiều An Hảo là con dâu của bác, là vợ của Hứa Gia Mộc đúng không? Con tới gặp bác, là có chuyện muốn nói về Kiều An Hảo."

Hàn Như Sơ ở trên thương trường lăn lộn quá nhiều năm như vậy, đã sớm luyện bản lĩnh lạnh nhạt, coi như bà ta có tò mò chuyện gì, nhưng trên mặt lại vẫn bình tĩnh như nước.

Lâm Thi Ý thấy vẻ mặt Hàn Như Sơ cao ngạo lạnh nhạt, cũng không có cảm tức, mà lấy mấy tấm hình trong túi xách, đưa về phía Hàn Như Sơ.

Trợ lý Hàn Như Sơ đưa tay ra nhận hình, giơ lên trước mặt Hàn Như Sơ, Hàn Như Sơ chẳng qua là liếc mắt nhìn, sắc mặt liền trong nháy mắt lạnh xuống, rốt cục mở miệng, nói câu đầu tiên với Lâm Thi Ý: "Hình này từ đâu ra?"

Lâm Thi Ý muốn kết quả như vậy, mẹ chồng Kiều An Hảo không vui, e là cuộc sống sau này của Kiều An Hảo cũng sẽ không tốt hơn, đáy lòng của cô ta thoáng hiện vẻ vui sướng, nhưng trên mặt vẫn duy trì vẻ bình tĩnh, chỉ nói: "Là do một người bạn của con chụp được, Không lẽ bác Hứa không biết sao? Trong giới thương trường Bắc Kinh, tất cả mọi người đều đồn, con dâu nhà họ Hứa và CEO Hoàn ảnh truyền thông đi cùng nhau..."

Lâm Thi Ý lời còn chưa nói hết, Hàn Như Sơ liền mở miệng cắt đứt lời của cô: "Đủ rồi!"

Hàn Như Sơ khí thế cường đại, khiến cho Lâm Thi Ý hiện lên vẻ hoảng sợ.

Hàn Như Sơ chẳng qua là liếc mắt nhìn Lâm Thi Ý, nhanh chóng đoạt lấy hình trong tay trợ lý, một câu nói cũng không nói, khom người ngồi vào trong xe.

Trợ lý lập tức thức thời lên xe, khởi động xe rời đi.

Hàn Như Sơ ngồi ở chỗ ngồi phía sau xe, sắc mặt lạnh nhạt nhìn chăm chăm những hình kia, đáy mắt phảng phất như ngọn lửa, một lát

sau, giống như bà không áp chế được lửa giận trong lòng, đặt những tấm hình kia xuống ghế ngồi, hô hấp dồn dập dựa vào lưng ghế, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ nhìn một lát, sau đó mở miệng nói: "Không trở về Hứa thị, trực tiếp đi đến nhà họ Kiều!"

Sáng nay Trình Dạng bay đến Pháp tham gia buổi chụp hình, Kiều An Hạ tan việc trực tiếp trở về nhà họ Kiều cùng cha mẹ.

Bình thường thì hôm nay trở về tương đối sớm, lúc về đến nhà, người giúp việc còn chưa làm xong cơm tối.

Kiều An Hạ tắm rửa sạch sẽ, rót một ly trà, ngồi ở trong phòng khách nhìn cha mẹ mỗi người rót một ly.

Ba Kiều nâng ly trà lên, nhấp một miếng, nhớ tới một ít chuyện trong công ty, liền thuận miệng hỏi thăm Kiều An Hạ.

"Ba, lúc ở nhà, có thể đừng nhắc đến chuyện trong công ty không?"
Kiều An Hạ oán giận một câu, làm mẹ Kiều cũng lầm bầm mấy câu với ba Kiều, sau đó tiếng chuông cửa liền vang lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 486

Giải Trừ Hôn Ước [6]

Kiều An Hạ đứng dậy đi mở cửa, nhìn thấy Hàn Như Sơ, Kiều An Hạ còn cười hô lên một tiếng: “Bác Hứa.”

Hàn Như Sơ không nhìn Kiều An Hạ lấy một cái, thậm chí ngay cả giày cũng chưa tháo, trực tiếp bước vào trong phòng.

Ba Kiều mẹ Kiều nhìn thấy vẻ mặt như vậy của Hàn Như Sơ, mơ hồ đã nhận ra có gì đó không thích hợp, hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, mẹ Kiều cười tủm tỉm đứng lên, mở miệng nói: “Như Sơ, bà làm sao? Động cơn tức lớn như vậy.”

Hàn Như Sơ một câu cũng chưa nói, trực tiếp cầm ảnh chụp trong tay ném lên bàn trà.

Ba Kiều mẹ Kiều kinh ngạc một chút, sau đó hai người liền vươn tay, mỗi người cầm một tấm hình, nhìn thấy khuôn mặt trên hình ảnh, sắc mặt nhất thời trở nên có chút khó coi.

Sau một lúc lâu, ba Kiều lên tiếng nói: “Như Sơ, này chắc là có hiểu lầm.”

“Hiếu lầm? Tôi cũng hy vọng là hiểu lầm, nhưng mà các người nhìn ảnh chụp này xem, này còn gọi hiểu lầm sao? Các người có biết hay không, hiện tại toàn bộ giới thương nhân ở thành Bắc Kinh này đều biết tới việc này,

con gái Kiều gia các người cho Hứa gia chúng tôi đội nón xanh! Không biết những người khác ở sau lưng chê cười Hứa gia chúng tôi như thế nào đâu!” Bởi vì phần nộ, lời nói của Hàn Như Sơ vô cùng bén nhọn không tốt.

Mẹ Kiều muốn giải thích: “Như Sơ, tôi cảm thấy bà bị kích động quá rồi, bà cũng không phải không biết, lúc trước Kiều Kiều và Hạ Hạ cùng Gia Mộc kể cả Lục Căn Niên đều là bạn học, chỉ là ăn một bữa cơm...”

“Chỉ là ăn một bữa cơm, đáng để tôi đến tìm các người như vậy sao? Hơn nữa, ăn cơm có thể ăn như vậy sao?” Hàn Như Sơ khom người, hung hăng chỉ về phía ảnh chụp.

Ba Kiều tự biết đuối lý cười đứng dậy, đối với Kiều An Hạ nói: “Hạ Hạ, con đi rót cho bác Hứa một chén trà đi.”

Nói xong ba Kiều còn quay sang nói với mẹ Kiều: “Em đi gọi điện thoại cho Kiều Kiều, bảo nó về nhà một chuyến.”

Sau đó ba Kiều nâng tay lên, vỗ vỗ bả vai Hàn Như Sơ: “Như Sơ, bà trước đừng tức giận, bà ngồi xuống trước, chờ Kiều Kiều đến đây, chúng ta hảo hảo hỏi nó một chút.”

Kiều An Hạ rót trà cho Hàn Như Sơ, sau đó thuận tay rút hé ra tấm hình ở trên bàn, nhìn thấy bên trong Lục Căn Niên và Kiều An Hảo ngồi ở một chiếc bàn bên hồ, đang cơm, Lục Căn Niên cầm lấy khăn tay, ôn nhu giúp Kiều Kiều lau tay, mà Kiều An Hảo buông xuống mí mắt, nhìn chăm chăm tay của mình bị Lục Căn Niên, lúc đó mặt mày dường như có một tia e lệ.

Kiều An Hạ nhìn chăm chăm ảnh chụp kia vài giây, lại ngẩng đầu nhìn thoáng Hàn Như Sơ đang đặng đặng tức giận, cùng nhìn thấy vẻ mặt thất vọng của ba mẹ khi nhìn thấy những tấm hình này, trong lồng ngực không biết tại sao lại toát ra một tầng lửa không nói lên lời, sau đó cầm ảnh chụp ra khỏi phòng.

Có người hầu ở bên ngoài đang tưới hoa, nhìn thấy Kiều An Hạ lên tiếng chào hỏi: “Tiểu thư An Hạ.”

Kiều An Hạ nhìn cũng không nhìn, trực tiếp mở cửa xe ra, ngồi vào trong, ngay cả dây an toàn cũng chưa thắt, liền một cước giẫm lên chân ga, chuyển tay lái rời đi.

-

Mấy ngày nay, mỗi ngày Kiều An Hảo đều ăn cơm tối với Lục Căn Niên, xế chiều hôm nay lúc cùng Lục Căn Niên chat QQ, biết đêm nay anh muốn tăng ca, cho nên lúc sáu giờ, Kiều An Hảo kêu thức ăn ở bên ngoài.

Không biết có phải do lúc ăn cơm tối có anh cùng ăn hay không, Kiều An Hảo ăn không nhiều lắm, thức ăn ở bên ngoài dường như chưa hề động đến, người tựa vào trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm TV một lát, sau đó cảm giác được di động rung, là Lục Căn Niên gọi tới, là trả lời tin nhắn nửa tiếng trước của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 487

Giải Trừ Hôn Ước (7)

[Ăn cơm chiều sao?]

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua một bàn đồ ăn vừa mua bên ngoài, trả lời lại: [không, không đói bụng,]

Bây giờ Lục Cẩn Niên trả lời lại cô rất nhanh: [buổi tối đi ăn khuya không?]

Kiều An Hảo không cần nghĩ ngợi: [Được]

[Đợi tôi xong việc sẽ liên lạc lại với em]

Kiều An Hảo đang chuẩn bị trả lời lại Lục Cẩn Niên, điện thoại lại có cuộc gọi đến, là từ Kiều gia, Kiều An Hảo không hề do dự nhận lấy, bên trong truyền đến âm thanh của bác gái: “Kiều Kiều, hiện giờ cháu có thời gian không? Có thể đến Kiều gia một chuyến không?”

“Hiện giờ sao?”

“Đúng, ngay bây giờ.”

Kiều An Hảo nghe thấy ngữ khí của bác mình trong điện thoại, có vẻ khá nghiêm túc, như là đã có chuyện gì xảy ra, vì thế liền “Ừm” một tiếng, nói: “Cháu biết rồi, hiện giờ cháu qua luôn ạ.”

-

Hoàn Ảnh truyền thông có vài hạng mục, Lục Cẩn Niên bận đến phát diên, tất cả công ty từ trên xuống dưới đều phải tăng ca làm báo cáo phân tích.

Lục Cẩn Niên mặt không chút thay đổi nghe ý kiến của tổng giám, lại hồi lâu không thấy điện thoại di động có động tĩnh gì, nhìn thoáng qua màn hình, phát hiện mình gửi tin nhắn cho Kiều An Hảo nhưng cô lại không trả lời lại, vì thế liền giữ lại điện thoại, ánh mắt nhìn chăm chăm vào hình ảnh của tổng giám trên màn hình.

Cửa phòng họp đột nhiên bị đẩy ra, là một thư ký còn chưa tan tầm, vẫy vẫy tay về phía trợ lý của Lục Cẩn Niên, trợ lý dừng tay đang gõ bàn phím, không hề quấy nhiễu hội nghị đang tiến hành, lặng yên không tiếng động rời khỏi phòng họp, nói chuyện gì đó với thư ký, sau đó thư ký gật đầu rồi đi, trợ lý lại nhẹ nhàng quay trở lại phòng họp, ngồi vào vị trí, nghiêng đầu, nói bên tai Lục Cẩn Niên: “Lục tổng, cô Đại Kiều ghé qua, muốn gặp anh.”

Khuôn mặt anh khẽ động, hơi kinh ngạc, Kiều An Hạ ghé qua làm gì, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh.

Trợ lý tiếp tục thấp giọng nói: “Tôi để cho thư ký tiếp đãi cô ấy trong phòng khách rồi.”

Lục Cẩn Niên nhàn nhạt gật đầu một cái, như là đã nghe thấy, tiếp tục cầm điện thoại di động nhìn thoáng qua, sau đó lại nhập tâm vào hội nghị.

Qua gần một giờ, mới tan họp, lúc này đã là tám giờ tối, Lục Cẩn Niên thu dọn văn kiện trên bàn, dẫn đầu từ trong phòng họp đi ra, kết quả liền nhìn thấy Kiều An Hạ đang không kiên nhẫn ngồi đợi trong phòng khách, vậy mà nhìn thấy anh liền lập tức bước chân về phía anh, không hề khách khí xung quanh đang có nhiều người, mở miệng nói: “Lục Cẩn Niên, tôi có việc muốn nói với anh.”

Khuôn mặt anh không hề động, thậm chí cũng không thèm nhìn Kiều An Hạ, chỉ đi qua sát cạnh cô, đi về phía văn phòng của mình.

Trợ lý của Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hạ khách khí cười cười: “cô Đại Kiều, có chuyện gì, đến văn phòng của Lục tổng nói đi.”

Kiều An Hạ liếc mắt nhìn trợ lý của Lục Cẩn Niên, xoay người dầm giày cao gót xuống, kiêu ngạo bắt kịp Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên đẩy cửa ban công ra, cũng không có đóng lại, trực tiếp đi đến ghế làm việc ngồi xuống, từ sáng đến giờ, ngoại trừ bữa trưa có ăn qua loa, còn lại đều vội vàng làm việc, cho nên cả người vô cùng mệt mỏi, dựa lưng vào ghế, giơ tay lên xoa xoa thái dương.

Trợ lý của Lục Cẩn Niên đưa Kiều An Hạ đến văn phòng, tự mình mang theo hai ly cà phê, đặt ở trên bàn, sau đó liền lui ra ngoài, vẫn không quên khép cửa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 488

Hủy Bỏ Hôn Ước (8)

Trong phòng làm việc chỉ có hai người, Kiều An Hạ lập tức cất bước đi tới trước bàn làm việc của Lục Cẩn Niên, đặt hình xuống, "Bộ" một cái rơi ở trên bàn.

Lục Cẩn Niên nghe được tiếng động, ánh mắt khẽ động, như cũ duy trì nhắm mắt lại, lấy tay xoa huyệt Thái Dương.

Kiều An Hạ thấy bộ dạng Lục Cẩn Niên lạnh nhạt, nghĩ tới những năm qua, anh luôn như vậy đối với mình, tâm tình trở nên có chút khó chịu, không kềm chế được mở miệng nói: "Anh nên nhìn rõ thứ tôi đưa cho anh là gì!"

Trên mặt Lục Cẩn Niên cũng không có biểu tình gì, giống như chuyện Kiều An Hạ vốn nói chuyện ngang ngược, anh dừng hồi lâu, mới thả tay xuống, ngồi thẳng người, sau đó nhìn lướt qua hình trên bàn, thấy mình và Kiều An Hào, vẻ mặt ngược lại không có quá thay đổi gì, mà là không nhanh không chậm bưng lên cà phê, uống một hớp: "Hình này sao cô có?"

"Anh đã sớm biết tấm hình này?" Kiều An Hạ nghe thấy ý nghĩa trong lời Lục Cẩn Niên, trước hỏi ngược lại một câu, sau đó cũng có chút sáng tỏ nói: "Đúng, cũng khó trách, hèn gì, không có âm ỉ trên báo, chắc hẳn anh đã phong tỏa, chẳng qua, Lục Cẩn Niên, dù anh có bản lĩnh lớn đến đâu cũng không che giấu được, không có nghĩa không có tấm hình này mà không có tin đồn. "

Lục Cẩn Niên rũ mí mắt, thổi một hơi cà phê hơi nóng, tiếp tục uống một hơi, vẻ mặt lãnh đạm giống như trong phong làm việc này có một mình anh.

Kiều An Hạ âm thầm nắm thành quả đấm, tiếp tục mở miệng nói: "Bây giờ anh có biết, Kiều Kiều đang ở đâu không?"

Theo tiếng nói của Kiều An Hạ, cô rõ ràng thấy tay Lục Cẩn Niên ly cà phê dừng lại, Kiều An Hạ không rõ cảm giác trong lòng mình là gì, chẳng qua là dừng lại một lát, mới mở miệng nói: "Kiều Kiều bị ba mẹ tôi gọi về nhà họ Kiều, cũng vì mấy tấm hình này."

Lục Cẩn Niên bưng ly cà phê, cà phê sóng sánh, vẩy vào tay của anh, vì nóng nên đỏ lên, ánh mắt của anh vẫn như cũ không có biểu hiện gì, nhưng trên gương mặt lộ ra tia lo lắng.

"Lục Cẩn Niên, bây giờ trong giới thương trường Bắc Kinh, đều đang truyền Kiều An Hảo cầm chừng Hứa Gia Mộc, bác Hứa bị chọc tức, tối nay tự mình đến tìm ba mẹ tôi, anh nghĩ lúc ba mẹ tôi thấy những tấm hình đó thấy thế nào?" Kiều An Hạ dừng lại, nhìn Lục Cẩn Niên rũ mắt nhìn chằm chằm ly cà phê hỏi: "Anh còn nhớ rõ mấy tháng trước, tôi đã nói với anh sao chứ?"

Sau đó Kiều An Hạ lại lặp lại lời đó lần nữa: "Nếu anh thật lòng thích nó, thì đừng dây dưa với nó, anh có biết với hành động bây giờ của anh sớm muộn sẽ phá hỏng cuộc sống của nó!"

"Bây giờ tôi muốn nói, là anh đã phá hủy cuộc sống của con bé!"

"Bây giờ tất cả mọi người nói Kiều Kiều ngoại tình..., Bác Hứa là mẹ chồng con bé, bởi vì chuyện này đã không thích nó, hoặc lúc Hứa Gia Mộc biết chuyện này, còn có thể cãi nhau với nó, còn có ba mẹ tôi, rõ ràng có chút thất vọng với Kiều Kiều, nếu như Kiều Kiều và Gia Mộc bởi vì anh,

xuất hiện tan vỡ, như vậy cha mẹ tôi, cố đông Kiều thị, cũng sẽ trách cứ Kiều Kiều!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 489

Giải Trừ Hôn Ước [9]

“Lục Căn Niên, rất nhiều chuyện mọi người chỉ biết mắng người phụ nữ, cũng không bao giờ mắng người đàn ông, anh cũng có sai, nhưng mà không có

người nào trách cứ anh, lại có nhiều người chỉ trỏ ở sau lưng Kiều Kiều nói cô ấy thủy tính dương hoa, không tuân thủ nữ tắc.”

“Anh nói anh yêu cô ấy, nhưng mà, đây là tình yêu của anh sao?”

“Hại cô ấy thân bại danh liệt, có tiếng xấu, anh muốn về sau Kiều Kiều ở trong giới thương nhân Bắc Kinh, phải đối mặt như thế nào?”

Có thể là do Kiều An Hạ quá mức kích động, lúc nói xong lời cuối cùng, giọng nói trở nên có chút nghiêm khắc.

Cô dừng lại một lát, mới tiếp tục mở miệng, giọng nói mới ôn hòa hơn rất nhiều: “Còn có, Lục Căn Niên, ba mẹ Kiều Kiều chết sớm, người thân duy nhất trên thế giới này của em ấy là ba mẹ tôi và tôi, anh muốn hại em ấy để rồi cuối cùng giống như anh, cô đơn một người, mới từ bỏ sao?”

Tay Lục Căn Niên nắm chén cà phê, dùng thêm nhiều sức.

Kiều An Hạ nói lâu như vậy, dường như đã nói xong tất cả những điều mà bản thân muốn nói.

Trong phòng làm việc, cực im lặng.

Kiều An Hạ đứng ở trước bàn làm việc, nhìn chăm chăm Lục Căn Niên trong chốc lát, mới mở miệng nói: “Điều tôi muốn nói đều đã nói xong rồi, kể tiếp anh rốt cuộc muốn làm như thế nào, là chuyện của anh, tạm biệt!”

Kiều An Hạ tạm dừng một chút, xoay người, liền đi về phía ngoài cửa.

Trợ lý của Lục Căn Niên đứng ở ngoài cửa, nhìn thấy Kiều An Hạ đi ra, mỉm cười mở miệng khách khí nói: “Đại Kiều tiểu thư.”

Kiều An Hạ bước chân không dừng lại tiếp tục đi về phía thang máy.

Kiều An Hảo ở trên đường đi đến Kiều gia, trong lòng luôn luôn nghĩ, rốt cuộc ở Kiều gia xảy ra chuyện gì, thậm chí cô còn tưởng rằng thân thể chú và thím xuất hiện bệnh lạ, càng nghĩ trong lòng cô lại càng nóng như lửa đốt, thật vất vả xe mới đến cửa Kiều gia, cô đưa tiền cho lái xe, ngay cả tiền thừa cũng chưa lấy, liền vội vã chạy vào trong phòng.

Quản gia mở cửa, thấy cô đến đây, tiếng nói rất nhỏ: “Tiên sinh, phu nhân, nhị tiểu thư đã trở lại.”

Kiều An Hảo thay đổi giày, có chút mờ mịt tiêu sái đi vào, nhìn thấy Hàn Như Sơ đã ở, mà không khí trong phòng đặc biệt thấp, cô mở thật to mắt, phân biệt đánh giá ba người một chút, sau đó mới mở miệng chào hỏi: “Chú, thím, bác Hứa.”

Vẻ mặt Hàn Như Sơ rất lạnh, cả lời cũng chưa thốt ra, nhưng mà chú lại gật đầu một cái, thím đứng lên, cầm một tấm ảnh gì đó, nói với cô: “Kiều Kiều, cháu lại đây với thím.”

Đáy lòng Kiều An Hảo càng thêm nghi hoặc, cô gật gật đầu, đi theo phía sau thím, lên lầu, sau đó vào thư phòng ở lầu hai.

“Thím, làm sao vậy?”

Đối mặt với câu hỏi của Kiều An Hảo, mẹ Kiều cái gì cũng chưa nói, chỉ đem tấm hình đưa cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo tiếp nhận, nhìn thấy là hình ảnh cô cùng với Lục Căn Niên, vẻ mặt cô sững sốt một chút, còn chưa kịp mở miệng, mẹ Kiều đã lên tiếng nói trước: “Kiều Kiều, tuy rằng thím không biết cháu cùng với đứa con riêng của Hứa gia, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà, thím tin tưởng cháu, thế nhưng cũng không có nghĩa bác Hứa tin tưởng cháu, hiện tại cháu đã gả cho Gia Mộc, phải chú ý đến lời nói và việc làm của mình, cháu cùng một người đàn ông khác không minh bạch như vậy, khiến cho Gia Mộc mất mặt, nhục nhã Hứa gia?”

“Huống hồ hiện tại Kiều gia và Hứa gia hợp tác rất sâu, Kiều Kiều, có chút chuyện cũng không cần thím phải nhiều lời, khẳng định trong lòng cháu hiểu được, cũng khẳng định biết hẳn phải làm như thế nào.” Mẹ Kiều nói tới đây, dừng một chút, còn nói: “Kiều Kiều, cháu cũng biết, bác Hứa kiêng kị đối với đứa con riêng là Lục Căn Niên, về sau cháu vẫn không nên kết giao thì tốt hơn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 490

Giải Trừ Hôn Ước (10)

Kiều An Hảo nghe thấy bác không cho mình và Lục Cẩn Niên qua lại, theo bản năng muốn mở miệng giải thích, nhưng là sau đó nghĩ đến vài ngày sau, cô và Hứa Gia Mộc sẽ giải trừ hôn ước, cho đến lúc này, cô và Lục Cẩn Niên qua lại với nhau tất nhiên sẽ không được yên thân rồi.

Hiện tại dù sao cô vẫn là vợ trên danh nghĩa của Hứa Gia Mộc, nếu vì chuyện tiếp xúc thân mật với Lục Cẩn Niên mà cãi cọ với bác mình, chẳng phải sẽ khiến bác càng thêm lo lắng, càng thêm suy nghĩ là giữa mình và Lục Cẩn Niên có gì hay sao?

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, ngoan ngoãn gật đầu một cái, nói: “Cháu biết rồi, việc này là cháu không đúng, trước kia, cháu và Lục Cẩn Niên học cùng nhau, thật ra giữa chúng cháu không có gì cả.”

Bác gái nghe được những lời này của cô thì vô cùng yên lòng, tiếp tục nói chuyện vài câu với cô, đa số đều nói về chuyện cô nên làm thế nào để tròn bổn phận vợ hiền của Hứa Gia Mộc, Kiều An Hảo trả lời từng câu một, sau đó đi theo bác gái xuống lầu, dựa theo ý tứ của bác gái, đối với Hàn Như Sơ nói xin lỗi, thái độ thành khẩn khẳng định lần sau mình sẽ không để chuyện như vậy xảy ra nữa.

Dù sao cũng là người có nhiều từng trải, cho dù trong lòng Hàn Như Sơ đang mất hứng, nhưng lúc Kiều An Hảo giải thích cũng nguôi ngoai đi.

Không khí trong phòng bây giờ mới dịu đi một chút, vì không muốn quan hệ hai nhà bị ảnh hưởng, bác trai còn cố ý gọi điện thoại cho Hứa Gia Mộc, để mọi người cùng nhau ăn bữa cơm.

Lúc ăn cơm, Hứa Gia Mộc và bác trai có uống ít rượu, cho nên lúc rời đi, Hứa Gia Mộc gọi điện cho lái xe đến.

Anh và Kiều An Hảo rời khỏi Kiều gia trước, lái xe còn chưa đến, Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc rời rạc đi cạnh nhau, Kiều An Hảo đi giày cao gót nên hơi mệt, hai người tìm một chiếc ghế đá trong công viên ngồi xuống.

ở đối diện là khu quảng trường nhỏ, không thiếu những đứa trẻ đang trượt patin ở đó.

Kiều An Hảo nhìn hình ảnh trước mặt mình, nghĩ đến chính mình trước đây, cũng trượt patin cùng Kiều An Hạ và Hứa Gia Mộc, không nhịn được mở miệng nói: “Anh Gia Mộc, ngày xưa anh cũng dạy em trượt ở đây.”

“Thế nhưng bây giờ, em không bám vào đâu thì vẫn không thể đứng vững, xem ra anh đây là giáo viên có vẻ hơi tồi.” Hứa Gia Mộc nói.

Kiều An Hảo nở nụ cười, sau đó ngẩng đầu lên nhìn đèn đường, nhẹ nhàng nói: “Anh Gia Mộc, chuyện bị chụp ảnh, cực kỳ xin lỗi, đã khiến anh bị chê cười rồi.”

“Không sao, em áy náy gì với anh chứ, muốn xin lỗi cũng là anh phải xin lỗi em, việc này là mẹ quá bất ngờ, bà cũng không phải không biết, trước khi anh tỉnh lại, tìm anh trai anh dán vết sẹo giả làm anh, cùng em giả làm vợ chồng, hai người phải đóng giả hơn tám tháng liền, trước kia lại là bạn học, làm sao có thể không quen biết, hai người ăn một bữa cơm, như vậy mà liền chuyện bé xé ra to? Kiều Kiều, em đừng để

trong lòng, mẹ anh là thế, mặt mũi không thể chịu nổi người khác chỉ tro sau lưng mình, thế nhưng vài ngày nữa, anh nói ra chuyện ly hôn, đến lúc

đó em được tự do rồi.”

Kiều An Hảo ngẩng đầu, nhìn lên trời, sau đó mở miệng nói: “Anh Gia Mộc, sau khi anh giải trừ hôn ước với em, về sau có tính toán gì không? Chẳng lẽ còn chuẩn bị có đám hỏi tiếp theo?”

Nếu đổi lại không có tai nạn xe cộ xảy ra, có người hỏi anh vấn đề này, anh chắc chắn sẽ không chút do dự trả lời, đương nhiên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 491

Giải Trừ Hôn Ước (11)

Bởi vì ham muốn bầm sinh của người đàn ông, đều muốn biến mình thành nhà kinh doanh thành công, anh cũng không phải ngoại lệ, cho nên từ lúc còn nhỏ, anh liền biết được hôn nhân chính là phương thức hợp tác tốt nhất.

Đám hỏi là chuyện có thể mang lại lợi ích rất nhiều, cố sao không làm.

Nhưng là hiện tại, đột nhiên Kiều An Hảo hỏi vấn đề này, anh lại có chút run rẩy sợ hãi, không biết mình do dự điều gì, cảm thấy đáy lòng rất trống rỗng, trong lòng còn thoáng qua hình ảnh của Tổng Tương Tư, qua ước chừng năm giây, Hứa Gia Mộc lắc đầu, để khuôn mặt của Tổng Tương Tư bay ra ngoài, mở miệng nói: “Đúng, tiếp tục tìm một người phụ nữ môn đăng hộ đối rồi kết hôn.”

Hứa Gia Mộc khẳng định, như là đang nói cho chính mình nghe.

Sau đó di động của anh vang lên, là lái xe gọi đến, anh đứng lên nói: “Đi thôi, lái xe đến rồi.”

Kiều An Hảo cầm túi xách, cũng đứng lên theo, đi về phía cửa ngoài khu biệt thự.

Hai người đều không hề chú ý đến Kiều An Hạ đang đứng phía sau, sắc mặt trắng xanh, vẻ mặt hỗn loạn.

Kiều An Hạ đứng rất lâu tại chỗ, sau đó mới bình phục lại được.

Vốn dĩ quảng trường rất náo nhiệt, bọn trẻ đều đã trở về nghỉ ngơi, ngay cả người cũng chỉ còn lác đác, cô giật giật thân thể có chút cứng ngắc, bước chân đi qua chiếc ghế mà Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc vừa ngồi, trong đầu chậm rãi tua lại lời mà Hứa Gia Mộc vừa nói.

Hứa Gia Mộc có sẹo lúc trước, là Lục Căn Niên đóng giả, nói cách khác, Hứa Gia Mộc cùng Kiều An Hảo kết hôn làm vợ chồng, không phải là Hứa Gia Mộc, mà là Lục Căn Niên.

Khó trách trong di động của Kiều An Hảo có hình ngử cùng Lục Căn Niên.

Còn có, mới vừa rồi Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc còn thương lượng chuyện ly hôn... Nói cách khác, Hứa Gia Mộc cũng không thích Kiều An Hảo, mà Kiều An Hảo cũng không thích Hứa Gia Mộc...

Lúc cô còn niên thiếu, vì không muốn làm đám cưới với Hứa Gia Mộc, liền để cho Hàn Như Sơ cho rằng Hứa Gia Mộc thích Kiều An Hảo, khiến Hàn Như Sơ chọn Kiều An Hảo làm con dâu, cô vẫn còn canh cánh việc đó trong lòng rất nhiều năm, càng về sau thấy bọn họ thật sự kết hôn, lại thấy bọn họ thật sự có cảm tình... cho nên lúc cô nhìn thấy ảnh chụp trong điện thoại của Kiều An Hảo, liền cho rằng Kiều Kiều có gì đó..., lại còn mang máy ghi âm đưa cho Lục Căn Niên, thậm chí năm lần bảy lượt đến trước mặt Lục Căn Niên, nói rằng Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc là thật tâm yêu nhau.

Hóa ra, từ trước đến giờ, đều là cô hiểu lầm.

Nhưng là một bí mật lớn như vậy, tại sao Kiều Kiều lại không nói cho cô biết?

Còn có, nếu là năm đó, cô không cầm máy ghi âm để hãm hại Kiều An Hảo, có phải về sau, người cùng Lục Cẩn Niên đóng giả vợ chồng, không phải là Kiều An Hảo, mà là cô – Kiều An Hạ đúng không?

Thật ra, hồ đồ mu muội, cô có cơ hội để tiếp cận Lục Cẩn Niên, nhưng chính cô lại tự tay đưa cho người khác...

-

Trợ lý đợi rất lâu bên ngoài phòng Lục Cẩn Niên, cũng không thấy anh từ bên trong đi ra, trợ lý nhìn thoáng qua thời gian, đã gần 10 giờ, vì thế liền giơ tay lên gõ cửa, bên trong rất yên tĩnh, không hề có âm thanh gì truyền đến, trợ lý do dự một chút, sau đó liền đẩy cửa ra.

Lục Cẩn Niên ngồi trên ghế, cầm ly cà phê trong tay, nhìn chăm chăm mặt bàn, không biết đang suy nghĩ điều gì, nghĩ đến mê mẩn, thế cho nên tận đến lúc trợ lý đi đến trước mặt anh, anh cũng không có phản ứng gì.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 492

Hủy Bỏ Hôn Ước (12)

Trợ lý dừng một lát, mới mở miệng: "Lục tổng."

Lục Cẩn Niên nghe được tiếng trợ lý, dừng lại đại khái năm giây, mới phản ứng chậm chạp ngẩng đầu lên: "Sao vậy?"

"Đã sắp mười giờ, anh còn không tan làm sao?"

Lục Cẩn Niên quán tính bưng cà phê lên, nhấp một miếng, phát hiện đã lạnh như băng, khổ sở khó có thể nuốt xuống, anh đặt ly cà phê xuống, giờ tay lên, xoay mặt, nói: "Được."

Sau đó liền đứng lên, cầm áo khoác, đi về phía cửa.

Trợ lý nhìn máy tính của Lục Cẩn Niên chưa tắt và ví tiền trên bàn, lên tiếng nhắc nhở: "Lục tổng, máy tính anh còn chưa tắt."

Lục Cẩn Niên quay đầu liếc mắt nhìn, "Ừ" một tiếng, đi về tới, cúi người, trực tiếp tắt máy, sau đó lại đi về phía cửa.

Rốt cuộc cô Kiều đã nói gì với Lục tổng? Tình trạng hiện tại của anh ấy không ổn chút nào. . . Trợ lý âm thầm suy nghĩ một lát, lần này không

lên tiếng nhắc nhở Lục Cẩn Niên, mà giúp anh cầm ví tiền trên bàn, rồi theo sau Lục Cẩn Niên ra khỏi phòng làm việc.

Trợ lý lái xe từ bãi đậu ra ngoài, xuyên qua kính chiếu hậu liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên, nghĩ đến đêm nào anh cũng về Cẩm Tú viên, vì vậy liền mở miệng hỏi: "Lục tổng, vẫn trở về Cẩm Tú viên sao?"

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm ngoài cửa xe, "Ừ" rất nhẹ một tiếng.

Ngoài cửa sổ đèn không ngừng thoảng qua trên mặt anh, có hơi lơ mờ.

Một lát sau trợ lý, liền trả ví tiền trong tay về phía sau: "Lục tổng, anh quên ví."

Lục Cẩn Niên dừng lại, vươn tay nhận lấy, sau đó nhét vào trong túi, tiếp tục quay đầu nhìn ngoài xe.

Bên trong xe rất yên tĩnh, qua hồi lâu, Lục Cẩn Niên mở miệng hỏi một câu: "Nếu như cậu phát hiện bà xã của cậu gần gũi với người đàn ông khác, cậu sẽ thế nào?"

Trợ lý theo bản năng muốn nói "Bà xã tôi sẽ không gần gũi với người đàn ông khác", nhưng khi nhìn đến vẻ mặt nghiêm túc của Lục Cẩn Niên như vậy, cuối cùng vẫn nghĩ đến việc người thỏa hiệp cơm áo gạo tiền của mình, suy nghĩ ra câu trả lời cho tình huống giả thiết của Lục Cẩn Niên, sau đó bởi vì quá nhập tâm, vẻ mặt trợ lý có hơi tức giận: "Tôi sẽ rất tức giận, cũng sẽ rất đau lòng."

"Vậy. . Hai người sẽ cãi nhau sao?"

"Lúc ban đầu sẽ không, có thể sẽ tìm cô ấy nói chuyện rõ ràng." Trợ lý dừng lại, bổ sung: "Nếu mà, bà xã của tôi vẫn tiếp tục như vậy, có thể sẽ cãi nhau còn có thể nghiêm trọng hơn, dẫn đến ly hôn."

"Ừ." Lục Cẩn Niên đáp một tiếng, sau một lúc lâu, lại hỏi: "Nếu như cha mẹ cậu biết chuyện này, sẽ có ý kiến gì với bà xã cậu?"

Giả thiết bà xã anh ngoại tình... Coi như xong, còn lại nghĩ đến mâu thuẫn gia đình. . . Trợ lý đột nhiên muốn khóc, nhưng mà dù vậy, trợ lý lại trả lời rất nhanh chóng: "Người lớn sao gặp phải chuyện như vậy nhất định sẽ ngạc nhiên, nếu như thích người con dâu này có thể sẽ có cách giải quyết tốt đẹp, nếu như không thích có lẽ sẽ thêm dầu vào lửa gây âm ỉ một trận."

"Ừ." Lục Căn Niên lại đáp một tiếng, lần này không nói gì.

Ngược lại trợ lý có hơi nghi ngờ Lục Căn Niên đến nay chưa lập gia đình, tại sao phải bất chợt hỏi thăm những phương diện luân lý này.

Vì vậy nhìn Lục Căn Niên xuyên qua kính chiếu hậu, tò mò hỏi: "Lục tổng, sao bỗng nhiên anh lại quan tâm vấn đề này?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 493

Giải Trừ Hôn Ước [13]

Lục Căn Niên không có trả lời.

Trợ lý lại hỏi: “Lục tổng, chẳng lẽ ngài chuẩn bị đầu tư kịch luận lý gia đình sao?”

Đáp lại anh ta vẫn là một mảnh trầm mặc như cũ.

Trợ lý ngậm miệng lại, không hề lên tiếng, thỉnh thoảng thông qua kính chiếu hậu liếc mắt nhìn Lục Căn Niên một cái.

Người đàn ông cau nhú lại, thoát nhìn về mặt không những thể hiện trong lòng không vui, ngược lại còn mang theo một tia ảo não... Rốt cuộc đại Kiều tiểu thư nói cái gì với Lục tổng?

Đáy lòng trợ lý càng nghi hoặc, lúc trong đầu anh ta đang vắt hết óc phỏng đoán, thì Lục Căn Niên, đột nhiên lên tiếng: “Ngày mai hoặc ngày mốt có buổi hợp tác với bên Hồng Kông phải không?”

“Đúng vậy, Lục tổng.” Đề tài xoay chuyển quá nhanh, đầu óc trợ lý có vẻ như tiếp thu không kịp, dừng một chút, mới nói: “Đêm nay tổng giám sát Vương bay đi Hồng Kông, phụ trách hợp tác lần này.”

Lục Căn Niên thản nhiên nói: “Anh gọi điện thoại cho anh ta, đêm nay anh ta không cần đi.”

Trợ lý “Ách?” một tiếng, sau đó chợt nghe thấy âm thanh của Lục Căn Niên truyền đến: “Đặt hai vé máy bay đi Hồng Kông, anh và tôi cùng qua đó, phụ trách hợp tác lần này.”

Trợ lý “Ác” một tiếng, càng ngày càng không hiểu Lục Căn Niên.

Rõ ràng hợp tác lần này, đáng lẽ là Lục tổng đi Hongkong phụ trách công tác, là ngày hôm qua lúc họp buổi chiều, anh cứng rắn giao cho tổng giám sát Vương đi công tác, kết quả đêm nay, sợ là tổng giám sát Vương đã đi ra tới sân bay rồi, bây giờ anh lại muốn bản thân đi.

Đáy lòng trợ lý vô cùng khó hiểu, nhưng vẫn lấy di động, gọi điện thoại qua cho tổng giám sát Vương.

Tắt điện thoại, trợ lý đặt hai vé máy bay trước, sau đó nói: “Vé máy bay là mười một giờ rưỡi, bây giờ trực tiếp tiến đến sân bay vẫn còn kịp, về phần tắm rửa quần áo, tôi sẽ bảo phụ trách khách sạn Hongkong bên kia chuẩn bị.”

Lục Căn Niên “Uh” một tiếng, xem như đồng ý, sau đó điện thoại của anh liên kêu leng keng một tiếng, anh theo thói quen cúi đầu xem màn hình, là Kiều An Hảo nhắn đến một cái QQ: [còn chưa hết giờ làm?]

Lục Căn Niên mở khóa di động, ở trên màn hình đánh một hàng chữ, do dự một chút, cuối cùng vẫn xóa đi từng chữ từng chữ một, đặt điện thoại di động ở trên ghế xe.

Kiều An Hảo trở lại Cẩm Tú viên, đã là mười giờ rưỡi, Lục Căn Niên hẹn buổi tối sẽ mang cô đi ăn khuya, kết quả đến bây giờ vẫn không có động tĩnh, vì thế Kiều An Hảo liền nhắn cho Lục Căn Niên một cái QQ: [còn chưa hết giờ làm?]

Đợi khoảng một phút đồng hồ, Kiều An Hảo vẫn không có thấy Lục Căn Niên đáp lại.

Lục Cẩn Niên nhận được tin nhắn của cô, sẽ không không nhắn đáp lại, cho dù bề bộn nhiều việc, thì một thời gian sau cũng sẽ trả lời, cho nên Kiều An Hảo nghĩ đến Lục Cẩn Niên còn đang tăng ca, vì thế liền cởi quần áo trên người, đi vào trong phòng tắm giặt sạch sẽ.

Lúc đi, Kiều An Hảo cầm lấy di động nhìn thoáng qua trước, phát hiện vẫn là không có tin nhắn trả lời của Lục Cẩn Niên, vì thế liền buông điện thoại di động xuống, sấy khô tóc.

Lúc này đã sắp mười một giờ, Kiều An Hảo nghĩ cho dù Lục Cẩn Niên tăng ca muộn hơn nữa, thì cũng đã xong đi, vì thế liền đi vào phòng thay quần áo, vòng quanh một vòng nhìn tủ quần áo của mình, cuối cùng một chiếc váy đai đeo màu vàng, còn cột cả tóc mình lên, trang điểm một người thanh xuân tịnh lệ, Kiều An Hảo vừa lòng chạy ra khỏi phòng thay quần áo, cầm lấy di động, kết quả vẫn không nhìn thấy tin nhắn trả lời của Lục Cẩn Niên, vì thế Kiều An Hảo lại nhắn một cái dấu chấm hỏi đi qua.

-

Đến sân bay, công việc đăng ký thủ tục đã xong, lúc quá cổng soát vé, Lục Cẩn Niên đưa tùy thân mang theo gì đó đều lấy ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 494

Giải Trừ Hôn Ước (14)

Lúc xoay người đi qua cửa an ninh, Lục Cẩn Niên nghe được tiếng “leng keng”, bước chân của anh tạm dừng một phen, sau cùng vẫn đi qua cửa an ninh.

Sau khi kiểm tra xong, Lục Cẩn Niên móc ra gì đó ở trên người, lần lượt nhét trở về túi, anh cố gắng cầm lấy điện thoại di động, vốn là không muốn nhìn, nhưng vì tối nên không nhìn được nhìn lướt qua màn hình, quả nhiên thấy nhắc nhở của tin nhắn, nội dung là Kiều An Hảo gửi đến một dấu chấm hỏi.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm màn hình, yết hầu lay động hai lần, sau đó rũ xuống rèm mắt, che giấu cảm xúc trong đáy mắt, cảm dưới như bị căng cứng, như là đang chịu áp lực gì đó, đưa điện thoại thả lại vào trong túi quần.

Lúc Lục Cẩn Niên đến, thời gian đến lúc máy bay cất cánh còn lại nửa giờ, sau khi đi qua cửa an ninh, có một cô gái đưa bọn họ đến chỗ đăng ký vào khoang VIP.

Lúc máy bay truyền đến tiếng nhắc nhở, Lục Cẩn Niên ngồi tại chỗ, cài chặt dây an toàn.

Lúc trợ lý tắt máy, nhìn thấy Lục Cẩn Niên ở bên cạnh rất thờ ơ, liền nhắc nhở: “Lục tổng, cần phải tắt điện thoại.”

Một câu nói khiến Lục Cẩn Niên lấy ra điện thoại di động, đang chuẩn bị tắt máy, lại nhìn đến màn hình có tin nhắn của Kiều An Hảo, ngón tay liền dừng lại.

Cô gái phụ trách khoang hạng nhất, cầm thực đơn đi tới, lễ phép mỉm cười mở miệng nói: “Hai vị, xin hỏi đợi lát nữa sau khi máy bay cất cánh, cần uống chút gì không?”

Trợ lý nói: “Hai lý coffee, cảm ơn.”

“Vâng ạ.” Cô gái tiếp viên đi xuống, nhìn thấy màn hình điện thoại di động còn sáng, vì thế liền nhẹ giọng nhắc nhở: “Vị này, làm phiền anh cần phải tắt nguồn điện thoại.”

Ngón tay của Lục Cẩn Niên vuốt trên màn hình điện thoại hai lần, sau cùng như là hạ được quyết tâm thật lớn, liền tắt điện thoại.

-

Kiều An Hảo ngồi trên ghế sofa, vừa xem tivi, vừa chờ điện thoại của Lục Cẩn Niên.

Thời gian tích tắc trôi qua, đợi đến sau cùng, Kiều An Hảo có chút không kiên nhẫn, mắt thấy đã đến mười hai giờ, Lục Cẩn Niên vẫn không có hồi âm gì, Kiều An Hảo không nhịn được cầm điện thoại gọi một cú cho Lục Cẩn Niên, cũng muốn hỏi anh là đang xảy ra chuyện gì.

Tín hiệu truyền đi, trong di động lại vang lên giọng nói của một người phụ nữ quan thuộc: “Thực xin lỗi, người sở hữu số điện thoại này hiện đang tắt máy...”

Tắt máy?

Lông mày của Kiều An Hảo cau lại, Lục Căn Niên không mở điện thoại sao?

Vì thế liền tìm số điện thoại của trợ lý gọi đến, cũng là tắt máy.

Boss và trợ lý đều tắt máy điện thoại.

... thật đúng là khéo.

Sau đó Kiều An Hảo liền gọi đến số điện thoại trong văn phòng của Lục Căn Niên, không có ai tiếp nhận.

Kiều An Hảo ôm má, ném điện thoại sang một bên, lại không còn tâm tình nào mà xem ti vi, thất thần chờ điện thoại.

Đợi không biết qua bao nhiêu lâu, Kiều An Hảo dựa vào trên sofa, mơ màng ngủ.

Bởi vì ở trên sofa, Kiều An Hảo ngủ không được ngon giấc, có tỉnh lại một lần, cầm lấy điện thoại di động nhìn thoáng qua thời gian, màn hình điện thoại rất sạch sẽ, đã là hai giờ sáng, không hề có một cuộc điện thoại nào của Lục Căn Niên, cũng không có bất kỳ một tin nhắn nào của anh.

Kiều An Hảo ngây ngốc nhìn di động một lúc, đáy lòng vô cùng trống trải, sau đó đứng dậy đi toilet, lúc rửa tay, nhìn thấy chính mình trong gương vẫn đang mặc một chiếc váy xinh đẹp chờ Lục Căn Niên đến đón, tâm tình càng thấp hơn, mệt mỏi như vậy lấy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 495

Hủy Bỏ Hôn Ước (15)

Kiều An Hảo ngượng ngùng rút khăn giấy, lau khô tay, sau đó đi ra khỏi phòng vệ sinh, cầm điện thoại di động, nằm ở trên giường, nhìn chăm chăm tin nhắn mình và Lục Cẩn Niên mấy ngày nay tán gẫu, từng chữ từng câu cũng xem một lần, đáy lòng trở nên có chút chua xót, nước mắt không giải thích được cũng chảy ra.

Trước kia, Lục Cẩn Niên lạnh lùng với cô, cô cũng không thấy khổ sở như bây giờ, không phải là dễ chịu hơn sao? Tình huống của cô khó xử thế sao?

Kiều An Hảo suy nghĩ lại suy nghĩ, nước mắt rơi càng nhiều hơn.

-

Đến khách sạn, đã là hơn hai giờ sáng, Lục Cẩn Niên tắm, nằm ở trên giường, trước mắt liền hiện ra hình bóng Kiều An Hảo, không nhịn được liền lấy ra điện thoại di động, thấy thông báo nhắc nhở cuộc gọi nhỡ, tâm tình trong nháy mắt trở nên nặng trĩu.

Lục Cẩn Niên ném điện thoại sang một bên, nhắm mắt lại, làm thế nào cũng không ngủ được, giường khách sạn quá rộng, lăn qua lộn lại không ngừng, cuối cùng lại cầm lên điện thoại di động, nhìn chăm chăm thông báo hai cuộc gọi nhỡ của Kiều An Hảo, tinh thần khê dao động, liền sờ soạng bao thuốc lá, đốt một điếu thuốc.

-

Hôm qua điện thoại của trợ lý Lục Căn Niên gần hết pin, trở lại khách sạn ngủ, sáng ngày hôm sau được khách sạn đánh thức, đi một bên rửa mặt, vừa sạc pin, nhận được vài tin nhắn, anh tiện tay bấm xem, kết quả lại thấy Kiều An Hảo gọi điện thoại cho mình.

Trợ lý vội vàng gọi cho Kiều An Hảo một cú điện thoại, tiếng ‘bíp bíp’ vang lên mấy lần, liền được nhận nghe, bên trong truyền đến giọng nói quen thuộc, dịu dàng của cô Kiều: "Này?"

Trợ lý vội vàng nhổ bọt kem đánh răng trong miệng ra, gọi một câu: "Cô Kiều, chờ tôi chút."

Sau đó liền uống một hớp nước, súc miệng, cầm một bên khăn lông xoa xoa mặt, lễ phép nghiêm túc mở miệng: "Cô Kiều, tối hôm qua cô gọi cho tôi?"

Tối hôm qua Kiều An Hảo ngủ rất trể, buổi sáng bị điện thoại đánh thức, bởi vì không ngủ đủ đầu có chút đau, ngay cả ai gọi tới cũng không xem rõ, liền trực tiếp nhận nghe, bây giờ mới nghe tiếng trợ lý của Lục Căn Niên, lúc này mới chợt tỉnh táo, ngồi dậy, gỡ đầu, "Ừ" một tiếng, liền nghe thấy tiếng trợ lý Lục Căn Niên cung kính lần nữa truyền đến: "Cô Kiều, cô tìm tôi có chuyện gì không?"

"Ngày hôm qua tôi gọi điện tìm Lục Căn Niên, điện thoại anh ấy tắt máy."

"Có thể lúc cô gọi, Lục tổng đang ở trên máy bay."

"Máy bay?" Kiều An Hảo nghi ngờ hỏi ngược lại một câu.

"Đúng, hợp tác với bên Hồng Kông, tối hôm qua Lục tổng mới đi." Trợ lý dừng, hỏi ngược lại: "Cô Kiều, cô không biết sao?"

"Anh ấy không có nói với tôi."

Trợ lý nghe được trong giọng nói Kiều An Hảo mang theo mấy phần không vui, vội vàng lại mở miệng nói:" Có lẽ là Lục tổng chưa kịp nói cho cô Kiều, tối hôm qua Lục tổng rất khuya mới tan việc, tan việc xong vội vàng đến sân bay, mãi cho đến ba giờ sáng mới ngủ được, tôi nghĩ là do bận rộn quá nên mệt mỏi."

Dừng lại, trợ lý lại hỏi: "Cô Kiều, bây giờ cô muốn tìm Lục tổng sao? Tôi sẽ đến phòng anh ấy, chẳng qua là không biết bây giờ Lục tổng có tỉnh dậy chưa."

Kiều An Hảo nghe lời trợ lý giải thích hành trình tối qua của Lục Căn Niên, lại nghe anh ba giờ sáng mới ngủ, đáy lòng vốn có chuyện không vui trong nháy mắt hóa thành đau lòng, lập tức mở miệng nói: "Không cần, trước hết anh để cho anh ấy nghỉ ngơi đi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 496

Giải Trừ Hôn Ước [16]

“Được rồi.” Sau khi trợ lý trả lời xong, còn quan tâm nói: “Kiều tiểu thư, chờ Lục tổng tỉnh, tôi sẽ chuyển đạt cho ngài ấy, nói ngài ấy trả lời điện thoại cho cô.”

“Cám ơn.”

-

Trợ lý thu thập thỏa đáng bản thân, mới đi tới phòng của Lục Căn Niên.

Tối hôm qua anh ta có lấy thẻ của cửa phòng Lục Căn Niên đến trước cửa phòng, trước tiên gõ gõ cửa, nghe thấy bên trong không có động tĩnh, sau đó liền tự mình quẹt thẻ đẩy cửa đi vào.

Trong phòng khách không có một bóng người, trợ lý đi đến trước phòng ngủ, đẩy cửa ra, liền bị khói thuốc lá tràn ngập bên trong làm cho nghẹn hắt xì hai cái.

Giường có chút hơi hỗn độn, không có thấy Lục Căn Niên, đi đến trước phòng tắm, bên trong ầm ầm có tiếng nước truyền đến, trợ lý bóp cái mũi, đi đến phía trước cửa sổ, nhìn thấy trên bàn trà, toàn là tàn thuốc lá dài có ngấn có, trợ lý mở cửa sổ ra, không khí mới mẻ bên ngoài tràn vào, hung hăng hít một ngụm không khí mới mẻ, chợt nghe âm thanh mở cửa phòng tắm.

Lúc đầu trợ lý làm người đại diện cho Lục Căn Niên, quản lý ăn, mặc ở, đi lại của Lục Căn Niên đã thành thói quen hay lải nhải, đến bây giờ cũng chưa sửa được: “Lục tổng, tối hôm qua ngài hút bao nhiêu thuốc lá vậy? Tôi đã nói ngài bao nhiêu lần, hút thuốc lá có hại cho thân thể khỏe mạnh, nếu ngài thực sự không bỏ được, cũng biết thế, nhưng mà ngài có thể không cần hút nhiều như vậy không?”

Lục Căn Niên đối mặt những lời lải nhải của trợ lý, nhìn cũng không nhìn anh ta đến một cái, tóc ướm một nửa, xốc lên quần áo, mặc lên trên người, sau đó ngón tay nhanh chóng cài cúc áo.

Trợ lý một mình lăm bằm lâu bầu một lúc, sau đó mới nhớ tới chuyện buổi sáng mở điện thoại nói chuyện với Kiều An Hảo, vì thế lại tiếp tục mở miệng nói: “Lục tổng, nếu ngài có thời gian, gọi điện thoại lại cho Kiều tiểu thư đi.”

Lục Căn Niên dừng động tác đeo caravat lại một chút, không lên tiếng.

Sau đó trợ lý còn mạch lạc giải thích một lần: “Tối hôm qua Kiều tiểu thư tìm ngài, di động của ngài tắt máy, sau đó liền gọi điện thoại cho tôi, sáng nay tôi mới nhìn thấy, vừa mới gọi lại cho Kiều tiểu thư xong.”

Lục Căn Niên “Uh” một tiếng, mặc một bộ tây trang, thắt cà vạt tốt, sau đó cầm một văn kiện ở trên bàn, đi về phía cửa.

Trợ lý vội vàng đuổi kịp.

Kiều An Hảo sau khi nghe xong điện thoại mà trợ lý của Lục Căn Niên gọi đến, vốn trong lòng còn phiền muộn thì lập tức tốt lên, cô còn không có ngủ đủ, nằm lên trên giường ngủ bù.

Lần nữa tỉnh lại, đã là giữa trưa mười hai giờ, tối hôm qua mở ra TV còn chưa tắt, cô thuận mắt nhìn lại, kết quả liền nhìn thấy Lục Căn Niên mặc vest đeo giày da trên màn hình TV.

Kiều An Hảo trực tiếp ghé vào trên giường, nhìn không chuyển mắt chăm chăm vào màn hình TV, lại rời khỏi giường.

Vốn vóc dáng Lục Căn Niên cao, hơn nữa dung nhan xuất chúng, vốn trên màn hình là tin tức tuyên bố hợp tác mới nhất của bọn họ, nhưng mà Kiều An Hảo lại cảm thấy giống như chỉ quay Lục Căn Niên, bởi vì màn ảnh căn bản không có rời đi Lục Căn Niên, hoặc là đặc biệt nổi bật hoặc ở xa chụp.

Lục Căn Niên ngồi được sắp xếp ngồi ở ghế thứ nhất, trước mặt là một cái máy tính, bên cạnh còn có người của đài truyền hình nói chuyện, thỉnh thoảng anh nâng lên tay gõ hai cái ở trên máy vi tính, lúc ngẫu nhiên dừng lại, sẽ liếc mắt nhìn di động ở bên cạnh máy tính một cái, thậm chí có hai lần như vậy, vậy mà anh cũng còn giờ mở di động.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm hành động đó của Lục Căn Niên, nhin không được một cười ngây ngô nở nụ cười với màn hình TV.

Lục Căn Niên thế nhưng có sai sót a...

Sau đó trong đầu của cô, liên từ từ nghĩ đến, có một lần học thể dục ở trung học, bởi vì cô đau bụng, trở về phòng học trước.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 497

Giải Trừ Hôn Ước (17)

Lúc Lục Cẩn Niên ở trong lớp học, cô theo tập quan đi qua thường liếc nhìn vào bên trong, sau đó thấy một nam sinh mặc chiếc áo trắng tinh đang ngồi ở trước bàn học, là Lục Cẩn Niên.

Lúc đó, bọn họ đang học môn vật lý, giáo viên giảng bài ở trên bảng, nước miếng văng tung tóe, tất cả học sinh đều chăm chú nghe giảng bài, còn có người cầm bút viết tốc ký, chỉ riêng Lục Cẩn Niên là cúi đầu, cầm một chiếc bút chì, cầm cúi ghi gì đó trên tờ giấy trắng, không biết là đang phác thảo cái gì, thi thoảng còn cầm lấy cục tẩy chà chà một cái.

Dường như bạn ngồi cùng bàn với anh phát hiện ra được anh đang đi học mà lại giống như quân nhân đào ngũ, sau đó liền đưa tầm mắt đến gần, nhìn hình vẽ trên trang giấy của anh, ai ngờ Lục Cẩn Niên lại phản ứng cực nhanh, cầm quyển sách giáo khoa che lên tờ giấy kia.

Hành động của hai người, đã bị giáo viên chú ý, giáo viên trực tiếp hỏi tên, hỏi thăm bọn họ một vấn đề.

Bạn cùng bàn với Lục Cẩn Niên đứng ở chỗ ấp úng không nói được gì, trái lại Lục Cẩn Niên cũng chưa thật sự nghe giảng, mí mắt cũng không thèm chớp một cái, nói ra đáp án vô cùng rõ ràng.

Sau đó bạn cùng bàn của Lục Cẩn Niên bị giáo viên đuổi xuống đứng ở cuối lớp, mà Lục Cẩn Niên vừa ngồi xuống, liền kéo tờ giấy dưới quyển

sách giáo khoa lên, tiếp tục cầm bút, thật sự chăm chú vẽ phác thảo.

Lúc ấy, Lục Căn Niên vẫn không trưởng thành như hiện tại, khuôn mặt lúc thiếu Niên vẫn còn ngây ngô, nhưng dáng vẻ anh giống như quân nhân đào ngũ lúc ấy đã trở nên cực kỳ thần thánh trong lòng cô từ lúc còn thiếu Niên, thật không hổ là người đàn ông mà cô yêu thương, quân nhân đào ngũ đều có thể đẹp trai như vậy.

Kiều An Hảo vẫn đợi đến khi gửi tin nhắn đi, mới ngồi dậy từ trên giường, sau khi rửa mặt xong, tự kê đồ ăn ở bên ngoài, sau đó liền nhanh chóng gọi điện thoại đi.

Trợ lý của Lục Căn Niên nói qua, khiến Lục Căn Niên gọi điện thoại cho mình.

Từ ban ngày đến 7 giờ tối, chờ đợi một người có thể tiêu tốn ý chí như thế nào, Kiều An Hảo sợ bản thân sẽ nổi điên, vì thế liền bắt đầu sắp xếp lại phòng mình.

Cô lấy tất cả quần áo ra sắp lại một lần, sau đó mang vài bộ quần áo mới giặt một lần bỏ vào trong máy giặt, sau đó lại mang ra phơi ở ban công, đến lúc còn sót lại hai bộ quần áo, rốt cục di động của cô cũng vang lên rồi.

Kiều An Hảo khẩn cấp chạy về phòng ngủ, bởi vì vội vã nên có chút sốt ruột, chân không Căn thận đá vào giá phơi quần áo, đụng đến chỗ đầu gối, đau đến mức nước mắt cũng chảy ra.

Nhưng là từ đầu đến cuối, Kiều An Hảo cũng không có tâm tình đi kiểm tra vết thương của chính mình, trực tiếp chạy đến trước sofa, cầm lấy điện thoại di động, kết quả lại nhìn thấy người gọi đến là Kiều An Hạ, chứ không phải Lục Căn Niên.

Tâm tình của Kiều AN Hảo trong nháy mắt lại rơi xuống rất thấp, cô nghe điện thoại, hô một tiếng: “Chị.”

Sau đó lại nghe thấy bên trong truyền đến tiếng ca hát đinh tai nhức óc, Kiều An Hảo nhíu mày, hỏi: “Chị, chị đang ở đâu thế?”

“Kiều Kiều à? Mau đến đây chơi với chị, nhanh lên...” giọng nói của Kiều An Hạ nói một câu ở trong điện thoại, sau đó lại hăng giọng hát một câu: “Tới cùng anh có yêu em không, có yêu em không...”

Kiều An Hảo đưa di động ra xa mình một chút, lớn tiếng nói vào trong di động: “Chị đang ở cùng ai thế? Chị đã uống bao nhiêu rồi?”

“Một mình chị, chị với em, Kiều Kiều, không đúng, chỉ có một mình chị.” Kiều An Hảo say khướt nói một câu không đầu không đuôi, nói xong còn đánh ợ lên hơi rượu: “Một mình chị đang ở Kim Bích Huy Hoàng.”

Sau đó cũng không cúp điện thoại, tiếp tục ca hát, lần này mặc cho Kiều An Hảo hỏi như thế nào, cũng không có người trả lời lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 498

Hủy Bỏ Hôn Ước (18)

Kiều An Hảo cúp điện thoại, nghĩ đến Kiều An Hạ ca hát hóa rồ ở Kim Bích Huy Hoàng, có chút không yên lòng, vì vậy liền thay quần áo, cầm ví tiền ra cửa.

-

Kiều An Hảo đi tới chỗ Kim Bích Huy Hoàng, báo tên Kiều An Hạ, sau đó liền có phục vụ dẫn Kiều An Hảo vào phòng của Kiều An Hạ, mới vừa đi tới cửa bao sương, Kiều An Hảo liền nghe bên trong truyền đến tiếng hát đau khổ của Kiều An Hạ.

Kiều An Hảo đẩy ra cửa bao sương, thấy Kiều An Hạ đứng ở trên bàn, ngễnh đầu, đang gào lên, xung quanh rất nhiều chai rượu.

Kiều An Hảo đóng cửa, chạy tới bên cạnh Kiều An Hạ, giơ tay lên, kéo cô xuống: "Kiều An Hạ, chị điên rồi sao?"

Kiều An Hạ thấy Kiều An Hảo, trong miệng vẫn còn đang hát, hát hát, nước mắt Kiều An Hạ liền chảy xuống, đến cuối cùng, liền cầm micro ngồi xổm trên mặt đất, khóc 'huhuhu' ra thành tiếng.

Kiều An Hạ không nói tiếng nào, qua micro, cả bao sương cũng tràn đầy tiếng khóc của Kiều An Hạ.

Đây là lần đầu tiên trong đời Kiều An Hảo thấy dáng vẻ Kiều An Hạ thương tâm như vậy, hơi hốt hoảng, cô đi tới chỗ ca hát, tắt nhạc, sau đó kéo Kiều An Hạ từ trên đất lên, đỡ đến bên ghế mềm, còn gọi phục vụ viên đưa chén trà nóng tới đây.

Kiều An Hảo bưng trà nóng, dứt cho Kiều An Hạ uống vài hớp, sau đó sửa sang lại mái tóc xốc xếch của cô, rút khăn giấy, lau khô nước mắt của Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ uống hơi nhiều, nhưng lúc nhỏ cô và Hứa Gia Mộc đã uống, tửu lượng kinh người, vài hớp trà nóng xuống bụng, đầu cũng dần tỉnh táo hơn, cô nhìn gương mặt Kiều An Hảo lộ vẻ quan tâm, nước mắt rơi càng mãnh liệt.

"Chị, rốt cuộc chị sao vậy?" Kiều An Hảo quan tâm hỏi một câu.

Kiều An Hạ rơi nước mắt, lắc đầu, sau đó vươn tay ôm Kiều An Hảo vào trong lòng, chôn đầu ở bả vai, nhẹ giọng nức nở lên.

Kiều An Hảo không có lên tiếng, chẳng qua là lẳng lặng ôm Kiều An Hạ, thỉnh thoảng giơ tay lên, vỗ vỗ sau lưng Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ khóc hồi lâu, mới từ từ bình tĩnh lại, cô hít mũi một cái, mở miệng kêu một câu: "Kiều Kiều."

"Hả?"

Kiều An Hạ nghe được giọng nói dịu dàng của Kiều An Hảo, lời ra đến khóe miệng, làm thế nào cũng cũng không nói ra được.

Cô thật ra thì rất muốn nói với em mình câu xin lỗi, nhưng mà cô lại không dám nói.

Lúc còn trẻ, nhất thời xúc động làm sai, đâu nghĩ đến hậu quả xảy ra sau này?

Cô sợ mình vừa mở miệng, từ trong mắt Kiều An Hảo, thấy được tức giận và oán hận, cũng sợ mình vừa mở miệng, Kiều An Hảo cũng sẽ không còn tốt với mình như bây giờ.

Kiều An Hạ há miệng, cuối cùng vẫn không có dũng khí thẳng thắn với Kiều An Hảo, chẳng qua là im lặng ôm chặt cô vào trong ngực.

Cô bây giờ, thật sự vừa mâu thuẫn vừa khó xử.

Sợ mình và Kiều An Hảo xa cách, cũng vì sợ mình mất đi cơ hội tiếp xúc với Lục Cẩn Niên.

Cô biết rõ Lục Cẩn Niên thích Kiều An Hảo, cô cũng biết người đó không thích mình, cô liên tục tỏ tình hai lần bị anh từ chối, cô không để ý tìm người đàn ông khác, nhưng mà bây giờ cô biết, mình đã tự tay từ bỏ cơ hội tiếp xúc với Lục Cẩn Niên từ nay về sau, đáy lòng khó chịu, là cả đời này cô cũng chưa bao giờ có.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 499

Giải Trừ Hôn Ước [19]

Từ mười giờ sáng, đến năm giờ chiều, Lục Căn Niên thật vất vả mới có một chút thời gian rảnh, tìm một nơi không có người, châm một điếu thuốc, hút một ngụm khí.

Lúc hút được một nửa điếu thuốc, Lục Căn Niên lấy di động ra, nhìn một lát, sau đó mở QQ của Kiều An Hảo, muốn nhắn tin trả lời...

Kiều An Hạ nói đúng, anh và Kiều An Hảo càng thường xuyên tỏ ra ái - muội, thì Kiều An Hảo bị thương tổn càng lớn.

Là anh rất ích kỷ, muốn tiếp cận cô, nhưng lại cho cô phiền toái lớn như vậy.

Đầu tiên là làm chết đứa con từ trong trứng nước, sau đó, lúc này đây là thân bại danh liệt sao?

Anh không thể luôn lấy lý do tình yêu để một lần rồi một lần thương tổn cô.

Lục Căn Niên nghĩ đến đây, cuối cùng liền cắt điện thoại di động túi, dùng sức hút một điếu thuốc, vòng khói còn không có nhả ra, trợ lý liền xuất hiện, nhắc nhở anh nói: “Lục tổng, chúng ta nên xuất phát, cơm tối sắp bắt đầu.”

Trên bàn cơm, không hề thiếu thương nhân hợp tác ở Bắc Kinh, mọi mỗi người đều nhận thức lẫn nhau, ngồi ở cùng một bàn.

Trong ngày thường Lục Căn Niên sẽ nói không nhiều, lần này cũng giống vậy, từ lúc ngồi xuống mọi người tiếp rượu nhau, số lượng từ anh mở miệng nói chuyện không vượt qua mười chữ.

Đàn ông cũng giống như phụ nữ, trong lòng cũng có thành phần bất quá.

Uống rượu nhiều lắm, cũng có người bắt đầu nói đông nói tây.

Người mà mọi người nói đến, Lục Căn Niên cũng đều nghe qua, nhưng mà không liên quan đến mình lắm, nên anh căn sẽ không để ý.

Cuối cùng cũng không biết là ai, dẫn dắt, liền nói đến công ty Hứa thị.

“Phó tổng công ty Hứa thị, Hàn Như Sơ gần đây bỏ ra mười triệu tư, hình như muốn đầu tư.”

“Người phụ nữ kia từ trước đến nay đều mười phần quyết đoán, công ty Hứa thị có hơn nửa giang sơn là địa bàn vững chắc của bà ta.”

“Hợp tác qua một hai lần, rất có suy nghĩ cùng tư tưởng, chính là rất minh mẫn.”

...

Đề tài nói về Hàn Như Sơ, có người khen cũng có người chê, cho tới cuối cùng, cũng không biết là ai mở miệng nói: “Đúng rồi, lại nói tiếp Hàn Như Sơ, tôi nhớ ra một sự kiện, các người có nghe nói sao? Gần đây thiếu gia Hứa gia lại cùng tiểu thư Kiều gia nháo ly hôn ầm ỹ?”

Vốn Lục Căn Niên không chút cần để ý, nhưng lúc nghe thấy những lời này, đột nhiên liền dựng lên lỗ tai.

Sau đó đẩy lòng Lục Cẩn Niên liên lộn một chút, chẳng lẽ là vì chính mình, Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc mới nháo ly hôn ?”

“Thiệt hay giả vậy? Chuyện khi nào ?”

“Đại khái một tuần trước, tôi chợt nghe nói chuyện này.”

Một tuần trước... Lúc ấy anh và Kiều An Hảo còn không có bị chụp ảnh, cho nên việc này cùng anh không có quan hệ?

Trong lòng Lục Cẩn Niên hơi thả lỏng một ít.

“Bởi vì sao lại nháo ly hôn? Kiều gia và Hứa gia hợp tác buôn bán rất chặt chẽ thực a...”

“Là vì một người phụ nữ, cháu gái Lâm Duẫn, lúc còn học đại học, không biết cùng Hứa thiếu gia nhận thức như thế nào, sau đó hai người giống như liền...” Người nọ nói một nửa, liền giang tay, ám chỉ tính nói: “Các người đều hiểu được, sau đó Hứa thiếu gia liền động tâm, muốn kết hôn, bây giờ suy nghĩ làm thế nào để cùng Kiều gia bên kia giải trừ hôn ước đâu.”

Lục Cẩn Niên vẫn không nói chuyện đột nhiên mở miệng hỏi một câu: “Chắc chắn sao?”

“Đương nhiên chắc chắn, em gái tôi là bạn học của cháu gái Lâm Duẫn, nhìn thấy Hứa thiếu gia đến giảng đường gặp cô ta mấy lần, bằng không tôi làm sao mà biết được chuyện này.”

“Cháu gái Lâm Duẫn, thanh niên ba đời đều là quan viên nhà nước, thật ra đám hỏi thích hợp hơn so với Kiều gia, cũng khó trách sẽ nháo ly hôn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

Quyển 6

Chương 500: Giải Trừ Hôn Ước (20).

Chương 501: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (1).

Chương 502: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (2).

Chương 503: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [3]

Chương 504: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (4).

Chương 505: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (5).

Chương 506: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [6]

Chương 507: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (7).

Chương 508: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (8).

Chương 509: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [9]

Chương 510: Không Gả Ra Được, Anh Cưới Em (10).

Chương 511: Không Gả Ra Được, Anh Cưới Em (11).

Chương 512: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (12).

Chương 513: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [13]

Chương 514: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (14).

Chương 515: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (15).

Chương 516: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [16]

Chương 517: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (17).

Chương 518: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (18).

Chương 519: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [19]

Chương 520: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (20).

Chương 521: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (21).

Chương 522: Không Gả Được, Anh Cưới Em (22).

Chương 523: Không Ai Muốn Lấy, Anh Cưới Em [23]

Chương 524: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (24).

Chương 525: Không Gả Được, Anh Cưới Em (25).

Chương 526: Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [26]

Chương 527: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (27).

Chương 528: Không Gả Được, Anh Cưới Em (28).

Chương 529: Không Ai Muốn Lấy, Anh Cưới Em [29]

Chương 530: Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (30).

Chương 531: Yêu Em 13 Năm [1]

Chương 532: Yêu Em 13 Năm (2).

Chương 533: Yêu Em 13 Năm [3]

Chương 534: Yêu Em 13 Năm [4]

Chương 535: Yêu Em 13 Năm (5).

[Chương 536: Yêu Em 13 Năm \[6\]](#)
[Chương 537: Yêu Em 13 Năm \[7\]](#)
[Chương 538: Yêu Em 13 Năm \[8\]](#)
[Chương 539: Yêu Em 13 Năm \[9\]](#)
[Chương 540: Yêu Em 13 Năm \[10\]](#)
[Chương 541: Yêu Em 13 Năm \[11\]](#)
[Chương 542: Yêu Em 13 Năm \[12\]](#)
[Chương 543: Yêu Em 13 Năm \[13\]](#)
[Chương 544: Yêu Em 13 Năm \[14\]](#)
[Chương 545: Yêu Em 13 Năm \[15\]](#)
[Chương 546: Yêu Em 13 Năm \[16\]](#)
[Chương 547: Yêu Em 13 Năm \[17\]](#)
[Chương 548: Yêu Em 13 Năm \[18\]](#)
[Chương 549: Yêu Em 13 Năm \[19\]](#)
[Chương 550: Yêu Em 13 Năm \[20\]](#)
[Chương 551: Yêu Em 13 Năm \[21\]](#)
[Chương 552: Yêu Em 13 Năm \[22\]](#)
[Chương 553: Yêu Em 13 Năm \[23\]](#)
[: Chương 554](#)
[: Chương 555](#)
[: Chương 556](#)
[: Chương 557](#)
[: Chương 558](#)
[: Chương 559](#)
[Chương 560: Yêu Em 13 Năm \[30\]](#)
[Chương 561: Yêu Em 13 Năm \[31\]](#)
[Chương 562: Yêu Em 13 Năm \[32\]](#)
[Chương 563: Yêu Em 13 Năm \[33\]](#)
[Chương 564: Yêu Em 13 Năm \[34\]](#)
[: Chương 565](#)
[: Chương 566](#)
[Chương 567: Yêu Em 13 Năm \[37\]](#)
[Chương 568: Yêu Em 13 Năm \[38\]](#)
[Chương 569: Yêu Em 13 Năm \[39\]](#)
[: Chương 570](#)
[: Chương 571](#)
[: Chương 572](#)
[Chương 573: Không Muốn Người Biết Chuyện \[3\]](#)
[Chương 574: Không Muốn Người Biết Chuyện \[4\]](#)
[Chương 575: Không Muốn Người Biết Chuyện \[5\]](#)
[Chương 576: Không Muốn Người Biết Chuyện \[6\]](#)
[Chương 577: Không Muốn Người Biết Chuyện \[7\]](#)

Chương 578: Không Muốn Người Biết Chuyện [8]

: Chương 579

: Chương 580

: Chương 581

: Chương 582

: Chương 583

: Chương 584

: Chương 585

: Chương 586

: Chương 587

: Chương 588

: Chương 589

: Chương 590

: Chương 590

: Chương 591

: Chương 592

: Chương 593

: Chương 594

: Chương 595

: Chương 596

: Chương 597

: Chương 598

: Chương 599

: Chương 600

: Chương 601

: Chương 602

: Chương 603

: Chương 604

: Chương 605

: Chương 606

: Chương 607

: Chương 607

: Chương 608

: Chương 609

: Chương 610

: Chương 611

: Chương 612

: Chương 613

: Chương 614

: Chương 615

: Chương 616

: Chương 617

: Chương 618

: Chương 619

: Chương 620

: Chương 621

: Chương 622

: Chương 623

: Chương 624

: Chương 625

: Chương 626

: Chương 627

: Chương 628

: Chương 629

: Chương 630

: Chương 631

: Chương 632

: Chương 633

: Chương 634

Chương 637: + 636 + 637

: Chương 638

: Chương 639

: Chương 640

: Chương 641

: Chương 642

: Chương 643

: Chương 644

: Chương 645

: Chương 646

: Chương 647

: Chương 648

: Chương 649

: Chương 650

: Chương 651

: Chương 652

: Chương 653

: Chương 654

: Chương 655

: Chương 656

: Chương 657

: Chương 658

: Chương 659

Chương 662: + 661 + 662

: Chương 663

[: Chương 664](#)
[: Chương 665](#)
[: Chương 666](#)
[: Chương 667](#)
[: Chương 668](#)
[: Chương 669](#)
[: Chương 670](#)
[: Chương 671](#)
[: Chương 672](#)
[Chương 675: + 674 + 675](#)
[: Chương 676](#)
[: Chương 677](#)
[: Chương 678](#)
[Chương 679: + 680](#)
[: Chương 681](#)
[: Chương 682](#)
[: Chương 683](#)
[: Chương 684](#)
[: Chương 685](#)
[: Chương 686](#)
[: Chương 687](#)
[: Chương 688](#)
[: Chương 689](#)
[: Chương 690](#)
[: Chương 691](#)
[: Chương 692](#)
[: Chương 693](#)
[: Chương 694](#)
[: Chương 695](#)
[: Chương 696](#)
[: Chương 697](#)
[: Chương 698](#)
[: Chương 699](#)
[: Chương 700](#)
[Chương 701: Giải Thích \(9\)](#)
[: Chương 702](#)
[: Chương 703](#)
[: Chương 704](#)
[: Chương 705](#)
[Chương 706: Chuyện Xấu.](#)
[Chương 707: Chuyện Xấu 2](#)
[Chương 708: Chuyện Xấu 3](#)

Chương 709: Chuyện Xấu 4
Chương 710: Scandal
Chương 711: Scandal 2
Chương 712: Scandal 3
Chương 713: Vợ Chồng Lục Kiều (1)
Chương 714: Vợ Chồng Lục Kiều (2)
Chương 715: Vợ Chồng Lục Kiều 3
Chương 716: Vợ Chồng Lục Kiều (4)
Chương 717: Vợ Chồng Lục Kiều (5)
Chương 718: Vợ Chồng Lục Kiều (6)
Chương 719: Vợ Chồng Lục Kiều (7)
Chương 720: Vợ Chồng Lục Kiều (8)
Chương 721: Vợ Chồng Lục Kiều (9)
Chương 722: Vợ Chồng Lục Kiều (10)
Chương 723: Vợ Chồng Lục Kiều (11)
Chương 724: Vợ Chồng Lục Kiều (12)
Chương 725: Vợ Chồng Lục Kiều (13)
Chương 726: Vợ Chồng Lục Kiều (14)
Chương 727: Vợ Chồng Lục Kiều (15)
Chương 728: Vợ Chồng Lục Kiều (16)
Chương 729: Vợ Chồng Lục Kiều (17)
Chương 730: Vợ Chồng Lục Kiều (18)
Chương 731: Vợ Chồng Lục Kiều (19)
Chương 732: Vợ Chồng Lục Kiều (20)
: Chương 733
: Chương 734
: Chương 735
Chương 736: Vợ Chồng Lục Kiều (24)
: Chương 737
: Chương 738
: Chương 739
Chương 740: Lựa Chọn.
: Chương 741
: Chương 742
: Chương 743
: Chương 744
Chương 745: Chọn Lựa Của Hứa Gia Mộc (4)
: Chương 746
: Chương 747
: Chương 748
Chương 749: Chọn Lựa Của Hứa Gia Mộc (8)
: Chương 750

[: Chương 751](#)

[: Chương 752](#)

[: Chương 753](#)

[: Chương 754](#)

[: Chương 755](#)

[: Chương 756](#)

[: Chương 757](#)

[: Chương 758](#)

[: Chương 759](#)

[: Chương 760](#)

[: Chương 761](#)

[: Chương 762](#)

[Chương 763: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(22\)](#)

[Chương 764: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(23\)](#)

[Chương 765: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(24\)](#)

[Chương 766: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc](#)

[Chương 767: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(26\)](#)

[Chương 768: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(27\)](#)

[Chương 769: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(28\)](#)

[Chương 770: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(29\)](#)

[Chương 771: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(30\)](#)

[Chương 772: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(31\)](#)

[Chương 773: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(32\)](#)

[Chương 774: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(33\)](#)

[Chương 775: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(34\)](#)

[Chương 776: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(35\)](#)

[Chương 777: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(36\)](#)

[Chương 778: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(37\)](#)

[Chương 779: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(38\)](#)

[Chương 780: Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc \(39\)](#)

[Chương 781: Em Mang Thai \(1\)](#)

[Chương 782: Em Mang Thai \(2\)](#)

[Chương 783: Em Mang Thai \(3\)](#)

[Chương 784: Em Mang Thai \(4\)](#)

[Chương 785: Em Mang Thai \(5\)](#)

[Chương 786: Em Mang Thai \(6\)](#)

[Chương 787: Em Mang Thai \(7\)](#)

[Chương 788: Em Mang Thai \(8\)](#)

[Chương 789: Em Mang Thai \(9\)](#)

[Chương 790: Mang Thai](#)

[Chương 791: Thư Tình Của Năm Ấy \(1\)](#)

[Chương 792: Thư Tình Của Năm Ấy \(2\)](#)

Chương 793: Thư Tình Của Năm Ấy (3).
Chương 794: Thư Tình Của Năm Ấy (4).
Chương 795: Thư Tình Của Năm Ấy (5).
Chương 796: Thư Tình Của Năm Ấy (6).
Chương 797: Thư Tình Của Năm Ấy (7).
Chương 798: Thư Tình Của Năm Ấy (8).
Chương 799: Thư Tình Của Năm Ấy (9).
Chương 800: Thư Tình Của Năm Ấy (10).
Chương 801: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (2).
Chương 802: Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước (2).
Chương 803: Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước (3).
Chương 804: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (4).
Chương 805: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (5).
Chương 806: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (6).
Chương 807: Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [7]
Chương 808: Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [8]
Chương 809: Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [9]
Chương 810: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước Đây (10).
Chương 811: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (11).
Chương 812: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (12).
Chương 813: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước Đây (13).
Chương 814: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (14).
Chương 815: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (15).
Chương 816: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (16).
Chương 817: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước [17]
Chương 818: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước [18]
Chương 819: Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [19]
Chương 820: Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước Đây (20).
Chương 821: Gặp Cha Mẹ (1).
Chương 822: Gặp Cha Mẹ (2).
Chương 823: Gặp Cha Mẹ (3).
Chương 824: Gặp Người Lớn (4).
Chương 825: Gặp Cha Mẹ (5).
Chương 826: Gặp Cha Mẹ (6).
Chương 827: Gặp Tộc Trưởng [7]
Chương 828: Gặp Tộc Trưởng [8]
Chương 829: Gặp Người Lớn (9) F
Chương 830: Gặp Cha Mẹ (10).
Chương 831: Mạo Hiểm (1).
Chương 832: Mạo Hiểm (2).
Chương 833: Ngụy Hiểm (3) F
Chương 834: Ngụy Hiểm (4) F

Chương 835: Nguy Hiểm (5).
Chương 836: Nguy Hiểm (6).
Chương 837: Nguy Hiểm (7) F
Chương 838: Mạo Hiểm [8]
Chương 839: Mạo Hiểm [9]
Chương 840: Mạo Hiểm (10) F
Chương 841: Kết Thúc (1).
Chương 842: Kết Thúc (2).
Chương 843: Kết Thúc (3).
Chương 844: Hồi Cuối (4).
Chương 845: Hồi Cuối (5).
Chương 846: Hồi Cuối (6).
Chương 847: Kết Thúc [7]
Chương 848: Kết Thúc [8]
Chương 849: Kết Thúc [9]
Chương 850: Kết Thúc (10).
Chương 851: Kết Thúc (11) Fixed
Chương 852: Kết Thúc (12).
Chương 853: Kết Thúc (13).
Chương 854: Hồi Cuối (14).
Chương 855: Hồi Cuối (15).
Chương 856: Kết Thúc (16) Fixed
Chương 857: Kết Thúc [17] Fixed
Chương 858: Kết Thúc [18]
Chương 859: Kết Thúc [19]
Chương 860: Kết Thúc (20).
Chương 861: Kết Thúc (21).
Chương 862: Kết Thúc (22).
Chương 863: Kết Thúc (23).
: Chương 864
Chương 865: Hồi Cuối (25) F
: Chương 866
: Chương 867
: Chương 868
: Chương 869
Chương 870: Kết Thúc (30).
: Chương 871
: Chương 872
: Chương 873
Chương 874: Kết Thúc (34).
Chương 875: Kết Thúc (35).
Chương 876: Hồi Cuối (36).

[Chương 877: Kết Thúc \[37\]](#)
[Chương 878: Kết Thúc \[38\]](#)
[Chương 879: Kết Thúc \(39\)](#)
[Chương 880: Kết Thúc \(40\)](#)
[Chương 881: Kết Thúc \(41\)](#)
[Chương 882: Kết Thúc \(42\)](#)
[Chương 883: Kết Thúc \(43\)](#)
[Chương 884: Kết Thúc \(44\)](#)
[Chương 885: Vài Năm Sau \(1](#)
[Chương 886: Sau Lại \(2\)](#)
[Chương 887: Sau Lại \[3\]](#)
[Chương 888: Sau Lại \[4\]](#)
[Chương 889: Sau Lại \[5\]](#)
[Chương 890: Về Sau \(6\)](#)
[Chương 891: Về Sau \(7\)](#)
[Chương 892: Về Sau \(8\)](#)
[Chương 893: Về Sau \(9\)](#)
[Chương 894: Sau Đây \(10\)](#)
[Chương 895: Sau Đây \(11\)](#)
[Chương 896: Sau Đây \(12\)](#)
[Chương 897: Sau Lại \[13\]](#)
[Chương 898: Sau Lại \[14\]](#)
[Chương 899: Sau Lại \[15\]](#)
[Chương 900: Về Sau \(16\)](#)
[Chương 901: Về Sau \(16\)](#)
[Chương 902: Về Sau \(18\)](#)
[Chương 903: Về Sau \(19\)](#)
[Chương 904: Sau Đây \(20\)](#)
[Chương 905: Sau Đây \(21\)](#)
[Chương 906: Sau Đây \(22\)](#)
[Chương 907: Sau Lại \[23\]](#)
[Chương 908: Sau Lại \[24\]](#)
[Chương 909: Sau Lại \[25\]](#)
[Chương 910: Sau Lại \[26\]](#)
[Chương 911: Sau Lại \[27\]](#)
[Chương 912: Sau Lại \[28\]](#)
[Chương 913: Sau Lại \[29\]](#)
[Chương 914: Sau Đây \(30\)](#)
[Chương 915: Sau Đây \(31\)](#)
[Chương 916: Sau Đây \(32\)](#)
[Chương 917: Sau Lại \[33\]](#)
[Chương 918: Sau Lại \[34\]](#)

[Chương 919: Sau Lại \[35\]](#)
[Chương 920: Sau Lại \[36\]](#)
[Chương 921: Kéo Dài \[1\]](#)
[Chương 922: Kéo Dài \[2\]](#)
[Chương 923: Kéo Dài \[3\]](#)
[Chương 924: Trì Hoãn \(4\)](#)
[Chương 925: Trì Hoãn \(5\)](#)
[Chương 926: Trì Hoãn \(6\)](#)
[Chương 927: Kéo Dài \[7\]](#)
[Chương 928: Kéo Dài \[8\]](#)
[Chương 929: Kéo Dài \[9\]](#)
[Chương 930: Kéo Dài \(10\)](#)
[Chương 931: Kéo Dài \(11\)](#)
[Chương 932: Kéo Dài \(12\)](#)
[Chương 933: Kéo Dài \(13\)](#)
[Chương 934: Kéo Dài \(14\)](#)
[Chương 935: Kéo Dài \(1\)](#)
[Chương 936: Kéo Dài \(16\)](#)
[Chương 937: Kéo Dài \[17\]](#)
[Chương 938: Kéo Dài \[18\]](#)
[Chương 939: Kéo Dài \[19\]](#)
[Chương 940: Kéo Dài \(20\)](#)
[Chương 941: Kéo Dài \(21\)](#)
[Chương 942: Kéo Dài \(22\)](#)
[Chương 943: Kéo Dài \(23\)](#)
[Chương 944: Kéo Dài \(24\)](#)
[Chương 945: Kéo Dài \(2\)](#)
[Chương 946: Kéo Dài \(26\)](#)
[Chương 947: Kéo Dài \[27\]](#)
[Chương 948: Kéo Dài \[28\]](#)
[Chương 949: Kéo Dài \[29\]](#)
[Chương 950: Kéo Dài \(30\)](#)
[Chương 951: Kết Cục \(1\)](#)
[Chương 952: Kết Cục \(2\)](#)
[Chương 953: Kết Cục \(3\)](#)
[Chương 954: Kết Cục \(4\)](#)
[Chương 955: Kết Cục 5](#)
[Chương 956: Kết Cục \(6\)](#)
[Chương 957: Chung Kết \[7\]](#)
[Chương 958: Chung Kết \[8\]](#)
[Chương 959: Chung Kết \[9\]](#)
[Chương 960: Hạnh Phúc \(1\)](#)

Chương 961: Hạnh Phúc (2).
Chương 962: Hạnh Phúc (3).
Chương 963: Hạnh Phúc (4).
Chương 964: Hạnh Phúc (5).
Chương 965: Hạnh Phúc (6).
Chương 966: Hạnh Phúc (7).
Chương 967: Hạnh Phúc (8).
Chương 968: Hạnh Phúc (9).
Chương 969: Hạnh Phúc (10).
Chương 970: Hạnh Phúc (11).
Chương 971: Hạnh Phúc (12).
Chương 972: Hạnh Phúc (13).
Chương 973: Hạnh Phúc (14).
Chương 974: Sau Lại [3]

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 500

Giải Trừ Hôn Ước (20)

Lục Cẩn Niên ngồi tại chỗ, nghe mọi người câu trước câu sau nhao nhao lên bình luận, vẻ mặt tuy vẫn lạnh nhạt bạc bẽo như cũ, nhưng đáy lòng đã trở nên quay cuồng.

“Cô gái của Kiều gia kia đúng là có biết bao nhiêu thương cảm.”

Lúc Lục Cẩn Niên nghe thấy câu nói kia, trong đầu liền xẹt qua rất nhiều hình ảnh.

Có lúc là chính anh nghe được đoạn đối thoại ở trong băng ghi âm của Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc... Cũng có khi là Hứa Gia Mộc tỉnh lại, cô ôm lấy anh vui mừng đến phát khóc... Đến sau cùng, liền biến thành gương mặt bi thương thống khổ của Kiều An Hảo.

Trái tim của Lục Cẩn Niên, trong nháy mắt giống như bị người ta hung hăng bóp nghẹt một cái, anh lập tức quăng đôi đũa trên bàn, một âm thanh “bộp” vang lên, trong nháy mắt, mọi người trên bàn liền ngậm mồm nhìn về phía Lục Cẩn Niên, thậm chí bàn bên cạnh nghe thấy âm thanh đó cũng nghiêng đầu lại nhìn, tất cả mọi người đều mang vẻ mặt khó hiểu nhìn Lục Cẩn Niên.

Sắc mặt của Lục Cẩn Niên âm trầm nói một câu: “Xin lỗi, không thể tiếp tục được”, sau đó cầm áo khoác của chính mình, đá văng ghế đẩu sau ra, trước mặt bao người, sải bước đi ra ngoài cửa.

Trợ lý của Lục Căn Niên sửng sốt mất một giây đồng hồ, sau đó đứng lên, cười làm lành giải thích với mọi người, vội vàng đi ra ngoài.

Lục Căn Niên bước đi rất nhanh, dường như trợ lý phải chạy theo mới bắt kịp được.

Mấy năm nay, ở trên bàn cơm, không thiếu nhưng người bàn tán chuyện... ai đó ở bên ngoài nuôi dưỡng một ngôi sao nhỏ, vợ của ai đó tự sát vì bị vứt bỏ, cũng có người đang nói đến mấy đầ tài này thì liền thốn thức vài tiếng, chỉ riêng anh bình tĩnh không có chút phản ứng nào...

Thậm chí, trong lòng anh có chút tự giễu nghĩ ngợi, những người đàn ông đó, đều thích chơi đùa như vậy sao? Nếu không thì đâu nào tới lượt anh?

Mặc kệ trong lòng anh tự giễu thế nào hay là vẫn không có cảm giác, nói ngắn lại, đều không giống như bây giờ, đột nhiên nghe được Hứa Gia Mộc qua lại với người phụ nữ khác liền cảm thấy phẫn nộ, thậm chí rất tức giận, dường như anh đã biến thành Kiều An Hảo, chính là người bị người kia vứt bỏ.

Kiều An Hảo từng si mê nói với Hứa Gia Mộc “Từ lúc sinh ra đến giờ, em chỉ yêu mình anh”.

Cô và Hứa Gia Mộc cùng nhau lớn lên, bây giờ còn là vợ của cậu ta, anh vậy mà muốn kết hôn với người phụ nữ của cậu ta.

Không phải Lục Căn Niên chưa từng nghĩ đến có một ngày Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc tách ra, chính mình sẽ có cơ hội, nhưng giờ, tưởng tượng của anh trở thành sự thật, thế nhưng anh còn chưa thấy được vui vẻ và kích động, ngược lại chỉ cảm thấy đau lòng không nói rõ được.

“Lục tổng, Lục tổng!”

Lục Cẩn Niên nghe thấy tiếng kêu của trợ lý, dừng bước, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn trợ lý bởi vì chạy theo mà thở hổn hển, mở miệng nói: “Đặt vé máy bay cho tôi, hiện tại tôi phải về Bắc Kinh!”

Trợ lý sửng sốt một phen: “Nhưng là, Lục tổng, ngày mai còn có hội nghị, có thể sẽ ký hợp đồng... anh không nên trở về!”

“Hoặc là bố trí cho người khác tới xử lý việc này, hoặc là trực tiếp không ký hợp đồng nữa.” Lục Cẩn Niên không hề nghĩ ngợi liền ra một quyết định, sau đó tiếp tục nhắc lại một lần, nói: “Nói ngắn lại, đêm nay tôi phải về Bắc Kinh.”

“Lục tổng...” trợ lý còn đang muốn nói gì đó, khuyên nhủ Lục Cẩn Niên, kết quả Lục Cẩn Niên đã lấy điện thoại của mình ra, trực tiếp gọi điện thoại đặt vé.

Sau khi cúp điện thoại, Lục Cẩn Niên bỏ lại tiếng kêu của trợ lý: “Lục tổng”, giơ tay lên, chặn một chiếc taxi, ngồi xuống, nói với trợ lý một câu: “Cậu đi về phòng lấy đồ đạc”, sau đó liền nói với lái xe taxi: “Đến sân bay.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 501

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (1)

Sau khi cúp điện thoại, Lục Cẩn Niên bỏ qua tiếng kêu của trợ lý: “Lục tổng”, giơ tay lên, chặn một chiếc taxi, ngồi xuống, để lại cho trợ lý một câu: “Cậu đi về phòng lấy đồ đạc”, sau đó liền nói với tài xế: “Đến sân bay.”

Trợ lý đứng ngoài xe, vẻ mặt lo lắng lại hô một tiếng: “Lục...”, chỉ là âm cuối còn chưa phát ra, đèn sau của taxi đã nháy lên một cái, xe khởi động, chạy vào trong dòng xe cộ.

Trợ lý chà chà chân, có chút bất đắc dĩ nắm lấy tóc của mình, quay đầu nhìn thoáng qua khách sạn ở đằng sau, sau cùng phải lấy ra điện thoại di động, gọi Vương Tổng qua đây, nói tối hôm qua không hiểu sao Lục Cẩn Niên lại bận, ...

-

Trên đường đến sân bay, Lục Cẩn Niên lấy ra điện thoại gọi cho Kiều An Hảo mấy cuộc, vẫn không có người nghe máy, sau đó anh lại gửi cho cô mấy tin nhắn, cũng không có trả lời.

Có thể là bị những tin tức vừa nghe thấy làm ảnh hưởng, trong trực giác của anh nhận thức rõ ràng Kiều An Hảo đã biết chuyện của Hứa Gia Mộc.

Cô không nghe điện thoại, cũng không trả lời tin nhắn, có phải là đang trốn ở một xó xỉnh nào đây rồi vụng trộm khóc hay không?

Lục Căn Niên vừa nghĩ đến đây, cả người lại bắt đầu đứng ngồi không yên, hận không thể có được bản lĩnh dịch chuyển tức thời giống như mấy nhân vật trong tiểu thuyết, lập tức bay đến bên cạnh Kiều An Hảo.

Đến sân bay, trả tiền rồi xuống xe, sau khi đăng ký thủ tục, qua cửa an ninh, ... làm xong mấy bước này, dường như Lục Căn Niên mới có thể bình tĩnh đi chút ít.

Vẫn đợi cho đến lúc máy bay cất cánh, nhìn qua cửa kính của máy bay, Hongkong như biến thành ngọn đèn dầu, khi anh nghe được mấy chuyện đó trên bàn cơm, tâm tình phần nộ hỗn loạn, lúc này mới có xu hướng chuyển biến.

Anh rõ ràng là ôm tâm lý muốn tốt cho cô, liền trốn tránh cô chạy đến tận Hongkong, nhưng lại không nghĩ tới đến đây rồi chỉ nghe được tin tức xấu của cô.

Cho tới bây giờ anh đều không nghĩ đến mình sẽ làm anh hùng, nhưng là anh vẫn luôn muốn bảo vệ cho Kiều An Hảo không bị bất cứ tổn thương gì.

Anh biết, có lẽ lúc này, Kiều An Hảo chắc cũng không biết Hứa Gia Mộc đã có người khác, đây là do anh tự suy đoán, rồi lại tự lo lắng, nhưng mặc kệ cô có biết hay không, anh cũng muốn trở về.

Bởi vì anh không muốn lúc cô đối mặt với thời điểm tuyệt vọng nhất, lại chỉ có một mình.

Cho nên anh rất muốn nhanh chóng đến bên cạnh cô, chia sẻ khổ sở với cô, giúp cô vui vẻ lên.

Sau hai giờ, máy bay vững vàng đáp xuống sân bay quốc tế Bắc Kinh.

Lúc này đã là đêm khuya, Bắc Kinh đang mưa to, Lục Cẩn Niên xuống máy bay liền đi thẳng đến trạm chờ xe taxi, người xếp hàng đông, anh vừa xếp hàng vừa gọi điện thoại cho Kiều An Hảo, mãi đến khi di động của anh hết pin, Kiều An Hảo vẫn chưa nghe điện thoại.

Lục Cẩn Niên lo lắng như trong lòng đang có lửa đốt, sau cùng trực tiếp rời khỏi hàng chờ, chạy ra ngoài sân bay, đi vào trong cơn mưa.

Một thoáng chốc, quần áo trên người anh đã ướt đẫm, sân bay ở sau lưng, mới cách khoảng một đoạn, phía sau lưng anh cũng có mồ hôi rồi, cùng với mưa hòa chung vào nhau.

Rất không dễ dàng gì mới nhìn thấy một chiếc xe ở xa, Lục Cẩn Niên không chút do dự ngoắc tay lại, ngồi xuống, nói địa chỉ của Cẩm Tú viên.

Xe đến Cẩm Tú viên, Lục Cẩn Niên trả tiền, liền đi về phía biệt thự của Hứa Gia Mộc, trong lòng vô cùng bất ổn giơ tay lên, liên tục ấn chuông cửa.

-

Kiều An Hạ vừa khóc vừa lăn qua lăn lại náo loạn một lúc lâu, sau mới yên tĩnh trở lại, dưới sự trợ giúp của phục vụ ở Kim Bích Huy Hoàng, Kiều An Hảo mới kéo được cô lên xe, đưa cô về chỗ ở.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 502

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (2)

Từ chỗ Kiều An Hạ đi ra, trời bắt đầu mưa.

Chỗ của Kiều An Hạ buổi tối vốn là rất khó thuê xe, huống chi trời mưa, Kiều An Hảo đứng ở ven đường chờ thật lâu, mới chờ được xe taxi.

Xe taxi đến ngoài cửa Cẩm Tú viên, mưa rất to, Kiều An Hảo thanh toán tiền, nhanh chóng chạy vào biệt thự của Hứa Gia Mộc chỉ tầm 5 phút, mà bị ướt sũng.

Kiều An Hảo chạy vào nhà, đứng trước cổng lớn, cả người ướt sũng không ngừng nhỏ nước, trước lấy điện thoại di động trong túi xách ra, kết quả lại thấy có mấy cuộc điện thoại nhỡ, toàn bộ đều là Lục Căn Niên gọi, sớm nhất cũng là 3 giờ trước, lúc ấy cô ở Kim Bích Huy Hoàng chăm sóc cho Kiều An Hạ khóc sướt mướt, trong bao sương tiếng động ồn ào, cô cũng không nghe thấy tiếng chuông, sau Kiều An Hạ mượn rượu làm càn, cô vì đuổi theo chị mình, nên không có thời gian kiểm tra điện thoại.

Kiều An Hảo không do dự chút nào gọi điện thoại cho Lục Căn Niên, kết quả lại nghe tiếng nhắc nhở đối phương đã tắt máy.

Vốn Kiều An Hảo thấy những cuộc gọi nhỡ tâm tình hơi vui vẻ, trong nháy mắt lại trở nên u ám, cô đợi điện thoại Lục Căn Niên suốt một ngày, chẳng lẽ hôm nay hai người lại bỏ lỡ?

Kiều An Hảo buồn buồn đặt điện thoại di động ở trên giá, bàn tay vắt mái tóc đang ướt đầm nước.

Nước mưa không sạch sẽ, lúc cô vắt khô tóc, không cẩn thận để nước mưa từ đỉnh đầu theo gò má của cô chảy vào trong mắt.

Đôi mắt Kiều An Hảo trời sinh rất nhạy cảm, khi diễn cũng dễ dàng rơi nước mắt, mỗi lần hóa trang cũng mất khá nhiều thời gian, bây giờ nước mưa rơi vào mắt, hốc mắt lập tức đỏ lên.

Kiều An Hảo rút một tờ khăn giấy, đang chuẩn bị đi lau nước mưa trong mắt, sau đó liền nghe thấy sau lưng truyền tới tiếng chuông cửa.

Kiều An Hảo đang đứng ở cửa, xoay người, cũng không có hỏi là ai, thuận tay kéo cửa ra, cũng không lo lắng xem người đứng ngoài cửa là ai, lại cầm khăn giấy lau khô mắt.

Tay Lục Cẩn Niên đang chuẩn bị tiếp tục ấn vào chuông cửa, kết quả cửa trước mặt được mở ra, anh theo bản năng nhìn trong nhà, thấy hình ảnh Kiều An Hảo toàn thân ướt đầm, chật vật đứng ở cửa, cầm khăn giấy đang lau nước mắt, tim của anh chợt giống như bị thứ gì hung hăng bấm vào vậy, hoang mang lo sợ.

Chẳng lẽ cô đã biết chuyện của Hứa Gia Mộc...

"Kiều Kiều..." Lục Cẩn Niên theo bản năng mở miệng muốn dỗ dành Kiều An Hảo, nhưng anh chỉ gọi tên của cô, cũng không biết kế tiếp nên nói cái gì.

Từ nhỏ đến lớn, anh vốn ít nói, cô gái luôn cười trước mắt anh, đang khóc, trong đầu anh cũng trống rỗng, làm sao còn nghĩ được cách gì để dỗ dành cô?

Kiều An Hảo nghe tiếng Lục Cẩn Niên, động tác lau mắt dừng lại, bản năng ngẩng đầu lên, nhìn Lục Cẩn Niên, đang đứng ngay cửa, bất chợt nháy mắt, sau đó hai hàng nước mắt rơi xuống.

Lục Cẩn Niên càng luống cuống, trong đầu rối loạn, há miệng không nói ra một chữ, đáy lòng ngược lại nổi lên một cỗ tức giận muốn xé nát Hứa Gia Mộc.

Toàn thân Lục Cẩn Niên căng thẳng, tay nắm thành quả đấm, cố gắng đè ép đáy lòng truyền tới từng cơn đau lòng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 503

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [3]

Đau đến cuối cùng, nhưng vẫn như cũ không nghĩ ra từ đi an ủi từ Lục Căn Niên, vươn tay, muốn kéo Kiều An Hảo vào trong lòng, cho cô một cái ôm trong yên lặng, nhưng mà cũng không đợi tay anh, chạm vào cánh tay của cô, Kiều An Hảo chảy nước mắt ở trước mặt, lại đột nhiên cong lên khóe môi, nở rộ một cái tươi cười tươi đẹp động lòng người, giọng nói mở miệng thanh thúy mang theo vài phần kinh hi: “Lục Căn Niên, anh tại sao lại ở chỗ này?”

Lục Căn Niên bị nụ cười bất thành hình của Kiều An Hảo, đầu óc có một chút chấn động khiến cho lơ mơ, cánh tay liền cứ như vậy ngừng lại ở giữa không trung, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm mặt của cô, thấy rõ ràng nước mắt dưới đáy mắt của cô.

Vì sao cô vừa khóc vừa cười a... Sẽ không phải là bị Hứa Gia Mộc vứt bỏ, đã kích đến đi?

Lục Căn Niên càng thêm đau lòng, bởi vì đầu óc đang rất loạn, nên anh thật sự không nghĩ ra được phải nói như thế nào mới an ủi được cô, cửa mở ra, phía sau mưa to vẫn tiếp tục, gió không ngừng thổi đến, toàn thân cô lạnh ướt nhẹ co rúm lại một chút, lúc này Lục Căn Niên mới thanh tỉnh lại, ôm lấy Kiều An Hảo, đạp bước chân lên lầu, đi phòng ngủ rồi vào phòng tắm, đặt Kiều An Hảo ở trong bồn tắm, mở vòi nước ra, điều chỉnh nhiệt độ nước một chút, đưa vòi hoa sen vào trong tay Kiều An Hảo, thấp giọng nói: “Tắm nước ấm, đừng để bị cảm.”

Sau đó, liền đứng dậy, rời đi.

Trước khi Lục Căn Niên đi ra khỏi phòng tắm, còn không quên mở đèn sưởi bên trong lên.

Lúc Kiều An Hảo tắm xong đi ra, đúng lúc Lục Căn Niên bưng một ly trà gừng lên lầu.

Lục Căn Niên đưa trà gừng cho Kiều An Hảo, cầm máy sấy, sấy tóc cho cô.

Âm thanh của máy sấy có chút lớn, hai người không có nói chuyện, không khí có chút giống khi hai người bọn họ đóng giả làm vợ chồng, hình ảnh ở cùng một chỗ.

Kiều An Hảo bưng ly trà gừng uống một ngụm, độ ấm lan tràn đến ngực trái của cô bên trong lồng ngực trở nên vô cùng mềm mại.

Lục Căn Niên sấy tóc tốt, bó gọn dây điện của máy sấy lại, đặt ở một bên trên bàn.

Thiếu âm thanh của máy sấy, trong phòng yên tĩnh rất nhiều, ần ần có thể nghe thấy tiếng mưa rơi lách tách ngoài cửa sổ.

Lục Căn Niên đứng ở trước mặt của Kiều An Hảo, nhìn cái miệng nhỏ nhắn của cô đang mân trà gừng, đầu óc đóng băng lâu như vậy, rốt cục cũng nói ra một câu quan tâm: “Kiều Kiều, em có khỏe không?”

“Tôi tốt lắm a...” Kiều An Hảo chỉ coi đây là một câu hỏi thăm bình thường của Lục Căn Niên, thực tự nhiên đáp lại anh một câu, sau đó đặt chén trà đã uống sạch ở trên bàn, dương khuôn mặt tươi cười, ngẩng đầu nhìn Lục Căn Niên, đem câu hỏi còn chưa nói xong đã bị Lục Căn Niên ôm vào phòng tắm của mình, một hơi hỏi ra: “Lục Căn Niên, anh không phải ở

Hongkong sao? Ngày mai không phải anh còn phải họp sao? Vì sao đột nhiên trở lại?”

Lục Cẩn Niên bị kinh hách lâu như vậy, nghe được vấn đề liên tiếp của Kiều An Hảo, hậu tri hậu giác lại ý thức được dường như Kiều An Hảo không

phải đang khổ sở... Nhưng mà, Lục Cẩn Niên lại nghĩ đến ánh mắt đỏ lên cùng với hình ảnh toàn thân ướt nhẹp vừa nãy của Kiều An Hảo, không có trả lời vấn đề của cô, ngược lại mở miệng hỏi: “Em vừa mới đi nơi nào? Trời mưa lớn như vậy mà không biết mang theo dù?”

Kiều An Hảo thành thật nói: “An Hạ uống nhiều ở Kim Bích Huy Hoàng, tôi đi tìm chị ấy, không mang theo dù, vậy nên mới mắc mưa.”

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm mặt của Kiều An Hảo đánh giá một lát, rốt cục xác định vừa rồi mình quá khẩn trương, Kiều An Hảo tựa hồ không có biết chuyện tình của Hứa Gia Mộc.

Lục Cẩn Niên giống như trọng sinh trở lại, thở ra một hơi thật dài.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 504

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (4)

Kiều An Hảo phát hiện ra lông mày của Lục Cẩn Niên đang cau lại, có chút cổ quái mở to đôi mắt, ngửa đầu nhìn anh chăm chăm, hỏi: “Anh làm sao vậy, có vẻ khẩn trương thế?”

“Không...” Lục Cẩn Niên khôi phục lại bình tĩnh, nói một chữ đơn giản, sau đó nhìn thoáng qua đồng hồ báo thức ở trên tường, đã gần 1 giờ sáng, vì thế liền khom người, ôm lấy Kiều An Hảo,

đặt lên trên giường, đắp chăn lại cẩn thận cho cô, sau đó tắt đèn mới nói: “Không còn sớm, ngủ đi.”

Lúc này Kiều An Hảo mới chú ý được quần áo của anh vẫn ẩm ướt, hai người đều mắc mưa, nhưng anh chỉ chăm sóc cho cô, cảm động ấm áp như bao lấy cô, cô nằm trong chăn, nhẹ giọng mở miệng nói: “Lục Cẩn Niên, anh cũng nhanh đi tắm rửa đi, cẩn thận bị cảm.”

“Ừhm.” Lục Cẩn Niên nói rất nhẹ, đứng ở một bên không nhúc nhích, ánh mắt lảng lạng nhìn chăm chăm cô: “Em ngủ trước đi, tôi chờ ở đây.”

Liều An Hảo không cãi cọ với Lục Cẩn Niên nữa, ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại, trong lòng lại cảm thấy được ở đâu đó Lục Cẩn Niên có điểm là lạ, nhưng cô không nói ra được là chỗ nào khác thường.

Càng khác lạ hơn, sáng ngày thứ hai Kiều An Hảo vừa tỉnh dậy, liền nhận được điện thoại của Lục Cẩn Niên, nói muốn mang cô đi chơi loanh quanh một chút.

Trong khoảng thời gian này, Lục Cẩn Niên tiếp xúc với cô rất nhiều, nhưng lại chưa bao giờ dẫn cô đi chơi, trong lòng cô tuy buồn bực sao tự những anh lại có ý tưởng đột phá như thế, nhưng là ngoài miệng vẫn vui vẻ rạo rức đồng ý, sau đó liền đi chọn quần áo.

Kiều An Hảo vẫn nghĩ là anh nói cho mình đi chơi, chỉ là đi trong Bắc Kinh, ngây ngốc một hai ngày là sẽ quay lại, nhưng lại không nghĩ rằng, chung quanh chơi một chút, vậy mà đã đi được gần nửa Trung Quốc.

Từ Lạc Dương đến Tây An, sau đó là Thượng Hải, bay ra Hải Nam, sau cùng lại đến Hàng Châu, rồi đi Nam Kinh.

Kiều An Hảo cũng leo núi Hoa Sơn, ở đây sườn núi dựng đứng, cô đi một đôi dép lê, sau cùng không đi tiếp được nữa, vẫn là Lục Cẩn Niên công cô đi xuống.

Kiều An Hảo đến Thượng Hải rất nhiều lần, cũng là đô thị phồn hoa giống như Bắc Kinh, thích hợp nhất để đi dạo phố, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên ở đây 3 ngày, Kiều An Hảo mua gì đó chuyển về Bắc Kinh.

Đến Hải Nam đã là buổi chiều, Kiều An Hảo chạy đến sảnh khách sạn mua một chiếc váy, lại chọn một chiếc mũ, lôi kéo Lục Cẩn Niên ra biển, cùng anh đi lên thuyền, cô lại không cẩn thận bị rơi xuống nước, Lục Cẩn Niên còn nhảy xuống trước cả nhân viên cứu hộ, ôm lấy cô, hai người mặc áo cứu sinh, Kiều An Hảo không có chút sợ hãi nào, còn nghĩ đến lúc rơi xuống đã uống vào một loại nước biển mặn ơi là mặn.

Hàng Châu ở ngoài Bắc Kinh, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên ở lại đây lâu nhất, có rất nhiều chỗ khi Lục Cẩn Niên còn học đại học, lúc Kiều An Hảo đến đây cũng đã thăm thú, nhưng là hai người vẫn thông thả đến Tây

Hồ, đi Tống Thành, thuê một chiếc xe tự mình lái đến Tây Đường, tại trấn cổ Tây Đường, lúc hai người đi vào một căn nhà gốm sứ, dưới sự giúp đỡ của chủ nhà, hai người còn cùng nhau học làm gốm sứ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 505

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (5)

Lúc đi học, nếu Lục Cẩn Niên học giỏi nhất, như vậy Kiều An Hảo thuộc về thành phần học trung bình, mặc dù vậy nhưng cố gắng chăm chỉ học tập cũng thi được vào lớp chuyên, thi đậu trường hạng nhất.

Chủ tiệm chỉ dạy Lục Cẩn Niên một lần cách làm gổm sứ, Lục Cẩn Niên liền làm vô cùng suôn sẻ, còn dạy Kiều An Hảo nhiều lần, cô chỉ nhớ sơ sơ mấy bước.

Cuối cùng có khách mới tới, chủ tiệm đón tiếp họ, để lại Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo tự mày mò làm cái ly.

Ánh mặt trời ấm áp chiếu vào, ngoài phòng gỗ là nước chảy lẳng lẳng, khiến khuôn mặt người có vẻ ươn ướt, năm tháng yên tĩnh, Lục Cẩn Niên làm cái ly cũng yên lặng, mà Kiều An Hảo lại rối tinh rối mù.

Cuối cùng lúc chủ tiệm quay lại xem thành phẩm, Kiều An Hảo không biết xấu hổ ôm cái ly của Lục Cẩn Niên, khoe với chủ tiệm, nhiệt tình nói: "Như thế nào, tôi lợi hại không?"

Chủ tiệm nhìn cũng biết, cái ly Kiều An Hảo cầm trong tay chính là của Lục Cẩn Niên, chỉ là không có lật tẩy, thậm chí ông còn chưa mở miệng khen ngợi Kiều An Hảo, Lục Cẩn Niên ngồi ở cạnh Kiều An Hảo, ngược lại gương mặt nuông chiều ngẫm 1 đẳng nói một nẻo hết sức thành khẩn: "Lợi hại."

Trên gương mặt xinh đẹp của Kiều An Hảo nhất thời vui sướng, còn được voi đòi tiên nghiêng đầu, đang nhìn cái ly không ra hình dạng gì bị

nhét vào tay của Lục Cẩn Niên, trợn to hai mắt, vẻ mặt mang theo vài phần khó tin nói: "Lục Cẩn Niên, anh mau dạy em đi, làm sao có thể làm ra cái ly xấu như vậy!"

Sau đó Kiều An Hảo còn nói: "Mai cất đi, không nên để người khác thấy!"

Lục Cẩn Niên vui vẻ cười cười, trên gương mặt lạnh lùng, trở nên dịu dàng, cẩn thận tìm cái hộp cất cái ly xấu xí đó vào.

Đến Nam Kinh, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên còn đến nhà hát Lan Uyển xem vở 《 Mẫu Đơn Đình 》 hát Côn Khúc, giọng rất mềm mại, cứ bi bi bi như trẻ con, mặc dù một chữ cũng nghe không hiểu, nhưng mà giọng điệu lại khiến người ta xúc động, sau đó là ăn uống, cháo mỹ linh, vịt quay... Ở lại tầm hai ngày, buổi chiều Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo ngồi chuyển bay, trở về Bắc Kinh.

Xe Lục Cẩn Niên đậu ở bãi đậu xe sân bay Bắc Kinh, lúc lái xe vào thành phố, đúng lúc là buổi tối, giờ ăn cơm, xe đi qua khách sạn lớn, Lục Cẩn Niên chạy chậm lại, đề nghị: "Ăn cơm tối ở đây nhé?"

"Được." Kiều An Hảo nâng lên mí mắt, nhìn khách sạn lớn ngoài Bắc Kinh, không có có bất kỳ ý kiến gì gật đầu đồng ý.

Bao sương trong khách sạn lớn, thường xuyên đông người, cũng may Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên đến sớm, cuối cùng đặt một bao sương.

Lục Cẩn Niên gọi một bình trà Phổ Nhĩ, trà xanh mùi thơm ngát tràn ngập ở trong bao sương, khiến cho người ta ăn một bữa cơm vui vẻ.

Lục Cẩn Niên đợi đến khi Kiều An Hảo ngồi đối diện ăn no thoả mãn, đặt đĩa xuống, đẩy ly trà nóng đến trước mặt Kiều An Hảo: "Uống chút trà, cho dễ tiêu, anh xuống lầu tính tiền."

Kiều An Hảo hớp một ngụm trà, nhìn Lục Cẩn Niên gật đầu.

Lục Cẩn Niên sờ soạng ví tiền, đi ra khỏi bao sương.

Lục Cẩn Niên xếp hàng tính tiền xong, đang chuẩn bị đi lên lầu tìm Kiều An Hảo, lại nhìn thấy chỗ ngồi trước đại sảnh qua cửa sổ, có một người quen thuộc đang ngồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 506

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [6]

Ngày đầu tiên chụp ảnh [thần kiếm], Hứa Gia Mộc từ ngàn dặm xa xôi chạy tới khách sạn tìm Tổng Tương Tư, ngược lại bị cô khiến cho tức giận bỏ đi, hai người sẽ không cùng xuất hiện.

Giống như mọi người đồn đại, gần đây Hứa Gia Mộc xác thực cùng cháu gái Lâm Duẫn Lâm Thiên Thiên thường xuyên tiếp xúc một chút.

Lúc Hứa Gia Mộc nhận thức Lâm Thiên Thiên, Lâm Thiên Thiên vẫn là một cô bé 10 tuổi, đi theo phía sau anh ta, một mực một cái anh Gia Mộc, kêu anh đến phiên, sau đó Lâm Thiên Thiên lên trung học theo cha mẹ đi Thẩm Quyền, anh mới hoàn toàn giải phóng.

Sau khi anh bị Tổng Tương Tư làm cho tức giận ở khách sạn liền trở về Bắc Kinh, lúc mang theo một bụng tức giận tụ tập ở quán bar Ba Nghìn, thì gặp lại Lâm Thiên Thiên.

Lúc ấy anh uống say khướt, Lâm Thiên Thiên chạy đến trước mặt anh, há mồm liền kêu “ Anh Gia Mộc”, anh mê mê hoặc hoặc trừng mắt nhìn cô ta nửa ngày, cũng chưa nhận ra được là ai, cuối cùng vẫn là tự cô ta nói tên, anh vắt hết óc suy nghĩ hồi lâu, mới đúng nhớ ra.

Lâm Thiên Thiên đoạt điện thoại của anh, gọi cho bản thân một cuộc, sau đó để lại số điện thoại cho anh, bỏ chạy đi lên sân nhảy, cùng bạn học của bản thân đi chơi vào đêm nay.

Hôm sau lúc anh nhận được điện thoại của Lâm Thiên Thiên, cả người còn có chút mơ màng, buồn bực nha đầu kia làm sao biết số điện thoại của bản thân.

Lúc còn nhỏ anh thấy Lâm Thiên Thiên, đặc biệt phiền bởi bệnh công chúa hay nũng nịu của cô ta, nếu không phải lúc ấy sợ bị ba mẹ răn dạy, căn bản anh sẽ không nguyện ý cùng chơi với cô ta, hiện tại cũng giống vậy, anh nhận được điện thoại của cô ta, nói có lẽ hai câu, đã muốn tắt máy, kết quả điện thoại rung chuông nhắc nhở một sự việc đã lưu trước đó, là về việc anh cùng Kiều An Hào mau chóng ly hôn.

Vì thế trong lòng anh vừa động, liền cứ như vậy cùng Lâm Thiên Thiên hàn huyên nhiều hơn vài câu, sau đó còn cùng Lâm Thiên Thiên dạo phố quá hai lần, ném qua vài bữa cơm.

Hôm nay anh cùng Lâm Thiên Thiên đến khách sạn lớn của thành phố ăn cơm, chỉ là ngoài ý muốn.

Cũng không biết Lâm Thiên Thiên biết hành trình của anh từ nơi nào, chạy tới trong công ty tìm anh, vốn anh định đưa cô ta trở về trường học, kết quả lại gặp hồi lâu không thấy Tổng Tương Tư, cùng phó tổng tập đoàn Hoa Diệu vào khách sạn lớn của thành phố ăn cơm, vì thế nào anh liền nổi gân

xanh, Lâm Thiên Thiên âm ỹ muốn cùng anh đi xem phim anh không đồng ý vậy mà chỉ một cái cong môi anh lại mời cô ta ăn cơm.

Tổng Tương Tư cùng phó tổng Hoa Diệu ngồi ở đại sảnh, Hứa Gia Mộc chọn một chỗ ở đại sảnh, còn cố ý tìm một cái bàn ngay sát vị trí của Tổng Tương Tư ngồi xuống.

Phó tổng Hoa Diệu biết anh, nhìn thấy anh, còn đứng dậy nhiệt tình bắt tay chào hỏi anh.

Nhưng mà Tổng Tương Tư, lại bình thường thân nhiên nhìn anh, giống như anh chỉ là một người xa lạ, đợi phó tổng Hoa Diệu giới thiệu anh xong, mới vươn tay, lễ phép mà lại khách khí lên tiếng chào hỏi: “Hứa tiên sinh, ngài tốt.”

Thật không hổ danh là ảnh hậu, đồng giường cộng chằm 7 năm, vẫn có thể diễn xuất ra hương vị của lần đầu gặp mặt... Hứa Gia Mộc biểu hiện so với Tổng Tương Tư còn khách sáo hơn, chỉ ôn hoà nhẹ nắm tay một chút, sau đó liền xoay người, thân sĩ giúp Lâm Thiên Thiên kéo ghế ra, chờ sau khi cô ta ngồi xuống xong, còn thân thiết giúp cô ta trải khăn trải bàn.

Đây là lần đầu tiên Hứa Gia Mộc đối xử tốt với Lâm Thiên Thiên như vậy, Lâm Thiên Thiên biểu hiện có chút thụ sủng nhược kinh.

Hứa Gia Mộc liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư ngồi bên cạnh một cái, nhìn thấy người phụ nữ kia vẫn cười cười nói nói với phó tổng Hoa Diệu, căn bản không nhìn anh lấy một cái.

Đáy lòng Hứa Gia Mộc nhất thời hiện lên một cỗ tình cảm mà cả đời chưa bao giờ biết đến.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 507

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (7)

Lâm Thiên Thiên nhìn thấy anh đối tốt với cô, vì thế liền có vài động tác thân thiết với anh.

Đối lại trước đó, Hứa Gia Mộc đã sớm đẩy Lâm Thiên Thiên ra, nhưng là bây giờ, Hứa Gia Mộc không hề, ngược lại còn có ý tứ phối hợp.

Mặc dù Hứa Gia Mộc không nhìn chăm chăm Tống Tương Tư, nhưng toàn bộ sự chú ý lại đặt trên người cô, người con gái kia vẫn luôn thờ ơ, như kiểu không liên quan đến mình, lúc Hứa Gia Mộc mở miệng nuốt hạt ô mai mà Lâm Thiên Thiên đút cho, trong lòng Hứa Gia Mộc còn nổi lên cảm giác bất lực, trong nháy mắt lại cảm thấy chẳng có nghĩa lý gì hết, đang chuẩn bị kêu người phục vụ đến tính tiền, đột nhiên liền có một người đi đến trước bàn của mình.

Hứa Gia Mộc theo bản năng ngẩng đầu, khóe môi gọi lên: “Anh...”

Tiếng “Anh” của Hứa Gia Mộc không hoàn toàn phát ra hết, đột nhiên cổ áo đã bị Lục Cần Niên níu lên, lực đạo không hề nhỏ khiến Hứa Gia Mộc không thể phản kháng.

Lâm Thiên Thiên nhìn thấy cảnh như vậy thì liền hoảng sợ, cả người theo bản năng liền đứng lên: “Anh muốn...”

Cả câu nói đầy đủ của Lâm Thiên Thiên còn chưa nói xong, tầm mắt lạnh buốt của Lục Căn Niên đã quét về phía cô, giống như cô và anh có thêm thù đại hận gì vậy, mang theo vài phần tức giận mở miệng: “Đừng nói chuyện với tôi, tôi sợ ô uế lỗ tai.”

Lâm Thiên Thiên bị dọa đến nỗi cả người run rẩy, vẫn còn muốn nói mấy chữ, liền bị sự cường bạo của anh khiến cô phải nuốt lại.

Lục Căn Niên không lưu tình chút nào, Lâm Thiên Thiên từ nhỏ đến lớn đã được nuông chiều từ bé, chưa từng bị ai xỉ nhục như vậy, cô đối mặt với người đàn ông đẹp trai mà lại khủng bố này, chỉ có thể là sợ hãi, không dám cãi lại, cắn cắn môi dưới, trong mắt đã đầy nước.

“Anh, anh làm gì thế?” Tuy Hứa Gia Mộc không thích Lâm Thiên Thiên, nhưng nhìn thấy Lục Căn Niên không khách khí với cô ta, liền thấy hơi phiền toái, vẫn thấp giọng hỏi một câu.

Kiều An Hảo uống xong cốc trà kia, đợi một hồi lâu, cũng chưa thấy Lục Căn Niên quay lại, cầm điện thoại gọi cho anh, kết quả lại nghe được tiếng di động trong phòng bao vang lên.

Kiều An Hảo nhìn theo phía phát ra tiếng kêu, thấy di động của Lục Căn Niên đặt trên chiếc ghế anh vừa ngồi.

Kiều An Hảo nhàm chán, rõ ràng đứng dậy, đi ra ghế, xuống lầu tìm anh.

Vừa từ trong thang máy đi ra, lại liếc mắt thấy được khuôn mặt xuất sắc của Lục Căn Niên, anh đang đứng ở quầy thu ngân, vẻ mặt có chút phẫn nộ, nhìn chăm chăm về một hướng, vẫn đứng yên nhìn.

Vốn dĩ Kiều An Hảo đang đi qua về chỗ anh lại dừng lại, sau đó nhìn theo tầm mắt của anh, thấy Hứa Gia Mộc đang ngồi ở vị trí cách đó không

xa gần cửa sổ, trước mặt là một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp, nhìn có chút quen mắt, nhưng chốc lát Hứa Gia Mộc lại không nghĩ ra là ai.

Hứa Gia Mộc và cô gái có vài động tác thân mật, thường đút cho đối phương ăn, thậm chí có một lần Hứa Gia Mộc còn ghé vào bên tai người con gái, nói thì thầm gì đó, khiến cô gái nở nụ cười như hoa.

Một giây sau đó, Lục Căn Niên vốn đã đang giận dữ nhìn chăm chăm nơi đó, sải bước đi tới, trước mắt bao người, trực tiếp nắm lấy cổ áo của Hứa Gia Mộc, kéo anh đi về phía toilet.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 508

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (8)

Một màn này khiến Kiều An Hảo vô cùng sửng sốt, qua hồi lâu, cô mới phục hồi tinh thần lại, chạy về phòng vệ sinh.

-

Phòng vệ sinh trong khách sạn lớn là phòng độc lập.

Lục Cẩn Niên tùy tiện tìm một phòng vệ sinh trống, đẩy cửa ra, hung hăng kéo Hứa Gia Mộc vào trong, sau đó liền cất bước đi theo vào.

"Anh, em làm sai chuyện gì? Anh tức giận chuyện gì, có thể về nhà nói với em, nơi này nhiều người như vậy... Anh sẽ khiến chúng ta mất mặt đó!" Trong giọng nói Hứa Gia Mộc cũng mang theo một tia tức giận.

"Mặt mũi?" Lục Cẩn Niên thấp giọng lặp lại hai chữ này, nghĩ đến những hình ảnh mình thấy trong đại sảnh, còn nghĩ Kiều An Hảo yêu Hứa Gia Mộc nhiều năm như vậy, Lục Cẩn Niên từ trước đến nay tỉnh táo, bất chợt tức giận nâng cánh tay, hung hăng đánh lên gương mặt tuần tú của Hứa Gia Mộc.

Một quyền của Lục Cẩn Niên, kết kết thật sự đánh vào trên mặt của Hứa Gia Mộc, Hứa Gia Mộc không có phòng bị lập tức liền bổ nhào nằm lên bồn rửa mặt sau lưng: "Anh, sao anh đánh..."

Lời Hứa Gia Mộc còn chưa nói hết, cánh tay liền bị Lục Căn Niên giữ lại.

Lục Căn Niên dùng sức, bởi vì đau đớn, Hứa Gia Mộc gào lên.

"Sao em không suy nghĩ cho mặt mũi Kiều An Hảo!" Giọng nói Lục Căn Niên, rất lạnh rất lạnh, giống như mảnh băng vỡ vụn, bởi vì tức giận, hơi thở của anh có chút dồn dập, giọng nói sắc bén châm chọc: "Không phải là anh nói em, Hứa Gia Mộc, mắt thâm mỹ của em bị sao à, người phụ nữ kia, có gì so được với Kiều An Hảo!"

"Anh, không phải là anh... Đau..." Lời Hứa Gia Mộc cũng chưa nói xong, lại đau kêu một tiếng, liên tiếp thở.

Nếu như có thể, Lục Căn Niên thật sự rất muốn nghiền xương Hứa Gia Mộc thành tro, anh dùng lực đè lên bả vai Hứa Gia Mộc, lại một lần nữa tức giận mở miệng nói: "Người phụ nữ kia, ngay cả ngón chân của Kiều An Hảo cũng không bằng, mắt em mù rồi!"

Theo lời của Lục Căn Niên, mắt anh nhìn quanh, sau đó lật người Hứa Gia Mộc, đưa tay rút thắt lưng của Hứa Gia Mộc.

"Khốn kiếp, anh, anh muốn làm gì?" Hứa Gia Mộc hoảng sợ kêu một tiếng, theo bản năng vươn tay, che lại đáy quần của mình.

Lục Căn Niên nâng lên mí mắt, lạnh lùng quét qua Hứa Gia Mộc, dùng sức rút thắt lưng ngang hông ra, cầm thắt lưng khoa tay múa chân một hồi, sau đó liền xoay người, đi ra ngoài phòng vệ sinh.

Kiều An Hảo đứng ở cửa phòng vệ sinh, nghe được tiếng bước chân, cũng không biết rốt cuộc mình đang sợ điều gì, người chợt đẩy ra cửa phòng vệ sinh đối diện, trốn vào.

Lục Căn Niên đóng cửa phòng vệ sinh lại, sau đó cầm thắt lưng, vòng qua hai cái cửa, hung hăng vòng mấy vòng, khóa lại.

Bên trong Hứa Gia Mộc, giơ tay lên, hung hăng kéo cửa phòng vệ sinh, làm thế nào cũng không mở ra được, đập cửa kêu: "Anh làm gì vậy? Tại sao muốn nhốt em lại? Lục Căn Niên..."

Sau đó chính là tiếng vang một trận đập cửa.

Lục Căn Niên giống như không nghe thấy, xoay người, lấy ra ví tiền trong túi, móc mấy tờ tiền mặt, đưa nhân viên làm việc đang quét dọn ở hành lang, chỉ chỉ cửa, nói: "Chờ tầm hai mươi phút, rồi thả người trong đó ra."

Hai mươi phút... Trong 20 phút, anh muốn dẫn Kiều An Hảo rời khỏi khách sạn này.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 509

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [9]

Anh biết có một số việc, là giấy không thể gói được lửa, nhưng mà khi anh chính mắt nhìn thấy Hứa Gia Mộc cùng một người phụ nữ khác có hành động thân mật, thì đáy lòng anh lại bốc hỏa, còn nổi lên một chút hoảng hốt.

Rõ ràng người bên ngoài không phải là anh, thực xin lỗi Kiều An Hảo cũng không phải là anh, nhưng mà anh lại hoảng hốt.

Bởi vì anh so với ai khác đều sợ hãi, từ đáy mắt người con gái kia, thấy được sự rách nát và bi thống.

Lục Cẩn Niên sửa sang quần áo của mình bởi vì vừa nãy dây dưa với Hứa Gia Mộc mà xộc xệch lại một chút, ới ra vài ngum khí uất, thu lại phần nộ, khiến cho bản thân trở lại bộ dạng bình thản thường ngày, sau đó mới đạp bước chân, rời đi.

Kiều An Hảo nói không nên lời vì cái gì bản thân lại muốn trốn, khi cô nghe thấy tiếng bước chân của Lục Cẩn Niên từ trong toilet đi, người liền theo bản năng núp vào.

Trong phòng rửa tay xa hoa đường hoàng, chỉ có một mình cô, cô dựa vào chiếc cửa lạnh như băng, có thể nghe thấy âm thanh tức giận của Lục Cẩn Niên truyền đến “Chờ khoảng hai mươi phút, sẽ đem người ở bên trong thả ra”, sau đó tiếng bước chân của anh liền dần dần đi xa, thẳng đến hoàn

toàn biến mất ở bên tai của cô, cô mới ngẩng đầu, nhìn về phía trước thấy bản thân bên trong khung kính mạ vàng, cảm thấy tim mình đập vô cùng nhanh, máu sôi trào, một loại cảm xúc không thể khống chế giống như thủy triều đang bao phủ lấy cô.

Kỳ thật cô cũng buồn bực, đang yên lành Lục Cẩn Niên vì sao lại trở mặt với Hứa Gia Mộc, nhưng mà đợi cho cô cùng theo lại đây, nghe được đối thoại của anh với Hứa Gia Mộc, cô mới biết được, nguyên lai là bởi vì cô.

“Không phải là anh nói em, Hứa Gia Mộc, mắt thâm mĩ của em bị sao à, người phụ nữ kia, có gì so được với Kiều An Hảo!”

“Người phụ nữ kia, ngay cả ngón chân của Kiều An Hảo cũng không bằng, mắt em mù rồi à!”

Ở trong trí nhớ của cô, Lục Cẩn Niên là một người đàn ông lạnh lùng cao ngạo, cho dù là lúc tức giận, cũng vẫn có thể duy trì tư thái trấn định tao nhã sau đó nói ra lời nói tổn thương tới người khác.

Nhưng mà hôm nay anh, rõ ràng có chút không khống chế được, lúc mắng Hứa Gia Mộc, âm thanh còn mang theo vài phần run run.

Hắn nghĩ đến Hứa Gia Mộc có người mới, liền từ bỏ cô, cho nên anh mới tức giận như thế, động tay chân với người em trai mà từ trước đến nay anh luôn lạnh nhạt những không kém phần săn sóc.

Hứa Gia Mộc là vì để cho bọn họ có thể giải trừ hôn ước, vì để cho bản thân không mắc nợ cô, để sau khi bọn họ giải trừ hôn ước cô sẽ không bị người của Kiều gia oán trách, mới làm như vậy.

Lục Cẩn Niên không rõ chân tướng, hiểu lầm Hứa Gia Mộc, sau đó mới nháo một hồi như vậy.

Nhưng mà, lần này là một hồi nháo loạn, nhưng cũng là một cái nháo loạn tốt đẹp.

Lục Căn Niên hiểu nhầm cô bị ủy khuất, vì giúp cô hết giận, Lục Căn Niên nhất Hứa Gia Mộc ở trong phòng rửa tay hai mươi phút, là sợ hãi cô nhìn thấy Hứa Gia Mộc cùng một người phụ nữ khác ăn cơm, khổ sở trong lòng...

Anh làm như vậy, toàn bộ đều là vì cô.

Người đàn ông kia rõ ràng lạnh lùng nói ít, chưa từng có nói lấy một câu cảm động với cô, nhưng mà lại làm rất nhiều rất nhiều chuyện khiến cho cô cảm động.

Người đàn ông như vậy, làm sao có thể bảo cô không thương cho được?

Bỗng dưng hốc mắt Kiều An Hảo đỏ lên.

Qua thật nhiều thời gian, cảm xúc của cô mới ổn định lại, đi đến trước bồn rửa tay, rửa sạch mặt, mới ra toilet, lên lầu.

-

Lục Căn Niên trở lại bàn ăn, không có nhìn thấy thân ảnh của Kiều An Hảo, anh lấy ra di động lúc chuẩn bị gọi điện thoại cho cô, thì điện thoại của anh đột nhiên có người gọi tới, là trợ lý gọi tới.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 510

Không Gả Ra Được, Anh Cưới Em (10)

Kiều An Hảo đi đến cửa, vương tay đẩy cửa nhưng vẫn chưa tiến vào, nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh của Lục Căn Niên.

“Lúc ở Hongkong nghe được những lời nhảm nhí kia còn không nghĩ là thật? Hôm nay anh lại nhìn thấy cậu ăn cơm với người con gái khác...”

Kiều An Hảo vốn đang muốn đi tới, liền đứng sững lại ở cửa, sau đó nghe thấy tiếng anh nói vào trong điện thoại

“Không phải tôi đã nói rồi sao? Gần đây tôi sẽ không đến công ty, có chuyện gì thì gửi vào mail cho tôi, buổi tối tôi sẽ xử lý.”

“Hội nghị ngày mai sao? Tôi không rảnh, không đi được... Đối phương cố chấp yêu cầu thì tôi nhất định phải làm theo theo sao? Vậy thì khỏi hợp tác... Bồi thường tiền đi? Tùy tiện đi...”

Cô hỏi anh, rõ ràng ngày hôm sau còn có hội nghị, sao một ngày trước đã từ Hongkong về Bắc Kinh rồi.

Anh nói những chuyện đó đã bố trí cho người khác làm, công ty ở Bắc Kinh đã có người khác thay anh quản lý, cho nên không cần trở lại sớm.

Nhưng là hiện tại, từ lời nói của anh trong điện thoại, có thể nghe ra được, hình như là ở trên bữa tiệc ở Hongkong, nghe được chuyện bên ngoài của Hứa Gia Mộc, anh mới gấp rút suốt đêm trở về.

Mưa trong đêm đó làm anh bị ướt hết cả người, lúc cô mở cửa ra, anh nhìn cô một lúc lâu không nói gì, lúc ấy cô đã thấy khác lạ, còn hỏi anh sao lại khăn trương như thế, anh nói không có chuyện gì, cô cũng không muốn hỏi rõ xem có chuyện gì, hiện tại thì cô đã hiểu ra, tất cả đều đã hiểu.

Ngày hôm sau, anh nói muốn nghỉ đông, hỏi cô có muốn đi chơi loanh quanh một chút không, cô rất thích thú đồng ý, lúc ấy cô còn thật sự nghĩ rằng chính mình đang giúp anh nghỉ ngơi, nhưng là hiện tại mới biết được, vốn không phải anh muốn nghỉ ngơi, mà là biết cô bị người khác vứt bỏ, anh liền muốn mang cô đi san sẻ nỗi buồn.

Khó trách lúc ở Hải Nam, anh đặt một phòng lớn có hai phòng nhỏ, nửa đêm cô tỉnh lại đi toilet, nhìn thấy đèn trong phòng anh vẫn còn sáng, cửa không

khóa, bên trong còn truyền đến tiếng đánh bàn phím, lúc trong toilet đi ra, cô vẫn còn nghe được tiếng anh nói chuyện điện thoại, bởi vì anh cố gắng đè thấp giọng xuống, cô cũng có chút khó khăn nên cũng không muốn nghe, cho nên không để ý, cứ như thế tiếp tục trở về phòng ngủ, hóa ra khi đó anh đã làm việc cả đêm.

Tới cùng còn có bao nhiêu chuyện, anh đều làm vì cô, mà cô lại không biết.

Tâm trạng của Kiều An Hào lại nhấp nhô lên xuống.

“Được rồi, tôi biết rồi, cúp máy đã.”

Kiều An Hào nghe thấy câu đó, vội vàng buông lỏng tay mình đang cầm nắm nắm cửa, vội vàng tìm một phương hướng, dọc theo hành lang đi về một chỗ, sau đó giơ tay lên, che miệng, hít sâu một hơi, quay đầu, vừa đúng lúc bắt gặp Lục Căn Niên lấy di động ra, vẻ mặt có chút lo lắng đi ra khỏi toilet.

“Lục Căn Niên?” Kiều An Hảo lên tiếng, hô tên của anh, mới phát hiện giọng của mình hơi run rẩy.

Lục Căn Niên nghe được âm thanh của cô, xoay người, thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền sai bước đi đến: “Đi đâu thế? Không phải đã bảo em chờ tôi trong phòng sao?”

“Tôi đi toilet.” Kiều An Hảo nhột nhạt cười cười với anh, lại hỏi: “Kết toán sổ sách rồi hả?”

“Ừhm.”

“Sao lâu vậy?”

“Người xếp hàng hơi nhiều, máy tính tiền có chút trục trặc.”

“A...” Kiều An Hảo biết rõ toàn bộ mọi chuyện, lại giả vờ tin là thật, không hề chọc thủng lời nói dối của anh, sau đó, cười ấm áp hỏi: “Chúng ta đi thôi”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 511

Không Gả Ra Được, Anh Cưới Em (11)

Lúc ô tô của Lục Căn Niên đi đến Cẩm Tú Viên, mới là chín giờ tối.

Bưu kiện mà Kiều An Hảo chuyển phát từ Thượng Hải đến, gửi nhờ ở Cẩm Tú Viên, Lục Căn Niên lái xe vào lấy rồi đặt vào trong cốp xe, mới đi đến cửa biệt thự của Hứa Gia Mộc.

Đồ hơi nhiều, Lục Căn Niên giúp Kiều An Hảo đưa vào trong phòng.

Chơi nhiều nơi như thế, thật là có chút hao phí sức lực, Lục Căn Niên cũng không muốn quấy rầy Kiều An Hảo quá nhiều.

Trước khi anh rời đi, Kiều An Hảo hô một tiếng: “Lục Căn Niên.”

Tay của anh đang định kéo cửa ra liền dừng lại, quay đầu, nhìn cô.

Kiều An Hảo đi dép lê, từ trong phòng khách đi đến, đứng trước mặt anh, ngửa đầu, nói: “Ngày mai tôi sẽ về Hứa gia một chuyến.”

Lục Căn Niên gật đầu, ý là đã biết.

Kiều An Hảo tiếp tục nở nụ cười, nói: “Tạm biệt.”

“Tạm biệt.” Lục Căn Niên đứng ở cửa một lúc, mới đi ra ngoài.

Tuy cô rất muốn mỗi ngày đều có thể ở cùng với anh, nhưng cô không thể khiến anh bỏ bê công việc ở công ty được, mỗi ngày đều cùng cô như

thế thì không thể làm được gì.

Huống hồ cô và anh Gia Mộc, mặc dù hai người có hôn ước, nhưng lại không hề có tình cảm với nhau.

Tuy nhiên lần giải trừ hôn ước này, cô đúng là đứng trên lập trường nên được người khác thông cảm, nhưng đến một chút cũng không thấy khổ sở, thậm chí cô còn rất muốn nhanh chóng nói rõ mối quan hệ của cô và Hứa Gia Mộc, bởi vì chỉ có như vậy, cô mới có tư cách phát triển thêm một bước nữa với Lục Căn Niên.

Nếu cô sớm biết được cô và anh Gia Mộc có hôn ước, khẳng định là đã sớm từ chối, nhưng là lúc cô biết được, thì anh Gia Mộc lại xảy ra tai nạn xe cộ, mà cô lại là vì có thể ở gần Lục Căn Niên, liền đồng ý hôn sự với Hứa Gia Mộc.

Anh cũng không biết, cô của lúc đó có bao nhiêu ngốc nghếch, ngốc đến mức vì muốn có liên quan đến anh một nữa, liền thân nhiên công lên mình danh nghĩa là vợ của người khác, nhưng là, cô không còn cách nào cả, đó là cơ hội

duy nhất của cô, nếu cô không làm, thì tư cách nói chuyện với anh cũng không có.

Kiều An Hảo thực sự đến Hứa gia vào ngày hôm sau.

Thật ra cô có chút lo lắng, chuyện giải trừ hôn ước của Hứa Gia Mộc và mình có thể sẽ có nhiều phiền phức.

Nhưng cô không nghĩ tới, sự tình vậy mà có thể tiến hành thuận lợi hơn dự kiến.

Giữa trưa, Hứa Gia Mộc đặt một phòng bao trong một nhà hàng, mời cha mẹ hai bên qua đó.

Ngày hôm qua anh bị Lục Căn Niên cho một trận, khóe môi vẫn còn sưng lên, Hàn Như Sơ vừa nhìn thấy, liền ngạc nhiên hỏi thăm, đáng vẻ vô cùng đau lòng.

Đợi mọi người đến đông đủ, Hứa Gia Mộc mới kêu người kêu người phục vụ bưng trà lên, tự mình rót cho mỗi người một chén.

Hàn Như Sơ có chút buồn bực vì sao lại kêu mọi người đến đây, cho nên mở miệng hỏi một câu: “Gia Mộc, con gọi mọi người đến có chuyện gì?”

Hứa Gia Mộc bưng lên một tách trà, không nhanh không chậm ngồi xuống chỗ của mình, uống một ngụm, sau đó liền để cái tách xuống, liếc mắt nhìn cha mẹ hai bên, mở miệng nói: “Con muốn ly hôn với Kiều Kiều.”

Hứa Vạn Lý đang bưng tách trà lên chuẩn bị nhấp một ngụm, tay liền run rẩy, khiến nước trà rơi rớt trên bàn.

Hai bác của Kiều Kiều và Hàn Như Sơ, ba người cùng lúc nói ra miệng: “Cái gì?”

“Vì sao?”

“Gia Mộc, con và Kiều Kiều có chuyện gì thế?”

Hứa Gia Mộc lặp lại chuyện mình vừa mới nói ra một lần nữa: “Hôm nay con mời mọi người đến, là muốn nói với mọi người là con muốn ly hôn với Kiều Kiều.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 512

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (12)

Cả bên trong bao sương trong nháy mắt trở nên yên lặng.

Trên bàn nước nóng pha trà, vừa vụn đã chín, phát ra tiếng sôi trào.

Mẹ Kiều thiếu kiên nhẫn, mở miệng nói: "Là bởi vì những hình ảnh trước của Kiều Kiều sao? Gia Mộc, bác đã nói với con, Kiều Kiều và nó chỉ là bạn..."

Hứa Gia Mộc hủy bỏ: "Không phải vậy, không có liên quan gì đến anh ấy cả."

Lần này là Hàn Như Sơ mở miệng hỏi: "Vậy vì điều gì? Không phải con luôn thích Kiều Kiều sao?"

"Con thích Kiều Kiều, nhưng con vẫn luôn xem Kiều Kiều là em gái, gần đây con đã gặp được người mà mình thích."

Hứa Gia Mộc vừa dứt lời, Hứa Vạn Lý liền lập tức đặt ly trà trong tay xuống bàn cái "Bộp", giận dữ khiển trách: "Thằng khốn!"

Kiều An Hảo nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vội vàng mở miệng giảng hòa: "Chuyện ly hôn, con đã đồng ý."

Hứa Vạn Lý đang chuẩn bị lời mắng Hứa Gia Mộc, cứ như vậy bị nghẹn ứ trong cổ họng.

Hứa Gia Mộc tiếp tục mở miệng: "Con và Kiều Kiều, bản thân chính vì muốn giữ lợi ích của hai nhà, chúng con đã thương thảo, không có tình cảm, không bằng làm bạn, bây giờ chúng ta giải tán, còn có thể làm bạn, hơn nữa công trình hợp tác giữa nhà họ Kiều và nhà họ Hứa, con nhường cho nhà họ Kiều 20% lãi suất, xem như bồi thường."

"Gia Mộc..." Hai mươi phần trăm nhưng cũng là vài triệu, Hàn Như Sơ mở miệng kêu tên Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc không cho mẹ mình có cơ hội nói chuyện, nói tiếp: "Còn nữa, con bảo đảm, sau này có bất kỳ hợp tác gì tốt, con cũng sẽ ưu tiên suy tính cho nhà họ Kiều."

Kiều An Hảo biết, vào lúc này, đến phiên mình lên tiếng, vì vậy liền mở miệng nói: "Con và Gia Mộc anh không có bất kỳ mâu thuẫn gì, quan hệ chúng con vẫn như trước, chúng con cũng không vì chuyện này mà rạn nứt, con cũng không hy vọng mọi người vì chuyện này mà âm ỉ, con biết chuyện này sẽ gây xôn xao khi người ta biết, nhưng đó cũng là trong thời gian ngắn, chưa kể, chỉ cần mọi người không để lộ ra thì dù bọn họ có tò mò cũng không gây ảnh hưởng gì được."

Ba Kiều mẹ Kiều nghe Kiều An Hảo cũng nói như vậy, hai người nhìn nhau, mặc dù không vui, nhưng suy nghĩ nếu như hai người đã quyết

vậy thì cứ bình thản mà để mọi chuyện trôi qua, huống chi tương lai vẫn còn hợp tác, ba Kiều suy nghĩ một chút, cuối cùng liền gật đầu, nói: "Chuyện của Kiều Kiều, Kiều Kiều quyết định là tốt rồi, tôi và thím cũng tôn trọng nó."

Lúc đầu Hàn Như Sơ rất hài lòng về Kiều An Hảo, nhưng bây giờ Kiều An Hảo và Lục Căn Niên sống chung, còn xuất hiện một đứa bé, bà ta đã không thích, nhưng vì con trai thích, bà vẫn nhân nhượng, bây giờ nhìn thấy hai người hòa bình chia tay, tự nhiên cực kỳ vui lòng, lúc Hứa Vạn Lý

chuẩn bị khiển trách Hứa Gia Mộc, còn len lén đá chân Hứa Vạn Lý dưới bàn, cảnh cáo ông không nên nói lung tung, sau đó gương mặt áy náy nói xin lỗi ba Kiều mẹ Kiều: "Thật xin lỗi mọi người, chuyện lại xảy ra như vậy."

Cơm nước xong, đã ba giờ chiều, Kiều An Hảo ngồi xe Hứa Gia Mộc đi.

Ở trên xe, Hứa Gia Mộc còn nhìn vết thương bị Lục Căn Niên đánh thần giác nói với Kiều An Hảo: "Kiều Kiều, anh vì em mà nhận hết oan ức, anh ấy cho là anh phụ em, đánh anh một trận không nói, còn nhốt anh nữa... Thật khổ sở..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 513

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [13]

Lúc Hứa Gia Mộc nói tới đây, đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn khoe môi sưng đỏ của mình trong gương, sau đó nghiêng đầu nhìn Kiều An Hảo hỏi: “Kiều Kiều, em cảm thấy nếu mặt anh có sẹo sẽ còn đẹp trai không?”

Ngày hôm qua lúc anh từ phòng rửa tay đi ra, đụng phải Tổng Tương Tư đang đi toilet, lúc đó anh đang chà lau miệng vết thương ở khoe môi, thấy cô lại đây, anh liền vòng vo cái đầu, đem trương sương mặt hoàn hảo không tổn hao gì đối diện nhìn về phía cô, anh nghĩ cô sẽ giống như bình thường, làm bộ như anh là người xa lạ đi quá, nhưng mà anh lại không ngờ rằng lúc cô đi ngang qua người anh, đột nhiên ngừng bước chân, sau đó đứng lại một lát, liền xoay người đi đến trước mặt anh, nâng tay lên, ngay gần mặt anh, đánh giá miệng vết thương ở khoe môi của anh vài lần, “Chắc chắc chắc” ba tiếng, phao một câu: “Như vậy nhìn anh thuận mắt hơn!”, sau đó liền buông lỏng mặt anh ra, đi vào bên trong toilet.

Kiều An Hảo trả lời rõ ràng một câu: “Không đẹp trai.”

“Không đẹp trai sao?” Hứa Gia Mộc nghi hoặc hỏi lại một câu, tiếp tục dùng hai mắt nhìn qua gương chiếu hậu: “Anh cảm thấy thật đẹp trai a...”

“...” Kiều An Hảo xốc mí mắt một chút, không có đi để ý tới Hứa Gia Mộc nữa, một lát sau, cô lên tiếng nói: “Anh Gia Mộc, cảm ơn anh.”

Vốn Hứa Gia Mộc đang đánh giá miệng vết thương ở khoe miệng của mình, nghe được lời này của Kiều An Hảo, biểu hiện bất cần đời biểu tình trở nên nghiêm túc hơn: “Kiều Kiều, lời anh vừa nói, chỉ là thuận miệng nói với anh, kỳ thật ở trong lòng anh không sao cả...”

“Em biết.” Kiều An Hảo cong lên khoe môi cười cười: “Nhưng mà, em vẫn muốn cảm ơn anh.”

-

Hứa Gia Mộc một lát nữa có việc, đưa Kiều An Hảo đến cửa của Cẩm Tú viên, chưa tiến vào biệt thự của mình, liền trực tiếp quay đầu xe lại ly khai.

Kiều An Hảo trở lại biệt thự của Hứa Gia Mộc, bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Cô ở trong biệt thự của Hứa Gia Mộc, thời gian cũng không lâu, nhưng mà đồ đạc cũng khá nhiều, trong đó hơn phân nửa là đồ mà cô và Lục Căn Niên lúc trước đi du lịch mua.

Lúc cô đến biệt thự của Hứa Gia Mộc, chỉ mang theo một rương hành lý, rương nhỏ không đựng đủ, cuối cùng phải chạy đến siêu thị gần Cẩm Tú viên mua một cái rương lớn trở về, mới mang đồ đạc của mình sắp xếp tốt.

Lục Căn Niên không có ở bên cạnh Kiều An Hảo, hôm sau tới công ty.

Một đoạn thời gian rất dài chưa đến công ty, mỗi đêm đều xử lý công vụ, nhưng mà văn kiện vẫn rất nhiều, khiến cho Lục Căn Niên sút đầu mẻ chán suốt một buổi sáng, ăn xong cơm trưa, cũng không lo nghỉ ngơi, liền trực tiếp tiếp đãi khách hàng, ký xong hợp đồng, cũng chưa tới kịp thở phào một cái, lại phải tham gia hội nghị.

Đợi đến lúc Lục Căn Niên trở lại văn phòng, đã là chạng vạng sáu giờ, anh lôi kéo cà vạt, ngồi xuống ghế, bởi vì công việc sít chặt đầu óc một

ngày, rớt cục cũng được thư giãn, lấy ra di động theo thói quen, có rất nhiều QQ chưa đọc, mở ra, nhưng không có tin nhắn của Kiều An Hảo.

Đến Hứa gia một ngày, vì sao một cái tin nhắn cũng không có?

Lúc Lục Căn Niên đang chuẩn bị gửi một tin nhắn cho Kiều An Hảo, di động lại đột nhiên có tiếng chuông vang lên.

Kiều An Hảo gọi tới.

Lục Căn Niên không có nhìn lại liền ấn phím nghe, “Alo” một tiếng.

Một tiếng hô cũng chưa vang xong, Lục Căn Niên liền đón điện thoại, Kiều An Hảo dừng lại một lát, mới mở miệng: “Anh làm việc xong chưa?”

Lục Căn Niên nhìn cũng không nhìn đồng văn kiện chất cao như núi ở trên bàn, nói: “Làm việc xong rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 514

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (14)

Lục Căn Niên cũng không thèm liếc mắt nhìn một đồng văn kiện chất cao như núi đặt trên bàn, nói: “Xong việc rồi.”

Dường như không hề dừng lại, Lục Căn Niên lại hỏi tiếp: “Làm sao thế?”

“Không có việc gì...” Bên kia điện thoại, dường như Kiều An Hảo có chuyện gì muốn nói với anh, do dự một chút, sau cùng lại nói một câu: “Lục Căn Niên, nếu anh không vội, thì đến tầng cao nhất của khách sạn Hoa Viên với tôi đi, tôi mời anh ăn cơm tối.”

“Được, tôi tới luôn bây giờ.”

Lục Căn Niên cúp điện thoại, máy tính cũng không thèm nhìn, trực tiếp mang theo áo khoác đi ra ngoài cửa.

Trợ lý vừa lúc đến tìm anh, lại vẫn chưa kịp gõ cửa, cửa liền bị kéo ra rất mạnh, dọa cậu ta nhảy dựng lên, người lùi về phía sau một bước, mới vội vàng hô một tiếng: “Lục tổng.”

Lục Căn Niên vốn không có để ý đến trợ lý, bước nhanh về phía thang máy.

Trợ lý chạy chậm sau lưng anh: “Lục tổng, đêm nay anh có một bữa tiệc.”

Lục Căn Niên bước vào thang máy, ngẩng đầu nhìn cậu ta một cái, ngắt lời: “Máy tính của tôi còn chưa tắt, cậu vào văn phòng tắt hộ tôi, và đóng cửa sổ lại, cẩn thận buổi tối trời mưa.”

Sau đó không cho trợ lý một cơ hội nào nữa, ấn thang máy, xuống lầu.

Vừa lúc tan tầm, có hơi tắc đường, tốc độ xe không được ổn định, Lục Căn Niên phải đi ngược đường mấy lần.

Mặc dù như thế, lúc đến nơi đã là 7: 30

Lục Căn Niên đỗ xe, vội vã đi vào trong đại sảnh của khách sạn, vào thang máy, một đường lên tới tầng cao nhất, cũng không hỏi han người phục vụ, Lục Căn Niên trực tiếp nói số bàn của cô: “Số 16, cô Kiều.”

Nhà ăn ở tầng cao nhất của khách sạn, là nhà ăn xoay tròn, ở giữa có một sân khấu, một cô gái mặc lễ phục đang ngồi đàn piano, chung quanh là một loạt những dãy bàn được quay tròn.

Lục Căn Niên vừa mới bước qua sân khấu, liền nhìn thấy người ngồi trước bàn, Kiều An Hảo nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, anh trực tiếp đi qua người phục vụ, đi về phía Kiều An Hảo, kết quả khoảng cách đến chỗ cô còn được một ít, bước chân của anh lại đột nhiên dừng lại.

Bởi vì anh nhìn thấy ghế bên cạnh của Kiều An Hảo, đặt hai chiếc vali hành lý.

Người phục vụ bị Lục Căn Niên quăng ở đằng sau, đi tới trước bàn của Kiều An Hảo, nhìn Lục Căn Niên đang đứng cách một đoạn, mỉm cười lễ phép mở miệng: “Quý ngài, đây là chỗ ngài cần tìm.”

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng của người phục vụ, liền quay đầu nhìn sang, thấy được Lục Căn Niên, giơ tay vẫy vẫy về phía anh: “Lục Căn Niên.”

Lục Căn Niên rút tầm mắt khỏi vali hành lý, hơi khó hiểu đi tới trước mặt Kiều An Hảo, ánh mắt có vài phần tìm tòi nghiên cứu cô, muốn từ trên vẻ mặt của cô mà nhìn ra được điểm gì đó.

Cô mời anh ăn cơm, mang theo hai chiếc vali làm gì? Đừng nói là biết chuyện của Hứa Gia Mộc, tâm trạng bị đả kích, nên muốn rời khỏi Bắc Kinh nhé? Chẳng lẽ đây là bữa cơm chia tay, sau đó sẽ cùng anh tạm biệt?

Kiều An Hảo thấy Lục Căn Niên chỉ ngây ngốc đứng yên, không có chút phản ứng, vì thế liền giơ tay lên, quơ quơ trước mặt anh: “Này, Lục Căn Niên, anh phát ngốc gì thế! Ngồi đi!”

Lục Căn Niên hoàn hồn, khẽ gật đầu, tiếp tục nhìn chăm chăm Kiều An Hảo hai giây nữa, mới kéo ghế ra, ngồi xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 515

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (15)

"Em chờ anh cũng nửa tiếng rồi, sắp chết đói rồi, gọi thức ăn nhanh lên." Kiều An Hảo một tay nâng cằm, cười híp mắt đẩy thực đơn tới trước mặt Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, không lật thực đơn.

Kiều An Hảo đợi một lát, dường như rất đói bụng, tiếp tục kéo thực đơn trở lại, nhìn phục vụ viên đứng một bên, gọi bốn món ăn một món canh.

Phục vụ viên lặp lại lời Kiều An Hảo gọi thức ăn, sau đó hỏi: "Xin hỏi hai người có muốn uống gì không?"

Trước đây khi Kiều An Hảo và Lục Căn Niên ăn cơm, đại đa số đều là uống trà hoặc uống nước trái cây, nhưng lần này, cô nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cũng không trưng cầu ý kiến của Lục Căn Niên, liền tự tiện quyết định: "Lấy một chai rượu vang, Laffey."

"Được, hai vị chờ chút." Phục vụ viên ghi xong, cung kính chào rồi rời đi.

Ngay cả rượu cũng uống... Tâm tình của cô thoát nhìn, rất không ổn...

Cánh môi Lục Căn Niên giật giật, mới vừa gọi một tiếng "Kiều Kiều...", liền nghe thấy bàn sau lưng bọn họ, rảnh rỗi bàn luận truyền đến: "Nghe nói không? Kiều An Hảo bị Hứa Gia Mộc bỏ."

Tâm Lục Căn Niên hồi hộp, ánh mắt nhìn chung quanh, có chút không dám nhìn tới Kiều An Hảo ngồi ở đối diện, sợ thấy vẻ bi thương và nước mắt trên mặt cô.

Kiều An Hảo cũng nghe được những lời này, xoay đầu, lui về phía sau liếc mắt nhìn, ba người phụ nữ trẻ tuổi, là người kinh doanh trong Bắc Kinh, không tính là quen nhưng cũng gặp mấy lần trong bữa tiệc.

"Hình như tôi cũng nghe được những tin đồn này, nhưng cụ thể chuyện gì xảy ra tôi không biết."

"Hứa Gia Mộc coi trọng Lâm Thiên Thiên, gần đây qua lại thường xuyên với cô ta, trước đây tôi gặp Lâm Thiên Thiên, cô ta còn khoe khoang, nói Hứa Gia Mộc mua cho cô ta hai cái túi Chanel phiên bản giới hạn."

"Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc từ nhỏ lớn lên cùng nhau, lúc này mới kết hôn bao lâu, một năm cũng chưa tới, liền bị từ bỏ?"

"Lâm Thiên Thiên trẻ hơn Kiều An Hảo, gia thế Kiều An Hảo có tốt, bị vứt bỏ cũng bình thường thôi..."

Lục Căn Niên bất chợt liền đá văng cái ghế sau lưng, cất bước đi về phía bàn đó, vẻ mặt hơi mang theo vài phần hung dữ trợn mắt nhìn mấy người phụ nữ đó, sau đó liền mở miệng nói: "Lúc các cô trò chuyện cũng nên nhìn xung quanh xem người các cô nói xấu có ở quanh đây không."

Ba người kia đang thảo luận hăng hái bừng bừng, bất chợt bị Lục Căn Niên cắt đứt, cũng hơi ngẩn ra, sau đó liền theo bản năng nhìn bốn phía, kết quả là thấy Kiều An Hảo ngồi sau lưng bọn họ, vẻ mặt ba người nhất thời trở nên lúng túng, xấu hổ.

Ngược lại Kiều An Hảo yên tĩnh ngồi ở chỗ ngồi, khẽ mỉm cười nhìn họ, lần lượt gọi từng người.

Sau đó vẻ mặt ba người kia càng trở nên đặc sắc, trắng bệch, ngượng ngùng chào lại Kiều An Hảo, liền không hẹn mà cùng đứng lên, chào hỏi phục vụ viên tính tiền, ngay cả cơm tối cũng chưa ăn xong, liền vội vã rời đi.

Lục Căn Niên đi trở về chỗ ngồi của mình trước, ngồi xuống, vẻ mặt khó coi, một lát sau, anh mới ngẩng đầu lên nhìn về phía Kiều An Hảo, mang theo vài phần cẩn thận mở miệng nói: "Kiều Kiều, em đừng để ý bọn họ nói lung tung..."

Thật ra thì Kiều An Hảo biết, chuyện mình và Hứa Gia Mộc ly hôn, nhất định sẽ làm cho người ta nghị luận, nhưng mà sự thật thì cô tự biết, cô không quan tâm tới những lời bàn tán kia.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 516

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [16]

Thậm chí lúc bọn họ nghị luận, chính cô còn giống như làm bát quái nghe nhiệt tình, nhất là lúc Lục Cẩn Niên chạy đến chiếc bàn trước mặt bọn họ, nói

cho các cô ngồi ở xung quanh, các cô phát hiện ra trên mặt cô nở rộ muôn màu muôn vẻ, nhắm trúng một trận buồn cười ở dưới đáy lòng cô.

Hơn nữa, vừa này cô cũng thật là đang loan môi cười.

Nhưng là đợi đến lúc Lục Cẩn Niên ngồi đối diện cô, dùng vẻ mặt bất an không yên, nói cô “Kiều Kiều, em đừng nghe bọn họ nói lung tung...” Khi đó, cô nhất thời không nhìn được cười.

Cô nhớ tới hôm qua lúc ở trong ở khách sạn lớn của thành phố, bộ dáng Lục Cẩn Niên ra sức đánh Hứa Gia Mộc, bản thân nghe lén còn cả lời nói của anh khi gọi điện thoại, đáy mắt của cô nóng lên, còn có một tầng sương mù tràn ngập.

Lục Cẩn Niên lập tức liền hoảng thần, cũng may người bán hàng đưa đồ ăn lên, Lục Cẩn Niên luống cuống tay chân xé mở túi giấy, rút ra chiếc đĩa, đưa tới trước mặt của Kiều An Hảo: “Không phải đói bụng sao? Chúng ta đến ăn cơm.”

“Em muốn ăn cái gì?”

Lúc Lục Cẩn Niên hỏi câu này, tầm mắt của Kiều An Hảo vừa lúc nhìn về phía vệt quay, Lục Cẩn Niên lập tức gấp một khối vệt quay đặt vào trong bát Kiều An Hảo.

Sương mù đầy mắt Kiều An Hảo, nháy mắt hóa thành nước mắt, ba ba ba tạt rơi xuống dưới hai giọt.

Tay Lục Cẩn Niên đang cầm chiếc đĩa run run, liền đánh rơi xuống, anh vội vàng cúi người cầm lên chiếc đĩa, kết quả vừa đụng tới chiếc đĩa, anh giống như nhớ tới việc gì, lại ném chiếc đĩa xuống đất, thẳng đứng lên, rút khăn tay hoang mang rối loạn đưa cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhìn thấy một loạt cử chỉ hoàn loạn của Lục Cẩn Niên, nhìn không được liền phốc xuy bật cười, vươn tay tiếp khăn tay của Lục Cẩn Niên, vừa lau nước mắt, vừa cười nói: “Lục Cẩn Niên, vừa nãy anh đã cầm chiếc đĩa, vì còn ném xuống đất.”

Lục Cẩn Niên qua lời nhắc nhở của Kiều An Hảo, mới ý thức được việc làm ngu xuẩn vừa rồi của mình, anh cũng không nhịn được có chút muốn bật cười, nhưng mà khóe môi lại không kéo lên được, chỉ bình tĩnh nhìn Kiều An Hảo, vẻ mặt lo lắng.

Kiều An Hảo thở ra một hơi, đem cảm động ở dưới đáy lòng của mình phát tiết ra, sau đó cầm chai rượu vang đã mở ở trên bàn lên, rót rượu vào hai chiếc ly lúc rót đến nửa chiếc ly thì dừng lại, nâng một chiếc ly đưa cho Lục Cẩn Niên, sau đó bưng chiếc ly của bản thân, giơ chiếc chén lên nói với anh: “Cụng ly!”

Sau đó liền ngóc đầu, uống một hơi cạn sạch.

Lục Cẩn Niên nuốt một ngụm nước miếng, bưng lên ly rượu do Kiều An Hảo rót cho mình, cũng uống hết sạch.

Kiều An Hảo lại cầm lên chai rượu, tiếp tục rót rượu, lần này lại không uống vội vàng, ngược lại giơ chén rượu, nhìn Lục Cẩn Niên một chút còn mở miệng nói: “Lục Cẩn Niên, ly rượu vừa rồi, là cảm ơn những việc anh làm cho tôi gần đây.”

“Ly rượu thứ hai, là chúc mừng từ giờ trở đi, tôi là người độc thân.”
Kiều An Hảo nói xong, liền nở nụ cười tươi đẹp một chút, đưa ly rượu đựng vào ly rượu của Lục Cẩn Niên một cái, liền ngóc ngẩng đầu lên, lại một hơi uống hết rượu trong ly.

Ly rượu thứ hai, là chúc mừng từ giờ trở đi, tôi là người độc thân... Lời này của cô là có ý gì? Lục Cẩn Niên cau mi lại, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, không có bưng ly rượu lên.

Kiều An Hảo buông ly rượu không xuống, xoa xoa rượu đỏ ở khóe môi, nhìn thấy Lục Cẩn Niên vẫn duy trì tư thế trước khi mình uống rượu nhìn mình, vì thế liền nhìn ly rượu của Lục Cẩn Niên, giơ giơ cầm lên: “Anh vì sao không uống?”

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo không chớp mắt, hỏi một đằng trả lời một nẻo: “Lời nói vừa rồi của em là có ý tứ gì?”

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên cùng nhìn nhau vài giây, mở miệng giải thích: “Ý tứ rất đơn giản, chính là, hôm nay tôi và Gia Mộc ca giải trừ hôn ước.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 517

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (17)

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên nhìn nhau vài giây, mở miệng giải thích: “Ý tứ rất đơn giản, chỉ là, tôi và Hứa Gia Mộc đã giải trừ hôn ước.”

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên liền ngẩn ra, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi.

Lúc Kiều An Hảo nói cô chỉ còn độc thân, trong não của anh liền lướt qua ý nghĩ như vậy, chỉ là anh không dám xác định, cho nên mới mở miệng hỏi, lại không nghĩ được, cô vô cùng thản nhiên nói cho anh biết đáp án.

Hôn phách của anh giống như đã bị câu nói của cô đánh tan, phải duy trì trạng thái cứng ngắc đến nửa phút, vẻ mặt mới từ từ thay đổi, hỗn loạn trở thành lo âu, cũng mang theo cả đau lòng, cẩn thận từng li từng tý mở miệng nói: “Kiều Kiều, em đừng khó khăn quá...”

Thật ra trong khoảng thời gian này, Lục Cẩn Niên vẫn nghĩ, sau khi chuyện của Hứa Gia Mộc lộ ra, anh nên an ủi cô như thế nào, thậm chí lúc ban đêm, còn một mình vụng trộm đứng đọc sách tâm lý, muốn tìm hiểu xem anh nên đối diện với cục diện này như thế nào, nếu có thể, anh hận không thể chiếm lấy cô, để cô quên hết những khổ sở này.

“Tôi cũng không khó quá...”

Kiều An Hảo thật sự không cảm thấy gì, thậm chí cô còn cảm thấy sung sướng vì hôm nay đã giải trừ hôn ước với Hứa Gia Mộc, nhưng cô lại không thể nói với anh, lúc trước

cô đồng ý gả cho Hứa Gia Mộc vì để có thể đến gần anh, cô cũng không thể để cho anh hiểu lầm là Hứa Gia Mộc phản bội cô... Kiều An Hảo dừng một lúc, liền cong khóe môi nói: “Thật ra là tôi muốn giải trừ hôn ước với anh Gia Mộc, anh ấy vì giúp tôi, nên mới đi tìm Lâm Thiển Thiển...”

Kiều An Hảo muốn giải trừ hôn ước... vẻ mặt của Lục Căn Niên lại sừng sốt thêm lần nữa, anh lặp lại những lời của cô trong đầu đến vài lần, sau đó mới như ý thức được điều gì, trong ngực lại dâng lên cảm xúc kích động và vui sướng.

Cô muốn giải trừ hôn ước với Hứa Gia Mộc, có phải nghĩa là cô đã không còn yêu cậu ta nữa?

“Nói ngắn lại, tôi và anh Gia Mộc, về sau chúng tôi vẫn là bạn tốt... Tôi nói nhiều như vậy, chính là vì muốn nói cho anh biết, tôi thật sự không cảm thấy gì cả...” Kiều An Hảo nhấn mạnh thêm một lần, sau đó thành khẩn nhìn vẻ mặt của anh: “Thế nhưng, Lục Căn Niên, cho dù tôi không cảm thấy gì, tôi còn muốn cảm ơn anh trong khoảng thời gian này, luôn quan tâm đến tôi.”

Thật ra Lục Căn Niên rất muốn hỏi, vì sao cô lại muốn giải trừ hôn ước với Hứa Gia Mộc, rõ ràng lúc còn trẻ, cô thương cậu ta như thế nào, thế nhưng anh lại sợ chính mình mở miệng lại động vào miệng vết thương của cô.

Sau đó, Lục Căn Niên lại cảm thấy được mình lo lắng dư thừa, yêu lâu cũng không có nghĩa là không chia ly, đây là chuyện nam nữ thường tình, có lẽ vì ở cùng một thời gian lâu dài mới nhận ra không phù hợp, nên liền ra đi.

Có gì anh phải truy hỏi nhiều như thế?

Trọng yếu nhất chính là, cô đã kết thúc hoàn toàn với Hứa Gia Mộc, chuyện anh không có tư cách để yêu cô, rốt cuộc cũng đã là dĩ vãng, đây mới đáng để phấn khích, không phải sao?

Sự vui sướng không cách nào kiềm chế, nhanh chóng lan tràn trong mỗi tế bào của anh, khiến anh kích động đến mức run rẩy, anh nhìn chăm chăm đáy mắt cô, ánh sáng lóe lên, âm thanh mở miệng có chút vui mừng khó nhận ra: “Không cần cảm ơn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 518

Không Ai Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em (18)

"Này, Lục Cẩn Niên, có phải anh cũng uống ly rượu mừng thứ hai?"
Kiều An Hảo uống sạch rượu hồi lâu, Lục Cẩn Niên lại thủy chung không uống tiếp.

"Uống, uống." Vì quá kích động, Lục Cẩn Niên nói liên tục hai lần, sau đó bưng ly thủy tinh lên, mí mắt đều không nháy mắt uống sạch ly rượu.

Lúc đặt ly rượu xuống, Lục Cẩn Niên thừa dịp Kiều An Hảo không có chú ý, hung hăng bấm một cái vào bắp đùi của mình, bởi vì dùng sức quá mạnh, cảm thấy đau đớn, nhưng lại khiến tâm tình anh càng trở nên vui vẻ.

Lục Cẩn Niên tiếp tục rót cho mình một ly rượu, lần nữa uống cạn, bình tĩnh một chút tâm tình vô cùng phấn chấn, sau đó hỏi chuyện Kiều An Hảo: "Bây giờ em đã là người độc thân, có kế hoạch gì chưa?"

"Kế hoạch, còn chưa nghĩ ra..." Kiều An Hảo lắc đầu, cầm dưa gắp đồ ăn, kết quả dưa của cô còn chưa đụng mâm, Lục Cẩn Niên nhanh tay gắp một khối lớn đặt ở trong chén cô, Kiều An Hảo rút dưa về, cúi đầu gặm đồ ăn mà Lục Cẩn Niên đưa cho, ngẩng đầu lên nhìn Lục Cẩn Niên còn nói: "Nhưng trước mắt mà nói, quan trọng nhất là quay xong bộ phim 《thần kiếm》 đã."

Nhắc tới quay phim, Lục Cẩn Niên mới nhớ tới mình và Kiều An Hảo diễn vợ chồng, buổi tối cô chủ động ngủ với anh, đến nay mới thôi, anh

cũng có chút không hiểu, cô không thiếu tiền, vậy vì chuyện gì mà cô tham gia?

Lục Cẩn Niên lên tiếng hỏi: "Kiều Kiều, tôi chưa hỏi em, vì sao em lại tham gia vào giới giải trí?"

"Bởi vì..."

Anh đó... Hai chữ kia suýt nữa Kiều An Hảo bật thốt lên, cô mới vội vàng dừng lại, tiếp tục gặm, mới trả lời: "... Em muốn làm ảnh hậu."

Aảnh hậu và ảnh đế, thường thường sẽ được người ta bình chọn là cặp đôi màn ảnh.

Đã từng có thời gian cô không thể đến gần anh, đáy lòng hy vọng một giấc mộng xa xôi, không làm được cặp đôi thực tế, thì có thể làm một cặp đôi trên màn ảnh.

Nghĩ đến người yêu... Kiều An Hảo cắn cắn chiếc đũa, ngược mắt nhìn về phía Lục Cẩn Niên: "Ừ, đúng rồi, không phải vừa rồi anh hỏi em, sau này có tính toán gì không? 《 thần kiếm 》 là kế hoạch ngắn hạn, về phần lâu dài... Em muốn tìm người đàn ông tốt để gả cho người đó."

Giống như Lục Cẩn Niên nhìn thấu rõ chữ quan trọng, cực kỳ nghiêm túc hỏi: "Thế nào mới là người đàn ông tốt?"

Giống anh vậy... Đáy lòng Kiều An Hảo lặng lẽ nói một câu, tiếp tục cắn chiếc đũa, dừng lại một lát, sau đó nở nụ cười sáng lạn: "Tốt với em, coi như là người đàn ông tốt nhỉ."

Nói xong Kiều An Hảo mời Lục Cẩn Niên ăn cơm, cuối cùng tính tiền, cũng là Lục Cẩn Niên giành trước trả.

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên mỗi người kéo một cái va li, từ vườn hoa trong khách sạn ra ngoài, Lục Cẩn Niên cất vali vào trong cốp, trước mở cửa xe cho Kiều An Hảo, chờ cô ngồi xong, mới lên xe.

Lúc Lục Cẩn Niên khởi động xe, Kiều An Hảo mở miệng nói: "Lục Cẩn Niên, anh chở em đến khách sạn Bốn Mùa đi."

Lục Cẩn Niên có chút kinh ngạc quay đầu, nhìn về Kiều An Hảo, Kiều An Hảo hiểu sự thắc mắc của anh, giải thích nói: "Em chuyển ra khỏi biệt thự của Gia Mộc, tạm thời không muốn trở về nhà họ Kiều, bởi vì đột ngột, em chưa tìm được chỗ ở, cho nên, trước tiên ở lại khách sạn vài ngày."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 519

Không Ái Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [19]

“Một người phụ nữ ở khách sạn không an toàn.” Lục Cẩn Niên dừng lại một chút, mang theo vài phần thương lượng đề nghị với Kiều An Hảo: “Nếu như em không chê, thì đến chỗ của tôi ở trước?”

Lục Cẩn Niên nói xong, có chút sợ Kiều An Hảo cự tuyệt, vì thế lại nói thêm: “Ban ngày tôi phải đến công ty, buổi tối có đôi khi phải đi xã giao, cho nên đại đa số không có ở nhà, sẽ không ảnh hưởng đến em...”

Cô ở nhà của anh, hẳn là cô sẽ ảnh hưởng đến anh... Kiều An Hảo nghiêng đầu nhìn về phía Lục Cẩn Niên, lời nói trong miệng của Lục Cẩn Niên ngừng lại, cầm lấy tay lái, bởi vì khẩn trương đều chảy mồ hôi, suy nghĩ một chút, hôm nay là lần đầu tiên anh chủ động với một cô gái.

Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên nhìn nhau một lát, mở miệng nói: “Chỉ cần anh không sợ tôi ảnh hưởng tới anh, tôi sẽ không có ý kiến.”

Lúc đầu Lục Cẩn Niên không có phản ứng lại hàm nghĩa trong lời nói của Kiều An Hảo, sững sốt một lát, đáy mắt liền nổi lên một tia kinh hỉ: “Em muốn ở biệt thự, hay ở khách sạn?”

“Chỗ nào cũng được.” Kiều An Hảo nói xong, lấy di động của mình ra hủy phòng mà bản thân đã đặt ở khách sạn Bốn Mùa.

Biệt thự ở ngoại ô không có thuận tiện, biệt thự trong thành phố lại gần biệt thự của Hứa Gia Mộc, Lục Căn Niên suy nghĩ một chút, lại đề nghị: “Nếu không ở hoa viên Minh Châu đi, đó là cao tầng, xung quanh có trung tâm thương mại, đi dạo phố ăn cơm đều rất thuận tiện, cảnh đêm cũng rất đẹp...”

Lục Căn Niên còn chưa nói xong, Kiều An Hảo liền mở miệng nói một chữ: “Tốt.”

Lục Căn Niên đành phải ngậm miệng lại, sau đó liền khởi động xe, đi về phía hoa viên Minh Châu.

Lúc đi qua một cửa hàng tiện lợi 24 giờ, Lục Căn Niên ngừng xe, chạy vào mua một số đồ dùng cho sinh hoạt.

Hoa viên Minh Châu tuy rằng là trung cư, nhưng mà tuyệt đối không có nhỏ hơn biệt thự ở Cẩm Tú Viên, có hai tầng lặn.

Lục Căn Niên cầm chìa khóa mở cửa, đi vào trước, sau đó khom người lấy một đôi dép lê của nam từ trong tủ giày ra đưa cho Kiều An Hảo: “Nơi này

chỉ có dép của nam, ngày mai tôi sẽ gọi người mang tới cho em một đôi dép của nữ.”

Đợi Kiều An Hảo thay đổi xong, Lục Căn Niên liền mang nàng lên lầu, đẩy ra một gian phòng ngủ nam: “Đây là phòng của tôi, chỉ nơi này có giường, em sẽ không ngại đi?”

Kiều An Hảo lắc lắc đầu.

Không đợi phản ứng tiếp theo của cô, Lục Căn Niên liền đưa đồ dùng sinh hoạt mình vừa mua cho cô, sau đó chỉ vào phòng tắm: “Em đi tắm nước ấm trước đi.”

Nói xong, liền lôi kéo hai rương hành lý của Kiều An Hảo, vào trong phòng thay quần áo.

Lúc Kiều An Hảo tắm xong, Lục Căn Niên đã đặt ngay ngắn xong toàn bộ hành lý của cô vào các nơi cần thiết, ngay cả đồ trang điểm đều đặt ngăn nắp trên bàn trang điểm trong phòng ngủ.

Kiều An Hảo mặc một chiếc váy ngủ, lộ ra hai chân dài nhỏ trắng nõn, cổ áo váy có chút thấp, xinh đẹp thanh tú xương quai xanh, bị nước ấm xông có chút phiếm hồng.

Lục Căn Niên thấy một màn như vậy, cảm thấy miệng khô lưỡi khô, anh vòng vo đầu, nói một câu: “Em nghỉ ngơi sớm một chút.”

Sau đó, bước đi ra phòng ngủ.

Đêm nay Kiều An Hảo ngủ thật sự trầm, ngày hôm sau lúc tỉnh lại, đã gần mười một giờ.

Chuyện thứ nhất khi cô mở mắt, chính là cảm lấy di động của mình, nhìn QQ mà Lục Căn Niên gửi cho cô.

“Bữa sáng giữ ấm ở trong hộp.”

“Chìa khóa nhà tôi đặt ở trên bàn cơ.”

“Em cần cái gì, có thể gọi cho số điện thoại này.” Mặt sau có một chuỗi số điện thoại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 520

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (20)

“Còn có, nếu muốn tìm thứ gì đó, không biết, có thể hỏi tôi.”

-

Dường như đến tận trưa, Lục Cẩn Niên cũng không làm được gì, lúc đnag họp, vẫn thường xuyên thất thần, cảm thấy mọi chuyện tối qua xảy ra, như là một giấc mơ, vô cùng không chân thực.

Rất không dễ dàng gì mới đến lúc tan họp, Lục Cẩn Niên trở lại văn phòng, lấy điện thoại di động ra, gửi một tin nhắn cho Kiều An Hảo: [dậy chưa?]

Kiều An Hảo đang ngồi trước bàn ăn mà Lục Cẩn Niên đã cất công dậy sớm chuẩn bị cho cô, cầm một khúc bánh quẩy trong tay, đánh chữ khá bất tiện, vì thế liền trực tiếp ghi âm giọng nói mơ màng của mình: “Dậy rồi.”

Lục Cẩn Niên: [Làm sao cơ?]

Kiều An Hảo trực tiếp gửi một tấm hình cho Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên nhìn thấy nhà ăn quen thuộc và bữa sáng anh mũ, ảo giác vây quanh từ sáng đến giờ, rốt cuộc mới bình ổn lại tâm trạng của mình.

Anh thật sự không phải đang nằm mơ, Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc đã ly hôn, Kiều An Hảo đang độc thân, bây giờ còn đang ở trong nhà anh.

Trong nháy mắt, Lục Căn Niên cảm thấy tâm tình của mình rất khó để nói bằng lời, cho tới bây giờ anh cũng không dám hy vọng xa vời Kiều An Hảo sẽ có gì với mình, chỉ đến khi tỉnh dậy, dường như anh lại thấy được hy vọng, nhưng lại không dám chạm tới.

Người phụ nữ anh yêu suốt 13 năm, về sau còn bởi vì cô và Hứa Gia Mộc yêu nhau, anh chỉ có thể lựa chọn buông tay, bây giờ cô đã không còn quan hệ gì với Hứa Gia Mộc, rốt cuộc cơ hội của anh cũng đã đến, cho nên mặc kệ là như thế nào, anh đều phải dốc toàn lực để tranh thủ nắm bắt lấy.

Không ai biết, biến một đoạn tình cảm từ bạn bè trở thành người yêu, tới cùng cần có bao nhiêu can đảm, bởi vì sai một chút, từ thiên đường sẽ biến thành địa ngục.

Giống như một canh bạc, đối với đáp án, Lục Căn Niên không hề nắm chắc dù chỉ một chút, nhưng là mặc kệ như thế nào, bây giờ anh đều không thể lùi bước và buông tay ra.

Phải biết rằng, anh đã đợi suốt 13 năm... mới có được cơ hội chủ động thế này.

Dù sao cả đời còn lại vẫn rất dài, một năm không đuổi kịp, có thể hai, ba năm, bốn năm... chẳng qua tới 13 năm, mười bốn năm...

Trước khi họp buổi chiều, Lục Căn Niên lại gửi cho Kiều An Hảo một tin nhắn hỏi cô đang làm gì?

Mãi cho đến khi hội nghị tiến hành được một nửa, Kiều An Hảo mới trả lời lại, vẫn là tin nhắn thoại, anh đưa đến bên tai, nghe được cô nói mình đang xem ti vi, bên trong còn có tiếng quảng cáo của ti vi.

Lục Căn Niên để điện thoại di động xuống, gửi lại cho cô một câu: “Xem chương trình gì thế?”

Kiều An Hảo trả lời anh vẫn bằng tin nhắn thoại, lần này lúc anh để lên tai nghe, vừa lúc tổng giám sát thị trường phát biểu xong, nhìn Lục Căn Niên hỏi một tiếng: “Lục tổng, anh thấy thế nào?”

Lục Căn Niên chậm chạp mãi vẫn không đáp lại, mọi người liền đặt tầm mắt lên người anh, thấy anh đang để di động lên tai để nghe.

Cho dù trước đây anh từng thất thần trong lúc họp, nhưng đây chính là lần đầu tiên, phơi bày táo bạo như vậy, mọi người nhao nhao liếc mắt nhìn nhau, sau đó tổng giám sát lại mở miệng, hô một tiếng: “Lục tổng?”

Lục Căn Niên để điện thoại xuống, tất cả mọi người cho rằng anh muốn mở miệng nói chuyện, ai ngờ anh lại đánh chữ trên màn hình di động tiếp.

Ngồi bên người Lục Căn Niên, trợ lý phụ trách ghi lại biên bản cuộc họp không nhin được liền ho khan hai tiếng, sau đó lén lút đá Lục Căn Niên một cái dưới bàn.

Lực đá của trợ lý hơi lớn, khiến Lục Căn Niên nghiêng người, ngón tay đang đánh chữ liền run lên, không cẩn thận truyền đến giọng nói của Kiều An Hảo,

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 521

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (21)

Lực đá của trợ lý hơi lớn, khiến Lục Căn Niên nghiêng người, ngón tay đang đánh chữ liền run lên, không cẩn thận truyền đến giọng nói của Kiều An Hảo,

Sau đó, trong phòng họp yên tĩnh, liền vang lên giọng nói mềm mại của Kiều An Hảo: “Đang xem chương trình trung ương phát lại.”

Qua lời nói của cô, còn lơ mơ nghe thấy bên trong truyền đến tiếng nói: “Để giọng nói tốt, thì nên uống một cốc trà lạnh.”

Trong phòng hội nghị liền yên tĩnh như tờ, lúc đang họp, Lục tổng lại nói chuyện với một cô gái, mà âm thanh của cô gái này còn có chút quen thuộc.

Tuy nhiên mọi người không dám lên tiếng bàn tán, nhưng rõ ràng đã bắt đầu trao đổi ánh mắt với nhau.

Lục Căn Niên nâng mí mắt, nhìn lướt qua trợ lý, trợ lý giơ tay lên che mặt mình.

Tất cả mọi người đều cho rằng Lục Căn Niên then quá hóa giận, chuẩn bị nổi giận với trợ lý, vậy mà Lục Căn Niên lại tiếp tục cúi đầu xuống, đánh chữ tiếp.

Trợ lý nhìn bao quát hết tất cả mọi người, ai cũng đang mở to mắt.

Phó tổng của công ty ngồi ở bên cạnh, tò mò liếc mắt nhìn đi động của anh, thấy anh đang nói chuyện qua tin nhắn, khóe môi còn treo một nụ cười.

Những người trong công ty, chưa bao giờ thấy dáng vẻ như thế này của Lục Căn Niên, vì thế lá gan của phó tổng liền to hơn một chút: “Lục tổng, đang nói chuyện với ai thế?”

“Một cô gái.”

“...” Đối với câu trả lời của Lục Căn Niên, mọi người không nói gì, giọng nói vừa rồi ai cũng nghe rõ ràng.

Lục Căn Niên trả lời tin nhắn của Kiều An Hảo, sau đó ngẩng đầu, lại bổ sung thêm một câu: “Tôi đang theo đuổi.”

Chưa bao giờ thấy Lục Ảnh đế tình cảm như thế, vậy mà lại theo đuổi một cô gái... mọi người trong phòng họp, tâm tư liền nổi lên hứng thú trêu chọc, có thể nguyên nhân là do vừa rồi phó tổng cũng mở miệng hỏi, khiến những người khác cũng nhao nhao lên hỏi theo.

“Là cô gái như thế nào mà khiến Lục tổng phải theo đuổi.”

“Lục tổng, anh vẫn còn phải theo đuổi phụ nữ sao? Có rất nhiều người phụ nữ chủ động đưa đến cửa ấy chứ?”

Trong đó còn có một nữ nhân viên, giọng điệu hâm mộ nói: “Cô gái đó nhất định là rất xinh đẹp rồi?”

Lục Căn Niên thấy tâm tình tốt, nên thuận miệng nói như thế, không nghĩ rằng mọi người lại phản ứng nhiệt tình như vậy, anh vốn muốn tránh mấy vấn đề này, một lần nữa muốn quay lại hội nghị, nhưng trong nháy mắt, lúc anh đang muốn mở miệng, lại đột nhiên nghĩ đến thứ gì, liền hỏi một câu: “Mọi người có ai từng theo đuổi phụ nữ không?”

“Lúc tôi theo đuổi phụ nữ, tự dưng liền trở thành thằng ngốc, một tháng liền tiêu mất mười vạn cho cô ấy...”

Lúc tôi học đại học, theo đuổi vợ của tôi, chúng tôi là bạn cùng lớp, lúc ấy vì muốn làm quen với cô ấy, mà mời tất cả lớp đi uống trà sữa cả tháng trời, mấy tháng sau đều phải ăn mì tôm.”

“Tôi thì mỗi ngày một bó hoa, vẫn đưa, vẫn đưa, đột nhiên có một ngày, vợ tôi đến tìm tôi rồi...”

Lục Căn Niên ngồi trên ghế, nghe mọi người nói về chuyện mình từng theo đuổi người khác thế nào, vẻ mặt có chút duy tư, thậm chí về sau còn bảo trợ lý ghi lại.

Vì thế, cuộc họp để tìm ra một phương án hợp tác mới nhất, biến thành nơi chia sẻ hồi ức của mọi người, cuộc họp bàn ra cách hiệu quả để theo đuổi phụ nữ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 522

Không Gả Được, Anh Cưới Em (22)

Buổi chiều Lục Cẩn Niên tan việc, đây là lần đầu tiên trong đời, anh có tâm trạng khẩn trương như vậy, thậm chí lúc trên đường, anh còn vượt đèn đỏ.

Lục Cẩn Niên trở lại vườn hoa Minh Châu, cầm chìa khóa mở cửa, lúc đổi giày, trước hết gọi một tiếng tên Kiều An Hảo, đáp lại anh chỉ là sự yên lặng.

Lục Cẩn Niên lại gọi một tiếng tên Kiều An Hảo, anh hơi cau mày, chỉ đổi 1 chiếc dép, vội vàng lên lầu, chạy vào phòng thay đồ trong phòng ngủ, thấy quần áo Kiều An Hảo vẫn còn treo ở bên trong, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tìm lấy điện thoại ra gọi cho Kiều An Hảo một cú điện thoại.

Lần này Kiều An Hảo nhận điện thoại rất nhanh, cũng không biết cô đang ở đâu, bên trong ồn ào, tín hiệu cũng không lớn, giọng của cô nghe đứt quãng, một lát sau, bên trong mới hoàn toàn yên tĩnh lại: "Sao vậy?"

"Em ở đâu?"

"Em đang đi siêu thị."

Siêu thị cách vườn hoa Minh Châu không xa, Lục Cẩn Niên không lái xe, trực tiếp đi tới, anh vừa tới cửa siêu thị, đã thấy Kiều An Hảo giơ lên một cái túi lớn từ bên trong ra ngoài.

Lục Cẩn Niên vội vàng đi lên trước.

Kiều An Hảo lấy điện thoại di động, thấy mới năm giờ rưỡi, buồn bực hỏi: "Sao anh về sớm vậy?"

"Không có việc gì." Lục Cẩn Niên nhận lấy túi, thấy bên trong có rất nhiều rau cải và gia vị, không nhìn được nhú mào.

Kiều An Hảo giải thích: "Gần đây ngày ngày ăn bên ngoài, khẩu vị cũng không ngon."

Lục Cẩn Niên "Ừ" một tiếng, không nói gì, cùng Kiều An Hảo vai sồng vai đi về nhà.

Lúc này vừa vặn ban đêm, ánh mặt trời đỏ hồng cũng soi rõ Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo về nhà, hai bên đường có không ít cặp vợ chồng cùng nhau tản bộ, Kiều An Hảo nghiêng đầu, nhìn gương mặt tuấn mỹ của Lục Cẩn Niên, sau đó bất chợt nhớ tới một câu nói: Nguyên vọng đẹp nhất chính là, mỗi ngày khi hoàng hôn hưởng thụ gió mát, nắm tay anh, đón trời chiều về nhà.

Kiều An Hảo làm cơm, Lục Cẩn Niên rửa chén, phối hợp ăn ý giống như là vợ chồng nhỏ mới cưới.

Cơm nước xong, trời bên ngoài vẫn sáng, hai người tách ra, lúc trở lại, Kiều An Hảo mua rất nhiều hộp kem Haagen-Dazs, Lục Cẩn Niên giơ lên một túi đồ ăn vặt.

Về đến nhà, chỉ mới tám giờ, Kiều An Hảo ngồi trong phòng khách trên ghế sofa xem TV, trong ngực còn ôm túi thức ăn, nhân tiện ăn vặt.

Lục Cẩn Niên từ thư phòng ra cầm Laptop, ngồi ở bên cạnh Kiều An Hảo, mở máy tính làm việc.

Lúc TV quảng cáo, Lục Căn Niên đột nhiên gọi Kiều An Hảo, Kiều An Hảo đang cầm miếng khoai tay, Lục Căn Niên không nhìn cô, tầm mắt như cũ nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, đầu ngón tay đang chạm trên đó: "Em tới đây."

"Sao vậy?" Kiều An Hảo vừa khó hiểu, lại gần.

Lúc cô đến gần, có một cỗ mùi thơm nhàn nhạt rơi vào trong mũi Lục Căn Niên, phía sau lưng của anh không tự chủ được căng thẳng, sau đó đưa màn hình máy vi tính cho cô xem, mở miệng nói chuyện vẫn là giọng nói từ tốn như cũ: "Công ty mới có một bộ phim hiện đại mới, có cảnh nam

chính và nữ chính bày tỏ, cho rất nhiều ý kiến, em là con gái, có thể đại diện cho bộ phận người xem nữ, em thích thể nào?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 523

Không Ai Muốn Lấy, Anh Cưới Em [23]

Kiều An Hảo ăn một miếng khoai, nhìn đại khái qua kế hoạch công tác, phát hiện nơi ăn cơm đều là khách sạn nổi tiếng của thành Bắc Kinh, vì thế liền mở miệng hỏi: “Bộ phim lần này quay ở Bắc Kinh sao?”

“Uh.”

Kiều An Hảo xem lần lượt từng khách sạn lại một lần, sau đó chỉ vào một cái tên khách sạn trên màn hình máy vi tính: “Ở đây đi, xuyên qua cửa sổ cũng có thể nhìn thấy cố cung, ban đêm ăn cơm, phong cảnh rất đẹp, lúc quay xong hình ảnh cũng sẽ rung động.”

Lục Căn Niên lại “Uh” một tiếng, sau đó Kiều An Hảo liền cúi đầu, tiếp tục nhìn nội dung phía dưới: “Bữa tối dưới ánh sáng của cây đèn cầy, con gái đều thích... Còn về màu hoa, hẳn là muốn dùng màu lam mê hoặc, tương đối cao quý, tuy rằng tôi thích là cây hoa cát cánh... Ăn cơm Tây đi... rượu vang...”

Lục Căn Niên thỉnh thoảng “Uh” một tiếng, giả bộ như đang nghe ý kiến của Kiều An Hảo, nhưng mà đáy lòng của anh, đang lặng yên không một tiếng động ghi nhớ kỹ từng lời nói của Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo đưa ra ý kiến xong, tiếp tục ngồi trở lại chỗ cũ xem ti vi, Lục Căn Niên ngồi ở bên cạnh cô, thỉnh thoảng gõ xuống máy tính hai cái.

Kiều An Hảo xem một bộ phim về tình yêu và hôn nhân, nữ chính trong phim bị chồng trước vứt bỏ, gặp gỡ nam chính giàu có, hai người một lần yêu nhau, cuối cùng lúc kết hôn, lại bị người nhà nam chính phản đối, nguyên nhân là do nữ chính đã kết hôn một lần.

Trước khi quảng cáo, lúc Kiều An Hảo xem, không cảm thấy bộ phim này có vấn đề gì, nhưng mà quảng cáo xong, nhìn thấy những lời nói cay nghiệt của mẹ nam chính, cô đột nhiên nghĩ đến, tuy rằng mình và Hứa Gia Mộc không có đăng ký kết hôn, nhưng mà đối với bên ngoài mà nói, coi như là người phụ nữ đã một lần kết hôn... Kia Lục Căn Niên sẽ không ghét bỏ cô đi...

Mặc kệ là người tự tin cỡ nào đi nữa, đối mặt với người mình yêu, luôn sẽ không tự chủ mang khuyết điểm của mình phóng đại, sau đó lo lắng đối phương hội ghét bỏ.

Trong đầu Kiều An Hảo sau khi hình thành bản khoản này, liền luôn nghĩ tới, đáy lòng càng muốn không kiềm chế được, vì thế liền không nhịn được mang theo vài phần ảo não nói với Lục Căn Niên đang dùng máy tính xử lý công việc ở bên cạnh: “Xong đời, tôi cùng nữ chính này quá giống nhau, đều là người phụ nữ đã qua hôn nhân, chẳng phải tôi cũng sẽ bị người ghét bỏ, tôi còn trẻ, Lục Căn Niên, tôi sẽ không là không gả được chứ?”

Lục Căn Niên nghe được Kiều An Hảo thầm oán, đem tầm mắt từ trong máy vi tính chuyển tới truyền hình trên màn ảnh, anh nhìn chăm chăm bên trong nam chính đang khóc nói lời chia tay với nữ chính, sau đó liền cúi đầu, tiếp tục đánh máy, miệng lại thanh nhẹ đạm nói một câu: “Nếu thật sự gả không được, tôi cưới em.”

Tuy rằng Kiều An Hảo biết, Lục Căn Niên chỉ là muốn nói một câu an ủi, nhưng mà trái tim của cô lại không ngừng gia tăng tốc độ, cô nhìn không chuyển mắt khỏi TV, một lát sau, mới làm cho tâm tình của bản thân bình

tĩnh lại một chút, sau đó mở miệng, cười tủm tỉm lôi kéo nguyên âm dài nói: “Tốt, cho đến lúc này, khẳng định sẽ có rất nhiều người hâm mộ tôi.”

Ngón tay Lục Căn Niên gõ bàn phím, trở nên có chút cứng nhắc, anh cố gắng trấn định, quay đầu, nhìn về phía Kiều An Hảo.

Sườn mặt cô gái, ở ngọn đèn chiếu xuống, phản xạ ra một tia nhu hòa, bên dưới hàng lông mi dài cong vút, là một đôi mắt to đen như mực, nhìn chăm chăm TV, khi thì vụt sáng.

Kiều An Hảo không có nghe thấy tiếng gõ bàn phím của Lục Căn Niên, tò mò quay đầu liếc mắt nhìn Lục Căn Niên một cái, kết quả liền đụng vào tầm mắt của anh, đối mắt nhìn nhau.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 524

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (24)

Lục Căn Niên mang theo ánh mắt thâm thúy sáng ngời, mị hoặc không nói hết lời, khiến Kiều An Hảo như bị rơi vào bên trong, không thể rời mắt khỏi.

Trong nháy mắt này, dường như tất cả âm thanh bên trong đều đã rời đi, hai người chỉ có nhau trong đáy mắt.

Con người của Lục Căn Niên lặng yên, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo rất lâu, cả người đột nhiên nghiêng về trước mặt cô.

Kiều An Hảo lơ mơ dự cảm được, kế tiếp sẽ xảy ra chuyện gì, lông mi của cô liền nhẹ nhàng run rẩy, nhưng không có né tránh.

Khuôn mặt anh tuấn của Lục Căn Niên từ từ phóng to ra trước mặt cô, lúc môi của anh sắp sửa chạm đến môi của cô, cô liền nhắm mắt lại, có thể rõ ràng nghe thấy được nhiệt tình nóng bỏng trong hơi thở của anh, tay cô nắm chặt vào sofa, sau đó lúc anh muốn hôn cô, di động của cô liền vang lên.

Động tác của anh liền dừng lại, anh nhìn chăm chăm khuôn mặt của Kiều An Hảo trong chốc lát, sau đó liền rời khỏi người cô.

Hai gò má của cô hồng lên, cầm lấy điện thoại, nhìn thoáng qua màn hình, đi đến trước cửa sổ sát đất, nhận: “Chị”

“Kiều Kiều, em chuyển ra khỏi biệt thự của Gia Mộc rồi à?”

“Ừhm.”

“Vậy sao em không trở về nhà?”

“Em chuẩn bị tìm một căn nhà nhỏ trong thành phố, lại nói, chị cũng thế, sau không về nhà mà còn ở bên ngoài.”

“Vậy được rồi...” Kiều An Hạ dừng lại, còn nói: “Nếu có nhìn trúng căn nào, trực tiếp mua đi.”

Kiều An Hảo cúp điện thoại, xoay người, mới thấy Lục Căn Niên đi ra khỏi phòng rửa tay.

Trước kia hai người đều dùng từ “giao dịch” để che giấu cảm xúc của mình, mới xảy ra những chuyện này, nhưng hiện tại, rõ ràng không nói là làm bạn, nhưng lại suýt hôn môi, tầm mắt của cô hơi né tránh, trái lại Lục Căn Niên thoải mái hơn nhiều, nhìn thoáng qua đồng hồ, nói: “Thời gian không còn sớm, nên nghỉ ngơi đi.”

Những lời này đối với Kiều An Hảo đang vô cùng xấu hổ mà nói, giống như một chiếc phao cứu mạng, cô gật đầu, vội vàng nói một câu: “Ngủ ngon”, sau đó vội vội vàng vàng đi qua người anh, chạy lên lầu.

Đối với Lục Căn Niên mà nói, có một số việc anh rất muốn làm, nhưng là anh càng muốn đợi đến sau khi mình thổ lộ hết ra, cô tiếp nhận anh, rồi thực hiện một cách danh chính ngôn thuận.

Tuy nhiên, đáy lòng anh thì nghĩ như thế, nhưng vào lúc một giờ sáng, vẫn là cùng với Kiều An Hảo, chỉ là không thành chuyện mà thôi.

Có thể là do ăn kem rồi lại ăn khoai tây, Kiều An Hảo ngủ đến lúc nửa đêm, lại thức dậy vì khát nước.

Cô mượn ánh sáng của ngọn đèn trên tường, mặc áo ngủ từ trên lầu chạy xuống, rót lấy một chén nước, lúc đang ngửa đầu lên uống, đèn trong phòng khách lại đột nhiên sáng lên, Kiều An Hảo hoảng sợ, nước liền vung vãi vào trước ngực, xoay người, nhìn thấy Lục Căn Niên đi ra từ thư phòng ở tầng một.

Kiều An Hảo mặc áo ngủ màu trắng bằng tơ lụa, dính nước, giống như trong suốt.

Tầm mắt của anh nhìn chăm chăm vào chỗ ướt át trước ngực cô, ánh mắt liền duy trì không hề rời đi.

Kiều An Hảo sửng sốt tầm một lúc, mới tỉnh táo lại, đặt cốc nước xuống, giơ tay lên che lại ngực mình, sắc mặt đỏ lựng đi về phía cầu thang.

Lúc đi qua bên người Lục Căn Niên, đột nhiên anh lại vươn tay, tóm lấy cổ tay của cô, bức bách cô lên vách tường, sau đó cúi đầu, ngăn lại môi của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 525

Không Gả Được, Anh Cưới Em (25)

Bên trong phòng ngủ chỉ mở một cái đèn ngủ mờ mờ, ánh sáng có chút tối, Lục Cẩn Niên dùng cánh tay chống nửa người trên, ghé vào trên người Kiều An Hảo, nhìn ánh mắt của cô lúc sáng lúc tối, bởi vì mới vừa hôn tiếp, hơi thở của anh trở nên dao động.

Không biết là bị ánh mắt nóng bỏng của Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm hay vì đã rất lâu cô và anh không làm, Kiều An Hảo trở nên cực kỳ khẩn trương, cả khuôn mặt cũng nóng lên như lửa, dường như vào giờ phút này, là lần đầu tiên của cô và Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên nhìn chăm chăm vẻ mặt Kiều An Hảo mê người và ngưỡng ngùng, giống như bị cô lây bệnh vậy, trở nên cũng có chút khẩn trương, nếu lúc này dưới lầu, anh nhất thời xúc động đẩy cô vào tường hôn, như vậy lúc này, lý trí anh đã trở lại, thân thể của anh rõ ràng nói cho anh biết, chuyện đã bắt đầu tuyệt đối không thể nào dừng lại, nhưng mà anh vẫn cố gắng đè nén sự khó chịu trong lòng mình, tôn trọng cô mở miệng hỏi: "Kiều Kiều, anh có thể tiếp tục không?"

Không phải là giao dịch, không phải là thể thân, chẳng qua là đơn thuần anh và em, có thể không?

Giọng Lục Cẩn Niên rất nhẹ, xen lẫn một tia thích thú, Kiều An Hảo nghe thấy cả người run lên, tốc độ tim đập tăng nhanh, lông mi run rẩy, đáy

lòng đã đồng ý, chẳng qua là trời sinh phụ nữ rụt rè không biết nên làm thế nào để mở miệng nói câu đồng ý.

Lục Cẩn Niên càng kích thích, tính nhẫn nại rất nhanh bị giày vò, Lục Cẩn Niên bất ngờ cường thế cứng rắn, mang theo vài phần thử dò xét vươn tay, kéo quần áo của Kiều An Hảo.

Đầu ngón tay nóng bỏng của anh chạm phải da thịt của cô, một cỗ mềm yếu truyền khắp toàn thân, khiến cho cả người cô giật mình, tay theo bản năng nắm chặt khăn trải giường, lông mi run run, nhẹ nhàng nhắm lại.

Đôi mắt Lục Cẩn Niên vẫn luôn đang ngó chừng Kiều An Hảo, từ trên mặt của cô không có nhìn ra nửa điểm không muốn và chán ghét, lúc này mới to gan, chậm rãi cởi ra quần áo của cô...

Rõ ràng không phải là lần đầu tiên, nhưng mà lần này Lục Cẩn Niên còn cẩn thận hơn bất kỳ lần nào.

Lúc trước anh và cô phát sinh những chuyện này, không phải là say rượu chính là ngã bệnh hôn mê, hoặc là chính là anh không muốn cô và người đàn ông khác tiếp xúc quá nhiều, sau đó vì lý do cô muốn có vai diễn, mới cùng cô phát sinh những chuyện này, thậm chí còn có một lần, là anh ghen tỵ Hứa Gia Mộc, không khống chế lại ở trên xe cưỡng bức cô...

Nói thẳng ra, nếu một người đàn ông thật lòng yêu người đó, chỉ cần nhìn cô đã đủ kích thích, cho nên bất kể ban đầu là bởi vì chuyện gì xảy ra những chuyện thân mật kia, thân thể cũng phải nhận được thỏa mãn, nhưng sau mỗi lần chấm dứt, tâm tình của anh lại trở nên khó chịu.

Nhưng mà tối nay cũng là lần anh thỏa mãn được về cả tinh thần lẫn thể xác nhất trong đời.

Bởi vì Lục Cẩn Niên anh, rất thuần túy cùng Kiều An Hảo làm chuyện thân mật nam nữ.

-

Có lẽ là quá mệt mỏi, cũng có lẽ là buồn ngủ, vừa kết thúc, Kiều An Hảo gối đầu lên bả vai Lục Cẩn Niên ngủ thiếp đi.

Lục Cẩn Niên lại không buồn ngủ, trợn tròn mắt, nhìn Kiều An Hảo vùi trong ngực hồi lâu, như cũ cảm thấy tâm tình kích động khó nhin.

Thật vất vả mới ngủ được, ngày hôm sau thức dậy, Lục Cẩn Niên liền mở mắt, phản ứng đầu tiên chính là nhìn người trong ngực, rõ ràng Kiều An Hảo đang chìm vào giấc ngủ, nhưng Lục Cẩn Niên lại vẫn cảm thấy có chút hoảng hốt, anh vươn tay sờ gương mặt cô, cảm giác vô cùng chân thực, lúc này mới hoàn toàn tin tưởng, tối hôm qua tất cả không phải là mộng, là chân thật.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 526

Không Ái Muốn Lấy, Anh Sẽ Cưới Em [26]

Lúc trước khi anh và cô đóng giả làm vợ chồng, buổi sáng tỉnh lại, mở to mắt, không phải không có thấy qua cô ngủ say ở trên khuỷu tay của anh, trong lòng cũng không phải không có một tia cảm xúc cùng sung sướng, nhưng mà lại không có cảm thấy tình cảm mãnh liệt như bây giờ, thậm chí anh còn có chút cảm động.

13 năm, nay đã sắp 14 năm, từ lúc ban đầu vì để có tư cách đi yêu cô, sau đó lại không thể yêu, đến bây giờ rốt cục anh đã có thể mở miệng nói yêu cô, đã trải qua năm ngàn ngày đêm a... Tài sản của anh lúc ban đầu chỉ có ba số, đến bây giờ số lượng tài sản của anh đã gấp mười lần... Rốt cục anh có thể yêu cô.

Từ trước đến nay Lục Căn Niên không phải là người hành động theo cảm tính, nhưng mà, lúc này, giờ phút này, đáy mắt anh lại hiện lên một chút ẩm ướt.

Lục Căn Niên tỉnh lại sẽ không lại ngủ tiếp, vẫn luôn nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, tựa hồ giống như vĩnh viễn cũng xem không đủ, tối hôm qua lúc cô ngủ liền gối lên cánh tay của anh, mãi cho đến bây giờ cũng không có đổi qua tư thế, cánh tay của anh đã không còn cảm giác, nhưng mà Lục Căn Niên lại không nghĩ động.

Mãi cho đến tám giờ sáng, chuông báo di động vang lên, Lục Căn Niên mới đặc biệt khẽ lấy tay của mình dưới đầu Kiều An Hảo ra, trước khi

xuống giường anh còn lưu luyến không rời hôn môi Kiều An Hảo đang ngủ say một chút.

Lục Cẩn Niên thu thập xong hết thầy, đi mua bữa sáng giúp Kiều An Hảo trước, đặt ở bên trong hộp giữ ấm, sau đó mới đi làm, lúc trên đường đi về hướng công ty, Lục Cẩn Niên còn cầm di động gửi mấy cái QQ cho Kiều An Hảo, nhắc nhở cô sau khi tỉnh lại nhớ rõ ăn cơm, tập một số động tác thể hình, trên bàn ăn cơm có đặt một tờ chi phiếu, tập thể hình xong, lúc rảnh có thể cùng bạn bè đi một số cửa hàng gần đó, tiêu phí thời gian.

Kiều An Hảo ngủ thẳng tới mười giờ mới tỉnh lại, toàn thân bủn rủn vô lực, làm cho cô nhìn không được trở mình, ôm chăn, nhắm mắt nằm ở trên giường một lát, chỉ trong năm giây, Kiều An Hảo liền phát giác bản thân không có mặc quần áo, cô sửng sốt một chút, mạnh mở mắt, nhìn thấy trên người mình đầy đặc vết hôn, áo ngủ bị ném xuống bên dưới giường, lúc này mới hồi tưởng chuyện xảy ra tối qua giữa mình và Lục Cẩn Niên.

Anh và cô ở không có tình huống giao dịch gì, trên giường...

Nếu là ngày hôm qua Kiều An Hảo còn có thể nói lời thề son sắt rằng cô và Lục Cẩn Niên là quan hệ bạn bè, như vậy đã trải qua chuyện đêm qua, cô và Lục Cẩn Niên đã không còn thuần khiết.

Tối hôm qua không phải cô chủ động quyến rũ anh, mặc kệ là che giấu hay giải thích, cũng đều là chuyện của Lục Cẩn Niên, nhưng mà anh cũng không có nói rõ ràng với cô... Lục Cẩn Niên này rốt cuộc là có ý gì?

Tình-một-đêm? Không cần chịu trách nhiệm với bạn bè? Vẫn là bạn gái? Nhưng mà Lục Cẩn Niên cũng chưa thổ lộ với cô, nói cô làm bạn gái anh à?

Trong đầu Kiều An Hảo bắt đầu suy nghĩ miên man, suy nghĩ một lúc lâu, cũng không hiểu được suy nghĩ trong lòng Lục Cẩn Niên, cuối cùng

liền bò xuống giường đi rửa mặt, lúc xuống lầu cầm lên điện thoại, nhìn QQ mà Lục Cẩn Niên gửi cho cô.

Kiều An Hảo xuống lầu, đặt bữa sáng lên bàn ăn cơm, nhìn thấy chi phiếu trên mặt bàn, sau tấm chi phiếu còn có một tờ giấy nhỏ, mặt trên viết mật mã, Kiều An Hảo nhìn thấy, chi phiếu này hẳn là do Lục Cẩn Niên viết.

Kiều An Hảo quấy cháo, nhìn tấm vé tập thể hình, trong óc càng trở nên rối loạn.

Lúc cô mê ly hồ đồ ăn cơm, di động vang lên, cầm lên liếc mắt nhìn một cái, là Lục Cẩn Niên gọi tới.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 527

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (27)

Giọng nói của anh nghe qua có vẻ không có cảm xúc gì quá lớn, nhưng ngữ điệu lại không lạnh lẽo như bình thường: “Tĩnh ngủ rồi à?”

Kiều An Hảo nuốt một ngụm cháo: “Ừm” một tiếng, sau đó hỏi: “Làm sao thế?”

“Không có gì. Chỉ muốn hỏi em đã dậy chưa?” Lục Cẩn Niên dừng lại, còn nói: “Chờ một lúc nữa phải đến sân golf Tây Giao, có hẹn với Trương tổng và Triệu tổng.”

Đây là lịch trình công việc của anh, sao đột nhiên lại nói cho cô biết?

Dưới đáy lòng cô lại âm thầm châm chọc, nhưng lúc ngẩng đầu nhìn thấy ánh mặt trời chói lọi ngoài cửa sổ, miệng lại nói: “Nắng như vậy, còn đi phơi nắng sao?”

“Sân golf trong nhà.”

“A...” Kiều An Hảo lên tiếng, cắn một miếng bánh bao, cô nghe bên kia điện thoại truyền đến tiếng đập cửa, sau đó là âm thanh của anh: “Mời vào”, sau đó anh nói một câu với cô: “Tôi có việc rồi.”

“Ừm, được, tạm biệt.”

Kiều An Hảo cúp điện thoại, cầm lấy bánh bao, ăn không thấy ngon gì cả.

Sau khi lăn lộn trên giường với một người bạn khác phái, phân ra ba loại tình huống, hoặc là chuyện gì cũng chưa có xảy ra, tiếp tục làm bạn, hoặc là trước tiên làm người yêu, sau cùng là cả đời sẽ không qua lại với nhau.

Nhưng là cực kỳ rõ ràng, Lục Cẩn Niên không hề muốn cả đời không qua lại với cô, như thế thì chỉ có thể là tiếp tục làm bạn hoặc là chuyển sang làm người yêu.

Nhưng rốt cuộc vẫn là làm bạn hay là làm người yêu? Tuy chỉ có hai chữ thôi nhưng hiện thực lại cách xa nhau một trời một vực.

Kiều An Hảo dùng lực cắn một miếng bánh bao, nghĩ đến tối hôm qua anh hỏi cô một câu: “Kiều Kiều, có thể tiếp tục không?”

Rõ ràng là muốn hỏi thăm ý tứ của cô... còn có anh đưa tiền cho cô, còn gọi điện báo lịch trình cho cô biết...

Chẳng lẽ Lục Cẩn Niên thật sự muốn cùng cô phát triển tiếp?

Đáy lòng cô vui mừng vô cùng, sau đó lại có chút ưu thương, nhưng là Lục Cẩn Niên vẫn có một cô gái trong lòng suốt 13 năm, ... Hiện tại anh đối với cô có chút cảm tình, nhờ đâu có một ngày nào đó, lại không muốn tiếp tục nữa thì làm sao đây?

Kiều An Hảo mang tâm trạng bất an này cố gắng ăn nốt bữa sáng, đột nhiên nghĩ đến một từ có thể hình dung quan hệ hiện nay của anh và cô: “Nửa người yêu”, so với bạn bè thì thân mật hơn một chút, so với người yêu lại thiếu đi một chút, đơn giản mà nói, hơn mức bạn bè, nhưng lại chưa phải người yêu.

Tuy nhiên cô năm mơ cũng muốn Lục Căn Niên trở thành bạn trai của mình, nhưng cũng chưa dám hy vọng xa vời như thế, cho nên hiện tại nghĩ đến bạn trai một nửa, coi như cũng được đi... Nói không chính xác thì nếu cứ như vậy tiếp tục phát triển, một nửa bạn trai sẽ biến thành bạn trai chính thức rồi.

Kiều An Hảo mang tinh thần AQ mà nghĩ ngợi, tâm tình trở nên vui sướng hơn, lên lầu thay một bộ quần áo xinh đẹp, sau đó lấy chiếc thẻ mà bạn trai một nửa đưa lại cho mình, đi ra mấy trung tâm thương mại gần đó tiêu phí một phen.

Trên đường đi cô nhận được ba cuộc điện thoại của Lục Căn Niên, một cái gọi cho cô báo là đá đánh golf xong, một cái nói là lúc chiều có ba cuộc họp, còn một cái nói là buổi tối có thể về trễ, để cô tự ăn cơm trước, không cần chờ anh.

Bốn giờ chiều, Kiều An Hảo đi dạo có chút mệt mỏi, lúc đang tìm một nhà ăn để nghỉ ngơi, thì nhận được cuộc điện thoại thứ tư.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 528

Không Gả Được, Anh Cưới Em (28)

Bốn giờ chiều, Kiều An Hảo đi dạo mệt mỏi, lúc tìm một nhà ăn để nghỉ ngơi, nhận được cuộc điện thoại thứ tư.

Lúc này Kiều An Hảo đang ngậm ống hút, uống trà sữa trân châu mà bạn trai Lục Cẩn Niên mua, thật ra thì trà sữa kia cũng không có gì đặc biệt nhưng bởi vì Lục Cẩn Niên dùng tiền mua, Kiều An Hảo cảm thấy lại uống ngon hơn bất kỳ trà sữa trân châu nào khác.

Mà đúng dịp chính là, lúc ấy ở bên cạnh bàn của Kiều An Hảo có hai cô gái trẻ tuổi thời thượng, một người trong đó giơ cổ tay, nói: "Đây là bạn trai tớ mua cho tớ, tổn..." Sau đó liền khoa tay múa chân ra dấu hiệu 'tám'.

Một cô bé khác tỏ vẻ hâm mộ hỏi: "80. 000?"

"800. 000!" Cô gái kia nói ra giá cả, khiến ánh mắt cô gái kia tràn đầy hâm mộ.

Kiều An Hảo thấy một màn kia, liền lặng lẽ cúi đầu, liếc mắt nhìn trà sữa 18 đồng, không nhìn được khẽ thở dài một tiếng, người bạn gái như cô cũng thật là nghèo...

Đúng lúc Kiều An Hảo đang cảm thán, điện thoại di động của cô liên vang lên, Kiều An Hảo bản năng cho là Lục Cẩn Niên, vì vậy lấy ra điện

thoại di động, nhấn nhận nghe, đang định mở miệng gọi tên Lục Căn Niên, thấy người gọi tới là Kiều An Hạ, vì vậy đổi chữ "Lục" thành "chị" .

Kiều An Hạ không hề nghe cô nói, vừa lúc mở miệng, cô mạnh mẽ hỏi: "Kiều Kiều, em có xem tin tức chưa?"

Kiều An Hảo cắn ống hút, uống một hớp trà sữa, mặt mờ mịt hỏi: "Tin gì?"

"Về công ty Hứa thị." Kiều An Hạ trước trả lời trọng điểm, sau đó liền thuận thế thuyết giáo Kiều An Hảo: "Kiều Kiều, dù gì em cũng là người nhà họ Kiều, có phải mỗi ngày nên chú ý tin tức một chút không? Em có biết tình hình chứng khoán công ty nhà họ Kiều hiện nay ra sao không? Chẳng lẽ em thật sự muốn làm diễn viên cả đời? Em còn không suy nghĩ trở về công ty Kiều thị làm việc..."

Kiều An Hảo biết Kiều An Hạ đã nói đến vấn đề này, sẽ không dứt, vội vàng nuốt trôn châu vào trong bụng, lấy lòng nói: "Chị, chị, chị, em biết, em nhất định sẽ sửa chữa, tình hình nhà họ Hứa thế nào?"

"Nhà họ Hứa..." Nháy mắt giọng nói Kiều An Hạ trở nên nghiêm túc: "Lúc trước bác gái tốn vài trăm triệu đầu tư vào công trình, người ta không hợp tác nữa, số tiền lớn coi như bỏ đi, sau đó thức ăn của công ty Hứa thị cũng có vài vấn đề, khiến cổ phiếu rớt giá thê thảm... Cứ như vậy trong

buổi chiều gần ngủ, 30% tài sản của công ty cứ bốc hơi như vậy... Hơn nữa, lúc này cổ phiếu của công ty Hứa thị bị người ta thu mua lại..."

"Tại sao lại như vậy chứ?" Kiều An Hảo còn sót lại vẻ ngọt ngào trên mặt vì cùng Lục Căn Niên thành 'nửa bạn bè nửa người yêu', mang theo một tia lo lắng: "Không phải gần đây công ty Hứa thị vẫn phát triển tốt sao?"

"Đúng là phát triển rất tốt, nhưng có vẻ, là có người sau lưng ra tay với công ty Hứa thị, quan trọng hơn là, đối phương là ai cũng không biết, nói tóm lại, bây giờ tình hình của công ty Hứa thị không được khả quan cho lắm."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 529

Không Ai Muốn Lấy, Anh Cưới Em [29]

“Chị... Em nhất gan, chị không cần làm em sợ, không nên lạc quan là cái ý tứ gì?”

“Ý tứ của không nên lạc quan, chính là rất có khả năng tập đoàn Hứa thị sẽ thay đổi triều đại.”

“Thay đổi triều đại?” Kiều An Hảo nhấp môi một chút: “Ý của chị là, Hứa gia rất có khả năng sẽ trở thành công ty của người khác?”

Tuy rằng Kiều An Hảo không mong muốn nghe được lời khẳng định từ miệng của Kiều An Hạ, nhưng mà rất nhiều lúc rất nhiều chuyện đều không như mong muốn, Kiều An Hạ nói một câu “Đúng”, sau đó lại mở miệng nói: “Kiều Kiều, tuy rằng em và Gia Mộc giải trừ hôn ước, nhưng mà quan hệ giữ hai nhà vẫn tốt đẹp như cũ, chị vừa mới gọi điện thoại đến Hứa gia, chị gọi điện thoại cho em, chính là muốn em cũng gọi một cuộc điện thoại.”

-

Kiều An Hảo biết Hứa thị gặp chuyện không may, tự nhiên sẽ gọi một cuộc điện thoại cho Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc rất lâu mới nghe điện thoại, dường như bề bộn nhiều việc, còn có âm thanh của người đang họp, sau đó thì nghe thấy âm thanh đóng

cửa, rồi mới truyền đến giọng điệu có chút mệt mỏi của Hứa Gia Mộc:
“Kiều Kiều, làm sao vậy?”

“Anh Gia Mộc, An Hạ vừa mới gọi điện thoại cho em, nói Hứa thị xuất hiện tình trạng xấu, bây giờ anh còn tốt không?”

“Hoàn hảo.” Hứa Gia Mộc dường như châm một điếu thuốc, xuyên qua ống nghe, Kiều An Hảo nghe được âm thanh bật lửa của anh, Kiều An Hảo đang chuẩn bị tiếp tục an ủi Hứa Gia Mộc, trong điện thoại truyền đến một giọng nữ: “Tiểu Hứa tổng, thị trường chứng khoán lại xuống...”

“Kiều Kiều, tạm thời anh không thể nói chuyện với em, anh còn có chút việc muốn làm, anh sẽ gọi điện thoại trả lời em sau.” Hứa Gia Mộc nói cực kỳ nhanh một câu, đã trực tiếp tắt điện thoại.

Kiều An Hảo nghe âm thanh đô đô đô trong điện thoại, thật lâu mới đưa di động từ bên tai cầm xuống dưới, cô mở điện thoại di động ra xem tin tức, nhập vào tập đoàn Hứa thị, quả nhiên liền thấy được tin tức tập đoàn Hứa thị gặp chuyện không may cùng với tin của sàn giao dịch thị trường chứng khoán trước giá, còn có không ít chuyên gia phát biểu phân tích tình trạng, nói không xem trọng tập đoàn Hứa thị.

Lục Căn Niên họp từ 3 giờ, mãi cho đến bốn giờ rưỡi mới chấm dứt, trợ lý cầm một phần văn kiện khẩn cấp đưa cho Lục Căn Niên ký tên, Lục Căn Niên vừa lật xem văn kiện, vừa nói trợ lý pha cho mình tách cà phê.

Lúc trợ lý bưng cà phê trở lại văn phòng, Lục Căn Niên vừa mới ký tên xong.

Trợ lý đặt cà phê ở trước bàn làm việc, Lục Căn Niên bưng lên, uống một ngụm, có thể ngại nóng, lại đặt lại trên bàn, sau đó đưa văn kiện đã được ký tên, đặt ở trước mặt của trợ lý.

Trợ lý không có đi lấy văn kiện, ngược lại lấy di động của mình đặt ở trước mặt của Lục Căn Niên: “Lục tổng, đây là tin tức mới nhất.”

Dừng một chút, trợ lý lại bổ sung một câu: “Về tập đoàn Hứa thị.”

Lục Căn Niên nâng tay lên, điểm màn hình di động một chút, làm cho ánh sáng sáng hơn một tí, nhìn đại khái qua nội dung tin tức, mặt không chút thay đổi nhẹ giọng “Uh” một chút, qua một lát, hỏi: “Thị trường chứng khoán của tập đoàn Hứa thị, hiện tại thu mua bao nhiêu?”

“Chỉ kém ba điểm, sẽ là 50%.”

Lục Căn Niên bưng cà phê trên bàn lên, nuốt một ngụm, sau đó gật đầu một cái, không nói chuyện, chỉ khoát tay áo, ý bảo trợ lý có thể đi ra ngoài.

Trợ lý đứng ở trước bàn làm việc không nhúc nhích.

Lục Căn Niên mang tách cà phê từ trên môi xuống, nâng lên mí mắt nhìn thoáng qua trợ lý, phát hiện vẻ mặt anh ta có chút do dự, cau mi lại, lên tiếng hỏi: “Còn có việc?”

“Lục tổng, có chuyện tôi không biết có nên nhắc nhở ngài hay không...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 530

Không Gả Đi Được, Anh Cưới Em (30)

“Lục tổng, có chuyện này không biết nên nhắc nhở anh không...”

“Nhắc nhở cái gì?” Lục Cẩn Niên không chút để ý nói một câu, thuận tay lấy biên bản hội nghị mà trợ lý có ghi về việc theo đuổi phụ nữ, lật ra xem.

Trợ lý thật cẩn thận mở miệng: “Lục tổng, trước khi tôi nhắc nhở anh, có thể hỏi anh một vấn đề riêng tư được không?”

Lục Cẩn Niên nâng mí mắt nói: “Có thể.”

“Lục tổng, trong cuộc họp hôm qua, anh nói muốn theo đuổi con gái, là cô Kiều sao?”

“Ngoài cô ấy ra, cậu cảm thấy tôi còn có ai khác?” Lục Cẩn Niên nhìn lướt qua trợ lý, ánh mắt giống như là cảnh cáo trợ lý không có gì thì không nên sỉ nhục sự trung trinh của anh.

Trợ lý bị ánh mắt đó làm cho sợ đến mức vội vàng lắc đầu: “Không có, không có người khác.”

Trợ lý sợ Lục Cẩn Niên muốn đối phó mình, vì thế liền đi vào vấn đề chính: “Lục tổng, anh đừng quên, lúc trước cô Kiều sinh non, anh đã lừa gạt cô ấy? Mà cô ấy còn có giao tình với nhà họ Hứa nhiều năm như vậy, Hứa Vạn Lý và Hàn Như Sơ đều đã nhìn cô lớn lên từ lúc còn tấm bé, nếu cô ấy

biết anh là người muốn đổi phỏ với Hứa gia, nhờ đâu muốn trở mặt với anh thì làm sao?”

Lục Cẩn Niên vừa nghe đến chuyện Kiều An Hảo sinh non, đã nghĩ đến sự cố lúc quay Thần kiếm, Kiều An Hảo đã biết chuyện sinh non, sắc mặt của anh liền trầm xuống, trợ lý sợ đến mức run rẩy, cho rằng vì câu nói của mình mà anh muốn trở mặt, muốn tìm mình tính sổ, vội vàng chữa lại nói: “Lục tổng, tôi tin tưởng cô Kiều chắc sẽ tin anh, tuyệt đối tin anh, khẳng định sẽ không trở mặt với anh!”

Dường như Lục Cẩn Niên đã quen với trợ lý như thế nào, sau khi nói vài lời khó nghe, lại lập tức phủ định lại, chỉ là tự nhiên mở miệng nói: “Cô ấy đã biết chuyện sinh non rồi.”

“Á? Cô Kiều biết rồi sao?” Ánh mắt của trợ lý rơi xuống, vẻ mặt không hiểu ra sao nhìn chằm chằm Lục Cẩn Niên: “Sao cô ấy biết được?”

Trợ lý nghĩ đến chuyện mình đã làm việc với các bác sĩ để giấu nhem sự việc đi, liền vội vàng thanh minh nói: “Lục tổng, tôi thề, không phải là tôi nói cho cô ấy biết.”

“Là Hàn Như Sơ làm.” Lục Cẩn Niên bình tĩnh vach trần đáp án.

Trợ lý liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lục Cẩn Niên khôn nghi ngờ lòng trung thành của anh.

Khuôn mặt của anh mang theo chết chóc: “Nếu không phải Kiều Kiều gặp sự cố lúc quay phim, tôi nhảy xuống theo cô ấy, chắc cả đời cô ấy đều hiểu nhầm tôi rồi!”

“Hàn Như Sơ thật sự quá đáng giận!” trợ lý vốn cực kỳ tức giận, muốn biểu đạt tâm trạng của mình, sau đó lại lập lại nhắc nhở của mình: “Lục tổng, cho dù là cô Kiều biết mình sinh non, cùng không phải chúng ta có chứng cứ thuyết phục, chỉ dựa vào chuyện trong tổ yến có thuốc ngủ thôi,

sức thuyết phục cũng không chắc chắn, nhờ đâu cô ấy không tin là Hàn Như Sơ làm, đến lúc đó lại...”

Lần này trợ lý thông minh, biết đâu là điểm dừng.

“Chuyện này tôi sẽ xử lý.” Lục Cần Niên đã sớm nghĩ ra sách lược, lúc anh và cô gặp nguy, anh không nói với cô, là bởi vì đó là mẹ của vị hôn phu của cô, anh không muốn phá hỏng hình tượng hoàn mỹ của bà ta.

Nhưng khác với hiện tại, bây giờ anh là người có cơ hội với cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 531

Yêu Em 13 Năm [1]

Cho nên khẳng định anh sẽ nghĩ biện pháp, chứng minh cho Kiều An Hảo xem, đứa nhỏ của cô lúc trước, là do Hàn Như Sơ động tay chân.

Hơn nữa, anh cũng đã nghĩ tới biện pháp.

Trợ lý nghe thấy Lục Cẩn Niên nói như vậy, hoàn toàn yên lòng, ôm văn kiện, quay củ nói: “Lục tổng, nếu không còn việc gì nữa, tôi đi ra ngoài trước.”

Lục Cẩn Niên không hé răng, khôi phục lại vẻ mặt lãnh đạm trước sau như một, tầm mắt một lần nữa nhìn lại bản tham khảo cách theo đuổi bạn gái ngày hôm qua.

Trợ lý không có quấy nhiễu Lục Cẩn Niên, lặng yên không một tiếng động xoay người, rời đi, lúc anh ta mở cửa, Lục Cẩn Niên lại mở miệng kêu anh ta: “Để cho.”

“Lục tổng, ngài có còn có phân phó gì?”

Lục Cẩn Niên ném một phần văn kiện, lên trên bàn: “Anh dựa vào quy trình trọng này, an bài giúp tôi một chút.”

Trợ lý đi lên trước, cầm lấy văn kiện, nhìn thấy là bữa tối dưới ánh sáng của cây đèn cây, còn có màu nền là gì, yêu cầu có thể sắp xếp ra “Kiều

Kiều, anh có thể theo đuổi em không?”, “Kiều Kiều, anh yêu em 13 năm”, “Làm bạn gái anh được không? Kiều Kiều” những câu như vậy.

Trợ lý vừa xem, vừa nhin không được tán thưởng một câu: “Thật là lãng mạn a! Lục tổng...”

Sau đó thuận tiện còn nghĩ đọc những lời này của Lục Cẩn Niên ra: “Cẩn Niên của em, mới An Hào... Kiều Kiều, em nguyện ý...”

Lúc viết những lời này, là phát ra từ nội tâm của Lục Cẩn Niên, không có cảm thấy chua, nhưng mà lúc này bị trợ lý đọc ra, anh lại nghe có chút đứng ngồi không yên, giống như là thời kỳ thiếu niên, khi gần sát cô gái yêu thích, toàn thân xao động loại cảm giác ngượng ngùng, khuôn mặt trắng nõn của Lục Cẩn Niên hiện lên một tầng đỏ sậm, anh then quá thành giận nên hắng giọng một cái, giọng điệu cực kỳ âm lãnh nói: “Anh đi ra ngoài cho tôi!”

Trợ lý sợ tới mức vội vàng dừng tiếng nói, thở mạnh cũng không dám hỗn hển một chút ôm văn kiện, chạy về hướng cửa, chỉ là lúc anh ta còn chưa đi đến cửa, Lục Cẩn Niên khiến anh ta ra ngoài, lại mở miệng mang theo vài phần không xác định, hỏi một câu: “Anh cảm thấy tôi tỏ tình như vậy, tỷ lệ đáp ứng của cô ấy là bao nhiêu?”

Trợ lý ôm văn kiện, dừng bước chân, quay đầu vụng trộm nhìn thoáng qua Lục Cẩn Niên trước, chần chẫn người đàn ông kia không hề có dấu hiệu tức giận, mới quay đầu, mở miệng nịnh nọt nói với Lục Cẩn Niên: “Lục tổng, tôi cảm thấy Kiều tiểu thư chắc chắn sẽ đáp ứng ngài! ”

“Phải không?” Lục Cẩn Niên hỏi lại một câu, sau đó ở trong đầu suy nghĩ chuyện tối hôm qua một chút, bản thân đều đã hỏi cô có thể tiếp tục sao? Cô không trả lời, nhưng mà lúc mình làm, cô cũng không cự tuyệt, cho nên kỳ thật tỷ lệ thành công của anh vẫn là rất lớn, đúng không?

Sau khi Lục Căn Niên tự an ủi đáy lòng mình xong, vẫn cảm thấy có chút không tự tin, vì thế liền nói với trợ lý: “Anh cảm thấy kế hoạch tỏ tình kia của tôi, sắp xếp thế nào?”

“Tốt lắm! Nếu tôi là con gái, tôi cũng sẽ cảm động.” Tuy rằng trợ lý có một chút nịnh hót, nhưng mà phần nhiều là nói thật lòng, kế hoạch tỏ tình kia,

thật là bỏ ra tâm huyết làm, sợ là Lục ảnh đế bỏ ra cả tối qua để lên kế hoạch... Hơn nữa ngay cả ngày thổ lộ, đều chọn tốt như vậy, đêm thất tịch cuối tuần cho tình nhân... Thật là không có nhìn ra được, một người đàn ông lạnh lùng cao ngạo như Lục tổng, vẫn còn có một mặt ôn ấp tình cảm lãng mạn như vậy...

Lục Căn Niên nghe được khẳng định của trợ lý, như là ăn thuốc an thần, vẻ mặt trở nên lạnh đạm trong một giây: “Anh có thể đi rồi.”

Lần này trợ lý còn chưa xoay người, Lục Căn Niên lại có chút lo lắng không đầu hỏi một câu: “Anh có chắc chắn kế hoạch tỏ tình của tôi không bị bại lộ chứ? Anh xem xem còn phải thêm cái gì đó không? Còn có lẽ vật? Anh cảm thấy ổn không?”

Thời gian đến ngày tỏ tình còn có năm ngày, Lục Căn Niên cảm thấy mình vô cùng khẩn trương tinh thần có điểm không bình thường.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 532

Yêu Em 13 Năm (2)

"Lục tổng, thật cũng không có vấn đề gì, đã rất tốt đẹp." Trợ lý nhìn Lục Cẩn Niên hết sức nghiêm túc biểu đạt ý kiến của mình, sau đó thấy Lục Cẩn Niên vẫn còn có chút khẩn trương, vì muốn Lục Cẩn Niên giải tỏa cảm xúc bất an, nhìn một vòng, cuối cùng thấy trên bàn Lục Cẩn Niên có một xấp văn kiện, vì vậy đi lên trước, nói: "Lục tổng, bằng không chúng ta chơi trò chơi đi, xem trời cao có phù hộ cho anh tỏ tình thành công hay không?"

Lục Cẩn Niên hơi gật đầu, sau đó liền không chớp mắt nhìn chăm chăm thí nghiệm của trợ lý.

Trợ lý cầm văn kiện thứ nhất, nói: "Tỏ tình thành công..."

Cầm văn kiện thứ hai: "Tỏ tình không thành công..."

"Tỏ tình thành công..."

"Tỏ tình không thành công..."

...

Mãi cho đến trợ lý thấy văn kiện cuối cùng, vẻ mặt anh ta trong nháy mắt trở nên cứng ngắc, ngay cả nhìn Lục Cẩn Niên cũng không dám.

Vì phần văn kiện cuối cùng, vừa vặn là tỏ tình không thành công!

Nháy mắt về mặt Lục Căn Niên trở nên lạnh như băng, giọng nói nhẹ nhàng thay trợ lý công bố đáp án: "Tổ tình không thành công?"

Trợ lý cảm giác được sau lưng một hồi lạnh lẽo, anh vội vàng lắc đầu một cái, nói: "Lục tổng, lúc này làm sai, bây giờ làm lại, làm lại, lần mở miệng trước nói, tổ tình không thành công, cuối cùng chính là tổ tình thành công..."

"Cút!" Lời trợ lý lời còn chưa nói xong, Lục Căn Niên thuận tay ném con chuột về phía trợ lý, trợ lý lần này hoàn toàn nhanh chóng ôm văn kiện, chạy ra ngoài.

Lục Căn Niên tức giận ngồi trở lại trên ghế, giơ tay lên vuốt vuốt trán của mình, nhìn chăm chăm văn kiện trợ lý đếm lúc này, sau đó cầm lên lại đếm một lần: "Tổ tình không thành công... Tổ tình thành công... Tổ tình không thành công... Tổ tình thành công..."

"..."

"Tổ tình thành công!" Lục Căn Niên nhìn vào văn kiện cuối cùng, chậm rãi phun ra bốn chữ này, sau đó liền nhắm hai mắt lại, dựa vào ghế, âm thầm nghĩ, nhất định sẽ thành công, cũng nhất định phải thành công!

Mặc dù Lục Căn Niên gọi điện cho Kiều An Hảo, nói buổi tối có thể không về nhà, không muốn để cô chờ mình ăn cơm, nhưng mà vẫn xin rời khỏi bữa tiệc sớm, một mình lái xe về.

Lúc anh đang trên đường về, gọi cho Kiều An Hảo, biết cô đang ăn cơm ở cửa hàng, vì vậy liền trực tiếp lái xe đến bãi đậu xe, đi tìm Kiều An Hảo.

Khi Lục Căn Niên, Kiều An Hảo vừa ăn xong, anh thuận tiện giúp cô trả tiền, thấy thời gian còn sớm vì vậy đề nghị đi xem phim.

Kiều An Hảo không có ý kiến.

Bởi vì không có dự định đi xem phim trước, cho nên, Lục Căn Niên bộ phim mới ra nhất.

Khi ngồi vào chỗ, phim bắt đầu chiếu, nữ chính lại là Lâm Thi ý, Lục Căn Niên ngăn người, mới ý thức bộ phim này là bộ phim Hoàn Ảnh truyền thông đầu tư hơn nửa năm, gần đây mới vừa ra rạp, lúc này anh chỉ lo nhìn thời gian, hoàn toàn không chú ý người đóng vai chính trong phim,

lúc Kiều An Hảo còn chưa tham gia vào giới giải trí, Tống Tương Tư đang quay phim ở Hollywood, cho nên Lâm Thi Ý trở thành nữ chính.

Lục Căn Niên biết Kiều An Hảo và Lâm Thi Ý không hợp, phim này lại do anh chọn, anh sợ cô mất hứng, đầu tiên là quay đầu liếc mắt nhìn cô, sau đó liền tiến tới bên tai của cô, thấp giọng mở miệng nói: "Là người nào mắt kém như vậy, lại chọn nữ chính như thế nhỉ?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 533

Yêu Em 13 Năm [3]

Lục Cẩn Niên biết Kiều An Hảo cùng Lâm Thi Ý từ trước đến nay không hòa thuận, điện ảnh lần này lại là anh tuyến, anh có điểm sợ cô mất hứng, đầu tiên là quay đầu nhìn thoáng qua cô, sau đó liền tiến đến bên tai của cô, thấp giọng mở miệng nói: “Là ai không ánh mắt như vậy, tuyến một nữ chính kém như vậy?”

Kiều An Hảo đương nhiên biết Lục Cẩn Niên đang hạ thấp Lâm Thi Ý, đòi cô niềm vui.

Thẳng thắn mà nói, thoát nhìn Lâm Thi Ý trong hiện thực so với bản thân xinh đẹp kinh diễm hơn rất nhiều, tuy rằng không thể xưng là tuyệt thế khuynh thành độc nhất vô nhị, nhưng cũng xem như tướng mạo xuất chúng hạng nhất, nói tóm lại nếu là người hầu thì tuyệt đối không đúng chỗ.

Bất quá Kiều An Hảo xác thực không thích Lâm Thi Ý, nhất là khi ngồi xuống nhìn thấy phim chụp của vai chính, đáy lòng cũng có một tia không thoải mái, nhưng mà bây giờ nghe được Lục Cẩn Niên nói như vậy, một tia không thoải mái kia sớm đã biến thành vui rạo rực, cô uống một ngụm nước chanh, nhìn không chuyển mắt chăm chăm vào Lâm Thi Ý trang dung tinh xảo trên màn hình, nói: “Có kém cõi như vậy sao? Tôi cảm thấy hoàn hảo a...”

Kiều An Hảo nói tới đây, đột nhiên nhớ tới Lâm Thi Ý nghệ nhân ký hợp đồng với truyền thông Hoàn Ảnh, cô ta có thể đảm nhiệm vai nữ chính,

sợ là 90% là do truyền thông Hoàn Ảnh đầu tư, vì thế liền lấy di động tra nhà đầu tư bộ phim này một chút, quả nhiên là xuất phẩm của truyền thông Hoàn Ảnh, vì để chúc mừng ngày lễ tình nhân đêm thất tịch sẽ công diễn, mà cái tên thứ nhất của người đầu tư, chính là: Lục, Căn, Niên!

Thế mà tự mình mắng bản thân không có mắt a... đáy lòng Kiều An Hảo ngọt lan tràn đến trên mặt, cười tươi đẹp động lòng người, quay đầu, tiếu sinh sinh hỏi một câu: “Vậy anh cảm thấy tôi xinh đẹp sao?”

Lúc Kiều An Hảo đi ra khỏi nhà, sợ bị người nhận ra, nên đeo một chiếc kính râm to, bây giờ ngồi ở trong rạp chiếu phim, ánh sáng mờ tối, bởi vì cô xem chiếu bóng, bỏ kính xuống, mặt mày không có trải qua trang điểm, linh khí sạch sẽ, ánh sáng trong phim ảnh phản chiếu ngược ở đáy mắt của cô phát ra ánh sáng càng chói, Lục Căn Niên vẻ mặt xem đến gần người, liền gật gật đầu, không chút do dự nói: “Xinh đẹp.”

Kiều An Hảo nghe được lời khen, đưa màn hình điện thoại di động tới trước mặt Lục Căn Niên, quyết quyết miệng, mở miệng mang theo vài phần không vui nói: “Nhưng mà, anh vừa mới nói anh không có ánh mắt! Kia chẳng phải nói là tôi không đẹp sao?”

Lục Căn Niên hoàn toàn không nghĩ tới Kiều An Hảo sẽ dùng lời nói của chính mình nói ghen chính mình, anh há to mồm, trong khoảng thời gian ngắn anh không có tìm ra lời để biện giải, cuối cùng đành phải rầu rĩ ngậm miệng lại.

Kiều An Hảo nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của Lục Căn Niên, khóe môi nhin không được giờ giờ hướng lên trên, tiếp tục quay đầu nhìn về phía màn hình lớn, không biết có phải do tâm tình tốt hay không, cô lại cảm thấy Lâm Thi Ý kỳ thật cũng không phải khiến người chán ghét như vậy.

Lục Căn Niên ngồi ở một bên, thời khắc chú ý Kiều An Hảo, tuy rằng anh thấy vẻ mặt thực sự đang xem chiếu phim của cô, trong lòng vẫn còn có

chút bất an, sau một lúc lâu, nhin không được nghiêng đầu hỏi một câu:
“Kiều Kiều, chúng ta có nên ra ngoài đi dạo một chút hay không?”

Kiều An Hảo lắc lắc đầu, không có để ý tới Lục Cẩn Niên, ánh mắt nhìn chăm chăm màn hình, nhìn cảnh tượng bên trong nam chính và nữ chính cùng nhau chọn váy cưới.

Lục Cẩn Niên im lặng đại được khoảng 3 phút, chỉ vào Lâm Thi Ý đang khóc trên màn hình lớn, nghiêng đầu nói với Kiều An Hảo: “Hành động này thật sự không đúng, khóc tuyệt không tập trung tinh thần!”

Kiều An Hảo làm như không có nghe thấy, nâng lên bàn tay hướng túi bóng ở bên cạnh, bởi vì không thấy, sờ soạng vào khoảng không.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 534

Yêu Em 13 Năm [4]

Lục Cẩn Niên cầm nhanh một viên bóng, đưa tới bên miệng Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo nhắm mắt nhìn thoáng qua, đưa tay đang sờ soạng xung quanh rụt trở về, mở miệng ra ngậm bóng, tiếp tục xem phim.

Lúc Lục Cẩn Niên thấy Kiều An Hảo nuốt bóng trong miệng xuống dưới, lập tức lại cầm một viên, lúc đưa đến gần miệng cô, vừa lúc màn ảnh xuất hiện hình ảnh Lâm Thi Ý mặc váy cưới, vẻ mặt Lục Cẩn Niên ghét bỏ nói: “Đều nói thời khắc người phụ nữ mặc áo cưới là đẹp nhất, hiện tại bị đánh mặt chứ? Cái này cho dù có mặc áo cưới cũng không xinh đẹp.”

Từ lúc điện ảnh bắt đầu đến bây giờ, Lục Cẩn Niên mỗi một hình ảnh mỗi một tật xấu của Lâm Thi Ý, rốt cục bị anh nói, Kiều An Hảo nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua anh.

Lục Cẩn Niên tiếp xúc với tầm mắt của Kiều An Hảo, vốn là muốn nghiêm túc bổ sung một câu: “Kiều Kiều, em mặc áo cưới vào, khẳng định là người đẹp nhất trên thế giới này.”

Kết quả anh còn chưa nói ra khỏi miệng, thì lời nói mang theo vài phần ghét bỏ của Kiều An Hảo truyền đến: “Lục Cẩn Niên, anh có biết hay không nói chuyện trong rạp chiếu phim là một chuyện rất bất lịch sự?”

Lục Cẩn Niên ngán người, lời muốn nói ra liền dừng lại trong cổ họng như vậy.

Kiều An Hảo mở miệng ra, căn bóng ở đầu ngón tay của anh, tiếp tục nói: “Còn có, vì sao anh thời khắc khắc đều chú ý Lâm Thi Ý a, sẽ không phải là anh có ý với cô ta đi?”

Lục Cẩn Niên vội vàng lắc đầu, vừa định mở miệng giải thích với Kiều An Hảo, Kiều An Hảo lại bắt mấy hạt bóng, nhét vào trong miệng của anh, tay giờ lên ra dấu “Xuyt” với anh một cái.

Lục Cẩn Niên giật giật môi, ngậm miệng lại, qua một lát, vẫn là nhỏ giọng nói thầm một câu: “Kiều Kiều, em biết rõ anh không phải ý đó.”

Kiều An Hảo không để ý đến Lục Cẩn Niên, nhìn chăm chăm màn hình, khóe môi lại cong lên, nhét bóng vào miệng mình, Lục Cẩn Niên vừa mới bị

ghét bỏ, lập tức cầm bóng, một viên ăn cần hướng về miệng Kiều An Hảo, lúc ngón tay vươn lên, còn bị Kiều An Hảo không biết vô tình hay cố ý cắn một chút, lực đạo không nặng, có một đạo tê dại cảm giác từ đầu ngón tay một đường truyền vào đáy lòng Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên rất nhanh rút ngón tay ra, dùng tay kia cọ cọ nơi bị cô cắn, quay đầu nhìn thấy cô gái đang nhìn màn hình, vẻ mặt bình tĩnh, bên tai lại rõ ràng nổi lên một tầng hồng, Lục Cẩn Niên nuốt một ngụm nước miếng, yên tĩnh lại hoàn toàn.

Phim chiếu xong là mười giờ đêm, lúc đi qua một siêu thị, Kiều An Hảo muốn ăn dưa hấu, hai người liền lái xe đi vào.

Sau khi chọn dưa hấu xong, lúc đi qua khu đồ ăn vặt, Lục Cẩn Niên thuận tay cầm mấy gói trái cây và quả hạch giúp Kiều An Hảo để buổi tối lúc xem ti vi không bị nhàm chán.

Lúc xếp hàng tính tiền, Lục Cẩn Niên nhìn thấy một bên hàng hóa có mấy cái hộp màu sắc rực rỡ, anh nghĩ đến tối hôm qua mình và Kiều An Hảo làm, bởi vì trong nhà không có BCS, cuối cùng đành phải triệt rút đi ra, vì thế liền đứng ở quầy tính tiền, nghiên cứu trong chốc lát, cuối cùng cuối cùng cầm mấy hộp BCS bỏ vào bên trong xe hàng của mình.

Kiều An Hảo nhìn thấy hành động này của Lục Cẩn Niên, sắc mặt nóng lên, quay đầu nhìn về một bên, làm bộ như căn bản không biết Lục Cẩn Niên đang làm cái gì, thẳng đến anh chọn tốt, đẩy xe đi về phía trước, cô mới một lần nữa quay đầu đuổi kịp, nhưng mắt vẫn không dám xem gì đó bên trong xe, ngẫu nhiên dư quang hội quét mấy cái hộp nhỏ bên trong một cái, tim đập sẽ nhanh hơn gấp bội.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 535

Yêu Em 13 Năm (5)

Lúc này siêu thị sắp đóng cửa, người có hơi nhiều, cũng có chút chật chội, Lục Cẩn Niên sợ Kiều An Hảo tách ra, từ xếp hàng đến lúc trả tiền, đều nắm tay cô.

Siêu thị cách nhà không xa, Lục Cẩn Niên không đến bãi đậu xe mà trực tiếp lựa chọn đi bộ.

Gió đêm thổi nhẹ nhẹ, đèn đường mờ mờ, Lục Cẩn Niên một tay xách túi mua đồ, một tay dắt Kiều An Hảo đi về nhà, cách đó không xa, xe tới rồi xe chạy ngang, không ngừng phát ra tiếng chói tai, trạm xe buýt vẫn còn người xếp hàng chờ xe, phía dưới cầu vượt có người ôm đàn ghi-ta hát tình ca...

Kiều An Hảo cảm giác được mình bị Lục Cẩn Niên siết lòng bàn tay, cũng đổ một tầng mồ hôi, cô nghiêng đầu, nhìn người đàn ông cao hơn

mình, đèn đường chiếu xuống gương mặt tuần tú, đẹp đến mức hít thở không thông, Kiều An Hảo đếm đèn đường mình đi qua, bất chợt nghĩ, mình và Lục Cẩn Niên lúc này là quan hệ nửa bạn bè nửa người yêu, như vậy bây giờ trong lòng cô có cảm giác là gì? Cảm giác yêu đương sao? Ngọt ngào, ấm áp, mang theo một chút cảm động... Là cảm giác hạnh phúc nhất trong đời cô chưa từng có... -

Về đến nhà, Kiều An Hảo trước đi lên lầu tắm rửa sạch sẽ, lúc đi xuống, Lục Cẩn Niên đã dùng dùng nhà vệ sinh dưới lầu tắm rửa xong, mặc bộ quần áo ở nhà, ngồi ở trên ghế sa lon xem video, trên khay trà để nửa trái dưa hấu cắt ra và một cái muỗng.

Kiều An Hảo đi tới, Lục Cẩn Niên ngẩng đầu lên nhìn cô một cái, thấy cô chẳng qua là bộ đồ ngủ thất đai lưng, sau đó tắt video đi, trực tiếp đổi thành đánh máy.

Kiều An Hảo biết Lục Cẩn Niên đang bận rộn công việc, cũng không lên tiếng quấy rầy anh, ngồi ở một bên, mở TV, ôm dưa hấu đến trước mặt, cầm cái muỗng múc ăn, chắc là Lục Cẩn Niên tò mò cô đang làm gì, quay đầu nhìn cô, còn vươn tay, lau môi cô ướt nước dư hấu.

Kiều An Hảo ra vẻ, vốn muốn ăn tiếp dưa hấu lại đưa tới miệng Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên há mồm ăn giờ tay lên, mang theo vài phần cứng chùi vỗ vỗ đầu của cô, cứ tiếp tục đánh chữ trả lời tin của đối phương.

Kiều An Hảo dứt Lục Cẩn Niên lần thứ nhất, liền bắt đầu dứt lần thứ hai, thứ ba... Vô tình cô liếc mắt thấy trên màn ảnh vi tính, thấy đều nói

đầu tư gì đó, hủy đi gì đó, thống nhất nội dung, có chút không hiểu, cũng không có hỏi, cứ tiếp tục ăn dưa hấu, sau đó trong lòng Kiều An Hảo không khỏi dâng lên một cảm giác tốt đẹp, cảm thấy vào giờ phút này mình giống như ký sinh được Lục Cẩn Niên nuôi trong nhà, mỗi ngày chỉ phụ trách ăn uống, mà anh phụ trách kiếm tiền nuôi cô.

Nửa trái dưa hấu, Kiều An Hảo ăn chỉ một phần ba, liền không ăn nữa, còn dư lại đều múc, dứt cho Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên thật sự có công việc gấp phải xử lý, ra sức tập trung, ở lúc cô đưa muỗng tới, cũng giống như lúc cô dứt tôm cho anh, rất ăn ý mở miệng ra ăn.

Trên TV vừa vặn đang phát quảng cáo, Kiều An Hảo xem nhàm chán, bắt chước chuyện đút tôm lần trước, làm chuyện xấu mức hạt dưa hầu đưa tới khóe miệng Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên quả nhiên không có nhìn liền nuốt xuống, chọc cho Kiều An Hảo nở nụ cười, sau đó Lục Cẩn Niên nghe được tiếng cười, mới phát hiện có gì không đúng, đầu tiên là nghiêng đầu nhổ ra hạt dưa hầu, sau đó đóng máy tính lại, bổ nhào tới Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 536

Yêu Em 13 Năm [6]

Lục Cẩn Niên cầm lấy ngực thịt bên hông Kiều An Hảo, nhắm trúng cô gái lặn qua lặn lại ở trên sofa, cuối cùng cười đến khóe mắt chảy ra nước mắt, Lục Cẩn Niên nhìn thấy hình ảnh như vậy, biểu tình dần dần nghiêm túc lại, nhìn ánh mắt lóe lóe tỏa sáng của Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo dần dần đình chỉ cười, mở mắt ra, liền đối diện với tầm mắt của Lục Cẩn Niên, cô nhìn rõ ràng đáy mắt của anh, thấy được một tia đầy đặc khát vọng, cô cắn cắn môi dưới theo bản năng, liền rũ mi mắt xuống, sau đó Lục Cẩn Niên liền cúi đầu, hôn lên trán của cô.

Tay anh vừa cởi quần áo của cô, vừa lấy túi đồ đựng hàng đã mua, lấy ra lấy ra một cái hộp nhỏ đêm nay mua, còn vừa dùng sức hôn sâu môi của cô, mãi cho đến khi quần áo của hai người bị cởi hết, hai tay Lục Cẩn Niên mới mở ra, vạch tìm cái hộp, từ bên trong cầm ra một chiếc BCS, dùng răng nanh cắn mở...

Bóng đêm nặng nề, trong phòng ngủ vô cùng yên lặng, ầm ầm có thể nghe thấy trong không sạch sẽ phát ra tiếng vang vù vù, vừa nảy vận động một hồi kịch liệt như vậy Kiều An Hảo vui ở trong lòng Lục Cẩn Niên, như là một con mèo lười biếng.

Lục Cẩn Niên dựa vào đệm, hô hấp có chút ồ ồ, tay anh vô tình hay cố ý vuốt tóc của cô.

Trong phòng tràn ngập hơi thở ái muội của một hồi vận động vừa xong, khiến cho tinh thần và thể xác của Lục Căn Niên đều trở nên mềm mại.

Nằm hồi lâu, rốt cục Kiều An Hảo cũng lấy lại sức, đổi một tư thế thoải mái, trước kia mỗi lần cô vận động xong, đều buồn ngủ, nhưng mà hôm nay lại phá lệ có tinh thần, cô nghe tiếng tim đập phù phù phù phù hữu lực của anh, cảm thấy như là đang nghe ca dao đẹp nhất trong cuộc sống, tâm tình trở nên vô cùng tốt.

Lục Căn Niên hơi giật mình một chút, mở miệng đánh vỡ bầu không khí yên tĩnh: “Hôm nay làm những gì?”

Kiều An Hảo suy nghĩ một chút, liền mở miệng tự thuật lại một lần những việc làm trong ngày.

Nội dung thật sự thực rất vô vị, trên cơ bản chính là đi dạo phố, ăn cơm, mua một ít cái gì đó, tốn bao nhiêu tiền... Nhưng là Lục Căn Niên lại nghiêm túc nghe, thậm chí sau đó Kiều An Hảo còn lấy di động ra, chỉ vào hai chiếc vòng tay mình mới mua hỏi Lục Căn Niên có phải rất được hay không, thẳng thắn mà nói, Lục Căn Niên cảm thấy hai chiếc vòng tay này làm từ trân châu, kiểu dáng cũng cũng không nhiều lắm, không có khác biệt gì quá lớn, nhưng mà anh vẫn rất phối hợp nói, uh, đều xinh đẹp.

Kiều An Hảo còn nói với Lục Căn Niên buổi chiều bản thân dùng thẻ của anh quét một ly trà sữa trân châu, nhắc tới chuyện này, Kiều An Hảo mới nghĩ đến Kiều An Hạ gọi điện thoại cho mình, vì thế hơi hơi quay đầu một chút, cảm người đàn ông vừa lúc đụng vào chán của cô, trán cô có chút ngứa, cô nâng tay lên, nhẹ nhàng mà cọ hai cái, sau đó liền hỏi một câu: “Lục Căn Niên, người có biết Hứa gia đã xảy ra chuyện hay không?”

Lục Căn Niên không nghĩ tới Kiều An Hảo đột nhiên chuyển đến đề tài của Hứa gia, dừng một chút, mới “Uh” một tiếng.

“An Hạ nói, là có người ở sau lưng chính Hứa gia, cũng không biết Hứa gia đắc tội người nào, không biết rốt cuộc là ai ra tay ngoan như vậy?” Kiều An Hảo lảm nhảm vài câu, giống như nhớ tới cái gì đó, từ trong lòng Lục Căn Niên, cúi đầu, theo dõi ánh mắt của anh nói: “Lục Căn Niên, buổi chiều tôi gọi điện thoại cho anh Gia Mộc, tôi nghe thấy ngữ khí của anh ấy thập phần không tốt, anh và anh ấy luôn luôn quan hệ tốt lắm, ngày mai anh gọi điện thoại quan tâm anh ấy đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 537

Yêu Em 13 Năm [7]

“Tốt.” Lục Cẩn Niên trả lời xong, tay anh vuốt ve lưng của cô, khiến toàn thân cô sợ run một chút, cô không có tiếp tục mở miệng nói sang chuyện khác, liền bị anh xoay người đặt ở dưới thân, ngăn chặn môi.

Không khí bên trong, càng ngày càng nhiệt, thần trí Kiều An Hảo dần dần trở nên mơ hồ, nhin không được ngậm lên một tiếng...

Kiều An Hảo lại bị Lục Cẩn Niên ăn sạch sẽ, lúc chấm dứt, trực tiếp ngủ say.

Lục Cẩn Niên ngồi dậy, cầm khăn tay ở một bên, rửa sạch một chút, ôm cô cũng chìm vào giấc ngủ.

-

Ngày mai là cuối tuần, Lục Cẩn Niên không cần đi làm, cho nên không có đặt chuông báo thức, ngủ cũng có chút trầm, thẳng đến khi thiên hạ trong lòng tỉnh lại, động dậy anh mới mở mắt, mê hoặc sợ run một lát, liền cắn lỗ tai của cô, trầm thấp nói một tiếng “Sớm an” trước, sau đó lại đặt Kiều An Hảo ở dưới thân...

Một lần nữa tỉnh lại, đã là vào buổi trưa, Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo cả người vô lực tắm rửa một cái, lau khô tóc của cô, đặt cô lại trên giường, đi xuống lầu tìm di động gọi thức ăn.

Đồ ăn đưa tới, Lục Căn Niên bày ở trên bàn cơm xong, mới lên lầu gọi Kiều An Hảo.

Ăn cơm chưa xong, Lục Căn Niên nhìn bầu trời không khí rất tốt, nghĩ tới trong thành phố cũng không có nơi nào tốt để vui đùa, vì thế liền đề nghị mang Kiều An Hảo đi suối nước nóng ở ngoại ô.

Ở gần ôn tuyền có một ngôi chùa rất nổi tiếng, ngôi chùa ở trên một ngọn núi không cao lắm, Kiều An Hảo muốn đi bái phật, Lục Căn Niên liền liêu mình đi theo, có thể vì hôm qua làm ba lượt liên tiếp, thể lực của Kiều An Hảo tiêu hao lợi hại, mới vừa đi đến chân núi, đã có chút đi không đi nổi, sau đó bắt đầu có chút bất mãn thầm oán Lục Căn Niên, Lục Căn Niên ôm thắt lưng của cô, ôn tồn thương lượng với cô ngày mai rồi mới đi bái phật, bây giờ nghỉ ngơi

rồi đi ngâm nước nóng, sau đó đưa cô trở lại trong xe, khuôn mặt nhỏ nhắn của Kiều An Hảo rốt cục mới thả lỏng.

Buổi tối Lục Căn Niên nói được thì làm được, không có bính Kiều An Hảo, một đêm chỉ ôm cô ngủ thẳng đến hừng đông, hôm sau hết lòng tuân thủ hứa hẹn mang cô đi chùa, tối hôm qua Kiều An Hảo nghỉ ngơi đủ, nhưng mà sau khi lên núi, thắp hương xong, lúc đi xuống, mệt ngời xồm xuống không bước đi được nữa, cuối cùng vẫn bị Lục Căn Niên cõng.

Trên đường trở về, Kiều An Hảo ngồi ở ghế phụ ngủ một mạch, về nhà, ăn xong cơm tối, tắm rửa một cái, liền lên giường thật sớm.

Lục Căn Niên bận một số việc của công ty, đợi đến lúc làm xong, đã là mười một giờ đêm, anh nhấc nhẹ chân đi vào phòng ngủ, lên giường, ôm Kiều An Hảo vào trong lòng, lúc hôn trán cô, cô lại tỉnh.

Kiều An Hảo ngủ mơ mơ màng màng, cọ bờ vai của anh, rầm rì hai tiếng, tối hôm qua Lục Căn Niên đình chiến, đêm nay vẫn không thể nào

nhịn xuống, dắt Kiều An Hảo hết hứng thú, mới hoàn toàn cho cô nghỉ ngơi.

Cuối tuần chấm dứt tốt, nghênh đón một tuần mới bận rộn.

Thứ hai, lúc Lục Cẩn Niên ngồi ở văn phòng, nhìn thấy mình dán trên bàn mấy tờ giấy nhắc nhở, trên đó viết nhắc nhở từng hạng mục công việc, thứ tư lễ tình nhân đêm thất tịch.

Thời gian tỏ tình chỉ còn lại có hai ngày...

Trong lòng Lục Cẩn Niên, có chút khẩn trương, lại điểm mong chờ không nói nên lời.

-

Buổi chiều thứ ba, Kiều An Hảo mang một đồng hồ ăn, về đến nhà, lúc chuẩn bị nấu cơm, nhận được một tin nhắn của Lục Cẩn Niên: Tám giờ đêm thứ tư, chúng ta ăn một bữa cơm đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 538

Yêu Em 13 Năm (8)

Hôm nay mới Thứ hai, từ đây đến thứ tư còn tận hai ngày, chưa kể chẳng qua là ăn một bữa cơm, về nhà không thể nói cho cô biết sao? Tại sao còn phải gọi tin? Hơn nữa còn nói trước hai ngày...

Kiều An Hảo cảm giác một hồi buồn bực trả lời Lục Cẩn Niên “Ừ.”

Nhận được tin nhắn Kiều An Hảo trả lời, Lục Cẩn Niên đang ngồi làm việc trên ghế chậm rãi thở ra, sau đó nhắm mắt lại, chuẩn bị xong lời tỏ tình với Kiều An Hảo, lại lặp đi lặp lại trong lòng, xác định không có gì sơ suất, mới ngồi ngay ngắn lại, tiếp tục công việc, chẳng qua là nhìn chăm chăm chữ, có chút dồn dập, cuối cùng không quanh co nữa, nhấn đường dây nội bộ trên điện thoại: "Chuẩn bị xe, tôi muốn đi một chuyến đến Lệ Cảnh hiên."

-

Mặc dù khoảng cách đêm thất tịch và lễ tình nhân còn có hai ngày, nhưng bởi vì Lục Cẩn Niên yêu cầu hơi nhiều cho cảnh tượng tỏ tình, cho nên trợ lý liên lạc với người phụ trách của Lệ Cảnh hiên, cũng đã bắt đầu nói trước bắt tay vào trang trí.

Lục Cẩn Niên sắp xếp bao sương ngoài trời ở tầng cao nhất của "Lệ cảnh hiên", ban đêm ngẩng đầu lên có thể thấy trời đầy sao, nghiêng đầu có thể thấy phong cảnh ban đêm, xa hoa, rực rỡ vô cùng.

Lúc Lục Căn Niên đến, có mấy nhân viên làm việc đang treo đèn, trong đó có một mặt trang trí xong, quản lý vẫn mở đèn, ánh đèn nhiều màu lóe lên không ngừng, bởi vì là ban ngày, chưa tính là nhìn đẹp, nhưng cuối cùng lúc đèn sáng lên một câu "Có Căn Niên mới có An Hảo", tâm tình Lục Căn Niên cuộn cuộn.

Bốn phía phòng, đặt giá đỡ phía trên có giỏ hoa Châu Âu lớn, bên trong vẫn còn trống không, không có để hoa tươi, nhưng lại có lụa mỏng màu trắng che lên.

Quản lý vừa giới thiệu cho Lục Căn Niên, vừa chỉ cái bàn bằng đá cẩm thạch, nói: "Lục tổng, đến lúc đó sẽ theo phân phó của ngài, ở chỗ này để một cây cát cánh, chung quanh là nệm, chúng tôi cũng làm theo ngài dặn, đặc biệt mời bậc thầy về món Tây đến, rượu vang cũng dựa theo yêu cầu của ngài mà chuẩn bị... Vì tô đậm không khí, chúng tôi cũng tu sửa lại, treo đèn màu, đến lúc đó sẽ thả một chút hoa tươi, gió thổi tới, sẽ có mùi thơm của hoa..."

Theo sự giới thiệu của quản lý, Lục Căn Niên cũng cẩn thận kiểm tra một lần, cho đến khi mình cảm thấy hài lòng, sau đó mới gật đầu, lại có chút không yên lòng nhấn mạnh nói: "Tất cả hoa tươi, đều phải vận chuyển bằng máy bay... Hoa tươi phải có màu hồng và màu trắng làm chủ, Kiều An Hảo không thích màu hoa đỏ thắm... Hoa bách hợp tốt nhất chọn màu vàng, trước kia tôi từng thấy, Kiều An Hảo nhìn màu sắc trên quyển tạp chí mấy giây... Cây cát cánh nhất định phải nhiều, cô ấy thích nhất là hoa cát cánh... Các loại cát cánh cũng nên chuẩn bị nhiều màu... Còn có, thịt bò bít tết phải chín, Kiều An Hảo không thích ăn thịt bò bít tết còn đỏ máu... Về phần nước uống, cô ấy thích..."

Lục Căn Niên vốn dựa theo sở thích của Kiều An Hảo mà dặn dò từng việc cho quản lý, đến cuối cùng, lại nhấn mạnh lần nữa.

Từ "Lệ cảnh hiên" rời đi, Lục Cẩn Niên nhìn qua cửa sổ xe thấy một cửa hàng bày quần áo, bất chợt giống như là nghĩ tới điều gì, nói với trợ lý đang lái xe: "Đúng rồi, cậu ngày mai giúp tôi chọn bộ quần áo mới, từ trong đến bên ngoài, phải mua cả bộ."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 539

Yêu Em 13 Năm [9]

Kiều An Hảo vào buổi sáng thứ tư, mới biết được hôm nay là ngày lễ tình thân.

Lúc trước cho dù Lục Cẩn Niên rời giường đi làm, cũng không nghĩ quấy nhiều cô, nhưng mà buổi sáng thứ tư hôm nay, trước khi anh rời giường, lại lại dùng phương thức hôn môi đánh thức cô từ trong mộng, sau đó nhẹ giọng nói vào bên tai của cô: “Kiều Kiều, chớ quên, đêm nay chúng ta đi ăn cơm ở đâu đó.”

Kiều An Hảo không có ngủ đủ, ngáp ngáp một cái, híp mắt nhìn về phía Lục Cẩn Niên gật gật đầu, nói: “Đã biết.”

“Nhớ rõ, sáu giờ rưỡi, tôi sẽ phái người tới đón em.” Lục Cẩn Niên dán vào bên tai Kiều An Hảo, không ngại phiền toái lại cường điệu một lần.

Lần này Kiều An Hảo không có lên tiếng, vừa gật đầu tỏ vẻ đã biết, vừa nhắm hai mắt lại, trở mình lúc chuẩn bị ngủ tiếp, lại nghe thấy âm thanh của Lục Cẩn Niên truyền đến: “Kiều Kiều, tôi đi làm, em không được quên đêm nay...”

Tối hôm qua Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên triển đến hơn nửa đêm, hiện tại vô cùng mệt, còn bị anh lễ mễ ma ma chít chít lải nhải, đáy lòng thoáng bốc lên một tầng hỏa, không hề nghĩ ngợi cầm gối đầu lên, hung hăng nện ở

trên người Lục Cẩn Niên, khiến cho những lời nói dong dài trong bụng anh biến mất.

Lục Cẩn Niên đi vào toilet rửa mặt, mặc quần áo, sửa sang lại tốt tất cả, lúc đi ra phòng ngủ, lại quay đầu cường điệu một câu với Kiều An Hảo đã đi vào giấc ngủ trên giường: “Kiều Kiều, tôi đi rồi, buổi tối gặp...”

Lại một lần nữa một cái gối đầu bay lại đây, Lục Cẩn Niên nâng tay lên, vững vàng bắt được, sau đó ném tới một bên trên ghế sa lon, mở cửa rời đi.

Trong phòng ngủ rất cực khôi phục yên tĩnh, Kiều An Hảo nằm ở trên giường làm thế nào cũng không ngủ được, cuối cùng liền ảo não trở mình, từ trên giường ngồi dậy, theo thói quen cầm lấy di động lúc nhìn thoáng qua thời gian, lại nhận được đoạn tin của Lục Cẩn Niên vừa mới gửi: “Kiều Kiều, đêm nay, ăn cơm.”

Kiều An Hảo đột nhiên trở nên có chút sục sạo, hung hăng cầm di động vút ở trên giường, sau đó mượn chăn, trùm lên trên đầu của mình.

Hôm nay rốt cuộc là ngày gì a, chỉ ăn cơm thôi mà Lục Cẩn Niên lại cường điệu nhiều lần như vậy sao?

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, vén chăn lên, sờ soạn di động, nhìn thoáng qua ngày dương lịch, không có gì đặc biệt, sau đó đổi sang ngày âm lịch, tháng 7 thất, lễ tình nhân đêm thất tịch.

Lễ tình nhân đêm thất tịch...

Trong đầu Kiều An Hảo liên tục hiện lên hai lần hai chữ này, mới đột nhiên ý thức được, ngày hôm nay có ý nghĩa gì.

Lục Cẩn Niên vào buổi tối lễ tình nhân đêm thất tịch, mời cô ăn cơm... Là mời nàng cùng nhau trải qua lễ tình nhân đêm thất tịch sao? Đây là ngày

chỉ có những đôi tình nhân mới cùng nhau trải qua a... Đây không phải đại biểu cho, cô từ nửa bạn gái chuẩn bị chuyển thành bạn gái?

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, nháy mắt không có buồn ngủ, cô từ trên giường nhảy xuống, ngay cả giày cũng chưa đeo, bỏ chạy vào đứng trước tủ quần áo trong phòng thay quần áo, bắt đầu thử mặc quần áo, dường như thử gần hết tất cả tủ quần áo, Kiều An Hảo mới rốt cục tìm được một bộ phối hợp vừa lòng.

Kiều An Hảo ăn xong điểm tâm, đi cửa hàng gần đó, vào spa chăm sóc da trước, sau đó tìm một hiệu làm tóc đẹp, cắt một kiểu tóc, trang điểm tinh xảo, lúc này mới chuẩn bị xong công tác của ước hội đêm nay.

Lúc Kiều An Hảo từ trong hiệu làm tóc đi ra, nhìn thấy xung quanh cửa hiệu có dán quảng cáo quà tặng của lễ tình nhân đêm thất tịch.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 540

Yêu Em 13 Năm [10]

Lúc Kiều An Hảo từ trong hiệu làm tóc đi ra, nhìn thấy xung quanh hiệu có dán quảng cáo quà tặng của lễ tình nhân đêm thất tịnh.

Cô liếc mắt nhìn thời gian, bây giờ khoảng cách đến thời gian mà Lục Căn Niên hẹn đi ăn cơm còn 6 giờ, cô nghĩ mình dù sau cũng không muốn nói chuyện, vì thế liền đi lên cửa hàng dành cho đàn ông ở tầng bốn, muốn chọn một món quà trong ngày lễ tình nhân cho Lục Căn Niên.

Mặc kệ là người có tiền hay người không có tiền, phương thức trôi qua ngày lễ tình nhân, kỳ thật đều giống nhau, ăn cơm, xem phim, tặng quà, chẳng qua chênh lệch duy nhất là người có tiền hoa nhiều hơn.

Có thể là tâm lý của các bạn gái có người yêu hoặc lão công đều giống Kiều An Hảo, vội chọn một phần quà cho người đàn ông của mình trong ngày lễ tình nhân, cho nên người ở bên ngoài vào cửa hàng nhiều hơn, hơn nữa liếc mắt nhìn lại một cái, dường như đều là nữ.

Có khi có một người một mình giống Kiều An Hảo như vậy, có khi lại có người đi cùng bạn đến, lúc Kiều An Hảo đi lướt qua quầy kinh doanh một vòng, có nghe được hai cô gái đang thảo luận chọn quần áo như thế nào mới hợp cho bạn trai mình, lúc đó cô còn nghiêng đầu liếc mắt nhìn cô gái kia một cái, thấy trên mặt cô ấy tràn đầy hạnh phúc cùng tươi cười xán lạn, lúc ấy cô nghĩ ngay đến, trên mặt anh có phải cũng sẽ hạnh phúc xán lạn như vậy?

Kiều An Hảo chọn đến chọn đi, cuối cùng chọn một cái cà vạt cho Lục Cẩn.

Thời gian thanh toán hơi lâu, Kiều An Hảo có chút nhàm chán chờ, vừa lúc bên trên quầy thanh toán có chiếc TV đang phát, cô liền ngẩng đầu nhìn, bên trong đang phát tin tức thời sự ngày hôm nay, giảng thuật các loại kì sự, lúc sắp đến phiên Kiều An Hảo tiền trả, cô lại nghe được phía sau có hai người đang nghị luận, còn có tên người mà mình quen thuộc.

“Trời ạ, thật là không có nghĩ đến, tập đoàn Hứa thị không đến một tuần, liền thay đổi triều đại.”

“Tình huống gì?”

“Cô xem tin tức a, tập đoàn Hứa thị vừa mới triệu triệu tập đại hội cổ đông, có người thu mua 50% cổ phần tập đoàn Hứa thị, trở thành đại cổ đông có quyền và tiếng nói nhất, trực tiếp bãi miễn chức vị của nguyên chủ tịch Hứa Vạn Lý và phó chủ tịch Hàn Như Sơ...”

“Ai thu mua a?”

“Trên tin tức chưa nói a... Ai ai, tin tức mới nhất... Người thu mua là CEO truyền thông Hoàn Ảnh Lục Cẩn Niên...”

“Trời ạ, dĩ nhiên là nam thần của ta thu mua tập đoàn Hứa thị!”

...

Lục Cẩn Niên thu mua tập đoàn Hứa thị?

Đáy lòng Kiều An Hảo mạnh rung rung một chút, cô quay đầu theo bản năng, nhìn thoáng qua hai người còn đang cầm di động thảo luận ở phía sau, sau đó liền lấy di động của mình từ trong túi ra, vừa mở ra trang web, quả nhiên liền nhìn thấy tin tức đầu tiên là về tập đoàn Hứa thị, trên đó vừa

xuất hiện một cái tin tức: Người bí mật ở sau lưng thu mua cổ phiếu của Tập đoàn Hứa thị, cổ đông lớn nhất trước mắt làm sáng tỏ!

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm tiêu đề này, tạm dừng một lát, mới điếm đi vào, lúc ban đầu cô có chút không dám nhìn, ước chừng ngừng thở đợi khoảng nửa phút, mới cố lấy dũng khí nhìn về phía nội dung tin tức.

Cổ đông lớn nhất tập đoàn Hứa thị là người liên tục lấy danh hiệu ảnh đế trong 6 năm nay, hiện tại đang đảm nhiệm vị trí CEO của truyền thông Hoàn Lục Cẩn Niên, ở trong đại hội cổ đông của taaph đoàn Hứa thị, anh lấy 50% cổ phần của tập đoàn, trở thành người có quyền cao nhất của tập đoàn Hứa thị...

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm ba chữ “Lục Cẩn Niên” trên màn hình di động, nhìn đi nhìn lại vài lần, mới tin tưởng bản thân không có nhìn lầm, sau đó mới chậm rãi tiêu hóa để tin tức này đánh sâu vào não bản thân.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 541

Yêu Em 13 Năm [11]

Kiều An Hảo nhìn chăm chú màn hình điện thoại di động thượng "Lục Căn Niên" ba chữ kia, lặp lại nhìn nhiều lần, mới tin tưởng chính mình không có nhìn lầm, sau đó mới chậm rãi đi tiêu hóa mất cái này tin tức mang cho chính mình to lớn xung kích.

Lục Căn Niên thế nào hội xuất thủ thu mua Hứa thị xí nghiệp?

Hắn tới cùng là từ lúc nào bắt đầu dự mưu cái này thu mua?

Vì cái gì thời gian dài như vậy tới nay, nàng đều không có bất cứ cái gì phát hiện?

Kiều An Hảo trong đầu rối một nùi, nhân ngần ngừ đứng tại chỗ cũ kéo dài đều không phản ứng, thẳng đến bài ở sau lưng nàng nhân thốt ra nhắc nhở: "Tiểu thư, đến phiên người thanh toán ", Kiều An Hảo mới sững sờ lấy lại tinh thần, nhưng có chút phản ứng không kịp chính mình sau đó phải làm cái gì.

Thu khoản đài tiểu thư xem đến hồ hững lạnh nhạt Kiều An Hảo, hơi không kiên nhẫn gõ gõ bàn: "Tiểu thư? Ngài tờ đơn đâu?"

Kiều An Hảo đem tờ đơn một nột chuyển đi lên, sau đó đột nhiên tượng là nghĩ đến cái gì một dạng, lấy ra điện thoại di động cấp Lục Căn Niên gọi

một cú điện thoại đi qua, nhắc nhở đường dây bận, sau đó nàng liền lại gọi Lục Cẩn Niên trợ lý điện thoại.

"Kiều tiểu thư."

Kiều An Hảo nghe đến trợ lý lễ phép âm thanh, mới nhắm mắt lại ổn định một chút chính mình cảm xúc, mở miệng hỏi: "Lục Cẩn Niên đâu?"

"Lục tiên sinh tại trong văn phòng của hắc nha..." Trợ lý đích thực lời còn chưa nói hết, Kiều An Hảo liền chặt đứt điện thoại, từ đầu không để ý đến trước mặt hỏi thăm nàng tiền mặt vẫn là quét thẻ cô thu ngân, trực tiếp xoay người, xung cửa thang máy chạy đi.

Kiều An Hảo một hơi chạy ra thương trường, ven đường có nhân vừa lúc vừa chiêu hô một chiếc xe taxi dừng lại, Kiều An Hảo xông lên trước, giành trước kéo cửa ra, sau đó đối bị chính mình giành xe taxi nhân liên tục nói nhiều tiếng khiếm, liền khẩn cấp vội vã đối xe taxi sư phụ báo địa chỉ: "Hoàn ảnh truyền thông, cảm ơn."

Hứa Gia Mộc là nàng lúc nhỏ liền tiếp xúc bạn tốt, nếu không là Hứa Gia Mộc, nàng không thể cùng Lục Cẩn Niên có nối tiếp sau, nếu không là Hứa Gia Mộc, nàng không thể như vậy dễ dàng giải trừ kiêu cho hai nhà liên nhân... Hứa Gia Mộc luôn luôn lấy ca ca thân phận, không chút keo kiệt bảo hộ nàng, mà Lục Cẩn Niên là nàng thâm ái mười ba năm nam tử.

Bọn hắc là chảy xuôi cộng đồng máu huynh đệ, nàng hy vọng bọn hắc hai người đều hảo hảo, nàng không hy vọng bọn hắc xuất hiện ngăn cách, cho nên nàng muốn đi hỏi một câu Lục Cẩn Niên, vì cái gì phải làm như vậy?

Từ Hứa thị xí nghiệp bị Lục Cẩn Niên thu mua tin tức bị hấp thụ ánh sáng sau đó, Lục Cẩn Niên điện thoại di động liền luôn luôn vang lên không ngừng, hắc tại có điện báo đi vào thời điểm, hội đi quét mắt một vòng màn hình điện thoại di động điện báo biểu hiện, lại không có một lần đi tiếp

nghe ý tứ, luôn luôn bảo trì rất hờ hững tư thế xử lý công ty sự tình, hẳn tượng là rất tin tưởng cùng nắm chắc một dạng, chờ chính mình luôn luôn tại chờ cú điện thoại kia.

Lục Căn Niên chờ cú điện thoại kia, so hẳn trong dự tính sớm hơn một chút, làm hẳn xem đến màn hình điện thoại di động thượng xuất hiện "Hàn Như Sơ" ba chữ kia thời điểm, hẳn khóe môi câu lên một nụ cười lạnh lùng, như cũ mắt không chớp nhìn chòng chọc máy vi tính, không vội không hoảng hốt xử lý hảo văn kiện, phát tổng thành công sau đó, mới cầm lên vang nửa ngày điện thoại di động, chậm rì rì đứng lên, đi đến cửa sổ sát đất trước, tiếp nghe, lại không có mở miệng nói chuyện, chỉ là mặt mày lãnh phảng phất trộn băng.

Điện thoại phía kia giống nhau an tĩnh một đoạn thời gian rất dài, chẳng qua tựa hồ cho tới nay cũng có thể làm đến gặp nguy không loạn Hàn Như Sơ, lúc này không kia cổ khí độ cùng tính kiên nhẫn, cuối cùng bị bại trận, mở miệng trước: "Người vì cái gì phải làm như vậy? Người..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 542

Yêu Em 13 Năm [12]

“Cậu muốn làm Gia Mộc người đã từng cứu mạng cậu thất vọng sao? Năm nay Gia Mộc đối tốt với cậu như vậy, cậu đều quên rồi sao? Cậu rốt cuộc có lương tâm hay không!” Lục Căn Niên vốn vẫn duy trì bình thản trầm mặc im lặng, không đợi Hàn Như Sơ nói hết lời, liền bỗng dừng mở miệng tiếp lời của bà ta, sau đó tạm dừng một chút, mang theo vài phần khinh trào hỏi: “Hàn phu nhân, ngài kể tiếp muốn nói chính là những lời này đi?”

Chính mình còn chưa kịp nói ra khỏi miệng, đã bị người nói hết tất cả ra khỏi miệng... Hàn Như Sơ ở đầu điện thoại bên kia, lập tức liền trầm mặc lại.

Lục Căn Niên lúc này đây, thật ra không có bảo trì trầm mặc cùng Hàn Như Sơ, ngược lại tiếp tục mở miệng, âm thanh rõ ràng bình thản, nhưng là bên trong lại ẩn chứa một cỗ tác dụng bức người: “Tôi có thể nói rõ ràng với Hứa Gia Mộc, tôi làm việc này không thẹn với lương tâm! Còn bà thì sao? Hàn phu nhân, bà có thể giống như tôi, thản nhiên mở miệng nói với Hứa Gia Mộc, bà làm mẹ không thẹn với lương tâm sao?”

“Chê cười, cậu đoạt những gì thuộc về Gia Mộc, cậu lại ở trong này theo tôi giảng không thẹn với lương tâm, cậu chó quên, cậu chính là một người không nên sinh ra trên thế giới này con tư sinh, mẹ của cậu chính là một tiểu tam không thể ra ngoài ánh sáng, tôi chính là người sinh ra Gia Mộc, tôi tự vấn lương tâm làm sao có thể có thẹn với con trai mình?” Cho dù bản

thân khổ tâm kinh doanh tập đoàn Hứa thị gần ba mươi năm một khi bị Lục Cẩn Niên cướp đi, Hàn Như Sơ nói chuyện mười phần lo lắng như cũ, trong giọng nói xen lẫn khinh miệt mẹ của Lục Cẩn Niên, “Tôi nói cho cậu, cho dù là tập đoàn Hứa thị trở thành của cậu, cậu vẫn không sửa được thân phận con tư sinh của mình, cậu cũng không sửa được chuyện mẹ người chính là một người phụ nữ chưa chồng mà chưa!”

Mặt Lục Cẩn Niên thoáng hiện một tia sát khí, lực đạo anh nắm di động trở nên lớn một chút: “Phải, đúng vậy, mẹ tôi là một người phụ nữ chưa chồng mà có con, xác thực mẹ tôi là một tiểu tam, sinh tôi, nhưng mẹ tôi đã bị trừng phạt, tôi cũng bị trừng phạt, nhưng mà, cho dù là mẹ của có thể nào, thì ở trong lòng con trai là tôi đây, bà ấy vẫn là người mẹ tốt như cũ, một người mẹ vĩ đại, tổng còn hơn bà là một hung thủ giết người!”

Hàn Như Sơ ở đầu điện thoại bên kia, khí thế rõ ràng mỏng manh một ít: “Lời này của cậu là có ý tứ gì?”

Lục Cẩn Niên căn bản là không có ý tứ muốn trả lời Hàn Như Sơ, chính là hỏi một đằng trả lời một lẻo nói: “Bà nói, nếu Gia Mộc biết, hai tay mẹ của cậu ta dính đầy máu tươi, ngay cả một cái thai nhi hai tháng cũng không buông tha, bà cảm thấy cậu ta sẽ dùng ánh mắt như thế nào nhìn người mẹ này?”

Hàn Như Sơ vô cùng thông minh, từ lúc Lục Cẩn Niên nói ra câu đầu tiên, cũng đã ẩn ẩn đoán đến cái gì, bây giờ nghe thấy lời chất vấn của Lục Cẩn Niên, trong nháy mắt bà ta sáng tỏ hết thảy: “Nguyên lai cậu đã biết tất cả.”

“Đúng, tôi đương nhiên biết tất cả, thai tử trong bụng Kiều An Hảo, là do bà ban tặng, tổ yến, thuốc ngủ, Hàn phu nhân chuẩn bị cũng thật đủ tỉ mỉ, chỉ tiếc, cẩn thận mấy cũng có sai sót, vẫn là lộ ra sơ hở.”

“Cậu chừng nào thì biết đến?” Hàn Như Sơ hỏi.

Lục Căn Niên không có hé răng.

Sau một lúc lâu, Hàn Như Sơ giống như là đã suy nghĩ, lại mở miệng nói: “Cho nên, công trình tôi đầu tư mười mấy triệu, sợ dĩ cuối cùng bị hổng, cũng là cậu thiết kế ở sau lưng? Thị trường chứng khoán tập đoàn Hứa thị xuống dốc

cũng là do cậu ở sau lưng trợ giúp? Mục đích của cậu, là vì thôn tính tập đoàn Hứa thị, khiến cho tôi và Hứa Vạn Lý hai bàn tay trắng! Đúng hay không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 543

Yêu Em 13 Năm [13]

Lục Cẩn Niên thật ra không có ý tứ chút ý tứ che lấp, thản nhiên mở miệng thừa nhận: “Đúng vậy.”

“Cậu đến tốt cùng muốn như thế nào mới bằng lòng bỏ qua? Sự tình là do một mình tôi làm, cậu có thể nhắm vào một mình tôi...”

Anh đã có bằng chứng xác thực, chứng minh được hung thủ, căn bản không cần tiếp tục dây dưa vô nghĩa với bà ta như vậy... Lục Cẩn Niên căn bản không đợi Hàn Như Sơ nói ra lời tiếp theo, liền mở miệng đậm mặt cao ngạo, nói: “Hàn phu nhân, nếu bà gọi điện thoại cho tôi là vì muốn tôi thả cho bà một con đường sống, như vậy tôi nói cho bà... Nghĩ đều đừng nghĩ!”

Lục Cẩn Niên nói xong, liền tắt điện thoại, vẻ mặt âm trầm tiêu sái đến trước bàn làm việc, bấm nội tuyến điện thoại, trợ lý rất nhanh gõ cửa tiến vào, Lục Cẩn Niên trực đưa điện thoại di động cho trợ lý: “Đi lấy đoạn ghi âm bên trong điện thoại copy vào máy ghi âm, đêm nay tôi muốn dùng.”

-

Hứa gia.

Hàn Như Sơ nghe được âm thanh tắt máy “Đô đô đô” từ trong điện thoại truyền tới, liên tục lên vài tiếng, sau đó liền hung hăng mạnh mẽ quang điện thoại xuống đất.

Bởi vì phần nộ cùng không cam lòng, sắc mặt Hàn Như Sơ phá lệ khó coi, ngực phập phồng không ngừng.

“Phu nhân, ngài đừng tức giận như vậy...” Quản gia của Hứa gia vừa mới ra lên tiếng khuyên một câu, liền nhìn thấy Hàn Như Sơ đang đứng ở gần cửa sổ, thân thể lay động hai cái, quản gia vội vàng tiến lên nâng Hàn Như Sơ, mang bà ta đến ngồi ở trên ghế sa lon: “Phu nhân, ngài có khỏe không?”

Bàn tay Hàn Như Sơ nắm thành quả đấm, đáy mắt giống như có hỏa diễm, hô hấp thiêu đốt, một lát sau, bà mới thấp giọng thì thào nói: “Hắn biết việc này, hắn biết đứa nhỏ của Kiều Kiều, là chúng ta hại chết.”

Đáy mắt Hàn Như Sơ thoáng hiện vẻ kinh hoàng: “Nếu để Gia Mộc đã biết, Gia Mộc khẳng định sẽ trách ta...”

Nói tới đây, Hàn Như Sơ đột nhiên dừng lại, giống như bà vừa nhớ tới cái gì đó, chỉ vào một chiếc điện thoại ở bên cạnh, nói: “Mau, người mau gọi điện thoại cho Gia Mộc, nói tôi...”

Sau đó Hàn Như Sơ liền tiến đến bên tai quản gia nói nhỏ.

Quản gia vừa nghe, vừa thấp giọng đáp lời: “Vâng, thưa phu nhân.”

Sau đó đợi Hàn Như Sơ nói xong, liền lập tức đi đến bên cạnh chiếc điện thoại, gọi cho Hứa Gia Mộc, đợi gọi điện được cho Hứa Gia Mộc, vẻ mặt liền kinh hoàng sốt ruột mở miệng nói: “Tiểu thiếu gia, không tốt, phu nhân bị tức giận ngất đi rồi... Không phải bởi vì chuyện của Hứa thị, là người anh trai kia của tiểu thiếu gia gọi điện thoại cho phu nhân, nói cho phu nhân biết công trình mà phu nhân đầu tư mười mấy triệu lúc trước đều là lừa đảo, còn có cổ phần tập đoàn Hứa thị cũng là do hắn khống chế giảm xuống, hắn là bởi vì lúc trước lão gia và phu nhân đối xử với mẹ hắn không tốt, cho nên mới muốn cho bọn họ nếm thử hương vị này, cụ thể nói như thế

nào, tôi cũng không rõ ràng lắm... Tóm lại, tiểu thiếu gia, ngài về xem phu nhân trước đi...”

Đợi đến khi quản gia tắt điện thoại, Hàn Như Sơ liền mở miệng hỏi: “Thế nào?”

“Tiểu thiếu gia nghe xong rất phẫn nộ, cậu ấy nói sẽ lập tức trở về, phu nhân, ta gọi cho bác sĩ riêng đến đây? Ngài lên lầu nghỉ ngơi trước, mặt để cho tiểu thiếu gia nhìn thấy.”

Hàn Như Sơ nhẹ nhàng gật đầu một cái, từ trên ghế salon đứng lên, ở quản gia đỡ, lên lầu.

Vừa lên lầu, quản gia vừa nói: “Phu nhân, may mà ngài phản ứng nhanh, nghĩ ra như vậy, tiểu thiếu gia là con của ngài, mẫu tử tình thâm, nghe được ngài bị tiểu tạp chủng kia khiến cho tức giận đến ngất đi, khẳng định không có tâm tư đi nghe lời nói của tiểu tạp chủng kia.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 544

Yêu Em 13 Năm [14]

Hứa Gia Mộc dừng xe ở cửa truyền thông Hoàn Ảnh, đi vào đại sảnh, nhân viên lễ tân mới tới không biết anh ta, lễ phép ngăn anh ta lại, hỏi anh ta muốn tìm ai?

Hứa Gia Mộc đang chuẩn bị nói tên của “Lục Cẩn Niên”, di động bên trong liền vang lên, anh ra dấu nói nhân viên lễ tân chờ, sau đó bước đi đến một bên nghe.

Nghe những lời nói của quản gia, vẻ mặt Hứa Gia Mộc dần dần trở nên phần nộ, đến cuối cùng, anh ta không hề nghĩ ngợi tắt điện thoại, không để ý đến sự ngăn trở của nhân viên lễ tân, liền nộ khí đằng đằng đi về phía thang máy, thẳng ấn mở cửa thang máy, lên lầu, thẳng đến tầng cao nhất.

Cửa thang máy mở ra, Hứa Gia Mộc thẳng tắp đi về phía văn phòng của Lục Cẩn Niên, trên đường có đi qua bộ thư ký của Lục Cẩn Niên, có một lão bí thư biết Hứa Gia Mộc, vội vàng đứng lên lễ phép lên tiếng tiếp đón: “Hứa tiên sinh, ngài tìm Lục tổng sao?”

Hứa Gia Mộc không có để ý đến lời tiếp đón của lão thư ký, mang theo vài phần phần hận tiêu sái đi đến trước phòng làm việc của Lục Cẩn Niên, nâng tay lên, dùng sức đẩy cửa ra, liền xông vào.

Lục Cẩn Niên đang ngồi ở trước bàn làm việc, nghe điện thoại, nghe được tiếng vang, nâng đầu một chút, thấy vẻ mặt giận dữ của Hứa Gia Mộc,

liền nói một câu vào điện thoại “Thật có lỗi”, rồi để điện thoại xuống, đứng lên, vòng qua bàn làm việc, đi tới cửa, đóng cửa văn phòng bị Hứa Gia Mộc đẩy ra lại..

“Lục Căn Niên, anh đóng cửa làm cái gì? Là sợ nhân viên bên ngoài nghe thấy chuyện làm ghê tởm cửa anh sao?” Hứa Gia Mộc cũng chưa chờ Lục Căn Niên đóng xong cửa, liền nổi trận lôi đình tiến lên, một phen kéo cổ áo Lục Căn Niên, đáy mắt lóe ra hung ác thô bạo, biểu tình gần như dữ tợn mở miệng nói: “Lục Căn Niên, anh đi a, đầu tiên là dụ mẹ tôi đầu tư toàn bộ hơn mười triệu vào bên trong, sau đó liền mượn cơ hội hạ thấp cổ phần tập đoàn Hứa thị, rồi tự mình thu mua vào! Thật không có nhìn ra được, trong bụng anh lại chứa nhiều chiêu như vậy, giấu đủ thâm a, mệt tôi nhiều năm như vậy, vẫn coi anh trở thành anh trai, cuối cùng anh lại đối với tôi như vậy, có phải hay không? Tôi nói cho anh biết, lúc trước mẹ anh làm một tiểu tam ti tiện, không phải mẹ tôi...”

Một câu cuối cùng của Hứa Gia Mộc, khiến cho mặt Lục Căn Niên nháy mắt trở nên lạnh xuống dưới, đáy mắt anh nhiễm một tầng băng hàn tức giận, nhẹ giọng hỏi một câu: “Nói đủ sao?”

Cùng câu nói đỉnh đạc của mình, Lục Căn Niên nâng tay lên, một phen đẩy ra tay của Hứa Gia Mộc đang nắm cổ áo mình, giọng điệu nặng nề mở miệng nói: “Ở thời gian làm việc, tôi không nghĩ cùng cậu nói về chuyện riêng... Cho dù là có thể đàm luận, tôi cũng sẽ không đàm luận với người hiện

tại không có lý trí, cho nên, nếu nói đủ, hiện tại liền rời đi cho tôi, tôi sẽ coi như vừa rồi cậu chưa nói cái gì!”

“Lục Căn Niên, anh ở khắp nơi tự cao tự đại trước mặt tôi, anh có tư cách gì mà tự cao tự đại trước mặt của tôi...”

Hứa Gia Mộc còn chưa nói xong, Lục Căn Niên liền mạnh ở ra cửa văn phòng ở trước mặt, chỉ ra ngoài cửa: “Tôi lặp lại lần nữa, thời gian làm việc công tôi không xử lý việc riêng, cho cậu hai lựa chọn, hoặc là tự mình đi, hoặc là tôi gọi bảo vệ đưa cậu đi!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 545

Yêu Em 13 Năm [15]

Lúc Lục Cẩn Niên nói xong chữ cuối cùng, liếc mắt nhìn ra ngoài cửa văn phòng một cái, sau đó liền nhìn thấy Kiều An Hảo đứng ở cửa sổ mặt tái nhợt, cánh môi anh giật giật, ánh mắt liền dừng ở trên người của cô không có chuyển.

“Lục Cẩn Niên, anh tốt nhất nên cầu nguyện mẹ tôi không có việc gì, nếu ta mẹ có việc, tôi chắc chắn không để yên cho anh!” Hứa Gia Mộc nghiêng răng nghiêng lợi nói xong câu đó, liền dị thường tức giận xoay người, đi về phía bên ngoài cửa văn phòng.

Lúc Hứa Gia Mộc đi qua trước mặt Kiều An Hảo, đáy lòng cô xuất hiện một chút hoảng hốt, rõ ràng chuyện này là Lục Cẩn Niên làm, nhưng mà cô lại cảm thấy giống như bản thân mới là người có lỗi Hứa Gia Mộc, nhỏ giọng mở miệng hô một tiếng: “Anh Gia Mộc.”

Hứa Gia Mộc nghe thấy âm thanh của Kiều An Hảo, bước chân hơi hơi dừng một chút, cũng không dừng lại, nhìn thoáng qua cô.

Kiều An Hảo theo bản năng xoay người, đuổi theo Hứa Gia Mộc, bắt lấy tay áo của anh ta: “Anh Gia Mộc, anh đừng tức giận...”

Hứa Gia Mộc dừng lại bước chân, hai cánh môi mím chặt, trên mặt vẫn lộ ra một tầng lửa giận như cũ, anh ta muốn nói với Kiều An Hảo cái gì đó, nhưng mà lúc này anh ta căn bản không có tâm tình nói gì đó, cuối cùng chỉ

hơi hơi gật đầu một cái, sau đó đã dùng sức kéo tay áo mình từ trong tay Kiều An Hảo ra, mại bước chân, không quay đầu lại đi về phía thang máy, rời đi.

Lục Căn Niên nhìn một màn trước mặt, cảm thấy có chút chói mắt, anh cúi đầu theo bản năng, nâng tay lên, sửa sang lại quần áo của mình vừa bởi vì Hứa Gia Mộc mà có chút loạn, thẳng đến nghe thấy tiếng vang từ thang máy

truyền tới, mới ngẩng đầu, lên tiếng nói với Kiều An Hảo đang đứng ở cách đó không xa: “Vào đi.”

Kiều An Hảo đứng ở tại chỗ đó một lúc lâu, mới xoay người, không rên một tiếng tiêu sái vào văn phòng Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên đóng cửa, chỉ vào sofa một chút, ý bảo Kiều An Hảo tùy tiện ngồi, sau đó lại hỏi: “Muốn uống cái gì không?”

Kiều An Hảo lắc lắc đầu, ngồi ở trên ghế sofa.

Lục Căn Niên đi đến trước bàn làm việc, một tay cầm điện thoại, thấp giọng phân phó vào bên trong một câu: “Một ly cà phê, một ly trà sữa.”

Lục Căn Niên tắt điện thoại, nhìn thoáng qua Kiều An Hảo đang ngồi im lặng ở trên ghế sofa, chậm rãi đạp bước chân, đi tới trước mặt cô, ngồi xuống.

Kiều An Hảo ngẩng đầu, nhìn ánh mắt Lục Căn Niên, hỏi: “Bác Hứa đầu tư vào công trình kia hơn mười triệu, đến cuối cùng sở dĩ đối phương hủy hợp tác, là anh làm ?”

Lục Căn Niên không có mở miệng nói chuyện, trong phòng làm việc có vẻ có chút im lặng.

Đại khái qua khoảng ba phút, truyền đến một tiếng đập cửa, Lục Căn Niên thanh thanh cổ họng, mở miệng nói: “Mời vào.”

Cửa bị đẩy ra, vào là thư ký của Lục Căn Niên, bưng một cái khay, đi đến trước ghế sa lon, đặt cà phê cùng sữa ở trên bàn, liền vô thanh vô tức lui đi ra ngoài.

Lục Căn Niên đặt sữa ở trước mặt của Kiều An Hảo, rốt cục cũng mở miệng trả lời vấn đề của Kiều An Hảo: “Là tôi làm.”

Lục Căn Niên trả lời khẳng định chắc chắn, không có chút chần chờ, ngón tay Kiều An Hảo run run một chút, nhìn chăm chăm ánh mắt của Lục Căn Niên hơi chớp mắt một chút, tiếp tục mở miệng hỏi: “Thị trường chứng khoán của tập đoàn Hứa thị, sở dĩ trượt giá lợi hại như vậy, cũng là do anh thao túng ở sau lưng?”

Lục Căn Niên vẫn không có cái lại, lần này trả lời muốn so với lần trước lưu loát hơn rất nhiều: “Đúng vậy.”

“Sau đó, ở lúc thị trường chứng khoán của tập đoàn Hứa thị trượt giá, anh thu mua lượng lớn cổ phần tập đoàn, mục đích vì muốn cướp lấy Hứa thị?” Lần này tốc độ hỏi của Kiều An Hảo phá lệ chậm, cơ hồ nửa từng chữ từng chữ ra bên ngoài, thậm chí lúc cô hỏi xong những lời này, cô cảm giác được tim mình như ngừng đập, chỉ biết tập trung tinh thần theo dõi ánh mắt ánh mắt anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 546

Yêu Em 13 Năm [16]

Lần này Lục Cẩn Niên chỉ mở miệng nói một chữ, không có gì chần chờ hay do dự, đơn giản rõ ràng một chữ: “Đúng.”

Thật ra Kiều An Hảo rất hy vọng, mỗi vấn đề mà mình hỏi, sẽ đối lấy phủ định của Lục Cẩn Niên, chỉ cần anh phủ định, chẳng sợ cô vừa mới đứng ở ngoài cửa chính tai nghe thấy được những lời nói của Hứa Gia Mộc, cô đều lựa chọn tin tưởng anh vô điều kiện, chỉ cần anh phủ định, cho dù tất cả các trang báo đều đưa tin anh thu mua cổ phần tập đoàn Hứa thị, cô cũng có thể giả ngu không biết, nhưng mà, cố tình không như mong muốn, cô hỏi ba vấn đề, ba vấn đề anh đều khẳng định với cô, thậm chí vẻ mặt anh thực bình tĩnh, bình tĩnh giống như việc này, anh làm theo luân lý thường tình.

Cô biết có người ở sau lưng nhắm vào tập đoàn Hứa thị, nhưng mà cô có nghĩ cũng không có nghĩ đó là Lục Cẩn Niên.

Cô không hiểu nhiều lắm chuyện của anh, chỉ biết là con riêng của Hứa gia, nhưng mà lại ở trong Hứa gia, đi theo mẹ của mình lớn lên, dường như Hứa Vạn Lý và Hàn Như Sơ không thích anh lắm, tuy rằng anh là đứa nhỏ của Hứa gia, nhưng là lại không biết nói bởi vì chuyện gì, không thể tiếp quản tập đoàn Hứa thị, anh và Hứa Gia Mộc quan hệ vẫn rất tốt, công ty của chính mình phát triển cũng rất tốt, anh vì sao đột nhiên không có dấu hiệu đoạt tài sản với Hứa Gia Mộc a...

Cô còn nhớ rõ, khi mình gặp chuyện không may vào một đêm kia ở tập đoàn Hứa thị, còn nhắc qua với anh, lúc đó anh lạnh nhạt thông dong như vậy, thậm chí lúc cô nói anh nên quan tâm Hứa Gia Mộc một chút, anh còn không có chần chờ mở miệng nói “Tốt”.

Trong khoảnh khắc này Kiều An Hảo cảm thấy bản thân không hiểu việc làm trước mắt của Lục Căn Niên, cô liền mở miệng thì thào theo bản năng, hỏi một câu: “Vì sao? Vì sao anh muốn làm như vậy?”

Trong văn phòng im lặng hồi lâu, Lục Căn Niên quan sát vẻ mặt chết lặng của Kiều An Hảo, anh có chút không rõ rốt cuộc trong lòng cô đang suy nghĩ cái gì, lúc này bên cạnh anh không có chứng cứ, anh không có chắc chắn khi

mình mở miệng giải thích, cô có thể tin tưởng anh hay không, nhưng anh vẫn mở miệng: “Kiều Kiều...”

Lục Căn Niên vừa hô tên Kiều An Hảo, chợt nghe thấy âm thanh chất vấn của cô, anh hơi cup mí mắt xuống một chút, che lấp khổ sở ở đáy lòng, tuy rằng đã sớm biết lúc cô biết việc này, khẳng định sẽ nghi ngờ bản thân, nhưng mà lúc thật sự nghi ngờ, vẫn còn có chút bị thương.

Lục Căn Niên nuốt một ngụm nước miếng, làm cho bản thân không cần để ý nhiều như vậy, tiếp tục mở miệng giọng trầm thấp nói: “Tôi sợ dĩ làm như vậy, là vì chúng ta...”

Lục Căn Niên còn chưa nói xong, anh chợt nghe thấy âm thanh có chút kích động của Kiều An Hảo: “Lục Căn Niên, anh làm sao có thể làm ra chuyện như vậy, nếu đổi lại là anh Gia Mộc, anh ấy khẳng định sẽ không làm như vậy...”

Kỳ thật con người khi động đến một số chuyện khó tin, khó tránh khỏi đầu óc rối loạn, Kiều An Hảo lúc này, hoàn toàn bị Lục Căn Niên thừa nhận

mà sụp đổ, nhưng mà cô lại không nghĩ rằng, đối lập với sự vô tâm của cô, quả thực là muốn mạng của Lục Căn Niên.

Lời nói kế tiếp của Lục Căn Niên, liền cứ như vậy biến mất ở bên miệng, anh nhìn chăm chăm ánh mắt của Kiều An Hảo, trở nên có chút phức tạp.

Hứa Gia Mộc gặp loại chuyện này, phát hỏa với anh, không tin anh, anh lý giải.

Cô nghe những lời của Hứa Gia Mộc, không tin anh, anh dễ dàng tha thứ.

Nguyên nhân trong lòng anh rõ ràng, anh muốn phá tan cảm nhận tốt đẹp của bọn họ về Hàn Như Sơ, cho nên anh mới làm như vậy

Nhưng mà cô lại so sánh anh đối lập với Hứa Gia Mộc, tin tưởng chắc chắn Hứa Gia Mộc sẽ không làm như vậy, mà không nghĩ ngờ rằng anh làm việc này là có ẩn tình?

Nguyên lai từ trước đến nay, ở trong lòng của cô, anh không bằng Hứa Gia Mộc, cho nên việc anh làm sao có thể chịu nổi? Chuyện làm sao chịu nổi!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 547

Yêu Em 13 Năm [17]

“Đủ, em nói đúng...” Lục Cẩn Niên bỗng nhiên ôm lấy môi cười khê, anh nhìn chăm chăm đáy mắt Kiều An Hảo, thoáng hiện một tia tự giễu: “Bất quá, thật đáng tiếc, tôi chung quy không phải Hứa Gia Mộc.”

Anh nghĩ đến khi Hứa gia gặp chuyện không may vào một đêm kia, cô ghé vào trong ngực của anh, nói với anh, khiến cho anh đi quan tâm Hứa Gia Mộc.

Anh nghĩ đến cô vừa xuất hiện ở cửa văn phòng của anh, đồng thời nhìn thấy anh và Hứa Gia Mộc, cô lại mở miệng hô tên Hứa Gia Mộc trước tiên...

Cho dù là Hứa Gia Mộc và cô đã giải trừ hôn ước, cho dù anh đối tốt với cô như vậy, thì ở lòng của cô, Hứa Gia Mộc vẫn là tồn tại trọng yếu!

“Em khẳng định vẫn luôn suy nghĩ, nếu tôi có thể trở thành Hứa Gia Mộc, thì tốt rồi, đúng hay không?” Lục Cẩn Niên cảm giác được rõ ràng trong cơ thể mình có một cỗ ghen tị đang lan tràn, anh rất muốn khống chế tốt tính tình của chính mình, nhưng là cảm xúc lại bị lời nói so sánh vừa rồi của Kiều An Hảo mà không thể khống chế, cũng chưa đợi cô phản ứng lại, giây tiếp theo giọng điệu anh mở miệng trở nên nghiêm khắc lạnh như băng: “Nhưng mà, Kiều An Hảo, tôi nói cho em, tôi cả đời cũng không khả năng biến thành Hứa Gia Mộc!”

“Em đã để ý Hứa Gia Mộc như vậy, ngay bây giờ em đi mà tìm hắn.”
Lục Căn Niên vừa nói, vừa từ trên ghế salon đứng lên, kéo cánh tay Kiều An Hảo, kéo cô tới trước cửa văn phòng, hung hăng đẩy ra ngoài.

Lực đạo của Lục Căn Niên rất lớn, thân thể cô lão đảo, đợi đến khi cô ổn định lại thân thể, cửa phía sau đã đóng sầm lại, sau đó Kiều An Hảo nhìn cửa văn phòng đóng chặt, mới ý thức được mình vừa nói gì, bảo sao Lục Căn Niên tức giận như vậy.

Cô cũng không phải thật sự muốn lấy anh so sánh với Hứa Gia Mộc, chỉ là chuyện anh đột nhiên thu mua Hứa thị, nàng có điểm không thể chấp nhận, rõ ràng anh và Hứa Gia Mộc là anh em, anh vì sao ra tay liền ra tay, một chút tình cảm cũng không lưu đâu?

Kiều An Hảo nhìn bộ phận thư ký cách đó không xa, tầm mắt đang nhìn về nơi này, hơi cúi đầu, xoay người đi đến trước văn phòng, đẩy cửa trước, phát hiện đã bị khóa trái, sau đó liền gõ cửa.

Kiều An Hảo đợi khoảng nửa phút, không có thấy đáp lại, lúc chuẩn bị giơ tay lên chuẩn bị gõ cửa, cửa đột nhiên bị Lục Căn Niên từ bên trong mở ra.

“Lục Căn Niên....” Lục Căn Niên làm như không nhìn thấy Kiều An Hảo, bước chân cực nhanh đi về phía thang máy.

Kiều An Hảo vội vàng đổi kịp, mở miệng nhỏ giọng theo bản năng, giải thích với Lục Căn Niên: “Tôi không có ý tứ như anh nghĩ, tôi không cố ý so sánh anh với anh Gia Mộc, tôi chỉ...”

Kiều An Hảo vì chuẩn bị cho buổi hẹn tối nay, cố ý đeo giày cao gót cao mười phân, tốc độ không thể bằng Lục Căn Niên, lời của cô còn chưa nói xong, Lục Căn Niên đã bước vào thang máy, đợi đến khi cô đuổi tới thang máy, cửa thang máy đã đóng, chậm rãi quay về.

Lục Cẩn Niên theo văn phòng đi ra, lúc đi qua bộ phận thư ký, có người ôm văn kiện đứng lên, muốn tìm anh ký tên, nhưng là vừa nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng của anh, lập tức sợ tới mức ngậm miệng lại, cúi đầu yên lặng ngồi lại vị trí của mình.

Lục Cẩn Niên dùng thang máy, một đường đi đến bãi đỗ xe, mở cửa xe của mình ra ngồi vào, sau đó dụng lực kéo cà vạt một chút, sau đó liền khởi động xe, thả chân ga rời đi.

-

Kiều An Hảo cũng không biết mình ngồi ở trong phòng làm việc của Lục Cẩn Niên bao lâu, thẳng đến di động vang lên, cô mới hoàn toàn thanh tỉnh lại.

Là Kiều An Hạ gọi điện thoại tới, nói cho cô chuyện Hàn Như Sơ bị đưa vào bệnh viện.

Tắt điện thoại, Kiều An Hảo ở trong phòng làm việc của Lục Cẩn Niên ngây người trong chốc lát, mới đứng dậy, rời đi.

Lúc trợ lý của Lục Cẩn Niên cầm di động cùng bút ghi âm trở về, phát hiện trong phòng làm việc của Lục Cẩn Niên không có một bóng người, chỉ có hai chiếc chén sứ trên bàn trà, bên trong là trà sữa và cà phê đã không còn độ ấm, trợ lý cau mi lại, rời khỏi văn phòng, đi về phía bộ phận thư ký, lên tiếng hỏi: “Lục tổng đâu?”

“Lục tổng ở khoảng một giờ trước, đi ra ngoài.” Thư ký nói xong, lại bổ sung một câu: “Lúc Lục tổng đi ra ngoài, thoát nhìn tâm tình đặc biệt không tốt.”

“Buổi chiều có ai tới sao?”

“Hứa tiên sinh đã tới.” Thư ký dừng lại một chút: “Nga, còn có Kiều An Hảo, Lục tổng ở trong phòng làm việc hàn huyên vài câu với Kiều An Hảo, đột nhiên tức giận đập cửa đi rồi.”

Trợ lý “Nga” một tiếng, mơ hồ như là nghĩ tới cái gì đó, đi trở về trong phòng làm việc của mình, xách một cái túi giấy, cũng ly khai truyền thông Hoàn Ảnh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 548

Yêu Em 13 Năm [18]

Trợ lý theo Lục Cẩn Niên rất nhiều năm, về một ít thói quen trong cuộc sống của Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo cũng không biết, nhưng mà anh ta lại rõ như lòng bàn tay.

Không cần chính mắt nhìn thấy, một mình dựa vào lời thuật lại của thư ký, trợ lý có thể đoán được, một giờ trước Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo khẳng định là vì chuyện của tập đoàn Hứa thị mà bất hòa.

Lúc tâm tình Lục Cẩn Niên không tốt, thích chạy bộ, cho nên trợ lý trực tiếp lái xe đi phòng tập thể thao mà Lục Cẩn Niên thích.

Huấn luyện viên phòng tập thể thao biết anh ta, nhìn thấy anh ta đến đây, lập tức liền dẫn anh ta tới phòng tập riêng của Lục Cẩn Niên.

Hắn là huấn luyện viên phòng tập thể thao cũng nhìn ra được cảm xúc của Lục Cẩn Niên không tốt, cho nên vừa dẫn trợ lý đến trước cửa, liền dừng bước.

Trợ lý gõ gõ cửa, bên trong không có âm thanh truyền đến, sau đó xoay nắm cửa, đẩy ra, quả nhiên nhìn thấy Lục Cẩn Niên đang đeo tai nghe, chạy trên máy chạy bộ với tốc độ vô cùng nhanh.

Trợ lý cũng không có quấy rầy Lục Cẩn Niên, đặt chiếc túi mang theo trong tay ở một bên, sau đó ngồi ở trên ghế im lặng chờ.

Lục Cẩn Niên chạy được khoảng vạn bước, toàn thân đều ướt đầm, mới ngừng lại được.

Trợ lý nhìn thấy anh đi tới, cầm một lọ nước khoáng, đưa cho Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên ngẩng đầu, uống ừng ực hơn nửa chai, theo động tác của anh, có vài giọt từ trên đầu rơi xuống.

Trợ lý thấy Lục Cẩn Niên uống nước xong, lập tức lấy ra di động của Lục Cẩn Niên và bút ghi âm từ trong túi ra: “Lục tổng, đây là đồ ngài cần.”

Lục Cẩn Niên cầm khăn mặt lau mồ hôi trên cổ xong, mới vươn tay, nhận lấy.

“Lục tổng, ngài cùng Kiều tiểu thư cãi nhau?”

Lục Cẩn Niên giống như là không có nghe thấy câu hỏi của trợ lý, chỉ giơ bút ghi âm lên bên tai, nghe xong một lần nội dung bên trong, xác nhận không có vấn đề gì, để lại lên trên ghế, sau đó rút một cái khăn tắm, đi về phía phòng tắm.

Khi nước ấm áp tẩy sạch hết mồ hôi trên người, Lục Cẩn Niên mới nhắm mắt lại suy nghĩ lại một lần những chuyện xảy ra vào buổi chiều.

Kỳ thật một màn buổi chiều kia, không phải là cảnh tượng mà anh mong muốn.

Cảnh tượng mà anh mong muốn, cũng có hình ảnh xấu nhất, chính là Kiều An Hảo đối với anh chỉ trích và phẫn nộ, nguyên nhân vì anh sợ hình ảnh xấu nhất xảy ra, cho nên anh mới ghi âm lại nội dung trò chuyện của mình và Hàn Như Sơ.

Xế chiều hôm nay thất sách duy nhất, là anh phát tính tình với cô.

Anh sở dĩ ra tay với tập đoàn Hứa thị, là bởi vì Hàn Như Sơ hại chết con của bọn họ thương tổn cô, cho nên lúc cô so sánh anh với Hứa Gia Mộc, anh rất tức giận.

Sau đó khi anh đứng ở trên máy chạy bộ, thể lực giảm, khi phát tiết xong cảm xúc trong cơ thể, anh mới ý thức được rõ ràng, sở dĩ anh phát giận, hoặc nhiều hoặc ít là do khi Hứa Gia Mộc tìm đến anh, nói những lời ảnh hưởng, dù sao cũng em trai của anh, không có khả năng không cần, tuy rằng biết cậu ta do tức giận mới mắng mẹ anh là tiểu tam ti tiện, nhưng mà vẫn có chút... Phẫn

nộ... Sau đó ở trong khoảnh khắc Kiều An Hảo mở miệng đó, mượn ghen tuông liền nổi giận với cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 549

Yêu Em 13 Năm [19]

Lục Cẩn Niên tắm xong, quần khăn tắm đi ra, trợ lý lập tức lấy quần áo mình đã chuẩn bị sẵn, đưa tới trước mặt của anh: “Lục tổng, đây là quần áo ngài phân phó tôi chuẩn bị cho ngài đêm nay cùng ăn cơm với Kiều tiểu thư.”

Trợ lý cố ý nhấn mạnh những từ “Đêm nay” và “Ăn cơm”, quả nhiên sau đó, anh ta liền nhìn thấy được đáy mắt Lục Cẩn Niên chột lóe ra một tia ảo não.

Rõ ràng lúc trước trợ lý còn nhắc nhở qua anh, nếu chuyện tình thu mua Hứa thị bị lộ, Kiều An Hảo và anh nháo không thoải mái làm sao bây giờ? Anh còn mở miệng nói anh sẽ xử lý. Kết quả đâu? Giận dữ, mất đi tính nhẫn nại, xoay người rời khỏi, đây là kết quả xử lý của anh?

Lục Cẩn Niên giật giật cánh môi, tiếp nhận quần áo từ tay trợ lý lại không xoay người bước vào phòng thay quần áo, ngược lại cầm di động ở trên ghế, tìm số điện thoại của Kiều An Hảo, lúc chuẩn bị gọi điện thoại thì lại đột nhiên dừng lại, cuối cùng đổi thành nhắn tin: [Thực xin lỗi.]

Thực xin lỗi, cảm xúc quá khích. Thực xin lỗi, thiếu tính nhẫn nại.

Cùng với cảm xúc tiêu cực biến mất, lý trí từ từ thức tỉnh, từng ấy năm tới nay, anh vẫn cảm thấy chính mình rất trấn định, nhưng là duy độc lúc

đụng tới Kiều An Hảo, cảm xúc tổng hội khắc chế không được trở nên kích động cùng mẫn cảm.

Lục Cẩn Niên nắm chặt di động, trầm tư một hồi, tiếp tục đánh một hàng chữ: [Kiều Kiều, đêm nay lúc ăn cơm, chúng ta nói chuyện thật tốt.]

Lục Cẩn Niên nhìn thấy nhắc nhở đã gửi tin nhắn thành công trên màn hình di động, liền đưa điện thoại di động thả lại ghế trên, đứng lên, lúc chuẩn bị đi phòng thay quần áo, lại nhớ tới mình còn không có nói địa chỉ cho Kiều An Hảo, vì thế lại cầm lên di động gửi đi một tin nhắn: [Lệ Cảnh Hiên, tôi chờ em.]

Gửi xong tin nhắn, Lục Cẩn Niên thở ra một hơi thật dài, vẻ lo lắng thời gian dài như vậy, có rất nhiều chuyển biến tốt đẹp, sau đó bước vào phòng thay quần áo.

Kiều An Hảo nhận điện thoại của Kiều An Hạ, biết Hàn Như Sơ vì chuyện của tập đoàn Hứa thị, chịu đả kích quá nặng, nằm trên giường không dậy nổi.

Tuy rằng Kiều An Hảo cùng Hứa gia không có quan hệ huyết thống gì, nhưng từ lúc cô vừa sinh ra hai gia tộc liền tiếp xúc thập phần chặt chẽ, mấy năm nay, Hàn Như Sơ luôn luôn đối xử tốt với cô, hiện nay bà ấy sinh bệnh, cô hẳn là nên đi xem, nhưng là đợi đến lúc cô đến cửa Hứa gia, cả người muốn lại lùi lại, cái loại này ở cửa văn phòng của Lục Cẩn Niên, khi nhìn thấy Hứa Gia Mộc cảm thấy áy náy cùng kích động, từ trong lòng của cô lại lan tràn đi ra.

Tuy rằng chuyện là do Lục Cẩn Niên làm, tuy rằng quan hệ hiện tại của cô và Lục Cẩn Niên khó bề phân biệt ái muội không rõ, nhưng mà ở trong lòng của cô, cô lại theo bản năng đem anh trở thành người nhà, cho nên việc làm của anh, cô tổng cảm thấy chính mình cũng có phần.

Kiều An Hảo đứng ở cửa Hứa gia, chần trừ hồi lâu, mới hít sâu một hơi, nhấn chuông cửa.

Người hầu Hứa gia mở cửa, hẳn là biết cô tới thăm Hàn Như Sơ, mang cô vào cửa đôi giày, chỉ lên trên lầu, nói: “Phu nhân ở trên đó.”

Kiều An Hảo nhẹ nhàng gật đầu một cái, mang theo thực phẩm dinh dưỡng mà mình mua ở trên đường, lên lầu.

Cửa phòng đóng, Kiều An Hảo đẩy cửa đi vào, nhìn thấy quần gia của Hứa gia đang sắp xếp lại đồng thuốc bổ chất đồng trên bàn trà, chắc là có người vừa mới đến thăm Hàn Như Sơ mang đến.

Hàn Như Sơ nằm ở trên giường, sắc mặt vô cùng tái nhợt, có lẽ bởi vì kích động quá lớn, cả người không tinh thần, thoát nhìn so với bình thường già đi rất nhiều, Hứa Gia Mộc canh giữ ở bên giường, đang ở xoa bóp giúp bà.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 550

Yêu Em 13 Năm [20]

Nhìn thấy Kiều An Hảo vào đầu tiên, là quản gia của Hứa gia: “Tiểu Kiều tiểu thư, ngài lại đây?”

Kiều An Hảo xé ý cười một chút, nhẹ nhàng gật đầu một cái, đặt thực phẩm dinh dưỡng mình mang đến ở bên cạnh nơi mà quản gia đang phân loại thuốc bổ.

Hàn Như Sơ đẩy tay Hứa Gia Mộc đang mát xa trán ra, ngồi dậy, vỗ vỗ vị trí mép giường bên cạnh mình, nói: “Lại đây ngồi.”

“Bác Hứa, anh Gia Mộc.” Kiều An Hảo hiểu biết đi qua, lên tiếng chào, mới ngồi xuống.

Hàn Như Sơ liếc mắt nhìn thực phẩm dinh dưỡng mà Kiều An Hảo buông xuống một cái, ngữ khí có chút suy yếu, nhưng mà lời nói lại thập phần hiền lành: “Kiều Kiều, cháu đã tới rồi, còn mang cái gì vậy?”

Hứa Gia Mộc sẵn sóc cầm một cái đệm đặt ở sau lưng Hàn Như Sơ: “Còn không phải Kiều Kiều quan tâm mẹ.”

Quản gia sắp xếp đang lại thực phẩm dinh dưỡng, nói tiếp lời của Hứa Gia Mộc: “Phu nhân nhìn Kiều tiểu thư lớn lên, từ nhỏ liền yêu thương tiểu Kiều tiểu thư, từ lúc ba mẹ Kiều tiểu thư qua đời, mấy năm nay phu nhân

đối xử với cô ấy như con gái mình, đương nhiên trong lòng Kiều tiểu thư quan tâm phu nhân.”

Kiều An Hảo nghe được lời của quản gia, áy náy dưới đáy lòng càng dày đặc hơn, cô cụp mi mắt xuống một chút, miễn cưỡng cười trừ, quan tâm hỏi một câu: “Bác Hứa, thân thể bác có khỏe không?”

Mặt Hàn Như Sơ mang ý cười, chắc là bởi vì sinh bệnh, thiếu mạnh mẽ vang dội của ngày thường, âm thanh mở miệng thanh trở nên ôn hòa vô cùng:

“Không có việc gì, lúc ấy cảm xúc hơi xúc động, cả người không biết vì sao lại hôn mê bất tỉnh.”

Quản gia có chút tức giận nói: “Cái gì kêu không có việc gì, lửa giận công tâm, cảm tạ phu nhân phúc lớn mạng lớn, nếu không phải lúc ấy cố gắng liền trực tiếp bị tức chết rồi...”

“Không cần nói hươu nói vượn ở trước mặt bọn nhỏ!” Hàn Như Sơ đột nhiên lớn tiếng đánh gãy lời của quản gia, bởi vì kích động, bắt đầu dồn dập ho khan.

“Mẹ!”

“Bác Hứa!”

Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc đồng thời vươn tay, đi vồ vồ phía sau lưng Hàn Như Sơ, Hàn Như Sơ ôm ngực, thở dốc một trận, mới lấy lại sức, ngữ điệu vẫn ôn nhu như cũ: “Ta không có việc gì, lớn tuổi, khó tránh khỏi sinh lão bệnh tử, hôm nay chỉ là vừa khéo.”

Quản gia có phần đau lòng nói: “Phu nhân, đến lúc này, ngài còn che lấp cái gì? Cái tạp chủng kia gọi điện thoại đến đây, rõ ràng vì muốn ngài tức giận, hằn nhằn rình mò gia sản của tiểu thiếu gia, hằn chính là một con

người nham hiểm... Lúc trước tiểu thiếu gia của chúng ta không nên cứu mạng của cái tạp chủng kia!”

Quản gia một ngụm một cái tạp chủng, Kiều An Hảo nghe cau mi lại một chút, có chút kinh ngạc hỏi: “Cứu mạng gì vậy?”

“Kiều tiểu thư, việc này ngài hẳn cũng không biết, năm 3 tuổi kia, tiểu tạp chủng kia bị bệnh, bệnh ung thư máu, là tiểu thiếu gia của chúng ta hiến tủy cho hắn, nếu không phải có tiểu thiếu gia của chúng ta, hắn sẽ chết! Lúc ấy còn

nói, không có quyền thừa kế tài sản Hứa gia, cũng không thể nhận tổ quy tông, cũng không thể tiến vào cửa Hứa gia, kết quả tạp chủng kia chế giễu, hiện tại trực tiếp động thủ đoạt!”

Năm Lục Căn Niên 3 tuổi, bị bệnh ung thư máu, là Hứa Gia Mộc hiến tủy cứu mạng anh?

Khó trách nhiều như vậy năm, Lục Căn Niên vẫn luôn không hề quay về Hứa gia, lúc cô đến trường, còn buồn bực, Hứa gia giàu có như vậy, vì sao thoát nhìn bộ dáng của Lục Căn Niên thực nghèo khó, mặc dù cô quan hệ tốt với Hứa Gia Mộc, nhưng mà này là việc riêng của gia tộc họ, nhưng cô vẫn không biết.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 551

Yêu Em 13 Năm [21]

Cô cũng không biết, lúc Lục Cẩn Niên còn nhỏ, thậm chí đã từng trải qua như vậy.

Đáy lòng Kiều An Hảo hơi hơi run lên, xen lẫn đau lòng nói không nên lời.

Quản gia tựa hồ vô cùng tức giận, ở chỗ này lải nhải trách cứ Lục Cẩn Niên: “Thật sự không biết cái dạng tiện phôi gì sinh ra tiện loại này...”

Tuy rằng những lời này là mắng Lục Cẩn Niên, nhưng mà trong lòng Kiều An Hảo khi nghe xong thập phần khổ sở, giống như là có vô số kim đâm vào lòng của cô, đau đến xương tủy.

Kiều An Hảo đột nhiên không muốn nghe bọn họ bàn luận về chuyện tình của Lục Cẩn Niên, liền đứng lên, lấy cơ đi toilet, từ trong phòng ngủ đi ra, lúc đi qua cửa, Kiều An Hảo còn nghe thấy âm thanh tức giận của quản gia truyền

đến: “Tiểu thiếu gia mấy năm nay không công đối tốt với cái tạp chủng kia như vậy...”

Kiều An Hảo đi xuống toilet ở dưới lầu, trước khi vào toilet, vừa lúc nghe thấy một người phụ nữ trẻ tuổi ở Hứa gia đang gọi điện thoại, hình như là cùng lão công của mình hẹn đêm nay trở về cùng nhau trải qua lễ

tình nhân đêm thất tịnh, lão công của người phụ nữ ấy ở nhà chuẩn bị cơm tối, hỏi cô ấy muốn ăn chút gì, cô ấy cầm di động, vẻ mặt hạnh phúc tự mình nghĩ tên món ăn.

Kiều An Hảo cố ý lưu ý liếc mắt nhìn người hầu kia một cái, phát hiện cô ấy vén hai cái mái tóc xinh đẹp, còn đồ trang sức vô cùng trang nhã.

Kiều An Hảo đi vào toilet, sau khi đi WC, đứng ở trước bồn rửa tay lúc định đi ra, nhìn thoáng qua mình trong gương, kiểu tóc và trang điểm đã làm tỉ mỉ, cô vốn có dung nhan hoàn mỹ sau khi trang điểm lên càng trở lên tinh xảo động lòng người.

Cô nhớ tới, sợ dĩ mình dụng tâm chuẩn bị như vậy, là vì đêm nay sẽ cùng ăn tối với Lục Căn Niên trong lễ tình nhân đêm thất tịnh.

Cô còn muốn chuẩn bị thêm, rõ ràng thợ trang điểm đã xử lý rất hoàn mỹ cho bản thân, nhưng mà cô cố tình bôi lông tìm vết càng muốn hoàn mỹ hơn, thậm trí trước khi ra khỏi nhà, cô còn lấy hết quần áo trong tủ ra thử một lần, chỉ vì muốn đem những gì tốt đẹp nhất của bản thân đến trước mặt anh.

Tâm trạng lúc ấy của cô, là phức tạp, bất an, rung động, chờ mong, khẩn trương, còn kèm theo nhẹ nhàng ngọt ngào...

Kiều An Hảo không yên lòng rửa tay, trở lại trên lầu, còn chưa đẩy cửa, chợt nghe âm thanh của Hàn Như Sơ từ trong phòng ngủ truyền đến: “Lúc trước mẹ đã nói với con, là không nên thân cận quá với nó, hiện tại thì tốt rồi, cái gì con cũng bị mất, mấy năm nay thoát nhìn nó coi con là em trai, trên thực

tế lại thừa cơ hãm hại con, nó chính là luôn luôn chờ đến một ngày để cười nhạo con... Nay khẳng định là con mẹ đẻ tiện của nó dạy cho nó, con đàn bà đẻ tiện kia không đoạt được đồ của ta, khiến cho con của cô ta đến đoạt đồ của con ta...”

“Đủ!” Hứa Gia Mộc vẫn trầm mặc, đột nhiên có chút cúi kính mở miệng: “Hai người các người rốt cuộc nói xong chưa, mẹ của Lục Cần Niên đều đã chết gần 20 năm, làm sao có thể dạy hắn làm việc này? Lại nói, hắn cũng không có làm tuyệt tình như vậy? Tốt xấu gì cũng lưu lại con ở Hứa thị!”

Sau lời nói của Hứa Gia Mộc, cửa phòng ngủ bị mở ra.

Kiều An Hảo cảm nhận được một cỗ gió thổi đến, sau đó liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc vẻ mặt trầm thấp từ bên trong đi ra.

“Anh Gia Mộc...”

Hứa Gia Mộc thờ ơ, không có phản ứng gì, trực tiếp bước chân xuống lầu, rời đi.

Kiều An Hảo lại hô một tiếng tên Hứa Gia Mộc, theo bản năng muốn đuổi kịp, Hứa Gia Mộc ngừng bước chân lại, vịn vào thang lầu, quay đầu, có chút suy sút nói: “Kiều Kiều, trong lòng anh có điểm phiền, anh nghĩ một người đi ra ngoài hút thuốc.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 552

Yêu Em 13 Năm [22]

Về Lục Cẩn Niên, tâm trạng của Hứa Gia Mộc thật có chút mâu thuẫn.

Người đàn ông ít nhiều đều có điểm xúc động cùng bao che khuyết điểm tính tình, lúc hắn biết Hứa thị bị anh lấy đi, hắn đi tìm anh là cũng muốn hỏi anh vì sao muốn làm như vậy. Nhưng mà khi hắn đi đến dưới lầu truyền thông

Hoàn Ảnh, nhận được điện thoại, biết mẹ đầu tư và thị trường chứng khoán của Hứa thị là do anh ở sau lưng giở trò quỷ, thậm chí lúc mẹ vì tức giận mà ngất xỉu, máu liền nóng lên, lúc ấy tức giận nói bừa, thậm chí cũng nghĩ, tình cảm anh em nhiều năm của mình và Lục Cẩn Niên coi như xong, nhưng mà khi mẹ và quản gia kẻ xướng người hoạ nói không tốt về anh, hắn vẫn có chút phần nộ.

Trong lòng Hứa Gia Mộc đột nhiên có chút khổ sở, Lục Cẩn Niên đối xử với hắn như vậy, hắn vẫn có chút luyến tiếc người anh cùng ba khác mẹ này... Hứa Gia Mộc nâng tay lên chà xát mặt mình, nuốt một ngụm nước miếng, mang theo vài phần vô lực nói: “Kiều Kiều, em đi vào nói chuyện với mẹ anh, vừa nãy anh nói chuyện hơi nặng, hiện tại khẳng định bà ấy rất khó chịu.”

Kiều An Hảo nhẹ nhàng gật gật đầu.

Hứa Gia Mộc liền bước chân, xuống lầu, đi ra khỏi nhà, tìm một cây ở trong sân, dựa vào gốc cây, châm một điếu thuốc, sau đó lúc sương khói lượn lờ, hần nhớ tới trước đây, tại ngay cây phong này chơi pháo bông, hần nghịch ngợm gây sự, suýt nữa bị phồng hai mắt của mình, là người anh trai hay trầm mặc ít nói bộ dạng xinh đẹp kia, đột nhiên vươn tay, cầm cây pháo bông, lúc ấy hần là tiểu hoàng đế của Hứa gia, hần vừa khóc thì lập tức tất cả mọi người sẽ vây quanh hần, cho dù qua nhiều năm như vậy, hần đều nhớ rõ, lúc ấy hần được mọi người vây xung quanh đưa trở về nhà, quay đầu một chút, thấy được một màn mà cho đến nay hần cũng không thể quên, một mình anh cô đơn đứng dưới cây phong này, biểu tình vẫn đăm đăm như cũ, hần bởi vì đau đớn, bàn tay hần vừa cầm pháo bông, vẫn không ngừng run run.

Nghĩ đến đây, khóe mắt Hứa Gia Mộc nổi lên một tia ướt át, hần dùng hết toàn lực mạnh hút một ngụm thuốc.

Trở lại phòng ngủ, quản gia đang khuyên Hàn Như Sơ, Kiều An Hảo ngồi ở bên cạnh giường, cũng nhẹ giọng nhỏ nhẹ nói phụ họa hai câu, nhưng mà suy nghĩ lại thỉnh thoảng phiêu xa, trong đầu lão đảo tất cả đều là thân ảnh của Lục Căn Niên.

Lúc anh 3 tuổi, bị bệnh ung thư máu, Hứa Gia Mộc cứu anh... Hứa Gia Mộc đã cứu mạng của anh, vì sao anh lại ra tay với ân nhân cứu mạng của mình? Hơn nữa, nếu anh thật sự muốn đối phó Hứa gia, thì có thể diệt cỏ tận gốc, vì sao còn muốn cho Hứa Gia Mộc ở lại Hứa thị?

Thằng thằn mà nói, lúc cô mở miệng hỏi ba sự việc có phải do anh làm hay không, anh thằng thằn như vậy, nghe câu trả lời từ anh so với lúc nghe thấy tin tức càng làm cho cô chấn động hơn, trực tiếp làm cho cô không có gì để hỏi cũng không có năng lực để phản ứng, hiện tại bình tĩnh lại, suy nghĩ một chút lời nói vừa rồi của quản gia và Hứa Gia Mộc, đáy lòng Kiều An Hảo một tầng nghi hoặc, càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Đến buổi chiều, bởi vì một bên là bạn từ nhỏ cùng nhau lớn lên, một bên là người đàn ông cô yêu nhất, tiềm thức của cô không muốn đối mặt với cục diện như vậy, cho nên mới không khống chế được cảm xúc, bởi vì rất kích động, nên cô không có chú ý lời nói của mình, cũng không có chú ý tới lúc ấy anh nói gì... Hiện tại nhớ đến, tựa hồ lúc cô nói ra “Hứa Gia Mộc sẽ không làm như vậy”, dường như anh có nói gì đó với cô? Có thể là anh giải thích với cô hay không?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 553

Yêu Em 13 Năm [23]

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, nhin không được liền lấy điện thoại di động ra, thấy không có cuộc gọi nhỡ cũng không có tin nhắn, đáy lòng nhin không được có chút uể oải.

Cô thật là vô tâm, nhưng mà anh lại phần lộ như vậy, cô đuổi theo anh đến tận bãi đỗ xe, anh cũng không chịu nghe cô giải thích, đến bây giờ, cũng không có liên hệ với cô... Là còn đang tức giận sao?

Yêu 13 năm, thật vất vả mới có một cái lễ tình nhân đêm thất tịnh, lại tức giận như vậy, đêm nay ăn cơm, chẳng phải là để lỡ sao?

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, trong lòng nhất thời có chút hoảng.

Cho dù buổi chiều anh rất tức giận, nhưng mà cô cũng đã nói cô sai rồi, bằng không cô chủ động nói lời xin lỗi, sẽ tốt đi... Đợi đến lúc ăn cơm, cô thật tốt hỏi anh một chút, vì sao muốn làm như vậy, nếu thật là bởi vì ân oán của ba mẹ, cô có thể khuyên bảo anh, nói lời xin lỗi Hứa Gia Mộc, sau đó quan hệ giữa hai anh em bọn họ có thể sẽ tốt đẹp như trước...

Bằng không, thật có chút không cam lòng, cô chờ đợi ăn cơm tối cả một ngày, liền cứ như vậy không có.

Kiều An Hảo nghĩ, đi xuống lầu mở di động, tìm số điện thoại của Lục Cần Niên, biên soạn một cái tin nhắn, đánh một chữ “Uy” trước, sau đó lại

cảm thấy không đủ thành ý, sợ Lục Căn Niên không tha thứ cho mình, không nhìn tin nhắn, vì thế liền xóa đi, sau đó nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, hoàn toàn quên Hàn Như Sơ một bên.

Kiều An Hảo đi khoảng một phút đồng hồ, mới sắp xếp được từ ngữ tốt, cúi đầu, bắt đầu gõ lên di động: “Buổi chiều là tôi quá kích động, thực xin lỗi, anh nói đêm nay mời tôi ăn cơm, đến lúc đó chúng ta nói chuyện thật tốt, có thể chứ? Bây giờ tôi trở về nhà chờ anh...”

“Kiều Kiều.”

Hai chữ “Được không” Kiều An Hảo còn chưa kịp đánh ra, Hàn Như Sơ lại đột nhiên lên tiếng kêu tên cô.

Kiều An Hảo không yên lòng lên tiếng, tay vẫn đặt trên màn hình di động như cũ, sau đó cánh tay bị quán gia nhẹ nhàng vỗ vỗ, cô mạnh hoàn hồn, nhìn về phía Hàn Như Sơ: “Bác Hứa, có chuyện gì vậy?”

“Không có việc gì, chỉ là khát nước, muốn nhờ cháu đi rót hộ bác ly nước.” Vẻ mặt Hàn Như Sơ ôn hòa nở nụ cười: “Nếu cháu có việc, thì ta bảo Vân đi đi.”

“Không, để cháu đi.” Kiều An Hảo vội vàng khóa màn hình di động, nhét vào trong túi, cầm ly thủy tinh bên cạnh, ngay lập tức đi xuống lầu.

Kiều An Hảo rót một ly nước, trên đường đi trở lại phòng ngủ, trong đầu nghĩ đến mình mới đánh được một nửa còn một nửa tin nhắn chưa đánh xong, có vấn đề gì không.

Một khúc quanh ở thang lầu của Hứa gia, mặt trên bị tường che khuất, Kiều An Hảo bưng ly thủy tinh, cho nên sẽ không vin tay vào thành thang, lúc tới chỗ quẹo, quán gia đột nhiên từ sau vách tường ôm túi lớn túi nhỏ đi ra, đứng giữa, thẳng tắp đụng vào Kiều An Hảo.

Sự tình phát sinh thật sự đột nhiên, trên tay Kiều An Hảo đang bưng ly nước, trong đầu lại đang suy nghĩ chuyện của mình, căn bản không có để ý thấy sau vách tường có người, lực đạo của quản gia rất lớn, tốc độ rất nhanh, chân của cô chuẩn bị bước lên bậc cầu thang đột nhiên đạp vào một khoảng không, cả người không báo được liền ngã lăn xuống cầu thang..

Kiều An Hảo bị dọa đến kinh hô một tiếng, bên tai mơ hồ truyền tiếng gọi ầm ĩ của quản gia “Kiều tiểu thư”, đầu đụng thật mạnh vào sàn, di động trong túi rơi ra, dừng ở cạnh tay của cô.

Kiều An Hảo không cảm giác đau đớn, chỉ cảm thấy người có chút khinh phiêu phiêu, hai gò má dán lên sàn, dính máu, tản ra hương vị của máu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 554

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 555

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 556

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 557

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 558

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 559

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 560

Yêu Em 13 Năm [30]

Trợ lý cùng Lục Căn Niên đợi một đêm không ngủ, bởi vì buồn ngủ đột kích, dựa vào vách tường ngủ gật, đột nhiên nhìn thấy Lục Căn Niên từ trên sân thượng rơi đi, lập tức thanh tỉnh lại: “Lục tổng, ngài muốn đi đâu?”

Lục Căn Niên không có lên tiếng, bước chân lại vô cùng nhanh, mở cửa ra, chạy về phía hành lang.

Trợ lý vội vàng chạy theo sát sau, lại hỏi một lần: “Lục tổng, ngài muốn làm gì?”

“Tôi muốn đi tìm cô ấy.” Lục Căn Niên chỉ đáp lại năm chữ đơn giản, rồi giẫm chân tại chỗ đi vào thang máy.

Anh đợi cô khoảng mười sáu giờ, cô vẫn không có xuất hiện, như vậy anh phải đi tìm cô ấy.

Nếu nói, cô ấy không tha thứ, kết cục cuối cùng là anh và cô trở thành hai người xa lạ, như vậy ở trước khi bọn họ biến thành người qua đường, anh nên vì bản thân tranh thủ một chút, chẳng sợ kết quả sau khi anh tranh thủ, là ác mộng không thể trốn thoát như cũ, anh cũng chấp nhận.

Trợ lý chần chờ một chút, lên tiếng hỏi: “Nhưng mà, Lục tổng, ngài biết Kiều tiểu thư hiện tại đang ở đâu sao?”

Lục Cẩn Niên giật giật môi, không nói gì, thang máy đến tầng một, Lục Cẩn Niên bước nhanh ra.

Ra cửa “Lệ Cảnh Hiên”, Lục Cẩn Niên đi đến trước xe của mình, trợ lý đi lên mở cửa sau của xe theo bản năng, nhưng mà Lục Cẩn Niên lại thản nhiên

để lại một câu “Tôi mở ra”, rồi trực tiếp vòng qua xe, mở cửa xe ra, ngồi vào ghế điều khiển.

Trợ lý vừa ngồi vào xe, Lục Cẩn Niên liền một cước giẫm chân ga, xe tiến về phía trước chạy ra ngoài.

Tốc độ chạy xe của Lục Cẩn Niên cực nhanh, giống như lời nói của trợ lý, anh không biết Kiều An Hảo ở đâu, Bắc Kinh lớn như vậy, người nhiều như vậy, anh mù quáng tìm như vậy, cũng chưa chắc có thể tìm được, nhưng mà anh muốn tìm, anh về hoa viên Minh Châu trước, sau đó đi truyền thông Hoàn Ảnh, đều không có bóng dáng của Kiều An Hảo, anh liền lái xe đi những cửa hàng mà mình biết Kiều An Hảo đi qua, quán cà phê, siêu thị, nhà ăn...

Bắt đầu từ tối hôm qua, đến bây giờ, Lục Cẩn Niên một hạt gạo cũng chưa ăn, một cái liếc mắt cũng không hợp, nhưng mà anh giống như là không biết mệt mỏi, dường như lái xe qua được vài vòng thành Bắc Kinh, cuối cùng anh phải đến nhà của Triệu Manh, sau đó lại đi đến vài nhà bạn bè của Kiều An Hảo mà mình biết, dường như anh chỉ dùng ngữ khí thỉnh cầu và cấp bách, lặp đi lặp lại những lời nói dong dài với những người đó, nếu thấy Kiều An Hảo, xin hãy vụng trộm nói cho anh, thậm chí sau khi anh để lại số điện thoại của mình cho những người đó, lại còn đưa danh thiếp của chính mình.

Cuối cùng, bị buộc bắt đắc dĩ Lục Cẩn Niên đi cao ốc của Kiều thị.

Kiều An Hảo bị đụng đầu, tình trạng không tốt lắm, tối hôm qua cả một đêm, vợ chồng Kiều thị, Kiều An Hạ cùng Hứa Gia Mộc chưa chợp mắt một đêm, vẫn chờ ở bên ngoài phòng cấp cứu.

Mãi cho đến một giờ chiều, tình trạng của Kiều An Hảo mới ổn định, mặc dù người còn chưa tỉnh lại, nhưng sinh mệnh đã không có gì trở ngại.

Hội nghị bắt đầu lúc ba giờ rưỡi, Kiều An Hạ không ngủ một đêm, sắc mặt có chút không được tốt, trang điểm lại, cầm văn kiện, lúc đang chuẩn bị tiến vào phòng họp, thì điện thoại trên bàn làm việc vang lên.

Kiều An Hạ tiếp nghe, điện thoại là ở bàn lễ tân gọi tới: “Kiều tổng, trước cửa có một người là Lục tổng, nói hiện tại muốn gặp ngài.”

Lục tổng?

Những người mà Kiều An Hạ biết, có không ít người họ Lục, chỉ là dòng họ này, làm cho cô liên tưởng đến Lục Căn Niên.

Nhưng mà, sau đó, Kiều An Hạ liền nở nụ cười tự giễu, cảm thấy ý nghĩ của chính mình có chút kỳ lạ, Lục Căn Niên sao có khả năng sẽ tìm đến cô?

Kiều An Hạ nói rõ ràng lưu loát: “Hiện tại tôi phải họp, anh nói anh ta lưu lại phương thức để liên lạc.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 561

Yêu Em 13 Năm [31]

Kiều An Hạ nói xong, đã nghĩ tắt điện thoại, lại cách microphone, nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh quen thuộc: “Đại Kiều tiểu thư...”

Kiều An Hạ bỗng dừng dừng lại động tác.

Trợ lý của Lục Cẩn Niên? Chẳng lẽ thật là Lục Cẩn Niên đến tìm bản thân? Anh ta tìm mình làm gì?

Trống nháy mắt đầu Kiều An Hạ liền hiện một chuỗi nghi hoặc, nhưng chỉ trong mười giây rồi dừng lại, cô liền đem micro giơ lên tai một lần nữa: “Hiện tại tôi đi xuống.”

Tắt điện thoại, Kiều An Hạ trực tiếp ném văn kiện để họp lên bàn làm việc, xoay người đi ra văn phòng, cũng không đợi thư kí đang đợi cô cùng đi vào phòng họp mở miệng nói chuyện, liền trực tiếp nói một câu “Hội nghị chậm lại một giờ”, sau đó liền giẫm giày cao gót, mạnh mẽ vang dội tiêu sái vào thang máy.

Từ thang máy đi ra, Kiều An Hạ liếc mắt một cái liền trông thấy trợ lý của Lục Cẩn Niên đứng ở cửa đại sảnh.

Kiều An Hạ mại bước chân đi qua, trợ lý của Lục Cẩn Niên nghe thấy âm thanh của giày cao gót, quay đầu, nhìn thấy Kiều An Hạ, lập tức lên tiếng: “Đại Kiều tiểu thư, Lục tổng tìm ngài.”

Kiều An Hạ khẽ nâng cằm, nhìn xung quanh một vòng, không có nhìn thấy Lục Căn Niên, nhíu mi lại một chút: “Người khác đâu?”

Trợ lý nói: “Lục tổng ở bên ngoài xe chờ ngài.”

Kiều An Hạ gật đầu một cái, mại bước chân đi về phía bên ngoài cửa, đi được hai bước, cô lại đột nhiên ngừng lại, chỉ vào một quán cà phê gần đó, nói: “Có chuyện gì, đi vào trong đó nói đi.”

“Tốt, bây giờ tôi đi nói cho Lục tổng.”

Kiều An Hạ không nói chuyện, trực tiếp đi về phía quán cà phê.

Kiều An Hạ tìm một góc yên tĩnh ngồi xuống, vừa kêu hai chén cà phê với người phục vụ xong, liền nhìn thấy Lục Căn Niên đẩy cửa đi vào, tầm mắt của cô liền rơi xuống trên người của anh, hơi nhíu mi, thấp thoáng một tia kinh ngạc.

Quần áo trên người đàn ông nhiều nếp nhăn, chiếc áo sơ mi bên trong, lộ ra vết nước đọng, như là bị mắc mưa, còn có dấu vết của bùn đất, đầu của anh rất loạn, sắc mặt tái nhợt, thoạt nhìn có chút chật vật.

Lục Căn Niên như vậy, là lần đầu tiên Kiều An Hạ gặp kể từ khi biết anh.

Ở trong trí nhớ của cô, cho dù là lúc học trung học, Lục Căn Niên bản cùng, vĩnh viễn đều mặc một bộ đồng phục học sinh, nhưng mà luôn sạch sẽ ngay ngắn.

Đây là anh bị làm sao vậy? Biến bản thân thành suy sút như vậy?

Lục Căn Niên kéo ra chiếc ghế đối diện Kiều An Hạ, ngồi xuống, gật đầu với Kiều An Hạ một cái, xem như chào hỏi qua.

Kiều An Hạ thu hồi nghi hoặc trong lòng, mở miệng hỏi một câu: “Tôi gọi cà phê, có thể chứ?”

Lục Cẩn Niên lại gật đầu một cái, dừng lại một chút, bổ sung một câu: “Cám ơn.”

“Không cần khách sáo.” Kiều An Hạ nâng tay lên, vén lại mấy sợi tóc rơi xuống một chút, nhìn chăm chăm Lục Cẩn Niên lại hỏi: “Anh tìm tôi có chuyện gì sao?”

“Kiều Kiều đâu?” Lục Cẩn Niên cơ hồ là ở trong nháy mắt Kiều An Hạ nói lạc định kia, liền thốt ra lời nói của chính mình, ngữ khí của anh phá lệ vội vàng: “Kiều Kiều ở nơi nào? Nói cho tôi biết, tôi muốn thấy cô ấy.”

Nguyên lai anh tìm đến cô, là vì Kiều Kiều... Đúng vậy, cô nên sớm nghĩ tới, đáy lòng Lục Cẩn Niên, cho tới bây giờ có đều là Kiều An Hào, trước

kia anh chủ động tìm cô nói chuyện, là vì muốn từ trong miệng cô biết được tình trạng của Kiều An Hào.

Nếu không phải Kiều An Hào, anh làm sao có khả năng chủ động tìm đến cô?

Kiều An Hạ áp chế hoang mang nổi lên ở đáy lòng: “vì sao anh muốn tìm Kiều Kiều?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 562

Yêu Em 13 Năm [32]

“Tôi có chuyện muốn nói với cô ấy.” Lục Cẩn Niên dừng một lát, lại hỏi: “Cô có biết bây giờ cô ấy đang ở đâu không?”

Kiều An Hạ luôn luôn thông minh, dựa theo bộ dạng lo lắng của Lục Cẩn Niên, cô có thể mơ hồ đoán được hẳn là Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo xảy ra hiểu nhầm gì đó, hơn nữa thoát nhìn hình như Lục Cẩn Niên thoát không ngủ một đêm, hình như là tối hôm qua dầm mưa, sợ là luôn luôn đi tìm hoặc chờ Kiều An Hảo đi? Chỉ là, anh cũng không biết, Kiều An Hảo trượt chân từ trên thang lầu té xuống, hai giờ trước vừa mới thoát khỏi nguy hiểm, vẫn còn hôn mê bất tỉnh trong trạng thái quan sát...

Ý tưởng này đó, hiện lên rất nhanh ở trong đầu Kiều An Hạ, chỉ cần cô mở miệng, là Lục Cẩn Niên có thể tìm được Kiều An Hảo.

Kiều An Hạ không có trực tiếp trả lời vấn đề của Lục Cẩn Niên, mà là phỏng đoán hỏi: “Kiều Kiều bởi vì chuyện của Hứa thị chuyện, nháo mâu thuẫn với anh sao?”

Lục Cẩn Niên không có trả lời, nhưng mà động tác mím chặt môi của anh, làm cho Kiều An Hạ biết bản thân đoán đúng rồi.

Kiều An Hạ trầm mặc theo khoảng nửa phút, lần này mở miệng tuy rằng nói là câu hỏi, nhưng mà ngữ khí thập phần khẳng định: “Anh không nghĩ

mất đi Kiều Kiều, cho nên mới tới tìm tôi, hỏi Kiều Kiều ở đâu, đúng hay không?”

Lục Căn Niên vẫn là không có lên tiếng.

Vừa lúc người phục vụ bưng hai chén cà phê đến.

Kiều An Hạ thấp giọng nói một câu “Cám ơn”, đợi đến khi người phục vụ đi, quấy cà phê một chút, bưng lên uống một ngụm, sau đó liền tự nhiên mở miệng nói: “Lục Căn Niên, muốn tôi nói cho anh Kiều Kiều ở nơi nào, không phải là không thể được, nhưng mà điều kiện tiên quyết là, anh phải trả lời tôi một vấn đề.”

Lục Căn Niên cũng không có động cà phê ở trước mặt, ở trong nháy mắt Kiều An Hạ nói câu nói kia, anh không hề do dự gật đầu đồng ý: “Cô hỏi đi.”

Kiều An Hạ hít sâu một hơi, ngữ khí bình tĩnh nói: “Tôi biết, trước khi Hứa Gia Mộc tỉnh lại không lâu, người đóng giả làm vợ chồng với Kiều Kiều là anh, tôi muốn hỏi anh một vấn đề, đó là, nếu lúc trước người có hôn ước với Hứa Gia Mộc là tôi, đổi thành anh và tôi giả làm vợ chồng, quan hệ hiện tại của anh và tôi, có phải sẽ gần hơn một tí hay không?”

Lục Căn Niên vừa định mở miệng trả lời vấn đề này, Kiều An Hạ lại giành mở miệng trước: “Lục Căn Niên, anh có biết tôi muốn nghe đáp án như thế nào, chỉ cần anh trả lời, tôi liền lập tức nói cho anh Kiều Kiều ở nơi nào.”

Lục Căn Niên biết lời nói của Kiều An Hạ ám chỉ là cái gì, đáy mắt anh một đêm chưa ngủ, che kín tơ máu hồng, nhìn chăm chăm Kiều An Hạ, trên mặt không có nửa phần do dự hoặc chần chờ mở miệng nói: “Nếu lúc trước người có hôn ước với Hứa Gia Mộc là cô, tôi sẽ không đồng ý với bọn họ đóng vai Hứa Gia Mộc.”

Khóe môi Kiều An Hạ gợi lên một chút cười khẽ, cô rũ mi mắt xuống, nhìn thoáng qua cà phê trong ly, một lát sau, ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Lục Cẩn Niên hỏi: “Lục Cẩn Niên, chỉ cần anh nói ra một chữ, tôi liền lập tức nói cho anh Kiều Kiều ở nơi nào...”

Lục Cẩn Niên không đợi Kiều An Hạ nói hết lời, liền từ trên ghế đứng lên, ngữ điệu thản nhiên nói một câu “Thật có lỗi”, sau đó đặt tiền mặt lên bàn, chuẩn bị đi.

Kiều An Hạ nhìn thấy hành động như vậy của Lục Cẩn Niên, cũng rất nhanh đứng lên theo: “Lục Cẩn Niên, anh đã quên mục đích anh đến tìm tôi sao?”

Vẻ mặt Lục Cẩn Niên không có gì thay đổi xoay người.

Kiều An Hạ vội vàng vươn tay, bắt lấy cánh tay của Lục Cẩn Niên: “Anh chỉ cần lừa gạt tôi, là có thể biết Kiều Kiều rơi xuống...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 563

Yêu Em 13 Năm [33]

“Nếu muốn tôi nói lời nói mờ ám với một người phụ nữ, mới có thể biết cô ấy ở đâu, tôi thà rằng cho rằng bản thân chưa từng tìm đến cô.” Lục Cẩn Niên không cho Kiều An Hạ cơ hội tiếp tục nói như cũ, trực tiếp lên tiếng đánh gãy lời của cô: “Bởi vì tôi không nghĩ làm cho bản thân trở nên không xứng với cô ấy.”

Lục Cẩn Niên nói xong, nâng tay lên, đẩy tay của Kiều An Hạ ra khỏi cánh tay mình, sau đó liền sải bước chân, đi ra quán cà phê.

Cho dù cô bởi vì Hứa thị không muốn thấy anh, cho dù anh không tìm thấy cô, anh cũng không thể chỉ vì muốn nhìn thấy cô, mà làm chuyện bản tình yêu của anh đối với cô.

Anh không có xuất thân trong sạch, anh cùng cô ở một chỗ rất có khả năng những người chỉ trở anh cũng sẽ nghĩ luận về cô, anh có thể làm, chỉ có thể làm cũng chỉ là kiên định không thay đổi tình yêu đối với cô.

Cho dù đến bây giờ, anh có thể làm, vẫn là cự tuyệt tất cả mờ ám, với những người không phải là cô.

-

Trợ lý nhìn thấy Lục Cẩn Niên từ trong quán cà phê đi ra, lập tức mở ra cửa xe, đợi sau khi Lục Cẩn Niên ngồi vào, vội vàng cũng đi theo lên xe,

mang theo vài phần chờ mong hỏi: “Lục tổng, hiện tại ngài biết Kiều tiểu thư ở nơi nào sao?”

Lục Cẩn Niên thản nhiên lắc lắc đầu, không nói gì.

Chờ mong trên mặt trợ lý, trong nháy mắt hóa thành mất mát.

Bên trong xe im lặng một lát, Lục Cẩn Niên đột nhiên mở miệng nói: “Anh về nhà trước đi.”

“Kia, Lục tổng ngài...”

“Tôi không sao, anh trở về đi.” Ngữ khí của Lục Cẩn Niên thực đậm, nhưng mà lại mang theo một tia cường thế.

Trợ lý chần chờ một chút, cuối cùng gật gật đầu, giao chìa khóa xe cho Lục Cẩn Niên, xuống xe rời đi.

Lục Cẩn Niên lẻ loi một mình, ngồi ở trong xe một lát, cuối cùng liền khởi động xe, chậm rãi ly khai.

Nếu tìm không thấy cô, vậy thì anh sẽ lựa chọn biện pháp ngốc nhất, ôm cây đợi thỏ, cho dù là cô vì chuyện của Hứa thị, không tha thứ anh, không thấy anh, nhưng mà, cô chắc chắn sẽ trở về Kiều gia.

Anh đến trước cửa Kiều gia chờ cô, một ngày cô không xuất hiện, anh sẽ chờ một ngày, cả đời cô không xuất hiện, anh sẽ chờ cả đời.

Đây là lần thứ hai Kiều An Hạ tỉnh lại, nhìn xuyên qua cửa sổ thấy xe của Lục Cẩn Niên.

Chiếc xe kia đã ở cửa Kiều gia, đợi một ngày hai đêm rồi, dường như chưa bao giờ rời đi.

Từng thời điểm, cửa xe cũng không có mở ra, người ở bên trong cũng không có xuống dưới, không biết, còn tưởng rằng là một chiếc xe trống.

Nếu như cứ nhìn chăm chăm vào trong chiếc xe kia qua một thời gian dài, sẽ phát hiện ra, ngẫu nhiên cửa kính xe sẽ hạ xuống, có một bàn tay từ bên trong duỗi ra, trong tay mang theo một điều thuốc.

Người trong xe, cũng giống như xe, vô cùng im lặng, chưa bao giờ đi quấy rầy bất luận kẻ nào.

Kiều An Hạ biết, người trong xe là đang chờ Kiều An Hảo còn chưa tỉnh lại kia.

Đêm khuya, có một hai thứ xúc động như vậy, Kiều An Hạ rất muốn đi ra ngoài nói cho Lục Căn Niên, Kiều An Hảo ở trong bệnh viện.

Nhưng mà mỗi lần cô đi tới cửa, lại cảm thấy có chút không cam lòng.

Anh ở nơi đó chờ, nội tâm của cô cũng dày vò theo.

Thẳng đến mười sáu giờ sau rạng sáng ngày hôm sau chiếc xe kia, rốt cục cũng ly khai cửa Kiều gia.

-

-

Kiều An Hảo hôn mê khoảng bốn ngày bốn đêm mới tỉnh lại.

Lúc cô mở to mắt, là lúc màn đêm ngoài cửa sổ vừa mới buông xuống, cô mờ mịt nhìn chăm chăm bốn phương tám hướng bên trong phòng bệnh, cô di chuyển đầu một chút nhưng mà không có khí lực.

Cô nằm trên giường thật lâu, mới ần ần cảm giác được đầu mình có đau đớn kịch liệt truyền đến.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 564

Yêu Em 13 Năm [34]

Cô nằm trên giường thật lâu, mới ần ần cảm giác được đầu mình có đau đớn kịch liệt truyền đến.

Cô muốn nâng tay lên theo bản năng, đi ấn nhấn đầu mình một cái, lại phát hiện trên cổ tay của mình truyền đến một lực kéo mạnh, cô đảo tròn mắt, nhìn thấy bản thân đang truyền nước.

Kiều An Hảo có chút tỉnh tỉnh, vì sao cô phải truyền nước?

Sau đó cô lại nhìn xung quanh một vòng quan sát hoàn cảnh, lúc này mới ý thức được bản thân ở trong bệnh viện.

Kiều An Hảo cau mi lại, lúc vừa định suy nghĩ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, đột nhiên có âm thanh kích động truyền đến bên tai của cô: “Tỉnh! Bệnh nhân phòng 101 rốt cục tỉnh lại!”

Ngay sau đó có một cô y tá mặc đồng phục màu hồng, chạy tới bên giường của cô: “Kiều tiểu thư, ngài rốt cục tỉnh?”

Theo sau lời nói của cô gái, cửa phòng bệnh bị người đẩy mạnh ra.

“Kiều Kiều!”

“Kiều Kiều, tỉnh?”

Có lưỡng đạo âm thanh kinh hỉ quen thuộc truyền vào trong tai Kiều An Hảo trước, ngay sau đó trước mặt cô, hiện ra khuôn mặt mẹ Kiều và Hứa Gia Mộc, phía sau bọn họ, có vài bác sĩ, vây quanh cô bắt đầu các loại kiểm tra.

Qua rất lâu sau, bác sĩ tháo xuống khẩu trang xuống, chỉ vào mẹ Kiều, hỏi Kiều An Hảo: “Cô biết bà ấy là ai không?”

Cô làm sao có khả năng sẽ không biết thím a... Kiều An Hảo quái dị liếc mắt nhìn bác sĩ một cái, mở miệng hô một tiếng “Thím”, sau đó phát hiện âm thanh của chính mình suy yếu vô lực.

“Vậy còn anh ta?” Bác sĩ lại chỉ vào Hứa Gia Mộc.

“... Anh Gia Mộc.”

Bác sĩ vừa lòng gật đầu một cái, nói với Hứa Gia Mộc và mẹ Kiều: “TRÍ nhớ của Kiều tiểu thư không có vấn đề gì, huyết áp và nhịp tim cũng đều bình thường, có thể là do lúc rơi xuống va chạm mạnh, não bị chấn động nghiêm trọng, thời gian hôn mê lâu, nhưng mà bây giờ đã tỉnh lại sẽ không có chuyện gì lớn, nằm viện dưỡng bệnh một thời gian là có thể xuất viện.”

Đợi đến khi bác sĩ rời đi, mẹ Kiều liền đi tới bên giường, cầm tay Kiều An Hảo, hốc mắt bỗng dưng đỏ lên: “Kiều Kiều, cháu xem như đã tỉnh? Cháu sắp hù chết thím.”

“Cháu không sao.” Kiều An Hảo nhỏ giọng trấn an mẹ Kiều một chút, sau đó mạnh mẽ nghĩ đến buổi tối mình còn hẹn Lục Căn Niên ăn cơm, vì thế liền nghiêng đầu liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ một cái, nhìn thấy sắc trời đã đen, thoáng có chút cấp bách hỏi: “Hiện tại mấy giờ?”

Hứa Gia Mộc nâng cổ tay lên nhìn thoáng qua thời gian: “Đã tám giờ.”

Đã trễ thế này? Kiều An Hảo liền mạnh mẽ từ trên giường đứng lên, bởi vì lực đạo rất mạnh, làm cho đầu của cô có chút choáng váng, trước mắt tối sầm, suýt nữa lại ngất đi.

Hứa Gia Mộc vội vàng vươn tay đỡ cô, đặt cô lại lên trên giường: “Kiều Kiều, em vừa tỉnh lại, không thể lộn xộn.”

“Không được a... Em hẹn với một người buổi tối ăn cơm.”

Mẹ Kiều tiếp nói: “Cháu hẹn người ta ăn cơm ngày đó? Cháu đã hôn mê bốn ngày bốn đêm rồi.”

Bốn ngày bốn đêm? Đáy lòng Kiều An Hảo lập bộp một chút, sờ sờ bên gối theo bản năng: “Di động của cháu đâu?”

“Di động có lẽ ở nhà của anh, có chuyện gì chờ em tốt hơn một chút rồi nói sau, ngày mai lúc anh về nhà sẽ mang tới đây cho em.”

Mẹ Kiều phụ họa Hứa Gia Mộc khuyên: “Phải đó, Kiều Kiều, cháu vừa tỉnh lại, không nên vận động, nhanh lên nghỉ ngơi thật tốt.”

Kiều An Hảo muốn mượn di động của Hứa Gia Mộc một chút, nhưng mà nghĩ đến anh ấy và Lục Căn Niên vì chuyện của Hứa thị huyền nào thành không thoải mái như vậy, cuối cùng không có lên tiếng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 565

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 566

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 567

Yêu Em 13 Năm [37]

“Lục Căn Niên?” Kiều An Hảo nhẹ giọng nghi hoặc một câu, nhìn thấy mười tin tức trên đầu đề của Weibo, có đến sáu cái về Lục Căn Niên, cô hỏi theo bản năng: “Anh ấy làm sao vậy? Vì sao có nhiều tin tức nóng như vậy?”

“Kiều Kiều, tớ thật không muốn nói cậu, cậu nói cậu là người trong vòng giải trí sao? Ngay cả tin tức giải trí cũng không xem!” Ngữ khí của Triệu Manh có chút mạnh hơn chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, ngay sau đó liền nói lưu loát sự tình cùng hậu quả một lần cho Kiều An Hảo: “Chính là lúc gièm pha về cậu nóng nhất, đột nhiên có người tung ra scandal về Lục ảnh đế, nói anh ta là con riêng gần đây còn thu mua tập đoàn Hứa thị!”

“Độ chú ý về Lục ảnh đế, mấy năm nay là không có người có thể theo kịp, hơn nữa gần đây vốn mọi người vẫn luôn chú ý đến chuyện anh ta thu mua tập đoàn Hứa thị, cho nên tin tức này vừa tung ra đến, hoàn toàn làm lu mờ gièm pha về cậu, rồi từ từ trở thành đầu đề.”

“Kiều Kiều, thẳng thắn nói với cậu, biết Lục ảnh đế nhiều như vậy năm, tớ và anh ta cũng coi như là đồng học thời trung học, tớ vẫn luôn cho rằng anh ta là một cô nhi, không nghĩ tới anh ta và Hứa Gia Mộc lại là anh em cùng cha khác mẹ!”

“Nhưng mà, Kiều Kiều không biết rốt cuộc là ai ở sau lưng chỉnh Lục ảnh đế, sau đó còn có người nói về chuyện của mẹ anh ta.”

Từ lời nói của Triệu Manh, Kiều An Hảo đã điếm vào tin tức mới nhất.

Trên mạng quả thực là nổ tung, mọi người thảo luận so với thuật lại của Triệu Manh còn sôi nổi hơn nhiều, mấy năm nay Lục Căn Niên không hề thiếu fan, đương nhiên một người càng nổi tiếng sẽ có càng nhiều người chán ghét, cho nên fan, người qua đường cùng antifan khắc khẩu vô cùng lợi hại, thậm chí liền ngay cả này đại V, quản lý nhân hàng cũng tiết mục ngăn đều bắt đầu chế giễu, tin tức đã giăng co gần 24 giờ, càng diễn càng nóng, không có một chút ý tứ dừng lại.

“Kiều Kiều, tớ thật không biết, trước kia mẹ của Lục ảnh đế cũng là diễn viên, diễn qua một số phim cấp ba, còn bị người nhìn ở trên mạng, còn có... Mẹ của anh ta còn làm gái ở trong khách sạn... Cảm giác Lục ảnh đế thật đáng thương.”

Khi Triệu Manh nói đến chỗ làm diễn viên, đầu ngón tay của Kiều An Hảo sau khi nghe liền run rẩy, không ngừng mà trượt trên màn hình, nhìn những lời nói nhục mạ Lục Căn Niên, duy trì cùng với chế giễu, đáy lòng nổi lên đau đớn không nói thành lời.

“Kiều Kiều, thời gian đã khuya, tớ không hàn huyên với cậu nữa, bạn trai tớ kêu tớ ngủ, đúng rồi, cậu liên hệ với Lục ảnh đế trước đi, lúc trước anh ấy không tìm thấy cậu, đến nơi này tìm tớ mấy lần, lần đầu tiên đến, hình như là một đêm không ngủ, y phục trên người bẩn nhiều nếp nhăn, hốc mắt đỏ bừng, thoạt nhìn vô cùng suy sút, nói thật, tớ biết Lục Căn Niên nhiều như vậy năm, anh ấy ở trong lòng tớ luôn là đại diện của sự hoàn mỹ, tớ chưa từng gặp qua bộ dạng kia của anh ấy, anh ấy vừa thấy tớ, đã bắt bả vai tớ, hỏi tớ Kiều Kiều ở nơi nào, cô nói cho tôi biết Kiều Kiều ở nơi nào được không? Giọng nói đó của anh ấy, nghe... Tớ đều cảm thấy đáng thương, giống như là đứa nhỏ cùng đường.”

Nói xong, Triệu Manh còn làm động tác huých mũi một cái, sau đó còn nói một câu “Bye bye”, lúc chuẩn bị tắt máy, Triệu Manh giống như nhớ tới

chuyện gì đó, tạm dừng một chút, nói với Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, nói thật, ở khoảng khắc Lục ảnh để tới tìm tớ kia, tớ thật sự cảm thấy, anh ấy yêu cậu, thực yêu thực yêu chính là loại tình yêu này.”

Lần này Triệu Mạnh nói xong, không có dừng lại nữa mà trực tiếp tắt máy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 568

Yêu Em 13 Năm [38]

Phòng ngủ không còn âm thanh của Triệu Manh, trở nên dị thường yên tĩnh.

Kiều An Hảo thập phần bình tĩnh ngồi ở trên ghế sa lon, ngón tay thỉnh thoảng sự trượt trên màn hình Ipad một chút, Lục Cẩn Niên đại khái là người trừ bỏ tính cách lãnh đạm, không thích tiếp xúc với người bên ngoài, kỳ thật cũng không có điểm đen gì, cho nên yêu sách trên mạng, đại đa số đều là gièm pha về mẹ của anh, là từ một tờ báo chí cũ chụp lại, nói mẹ của anh theo bao nhiêu người đàn ông, cũng có ảnh chụp mẹ của anh tiếp rượu ở câu lạc bộ đêm bị mấy người đàn ông vây quanh, còn có... Phim cấp ba, vô số người phát lại, thậm chí còn có một số khoa trương làm thành một video về biểu hiện trên mặt của mẹ anh, về phần lời đồn đãi cùng lí do thoái thác bên trong đề tài này, lại khó coi, tuy rằng fan của Lục Cẩn Niên hùng mạnh, vẫn luôn nói “Vô luận nam thần làm cái gì, vẫn là nam thần của chúng ta” “Chúng tôi ủng hộ anh” lời nói linh tinh tích cực, nhưng mà đối lập với những lời này là những lời nói đả thương người cũng nhiều không kém, có vẻ có chút yếu ớt.

Cô biết anh là con riêng của Hứa gia, nhưng mà còn chưa biết, mẹ của anh là ai, cũng không biết nguyên lai anh còn có hoàn cảnh không muốn người biết như vậy.

Kiều An Hảo nghĩ tới khi mình đến Hứa gia thăm Hàn Như Sơ, bọn họ luôn miệng nói lời nói khinh thường Cẩn Niên và mẹ của anh, lúc ấy cô

nghe sẽ rất khó chịu, hiện tại trên mạng nhiều người nói lời nói ác độc về mẹ của anh như vậy, anh có bao nhiêu khổ sở?

Kiều An Hảo vừa nghĩ tới Lục Căn Niên lúc này, rất có khả năng một mình tránh ở một nơi không ai biết, một mình cắn nuốt những tổn thương này, cả người cô liền giống như có người hung hăng đâm cô một đao, đau đớn khó nhịn, cô cầm điện thoại lên, lại gọi điện thoại cho Lục Căn Niên, vẫn trạng thái không kết nối được.

Kiều An Hảo nhớ tới bản thân từng lưu số điện thoại của mọi người vào một phần mềm, vội vàng cầm Ipad download phần mềm kia, sau đó tìm số điện thoại trợ lý của Lục Căn Niên trợ, gọi đi qua, lại tắt máy. Trước kia cô ở Cẩm Tú Viên, cho nên có lưu số điện thoại ở Cẩm Tú viên, đánh đi qua, không người tiếp nghe.

Kiều An Hảo chuẩn bị gọi số điện thoại khác, nhưng mà liếc mắt nhìn thời gian trên Ipad một cái, rạng sáng ba giờ rưỡi, đêm hôm khuya khoắc, sợ là mọi người đều đang nghỉ ngơi.

Kiều An Hảo có chút nặng nề buông điện thoại, cô chạy từ trong bệnh viện đến đây, thân thể đặc biệt không thoải mái, nhưng mà cô lại không có buồn ngủ, thỉnh thoảng cầm Ipad xem đối mới trên Weibo một chút, càng xem càng tâm tắc, so với lúc bản thân bị mắng còn không thể chịu đựng được.

Cuối cùng, Kiều An Hảo đơn giản nhắm mắt làm ngơ, ném Ipad sang một bên, nhưng mà lực chú ý lại tổng nhìn không được phiêu về phía Ipad, cô có chút cảm giác nâng chân lên, đập Ipad xuống giường, sau đó ôm đệm, một mình lẳng lẳng nằm ở trên giường, ngốc một lát, hốc mắt lại không hiểu đỏ lên, nhìn không được ngẩng đầu, hít sâu một hơi, lại di chuyển tầm mắt dừng ở vật trang

trí trên kệ, sinh nhật năm nay của bản thân, Lục Căn Niên đưa cho bản thân một con búp bê.

Kiều An Hảo ném gối ôm, từ trên giường đi xuống dưới, đi đến trước kệ, vươn tay vuốt ve từng chút từng môi hồng răng trắng, tươi cười ngây thơ của búp bê bằng sứ, đáy lòng càng trở nên khó chịu, nhịn không được nâng tay lên cầm búp bê từ trên kệ xuống dưới, cũng không biết có phải do thân thể không đủ sức, hay là do cô không cầm chắc, không có nghĩ qua là, búp bê bằng sứ từ trên đầu ngón tay của cô trượt xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 569

Yêu Em13 Năm [39]

Búp bê bằng sứ rơi thật mạnh trên mặt đất, “Cách cách” một tiếng, bén nhọn thanh thúy, vỡ thành thành mảnh, có rất nhiều mảnh nhỏ vỡ ra, bắn ra rất xa.

Kiều An Hảo cứng ngắc đứng ở tại chỗ, tay vẫn duy trì ở trạng thái giơ tay cầm búp bê được khoảng nửa phút, cô mới hiểu được bản thân vừa mới làm gì, hai hàng lông mi thật dài nhấp nháy, cả người liền ngồi xõm xuống, nhìn chăm chăm những mảnh lớn nhỏ không đồng nhất, kinh hoảng đến không biết làm sao.

Đầu ngón tay của cô run run một lát, rồi không ngừng vươn tay, nhặt lại những mảnh sứ vỡ từng cái từng cái, muốn xếp thành hình thù ban đầu.

Mảnh sứ vỡ rất nhiều, Kiều An Hảo căn bản không biết làm thế nào để gom hết lại một chỗ, không nghĩ tới là góc cạnh bén nhọn của những mảnh vỡ, cắt qua tay của cô, máu tươi chảy ra, cô giống như không có cảm thấy đau đớn, vẫn không ngừng gom mảnh vỡ như trước, khi cô nhặt lên mảnh vỡ lớn nhất, lại nhìn thấy ở giữa những mảnh sứ vỡ, có một hộp nhựa nhỏ, bên trong hé ra một tờ giấy.

Kiều An Hảo cau mi lại, nhặt lên theo tiềm thức, rút tờ giấy bên trong ra.

Chất giấy rất tốt, rất cứng cáp, vừa kéo đi ra, liền đã tự động mở ra, Kiều An Hảo nhìn thấy bên trong có những hàng chữ rậm rạp.

Kiều An Hảo liếc mắt một cái liền nhận ra, đó là bút tích của Lục Căn Niên, rồng bay phượng múa, cứng cáp hữu lực, như nước chảy mây trôi bình thường lưu loát tự nhiên.

“Năm thứ nhất, gặp sơ lại, đồng phục áo trắng váy xanh, trong gió thu, chiếc xe màu hồng nhạt, còn có khuôn mặt hồng hào của cô ấy.

Năm thứ hai, đẹp nhất không phải trời mưa, mà là có thể cùng cô ấy cùng nhau trú mưa ở dưới một mái hiên.

Năm thứ ba, không làm nửa bài thi toán học, chỉ vì muốn làm đồng học cùng lớp với cô ấy.

Năm thứ tư, lần đầu tiên tặng quà sinh nhật cho cô ấy, sau lưng khắc một chữ cái không biết cô ấy có phát hiện ra không: Shmily.

Năm thứ năm, vứt bỏ giấc mơ vào A đại, vứt bỏ kế hoạch làm một người bình thường có cuộc sống ổn định, vì cô đi Hàng Châu.”

Lúc Kiều An Hảo nhìn đến đây, ần ần như là đã hiểu cái gì đó, tay cầm tờ giấy kia, bắt đầu nhẹ nhàng mà run run, đáy mắt có sương mù, không chịu khống chế tập chung.

“Năm thứ 6, một cái lơ đãng tới gần của cô, tôi lại cảm thấy rất thơm ngát, mất ngủ suốt một đêm.

Năm thứ 7, vì cô cự tuyệt một cơ hội thăng chức rất nhanh.

Năm thứ 8, cùng cô chung sống một đêm, lần đầu tiên hôn cô, cũng là năm nhận phần thưởng tượng trưng thành công đầu tiên, suốt đêm chạy về Bắc Kinh, đổi lấy là tin tức cô và người khác có hôn ước.

Năm thứ 9, vì cô ấy học xong hút thuốc, hút thuốc một đêm, uống say, một người tránh ở trong phòng, vì cô khóc một đêm.”

Có một giọt nước mắt, chậm rãi rơi ở trên giấy, ướt nhẹ chữ trên tờ giấy, có mực màu đen nhòe đi.

“Năm thứ 10, rất nhiều lần vụng trộm trốn ở góc phòng nhìn bóng dáng của cô.

Năm thứ 11, gặp qua thiên thiên vạn vạn đủ loại màu sắc hình dạng cô gái, lại không tự giác so sánh bọn họ với cô, cũng chỉ có cô là tốt nhất.”

Năm thứ 12, một mình yên lặng, khổ sở khi cô khổ sở, vui vẻ khi cô vui vẻ.

Năm thứ 13, làm một sự kiện mà cả đời sẽ không bao giờ hối hận, một lần nữa gặp lại cô.”

Kiều An Hảo dùng sức cắn môi dưới, nước mắt một giọt rồi một giọt rơi xuống.

PS: Công bố thưởng cái đàn: 245393949[nhập đàn cần fan giá trị, không có fan giá trị sẽ không muốn vào, vào cũng sẽ bị cự tuyệt, bên trong hội không chừng khi đổ lên bao, hoan nghênh mọi người tiến vào ngoạn]

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 570

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 571

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 572

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 573

Không Muốn Người Biết Chuyện [3]

Chạy ra khỏi bệnh viện từ tối hôm qua đến giờ, Kiều An Hảo chưa lúc nào nghỉ ngơi, cũng chưa ăn cơm, thể lực vốn trọng thương nên cô chống đỡ hết nổi, lúc này sắc mặt tái nhợt, toàn thân đều đang không ngừng chảy mồ hôi, Kiều An Hảo chậm rãi ngồi ở bậc thang trước cửa biệt thự, hai tay ôm đầu gối, chôn mặt ở trên đầu gối, hô hấp lực có vẻ có chút không tốt.

Ánh sáng đã bắt đầu vào thu, mặc dù không có gay gắt như mùa hạ, nhưng mà phơi nắng lâu như vậy cũng có chút oi nức.

Da Kiều An Hảo trắng nõn mềm mại, chỉ một lát, phơi nắng da đã nổi lên một tầng bạc hồng, cô tưởng đứng lên, nhưng mà chân lại không có lực.

Kiều An Hảo chỉ có thể im lặng ngồi xồm trên bậc thang, nhắm mắt lại điều chỉnh hô hấp, qua một đoạn thời gian rất dài, mới rốt cục điều chỉnh lại hô hấp, lúc này mặt trời đã ngả về phía tây.

Kiều An Hảo chống tay xuống bậc thang, đứng lên, mại bước chân bước chậm xuống dưới, đi ra biệt thự của Lục Căn Niên.

Lúc tới cô bắt một chiếc xe taxi để đi, biệt thự Nghi Sơn ở xa, lúc trở về thành phố chỉ có thể lên tàu hoặc xe buýt.

Kiều An Hảo đi ra cửa của tiểu khu Nghi Sơn, đi về phía đông được khoảng hai trăm thước, mới đến trạm xe buýt.

Trong đầu hiện tại đều là Lục Căn Niên đang ở đâu, tinh thần có chút hoảng hốt, mãi cho đến khi xe buýt dừng lại, bác tài xế gọi cô mấy tiếng, thấy cô không phản ứng muốn lên xe, Kiều An Hảo mới mạnh nhớ tới đến cái gì đó,

khoát tay áo về phía xe đang bắt đầu khởi động, nhưng mà xe cũng đã tăng tốc, càng lúc càng xa.

Kiều An Hảo rầu rĩ hạ cánh tay xuống, lúc tính chuẩn bị đợi chuyển xe buýt tiếp theo, đột nhiên có một chiếc xe phanh lại dừng ở trước mặt cô, cửa kính xe hạ xuống, có người kêu cô: “Kiều tiểu thư.”

Kiều An Hảo mạnh ngẩng đầu, nhìn thấy là trợ lý của Lục Căn Niên, đáy mắt cô hiện lên một tia kinh hãi, bước nhanh về phía trước.

“Lục Căn Niên, anh ở đâu?” Kiều An Hảo vừa hỏi, vừa dán mặt vào cửa kính xe nhìn vào, thấy ghế xe phía sau không có thân ảnh của Lục Căn Niên, trên mặt mang một tia mất mát, ảo não cúi thấp đầu xuống.

Trợ lý không có trả lời vấn đề Lục Căn Niên đang ở đâu, mà xuống xe, mở cửa xe phía sau ra: “Kiều tiểu thư, ngài trước lên xe đi, đợi lát nữa tôi mang ngài trở về thành.”

Kiều An Hảo nhẹ gật đầu, ngồi vào trong xe.

Trợ lý nhìn xuyên qua kính chiếu hậu thấy sắc mặt tái nhợt không một chút huyết sắc của Kiều An Hảo, mở miệng lo lắng hỏi: “Kiều tiểu thư, thân thể ngài không thoải mái sao? Sắc mặt thoát nhìn không tốt lắm.”

“Không.” Kiều An Hảo miễn cưỡng nở nụ cười một chút, lắc lắc đầu, lại hỏi: “Không phải anh biết Lục Căn Niên ở nơi nào? Anh dẫn tôi đi tìm anh ấy, được không?”

Trợ lý giống như vừa rồi, bỏ qua thỉnh cầu của Kiều An Hảo, cầm chai nước ở một bên, đưa cho Kiều An Hảo: “Uống nước đi.”

Kiều An Hảo chần chờ một lát, mới tiếp nhận chai nước, thấp giọng nói một câu: “Cám ơn.”

Trợ lý lái xe chở Kiều An Hảo về biệt thự Nghi Sơn của Lục Cẩn Niên trước, anh ta đóng hết tất cả các cửa sổ lại, thậm chí còn cầm một tấm vải màu trắng che lại các vật dụng trong phòng, ngay cả mang ghế trúc ngoài sân đều thu lại, đặt ở trong kho hàng của biệt thự.

Trợ lý hành động như vậy, giống như nơi này tựa hồ về sau sẽ không có ai đến ở... Đáy lòng Kiều An Hảo lộ bộ một chút, nhin không được truy hỏi trợ lý đang đóng cửa chính biệt thự một câu: “Lục Cẩn Niên, về sau anh ấy sẽ không tới nơi này nữa sao?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 574

Không Muốn Người Biết Chuyện [4]

Trợ lý đóng xong cửa chính của biệt thự, xác định mình khóa tốt, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Kiều An Hảo, giật giật cánh môi, bộ dáng muốn nói lại thôi, như là muốn nói gì, cuối cùng lại không nói lên lời, chỉ mở cửa xe ra, mở miệng nói một câu tôn kính với Kiều An Hảo: “Kiều tiểu thư, lên xe đi.”

Một loại dự cảm cực kỳ không tốt, bao phủ trái tim Kiều An Hảo, cô giật giật cánh môi không một chút huyết sắc, một đôi mắt to đen trong suốt, nhìn trợ lý, đứng yên tại chỗ không chịu nhúc nhích.

Trợ lý quay đầu, nhìn về phía chỗ rừng cây xanh um tươi tốt, sau một lúc lâu, giống như là rất khó qua thực lòng chua xót, dùng sức hít một hơi, mới nhìn phía Kiều An Hảo một lần nữa, nói: “Kiều tiểu thư, hiện tại đã sắp đến giờ

ăn cơm tối, nếu ngài không ngại, không có bận chuyện gì, tôi có thể mời ngài ăn bữa được không?”

“Anh vì sao vẫn muốn lãng chánh đề tài của tôi?” Đáy lòng Kiều An Hảo có một loại dự cảm càng ngày càng mãnh liệt, đáy mắt của cô nổi lên một chút hoảng hốt, đôi môi run rẩy, hỏi: “Lục Căn Niên có phải đang giận tôi hay không? Anh ấy không chịu gặp tôi, đúng hay không?”

Kiều An Hảo nước mắt tuôn rơi, cô không để ý nam nữ thụ thụ bất thân, lập tức bắt lấy cánh tay trợ lý, mang theo vài phần khẩn cầu nói: “Anh nói cho tôi biết anh ấy đang ở đâu được không? Anh nhất định biết anh ấy ở đâu, nói cho tôi biết, được không?”

Trợ lý vì chuyện Lục Cẩn Niên ở “Lệ Cảnh Hiên” đợi Kiều An Hảo lâu như vậy, cô không có xuất hiện, đáy lòng có chút bất mãn, cho nên tuy rằng thái độ vẫn rất cung kính, nhưng mà giọng nói chuyện, vẫn để lộ ra một tia khinh thường khó phát hiện: “Nếu Lục tổng thật sự giận cô, thì tốt rồi.”

Trợ lý nói xong, nhìn thấy Kiều An Hảo rơi lệ, lập tức lại trở nên có chút mềm lòng, cuối cùng liền thở dài một hơi: “Kiều tiểu thư, ngài vẫn là lên xe trước đi, để lúc ăn cơm, tôi nói cụ thể với cô, được không?”

Kiều An Hảo khẽ gật đầu, cúi đầu xuống, ngồi vào trong xe.

Trợ lý cũng đi lên xe theo, khởi động xe.

Lúc xe chạy được một đoạn, trợ lý rút hai tờ khăn giấy, đưa cho Kiều An Hảo đang ngồi ở bên cạnh.

Trên đường trợ lý chạy xe đến “Lệ cảnh hiên”, hỏi một câu: “Kiều tiểu thư, đi Lệ Cảnh Hiên ăn không ngại đi?”

Kiều An Hảo lắc lắc đầu.

Trợ lý không nói chuyện, sau khi đi qua một cột đèn xanh đèn đỏ, đem xe quẹo vào bãi đỗ xe của Lệ Cảnh Hiên.

Bởi vì không có đặt vị trí trước, các bàn đã đầy, cuối cùng trợ lý và Kiều An Hảo ngồi một góc sáng sủa yên tĩnh ở đại sảnh.

Nhân viên phục vụ đưa lên thực đơn, trợ lý trực tiếp giao cho Kiều An Hảo: “Kiều tiểu thư, ngài xem muốn ăn chút cái gì?”

Kiều An Hảo không có lật thực đơn, cánh môi giật giật nhìn về phía trợ lý: “Tôi tùy tiện.”

Trợ lý cũng không miễn cưỡng Kiêu An Hảo, kéo thực đơn đến trước mặt mình, điểm mấy thứ đồ ăn nhẹ, lại tất cả đều là Kiêu An Hảo thích ăn, cô có chút kinh ngạc ngẩng đầu, liếc mắt nhìn trợ lý một cái, trợ lý tiếp thu đến tầm mắt của cô, làm bộ như không thấy được, cười trả lại thực đơn cho nhân viên phục vụ, gọi thêm hai chai bia và một cốc trà.

Trà và bia rất nhanh được đưa lên, trợ lý tự mình rót một ly, đưa đến trước mặt Kiêu An Hảo, mà bản thân lại mở ra một chai bia.

Kiều An Hảo nhẹ giọng nói một câu “Cám ơn”, nâng cốc trà lên nhấp một ngụm nhỏ.

Trợ lý không nói tiếp, chỉ hung hăng ực một hớp bia.

Chương 575: Không muốn người biết chuyện [5]

Đồ ăn của “Lệ Cảnh Hiên” được đưa lên, đồ ăn tinh xảo quả thật là đồ ăn thanh đạm, thoạt nhìn thực dẫn người thèm ăn.

Trợ lý tự mình thay Kiêu An Hảo xé túi giấy lấy ra đôi đũa, đưa tới trước mặt cô: “Đây đều là cô thích ăn, ăn xong chúng ta lại bàn đi.”

Kiều An Hảo không tiếp chiếc đũa, cánh môi giật giật, như là muốn hỏi cái gì, chỉ là còn không có mở miệng, trợ lý liền giúp cô hỏi ra: “Cô nhất định rất ngạc nhiên, vì sao tốt biết những món ăn mà cô thích?”

Kiều An Hảo xé khóe môi một chút, đem lời nói mình muốn hỏi nuốt trở về.

“Là Lục tổng nói cho tôi biết.” Trợ lý cười khẽ một chút, bưng lên cốc bia, lại uống một ngụm, sau đó quay đầu, nhìn chăm chăm Kiêu An Hảo,

nói: “Ăn cơm trước đi, cơm nước xong nói sau.”

Nói xong trợ lý cầm một đôi đũa, chính mình động trước.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm trợ lý nhìn một lát, cũng lên một đôi đũa khác lên theo, yên lặng không tiếng động ăn xong này nọ.

Đây đều là đồ ăn cô thích, nhưng mà cô lại không có một chút khẩu vị, dường như chỉ cứng rắn chống đỡ, mới làm cho chính mình ăn đi xuống.

Qua khoảng nửa giờ, Kiều An Hảo rốt cục không chống đỡ được nữa buông đôi đũa xuống, ngẩng đầu, nhìn thấy trợ lý đã sớm buông đôi đũa xuống, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ không biết suy nghĩ cái gì, hai chai bia trước mặt, đã bị anh ta uống cạn.

Trợ lý phát giác thấy âm thanh buông đũa xuống của Kiều An Hảo, quay đầu lại, hỏi: “Ăn xong rồi?”

Kiều An Hảo khẽ gật đầu.

Trợ lý liền nâng tay lên, tiếp tục kêu người phục vụ, gọi thêm hai chai bia, đợi cho bia đưa đến, trợ lý rót một cốc, uống một hơi cạn trước, sau đó lấy ra một chiếc di động từ trong túi, đưa tới trước mặt của Kiều An Hảo.

Đáy mắt Kiều An Hảo hiện lên một tia kinh ngạc.

“Không phải cô hỏi tôi Lục tổng đi đâu sao? Nhìn di động sẽ biết.” Trợ lý nói xong, liền cúi đầu, rót một cốc bia cho chính mình, mở miệng uống một ngụm.

Kiều An Hảo điểm màn hình di động của trợ lý một chút, ánh sáng trở nên sáng hơn một chút, cô mới nhìn thấy trợ lý cho mình xem là một phong bưu phẩm.

Lục Căn Niên gửi cho anh ta.

Nội dung đầu tiên của bưu phẩm, đều là một ít nội dung công việc của công ty truyền thông Hoàn Ảnh, nhưng mà đoạn nội dung cuối cùng, Lục Căn Niên bày tỏ, hoạt động kế tiếp của công ty truyền thông Hoàn Ảnh tạm thời do phó tổng Vương phụ tiếp quản.

Tới đó cũng chưa là chấm hết của bưu phẩm, phía dưới còn có một đoạn lời nói rất dài, là Lục Căn Niên viết việc riêng với trợ lý.

“Đồ ăn Kiều Kiều thích, có này đó, hồi đầu lúc cô quay phim, phiên toái anh nếu có thời gian thì đến đoàn làm phim giúp đỡ, nói với bọn họ cứ làm nhiều những đồ ăn đó.

Giấc mơ của Kiều Kiều khi tiến vào vòng giải trí, là muốn làm nữ diễn viên xuất sắc nhất, lúc bình chọn cuối năm, phiên toái anh sắp xếp một chút.

Trong vòng giải trí có chút loạn, cô ấy chỉ là một cô gái sẽ không an toàn, phiên toái anh chăm sóc nhiều một chút, đừng làm cho cô ấy bị tổn thương.

Tôi có một biệt thự ở Nghi Sơn, nếu anh có thời gian thì đến đó đóng hết cửa sổ lại giúp tôi, nhất gian phòng ở phía tây, trên bàn cạnh cửa sổ có bức họa của cô ấy, trời mưa sẽ ướt, à, đúng rồi, cửa sổ ở lầu một không cần đóng, Kiều Kiều thích từ nơi đó đi vào.”

...

Lục Căn Niên viết rất nhiều cho trợ lý, Kiều An Hào liên tục lật xem từng trang, rốt cục mới thấy được hết.

Trong đầu của cô trống rỗng, Lục Căn Niên viết bưu phẩm này cho trợ lý rốt cục là có ý tứ gì, hoặc là nói, kỳ thật cô hiểu được, nhưng mà cũng không muốn hiểu được.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 575

Không Muốn Người Biết Chuyện [5]

Đồ ăn của “Lệ Cảnh Hiên” được đưa lên, đồ ăn tinh xảo quả thật là đồ ăn thanh đạm, thoạt nhìn thực dẫn người thèm ăn.

Trợ lý tự mình thay Kiều An Hảo xé túi giấy lấy ra đôi đũa, đưa tới trước mặt cô: “Đây đều là cô thích ăn, ăn xong chúng ta lại bàn đi.”

Kiều An Hảo không tiếp chiếc đũa, cánh môi giật giật, như là muốn hỏi cái gì, chỉ là còn không có mở miệng, trợ lý liền giúp cô hỏi ra: “Cô nhất định rất ngạc nhiên, vì sao tốt biết những món ăn mà cô thích?”

Kiều An Hảo xé khóe môi một chút, đem lời nói mình muốn hỏi nuốt trở về.

“Là Lục tổng nói cho tôi biết.” Trợ lý cười khẽ một chút, bưng lên cốc bia, lại uống một ngụm, sau đó quay đầu, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, nói: “Ăn cơm trước đi, cơm nước xong nói sau.”

Nói xong trợ lý cầm một đôi đũa, chính mình động trước.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm trợ lý nhìn một lát, cũng lên một đôi đũa khác lên theo, yên lặng không tiếng động ăn xong này nọ.

Đây đều là đồ ăn cô thích, nhưng mà cô lại không có một chút khẩu vị, dường như chỉ cứng rắn chống đỡ, mới làm cho chính mình ăn đi xuống.

Qua khoảng nửa giờ, Kiều An Hảo rốt cục không chống đỡ được nữa buông đôi đũa xuống, ngẩng đầu, nhìn thấy trợ lý đã sớm buông đôi đũa xuống, nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ không biết suy nghĩ cái gì, hai chai bia trước mặt, đã bị anh ta uống cạn.

Trợ lý phát giác thấy âm thanh buông đũa xuống của Kiều An Hảo, quay đầu lại, hỏi: “Ăn xong rồi?”

Kiều An Hảo khẽ gật đầu.

Trợ lý liền nâng tay lên, tiếp tục kêu người phục vụ, gọi thêm hai chai bia, đợi cho bia đưa đến, trợ lý rót một cốc, uống một hơi cạn trước, sau đó lấy ra một chiếc di động từ trong túi, đưa tới trước mặt của Kiều An Hảo.

Đáy mắt Kiều An Hảo hiện lên một tia kinh ngạc.

“Không phải cô hỏi tôi Lục tổng đi đâu sao? Nhìn di động sẽ biết.” Trợ lý nói xong, liền cúi đầu, rót một cốc bia cho chính mình, mở miệng uống một ngụm.

Kiều An Hảo điểm màn hình di động của trợ lý một chút, ánh sáng trở nên sáng hơn một chút, cô mới nhìn thấy trợ lý cho mình xem là một phong bưu phẩm.

Lục Căn Niên gửi cho anh ta.

Nội dung đầu tiên của bưu phẩm, đều là một ít nội dung công việc của công ty truyền thông Hoàn Ảnh, nhưng mà đoạn nội dung cuối cùng, Lục Căn Niên bày tỏ, hoạt động kế tiếp của công ty truyền thông Hoàn Ảnh tạm thời do phó tổng Vương phụ tiếp quản.

Tới đó cũng chưa là chấm hết của bưu phẩm, phía dưới còn có một đoạn lời nói rất dài, là Lục Căn Niên viết việc riêng với trợ lý.

“Đồ ăn Kiều Kiều thích, có này đó, hồi đầu lúc cô quay phim, phiền toái anh nếu có thời gian thì đến đoàn làm phim giúp đỡ, nói với bọn họ cứ làm nhiều những đồ ăn đó.

Giấc mơ của Kiều Kiều khi tiến vào vòng giải trí, là muốn làm nữ diễn viên xuất sắc nhất, lúc bình chọn cuối năm, phiền toái anh sắp xếp một chút.

Trong vòng giải trí có chút loạn, cô ấy chỉ là một cô gái sẽ không an toàn, phiền toái anh chăm sóc nhiều một chút, đừng làm cho cô ấy bị tổn thương.

Tôi có một biệt thự ở Nghi Sơn, nếu anh có thời gian thì đến đó đóng hết cửa sổ lại giúp tôi, nhất gian phòng ở phía tây, trên bàn cạnh cửa sổ có bức họa của cô ấy, trời mưa sẽ ướt, à, đúng rồi, cửa sổ ở lâu một không cần đóng, Kiều Kiều thích từ nơi đó đi vào.”

...

Lục Căn Niên viết rất nhiều cho trợ lý, Kiều An Hào liên tục lật xem từng trang, rốt cục mới thấy được hết.

Trong đầu của cô trống rỗng, Lục Căn Niên viết bưu phẩm này cho trợ lý rốt cục là có ý tứ gì, hoặc là nói, kỳ thật cô hiểu được, nhưng mà cũng không muốn hiểu được.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 576

Không Muốn Người Biết Chuyện [6]

Trợ lý vẫn luôn nhìn Kiều An Hảo, anh ta đợi cho cô xem xong, lại mở miệng uống một hơi cạn sạch bia, rồi mới lên tiếng nói: “Kiều tiểu thư, cô xem đến sao? Ngài ấy viết cho tôi bốn mươi tám đoạn, mỗi một đoạn, đều là viết về cô.”

Tay Kiều An Hảo đặt ở trên bàn, nắm chặt theo bản năng, nắm thành quyền, cô kinh ngạc nhìn trợ lý, thấp giọng hỏi: “Anh ấy ở nơi nào?”

Kiều An Hảo hỏi xong, một giọt nước mắt từ trên khóe mắt của cô rơi xuống, nện ở trên màn hình điện thoại di động.

Trợ lý giống như không có nghe thấy vấn đề của Kiều An Hảo, tiếp tục nói: “Kỳ thật việc này, ngài ấy bắt tôi lập lời thề không được nói cho cô.”

Nước mắt ở khóe mắt Kiều An Hảo lăn xuống càng nhiều, ánh mắt của cô nhìn chằm chằm trợ lý, lại hỏi: “Lục Cẩn Niên anh ấy đâu? Anh bị làm sao?”

Trợ lý vẫn tiếp tục nói tiếp lời của chính mình: “Nói thật, tôi theo Lục tổng nhiều năm như vậy, ngài ấy nói cái gì tôi làm cái đấy, tôi chưa bao giờ cãi lời của ngài ấy, nhưng mà lúc này đây, tôi thật sự nhìn không được, coi như là tôi xen vào việc của người khác đi, cho dù là về sau Lục tổng có trách tội tôi, tôi cũng muốn nói với cô.”

Kiều An Hảo đột nhiên khóc nức nở, mang theo vài phần cảm tức nhìn về phía trợ lý hô: “Tôi hỏi anh, Lục Căn Niên đâu? Lục Căn Niên đâu? Lục Căn Niên đâu?”

Kiều An Hảo liên tục hô ba câu, mới ngừng lại được, bởi vì âm thanh của cô có chút lớn, khiến cho những người ở gần đó chú ý, cũng may vị trí của bọn họ có chút xa, không thể nghe thấy là cô nói gì.

“Tôi không biết! Cô hỏi tôi, tôi cũng tưởng hỏi cô, Lục tối ngài ấy đi đâu?” Tính tình trợ lý luôn luôn ôn hòa, hốc mắt bỗng dưng trở nên có chút hồng, đột nhiên nhìn về phía Kiêu An Hảo trả lời một câu, sau đó liền cầm chai bia trên bàn, trực tiếp uống, anh ta uống một hơi cạn sạch chai bia, rồi dùng sức đặt chai bia ở trên bàn, anh ta cầm chai bia khác còn muốn uống, lại phát hiện chai bia còn lại cũng đã bị uống sạch, anh ta rảnh tay, cả người dựa phía lưng ghế, nhắm mắt lại, im lặng một lát, sau đó mở to mắt, cảm xúc đã ổn định lại, nói một câu với Kiêu An Hảo trước “Thực xin lỗi”, sau đó đứng lên, nói: “Tôi mang cô tới một nơi.”

Kiều An Hảo khẽ gật đầu, đứng lên, đi theo phía sau trợ lý.

Trợ lý dẫn Kiêu An Hảo dọc theo đường đi lên tầng cao nhất của “Lệ Cảnh Hiên”, sau đó đi đến trước một căn phòng, đẩy cửa ra, tay làm một tư thế mời đối với Kiêu An Hảo.

Kiều An Hảo đi vào trước, trợ lý mới đi theo sau, đóng cửa lại, liền chỉ chỉ cửa sổ sát sân thượng, còn nói một cái “Mời”.

Lúc này bóng đêm đã đen, trên sân thượng không có bật đèn, tối như mực, Kiêu An Hảo chỉ có thể nhìn thấy một trời đầy sao cùng với những ngọn đèn ở cổ cung.

Qua khoảng năm giây, đột nhiên xung quanh có ngọn đèn thất thải sáng lên, không ngừng mà lóe ra, nhờ vào ánh đèn, Kiêu An Hảo mơ hồ nhìn

một chiếc bàn được trưng bày theo cách thức Châu Âu, ở giữa có những ngọn nến xếp thành hình trái tim, bên trong cắm đầy cánh hoa hồng đã héo.

Ngọn nến này, đã cháy qua, chỉ còn lại có hơn một nửa cây.

Lan can xung quanh sân thượng, có một vài lẵng hoa xinh đẹp, bên trong hoa tươi cũng đã héo tàn.

Nơi này là?

Kiều An Hảo quay đầu nghi hoặc, vừa định hỏi trợ lý, đột nhiên nhìn chăm chăm những bóng đèn màu trước mặt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 577

Không Muốn Người Biết Chuyện [7]

Ngọn đèn vốn không ngừng lóe ra ánh sáng thất thải, thì đột nhiên chỉ còn lại có ánh sáng màu vàng ấm áp, ngọn đèn phát sáng, rõ ràng một câu: Kiều Kiều, anh có thể theo đuổi em không?

Kiều An Hảo kinh ngạc, đèn màu lóe ra trên các vách tường khác cũng ngừng lại, cô nhìn lại từng cái, theo thứ tự ngọn đèn màu hồng nhạt “Kiều Kiều, anh yêu em 13 năm”, ngọn đèn mau lam “Làm bạn gái anh được không? Kiều Kiều”, cùng với một mặt lớn nhất trên vách tường, ngọn đèn màu trắng lóe ra một hàng chữ dài nhất “Có của em Căn Niên, mới An Hảo, Kiều Kiều, em nguyện ý, anh yêu em, em không muốn, anh vẫn yêu anh.”

Ánh mắt Kiều An Hảo không ngừng nhìn sự chuyển hoá giữa bốn ngọn đèn, thật lâu cô mới phát ra âm thanh: “Này...”

“Đây là buổi tối lễ tình nhân đêm thất tịnh, Lục tổng cố ý chuẩn bị cho cô.” Trợ lý không đợi Kiều An Hảo hỏi xong, liền giải đáp cho cô, dừng một lát, còn nói: “Ngài ấy tình đêm đó, tỏ tình với cô ở đây.”

Kiều An Hảo nhớ tới, mấy ngày nay Lục Căn Niên nhắc đi nhắc lại không chỉ một lần, chuyện ăn cơm vào vào đêm thất tịnh kia, lúc đó anh và cô còn chưa xác định quan hệ, nhưng mà lại làm chuyện mà chỉ có những người yêu nhau mới có thể làm, đáy lòng cô còn bối rối vì thế mà âm thầm khổ sở, lại không nghĩ rằng, kỳ thật anh sớm đã có sở chuẩn bị.

“Cảnh tượng này, thời gian anh chuẩn bị rất lâu.” Trợ lý ngẩng đầu, nhìn quanh sân thượng một chút, sau đó chỉ vào những lẵng hoa đã héo rũ, nói: “Còn cố ý làm cho người ta dùng máy bay chuyển hoa tươi đến đây, nhất là hoa cây cát cánh, ngài ấy nói cô thích, cho nên khiến cho người ta chuẩn bị cẩn thận từng cánh hoa.”

Từ lời nói của trợ lý, Kiều An Hảo lại bắt đầu hồi tưởng, có một đêm lúc Lục Căn Niên về nhà, chỉ vào máy tính nói bản thân nhìn cảnh tượng tỏ tình trên màn hình của bộ phim mới phát sóng, lúc ấy anh còn chú ý đến một hạng mục công việc, làm như lơ đãng hỏi cô một câu, em thích như vậy? Có đôi khi cô sẽ gật gật đầu, có đôi khi sẽ lắc đầu, nói tôi không thích, nhưng mà còn góp ý thêm nếu muốn trong phim càng thêm lãng mạn thì cần làm này đó. Chính là một đêm kia, cô nói cho anh, cô thích hoa cây cát cánh.

“Lễ tình nhân ngày đó, ngài ấy gửi tin nhắn giải thích với cô, sau đó nói chờ cô ở chỗ này, đợi cô suốt cả đêm, rạng sáng lúc ba giờ, còn mưa to, tôi nói ngài ấy vào trong phòng, ngài ấy chết sống không chịu, ngài ấy nói phải ở chỗ này chờ cô, cô không đến, chỗ nào ngài ấy cũng không đi, sau đó ngay tại trên cái ghế kia, ngài ấy cứ ngồi như vậy, như là một pho tượng.” Trợ lý nâng tay lên, chỉ chiếc ghế nhựa bên phải: “Một đêm kia, ngài ấy gọi cho cô vài cuộc điện thoại, gửi cho cô rất nhiều tin nhắn, tôi biết Lục tổng nhiều năm như vậy, tôi chưa từng thấy ngài ấy ăn nói khép nép cầu xin lấy lòng quá ai, duy độc cô, là một lần lại một lần ngoại lệ của ngài ấy.”

“Mười sáu giờ, một người cao ngạo như vậy, liền cố chấp đợi cô mười sáu giờ, cô lại thủy chung không có tới.” Lúc trợ lý nói tới đây, trong giọng nói mang theo một tia chỉ trích: “Mười sáu giờ kia với tôi mà nói, đều là một hồi dày vò, tôi không biết Lục tổng chống đỡ như thế nào.”

“Có lẽ đối với ngài ấy mà nói, chỉ cần là có liên quan tới cô, cho dù là đau đớn tê tâm liệt phế, ngài ấy cũng sẽ cam chịu, coi là trân bảo.” Trợ lý

khẽ thở dài một tiếng, tiếp tục giảng không nhanh không chậm với Kiều An Hào: “Ngài ấy không chờ được cô, ngài ấy đành phải đi tìm cô.”

“Ngài ấy tìm tới những người bạn học quan hệ tốt với cô, mỗi một lần ngài ấy lại nói với bọn họ, nhìn thấy cô, nhất định phải liên hệ với ngài ấy.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 578

Không Muốn Người Biết Chuyện [8]

“Có lẽ ngài ấy thật sự không nghĩ mất đi cô, cuối cùng phải đi tìm chị của cô, đại Kiều tiểu thư.”

Lúc Kiều An Hảo nghe đến đó há to miệng, Kiều An Hạ là biết cô lúc ấy hôn mê nằm viện, nếu Lục Cẩn Niên đi tìm cô, vậy anh hẳn là biết, vì sao còn muốn giận cô đâu?

Trong đầu Kiều An Hảo còn chưa hết, âm thanh của trợ lý đã truyền đến: “Đại Kiều tiểu thư không có nói cho Lục tổng, sau đó Lục tổng phải chờ ở cửa Kiều gia, đợi cô ba ngày ba đêm.”

Kiều An Hạ không có nói cho Lục Cẩn Niên cô ở đâu, nếu như chị ấy nói, có phải bây giờ cô sẽ không thể không tìm thấy anh hay không?

Đáy mắt Kiều An Hảo đầu tiên là hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó liền biến thành khó tin, cuối cùng biến thành bị thương.

“Kiều tiểu thư, cô vừa thấy tôi, liền hỏi tôi ngài ấy ở đâu, kỳ thật tôi thật không biết ngài ấy ở đâu, tôi đã tìm ngài ấy một ngày.” Trong âm thanh của trợ lý, mang theo vài phần uể oải cùng mất mát: “Tôi nghĩ đến ngài ấy vẫn ở nơi đó chờ cô, hơn nữa theo hiểu biết của tôi đối với Lục tổng, ngài ấy yêu cô nhiều năm như vậy yêu đến tận bây giờ, ngài ấy sẽ không từ bỏ ở thời điểm cuối cùng, nhưng mà tôi cũng không biết, vì sao đột nhiên ngài ấy lại không đợi nữa...”

“Rõ ràng rạng sáng hôm kia ngài ấy gọi điện thoại cho tôi, nói tôi giúp cô tránh khỏi tin tức tiêu cực, lúc đó trong lòng ngài ấy tất cả cũng chỉ có cô... Nhưng mà buổi sáng hôm nay tôi tỉnh dậy, thu được phân bưu kiện kia, sau đó tôi gọi điện thoại cho ngài ấy, nhưng mà không có người nghe máy.”

Kiều An Hảo cau mi lại, theo lời nói của trợ lý, bắt đến trọng điểm: “Tránh khỏi scandal tiêu cực?”

“Đúng vậy...” Bên trong lời nói của trợ lý, mang theo một tia thốn thức: “Cô thật sự nghĩ đến, gièm pha về chuyện Lục tổng là con riêng, là bị người phát hiện tung ra sao? Lục tổng lăn lộn nhiều năm trong vòng giải trí như vậy, chuyện riêng của ngài ấy cũng có người dám tùy tiện nói bậy, lại làm sao có khả năng có người đứng ra vạch trần bối cảnh của ngài ấy?”

Lúc Kiều An Hảo nghe đến đó, mơ hồ hiểu được cái gì đó, tay vô ý thức nắm chặt vạt áo.

Cô có chút nghĩ không muốn nghe những lời nói tiếp theo của trợ lý, nhưng mà trợ lý cố tình dùng loại giọng nói không nhẹ không nặng, vạch trần chân tướng đầm đìa máu tươi tới trước mặt cô: “Là do bản thân Lục tổng tung ra, ở trong vòng giải trí, nếu xuất hiện tin tức tiêu cực, muốn khẩn cấp dời đi sự chú ý của công chúng đối với một sự việc thì cần có scandal tiêu cực của một người nổi danh hơn, lúc ấy toàn bộ dư luận mạng đều chỉ hướng tới cô nói cô hít thuốc phiện, đã có không ít người bắt đầu nói xấu cô, sự tình chỉ biết càng nháo càng lớn, cuối cùng trở nên nghiêm trọng, sẽ quấy nhiễu đến sinh hoạt cá nhân cô, tuy rằng xen lẫn trong trong giải trí này, vẫn có tư tưởng thừa nhận năng lực, nhưng mà Lục tổng vẫn là không đành lòng người chịu áp lực của dư luận, cũng không muốn tương lai sự nghiệp diễn suất của cô bị ảnh hưởng, cho nên, ngài ấy mới lựa chọn dùng chính mình để dời đi sự chú ý của công chúng, để giảm thương tổn nhiều nhất tới cô.”

“Kỳ thật trong lòng Lục tổng rõ ràng, một khi tung ra một chút tin tức tiêu cực của chính mình, như vậy sẽ dễ nhượng điểm cùng sơ hở cho người khác, về sau sẽ càng bạo phát càng nhiều tin tức tiêu cực cùng phản đối, nhưng mà ngài ấy vẫn làm như vậy là để bảo vệ cô, không tiếc dùng chính mình ngăn trở sức mạnh của cư dân mạng muốn vạ lây tới cô.” Lục trợ lý nói tới đây, nở nụ cười, giọng nói đặc biệt lãnh đạm hỏi: “Ngài ấy thật sự thực ngốc, đúng hay không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 579

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 580

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 581

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 582

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 583

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 584

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 585

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 586

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 587

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 588

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 589

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 590

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 590

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 591

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 592

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 593

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 594

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 595

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 596

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 597

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 598

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 599

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 600

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 601

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 602

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 603

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 604

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 605

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 606

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 607

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 607

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 608

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 609

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 610

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 611

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 612

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 613

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 614

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 615

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 616

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 617

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 618

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 619

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 620

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 621

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 622

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 623

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 624

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 625

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 626

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 627

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 628

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 629

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 630

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 631

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 632

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 633

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 634

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 637

+ 636 + 637

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 638

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 639

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 640

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 641

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 642

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 643

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 644

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 645

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 646

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 647

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 648

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 649

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 650

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 651

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 652

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 653

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 654

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 655

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 656

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 657

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 658

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 659

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 662

+ 661 + 662

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 663

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 664

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 665

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 666

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 667

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 668

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 669

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 670

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 671

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 672

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 675

+ 674 + 675

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 676

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 677

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 678

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 679

+ 680

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 681

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 682

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 683

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 684

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 685

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 686

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 687

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 688

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 689

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 690

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 691

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 692

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 693

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 694

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 695

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 696

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 697

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 698

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 699

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 700

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 701

Giải Thích (9)

Kiều Kiêu đã gửi tin nhắn cho anh? Tại sao anh chưa nhận được?

Trong lòng anh mơ hồ có một dự cảm nào đó...

Ngay sau đó Lục Căn Niên nghe thấy tiếng Kiêu An Hảo, vẫn duy trì giọng điệu nhàn nhạt nói: “Cô bé vừa tới thì bà dì liền gọi, kêu rót cho bà ly nước.”

“Cô bé chắc là đồng ý... Nên ngay sau đó tắt di động, bưng cốc nước đi xuống lầu, trong lòng cô ấy còn đang tính gửi một tin nhắn, rốt cuộc không biết có vấn đề gì không. . .

“Chỉ là, lúc cô bé ấy bưng cốc nước lên lầu...” Hốc mắt Kiêu An Hảo chợt phiếm hồng, cô ngẩng đầu, không nhìn màn hình di động nữa mà nhìn chằm chằm trần phòng ngủ, tiếp tục nói: “Ngay khúc ngoặt, đột nhiên có một người từ trên lầu vội vội vàng vàng vọt xuống, đâm sầm vào cô bé, cô bé không chút đề phòng liền bị trượt chân, lăn từ trên cầu thang xuống.”

Mặt Lục Căn Niên lập tức thất sắc, anh nhớ lại lúc ở Mỹ, Kiêu An Hảo ở trong thang máy nói với anh, sợ dĩ cô lỡ lện là vì nằm viện.

Lúc đó anh có chút đau lòng, nhưng lại không nghĩ rằng sự tình lại nghiêm trọng như vậy.

Qua một lúc lâu sau, Lục Căn Niên mới hỏi: “Sau đó thì sao?”

“Sau đó... Sau đó, cô bé kia liền cảm thấy dường như mình sắp chết vậy...”

Dù cho là hồi tưởng lại, Kiều An Hảo vẫn nhớ như in bản thân lúc đó, mạng sống treo lơ lửng, trong đầu chỉ hiện ra duy nhất cách nghĩ đó.

“Cô ấy cảm thấy thể lực của mình đang dần cạn kiệt, ý thức mong manh, cô ấy vô cùng sợ hãi, vô cùng hoang mang, đột nhiên cô ấy muốn trò chuyện với chàng trai, cô ấy muốn gửi tin nhắn kia cho anh ấy, bởi cô ấy cảm thấy có thể đó lần cuối cùng cô ấy nói chuyện với chàng trai...”

Giọng Kiều An Hảo nhỏ dần, có chút khàn khàn: “Nhưng cô ấy không dễ dàng gì mới cầm được điện thoại, vừa ấn màn hình sáng lên thì liền ngắt đi.”

Lục Căn Niên vừa định hỏi “Còn sau đó thế nào?”, đúng lúc vừa mở miệng, lại không không phát ra âm thanh nào.

Hai đầu điện thoại thành ra có chút yên tĩnh.

Khoảng một phút đồng hồ sau, Kiều An Hảo hít sâu một hơi, cúi đầu nhìn phía màn hình di động, đáy mắt nhuốm một tầng hơi nước, lấp lánh long lanh: “Cô bé ấy suýt nữa đã chết, hôn mê tròn bốn ngày bốn đêm trong bệnh viện, đợi tới khi cô ấy tỉnh lại, chàng trai kia đã rời đi...”

Kiều An Hảo nói tới đây, nhớ lại bản thân lúc chạy ra khỏi bệnh viện, tìm kiếm bóng hình anh khắp thành phố Bắc Kinh, cuối cùng không nhận được nữa mà khóc lên.

“Cho nên... lúc đó, em không đọc được tin nhắn anh gửi cho em, cũng không nhận được điện thoại anh gọi cho em? Thậm chí, ngay từ đầu em cũng không biết anh đợi ở nhà em ba ngày ba đêm?” Lục Căn Niên hỏi, trong giọng nói có chút run rẩy.

Kiều An Hảo không trả lời, bởi vì dòng lệ vẫn đang tuôn rơi.

Trong những ngày đó, cô đang hôn mê, vậy... những tin nhắn ấy là ai đã trả lời?

Trong đầu Lục Cẩn Niên hiện lên vô vàn cách nghĩ, nhưng vẫn không có được đáp án cụ thể, tiếng Kiều An Hảo mềm mại mang theo chút nước nở lại truyền đến: “Lục Cẩn Niên, cô bé ấy, cô ấy nói, nếu cô ấy biết, chàng trai kia gửi tin nhắn tỏ tình, nhất định cô ấy sẽ không cự tuyệt.”

Một câu nói đủ giải đáp tất cả nghi hoặc trong đầu Lục Cẩn Niên.

Trong nháy mắt này, Lục Cẩn Niên không biết nên hình dung tâm tình của mình như thế nào, anh sững sốt một phen, thất thần, sau cùng đột ngột ngắt điện thoại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 702

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 703

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 704

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 705

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 706

Chuyện Xấu.

Mặt khác, nội dung của Sina còn có đoạn: “Kiều An Hảo tự xưng là vợ của Lục Căn Niên.”

Này cũng là một đoạn video, Kiều An Hảo nhận ra được, là trong phòng hóa trang của Nhất kiến chung tình, không biết ai đó đã lén quay lại, lúc ấy có cô bé hỏi cô, Lục Ảnh đế thật sự là bạn trai của cô sao? Cô nói, không phải, Lục Ảnh đế là chồng cô.

Kiều An Hảo nhìn thoáng qua, những bình luận bên dưới, trên cơ bản đều không có ai đứng ra nói giúp cô.

Fan của Lục Căn Niên vốn rất nhiều, hiện tại cô ôm anh khóc như vậy, lại còn nói anh là chồng mình, khiến fan của anh điên cuồng mắng chửi. Đương nhiên, mỗi một nhân vật của công chúng, đều đã có một sự ảnh hưởng nhất định, tự nhiên không cần phải nói, mắng rất nặng lời.

Trừ lần đó ra, còn lại những bình luận khác, không phải nói cô không biết xấu hổ, thì cũng là dễ nghe hơn một chút, vì dụ như làm con gái không thể mất hết tôn nghiêm như vậy, đã bị người khác khinh thường còn cố sán vào, nhưng là xét đến cùng, những thứ này đều là đặt điều nói sau lưng, vẫn là ám chỉ cô quấy quýt làm phiền anh.

Kiều An Hảo đối với tựa đề này, không thể nói là không để ý, nhưng trong lòng cũng có điểm không thoải mái, dù sao bị nhiều người mắng như

vậy, đổi lại là ai cũng không thể mang tâm tình tốt coi như chuyện gì cũng chưa xảy ra được.

Vì tránh để bản thân một mình trong nhà lại chú ý đến mấy chuyện không có ý nghĩa này, Kiều An Hảo liền gọi điện hẹn Triệu Mạnh đi ăn cơm.

ACR là một thương hiệu của nhà hàng ăn nổi tiếng ở Bắc Kinh, để vào đây cũng phải tiêu tiền rất nhiều.

Nơi này bán ra mỗi một thứ nào đó, tiện nghi một kiểu nào đó, giá cả cũng đều bắt đầu từ năm chữ số.

Vốn dĩ Kiều An Hảo muốn cùng Triệu Mạnh ăn xong cơm trưa, sau đó đi dạo phố, kết quả Triệu Mạnh chọn món xong, đồ ăn còn chưa được bưng lên hết, cô liền bị Triệu Mạnh ở đối diện đưa cho xem mấy tấm ảnh chụp màn hình, rộn lòng không còn khẩu vị gì nữa.

Là tin nhắn của một ngôi sao nữa quan hệ thân thiết với Triệu Mạnh trong giới giải trí gửi đến.

Lại thêm vài người nữa, cũng không có nhiều người, đều là trong giới.

Lại có người trong đoàn nhắc đến vấn đề cô quẩn quýt với Lục Căn Niên, hỏi cô và Lục Ảnh đế có phải thật sự đã kết hôn rồi không?

Kết quả, liền nhận được châm chọc và cười nhạo của Lâm Thi Ý: “Cô cảm thấy có thể sao? Nếu Lục Ảnh đế thật sự cưới cô ta, chẳng lẽ đến nhân cưới cũng không cho cô ta?”

“Lại nói, nếu một người đàn ông thật sự thích một người phụ nữ, sẽ bỏ cô ấy lại sân bay, trước mặt bao nhiêu người như vậy, tội nghiệp đến nỗi ôm lấy mình mà khóc sao?”

“Tôi cảm thấy được, Lục Ảnh đế chắc chắn là không có cách nào thoát khỏi cô ta, cho nên mới miễn cưỡng cùng với cô ta, quan trọng hơn là, nếu cô ta thật sự là vợ của Lục Ảnh đế, Lục Ảnh đế tham gia mấy bữa tiệc trong giới, vì sao chưa từng mang cô ta theo?”

Tuy tính cách của Lục Ảnh đế không tốt, nhưng lại anh tuấn nhiều tiền, thật sự có rất nhiều phụ nữ tha thiết muốn hoàn thành giấc mộng nam thần, Lâm Thi Ý nói như vậy, trái lại dẫn tới rất nhiều người phụ họa với cô ta.

Lâm Thi Ý qua một lúc lại nói một câu: “Người phụ nữ đưa đến cửa, thật sự cho rằng nơi nơi đều nói Lục Ảnh đế là chồng của cô ta, là thật sự cô ta có thể gả cho Lục Ảnh đế!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 707

Chuyện Xấu 2

Tại sao kêu cô là người phụ nữ đưa đến cửa.

Kiều An Hảo chỉ cảm thấy được mình bị tức đến nghẹn một búng máu ở yết hầu, cả người không tốt chút nào.

Sau đó là những lời phụ họa theo của người khác: “Cô nói cô ta có phải xem nhiều phim thần tượng không, xem mình như công chúa trong truyện cổ tích rồi?”, “Cái này gọi là hội chứng vọng tưởng, cần được uống thuốc chữa bệnh.”, “Trong ngày thường thấy cô ta, một cô gái nhỏ ngoan ngoãn, cư xử đều rụt rè, không nghĩ tới ở sau lưng lại thật khoa trương!”, “Hiện tại tất cả đều đang mắng chửi cô ta, nói cô ta không biết xấu hổ, nói ngăn lại, tôi còn thấy xấu hổ thay cô ta!”

Sau đó Lâm Thi Ý lại phát biểu một câu: “Loại phụ nữ xuất thân nhà giàu thế này, nói là được dạy dỗ rất tốt, thật ra nội tâm lại đê tiện, một chút cũng không biết tự ái là gì!”

Lâm Thi Ý nói cô không biết tự ái? Vậy cô ta ngủ với người khác rồi nhận tiền thù lại, thì biết tự ái rồi à?

Kiều An Hảo nắm chặt di động, nhìn Triệu Manh, chỉ cảm thấy được sự tức giận trào dâng trong lòng, khiến cô không nói nên lời, ngón tay cũng trở nên run rẩy.

Nói lại, không biết xấu hổ, chứng vọng tưởng, đưa đến tận cửa, không biết tự ái...

Cô như thế suốt bảy tiếng đồng hồ, bị nhiều thứ áp bức đến không thể chịu nổi?

“Kiều Kiều, còn có cái này, rõ ràng là châm chọc cậu!” Triệu Manh dường như thấy Kiều An Hảo tức giận, liền đưa di động đến trước mặt cô: “Lâm Thi Ý cũng không biết xấu hổ!”

Kiều An Hảo cúi đầu, nhìn thoáng qua blog Lâm Thi Ý, sau khi chuyện xấu của cô lộ ra, viết vài điều.

Điều thứ nhất là, một tác giả tình cảm nổi danh viết người phụ nữ phải hiểu được tự ái là gì, còn bình luận thêm một câu, nữ nhân không biết xấu hổ thì không đáng một xu.

Điều thứ hai là bày ra một tấm hình, trên đó có ảnh chụp người đàn ông đưa lưng về màn hình, quỳ gối trước mặt Lâm Thi Ý, đeo cho cô ta một chiếc nhẫn, mà Lâm Thi Ý cười sáng lóa, làm như toàn bộ sự hạnh phúc của cả thế giới đều vây quanh cô ta.

Điều thứ ba là bày ra bối cảnh ở ACR, trong tay cô ta xách rất nhiều túi mua đồ xa xỉ, bạn trai nói, yêu một người phụ nữ liền muốn đem hết tất cả những gì tốt nhất dành cho cô, ACR là nơi bán toàn những đồ cao cấp, quả nhiên.

Không cần Triệu Manh chỉ, Kiều An Hảo cũng biết Lâm Thi Ý viết mấy thứ này là để thể hiện hạnh phúc của mình, để cô thấy chật vật cỡ nào.

Triệu Manh còn đang tức giận nói: “Trên thế giới này, đa số mọi người đều không nhận ra được ai tốt, hiện giờ tốt, khiến cho toàn bộ con chó trên thế giới này cũng đã có thể tìm được tâm lý cân bằng rồi.”

Lâm Thi Ý đăng trạng thái mới, có không ít người vào nhìn cô ta, Kiều An Hảo thấy bọn họ bình luận, nội dung đều là khen cô ta, hoặc là cực kỳ hâm mộ cô ta.

Hóa ra, thật sự là Triệu Manh nói đúng, hiện tại người trên thế giới này, đều đang cười nhạo cô...

Quan trọng nhất là, người đàn ông làm hại cô bị toàn thế giới cười nhạo, lại cúp điện thoại của cô những hai lần, đến bây giờ vẫn chưa có tin tức gì cả, một tin nhắn cũng không thèm gửi cho cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 708

Chuyện Xấu 3

Tuy Triệu Manh cũng cực kỳ tức giận, nhưng Kiều An Hảo là đương sự, đương nhiên là người khó khăn nhất, vì thế Triệu Manh liền đè xuống đáy lòng phần nộ khuyên can cô: “Kiều Kiều, mấy hôm trước ở

trong đoàn làm phim của Nhất kiến chung tình, Lục Ảnh để nói với Lâm Thi Ý như thế, khẳng định là cô ta rất bức tức, cậu nên cho cô ta an ủi mình một chút?”

Triệu Manh này nói chuyện đôi khi cực kỳ thích lạc đề, nửa đoạn trên rõ ràng nghe qua khiến người ta rất thư thái, thậm chí Kiều An Hảo còn muốn phối hợp gật đầu, cầm lấy chiếc đũa, chuẩn bị chiến đấu với một màn mỹ thực.

Kết quả vừa mới ăn hai miếng cá, lời kế tiếp của Triệu Manh, liền biến chất: “Kiều Kiều, cậu khoan hãy nói, Lâm Thi Ý có bạn trai rất nhiều tiền, còn cầu hôn với cô ta, là nhẫn kim cương to như trứng chim bồ câu...”

Kiều An Hảo không có nhẫn cưới, tâm tình hoàn toàn rơi xuống đáy vực.

Đừng nói nhẫn kim cương gì đó, ngay cả 100 đồng tiền bạc, cô cũng không có.

Kiều An Hảo liếc mắt nhìn hai bàn tay nhẵn nhụi của mình, ủ rũ buông đũa xuống.

Triệu Manh lúc này mới ý thức được sự sai lầm của mình, vội vàng ngậm miệng lại, thật cẩn thận nhìn Kiêu An Hảo vài lần, sau đó đang chuẩn bị mở miệng dò xét cô một lần nữa, kết quả đột nhiên di động của Kiêu An Hảo lại kêu lên.

“Ai gọi tới?” Triệu Manh hỏi một câu, nhìn thấy Kiêu An Hảo một chút phản ứng cũng không có, tò mò rướn người lên nhìn, thấy trên màn hình hiển thị ba chữ “Lục Căn Niên”, vì thế liền vui vẻ nhắc nhở cô: “Lục Ảnh đế gọi đến rồi, không phải cậu đợi mãi sao?”

Kiều An Hảo chống hai tay lên má, không nhanh không chậm quay đầu, nhìn thoáng qua màn hình, sau đó chậm rãi vươn tay.

Triệu Manh vì muốn Kiêu An Hảo chăm chú tiếp điện thoại, không nói chuyện nữa, cầm đôi đũa mang theo vài phần thềm muốn bắt đầu ăn cơm.

Nhưng Triệu Manh còn chưa nhét được con tôm vào miệng, lại thấy ngón tay của Kiêu An Hảo nhẹ nhàng quẹt qua, không phải nghe điện thoại, mà là gác điện thoại.

Triệu Manh khẽ run rẩy, tôm cũng theo khe hở của đôi đũa mà rơi vào chén trà trước mặt, cô vừa hô người phục vụ đổi chén trà mới, vừa hỏi: “Kiêu Kiêu, sao cậu không nghe điện thoại?”

Lời cô vừa dứt, Lục Căn Niên lại gọi đến, sau đó chuông kêu được vài tiếng, lại bị Kiêu An Hảo ngắt mất.

“Rõ ràng là đang chờ điện thoại của người ta, không dễ dàng gì mới gọi được, trong lòng rất muốn tiếp, lại còn gài bộ... Cái này gọi là gì nhỉ?”

Ngay lúc Triệu Manh nghĩ cô sắp nhận điện thoại của anh rồi, Kiều An Hảo lại tiếp tục ngắt điện thoại.

“Mình nhớ ra rồi, miệng nói không cần, thân thể lại rất thành thực...”

Theo lời của Triệu Manh nói, lần này điện thoại của anh vừa gọi đến, còn chưa có chuông, đã bị Kiều An Hảo hung tợn ngắt mất.

-

Dọc đường lên máy bay về nước, tâm tình của anh rất phấn khởi, thế cho nên dù lâu như vậy anh cũng không hề nghỉ ngơi, vậy mà trong suốt 5 tiếng bay, anh cũng không chớp mắt chút nào.

Đến sân bay quốc tế Bắc Kinh, Lục Cẩn Niên lấy hành lý, lập tức đi đến bãi đỗ xe, lên xe của mình trở về Cẩm Tú viên.

Lúc này là 11 giờ rưỡi trưa, theo hiểu biết của anh về cô, tối hôm qua cô ngủ trễ, sợ là hiện tại vừa mới tỉnh dậy hoặc là còn chưa tỉnh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 709

Chuyện Xấu 4

Lục Cẩn Niên ở trên máy bay, cũng đã tưởng tượng nhiều lần, chính mình về đến nhà, nếu Kiều An Hảo đã dậy, liền chạy đến sau lưng cô, cho cô một cái ôm, nếu cô chưa tỉnh, liền hôn đến khi cô tỉnh thì thôi, sau đó làm một chút... Ủhm... Ý nghĩ hơi xấu xa...

Lục Cẩn Niên lái xe quay về Cẩm Tú viên, còn cố ý ghé vào một cửa hàng bán hoa, mua một bó hao tươi, sau đó bảo bọn họ khoảng nửa giờ nữa đưa đến nhà.

Lục Cẩn Niên cảm thấy kế hoạch của mình rất tốt, từ sân bay về Cẩm Tú viên mất khoảng một tiếng, anh mua hoa nữa, thế nhưng tất cả chỉ mất vón vẹn 40 phút.

Xe đang ở trong sân của Cẩm Tú viên, anh xuống xe, nhìn thoáng qua nhà cửa sáng chói ánh mặt trời, sau cùng tầm mắt liền rơi đến phòng ngủ ở tầng hai, thấy diệp tử trồng ở ban công đã nở hoa, có một loại cảm giác thư thái không nói nên lời tràn ngập trong lòng, anh khẩn trương xách hành lý đi về cửa ra vào, ấn mật mã, vội vàng thay giày, trực tiếp ném hành lý tùy tiện ở đại sảnh, sau đó đi lên lầu.

Lúc đi đến ngưỡng cửa phòng ngủ, Lục Cẩn Niên còn cố ý nhắm mắt, nghĩ rằng con heo nhỏ kia thật lười, quả nhiên còn đang ngủ, vì thế bước chân càng nhẹ nhàng hơn, lúc đi ngang qua phòng thay đổi, anh còn chăm chú nhìn, cả người suýt nữa bị dọa đến nhảy dựng lên.

Quần áo tây trang của anh, quần áo trong, cà vạt, còn có váy áo của cô, áo khoác, mũ, cùng với kính mắt, bị ném hết ra đất.

Trong đầu Lục Căn Niên còn chưa khôi phục lại, đã bị cảnh tượng trong phòng ngủ làm cho có chút không nói nên lời.

Anh giơ tay lên, lông mày cau lại, nghĩ muốn tìm người đến thu dọn lại, sau đó rón rén đi về phía giường, kết quả đi được hai bước, cả người liền dừng lại, trên giường không có ai, chần rơi một nửa xuống đất, bên gối còn có một gói khoai tây chiên đã được mở ra?

Kiều An Hảo?

Lục Căn Niên theo bản năng đi ra khỏi phòng ngủ, tìm một vòng xung quanh nhà, lúc đi đến thư phòng, nhìn thấy loạn giống hệt như trong phòng ngủ, hệt như vừa bị cướp tràn đến, văn kiện bay lá tả trên đất, trong thùng rác đều là thuốc lá ưa thích của anh, còn có ngăn kéo bình thường anh vẫn khóa, máy ghi âm, điện thoại di động bị vứt lộn xộn ở bên trong.

Kiều An Hảo không ở nhà, trong nhà lại loạn lạc giống như vừa có thổ phỉ nhảy vào...

Trong lòng Lục Căn Niên vốn đang hồi hộp, sau đó phát hiện trong nhà không bị mất thứ gì, mới yên lòng.

Ai có thể nói cho anh biết, anh không ở nhà hai ngày hai đêm, Kiều An Hảo đã làm gì rồi? Tối cùng là trông coi nhà cửa như thế nào vậy?

Lục Căn Niên nhanh chóng lấy điện thoại gọi cho cô.

Qua một lúc lâu, không có ai nghe, lông mày của anh hơi nhíu lại, sau đó điện thoại bị cúp.

Lông mày của anh càng nhăn lại lợi hại hơn, tiếp tục gọi, tiếp tục bị ngắt... đến sau cùng, vừa mới có được tín hiệu, anh còn chưa nghe được tiếng tút tút, liền truyền đến âm thanh cúp máy.

Người phụ nữ này, làm cái gì? Điện thoại cũng không thèm nghe?

Lục Căn Niên giơ tay lên kéo cà vạt, đá văn kiện sang một bên, sau đó liền lấy điện thoại ra gọi một cuộc cho trợ lý.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 710

Scandal

Lục Căn Niên giơ tay lên kéo kéo cà vạt, đưa chân đá văng kiện một bên, sau đó tìm lấy điện thoại ra gọi cho trợ lý một cú điện thoại.

"Lục tổng?" Trong điện thoại truyền đến giọng trợ lý.

Lục Căn Niên nhanh chóng phản ứng, mở miệng hỏi: "Kiều Kiều ở đâu, cậu biết không?"

Hỏi ra vấn đề này xong, Lục Căn Niên mới kịp nhận ra, mình tìm Kiều An Hảo, hỏi trợ lý anh ấy sẽ biết sao?

Đúng lúc Lục Căn Niên chuẩn bị cúp điện thoại, đổi thành gọi cho Triệu Manh, trợ lý nói trong điện thoại: "Cô Kiều sao? Cô ấy và Triệu Manh đang ăn sushi ở acr."

Lục Căn Niên vừa rồi còn nghĩ trợ lý không biết động tĩnh của Kiều An Hảo, trong nháy mắt trở nên có chút bất bình, sắc mặt lập tức u ám: "Sao cậu biết hành tung của Kiều Kiều?"

Trợ lý cảm thấy Lục Căn Niên ghen tức qua điện thoại muốn bồ nhào tới, vội vàng thay mình giải thích: "Lục tổng, lúc này, thấy Triệu Manh gửi tin nhắn trong nhóm, tôi mới biết. "

Lục Căn Niên dùng lỗ mũi hừ một tiếng, một bộ dạng muốn cúp điện thoại.

Trợ lý nghĩ đến bây giờ Kiều An Hào đang bị trên mạng mắng um sùm, mở miệng: "Lục tổng..."

Nhưng mà tại sao anh cũng trong nhóm bạn bè của họ mà không nhận được? Lúc này Lục Căn Niên mới nhớ ra, từ đêm thất tịch tình nhân năm ngoái cùng Kiều An Hào, mỗi người đi mỗi ngả, không sử dụng số điện thoại kia nữa, vì vậy tầm mắt rơi xuống điện thoại trong ngăn kéo.

Sau đó, ngón tay Lục Căn Niên đề lên điện thoại, cắt đứt trợ lý lời của: "À, đúng rồi, cậu cầm di động trước kia của tôi đi mở số lại, sau đó đưa đến nhà hàng acr. "

"Vâng, Lục tổng." Trợ lý trả lời, tiếp tục lời mình nói vừa rồi: "Lục tổng, cô Kiều bị..."

"Bíp bíp bíp..." Điện thoại rất dứt khoát bị Lục Căn Niên cúp.

-

Ngay cả quần áo Lục Căn Niên cũng không đổi, cứ như vậy phong trần mệt mỏi lần nữa trở lại trên xe, anh chuẩn bị khởi động xe, đúng lúc hoa mình đặt đưa đến.

Lục Căn Niên mở cửa sổ xe, người tặng hoa đi đến đưa thẻ: "Tiên sinh, phiền ngài ký nhận."

Ký nhận cái đầu cậu đó, người nên ký nhận bây giờ không có ở nhà... Còn mất cả chì lẫn chài...

Đáy lòng Lục Căn Niên lặng lẽ phun một câu, nhưng vẫn cầm bút ký tên, sau đó nhận hoa, thuận tay ném vào chỗ ngồi trên xe.

-

Lúc Lục Căn Niên đi ô-tô chạy tới acr, trợ lý đã chờ ở cửa trung tâm thương mại, nhìn thấy anh, lập tức đưa điện thoại đi lên.

Lục Căn Niên nhét sim vào trong điện thoại, vừa lái xe, vừa đi vào trong acr.

Anh đứng ở trước bảng hướng dẫn ở đại sảnh lầu một, tìm xem nhà hàng Nhật Bản cụ thể ở chỗ nào, rồi đi tới thang máy.

Trợ lý theo sát phía sau: "Lục tổng, tôi có việc muốn báo, là về..."

"Có chuyện gì, đợi lát nữa hãy nói." Lục Căn Niên hoàn toàn không có tâm tư lo chuyện công việc lúc này, bây giờ trong lòng anh là cô gái kia, tại sao lại cúp điện thoại của anh?

"Lục tổng, tôi muốn nói về..." Trợ lý bắt đầu muốn khóc trong lòng, có thể nghe anh ta nói hết không, anh ta muốn nói chuyện của cô Kiều.

"Muốn tôi lặp lại lời vừa rồi sao?" Lục Căn Niên nhập mật khẩu, cũng không liếc mắt nhìn trợ lý, nhẹ nhàng hỏi ngược lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 711

Scandal 2

Trợ lý ngậm miệng lại thật chặt.

Anh có ý tốt, Lục tổng, anh không muốn nghe, còn nói tôi không được!
Dù sao cuối cùng người chịu khổ là anh, không phải là tôi.

Nhưng dù trợ lý nghĩ như vậy, vẻ mặt vẫn có chút ngượng ngùng.

Rõ ràng là ý tốt, lại không cảm kích!

Nhưng Lục Cẩn Niên đứng bên cạnh trợ lý, lại mở ra nhóm bạn bè, tìm tin nhắn Triệu Manh gửi, tiếp theo là lời mọi người tán thưởng!

Ừ... Trong lòng rốt cuộc cũng yên bình.

-

Con gái, ít nhiều gì đối mặt người mình thích người thích mình, sẽ có một chút xiu tùy hứng.

Theo lời của Triệu Manh mà nói, chính là con gái lệ thuộc vào người đó, cũng như người đó dung túng cho người con gái họ yêu.

Kiều An Hảo liên tục cúp bảy tám cuộc điện thoại của Lục Cẩn Niên, trong lòng vì những chuyện kia tích cóp từng chút từng chút một đã biến mất, cô vốn muốn Lục Cẩn Niên gọi điện thoại, cô liền nhận nghe.

Kết quả ai ngờ, điện thoại di động lại yên lặng, Lục Căn Niên không hề gọi nữa.

Kiều An Hảo lại bắt đầu có bất an, mặc dù cô cảm giác mình cúp điện thoại của Lục Căn Niên là có lý, nhưng bây giờ không nhận được mà suy nghĩ, có phải mình hơi quá đáng, cúp quá nhiều lần?

Triệu Manh từ lúc học chung cao trung với cô ở cùng 1 chỗ, hết sức hiểu rõ nhất cử nhất động của cô, trong miệng nhai một con ốc, nhìn Kiều

An Hảo, dùng một loại vẻ mặt đáng đời nói: "Đáng đời, để cho anh ta không nghe điện thoại, để cho cậu chịu, lần này coi như tìm đường chết..."

Triệu Manh nói tới chỗ này, tầm mắt chợt liền nhắm ngay một chỗ, ngây ngẩn cả người.

Kiều An Hảo cau mày, "Sao vậy?"

Kiều An Hảo thấy Triệu Manh vẫn không có phản ứng, còn đang nhìn chăm chăm chỗ kia, vì vậy liền theo tầm mắt của cô xoay đầu.

Triệu Manh nhìn cửa, không có gì khác thường...

Kiều An Hảo vừa định quay đầu nói một câu Triệu Manh sao vậy? Kết quả là thấy Lục Căn Niên một thân âu phục màu xanh, phong trần một mình bước vào nhà hàng sushi Nhật.

Lần này Kiều An Hảo muốn mắng Triệu Manh ngược thì ngược lại cô hoàn toàn ngẩn người..

Lục Căn Niên không phải là ở Mỹ sao? Anh nói ba giờ chiều có một hội nghị quan trọng, còn bảo hôm nay phải ký hợp đồng linh tinh gì... Sao bây giờ lại xuất hiện trước mặt cô?

Kiều An Hảo mở to hai mắt, lại mở trừng hai mắt.

Cô nhìn thấy Lục Căn Niên và phục vụ giống như lễ phép hỏi thăm cái gì, sau đó, cùng trợ lý sau lưng phát hiện ra cô và Triệu Manh, nhìn Lục Căn Niên nhắc nhở một tiếng, khiến Lục Căn Niên không nhìn thấy cô trước hung hăng nhìn chăm chăm, dọa cho trợ lý sợ lui về sau một bước.

Kiều An Hảo giơ tay lên, dụi dụi con mắt, thật sự là Lục Căn Niên... Anh đã trở về từ Mỹ?

Nói cách khác, ngày hôm qua anh cúp điện thoại, rồi không ngừng trở về?

Một loại cảm xúc khó nói hết, cứ như vậy chạm vào nội tâm mềm mại của Kiều An Hảo, trong nháy mắt, cảm thấy trong thời gian này, bởi vì anh cúp điện thoại, bởi vì anh không liên lạc, bởi vì trên web mắng, bởi vì Lâm Thi Ý giấu cợt... Mà bao nhiêu buồn bực kia, toàn bộ cũng tan thành mây khói, thay vào đó là một loại thỏa mãn và hạnh phúc không ngôn ngữ nào có thể hình dung.

Thật ra thì Triệu Manh hoàn toàn nhìn thấy không phải là Lục Căn Niên, mà là một người đội mũ lưỡi trai, không ngừng chụp ảnh cô và người đàn ông của Kiều An Hảo.

Lúc ban đầu cô cho là mình nhìn hoa mắt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 712

Scandal 3

Cho nên cố ý nhìn, kết quả người kia rất nhanh liền trốn đi, vì vậy tầm mắt cô nhìn cửa, giả bộ ngăn người, ngược lại khóe mắt sáng lên vẫn chú ý người chụp ảnh đó, qua tầm 5 phút, rốt cuộc bị cô bắt được!

Kiều An Hảo sáng nay bị scandal bùng nổ, hiện tại đã có người chụp, nếu lại bị người ta chụp tiếp hình ảnh bất lợi, sợ sẽ có liên tiếp những ảnh hưởng xấu.

Triệu Manh nhất thời thu tầm mắt, đang chuẩn bị nhắc nhở Kiều An Hảo một câu, kết quả ai ngờ Kiều An Hảo ngồi ở trước mặt mình, bất chợt cọ đứng lên, xoay người, nhìn phía trước, vẻ mặt cùng ánh mắt, thoát nhìn có chút kinh ngạc lại có chút then thùng.

"Kiều An Hảo, anh nổi điên làm gì..." Triệu Manh nói mới vừa nói phân nửa, Lục Cẩn Niên liền nhảy vào tầm mắt cô, đứng ở trước mặt Kiều An Hảo, không để ý chung quanh nhiều người đang cầm điện thoại di động chụp hình, hơi cúi đầu, nhẹ nhàng mà lại trong trẻo lạnh lùng kêu một câu: "Kiều Kiều. "

Tầm mắt Lục Cẩn Niên nhìn cô, có chút nóng bỏng, làm cho người ta có cảm giác nếu xung quanh không có nhiều người như thế, thật sự anh rất muốn kéo cô vào trong ngực, ôm chặt.

"Lục ảnh đế?" Triệu Manh không nhận được bật thốt lên, sau đó ý thức được chung quanh nhiều người nhìn như vậy, vì vậy vội vàng ngậm

miệng, nhìn về trợ lý sát sau lưng Lục Căn Niên, dùng ánh mắt hỏi rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Trợ lý hiểu ý của Triệu Manh, nhún vai một cái, bày tỏ không biết.

Thời gian tầm một phút, Triệu Manh vội vàng chỉ một chỗ ngồi, ý bảo trợ lý ngồi, sau đó nói với Kiều An Hảo đang nhìn chăm chăm Lục Căn Niên, lên tiếng nhắc nhở: "Kiều Kiều, Lục tổng ngàn dặm xa xôi từ Mĩ chạy về, chắc chắn còn chưa có ăn cơm."

Lúc này Kiều An Hảo mới tỉnh táo, ý thức được mình nhìn chăm chăm Lục Căn Niên ngây người lâu như vậy, sắc mặt ửng đỏ hướng về 1 chỗ ngồi, nhường cho Lục Căn Niên.

Kiều An Hảo và Triệu Manh gọi một bàn ăn, cũng chưa động, nhưng mà Triệu Manh vẫn gọi phục vụ cầm thực đơn, đưa cho Lục Căn Niên và trợ lý, nhân tiện cũng cho phục vụ đem thêm hai phần chén đĩa.

Trợ lý đã ăn cơm trưa, chẳng qua là gọi một chai rượu, Lục Căn Niên đơn giản lật thực đơn, cũng gọi 1 phần sushi.

Phục vụ cầm thực đơn vừa rời đi, Triệu Manh liền mở miệng nói một câu: "Lục ảnh đế, lúc này Kiều Kiều rất không vui..."

Kiều An Hảo biết Triệu Manh tiếp theo muốn nói Lâm Thi Ý châm chọc chuyện chuyện này, nhất thời nhanh chóng giơ chân lên, phía dưới bàn đá Triệu Manh một cái, âm thầm trợn mắt nhìn cô.

Triệu Manh lập tức nuốt lời còn lại trở lại trong bụng.

Nhưng mà Lục Căn Niên vẫn bắt được ý chính, không vui?

Anh nhú mảy, quay đầu nhìn về Kiều An Hảo: "Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Dù đáy lòng có ủy khuất lớn thế nào, cũng bởi vì anh vứt bỏ công việc, không ngừng về nước tìm cô mà biến mất.

Trong 4 giờ ngắn ngủi, bốn ba như vậy, dường như cũng không có thời gian nghỉ ngơi, nhất định rất mệt mỏi, Kiều An Hảo thật sự không muốn anh trở về, liền lập tức biết những thứ trên mạng, và sự chế nhạo của Lâm Thi Ý, khiến Lục Căn Niên thêm phiền não.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 713

Vợ Chồng Lục Kiều (1)

Kiều An Hảo sợ Triệu Mạnh và trợ lý nói những chuyện lộn xộn kia, lập tức giành trước nghiêng đầu, nói nhỏ bên tai Lục Cẩn Niên, giọng nói

mềm nhũn mở miệng nói: "Không có, chỉ là tối hôm qua, anh cúp điện thoại em 2 lần, có chút không vui. "

Thật ra thì rõ ràng là nói lời nói thật, giọng nói còn mang theo chút oán giận, nhưng không biết tại sao, từ trong miệng Kiều An Hảo truyền vào đáy lòng Lục Cẩn Niên, giống như đang làm nũng.

Lục Cẩn Niên hơi có chút kinh ngạc, một lát sau, mới đột nhiên ý thức được dường như có chuyện này.

Thì ra là hôm nay anh gọi điện thoại, cô vẫn cắt đứt, là bởi vì chuyện kia.

Lục Cẩn Niên nghiêng đầu, nhìn gương mặt Kiều An Hảo gần ngay trước mắt, đường cong mềm mại, da thịt tỉ mỉ hoàn toàn không thấy được bất kỳ lỗ chân lông, tối hôm qua trong điện thoại lời cô nói với anh, ở bên tai một câu một câu lại chậm rãi vang lên, trong lòng xúc động, Lục Cẩn Niên có chút nhẹ nhàng chậm chạp mở miệng nói: "Kiều Kiều, anh rất vui. "

"Em nói với anh những lời đó, anh rất vui."

Trong phong ăn này, cũng không có bao sương, tiếng động xung quanh ồn ào, nhưng mà lúc Lục Cẩn Niên mở miệng nói ra mấy chữ này dường như cả thế giới cũng trở nên yên tĩnh lại.

Kiều An Hảo cảm giác được đáy lòng giống như bị cảm giác giác ấm áp quấn lấy, trong lòng khẽ phập phồng, khiến cô cảm thấy không thật: "Bởi vì rất vui, cho nên cả đêm từ Mỹ bay về sao?"

"Ừ." Lục Cẩn Niên không có chút nào che giấu đáp một tiếng: "Vốn muốn làm em bất ngờ, kết quả về đến nhà, phát hiện chẳng những không ở nhà, cả căn nhà cũng trở nên bừa bộn không thể đứng."

Kiều An Hảo nghe đến đó, "À" một tiếng, sau đó nhớ tới bị làm bẽ bộn, gương mặt lập tức trở nên đỏ bừng.

Cô vốn suy nghĩ trước thứ sáu Lục Cẩn Niên về, quản gia dọn dẹp trở về như cũ là được, ai biết anh bất chợt quay về...

Vậy nói như thế, anh biết cô đến phòng sách của anh?

Kiều An Hảo lại hô nhỏ một tiếng, nghiêng đầu, nhìn Lục Cẩn Niên ánh mắt có chút tránh né: "VẬY... VẬY anh cũng biết em lén lấy đồ của anh?"

"Tối hôm qua đã biết." Lục Cẩn Niên nhìn đáy mắt Kiều An Hảo, sáng đến mức khiến người ta cảm thấy lờ mờ.

"Ồ?" Tối hôm qua làm sao biết? Cô lại không nói cho anh biết, anh ở Mỹ mà...

Lục Cẩn Niên gật đầu với trợ lý đối diện: "Tối hôm qua cậu ta gọi cho anh."

Vốn dĩ chuyện bữa tiệc từ thiện tối qua, cũng truyền ra bên ngoài giới quý tộc.

"À." Kiều An Hảo thật thấp giọng đáp một tiếng.

Lục Căn Niên không nhịn được giơ tay lên, sờ sờ đầu Kiều An Hảo, khiến tai Kiều An Hảo đỏ lên, anh thấp giọng cười khẽ một tiếng: "Kiều Kiều, cảm ơn em."

Ngón tay Kiều An Hảo không nhịn được nắm chặt đũa trên bàn, một lát sau, mới nhẹ nhàng nói: "Không cần cảm ơn, ai bảo bà ta ăn hiếp anh..."

Nói giỡn, làm sao Hàn Như Sơ có thể bắt nạt anh?

Mặc dù Lục Căn Niên cảm thấy lời của Kiều An Hảo khiến mình bị tổn thương tự ái, nhưng lại cảm thấy vô cùng vui vẻ: "Kiều Kiều, em đang bao che sao?"

Kiều An Hảo bị Lục Căn Niên nhắc như vậy, mới chợt ý thức được mình nói ra lời đó, mặt càng đỏ hơn, ánh mắt chung quanh dao động, thoát

nhìn có chút phẫn khích và lo lắng sợ nói chưa hết câu: "Không phải, em nói là ai bảo bà ta bắt nạt anh và con của chúng ta..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 714

Vợ Chồng Lục Kiên (2)

Lục Căn Niên nhìn ánh mắt Kiều An Hào tránh né và lời nói không thật lòng của cô, cười khẽ một tiếng, cầm một sợi tóc của cô quăn vòng quanh ngón tay: "Bao che con, chính là bao che anh..."

Kiều An Hào không giải thích, chẳng qua là nâng mí mắt, nhìn Lục Căn Niên, mím môi cười.

"Khụ khụ." Trợ lý bất chợt ho khan.

Triệu Manh cũng hắng giọng một cái: "Không ngờ hai người này vừa gặp nhau đã dính lấy nhau, ân ái ái ái trước mặt để bọn tôi xem, thật sự có được không?"

Trợ lý phụ họa: "Đúng, Triệu Manh chí lý, chẳng lẽ hai người chưa từng nghe qua một câu nói, cái gì mà càng ân ái càng mau chán..."

Trợ lý nói tới chỗ này, vội vàng dừng lại, sau đó liền nhận được ánh mắt lạnh buốt của Lục Căn Niên, anh lập tức cúi đầu, giả bộ như chưa nói gì, bưng ly rượu uống 1 hớp, sau đó rót cho Lục Căn Niên một ly, đưa tới, cười hết sức lấy lòng nói: "Lục tổng, rượu ở nhà hàng này ngon thật. "

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm ly rượu trước mặt một hồi, rồi cuộc vươn tay nhận lấy.

Lúc này trợ lý mới thầm thở phào nhẹ nhõm.

Chẳng qua là khẩu khí kia vẫn chưa dừng lại, Lục Căn Niên bất chợt nâng lên mí mắt lại quét mắt nhìn anh một cái: "Cái gì gọi là càng ân ái càng mau chán?"

Trợ lý liền vội vàng lắc đầu.

"Tôi và Kiều Kiều, vốn rất tình cảm, anh thấy có chán sao?"

Trợ lý lắc đầu mạnh hơn.

-

Cơm nước xong, Lục Căn Niên trả tiền.

Lục Căn Niên có chút mệt mỏi vốn định mang theo Kiều An Hảo về nhà ngủ, kết quả Triệu Manh cười híp mắt giành mở miệng trước: "Lục ảnh đế, tôi và Kiều Kiều hôm nay tới Acr trước để ăn cơm, đi dạo phố, Kiều Kiều nhìn trúng rất nhiều đồ, nói cơm nước xong muốn đi mua."

Kiều An Hảo chợt liền ngẩng đầu lên, trừng mắt nhìn Triệu Manh.

Lúc nào thì bọn họ nói đi dạo phố? Rõ ràng bọn họ hẹn xong buổi chiều đi dạo phố! Còn nữa... Lúc nào thì nhìn trúng rất nhiều đồ chứ?

Lục Căn Niên nghe lời Triệu Manh, cũng không hỏi thật giả, trực tiếp đứng lên, lấy áo khoác treo trên ghế, nhìn về phía Kiều An Hảo, nói: "Vậy đi thôi."

"Em..." Kiều An Hảo theo bản năng mở miệng muốn phủ nhận.

Triệu Manh lại vui vẻ từ chỗ ngồi tử đứng lên, cũng kéo cô: "Kiều Kiều, cậu muốn mua túi trước hay mua quần áo? Hay trang sức đeo tay?"

"Tớ..."

Mặc dù Triệu Manh đang hỏi Kiều An Hảo, nhưng rõ ràng cũng không có ý cho Kiều An Hảo nói chuyện: "Tớ thấy cậu rất thích cái túi Chanel mới không buông tay, vậy chúng ta đến cửa hàng Chanel đi."

Nói xong, Triệu Manh liền nhìn về Lục Căn Niên: "Lục ảnh đế, có thể không?"

Lục Căn Niên gật đầu, không có ý kiến.

Kiều An Hảo vừa muốn mở miệng, Triệu Manh liền tiến tới bên tai của cô, tốc độ thật nhanh dùng giọng nói chỉ 2 người nghe được nói: "Kiều Kiều, tớ cho cậu biết, cậu bị ký giả chụp hình lúc ăn cơm, bây giờ Lục ảnh đế đã tới, ký giả đó nhất định sẽ chụp, không phải trên mạng đang mắng cậu sao? Lâm Thi Ý không phải là rất đặc ý sao? Bây giờ cậu để Lục ảnh đế đi cùng dạo phố, mua đồ thỏa thích, khiến ký giả tung tin tức giả kia đọc xong cũng tức chết!"

"Còn nữa, Kiều Kiều, tớ giúp cậu hả giận, cậu đừng chưa lâm trận bỏ chạy, theo tớ, hãy nói, Lục ảnh đế là chồng cậu, tại sao chúng ta lại để nhiều người vô duyên vô cớ mắng như vậy."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 715

Vợ Chồng Lục Kiều 3

Thật ra Triệu Manh nói rất đúng, vì sao cô lại bị nhiều người trên mạng mắng như vậy, cô lại không nỡ năn gì bọn họ.

Mà những lời Lâm Thi Ý nói thật sự khó nghe... Nếu có thể, cô thật sự muốn hung hăng phản kích lại cô ta.

Kiều An Hảo nghe đến Triệu manh nói chi tới bến, không phải cô không có cảm giác gì, cô không phải thánh nhân, cô cũng giống như muôn vàn những người phụ nữ khác, có một lòng hư vinh nho nhỏ, cũng sẽ bởi vì người khác chỉ trích mình mà trong lòng thấy mất mát.

“Kiều Kiều, cậu đừng nói với mình, cậu phải làm nữ thần.” Trong giọng nói của Triệu Manh kéo ra một chút đau thương.

Ai muốn làm nữ thần chứ.

Kiều An Hảo như có như không trừng mắt nhìn Triệu Manh một cái, tuy lần trước quay Nhất kiến chung tình hô Lục Cẩn Niên đến, tâm tình có chút không yên bất an, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu nói: “Mình biết rồi.”

Triệu Manh liền cười lên, nhìn Kiều An Hảo chớp chớp mắt, có chút kích động nói: “Đêm nay, giới giải trí sẽ bùng nổ tin tức rồi.”

Tuy Kiều An Hảo đồng ý với đề nghị của Triệu Manh, nhưng lúc thật sự bước vào cửa hàng, chọn lựa mấy thứ, vẫn thấy có chút xấu hổ.

Cũng không phải cô già mồm cãi láo, mà là mỗi một người phụ nữ, nếu thật sự yêu một người đàn ông, cũng không muốn để cho anh dùng tiền bạc để gây dựng ấn tượng cho mình.

Cho nên trong thâm tâm cô thầm tính toán, Lục Cẩn Niên rất kiên nhẫn đi cùng đằng sau, chọn được một lúc, cuối cùng chỉ vào một chiếc túi xách.

Triệu Manh nhìn tên phóng viên trốn ở một nơi nào đó vỗ vỗ một cái, lại nhìn dáng vẻ mắc cỡ ngại ngùng của Kiều An Hảo, đáy lòng dâng lên một loại ưu thương.

Sau cùng, trong lòng Triệu Manh âm thầm đi như vậy, lại đột nhiên chỉ vào một chiếc túi đắt nhất: “Kiều Kiều, lúc trước không phải cậu nói là thích cái kia sao?”

Vốn dĩ Lục Cẩn Niên đang lấy ví ra chuẩn bị tính tiền, nghe được những lời này của Triệu Manh, lại cất ví lại, làm một động tác tay với người bán hàng, sau đó hơi cúi đầu, nhìn hôm nay cô đi giày đế bằng, mới đến bên cạnh Kiều An Hảo nói một câu: “Thích cái đó à?”

Kiều An Hảo cũng không nói gì, cũng không lắc đầu.

Nhưng là Lục Cẩn Niên dường như cũng không để ý đến ý kiến của cô, chỉ đưa ánh mắt cho trợ lý, sau đó trợ lý lập tức sáng tỏ nói với người bán hàng: “Làm phiền cô đem chiếc túi kia tính cùng.”

“Còn cái nào nữa không?”

Lần này Lục Cẩn Niên không vội tính tiền, lại hỏi.

Triệu Manh liền cướp lời: “Có, cái kia, cái kia, còn có cái kia...”

Đừng nói là túi đẹp, dường như chỉ cần vừa mắt, Triệu Manh liền chỉ tay vào, tốc độ cực kỳ nhanh, khiến từ đầu đến cuối Kiều An Hảo không nói nên lời: “Còn có cái kia... đúng rồi, cái đó Kiều Kiều cũng thích...”

Triệu Manh nói xong, mới phát hiện mình chùi chiếc túi kia, nhưng là hôm nay Kiều An Hảo lại mang theo chính chiếc túi đó ra ngoài, ngay lúc Lục Căn Niên nhìn thấy, sau đó còn mặt không đỏ tim không đập giải thích một câu: “A... Cái túi kia Kiều Kiều rất thích, chiếc đang cầm có chút cũ rồi, cô ấy muốn đổi cái mới.”

Lục Căn Niên cực kỳ bình tĩnh “Ừm” một tiếng, nhìn thoáng qua trợ lý, trợ lý liền mở miệng nói: “Làm phiền cô mang hết những thứ mà cô gái này vừa chỉ vào tính cùng, toàn bộ.”

Lục Căn Niên đi ra tính tiền, trợ lý ở nơi đó cùng người bán hàng kiểm hàng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 716

Vợ Chồng Lục Kiều (4)

Kiều An Hảo nhìn Triệu Manh, thấp giọng nói: “Triệu Manh, cậu điên rồi à? Trong cửa hàng này có những gì cậu đều vét hết rồi.”

“Kiều Kiều, các cậu đều đã nhìn thấy nhau lúc cởi hết quần áo rồi, già mồm cái lão gì nữa?” Triệu Manh liếc nhìn cô: “Lại nói, cũng không dùng tiền của cậu, cậu đau lòng cái quỷ gì?”

“Sao không là tiền của mình.” Bọn họ đều đã kết hôn với nhau, tiền của Lục Căn Niên cũng là tiền của cô đó.

“Được rồi, cho dù là tiền của cậu, nhưng là tiền của cậu rất nhiều, cho dù là liều mạng tiêu tiền, cũng không bay hết được.” Triệu Manh nói đến đây, ra một ánh mắt với Kiều An Hảo, sau đó Kiều An Hảo liền nghe thấy tiếng của Lục Căn Niên truyền đến: “Em đang nói chuyện gì thế?”

Kiều An Hảo còn chưa nói, Triệu Manh liền cười hì hì mở miệng nói: “Lục Ảnh đế, vợ của anh đang lo lắng mình có thể phá sản.”

Theo lời nói của Triệu Manh, cô còn cảm giác được thắt lưng của mình bị Kiều An Hảo dùng lực nhéo một cái.

Vợ của anh... Ba chữ kia nghe thật sự êm tai rồi... Hình như có một làn gió xuân nhẹ nhàng phất qua gương mặt anh tuần vô cùng của anh, khiến anh không nhịn được vươn tay, mang theo sự cứng chiều, nhẹ nhàng vuốt

ve đầu của Kiều An Hảo, sau đó đưa ví tiền của mình cho cô: “Không sao, có thể cầm lấy tiền đi mua tiếp.”

Cũng không phải anh rộng lượng, không cần tiền bạc.

Mà là lúc cả người anh trên dưới chỉ có hai trăm đồng, còn không thèm chớp mắt bỏ hết ra đưa toàn bộ cho cô, huống chi là hiện tại?

Cho dù thời gian xoay chuyển thế nào, cho dù hiện tại anh giàu có bao nhiêu, cho dù anh và cô đã trải qua những gì, đã thay đổi thế nào, trong lòng anh, vẫn luôn dành cho cô một tình yêu trọn vẹn như lúc anh vẫn còn thiếu niên.

Anh rất nghèo, nhưng anh lại nguyện ý đem tất cả tiền của mình cho cô.

Tuy đây là chủ ý của Triệu Manh, nhưng Lục Căn Niên vốn không hề biết chuyện gì đã xảy ra, anh cũng không có bất kỳ phiền hà gì, chỉ đơn thuần nghĩ là cô thích gì đó, thì sẽ mua toàn bộ cho cô.

Thậm chí còn nguyện ý đưa ví tiền cho cô.

Không nhớ rõ tới cũng là khi nào thì, ở trên mạng từng nhìn qua có một người nói, một người đàn ông có bao nhiêu tiền không phải là trọng điểm, trọng điểm chính là người đàn ông này có chịu đưa hết tiền bạc của mình cho bạn hay không.

Lúc ấy có rất nhiều người thấy câu nói đó chính là kinh điển, khi đó còn trẻ, không thể chân chính hiểu được hàm nghĩa của câu nói này, càng về sau khi trưởng thành, biết được tầm quan trọng của củi gạo dầu muối tương dấm chua trà ngọt, biết được bôn ba trong thành thị mệt mỏi cỡ nào, biết cho dù là mình không thích tiền bạc nhưng tiền bạc vẫn không thể thiếu được, khi đó mới hiểu được, có rất nhiều lúc, tiền bạc không thể đại biểu cho yêu thương, nhưng lại có thể biểu đạt sự yêu thương.

Kiều An Hảo nắm lấy ví tiền của anh, ngửa đầu, bình tĩnh nhìn anh.

Chắc là mấy ngày rồi anh đều chưa được nghỉ ngơi tử tế, khuôn mặt xem ra vẫn anh tuấn như cũ, nhưng rõ ràng trên trán còn mang theo sự mệt mỏi, phía dưới vành mắt còn có quầng thâm.

Áo sơ mi bên trong, không biết cà vạt đã bị kéo ra khi nào, hai cúc áo trên cùng cũng bị cởi ra, Kiều An Hảo có thể nhìn thấy cổ áo của anh có chút nhăn nhúm, trên cổ áo trắng, có một vết bẩn rất nhỏ, có thể là anh đã mặc lâu rồi vẫn chưa thay.

Là vì ngày hôm qua anh vội vàng từ nước Mỹ trở về, đến nhà, cũng chưa kịp tắm, đã bỏ đến đây tìm cô sao?

Anh rõ ràng đã mệt chết rồi, còn gượng gạo chống đỡ, đi dạo phố cùng cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 717

Vợ Chồng Lục Kiều (5)

Đúng là cô? Chẳng những không thông cảm cho anh, còn muốn vì những bình luận không liên quan trên mạng mà mắng anh, cho dù Lâm Thi Ý có được bạn trai ưu đãi thế nào thì cũng liên quan gì đến anh chứ.

Trong lòng Kiều An Hảo đột nhiên hiện lên sự áy náy không nói nên lời, cô cảm thấy được ví tiền của anh đặt trong lòng bàn tay của mình nặng trĩu, khiến cô cảm giác mình đang bị anh làm hư.

Kiều An Hảo không nhịn được buông xuống mi mắt.

Dưới sự giúp đỡ của người bán hàng, trợ lý xách túi lớn túi nhỏ đi đến: ‘Lục tổng, tất cả đã xong, không còn vấn đề gì nữa.’

Lục Căn Niên gật đầu một cái, vươn tay kéo cánh tay của Kiều An Hảo: “Đi thôi, không phải muốn đi xem quần áo sao?”

Trong lòng cô càng khó chịu, cô đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Lục Căn Niên nhíu mày, quay đầu nhìn cô, có chút khó hiểu hỏi: “Sao vậy?”

Kiều An Hảo cắn môi dưới, không nói gì, ngược lại nhìn về phía Triệu Mạnh nói một câu: “Thực xin lỗi.”

Trong mắt Lục Căn Niên thoáng qua sự khó hiểu.

Kiều An Hảo không dám nhìn Lục Căn Niên mà quay đầu nói với người bán hàng: “Những thứ này có thể trả lại toàn bộ được không?”

“A? Cô Kiêu, cô không thích hả?” trợ lý là người đầu tiên lên tiếng.

Lục Căn Niên nhú mày càng thêm lợi hại, nhìn chăm chăm Kiêu An Hảo không nói gì.

Kiều An Hảo liếc mắt nhìn đồng túi đã đóng gói, sau đó chỉ vào chiếc đầu tiên mình lựa chọn nói: “Trừ cái này, những cái khác đều trả lại, tôi không lấy nữa.”

Dừng một lát, Kiêu An Hảo lại nói: “Có thể trả lại không?”

Người bán hàng mỉm cười nói: “Có thể, cô gái, hiện tại tôi đi xử lý giúp cô.”

“Chờ chút.” Lục Căn Niên yên lặng một lúc lâu như vậy, đột nhiên lên tiếng ngăn cản, sau đó ý bảo Triệu Manh và trợ lý chờ ở đây một chút, rồi kéo tay Kiêu An Hảo đi ra khỏi cửa hàng, sau đó đến một lối đi trong hành lang cách đó không xa, không có ai cả mới dừng lại, xoay người, nhìn không rời mắt khỏi cô, mở miệng nói: “Nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Kiều An Hảo mấp máy môi, buông mí mắt xuống, né tránh ánh nhìn của anh, không nói gì.

Lục Căn Niên giam cô vào trong lồng ngực, vươn tay nâng cằm của cô lên, hơi cúi người, ánh mắt đen láy thâm thúy, nhìn chăm chăm cô: “Kiêu Kiêu, anh biết em có chuyện gì đó gạ anh.”

Kiều An Hảo cũng biết, lúc mình mở miệng nói không cần những chiếc túi xách đó, khẳng định là anh đã cảm thấy có vấn đề rồi.

Cô cũng biết, những tin đồn náo nhiệt trên mạng đó, hôm nay anh mới về nước, đến bây giờ vẫn còn đi với cô, còn chưa chú ý đến chúng, nhưng sớm hay muộn cũng sẽ biết.

Cô vốn định để sau khi anh nghỉ ngơi thật tốt, mới nổi giận với anh, nhưng là hiện tại bị Triệu Manh chi tiêu như thế, mình còn hòa theo, không có cách nào để cho sự tình lắng xuống, vì thế liền thành thật mở miệng nói: “Buổi sáng hôm nay em tỉnh dậy, chuyện náo loạn của em đã trở thành đề tài rồi.”

Lục Căn Niên sửng sốt một phen, liền lấy điện thoại di động trong túi quần ra, vào Sina, vừa thấy được mấy chữ “Kiều An Hảo, ngôi sao ăn vạ”.

Anh nhanh chóng nhấp vào xem nội dung, thấy bên trong đăng lên hai đoạn video, cùng với những bình luận bên dưới, lông mày liền gắt gao cau lại.

“Thật ra, phía trên cũng không có gì, diễn viên đều khó tránh khỏi gièm pha.” Kiều An Hảo giữ cho giọng nói của mình có vẻ thoải mái.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 718

Vợ Chồng Lục Kiều (6)

“Thật ra, phía trên cũng không có gì, diễn viên đều khó tránh khỏi gièm pha.” Kiều An Hảo giữ cho giọng nói của mình có vẻ thoải mái.

Sau đó cũng đem những lời nói của Lâm Thi Ý thuật lại một lần cho anh nghe.

Theo miêu tả của cô, vốn dĩ Lục Căn Niên đang vô cùng khó chịu khi những bài báo đó, đến sau cùng, lại càng có thể dọa người.

Tuy Kiều An Hảo biết, Lục Căn Niên không phải là giận mình, nhưng vẫn không có can đảm nhìn thẳng vào anh, chỉ nhỏ giọng nói: ‘Là Lâm Thi Ý nói những lời này hơi khó nghe... Cái gì không đáng giá tiền... sau đó còn bày ra mấy chuyện của bạn trai...’

Cứ việc Kiều An Hảo nói với Lục Căn Niên như vậy, tới cùng là phụ nữ, vẫn nói: “Nói tóm lại, là vì thế nên trong lòng em có chút không thoải mái.”

“Lúc ăn cơm, Triệu Manh mới nói là có phóng viên đang chụp em, sau đó mới nghĩ ra là đi dạo phố, để bọn họ chụp được hình ảnh chúng ta đang mua sắm...”

Kiều An Hảo nói đến đây, nhưng về sau thì Lục Căn Niên đều đã hiểu.

Khó trách vừa rồi ở trong cửa hàng, lúc chọn túi, cô đều không nói gì, chỉ có Triệu Manh lú lú đưa ra ý kiến, còn tưởng hai người đã thương

lượng với nhau rồi?

Kiều An Hảo thao thao bất tuyệt nói nhiều như thế, cũng đã nói rõ ràng sự thật, lúc này mới ngẩng đầu, mở miệng nói xin lỗi: “Lục Căn Niên, thật xin lỗi, em không nên mang theo mục đích đó để bắt anh đi dạo phố cùng em.”

“Còn có, trên mạng có mấy lời mắng chửi đó, qua vài ngày sẽ có người hiểu ra, cũng không có người nào chả có chuyện gì suốt ngày bàn tán mấy chuyện hư hỏng, đến như Lâm Thi Ý, theo cô ta, em cũng không muốn so đo quá nhiều, hưởng chi, mua nhiều túi xách như vậy về nhà cũng không dùng đến, có cái cũng không phải em rất thích, mà còn tốn tiền, chúng ta cũng không nên lãng phí như vậy.”

“Anh từ Mỹ bay về, còn ra ngoài như vậy, cũng chưa được nghỉ ngơi, chắc chắn là rất mệt mỏi, chúng ta về nhà, được không?”

Kiều An Hảo nói đến đây, hơi nâng mí mắt lên, còn chưa nhìn được mặt anh, đột nhiên người đàn ông liền thấp đầu xuống, sau đó, cánh môi của anh trấn áp khuôn miệng của cô.

Đi lại lâu như vậy, đúng là mệt chết được, nhưng là giờ khắc này, nghe cô nói một lúc lâu như vậy, mệt mỏi đã tan thành mây khói, thậm chí còn cảm thấy mình mệt thêm bao nhiêu cũng được.

Trước khi về nước, trong đầu luôn nghĩ muốn hôn cô như thế này, sau khi về nước, lúc thấy cô, Triệu Manh và trợ lý lại đang ở đây, anh chỉ có thể nhìn.

Nhìn đến bây giờ, biết rõ là đang ở nơi công cộng, biết rõ là cô vừa nói có phóng viên chụp trộm, nhưng đều không sao hết... dù sao chuyện xấu cũng đã đăng lên, anh cũng không ngại làm to thêm một chút, hưởng chi... người phụ nữ anh yêu, người phụ nữ anh liều mạng cũng muốn được nâng

niêu che chở cô trong lòng bàn tay, đâu nào có thể cho phép những người khác tùy tiện nhục mạ, chỉ trích?

Kiều An Hảo bị Lục Cần Niên hôn đến mềm nhũn, cô nghĩ đến phóng viên vẫn còn ở đây, liền mở mắt ra, nhìn thấy thật sự ở nơi gần đó đang có người chụp ảnh, vì thế vội vàng né tránh môi của Lục Cần Niên, thở hổn hển nói: “Có người chụp ảnh kìa...”

Lời của cô còn chưa nói hết, bên tai liền vang lên âm thanh ái muội của cô: “Mặc kệ bọn họ, cứ chụp thoải mái.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 719

Vợ Chồng Lục Kiều (7)

Bây giờ so với lúc này, hôn càng sâu hơn, nóng bỏng vô cùng.

Hô hấp của Kiều An Hảo cũng với răng môi lẫn trong đó, đều bị sự mát lạnh của Lục Căn Niên xâm chiếm hết.

Trong đầu của cô ong ong cộng hưởng, có một cảm giác kích thích không nói nên lời, đầu lưỡi nóng bỏng của anh cấp tốc càn phá trong miệng cô, như chạm vào tận nơi mềm mại nhất trong trái tim cô.

Hôn đến sau cùng, cả người Kiều An Hảo đều đã quên phóng viên đang đứng ở gần đó, chỉ đáp lại nụ hôn của anh theo bản năng.

Cô chủ động, như là kích thích đến anh, cả người anh đều dán vào thân thể của cô, giống như dùng hết toàn lực bao bọc lấy cô, khiến tất cả sức lực của cô như bị rút hết, khiến cô ngày càng trở nên hồ đồ.

Nụ hôn giăng co rất lâu, rất lâu...

Lúc Kiều An Hảo cho rằng chính mình sắp hít thở không thông, rốt cục môi của anh cũng chậm rãi rời đi, cô lại vẫn ngây ngốc như cũ nhắm mắt lại, trái tim đập vô cùng mạnh mẽ, ngay cả hô hấp cũng như dừng lại.

Lục Căn Niên cúi đầu xuống, ánh mắt cực nóng nhìn chăm chăm cô, giống như một giây sau đều muốn nuốt sống cô vào bụng, hô hấp của anh cũng có chút bất ổn, chậm rãi vươn tay, sờ sờ mấy sợi tóc loạn lạc bởi vì

hôn môi của cô, ghé vào bên tai cô, thấp giọng nói: “Vốn dĩ vừa nhìn thấy em, đã muốn hôn em như thế rồi.”

Thật là mờ ám rõ ràng, lại bị anh nói ra bằng giọng nói trong trẻo lạnh lùng như thế, mang theo sự mê hoặc khó cưỡng lại, lông mi của Kiều An Hảo run rẩy, sau đó mới ý thức được mình bị hôn đến có chút khó chịu, vội vàng hít sâu vào một hơi, mở to mắt, liền thấy ánh mắt thâm thúy của anh, theo bản năng lại né tránh, muốn nhìn anh mà cũng không dám nhìn.

Bởi vì thân thể hai người tiếp xúc quá chặt chẽ, Kiều An Hảo có thể rõ ràng cảm nhận được bên dưới người anh đang có biến hóa, khuôn mặt cô nóng bỏng đỏ bừng, sau khi hôn xong càng đỏ như có thể nhỏ ra máu, sau cùng liền chôn đầu vào trong lồng ngực của anh, nhỏ giọng nói thầm một câu: “Đáng ghét a.”

Một tiếng “a” sau cùng, chính cô cũng không chú ý mà kéo dài ra, cực kỳ giống như đang hôn dỗi, Lục Cẩn Niên nghe xong hừ một tiếng, cảm nhận được hai gò má nóng bỏng của cô, càng ôm chặt cô hơn nữa.

Qua một lúc thật lâu, Lục Cẩn Niên mới thở ra một hơi dài, lấy Kiều An Hảo ở trong lồng ngực ra, sau đó giơ tay lên, sửa soạn lại quần áo của cô cho chỉnh tề, mới lui về phía sau một bước, kéo khoảng cách giữa hai người ra một chút.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Kiều An Hảo đỏ bừng, lén lút nâng mí mắt liếc anh một cái, nhìn thấy anh đang tao nhã chỉnh lại quần áo, sau đó mở miệng nói: “Đi thôi.”

Sau đó anh cầm tay cô, quay trở lại vào trong cửa hàng vừa mua túi.

Trợ lý và Triệu Manh ngồi trên ghế Sofa uống cà phê, người bán hàng vừa nãy còn đang nói cười đứng ở một bên, khuôn mặt vui vẻ không biết đang nói gì với bọn họ.

Trợ lý nhìn thấy Kiều An Hảo và Lục Căn Niên đầu tiên, lập tức đứng lên, nói: “Lục tổng, những thứ này vẫn trả lại sao?”

Kiều An Hảo vừa định nói “trả lại”, kết quả Lục Căn Niên lại nhanh hơn nói: “Không trả.”

“Lục Căn Niên...”

Kiều An Hảo chỉ mở miệng kêu tên anh, anh lại giống như đã hiểu rõ cô muốn nói gì, giọng nói khoan thai ngắt lời cô: “Không phải muốn về nhà sớm sao? Trả lại sẽ phải đợi lâu lắm, cứ vậy đi.”

Đã tặng cho cô Kiều rồi thì không muốn trả lại, còn tìm cái cớ nghe đường hoàng như vậy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 720

Vợ Chồng Lục Kiều (8)

Tặng cô Kiều rồi không muốn nhận lại, còn tìm cơ quang minh chính đại như vậy.

Nét mặt trở lý cũng không thể hiện ra, vội vội vàng vàng xốc lên những túi xách kia, nhìn chăm chăm thân ảnh Lục Cẩn Niên đi phía trước, trong lòng âm thầm mắng.

-

Rõ ràng lúc trong cửa hàng mua túi, Lục Cẩn Niên nói muốn sớm về nhà, sau khi đi ra, chẳng những không đi đến bãi đậu xe, ngược lại rẽ vào cửa tiệm khác.

Kiều An Hảo dừng ở cửa, kéo tay của anh: "Lục Cẩn Niên, không phải anh nói muốn về nhà sao?"

Sắc mặt Lục Cẩn Niên lạnh nhạt gật đầu một cái, một bộ dạng thanh thản: "Đúng, chẳng qua buổi trưa ăn hơi no, tùy tiện đi dạo một vòng, tiêu thức ăn xong về nhà cũng không muộn."

-

Đợi đến lúc hiểu rõ, Kiều An Hảo mới biết, trong miệng Lục Cẩn Niên nói tùy tiện đi dạo một vòng, dường như muốn đi dạo tất cả cửa hàng trong acr.

Lúc ban đầu anh, còn có thể cầm đồ hỏi ý kiến của Kiều An Hào, hỏi cô cảm giác như thế nào, có thích không, chỉ cần Kiều An Hào chần chờ một giây không lắc đầu, anh sẽ không nói hai lời ra dấu tay với trợ lý cầm túi phía sau, ý bảo trợ lý đi mua, Kiều An Hào cố gắng giải thích với Lục Cẩn Niên, cũng cố gắng đi ngăn cản trợ lý, nhưng chỉ tiếc, trợ lý chỉ nghe lời của Lục Cẩn Niên, đơn giản xem lời kháng nghị của cô trở thành gió thoảng bên tai.

Sau lại Kiều An Hào dần hiểu ra điểm mấu chốt, mỗi khi Lục Cẩn Niên hỏi ý kiến của mình, sẽ nhanh chóng lắc đầu, lúc đầu Lục Cẩn Niên nghĩ cô không thích, quả nhiên buông tha không mua, nhưng mà cách này của Kiều An Hào chỉ áp dụng được một lúc, Lục Cẩn Niên quan sát cử chỉ nhỏ nhất của cô, sau đó dứt khoát cuối cùng không hỏi thăm, thấy thuận mắt là mua mua mua, so với lúc Triệu Manh chọn mua những chiếc túi trong cửa hàng mà Kiều An Hào thích, còn vô tư rộng rãi hơn nhiều.

Cho tới Triệu Manh là người nảy ra ý kiến, cũng nhìn ngây người, không nhìn được tiến tới bên tai Kiều An Hào, thấp giọng nói: "Kiều Kiều, cậu nói gì với Lục ảnh để đi, anh ấy muốn mua hết trong cửa hàng sao?"

Vừa vặn Triệu Manh nói những lời này với Kiều An Hào, Lục Cẩn Niên chỉ một cái quần, hỏi Kiều An Hào thích màu đỏ không, thấy cô không lên tiếng, trực tiếp để cho trợ lý dứt khoát mua các màu khác nhau.

Triệu Manh Thấy một màn như vậy, hoàn toàn rối loạn: "A a a a, Lục ảnh để thật sự điên rồi!"

Nhưng mà điên vẫn đẹp trai, có sao đâu?

-

Tùy tiện đi dạo một vòng, hình tượng đi dạo cuối cùng, là đồ nhiều, đến mức không cầm được nữa, cuối cùng vẫn là một cửa hàng giúp một tay kêu

an ninh trên lầu, đưa lên hai chiếc xe đẩy, mới miễn cưỡng chở toàn bộ đồ đi.

Mặc dù cũng đã biến thành như vậy, Lục Cẩn Niên lại hoàn toàn không hề có ý từ bỏ, từ cửa hàng này ra ngoài, dắt Kiều An Hảo rẽ vào cửa hàng khác, Kiều An Hảo trực tiếp kéo tay Lục Cẩn Niên, đứng tại chỗ nhất quyết không đi, một bộ hoàn toàn như muốn khóc vì Lục Cẩn Niên điên cuồng mua, nhỏ giọng nói: "Lục Cẩn Niên, đừng mua..."

Lục Cẩn Niên nghe rõ Kiều An Hảo nói, quay đầu, nét mặt nhìn cô có mấy phần dịu dàng lo lắng, khó hiểu hỏi một câu: "Cái gì? Đi mệt? Đau chân?"

"Em nói không muốn mua nữa..."

Kiều An Hảo vừa mới nói mấy chữ, bất chợt cả người được Lục Cẩn Niên ôm ngang lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 721

Vợ Chồng Lục Kiều (9)

"Lục Căn Niên, anh muốn làm gì?" Kiều An Hảo phản xạ có điều kiện giơ tay lên, ôm cổ Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên không lên tiếng, chẳng qua là ôm cô nhìn quanh, thấy cách đó không xa có ghế nghỉ chân trong trung tâm sắp xếp, sau đó sải bước nhanh tới, đặt Kiều An Hảo ngồi ở trên ghế.

Kiều An Hảo theo bản năng muốn đứng lên, lại bị Lục Căn Niên đè xuống, ngay sau đó anh liền đứng ở trước mặt cô, cởi giày cô ra, trực tiếp nắm chân nhỏ trắng nõn của cô.

Kiều An Hảo hoàn toàn không hiểu Lục Căn Niên rốt cuộc muốn làm gì, theo bản năng muốn rút chân lại, Lục Căn Niên lại giữ chặt chân cô hơn, sau đó ngón tay của anh di chuyển lên lòng bàn chân của cô.

Mặc dù buổi sáng trước khi ra ngoài đã tắm, cũng không có bệnh hôi chân, nhưng mang giày đi lâu như vậy, cuối cùng cũng có chút không sạch sẽ, anh lại không ngại cởi giày cô, huống chi... Hôm nay cô biết mình muốn đi dạo phố, cố ý chọn một đôi giày thoải mái, hoàn toàn cũng không mệt mỏi...

Dù chỗ không có người, cô cũng không có thói quen để Lục Căn Niên bóp chân cho mình, huống chi đây là trung tâm thương mại.

Nhưng sức Lục Cẩn Niên nắm cổ chân cô hơi mạnh, Kiều An Hảo tránh không được, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là vươn tay, bắt tay của anh, ngăn lại hành động của anh.

Lục Cẩn Niên ngẩng đầu lên, nhìn cô, sau đó vươn tay, lấy tay cô trên tay mình ra, khẽ mở miệng: "Ngoan ngoan ngồi ở chỗ đó, đừng động."

Lời của anh nói rất thông thả, nhưng lại làm cho người ta không thể từ chối, Kiều An Hảo không phản ứng kịp, tay cũng đã buông ra, sau đó anh tiếp tục bóp chân cô.

Lực của anh rất đều đều, đè lên cũng rất thoải mái.

Kiều An Hảo có chút cứng ngắc ngồi ở chỗ ngồi, nhìn Lục Cẩn Niên ngồi xồm trước mặt mình, há miệng, không biết nói gì.

Ngược lại vẻ mặt Lục Cẩn Niên, hết sức tự nhiên, như làm một chuyện rất bình thường.

Kiều An Hảo nhìn một lát, không nhịn được liền dời đi tầm mắt, sau đó cách đó không xa thấy phía sau một cây cột, một người đội mũ lưỡi trai đang ẩn núp, cầm máy chụp hình chụp được một màn này.

Tiêu điểm của người đó là tay Lục Cẩn Niên bóp chân Kiều An Hảo, hoàn toàn không chú ý tới Kiều An Hảo phát hiện mình, liên tục chụp một lúc lâu.

Đáy lòng Kiều An Hảo, lúc này rất cuộc hiểu rõ.

Một loại cảm xúc tương tự như xúc động, rậm rạp chằng chịt tràn ngập đầy tim của cô.

Lục Cẩn Niên khư khư cố chấp càn quét đi mua đồ, còn cho là cô đi mệt đau chân, xoa chân cho cô, vì chính là để cho ký giả chụp được hình ảnh

như vậy, sau đó hung hăng đập vào mặt những người trên mạng dám chửi cô.

Trong cổ họng Kiều An Hào có chút nóng, cô nuốt nuốt nước miếng, mới lên tiếng: "Lục Căn Niên, em hơi mệt mỏi, chúng ta về nhà đi."

"Được." Lục Căn Niên đáp một tiếng, lại cũng không buông chân Kiều An Hào, tiếp tục dùng sức đặt chân cô xuống, mới đứng lên, anh cũng không mang giày cho cô, ngược lại ngồi xổm ở trước mặt cô, kéo cánh tay của cô, công cô trên lưng: "Anh công em đi."

Sau đó thuận thế nhặt đôi giày trên mặt đất, đứng lên, kéo cô lên, liền cất bước, đi tới phía thang máy.

Trợ lý và Triệu Manh vội vàng đẩy xe đuổi theo, bởi vì trong xe có quá nhiều đồ, có túi rơi trên mặt đất, hai người cứ đi một chút lại dừng một chút, thỉnh thoảng khom người nhặt đồ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 722

Vợ Chồng Lục Kiều (10)

Trợ lý Lục Cẩn Niên cùng Triệu Manh bận rộn nhét đồ vào sau xe, rồi chia tay hai người, lái xe chở Kiều An Hảo trở về Cẩm Tú viên.

Lúc Kiều An Hảo leo lên xe, thấy bên cạnh chỗ cạnh tài xế đặt một bó hoa tươi, cô vừa chuẩn bị hỏi Lục Cẩn Niên ở đâu ra, liền thấy có một tấm thiệp cắm trong bó hoa xinh đẹp, cầm lên, liền thấy Lục Cẩn Niên viết đơn giản hào phóng ba chữ: "Tặng Kiều Kiều."

Kiều An Hảo vui vẻ cười cười, lấy ra điện thoại di động, ôm hoa tươi chơi lên tự chụp, giơ tay, chu môi, khoe với mọi người.

Một bên vẽ mặt Lục Cẩn Niên chuyên chú lái xe, nhìn qua kính chiếu hậu thấy những hành động này của cô, vẽ mặt vẫn như cũ trong treo lạnh lùng, nhưng đáy mắt lại rõ ràng có sự vui vẻ.

-

Tối hôm qua Hứa Gia Mộc ở trong khách sạn uống đến bất tỉnh nhân sự, lúc mở mắt ra, không biết trời trăng ra sao, một nhân viên đang ngủ bên ghế salon, nghĩ chắc là tối hôm qua không tìm được phương thức liên

lạc để cho người đến đưa anh về, chỉ có thể mặc cho anh ở lại trong bao sương.

Bởi vì say rượu, đầu Hứa Gia Mộc vô cùng đau đớn, anh chóng mặt nằm một chút, mới sờ sờ túi, tìm hồi lâu không tìm được điện thoại di động, mới nhớ tới mình tức giận Hàn Như Sơ vẫn gọi điện thoại, nên đã ném trên xe.

Anh sờ đầu đau nhức, đứng lên từ trên ghế salon, tối hôm qua tư thế nằm có thể không đúng, cả người lỏng lẻo, phục vụ đang ngủ say, Hứa Gia Mộc không quấy rầy anh ta, chẳng qua là từ trong túi tìm một xấp tiền, đặt ở bên tai của anh, rồi đi.

Đi ra quầy rượu, Hứa Gia Mộc mới phát hiện đã là lúc hoàng hôn, mặc dù đã tỉnh rượu, nhưng tinh thần vẫn còn có chút ngẫn ngờ, anh vòng quanh bên ngoài đổ một hàng xe vòng vài vòng, mới tìm được xe của mình, ngồi vào trong xe, cầm lên điện thoại di động, phát hiện đã hết pin, cầm đồ sạc, Hứa Gia Mộc gục trên tay lái một lát, nghe được tiếng điện thoại di động mở máy, mới quay đầu, sau đó thấy trên màn hình điện thoại di động xuất hiện liên tiếp tin nhắn và cuộc gọi nhờ.

Đại đa số đều là điện thoại của Hàn Như Sơ và tin nhắn, đầy cả màn hình, Hứa Gia Mộc càng nhìn tâm tình càng thêm buồn bực, sau đó liền xóa hết tất cả tin nhắn và cuộc gọi kia, lúc này mới cảm giác được hơi thư thả một chút, sau đó liền khởi động xe.

Hứa Gia Mộc tràn đầy không mục đích lái xe vòng một vòng, cuối cùng lại chạy về Cẩm Tú viên, anh dừng xe ở trong viện, mở cửa sổ xe, đốt một điếu thuốc, nhìn chăm chăm biệt thự của Lục Căn Niên cách một hàng rào.

Hứa Gia Mộc cũng không biết rốt cuộc nhìn bao lâu, bất chợt bên tai liền truyền đến tiếng mở cửa xe, anh tỉnh táo, thấy trong viện cách vách, Kiều An Hào ôm một bó hoa, bộ mặt tươi cười từ trên xe bước xuống, ngay sau đó cửa xe cũng bị mở ra, Lục Căn Niên cũng đi theo cất bước xuống.

Trong nháy mắt Hứa Gia Mộc thấy gương mặt Lục Căn Niên, anh cũng không biết mình rốt cuộc hốt hoảng cái gì, chợt rụt tay bên ngoài cửa sổ

vào, sau đó đóng cửa sổ xe.

Bởi vì động tác quá mức vội vàng, tàn thuốc đang kẹp trong tay không cẩn thận bị anh quăng ra ngoài, bất cẩn rơi trên văn kiện photocopy bên cạnh chỗ ngồi tài xế.

Hứa Gia Mộc giống như giật điện, như không cảm giác được cảm giác nóng và đau, liền vươn tay, cứng rắn dập tắt tàn thuốc còn nóng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 723

Vợ Chồng Lục Kiều (11)

Mặc dù động tác Hứa Gia Mộc rất nhanh, nhưng tờ giấy vẫn bị đốt mất 1 góc.

Nghiêng đầu, nhìn qua cửa sổ xe, Hứa Gia Mộc nhìn thấy Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên một trước một sau đến cửa nhà, Lục Cẩn Niên nhập mật mã, không biết Kiều An Hảo nói gì, ngược lại mím môi nở nụ cười, chọc cho Lục Cẩn Niên vươn tay, vuốt vuốt tóc của cô, rồi kéo ra cửa nhà.

Cửa cũng không đóng vội, anh có thể thấy rõ hai người đứng ở tủ treo đồ, Lục Cẩn Niên cúi xuống thay giày cho Kiều An Hảo, còn cầm một đôi dép đặt ở trước mặt cô, lúc Kiều An Hảo đổi giày, nhón chân lên hôn lên má Lục Cẩn Niên một cái, Lục Cẩn Niên rõ ràng ngẩn người, sau đó liền vươn tay, kéo tay Kiều An Hảo, kéo xuống trước mặt mình, một bộ muốn hôn lên, kết quả lại bị Kiều An Hảo cầm hoa ngăn cản ở trước mặt, người lui về phía sau, liền chạy vào trong nhà.

Dường như tâm trạng Lục Cẩn Niên rất tốt, đứng ở chỗ tủ, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo chạy đi mấy giây, mới đổi giày, thuận tiện đóng cửa.

Hứa Gia Mộc ngồi ở trong xe, lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó cúi đầu, tầm mắt rơi vào chỗ ký tên trên văn kiện chia tài sản.

Mặc dù photo ra không rõ ràng, nhưng anh vẫn có thể nhận ra ba chữ to rỗng bay phượng múa, là tên Lục Căn Niên.

Tay anh nắm lấy tờ giấy tay bắt đầu run rẩy, mặc dù chuyện đã qua một ngày một đêm, nhưng anh vẫn cảm thấy giống như đang nằm mơ, sao đột nhiên mọi chuyện lại xảy ra như vậy?

Rõ ràng trước kia anh gặp Lục Căn Niên, cũng sẽ cười hì hì đi lên phía trước gọi ‘anh’.

Rõ ràng trước kia Kiều Kiều mỗi lần thấy anh, cũng sẽ dịu dàng cười hiền gọi một câu anh Gia Mộc.

Vậy tại sao, bất chợt, anh không mặt thấy hai người bọn họ nữa rồi?

P/s: Bạn nào muốn mua full giá rẻ thì liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Hứa Gia Mộc ở trong xe, nhìn chăm chăm lấy tờ giấy hồi lâu, mới khởi động xe, chậm rãi lái ra khỏi Cẩm Tú viên.

Lúc này đúng lúc tan làm, trên đường phố Bắc Kinh đông đúc xe, trước một giây đạp chân ga, một giây kế tiếp sẽ phải phanh xe, Hứa Gia Mộc mù quáng đi theo dòng xe chạy một chút rồi dừng một chút, cuối cùng lại đâm xe, không nghiêm trọng lắm, đối phương là xe taxi, sợ muộn giờ làm, yêu cầu nói riêng, mở miệng muốn một ngàn đồng, anh cũng không cò kè mặc cả, trả tiền, cứ tiếp tục mở đèn xe hư một cái, tràn đầy không mục đích lái đi.

Bóng đêm từ từ phủ xuống, đợi đến lúc Hứa Gia Mộc phục hồi tinh thần lại, anh phát hiện mình lái đến nhà trọ Tô Uyển.

Anh sửng sốt một chút, cuối cùng vẫn đạp thắng xe, sau đó liền ngừng lại, nhìn chăm chăm cửa nhà trọ, người có vẻ sẽ sờ.

Đây là nhà Tổng Tương Tư... Anh và cô xem như, cũng phải năm sáu tháng chưa có gặp nhau... Cô cũng sống rất ổn, ở một bữa tiệc, còn nghe nói cô được một đài truyền hình mời làm giám khảo cho một chương trình, ra giá chừng một triệu!

Hứa Gia Mộc đẩy cửa xe, xuống, dựa vào xe nhìn chăm chăm hồi lâu nhà Tổng Tương Tư, bên cạnh liền ngừng một chiếc xe, Hứa Gia Mộc dường như cảm nhận được điều gì, chợt quay đầu, quả thật thấy Tổng Tương Tư từ bên trong xuống, cô cũng không chú ý, vẫn như cũ là bộ dạng cao ngạo, người đại diện không ngừng dặn dò cô chỉ thấy phiến khoát tay áo, rồi đi giày cao gót, đi về phía cửa nhà trọ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 724

Vợ Chồng Lục Kiều (12)

Đi hai bước, Tống Tương Tư bỗng dừng dừng bước, cô cũng giống như cảm nhận được gì, đưa lưng về phía Hứa Gia Mộc đứng một lát, mới chậm rãi xoay người, tầm mắt hơi có chút trong trẻo lạnh lùng, cứ như vậy thẳng tắp đối mặt Hứa Gia Mộc.

Hồi lâu không thấy, lần nữa gặp nhau, ngược lại không có mùi vị phong lưu phoáng khoáng, quần áo trên người giống như đã mặc rất lâu, nhiều nếp nhăn, tóc rối loạn, sắc mặt suy sút mà mệt mỏi.

Chẳng qua, những thứ này cũng không có quan hệ gì với cô... Anh không phải là chồng cô, cô cũng không nên mất thời gian vì người không đáng.

Tống Tương Tư suy nghĩ, liền thu hồi tầm mắt, giống như Hứa Gia Mộc chỉ là người xa lạ không có chút liên hệ, cất bước tiếp tục đi về phía trước, chẳng qua là đi chưa tới hai bước, sau lưng liền truyền đến tiếng nói quen thuộc: "Tương Tư. "

Bước chân Tống Tương Tư chẳng qua hơi chậm lại, nhưng cũng chỉ vậy, sau đó ngay cả dừng lại cũng không có, tiếp tục lạnh lùng đi vào trong.

Hứa Gia Mộc cũng không biết mình bị sao, mẹ anh làm nhiều chuyện xấu, anh có nhà không muốn trở về, anh không mặt mũi nào đối mặt anh trai và bạn bè tốt của anh, anh cảm thấy trên thế giới này, mình lập tức biến

thành cô đơn, anh rất muốn tìm người ở bên cạnh mình, cứ như vậy một lát...

Hứa Gia Mộc nghĩ tới đây, bất chợt người liền cất bước đuổi theo, hung hăng nắm lấy cổ tay Tống Tương Tư, kéo lui về phía sau một bước, mặt quay về phía mình.

Tống Tương Tư vùng vẫy khỏi cổ tay của anh, gờ không ra, liền cười khẽ một tiếng, bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn lại Hứa Gia Mộc: "Anh Hứa, tôi nhớ rõ hiện giờ tôi và anh không có quan hệ gì cả, cũng không thân mật đến mức anh có thể tùy tiện kéo tôi trên đường..."

Tống Tương Tư nói cũng còn chưa nói hết, cả người bất chợt bị Hứa Gia Mộc kéo lại, sau đó liền rơi vào trong ngực của anh, bị anh ôm chặt lấy: "Tương Tư, ở bên anh một lúc, chỉ một lúc..."

Giọng nói Hứa Gia Mộc đáng thương mà lại bất lực, khiến cho Tống Tương Tư muốn nói điều gì đó giễu cợt nhưng cuối cùng lại nghẹn ứ trong họng.

Hứa Gia Mộc không nói chuyện, chẳng qua là càng kéo Tống Tương Tư trong lòng ngực mình ôm chặt hơn một chút.

Tống Tương Tư rõ ràng cảm giác được, có một giọt nước bên tai, tan mất vào trong quần áo, cô mím môi, hai bên tay nắm chặt bên người, cuối cùng vẫn giơ lên, ôm thắt lưng Hứa Gia Mộc.

Đầu Hứa Gia Mộc chôn sâu trong cổ cô, lại có một giọt lệ, gượng gạo lăn xuống đến cổ.

-P/s: Bạn nào muốn mua full giá rẻ thì liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Trở lại Cẩm Tú viên, Kiều An Hào chuẩn bị nước tắm cho Lục Căn Niên, sau đó thừa dịp lúc anh tắm, đơn giản dọn dẹp lại phòng ngủ bị cô

bày bừa, thuận tiện còn mở bó hoa mà Lục Căn Niên đưa cho mình, đặt ở trong bình hoa, vì để tránh cho hoa tàn nhanh, Kiều An Hảo còn vẩy chút nước.

Lục Căn Niên tắm xong, từ trong phòng tắm đi ra, thấy Kiều An Hảo đang cầm điện thoại di động chụp thành quả bình cắm hoa của mình.

Kiều An Hảo nghe được cửa phòng tắm vang lên động tĩnh, cũng còn chưa quay đầu liếc mắt nhìn người sau lưng, bất chợt thắt lưng liền bị anh ôm lấy, sau đó liền ngã vào trong ngực của anh, sau đó anh nghiêng đầu trước, vòng qua cổ của cô, ngăn chặn môi của cô.

Theo nụ hôn của anh, tay của anh chui vào trong quần áo của cô.

Kiều An Hảo biết hành động Lục Căn Niên đại biểu chuyện gì, cô hơi trốn khỏi môi của anh, hơi thở có chút bất bình nói: "Anh hôn ba suốt như vậy, không mệt mỗi sao?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 725

Vợ Chồng Lục Kiều (13)

“Mệt cũng cần phải ngủ với em xong mới hết mệt.” Lục Cẩn Niên nói xong, chặn lại môi của cô, hôn đến triền miên, sau cùng liền bế cô lên giường, áp ở dưới thân, cởi bỏ cúc áo, nụ hôn nóng bỏng của anh lạc vào cả người cô.

Lúc anh tiến vào người cô, lại vẫn cố gắng ngừng động tác lại, dán lại bên tai cô, trong giọng nói pha lẫn sự quan tâm, pha lẫn sự ái muội nóng bỏng: “Kiều Kiều, tối hôm qua ở Mỹ, cũng đã nghĩ sẽ làm như thế này...” Sau đó anh dùng lực, thẳng tiến xông vào.

Tục ngữ đều nói, tiểu biệt thắng tân hôn.

Nhưng là Kiều An Hảo vẫn cho rằng Lục Cẩn Niên còn đang mệt mỏi, sức chiến đấu chắc là không đủ, nhưng là sau cùng, sự thật chứng minh, Lục Cẩn Niên hoàn toàn đi ngược lại nhận thức của cô, lặn lội đường xa trở về, anh còn chưa mệt mỏi đến tê liệt ngã xuống còn khiến Kiều An Hảo mềm oặt cả người như nước, cũng không muốn nhúc nhích nữa rồi.

-

Lúc Kiều An Hảo tỉnh lại, Lục Cẩn Niên cũng đã tỉnh ngủ, một tay để cô gối đầu rồi thuận tiện ôm lấy cô, một tay cầm điện thoại di động gõ gõ.

Kiều An Hảo chỉ hơi giật giật đầu, Lục Cẩn Niên đã nhận ra, anh hơi cúi đầu, nhìn cô một cái, chỉ hỏi một câu: “Dậy rồi à?”, sau đó tiếp tục nhìn điện thoại di động, ngón tay lại hoạt động không ngừng, lại hỏi tiếp: “Có đói không?”

Kiều An Hảo quơ quơ đầu, có chút tò mò nâng cằm, tiến đến nhìn di động trước mặt anh: “Nhìn cái gì vậy?”

Theo lời của Kiều An Hảo, di động của cô liền vang lên hai tiếng, cô nhú mày, mò mẫn điện thoại của mình, phát hiện thực ra là Lục Cẩn Niên gửi tin nhắn đến, là hai tấm hình, Kiều An Hảo vừa xem vừa quay đầu, nhìn đường cong hoàn mỹ trên khuôn mặt anh: “Thứ gì đó?”

“Từ điện thoại của anh.” Lục Cẩn Niên đáp lại, sau đó cũng không đợi Kiều An Hảo đồng ý, liền rút điện thoại trong tay cô, mở tin nhắn, nhìn hai tấm hình mình vừa gửi, lưu vào hình ảnh.

Kiều An Hảo rất tò mò duỗi thẳng cổ nhìn, phát hiện hai tấm hình kia thực ra là Lục Cẩn Niên chụp lúc chiều mua đồ, một tấm là đồ sau khi được đóng lại, một tấm là đồ sau khi được chất vào cốp xe.

Kiều An Hảo buồn bực ra tiếng hỏi: “Cho em hai tấm hình này làm gì?”

Lục Cẩn Niên không nói gì, chỉ vào tin nhắn của Khuynh Thành thời gian, tìm Lâm Thi Ý, trực tiếp kết bạn.

Kiều An Hảo xù lông: “Anh thêm cô ta làm gì? Nếu cô ta không đồng ý, em sẽ...”

Kiều An Hảo còn chưa nói hết, điện thoại liền nhắc nhở: Đối phương đã trở thành bạn của bạn.

Tuy Lục Cẩn Niên thêm bạn với Lâm Thi Ý, nhưng lại không đáp lại cô ta, mà qua ước chừng nửa phút, Lâm Thi Ý gửi cho cô một tin nhắn, tuy

không nhìn thấy biểu cảm của cô ta, nhưng Kiều An Hảo nhìn mấy chữ đó, vẫn có thể tưởng tượng ra Lâm Thi Ý đang giả bộ: “Cô chủ động thêm tôi có chuyện gì sao?”

Lục Căn Niên không có ý trả lời, chỉ là lựa chọn đăng hình, sau đó đem hai tấm ảnh mình vừa gửi cho Kiều An Hảo, đánh thêm vài chữ: “Hôm nay ăn cơm ở ACR, chồng tôi lại thuận tiện mang tôi đi dạo phố tiêu cơm, sau đó...!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 726

Vợ Chồng Lục Kiều (14)

Lục Căn Niên đánh đến đây liền dừng lại.

Không thể không thừa nhận, khoảng im lặng kia của Lục Căn Niên, chiêu này sử dụng quá tốt.

Rõ ràng là khoe ra, lại không nói gì, toàn bộ xin vui lòng nhìn hai bức tranh.

Lúc này tự nhiên Kiều An Hảo mới hiểu ra mục đích chân chính của Lục Căn Niên, đầu tiên chỉ có thể là bạn, mới có thể xem trạng thái của nhau, sau đó, mới có thể hung hăng phản kích lại.

Lục Căn Niên chuẩn bị gửi đi, lại nghĩ đến cái gì, đột nhiên chọn tag thêm bạn vào, chọn Lâm Thi Ý, lúc này mới đăng lên, chỉ là anh còn chưa nhấn xuống, đột nhiên Kiều An Hảo lại lên tiếng: “Chờ một chút.”

Lục Căn Niên dừng lại, hơi cúi đầu nhìn thoáng qua Kiều An Hảo còn đang ru rú trong khuỷu tay mình.

Kiều An Hảo vươn tay, rút di động từ trong tay anh ra, sau đó, đánh thêm ba chữ, vì thế câu status liền biến thành: “Hôm nay ăn cơm ở ACR, chồng tôi Lục Căn niên lại thuận tiện mang tôi đi dạo phố tiêu cơm, sau đó...”

Sau đó, Kiều An Hảo ngẩng đầu: “Anh không biết là như vậy rất tốt sao?”

“Có khác nhau sao?” Lục Cẩn Niên hỏi lại bốn chữ, nhưng là tầm mắt lại nhìn chăm chăm năm chữ “chồng tôi Lục Cẩn Niên”, càng nhìn càng thấy cảnh đẹp ý vui, sau cùng liền nghiêng đầu sang chỗ khác, đưa lưng về phía Kiều An Hảo, ngoéo môi một cái...

Trạng thái của Kiều An Hảo vừa đăng lên tầm một phút, Lâm Thi Ý đã gửi tin nhắn cho cô: “Kiều An Hảo, cô nhàm chán quá không có ai nói chuyện hả?”

Theo sau đó, lại có một tin nhắn gửi đến: “Tối cùng là cô có ý gì?”

Kiều An Hảo lại đang suy nghĩ có nên trả lời hay không, điện thoại liền bị Lục Cẩn Niên cầm lấy, anh gõ mấy lần, sau đó Kiều An Hảo nhìn thấy một câu: “Ý tứ rất rõ ràng, chính là cho cô xem.”

Lời nói này cũng thật trực tiếp... Kiều An Hảo còn chưa kịp mở miệng ngăn lại, Lục Cẩn Niên đã gửi đi.

Sau đó Lục Cẩn Niên liền nhìn cái hình avatar của Lâm Thi Ý, trực tiếp chặn cô ta.

“Vì sao không trực tiếp xóa cô ta? Có lẽ cô ta đã kéo em vào danh sách đen, càng nói thêm là, có khả năng cũng sẽ chặn em?” Kiều An Hảo hỏi.

“Một người đã coi người khác là đối tượng ganh đua của mình thì sẽ không có giây phút nào không chú ý đến người đó, sẽ không chặn em đâu, anh chặn cô ta, là vì sợ cô ta viết ra nội dung gì khiến em rộn lòng.” Lục Cẩn Niên trả lại điện thoại cho Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo suy nghĩ một chút, cảm thấy Lục Cẩn Niên nói rất đúng, đây là tâm lý bình thường của đại đa số mọi người, thẳng thắn mà nói, Lục

Cần Niên trút giận thay cô như vậy, cô thật là cao hứng, nhưng cao hứng thì cao hứng, Kiều An Hảo còn được một tắc muốn tiến thêm một thước, đã man không hiểu chuyện nói một câu: “Lục Cần Niên, lòng dạ của anh cũng thật hẹp hòi, cùng so đo với một người phụ nữ, chẳng lẽ anh không biết có câu là, đàn ông tốt không tranh đấu với phụ nữ sao?”

Lục Cần Niên bị mắng là “lòng dạ hẹp hòi”, không có chút hờn giận nào, ngược lại giọng điệu lại chắc chắn mở miệng, trong giọng nói mang theo một chút ngạo mạn: “Là thế nào? Chỉ cần là chuyện của em, anh không ngại càng thêm lòng dạ hẹp hòi.”

Anh vẫn muốn nâng niu che chở cho cô trong lòng bàn tay, làm sao có thể cho phép người ngoài làm cô khó xử?

Trước kia, lúc anh không có được, đã nghĩ rất nhiều cách để đối tốt với cô ở sau lưng, hướng chi, hiện tại cô đã là vợ của anh, làm sao anh có thể để ý đến phong độ của mình mà khiến cô chịu tủi thân?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 727

Vợ Chồng Lục Kiều (15)

Kiếp này có thể lấy cô làm vợ, quãng đời còn lại của anh đã không còn gì để tiếc nuối.

Chỉ có một nguyện vọng, cô được sống vui vẻ mạnh khỏe.

-

Lục Căn Niên đăng trạng thái lên chưa quá năm phút, cũng đã có mấy trăm thông báo.

Đây là từ trước đến nay, lần đầu tiên Kiều An Hảo có được nhiều sự quan tâm như thế, cho nên khi nhìn thấy mấy có số màu đỏ chói kia, còn hoảng sợ, tưởng rằng chính mình có vấn đề, chớp chớp mắt, mới vội vàng rời đi, sau đó nhìn thấy có vài người quen trong giới bình luận lại cho mình.

Ta muốn mỗi ngày manh manh lộc cộc (Triệu Manh): Lục phu nhân, Lục tổng nhà cô tuyệt quá!

Người đàn ông tốt là tôi (trợ lý): Là tất cả 32 chiếc.

...

Phía dưới là liên tiếp: “Tiểu Kiều, cô cũng đăng trạng thái rồi à?” “Như thế nào không đem giấy chứng nhận kết hôn ra?” “Kiều Kiều, cô đúng là

hơn người, có thể gả cho Lục Ảnh đế” “Chúc mừng, chúc mừng, nhớ phát bánh kẹo cưới” “Cầu tiên lì xì”

Cho đến cuối cùng, là Tổng Tương Tư vừa bình luận cách đây: “Ooi, một cái trên Sina, một cái trên status, vợ chồng Lục Kiều lại hiểu nhau quá?”

Lúc Kiều An Hảo nhìn đến đây, ngón tay đột nhiên dừng lại, lúc này mới phát hiện có rất nhiều người ám chỉ “cũng công bố kết hôn” như vậy, sau đó như nghĩ đến cái gì, vội vàng rời khỏi Weibo, vào Sina, phát hiện thậm chí có trên trăm vạn thông báo.

Mà vài viết hàng đầu chính là về cô và Lục Căn Niên, Sina còn đưa ra quảng cáo, nói đêm nay Lục Căn Niên công bố kết hôn, khoe giấy chứng nhận kết hôn.

Kiều An Hảo nhìn đến đây, mới lơ mơ đoán được cái gì, vội vàng đi đến Sina của anh, nhìn đến cách đó hơn năm tháng, rốt cuộc đến giờ anh mới cập nhật Sina, nội dung giống hệt như con người của anh, rõ ràng và trực tiếp, một biểu tượng hình trái tim, phía dưới là giấy chứng nhận kết hôn, trên đó có ảnh chụp của anh và cô, còn có cón dấu còn mới của cục dân chính.

Lục Căn Niên vừa mới đăng lên không lâu, cũng đã có trên trăm vạn lượt thích và 50 vạn bình luận, mà số lượng còn đang tăng lên vùn vụt.

Lục Căn Niên vậy mà thừa lúc cô chưa tỉnh ngủ, lặng im không tiếng động công bố kết hôn trên mạng?

Kiều An Hảo nghiêng đầu nhìn anh một cái, thấy anh cũng đang chăm chú nhìn di động, Kiều An Hảo đuổi thẳng cổ, đưa mắt nhìn trên màn hình di động của anh, phát hiện anh cũng đang xem tin tức trên Sina.

Thế nhưng Kiều An Hảo chỉ nhìn lướt qua, nội dung cụ thể còn chưa xem, vì thế liền quay lại Weibo, cẩn thận đi nghiên cứu một lần, phát hiện ngay chính mình đang nhìn chăm chú màn hình điện thoại của anh, Sina đã công bố một tin tức rất khủng bố, là buổi chiều cô bị chụp ảnh ở ACR.

Lúc cô ăn cơm Nhật, Lục Cẩn Niên phong trần mệt mỏi ghé qua, đến khi anh kéo cô vào trong hành lang không có ai để hôn môi thăm thiết, mãi đến khi anh mùa đồ cho cô, ôm cô, tất cả đều được đăng lên.

Theo đó, đề tài của bài viết là “người chồng tốt của quốc dân” đã trở thành đầu đề bàn tán.

Kiều An Hảo phát hiện mấy người sáng nay còn đang mắng mình, bây giờ còn gửi lời mời kết bạn cho cô, toàn bộ đã đổi chiều xoay hướng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 728

Vợ Chồng Lục Kiều (16)

Kiều An Hảo phát hiện mấy người sáng nay còn đang mắng mình, bây giờ còn gửi lời mời kết bạn cho cô, toàn bộ đã đổi chiều xoay hướng.

Cả thế giới lại đi từ ghen ghét đến hâm mộ cô.

“Trời ạ, Kiều An Hảo vậy mà có thể gả cho nam thần của tôi.”

“Đời trước của Kiều An Hảo khẳng định là đã có công cứu vớt cả dải ngân hà, đời này mới có thể gả cho chồng của tôi!”

“Chồng của cô đúng là YY xuất hiện, là chồng đó, có thể ngủ, có thể mò mẫm, có thể mua túi xách cho...”

“Chồng của tôi sao có thể đẹp trai như vậy, đây là chuyện xảy ra ở ACR sao?”

...

Buổi sáng còn nói cô là không đáng giá, không biết xấu hổ, như thế nào buổi chiều đã biến thành cứu vớt hệ ngân hà, Lục phu nhận...

Hình ảnh thay đổi quá nhanh, Kiều An Hảo cảm giác như mình đang nằm mơ, không hề chân thật.

Sina của cô không ngừng có người xem, có người bình luận, có người thích, điện thoại trong tay rung lên không ngừng, qua rất lâu, cô mới khôi phục lại tinh thần, sau đó đi vào Sina của Lục Căn Niên.

Cách một lúc như vậy, bình luận bên dưới đã tăng từ 50 vạn đến 80 vạn, Kiều An Hảo phát hiện bình luận được thích nhiều nhất là “Anh là nam thần của em, tuy em rất muốn gả cho anh, nhưng chỉ cần anh hạnh phúc, em cũng hạnh phúc.”

Gần với bình luận này là một bình luận khác: “Nam thần, anh sao lại khoe ra tấm giấy chứng nhận kết hôn, các ngôi sao khác đều là hai cái.”

Kiều An Hảo nhìn đến đây, đã nghĩ đến tấm giấy chứng nhận kết hôn kia bị mình xé nát, vì thế khóe môi không nhịn được cong lên, tâm huyết dâng trào nghĩ cách đùa Lục Căn niên, cô liền bình luận bên dưới: “Đúng thế, sao anh lại chỉ khoe ra một cái.”

Kiều An Hảo vừa nhấn gửi đi, liền nghe thấy điện thoại của anh kêu lên, cô biết đó là thông báo cô vừa bình luận, vì thế liền cắn môi dưới, vụng trộm nâng mí mắt đánh giá anh một phen, vẻ mặt của người đàn ông cực kỳ bình tĩnh, không có phản ứng gì.

Qua nửa phút, di động của cô vẫn cực kỳ yên tĩnh, anh chưa trả lời lại cô.

Vì thế Kiều An Hảo lại gửi một tin nhắn: “Anh Lục, sao anh chỉ khoe ra một tấm giấy đăng ký kết hôn?”

Vẫn không có trả lời.

Lục Căn Niên vẫn lạnh nhạt như trước, ngay lúc cô sắp không nhịn được định mở miệng nói chuyện với cô, đột nhiên điện thoại rung lên một cái, Sina nhắc nhở, Kiều An Hảo mở ra, nhìn thấy anh đăng trạng thái mới, là

ảnh chụp bình luận của một fan vừa rồi, sau đó nói một câu: “Xin hỏi, Lục phu nhân, giấy chứng nhận kết hôn ăn có ngon không? Kiều An Hảo.”

Sau đó, lại rất nhiều bình luận như nước chảy xuất hiện liên tiếp.

“Tấm giấy khác bị Lục phu nhân ăn rồi?”

“Lục phu nhân, giấy chứng nhận kết hôn được lấy từ vị đạo trưởng nào thế?”

“Ngày mai tôi cũng cần phải dùng tiền đi mua giấy chứng nhận kết hôn, sau đó nếm thử xem có ngon không?”

“Hu hu hu, muốn được ăn...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 729

Vợ Chồng Lục Kiều (17)

“Hôm nào tôi cũng phải ném thử giấy chứng nhận kết hôn của mình xem có ăn được không?”

“Cãi nhau không bằng bạo lực, hôm nay ném luôn đi, xem kết quả thế nào...”

Kiều An Hảo nhìn mấy bình luận đó, không nhịn được cười thành tiếng.

Đại đa số bạn trên mạng nhìn thấy Sina của Lục Căn Niên, cũng không nhịn được hòa vào trêu chọc Kiều An Hảo, sau đó trong vòng nửa tiếng ngắn ngủi, liền đem chủ đề Kiều An Hảo ăn giấy chứng nhận đăng ký kết hôn ngon lành trở thành đề tài trêu ghẹo, thậm chí cao thủ trong Sina còn sáng tác ra một tấm hình chế, trong hình, cô đang cầm bánh mỳ trong tay, lại bị đổi thành giấy chứng nhận kết hôn, sau đó tấm hình này được truyền đi rộng rãi.

Rõ ràng một giây trước, cả thế giới đều hâm mộ và ghen tỵ với cô, một giây sau, đã biến thành trêu chọc, nhưng là bị trêu như thế, trong lòng Kiều An Hảo lại giống như được rót mật, đáy mắt ngọt ngào liếc nhìn anh, vốn dĩ không hề giận dữ, lại làm như vẻ đang nén giận nói: “Đều tại anh... Lục Căn Niên, anh mau xin lỗi em đi!”

Cô nói chuyện như vậy, rơi vào trong tai anh, càng giống như làm nũng, mặt mày đều giãn ra, để điện thoại di động xuống, hơi cúi đầu, tiến đến bên

tai cô, giọng nói mang theo sự ái muội và dụ hoặc: “Muốn giải thích thế nào? Quỳ xuống nói xin lỗi sao?”

Kiều An Hảo bị lời nói của anh làm cho cả người nổi da gà, tâm tình cũng run rẩy một phen, biểu cảm xem ra rất khí thế, đúng là trong giọng nói run rẩy, còn tiết lộ sự lo lắng: “Được, anh quỳ xuống nói xin lỗi đi.”

“Được.”

Sau đó, Kiều An Hảo bị anh áp ở dưới thân.

Sau đó đợi cho cô thở hỗn hển, toàn thân hoàn toàn bị tê liệt, lúc đó mới khóc lóc van xin Lục Căn Niên, anh mới miễn cưỡng buông tha cô, sau đó ôm cô vào trong lòng, tiến đến bên tai cô, khẽ cắn vành tai của cô, hỏi: “Kiều Kiều, anh đúng là đã quỳ gối xin lỗi em, không có tí ty lười biếng.”

Vẫn quỳ xin lỗi em.

Kiều An Hảo ngớ ra ước chừng một phút đồng hồ, trong đầu cô như là mới phản ứng kịp được gì đó, hiện ra hình ảnh anh lăn lộn trên giường cô, thật sự giống như anh nói, vẫn là quỳ gối bên cạnh người cô...

Sau đó Kiều An Hảo mới hiểu ra được ám chỉ trong lời nói của anh.

A a a a... Lục Căn Niên quỳ xuống nói xin lỗi... Là quỳ để yêu cô, dùng thân thể để giải thích...

-

Kiều An Hạ vừa từ Nhật Bản quay lại Bắc Kinh lúc chín giờ tối, cô đang ở trong phòng nghỉ đợi Trình Dạng, thấy được người khác mắng Kiều An Hảo trên mạng.

Lúc ấy, trong lòng cô liền bốc hỏa, đi vào xem, đang nhìn thấy tên của Lục Căn Niên, cả người trong nháy mắt liền ngớ ra.

Hóa ra... Kiều Kiều qua lại với anh... Anh mai danh ẩn tích đã năm tháng...

Cả người của Kiều An Hạ còn chưa hiểu rõ được cụ thể nguyên nhân, Trình Dạng đã gọi điện thoại đến, người đã đến sân bay.

Kiều An Hạ đành phải vội vàng thu lại điện thoại, kéo vali hành lý đi ra khỏi phòng nghỉ.

Kiều An Hạ đi ra khỏi sân bay, liếc thấy Trình Dạng đỗ xe ở ven đường, cô đi qua, khom người nhìn qua cửa kính vào bên trong, Trình Dạng đang nghịch điện thoại, còn là dáng vẻ cực kỳ nhập thần.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 730

Vợ Chồng Lục Kiều (18)

Kiều An Hạ giơ tay lên, gõ cửa sổ xe, Trình Dạng mới tỉnh táo, thấy Kiều An Hạ, vội vàng đặt điện thoại di động xuống rồi xuống xe, vòng qua xe, nhận lấy hành lý trong tay Kiều An Hạ, sau đó thuận thể kéo ra cửa xe: "Lên xe trước đi, ăn mặc hở như vậy, cẩn thận bị lạnh. "

Kiều An Hạ nhón chân lên hôn ở trên mặt Trình Dạng một cái, mới khom người ngồi vào trong xe.

Trình Dạng bỏ vali vào cốp sau, ngồi vào trong xe, vừa mới chuẩn bị khởi động xe, thấy Kiều An Hạ không có nịt giầy nịt an toàn, liền cúi người, giúp cô thắt dây an toàn, Kiều An Hạ lại vươn tay, ôm cổ Trình Dạng: "Nhớ em không?"

Trên gương mặt Trình Dạng cũng tràn đầy nụ cười, cúi đầu, hôn lên cánh môi của Kiều An Hạ một cái: "Nhớ. "

"Nhớ nhiều không?" Kiều An Hạ lại bấu môi nói với Trình Dạng.

Trình Dạng lần nữa hôn nhẹ một cái, tiến tới bên tai của cô, vô cùng ẩn ý nói: "Chờ về nhà anh sẽ cho em biết anh nhớ em nhiều thế nào."

"Ghét!" Kiều An Hạ cười thành tiếng, đẩy Trình Dạng ra.

Trình Dạng cười nhẹ khởi động xe: "Muốn ăn cái gì?"

Kiều An Hạ nhẹ "Hả" một tiếng: "Lầu?"

"Có thể." Trình Dạng lại hỏi: "Gần tiểu khu?"

Kiều An Hạ gật đầu một cái.

Trình Dạng liền tăng nhanh tốc độ.

Xe nhanh chóng rời khỏi sân bay, Trình Dạng quay đầu, nhìn Kiều An Hạ: "Hạ hạ, lúc nào thì chúng ta đăng ký kết hôn?"

"Không phải nói ngày mồng một tháng năm sao? Sao anh lại gấp thế?"
Kiều An Hạ cười liếc Trình Dạng.

"Đúng, gấp gáp." Trình Dạng thẳng thắn: "Kiều Kiều cũng đã kết hôn, người làm chị như em cũng không thể chậm chạp chứ?"

"Kiều Kiều? Anh nói đùa hả?" Lời Kiều An Hạ khẳng định: "Con bé kết hôn, sao em không biết."

"Không tin anh?" Trình Dạng khẽ cười một câu: "Em xem Weibo của anh Lục đi."

Trình Dạng là người được Lục Căn Niên mấy năm này cố ý lăng xê, cho nên mặc dù hiện tại Trình Dạng đã nổi tiếng, nhưng khi nhắc tới Lục Căn Niên, vẫn rất cung kính gọi tiếng "Anh Lục".

"Nhất định là anh trêu em." Gương mặt Kiều An Hạ vẫn như cũ không tin, cô tìm điện thoại di động, còn bổ sung một câu: "Anh chờ xem, nếu như em phát hiện anh lừa em, em khẳng định không tha cho..."

Kiều An Hạ nói cũng còn chưa hết, đầu ngón tay của cô đã bấm vào Weibo của Lục Căn Niên, sau đó liếc mắt liền nhìn thấy bài đăng mới nhất của Lục Căn Niên, lời nói liền ghen lại trong cổ họng.

Kiều An Hạ nhìn chăm chăm hình ảnh mà sửng sốt, mới mở to hình ảnh, Lục Cẩn Niên khoe bên trong giấy hôn thú, hình Kiều An Hảo và hình của anh, lập tức liền xông vào mắt của cô.

Hình trong giấy hôn thú, thoát nhìn hai người thật là xứng đôi, vẻ mặt Kiều An Hảo mềm mại, nụ cười như từ tận đáy lòng, Lục Cẩn Niên bên cạnh, vẻ mặt vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng rõ ràng gương mặt có một tia mềm mại.

Trình Dạng không lừa gạt cô, Lục Cẩn Niên kết hôn, cùng Kiều An Hảo.

Hơn nữa đã kết hôn gần hai mươi ngày.

Nói như vậy, Lục Cẩn Niên đã biết Kiều An Hảo từng hôn mê, tới tìm cô, mà cô lại không nói cho anh biết, hành tung của cô... Hoặc là, có lẽ Kiều An Hảo đã biết, lúc mình còn trẻ, bởi vì không muốn gả cho Hứa Gia Mộc, sau đó đẩy cô ra ngoài làm bia đỡ đạn?

Hai ngày trước, mẹ cô gọi điện thoại cho cô, rất tức giận nói, Hàn Như Sơ hại chết con của Kiều An Hảo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 731

Vợ Chồng Lục Kiều (19)

Cô đối mặt với chuyện mẹ mình liên tục tố cáo Hàn Như Sơ trong điện thoại, thủy chung không lên tiếng, sau khi cúp điện thoại, đêm đó cô không thể ngủ.

Kiều An Hảo yêu Lục Cẩn Niên nhĩ... Lễ Giáng Sinh năm ngoái, Lục Cẩn Niên biến mất suốt 2 tháng.

Hôm Kiều An Hảo uống say, trong miệng lẩm bẩm la hét tên của anh, sau đó đến đêm giao thừa, Kiều An Hảo một mình đứng ở ngoài nhà họ Kiều khóc huhu, trong lời ghen ngào cũng là tên của anh.

Thì ra là, bọn họ thật lòng yêu nhau.

Không phải là Lục Cẩn Niên đơn phương.

Nếu như lúc Lục Cẩn Niên tìm cô hỏi Kiều An Hảo ở nơi nào, cô nói cho anh, có phải giữa Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo sẽ không có chia ly?

Bài đăng của Lục Cẩn Niên không bao lâu, cũng đã thành chủ đề nóng hổi ở trang đầu, toàn bộ cư dân mạng đều chú ý anh và Kiều An Hảo.

Kiều An Hạ thoát ra khỏi Weibo, mở ra tin nhắn, muốn nhắn cho Kiều An Hảo hỏi có thật cô đã kết hôn không?

Nhưng mà vào tin nhắn, rơi vào mắt cô chính là tin nhắn gửi trong nhóm bạn bè, điều thứ nhất là Kiều An Hảo đang trạng thái: Hôm nay hôm nay ở nhà ăn cơm trưa xong, ông xã Lục Căn Niên thuận tiện dẫn tôi đi dạo phố tiêu đồ ăn, sau đó...

Phía dưới còn kèm hình, toàn bộ đều là các loại túi xa xỉ, cốp xe không nhét hết, ngay cả chỗ ngồi phía sau xe cũng đều bị chất đầy.

Thoạt nhìn bọn họ cũng không tệ lắm, thoạt nhìn Kiều An Hảo rất hạnh phúc...

Nhưng mà Kiều An Hạ có chút không hình dung được mình lúc này đáy lòng mình có cảm giác thế nào, nhìn chăm chăm năm chữ “Ông xã Lục Căn Niên” kia, có chút hốt hoảng, lại có chút chua xót không nói nên lời.

"Ngây người gì vậy? Gọi em mãi cũng không phản ứng?" Tiếp theo đầu bị người nhẹ vỗ một cái, Kiều An Hạ nghe được tiếng Trình Dạng truyền đến.

Kiều An Hạ vội vàng thu hồi tinh thần, khóa điện thoại, nở một nụ cười, nhìn Trình Dạng lắc đầu, sau đó xe liền ngừng lại: "Đến rồi, em vào tìm chỗ ngồi trước đi, anh đi đỗ xe."

Kiều An Hạ nghiêng đầu, nhìn tiệt lấu bên ngoài, lại không có khẩu vị, sau một lúc lâu, mở miệng nói: "Em có chút mệt mỏi, không muốn ăn, muốn về nhà nghỉ ngơi."

Trình Dạng suy nghĩ một chút, gật đầu: "Vậy anh đưa em về nhà trước rồi ra ngoài mua đồ ăn."

Kiều An Hạ không nói gì, chẳng qua là nhẹ nhàng gật đầu một cái, sau đó quay đầu, nhìn chăm chăm bóng đêm ngoài cửa xe, vẻ mặt có chút mờ mịt.

Trình Dạng đưa Kiều An Hạ về nhà, liền cầm ví tiền ra cửa.

Cả người Kiều An Hạ không còn chút sức lực nào nằm trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm trần nhà sừng sốt một lát, lấy ra điện thoại di động, không kìm hãm được liền mở ra Weibo Lục Căn Niên lại nhìn hình giấy hôn thú của anh.

Kiều An Hạ nhìn có chút xuất thần, cho tới khi Trình Dạng ôm đồ ăn về nhà, cô cũng không có phản ứng gì.

Trình Dạng đặt tất cả vào mâm, để trên bàn ăn, kêu Kiều An Hạ: "Hạ Hạ, ăn cơm."

Kiều An Hạ còn ngồi ở trên ghế sa lon, cũng không nhúc nhích nhìn chăm chăm điện thoại di động ngăn người.

"Hạ Hạ?" Trình Dạng nhíu mày, buông mâm trong tay, đi tới trước mặt Kiều An Hạ, thấy sắc mặt cô rất khó coi, không nhìn được có chút lo lắng vươn tay, sờ sờ trán của cô.

Kiều An Hạ chợt hoảng hồn, cô hốt hoảng tắt điện thoại, mặc dù động tác của cô rất nhanh, nhưng mà Trình Dạng vẫn thấy được trên màn hình của cô là Weibo của Lục Căn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 732

Vợ Chồng Lục Kiều (20)

Trình Dạng hơi ngẩn ra, sau đó liền quan tâm hỏi: "Em làm sao vậy? Khó chịu chỗ nào sao?"

"Không có." Kiều An Hạ cười lắc đầu.

Trình Dạng "Ừ" một tiếng, nắm tay Kiều An Hạ: "Đi thôi, ăn cơm."

Kiều An Hạ nhìn đồ ăn trên bàn ăn đã được Trình Dạng dọn xong, lại rút tay ra: "Em không đói bụng, em muốn ngủ, anh ăn đi."

Trình Dạng mấp máy môi, nhìn chăm chăm ánh mắt của Kiều An Hạ trong chốc lát, cuối cùng vẫn gật đầu, giọng điệu dịu dàng như cũ: "Được, vậy anh đi chuẩn bị nước để em tắm."

"Không cần, em tự mình làm được." Giọng nói Kiều An Hạ dịu dàng.

Trình Dạng giật giật môi, vẫn gật đầu: "Vậy thì tốt, em ngủ một lát đi, anh hâm nóng đồ ăn cho em, đợi đến khi em tỉnh rồi ăn."

Kiều An Hạ "Ừ" một tiếng.

Trình Dạng theo thói quen cúi đầu, hôn lên chân mày của cô, môi của anh vừa rời khỏi, cô cũng rút tay mình ra, xoay người rời đi.

Trình Dạng vốn chờ chuyển bay của Kiều An Hạ, vẫn chưa ăn cơm tối, hiện tại cũng chín giờ rồi, thật sự rất đói, lúc này lại không muốn ăn nữa, nhưng anh không trở về phòng ngủ, mà ngồi trước bàn ăn khoảng hơn nửa tiếng, mới đứng dậy, bỏ thức ăn đã được bọc ni lông vào hộp giữ nhiệt, mới đi tới phòng ngủ.

Trình Dạng đẩy cửa ra, liếc mắt liền thấy được Kiều An Hạ nằm trên giường đang vội vàng nhét điện thoại di động vào trong chăn, nhắm hai mắt lại.

Anh dừng lại một chút, rón rén đi tới bên giường, biết rõ cô không ngủ, nhưng giả vờ làm như không biết, cẩn thận đắp chăn cho cô, sau đó đi vào phòng tắm.

Tắm xong ra ngoài, Trình Dạng tắt đèn, nằm bên người Kiều An Hạ, anh không quấy rầy cô, chỉ là nhắm hai mắt lại, nhưng lại hơi khó chịu.

Qua một thời gian lâu, anh cảm thấy cô gái bên cạnh khẽ cử động, giống như là mở điện thoại, mặc dù anh nhắm mắt lại, vẫn có thể cảm thấy có ánh sáng sáng lên.

Một lát sau, màn hình điện thoại di động mới đen lại, sau đó trong màn đêm yên tĩnh, anh nghe cô gái bên cạnh đè nén tiếng nức nở, tiếng khóc đứt quãng truyền đến.

Hàng mi dài của Trình Dạng run rẩy hai cái, lại giả bộ ngủ say như cũ, không nhúc nhích nằm yên.

Tiếng khóc kéo dài một hồi lâu, mới biến mất, lại trải qua không biết bao lâu, hô hấp của Kiều An Hạ mới đều đặn, Trình Dạng giống như đã ngủ, lúc này mới mở mắt, quay đầu, nhờ vào đèn ngủ, anh nhìn thấy mắt của cô khóc đến sưng tấy.

Trình Dạng nuốt nước miếng một cái, tầm mắt rơi trên di động của cô, anh chần chừ một chút, cầm lên, điền mật mã vào, mở weibo của cô ra, đập vào mắt chính là Weibo của Lục Căn Niên.

Khoảng 4 tiếng trước, Lục Căn Niên đăng trạng thái mới: xin hỏi, bà Lục, giấy chứng nhận kết hôn có đẹp không? @ Kiều An Hào.

Một câu nói ngắn ngủi, lại khiến cho người ta cảm thấy thật hạnh phúc.

Nhưng Kiều An Hạ thân là chị của Kiều An Hào, bởi vì cái hạnh phúc này mà khóc hơn nửa đêm.

Đáy lòng Trình Dạng hình như là hiểu ra một ít gì đó, cho tới bây giờ anh đều muốn Kiều An Hạ có một không gian cho anh, lần đầu tiên mở điện thoại của cô, tìm nửa ngày, cuối cùng tìm thấy tên "Mylove", mở ra, bên trong không phải số của anh, mà là một số điện thoại anh rất quen thuộc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 733

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 734

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 735

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 736

Vợ Chồng Lục Kiều (24)

Theo bản năng Hàn Như Sơ dừng bước, quay đầu nhìn về phía màn hình TV to dùng trên tường.

Bên trong Kiều An Hảo đang giơ microphone tự giới thiệu với mọi người, sau đó cô diễm tĩnh đứng giữa sân khấu hát vang lên.

Giọng hát rất rõ ràng mềm mại, êm tai dễ nghe.

Đừng nói là giám khảo và người xem ở hiện trường, ngay cả hai người giúp việc vốn đang xem TV cũng nhập hồn theo nghe.

Sau khi Kiều An Hảo hát xong, tất cả mấy giám khảo rõ ràng đều bị kinh ngạc và kích động, vẫn luôn bắt bẻ người khác, thế nhưng với Kiều An Hảo thì khen không dứt miệng. Kiều An Hảo xinh đẹp đoan trang đứng giữa sân khấu, vẻ mặt cong lên khẽ cười.

Cười tươi như vậy, ánh mắt Hàn Như Sơ như bị kim châm.

Nếu không phải cô ta, con trai Hứa Gia Mộc của bà làm sao có thể không để ý tới người làm mẹ như bà đây chứ? (Đoạn này đang diễn tả suy nghĩ của Hàn Như Sơ nên H để KAH = cô ta nhé, vì HNS đang rất hận KAH).

Nếu không phải tại cô ta, sao bà có thể bị thân bại danh liệt trong giới kinh doanh ở Bắc Kinh? Làm hại mối quan hệ đã từng thân thiết với mấy bà

chủ, bây giờ toàn bộ đều xa lánh bà.

Nếu không phải cô ta.... Bà Hàn Như Sơ làm sao có thể rơi vào tình cảnh thảm hại như ngày hôm nay?

Tham gia chương trình Audition phải không? Biểu hiện khiến người ta kinh ngạc như vậy phải không? Muốn được người ta chú ý trên internet phải không? Trong mắt tất cả mọi người cô rất tốt đẹp phải không?

Được lắm.... Bây giờ cô đã làm cho mình chiến thắng độ nổi tiếng và được chú ý cũng đủ rồi, như vậy thì tôi đây mượn sự chiến thắng gì đó của cô, cho cô thân bại danh liệt, cả đời mang tiếng xấu là lẳng lơ!

Hàn Như Sơ nghĩ tới đây, khóe môi nhếch lên nụ cười âm u lạnh lẽo, bỗng dừng mở miệng gọi tên quản gia: “Dì Vân.”

Không biết dì Vân đang làm gì trong phòng ngủ, chỉ “Hả” một tiếng nhưng mãi chưa đi ra, Hàn Như Sơ liền cất cao giọng, gọi một tiếng: “Dì Vân!”

“Bà chủ....” Quản gia tay chân luống cuống từ trong phòng mình chạy ra: “Bà chủ, tôi vừa đi toilet.”

Hàn Như Sơ vốn không nói gì, chỉ di chuyển tầm mắt lên lầu, sau đó liền bước lên trên đó.

Quản gia lập tức đuổi theo.

Vào phòng ngủ, quản gia đóng cửa: “Bà chủ, bà tìm tôi có chuyện gì sao?”

Hàn Như Sơ lạnh lùng gật đầu, sau đó vẫy tay với quản gia tới gần, kề sát vào tai bà ta nói nhỏ mấy câu: “Hiểu chưa?”

Quản gia gật đầu liên tục: “Hiểu ạ, bà chủ, ngài yên tâm, bây giờ tôi lập tức đi làm.”

Lần này bên tổ chức bình chọn của Hollywood, đã làm 1 bảng vote trên weibo để giúp ích thêm cho trận đấu tứ kết ở lần sau.

Kiều An Hảo biết, bản thân mình tối hôm qua thể hiện rất xuất sắc, nhưng cô lại không nghĩ rằng xuất sắc đến mức sau khi tham gia thi đấu xong ngày hôm sau tỉnh lại, tùy tiện lên weibo, thế mà lại thấy tên mình đứng đầu bảng xếp hạng, bỏ xa người đứng thứ hai gần mười vạn phiếu.

Ăn xong bữa sáng, Lục Cẩn Niên có việc bận đi ra ngoài.

Trận tứ kết sẽ diễn ra sau một tuần nữa, Kiều An Hảo nằm sấp trước máy vi tính, vắt hết óc suy nghĩ cho trận đấu sau, mình phải chọn tiết mục như thế nào để xuất sắc hơn.

Kiều An Hảo nghĩ cả buổi sáng tới chiều, cuối cùng đến bốn giờ, nghĩ được một ý tưởng siêu tuyệt vời, đang vui rạo rực chuẩn bị lấy di động ra gọi cho Lục Cẩn Niên chia sẻ thành quả của mình, kết quả di động của bản thân lại vang lên trước.

Trên màn hình báo là một dãy số xa lạ gọi tới.

Kiều An Hảo chần chừ một lát mới nghe máy, lễ phép mở miệng: “Xin chào.”

“Xin chào, xin hỏi cô là cô Kiều phải không?” Trong điện thoại truyền tới là một giọng nữ, tốc độ nói rất nhanh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 737

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 738

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 739

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 740

Lựa Chọn.

Tổng giám đốc Ngụy không lên tiếng, yên lặng chờ câu nói tiếp theo của Lục Căn Niên.

“Tôi muốn được báo đáp, là một vật, ông Ngụy nhất định có thứ này.”

Tổng giám đốc Ngụy nghe đến đó, dường như nghĩ ra là cái gì: “Ông Lục, thứ anh cần chính là...”

Lục Căn Niên không đợi Ngụy Tổng nói tiếp, liền gật đầu một cái: “Không sai, tôi muốn Vĩnh hằng chi tâm.”

“Vĩnh hằng chi tâm” là một trong mười viên kim cương của thế giới, vào ba mươi năm trước, ông nội của Ngụy Tổng ở nước Anh đã trả giá một tỷ nhân dân tệ, lấy được viên kim cương này, sau đó liền ở lại công ty của Ngụy thị làm trấn điểm chi bảo, cũng không bán ra.

Những năm gần đây, không phải là không có người tới tìm Tổng giám đốc Ngụy mở miệng nói muốn mua viên kim cương “Vĩnh hằng chi tâm” này, tuy nhiên từ trước đến nay không hề có người nào giống như Lục Căn Niên, mở miệng liền ra giá trên trời.

Tổng giám đốc Ngụy nghĩ tới đây, nở nụ cười: “Xem ra, giá của ông Lục thế này, phải là ‘Vĩnh hằng chi tâm’, tình thế bắt buộc sao?”

Vẻ mặt của Lục Căn Niên rất bình tĩnh, đáy mắt trước sau như một vẫn lạnh nhạt lại hiện lên một chút chắc chắn. “Đúng, tình thế bắt buộc.”

Mặc kệ đối phương đưa ra điều kiện quá đáng như thế nào, viên kim cương tên là “Vĩnh hằng chi tâm” này, anh bắt buộc phải có.

“Anh Lục, tôi nhớ anh cũng biết, viên kim cương ‘Vĩnh hằng chi tâm’ này, Ngụy thị chúng tôi không bán.”

“Nếu ông cảm thấy điều kiện tôi đưa ra còn chưa đủ, vậy tôi sẽ cho ông thêm một thứ nữa.” Lục Căn Niên nói xong, liền từ túi tài liệu mang theo bên người rút ra một phần hợp đồng, đẩy tới trước mặt Tổng giám đốc Ngụy.

Tổng giám đốc Ngụy mở ra, phát hiện toàn bộ đều trống không, riêng trang cuối cùng, có chữ ký rồng bay phượng múa của Lục Căn Niên.

Đáy mắt Tổng giám đốc Ngụy hiện lên một tia hoảng hốt: “Anh Lục, cho tôi tài liệu trống không? Điều kiện cũng chính là tôi tự viết?”

Lục Căn Niên gật đầu, không có chút do dự và chần chừ nào: “Tổng giám đốc Ngụy, tôi biết rõ ông đối với tập tài liệu trống không này rất động tâm, trực tiếp ký tên đi, về phần điều kiện, trở về ông từ từ suy nghĩ, từ từ viết, cho dù tôi không làm được, tôi cũng sẽ nghĩ ra cách làm được.”

Tổng giám đốc Ngụy sửng sốt lần nữa, gã biết Lục Căn Niên đối với viên “Vĩnh hằng chi tâm” này là tình thế bắt buộc, lại không nghĩ rằng tình thế bắt buộc tới mức cái gì cũng có thể bỏ ra.

Tổng giám đốc Ngụy trầm mặc trong chốc lát, mở miệng: “Anh Lục, anh có thể nói cho tôi biết, tại sao nhất định anh muốn ‘Vĩnh hằng chi tâm’ không?”

Lục Căn Niên ngược lại không che giấu lâu, mở miệng với giọng điệu rất nhạt, rồi lại không cất giấu được tình cảm nồng đậm không rõ: “Bởi vì vợ của tôi thích.”

Đúng, Kiều An Hảo thích.

Anh biết Kiều An Hảo thích “Vĩnh hằng chi tâm”, là vào chuyện tình năm hai của trường trung học.

Khi đó, trường học tổ chức dạ tiệc liên hoan mừng Nguyên Đán, Kiều An Hảo, Kiều An Hạ cùng Hứa Gia Mộc chuẩn bị một tiết mục, nhưng bởi vì còn thiếu một người biểu diễn, vậy nên liền tìm anh.

Anh chưa bao giờ tham gia loại hoạt động này, nhưng mà bởi vì có thể tập luyện cùng cô, sau khi tan học còn có thể tập lời kịch với cô, anh liền đồng ý.

Tiết mục đó là một tay Kiều An Hảo viết kịch bản, tên là “Vĩnh hằng chi tâm”.

Ở trong kịch bản, anh và cô làm cộng tác, một đêm kia họ tập xong lời kịch, trời đổ mưa to, cũng không mang dù, liền ở trong phòng học đợi mưa tạnh.

Anh vốn ít nói, đừng phải chuyện thích cô, càng ít nói đi.

Cô ngồi ở bàn học trước mặt anh, cầm chiếc bút máy vẽ vẽ xóa xóa trên trang giấy.

Anh nhìn cô mặc bộ đồng phục học sinh nhỏ bé sau lưng, còn có tóc đuôi ngựa buộc cao lộ ra cổ thon dài, bên tai cô là tiếng bút máy xào xạc đi lại trên giấy, hòa lẫn với tiếng mưa rơi ngoài cửa sổ, làm cho anh không khỏi an lòng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 741

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 742

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 743

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 744

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 745

Chọn Lựa Của Hứa Gia Mộc (4)

Những phóng viên kia đây đưa đến cùng không thả, vừa đi theo, vừa tiếp tục hỏi vấn đề.

Thái độ của Hứa Gia Mộc vẫn không thềm nhìn, nắm bả vai Kiều An Hảo, một bên che chở cho cô không bị người chen chúc làm ngã, một bên bước nhanh hơn.

Thời điểm sắp đi vào giữa sân, phóng viên theo sát bên cạnh Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc, không biết là ai đột nhiên đẩy mạnh về phía trước, khiến tất cả mọi người đồng loạt ngã tới trước, có một phóng viên đi theo chụp hình, ở sát phía sau Kiều An Hảo, hấn bị đằng sau đẩy một cái lão đảo, tay nâng máy quay phim đỡ trên vai theo lực đẩy bị hất ra, máy quay phim văng ra phía trước, xông thẳng tới vai của Kiều An Hảo.

Hứa Gia Mộc đi bên cạnh Kiều An Hảo, dư quang nơi khóe mắt liếc thấy tình cảnh này trước tiên, anh theo bản năng kêu lên "Cẩn thận.", sau đó giơ cánh tay lên, che chắn bả vai cho Kiều An Hảo.

Máy quay phim đập vào cánh tay của Hứa Gia Mộc rồi nặng nề rơi trên mặt đất, ống kính vỡ vụn.

Máy quay phim hết sức nặng, cú đập mạnh khiến cánh tay của Hứa Gia Mộc đau đến nỗi anh phải dừng lại, ôm vào chỗ đó có tới 1 phút, mới thăm căn rằng, buông cánh tay xuống.

Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc lại bị đám phóng viên vây quanh.

Câu hỏi lại ùn ùn kéo tới.

Hứa Gia Mộc chịu đựng cánh tay bị đau, vươn ra ngăn lại phóng viên trước mặt, kéo Kiều An Hảo vào trong phạm vi mình có thể bảo vệ, đẩy ra phóng viên ngăn phía trước, tiếp tục đi đến hướng cửa nhà.

Có một phóng viên thấy Hứa Gia Mộc che chở cho Kiều An Hảo ba lần bốn lượt như vậy, nhìn không được đem micro giơ đến trước mặt Kiều An Hảo: "Tiểu thư Kiều An Hảo, cô đã ly hôn với tiên sinh Hứa Gia Mộc, vì sao anh ta còn đối với cô tốt như vậy? Có phải bây giờ cô đang cùng tiên sinh Hứa Gia Mộc âm thầm có quan hệ không ra được ánh sáng hay không? Nói cách khác, bên người cô hiện giờ có hai người đàn ông vây quanh, đùa giỡn tình cảm của bọn họ sao?"

Hứa Gia Mộc vốn bị những phóng viên này vướng víu đã không còn kiên nhẫn, bây giờ nghe những lời vô nghĩa như vậy, nhất thời tức giận, không hề nghĩ ngợi giựt micro của người phóng viên kia, hung hăng ném xuống đất: "Anh %\$#@ (chửi bậy) nói hươu nói vượn cái gì đó? Con mắt nào của anh nhìn thấy chúng tôi có quan hệ không ra được ánh sáng hả?"

Theo sau câu rống giận của Hứa Gia Mộc, cuối cùng anh còn phun ra một câu chửi tục.

Phản ứng của Hứa Gia Mộc có chút mãnh liệt, nhưng làm cho đám phóng viên lập tức đều yên lặng hết.

Không biết là ai, ở trong đám người đột nhiên hô lên: "Sao anh có thể ra tay đánh người?"

Sau khi người kia nói xong, từng người phóng viên cũng từ từ lấy lại tinh thần, sau đó cảm xúc càng trở nên kích động: "Đúng vậy, làm sao anh có thể tùy tiện mắng chửi người?"

"Cho dù là thẹn quá thành giận, cũng không thể ra tay chứ!"

"Phiền anh hãy xin lỗi chúng tôi đi."

"Ai %\$@# ra tay đánh người hả? Tôi ra tay đánh người lúc nào?" Hứa Gia Mộc cảm thấy những phóng viên này thực sự chính là cố tình gây sự, tức giận khiến mặt đỏ bừng, anh nhìn chung quanh một chút, phát hiện trong lúc hỗn loạn đám phóng viên thế nhưng đã xông vào trong sân biệt thự của Lục Căn Niên, lập tức không hề nghĩ ngợi lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại: "Alo, xin hỏi là 110 sao? Nơi này là 106 Cẩm Tú viên, có người lén xông vào nhà dân."

Sau khi Hứa Gia Mộc nói xong, những phóng viên này mới phát hiện bản thân mình đang ở nơi nào.

Hứa Gia Mộc đóng lại điện thoại di động, giọng điệu vẫn gắt gỏng như cũ: "Các người cứ việc gây chuyện ở trong này đi, tôi đã báo cảnh sát rồi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 746

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 747

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 748

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 749

Chọn Lựa Của Hứa Gia Mộc (8)

Kiều An Hảo dừng lại một chút, suy đoán: "Có lẽ anh Gia Mộc ở ngay bên cạnh trong viện thì phải, nhìn thấy, nên chạy lại đây."

Hóa ra là như vậy... Anh còn tưởng rằng cô từng thích hẳn, gặp phải nguy hiểm, bản năng đi tìm Hứa Gia Mộc cầu cứu.

Xem ra là anh quá khẩn trương, cũng nghĩ nhiều rồi.

"Vậy lần này may mà có Gia Mộc."

Kiều An Hảo cũng không hề phát giác được Lục Căn Niên hỏi mình ngọn nguồn này đó có vẻ khác thường, vui ở trong ngực anh, ngoan ngoãn gật đầu.

-

Hứa Gia Mộc trở về biệt thự của mình trong viện, cũng không có đi vào nhà, mà trực tiếp lên xe, khởi động, rời đi.

Trên đường phố đông xe qua lại, vừa đi vừa nghĩ, cuối cùng liền quẹo vào nhà Hứa gia ở trong tiểu khu.

Khi xe của Hứa Gia Mộc vừa quẹo vào đường nhà mình, Hứa Gia Mộc thấy quản gia tiễn một người đi ra từ trong nhà, cũng không biết hai người đang nói cái gì, sau đó quản gia đưa cho người kia một phong thư, bởi vì

khoảng cách hơi xa, Hứa Gia Mộc nhìn không rõ rốt cuộc là vật gì, tóm lại người kia có vẻ thật vui mừng, không biết nói gì với quản gia, xong đi tới hướng chiếc xe của anh, mà quản gia đứng ở cửa trong chốc lát, mới quay trở về trong viện.

Hứa Gia Mộc theo bản năng cho tốc độ xe chậm lại, nhìn xuyên thấu qua cửa kính xe, để ý người đi tới trước mặt đang cầm theo phong thư, anh thấy có chút quen mắt, như là đã gặp nhau ở nơi nào rồi, nhưng lại nghĩ không ra.

Người kia đi đến dưới một thân cây ven đường, ngừng lại, sau đó đưa lưng về phía đường cái, mở ra phong thư.

Lúc này khoảng cách của Hứa Gia Mộc đã gần hơn, anh rõ ràng thấy hẳn lấy ra một xấp tiền rất dày trong phong thư, đứng tại chỗ đếm thật nhanh.

Người nọ làm cái gì? Sao quản gia cho hẳn nhiều tiền như vậy?

Lòng tràn đầy nghi hoặc, Hứa Gia Mộc trực tiếp ngừng xe lại, anh nhìn chằm chằm người đang đếm tiền kia trong chốc lát, càng xem càng xác định mình tuyệt đối đã gặp qua hẳn, sau đó trong đầu cẩn thận nhớ kỹ lại một lúc, trong đầu liền hiện lên kẻ mặc đồ người đưa thư trước đó không lâu mình nhìn thấy trong viện ở biệt thự của Lục Cần Niên.

Hứa Gia Mộc cau mày, phản ứng mãnh liệt, thì ra, hẳn chính là kẻ đã cải trang thành người đưa thư!

Hứa Gia Mộc nhất thời giận dữ đẩy cửa xe ra, đi tới hướng người kia đứng, sau đó kéo áo hẳn: "Dì Vân sao phải cho anh tiền?"

Người nọ vốn thấy kiếm được nhiều tiền đang tràn đầy phấn khởi, thành linh bị hành động của Hứa Gia Mộc làm hoảng sợ, sau đó nghe lời nói của

Hứa Gia Mộc, mới ý thức được người trước mặt mình chính là Hứa thiếu gia.

Dường như Hứa Gia Mộc không có nhiều kiên nhẫn, nhìn hắn nửa ngày không nói lời nào, đột nhiên cướp đi phong thư trong tay của hắn, sau đó lấy bật lửa ra, nhắm vào xấp tiền thật dày: "Anh có nói không? Nếu không nói, có tin tôi đốt hết toàn bộ số tiền này cho anh xem!"

"Hứa thiếu gia, dì Vân tìm tôi là vì trong nhà cần sửa sang gì đó..."

Căn bản Hứa Gia Mộc không muốn nghe lời nói vô ích, gọn gàng dứt khoát mở bật lửa, ngọn lửa liền bùng lên, người kia sợ tới mức lập tức sửa miệng nói: "Tôi nói, tôi nói, Hứa thiếu gia, số tiền này là Hứa phu nhân cho tôi."

Lúc này Hứa Gia Mộc mới bỏ bật lửa xuống, nhìn người kia, dáng vẻ chờ hắn tiếp tục nói.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 750

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 751

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 752

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 753

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 754

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 755

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 756

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 757

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 758

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 759

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 760

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 761

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 762

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 763

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (22)

Nhưng là bây giờ nguyệt sự đến chậm, cô và Lục Cẩn Niên thì làm không thiếu chuyện xấu.

Kiều AN Hảo bắt đầu đếm lại số ngày sau khi gặp anh, lần đầu hai người làm chuyện xấu, đã cách hiện tại một tháng, nói cách khác, có thể cô thật sự đã mang thai rồi.

Từng vì chuyện thờ ơ với bản thân mà sinh non, bị người ta hãm hại, lần này cô vẫn nên cẩn thận hơn, trực tiếp tìm trên mạng, chọn mấy tiệm thuốc hay bán đồ cho phụ nữ có thai.

Tuy lúc này cô cũng không chắc chắn là mình mang thai, nhưng là suy nghĩ đến khả năng có thể mình đã mang thai, tâm tình của cô không hiểu sao lại có chút chờ mong, kích động, còn có cả lo lắng khẩn trương.

Cô chưa từng làm mẹ, đây là lần đầu tiên... hơn nữa còn là con của cô với Lục Cẩn Niên...

Kiều AN Hảo còn chưa xác định mình mang thai hay không, không nhịn được giơ tay lên, mò xuống vùng bụng bằng phẳng của mình, cảm môi dưới, một người lại không yên lòng trong đêm khuya, bắt đầu có vô số ý nghĩ kỳ lạ.

Cô nhất định sẽ nuôi nấng đứa bé lớn dần, sau đó ghi lại cuộc sống của nó từng chút một, đợi đến ngày nó kết hôn, làm quà tặng nó.

Dáng vẻ cô xinh đẹp như vậy, Lục Cẩn Niên chính là... Kiều AN Hảo nghiêng đầu liếc mắt nhìn khuôn mặt người đàn ông đang ngủ say, cho dù ngày đêm thời gian dài đã qua, trong nháy mắt đó khi cẩn thận đánh giá lại, vẫn có chút hoảng hốt, qua một lúc lâu, cô mới chớp chớp mắt, tiếp tục ý nghĩ vừa rồi... Lục Cẩn Niên đẹp trai như vậy, bảo bảo nếu là bé gái sẽ vô cùng xinh đẹp, nếu là bé trai, sẽ khí chất mê người... nghĩ đến đây, Kiều An Hảo không nhịn được haha cười vui vẻ.

Trong đầu cô ảo tưởng rất nhiều về chuyện của bảo bảo, nghĩ đến sau cùng, đột nhiên tâm tình lại có chút khổ sở.

Cô bây giờ, bị người ta mắng như vậy, chuyện cô đồng thời câu dẫn hai người đàn ông mọi người đều biết, đợi đến khi bảo bảo trưởng thành rồi, đi học, tiếp xúc với bạn bè, nếu có người nói với nó, nói đến những tin đồn bây giờ của cô thì làm sao bây giờ?

Kiều An Hảo lại nghĩ đến lúc trước khi bà cụ nói về chuyện của anh với mình, có thể bảo bảo sẽ bị cô lập giống như anh không?

Tuy những thứ này đều là mình cô nghĩ ra, nhưng là lòng của cô cũng theo đó mà đau đớn, những tình huống này chưa chắc đã xảy ra, nhưng nếu sau khi xảy ra, sẽ ảnh hưởng đến bảo bảo rất nhiều.

Cô không thể để cho đứa bé của mình, cũng bị ảnh hưởng.

Tuy anh có nói qua, anh sẽ giải quyết, sẽ ổn định trở lại, nhưng là, tình hình bây giờ không có bằng chứng, làm sao anh có thể giải quyết.

Kiều An Hảo càng nghĩ, vẻ mặt càng trở nên nghiêm túc, đến sau cùng, trong lòng liền đưa ra một quyết định.

Nếu cô thật sự mang thai... cô muốn đi di dân với anh.

Nếu đất nước này, cô mang tiếng xấu, cả đời đều bị bêu danh, như thế thì vì đứa bé, bọn họ cần rời đi, tìm cho bảo bảo một thế giới thanh thuần, để nó có thể khỏe mạnh lớn lên.

-

Kiều An Hảo suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng lúc đi vào giấc ngủ đã là sáng sớm.

Thời gian trước Lục Căn Niên để trợ lý bố trí phòng vấn cho mình, là hôm nay, lúc ba giờ chiều.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 764

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (23)

Mười hai giờ anh ra khỏi cửa, 11 giờ anh đi tắm rửa, hô cô dậy, kết quả sau khi rửa mặt chải tóc xong, thay quần áo, từ trong phòng tắm đi ra, Kiều An Hảo vẫn đang ngủ.

Lục Căn Niên đi đến bên giường, xách cô ra khỏi chăn.

Kiều An Hảo mơ màng mở mắt, lời nói ra có một chút vô lực: “Để làm gì.”

“Anh có việc cần ra ngoài, đồ ăn của em anh để trong hộp giữ nhiệt, cơm trưa em còn chưa ăn, nhớ rõ một lúc nữa phải ăn đấy.”

Mí mắt của cô giống như đang đánh nhau, nhìn anh gật đầu một cái.

Dáng vẻ kia khiến anh có chút không đành lòng mắng cô, chỉ sờ sờ đầu cô, đặt cô về trên giường, hôn một cái, rồi chỉnh lại quần áo rời đi.

-

Lục Căn Niên đi được năm phút, chuông cửa lại vang lên.

Kiều An Hảo liên tục bị quấy rầy giấc ngủ, có chút căm tức xốc chăn lên, đi mở cửa, phát hiện là người đưa trang phục đến, cô ký tên, sau đó tùy tiện vứt nó lên sofa, vừa ngáp vừa định lên lầu, chuông cửa lại vang lên.

Kiều An Hảo phát điên xoay người, vẫn là đưa đồ, cô vừa ngáp, vừa ký tên, sau đó ném vào trên sofa, đi lên lầu, giẫm lên được mấy bậc cầu thang, đột nhiên nghĩ không biết trong đó là cái gì, sau đó dừng lại, lập tức xoay người, vọt tới sofa, ôm cái hộp, đi lên lầu, tìm kéo, mở ra, thì ra là mấy đồ hôm qua cô đặt ở tiệm thuốc.

Kiều An Hảo lôi hết toàn bộ ra, sau đó ngồi chồm hổm trên bồn cầu, nhìn chăm chăm chúng, nhìn không rời mắt.

Qua tầm năm phút, cái thứ nhất có hai vạch.

Còn chưa quá ba giây, cái thứ hai cũng hai vạch.

Cùng lúc đó, cái thứ ba thứ tư đều hai vạch.

Ngay sau đó, thứ năm thứ sáu thứ bảy cũng có kết quả, đều là hai vạch.

Kiều An Hảo không thể tin được, cầm những que thử thai này so sánh, sau đó trong đầu chậm rãi lóe lên ý nghĩ: mang thai rồi...

Đúng là cô mang thai rồi, cả bảy cái đều là hai vạch.

Kiều An Hảo thật kích động lập tức đứng lên khỏi bồn cầu, sau đó trở mặt một cái, vội vàng nhắc nhở mình lao ra khỏi phòng tắm gọi điện thoại Lục Căn Niên.

Có thể anh đang bận nên không nghe điện thoại của cô.

Kiều An Hảo có chút tiếc nuối cúp điện thoại, thế nhưng tâm tình vui sướng không vì tiếc nuối này mà giảm đi.

Thế nhưng, rất nhanh nụ cười của cô liền cứng lại.

Tối qua lúc cô đang múa, có đau bụng.

Điều đó là sao? Có thể là bảo bảo có chuyện gì không?

Có thể là vì đứa đầu tiên cô sinh non, tâm lý của Kiều An Hảo liền trở nên bất an.

Không được, cô muốn đến bệnh viện kiểm tra xem, nhờ đâu có chuyện gì, còn có thể phát hiện sớm một chút, để còn nghĩ cách.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 765

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (24)

Lục Căn Niên có việc gấp, không thể đi cùng cô được.

Nhưng nếu anh không ở đây, một mình cô ra cửa cũng không được...
Nhưng là, nếu chậm trễ, Bảo Bảo có việc gì thì làm sao bây giờ?

Kiều An Hảo đứng ngồi không yên đi tới đi lui trong phòng, nghĩ một lát, sau cùng liền lấy điện thoại ra gọi cho Triệu Manh.

Tin đồn đã được gần 10 ngày, trong thời gian này, Kiêu An Hảo ngoài việc tham gia trận đấu ngày đó thì đều chưa ra khỏi cửa.

Tuy những tin đồn đó cũng đã giảm nhiệt hơn một nửa, nhưng cô vẫn không có can đảm như trước kia, cái gì cũng không quan tâm trực tiếp đi ra khỏi cửa, nếu một khi bị người khác phát hiện ra, sợ là sẽ bị bao vây lại, không có cách nào thoát thân, huống chi hiện giờ trong bụng cô còn có Bảo Bảo, chen tới chen lui, nếu ngã sấp xuống, thì vô cùng nguy hiểm.

Cho nên, Kiêu An Hảo đi ra cửa trước, tiến hành trang bị toàn người, thế cho nên lúc Triệu Manh lái xe vào trong sân, nhìn thấy dáng vẻ của cô lên xe mình, bị dọa đến nhảy dựng lên.

-

Trước khi Triệu Manh tới, đã liên hệ với bác sĩ ở khoa phụ sản cho Kiêu An Hảo, lúc lái xe đến dưới hầm để xe, lập tức liền có y tá đợi ở dưới đưa

cô lên bằng thang máy chuyên dụng.

Tuy Kiều An Hảo đã dùng que thử thai, nhưng đến bệnh viện, bác sĩ vẫn để cô xét nghiệm máu và nước tiểu.

Mang thai là chuyện bình thường của phụ nữ, nhưng Kiều An Hảo ngồi một mình trong phòng chờ đợi kết quả kiểm tra của bác sĩ vẫn có chút khẩn trương.

Qua khoảng 15 phút, bác sĩ cầm kết quả đi ra, cô đưa cho Kiều An Hảo, bên trên đều là thuật ngữ y học, Kiều An Hảo nhìn không hiểu, chỉ nhìn thoáng qua, liền ngẩng đầu nhìn bác sĩ.

“Cô Kiều, chúc mừng cô, đúng là cô đã có thai, thai nhi đã được một tháng.”

Một tháng... Đó không phải là do lần cô ở Mỹ, hạ thuốc với Lục Căn Niên sao?

Cô đã nói, lúc ấy trong bụng cô đã có tiểu bảo bảo đi, Lục Căn Niên còn không tin...

Kiều An Hảo âm thầm “a” một tiếng, vội vàng hỏi thầy thuốc vào chuyện chính: “Tối hôm qua lúc tôi khiêu vũ, có thấy đau bụng một chút, không biết Bảo Bảo có vấn đề gì không?”

“Cô Kiều, cô không cần lo lắng, thai nhi rất khỏe mạnh.” Bác sĩ khẽ cười, đưa cho Kiều An Hảo một nụ cười trấn an: “Tối hôm qua đau bụng, rất có thể là do động tác khiêu vũ có vẻ kịch liệt, làm động đến thai nhi, không chảy máu thì không có vấn đề gì, thế nhưng trước khi đến thời gian ba tháng, có vẻ nguy

hiểm, đề nghị cô nên tĩnh dưỡng, đương nhiên, tĩnh dưỡng không phải là nằm trên giường tĩnh dưỡng, thi thoảng đi tản bộ cũng rất có lợi đối với cơ

thế.”

Kiều An Hảo thật sự chú ý, ghi tạc từng lời của bác sĩ vào trong lòng.

“Còn có, nhớ rõ một tháng nữa, đến bệnh viện làm siêu vi B, kiểm tra lại tim thai.” Thầy thuốc nói xong, nghĩ một chút, lại bổ sung: “A,... đúng rồi, cô Kiều, tôi có kê vitamin B11 cho cô uống, cô hãy nhờ cô Triệu cầm đơn thuốc này đi thanh toán thì sẽ nhận được, nhớ rõ ngày nào cũng phải uống đúng giờ.”

“Cảm ơn bác sĩ.” Kiều An Hảo nhột nhột cười, liền nhìn về phía Triệu Mạnh, Triệu Mạnh lập tức cầm ví tiền đi ra ngoài.

Rất nhanh, Triệu Mạnh liền trở lại, trong tay là hộp vitamin B11.

Bác sĩ ở khoa phụ sản vẫn bố trí một y tá đưa bọn họ đi xuống bãi đỗ xe, lúc lên xe, Triệu Mạnh liền khẩn cấp lấy điện thoại ra, nói với Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, lúc mình đi thanh toán tiền, nhìn thấy trên tivi đang trực tiếp về Lục Ảnh đế nhà các cậu đó.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 766

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc

Bác sĩ ở khoa phụ sản vẫn bố trí một y tá đưa bọn họ đi xuống bãi đỗ xe, lúc lên xe, Triệu Manh liền khẩn cấp lấy điện thoại ra, nói với Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, lúc mình đi thanh toán tiền, nhìn thấy trên tivi đang trực tiếp về Lục Ảnh đế nhà các cậu đó.”

Kiều An Hảo nhú mày: “Trực tiếp? Trực tiếp cái gì?”

“Là gì mà ước hẹn của đại thần...” Triệu Manh vừa nói, vừa trực tiếp vào mạng.

Bởi vì xe đỗ dưới lòng đất, tín hiệu đứt quãng, tốc độ internet rất chậm, Triệu Manh liền đặt điện thoại sang một bên, trực tiếp khởi động xe, chạy ra ngoài, sau đó tìm một nơi tương đối ít xe đỗ dừng lại, lại một lần nữa lấy điện thoại ra, vào xem video.

Ước chừng quá nửa phút, trong di động của Triệu Manh truyền đến tiếng nói của người dẫn chương trình: “Vừa nói nhiều chuyện như thế về kế hoạch phát triển trong tương lai của Lục tổng đối với Hoàn Ảnh Truyền thông, tiếp đến chúng tôi muốn hỏi một vấn đề cá nhân của Lục tổng, đó chính là sắp tới anh có định tham gia một bộ phim nào không?”

Triệu Manh đưa điện thoại di động đặt vào trên giá đỡ, Kiều An Hảo nhìn vào màn hình, Lục Cẩn Niên mặc một bộ tây trang màu đen, một người anh tuấn xuất chúng ngồi trên ghế sofa, hai chân thon dài vắt lên

nhau, xem ra vô cùng cao quý, mà lại không mất phần tao nhã, trên trán vẫn tản mát ra sự trong trẻo lạnh lùng như cũ, làm nổi bật lên khí chất thần bí cao ngạo không thể mạo phạm của anh.

Anh cố ý dừng vài giây, như là thật sự muốn suy nghĩ sau khi người dẫn chương trình đưa ra câu hỏi, mở miệng nói: “Tạm thời tôi vẫn chưa có quyết định gì.”

“Thật sự có phần đáng tiếc, tôi nghĩ có rất nhiều người đang xem tiết mục này, trong lòng đều cảm thấy mất mát, dù sao tất cả mọi người vẫn muốn có thể thường xuyên nhìn thấy Lục Ảnh để xuất hiện trên ti

vi.” Người dẫn chương trình vì phối hợp không khí, giọng điệu còn mang theo sự tiếc nuối, thế nhưng rất nhanh, liền chuyển đến vấn đề tiếp theo: “Chúng ta đều biết, từ năm trước đến bây giờ, khoảng nửa năm, Lục tổng vẫn giao chuyện trong công ty cho người khác đi xử lý, trong thời gian đó, Lục tổng vẫn hưởng thụ an nhàn sao? Hay vẫn luôn triển khai công tác mới?”

“Công tác mới thì không có triển khai, chỉ đầu tư, chơi đùa thị trường chứng khoán một chút.” Âm thanh của Lục Căn Niên rất tùy ý.

“Thị trường chứng khoán? Gần đây thị trường chứng khoán đúng là cực kỳ hoang vắng... tôi thấy không ít bạn bè của tôi, đều cực kỳ thảm hại, không biết Lục tổng có bị lỗ vốn chút nào không?”

Lục Căn Niên trả lời thật sự khiêm tốn: “Vận khí của tôi khá tốt, tạm thời còn chưa bị lỗ vốn.”

“Lục tổng có thể nói cho mọi người biết được, lợi nhuận anh thu lại như thế nào được không?”

“Khoảng gấp đôi.”

“Gấp đôi?” Người dẫn chương trình hô một tiếng: “Lục tổng có thể tiết lộ là anh thu được gấp đôi của bao nhiêu tiền không?”

Lục Căn Niên buông rèm mắt xuống, không nói gì.

Người dẫn chương trình trái lại thấy anh không nói gì, liền lập tức chuyển đề tài: “Được rồi, cái này là vấn đề riêng tư, chúng ta vẫn không nên hỏi, thế nhưng tôi còn muốn lắm điều hỏi một câu, Lục tổng kiếm được nhiều tiền như thế thì làm thế nào tiêu cho hết.”

Thật ra người dẫn chương trình đang cảm thán, cũng nhớ Lục Căn Niên không muốn nhắc đến vấn đề này, cho nên cảm thán xong, liền đặt microphone xuống, nhìn thoáng qua kịch bản ở bên dưới, nhìn xem nên phỏng vấn tiếp cái gì.

Ai ngờ Lục Căn Niên ở bên cạnh, tạm dừng một chút, cũng rất bình tĩnh mở miệng, nói ba chữ: “Nuôi Kiều Kiều!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 767

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (26)

Lúc người dẫn chương trình hỏi Lục Căn Niên mua cổ phiếu vào với giá bao nhiêu, Triệu Manh còn tò mò hỏi Kiều An Hảo một câu: “Kiều Kiều, chồng cậu mua vào với giá bao nhiêu.”

Kiều An Hảo mờ mịt lắc đầu, cô thật sự không biết anh kinh doanh thế nào, tuy anh và cô đã kết hôn, thành vợ chồng hợp pháp, nhưng cô cũng giống những người khác, đều chỉ biết là anh rất nhiều tiền, cụ thể anh có bao nhiêu tiền, cô không biết rõ.

“Kiều Kiều, cậu làm vợ cũng thật là kém, chồng có bao nhiêu tiền cũng không biết...” Triệu Manh chưa phát hết bực tức, trong di động liền truyền đến tiếng nói của anh “nuôi Kiều Kiều”, sau đó Triệu Manh liền há to miệng, giống như không hề nhớ mình vừa nói cái gì, giọng nói liền thay đổi: “Kiều Kiều, tìm không ra được một người thứ hai có thể hạnh phúc như cậu đâu!”

“...” Kiều An Hảo không nói gì, đảo cặp mắt trắng dã nhìn Triệu Manh, sau đó lại nhìn Lục Căn Niên trong màn hình, vẻ mặt cô rất bình thản, nhưng là vẫn bị câu nói vừa rồi của anh làm cho tung bay phấp phới.

-

Người dẫn chương trình nghe thấy đột nhiên ah nói ra mấy chữ kia, sửng sốt một lúc, sau đó hai mắt tinh ranh nhìn anh: “Lục tổng kiếm nhiều tiền

như vậy là để mang về nuôi vợ sao?”

Người dẫn chương trình có vẻ hứng thú với cuộc sống riêng tư của anh, nhìn thấy anh đã chủ động nói ra, liền đặt xuống kịch bản ở trong tay, nhìn anh hỏi: “Lục tổng, không ngại chia sẻ chuyện cũ của anh và cô Kiều chứ?”

Lục Căn Niên lạnh nhạt mở miệng: “Tôi rất thích ý kiến này.”

“lục tổng và cô Kiều quen nhau khi nào? Như thế nào mà quen nhau?”

Thời gian đã trôi qua rất lâu, nhưng chuyện cũ vẫn còn khắc sâu trong đầu, giống như mọi chuyện mới xảy ra ngày hôm qua, Lục Căn Niên nghĩ cũng không cần nghĩ liền mở miệng nói: “Tôi biết cô ấy, là nửa học kỳ đầu của cấp ba, lúc ấy mỗi ngày tan học đều cùng đá cầu trên sân thể dục với mấy người bạn, thường xuyên thấy cô ấy đạp xe đi qua, lúc ấy đã chú ý rồi.”

Có thể là do nhớ lại hồi ức, ánh mắt của anh trở nên rất dịu dàng: “Thế nhưng, tôi chú ý đến cô ấy, nhưng là không có chủ động làm quen.”

“Làm quen?” Người dẫn chương trình có chút giật mình.

“Ừm.” Lục Căn Niên cực kỳ bình tĩnh đáp lại: “Thế nhưng có một lần, tôi từng tiếp xúc gần gũi với cô ấy một chút.”

“Tiếp xúc gần gũi?” Người dẫn chương trình rất tò mò.

“Đó là học kỳ hai của năm thứ ba, trời mưa rất to, tôi và cô ấy cùng trú mưa ở dưới một mái hiên.

“Nghe qua cực kỳ lãng mạn... có câu hát của Chu Kiệt Luân là, nó như thế nào nhỉ?” người dẫn chương trình nói đến đây, liền nghiêng đầu một cái, suy nghĩ một lúc, kết quả cô vẫn chưa nghĩ ra, Lục Căn Niên luôn ít nói

ngồi ở bên cạnh, lại chủ động mở miệng: “Đẹp nhất không phải trời mưa, mà là mái hiên anh cùng em trú mưa.”

“Đúng, là câu này, xem ra Lục tổng có thể nhớ rõ câu hát này, cũng có thể hiểu rõ và đồng cảm với nó.” Người dẫn chương trình cười cười, sau đó hỏi: “Lục tổng, có phải vì một lần đó mà anh thích trời mưa không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 768

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (27)

Lục Căn Niên: “Có.”

...

“Kiều Kiều, Lục Ảnh đế đã thích cậu từ hồi cấp ba à?” Triệu Manh ngồi bên cạnh không nhịn được liền phát biểu ý kiến.

Kiều An Hảo cũng không để ý đến Triệu Manh, mà chỉ chăm chú nhìn anh trên màn hình di động, nhớ đến thời điểm quay Khuynh Thành thời gian, cô bị trợ lý của anh dẫn vào phòng, lúc ấy cô đưa cơm chiều cho anh, một đêm kia khi trời mưa xuống, cô cực kỳ kích động chạy ra phía trước cửa sổ, nhìn chăm chăm từng hạt mưa nhỏ bên ngoài, lúc ấy anh còn hỏi cô, cô cũng thích trời mưa sao?

Cô tinh tường nhớ rõ, giọng nói của anh lúc ấy, còn mang theo một chút vui vẻ.

Chỉ là cô không nhớ rõ, tối cùng là tại sao anh lại vui vẻ, cô nói đúng, sau đó còn hỏi anh, có phải cũng thích trời mưa không?

Đại loại đó là lần mà anh và cô nói chuyện nhiều nhất sau khi gặp lại.

Một đêm đó, anh nói anh vì một người, mà thích trời mưa xuống, trong lòng cô còn cảm thấy có kích động nho nhỏ, bởi vì cô cũng giống anh, cũng thích trời mưa, vì anh.

Cho đến bây giờ, cô mới giật mình, hóa ra, giữa bọn họ có nhiều điểm tương đồng như vậy, là vì đối phương.

-

“Lục tổng nói, mãi mới làm quen với cô Kiều, có phải nghĩa là, anh thăm mến cô ấy suốt một năm?”

Lục Căn Niên buông mí mắt xuống, giọng nói vẫn lạnh nhạt như cũ nhưng lại có chút thương cảm ẩn giấu trong đó: “Không phải một năm, mà là 13 năm.”

“13 năm?” người dẫn chương trình hoàn toàn bị con số này làm cho hoảng hốt: “13 năm cũng không phải một thời gian ngắn ngủi, rất nhiều người đều từng yêu đơn phương, nhưng cuối cùng đều bị đánh bại bởi hiện thực, Lục tổng sao có thể kiên trì như thế?”

“Cũng không phải tôi muốn kiên trì, mà là tôi không thể không kiên trì, bởi vì, lúc đầu, tôi đều đưa hết tất cả tình cảm cho cô ấy, từ nay về sau, không còn dư lại chút tình cảm nào cho người khác.” Lục Căn Niên nói lời này, vẻ mặt rất lạnh nhạt, nhưng giọng nói lại sâu sắc thâm tình vô cùng.

Người dẫn chương trình ngồi bên cạnh, bị anh làm cho ngẩn ra, tạm dừng một lúc mới hỏi: “Lục tổng làm sao để thông báo với cô ấy?”

Lục Căn Niên chưa bao giờ nói đến tình cảm và cuộc sống riêng tư của mình ở trước mặt truyền thông, bây giờ lại không hề có bất kỳ che giấu và trốn tránh nào, thẳng thắn nói ra: “Lúc đầu, tôi đưa cho cô ấy một món quà sinh nhật, đều phải phát tờ rơi suốt mấy tuần liền, đừng nói có thể cho cô ấy một cuộc sống tốt, ngay cả củi gạo dầu muối tương dấm chua trà, những thứ cơ bản nhất, tôi cũng không thể cho cô ấy.”

“Lục tổng sợ người phụ nữ mình thích, đi theo mình sẽ phải chịu khổ, cho nên vẫn không hề nói ra?”

Lần này anh không nói gì, chỉ nhẹ nhàng gật đầu một cái.

“Nhưng là, nếu tôi nhớ không nhầm, sáu năm trước, Lục tổng đã giành được giải thưởng Nam phụ xuất sắc nhất, lúc đó thù lao đóng phim của anh đã rất cao rồi? Hoàn toàn có thể cho cô Kiều một cuộc sống tốt đẹp, tại sao anh vẫn không thổ lộ?”

“Tôi có đi thổ lộ...” Nhớ tới đêm hôm đó, anh từ Trường Sa đi về Bắc Kinh, đi suốt một đêm, chỉ vì hôm sau là sinh nhật của cô, nói với cô một câu sinh nhật vui vẻ và anh yêu cô, kết quả đổi lấy lại là: “Chỉ là, tôi còn chưa kịp thổ lộ, đã biết được cô ấy có hôn ước với người khác.”

“Người khác?” Về tin đồn của Kiều An Hảo, sợ là người dẫn chương trình cũng có nghe thấy: “Là anh Hứa Gia Mộc sao?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 769

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (28)

“Người khác?” Về tin đồn của Kiều An Hảo, sợ là người dẫn chương trình cũng có nghe thấy: “Là anh Hứa Gia Mộc sao?”

Lục Cẩn Niên “Ừm” một tiếng, đưa ra đáp án.

“Nói chuyện đến đây, tôi nghĩ chúng ta không thể quên được gần đây có một tin đồn thất thiệt ở trên mạng.” Người dẫn chương trình liền trở nên nghiêm túc: “Tôi nghĩ, Lục tổng cũng nhất định đã từng xem qua những ảnh chụp này, mà Lục tổng cũng vừa nói, cô Kiều và anh Hứa có hôn ước với nhau, như thế, xin hỏi Lục tổng, cô Kiều và anh Hứa ly hôn, có phải thật sự giống như những tin đồn trên báo viết hay không, có liên quan đến anh không?”

Có thể bởi vì Lục Cẩn Niên đang ở đây, người dẫn chương trình không đưa ra câu hỏi sắc bén trực tiếp giống như những phóng viên từng quấy phá ở Cẩm Tú Viên, câu hỏi rất uyển chuyển.

Nhưng hàm nghĩa, cũng như nhau, đơn giản là đang hỏi anh, thật sự những tin đồn trên mạng, Kiều An Hảo ngoại tình bên ngoài, vì Lục Cẩn Niên nên mới vứt bỏ Hứa Gia Mộc có đúng hay không?

Lúc Lục Cẩn Niên bị hỏi đến vấn đề này, vẻ mặt anh rất bình tĩnh không có chút nào bối rối, giống như người bị nhục mạ trên mạng vốn không phải là Kiều An Hảo, anh mở miệng, âm thanh nhạt nhẽo giống như lúc nói về

Hoàn Ảnh truyền thông trước đó: “Nếu tất cả mọi người đều tin những ảnh chụp này là sự thức, cô cảm thấy tôi trả lời vấn đề này hay không còn quan trọng sao?”

Người dẫn chương trình bị anh hỏi lại, ngớ ra một lúc, mới cười nói: “Ý tứ trong lời nói của anh, là thật sự mọi chuyện vốn không giống như trong suy nghĩ của mọi người sao?”

Lục Căn Niên giống như vừa rồi, vẫn không trả lời vấn đề này một cách chính diện, vẫn hỏi lại như cũ: “Nếu tôi nói không phải, thì có ai tin tưởng tôi?”

Bây giờ người dẫn chương trình không biết nên nói gì.

Lục Căn Niên hít một hơi, tiếp tục nói: “Nếu một người đàn ông thật sự thích một người phụ nữ, tôi nghĩ không ai muốn đi hủy diệt thanh danh của cô ấy.”

“Nếu tôi thật sự muốn cạy góc tường, tôi có thể ra tay vào năm năm trước, khi giữa bọn họ chỉ có hôn ước, tôi sẽ không để người tôi yêu biến thành người không thể yêu, cũng không trơ mắt đứng nhìn tôi và cô ấy mất đi năm năm.”

“Với tôi mà nói, tôi chỉ cần nghĩ đến có thể nhìn thấy cô ấy là đã thấy thỏa mãn, tôi chưa từng hy vọng xa với cô ấy có thể trở thành vợ của tôi.”

“Đương nhiên, tôi nói những lời này, mọi người chưa chắc sẽ tin tưởng, dù sao nói miệng thì cũng coi như không có chứng cứ, ảnh chụp vẫn rành rành ra đấy.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 770

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (29)

Trong giới giải trí, tất cả mọi người biết, Lục Căn Niên chưa bao giờ tham gia chương trình phỏng vấn nào, cũng không nói đến vấn đề tình cảm riêng tư, mà hôm nay, Lục Căn Niên ngồi ở đây, từng bước từng bước trả lời từng vấn đề của người chủ trì, đến sau cùng hữu ý vô ý lại đặt vấn đề trên người Kiều An Hảo, đối mặt với mấy vấn đề linh tinh của người dẫn chương trình, rất phối hợp trả lời, mục đích chính là vì giờ phút này để cho người dẫn chương trình mở miệng hỏi về chuyện tin đồn ồn ào trên mạng mấy ngày qua.

Từ đầu tới cuối, nhìn như là một hồi phỏng vấn cực kỳ bình thường, nhưng không ai biết, thật ra anh đã sớm đặt bẫy cho người dẫn chương trình từng bước rơi vào.

Anh không có chứng cơ chứng minh lúc trước người kết hôn cùng với Kiều An Hảo là anh, cho nên anh chỉ có thể sử dụng cách này, làm rõ được một chút.

Đương nhiên sức thuyết phục rất thấp, vốn rất khó để mọi người tin tưởng, nhưng là, anh vẫn muốn thử.

Chẳng những anh muốn thử, mà còn muốn tuyên bố trước mặt toàn thể giới, là anh nhất định sẽ đối xử tốt với cô.

Cho dù toàn bộ thế giới không cảm động, nhưng có liên quan không?

Anh chỉ muốn để cô vui vẻ.

-

Lục Căn Niên nói “Tôi có từng thổ lộ qua...” Lúc nghe những lời này, Kiều An Hảo hoàn toàn sửng sốt.

Anh từng thổ lộ với cô sao? Sao cô lại không hay biết? Chuyện này là thế nào?

Nhưng là trong đầu cô còn đang nghi ngờ, còn chưa đưa ra được đáp án, Lục Căn Niên lại nghiêm túc nói.

Triệu Manh vốn đang vừa xem trực tiếp vừa phát biểu ý kiến đều đã yên tĩnh trở lại.

Bên trong xe, chỉ có tiếng nói dễ nghe của Lục Căn Niên.

“Bởi vì, tôi muốn để cho cô ấy biết, cho dù cả thế giới có ruồng rẫy cô ấy, tôi cũng sẽ không hề do dự đứng bên cạnh cô ấy, đối nghịch lại với cả thế giới.

Rõ ràng giọng nói của anh rất nhẹ, nhưng lại khiến người ta có cảm giác rung động mãnh liệt.

Kiều An Hảo đã từng cảm kích và rung động trước Lục Căn Niên nhiều lần như thế, lại vẫn vì những lời này, không nhin được giơ tay lên che miệng mình.

“Kiều Kiều, mặc kệ có bao nhiêu người nói em không tốt, mặc kệ có nhiều lời đồn đại xấu xí thế nào vây quanh em, anh đều vẫn sẽ luôn nâng niu em trong lòng bàn tay, thương yêu chiều chuộng em.”

“Thật xin lỗi, lúc này không thể cùng em, chịu đựng chung những lời mắng mỏ này, nhưng là, anh sẽ cố gắng che chở cho em.”

Giọng nói của anh nhẹ nhàng chậm chạp, anh lạnh lùng như vậy, vẻ mặt cũng thờ ơ như thế, nhưng vẫn cứ luôn hâm nóng lòng cô.

Không biết có phải phụ nữ có thai dễ xúc động hay không, đột nhiên Kiều An Hào có thể rơi nước mắt.

Trước khi anh rời khỏi nhà, chỉ nói với cô, anh có chút việc bận.

Cô biết mình đang mang thai, gọi điện cho anh, anh không nghe, khi đó vì không thể chia sẻ niềm vui với anh đầu tiên mà cảm thấy có chút tiếc nuối.

Thậm chí cô còn lo lắng bé con trong bụng xuất hiện chuyện gì, muốn đến bệnh viện kiểm tra chỉ có thể tìm Triệu Manh, trong lòng không cần nói cũng biết có bao nhiêu âm ỉ.

Nhưng là không nghĩ tới, người đàn ông này, trong lúc cô bị người khác công kích đến mình đầy thương tích, một lần duy nhất không ở bên cô, thực ra là đi ra ngoài, giữ gìn cho cô.

Một lúc trước, còn đang an ủi bản thân, bị toàn thế giới mắng như thế, Lục Căn Niên lại bận bịu, lúc này lại cảm thấy được, có thể có được một Lục Căn Niên như vậy, cho dù cả đời cô mang tiếng xấu, cô cũng cam chịu.

Người đàn ông tốt, không phải sẽ lập tức làm cho mình đầu óc chóng váng mà là sẽ cương chiều mình đến không còn gì bằng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 771

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (30)

Đều nói, tình thâm lâu rồi chỉ như bầu bạn, yêu thương không cần nhiều lời.

Nhưng là, rõ ràng cô cũng yêu anh 13 năm, nhưng vì sao khi anh nói anh yêu cô 13 năm như thế, có vẻ như tình yêu của cô lại trở nên nhỏ bé không đáng nhắc tới.

Người đàn ông kí... vĩnh viễn đều là đáng vẻ lạnh lùng, ít nói, bạn gái nhải nói mấy chục câu, anh cũng chỉ biết rồi “Ừm”, “Được” như vậy, đôi khi sẽ cảm thấy rất buồn tẻ, không nhận được lại đối tính đối nết đùa giỡn anh.

Nhưng là, người đàn ông ít nói như thế, một khi mở miệng, liền đi thẳng vào lòng người.

Kiều An Hảo vậy mà tìm được một người nguyện vì cô mà chống lại cả thế giới.

-

Cuộc phỏng vấn của Lục Căn Niên kết thúc, trở lại phòng nghỉ, lời điện thoại ra liền thấy cuộc gọi nhớ của Kiều An Hảo, anh không hề nghĩ ngờ liền gọi lại. Điện thoại vang lên vài tiếng tút tút mới được Kiều An Hảo đón

nhận, bên trong truyền đến không phải là giọng nói mềm mại của cô mà là tiếng nước nở.

Cả người anh liền trở nên căng thẳng trong nháy mắt: “Kiều Kiều? Sao vậy?”

“Em...” Kiều An Hảo chỉ nói một chữ, bởi vì khóc lâu, trở nên nấc cục.

Trái tim Lục Căn niên, liền lo lắng như thiêu đốt, không hề nghĩ ngợi xoay người, xin lỗi người của đài truyền hình định tối nay mời mình ăn cơm nói: “Thật xin lỗi, vợ tôi có chút chuyện, tôi phải về nhà trước, hôm nào tôi sẽ bố trí mời mọi người.”

“Không sao, Lục tổng, anh bận thì cứ đi trước, hôm nào gặp lại.”

Lục Căn Niên lại nói một tiếng xin lỗi rồi quay đầu, nói với trợ lý: “Chuẩn bị xe nhanh lên, quay về Cẩm Tú viên.”

Kiều An Hảo trong điện thoại không dễ dàng gì mới ổn định lại được cảm xúc, nghe được tiếng động của anh, khóc càng lớn hơn.

Lục Căn Niên nghe thấy tiếng khóc, đi từ trong đài truyền hình ra rất nhanh, vừa ngồi lên xe đã thúc giục trợ lý, sau đó thì thoảng lại an ủi cô mấy câu.

Đài truyền hình ở đoạn trung tâm thành phố phần hoa tấp nập, lúc này lại là tan tầm, tắc đường vô cùng, xe thường xuyên phải dừng lại, Kiều An Hảo nghe được tiếng thúc giục trợ lý của anh liên tục trong điện thoại.

“Không phải bảo cậu nhanh lên sao!”

“Có biết lái xe không thế?”

“Cho tôi xuống xe, xuống xe, mở cửa ra!”

Tuy không phải rống Kiều An Hảo, nhưng Kiều An Hảo vẫn bị anh quát đến run sợ, sau đó theo bản năng sờ bụng của mình, hít hít cái mũi, dịu dàng mở miệng: “Lục Căn Niên...”

Vốn dĩ Lục Căn Niên đang định đẩy cửa xuống xe, nghe được âm thanh của anh, lập tức dừng động tác lại, thật cẩn thận mở miệng nói: “Sao vậy? Kiều Kiều, anh ở đây?”

“Em, ... em không sao...” Bởi vì Kiều An Hảo không dừng được nước nỡ, lời nói đều bị đứt quãng, sau đó cô lại nghĩ đến mình vừa khóc to như thế, không nhịn được nín khóc mà cười, sau đó vừa lau nước mắt, vừa nén giận nói với Lục Căn Niên: “Đều tại anh... nếu không phải anh, sao em lại khóc được?”

“Anh?” Lúc anh bị hỏi như thế quả thực đã bị dọa bay hết nửa cái hồn vía, anh làm gì mà khiến cô khóc thành như vậy?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 772

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (31)

Lục Căn Niên do dự trong chốc lát liền mở miệng nói “Thật xin lỗi”, kết quả trong điện thoại truyền đến giọng nói nghẹn ngào của Kiều An Hảo: “Lục Căn Niên, cảm ơn anh.”

Chỉ là sáu chữ đó, lại khiến anh hiểu rõ được rốt cuộc tại sao cô lại khóc như thế trong nháy mắt.

Sự lo lắng trong lòng, rốt cuộc cũng đi xuống, thân thể bị căng cứng cuối cùng cũng có thể thả lỏng, Lục Căn Niên tựa vào ghế xe, xe đang dừng ở ven đường,

anh khoát tay với trợ lý, ý bảo cậu ta tiếp tục lái xe, sau đó mới chậm rãi mở miệng nói: “Em xem trực tiếp?”

“Ừhm.” Kiều An Hảo còn đang nức nở, thế nhưng so với vừa rồi, hiện giờ cảm xúc đã vững vàng hơn rất nhiều: “Hiện giờ anh đang ở đâu?”

“Trên đường về nhà.”

“A...” Kiều An Hảo lên tiếng, theo bản năng mở miệng: “Lục Căn Niên, em...”

Cô muốn nói, cô mang thai rồi.

Nhưng là lời đến đầu môi, lại nghĩ đến anh đã bỏ lỡ là người đầu tiên, trễ một chút biết được tin tức này cũng không sao.

Tối mai là trận chung kết, sau khi cô múa xong, có thể mượn sân khấu, học dáng vẻ hôm nay của anh, trả lại cho anh cảm giác vui mừng rung động của cô.

Chỉ là không biết, Lục Căn Niên khi nghe được cô mang thai, lúc đó sẽ phản ứng như thế nào?

“Sao vậy?” đợi một lúc, cũng không thấy tiếng của cô, Lục Căn Niên lên tiếng hỏi.

“Không sao, là em đột nhiên muốn ăn quả hạch.” Kiều An hảo vội vàng thu lại suy nghĩ trong đầu, cực kỳ tự nhiên chuyển vấn đề.

“Được, anh mua về nhà cho em.” Lục Căn niên đáp ứng: “Còn muốn ăn gì nữa không?”

“Ừm...” Kiều An Hảo nghĩ một lúc nhớ đến bác sĩ nói lúc mình mang thai sẽ muốn ăn thứ gì đó, sau đó nói với anh: “Quả táo, ô mai, nho, cá trích, trứng chim, sữa... đúng rồi, còn có móng heo.”

“Móng heo?” Lục Căn Niên ngạc nhiên: “Không phải em ghét ăn móng heo nhất sao?”

Kiều An Hảo làm nũng: “Hiện giờ em muốn ăn...”

Lục Căn Niên liền thỏa hiệp trong nháy mắt: “Được, anh mua về cho em.”

“Ừm, anh ở nhà chờ em.”

-

Hứa Gia Mộc có để quên một phần hợp đồng ở nhà, chạng vạng qua lấy, nhận được clip mà Tống Tương Tư gửi đến, anh hỏi lại một câu: “Gì thế?”

Tống Tương Tư rất chảnh trả lời lại anh: “Không biết tự nhìn à?”, sau đó cũng không thèm phản ứng tiếp.

Vì thế, anh chỉ có thể nhấn vào rồi tự mình xem.

Hứa Gia Mộc vốn tưởng rằng Tống Tương Tư gửi clip về cô, ai ngờ, là cuộc phỏng vấn của Lục Cẩn Niên.

Ban đầu cuộc phỏng vấn, đều nói về phương châm phát triển của Hoàn Ảnh truyền thông trong tương lai, Hứa Gia Mộc không yên lòng, vừa nhìn điện thoại, vừa dừng xe trước cửa nhà.

Anh cầm chìa khóa, đang định đẩy cửa xe đi xuống, trong di động lại truyền đến câu hỏi cực kỳ vớ vẩn của người dẫn chương trình: “Lục tổng, không ngại chia sẻ chuyện cũ của anh và cô Kiều chứ?”

Đối với sự hiểu biết của Hứa Gia Mộc về Lục Cẩn Niên, không nhận được cười khẽ một tiếng, trong lòng còn đang nghĩ, người dẫn chương trình này không phải tự tìm mất mặt sao? Anh trai của anh có khi nào nói việc riêng của mình ra ngoài đâu?

Kết quả, ngoài dự đoán của anh, Lục Cẩn Niên vậy mà nói, tôi rất vui lòng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 773

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (32)

Hứa Gia Mộc không nhịn được đứng bất động bên cạnh xe theo dõi màn hình điện thoại.

Trong clip, Lục Cẩn Niên nhìn thật sự rất ung dung tự tại, lúc anh nói về Kiều An Hảo, trên mặt không giấu được sự dịu dàng.

Anh vẫn đều biết, Lục Cẩn Niên có thích một người phụ nữ.

Mà sở dĩ anh biết, là lúc cùng Lục Cẩn Niên uống rượu, vô ý nói ra, thế nhưng chỉ nói qua một chút, sau đó liền ngủ thiếp đi.

Anh cũng rất tò mò, Lục Cẩn Niên thích người nào.

Nhưng là không nghĩ đến, người mà Lục Cẩn Niên thích, lại là Kiều An Hảo.

Trong quá trình Hứa Gia Mộc xem Lục Cẩn Niên phỏng vấn, nghĩ đến lúc trước mình có nhờ anh ấy đi mua bánh ngọt tổ chức sinh nhật cho Kiều An Hảo, của Hắc Thiên Nga, giá cả đều lên đến 5 con số, lúc ấy anh đưa tiền cho anh ấy, anh ấy lại trả lại cho anh, khi đó anh còn đặc biệt quan tâm hỏi: “Anh, anh làm gì có tiền mà mua bánh ngọt?” Lục Cẩn Niên cực kỳ lạnh nhạt nói một câu: “Anh có.”

Thật ra anh nhớ lại lúc đưa tiền cho anh, chỉ là anh ấy không cần, nên anh không đưa nữa, sợ anh bị tổn thương lòng tự trọng.

Nhưng là về sau, có một đoạn thời gian rất dài, buổi tối anh gọi anh ấy đi chơi bóng, anh ấy đều từ chối.

Đã lâu rất lâu, lúc đến quán bar chơi đùa, nghe người phục vụ ở đó nói, anh ấy đã làm ở đây mấy tháng.

Khi đó, anh không nghĩ nhiều, cũng không nghĩ được đến nhiều như vậy, hiện tại, anh ấy vừa nói như vậy, anh mới hiểu được, tiền mua bánh ngọt đó, là do anh ấy làm thêm kiếm ra.

Về sau anh ấy có tiền, nhưng không nói gì, là vì anh ấy biết, Kiều An Hào có hôn ước với anh.

Anh nhớ rõ, có một lần ở bữa tiệc, anh ấy hỏi qua mình, có phải muốn kết hôn với Kiều An Hào hay không?

Anh nói là có.

Anh ấy còn hỏi, đại Kiều hay là tiểu Kiều?

Anh nói tiểu Kiều.

Là vì một câu trả lời đó của anh, mà anh ấy mới buông tha cho người phụ nữ mà mình đã thích nhiều năm sao?

Bởi vì anh là em trai, cho nên Kiều Kiều là vị hôn thê của em trai, anh ấy chắc chắn sẽ không dây dưa, là ý này sao?

Hốc mắt Hứa Gia Mộc bỗng trở nên có chút hồng.

Năm tháng trôi qua, đảo mắt đã qua nhiều năm như vậy, vốn nghĩ rằng một sự việc, anh đều biết, nhưng là hiện tại, anh mới biết được, anh không hề biết gì cả.

Người anh trai cao ngạo của anh, cho tới bây giờ, đều coi anh là người thân duy nhất, thậm chí vì người thân này, mà tự bức bách bản thân bỏ xuống người phụ nữ mình yêu.

Thật ra, thật ra anh ấy nào đâu biết rằng, không phải như thế... anh không nhất định phải cưới Kiều Kiều, chỉ là kết hôn với người đã quen biết nhiều năm vẫn tốt hơn mà thôi.

Nếu anh biết, anh ấy thích Kiều Kiều, anh nhất định, nhất định, nhất định sẽ không nói mình chọn Kiều Kiều.

Anh nhất định, nhất định, nhất định sẽ giúp hỗ trợ anh ấy, theo đuổi Kiều Kiều.

Thậm chí, giờ khắc này, lúc người phụ nữ mà anh ấy yêu nhất bị mọi người mắng mỏ, anh ấy cũng chỉ đứng ra giữ gìn bảo vệ cho cô ấy, lại không muốn vạch trần Hứa Gia Mộc lúc trước chính là anh ấy đóng giả.

Hứa Gia Mộc để điện thoại vào trng túi, hơi nghiêng đầu, hít sâu một hơi, muốn đem nước mắt trong hốc mắt trở về, lại nhìn thấy có một chiếc xe dừng trước cửa biệt thự, Kiều An Hảo từ trên xe bước xuống, cầm trong tay một chồng giấy, phất tay với người trong xe, sau khi xe rời đi, liền xoay người đi mở cửa, kết quả lại không nghĩ tới, giấy trong tay bay tán loạn lung tung.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 774

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (33)

Kiều An Hảo đang ấn mặt mã liền dừng lại, cúi xuống nhặt chúng lên.

Gió cuối đông hơi lớn, đường lại là hướng nam bắc, Kiều An Hảo nhặt được ba bốn tờ, gió thổi qua, mấy trang còn lại lại bay về phía Hứa Gia Mộc.

Kiều An Hảo vừa đuổi theo, vừa khom người đi nhặt, lúc cô đuổi đến trước hai tờ giấy trên bãi cỏ, rốt cuộc chúng cũng dừng lại, cô còn chưa kịp nhặt, cũng đã có người khom lưng xuống nhặt cho cô.

Kiều An Hảo nói một tiếng cảm ơn, ngẩng đầu, vẻ mặt hơi cứng ngắc, sau đó hô một tiếng: “Anh Gia Mộc.”

Hứa Gia Mộc hơi hật đầu một cái, vừa mới chuẩn bị đưa hai tờ giấy vừa nhặt được trong tay cho Kiều An Hảo, ánh sáng nơi khóe mắt lại bị mấy chữ trên đó hấp dẫn, liền đưa lên trước mặt mình đọc, nghiêm túc nhìn một lần, tay cầm giấy có hơi dùng lực, ngẩng đầu, mang theo vài phần kích động và không thể tin nổi mở miệng nói: “Kiều Kiều, em mang thai rồi hả?”

“Ừhm.” Kiều An Hảo nhẹ nhàng gật đầu một cái.

“Được bao lâu rồi?” Tâm mắt của Hứa Gia Mộc rơi vào trên bụng của cô, nhìn vẫn cực kỳ bằng phẳng, cũng không khác bình thường là mấy.

Kiều An Hảo nói: “Mới một tháng.”

“Anh...” Hứa Gia Mộc dừng lại, sau cùng lại nói tiếp: “Anh, anh ấy biết chưa?”

Kiều An Hảo lắc đầu: “Còn chưa biết, em cũng vừa mới biết chiều nay.”

“Ừhm.” Hứa Gia Mộc gật đầu, nhìn chăm chăm tờ đơn khám thai một lúc, sau đó nghĩ đến mẹ mình đã làm cô sinh non, có chút hổ thẹn cúi đầu thấp hơn xuống, qua thật lâu sau, Hứa Gia Mộc mới lại mở miệng nói: “VẬY từ giờ trở đi, em phải cẩn thận chú ý hơn đấy.”

Hàm ý ẩn sau những lời này, Kiều An Hảo hiểu rõ.

Đứa bé đầu tiên không còn, là cô lỡ là và sơ xuất, đứa thứ hai chắc chắn sẽ không thể để xuất hiện bất cứ sai lầm nào.

Kiều An Hảo “Ừhm” một tiếng: “Cảm ơn anh, anh Gia Mộc, em chắc chắn sẽ cẩn thận.”

“VẬY là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Hứa Gia Mộc liên tục lặp lại hai lần, sau cũng không nói gì nữa, cũng không biết mình còn có thể nói gì.

Kiều An Hảo thấy anh im lặng, cũng im lặng theo, đứng thật lâu, Kiều An Hảo lên tiếng, phá vỡ sự yên tĩnh này: “Anh Gia Mộc, nếu không có chuyện gì, em về nhà trước đây.”

“ĐƯỢC, ĐƯỢC.” Hứa Gia Mộc liên tục trả lời hai lần: “Nơi này gió to lắm, lại lạnh nữa, đừng để bị cảm, phụ nữ có thai không được uống thuốc, nhanh trở về đi.”

“Ừhm.” Kiều An Hảo đứng tại chỗ không nhúc nhích, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm hai tờ giấy trong tay Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc không biết đang suy nghĩ gì, người có chút không yên lòng.

Kiều An Hảo đành phải lên tiếng nhắc nhở: “Anh Gia Mộc, tờ giấy khám của em.”

“A...” Hứa Gia Mộc đột nhiên phản ứng kịp, vội vàng đem tờ đơn đưa cho Kiều An Hảo, cũng không biết sao lại thế này, động tác của anh có chút luống cuống.

“Anh Gia Mộc, anh không sao chứ?”

“Không sao.” Hứa Gia Mộc lắc đầu, lại nói một lần: “Nhanh trở về đi.”

“Tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Kiều An Hảo nhìn Hứa Gia Mộc nở nụ cười một cái, xoay người, trở về biệt thự.

Hứa Gia Mộc đứng tại chỗ, mãi đến khi Kiều An Hảo vào phòng, anh vẫn duy trì tư thế hiện tại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 775

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (34)

Kiều An Hảo về đến nhà, trước tiên liền đi vào toilet nhặt que thử thai bị ném trên đất lê, lấy một cái túi rác rồi bỏ vào, thuận tay cầm tờ giấy xét nghiệm của bệnh viên đi vòng quanh phòng ngủ tìm chỗ giấu đi, sau cùng cúi người trên tấm thảm lông, đình nhét xuống bên dưới, lại thấy một chiếc hộp sắt quen thuộc.

Kiều An Hảo sửng sốt một phen, kéo hộp sắt ra ngoài, mở ra, thấy bên trong có một tập nhân dân tệ đã cũ, vé máy bay, vé xe lửa, lại còn có một phong thư màu lam nhạt.

Đây là lúc sinh nhật Lục Căn Niên, bởi vì muốn cho anh một sự bất ngờ nên muốn tặng cho anh, chỉ có thể giấu nó ở dưới sàn, về sau lại cho rằng anh hại mình sinh non, lúc chia tay với anh, chỉ lo suy nghĩ những sự việc đó, cũng quên mất chiếc hộp sắt này không còn ở trong rương hành lý của mình.

Nếu không phải hôm nay, trong lúc vô ý phát hiện ra, không biết chiếc hộp sắt này còn ngậy ngốc ở dưới giường bao lâu.

Kiều An Hảo nhìn chăm chăm nó một lúc, sau đó khước môi hơi cong lên, để que thử thai và kết quả xét nghiệm vào trong hộp sắt, đóng nắp lại, sau đó đẩy trở về dưới sàn.

Hứa Gia Mộc trở lại khu Tô Uyển, Tổng Tương Tư đang mặc tạp dề đứng nấu cơm trong nhà bếp.

Phòng bếp theo kiểu mở, Hứa Gia Mộc đứng ở chỗ đổi giày có thể liếc thấy cô đang cầm con dao, không có một chút tư duy thâm mỹ xẻo quả dưa chuột.

Cũng không biết cô đang làm gì, mùi khói trong phòng sặc sụa, cô nghe được tiếng mở cửa, che miệng, ho khan một tiếng, quay đầu, mở miệng nói với Hứa Gia Mộc: “Về rồi à? Về rồi thì ăn cơm đi.”

Sau đó cũng không chờ anh đáp lời, liền quay đầu lại, giống như giết người, hai tay nắm chuôi dao, không ngừng bấm chặt cả thớt và quả dưa chuột, sau đó bắt lại, đặt ở hai cái bát, mỗi tay bưng một cái, dùng lực “bốp” một cái đặt trên bàn ăn, cau mày nhìn Hứa Gia Mộc đang chăm chú quan sát cô: “Thất thần gì thế? Anh không ăn cơm sao?”

“Ừhm.” Hứa Gia Mộc lên tiếng, đi vào toilet rửa sạch tay, ngồi đối diện với Tổng Tương Tư, mới vừa cầm đĩa lên, nhìn thấy trong bát là một đồng màu đen, sợ đến mức đĩa trong tay “bang bang” rơi xuống trên bàn: “Tổng Tương Tư, em có thể nói cho tôi biết, đây là thứ gì không?”

Tổng Tương Tư vén mi mắt lên, nói một cách bình tĩnh: “Mì sốt tương, thế nào, không được à?”

“Mì sốt tương? Nhà em làm mì sốt tương như vậy à?” hứa Gia Mộc lại cầm đĩa lên, nhíu mày nhìn đám dưa chuột được cắt không cùng kích cỡ ở trong bát, còn không nhìn ra thứ màu đen đó là gì, vẻ mặt ghét bỏ nở nụ cười: “Ha Ha, tôi thực sự không nhìn ra.”

Theo lời nói của anh, Tổng Tương Tư liền một tay bắt lấy bát trước mặt anh, không nói hai lời muốn đổ vào thùng rác, Hứa Gia Mộc nhanh tay lẹ mắt lấy trở lại, cầm đĩa, dùng lực quấy đều, mới miễn cưỡng kẹp lên một cọng mì sợi, đưa vào trong miệng, một giây sau, Hứa Gia Mộc liền với lấy

cốc nước, rầm rầm uống vào một ngụm lớn: “Tổng Tương Tư, em thả vào bao nhiêu muối?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 776

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (35)

“Không nhiều lắm.” Tổng Tương Tư cầm lấy ấm nước, rót vào trong bát của anh, dùng đũa quấy hai lần, sau đó đặt bát trở về trước mặt anh: “Như vậy chắc là không mặn nữa.”

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm bát mì sốt tương khủng bố kia, vẻ mặt co rút, tuy cực kỳ miễn cưỡng nhưng vẫn cầm lấy đũa, bắt đầu ăn.

Khóe môi của cô cau lên một nụ cười nhạt nhẽo, cúi đầu, tiếp tục ăn bát mì sốt tương mà chính cô cũng biết là rất khó nuốt.

Hứa Gia Mộc ăn non nửa bát, rốt cuộc không chịu đựng được nữa buông đũa xuống: “Tổng Tương Tư, em nói xem em như vậy, mì sốt tương cũng không làm được, về sau ai sẽ lấy em?”

Tổng Tương Tư nắm chặt chiếc bát, sức lực càng tăng thêm, môi cô đang cười trong nháy mắt liền ngưng trệ.

Về sau ai sẽ lấy em... đây là ý nói rằng, trong lòng anh, vẫn không có ý muốn kết hôn với cô sao?

Chỉ là một lát, trên mặt Tổng Tương Tư lại lấy lại nụ cười diễm lệ, ngẩng đầu, nhìn Hứa Gia Mộc, miệng nói mà không chút nào khách khí: “Không cần anh đánh rắm, dù sao cũng sẽ không lấy anh?”

Lúc trước, mỗi lần Tống Tương Tư nói thô tục, đều bị Hứa Gia Mộc răn dạy, mà bây giờ, trái lại lúc anh nghe được cô nói những lời này lại sững sốt, ngược lại không hề chú ý đến cô vừa nói tục.

Anh nhìn chăm chăm cô tầm năm giây, tay cầm đũa, gõ bàn có tiết tấu: “Tôi chỉ đang bày tỏ đồng cảm với chồng tương lai của em.”

“Tôi thay anh ấy cảm ơn cả nhà anh!” Tống Tương Tư cười lạnh đáp một câu, sau đó mạnh mẽ đứng lên, bưng cả hai bát mì trên bàn, đổ hết vào thùng rác, sau đó đi vào nhà bếp, đưa lưng về phía Hứa Gia Mộc đang ngồi trước bàn ăn, hốc mắt đỏ lên.

Tống Tương Tư rửa chén, nước mắt lộp độp rơi xuống, tiếng nước chảy rất lớn, vừa lúc che giấu đi tiếng nức nở của cô.

Thế nhưng hai chiếc bát, cô lại rửa đến tận mười phút, đến cuối cùng, vẫn thuận tay rửa lại lần nữa mới đặt vào khay, sau đó xoay người, nhìn Hứa Gia Mộc chẳng biết từ lúc nào đã rời khỏi bàn ăn, đứng ở ban công phòng khách hút thuốc.

Cơm chiều tệ như vậy, chắc là anh vẫn chưa ăn no rồi.

Tống Tương Tư mở tủ lạnh ra, cầm hai hộp mì ăn liền, cho nước sôi vào, qua một phút, bưng ra ban công, đặt xuống chiếc bàn tròn bên ngoài: “Cho anh ăn cái này.”

Hứa Gia Mộc quay đầu, nhìn thấy hai bát mì đang bốc hơi nóng, gật đầu một cái, lại hút thêm một hơi, mới dụi tắt khói thuốc, kéo một cái ghế ra rồi ngồi xuống.

Tống Tương Tư cũng không rời đi, nhàn nhã tựa vào một bên cửa thủy tinh: “Anh vừa mới một mình ở ngoài này nghĩ gì thế?”

Động tác ăn mì của Hứa Gia Mộc dừng lại, qua một lúc liền nói: “Kiều Kiều mang thai rồi.”

“Là sao, đó là chuyện tốt.” Tống Tương Tư nở nụ cười chói lọi, thầm chúc mừng Kiều An Hảo và Lục Căn Niên trong lòng: “Lục Ảnh đế chắc là rất vui.”

Thế nhưng vui vẻ xong, Tống Tương Tư lại nghĩ đến gần đây Kiều An Hảo bị dính vào mấy tin đồn thất thiệt kia, không nhịn được liền lắc đầu: “Thế nhưng, bảo bảo này cũng thương cảm, hiện giờ mẹ nó đang bị người ta mắng mỏ như thế, tương lai còn dài, sợ rằng cũng sẽ bị người ta chỉ chỉ trỏ trỏ, giống như Lục Ảnh đế, bóng ma thời thơ ấu, cả đời bất hạnh...”

Trong phòng đột nhiên vang lên tiếng chuông điện thoại di động, Tống Tương Tư ngừng nói, đi vào phòng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 777

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (36)

Hứa Gia Mộc gấp một sợi mì, chuẩn bị đưa vào trong miệng, dừng một lát, lại để đĩa xuống.

Trong phòng lơ mờ truyền đến âm thanh vênh váo tự đắc của Tổng Tương Tư, giống như là vì người đại diện muốn thông báo cho cô cái gì cô không thích, nên cô đang răn dạy đối phương.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm dáng vẻ của cô, liền đứng lên đi đến trước cửa sổ, nhìn hàng vạn ánh đèn ở bên ngoài, đốt một điếu thuốc, lúc hương nicotin lấp đầy trong phổi, trong đầu anh lại xẹt qua chín chữ vừa rồi Tổng Tương Tư nói ra: “Bóng ma thời thơ ấu, cả đời bất hạnh.”

-

Chương trình Lục Căn Niên tham gia, tối thiểu cũng có một chút tác dụng, tối thiểu thì những fan thân thiết nhiều năm của anh vẫn bị những lời nói kia làm cho cảm động.

Nhất là một câu kia “Nếu tôi thật sự muốn cạy góc tường, thì vào năm năm trước lúc bọn họ mới chỉ có hôn ước tôi đã ra tay rồi, tôi sẽ không để cho người tôi yêu biến thành người tôi không thể yêu, tôi cũng không trở mặt nhìn giữa tôi và cô ấy mất đi đúng năm năm.” Vẫn lại là khiến người khác xúc động, để cho không ít người cảm nhận được, có lẽ là truyền thông ác ý, cố ý dẫn đường.

Thế nhưng, chính anh nói như thế, nói miệng không bằng chứng, tin tưởng, cũng chỉ là một phần rất nhỏ.

Nhưng là, lại vẫn vì tin và không tin, ở trên mạng lại nảy ra một cuộc khẩu chiến.

Chỉ tiếc, hôm nay Kiều An Hảo liên tiếp gặp được hai chuyện vui mừng, từ đây đã chẳng quan tâm đến những chuyện ở trên mạng, vốn không biết ở đó đã âm ỉ lậ trời như thế nào.

-

Ném qua cơm chiều, Lục Căn Niên đi vào thư phòng xử lý công việc, trở lại phòng ngủ, vậy mà nhìn thấy Kiều An Hảo ru rú trên giường xem điện thoại, không nhịn được kinh ngạc hỏi một câu: “Ngày mai là chung kết, em không tập múa à?”

Kiều An Hảo nhanh chóng thoát ra khỏi trang web tư vấn về phụ nữ có thai, để điện thoại xuống, không hề e lệ nói với anh: “Em đã luyện đến mức thượng thừa, không cần phải luyện nữa.”

“haha, Kiều Kiều, em kiếm cố lười biếng thì có.” Lục Căn Niên cười hai tiếng, liền bò lên giường, ôm Kiều An Hảo, theo bản năng lại đưa tay vào trong áo ngủ của cô dò xét, Kiều An Hảo nghĩ đến lời khuyên của bác sĩ, liền vội vàng ấn chặt tay anh lại: “Lục Căn Niên, ngày mai em còn phải thi đấu, anh phải bảo tồn thể lực cho em.”

Lục Căn Niên nhìn thái độ kiên quyết của cô, liền thỏa hiệp: “Được rồi, ngày phải phải trả lại.”

Kiều An Hảo nở một nụ cười với anh, nói: “Được.”

Trong lòng còn âm thầm nghĩ, vẫn còn muốn tối mai trả lại? Sợ là cứng rắn của người nào đó đến tối mai đứng không đứng nổi.”

-

Thời gian còn sớm, bởi vì không thể làm chuyện xấu, hai người cũng không bận gì, đành phải tùy ý nói chuyện phiếm.

Lúc đầu Lục Căn Niên bởi vì sinh lý còn chưa được thỏa mãn, còn có chút mạnh mẽ, thế nhưng về sau, thể xác và tinh thần đều đặc biệt bình tĩnh lại.

Thật ra ôm vợ yêu như vậy, yên tĩnh nằm trên giường, chỉ cần trò chuyện đơn giản, cũng là một loại hạnh phúc.

Cho tới sau cùng, Kiều An Hảo liền nghĩ đến tối qua nửa đêm cô tỉnh lại, nghĩ đến sau khi mình mang thai, có ý nghĩ muốn di dân, vì thế liền ngẩng đầu, nhìn anh mở miệng nói: “Lục Căn Niên, chúng ta xuất ngoại đi?”

Lục Căn Niên tưởng Kiều An Hảo muốn đi du lịch, nghĩ đến gần đây mấy tin đồn trên mạng khiến cô phiền lòng, vì thế liền không hề dị nghị mở miệng nói: “Được, muốn đến nước nào chơi? Ngày mai anh có thể để trợ lý bố trí.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 778

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (37)

“Không phải em muốn đi chơi” Kiều An Hảo biết anh hiểu sai ý của mình, liền lắc đầu: “Em muốn đi di dân.”

“Sao đột nhiên có quyết định này?” Lục Căn Niên nhăn mày, như là hiểu ra gì đó, lại hỏi: “Bởi vì những tin đồn trên mạng sao?”

Lục Căn Niên hỏi liên tục hai vấn đề, sau đó liền buông mí mắt xuống: “Kiều Kiều, thật xin lỗi, vẫn không thể bảo vệ tốt cho em.”

Nếu có thể, anh thật sự rất muốn cùng cô, ở nơi cô lớn lên từ nhỏ, có rất nhiều hồi ức của cô, người thân, bạn bè sống đến đầu bạc răng long.

Nhưng là không nghĩ tới, cuối cùng thì trong lòng cô vẫn để ý, thậm chí để ý đến mức muốn rời khỏi nước.

Bởi vì câu nói sau cùng của Lục Căn Niên, liền cảm động, cô gắt gao ôm lấy eo của anh, sau đó nhỏ giọng mở miệng nói: “Thật ra, không phải em để ý những tin đồn nhảm đó, mà là em không muốn để cho con của chúng ta, lúc sinh ra sẽ bị ảnh hưởng bởi những chuyện đó.”

“Lục Căn Niên, anh có biết... Những chỉ chỉ trở trở đó sẽ là bóng ma rất lớn đối với con trẻ, chúng ta sang một nước khác, cho dù không có quá nhiều người quen, nhưng cũng không sao, bạn bè có thể làm quen lại một lần nữa, quan trọng hơn là chúng ta vẫn có nhau, không phải sao?”

Đúng vậy, quan trọng hơn là, chúng ta có nhau, mặc kệ là ở thành phố nào, đất nước nào, ở góc nào của trái đất này, quan trọng hơn là Lục Căn Niên và Kiều An Hảo có thể ở bên nhau, thì chính là kết cục hoàn mỹ nhất.

Có câu nói như thế nào?

Chỗ nào lòng yên bình là quê hương.

Nơi nào có Kiều An Hảo, chính là nhà của Lục Căn Niên.

Mà nơi nào có Lục Căn Niên, Kiều An Hảo nhất định theo đến.

Lục Căn Niên nghĩ đến đây, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Được, chúng ta đi dân, nghe theo em.”

Kiều An Hảo cười nham nhở, mặc dù nói đã sinh ra và lớn lên ở thành phố này hơn hai mươi năm, thật sự trong lòng cô có chút không nở, có thể là vì con, lại vẫn thấy đáng, dù sao, thế gian nhiều vô số chuyện, nào có cái gì hoàn mỹ không tỳ vết, nhưng là vẫn còn có chút tiếc nuối, thế nhưng, hai người vẫn có nhau là tốt rồi.

Như là sợ Lục Căn Niên nhìn ra sự tiếc nuối trong lòng mình, Kiều An Hảo liền nói đến rất nhiều chuyện sau khi bọn họ đi dân, giống như kể chuyện cổ tích, vô cùng hoàn mỹ.

“Chúng ta có thể mua một căn nhà xinh đẹp, ở trong sân đặt một cái xích đu, lúc mặt trời lặn đến đây, lúc chạng vạng cũng có thể ở trong sân uống cà phê...”

“Chúng ta có thể nuôi hai con chó, em thích Labrador, bởi vì nó là giống chó thông minh nhất, sau đó có thể đi theo chúng ta và bảo bảo đi chơi...”

“Còn có, Lục Căn Niên, về sau bảo bảo mà làm chuyện xấu, anh phải mắng nó, còn em sẽ khuyên nhủ nhẹ nhàng, như vậy ở trong lòng bảo bảo,

em là người tốt nhất...”

“Đợi bảo bảo lớn hơn một chút, chúng ta có thể lái xe đi khắp thế giới...”

-

Lúc ban đêm Tống Tương Tư tỉnh lại, phát hiện Hứa Gia Mộc đang nằm bên cạnh mình vậy mà không thấy đâu nữa.

Cô cầm điện thoại di động, nhìn thoáng qua thời gian, đã là 1 giờ sáng, có một thông báo chưa đọc, là Kiều An Hào gửi đến lúc 11 giờ: “Chị Tương Tư, em và Lục Ảnh đế đã thương lượng xong, chúng ta chuẩn bị đi di dân, chị xem lúc nào có thời gian thì em mời chị ăn cơm.”

Di dân? Là vì những tin đồn trên mạng sao? Bây giờ lại có thai, nếu như còn ở lại trong nước, sốt ruột, không dễ dưỡng thai, không dễ để cho bảo bảo lớn dần.

Nguyên nhân là vì thời gian đã muộn, Tống Tương Tư cũng không trả lời lại cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 779

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (38)

Nguyên nhân là vì thời gian đã muộn, Tổng Tương Tư cũng không trả lời lại cô, cô lấy điện thoại xuống giường, mặc áo khoác vào, đi ra phòng ngủ, nhìn thấy Hứa Gia Mộc đang đứng một mình ở ban công phòng khách, hút thuốc.

Cũng không biết anh đã đứng ở đó được bao lâu, hút được bao nhiêu điếu, mùi khói trên ban công đã bay vào nhà, đến nồng nặc.

Tổng Tương Tư mở cửa, chậm rãi đi tới.

Hứa Gia Mộc kẹp điếu thuốc vào một tay, cúi đầu, nhìn điện thoại đến thất thần, thế cho nên lúc cô đi đến ban công, anh cũng không hề phát hiện ra.

Trong di động truyền đến âm thanh của Lục Cẩn Niên, Tổng Tương Tư nghe ra được, là chương trình hôm qua Lục Cẩn Niên tham gia.

Hứa Gia Mộc chỉ mặc một chiếc áo ngủ mỏng manh, nhiệt độ ngoài ban công khá thấp, lạnh khiến người ta phát run, Tổng Tương Tư đành phải xoay người, trở lại phòng ngủ, cầm một tấm thảm, quay trở lại choàng lên người anh.

Hứa Gia Mộc quay đầu, nhìn thoáng qua Tổng Tương Tư, sau đó dừng video trên điện thoại, hút một hơi, hỏi: “Sao em lại tỉnh dậy?”

Tống Tương Tư nhìn bên cạnh vương vãi rất nhiều tàn thuốc, lông mày nhăn lại, muốn nói sao anh lại hút nhiều thuốc như thế, nhưng vẫn dừng lại, cô biết, mấy ngày này tâm trạng của anh cũng không tốt, cô cũng biết, trong lòng anh đang do dự điều gì, một bên là anh của anh và người bạn tốt nhất, một bên là mẹ của anh, đúng là hơi khó để lựa chọn.

Từ xưa đến nay, đại nghĩa diệt người thân, đều được lưu truyền thiên cổ, nhưng là ai lại biết, những người đó, là trong quá trình đại nghĩa diệt người thân, tối cùng có bao nhiêu đau đớn thống khổ, đối với bọn họ mà nói, những ca tụng này, giống như hết lần này đến lần khác chà lên vết sẹo.

Tống Tương Tư chớp mắt, nói: “Đi toilet, nhìn thấy anh không ở đó, liền đi ra đây.”

Dừng một lát, Tống Tương Tư còn nói: “Trời lạnh thế này, sao anh không mặc áo khoác, bị bệnh thì sao giờ?”

Nếu anh không xảy ra tai nạn xe cộ, trước lúc cô mở miệng trước nói kết thúc quan hệ của hai người, Tống Tương Tư dù là nữ vương cao ngạo ở bên ngoài, nhưng trước mặt anh, vĩnh viễn đều là đáng vẻ thấu tình đạt lý, vô cùng dịu dàng như nước.

Có lẽ là cô cực kỳ nghe lời thuận theo anh, cho nên anh mới nán lại bên cô bảy năm, anh cũng chưa nghĩ tới sẽ tách ra khỏi cô.

Hiện tại, đột nhiên cô lại dùng đáng vẻ quan tâm đó hỏi anh, trái lại khiến cho anh có chút kinh ngạc, thậm chí có phần mất hồn.

Tống Tương Tư bị anh nhìn chăm chú có chút không được tự nhiên, cô chuyển tầm mắt, ngón tay vô tình đụng phải điện thoại trong túi, sau đó như nhớ tới cái gì, sờ soạn lấy ra, mở tin nhắn Kiều An Hảo gửi cho cô, đưa tới trước mặt Hứa Gia Mộc nói: “Anh của anh và Kiều Kiều chuẩn bị ra nước ngoài rồi?”

“Ra nước ngoài?” Hứa Gia Mộc nghi ngờ hỏi một câu, liền cúi đầu cẩn thận đọc một lượt tin nhắn của Kiều An Hảo, sắc mặt liền trắng xanh trong nháy mắt.

Đây là cô muốn di dân sao?

Có nghĩa là từ nay về sau, sẽ không quay lại nữa sao?

Mẹ anh, làm mọi nguyện ra thế này, sau cùng chỉ có thể chọn con đường đi xa xứ sao?

“Tôi nghĩ là bởi vì bảo bảo, chắc là bọn họ cũng không muốn đứa trẻ vừa sinh ra, sau đó đã mang theo lời đồn tứ tung.”

Hứa Gia Mộc không nói tiếp, chỉ chậm rãi quay đầu, nhìn chăm chăm bóng đêm mênh mông bên ngoài, dáng vẻ trầm mặc.

Tống Tương Tư cũng không quấy rầy anh, ban đêm an tĩnh như vậy, lặng lẽ ở bên anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 780

Lựa Chọn Của Hứa Gia Mộc (39)

Khoảng hơn mười phút trôi qua, Hứa Gia Mộc đột nhiên lên tiếng:
“Tương Tư.”

Rất nhiều khi anh đều gọi cô là Tổng Tương Tư, chỉ có rất ít lần, anh mở miệng gọi cô là Tương Tư.

Tiếng nói của anh, âm điệu rất nhẹ nhàng, ở trong bóng đêm, thẳng tắp đâm vào trái tim của cô.

Tổng Tương Tư nghiêng đầu, trong mắt như mang theo ánh sáng:
“Ừm?”

“Tối mai, trong trận chung kết chọn lựa nữ chính của Hollywood, có phải là mời cô đến làm khách quý không?”

“Đúng.” Nhắc đến vấn đề này, Tổng Tương Tư cũng có chút tức giận, không nhịn được mở miệng nói: “Là người đại diện của tôi, thật sự là có gan lớn, không để cho tôi được yên tĩnh một thời gian, hiện tại tôi đang nghỉ ngơi, nghỉ ngơi, nghỉ ngơi! Kết quả trong lúc nghỉ ngơi, lại bắt tôi đến làm khách quý, không phải chỉ có mấy trăm vạn sao? Tôi thiếu sao? Tôi. Còn có những người đó có thể biểu diễn so được với tôi sao? Tôi còn phải đi xem bọn họ biểu diễn? Tôi, thật sự là tức chết tôi rồi!”

Đối mặt với sự phẫn nộ của Tổng Tương Tư, Hứa Gia Mộc cực kỳ bình tĩnh: “Vậy ngày mai cô giúp tôi.”

“Cái gì?” Tổng Tương Tư liền yên tĩnh trở lại trong nháy mắt.

“Ngày mai trước khi Kiều Kiều lên biểu diễn, nghĩ cách để cho tôi đi lên sân khấu, tranh thủ cho tôi chỉ 10 phút thôi, 10 phút là đủ rồi.”

Này vốn là một yêu cầu cực kỳ khó xử, nhưng Tổng Tương Tư lại cực kỳ hưng phấn: “Ý của anh là, ngày mai tôi đi làm khách quý, chắc sẽ không nhàm chán.”

“...” Hứa Gia Mộc thực sự cảm thấy đôi khi, não của Tổng Tương Tư được cấu tạo khác người bình thường, anh như là đang tìm kiếm gì đó, hỏi: “Có khó khăn gì không?”

“Có thể có khó khăn gì.” Tổng Tương Tư nhún vai, không cho là đúng nói: “Tôi nói cho anh biết, chỉ cần bản nữ vương mở miệng, đừng nói 10 phút, 10 tiếng đồng hồ bọn họ cũng phải cho tôi! Không cho tôi, tôi liền quăng người rời đi, không thêm khách mời gì đó!

Nói tới đây, Tổng Tương Tư giơ tay lên, vỗ vỗ bả vai của Hứa Gia Mộc: “Nếu ngày mai tôi quăng người rời đi, bọn họ cũng không cho tôi 10 phút, thì tiền bồi thường vi phạm hợp đồng, anh giúp tôi hoàn lại!”

Hứa Gia Mộc: “...”

-

Ngày diễn ra trận chung kết, 5 giờ tối, trợ lý lái xe đến Cẩm Tú viên đón Lục Căn Niên và Kiều An Hào.

Đến hội trường thi đấu, sau khi chạm mặt Triệu Manh, Kiều An Hào mới biết được, chuyện xấu lại vừa tràn lan trên mạng.

Là mấy tấm hình Lục Cẩn Niên ăn cơm cùng với nhà sản xuất phim và đạo diễn, trong phim này, có khoảng 30% là đầu tư của Lục Cẩn Niên, càng thêm nhiều người biết chuyện lộ ra, trận đấu này, mặc cho cô biểu diễn tốt như thế nào, cuối cùng chắc chắn nữ chính cũng không phải là cô.

Vốn là gần đây đã có không ít chuyện xấu của Kiều An Hảo, tin tức này vừa mới đưa ra, lại có thêm một đồng người lao vào công kích cô, nói khó trách nhân phẩm của cô lại kém như vậy, mấy lần trước có thể đi vào đến chung kết, hóa ra là có chỗ dựa, lại có thêm một số người khác công kích Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hảo chỉ là qua loa nhìn hai mắt, tiện đưa điện thoại di động cho Triệu Manh.

Loại chuyện xấu này, giờ phút này, cô không có sức để ý đến, mặc kệ người khác mắng cô thế nào, đều không sao cả, để cho cô luôn có biện pháp có thể xoay người lại!

-

Trước khi Hứa Gia Mộc đến hội trường, liền quay lại Hứa gia một chuyến!

Lúc Hàn Như Sơ nhìn thấy anh, đặc biệt kinh ngạc, sau đó nhào lên, ôm lấy anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 781

Em Mang Thai (1)

Lúc Hàn Như Sơ nhìn thấy anh, đặc biệt kinh ngạc, sau đó nhào lên, ôm lấy anh, sau cùng giống như mít ứot, miệng lại nói: “Gia Mộc, rốt cuộc con cũng đến thăm mẹ rồi à? Con tha thứ cho mẹ rồi, phải không?”

Hứa Gia Mộc không nói chuyện, chỉ đứng tại chỗ, tùy ý đến Hàn Như Sơ ôm, về sau anh nhìn thời gian không sai khác là bao, rồi đi, trước khi đi, còn thuận tay trộm một phần văn kiện trong thư phòng của Hứa Gia.

-

Kiều An Hảo đứng thứ tám, cho nên là người biểu diễn sau cùng.

Nhân viên hóa trang chỉ có bốn người, cho nên Kiều An Hảo đến phòng hóa trang còn chờ một lúc, mới đợi được người trang điểm rảnh rỗi.

Kiều An Hảo ngồi trước gương trang điểm, đang định nói cho người trang điểm biết đêm nay mình sẽ mặc trang phục gì lên thi đấu, để cô ấy có thể hóa trang cho phù hợp, lại nhìn thấy Lâm Thi Ý đứng ở vị trí thứ hai từ trong phòng thay đồ đi ra, lời đến bên miệng của Kiều An Hảo lập tức dừng lại, sau đó ánh mắt liền bị Lâm Thi Ý hấp dẫn.

Cô nhìn trang phục cổ trang màu hồng, kiểu tóc và cách trang điểm đều là tạo hình cổ đại.

Những thứ này không phải là trọng điểm, trọng điểm là... trên người cô ta, trang phục giống hệt như của cô.

“Kiều Kiều, sao quần áo của Lâm Thi Ý lại giống hệt cậu thế? Cô ta sẽ lên sân khấu trước cậu, làm sao bây giờ? Chúng ta đã đến đây gấp gáp, lại không mang quần áo, trên trận đấu này, khó khăn nhất chính là quần áo giống hệt nhau.”

Kiều An Hảo nghe đến Triệu Manh nói thầm bên tai, mới đưa tầm mắt từ trên người Lâm Thi Ý trở về, đưa cho Triệu Manh một vẻ mặt trấn an, sau đó nói với nhân viên trang điểm: “Cho tôi đồ trang sức và trang điểm đơn giản, có thể phối hợp với bộ váy trên người tôi là được.”

Thật ra, điệu múa cổ kia, cô vốn là không nghĩ muốn múa, chỉ là, đụng quần áo với Lâm Thi Ý, cô vẫn có phần chán ghét.

Như thế nào mà hai người có thể khéo như thế? Chọn cùng một bộ đồ?

Lúc Lâm Thi Ý lên biểu diễn, vừa lúc Kiều An Hảo trang điểm xong, cô và Triệu Manh ngồi trong phòng nghỉ, Kiều An Hảo không quan tâm đến tiết mục của Lâm Thi Ý, nhưng lúc cô ta báo tên điệu múa của mình, lông mày liền nhíu lại.

Quần áo giống nhau không nói, còn giống cả tiết mục?

Mẫu chốt là, tiết mục này, là cô và Lục Căn Niên nghĩ ra, ngay cả Triệu Manh và trợ lý đều không biết! Làm sao mà Lâm Thi Ý biết được.

Liên tính không ra Lâm Thi Ý có thể thăm dò được tin tức ở đâu, nhưng cũng biết, Lâm Thi Ý làm như vậy, đơn giản nghĩ là giành trước tiết mục của cô, làm cho tiết mục mà cô đã chuẩn bị tỉ mỉ liền bị ngâm nước nóng.

Vốn dĩ Kiều An Hảo đã hơi chán ghét, bây giờ hoàn toàn chán ghét rồi.

Điệu múa của Lâm Thi Ý, khác với bố trí của Kiều An Hảo, mặc dù không đặc sắc như của cô, nhưng cũng có thể nhảy được một điệu múa khó như vậy, cũng là giành được sự ủng hộ của cả hội trường, thậm chí ban giám khảo cũng cho điểm cao.

Sau khi Lâm Thi Ý đi vào trong hậu trường, lại vẫn cố ý va chạm đưa cho Kiều An Hảo một ánh mắt khiêu khích.

Năm người tiếp theo, cũng vô cùng đặc sắc.

Đợi cho phần biểu diễn của bảy người hoàn tất, Kiều An Hảo đi lên sân khấu, xuyên qua hàng lang dài, Kiều An Hảo có thể nghe thấy lời nói và chấm điểm của giám khảo, ngay tại lúc sau khi xuất hiện kết quả cuối cùng, người dẫn chương trình đang chuẩn bị hô tên của cô, thì Tổng Tương Tư – khách mời của đêm nay, đột nhiên đã mở miệng: “Thực xin lỗi, tôi muốn cắt ngang một chút.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 782

Em Mang Thai (2)

Người dẫn chương trình nuốt lại lời vừa đến bên miệng mà nở nụ cười nói: “Mời cô Tương Tư nói.”

Tổng Tương Tư giơ micro, hơi kéo lại gần miệng một chút, mở miệng nói: “Tiết mục đêm nay khiến cho tôi rất cao hứng, để tôi là khách mời của trận chung kết đêm nay, cho nên tôi cố ý chuẩn bị cho mọi người một sự bất ngờ, hiện tại đến lúc kết thúc trận đấu, chỉ còn một người cuối cùng, cho nên trước đó, tôi muốn xin 10 phút từ nhà sản xuất, để mang đến sự bất ngờ này, có thể chứ?”

Hiển nhiên người dẫn chương trình bị yêu cầu này của Tổng Tương Tư làm cho sửng sốt, anh theo bản năng quay đầu nhìn về phía lãnh đạo ngồi một bên, hiển nhiên vì chưa được thông báo qua, lãnh đạo cũng có chút kinh ngạc.

Tổng Tương Tư không hề cho lãnh đạo thời gian phản ứng, trực tiếp cầm micro, đứng lên, đối với người xem đằng sau vẫy vẫy tay, lại mở miệng nói: “Tối nay, các bạn của tôi có đến đây xem, xin hỏi, các bạn có mong chờ sự bất ngờ của tôi không?”

Lục ban đầu, chỉ có vài người nói là “mong chờ”, đến sau cùng biến thành đồng thanh hô lên, âm thanh chính tề mà vang dội, quả thực như muốn chôn vùi tất cả hội trường.

Vốn dĩ mấy vị lãnh đạo còn đang ngồi một chỗ, thấp giọng thương lượng với nhau xem chuyện gì đang xảy ra, nhìn thấy phản ứng mãnh liệt phía dưới hội trường, hiển nhiên không cho Tổng Tương Tư 10 phút, khẳng định là sẽ bị mọi người kháng nghị, mấy người đó liền gật đầu, sau đó nhân viên công tác đưa micro cho một vị lãnh đạo, ông ta nói: “Có thể.”

Người dẫn chương trình lập tức thu hồi kịch bản trong tay, mở miệng nói: “Trước khi người cuối cùng lên biểu diễn, trước hết chúng ta hãy xem xem khách mời của đêm nay - Tổng Tương Tư – nữ thần mang tới kinh ngạc gì đây?”

Người dẫn chương trình giơ tay lên, làm một tư thế mời với Tổng Tương Tư.

Tổng Tương tư tự nhiên nói một câu “cảm ơn”, nhưng vẫn đứng ở vị trí khách mời của mình mà không có đi lên sân khấu, ngược lại, lại nhìn quanh một phen, đối với một phương hướng, lên tiếng: “Mời.”

Người xem dưới sân khấu bị Tổng Tương Tư làm ra hành động như vậy, biến thành tất cả đều sững sờ, lặng ngắt như tờ.

Qua tầm mười giây đồng hồ, mọi người nhìn thấy có một người, vóc dáng rất cao, bước chân vô cùng ổn định đi từ bên trái bước lên sân khấu, dầm từng bậc cầu thang một.

Màn hình lớn trước sân khấu, xuất hiện một gương mặt vô cùng đẹp trai, cả người mặc tây trang màu lam.

Anh đứng ở giữa sân khấu, bởi vì trong tay không có micro, nhìn về bên trái hai lần, người dẫn chương trình mới hoàn hồn, đưa micro của mình cho anh.

Anh cúi đầu với người dẫn chương trình một cái, bày tỏ cảm ơn, sau đó xoay người, cúi đầu 90 độ với người bên dưới, sau đó đứng thẳng, mở

miệng, liền phá tan sự nghi ngờ và khó hiểu của hội trường: “Chào mọi người, tôi là chủ tịch hội đồng quản trị đương nhiệm của Hứa thị - Hứa Gia Mộc.”

Hứa Gia Mộc... Ba chữ kia nói ra, hội trường vốn đang vô cùng yên tĩnh, bắt đầu có tiếng nói chuyện vang lên, sau đó ngày càng ồn ào hơn, cuối cùng trở nên có chút loạn.

“Hứa Gia Mộc? Không phải là chồng trước của Kiều An Hảo sao?”

“Đúng vậy, sao hôm nay anh ta lại xuất hiện ở đây?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 783

Em Mang Thai (3)

“Hiện tại không biết là trong hồ lô của Tổng Tương Tư bán thuốc gì, không phải nói là bất ngờ sao?”

“Đúng rồi, tôi còn tưởng là Tổng Tương Tư muốn lên sân khấu ca hát?”

...

Mặc cho phía dưới xôn xao ồn ào, Hứa Gia Mộc lại cực kỳ ung dung bình tĩnh, mặt mày không có chút nào dậy sóng, anh nhìn thẳng về phía trước, giơ micro lên, tiếp tục mở miệng nói: “Tôi cực kỳ cảm ơn Tổng Tương Tư, cô Tổng đã cho tôi tranh thủ chút ít thời gian, đồng thời cũng cảm ơn nhà sản xuất đồng ý cho tôi 10 phút này, tôi đứng trên sân khấu này, không phải tới biểu diễn, mà tới giải thích với mọi người.”

Hứa Gia Mộc nói là giải thích, khiến cho không khí trong hội trường lại yên tĩnh trở lại.

-

Kiều An Hảo đứng ở phía sau sân khấu, nhìn Hứa Gia Mộc trên màn hình, trong mắt cũng có chút kinh ngạc.

Làm sao anh ấy có thể đột nhiên đến đây?

Còn có, anh muốn giải thích? Giải thích cái gì?

-

Hôm nay là trận chung kết của cô, Lục Căn Niên không thể đi từ hậu trường, cho nên cố ý dẫn theo trợ lý, ngồi ở trên hàng ghế Vip quan sát.

Mấy lần tham gia biểu diễn của Kiều An Hảo, đây là lần đầu tiên anh tới xem, hai lần trước, anh đều ngồi trong xe vừa xem trực tiếp vừa chờ cô.

Bởi vì sợ người chung quanh nhận ra, Lục Căn Niên cố ý đội mũ lưỡi trai, thuận tiện dựng thẳng cổ áo gió lên, che đi nửa gương mặt.

Lục Căn Niên đặc biệt đến xem cô, đối với những lần biểu diễn trước đó thì không có hứng thú, vừa ngồi xuống, liền cúi đầu nghịch điện thoại.

Trợ lý ngồi bên cạnh, trái lại cực kỳ kích động, thường đến bên tai anh, hoặc là va chạm cánh tay anh, nói “Lục tổng, anh nhìn xem, dáng vẻ cô gái kia thật sự quá xinh đẹp.”, “Lục tổng, người này biểu diễn hay quá.”

Đại đa số anh đều coi như trợ lý vô hình, ngẫu nhiên cũng ghét bỏ cậu ta phiền, ngẩng đầu liếc mắt nhìn cậu ta một cái, sau đó trợ lý lập tức chững ra vẻ mặt lấy lòng nói: “Thế nhưng, tôi tin tưởng, nhất định cô Kiều là tuyệt nhaats1”

Haha... vuốt đuôi ngựa! Lục Căn Niên âm thầm cười nhạo hai tiếng trong lòng, sau đó quay đầu tiếp tục nhìn điện thoại, nhưng trên mặt rõ ràng treo một vẻ mặt bức người “này vẫn cần cậu phải nói sao?”

Trước khi Kiều An Hảo lên sân khấu, Lục Căn Niên ngẩng đầu hai lần.

Lần đầu tiên là khi bên tai vang lên tiếng nhạc quen thuộc, phản xạ có điều kiện tưởng rằng là Kiều An Hảo, bởi vì khoảng cách gần, anh nhìn thấy đó là Lâm Thi Ý, mà cô ta mặc quần áo giống Kiều An Hảo như đúc.

Vũ đạo và bộ váy này, đều là anh giúp Kiều An Hảo chọn, cũng không có nói cho ai khác, sao Lâm Thi Ý lại giống hệt?

Tiết mục của Kiều Kiều làm sao bây giờ? Có người múa điệu này trước, Kiều Kiều mà tiếp tục múa, rõ ràng không chiếm ưu thế rồi.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm Lâm Thi Ý không ngừng xoay tròn trên sân khấu, ánh mắt có chút lạnh.

Lần thứ hai anh ngẩng đầu, là lúc Tổng Tương Tư xin 10 phút, có người đi lên sân khấu, trợ lý tiến đến bên tai anh, giọng nói hết sức kinh ngạc: “Lục tổng, là anh Hứa.”

Anh còn chưa rõ là anh Hứa nào, liền nghe đến tiếng nói từ trên sân khấu truyền đến của Hứa Gia Mộc, sau đó anh theo bản năng nắm chặt điện thoại di động, ngẩng đầu, chăm chú nhìn Hứa Gia Mộc.

-

Trên mặt Hứa Gia Mộc quét xuống một nụ cười nhạt: “Tôi nghĩ, các vị ở đây, cùng với khán giả xem tivi, biết tên của tôi, bởi vì gần đây vẫn chú ý đến chuyện xấu tung trên mạng của cô Kiều!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 784

Em Mang Thai (4)

“Không sai, đúng là trước đây tôi có hôn ước với cô Kiều, nhưng lúc đó, tôi và cô ấy, trừ hôn ước ra, không hề có bất kỳ tình cảm nào, đơn giản mà nói, mấy năm nay, cô Kiều chỉ là một người bạn tốt của tôi thôi.”

“Nếu tôi và cô Kiều làm nghi thức kết hôn rất bề bộn kia, có thể xem như kết hôn mà nói, như thế, tôi và cô Kiều đúng là từng kết hôn, nhưng trên thực tế, tôi và cô Kiều cũng không phải một cặp đôi được pháp luật bảo vệ, cho đến bây giờ, tôi vẫn độc thân, mà là độc thân từ trước đến giờ, đơn giản mà nói, nghĩa là chúng tôi không hề đăng ký kết hôn.

Lời nói của Hứa Gia Mộc, bình bình hòa hòa, nhưng lời trong miệng anh nói ra giống như sấm rền, ầm vang nổ mạnh cả hội trường, bùng nổ khiến tất cả trở nên hỗn loạn.

Hứa Gia Mộc vẫn duy trì dáng vẻ ban đầu, giơ micro, chậm rãi mở miệng: “Còn có, tấm hình kết hôn mà mọi người nhìn thấy trên mạng, Hứa Gia Mộc trong đó, cũng không phải tôi.”

Dư vị của lời nói trước còn chưa hết, hiện tại lại xảy đến, không đơn giản chỉ là người xem kích động, ngay cả ban giám khảo cũng không còn bình tĩnh, thậm chí trong đó có một vị giám khảo cũng không nhịn được thốt ra một câu: “Chẳng lẽ trên thế giới này còn có hai Hứa Gia Mộc sao?”

“Không sai, đã từng có hai Hứa Gia Mộc.” Hứa Gia Mộc khẳng định, khiến hội trường rộ lên.

Bởi vì có một giám khảo hỏi, các giám khảo khác cũng không nhận được mở miệng nói: “Hai Hứa Gia Mộc? Ý của anh Hứa là sinh đôi?”

“Hứa Gia Mộc kia, là anh trai của tôi?” Hứa Gia Mộc, tiếp tục mở miệng, gần từng chữ nói: “Lục Căn Niên.”

Lần này, cả hội trường liền ầm ĩ hoàn toàn.

“Lục Ảnh đế? Lục Ảnh đế và anh đúng là có điểm giống, nhưng cũng không hoàn toàn.”

“Từ tấm ảnh xem ra, người kia rõ ràng là anh Hứa, chỉ là trên mặt có vài vết sẹo.”

“Vấn đề này chúng ta chưa nói đến, tôi cho mọi người xem thứ này trước.” Hứa Gia Mộc nói xong, liền lấy ra một phần văn kiện, đưa cho người dẫn chương trình: “Có thể làm phiền anh đưa tấm hình này phóng lên màn hình lớn được không?”

“Được.”

“Cảm ơn.” Hứa Gia Mộc lễ độ nói một tiếng.

“Không khách khí.” Người dẫn chương trình lập tức cầm văn kiện đi vào trong hậu trường.

Qua tầm năm phút đồng hồ, trên màn hình lớn liền xuất hiện những tấm ảnh.

Lực chú ý của mọi người đều đặt trên những tấm ảnh đó, tất cả hội trường lặng ngắt như tờ, ảnh chụp đưa ra cách nhau 20 giây, mỗi một tấm đưa đến, đợi đến tấm cuối cùng, Hứa Gia Mộc mở miệng nói: “Đây là bệnh

án của tôi ở bệnh viện, theo những tấm hình này, nói vậy mọi người có thể
tinh tường nhận ra, thời gian tôi tỉnh lại, là ngày mừng năm tháng chín,
không phải mừng năm tháng hai.”

“Nhưng là, tôi nghĩ, lại có rất nhiều người nghi ngờ, bởi vì ngày mừng
năm tháng hai, Hàn Như Sơ rõ ràng đã mở họp báo, nói người nổi nghiệp
của Hứa thị đã tỉnh lại, mà lúc ấy truyền thông còn có ảnh chụp của tôi, đến
sau đó còn có ảnh tôi tham gia dạ tiệc.”

“vấn đề như thế, tới cùng là tin tức là thật hay lời tôi nói là thật?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 785

Em Mang Thai (5)

Hứa Gia Mộc vút xong vấn đề này, liền lâm vào im lặng, anh vẫn nhìn về phía trước, mí mắt cũng rũ xuống.

Tuy anh nhìn có vẻ thật bình tĩnh, nhưng qua màn hình lớn, có thể nhìn rõ từng nét trên mặt anh, vẫn có một chút khốn đốn, như là đang đấu tranh để đưa ra một quyết định nào đó.

Hứa Gia Mộc im lặng tầm một phút đồng hồ, tất cả mọi người đều cho rằng anh sẽ không nói gì, đột nhiên anh liền lấy từ trong túi ra một chiếc USB, đưa cho người dẫn chương trình nói: “Phiên anh phát cho mọi người nghe, để mọi người có thể hiểu rõ.”

Người dẫn chương trình nghi ngờ, mở miệng nói: “Được.”

Lúc anh vươn tay ra định lấy chiếc USB, đột nhiên Hứa Gia Mộc lại dùng lực lấy nó trở lại, sắc mặt của anh ấy có chút nhợt nhạt, môi căng ra, qua một lúc thật lâu mới đặt ở trong tay người dẫn chương trình.

Hội trường vang lên tiếng đối thoại.

“Mẹ, con có thể hỏi mẹ một vấn đề không?”

“Gia Mộc, con hỏi đi.”

“Có phải mẹ đã biết sớm là anh trai thích Kiều Kiều?”

“Gia Mộc, đột nhiên con hỏi cái này làm gì?”

“Mẹ, lúc trước con hôn mê nằm trong bệnh viện, khi nào tỉnh lại đều không đoán trước được, mà lúc đó Hứa thị lâm vào nguy hiểm, mẹ vì muốn duy trì Hứa thị mà tìm anh và Kiều Kiều, thật ra con nghĩ, dựa theo tính cách của anh trai, làm sao có thể đột nhiên đồng ý đề nghị này, tới sắm vai của con, đến bây giờ con mới biết được, là vì Kiều Kiều.”

“Gia Mộc...”

“Mẹ, mẹ đã sớm biết là anh trai thích Kiều Kiều, đúng không? Lúc ấy mẹ dùng Kiều Kiều làm mồi dụ, vì thế anh ấy mới đồng ý, cùng Kiều Kiều đóng vai vợ chồng, đúng không?”

“Gia Mộc, đã lâu con chưa trở về thăm mẹ, rất không dễ gì mới quay lại một lần, có thể đừng nói đến những chuyện đó được không... Bọn họ...”

“Mẹ, những tin tức trên mạng này đều là mẹ lan truyền ra đúng không? Địa chỉ của anh trai và Kiều Kiều, cũng là mẹ tiết lộ cho phóng viên biết? Còn có lúc Kiều Kiều và anh ấy ăn cơm, hai tấm ảnh đó, lúc trước không phải con đã xé đi sao? Tại sao mẹ vẫn còn? Mẹ, anh ấy và Kiều Kiều, bọn họ đã giúp đỡ nhà chúng ta, vì sao hiện giờ mẹ lại xoay người hại bọn họ?”

“Gia Mộc, con đừng nóng vội... Mẹ đảm bảo, mẹ đảm bảo đây là lần cuối cùng...”

Đoạn đối thoại đến đây, đột nhiên dừng lại, đến sau đó rốt cuộc đã nói những gì, không ai biết được.

Hội trường lúc này, vô cùng an tĩnh đến mức quỷ dị.

Hứa Gia Mộc đứng trên sân khấu, lẳng lặng giơ microphone lên: “Tôi nghĩ, cái gì mọi người cũng đã nghe thấy không cần tôi phải nói nhiều? Những lời này được ghi lại, có thể đã giải thích toàn bộ mọi chuyện?”

Mẹ của anh làm nhiều chuyện sai lầm như vậy, anh phần nộ, anh oán hận, nhưng là anh không nghĩ tới, có một ngày như thế này, anh vậy mà đứng ở vị trí đối địch với mẹ.

Anh biết, mẹ trông ngóng anh về nhà, người mẹ để ý nhất trên thế giới này, chính là đứa con trai bất hiếu này.

Hôm nay anh trở về, mẹ thật sự cực kỳ vui vẻ, nhưng là bà lại không biết, anh trở về là có mục đích, anh trở về để cố ý nói với mẹ những lời này.

Trong lòng anh rất rõ ràng, sau khi đoạn đối thoại này được tung ra ngoài, những lời lẽ nhục mạ trên mạng sẽ chuyển từ trên người Kiều An Hảo và Lục Căn Niên đến mẹ của anh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 786

Em Mang Thai (6)

Nhưng là, Lục Căn Niên và Kiều An Hảo vô tội... người sai là mẹ của anh, anh rất muốn làm một đứa con trai hiếu thuận, nhưng là, anh từ chối nhiều ngày như vậy, nhưng không thể trơ mắt nhìn, Lục Căn Niên và Kiều An Hảo, hai người quan trọng trong sinh mệnh của anh, sau cùng lại bị buộc phải đi xa xứ.

Nếu là hai bên, nhất định phải phản bội lại một bên, anh chỉ có thể lựa chọn một bên.

Bây giờ trên mặt Hứa Gia Mộc đã không còn vẻ ung dung bình tĩnh, mà trở thành nghiêm trọng vô cùng: “Tôi hi vọng sau khi tôi đứng ra giải thích làm rõ sự thật, mọi người có thể dừng lại việc công kích Kiều An Hảo, cảm ơn mọi người.”

Tay Hứa Gia Mộc cầm microphone, đặt xuống bên người, sau đó cúi đầu, nói một câu: “Thật xin lỗi.”

Ba chữ kia, không có thêm tiền tố gì.

Người biết, biết anh đang nói cho Lục Căn Niên và Kiều An Hảo nghe.

Người không hiểu, lại cho rằng anh đang giải thích vì mẹ mình.

Ước chừng anh vẫn duy trì động tác khom người đến nửa phút, mới đứng thẳng lên, đưa microphone cho người dẫn chương trình, xoay người đi

về phía hậu trường.

-

Kiều An Hảo nhìn thấy Hứa Gia Mộc đi về lối ra trên màn hình, theo bản năng quay đầu, sau đó thấy anh đẩy cửa ra, hướng về phía mình.

Sắc mặt của anh rất kém, bước đi cũng rất nhanh

Lúc đi qua bên người Kiều An Hảo, cô lên tiếng hô một câu: “Anh Gia Mộc.”

Hứa Gia Mộc dừng bước, sau cùng chỉ gật đầu, một câu cũng không nói, liền sai bước rời đi.

-

Bởi vì đột nhiên Hứa Gia Mộc xuất hiện, khiến trận đấu bị cắt ngang, không khí cũng ngưng lại, người dẫn chương trình cố ý cho quảng cáo năm phút, để mọi người điều chỉnh trạng thái.

Bởi vì là trận đấu trực tiếp, Hứa Gia Mộc xuất hiện, đã bị người khác thu lại, rồi đăng lên trên mạng.

Những người vốn hận thấu xương Kiều An Hảo ở trên mạng, sớm đã không thể mắng cô, thế nhưng còn có một số người khác vẫn nín lấy chuyện cô thi đấu mà mắng tiếp, nhưng đúng là đại đa số mọi người đều nghĩ rằng sự thật đúng là hù chết người, cũng có không ít người tốt trước kia mắng cô, lại chạy đến sina của cô giải thích.

-

Năm phút trôi qua rất nhanh.

Người dẫn chương trình đứng trên sân khấu, sau đó long trọng báo danh những người tham gia chung kết.

-

“Lục tổng, cô Kiều sắp lên sân khấu, có muốn tôi đưa cho anh một cái không?” Lúc không biết gì, trợ lý đưa một chiếc thanh huỳnh quang phát sáng đến trước mặt Lục Căn Niên.

Ngây thơ, Lục Căn Niên thầm mắng một câu, vốn không có nhận lấy, tầm mắt lại gắt gao theo dõi sân khấu.

Không cần khinh thường! Trong lòng trợ lý hô một câu, sau đó giơ mỗi tay một cái, miệng hô lên: “cô Kiều, cố lên!”

Theo tiếng nhạc vang lên, cửa chậm rãi mở ra, để lộ nhân vật chính mà anh ngồi đợi cả đêm.

Phía trước sân khấu có bảy người dự thi, đều đã ăn mặc rất long trọng, chỉ riêng Kiều An Hảo mặc một chiếc váy dài đơn giản, tóc dài dịu dàng xõa xuống sau ót, cũng không có nhiều đồ trang sức.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 787

Em Mang Thai (7)

Không phải sẽ múa cổ đại sao? Sao không mặc trang phục múa? Cũng không tạo hình? Chẳng lẽ cứ như vậy nhảy?

Lục Căn Niên cau mày, sau đó nghe thấy tiếng hỏi của người dẫn chương trình: “Kiều An Hảo, hai lần trước cô đã biểu diễn rất đặc sắc, bây giờ dự định mang đến cho mọi người tiết mục gì đây?”

“Thật ra vốn là đã chuẩn bị một tiết mục đặc sắc cho mọi người, thế nhưng vì một số nguyên nhân, vừa mới bị tôi thay đổi.”

Kiều An Hảo trên sân khấu, duyên dáng yêu kiều.

Vừa thay đổi? Là vì Lâm Thi Ý sao? Ánh mắt của anh bỗng nhiên lạnh xuống.

Người dẫn chương trình hỏi: “Kiều An Hảo định chuẩn bị tiết mục gì?”

Kiều An Hảo nói với màn hình: “Một chuyện xưa.”

“Một chuyện xưa?” Người dẫn chương trình bày ra một dáng vẻ hết sức hứng thú: “Vậy thì để sân khấu lại cho Kiều An Hảo, để chúng ta chờ xem tiết mục của cô ấy, một chuyện xưa.”

Trên sân khấu chỉ còn lại mình Kiều An Hảo, cô lặng im một lúc, mới giơ micro lên, đem những lời mình đã sắp xếp rất tốt ở trong đầu nói ra:

“Anh nói, anh đợi em 13 năm, 13 năm, nói ra chỉ ba chữ đơn giản, lại cất giấu tất cả 5000 đêm ngày dài đằng đặc, nhưng là, anh không biết, anh khắc sâu trong trí nhớ của em, là anh chờ em suốt sáu giờ, một đêm kia rõ ràng đã hẹn trước sẽ ăn cơm, em lại bội ước, ban đêm có mưa, anh lại cố chấp không chịu đi, anh gửi cho em rất nhiều tin nhắn, vẫn còn thông báo một câu, anh ở chỗ này chờ em, nơi nào cũng không đi.”

Lục Căn Niên nghe thế, vẻ mặt liền ngừng lại trong nháy mắt, nhìn chằm chằm Kiều An Hảo trên sân khấu, không rời ra được.

Trợ lý tiến đến bên tai anh, nhỏ giọng nói: “Lục tổng, có phải cô Kiều nói anh không?”

Kiều An Hảo mỉm cười: “Lúc đến trường, em thường nhìn qua cửa sổ, nhìn thấy anh ở trong phòng học cầm bút vẽ tranh, lúc đó, em rất tò mò cuối cùng là anh vẽ cái gì, chỉ là em chưa từng có cơ hội để hỏi, qua nhiều năm, có một ngày em đi tìm anh, ở trong phòng anh thấy được một chồng giấy, bên trên đều vẽ một cô gái, có rất nhiều dáng vẻ khác nhau, đẩy xe ô tô, nằm sấp trên bàn ngủ, cầm bút vì không làm được bài... cô gái ấy, là em lúc còn trẻ.”

Hóa ra, những bức tranh này, cô đã lấy được trong biệt thự Nghi Sơn.

Khóe môi anh không nhịn được cong lên.

“Có một lần quay phim, xảy ra sự cố ngoài ý muốn, em bị ngã từ trên vách đá xuống, bên dưới là dòng sông nước chảy cuồn cuộn, chỉ trong nháy mắt, đã trôi đi rất xa, lúc ấy em thật sự cảm thấy mình sắp chết, nhưng là em không muốn chết, em cố gắng đấu tranh, sau cùng vẫn hôn mê, về sau lúc mở mắt ra, lại thấy anh toàn thân ướt sũng, một giây đó, em cảm thấy mình chính là người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới này, bởi vì em chết cũng có người đi cùng.” Giọng nói của cô rất dịu dàng, nói tới đây, khóe môi của cô vẫn cố gắng giương lên như cũ, nhưng trong mắt đã đầy nước.

“Mùa thu năm trước, bởi vì hai người bạn hút thuốc phiện, mà em lại quan hệ rất tốt với một người trong đó, cho nên liền bị liên lụy, bị đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, anh đau lòng em bị mọi người mắng, vì thế đứng ra, nói rằng mình chính là đứa con riêng bị gièm pha, sau đó để cho mình hứng chịu hết bản thù đen tối, đều bị vạch trần trước mặt mọi người, chính vì bảo vệ em.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 788

Em Mang Thai (8)

Kiều An Hảo nói đến đây, nước mắt đã chảy xuống.

Cả giám khảo và người xem ngồi bên dưới, vẻ mặt cũng có chút ngưng trọng.

Kiều An Hảo cố gắng kéo khóe môi, tiếp tục nhẹ nhàng chậm rãi nói: “Anh có một đoạn thời gian, rời xa em, trước khi rời đi, còn viết một phong thư cho một người bạn, phong thư rất dài, nội dung công việc

chỉ ở trang một, ba trang sau, mỗi một câu, đều có quan hệ đến em, ngay cả câu sau cùng, bên trong cũng là tên của em.”

Kiều An Hảo không nhịn được sụt sịt mũi, mang theo sự nức nở nói: “Thật lâu về sau, em mới biết được, anh đã đến Mỹ, lúc em ăn cơm cùng anh ở một nhà hàng Trung Quốc ở Mỹ, bởi vì chỉ ăn một mình, nên em chỉ gọi một phần đồ ăn, kết quả anh cầm thực đơn trong tay, đồ ăn cũng không xem, liền gọi vài món thêm, đều là những món em thích, giờ này khắc này, em thật sự muốn hỏi anh một câu, tới cùng là anh đã ngồi ở đây bao nhiêu lần, lại không nói thiếu một món nào em thích ăn, cho nên mới không hề xem thực đơn, có thể gọi được hết?”

“Lúc quay Thần kiếm, điều kiện của đoàn làm phim rất khổ cực, có cả đêm, có kẻ trộm thâm nhập vào phòng của em, lúc ấy kẻ trộm kia muốn cầm gói để làm em ngạt thở, là anh xuất hiện, thế nhưng rất nhanh lại rời đi,

lúc đó, anh và em vẫn chia xa, đó là lần thứ hai anh cứu em, nếu ở thời cổ đại, cứu mạng một lần là lấy thân báo đáp, như thế em muốn lấy thân báo đáp anh hai lần, cả đời này, và kiếp sau nữa...”

...

Kiều An Hảo nói xong lời cuối cùng, đa số mọi người dưới khán đài, không rơi nước mắt thì đều đỏ mắt lên.

“Không phải tôi muốn khoe ra, cũng không phải muốn nói hạnh phúc, tôi cực kỳ hạnh phúc, cho dù là thế, cũng sẽ không chết, tôi chỉ muốn đứng ở sân khấu này, kể lại những chuyện anh ấy đã từng làm cho tôi, đều đã nói một lần, tôi muốn nói cho anh ấy, tuy tôi chứ từng nói bao giờ, nhưng trong lòng tôi đều nhớ rõ.”

“Sau cùng, em muốn nói với anh một câu.” Kiều An Hảo nói, cô đưa ra một bàn tay.

“Em.” Tay cô làm một hình bao.

“Yêu.” Hình kéo.

“Anh,” Kéo biến thành tảng đá.

“lục tổng, cô Kiều thông báo thổ lộ với anh trước toàn thế giới đó nha.” Trợ lý đến bên tai Lục Căn Niên nói thầm.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo trên sân khấu, khuôn mặt mang theo chút kích động.

Anh vừa mới nghĩ, đêm nay anh sẽ không thấy cô múa điệu kia mà tiếc nuối, lại không nghĩ rằng, cô mang đến cho anh sự bất ngờ như thế.

Bao, kéo, đá.

Anh đã từng thông báo với cô bằng thủ ngữ.

Vật đổi sao dời, cô đứng dưới ánh đèn sân khấu, thông báo lại với anh, biến thành ngôn ngữ cả cơ thể và lời nói.

Lúc này Kiều An Hảo thật sự có một sự kích thích, ở phía sau còn thêm một câu: “Yêu anh 13 năm”, nhưng là cô nghĩ đến, phong thư mình đã viết, ở trong tay nhiều năm như thế, cũng chưa được đưa ra ngoài, mà lại cảm thấy không cam lòng, vì thế liền hung hăng nuốt lời xuống, áp chế sự kích động nhảy lên, sau đó cúi đầu nói: “Chuyện xưa của tôi đến đây là hết, cảm ơn mọi người.”

Cả hội trường đều yên lặng.

Sau cùng vẫn là trợ lý vỗ tay đầu tiên, sau đó mọi người bắt đầu vỗ tay, cuối cùng đến cả hội trường, vỗ tay như pháo nổ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 789

Em Mang Thai (9)

Trợ lý nhìn thấy Lục Cẩn Niên ngồi bên cạnh, ánh mắt bình tĩnh nhìn Kiều An Hảo trên sân khấu, mà những người khác ở xung quanh đều vỗ tay, không nhìn được đây anh: “Lục tổng, anh không vỗ tay sao? Anh là đang ám chỉ vừa rồi cô ấy biểu diễn không tốt sao?”

Bệnh thần kinh... Lục Cẩn Niên liếc mắt nhìn trợ lý, tầm mắt thâm thúy nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, tay lại giơ lên, vì cô mà vỗ tay.

Haha... không có tôi nhắc, anh biết vỗ tay sao? Trợ lý quay đầu lắc lắc huỳnh quanh trong tay: “Kiều An Hảo, tôi ủng hộ cô đứng nhất!”

-

Người dẫn chương trình đi lên sân khấu, đứng bên cạnh cô: “Vừa mới nghe cô kể chuyện xưa cực kỳ cảm động, phía dưới, các vị giám khảo, mới cho điểm.”

Người chủ trì đưa tay đối với các vị giám khảo.

Từ trái đến phải, các vị giám khảo lần lượt mở miệng.

“chuyện xưa cực kỳ cảm động, thần thái rất sinh động, nếu đơn thuần chỉ là xem biểu diễn thì quá xuất sắc, tôi cho điểm tuyệt đối.”

“Đơn giản là hướng về một câu chuyện xưa, tôi cho điểm tuyệt đối...”

“Nghe xong chuyện xưa của cô, tôi cảm thấy tình yêu rất tươi đẹp, tôi mong hai người hạnh phúc, điểm tuyệt đối.”

...

Sau cùng, là vị khách quý đêm nay, Tổng Tương Tư, cô nghiêng đầu, nhìn Kiều An Hảo nở nụ cười chói lọi, sau đó ngẩng đầu: “Ở trong mắt tôi, cô ấy là nữ chính tốt nhất để Hollywood nên chọn.”

“Oa..., toàn bộ là điểm tuyệt đối, cô Kiều lần này đã chinh phục toàn bộ ban giám khảo, sau đây chúng ta khẩn trương tiến vào giai đoạn tổng kết.” Người dẫn chương trình nói xong, mọi người bắt đầu tiến hành công đoạn cuối cùng.

“Hiện tại Kiều An Hảo đang đẩy lên thứ tư.”

“Thứ ba”

“A... thứ hai rồi...”

“Số liệu còn đang thay đổi.”

“Bắt đầu đếm ngược nào.”

“Mười, chín, tám, bảy, sáu, năm, bốn, ba, hai, một!”

Lúc người dẫn chương trình đếm xong, Kiều An Hảo vừa lúc vươn lên vị trí thứ nhất, như vậy sau cùng, người dẫn chương trình liền kích động: “Chúc mừng cô, Kiều An Hảo, cô đã trở thành quán quân trong cuộc lựa chọn nữ chính của Hollywood, phía dưới chúng ta bắt đầu chuẩn bị hợp đồng, sau đó là nghi thức ký hợp đồng, cho mới đại diện từ Hollywood và toàn bộ đạo diễn phụ trách bộ phim này lên ký hợp đồng cùng cô Kiều.”

Tiếng nhạc vang lên, trợ lý vui vẻ nhìn Lục Căn Niên nói: “Lục tổng, chúc mừng, cô Kiều đứng thứ nhất rồi.”

“Không cần khách khí.” Cực kỳ hiển nhiên, Lục Căn Niên được tỏ tình trước mắt mọi người, tâm tình rất tốt, phá lệ cũng phản ứng lại trợ lý cả đêm chỉ làm những điều vô nghĩa.

“Lục tổng, cô Kiều đứng nhất, anh có nên mời chúng tôi ăn cơm không?”

Cũng không phải cậu đứng thứ nhất, muốn mời cũng là mời Kiều An Hảo... Lục Căn Niên không hề nghĩ ngợi đáp lại một câu: “Không có hứng thú.”

“Tôi đi tìm cô Kiều bảo cô ấy mời tôi ăn cơm, nhất định cô ấy sẽ đồng ý.” Trợ lý quay đầu, trong lòng yên lặng châm chọc một câu, keo kiệt!

Lục Căn Niên nghiêng mắt chăm chú nhìn trợ lý, sau đó đột nhiên nhớ đến gì đó, mở miệng nói: “Thẩm Minh Triết, nếu tôi nhớ không nhầm, Kiều Kiều vừa nói tôi viết bưu kiện cho một người, là cậu đi? Rõ ràng tôi đã nói cho cậu là không được đưa cho cô ấy?”

Không xong, vừa rồi chỉ lo kích động vì cô Kiều được giải thưởng, vậy mà quên mất mình đã phản bội anh ta.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 790

Mang Thai

Trợ lý nghiêm mặt, không dám nhìn Lục Cẩn Niên.

“Còn có, chuyện xấu kia, cậu có thể giải thích cho tôi, làm sao Kiều Kiều biết được?”

Trợ lý cắn răng, lần này thật sự chết chắc rồi.

“Cô ấy sao mà biết được, trong đêm tình nhân, tôi đứng đợi cô ấy?”

Trái tim trợ lý đều đã ngừng đập.

Nhưng vào lúc này, Kiều An Hảo trên sân khấu, lại đột nhiên giơ micro lên, mở miệng nói: “Thật xin lỗi, hợp đồng này tôi không thể ký được.”

Trợ lý bị dọa đến sợ run rẩy, nghe được Kiều An Hảo nói những lời này, giống như tóm được cọng rơm cứu mạng, lập tức quay đầu: “Lục tổng, cô Kiều giành được giải nhất, kết quả lại không ký hợp đồng.”

Lục Cẩn Niên cũng bị Kiều An Hảo bất ngờ nói những lời này mà sửng sốt, hoàn toàn chẳng quan tâm đến chuyện tính sổ với trợ lý, trực tiếp ngắt đầu, nhìn về phía chính giữa sân khấu.

Cả hội trường bên dưới đều bị câu nói của Kiều An Hảo làm cho kinh ngạc.

Người dẫn chương trình giơ micro lên, có chút không thể tin được hỏi lại: “Kiều An Hảo, cô vừa nói gì thế? Nói hợp đồng này cô không thể ký được?”

“Vâng.” Kiều An Hảo cực kỳ bình tĩnh gật đầu một cái.

Nhìn thấy lần thứ hai Kiều An Hảo trả lời, không khí trong hội trường lại trở nên xao động.

Tới tham gia thi đấu, giành được giải nhất, vậy mà lại không ký hợp đồng? Đây là ý gì thế?

Cực kỳ rõ ràng, những người tổ chức và giám khảo đều trở nên mất hứng. “Lục tổng, sao cô Kiều lại không ký? Đây là cơ hội rất tốt, đi Hollywood, sau khi trở về có thể giành được vị trí ảnh hậu!” TRỢ lý ra về tiếc nuối.

Lục Căn Niên vì thông báo của cô mà sự vui sướng cũng tiêu mất.

Vô là vì anh đầu tư vào bộ phim này, bị trên mạng nói anh cầm tiền cho mỹ nhân đi dạo chơi, nên mở miệng từ chối vai nữ chính này sao?

Theo cách nghĩ của Lục Căn Niên, đã có giám khảo hỏi: “Kiều An Hảo, tôi muốn biết, cô không ký hợp đồng vì lý do gì? Là vì người đầu tư vào bộ phim này là CEO của Hoàn ảnh truyền thông Lục Căn Niên, mà cô bị người khác nói là đi cửa sau để giành giải nhất, cô muốn chứng minh không phải nên mới từ chối à?”

Một giám khảo khác cũng mở miệng: “Đây là trận đấu, nhất định người giành giải nhất phải đóng nữ chính, không phải nhà cô, cô muốn thế nào cũng được, làm phiền cô Kiều tôn trọng đoàn làm phim, tôn trọng giám khảo, tôn trọng những người khán giả bên dưới và khán giả đang xem truyền hình!”

“Thực xin lỗi, đối với quyết định này của tôi, tôi chỉ có thể nói, thật xin lỗi!” Thái độ của Kiều An Hào cự kỳ chân thành, sau đó giơ Micro lên nói: “Lúc đầu tôi cũng không biết, chồng tôi Lục Căn Niên là người đầu tư bộ phim này, thẳng thắn mà nói, tôi báo danh đi thi, tôi cố gắng hoàn thành tốt nhất mỗi lần tham gia, là vì tôi muốn cho anh ấy không phải mất mặt, tôi biết, mặc kệ chúng tôi có làm hay không làm sai, anh ấy đầu tư bộ phim này, tôi nhất định không thể danh chính ngôn thuận, nhưng là, tôi dám cam đoan nói, nếu có thể, tôi tuyệt đối sẽ không vì những lời nói trên mạng mà lấy lý do thoái thác không ký hợp đồng, chẳng những tôi sẽ không buông tay, mà tôi còn cố gắng diễn tốt nhất, chứng minh cho mọi người thấy, nữ chính này chính là tôi, tôi chính là nữ chính xứng đáng của bộ phim này.”

“Nhưng rất tiếc, ngày hôm qua, tôi đi bệnh viện, tiết mục mà tôi đã chuẩn bị cẩn thận cũng không thể mang ra trình diễn, mà đổi thành kể một câu chuyện xưa.”

Kiều An Hào dừng một lát, còn nói: “Vì tôi mang thai rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 791

Thư Tình Của Năm Ấy (1)

Kiều An Hảo dừng một lát, còn nói: “Vì tôi mang thai rồi.”

-

Lục Căn Niên đang nghe thấy Kiều An Hảo nói ngày hôm qua đến bệnh viện, lông mày liền nhíu lại.

Bệnh viện? Ngày hôm qua Kiều Kiều đến bệnh viện? Sao anh lại không biết?

Trợ lý nghĩ đến ngày hôm qua xế chiều Lục Căn Niên nhận được điện thoại của Kiều An Hảo gọi đến, cũng có chút khẩn trương nói: “Lục tổng, ngày hôm qua cô Kiều gọi điện cho anh, khóc nhiều như thế, có phải liên quan gì đến bệnh viện không? Chẳng lẽ cô Kiều có bệnh bất trị...”

Trợ lý còn chưa nói hết, liền nhận được ánh mắt lạnh buốt của Lục Căn Niên, lập tức sợ đến mức giơ tay lên che miệng, sau một lúc, mới thật cẩn thận nói: “Lục tổng, tôi vừa lỡ lời, nói lỡ...”

Lục Căn Niên không thêm phản ứng lại trợ lý, trực tiếp quay đầu, nhìn về Kiều An Hảo đang đứng trên sân khấu, trong lòng lại vì suy đoán vừa rồi của trợ lý mà trở nên bất an.

Chẳng lẽ, thật sự là bị bệnh khó trị.

Suy đoán này trong đầu Lục Căn Niên, còn chưa hoàn toàn thành hình, bên tai lại nghe được giọng nói êm ái của Kiều An Hảo: “Tôi mang thai rồi.”

Lục Căn Niên ngồi ở vị trí khách VIP, nhìn chăm chăm cô, nhẹ nhàng chớp chớp mắt, vẻ mặt lạnh nhạt giống như vừa rồi người phụ nữ của anh vẫn chưa nói gì.

Trợ lý ngồi bên cạnh, cũng bị bốn chữ này của Kiều An Hảo làm cho kích động.

Ngay cả khán giả và giám khảo, lại bị bốn chữ này của cô làm cho sửng sốt.

-

“đứa bé này, tôi muốn giữ nó, cho nên trước khi đứa bé ra đời, tôi sẽ không tiếp nhận phim hay quảng cáo nào, đối với tình hình đột phát này, tôi chỉ có thể nói, thật xin lỗi, thật xin lỗi, thật sự xin lỗi.” Kiều An Hảo lại cúi đầu.

Lời giải thích này của Kiều An Hảo, khiến tất cả mọi người ở đây không thể tìm ra được một cái cớ phản bác nào.

Không thể vì một bộ phim, mà khiến đứa bé xảy ra chuyện gì, dù sao, đó cũng là một sinh mệnh.

Nhưng là, nếu giải nhất không diễn nữ chính, nếu không để cho Kiều An Hảo, chẳng lẽ lại giành cho giải nhì?

Ngay lúc lãnh đạo đang âm thầm đưa ra đối sách, đạo diễn Hollywood nghe được người dẫn chương trình bên cạnh phiên dịch lại lời nói của Kiều An Hảo, sau đó gật gật đầu, vươn tay nói một câu: “Chúc mừng.”

Kiều An Hảo vội vàng đưa tay ra, bắt tay với đạo diễn.

Sau đó, đạo diễn liền giơ micro nói: “Đây là chuyện rất vui mừng, tôi sẽ cùng với người phụ trách bộ phim này chuẩn bị, tranh thủ sau khi đứa bé ra đời, thì mới bắt tay vào tiến hành.”

-

Lần thứ hai Kiều An Hảo nói đến đứa bé, Lục Căn Niên và để lộ tư thái lạnh lùng nhàn nhạt, nhìn Kiều An Hảo duyên dáng trên sân khấu, lại nháy mắt một lần, sau đó là lúc đạo diễn mở miệng nói, anh mới không phản ứng kịp vừa rồi cô nói cái gì, ánh mắt như là có tật xấu, nháy một cái, lại nháy một cái, sau đó liền mang theo vẻ mặt không hiểu ra sao bình tĩnh nói với trợ lý: “Vừa rồi Kiều Kiều nói gì thế?”

Trên mặt trợ lý tràn đầy vui vẻ, có chút kích động nói: “Lục tổng, cô Kiều nói cô ấy mang thai rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 792

Thư Tình Của Năm Ấy (2)

“Ừhm, tôi biết rồi.” Lục Cẩn Niên giống như đang nghe trợ lý thông báo công việc, thật bình tĩnh gật đầu một cái, nhưng mà động tác chỉ làm được một nửa, cả người lại giống như bị dừng hình, cũng không thèm nhúc nhích.

Một loại vui sướng không cách nào diễn tả, ứa lên trong trái tim anh, đến sau cùng, Lục Cẩn Niên mạnh mẽ vươn tay, bắt được cánh tay của trợ lý, giọng nói vì quá kích động mà mang theo chút run rẩy: “Kiều Kiều mang thai rồi hả?”

Trợ lý bị đau gật đầu thật mạnh: “Lục tổng, chúc mừng anh, về sau anh cũng giống tôi, được làm ba ba rồi!”

Lúc này, Kiều An Hảo trên sân khấu đã hoàn thành nghi thức ký hợp đồng, người dẫn chương trình đang bắt đầu kết thúc.

Đột nhiên Lục Cẩn Niên đứng lên, trợ lý bị hoảng sợ, ý thức được chung quanh có nhiều người như vậy đang nhìn anh, liền vươn tay ra, kéo áo anh: “Lục tổng, anh ngồi xuống trước đi.”

Từ đầu đến cuối Lục Cẩn Niên không để ý đến trợ lý, trực tiếp bỏ qua tay cậu ta, liền đi xuống chỗ khách Vip, sải bước đến bậc thang, bỏ qua sự ngăn cản của nhân viên bảo an, trực tiếp đi lên sân khấu.

Lúc này người dẫn chương trình đang kết thúc, mọi người đều chuẩn bị về lối ra, liền ngay cả nhân viên công tác cũng đang chuẩn bị đóng cửa quay chụp, người bên dưới cũng đứng lên rời đi, lại đột nhiên thấy có người xông lên sân khấu, mọi người không nhịn được nhao nhao nhìn lại, mấy người dự thi đag đi về hậu trường cũng dừng bước, quay đầu, nhìn người đi lên sân khấu, ngay cả Kiều An Hào cũng tò mò nhìn lại.

Người kia đội mũ lưỡi trai, che đi nửa gương mặt, bước đi rất nhanh, thẳng tiến về phía cô.

Bởi vì Lục Căn Niên ngược sáng, khiến người khác không thấy rõ mặt anh, Kiều An Hào chỉ cảm thấy có một cảm giác mãnh liệt đánh tới, mọi người còn chưa kịp phản ứng, người nọ liền nắm lấy cánh tay của cô, cô vừa muốn tránh ra, lại nghe được âm thanh quen thuộc: “Em mang thai rồi à?”

Hóa ra là Lục Căn Niên, thế nhưng hiện giờ không phải anh nên ở trong xe chờ cô sao, sao có thể ở đây?

Trong lòng Kiều An Hào tràn đầy nghi ngờ, lại nhìn anh gật đầu, giọng nói rất nhẹ: “Ừm, ngày hôm qua mới kiểm tra, được một tháng rồi.”

Lục Căn Niên chỉ cảm thấy trái tim mình cực kỳ vui vẻ, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể nhảy ra ngoài, ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm Kiều An Hào: “Nói cách khác, anh được làm ba ba rồi à?”

“Ừm.” Kiều An Hào tiếp tục gật đầu, mặt mày mang một chút cười yếu ớt.

“Vậy vì sao hôm qua không nói cho anh biết.” đột nhiên giọng nói của Lục Căn Niên lên cao, giống như anh gầm lên.

Kiều AN Hào đang cười, bị anh nói như thế, trong lòng liền có chút tủi thân, không phải cô muốn thông báo vào hôm nay để cho anh bất ngờ sao?

Kiều An Hảo mất hứng rũ mắt xuống, vừa định tránh thoát khỏi tay anh đang đặt trên tay mình, nhanh chóng rời đi, đột nhiên lại bị anh bế lên.

Kiều An Hảo theo bản năng giơ tay lên ôm lấy cổ anh, không nghĩ qua lại hất mũ lưỡi trai của anh xuống.

Hàng người đang xem nhìn thấy rõ mặt anh, nhanh chóng lấy di động bắt đầu quay lại, hai nữ sinh ngồi phía sau trợ lý, kích động hô lên: “Người vừa ngồi trước mặt chúng ta là Lục Căn Niên!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 793

Thư Tình Của Năm Ấy (3)

“Đúng rồi, sao lại không nhận ra, nếu không đã có thể chụp ảnh chung rồi ký tên rooif1”

“Thật đáng tiếc...” -

Kiều An Hảo bị anh ôm một đường từ sân khấu đến bãi đỗ xe.

Lục Cẩn Niên mở cửa xe, thật cẩn thận đặt cô trên ghế lái phụ, sau đó điều chỉnh lại chỗ ngồi cho thoải mái, khiến không gian của cô nhiều thêm một chút, lúc điều chỉnh còn không ngừng hỏi cô đã được chưa.

Hiện giờ, tuy Kiều An Hảo đã mang thai, nhưng vì mới một tháng, cho nên không khác gì bình thường, thật sự ngồi thế nào cũng đều không sao, lúc đối mặt với câu hỏi của Lục Cẩn Niên, lại trả lời một câu “Như vậy là được rồi” “Cứ vậy đi, không cần điều chỉnh nữa.”

Nhưng là Lục Cẩn Niên lại cứ mân mê ở đó: “Như vậy à? Cùng với lúc này, lúc nào thoải mái hơn?... Góc độ này thì sao? Có thể thoải mái hơn không? Hay là thế này?”

Đến sau cùng, Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên lải nhải đến phát phiền, cô không nhịn được đảo mắt, không thèm phản ứng lại, Lục Cẩn Niên nhìn ra được cô mất hết kiên nhẫn, đành phải vội vàng duy trì góc độ này, sau

cùng kéo dây an toàn, vẫn không nhin được hỏi một câu: “Kiều Kiều, em xác định tư thế này là thoải mái nhất?”

“Lục Cẩn Niên...” tính tình vẫn luôn dịu dàng, lúc này cũng bị Lục Cẩn Niên làm cho phát hỏa, nhưng cô chỉ tức giận kêu tên của anh, Lục Cẩn Niên lập tức “bốp” một cái cởi bỏ dây an toàn, tiếp tục điều chỉnh chỗ ngồi: “Không được, tư thế ngồi này, dây an toàn có thể ảnh hưởng đến bụng em, khiến bảo bảo không phát triển tốt.”

Kiều An Hảo quay đầu, hít một hơi thật sâu, đè lại khí nóng trong ngực, cố gắng duy trì nụ cười nói với anh: “Bác sĩ nói, bảo bảo bây giờ còn chưa thành hình, chỉ là một hạt đậu nhỏ mà thôi, cho nên, chúng ta ngồi thế nào cũng không liên quan.”

“Bác sĩ nói? Anh ta chắc là lang băm rồi, con của anh làm sao có thể là hạt đậu nhỏ?” Lục Cẩn Niên vừa phản bác, vừa tiếp tục mân mê chỗ điều chỉnh ghế ngồi, sau đó lôi dây an toàn ra khua tay múa chân, phát hiện thế nào thì nó cũng buộc vào bụng dưới của cô, sau cùng trực tiếp khom người, thần cẩn thận ôm cô lại, nói trợ lý: “Cậu lái xe đi, tôi và Kiều Kiều ngồi sau.”

“Vâng, Lục tổng.” Trợ lý vội vàng mở cửa sau, Lục Cẩn Niên như đang cầm báu vật, vô cùng nhẹ nhàng đặt cô vào, sau đó ngồi xuống, thuận thế khép cửa lại.

Chỗ ngồi phía sau không thể điều chỉnh như ghế trước, Lục Cẩn Niên sợ cô không thoải mái, cầm gối ôm, đặt vào sau lưng cô: “Kiều Kiều, như này nhé? Như này có thể thoải mái hơn không?”

Nói xong, lại thay một chiếc gối ôm lớn hơn: “Cái gối ôm này thoải mái không? Hay cái kia vừa hơn?”

“Hay là dựa vào cả hai cái?”

Lại tới nữa... Tuy đây là yêu thương che chở, nhưng là quá quá đáng rồi, cũng khiến người ta phiền.

Lần này Kiều An Hảo trực tiếp không nói gì, rút hết hai chiếc gối ôm sau lưng ra, dùng lực nhét vào trong lòng anh, cũng không nhìn lấy một cái, chỉ nói với trợ lý: “Quay lại Cẩm Tú Viên.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 794

Thư Tình Của Năm Ấy (4)

Đối với Kiều An Hào mặt lạnh không nói gì, Lục Cẩn Niên không có chút giận dữ nào, ngược lại vẫn vươn tay nắm tay cô, nâng cánh tay kia lên, che ở trước mặt cô, để tránh lúc trợ lý khởi động xe, bởi vì quán tình mà cô nghiêng người về trước, không cẩn thận lại đập đầu vào ghế xe, đương nhiên miệng anh cũng không nhàn rồi, vẫn không ngừng mở miệng nói với trợ lý ở đằng trước: “Chậm một chút, đi chậm một chút! Cậu đi nhanh như vậy làm gì? Trên xe có người mang thai, lái chậm một chút, phía trước là đèn đỏ, mau dừng xe! Lái chậm một chút!”

Kiều An Hào lúc đầu còn có thể than thở tốc độ xe quá chậm, còn không bằng có người đẩy, nhưng là ngại Lục Cẩn Niên vậy mà giơ tay lên sau lưng cô, ôn tồn khuyên nhủ an toàn là quan trọng nhất, thêm nữa trợ lý không dám đắc tội với anh, chỉ có thể nghe theo anh mà không ngừng giảm tốc độ, cho nên sau cùng Kiều An Hào ngậm miệng lại giả chết, sau đó mãi mới lết về đến cửa Cẩm Tú viên.

Xe dừng lại ổn định, Kiều An Hào tiện tay đẩy cửa xe, Lục Cẩn Niên lại xoa bóp bả vai, để cho trợ lý tắt máy, anh mới nhanh chóng mở cửa xe, xuống xe, đi sang bên này mở cửa giúp cô, sau khi chờ cô đi xuống, liền vươn tay đỡ cô.

Kiều An Hào đẩy Lục Cẩn Niên ra, nhẹ nhàng đi vào trong Cẩm Tú viên.

Lục Căn Niên nhận túi xách của cô từ trợ lý, vội vàng đuổi theo, đi được hai bước, nghĩ đến chuyện trợ lý nói với cô, quay đầu, để lại một câu: “Thầm Minh triết, cậu đừng tưởng rằng chuyện đó xong rồi, hôm nào tôi tính sổ với cậu!”

Sau đó liền đuổi theo Kiều An Hảo, lại đỡ cô: “Kiều Kiều, chúng ta không vội, từ từ đi, cẩn thận không ngã.”

Kiều An Hảo dừng bước, xoay người, thật sự nhìn anh nói: “Lục Căn Niên, con mới được một tháng, không cần khẩn trương như vậy.”

“Được được.” Lục Căn Niên không hề phản bác mà gật đầu phụ hòa, miệng lại nhắc nhở: “Kiều Kiều, cẩn thận, đằng trước là cầu thang, chậm một chút...”

Kiều An Hảo hít sâu một hơi, không thể nói thêm gì.

Vào phòng, Lục Căn Niên lập tức khom người xuống, cầm dép lê, đặt trước mặt cô, sau đó ngồi xổm trước mặt cô, giúp cô cởi dây giày, tự mình giúp cô đổi giày.

Trở lại phòng ngủ, Kiều An Hảo mở ti vi lên xem theo thói quen, sau đó ôm đệm, ngồi trên sofa, xem phát lại trận chung kết.

Lục Căn Niên như là chuyển động xung quanh cô, đưa nước, lại cắt hoa quả, sau đó vẫn cầm laptop, tìm hiểu thông tin về phụ nữ mang thai, thường thường lại quay sang hỏi cô.

Thế nhưng sự thực chứng minh, hỏi cũng như không hỏi, Kiều An Hảo không cần nói, sau cùng anh lại vào trong cửa hàng mua bán trên mạng, mua hết sách về phụ nữ mang thai.

Mua xong, Lục Căn Niên gấp máy tính xuống, ngồi bên cạnh cô, cầm tăm xuyên vào một miếng táo, nhét vào trong miệng Kiều An Hảo: “Kiều

Kiều, anh thật sự là ba ba rồi à?”

Đây là lần thứ tám Lục Căn Niên mở miệng hỏi vấn đề này, Kiều An Hảo lần thứ tám gật đầu khẳng định một cái, “Ừhm” một tiếng, sau đó mở miệng cắn táo.

Lục Căn Niên đợi cô ăn xong, lại cầm một quả hồ đào, lột vỏ, đưa đến miệng cô: “Kiều kiều, bảo bảo đã được một tháng đúng không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 795

Thư Tình Của Năm Ấy (5)

Kiều An Hảo “Ừm” đến mức chẳng muốn “Ừm” nữa, chỉ nhẹ gật đầu một cái, vừa mở miệng nuốt một quả nho, tầm mắt chưa từng rời khỏi màn hình tivi một phân nào.

Lục Cẩn Niên cầm tăm xiên nho cho cô: “Kiều Kiều, em nói xem, anh được coi như làm cha rồi hả?”

Kiều An Hảo giơ tay lên, có chút đau đầu.

Lục Cẩn Niên vội vàng đặt tăm xuống, giơ tay lên, giúp Kiều An Hảo xoa xoa: “Kiều Kiều, em có chỗ nào không thoải mái à? Chúng ta đi gặp bác sĩ nhé? Em phải biết rằng, hiện tại em không chỉ có một mình...”

Kiều An Hảo mạnh mẽ chụp lấy tay của Lục Cẩn Niên, đứng lên: “Lục Cẩn Niên, từ lúc tối hôm nay anh biết em mang thai, đến bây giờ, trong lời nói của anh, không có câu nào không nhắc đến bảo bảo?”

Nói xong, Kiều An Hảo liền hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái, đi về phía phòng tắm.

Lục Cẩn Niên vội vàng đứng lên, bắt kịp Kiều An Hảo: “Kiều Kiều...”

“Anh không muốn nói chuyện với em!” Kiều An Hảo quay người, mở miệng ngắt lời anh, giơ tay lên, chỉ vào anh, lòng đầy căm phẫn nói: “Lục Cẩn Niên, em nói cho anh, anh quan tâm bảo bảo như vậy, xem nhẹ em, em

sẽ nói cho bảo bảo biết, lúc đầu ở Mỹ, ngày hôm sau lúc em đã mang thai con của anh, anh lại để cho em uống thuốc tránh thai, muốn giết chết bảo bảo!”

Lục Căn Niên há to mồm, sau đó trong đầu tính toán qua, thời gian mang thai một tháng... Thật đúng là một đêm kia... Lục Căn Niên lập tức sợ đến mức hồn bay phách tán, theo bản năng muốn mở miệng nói chuyện với cô, kết quả người phụ nữ lại bước vào phòng tắm, không cho anh mở miệng nói bất kỳ thứ gì, mạnh mẽ kéo cửa phòng tắm lại.

-

Kiều An Hảo tắm rửa xong, đi từ trong phòng tắm ra, như cũng không thèm phản ứng lại anh, bò lên giường, đắp chăn, liền nhắm hai mắt lại.

Lục Căn Niên tiến vào phòng tắm, vội vàng tắm rửa một cái, cũng đi theo lên giường, thuận thế tắt đèn.

Mượn ánh sáng mờ nhạt của ngọn đèn ngủ, Lục Căn Niên nghiêng đầu nhìn Kiều An Hảo đang giận dỗi, sau đó lén lút vươn tay, tìm tay cô, bị bỏ ra, lại cầm, lại bị bỏ ra, lại cầm, lần này không bỏ ra nữa đâu.

Lục Căn Niên nhéo nhéo cánh tay không xương mềm mại của cô, thì thào mở miệng: “Kiều Kiều, anh rất vui, em đừng giận anh nữa!”

Thật ra Kiều An Hảo cũng không giận dỗi cái gì, cô đã sớm lường trước sau khi anh biết mình có thai sẽ cực kỳ kích động, nhưng là không nghĩ đến anh lại kích động đến mức cả đêm đều quay xung quanh bảo bảo, hoàn toàn xem nhẹ cô, trong lòng có chút ghen tuông, lúc tắm rửa, cô cũng không còn giận gì nữa,

chẳng qua phụ nữ đụng tới người đàn ông mình yêu, sẽ trở nên già mồm cãi lảo, rõ ràng muốn giẫm xuống một bậc thang, lại cứ muốn đợi anh tự đưa cho mình bậc thang đó, mới đi xuống dưới, nhưng lại không tình

nguyện, rõ ràng trong lòng đã nở thành vườn hoa, lại chỉ dịu dàng nói một tiếng: “Ừhm.”

Lục Cẩn Niên thử thăm dò đụng chạm vào người cô, nhìn thấy cô không né tránh mình, sau đó liền vươn tay ôm cô vào lòng, như là nói thề, nghiêm túc mở miệng: “Kiều Kiều, anh sẽ là một người cha tốt, thế nhưng, trước khi là một người cha tốt, chắc chắn anh sẽ là một người chồng tốt.”

Đây là anh đang gián tiếp ám chỉ, con đã có, anh tất nhiên sẽ thật vui vẻ, nhưng con cái vẫn không quan trọng bằng cô sao?

Kiều An Hảo nhích lại gần Lục Cẩn Niên, giọng nói mềm mại hơn: “Thật ra em biết, anh vì lần trước bảo bảo có chuyện ngoài ý muốn, nên lần này mới khẩn trương như vậy, vừa rồi tính tình của em cũng không tốt.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 796

Thư Tình Của Năm Ấy (6)

Lục Căn Niên ôm lấy Kiều An Hảo, ôm thật lâu, mới cúi đầu, nói bên tai cô, âm thanh mang theo chút mê hoặc, mở miệng nói: “Kiều Kiều, cảm ơn em, anh sẽ dùng cả đời còn lại của anh để đối xử tốt với em.”

Cảm ơn em đã yêu anh.

Cảm ơn em đã bằng lòng làm vợ của anh.

Cảm ơn em đã mang thai con của anh.

Ngàn lời vạn tiếng không thể nào biểu đạt được hết sự cảm ơn của anh dành cho em, cho nên, anh sẽ sử dụng cả quãng đời còn lại, cố gắng đối xử thật tốt với em.

Cả đời.

Hư ảo như thế nào, xa xỉ như thế nào, nhuwnng lại từ trong miệng anh nói ra, liền khiến người ta có cảm giác vô vùng tin cậy.

Kiều An Hảo giơ tay lên, ôm lấy eo của anh.

Bóng đêm rất yên tĩnh, hai người lẳng lặng nằm trên giường ôm lấy nhau.

Qua không biết bao lâu, Lục Căn Niên đột nhiên lên tiếng: “Kiều Kiều, em ngàn vạn lần đừng nói cho bảo bảo biết, chuyện anh từng để em uống thuốc tránh thai...”

Lục Căn Niên còn chưa nói xong, Kiều An Hảo đã lập tức ngắt đầu, khiến anh lập tức chuyển lời: “Kiều Kiều, màn biểu diễn đêm nay của em thật sự rất đặc sắc.”

Kiều An Hảo chưa bao giờ biết, Lục Căn Niên cao ngạo lãnh đạm, vậy mà có lúc lắc lư theo gió, không nhịn được bật cười, sau đó nghĩ đến những tin đồn xấu bị đồn thổi trên mạng, vì thế liền tò mò mở miệng hỏi: “Lục Căn Niên, bộ phim điện ảnh kia của Hollywood, anh thật sự có đầu tư vào sao?”

“Ừhm, chồng của Lộ Tây cũng là một trong những đạo diễn của bộ phim đó, có sự bàn bạc của anh và cậu ấy.” Lục Căn Niên tường tận giải thích, sau đó lại bổ sung: “Lần trước anh đến Mỹ, là vì bộ phim đó.”

Kiều An Hảo đột nhiên nghĩ đến lúc trước khi anh rời đi, viết một phong thư cho trợ lý, nói giúp cô lấy được vị trí diễn viên, vì thế không nhịn được mở miệng nói: “Lục Căn niên, anh báo danh cho em, em đi dự thi, trên đường còn có nhiều tin tức xấu như thế, thành tích có phải không khả quan lắm không?”

“Không có.” Lục Căn Niên đảm bảo nhìn cô, giọng nói ôn hòa: “Anh lấy mình ra đảm bảo, tất cả những thành tích của em ở trận đấu đó, đều là sự thật, không có bất kỳ việc gì cả.”

Dừng một lát, giọng nói của Lục Căn Niên từ từ: “Thật ra, Kiều Kiều, bản thân anh muốn cho em đi cửa sau, thế nhưng, lúc ấy anh nghĩ muốn đến trận chung kết mới cho em đi cửa sau, bởi vì thời gian trước trận đấy, anh có rất nhiều tin tưởng với em, chỉ là không nghĩ đến, cuối cùng ở trận tranh

tài đó, chính em lại biểu diễn xuất chúng như thế, chinh phục tất cả giám khảo.”

Lần đầu tiên Kiều An Hảo được Lục Cẩn Niên nghiêm túc khen ngợi như thế, khuôn mặt nhỏ nhắn không nhịn được đỏ lên, sau đó liền vùi vào trong lòng anh, tuyệt không e lệ nói: “Lục Cẩn Niên, quả thực là em quá lợi hại, em cũng thấy bội phục bản thân em rồi!”

-

1 giờ sáng, lúc Trình Dạng tỉnh lại, phát hiện Kiều An Hạ vậy mà không hề đi ngủ, cô đang đưa lưng về phía anh, xem điện thoại.

Ánh sáng trên màn hình, khiến da thịt vốn đã trắng nõn của cô lại càng trở nên hoàn mỹ tinh tế.

Trình Dạng hô một tiếng “Hạ Hạ”, người phụ nữ không nghe thấy, vì thế Trình Dạng ngồi dậy, nhìn về phía màn hình điện thoại của cô.”

Thị lực của Trình Dạng rất tốt, tuy cách một khoảng, nhưng chăm chú nhìn màn hình di động một lúc, vẫn có thể thấy rõ ràng đó là chương trình phỏng vấn Lục Cẩn Niên.

Sắc mặt của Trình Dạng, lập tức trở nên nghiêm túc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 797

Thư Tình Của Năm Ấy (7)

Sắc mặt của Trình Dạng, lập tức trở nên nghiêm túc.

Anh nhớ tới, đêm nay, là lúc diễn ra trận chung kết Hollywood lựa chọn diễn viên chính, Kiều An Hảo đã có thai, Lục Cẩn Niên kích động xông lên sân khấu, Kiều An Hạ lúc đó đang cười tí mắt nói: “Kiều Kiều mang thai, em trở thành dì rồi.”, ngay lập tức liền ngừng lại, cô nhìn không rời mắt khỏi màn hình, mãi đến khi hình ảnh được cắt thành những quảng cáo nhỏ, anh hô lên vài tiếng để đánh động cô, cô cũng không có phản ứng, say cùng anh chỉ có thể phiên muộn đứng lên, rời khỏi nhà, đi vài vòng ở khu vườn bên dưới rồi mới trở lại.

Có một số việc, anh đã tận mắt nhìn thấy, anh cũng biết rõ, có thể là vì thích, cho nên mới tự làm tổn thương chính mình, tự làm cho bản thân trở thành một người điên loạn, coi như cái gì cũng không biết.

Nhưng là, lần một lần hai còn có thể nhẫn nhịn, ba bốn lần cũng có thể nhẫn nhịn, anh đã không biết, đây là Kiều An Hạ biết Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo kết hôn, sau đó cô đã bao nhiêu lần mất ngủ mà ngồi trong đêm khuya khoắt nhìn Lục Cẩn Niên.

Kiều An Hạ vẫn nhìn đến khi video clip kết thúc, rốt cuộc không nhịn được giơ tay lên, bụm miệng, nhẹ nhàng nước mắt khóc.

Trình Dạng an tĩnh ngồi ở một bên, nhìn rất bình tĩnh, không hề quấy rầy cô.

Kiều An Hạ khóc rất lâu, mới ngừng lại được, cô để điện thoại di động ở bên gối, kéo tai nghe điện thoại xuống, xốc chần lên, như là muốn xuống giường, kết quả lại thấy được một bóng người, khiến cô sợ đến run rẩy, liền quay đầu đi, sững sốt một phen, mới nở một nụ cười: “Trình Dạng, sao anh lại dậy rồi?”

Ánh mắt của Trình Dạng vẫn như cũ không hề chớp nhìn chăm chăm Kiều An Hạ, một câu cũng chưa nói.

Từ khi Kiều An Hạ và Trình Dạng hẹn hò với nhau đến nay, lần đầu tiên anh nhìn cô như vậy, trong lòng cô nổi lên cảm giác kinh hoàng không nói nên lời, ánh mắt cô né tránh mấy lần, sau đó vươn tay, tóm lấy tay của anh, nhưng mà, đầu ngón tay của cô vừa mới đụng đến đầu ngón tay của anh, anh liền phản ứng rất mãnh liệt hất tay của cô ra, cả người mạnh mẽ xốc chần lên, nhặt quần áo trên mặt đất, nhanh chóng mặc vào, sau đó đi ra ngoài cửa.

Kiều An Hạ vội vàng đuổi theo, vươn tay tóm lấy cánh tay của anh: “Trình Dạng, anh tức giận phải không?”

“Em cảm thấy được sao?” Thật ra anh đã không hề nghĩ sẽ nổi giận với cô, anh vẫn cố đè ép nó trong lồng ngực, nhưng là lúc này lại thế nào cũng không thể tìm cách đè ép nổi nữa: “Kiều An Hạ, anh thật sự chịu đủ rồi, nếu trong lòng em thật sự như vậy, không thể bỏ xuống người khác được, chúng ta liền chia tay đi.”

Chia tay? Kiều An Hạ bỗng dừng trợn to mắt, ngay cả chính cô vào lúc này cũng không rõ ràng lắm vì sao lại nghe được hai chữ đó lúc này, cô phản xạ có điều kiện thực ra chính là vẻ mặt này.

Trình Dạng nói xong câu kia, mới ý thức được mình vừa nói gì, buông mi mắt xuống, cánh môi run run, nghĩ muốn giải thích với Kiều An Hạ, nhưng là sau cùng vẫn không nói ra miệng, chỉ rút cánh tay ra khỏi tay của cô, xoay người rời đi.

Mãi đến khi cửa phòng khách, truyền đến tiếng đóng là, Kiều An Hạ mới hồi phục tinh thần, cô chớp chớp mắt, giơ tay lên, sờ sờ trái tim mình, xác định nhiều lần, mới ý thức được, mình vì một câu chia tay của Trình Dạng mà sợ hãi và kinh hoàng.

Trước đây cô có nhiều bạn trai như vậy, đều không phải lúc nào cũng là cô chủ động chia tay, nhưng là cho dù những người đó có chia tay trước với cô, cô cũng cảm thấy không sao cả, cùng hiện tại, hoàn toàn khác nhau.

Rốt cuộc là cô làm sao vậy?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 798

Thư Tình Của Năm Ấy (8)

Ngày hôm sau là đại hội cổ đông mỗi năm một lần, Lục Căn Niên nhất định phải tham gia.

Hội nghị diễn ra vào buổi sáng lúc 10 giờ, 7:30 anh rời giường, đi đến nhà ăn, nấu một nồi cháo loãng.

Trợ lý sợ kẹt xe sẽ làm anh muộn nên tám giờ rưỡi liền lái xe đến Cẩm Tú Viên chờ anh.

Lúc đó, Lục Căn Niên đang ở trên lầu đỡ Kiều An Hảo rời giường, trợ lý đợi ở dưới lầu tầm 15 phút, mới nhìn thấy Lục Căn Niên giống như đang hầu hạ thái hậu nường nường, thật cẩn thận che chở cho Kiều An Hảo đi xuống lầu.

Trợ lý vốn tưởng rằng rốt cuộc có thể xuất phát, kết quả ai ngờ lục Căn Niên vậy mà không chút hoang mang ngồi trong phòng ăn giúp Kiều An Hảo ăn bữa sáng, hoàn toàn không hề có khái niệm về thời gian, nhìn chăm chăm Kiều An Hảo ăn xong một bát cháo, một ly sữa và một quả trứng gà, mới không nhanh không chậm đi lên lầu thay quần áo.

Lúc Lục Căn Niên mặc quần áo, cô liền vụng trộm lén lút nhét lá thư tình vào trong áo khoác của anh, thuận thế cũng để luôn ví tiền của anh vào đó, sau đó mới đưa lại cho anh, vừa lúc anh mặc vào.

Lục Căn Niên tao nhã mặc áo khoác, vừa cài nút vừa nói với Kiều An Hảo: “giữa trưa có thể anh sẽ ăn cơm cùng các cổ đông, cũng chưa về, đến lúc đó anh sẽ bố trí người đưa cơm trưa cho em.”

Kiều An Hảo buồn cười gật đầu, cầm cà vạt quấn lên cổ áo của anh, vừa thắt lại giúp anh, sau đó vỗ vỗ ngực anh nói: “Ví tiền của anh em để ở bên trong rồi.”

“Ừm.” Lục Căn Niên cúi đầu, hôn một cái lên gò má của cô, vừa đi ra ngoài, vừa nói: “Còn có, hiện giờ em đang có thai, tốt nhất là đừng nên ra khỏi cửa, nếu muốn đi dạo phố hay đi chơi đâu đó, chờ anh xong việc, sẽ dẫn em đi.”

“Được.” Miệng Kiều An Hảo đồng ý, đi theo sau lưng anh xuống lầu, đi đến phòng khách.

Trợ lý chờ ở cửa, trong lòng lo lắng như thiêu đốt: “Lục tổng, hiện tại chỉ còn có 40 phút nữa là họp rồi.”

Lục Căn Niên gật đầu một cái, vừa đi giày, lại mở miệng nói với Kiều An Hảo: “A..., đúng rồi, trong tủ lạnh có hoa quả, anh đã rửa sạch sẽ, lấy ra là có thể ăn được rồi.”

“Ừm.” Kiều An Hảo cong môi nở nụ cười.

Lục Căn Niên cúi đầu, lại hôn cô, mới theo sau trợ lý đi lên xe.

Kiều An Hảo đứng trước ngưỡng cửa nhà, vẫy vẫy tay.

Khởi động xe, chậm rãi quay đầu, lúc vừa qua cửa nhà, Lục Căn Niên hạ cửa kính xe xuống: “Có cái gì không thoải mái hoặc là không làm được, nhất định phải gọi điện thoại cho anh, biết không?”

Hội nghị tiến hành từ lúc 10 giờ đến 12 giờ trưa, mới kết thúc được một nửa.

Giữa trưa ăn cơm ở một khách sạn lớn ở Bắc Kinh, trong lúc ăn cơm, Lục Cẩn Niên còn tìm cơ rời khỏi bữa cơm, gọi một cuộc điện thoại cho Kiều An Hào, xác nhận cô ở nhà vẫn khỏe mạnh, mới trở về bàn tiệc.

Cơm nước xong, Lục Cẩn Niên thanh toán.

Anh chăm chú nhìn người phục vụ đưa giấy tờ lên, sau đó liền lấy ví tiền trong túi áo ra, lúc lấy ra hơi mắc kẹt, mãi mới lấy ra được đưa cho người phục vụ.

Anh ký tên, đưa ví tiền trở về túi, lại phát hiện bên trong có thứ gì đó.

Anh nhíu mày, sờ sờ bên trong, mới lấy ra thì thấy được là một phong thư màu lam nhạt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 799

Thư Tình Của Năm Ấy (9)

Anh nhú mào, sờ sờ bên trong, mới lấy ra thì thấy được là một phong thư màu lam nhạt.

Nhìn phong thư này có vẻ cũ, chung quanh đều đã sờn mào, mặt trên còn có hình trái tim mào đỏ đã phai mào.

Cái này nhìn có vẻ giống như thư tình mà hồi còn đi học, mấy nữ sinh thường hay đưa cho anh... Kiều An Hảo đặt trong túi áo của anh à?

Lục Cẩn Niên cầm phong thư chân chừ một lúc, còn chưa mở ra xem, trợ lý tò mò sáp lại gần: “Lục tổng, đây là cái gì, thấy có vẻ giống thư tình?”

Cho dù trợ lý không nói, anh nhìn lá thư này, cũng liên tưởng đến thư tình... Dù sao, lúc anh đến trường, trong ngăn bàn luôn không thiếu mấy loại thư tình đủ mào sắc sảo này, chỉ là lúc đó trong lòng anh chỉ có một người, đối với người khác không hề có bất kỳ hứng thú gì cả, cũng không muốn có hứng thú gì, cho nên cũng không mở ra xem bao giờ, trực tiếp cầm hết đi ném vào thùng rác.

Thế nhưng, không thấy nội dung bên trong, không thể xác định có phải thư tình hay không, nhưng là Lục Cẩn Niên nghe thấy trợ lý nói là đồ mào, sau đó liền nhanh chóng gấp phong thư đó lại, bỏ vào trong túi áo, đứng lên nhàn nhạt nói: “Về công ty đi.”

Dọc đường về công ty, Lục Căn Niên ngồi ở ghế sau, đều chỉ nghĩ về lá thư này.

Khó trách Kiều Kiều chủ động đưa áo khoác cho anh, hóa ra là vì muốn đưa phong thư này cho anh, tới cùng là có chuyện gì, cô không thể giáp mặt nói cho anh nghe, mà phải dùng đến phương thức này?

Ba giờ chiều, còn có hội nghị, đến công ty, đã là hai giờ rưỡi, Lục Căn Niên trở lại văn phòng của mình, khóa trái cửa, sau đó đến ngồi trước bàn làm việc, từ trong túi áo lấy ra phong thư này, anh cũng không rõ rốt cuộc mình bị làm sao nữa, vậy mà trong lòng có một sự khẩn trương, giống như cảm giác lần đầu tiên anh tiếp xúc gần gũi với Kiều An Hào thời niên thiếu.

Lục Căn Niên nhìn chăm chăm phong thư đó, mới hít sâu một hơi, đầu ngón tay có chút khẩn trương mở nó ra, từ bên trong rút ra được một tờ giấy màu hồng phấn.

Trái tim của anh đặc biệt nhảy lên, lúc còn trẻ, trong trường thường hay có trào lưu xếp giấy thành hình trái tim, anh ít nói hướng nội, rất khó mở miệng đi tìm người dạy mình, cho nên lúc đó, liền nhìn trộm hai nữ sinh đang gấp giấy, lúc ấy anh đã học xong nhưng lại khiến một trong hai người đó hiểu lầm, cho rằng anh có ý với cô ấy, lúc tan học buổi tối, còn ngăn anh lại, nói chủ nhật có thể đi xem phim cùng với cô ấy hay không?

Ngón tay của anh run run mở trái tim đó ra, sau đó đem tờ giấy trải phẳng lên mặt bàn, trong lòng bàn tay đầy mồ hôi, anh nuốt nước miếng một cái, mới cúi đầu, nhìn dòng chữ trên lá thư.

Những chữ viết này xem ra còn rất non nớt và ngây ngô, có chút giống với nét chữ hiện giờ của Kiều An hảo, nhưng có vẻ giống nét chữ của cô thời đi học hơn.

Dòng đầu tiên, là năm chữ, và một dấu chấm câu.

Bạn học Lục Cẩn Niên.

Cực kỳ mạo muội viết cho bạn phong thư này, hi vọng sẽ không gây phiền toái cho bạn.

“Phiền”, sau chữ này còn có một icon mặt cười, khiến Lục Cẩn Niên không nhận được cười.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 800

Thư Tình Của Năm Ấy (10)

Bạn học Lục Cẩn Niên:

Cực kỳ mạo muội viết phong thư này cho anh, hi vọng không mang lại phiền phức cho anh.

Sau chữ “Phiền” còn có một icon mặt cười, khiến Lục Cẩn Niên không nhìn được gương lên một nụ cười.

“Đều nói, mỗi người tồn tại trên đời, đều là vì sự xuất hiện của một người khác, em nghĩ, sự xuất hiện của em chính là vì có sự tồn tại của anh.”

Lục Cẩn Niên nhìn những câu chữ này, vẻ mặt liền trở nên cứng nhắc, những câu nói này khá quen thuộc, hình như anh đã nghe qua ở nơi nào, mà trong phút chốc lại không nghĩ ra.

Lục Cẩn Niên nhú mày, tiếp tục đọc.

“Em cũng không có mơ mộng quá nhiều, chỉ là hi vọng có thể cùng với anh.”

“Em cũng không có đẹp dễ như vậy, em chỉ muốn nói, em chỉ muốn sau năm mươi năm nữa, còn có thể yêu anh giống như hiện tại.”

“Em nghĩ, cả đời này, sẽ không còn có một người nào giống như anh, để cho em đến yêu.”

Lục Căn Niên nhìn đến đây, ánh mắt nhìn chăm chăm tờ giấy viết thư màu hồng phấn, thoáng có chút giật mình.

Những lời này, anh chắc chắn đã từng nghe ở đâu đó...

“Anh không biết, từ ngày nào đó em gặp anh, tất cả những gì em làm, đều là vì có thể tiếp cận anh.”

“Em đã mơ rất nhiều giấc mơ, trong đó đều có anh, em cũng từng có rất nhiều ảo tưởng, mỗi lần ảo tưởng đều là ước ao có thể cùng với anh, em cũng đã ước rất nhiều nguyện ước, từng cái một đều là hi vọng anh có thể yêu em.”

Nhìn đến đây, Lục Căn Niên mới bất tri bất giác nhớ đến, nội dung của phong thư này, chính là đoạn đối thoại trong cây bút ghi âm mà Kiều An Hạ từng đưa cho anh, là lúc cô nói chuyện với Hứa Gia Mộc.

Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Cô nói cho Hứa Gia Mộc nghe những lời này, thế nào lại là viết gửi cho anh?

“Đối với thế giới mà nói, anh chỉ là một người bình thường, nhưng đối với em mà nói, anh chính là toàn bộ thế giới.”

“Khi còn sống, em chỉ yêu mình anh.”

Sau cùng là một câu chữ viết hi-light: “đẹp nhất không phải là khi trời mưa xuống, mà là mái hiên anh và em cùng nhau trú mưa.”

Người viết: Kiều An Hào.

Thời gian ở mặt sau, là năm năm trước.

Nói cách khác, phong thư này, là năm năm trước cô đã viết cho anh.

Lúc đó, anh đang quay phim ở Hàng Châu, cô đang học đại học ở Bắc Kinh, cũng đã sắp tốt nghiệp đại học... Tuy anh trong lúc đó bận rộn nhưng đối một khoảng thời gian mười ngày trước đó, trí nhớ luôn khắc sâu.

Ngày nào đó, cô một mình chạy đến Hàng Châu, đánh rơi ví tiền, gọi điện thoại cho anh, anh đang quay phim, trời mưa rất to cũng cố chạy qua... Ngày nào đó, là lần đầu tiên trong đời, lần đầu tiên anh được sống

chung một phòng với cô... Một đêm kia, anh vẫn vụng trộm đi hôn cô, âm thầm nghĩ sẽ chịu trách nhiệm với cô... Cũng là một đêm kia, anh thầm hạ quyết tâm chính mình sau khi quay xong bộ phim này, sự nghiệp diễn xuất tốt cuộc cũng có khởi sắc, liền sẽ đi thông báo với cô.

Mà cô vào ngày thứ mười sau đêm đó, viết phong thư này...

Nghĩ tới đây, đột nhiên Lục Cẩn Niên quét đến tám chữ đó, đáy mắt lóe lên ánh sáng, liền đem tờ giấy viết thư lại gần một chút.

Anh nhớ rõ, lúc trước Kiều An Hạ đưa máy ghi âm cho anh, Kiều An Hào có nói, khi còn sống, em chỉ yêu anh nhất.

Về sau Hứa Gia Mộc nói một câu, khi còn sống, anh chỉ yêu mình em.

Nhưng là trên giấy viết thư cô viết cho anh, lại viết là khi còn sống, em chỉ yêu mình anh.

Hứa Gia Mộc nói với cô, làm sao cô có thể viết lại cho anh?

Khi đó, rốt cuộc là đã có vấn đề gì?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 801

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (2)

Hoặc là nói, anh cũng không thể giải thích được vì... Kiều An Hảo của nhiều năm trước, cũng đã bắt đầu thích anh rồi à?

Giải thích này, khiến cho Lục Cẩn Niên giống như bị điểm huyệt, cầm tờ giấy kia, đứng hình trên ghế làm việc, bên tai anh không hề nghe được bất kỳ âm thanh nào cả, anh cảm giác được nhịp tim của mình đập rất nhanh, đặc biệt nhanh, thành thịch thành thịch, giống như bị lôi đi lẫn lộn.

Không được, anh nhất định phải làm cho rõ, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

Lục Cẩn Niên lấy điện thoại di động ra, chọn tên của cô, vừa định gọi đi lại nghĩ đến cây bút ghi âm là do Kiều An Hạ đưa cho mình, nếu anh mở miệng nói cho Kiều An Hảo... Chẳng phải là sẽ để cô biết, Kiều An hạ đã từng động tay động chân sau lưng cô sao?

Cô để ý đến người chị Kiều An Hạ đó như thế nào, anh biết rõ... Nếu để cô biết việc này, trong lòng chắc chắn sẽ khổ sở, cô bây giờ, vẫn còn đang có thai.

Lục Cẩn Niên dừng lại một lát, sau cùng liền quay trở lại danh bạ.

Số điện thoại của Kiều An Hạ, anh không có, cho dù anh có tìm cô ta để hỏi, chuyện về máy ghi âm, rốt cuộc là có chuyện gì xung quanh đó nữa, có

lẽ cô cũng sẽ không nói cho anh.

Cho nên, anh chỉ có thể đi tìm Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc.

Lục Căn Niên dừng động tác, nghĩ đến tối hôm qua, Hứa Gia Mộc không hề nói trước mà đi lên sân khấu làm rõ chuyện của anh và Kiều An Hảo.

Nếu như không phải là cậu ấy, có lẽ cả đời trong sạch của Kiều An Hảo khó có thể lấy lại được.

Nếu như không phải trong thời khắc mấu chốt cậu ấy đứng ra, có lẽ thật sự anh và Kiều An Hảo sẽ bắt đầu làm thủ tục đi di dân.

Cho dù Hàn Như Sơ vì cậu ấy mà gây nhiều ân oán với anh, nhưng là Hứa Gia Mộc lại chưa bao giờ làm tổn thương anh dù chỉ một chút.

Mà còn, lúc giữa trưa ở trên bữa tiệc, anh nghe được một cổ đồng nói, Hàn Như Sơ bị con trai của mình cắn ngược lại một cái, nên bị thổ huyết, đưa đến bệnh viện trong đêm, sáng nay mới bắt đầu ổn định lại.

Hàn Như Sơ có xấu thế nào... cũng là mẹ của Hứa Gia Mộc, mẹ cậu ấy bị làm thành như vậy, nghĩ đến người khó khăn nhất lúc này chính là cậu ấy rồi?

Lục Căn Niên im lặng suy nghĩ một lát, cuối cùng chạm vào tên của Hứa Gia Mộc, gọi một cú điện thoại ra ngoài.

-

Sau khi Hứa Gia Mộc rời khỏi trận đấu tối qua, nhận được điện thoại của Hứa gia, nói Hàn Như Sơ bị thổ huyết đến nỗi phải nhập viện.

Anh vội vàng lái xe đến bệnh viện, vẫn ngồi suốt một đêm, cuối cùng đợi cho bệnh tình của mẹ ổn định, bà cũng tỉnh lại.

Chỉ là lúc Hàn Như Sơ mở to mắt, nhìn thấy anh trong tích tắc đó, liền như người điên mà ngồi dậy, bổ nhào đến trước mặt anh, không hề nghĩ ngợi, quăng cho anh một cái tát, mở miệng nói, có bao nhiêu độc ác oán hận: “Từ hôm nay trở đi, tôi đối với đứa con trai này, anh cao thượng, anh vô tư, còn tôi là tiểu nhân hèn hạ, anh cút cho tôi!”

Hứa Gia Mộc định trấn an cảm xúc của Hàn Như Sơ, bà bị con trai của chính mình đẩy vào bấy trước mặt cả thế giới, làm sao có thể bình tĩnh lại được, sau cùng chỉ có thể đuổi anh đi, thậm chí đến cuối, còn bị tức đến hộc ra một búng máu, vẫn là quản gia vội vàng đẩy Hứa Gia Mộc ra ngoài: “Cậu chủ, không phải tôi đã nói với cậu, làm sao cậu có thể giúp đỡ người ngoài, quay lưng lại với phu nhân như vậy? Bà sinh ra cậu, ngậm đắng nuốt cay nuôi lớn cậu đến bây giờ, cậu không thấy... bà thất vọng sao?”

Hứa Gia Mộc đứng ngoài cửa, còn có thể nghe thấy âm thanh của mẹ mình gào khóc ở bên trong, nghe được khiến anh lạnh đến thấu xương.

Anh đối mặt với sự chỉ trích của quản gia, chỉ có thể rũ mắt xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 802

Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước (2)

“Cậu chủ, hiện giờ phu nhân không muốn gặp cậu, cậu vẫn đừng nên ở đây, làm tình hình của phu nhân càng nặng thêm.”

Hứa Gia Mộc giật giật môi, nói: “Dì, dì chăm sóc bà ấy cho tốt, đợi cảm xúc của bà ấy ổn định, hôm nào tôi đến thăm bà ấy.”

Hứa Gia Mộc đi ra khỏi bệnh viện, cũng không hề sốt ruột lên xe luôn, anh sựa vào cửa xe, châm một điếu thuốc, ngẩng đầu, liếc mắt nhìn cửa phòng bệnh của Hàn Như Sơ.

Gió xuân đầu mùa ở Bắc Kinh, vẫn lạnh như cũ, lúc thổi qua, mang theo rét lạnh thấu xương.

Hứa Gia Mộc hút xong một điếu, tay cũng đã đông cứng lạnh lẽo.

Anh bỏ tàn thuốc vào trong thùng rác, chà xát tay, đang chuẩn bị mở cửa xe, điện thoại trong túi lại kêu lên.

Hứa Gia Mộc dừng lại, lấy điện thoại ra, nhìn thấy tên báo trên màn hình điện thoại, liền trố mắt.

Điện thoại trong lòng bàn tay liền rung lên, Hứa Gia Mộc nghe, ổn định lại hô hấp, đưa điện thoại đến bên tai, liếm liếm môi, mở miệng nói: “Sao thế?”

Trong điện thoại im lặng một lát, mới truyền đến âm thanh của Lục Căn Niên: “Sáu giờ chiều có thời gian hay không?”

“Có.”

“Ăn một bữa cơm?”

“Được.” Hứa Gia Mộc đáp lại, lại hỏi: “Chỗ cũ?”

“Ừhm.” Lục Căn Niên đáp lại.

Trong nháy mắt, giữa hai người lại trở nên yên tĩnh, qua một lúc, Hứa Gia Mộc nghe được bên đầu dây của Lục Căn Niên truyền đến tiếng đập cửa, sau đó là tiếng nhắc nhở của trợ lý: “Lục tổng, đến giờ họp rồi.”

“Có việc sao?” Hứa Gia Mộc hỏi, sau đó liền giơ chân lên, đá vào lốp xe: “Buổi tối gặp rồi nói sau, anh làm việc đi.”

“Được.” Lục Căn Niên nói xong liền cúp điện thoại.

Hứa Gia Mộc thu lại điện thoại, đứng bên cạnh xe một lúc, sau cùng mở cửa xe ra, ngồi xuống, lái ô tô rời đi.

-

Lục Căn Niên sau cuộc họp buổi trưa đã bắt đầu không yên lòng, trong đầu thường hiện lên câu từ trong phong thư kia, thế nên đến lúc anh phát biểu, cũng vì thất thần mà va vấp nhiều lần.

Năm giờ liền tan họp, Lục Căn Niên để cho trợ lý tan tầm trước, sau đó trở lại văn phòng gọi điện cho Kiều An Hào, báo lại hành trình, sau đó đi vào phòng nghỉ, thay quần áo thể thao, cầm chìa khóa xe rồi đi xuống lầu. Tám sáu giờ, Lục Căn Niên đã đến chỗ Hứa Gia Mộc.

Đó là một nhà hàng phụ cận với sân vận động quốc gia, tính tình của bà chủ rất nhiệt tình, khách cũng không nhiều, nhưng đều là khách quen, sở dĩ anh biết chỗ này, là do Hứa Gia Mộc dẫn đến.

Lục Căn Niên dừng xe, đẩy cửa ra, bên trong một khoảng trống trải, không có một ai, bà chủ đứng ở lối vào, lập tức buông máy tính ở trong tay xuống, ngẩng đầu, cười tí mắt mở miệng: “Cậu Lục, Cậu Hứa đã đến rồi, ngồi ở chỗ hai người thích đợi cậu đến làm một ván rồi.”

Lục Căn Niên gật đầu một cái.

Bà chủ quán đi khỏi quầy dẫn Lục Căn Niên đi vào trong, nói: “Cậu Lục, lâu rồi không thấy đến đây ăn cơm, cậu Hứa thì thường xuyên đến đây, mỗi lần đều đến một mình, tôi còn hỏi cậu ấy sao không đi cùng cậu, cậu ấy nói cậu rất bận.”

Lục Căn Niên “Ừm” một tiếng, tầm mắt rơi vào trên người Hứa Gia Mộc đang ngồi cách đó không xa, sợ là lúc đến đây, đã uống hết hai chai rượu.

“Cậu Hứa, cậu Lục đến rồi.” Bà chủ vừa nói, Lục Căn Niên đã nhẹ nhàng cởi áo khoác, kéo ghế ở trước mặt Hứa Gia Mộc ngồi xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 803

Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước (3)

Hứa Gia Mộc ngẩng đầu nhìn Lục Căn Niên ở đối diện, tay cầm chén rượu hơi dừng lại, sau đó liền gật đầu một cái.

Bà chủ cầm thực đơn nói: “Cậu Lục và cậu Hứa, lần này vẫn gọi đồ ăn như trước chứ?”

“Ừm”. Hứa Gia Mộc lên tiếng, chỉ chỉ mấy chai rượu trên bàn: “Cho tôi thêm mấy chai nữa.”

-

Trong lúc ăn cơm, dường như Hứa Gia Mộc và Lục Căn Niên cũng không có nói bất kỳ chuyện gì với nhau, chỉ thi thoảng chạm cốc uống rượu.

Món ăn của nhà hàng này, thật sự là quá hợp lý, ngay cả khi bọn họ tính tiền, tổng cộng hết lại cũng không qua ba bốn ngàn.

Ở một chiếc bàn cách bàn của Lục Căn Niên và Hứa Gia Mộc không xa, có một nữ sinh nhận ra Lục Căn Niên, cầm điện thoại chụp ảnh hai người, sau đó kích động quay đầu nói với người bên cạnh mãi không thôi, cho đến cuối cùng khi Lục Căn Niên đứng dậy rời đi, nữ sinh đó mới cầm một cây bút chạy đến trước mặt anh, xin chữ ký.

-

Bên ngoài nhà hàng này, là một ngõ nhỏ rất hẹp.

Lục Căn Niên và Hứa Gia Mộc hiểu ngầm nhau, người nào cũng không có mò mẫm chìa khóa, Lục Căn Niên đeo mắt kính lên mặt, sau đó mở miệng: “Chơi bóng đi?”

“Được.”

Từ nhà hàng đi đến sân vận động quốc gia mất tầm hai trăm mét, dọc theo ngõ nhỏ là có thể đi ra cửa sau của sân vận động, bóng đêm lúc này đã lan xuống, trong ngõ nhỏ không có người, cách rất xa mới có một chiếc đèn đường, ánh sáng cực kỳ nhạt, hai người không nói gì, kề vai nhau thông thả bước đi, ước chừng mười phút đồng hồ, đến cửa sân vận động, đi vào, Hứa Gia Mộc sờ soạng tiền, mua mấy chai nước.

Trong sân vận động không có ai ngoài bọn họ.

Hứa Gia Mộc cởi áo khoác gió bên ngoài, lấy một quả bóng rổ, đập đập hai cái trên mặt đất, vừa đánh, vừa liếc mắt nhìn Lục Căn Niên: “Đấu một trận?”

Lục Căn Niên không nói gì, chỉ cởi áo khoác đi tới.

Không có trọng tài, cũng không có ai xem, chỉ đơn giản có hai người, mồ hôi rơi xuống, tất cả sân vận động đều trống trải, trừ bỏ tiếng giày chạy trên mặt sân và tiếng quả bóng va chạm với mặt sân thùng thùng, thì im lặng không còn gì khác.

Hai người không biết đã chơi bao lâu, mãi cho đến khi quá mệt mới ngồi dưới đất.

Hứa Gia Mộc lấy một cái nước đưa cho Lục Căn Niên, sau đó lại cầm một chai, vặn mở nắp, rầm rầm uống vào, sau đó giơ tay lên, lau vệt nước

chảy bên miệng, nói: “Sau khi anh đi tới, em có một thời gian rất dài, đã lâu rồi không chơi như thế nữa.”

Lục Căn Niên dừng động tác uống nước, sau đó tiếp tục uống thêm một ngụm mới nói: “Anh cũng lâu rồi không chơi.”

Hứa Gia Mộc quay đầu, liếc mắt nhìn Lục Căn Niên, sau đó liền nằm thẳng trên ván gỗ, nhìn trần nhà bằng thủy tinh của sân vận động.

Lục Căn Niên vặn lại nắp chai nước, sau đó cũng nằm xuống bên cạnh.

Bởi vì vừa vận động mạnh, hơi thở của hai người đều có chút dồn dập.

Âm thanh chơi bóng ít đi, trong sân vận động lúc này càng thêm yên tĩnh.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm trần nhà không biết bao lâu, mới chớp chớp mắt, cũng không nhìn Lục Căn Niên, chỉ nhẹ nhàng mở miệng nói: “Anh, xin lỗi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 804

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (4)

Lục Căn Niên nghe được bốn chữ đó, mặt mày hơi đồng, anh im lặng rất lâu, mới mở miệng: “Thật ra, anh vẫn không trách câu.”

Một câu đơn giản, khiến Hứa Gia Mộc không hiểu vì sao liền đỏ hốc mắt, hầu kết của anh xoay động hai lần, sau đó nói: “Em biết.”

Anh thật sự biết, anh ấy chưa từng trách anh.

Nếu anh ấy trách anh, lúc trước việc gì phải đưa xí nghiệp Hứa thị cho anh quản lý.

Nếu anh ấy trách anh, việc gì lại viết tên của anh trên tờ chuyển nhượng di sản.

Thật ra anh cũng không trách anh ấy.

Cho dù là lúc trước anh ấy thu mua Hứa thị, anh cực kỳ phần nộ xông đến tìm anh ấy, miệng không dẫn đo nói những lời khó nghe nhất, nhưng là, anh cũng chỉ là bởi vì mẹ mình biết mà tức đến ngất đi, nhất thời kích thích mà thôi.

Nếu anh thật sự trách anh ấy, anh hẳn không vì những lời mắng anh ấy của mẹ và vân di ở đó mà tâm tình phiền toái.

Nếu anh thật sự trách anh ấy, hẳn anh không đột nhiên nghĩ là qua đi sẽ tốt hơn.

Tuy hai người chỉ nói vài câu, nhưng không khí bên trong sân vận động lại có chút cảm động và kích thích.

Qua một lúc lâu, Hứa Gia Mộc giơ tay lên, che lại hai mắt của mình, sau đó mở miệng, giọng nói không đứng đắn: “Em nói, làm gì giờ? Hai ông lớn, ngồi đây chút chút?”

Là ai đem không khí thành như thế này? Lục Căn Niên haha hai tiếng, liếc nhìn Hứa Gia Mộc, không thèm phản ứng đến cậu ta.

Hứa Gia Mộc bị bơ, không có chút cảm xúc, ngược lại lại cảm thấy thể xác và tinh thần đều thoải mái.

Thật ra đàn ông và đàn ông, đôi khi giải quyết vấn đề, chỉ như thế này, không giống như phụ nữ nói rất nhiều, chỉ cần nói ít ỏi mấy câu, một tiếng xin lỗi, một chút vận động, tất cả ngăn cách sẽ thoải mái tiêu tan hết.

“Hỏi cậu chuyện này.” Qua tầm năm phút đồng hồ, Lục Căn Niên đột nhiên mở miệng.

“Ừm?” Hứa Gia Mộc nghiêng đầu, nhìn khuôn mặt tuần mỹ của Lục Căn Niên, mồ hôi còn chưa khô, lại mở miệng nói một câu: “Chuyện gì?”

Giọng nói của Lục Căn Niên rất nhạt, nhìn như không thèm để ý đến: “Kiều Kiều,... lúc trước từng viết một phong thư tình, cậu biết không?”

“Thư tình?” Hứa Gia Mộc cau mày, như là nhớ lại gì đó, qua một lúc mới bình tĩnh mở miệng nói: “Chỉ là chuyện nhiều năm rồi thôi? Lúc ấy còn chưa tốt nghiệp đại học, nếu anh không nói em cũng nghĩ không ra, phong thư đó, cô ấy viết gì mà em đã từng năm mờ...”

Bởi vì đã lâu, Hứa Gia Mộc không nhớ rõ, chỉ nói một nửa liền nói: “Còn có cái gì, với em mà nói, anh là toàn bộ thế giới, nói ngắn lại, sến sẩm đến em còn phải ngập ngụa.”

Tuy Hứa Gia Mộc nói thư tình của Kiều An Hảo như thế, nhưng Lục Căn Niên có thể nghe ra đó là nội dung mà phong thư cô đưa cho anh, vì thế liền hỏi: “Sao cậu biết nội dung?”

“Chính cô ấy đọc cho em nghe mà, để em xem thư tình viết có hay không, lúc ấy đúng là cả người em nổi da gà, rõ ràng không phải là thanh niên chuyên văn gì, kết quả viết thư lại như thế.” Hứa Gia Mộc lắc đầu, sau đó đột nhiên nghĩ đến gì đó, còn nói: “Lúc đó, em còn giúp cô ấy sửa lại một chữ.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 805

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (5)

Lúc Lục Cẩn Niên nghe đến đó, trong lòng đã lờ mờ đoán được tiếp theo Hứa Gia Mộc sẽ nói gì, nhưng vẫn làm vẻ như không biết, hỏi lại: “Gi cơ?”

“Lúc ấy cô ấy có viết một câu...” Hứa Gia Mộc cau mày nghĩ ngợi, sau đó mở miệng nói: “Khi còn sống, em yêu anh nhất, em bảo cô ấy đổi thành khi còn sống, em chỉ yêu anh. Rõ ràng là hay hơn, là yêu nhất, chỉ là duy nhất... chắc chắn, đề nghị của em không sai chứ?”

Hứa Gia Mộc không nhận được đặc chí.

Nhưng là Lục Cẩn Niên ở bên cạnh, trong lòng mênh mông thành một mảnh.

Hóa ra, Kiều An Hảo đã từng cùng Hứa Gia Mộc, không phải biểu đạt tâm ý với nhau... mà là nhờ Hứa Gia Mộc xem thư tình họ.

Phong thư đó, Kiều An Hảo hôm nay mới đưa cho anh, nhưng là viết từ nhiều năm trước, cho nên nói, giống như suy đoán của anh, lúc cô viết nó, cô đã thích anh?

Cái này có phải nghĩa là, từng năm ấy, không phải chỉ mình anh toàn lực yêu cô, mà là bọn họ đều toàn lực yêu nhau, chỉ là không ai có dũng khí đối diện nói một câu anh/em yêu em/anh?”

Một người Hứa Gia Mộc ở đó tự lý, sau đó đột nhiên xoay người, có chút tò mò tiến đến trước mặt Lục Căn Niên: “Anh, anh có biết thư tình của Kiều Kiều là đưa cho ai không? Lúc trước em hỏi rất nhiều mà cô ấy sống chết không nói cho em biết?”

Lục Căn Niên đắm chìm trong suy nghĩ của mình, từ đầu đến cuối không nghe Hứa Gia Mộc nói gì, ngực anh đã sớm chìm ngập trong kích động và vui sướng.

Anh nghĩ, sự kiện khiến cho con người rung động nhất chính là, đột nhiên bản thân phát hiện ra, người mình thầm mến nhiều năm cũng vừa là người yêu thầm mình.

Hứa Gia Mộc sớm đã quen với dáng vẻ yên lặng của Lục Căn Niên, sau khi nói xong, lại tự nhiên mở miệng: “Thôi, du đào hiện tại Kiều Kiều gả cho anh, lúc trước cô ấy thích ai cũng không quan trọng, thế nhưng, sao lúc trước anh không nói sớm cho em biết là anh thích Kiều Kiều?”

Lục Căn Niên vẫn không để ý đến anh.

Hứa Gia Mộc có chút đáng tiếc nói: “Nếu em sớm viết là anh thích Kiều Kiều, nhất định em sẽ không có bất kỳ liên hệ gì với cô ấy, như vậy, hai người có thể đến với nhau sớm hơn rồi.”

Hứa Gia Mộc đụng vào cánh tay của Lục Căn Niên: “Này, anh nói đã kết hôn với Kiều Kiều, có phải nên mời em ăn cơm không?”

Lục Căn Niên bị Hứa Gia Mộc chọc, không có bất kỳ tâm tư dư thừa nào nghe cậu ta nói gì, cực kỳ cho qua “Ừm” một tiếng.

“Còn có, hôn lễ, hai người không tổ chức à?”

“Ừm”

“Còn nữa, là anh cầu hôn à?”

“Ừhm.”

“Nhẫn thì sao? Lúc trước em thấy trên mạng có người nói Kiều Kiều gả cho anh đến nhẫn cũng không có, quá keo kiệt rồi?”

“A...”

“Này, Lục Cẩn Niên, anh có nghe em nói không thế?” Hứa Gia Mộc bị Lục Cẩn Niên nhạt nhẽo đáp lại, không nhịn được có chút ầm ức.

“Ừhm?” lần này rốt cuộc Lục Cẩn Niên cũng thay đổi giọng điệu, chỉ là sau khi anh nói xong, di động đột nhiên vang lên, Lục Cẩn Niên lấy ra, nhìn là Kiều An Hào gọi đến, vội vàng nghe máy: “ Kiều Kiều? Sao thế?... Ừhm, anh chơi bóng với Gia Mộc...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 806

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (6)

“Đánh xong, sẽ lập tức về nhà, nếu em mệt thì nghỉ sớm một chút, không cần chờ anh... Ừm, sữa à? Anh biết rồi, anh sẽ ghé vào siêu thị mua, em còn muốn ăn gì nữa không? Hoa quả? Còn gì không? Không có, tốt lắm...”

Hứa Gia Mộc nhìn Lục Căn Niên ở đối diện lải nhải, vẻ mặt dịu dàng không có chút nào mất kiên nhẫn, trợn mắt há hốc mồm, qua một lúc lâu, mới chớp chớp mắt, dựa vào đầu, vì sao anh nói một chuỗi dài, đối lấy chỉ là mấy câu “Ừm” của anh trai, Kiều An Hảo tùy tiện nói vài từ, cũng chưa được mười từ, anh ấy lại trả về mấy chục tiếng.

Rõ ràng anh và Kiều An Hảo đều nói chuyện với anh ấy, sao đả ngộ lại khác nhau rõ ràng như vậy?

Một trên trời, một dưới đất...

Hứa Gia Mộc không nhịn được nặng nề châm chọc một câu: “Đả ngộ khác nhau còn chưa nói, người rõ ràng trước kia gọi mình là anh, hiện giờ mình còn phải mở miệng gọi chị dâu...”

Lục Căn Niên cúp điện thoại, vừa lúc nghe thấy những lời này, khóe môi lên nụ cười, sau đó đứng lên, tùy ý vỗ vỗ trên người, vươn tay ra với Hứa Gia Mộc, kéo cậu ta lên, sau đó tập tức bỏ ra, xách quần áo lên, đi ra ngoài cửa.

Hứa Gia Mộc vội vàng ôm quần áo của mình, nhặt đồ trên đất bắt kịp: “Phải về rồi à? Muốn đi tìm một chỗ uống vài chén không?”

Lục Căn Niên vừa kéo khóa, vừa lắc đầu, ra vẻ cực kỳ buồn rầu, mà lại như khoe khoang: “Có vợ rồi, không tự do như cậu, phải về thôi.”

a... Nói giống như trước kia lúc chưa vợ, mỗi ngày đều cực kỳ tự do? Còn không phải buổi tối kéo anh ra ngoài thế nào cũng không được?

Hứa Gia Mộc không nhịn được nở nụ cười đầy khinh thường.

Lục Căn Niên cũng không để ý đến Hứa Gia Mộc, vươn tay, vỗ vỗ bả vai của cậu ta: “Không còn cách nào khác, chị dâu của cậu giờ đang có thai, một người ở nhà, anh lo lắng.”

“Đi đi, cậu cũng nên về nhà sớm một chút.” Nói xong, Lục Căn Niên liền kéo cửa xe ngồi xuống.

Mãi đến khi xe của anh rời đi khá lâu, Hứa Gia Mộc mới chớp mắt, chị dâu... chị dâu... Lục Căn Niên chắc chắn là muốn châm chọc anh, mới cố ý nói như thế!

Hứa Gia Mộc bị nội thương ngồi vào trong xe, điện thoại kêu hai tiếng, anh lấy ra, là hai tin nhắn của Lục Căn Niên:

Tin nhắn thứ nhất, hai chữ đơn giản: Cảm ơn.

Tin nhắn thứ hai: nhiều hơn mấy chữ: Mẹ con từ xưa đến nay đều không có thâm thù đại hận.

Hứa Gia Mộc nhìn mấy tin nhắn này, trong ngực dâng lên một cảm giác ấm áp.

Anh biết là anh ấy cảm ơn lời giải thích của mình hôm qua.

Anh cũng biết, tin nhắn thứ hai là anh ấy đang an ủi mình.

Người đàn ông lạnh lùng như vậy, cuối cùng là như thế này, một câu đơn giản, liền đâm vào chỗ mềm mại nhất trong lòng người.

Hứa Gia Mộc không trả lời lại tin nhắn của Lục Cẩn Niên, chỉ dựa lưng vào ghế, nhắm hai mắt lại, sau đó phát hiện, tâm tình của mình giờ phút này, gần như là hơn nửa năm tới này, là lúc bình tĩnh nhất, thậm chí như là đỡ xuống hết tất cả phiền muộn, chỗ sâu nhất trong lòng, nổi lên sự thoải mái trước nay chưa từng có.

Mẹ anh có bệnh, không phải anh không lo lắng, nhưng là, anh cũng không hối hận về lựa chọn ngày hôm qua của mình.

Mẹ anh phạm phải quá nhiều lỗi, cũng quá nặng nề, thậm chí còn gây ra án mạng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 807

Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [7]

Kỳ thật nếu có thể, anh thật sự hy vọng, mẹ cũng tốt, mà Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo cũng thế, bọn họ đều có thể thật sự vui vẻ.

Nhưng mà rất nhiều lúc, sự tình thật sự khó lường toàn.

Hứa Gia Mộc nghĩ đến đây, thở dài một hơi.

-

Tuy rằng Kiều An Hảo đi theo Triệu Mạnh đến bệnh viện kiểm tra qua một lần, nhưng mà Lục Cẩn Niên vẫn không yên lòng, cố ý tìm toàn bộ khoa phụ sản thành Bắc Kinh một bác sĩ tốt nhất, đặt lịch trước, buổi chiều dưới ánh nắng mặt trời, mang Kiều An Hảo đi một chuyến đến bệnh viện.

Thời gian qua khoảng 2 giờ, làm một loạt tất cả các loại kiểm tra cuối cùng cũng có kết quả, người mẹ và thai nhi rất khỏe mạnh.

Từ bệnh viện đi ra, đã ba giờ chiều.

Mấy ngày hôm trước còn lạnh giống như mùa đông, nhưng mà đến cuối tuần, thời tiết đột nhiên trở nên ấm áp, nhiều độ càng ngày càng cao, trên toàn bộ đường phố thành Bắc Kinh hoa để đón xuân qua một đêm toàn bộ đều nở, cây liễu bắt đầu đâm chồi, người trên đường, không còn mặc áo lông thật dày.

Thời tiết hôm nay cực kỳ tốt, màu xanh của bầu trời như là vừa bị nhuộm sắc, liếc mắt nhìn lại một cái, vạn dặm không mây, không có chút gió, ánh nắng chiếu vào trên người, ấm áp vui vẻ.

Trên xe, Lục Căn Niên giúp Kiều An Hảo thắt dây an toàn xong, nhìn thời tiết bên ngoài tốt như vậy, vì thế lên tiếng nói: “Mang em đi tới một nơi?”

“Ở đâu?” Kiều An Hảo nghiêng đầu, đáy mắt tràn ngập tò mò.

“Đến rồi em sẽ biết.” Lục Căn Niên làm bộ bí mật.

Kiều An Hảo quyết quyết miệng, không hỏi lại.

Lục Căn Niên khởi động xe, chạy vững vàng, lúc đi được khoảng nửa giờ, Kiều An Hảo phát hiện hoàn cảnh xung quanh càng ngày càng quen thuộc, lúc cô nhận ra Lục Căn Niên mang mình đến đâu, xe liền ngừng lại: “Đoạn đường phía trước có trường học, không cho dừng xe, chúng ta đi bộ qua.”

Sợ bị người nhận ra, Lục Căn Niên lấy hai chiếc mũ lớn ở trên xe xuống trước, đội lên đầu mình xong, rồi lại giúp Kiều An Hảo đội.

Lục Căn Niên mang Kiều An Hảo đi tới trường trung học của bọn họ, bởi vì thời gian trôi qua gần 10 năm, nơi này rất nhiều thứ được cải thiện, nhưng mà kết cấu trên cơ bản vẫn không thay đổi, nhất là hai cái cửa hàng Internet đối diện trường học, đến nay vẫn còn buôn bán.

Hôm nay là cuối tuần, trong trường học rất yên tĩnh.

Đối diện cổng trường, là một tòa dạy học, suối phun ở phía trước, vẫn là bộ dáng trăm năm không phun nước.

Lục Căn Niên nắm tay Kiều An Hảo, trực tiếp đi vào tòa dạy học, vòng về phía sau, sau đó dọc theo đường đi một đoạn đường dài, cuối cùng liền nắm tay Kiều An Hảo lên phòng học “Thanh hoa lâu” ở tầng ba.

Đó là phòng học trung học mà anh và Kiều An Hảo học ở đó 3 năm.

Từ trên cầu thang đến, quẹo trái, phòng học thứ nhất là tam ban, đi tiếp là nhị ban, phía trước nữa là nhất ban.

Lúc trước 1 năm kia lúc bọn họ đến trường, bộ giáo dục cấp trường học một khoản, năm đó toàn bộ bàn ghế đều được đổi mới, hiện tại đã qua 10 năm, hình như là vẫn dùng toàn bộ đồ dùng học tập của bọn họ.

Bởi vì là cuối tuần, cửa phòng học đều khóa, nhưng mà tam ban có một cửa sổ đang mở.

Lục Căn Niên buông lỏng tay Kiều An Hảo ra, linh hoạt nhảy vào, sau đó giẫm lên cái bàn, nhảy xuống mặt đất, vòng đến trước cửa chính, từ bên trong mở cửa phòng học.

Kiều An Hảo đi vào, Lục Căn Niên đóng cửa lại, nắm tay của cô đi, vòng quanh phòng học vừa xem cái bàn ở một bên, vừa đi, dường như xem hết toàn bộ bàn học trong phòng mới thôi, đột nhiên Lục Căn Niên chỉ vào một cái bàn, mở miệng nói: “Cái bàn này, là năm đó khi em ở tam ban, năm úp sấp một cái.”

PS: Hôm nay đổi mới hoàn ~

Diệp Phi Dạ: Lục ảnh đế, nghe nói, người mang Kiều Kiều tới nơi này, là vì cầu hôn?

Lục ảnh đế cao lãnh a: Không cho vé tháng, tuyệt đối không cầu.

Kiều Kiều ngạo kiều a: Không cho vé tháng, cầu ta cũng không đáp ứng!

Diệp Phi Dạ: Các vị độc giả, các người nói làm sao bây giờ?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 808

Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [8]

Đừng nói là hiện tại, cho dù là 10 năm trước, bàn học trong cả phòng đều giống nhau như đúc, ở giữa các bàn bị xáo trộn, Kiều An Hảo không nhận ra được cái bàn nào là mình nằm úp sấp.

Nhưng mà này đều đã qua 10 năm, Lục Cẩn Niên lại chỉ vào một cái bàn học đã bay nước sơn, giọng nói chắc chắn đây là cô dùng trôi qua, Kiều An Hảo hoàn toàn không tin, chỉ cảm thấy Lục Cẩn Niên đang bịa chuyện, bữu môi, trả lời một câu: “Anh đoán mò đi.”

Lục Cẩn Niên nhướng mày, lại không tranh cãi với Kiều An Hảo, ngược lại buông lỏng tay cô ra, kéo chiếc ghế ra, ngồi xổm xuống trước bàn, vươn tay, sờ soạng bên trong một lúc lâu, sau đó bỗng đứng lên tiếng: “Ân, ở trong này.”

“Cái gì ở trong này?” Kiều An Hảo hoàn toàn không rõ ý tứ trong lời nói của Lục Cẩn Niên, có chút hồ nghi hỏi lại.

Lục Cẩn Niên không nói chuyện, chỉ cầm tay cô, luồn vào trong ngăn kéo, sau đó anh đặt tay cô ở vị trí phía bên trái ngăn kéo.

Đầu ngón tay Kiều An Hảo cảm giác được một mảnh gỗ, gỗ ghề có chút bất bình, buồn bực quay đầu, nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên không có hé răng như cũ, chỉ dè nặng tay của cô chỉ, theo chỗ lồm từ từ lướt qua, từng chữ từng chữ cái tiếng Anh, từ đầu ngón tay của Kiều An Hảo, truyền vào trong não của cô, cô liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, mang theo vài phần ngữ khí để hỏi, mở miệng: “S?”

Lục Cẩn Niên khẽ gật đầu, tiếp tục chữ cái tiếp theo, Kiều An Hảo mỗi lần sờ xong một cái, liền mở miệng nói một câu: “H?”

“M?”

“L?”

“I?”

“Y?” Đây là chữ cuối cùng, Kiều An Hảo nghiêng đầu trầm tư một hồi, nối liền các chữ cái tiếng anh mình vừa nói ra, sau đó liền không kìm được lòng thốt ra: “Shmily?”

“Shmily ý là see, how, much, i, love, you...” Kiều An Hảo lẩm bẩm lâu lâu nói tới đây, nghĩ đến vì sao Lục Cẩn Niên biết nơi này khắc lại chữ, vì thế ánh mắt nhìn Lục Cẩn Niên, giống như mở ra một vầng ánh sáng, hỏi: “Đây là anh khắc lên sao?”

“Uh.” Lục Cẩn Niên khẽ hừ một tiếng, chậm rì rì đứng lên.

Đáy lòng Kiều An Hảo kỳ thật đã đoán được đáp án, chẳng qua hỏi xong, càng kiên định, hiện tại nghe được anh trả lời khẳng định, vì thế trong não lại nghĩ ra một giả thiết lớn mật: “Từ nhất ban đến tam ban có phải là do anh, cố ý chọn chỗ em nằm úp sấp ngồi hay không?”

Lục Cẩn Niên đem ghế vừa mới kéo ra, không nhanh không chậm đặt trở về chỗ cũ, sau đó mới đưa tầm mắt dừng ở trên mặt của Kiều An Hảo, ngay tại lúc Kiều An Hảo nghĩ đến anh sẽ mở miệng nói mình nghĩ nhiều, thì bên tai lại truyền đến một câu nhẹ nhàng chậm chạp của anh: “Không

đơn giản là bàn học, chiếc ghế cũng là cùng em ngồi một cái. Bất quá, nghĩ đến chiếc ghế năm đó chắc là đã hỏng đi, anh vừa mới tìm một vòng, cũng không có nhìn thấy.”

Nói xong, Lục Cẩn Niên nhìn quanh phòng học một vòng, cuối cùng dừng tầm mắt ở chiếc ghế thứ năm ở vị trí gần cửa sổ, nâng lên ngón tay chỉ: “Lúc ấy em ngồi ở vị trí đó?”

Lúc này Kiều An Hảo nhớ rõ ràng, vị trí của cô đúng là ở hàng thứ năm gần cửa sổ, kỳ thật ban đầu là cô dựa vào tường, Kiều An Hạ ngồi ở vị trí dựa vào cửa sổ, cô cầm hai tháng tiền tiêu vặt của mình, làm nũng bán manh với Kiều An Hạ nói rất nhiều lời dễ nghe, mới khiến cho cô ấy đồng ý đổi chỗ ngồi với mình.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 809

Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [9]

Bởi vì, xuyên qua khung cửa sổ kia, có thể nhìn thấy sân bóng rổ của trường, mỗi khi học tiết thứ 3 vào buổi chiều thứ tư, là tiết thể dục của ban nhất, cô có thể nhìn thấy Lục Căn Niên chơi bóng rổ.

Lục Căn Niên nhìn chằm chằm vị trí mà Kiều An Hảo ngồi hồi lâu, mới quay lại đầu, một lần nữa nhìn về phía Kiều An Hảo, giọng nói mang theo một chút cô đơn: “Ngay lúc đó, anh còn tưởng rằng có thể đồng học cùng lớp với em.”

Kiều An Hảo nghe những lời nói này của Lục Căn Niên, đáy lòng nổi lên một tia thương cảm, cũng nổi lên một tia cảm khái không nói nên lời.

Lúc trước khi anh còn trẻ, vì cô cố ý không làm nửa bài thi, đến tam ban, nhưng mà cô lại vì anh, sống giết vào nhất ban, hai người liền cứ như vậy sai lầm ngẫu nhiên bỏ qua.

Trong cổ họng giống như là bị cái gì ngăn chặn vậy, có chút chua xót, còn có chút ấm, Kiều An Hảo giờ lên khóe môi, âm thanh phát ra rất nhỏ: “Thật là trùng hợp, em cũng nghĩ, có thể làm đồng học cùng lớp với anh.”

Tầm mắt Lục Căn Niên nhìn Kiều An Hảo, nổi lên một tầng kinh ngạc, còn nhảy lên một tia kinh hi: “Người thi được nhất ban, là vì muốn làm đồng học cùng lớp với anh?”

“Đúng vậy.” Kiều An Hảo gật gật đầu, tùy ý tựa vào một bên bàn học, như là nhớ lại chuyện cũ một năm kia, nghiêng đầu suy nghĩ một hồi lâu, mới nói: “Đó là chuyện mà hiện tại em nhớ tới, đều cảm thấy là nửa năm ác mộng, vì thi được nhất ban, dường như chưa gần tới rạng sáng em sẽ không ngủ...”

Kiều An Hảo còn chưa nói xong, liền bị Lục Cẩn Niên mạnh ôm chặt vào trong lòng, cùng với ôm, còn truyền đến một câu nhẹ nhàng của anh: “Vậy em thi vào A đại, cũng là bởi vì anh?”

“Uh.” Kiều An Hảo chỉ nhẹ nhàng trả lời một câu, môi liền bị Lục Cẩn Niên hôn lên.

Lúc Lục Cẩn Niên hôn được một nửa, đột nhiên buông lỏng môi Kiều An Hảo ra, hơi thở có chút dồn dập nói nói: “Kiều Kiều, anh thực vui vẻ.”

Thật sự thực vui vẻ.

Đoạn năm tháng thanh xuân ngây thơ kia, không phải một mình anh cố gắng, mà cô cũng đồng dạng luôn tranh thủ.

Thật sự thực cảm tạ, ở thời điểm thanh xuân, anh yêu em.

Lục Cẩn Niên lại hôn lên môi Kiều An Hảo, trong phòng học vô cùng yên tĩnh, ánh mặt trời lẳng lặng xuyên qua cửa sổ chiếu lên trên bàn học, chiếu một tầng bị long đong ra.

Thật sự tốt lắm.

Anh một năm kia, gặp cô một năm kia, sau đó chuyện xưa một năm của bọn họ bắt đầu.

13 năm sau.

Anh và cô rốt cục cùng một chỗ, tuy rằng dung nhan biến hóa, nhưng mà, trong thân tâm anh vẫn và Lục Cẩn Niên năm đó, mà máu chảy trong cô vẫn là của Kiều An hảo năm đó.

Hôn hồi lâu, hai người dần buông ra.

Trong phòng học yên tĩnh, chỉ có tiếng hít thở không ổn định của bọn họ.

Tuy rằng Kiều An Hảo đã làm vợ người, thậm chí đều đã mang thai, nhưng vẫn bị nộ hôn cực nóng vừa rồi, khiến cho có chút mặt đỏ e lệ, hơi cúi đầu xuống, đứng ở trước mặt của Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên thuận theo nhìn cô, nhìn hồi lâu, mới vươn tay, sửa lại tóc loạn ở bên tai của cô, nhét vào mang tai xong, sau đó cầm tay cô, nói: “Đi thôi, chúng ta đi nơi khác tiếp tục dạo một vòng.”

Từ trong phòng học đi ra, Lục Cẩn Niên nắm tay Kiều An Hảo, đi về hướng nhất ban, hai người cũng không có tiến vào phòng học ban nhất, lúc đi qua cửa sổ, hai người dừng lại nghỉ chân, nhìn vào bên trong.

Bảng đen không lâu, trên mặt vẽ vài cái biểu đồ hình pa-ra-bôn, phía dưới là một ít công thức toán học rườm rà.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 810

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước Đây (10)

“Lúc đến trường, em ghét nhất là học toán, khó muốn chết.” Kiều An Hảo lúc đó hoàn toàn không hiểu mấy công thức toán học, không nhận được cảm thán một câu, sau đó đột nhiên nghĩ đến một chuyện nào đó ở trường, không nhận được hưng phấn chia sẻ với Lục Căn Niên: “Đề toán học, em nhớ đến một chuyện rất thần kỳ.”

Lục Căn Niên tao nhã khoát một tay lên cửa sổ, nghiêng đầu nhìn Kiều An Hảo, hỏi: “Chuyện gì?”

“Lúc học lớp 11, thầy giáo dạy toán của lớp 1 và lớp 3 không phải là một sao? Anh nên biết, người đó có đặc điểm, mỗi tháng sẽ có một lần kiểm tra, thật ra toán học cũng như những nội dung khác, em không nhất định phải học, nhưng tốt xấu gì cũng là một đại bộ phận, nhưng là chỉ riêng những pa-ra-bol kia, nhìn thấy đã khiến em nhức đầu, lúc đấy khảo sát mấy đường đó, trước cửa lớp 3, em và An Hạ nghĩ cách vụng trộm chép lại đề thi, sau đó buổi tối có thể đi tìm anh Gia Mộc làm ra đáp án chính xác, đến sáng hôm sau khi kiểm tra ở lớp, em có thể rập khuôn đáp án lên rồi, kết quả, anh đoán cuối cùng như thế nào? Kiều An Hảo nói đến đây, trên mặt treo lên một nụ cười không biết phải làm sao: “Lúc ấy em ở trên lớp thể dục kéo co, lúc trở lại phòng học, vừa lúc tan học, còn chưa kịp đi tìm Kiều An Hạ, kết quả lại thấy được một tờ giấy ghi đề toán và cách giải trên bàn, anh nói xem, là ai có thể đặt bài thi lên bàn của em.”

Kiều An Hảo nghiêng đầu, nghĩ một lát còn nói: “Có lẽ là người nào đó ở lớp 3 thăm mến em? Nhưng là thăm mến thì không phải nên đưa thư tình sao? Không nên đưa bài thi chứ, hoặc cho là người khác đi, còn để vào ngăn kéo, dù sao cũng mặc kệ, Lục Căn Niên, em nói cho anh biết, đó là lần duy nhất từ trước đến nay em được 10 điểm môn toán.”

Tuy ngay lúc đó Kiều An Hảo làm rất tệ, nhưng nhắc đến điểm 10 kia còn không nhin được có chút đặc chí.

Lục Căn Niên nhìn dáng vẻ kiêu ngạo của cô, không nhin được cười khề một tiếng: “Thế nhưng, không thể nói dối, đó là lần duy nhất từ trước đến nay anh được 0 điểm.”

“Ách?” Kiều An Hảo dần độn trong chốc lát, không hiểu rõ ý tứ của anh.

Lục Căn Niên vươn tay, vỗ vỗ đầu của cô, nói cho cô biết đáp án: “Bài thi đó là anh thừa lúc lớp em học thể dục, đặt trong ngăn kéo của em.”

“A?” Kiều An Hảo hô lên một tiếng, hỏi lại: “Anh để?”

“Ừm” Lục Căn Niên nhẹ nhàng lên tiếng.

“Anh làm sao biết em cần.”

Lục Căn Niên dắt tay Kiều An Hảo, đi về phía cầu thang, vừa đi vừa nhớ lại lúc đó, qua một lúc mới nói: “Em nói chuyện với Kiều An Hạ, anh nghe thấy được.”

Ngày nào đó, cô và Kiều An Hạ đến trường học vào giữa trưa, tiến vào phòng học, cô còn kéo áo của Kiều An Hạ, nói một câu: “Nhớ giúp em chép lại đề thi.”

Lúc ấy vừa đúng đến lượt anh lau bảng nên nghe được mấy lời đó.

Lúc ấy ở lớp 3, thành tích của anh luôn đứng đầu, mỗi lần thi xong, đều là anh đi thu bài thi.

Cho nên lần đó, anh trực tiếp không nộp bài, đợi đến khi lớp của cô đi học thể dục không còn ai thì nhét bài thi của mình vào ngăn kéo của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 811

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (11)

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo, trực tiếp đi đến giữa trường học, có một hoa viên xinh đẹp, ở đó còn có một cái hồ nước, lúc đi qua bên hồ, Kiều An Hảo đột nhiên chỉ vào một cái ghế đá rồi nói: “Em từng nhìn thấy có nữ sinh gửi thư tình cho anh.”

Là sao?” Lục Cẩn Niên nhẹ nhàng hỏi lại một câu, nắm tay Kiều An Hảo đi về phía trước, chỉ vào một gốc cây đào bên cạnh một ngọn núi giả, nói: “Làm cũng thật giống, nhìn thấy có một nam sinh ở chỗ này đưa socola cho em.”

“Có sao?” Kiều An Hảo quái lạ nhìn chỗ anh chỉ một lúc, sau đó mới lơ mơ nhớ rõ từng có một sự việc như thế, vì thế mở miệng nói: “Thế nhưng socola em không ăn, còn đưa cho An Hạ.”

“Thư tình anh cũng không đọc, mà vứt vào thùng rác.”

Kiều An Hảo không nhịn được nở nụ cười, đi chậm chậm bên cạnh anh, tay trong tay, lúc đi đến phía trước một con đường, cô lại mở miệng nói: “Trước kia lúc đến trường, em thường xuyên dao động ở trên con đường này, bởi vì mỗi lần lắc lư là có thể nhìn thấy anh.”

Con đường này, là con đường đi đến thư viện, ngay lúc đó, Lục Cẩn Niên hay đến đó học, Kiều An Hảo lại mỉm cười: “Lúc ấy, mỗi lần thấy anh, không phải đi từ thư viện ra thì lại là chuẩn bị vào thư viện.”

Thật ra anh cũng không thật sự muốn đi thư viện, chỉ là thường xuyên nhìn thấy cô ở đây, anh cũng thích đi con đường này, đến thư viện chỉ là lấy vở mà thôi.

Nhớ tới những chuyện cũ lúc còn trẻ này, tuy cực kỳ ngây ngô, nhưng lại rất đẹp đẽ, Lục Căn niên không nhịn được cười nhẹ hai tiếng: “Thật khéo, sở dĩ anh thích con đường này, cũng là bởi vì có thể gặp em.”

Lục Căn Niên và Kiều An Hảo tay trong tay đi quanh trường mấy lần, mỗi lần đi đến một nơi nào đó, bọn họ đều có thể nghĩ đã từng ở đây, vì đối phương mà vụng trộm suy nghĩ chút tâm tư.

Sau trường học có một rừng cây nhỏ, cô đã vì anh mà ở đó chảy rất nhiều nước mắt.

Đoạn đường sau trường học, anh từng đánh nhau một trận với một nam sinh nói xấu sau lưng cô.

Căn tin trong siêu thị, vì làm bộ như không hẹn mà gặp, anh không thích ăn kẹo que, cũng sẽ ăn, cô jhoong thích uống nước cam cũng sẽ uống.

Có một số việc đã qua thật lâu, cứ nghĩ đã sớm quên mất.

Nhưng là xem lại quang cảnh mười năm trước, mới phát hiện, từ thời niên thiếu thanh xuân đến bây giờ, trong đầu bọn họ chỉ cần về lại đây từng chút từng chút, đều có thể nhớ rõ ràng như vậy.

-

Đi khắp mỗi nơi mỗi góc trong trường học, Kiều An Hảo và Lục Căn niên sau cùng đi đến thư viện.

Đây là nơi cô đến trường, vẫn thường ảo tưởng mình và Lục Căn Niên sớm yêu nhau, kể vai ở trong thư viện cùng đọc sách.

Bởi vì là chủ nhật, người trong thư viện rất ít, trừ bỏ người thủ thư, chỉ có hai ba học sinh mặc đồng phục, ngồi bên cạnh cửa sổ tập trung tinh thần đọc sách.

Lục Căn Niên và Kiều An Hảo đi xuyên qua một loạt giá sách, tìm một chỗ không người, ngồi xuống.

Lúc đi qua giá sách, Lục Căn Niên tiện tay cầm một quyển sách hóa học, mà Kiều An Hảo lại cầm một cuốn tạp chí thiếu niên.

Hai người ngồi song song, cực kỳ tuân thủ quy định của thư viện, không hề nói chuyện, chỉ yên lặng xem sách.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 812

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (12)

Lục Cẩn Niên giống như mang theo giấy bút theo người, không biết lấy ra từ lúc nào, thoát ly khỏi sách vở đã lâu, anh lại có thể dễ dàng giải một đề hóa học.

Thế nhưng anh chỉ tiện tay lật đến trang thứ hai, liền lấy từ trong túi ra một phong thư màu tím, nhẹ nhàng đẩy lên trước mặt Kiều An Hảo, sau đó dùng cánh tay phải đẩy nhẹ cô.

Quyển tạp chí kia có vẻ hấp dẫn, Kiều An Hảo đọc đến nhập thần, đột nhiên bị anh đẩy một cái, cô liền nghiêng đầu, nhìn thấy có một phong thư, cô nhìn anh, thấy anh đang chậm rãi vẽ tranh, thông dong nghĩ về đề hóa học kia.

Kiều An Hảo buồn bực chớp mắt, liền cầm phong thư lên, mở ra, nhìn thấy bên trong có một tờ giấy được gấp lại, rút ra, là màu vàng ấm áp, mở ra, bên trên là dòng chữ như rồng bay phượng múa của Lục Cẩn Niên:

“Bạn học Kiều An Hảo.

Thật vui khi nhận được thư của em.

Nếu em không ngại, 7: 30 đêm nay, anh có thể mời em được không?

Bạn học Lục Cẩn Niên.

Phía dưới là thời gian của năm năm trước, lúc này cô mới nghĩ ra, Lục Căn Niên viết thư trả lời lại phong thư của cô hôm trước nhét vào túi áo anh.

Khóe môi của cô không nhịn được cong lên, nhìn chăm chăm nó một lúc, liền vươn tay, lấy cây bút trong tay anh, sau đó viết lên mặt lá thư, viết một đoạn:

“Bạn học Lục Căn Niên.

Đêm nay không gặp không về.

Bạn học Kiều An Hảo.”

Sau đó Kiều An Hảo gấp lại tờ giấy, nhét vào phong bì thư, đẩy về trước mặt Lục Căn Niên.

Lục Căn Niên nhìn thấy cô viết chữ, cười khẽ một tiếng, cầm lấy tờ giấy, viết nhanh mấy chữ, không bỏ vào phong bì thư mà trực tiếp đưa cho cô.

Kiều An Hảo thấy, anh chỉ viết bốn chữ cực kỳ ngắn gọn: “7: 30 gặp”

Kiều An Hảo kiềm nén không bật cười lên, thế nhưng rất nhanh liền ngừng lại, sau đó trong lòng không biết tại sao có một chút thương cảm.

Nếu như, Lục Căn Niên sớm nói cho cô biết, anh thích cô hoặc là cô sớm nói cho anh biết, cô thích anh, như thế có phải bọn họ đã sớm giống như hiện tại, đã sớm hạnh phúc ở bên nhau.

Kiều An Hảo lấy bút trong tay anh, theo bản năng cúi đầu, như là trầm tư cái gì, qua một lúc, lại viết lên giấy một câu: “Thật tiếc, giữa chúng ta đã bỏ lỡ nhiều năm như vậy.

Lục Căn Niên nhìn thấy những lời này, vẻ thoải mái trên mặt cũng trở nên cứng ngắc, vẫn chưa kịp viết chữ, Kiều An Hảo đã lấy lại tờ giấy, lại

viết một câu: “Lúc trước, anh là vì anh Gia Mộc, mới đối xử với em như thế?”

Kiều An Hảo viết câu này, nghĩ đến thời gian anh và cô sắm vai vợ chồng, có một lần cô ngủ trong biệt thự Nghi Sơn, một đêm đó bọn họ nói chuyện rất lâu về người mà anh thích, lúc ấy anh nói, cô gái kia đã kết hôn, từ đầu cô đã không nghĩ đến cô gái trong miệng anh là cô, nhưng là hiện giờ nghĩ lại... Lúc đó, cô đối với anh mà nói, đúng là đã kết hôn, còn có một lần anh uống rượu say, trở lại cấm Tú Viên, ôm cô nói, vì sao người cô yêu không phải anh?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 813

Thăm Lại Quanh Cảnh 10 Năm Trước Đây (13)

Cô ở lúc đó, còn tưởng rằng anh nhận nhầm người.

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, không nhịn được thở ra một hơi nói: “Nhưng nếu như anh ám chỉ cho em, chúng ta cũng không bỏ lỡ nhiều năm như thế.”

Kiều An Hảo thở dài, đột nhiên như nghĩ đến điều gì, lại viết một đoạn trên giấy: “Anh thích em như thế, vì sao không tranh thủ một phen? Anh cam tâm tình nguyện nhìn em ở bên cạnh người khác sao? Nếu về sau em và anh Gia Mộc không hủy bỏ hôn ước, có phải cả đời này, giữa chúng ta cũng không có cơ hội không?”

Kiều An Hảo đẩy tờ giấy đến trước mặt anh, đột nhiên trong lòng nổi lên một chút lo sợ.

May mắn là anh Gia Mộc không thích cô, may mắn là lúc trước cô hủy bỏ hôn ước với anh Gia Mộc thuận lợi, nếu không có lẽ, anh và cô thật sự sẽ vĩnh viễn bỏ lỡ nhau.

Lục Căn Niên nhìn mấy câu hỏi mà cô viết, im lặng rất lâu, mới cầm bút lên, viết trên giấy.

Anh viết rồi lại ngừng, qua lúc lâu, mới viết xong, xếp giấy lại, rồi để trước mặt cô.

“Không cam lòng, nhưng không có cách nào, bởi vì anh nghĩ rằng Gia Mộc mới đúng là người em yêu, anh rất muốn đi tranh thủ, nhưng anh lại sợ mình làm phiền em. Trong lòng anh Gia Mộc hơn anh rất nhiều lần, cậu ấy thích hợp với em hơn anh, cho tới bây giờ, anh vẫn cảm thấy mình không xứng với em.”

“Anh cho rằng mình không thấy em là có thể quên em, nhưng là đổi lại mỗi ngày đều nhớ đến. Nếu nhớ đến mà không có giọng nói của em, nhất định chỉ cảm thấy sống không bằng chết.”

Lúc Kiều An Hảo đọc đến đây, hốc mắt đã trở nên phiếm hồng.

“Mỗi lần em xoay người rời đi, trong lòng anh đều thật sự muốn cầu xin em đừng rời đi, nhưng là có hai luồng suy nghĩ, một là giữ lấy, một là thành toàn cho em, anh rất muốn giữ lấy em nhưng anh không thể ích kỷ như thế, cho nên anh chỉ có thể lựa chọn thành toàn.”

“Với anh mà nói, hạnh phúc của em cũng chính là hạnh phúc lớn nhất của anh, nếu anh sớm biết rằng, hạnh phúc của em ngoài anh ra không ai cho em được, anh nhất định sẽ nắm chặt lấy tay em, vĩnh viễn không buông ra.”

“Nếu em và Gia Mộc không hủy bỏ hôn ước, thà rằng anh nuốt tất cả khổ sở vào trong lòng, cũng tuyệt đối không để cho em biết được, rốt cuộc anh đã làm những gì vì em, bởi vì, không cho em biết, lúc ấy anh chỉ có tài cán làm một chuyện duy nhất vì em thể thôi, không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể như vậy.”

Lúc trước, cô vẫn cảm thấy anh, lạnh nhạt như vậy, thậm chí khó tiếp xúc, thậm chí là chán ghét cô.

Cho đến bây giờ, cô mới biết được, đằng sau sự lạnh lùng cao ngạo của anh, là thâm tình hơn bất cứ người nào.

Nước mắt của cô, rốt cuộc không thể khống chế nổi nên xuống trên mặt giấy, cô cầm bút, run rẩy viết một câu: “Nếu, em thật sự cùng với người khác thì anh làm sao bây giờ?”

Theo từng chữ cô viết, nước mắt lại hung hăng rơi xuống, làm nhòe mực.

Lục Căn niên trả lời cô bằng tám chữ: “Cả đời không cưới, cô độc đến hết.”

-

Lúc bảy giờ, Lục Căn Niên lấy cớ đi toilet, rời khỏi thư viện.

Kiều An Hảo một mình đợi hơn mười phút, cũng chưa thấy anh trở lại, cầm điện thoại lên, đang chuẩn bị gọi đi, lại nhận được tin nhắn của anh: “Không phải đêm nay gặp nhau sao? 7: 30 sân thể dục của trường học! Không gặp không về!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 814

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (14)

Kiều An Hảo vừa bị Lục Căn Niên làm cho cảm động, khóc đến rồi tỉnh rồi mù lên, lúc này lại không kìm lòng được cười thành tiếng, sau đó ý thức được mình vẫn còn ở trong thư viện, vội vàng giơ tay lên che miệng.

Lục Căn Niên rất ngây thơ... Thư tình chơi thành nghiện rồi!

Kiều An Hảo vừa mừng anh lớn tuổi rồi mà còn chơi trò ấu trĩ, vừa càng ngây thơ hơn nữa lại cho anh: “Biết rồi, bạn học Lục.”

-

Kiều An Hảo đi ra khỏi thư viện, trời đã tối.

Thư viện cách sân thể dục hơi xa, lúc học trung học, sau khi học xong thường đi loanh quanh tản bộ, trên cơ bản đều phải mất 20 phút.

Kiều An Hảo có bầu, tuy trong lòng cực kỳ lo lắng, nhưng cũng không dám đi quá nhanh, thêm quần trước, đèn đường trong vườn trường cũng không nhiều, cho nên lúc cô đến sân bóng rổ đã là 7 giờ 40 phút.

Xuyên qua sân bóng rổ, là sân thể dục.

Trên sân khấu của sân thể dục, có đèn chiếu sáng xa, bình thường mở ra, có thể khiến buổi tối ở sân thể dục trở nên sáng như ban ngày, mà sân thể

dục hôm nay chỉ có mấy đèn đường bình thường, ánh sáng hơi mờ nhạt, chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ đường băng.

Kiều An Hảo vừa đi trên đường băng, liền nhận được tin nhắn của anh: “Em đi dọc theo vị trí hiện tại, đi thẳng về trước.”

Kiều An Hảo đi đến trước sân khấu, Lục Căn Niên lại gửi tin nhắn: “Đưa lưng về sân khấu, đi về phía giữa.”

Kiều An Hảo đứng tại chỗ, nghi ngờ, sau cùng vẫn là xoay người, đi đến giữa sân thể dục.

Càng đi đến giữa sân thể dục, ánh sáng càng mờ, Kiều AN Hảo cũng không biết mình đi được bao lâu rồi, cũng vẫn chưa nhìn thấy anh, cô cầm điện thoại, muốn gọi cho anh, đột nhiên cả mấy ngọn đèn nhỏ nhoi trong sân thể dục cũng tắt nốt.

Tối nay không có trăng, tất cả sân thể dục đều tối đen trong nhát mắt, ngẩng đầu, mơ màng có thể nhìn thấy vài ngôi sao.

Kiều An Hảo đứng tại chỗ, trong lòng có chút kích động, cô nhìn màn hình điện thoại, tìm số của anh, còn chưa gọi, đột nhiên bên tai có một tràng pháo vang lên.

Cô kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn đến ngay tại đỉnh đầu mình, có một đoàn pháo nổ rộ, vô số những dải ánh sáng rơi xuống, làm sáng bừng cả bầu trời.

Kiều An Hảo kinh ngạc há to mồm, sau đó là liên tiếp tiếng pháo không ngừng vang lên, rất nhiều đám lửa nhỏ, nhảy lên không trung, lại là một đoàn pháo hoa nổ rộ.

Đến sau cùng, tất cả sân thể dục đều được bao phủ bởi pháo hoa.

Chỉ tiếc, pháo hoa tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, chỉ ngắn ngủi 5 phút đồng hồ, liền biến mất hầu như không còn.

Lúc này Kiều An Hảo mới mạnh mẽ khôi phục lại tinh thần, lấy điện thoại di động ra, gọi cho Lục Căn niên, mới vừa thông qua, còn chưa kịp có chuông, anh đã nghe máy, Kiều An Hảo vô cùng kích động: “Anh đốt pháo hoa à?”

“Thích không?”

Bên tai Kiều An Hảo vang lên hai tiếng liên tiếp: “Thích không?”

Một tiếng là từ trong điện thoại truyền đến, một tiếng là từ bên cạnh truyền đến.

Cô sửng sốt tầm ba giây đồng hồ, mới phản ứng kịp, sau đó mạnh mẽ quay đầu, nhìn thấy chẳng biết từ lúc nào, Lục Căn Niên đã lặng yên không tiếng động đứng ở bên cạnh mình.

Anh cho một tay vào trong túi quần, một tay cầm di động ở bên tai, thế đứng cao ngất, ngẩng đầu, nhìn đám pháo hoa vẫn lưu lại ở chân trời.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 815

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (15)

Kiều An Hảo cúp điện thoại, thu lại điện thoại: “Chùng nào mà anh đã đứng bên cạnh em?”

“Tầm mười giây rồi.” Lục Cẩn Niên cũng thu lại điện thoại, mãi cho đến khi pháo hoa ở chân trời hoàn toàn biến mất, tất cả sân thể dục yên tĩnh trở lại, anh mới chậm rãi quay đầu, nhìn về Kiều An Hảo.

Cứ việc sân thể dục chỉ có ánh đèn nê ôn từ xa chiếu lại, nhưng là Kiều An Hảo mượn thứ ánh sáng nhỏ bé không đáng kể ấy cũng thấy được trong mắt anh có chút nóng bỏng.

“Kiều Kiều, em còn nhớ rõ nơi này không?”

Giọng nói của Lục Cẩn Niên cực kỳ bình tĩnh, anh không đợi Kiều An Hảo trả lời, liền tự nhiên nói tiếp: “Một năm đó, học sinh mới đến báo danh đều tập trung ở đây, vị trí của anh và em là đối diện với sân khấu, không sai lắm là chính giữa sân thể dục...”

“Nhớ rõ...” Kiều An Hảo nói tiếp: “Lúc ấy, em và An Hạ đến tìm anh Gia Mộc, thấy anh và anh ấy nói gì đó với nhau.”

“Ừm, Hứa Gia Mộc giới thiệu chúng ta với nhau, em cực kỳ ngại ngùng né tránh đứng sau Kiều An Hạ, âm thanh có chút lo lắng, nói một câu, xin chào, mình là Kiều An Hảo.” Lục Cẩn Niên nghĩ lại màn làm quen

kia, khoe môi không nhin được câu lên nụ cười: “Đó là câu đầu tiên em nói với anh.”

“Biểu hiện của anh có vẻ rất lạnh lùng, đối với lời nói của em rất nhạt nhẽo, chỉ ừ một tiếng, sau cùng vẫn là anh Gia Mộc nói cho em biết tên anh.”

Kiều An Hảo nghĩ đến cảnh tượng lần đầu tiên gặp mặt, trong lời nói không nhin được mang theo chút nén giận.

“Em nhớ rõ lúc ấy không phải ừm, mà là hi.” Lục Căn Niên sửa lại.

Kiều An Hảo bị mắc lỗi, có chút hờn giận cong môi nhìn anh.

Lục Căn Niên cười khẽ một tiếng, vươn tay, nhẹ nhàng vuốt tóc dài của cô, sau một lúc, lên tiếng, âm thanh trong veo mà lạnh lùng thanh nhẽ, ở trong bóng đêm chậm rãi thốt ra: “Kiều Kiều, có phải anh vẫn nợ em mấy câu nói không?”

“Ừm?” Kiều An Hảo khó hiểu nghiêng đầu, nhìn Lục Căn Niên: “Nói cái gì?”

Lục Căn Niên không thấy cô, chỉ nhìn chăm chăm phía trước, anh chậm rãi nháy mắt một cái, mở miệng nói: “Kiều KIều, anh có thể theo đuổi em được không?”

Kiều An Hảo không nghĩ đến anh vậy mà lại nói được như thế, không nhin được há to mồm.

Lục Căn Niên im lặng tầm một phút, lại mở miệng: “Chờ anh theo đuổi em, lại muốn nói với em một câu, Kiều Kiều, làm bạn gái của anh được không?”

Lục Căn Niên nói xong câu đó, đột nhiên xoay người qua, bởi vì ánh sáng quá mờ, cô không thấy rõ vẻ mặt anh, nhưng có thể cảm nhận được sự nghiêm túc lúc này của anh, cô ngơ ngác nhìn anh, trong lòng lơ mơ đoán được câu nói tiếp theo, anh muốn nói gì, trong lòng cô nổi lên khẩn trương, tay theo bản năng nắm chặt vạt áo của mình.

Chợt đột nhiên sau lưng anh có một ánh sáng ôn nhuận vùng lên, cô sửng sốt một phen, theo sát phía sau, bên trái bên phải và phía sau của cô, đều có ánh sáng ấm áp.

Sau đó một đường lan tràn, mãi đến cuối sân thể dục.

Rồi sau đó, những ngọn đèn này đều lóe lên, Kiều An Hảo kinh ngạc ngẩng nhìn chung quanh, phát hiện không biết vì sao mà trong bụi cỏ quanh sân thể dục có nhiều ngọn đèn màu sắc như vậy, đẹp đến lung linh sắc màu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 816

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước (16)

Lúc Kiều An Hảo vừa mới tới, chỉ vì có mấy ngọn đèn sáng, ánh sáng quá mờ, đèn màu đều giấu trong bụi cỏ, lúc cô giẫm chân lên, cũng không có cảm giác gì, cho nên, từ đầu liền không chú ý tới.

Đây là sự bất ngờ mà anh chuẩn bị cho cô sao? Từ lúc nào mà anh bắt đầu cất công chuẩn bị?

Kiều An Hảo nhìn chung quanh, dường như cảnh tượng này kinh động như trong truyện cổ grim, kinh ngạc quay đầu, trong mắt mang theo sự vui sướng nhìn anh.

Đèn đủ loại màu sắc, phát sáng, chiếu vào trên mặt anh, nổi bật lên vẻ đẹp trai của anh, anh nhìn vào mắt cô, thâm thúy mà lại thật sự, giọng nói giống như lời hát du dương: “Kiều KIều, em có biết không? Em từng để anh liều mạng, liều mạng muốn đến gần em.”

Đột nhiên Lục Căn Niên nói ra lời buồn nôn như vậy, Kiều An Hảo có chút không thích ứng kịp, không nhịn được cong môi cười ra tiếng, nhưng lại giống như có thứ gì đó, cực kỳ dịu dàng va chạm vào lòng cô, để cho đáy mắt cô có chút ẩm ướt.

Lục Căn Niên yên tĩnh nhìn cô, nhưng là, lại ẩn chứa nhiều mị lực trong đôi mắt, khiến người ta tìm lòng không được mà rơi vào trong đó, không có

cách nào thoát ra: “Em cũng không biết, chỉ cần một nụ cười vô tình của em, có thể làm cho cả thế giới của anh trở nên ấm áp.”

Có một trận gió đêm, rất nhẹ thổi qua, có vài cánh hoa bị thổi bay, xoay tròn hai vòng, cuối cùng rơi xuống trên bụi cỏ.

Vốn dĩ sân thể dục tràn ngập nhiều ánh đèn màu lẫn lộn, đột nhiên biến thành màu hồng nhạt, đồng loạt sáng lên, lại đồng loạt tắt đi.

Hoàn cảnh chung quanh, một trận lãng mạn màu hồng, một trận yên tĩnh u ám.

“Tuy đối với em không nói nhiều lời ân ái, cũng không từng nói quá nhiều lời tình cảm, nhưng là, giờ khắc này, anh thực sự muốn nói với em một câu...” Lúc anh nói đến đây, hơi dừng lại, những ngọn đèn màu hồng này biến thành màu lam, anh nhìn ánh mắt của cô, vô cùng nghiêm túc, như là đang đưa ra một lời thề, mở miệng nói: “Kiều An Hảo, anh yêu em.”

Rốt cuộc cô không cười nổi, không nhin được giơ tay che miệng, trong mắt chứa đầy nước mắt.

“Lúc anh mở miệng nói những lời này, so với vừa mới rồi vẫn còn yêu em.”

Thật ra những lời này anh đều đã chuẩn bị tốt, lúc anh viết ra, anh cũng có chút cảm thấy buồn nôn, nhưng cầu hôn cả đời chỉ có một lần, người đàn ông khác đều thâm tình khẩn thiết đi làm, anh không thể không làm.

Mà còn anh chẳng những phải làm, còn làm rất long trọng, anh đã từng muốn gửi đến cô những thông điệp này.

“Hiện tại so với một giây trước càng yêu hơn rồi...”

“Lại yêu thêm một chút...”

“Tiếp tục yêu thêm một chút...”

Kiều An Hảo bị Lục Căn Niên nói những lời này liên tiếp không nhịn được nở nụ cười, nước mắt lịa chảy xuống theo hai gò má.

Những đèn màu xung quanh, đột nhiên tắt hết toàn bộ, tất cả đều là một mảnh tối đen.

Lục Căn Niên đứng đối diện Kiều An Hảo, lẳng lặng chăm chú ngắm nhìn cô, vươn tay, lấy từ trong túi ra một chiếc hộp vuông, chậm rãi quỳ một gối xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 817

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước[17]

Kiều An Hảo bị dọa đến rút lui về phía sau từng bước, ở trong một mảnh mờ tối, cô nghe được tương tự với âm thanh của hòm bị mở ra, ngay sau đó đèn màu xung quanh vừa bị tắt lại đồng loạt sáng lên, lấy Lục Cẩn Niên làm trung tâm, hiện ra nhan sắc thay đổi dần dần.

Nường theo ánh sáng của một ngàn bóng đèn màu, Kiều An Hảo thấy rõ ràng trong tay Lục Cẩn Niên cầm một cái hộp gấm màu tím, sâu bên trong là một chiếc nhẫn, kim cương đậm sâu sắc, sáng rực rỡ ở trong đêm.

Ở dưới các loại ánh sáng phản chiếu, Lục Cẩn Niên ngẩng đầu nhìn Kiều An Hảo, nhẹ nhàng chậm chạp mở tròng hai mắt nhìn, dừng khoảng mười giây, mở miệng trình trọng: “Đầu tháng ba một năm kia, em nghe [Thất lý hương], anh mua chu abum của Châu Kiệt Luân.”

“Cao nhất một năm kia, em xem [Trong mộng hoa rơi biết bao nhiêu], anh mua một quyển Quách Kính Minh.”

“Cao nhì một năm kia, em thích một nhà Ma Lạt Năng ở đối diện trường học, anh một mình đi nếm qua rất nhiều lần.”

“Cấp ba một năm kia, em thích QQ, anh cũng đăng kí QQ.”

“Đại học gần cách chúng ta, mỗi ngày anh đều đã chú ý QQ của em, nghe bài hát mà em đang nghe, đọc sách mà em thích xem, gần người

trước ánh chụp mà em phát ở trong không gian.”

“Sau khi tốt nghiệp đại học xong, anh và em trở thành người lạ, điện thoại của anh dường như tồn tại hơn một ngàn tin nhắn chưa gửi.”

Nếu là nói, Kiều An Hào vừa mới bị màn bày tỏ này của Lục Căn Niên khiến cho kinh diễm, ngạc nhiên đến chảy nước mắt, vậy thì giờ này khắc này, cô cũng là bị cảm động chảy nước mắt.

“Còn có linh tinh rải rác mấy trăm điều, chú ý mỏng những điều nhỏ bé của em, động thái lời nói trong không gian hoặc là của bạn bè, viết gửi cho em.”

“Nhưng mà, Kiều An Hào, hiện tại anh không muốn giống như trước kia một mực yên lặng chú ý em, anh nghĩ cùng với em nghe bài hát em thích, xem sách mà em thích, đi nơi mà em muốn đi, ăn mỹ thực mà mà em thích.”

“Anh còn tưởng buổi tối mỗi ngày có thể ở trước mặt của em, nói một câu ngủ ngon với em, sáng sớm tỉnh lại nói một tiếng sớm an.”

“Anh càng muốn mỗi một năm trong tương lai, có thể cùng em trôi qua tết âm lịch, sinh nhật, lễ tình nhân.”

“Cho nên...”

Lục Căn Niên nuốt một ngụm nước miếng, nhìn vào mắt Kiều An Hào, trở nên phá lệ chuyên chú sáng ngời: “Kiều An Hào, em nguyện ý gả cho anh sao?”

Có một giọt một giọt nước mắt từ trên khóe mắt Kiều An Hào rơi xuống, cô cố gắng cong lên khóe môi, nhìn về phía Lục Căn Niên gật đầu liên tục, âm thanh mở miệng mang theo một tia khóc nức nở: “Nguyện ý.”

Hôm nay anh tùy tiện nói mang cô tới nơi này đi dạo, kỳ thật là cầu hôn với cô sao?

Lúc trước bọn họ lĩnh chứng lĩnh gấp gáp như vậy, đừng nói cầu hôn cùng hôn lễ, liền ngay cả nhẫn cưới, anh cũng không mua cho cô, tuy rằng cô không mở miệng đề cập qua với anh, nhưng mà lúc ngẫu nhiên nhớ tới, vẫn là phá lệ mất mát, hiện tại cô đã hoài thai, càng thêm cảm thấy mình và Lục Căn Niên cứ như vậy thuận lý thành chương trôi qua cả đời, thậm chí đáy lòng của cô còn hiện lên một ý nghĩ xúc động, hay là bản thân đi mua một đôi nhẫn, đến hoàn thiện hôn nhân của bọn họ.

Ý tưởng như vậy, suy nghĩ một chút liền chua xót trong lòng.

Nhưng mà cô không nghĩ tới, anh thế nhưng ở nơi lúc ban đầu cô và anh quen biết, long trọng cầu hôn cô như vậy.

Tuy rằng không có người xem, tuy rằng không có tiếng vỗ tay, tuy rằng không có ai chụp ảnh, nhưng mà, vẫn nồng đậm cảm động ấm áp hạnh phúc như cũ.

Kiều An Hảo nghĩ đến đây, nước mắt ràn rụa, nhịn không được nở nụ cười phớt xuy một chút, lại chắc chắn gật đầu, lập lại một lần: “Em nguyện ý.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 818

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước [18]

Lục Cẩn Niên lấy nhẫn từ trong hộp ra, kéo tay trái Kiều An Hảo, từ từ, đeo nhẫn vào ngón tay của Kiều An Hảo: “Kiều Kiều, em tin tưởng anh không?”

Tuy rằng Lục Cẩn Niên không có hỏi Kiều An Hảo, tin tưởng anh cái gì, nhưng mà Kiều An Hảo lại biết, anh là hỏi lại cô, có tin anh có thể cho cô cả đời hạnh phúc hay không.

Kiều An Hảo cảm giác được xúc giác ôn lạnh, từ đầu ngón tay của mình từng chút từng chút đi nên đến đỉnh, lòng của cô, cũng từ đó hung hăng co rúm hai cái, cô không chút do dự gật đầu, nói: “Tin tưởng, em tin tưởng.”

Sau đó liền mang theo vài phần nháy nhót cùng kích động thuận thế bắt lấy tay anh, kéo anh từ dưới đất đứng lên, sau đó kiễng mũi chân, hôn lên môi của anh.

Một chút không đủ, lại thêm một chút nữa, không có cách nào biểu đạt ra cái loại vui mừng ở dưới đáy lòng của bản thân, Kiều An Hảo lại hôn... Lặp lại hôn môi Lục Cẩn Niên như thế thật nhiều lần, khiến cho Lục Cẩn Niên chung quy nhìn không được liền ôm lấy thắt lưng của cô, bắt được môi của cô, hôn sâu.

“Kiều Kiều, em tin tưởng anh không?”

“Tin tưởng, em tin tưởng.”

Bởi vì, trừ anh ra, trên cái thế giới này, không còn có bất luận kẻ nào có thể cho em cảm giác người anh yêu là em, cũng không còn có bất luận kẻ nào có thể cho em cảm giác được anh có thể cho em hạnh phúc.

Chúng ta độ tuổi bắt đầu vào đẹp nhất quen biết nhau, cũng yêu lẫn nhau, nhưng mà chúng ta lại ở độ tuổi kết thúc tươi đẹp, mới đi đến cùng nhau.

Quá trình trong 13 năm này, ẩn giấu bao nhiêu chua xót cùng nước mắt, chỉ có chúng ta mới có thể thông cảm cho nhau.

Cho nên, em không tin anh, thì em nên tin tưởng ai?

Đèn màu bên người, lại khôi phục lẫn lộn màu sắc như lúc ban đầu, không hề quy luật lóa ra.

Gió đêm dần dần lớn, đóa hoa trong bụi cỏ bị thổi làm xung quanh bay loạn, có một hai mảnh, dừng ở trên tóc của Kiều An Hảo.

Sau khi giằng co hôn rất lâu, mới rốt cục ngừng lại.

Hai người lại tiếp tục gắt gao ôm nhau thật lâu, mới buông ra.

Kiều An Hảo lúc này mới có cơ hội, cúi đầu xem chiếc nhẫn kim cương mà Lục Căn Niên đeo vào tay mình.

Kim cương rất lớn, che đi đốt ngón tay của cô.

Kim cương cũng rất đẹp, nhưng mà sao lại quen thuộc như vậy đâu?

Kiều An Hảo nghiêng đầu, đánh giá một hồi lâu, hồ nghi lên tiếng: “A... Kim cương này sao lại giống Vĩnh Hằng Chi Tâm như vậy?”

Sau khi Kiều An Hảo nói những lời này xong, cô càng cảm thấy giống khối kim cương kia, sau đó nhin không được liền lấy ra di động, tìm tấm ảnh Vĩnh Hằng Chi Tâm mà mình từng chụp, cẩn thận so sánh: “Giống nhau như đúc a...”

Lục Cẩn Niên thấy Kiều An Hảo đã nhận ra, mỉm cười nhìn Kiều An Hảo, giọng điệu nhẹ nhàng chậm chạp thâm tình mở miệng: “Thích...”

Cuối cùng Lục Cẩn Niên còn chưa nói ra một cái trợ từ để hỏi “Sao?”, Kiều An Hảo đột nhiên mở to một đôi mắt vừa mới bởi vì khóc mà ướt nhẹp, nhìn anh, mang theo vài phần vui vẻ hỏi: “Lục Cẩn Niên, anh làm như thế nào? Thế nhưng có thể mô phỏng giống Vĩnh Hằng Chi Tâm đến như vậy?”

Mô phỏng?

Đùa gì thế, anh Lục Cẩn Niên tiêu phí lớn tinh lực cùng tài lực như vậy muốn đạt được thiên chân vạn xác, hàng thật giá thật, “Vĩnh hằng chi tâm” không thể giả được, vậy mà bị cô nói thành mô phỏng?

Lục Cẩn Niên nháy mắt bị Kiều An Hảo làm cho hô hấp nghẹn mạnh một chút.

“Hơn nữa liền ngay cả màu ánh sáng và hình dạng đều trăm phần trăm tương tự, Lục Cẩn Niên, anh rốt cuộc là làm như thế nào?”

PS: Ta nghe được tan nát cõi lòng thanh âm của, Lục Cẩn Niên khẳng định suy nghĩ: Ta đoán đến cầu hôn mở đầu, lại không đoán được kết cục

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 819

Thăm Lại Quang Cảnh Mười Năm Trước [19]

Lúc Kiều An Hảo đang hỏi những lời này, rõ ràng là mang theo vài phần bội phục, nhưng mà Lục Cẩn Niên lại không có nửa điểm kiêu ngạo, ngược lại đáy lòng cảm thấy càng tắc nghẽn.

Kiều An Hảo hoàn toàn không có chú ý tới sắc mặt đã trở nên thập phần kém cỏi của người bên cạnh, chỉ lo đánh giá nhãn kim cương của mình, sau đó liền hoan hỉ phấn chấn ngây ngất khen một câu: “Lục Cẩn Niên, quả thực anh rất lợi hại!”

Khen như vậy, rơi vào trong tai Lục Cẩn Niên, cực kỳ giống trào phúng, rốt cục anh nhin không được nghiêng răng nghiêng lợi hô: “Kiều, An, Hảo!”

Kiều An Hảo cảm giác được Lục Cẩn Niên phẫn nộ, sợ tới mức cả người run run một chút, ngẩng đầu vụng trộm liếc mắt nhìn Lục Cẩn Niên một cái, sau đó vội vàng chuyển tầm mắt, tròn mắt cô lỗ cô lỗ không ngừng chuyển động, trong đầu nghĩ nhanh hết cuộc vì sao Lục Cẩn Niên tức giận?

Phía chính phủ vẫn đưa tin nói “Vĩnh hằng chi tâm” không rõ ở nơi nào, nhưng lại quý như vậy... Kiều An Hảo thật sự làm sao sẽ tưởng tới, cho nên, cô nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn nghĩ, cho dù kim cương là mô phỏng, cô cũng không thể nói ra, có thể làm như vậy sẽ khiến cho cho Lục Cẩn Niên không có mặt mũi đi...

Vì thế Kiều An Hảo vội vàng thức thời vươn tay, cầm lấy cổ tay áo của Lục Cẩn Niên, bắt đầu làm nũng bán manh: “Thực xin lỗi, em sai lầm rồi, anh không cần tức giận...”

Lục Cẩn Niên nháy mắt dịu đi, vừa định mở miệng nói cho Kiều An Hảo đây thật sự là “Vĩnh hằng chi tâm”, kết quả cô gái bấu môi, mang theo vài phần lấy lòng lại mở miệng nói: “Cho dù em biết nó là mô phỏng vĩnh hằng chi tâm, vậy cũng là yêu nhất của em!”

Lục Cẩn Niên không hề nghĩ ngợi bỏ ra tay của Kiều An Hảo, xoay người, đi về phía sân thể dục, bất quá đi không quá năm thước, lại quay trở về, ánh mắt hung hăng trừng Kiều An Hảo: “Đó là thật sự!”

Sau đó liền kéo tay của cô, rời đi.

Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên nắm đi một đoạn xa, mới hậu tri hậu giác phản ứng lại: “Lục Cẩn Niên, anh nói kim cương này thật sự là vĩnh hằng chi tâm sao?”

Lục Cẩn Niên không nói chuyện, chỉ tà liếc mắt Kiều An Hảo một cái, đưa cho cô một đạo ánh mắt “Em cảm thấy đâu”.

“Đây thật sự là vĩnh hằng chi tâm a!” Kiều An Hảo giơ bàn tay đeo nhẫn lên trước mặt mình, vừa thưởng thức, vừa nhin không được tán thưởng: “Lục Cẩn Niên, anh thật sự rất rất lợi hại, vĩnh hằng chi tâm đều có thể mang tới!”

Lần này khen, làm cho thể xác và tinh thần Lục Cẩn Niên thoải mái vui sướng rất nhiều.

“Vậy khẳng định là tốn rất nhiều tiền đi...” Trong giọng nói của Kiều An Hảo nhiễm một tia đáng tiếc.

Có thể là bởi vì đêm nay lúc cầu hôn, nói rất nhiều lời nói thật tâm thật ý, lúc này Lục Căn Niên còn có điểm không tuân theo không khí như vậy, nhìn không được nhéo nhéo tay Kiều An Hảo, vừa định nói với cô “Bao nhiêu tiền cũng không quan trọng, chỉ cần em thích là được”, kết quả bị cô gái mà mình đang nắm tay, cũng không đợi anh mở miệng, ngay tại bên cạnh lăm băm lầu bầu nói thăm: “Em thế nhưng đáng giá một viên nhân kim cương như vậy, nếu có một ngày chúng ta ly hôn, em cũng đã trở thành cái tiểu phú bà... Nha, Lục Căn Niên, sao anh đánh mộng người ta...”

-

Lục Căn Niên cùng Kiều An Hảo ăn xong cơm tối, trở lại Cẩm Tú Viên, đã là mười một giờ đêm.

Hai người tắm rửa xong, Lục Căn Niên nhìn chăm chăm Kiều An Hảo ăn vitamin B11, cùng tiến lên giường.

Kiều An Hảo bị cầu hôn, hưng phấn có điểm ngủ không được, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn “Vĩnh hằng chi tâm” trên tay mình một cái, cuối cùng bởi vì một câu đe dọa “Còn nhìn nữa anh liền thu hồi lại nhân” của Lục Căn Niên, sợ tới mức vội vàng nhắm hai mắt lại, chui vào trong lòng Lục Căn Niên, ngoan ngoãn đi vào giấc ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 820

Thăm Lại Quang Cảnh 10 Năm Trước Đây (20)

Bóng đêm rất yên tĩnh, Kiều An Hảo không sao ngủ được.

Tuy không nói chuyện với nhau, nhưng Lục Cẩn Niên cảm giác được người phụ nữ trong lòng nhẹ nhàng động đậy, cũng biến cô mất ngủ, vì thế liền chậm rãi mở miệng: “Kiều Kiều, nhân lúc bụng em còn chưa to, chúng ta chuẩn bị hôn lễ đi.”

Kiều An Hảo không quay đầu lại, không hề mở mắt, âm thanh mềm mại: “Được.”

Khoảnh khắc im lặng, Kiều An Hảo lại mở miệng: “Lục Cẩn Niên, tìm thời gian thích hợp, anh đưa em quay lại Kiều gia một chuyến đi.”

Lúc cô đi đăng ký kết hôn, cũng không có hai bác biết, sau cùng là họ nhìn thấy tin tức trên mạng, nên gọi điện cho cô để xác minh lại, tuy lúc ấy bác gái không hề tức giận với cô, nhưng cô lại có thể cảm nhận được, bác gái có hơi chút thất vọng.

Hiện tại cô mang thai, Lục Cẩn Niên cầu hôn với cô, bọn họ đều đã chuẩn bị cử hành hôn lễ, cô nên mang anh đi đến ra mắt họ rồi.

Lục Cẩn Niên trả lời: “Được.”

Im lặng một lúc, Lục Cẩn Niên còn nói: “Thế nhưng trước khi ra mắt hai bác, anh nghĩ nên đến gặp cha mẹ em.”

Trong lòng Kiều An Hảo rất ấm áp, cô nhìn anh, sau đó chỉ “Ừm” một tiếng: “Cũng mau chóng đến gặp mẹ anh.”

Lục Cẩn Niên không nói gì, chỉ ôm lấy cô.

Lại là một đoạn thời gian yên lặng, chợt đột nhiên Lục Cẩn Niên mở miệng hỏi: “Kiều Kiều, hai bác của em có thích gì không?”

Kiều An Hảo nghĩ một lúc, nói mấy thứ linh tinh với anh, Lục Cẩn Niên không ngừng “Ừm”, ghi nhớ dưới đáy lòng.

Vẫn đợi cho cô nói xong, Lục Cẩn Niên mới mở miệng, hỏi một câu mà trong lòng mình đã chần chừ hồi lâu: “Vẫn còn, Kiều An Hạ, cô ấy thích cái gì?”

Lục Cẩn Niên nhắc đến Kiều An Hạ, trong lòng Kiều An Hảo không nhận được có chút nặng nề.

Kiều An Hạ theo đuổi Lục Cẩn Niên hai lần, tuy bị từ chối, nhưng vẫn là đã từng thích, mà lúc Lục Cẩn Niên đi tìm Kiều An Hạ để hỏi về cô, Kiều An Hạ lại không nói cho anh biết, nói vậy nghĩa là trong lòng chị ấy khẳng định cực kỳ để ý việc Lục Cẩn Niên đã từng từ chối mình.

Cô nhiều lần từng muốn gọi điện thoại cho Kiều An Hạ nhưng là vẫn chưa có đủ can đảm, cô sợ mình và Kiều An Hạ vừa thấy mặt, tình chị em nhiều năm như vậy sẽ thành con số 0.

Nhưng là, nên tới thì sẽ phải tới, cho dù là cô muốn trốn tránh, nhưng vẫn nên đến lúc phải đối mặt.

Kiều An Hảo áp chế đáy lòng lên xuống, nói mấy thứ trang sức và đồ đạc mà Kiều An Hạ thích, quần áo hay túi xách các loại, nói xong lời cuối cùng, Kiều An Hảo lại bổ sung thêm một câu: “Thôi, nếu anh muốn mua gì, em cùng đi với anh, anh chọn chưa hẳn là An Hạ sẽ thích.”

“Ừhm, được.” Tuy Kiều An Hảo chưa hề nói gì, nhưng là Lục Căn Niên vẫn có thể cảm nhận được trong lòng cô đang có chút phiền lòng vì Kiều An Hạ, anh im lặng một lúc, sau cùng liền kéo cô từ trong lòng mình ra, nhìn mắt cô nói: “Kiều Kiều, em đừng nghĩ quá nhiều, mặc kệ chuyện gì sẽ xảy ra, anh đều đã ở bên cạnh em.”

Chuyện hạnh phúc nhất trên thế gian, chính là sự lo lắng trong lòng, có ai đó hiểu được.

Lục Căn Niên nói, dường như mang theo một sức mạnh thần kỳ, để cho cô an lòng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 821

Gặp Cha Mẹ (1)

Kiều An Hảo không kìm lòng được chôn đầu vào trong lòng Lục Căn Niên, qua một lúc, ra tiếng hỏi: “Lục Căn Niên, anh có biết trên thế giới này, hai chữ êm tai nhất là gì không?”

Lục Căn Niên vuốt vuốt tóc dài của cô, hỏi: “Cái gì?”

Kiều An Hảo hơi ngẩng đầu, tiến đến bên tai anh, thấp giọng nói: “Ông xã.”

Thân thể của anh rõ ràng trở nên cứng ngắc một phen, cả người bất động tầm một phút đồng hồ, mới đột nhiên áp đảo lên người Kiều An Hảo, hôn xuống.

Nếu có thể, Lục Căn Niên rất muốn liền như vậy mà yêu thương cô.

Chỉ tiếc, chỉ có thể nghĩ mà thôi.

Lục Căn Niên lăn qua lộn lại hôn Kiều An Hảo rất lâu, sau cùng thở hổn hển buông cô ra, giọng nói mang theo sự áp lực: “Kiều Kiều, em có biết, trên thế giới này hai chữ êm tai nhất là gì không?”

Học theo cô... Kiều An Hảo đỏ bừng mặt nở nụ cười một tiếng.

Cười xong, Kiều An Hảo tiến đến bên tai Lục Căn Niên nói: “Lục Căn Niên, có chuyện, có phải em vẫn chưa nói cho anh biết?”

“Ừhm?”

“Thật ra, em đối với anh là nhất kiến chung tình... Ừhm...” Kiều An Hảo tạm dừng một lát, còn nói: “Nói đúng ra, ngày mưa đó, em đã thích anh, thích anh suốt 13 năm.”

Lúc anh nhìn thấy thư tình, cho rằng cô thích anh năm năm, về sau đến trường học, mới biết được cô vì anh mà thi vào lớp 1, sau đó liền cho rằng lúc cô lên cao trung mới thích anh, nhưng là hiện tại, cô nói cho anh, cô nhất kiến chung tình, thích anh 13 năm.

Trong thời khắc này, anh nghe thấy được tiếng máu trong cơ thể đang dịch chuyển, anh nhìn chăm chăm cô rất lâu, mới lên tiếng nói: “Thật khéo, anh cũng thích em 13 năm.”

-

Bởi vì thời gian bình thường, hai bác của Kiều An Hảo đều phải đi làm, lúc Kiều An Hảo gọi điện thương lượng trước, liền dời thời gian ra mắt đến chủ nhật.

Sáng sớm ngày nào đó, Lục Căn Niên và Kiều An Hảo rời giường, sau khi hai người rửa mặt đánh răng xong, liền đi đến nghĩa trang.

Mộ của ba mẹ Kiều An Hảo và mẹ Lục Căn Niên không đặt cùng một nơi, mà khoảng cách thì có chút xa, đợi đến khi bái tế xong, về đến trong thành phố cũng đã là 11 giờ sáng, đi ô tô đến cửa Kiều gia, miễn cưỡng muộn hơn thời gian nói trước một chút.

Bác trai mở cửa, Kiều An Hảo chào hỏi trước, sau đó quay đầu nhìn Lục Căn Niên giới thiệu, Lục Căn Niên chào hỏi bác trai, rất tự nhiên kiên định, lễ phép khiêm tốn.

Kiều An Hảo vốn tưởng rằng lúc Lục Cẩn Niên hỏi hai bác mình thích gì đó, cũng sẽ dựa theo những đồ mình nói mà mua, lại không nghĩ rằng cái gì anh cũng mua, các loại được đóng gói khác nhau, ước chừng có thể chất đầy trong phòng khách của Kiều gia.

Bác gái đã ở trong phòng bếp xem người giúp việc nấu cơm, nghe được tiếng của bác trai, từ bên trong đi ra, kêu Lục Cẩn Niên ngồi xuống, lại còn tự mình đi gọt hoa quả, bưng ra.

Kiều An Hảo đánh giá một vòng phòng khách, không nhìn thấy dáng vẻ của Kiều An Hạ, đợi đến khi Lục Cẩn Niên trả lời xong mấy câu hỏi của bác trai, mới lên tiếng hỏi: “Chị đâu rồi ạ? Không ở nhà ạ?”

“Hạ Hạ ở trên lầu, để bác đi gọi nó...” Bác gái cười nói, mới vừa đứng lên, Kiều An Hảo liền nhìn thấy Kiều An Hạ mặc một chiếc váy liền màu lam nhạt đi từ trên lầu xuống, thản nhiên dầm từng bậc cầu thang.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 822

Gặp Cha Mẹ (2)

Kiều An hảo theo bản năng nắm tay thành quả đấm, vẫn đợi cho Kiều An Hạ đi tới, mới mở miệng hô một tiếng: “Chị.”

Kiều An Hạ nghe thấy giọng nói của Kiều An Hảo, hơi rũ vành mắt xuống, cách một lúc, mới quay đầu, nhìn Lục Cẩn Niên, nhìn chăm chăm anh được một lúc, mới nhìn lướt qua Kiều An Hảo, sau đó liền ngẩng cằm không nói lời nào ngồi xuống chỗ trống bên cạnh bác trai.

Tuy Kiều An Hạ chỉ liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái, nhưng Kiều An Hảo lại có thể tinh tế bắt được sự lạnh lùng và xa cách trong mắt cô.

Thân thể của Kiều An Hảo không nhận được có chút gượng gạo.

Bác gái cũng không biết Kiều An Hạ từng theo đuổi Lục Cẩn Niên, nhìn Kiều An Hạ ngồi xuống, cũng ngồi xuống theo, lại vẫn cười tí mắt mở miệng nói: “Vừa định lên lầu gọi con, con đã rơi xuống, còn có, Hạ Hạ, những cái này đều là Lục Cẩn Niên cố ý mua cho con, cậu ấy thật là có tâm, mua đều là những thứ con thích, mà toàn bộ đều là mẫu mới nhất.

Lục Cẩn Niên ngồi bên cạnh Kiều An Hảo, vừa mới rồi chỉ lo nói chuyện với bác trai, cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng vì anh ngồi sát cạnh Kiều An Hảo, rõ ràng cảm nhận được cả người cứng ngắc của cô, trong lòng liền hiểu ra khẳng định là có liên quan đến Kiều An Hạ, hiện giờ lại nghe được lời nói của bác gái, liền ôn hòa bổ sung một câu:

“Bác gái, cháu nào đâu biết cô Kiều thích cái gì, đây là Kiều Kiều tự mình đi chọn, cái túi Chanel kia, Kiều Kiều nói cô Kiều thích màu lam, cũng thích màu đỏ, nên sau cùng vẫn nhắc cháu nên chọn mấy thứ đó.”

Thật ra cái túi Chanel, Lục Cẩn Niên còn muốn mua cả hai màu, lúc ấy Kiều An Hảo còn buồn bực vì sao phải làm thế, hiện giờ nghe được lời nói của anh, cô rốt cuộc hiểu rõ, sợ dĩ anh làm thế, là để cho Kiều An Hạ biết, trong lòng cô có bao nhiêu sự để tâm đối với người chị này.

Lục Cẩn Niên khiến trong lòng cô trở nên ấm áp, theo bản năng liền nhìn về phía Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ giống như không nghe được Lục Cẩn Niên và mẹ mình nói gì, nhìn cũng không thèm nhìn đến mấy chiếc túi xách đó lấy một cái, ánh mắt chỉ bình tĩnh chăm chú nhìn quảng cáo đang phát trên ti vi.

Không khí trong phòng liền trở nên xấu hổ trong nháy mắt.

Thế nhưng may mà bác trai bác gái đều là cao thủ hóa giải bầu không khí, bác trai răn dạy Kiều An Hạ một câu, sau đó trên mặt mang theo vài phần xin lỗi và áy náy mỉm cười với Lục Cẩn Niên, sau đó chuyển đề tài, bác gái cũng lập tức phụ họa theo, Lục Cẩn Niên cũng coi như vừa rồi cái gì cũng chưa xảy ra, tiếp tục nói chuyện với bọn họ.

Chỉ là, lúc người chung quanh không để ý, Lục Cẩn Niên lén lút nắm chặt lấy tay của Kiều An Hảo.

Tuy hai người chưa hề nói gì cả, nhưng trong lòng Kiều An Hảo hiểu rõ, anh đang an ủi mình.

Kiều An Hảo bị Kiều An Hạ đối xử lạnh lùng, khiến bản thân có chút khổ tâm, bởi vì cử chỉ này của Lục Cẩn Niên mà thư giãn hơn.

Người giúp việc chuẩn bị xong cơm trưa, tất cả mọi người đều ngồi vào bàn ăn.

Bác gái biết Kiều An Hảo có mang, cố ý dặn người giúp việc làm cơm cực kỳ nhão, lúc mọi người ngồi vào, bác gái múc một chén canh gà cho Kiều An Hảo trước, đưa tới.

“Cảm ơn bác.” Kiều An Hảo đưa hai tay tiếp nhận chén sứ, ánh mắt không nhịn được liếc mắt một cái nhìn Kiều An Hạ ngồi đối diện với mình, do dự một chút, sau cùng đưa chén đến trước mặt Kiều An Hạ: “Chị, chị uống trước đi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 823

Gặp Cha Mẹ (3)

Khuôn mặt của Kiều An Hạ vẫn lạnh lùng như cũ ngồi trên chỗ ngồi của mình, im lặng tầm nửa phút, mới ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Kiều An Hảo một cái.

Kiều An Hảo cho rằng Kiều An Hạ muốn vươn tay ra tiếp nhận chén canh, kết quả ai ngờ, Kiều An Hạ vẫy mà giơ tay lên, trực tiếp rút đi chén canh mới trong tay mẹ mình, một câu cũng chưa nói, trực tiếp cúi đầu, cầm thìa uống.

Không khí lại trở nên cứng ngắc.

Vẻ mặt của Kiều An Hảo trở nên co quắp.

Ánh mắt của Lục Cẩn Niên ngồi bên cạnh trở nên nghiêm túc, trên mặt nổi lên một tia giận rõ ràng, anh đang cố gắng khắc chế sự khó chịu trong lòng mình, vươn tay, tiếp nhận chén canh trong tay Kiều An Hảo, sau đó đứng lên, ấn cô xuống ghế ngồi ăn cơm: “Được, em là phụ nữ có thai, muốn quản người khác, phải chăm sóc bản thân trước rồi nói sau.”

Nói xong, Lục Cẩn Niên lấy thìa, quấy canh gà, tự mình đút cho Kiều An Hảo.

Bác trai có chút tức giận trừng mắt nhìn con gái của mình một cái, sau đó nhìn thấy cảnh này, liền lập tức giảng hòa mở miệng: “Kiều Kiều thật

đúng là tốt số, gả cho một người chồng tốt như vậy.”

“Bác trai, bác đừng nói thế, có thể lấy được Kiều Kiều, là phúc của cháu.” Lục Cẩn Niên hiền lành đáp lại một câu, sau đó gắp một miếng đồ ăn Kiều An Hảo thích đưa đến bên miệng cô, đợi cô nuốt xuống, Lục Cẩn Niên lại tiếp tục gắp.

Lặp lại như vậy đến mấy lần, bác gái lại mở miệng: “Cẩn Niên thật đúng là hiếu Kiều Kiều, nó chỉ thích ăn những đồ thanh đạm không nhiều dầu mỡ.”

Lục Cẩn Niên chỉ nhếch môi người yếu ớt một cái, không hề nói gì, khéo mắt lại lườm Kiều An Hạ ở đối diện một cái, rõ ràng nhìn thấy sắc mặt của Kiều An Hạ lại càng khó coi hơn vừa rồi.

Người chị này của Kiều An Hảo, vì Kiều An Hảo nên anh mới muốn giúp cô giữ gìn tình chị em này.

Nhưng là, trước khi muốn giữ, tiên quyết là Kiều An Hảo phát thật vui vẻ, không phải để cô ta khinh bỉ.

Từ đầu đến cuối, Kiều An Hạ là người có lỗi với Kiều An Hảo, cho dù trong lòng Kiều An Hạ hờn giận khó chịu, cũng là Lục Cẩn Niên anh phải xin lỗi cô ta, làm sao cô ta có thể trút giận lên người Kiều An Hảo?

Anh không thể trở mặt với cô ta, nhưng cũng không có nghĩa là, anh không có cách khiến cô ta khó chịu hơn so với Kiều An Hảo.

Lục Cẩn Niên nghĩ lại như thế, liền gắp một miếng cá hấp, lấy xương sạch sẽ, đặt trong bát của Kiều An Hảo, thậm chí lúc Kiều An Hạ định lấy rau, nhìn về phía anh và Kiều An Hảo ở bên này, anh còn rút khăn tay, muốn bao nhiêu ân cần có bấy nhiêu ân cần lau nước còn thừa trên khóe môi của Kiều An Hảo.

Trước khi Kiều An Hảo tới, đã cho hai bác biết chuyện mình và Lục Căn Niên chuẩn bị tổ chức hôn lễ, tuy Kiều An Hảo không phải là con của họ, nhưng cũng đã hơn hai mươi năm, bọn họ nuôi cô như con gái

của mình, rất vui mừng, thậm chí vừa ăn cơm, lại vẫn thảo luận về chuyện tổ chức hôn lễ nên như thế nào, lúc nói xong lời cuối cùng, bác gái còn nghiêng đầu, mỉm cười nhìn Kiều An Hạ mở miệng nói: “Hạ Hạ, con và Trình Dạng khi nào thì tổ chức đây? Nếu sau Kiều Kiều và Lục Căn Niên, hai đứa liền làm phù dâu phù rể đi, nếu làm trước, thì đổi lại.”

Vốn dĩ trong lòng Kiều An Hạ đã không có tư vị gì, hiện giờ nghe được tên Trình Dạng, nghĩ đến lần trước sau khi anh nói chia tay với mình, đến bây giờ cũng đã hơn nửa tháng, một cuộc điện thoại cũng không gọi đến, tâm tình liền trở nên khó chịu hơn, không nhịn được liền bóp một cái, ném chiếc đĩa lên trên bàn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 824

Gặp Người Lớn (4)

"Hạ Hạ!" Mẹ Kiều bị hành động này của Kiều An Hạ sợ hết hồn, không nhận được kêu một tiếng tên của cô.

Kiều An Hạ ngoảnh mặt làm ngơ, đứng thẳng lên, lạnh giọng nói một câu "Con ăn no", sau đó không đợi những người khác trên bàn ăn có phản ứng, trực tiếp xoay người, rời đi.

Từ lúc Kiều An Hạ cùng Lục Cẩn Niên tới cửa đến bây giờ, không biết là lần thứ mấy Kiều An Hạ làm cho không khí lúng túng như vậy, cho dù ba Kiều luôn luôn cưng chiều cô, cũng không nhận được phát hỏa: "Kiều An Hạ, con trở lại cho ta!"

Bước chân Kiều An Hạ cũng không có dừng một cái, trực tiếp kéo cửa phòng ăn, đi ra ngoài, thuận tiện còn muốn bỏ lại âm thanh bùng nổ đằng sau.

Ba Kiều tức giận, lồng ngực phập phồng đứng lên: "Quả thực là quá đáng rồi, có còn một chút phép tắc hay không!"

Rốt cuộc vẫn là mẹ ruột, không đành lòng con gái bị người chê cười, mẹ Kiều nhận không được bao che mở miệng giải thích: " mấy ngày nay tâm tình Hạ Hạ luôn không tốt, đã lâu Trình Dạng cũng không có tới, không biết là bận việc hay là hai đứa đang xích mích, vừa mới nhắc tới Trình Dạng, nó đã phát hỏa."

Ba Kiều nghe nói như thế, lửa giận hơi giảm đi một chút.

Mẹ Kiều vội vàng gấp thức ăn cho ba Kiều, thuận tiện chào hỏi Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hào: "Được rồi, chúng ta ăn cơm đi, mặc kệ Hạ Hạ, từ nhỏ tính khí nó đã như vậy."

Mặc dù đáy lòng ba Kiều còn có chút không vui, nhưng ngại vì Lục Cẩn Niên ở đây, cũng chỉ có thể đè ép lửa giận, đổi khuôn mặt tươi cười, tiếp tục cùng Lục Cẩn Niên thương lượng chuyện kết hôn: "Hôn lễ ở khách sạn, còn có áo cưới, đã chọn xong chưa?"

"Đang chuẩn bị bắt đầu chọn." Lục Cẩn Niên dễ tính trả lời, giọng nói vững vàng giống như việc Kiều An Hạ vừa mới gây sự vốn không tồn tại.

Ba Kiều nói: "Kiều Kiều có bầu, khẳng định không có nhiều tinh lực như vậy, các con có gì cần, mặc dù làm phiền thím các con, nhưng đã nhiều năm trước bà ấy ngày ngày lăm bằm muốn chuẩn bị hôn lễ cho Hạ Hạ cùng Kiều Kiều."

Mẹ Kiều thật rất vui vẻ, cười đến không khép miệng được: "Các con đến lúc đó chọn nơi cử hành, những thứ vật vãnh khác, thím giúp các con nhìn chăm chăm."

"Cám ơn bác gái." Lục Cẩn Niên thành khẩn nói một tiếng cảm ơn: "Chỉ là, có thể hôn lễ phải nhanh một chút, Kiều Kiều bụng lớn, mặc áo cưới cũng khó nhìn, cho nên có thể sẽ có chút gấp"

"Không sao, hôn lễ nhanh một chút mới thể hiện lên rõ vui mừng." Mẹ Kiều hoàn toàn không có ý kiến, ngừng tạm, vừa nhìn về phía ba Kiều: "Phải tìm người tính ngày hoàng đạo, càng nhanh càng tốt."

.....

Kế tiếp đầu đề đàm luận, toàn bộ đều là vây quanh hôn lễ, không khí nhiệt tình hòa thuận.

Bởi vì có Lục Căn Niên ở đây, ba Kiều uống một chút rượu, có thể lớn tuổi, tửu lượng cũng không tốt, rõ ràng không uống bao nhiêu, nhưng cũng có chút say, cuối cùng trò chuyện một chút, một người đàn ông sống hơn nửa đời thế nhưng hồng vành mắt, chỉ vào Kiều An Hảo, hướng về phía Lục Căn Niên nói: " ta nhìn Kiều Kiều từ nhỏ đến lớn, sau mười tuổi, ba mẹ nó qua đời, sau vẫn là ta mang theo nó, mặc dù nó không phải là con gái ruột thịt của ta, nhưng mà ở trong lòng ta, ta vẫn đối đãi nó như con gái ruột, ngay cả Kiều gia này, ta đều phân cho nó một nửa, ta không yêu cầu gì khác, chỉ cần con đối xử tử tế với nó."

Kiều An Hảo mặc dù bị phản ứng Kiều An Hạ chọc cho đáy lòng có chút khổ sở, nhưng nhìn đến ba Kiều mẹ Kiều nhắc nhở chú ý hôn lễ, hiện tại ba Kiều lại nói lời như vậy, đáy lòng khổ sở trong nháy mắt bị cảm động cùng ấm áp bao trùm.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 825

Gặp Cha Mẹ (5)

Tuy hai bác không phải cha mẹ thân sinh ra, nhưng là trong nháy mắt này, cô vẫn cảm nhận được yêu thương.

Lúc Lục Cẩn Niên nói với cô về hôn lễ trong đêm kia, cô cũng không có cảm giác nhiều lắm, chỉ là một nghi thức, nhưng hiện tại, trong lòng lại tràn ngập chờ mong với hôn lễ này.

-

Tất cả quá trình chuẩn bị hôn lễ, Kiều An Hảo đều không phải làm gì, toàn bộ đều là bác gái, Lục Cẩn Niên, Triệu Mạnh và trợ lý làm.

Thế nhưng có chuyện gì, mọi người vẫn sẽ hỏi ý kiến của cô một phen, lớn thì là lựa chọn khách sạn, nhỏ thì là vỏ hộp bánh kẹo cưới, đều dựa theo sở thích của cô.

Tiệc nuôi duy nhất, là từ khi Lục Cẩn Niên và cô chuẩn bị cử hành hôn lễ, đến bây giờ cũng sắp hoàn thành xong, Kiều An Hạ lại vẫn chưa từng liên hệ với cô, ngẫu nhiên, Kiều An Hảo sẽ gọi điện hoặc gửi tin nhắn cho Kiều An Hạ, nhưng cũng như đá chìm đáy biển, không có hồi âm.

Lúc còn cách hôn lễ một chút, Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo đi vào bệnh viện khám thai một lần.

Lục Căn Niên chọn một bệnh viện và bác sĩ phụ sản tốt nhất Bắc Kinh, tuy khoa phụ sản có nhiều chỗ cấm đàn ông đi vào, nhưng là, Lục Căn Niên lại cố gắng để toàn bộ quá trình đều không rời khỏi Kiều An Hảo, theo sát sau hầu hạ.

Lúc làm siêu vi B, Lục Căn Niên chỉ có thể đưa Kiều An Hảo đến lối vào, anh cẩn thận dặn dò Kiều An Hảo vài câu, mới để cô vào, Kiều An Hảo ngồi tại chỗ, đợi tầm 10 phút, rốt cuộc nghe thấy có người hô tên mình, cô đứng lên, lúc đi vào, vừa lúc bên trong có người vừa làm siêu vi B cúi xuống, dáng vẻ nhìn có chút quen mắt, không nhận được nhìn lại, mãi đến khi người đó quay mặt qua, cô mới thốt lên: “Chị Tương Tư?”

Tống Tương Tư gần đây vẫn luôn thấy thân thể không thoải mái, cố ý tới bệnh viện làm kiểm tra một lần, sợ bị chó săn chụp được lại viết linh tinh, cô vẫn cố ý lựa chọn một bệnh viện tư tốt nhất, lại không nghĩ rằng đến đây còn bị người khác nhận ra, theo bản năng liền hoảng sợ, sau đó quay đầu nhìn thấy là Kiều An Hảo, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cong môi lên: “Kiều Kiều tới khám thai à?”

“Ừhm, thật khéo.” Kiều An Hảo cong môi nở nụ cười một phen, nghĩ là siêu vi B, vì thế liền không nhận được tò mò hỏi một câu: “chị Tương Tư, chị...” Kiều An Hảo chỉ chỉ vào bụng dưới của mình, ám chỉ ý mang thai.

“Không có.” Tống Tương Tư cười khẽ một tiếng, lắc đầu: “Lâu rồi chị chưa kiểm tra sức khỏe, nên qua đây xem thế nào.”

“A...” Kiều An Hảo lên tiếng, nhìn thấy Tống Tương Tư giẫm chân lên giày cao gót 10cm, trong nháy mắt chỉ cảm thấy vừa rồi mình đã suy nghĩ quá nhiều, vì thế liền cười nói: “Sức khỏe thế nào?”

“Rất tốt.” Tống Tương Tư chỉnh lại quần áo, sau đó liếc mắt nhìn bụng dưới bằng phẳng của Kiều An Hảo: “Bảo bảo có khỏe không?”

Kiều An Hảo gật đầu: “Cũng rất tốt.”

Tống Tương Tư nở nụ cười, đeo khẩu trang và mắt kính: “Chị còn có chút việc, đi trước nhé, em kiểm tra đi, chờ đến hôn lễ rồi gặp.”

“Ừm, tạm biệt.” Sau khi Kiều An Hảo nói xong, Tống Tương Tư chỉ gật gật đầu, liền xách túi của mình, rời đi.

Tống Tương Tư đi trước, sau một lúc, liền từ bên trong đi ra, trực tiếp ấn thang máy, đi xuống bãi đỗ xe dưới lòng đất, cô ngồi lên xe mình, tạm dừng một lúc, mới tháo khẩu trang và kính trên mặt xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 826

Gặp Cha Mẹ (6)

Cô chưa hề khởi động xe, vẻ mặt rất bình tĩnh nhìn chăm chăm trước mặt mình qua cửa kính xe một lúc, sau đó kéo túi của mình ra, từ bên trong lấy ra một tờ báo cáo kết quả, trong túi còn có thể nhìn thấy hai hộp vitamin B11.

Từ trước đến nay nguyệt sự của cô rất chuẩn, kết quả hiện tại đã chậm một tháng rồi, trong lòng có cảm giác không bình thường, thừa dịp xế chiều hôm nay không có lịch trình gì, Hứa Gia Mộc ở công ty, một mình cô vụng trộm đi đến bệnh viện làm kiểm tra, kết quả không ngờ dự cảm trở thành sự thật, cô thực sự mang thai rồi.

Thai nhi đã được một tháng, nhỏ hơn bảo bảo của Kiều An Hảo một tháng, con của Hứa Gia Mộc, nói cách khác, đứa nhỏ này có thể gọi đứa bé của Kiều An Hảo là chị hoặc anh.

Cô và Hứa Gia Mộc làm chuyện kia, vẫn thường dùng biện pháp tránh thai.

Tuy y học nói là, dùng áo mưa không hẳn sẽ đạt kết quả 100%, nhưng là tối thiểu, cô và anh ở bên nhau bảy năm, cô không có lấy một lần dính bầu, nhưng ai biết, bây giờ lại có ngoài ý muốn.

Thẳng thắn mà nói, cô không bài xích đứa bé này, tuổi của cô đã không còn nhỏ, cô đã từng liều mạng phấn đấu như thế, là vì muốn thoát khỏi bần

cùng, nhưng là hiện tại đã không còn khó khăn gì, cô không muốn một mình cô đơn sống ở Bắc Kinh như thế này mãi, cô rất muốn có một gia đình yên ổn, có một đứa bé xinh đẹp, nhìn nó lớn dần từng ngày.

Nhưng là, cha của đứa nhỏ này, đã dùng năm vạn tiền mua bảy năm của cô, tiếp qua một tháng, chính là một bắt đầu năm thứ tám, anh lại mãi không có ý định muốn kết hôn với cô.

Tống Tương Tư nghĩ đến đây, trong đầu lờ mờ nổi lên cảm giác đau đớn, trong mắt tràn ngập ưu thương, nhìn chăm chăm tờ giấy kết quả kia, từ trước đến nay cô có thể tự mình cố gắng, trong mắt lại có chút không muốn từ bỏ.

Qua rất lâu, Tống Tương Tư mới cầm tờ đơn kia nhét vào trong túi, sau đó khởi động xe, chậm rãi rời đi.

Cô lái xe không có mục đích, được một lúc lại dừng, sau đó lại đi tiếp.

Dọc đường đi như vậy, trong đầu cô suy nghĩ rất nhiều chuyện, cô muốn gọi điện cho Hứa Gia Mộc hay không, nói cho anh biết, cô mang thai, sau đó thuận tiện xem anh có thể vì đứa con mà chịu trách nhiệm với cô không? Nhưng là, nếu trong lòng anh vốn dĩ không hề muốn cưới cô, vì đứa con nên mới đồng ý cưới cô thì làm sao bây giờ? Cô thương anh, cũng muốn gả cho anh, nhưng là, lại càng muốn chính anh cam tâm tình nguyện cưới cô, hưởng chi, cô cũng không muốn cốt nhục trong bụng mình, lấy nó làm lợi thế để kết hôn.

Tống Tương Tư thở dài, phát hiện mình vậy mà không hiểu sao lại lái xe đến dưới lầu Hứa thị.

Cô chậm rãi dừng xe lại, nhìn qua cửa kính xe, liếc mắt nhìn tòa cao ốc cao vút, do dự rất lâu, sau cùng vẫn là lái xe đi vào bãi đỗ xe dưới lòng đất của Hứa thị, sau đó cầm túi đi xuống xe, trực tiếp ấn thang máy, đi lên tầng cao nhất.

Tổng Tương Tư đi theo Hứa Gia Mộc đến Hứa thị vài lần, biết được văn phòng của anh ở đâu.

Có thể do buổi chiều có hoạt động, phòng thư ký không có lấy một bóng người, Tổng Tương Tư cứ thế đi vào trong phòng anh.

Cửa không khóa, cô đẩy cửa ra, bên trong không có ai.

Cô chuẩn bị ngồi xuống sofa trong phòng anh, lại nghe thấy trong phòng nghỉ có âm thanh nhỏ vụn truyền đến.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 827

Gặp Tộc Trưởng [7]

Tống Tương Tư nhú mi lại.

Bên trong phòng nghỉ có người?

Cô cầm lên túi xách vừa mới đặt xuống ghế, sau đó liền giẫm lên thảm lông xù, đi về phía phòng nghỉ, cô càng tới gần, thì cô lại nghe thấy thấy tinh tường một đạo giọng nữ từ bên trong truyền đến: “Anh Gia Mộc, anh đã đồng ý với em, hôm nay sau tan tầm cùng em đi điện ảnh, vì sao đột nhiên anh lại lật lọng?”

Bước chân Tống Tương Tư mạnh dừng lại tại chỗ, cô cầm túi xách trên tay, nhìn không được liền dùng sức.

Cửa phòng nghỉ khép lại, tuy rằng cô cách cửa một khoảng cách nhất định, nhưng mà thị lực của cô rất tốt, vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng một cô gái vừa trẻ vừa xinh đẹp, ghé vào trên giường, cầm lấy cánh tay của Hứa Gia Mộc, không ngừng lay động.

Hứa Gia Mộc giống như rất mệt, nhắm mắt lại, không có quan tâm cô ta.

Cô gái trẻ quyết quyết miệng: “Anh Gia Mộc, em chạy đến đây tìm anh, đến bây giờ anh cũng chưa nói qua một câu với em a, a a a...”

Sau đó là liên tiếp tiếng kêu mềm mại của cô gái, lực cô ta loạn choạng cánh tay Hứa Gia Mộc lớn rất nhiều.

Hứa Gia Mộc bị nhiều không thể đi vào giấc ngủ, mở mắt: “Thiên Thiên, đừng nháo, anh thật sự rất mệt, không phải ở dưới lầu công ty đang hoạt động sao? Em hãy đi dạo một lát trước đi, được không?”

“Em không đi!” Bị kêu cô gái tên Thiên Thiên, không hề nghĩ ngợi liền phe phẩy đầu cự tuyệt, sau đó người liền ghé vào trên người của Hứa Gia Mộc, ôm thật chặt cổ anh, nói: “Anh Gia Mộc, Lục Căn Niên và chị Kiều Kiều đều sắp kết hôn, chúng ta khi nào thì cũng tổ chức hôn lễ a?”

Lúc Tổng Tương Tư nghe đến những lời này, chỉ cảm giác có một cỗ cảm giác mát, từ chính trái tim mình tràn ra, một đường hiện lên, cuối cùng trải rộng toàn thân, trái tim của cô vốn rất nóng bỏng, đều đã bị đóng băng.

Cô nhìn không chuyển mắt khỏi hai người bên trong, im lặng không phát ra một chút tiếng động, đợi khoảng nửa phút, cô nghe thấy âm thanh của Hứa Gia Mộc truyền đến: “Chờ em tốt nghiệp đại học rồi nói sau, ngoan, để cho anh ngủ một lát.”

“Anh Gia Mộc, em muốn ở giáo đường tổ chức hôn lễ, hơn nữa em xem hiện trường hôn lễ của chị Kiều Kiều, bố trí rất xinh đẹp, đến lúc đó, em cũng muốn anh cho em một cái hiện trường hôn lễ như vậy...”

Tổng Tương Tư nghe đến đó, rốt cục có một chút phản ứng, đầu tiên cô thùy thùy mi mắt, sau đó ngay lập tức xoay người, mại rất nhẹ bước chân, thật nhanh rời đi.

Tổng Tương Tư không biết rốt cuộc bản thân xuống lầu như thế nào, nói ngắn lại đợi đến lúc cô phục hồi lại tinh thần, người ngồi ở trong xe.

Tầng hầm bãi đỗ xe ánh sáng rất tối, trong xe vô cùng yên tĩnh, toàn thân của cô đều cứng ngắc, trong đầu cô phiêu đảng đều là đoạn đối thoại của Hứa Gia Mộc và cô gái kia.

Nguyên lai, Hứa Gia Mộc anh có vị hôn thê mới a...

Nguyên lai, trước đây lúc anh tìm đến cô, đáy lòng nửa điểm muốn kết hôn với cô cũng không có a...

Là cô quá mềm lòng, bị anh ôm úy khuất hễ hễ nói một câu tôi mệt mỏi quá, cô liền tràn ra tâm thánh mẫu, yên tâm khẳng khẳng một mực, để cho anh ở trong nhà của mình, cùng anh sống chung qua thời gian khó khăn.

Cô đối với anh mà nói, mặc kệ là hiện tại, hay là 7 năm trước, thủy chung đều là một loại hàng hóa dùng tiền là có thể mua được.

Là chính cô tự đề cao chính mình, nghĩ đến bản thân có mị lực khôn cùng, anh nhất định sẽ thích bản thân.

Trong ngực Tống Tương Tư trở nên có chút phập phồng, giây tiếp theo, cô lại đột nhiên lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho vị bác sĩ phụ sản buổi chiều đã kiểm tra cho mình: “Bác sĩ Tương sao? Tôi là Tương Tư, ngài giúp tôi đặt một cái lịch, tôi muốn phẫu thuật phá thai!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 828

Gặp Tộc Trưởng [8]

“Càng nhanh càng tốt... thứ tư tuần sau? Không được, ngày đó là hôn lễ của bạn tôi, tôi phải tham gia... Tốt, vậy vào thứ sáu... Tạm biệt.”

Trong khoảnh khắc sau khi Tổng Tương Tư tắt điện thoại, nước mắt chung quy không thể trụ được, giống như dây hạt ngọc trai bị đứt, một viên tiếp một viên rơi xuống.

7 năm, từ lúc ban đầu không rành thế sự, đến bây giờ thành thực lão luyện, cô cho anh tất cả những gì đẹp nhất của cuộc đời.

Nhưng mà, vẫn không đổi lấy được một cái kết cục tốt.

Cả đời người có thể ngốc, cũng có thể tiện, nhưng mà không thể liên tục ngốc liên tục tiện.

Cô có một cái xuất thân bần cùng ở nông thôn, cho dù là từng có danh hiệu bán mình cứu cứu cha trượng nghĩa, nhưng mà chung quy cô vẫn là một người phụ nữ bán mình, cho nên a, cô xuất thân như vậy làm sao có thể xứng với Hứa gia thiếu gia xuất thân nhà giàu chứ?

Cho nên, cô rơi vào kết cục như vậy, là cô gieo gió gặt bão, là cô ý nghĩ kỳ lạ, là cô si tâm vọng tưởng.

Sắc mặt Tổng Tương Tư có chút tái nhợt, toàn thân cô run run lợi hại, cuối cùng lại đột nhiên cầm lên túi hồ sơ báo cáo mang thai, lả tả xé thành

mảnh nhỏ, vitamin B11 bên trong túi cũng mang ra, sau đó đẩy cửa xe ra xuống xe, đi đến trước thùng rác, nhìn cũng không nhìn lại một cái trực tiếp vứt những thứ kia vào thùng rác, một lần nữa lên xe, thắt dây an toàn, rồi giẫm chân ga khởi động rời đi.

-

Đêm nay Kiều An Hạ hẹn một khách hàng ở khách sạn lớn Bắc Kinh ăn cơm, không nghĩ tới sẽ đụng phải một thằng cũng chưa liên hệ Trình Dạng.

Vị khách hàng kia có chút gây khó khăn, vẫn không ngừng ép cô uống rượu, Kiều An Hạ tửu lượng không sai, nhưng mà cũng sẽ không chịu nổi vừa ngồi xuống đã phải không ngừng uống.

Trên đường Kiều An Hạ thật sự có chút không không nổi, để cho thư kí của mình tiếp vị khách kia, sau đó tìm lấy cái cớ, từ trong phòng đi ra.

Lúc Kiều An Hạ đóng cửa lại, vừa lúc phòng đối diện cũng mở cửa ra, cô theo bản năng ngẩng đầu liếc mắt nhìn một cái, nhìn thấy Trình Dạng mặc một bộ quần áo màu xanh ngọc, áo mũ chỉnh tề mặt mang ý cười nói một câu với khách trong phòng “Lập tức quay lại”, liền thuận thế đóng cửa lại.

Trình Dạng xoay người, liền thấy được Kiều An Hạ ở hành lang đối diện, vẻ mặt của anh cứng ngắc một chút, sau đó liền bất động đứng ở tại chỗ, ánh mắt nhìn chằm chằm Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ định thần lại đứng ở cửa, nhìn lại Trình Dạng khoảng một phút đồng hồ, nhìn thấy anh không có ý muốn lên tiếng, sau đó liền hào phóng tiêu sái xoay người, đi về phía toilet.

Trình Dạng đứng ở cửa, nhìn bóng dáng Kiều An Hạ, ánh mắt âm thầm vài phần.

Anh đối với cô mà nói, chung quy không là cái gì... Anh và cô không phải không cãi nhau qua, nháo quá không được tự nhiên, nhưng mà mỗi một lần đều là anh cúi đầu, duy độc lúc này đây, anh vẫn chịu đựng, nhịn đến một tháng, một cuộc điện thoại cô cũng không gọi tới, tin nhắn cũng không phát đến một cái, hiện tại gặp mặt, cô nghiêm nhiên xem anh trở thành người xa lạ...

Nghĩ đến đây, Trình Dạng nhịn không được phe phẩy đầu, cười khổ một chút, đi theo phía sau Kiều An Hạ, cũng đi hướng toilet.

Không biết là do uống rượu, hay là do Trình Dạng theo ở sau lưng, lúc Kiều An Hạ sắp đến gần cửa toilet, không cẩn thận xoay bước chân, cả người suýt nữa té ngã trên đất, cũng may Trình Dạng đi cách phía sau của cô khoảng một thước, phản ứng rất nhanh vươn tay, bám trụ thân thể của anh, giọng nói mở miệng, mang theo vài phần lo lắng: “Xoay bị thương sao?”

Kiều An Hạ nói không nên lời vì cái gì, lúc nghe thấy những lời này của Trình Dạng, áp lực trong lòng lâu như vậy, thế nhưng lại xuất hiện kỳ tích trở nên thoải mái rất nhiều.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 829

Gặp Người Lớn (9) F

Vẻ mặt cô thoát nhìn vẫn cao ngạo như trước, nhưng ánh mắt lại nhìn không được nhìn chăm chăm Trình Dạng nhiều hơn.

Trình Dạng thấy cô không lên tiếng, cau mày, không hề nghĩ ngợi liền ngồi xuống, muốn kiểm tra cổ chân của Kiều An Hạ, kết quả tay vừa đụng tới dây giày, Trình Dạng nghe giọng nói lạnh lùng của Kiều An Hạ truyền đến: "Trình tiên sinh, nếu nhớ không nhầm thì chúng ta đã chia tay rồi, anh cảm thấy làm như vậy thích hợp sao?"

Tay Trình Dạng nhất thời khựng lại, anh ngồi xuống bên chân Kiều An Hạ, im lặng chừng năm giây, đột nhiên đứng lên, liếc mắt thật sâu nhìn Kiều An Hạ, cuối cùng gật đầu, lễ phép mà xa cách nói: "Thực xin lỗi, Kiều tiểu thư, quấy rầy cô rồi."

Nói xong, Trình Dạng còn nở một nụ cười không thể nào bắt bẻ được với Kiều An Hạ, rồi trực tiếp cất bước, đi vào toilet nam, để lại một mình Kiều An Hạ, đứng tại chỗ trợn mắt há hốc mồm.

Thế nhưng Trình Dạng cứ như vậy bỏ đi?

Trước kia, cô và anh cũng hay giận dỗi, mỗi lần anh đều nói xin lỗi cô, còn cô cũng tỏ ra mặt lạnh, nhưng anh luôn dịu dàng dỗ dành cô, rõ ràng mới vừa rồi anh còn rất quan tâm đến cô mà, sao đột nhiên tỏ ra lạnh lùng bỏ đi rồi?

Kiều An Hạ đứng tại chỗ không nhúc nhích, cho đến khi Trình Dạng từ bên trong toilet đi ra, cô mới nháy mắt, gọi tên anh: "Trình Dạng?"

Trình Dạng dừng bước lại, ánh mắt nhìn về phía Kiều An Hạ, chỉ lạnh lùng hỏi: "Có chuyện gì không? Kiều tiểu thư?"

Trình Dạng cố ý nhấn mạnh ba chữ cuối cùng "Kiều tiểu thư", giọng điệu lạnh nhạt giống như căn bản hai người bọn họ không hề có quan hệ gì, Kiều An Hạ kinh ngạc há miệng, không biết nên nói gì tiếp.

Thoạt nhìn Trình Dạng có vẻ rất không kiên nhẫn, đợi trong chốc lát, thấy Kiều An Hạ không lên tiếng, thì lễ phép nhàn nhạt mở miệng: "Thực xin lỗi, Kiều tiểu thư, tôi còn có chút việc, xin lỗi không tiếp được rồi."

Lần này, Trình Dạng không chờ Kiều An Hạ có phản ứng, trực tiếp đi qua bên cạnh cô, cất bước rời đi.

Kiều An Hạ mãnh liệt quay đầu lại nhìn theo bóng dáng Trình Dạng, phát giác bản thân mình thế nhưng so với anh ở đêm kia nói lời chia tay, còn kinh hoàng hơn.

Trình Dạng lúc này đây, và trước kia không giống nhau, giận thật rồi sao, nói chính xác hơn, giống như trong lúc đó cô và anh, thật sự không hề dây dưa với nhau sao?

Đúng là kỳ quái... Không liên quan sẽ không dây dưa, vì sao cô còn khổ sở như vậy? Thậm chí dưới đáy lòng còn cảm thấy đau buồn?

Kiều An Hạ hơi mất hồn mất vía đi vào toilet, xong việc, khi cô đứng ở bồn rửa tay, trong đầu vẫn còn nghĩ tới chuyện về Trình Dạng.

-

Kỳ thật đôi khi, sự thật so với tiểu thuyết còn càng thần kỳ hơn nhiều.

Đêm nay, không đơn thuần là Kiều An Hạ và Trình Dạng tham gia trong khách sạn lớn Bắc Kinh, ngay cả Lâm Thi Ý cũng ở đây, hơn nữa Lâm Thi Ý và Trình Dạng còn tham gia cùng một bữa tiệc.

Lâm Thi Ý từ toilet kế bên đi ra, bước đến bồn rửa mặt, trước rửa sạch tay, lúc soi gương trang điểm lại, phát hiện người đứng bên cạnh mình, tay vẫn để dưới vòi nước, giống như đang mất hồn, cả nửa ngày cũng không có một động tác nào khác, cô tò mò nhìn không được chăm chú nhìn thêm, sau đó cảm thấy người này hơi quen mặt, cau mày suy nghĩ hồi lâu, mới bất giác nhớ lại, không phải là chị của Kiều An Hào, Kiều An Hạ sao? Lúc trước cô suýt nữa đã bị người phụ nữ này cầm dao hủy dung rồi!

Thật là không nghĩ đến, oan gia ngõ hẹp, thế nhưng hôm nay lại gặp mặt nhau!

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 830

Gặp Cha Mẹ (10)

Lâm Thi Ý nghĩ tới đây, tiện ngoéo môi một cái, khép hộp phấn lót đang cầm trong tay lại, mở miệng: “Ôi, đây không phải Kiều đại tiểu thư sao? Thật sự là đã lâu không thấy?”

Kiều An Hạ đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, từ đầu liền không nghe thấy người bên cạnh nói gì, một chút phản ứng cũng không có.

-

Trái lại đêm nay, Kiều An Hảo cũng ăn cơm ở khách sạn Bắc Kinh, lúc nghe đến ba chữ “Kiều An Hạ” kia, trở mắt một phen, liền thu điện thoại lại.

Đó là giọng của Lâm Thi Ý, nói cách khác, chị và Lâm Thi Ý đều ở bên ngoài?

Kiều An Hảo rút khăn tay ra, sau đó lại nghe đến giọng nói của Lâm Thi Ý: “ha, Kiều đại tiểu thư hẳn không nên là quý nhân hay quên, không nhớ rõ tôi là ai sao?”

-

Lần thứ hai Lâm Thi Ý mở miệng, khiến Kiều An Hạ khôi phục lại thần trí, cô nhẹ nhàng đảo tròn mắt, nhìn lướt qua Lâm Thi Ý, sau đó liền lấy

nước rửa tay ở một bên, chà xát tay, đến lúc sạch sẽ mới đóng vòi nước lại, lau khô tay, chuẩn bị rời đi.

Lâm Thi Ý đâu nào để cho Kiều An Hạ rời đi, cô ta không cần suy nghĩ liền chặn trước mặt Kiều An Hạ: “Kiều đại tiểu thư, cô cứ như vậy rời đi làm gì thế? Tôi còn có việc muốn nói với cô!”

Kiều An Hạ khoanh tay ở trước ngực, tư thế ngạo mạn hơn so với Lâm Thi Ý nhiều, trên mặt cô lên một nụ cười, vẻ khinh thường không hề che giấu nói: “Nói chuyện với tôi? Cô xứng sao?”

Kiều An Hào nghe được những lời này của Kiều An Hạ, không nhịn được bật cười.

Cùng Kiều An Hạ so cái gì còn có thể thắng được chị ấy, nhưng nếu so kiêu ngạo với cô, người phụ nữ đó, rõ ràng là cực kỳ mềm lòng nhưng miệng lưỡi lại cứng rắn hơn so với tảng đá.

Một câu của Kiều An Hạ, khiến cho Lâm Thi Ý tức giận trong nháy mắt: “Đều đã đến lúc này, cô vẫn còn giả bộ cái gì trước mặt tôi? Người khác không biết, tôi cũng biết, người trong lòng cô chính là người vừa cưới em gái cô, như thế nào, tư vị này chắc là không dễ chịu rồi?”

Sắc mặt của Kiều An Hạ trong nháy mắt liền trở nên lạnh lẽo đến cực hạn.

Kiều An Hào ở trong phòng, vốn dĩ vừa bị câu nói kia của Kiều An Hạ chọc cười, trong nháy mắt liền cứng ngắt.

“A... không riêng gì những thứ này? Tôi nghe nói, Trình Dạng cũng chia tay với cô rồi à?” Lâm Thi Ý nói, cùng với một nụ cười đắc chí: “Có phải Trình Dạng đã đá cô rồi không? Cho nên cô mới thất hồn lạc phách như vừa rồi, tôi nói cho cô, cô cũng đừng suy nghĩ nhiều, cô không chiếm được Lục Ảnh đế, cũng không chiếm được Trình Dạng, Kiều đại tiểu thư thật đúng là

đủ thương cảm, thế nhưng, tôi cảm thấy có lẽ Kiều đại tiểu thư đã coi trọng chính mình quá rồi, đừng tưởng rằng mình là thiên kim đại tiểu thư, người khác đều sẽ vây quanh cô...”

Kiều An Hảo nghe được mấy lời này, trong lòng liền bốc hỏa, cô không hề nghĩ ngợi đứng lên, vội vàng xả bồn cầu, liền đẩy cửa ra, không hề nghĩ ngợi cầm điện thoại di động trong tay, ném vào trên người Lâm Thi Ý: “Lâm Thi Ý, cô câm miệng cho tôi, không nói lời nào cũng không ai nghĩ cô điếc!”

Điện thoại đập trúng vào người Lâm Thi Ý, cô ta hét lên một tiếng, sau đó giống như Kiều An Hạ, hai người đồng thời quay đầu nhìn Kiều An Hảo.

Kiều An Hảo chạm tầm mắt với Kiều An Hạ, chỉ liếc nhau một cái, sau đó cũng chột dạ tránh đi, sau đó đi đến trước mặt Lâm Thi Ý: “Lâm Thi Ý, tôi nói cô sao mãi chưa có tiền đồ gì thế, mỗi lần gây sự đều chẳng được chuyện gì tử tế, lại vẫn lần nào cũng đến trước mặt người khác mà nhảy lên! Tôi thật sự là chưa thấy qua người nào giống tiện nhân như cô!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 831

Mạo Hiểm (1)

“Còn có, điệu múa cô Triệu Phi Yến trong trận chung kết Hollywood, là cô cố ý đạo lại của toio1”

“Kiều An Hảo, cô đừng ngậm máu phun người, cô có chứng cứ gì, chứng mình tôi đạo của cô?” Lâm Thi Ý bị Kiều An Hảo mắng, sắc mặt rất khó coi, âm thanh mở miệng vô cùng hung dữ.

“Bởi vì tôi không tin trên thế giới này có nhiều sự trùng hợp như vậy, có thể trùng hợp đến mức tôi và cô cùng có một ý tưởng múa vũ y! Lúc ấy tôi thật không rõ, hiện tại thì đã hiểu, sợ là vấn đề nằm ở cửa hàng may bộ váy vũ y đó!” Kiều An Hảo lúc đó đang lơ mơ, một chốc liền không thể nghĩ được xảy ra vấn đề ở đâu, nhưng là về sau cô nói chuyện này cho Lục Cẩn Niên biết, nghĩ đến cửa tiệm may đồ kia, sẽ biết cô muốn biểu diễn múa cổ gì đó, nếu Lâm Thi Ý biết được tin tức này, không khó để đoán ra được cô sẽ trình diễn cái gì, dù sao đó cũng là Triệu Phi Yến kinh điển.”

“Thế nhưng không sao, Lâm Thi Ý, cô không thừa nhận cũng không sao cả, dù sao cô có đạo lại ý tưởng của tôi, cũng không thể giành được giải nhất!”

Kiều An Hảo nói đến đây, dừng một chút, học thái độ vui sướng khi người khác gặp họa khi nãy của Lâm Thi Ý nói: “Thế nhưng, cũng thật sự là làm khó cô rồi, vì muốn ngáng chân tôi mà khổ tâm đi luyện múa, tôi nghĩ mấy ngày cô vì luyện múa, khẳng định rất khổ sở rồi? Suy nghĩ một

chút, cô thật đúng là đủ thương cảm, thế nhưng, Lâm Thi Ý, tôi cảm thấy nói đến khiêu vũ, phương diện trên giường, có lẽ cô sẽ càng có sở trường hơn, dù sao cô cũng chuyên dựa vào thứ đó để mua vui cho đàn ông lấy tiền mà...”

Lâm Thi Ý dám dùng cô để kéo lên vết sẹo trong lòng Kiều An Hạ, như thế cô ta cũng đừng trách Kiều An Hảo không khách khí, xé rách mặt nạ của cô ta.

Lâm Thi Ý mỗi lần đều không thể sánh bằng Kiều An Hảo, lúc nào cũng đứng sau, bây giờ lại còn bị cô nói thẳng như vậy, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, quên mất trong bụng Kiều An Hảo đang có bầu, không hề nghĩ ngợi vươn tay, vung lên về phía mặt của Kiều An Hảo: “Kiều An Hảo, cô kẻ tiện nhân, cô câm miệng cho tôi!”

Nếu một tát này thật sự văng đến trên mặt của cô, chắc chắn cô sẽ đứng không vững, người sẽ đập vào trên bồn rửa mặt.

Bồn rửa mặt kia, vừa lúc chạm đến bụng của cô, lực nếu như rất lớn, sợ rằng bảo bảo trong bụng cô...

Kiều An Hảo hoảng hốt, mà lại không dám động tay với Lâm Thi Ý, sợ rằng đánh nhau với cô ta, chính mình sẽ thua thiệt, cho nên theo bản năng liền giơ tay lên, bảo vệ con của mình.

Mắt thấy tay của Lâm Thi Ý, đến mặt cô càng ngày càng gần, Kiều An Hảo đều đã nghe được tiếng gió, cô theo bản năng liền nhắm hai mắt lại.

Sau đó bên tai cô truyền đến tiếng bạt tai vang dội.

Kiều An Hảo khắc chế người mình, sợ run lên một cái, lại không cảm giác được sự đau đớn trên mặt, ngược lại còn truyền đến hai tiếng bạt tai, lúc này cô mới kinh ngạc mở to hai mắt, lại thấy được một màn khó tin.

Vốn dĩ Lâm Thi Ý đang định vươn tay tát cô, lại bị Kiều An Hạ nắm được, mà Kiều An Hạ cả người nghiêm nghị đứng trước mặt cô ta, mang theo vẻ mặt phần nộ, ánh mắt cũng không chớp nhìn thẳng Lâm Thi Ý, vừa ngoan độc vừa nặng tay quăng vài cái tát lên mặt cô ta.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 832

Mạo Hiểm (2)

Kiều An Hạ chắc phải cho Lâm Thi Ý đến mười cái bạt tai, mới ngừng lại được, Lâm Thi Ý bị đánh đến lờ mờ, trố mắt nhìn Kiều An Hạ, vậy mà không có tí phản ứng nào, mặt cô ta bị sưng đỏ lên dữ dội, mấy ngón tay in dấu trên da thịt trắng nõn, nhìn vô cùng chói mắt.

Mãi đến khi Lâm Thi Ý cảm nhận được trên mặt truyền đến nóng rát, mới bất tri bất giác phản ứng được là vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, cô theo bản năng giơ tay lên, che kín mặt, nhìn chăm chăm Kiều An Hạ, ở đáy mắt còn có một tầng nước, giọng nói mang theo sự uất hận: “Có người như cô à? Bị Trình Dạng vứt bỏ, tâm tình không tốt liền trút giận lên người tôi sao?”

“Bốp” Lâm Thi Ý còn chưa nói hết, Kiều An Hạ lại lần nữa vung tay lên, hung hăng cho cô ta thêm một cái bạt tai, bây giờ lực đạo vô cùng nặng nề hơn so với trước, vậy mà mạnh mẽ khiến cả người Lâm Thi Ý đung vào một bên góc tường, đầu đập vào tường.

Kiều An Hạ cũng không thèm để ý đến Lâm Thi Ý, giẫm giày cao gót đi qua, án Lâm Thi Ý ở trên tường, một tay bóp cổ cô ta, khiến cho mặt cô ta phải ngẩng cao lên, sau đó nhìn thẳng mắt cô ta, cả vú lấp miệng em mở miệng nói: “Tôi nhớ rõ lúc trước đã từng nói với cô, tốt nhất về sau nhìn thấy tôi và Kiều An Hảo thì nên tránh mặt ra.”

Kiều An Hảo đứng ở phía sau, nghe được tên mình, cả người đang theo dõi khí phách của Kiều An Hảo liền phản ứng trở lại, nhìn chăm chăm Kiều An Hạ, ánh mắt có chút dao động.

Vừa mới rồi Kiều An Hạ ra tay ngăn cản Lâm Thi Ý, là lo lắng cho bảo bảo trong bụng cô sao?

“Tôi nói cho cô, vừa mới rồi chỉ là cảnh cáo của tôi, nếu cô còn dám có lần sau...” Kiều An Hạ nói đến đây, dừng một lát, mặt mày lạnh thêm vài phần: “A..., không đúng, không phải cô còn dám có lần sau, mà là tôi nói cho cô, từ giờ trở đi, tốt nhất là nhìn thấy tôi và Kiều An Hảo thì tránh xa ra, nhờ đâu cô đụng phải tôi, ngày đó nếu tâm tình tôi tốt, có lẽ còn thoáng một chút, tha cho cô coi như không có chuyện gì, nếu tôi đúng lúc hôm đó tâm tình không tốt, tôi sẽ trút giận lên cô, thế thì cô phải làm thế nào đây?”

Kiều An Hạ nói đến đây, hung hăng trừng mắt nhìn Lâm Thi Ý một cái: “Đừng dùng loại ánh mắt này nhìn tôi, tôi nói cho cô, tôi Kiều An Hạ không sợ trời không sợ đất, nói được thì làm được, nếu cô không tin, lần sau cô có thể thử xem!”

Nói xong, Kiều An Hạ liền vung tay khỏi cổ Lâm Thi Ý, xoay người rời đi, nhưng ánh sáng trong mắt lại xuyên thấu qua gương nhìn đến Kiều An Hảo cách đó không xa, ánh mắt bình tĩnh dừng lại, tốc độ tim đập của Kiều An Hạ bỗng nhiên như rơi xuống, nghĩ đến nếu mình cứ như vậy rời đi, nếu Lâm Thi Ý nổi điên lên đối phó với Kiều An Hảo, nói không chừng con của Kiều An Hảo...

Cánh môi của Kiều An Hảo gât gao nhấp lại, sau đó liền quay đầu đi, tay đột nhiên nắm tóc của Lâm Thi Ý, cao ngạo cất bước chân, kéo Lâm Thi Ý đi vào trong toilet trong phòng.

Tất cả trong toilet, đều là tiếng thét đau đớn chói tai của Lâm Thi Ý, Kiều An Hạ giống như không hề nghe thấy, khi đi ngang qua phòng dọn

đẹp, còn thuận thế rút một cây lau nhà, sau đó đẩy cửa ra, đẩy Lâm Thi Ý đi vào, đóng cửa lại, lấy cây lau nhà ngăn lại, hừ lạnh một tiếng, xoay người, đi ra ngoài.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 833

Nguy Hiếm (3) F

Thời điểm Kiều An Hạ đi ngang qua bên cạnh mình, Kiều An Hảo gọi: "Chị?"

Bước chân Kiều An Hạ dừng lại, nhưng không có quay đầu nhìn Kiều An Hảo, đại khái khoảng ba giây, một lần nữa bước đi, hướng về phía ngoài cửa đi ra.

Trong phòng ngăn phía sau, truyền đến tiếng chửi rủa không có hình tượng chút nào và âm thanh đập cửa rầm rầm của Lâm Thi Ý.

"Chị!" Kiều An Hảo tiếp tục kêu Kiều An Hạ, cất bước đuổi theo, nhanh nhẹn bắt lấy cánh tay của Kiều An Hạ: "Chị, vừa rồi cảm ơn chị, nếu không nhờ chị, có lẽ em..."

"Cô cảm ơn tôi làm gì?" Kiều An Hạ không đợi Kiều An Hảo nói hết lời, đột nhiên cắt đứt lời của cô, giọng điệu lạnh nhạt: "Vừa rồi tôi làm chuyện này, là vì người đàn bà dê tiện kia nói năng lỗ mắng với tôi, không có quan hệ gì tới cô!"

Kiều An Hạ nói xong, muốn rút cánh tay ra khỏi tay Kiều An Hảo, nhưng bị Kiều An Hảo nắm chặt hơn, Kiều An Hạ sợ mình dùng sức quá mạnh, làm bị thương đến Kiều An Hảo, đành phải lấy tay còn lại, gỡ từng ngón từng ngón tay Kiều An Hảo ra.

Sức Kiều An Hảo không ngăn nổi Kiều An Hạ, thời điểm ngón tay cuối cùng bị cô gỡ ra, nhện không được lo lắng nói: "Chị, không phải bởi vì Lục Căn Niên mà tự giận mình chứ?"

Khi Kiều An Hạ nghe những lời này, giống như là bị kích thích, sắc mặt liền tái nhợt, ngay cả hơi thở trong ngực cũng phập phồng, cô nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, sau đó bỏ ngón tay của Kiều An Hảo ra, nhanh chóng kéo cửa phòng rửa tay ra, xông ra ngoài với tốc độ cực nhanh.

Kiều An Hảo khom người nhặt di động lên, không hề nghĩ ngợi đuổi theo.

-

Lục Căn Niên ở trong phòng khách đợi Kiều An Hảo một hồi lâu, mà vẫn chưa thấy cô trở lại, gọi điện thoại cho cô, thế nhưng phát hiện di động không thông, vì thế có chút lo lắng đi đến toilet, kết quả vừa đi tới cửa phòng rửa tay, thì thấy Kiều An Hạ từ bên trong vọt ra, bước chân anh ngừng lại, Kiều An Hạ đi qua bên cạnh anh, sau đó chợt nghe tiếng Kiều An Hảo "Chị", người cũng từ trong phòng rửa tay chạy ra.

Lục Căn Niên sợ Kiều An Hảo không cẩn thận vấp ngã, theo bản năng vươn tay, ôm eo cô, kéo vào trong ngực mình, thấp giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

Kiều An Hảo không để ý tới Lục Căn Niên, chỉ há miệng kêu "Chị!", nhưng Kiều An Hạ giống như không nghe thấy, trực tiếp ấn thang máy, bước vào rồi đi.

Cánh môi Kiều An Hảo run run, theo bản năng rũ mi mắt xuống, nổi cô đơn trên mặt không che lấp được lộ ra ngoài.

Tuy rằng Lục Căn Niên không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì trong phòng rửa tay, nhưng cũng biết, Kiều An Hảo khổ sở bởi vì Kiều An

Hạ, anh im lặng ôm chặt cô, một bên nhẹ giọng dỗ cô, một bên mang cô trở về phòng.

Trải qua chuyện như vậy, tất nhiên Kiều An Hảo không có khẩu vị ăn cơm, Lục Cẩn Niên kêu phục vụ vào tính tiền, dẫn Kiều An Hảo ra khỏi phòng, trong thang máy chỉ có hai người bọn họ, Kiều An Hảo nhỏ giọng đem chuyện xảy ra trong phòng rửa tay nói với anh.

Từ đầu đến cuối Lục Cẩn Niên không hề lên tiếng ngắt lời cô, lắng nghe rất cẩn thận, thời điểm nói đến lúc cuối, Kiều An Hảo còn nhẹ giọng bổ sung một câu: "An Hạ cũng vì em, mới ra tay đánh Lâm Thi Ý."

Lục Cẩn Niên khẽ gật đầu, không lên tiếng, vươn tay mang theo vài phần yêu thương và sủng nịch, vuốt mái tóc dài của cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 834

Nguy Hiếm (4) F

Nhưng trên mặt Lục Cẩn Niên, đáy mắt rõ ràng hiện lên một tia đau lòng và không vui.

Tuy rằng Lục Cẩn Niên đối với chuyện tình của Kiều An Hạ từ đầu đến cuối đều không có lên tiếng, nhưng khi anh và Kiều An Hảo về nhà, thừa dịp Kiều An Hảo đang tắm, anh lấy di động ra, nhắn tin cho Kiều An Hạ.

Anh không thích Kiều An Hạ, thậm chí từng chán ghét Kiều An Hạ, nhưng, Kiều An Hảo thích, anh nguyện ý bảo vệ điều đó, giống như lúc cô vô ý nhìn thấy văn kiện phân chia tài sản của anh, biết anh quan tâm đến Hứa Gia Mộc, cho nên hết lòng giúp anh và Hứa Gia Mộc chu toàn tình nghĩa anh em.

Một tuần trước hôn lễ của anh và cô, tuy rằng cô không nói gì, nhưng anh vẫn có thể thấy được, cô thực sự hi vọng Kiều An Hạ có thể làm phù dâu, thực lòng vui vẻ chúc phúc cho cô đi lấy chồng.

Chỉ cần là cô muốn, anh sẽ cố gắng đi tranh thủ.

-

Kiều An Hạ từ trong thang máy đi ra, mới ý thức tới bản thân mình đi quá vội vàng, ví tiền và chìa khóa xe vẫn còn trong phòng khách.

Kiều An Hạ đứng ở cửa thang máy trong chốc lát, cuối cùng vẫn không đi lên lầu lấy, mà lấy điện thoại di động ra nhắn tin cho thư ký, nhắc nhở cô ta ngày mai mang về công ty cho mình, rồi bước ra khách sạn.

Ban đêm có chút lạnh, áo khoác ở trên lầu, Kiều An Hạ chỉ mặc mỗi chiếc váy đơn bạc, cái lạnh làm cô run rẩy.

Bởi vì không có tiền, cho nên Kiều An Hạ dùng di động kêu một chiếc xe riêng, lúc đang chờ xe, cô thấy xe của Trình Dạng đi ra từ bãi đậu xe dưới đất ở nơi không xa.

Vẻ mặt Kiều An Hạ có chút ngưng trệ, tầm mắt nhìn chăm chăm vào xe của Trình Dạng.

Khoảng cách của chiếc xe càng ngày càng gần, đáy lòng của cô có một sự khẩn trương không giải thích được, cô nhìn qua cửa kính xe, chạm vào ánh mắt của Trình Dạng, ánh mắt của anh rất thâm thúy, lần đầu tiên trong đời cô thật sự không hiểu anh đang suy nghĩ gì, khi xe sắp chạy đến trước mặt cô, đáy lòng Kiều An Hạ bỗng dưng xuất hiện một loại chờ mong, chờ mong Trình Dạng dừng xe, nhưng cuối cùng, người đàn ông mà cô cho rằng căn bản không tồn tại, tốc độ xe không hề có dấu hiệu chậm lại, chạy như bay qua trước mặt cô, lưu lại một trận gió mãnh liệt.

Kiều An Hạ theo bản năng quay đầu, nhìn theo đuôi xe đã đi rất xa, cảm giác trái tim mình ở trong nháy mắt này, giống như bị khoét sạch, đi theo chiếc xe kia.

Kiều An Hạ bình tĩnh đứng tại chỗ, thẳng đến khi chiếc xe cô gọi đứng ở trước mặt, cô mới tỉnh táo lại, lên xe, báo địa điểm, rồi lại bắt đầu thất thần.

Trong căn hộ tối mịt, Kiều An Hạ mở đèn, nhìn trong phòng ở đâu cũng có dấu hiệu của Trình Dạng, tâm tình càng thấy khổ sở, một ngày này, kỳ thật cô không có làm bao nhiêu chuyện, nhưng lại cảm thấy giống như đã trải qua rất nhiều năm, thân thể vô cùng mệt mỏi, toàn thân cô vô lực ngã

xuống sô pha, nhìn chăm chăm trần nhà trong chốc lát, bên tai liền truyền đến tiếng chuông di động báo có tin nhắn.

Sau một lúc lâu, tầm mắt Kiều An Hạ mới vòng vo, nhìn lướt qua màn hình điện thoại di động của mình, lại thấy được mấy chữ "mylove".

mylove... Kiều An Hạ sửng sốt trong chốc lát, mới phản ứng được là Lục Cẩn Niên... tên này là do cô đặt, nhưng vì sao bây giờ nhìn thấy cô lại không thoải mái như vậy?

Kiều An Hạ cầm điện thoại di động lên, không nhìn nội dung tin nhắn của Lục Cẩn Niên, mà là mở thông tin ra sửa lại "mylove" thành "Lục Cẩn Niên", dừng trong chốc lát, nghĩ nghĩ, lại đổi thành "Em rể".

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 835

Nguy Hiểm (5)

Lúc Kiều An Hạ mới vừa dề xuống "Xác nhận", điện thoại di động lại liên tục leng keng hai tiếng, vẫn như cũ là tin nhắn Lục Cẩn Niên gửi tới, vậy mà Kiều An Hạ nhìn hai chữ "em rě" hai, vốn tâm trạng không thoải mái, chuyển biến tốt rất nhiều.

Mở ra tin nhắn, đầu tiên thấy là Lục Cẩn Niên gửi tới một tấm hình, đó là một lễ phục màu lam nhạt, máng lên móc áo, phía dưới còn đặt đôi cao gót cùng màu.

Kiều An Hạ sửng sốt một lát, mới nhìn xuống: 【 Tôi là Lục Cẩn Niên, mặc dù lúc đầu cô không đồng ý tham gia hôn lễ của tôi và Kiều Kiều, cô ấy cũng biết cô sẽ không tới, nhưng mà vẫn cố ý dặn dò người chuẩn bị lễ phục cho cô. Còn chuyện bút ghi âm, Kiều Kiều cũng không biết, sau này cũng sẽ không biết. 】

Mặc dù chỉ là lác đác mấy lời, nhưng lại như cũ khiến cho người ta cảm thấy phong cách làm việc của Lục Cẩn Niên, đơn giản trực tiếp vào thẳng chủ đề.

Kiều An Hạ nằm trên ghế sa lon, nhìn chằm chằm lễ phục màu xanh nhạt và đôi giày cao gót kia, hồi lâu mí mắt cũng không chớp một cái.

Ước chừng qua ba phút, có nước mắt theo mắt của cô chảy xuôi xuống, càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng, Kiều An Hạ trực tiếp khóc thành

tiếng.

Lễ phục và đôi giày cao gót đó, là cô và Kiều An Hảo cùng chung 1 chỗ nhìn thấy trên TV 3 năm trước, cô nhìn trúng bộ đồ dâu phụ, sau đó liền chỉ cho Kiều An Hảo nói, tương lai lúc con bé kết hôn, nhất định phải cho cô làm dâu phụ, hơn nữa còn phải chuẩn bị cho cô một bộ y phục giống như vậy, cô muốn mình thật xinh đẹp bên cạnh cô dâu.

Lúc ấy cô chỉ thuận miệng nói đùa, nhưng mà cô không nghĩ tới, một ngày kia, con bé kết hôn, thật sự tìm người thiết kế bộ lễ phục cô thích đó.

Hình ảnh lúc ấy, từ trên ti vi rõ ràng chọt lóe lên... Ngày hôm sau xem lại, cố ý giữ gìn sao?

Còn nữa, câu nói sau cùng của Lục Cẩn Niên là có ý gì?

Kiều An Hảo thích anh mười ba năm, anh thích Kiều An Hảo mười ba năm, còn trẻ bởi vì cô ích kỷ, rõ ràng có thể thuận lý thành chương để bọn họ ở cùng một chỗ, lại khiến tình yêu vòng con đường xa nhất, còn vất vả như vậy.

Tất nhiên Hàn Như Sơ có lỗi, nhưng mà, nếu ban đầu không phải là cô nói cho Hàn Như Sơ, chuyện Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo, có phải càng về sau sẽ không phát sinh những chuyện bi thảm kia...

Phải biết, Kiều An Hảo cho tới bây giờ cũng không thua thiệt cô Kiều An Hạ, là Kiều An Hạ thua thiệt bản thân, là cô Kiều An Hạ làm sai, nhưng mà tại sao lúc Lục Cẩn Niên đưa con bé đến nhà họ Kiều, nó lại mua cho cô nhiều đồ cô thích như vậy? Tại sao phải bày tỏ nhiều lần như vậy? Tại sao ở phòng rửa tay thấy Lâm Thi Ý nói mình như vậy, không để ý mình có bầu mà lao ra? Tại sao biết cô không đi tham gia hôn lễ của mình, còn chuẩn bị lễ phục cho cô?

Cô tình nguyện con bé mượn cô, chất vấn cô, cùng cô nhất đao lưỡng đoạn, cô cũng không bằng lòng để con bé đối tốt với mình như vậy, bởi vì chỉ khiến cô càng thêm khó xử.

Kiều An Hạ đến cuối cùng trực tiếp khóc thành tiếng, tiềm thức khổ sở giống như trước, tìm Trình Dạng bày tỏ, nhưng mà đợi đến lúc cô cầm điện thoại di động, mới nghĩ đến Trình Dạng và cô đã không còn chút dây dưa nào nữa.

Lúc cô không thấy Trình Dạng, không phải là không muốn, nhưng mà tối nay thấy anh, cô mới phát hiện, suốt khoảng thời gian này, lại nhớ anh nhiều như vậy, nhớ, vì vậy đáy lòng cô lại càng nặng nề đau, một cảm giác thấu xương buốt rứt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 836

Nguy Hiếm (6)

Cô tự nhận là trong cả đời này, người cô chân chính động tâm yêu thương là Lục Cẩn Niên, nhưng mà, Trình Dạng lại cho cô cái cảm giác mà Lục Cẩn Niên chưa từng có.

Lúc cô bị Lục Cẩn Niên cự tuyệt, đáy lòng cô vẫn luôn không phục, cô cao ngạo không muốn hạ thấp mình.

Nhưng mà, tối nay cô bị Trình Dạng thờ ơ lạnh nhạt, như không có chuyện gì xảy ra, cô phát hiện mình hoảng sợ, yếu đuối.

Thậm chí, cô là nàng công chúa từ nhỏ được nâng niu trong lòng bàn tay còn có suy nghĩ muốn khom người đi xin lỗi Trình Dạng giảng hòa.

Nghĩ tới đây, lòng Kiều An Hạ chợt kinh ngạc, quên mất khóc thút thít, chẳng qua là nhắm mắt lại, trong đầu lặp lại suy nghĩ mình mới vừa hiện lên.

Trong phòng rất yên tĩnh, không khí như vậy rất thích hợp để một người thấy rõ nội tâm của mình.

Lúc ban đầu quen biết, là anh theo đuổi cô, cô cảm thấy anh thật đẹp trai, còn là một đại minh tinh, lại bị Lục Cẩn Niên từ chối lần thứ hai, đáy lòng đang không phục, quyết định quen Trình Dạng.

Anh đối với cô thật sự rất tốt, tính tình cô lại công kích, nhưng bất kể cô nóng nảy thế nào, anh vĩnh viễn đều là ôn tồn dỗ dành cô.

Có một lần nửa đêm tới kinh nguyệt, có thể uống nhiều rượu quá, đau bụng kinh, lăn lộn vì đau trên giường, là anh vội vội vàng vàng đem cô đi bệnh viện, đợi đến lúc cô đỡ đau, mới phát hiện, thậm chí ngay cả giày anh cũng không mang.

Thật ra thì, lúc cô xem những videokia, hâm mộ Lục Căn Niên đối với Kiều An Hảo tốt, bên người cô đã có một người đàn ông, đối với cô rất tốt... Không phải sao?

Nghĩ đến cuối cùng, Kiều An Hạ không còn có biện pháp, không thể tiếp tục đối mặt nữa, cô hết sức rõ ràng khẳng định, cô không thể rời bỏ Trình Dạng, cô không biết rốt cuộc lúc nào mình thích Trình Dạng, nhưng mà bây giờ, cô thật sự thích anh, hơn nữa cảm giác này, cũng không hề giống lúc cô thích Lục Căn Niên.

Một là cảm giác muốn chinh phục, một là quyết tâm muốn gần nhau.

-

Ngày hôm sau, là ngày cô dâu chú rể dâu phụ rể phụ mặc thử lễ phục.

Lễ phục là Lục Căn Niên nhờ Hôn Khánh hội thiết kế, đặc biệt mời nhà thiết kế người Pháp vẽ kiểu.

Không đơn thuần là cô dâu chú rể, ngay cả bạn lễ phục của cô dâu và chú rể cũng thiết kế đặc biệt, độc nhất vô nhị.

Nơi này có một tục lệ, gọi là "Bách niên hảo hợp", phải là mười một giờ trưa mới mặc thử lễ phục.

Lúc Lục Căn Niên bà Kiều An Hảo đến, Triệu Mạnh Tổng Tương Tư thân là dâu phụ, cùng với rể phụ Hứa Gia Mộc và Trình Dạng cũng đều chờ đợi đến lượt.

Bởi vì trợ lý đã kết hôn, cho nên Lục Căn Niên cố ý an bài anh đến hiện trường hôn lễ làm người dẫn chương trình, nhưng mà hôm nay trợ lý vẫn đến đây xem náo nhiệt, thuận tiện muốn thử âu phục mà Lục Căn Niên chuẩn bị cho mình.

Trước khi tới, trợ lý suy nghĩ nhất định là có người sẽ ăn uống trễ giờ, cố ý rẽ vào một cửa hàng bán cháo mua mấy phần đem đến.

Nhà thiết kế và trợ lý đều ở đây sửa sang lại lễ phục, trợ lý đem đồ ăn mình mua đến gọi mọi người tới ăn.

Hứa Gia Mộc biết Tổng Tương Tư thích cháo thịt trứng muối, cố ý kéo đến trước mặt một chén, dùng cái muỗng quấy hai lần, trước uống một hớp, cảm thấy mùi vị không tệ, liền múc một muỗng, đưa đến khóe miệng Tổng Tương Tư ngồi một bên xem tạp chí.

Tổng Tương Tư liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc đưa muỗng tới, lúc chuẩn bị mở ra miệng uống, lại phát hiện dạ dày có chút khó chịu, sau đó liền xoay đầu, đứng lên, cũng không để ý tới Hứa Gia Mộc, đi về phía phòng vệ sinh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 837

Nguy Hiếm (7) F

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm vào bóng lưng của Tổng Tương Tư, không nhin được nhúu mày một cái.

Bắt đầu từ tối qua, cô gái này hình như có điểm không đúng. Hơn nửa đêm mới về nhà với thân thể nồng nặc mùi rượu, anh hỏi cô đã đi đâu, cô cũng im lặng, tắm rửa sạch sẽ rồi lên giường nằm ngủ, anh chạm vào cô một cái liền bị cô đạp một cước xuống giường, anh còn chưa kịp tức giận thì cô đã ôm gối đi ra khỏi phòng ngủ, một mạch đi tới phòng khách, còn tiện tay khóa trái cửa lại.

Sáng nay rời giường, anh vốn tưởng rằng cô sẽ cùng mình là đi tới "bách niên hảo hợp", kết quả là lúc anh rửa mặt xong, đi ra phòng ngủ, vừa mới chuẩn bị chào hỏi cô một câu, cô lại cầm lấy túi của mình, coi anh như không khí, một mạch đi về phía cửa chính, anh đứng ở cửa chính đá cánh cửa rồi cầm theo chìa khóa xe của anh rời đi, anh vội vã đuổi theo xuống lầu, vốn tưởng rằng cô sẽ chờ anh, không ngờ cô đã lái xe của anh đi từ khi nào, anh chỉ còn biết bắt một chiếc xe taxi đuổi theo sau. Anh lại thấy ở phía trước cửa "bách niên hảo hợp" cô bị cảnh sát giao thông chặn lại.

Thế nhưng Tổng Tương Tư vẫn không có ý tuân thủ dừng xe, cứ thế đi thẳng.

Rõ ràng bãi đỗ xe của "bách niên hảo hợp" nhiều như vậy nhưng cô lại cố ý dừng xe trên đường lớn.

Vào trong "bách iên hảo hợp", anh cố ý ngồi ở bên cạnh cô, cùng cô nói chuyện, cô cũng bỏ mặc.

Thật ra thì nếu đổi lại ngày trước, anh sao có thể nhân nhượng cô như vậy, đừng nói tới chuyện cô có để ý anh hay không, mà điều trước tiên là anh còn chẳng thèm để ý đến cô!

Nhưng bây giờ anh tự mình đút cháo cho cô ăn, thấy cô nhanh chóng há miệng thì tâm tình có chút chuyển biến tốt, ai ngờ, đột nhiên cô lại bày ra bộ lạnh mặt, đứng dậy rời đi.

Phụ nữ... đúng là khó hiểu mà.

Hứa Gia Mộc cười một tiếng, cầm cái muỗng vừa định đem đút cho Tống Tương Tư bỏ vào miệng của mình, nhưng đưa đến khóe miệng, lại cảm thấy không nuốt nổi liền ném cái muỗng, ngồi trên ghế sa lon ngây ngẩn một hồi, cuối cùng vẫn không an tâm đành đứng dậy đi về phía toilet.

Toilet và phòng thay đồ cách nhau một hành lang, bên trong đặt một vài chiếc tủ kính lớn chứa đầy các loại trang sức.

Hứa Gia Mộc đi ngang qua một cái trong những cái tủ kia thì bước chân ngừng lại, nghiêng đầu, nhìn chăm chăm chiếc nhẫn kim cương màu hồng trong đó.

"Tiên sinh, ngài muốn mua nhẫn cầu hôn hay là nhẫn kết hôn?" Nhân viên phục vụ thấy Hứa Gia Mộc chăm chú nhìn hồi lâu, không nhin được lên tiếng hỏi thăm.

Hứa Gia Mộc giật mình hoàn hồn, thấy Tống Tương Tư không biết lúc nào đã từ toilet đi ra ngoài, trở lại phòng thay đồ, anh nhìn nhân viên phục vụ lắc đầu một cái, liền cất bước chạy về phía toilet, dựa lưng vào tường nhà vệ sinh nam, châm một điếu thuốc.

Vừa rồi bỗng dưng trong lòng anh xuất hiện một loại kích động, muốn mua một chiếc nhẫn kia, tặng cho Tống Tương Tư.

Thằng thằn mà nói, từ bé đến lớn, tư tưởng về tương lai sẽ kết hôn với một người con gái có gia thế môn đăng hộ đối đã ăn sâu bén rễ trong đầu anh.

Sau khi anh và Kiều An Hào hủy bỏ hôn ước, Hứa thị lại rơi vào trong tay Lục Căn Niên, lúc đó anh vẫn chưa biết mẹ mình làm rất nhiều chuyện sai trái như vậy, bối cảnh gia tộc Lâm Thiên Thiên khá tốt, mẹ anh rất thích, vậy thì anh và Tống Tương Tư sẽ không có bất kỳ liên quan nào, tuy rằng anh cảm thấy Lâm Thiên Thiên yếu ớt quá mức, nhưng lúc đề ra lễ cưới hỏi, Lâm Thiên Thiên không cự tuyệt, vậy thì anh cần gì phải cự tuyệt.

Thật ra thì cũng không thể tính là lễ cưới, chỉ là hẹn thề bằng miệng, nghi thức đính hôn đều còn chưa tổ chức, có khi tận một tháng anh và Lâm Thiên Thiên cũng không gặp mặt nhau.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 838

Mạo Hiếm [8]

Cẩn thận tính lại, sau khi anh và Tổng Tương Tư hòa hảo, sẽ thấy không để ý qua Lâm Thiên Thiên, ngày hôm qua cô ta chạy tới công ty tìm anh, buổi tối hôm kia anh làm việc hơn nửa đêm, cuộc họp lại mở tới trưa mới xong, ánh mắt mệt mỏi mở không ra được, ai ngờ Lâm Thiên Thiên đột nhiên liền gục xuống giường, áp trên người anh, hỏi anh khi nào thì bọn họ tổ chức hôn lễ?

Lúc anh nghe thấy câu nói kia, lúc ấy anh không biết mình bị làm sao, trong đầu liền hiện lên thân ảnh của Tổng Tương Tư, anh chần chờ một lúc lâu, mới trả lời có lẽ với Lâm Thiên Thiên một câu, chờ cô ta tốt nghiệp rồi nói sau.

Sau đó Lâm Thiên Thiên còn lải nhải nói về chuyện hôn lễ, càng nói trong lòng anh càng mặc danh kỳ diệu áp lực, cuối cùng liền mạnh đẩy cô ta ra, xuống giường đi vào toilet.

Đại khái bắt đầu từ tối hôm qua, trong lòng anh bắt đầu có điểm dao động.

Hôn nhân thật là một cái mấu chốt lợi thế trên thương trường sao?

Nhưng mà ba mẹ của anh không phải là một hồi bi kịch sao?

Mà Lục Căn Niên cùng Kiều An Hảo đâu? Bọn họ không có khắc khẩu, mỗi ngày trôi qua đều rất vui vẻ, cho dù là cãi nhau, cũng rất hạnh phúc.

Đừng nói là bọn họ, liền ngay cả anh là người ngoài cuộc, nhìn thấy đều cảm giác muốn hướng tới...

“Hứa tiên sinh? Ngài ở trong này làm cái gì?” Trơ lý đẩy cửa toilet ra, liền thấy Hứa Gia Mộc đứng ở một bên, sừng sốt một chút mở miệng hỏi.

Hứa Gia Mộc dụi điều thuốc ở trong tay, không nói chuyện, rửa sạch tay, liền ly khai toilet, vừa đến cửa phòng thử quần áo, anh liền thấy cửa phòng thay quần áo nữ mở ra, Tống Tương Tư một chiếc váy lụa màu trắng, tóc dài được vén lên thật cao, từ bên trong đi ra.

Bước chân Hứa Gia Mộc mạnh ngừng lại, nhìn chăm chăm Tống Tương Tư bị Kiều An Hảo và Triệu Manh vây quanh chặc chặc không ngừng khen, dừng hình ảnh trong tầm mắt.

Tuy rằng này chỉ là trang phục của phù dâu, nhưng mà, lại mỹ rung động đến sau trong nội tâm của anh.

Thậm chí trong đầu anh đều tìm lòng không đậu bắt đầu vẽ phác thảo, nếu Tống Tương Tư làm cô dâu, lại sẽ mi so với hiện tại bao nhiêu?

Tống Tương Tư làm cô dâu... Chú rể sẽ là ai?

Tâm Hứa Gia Mộc mạnh lộ bộ một chút.

7 năm trước, thẳng thắn mà nói, anh cũng không biết chính mình vì sao tốt rồi tâm cứu Tống Tương Tư, sau đó còn có ý xấu giữ cô ở bên người nhiều năm như vậy không chịu buông tha cô.

Bởi vì anh vẫn cảm thấy bản thân sẽ phải kết hôn, cho nên trong bảy năm đó, mặc kệ anh và Tống Tương Tư từng có bao nhiêu thời gian vui vẻ

cùng khó quên, anh căn bản không có nghĩ qua cùng cô kết hôn, cũng căn bản không nghĩ tới cô phải gả cho người khác.

Nhưng mà hiện tại, anh vừa nghĩ tới nếu anh không cưới cô, có lẽ cô sẽ làm cô dâu xinh đẹp của người khác, anh liền cảm thấy tâm của mình giống như bị người ta lấy đi rồi, càng không ngừng thổi vào gió lạnh.

“Anh Gia Mộc, anh ở trong này làm gì?” Âm thanh thanh thúy của Kiều An Hào đột nhiên truyền đến, Hứa Gia Mộc đang thất thần nhìn chăm chăm Tống Tương Tư giật mình tỉnh lại.

Hứa Gia Mộc gian nan rời đi tầm mắt trên người Tống Tương Tư: “Làm sao vậy?”

Lục Căn Niên chỉ vào nhà thiết kế đẩy lên đến vài bộ đồ nam, nhắc nhở anh: “Thử quần áo.”

Hứa Gia Mộc “A” một tiếng, vào phòng thay quần áo nam.

-

Kiều An Hạ biết hôm nay là ngày thử lễ phục của Lục Căn Niên và Kiều An Hào ở “Trăm năm hảo hợp”, hai ngày này cô cũng nhận được điện thoại của mẹ mình, nói với cô đặt mấy bộ quần áo, cố ý nhắc nhở cô hôm nay đến đây thử mặc một chút.

Kiều An Hạ khóc hơn nửa đêm, hôm sau lúc tỉnh lại, ánh mắt thũng có điểm không thể gặp người, chính mình không nghĩ đi, cuối cùng do dự một chút, vẫn là lái xe tới đây.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 839

Mạo Hiểm [9]

Lúc Kiều An Hạ dừng xe ở “Trăm năm hảo hợp” kết quả, nhìn thấy xe Trình Dạng, trong nháy mắt cô có chút khiếp đảm, thật không dám lên lầu.

Đỗ xe xong, Kiều An Hạ ngồi ở trong xe, nhìn chăm chăm xe của Trình Dạng thật lâu, cuối cùng vẫn không cố lấy dũng khí, đẩy cửa xe đi ra.

Một mình ngồi ở trong xe không biết qua bao nhiêu lâu, Kiều An Hạ thấy một thân ảnh, từ một chiếc xe cao thấp màu đen đi ra.

Nhìn thân hình, hẳn là phụ nữ, tuổi không nhỏ, đội trên đỉnh đầu một chiếc mũ còn đeo khẩu trang, che lấp phần lớn ngũ quan, Kiều An Hạ không phân biệt được là ai, nhưng mà lại cảm thấy thân ảnh kia rất quen thuộc.

Lúc Kiều An Hạ đang suy nghĩ người kia đến tột cùng là ai, cô nhìn thấy người nọ tùy thân còn mang theo một cái gì đó chói lọi ở trong túi xách rút ra, nhét vào trong túi trước.

Tốc độ của người kia rất nhanh, nhưng mà Kiều An Hạ vẫn thấy rõ ràng đó là một con dao găm.

Kiều An Hạ cau mi lại, đáy lòng còn suy nghĩ, ban ngày ban mặt làm gì cần như vậy, cầm một cái dao găm, làm cái gì?

Người nọ đứng ở trước thang máy, nâng tay lên lúc ấn chốt thang máy, lộ ra một cái vòng ngọc trên cổ tay, lại làm cho cả người Kiều An Hạ ngồi thẳng thân thể.

Vòng ngọc kia rất quen thuộc, tuyệt đối cô đã gặp qua rất nhiều lần...

Rốt cuộc là thấy được ở đâu a?

Càng sốt ruột muốn biết, trong đầu Kiều An Hạ lại càng loạn, cuối cùng cô nóng nảy, nhin không được liền hung hăng vỗ đầu mình một cái, lúc trước khi thang mái đóng cửa, Kiều An Hạ lại nhìn cái vòng ngọc kia một lần nữa, ánh mắt của cô mở to nhất có thể.

Hàn Như Sơ!

Cô nghĩ tới, người kia là Hàn Như Sơ!

Khó trách cô cảm thấy thân ảnh quen thuộc như vậy, vòng ngọc cũng quen thuộc như vậy!

Vậy cũng là do từ lúc còn rất nhỏ, mỗi lần cô gặp Hàn Như Sơ, liền nhất định có thể thấy chiếc vòng ngọc kia!

Không phải a, hôm nay êm đẹp Hàn Như Sơ chạy đến “Trăm năm hảo hợp” làm cái gì?

Kiều An Hảo bọn họ đều ở trên lầu, người nhiều như vậy, một mình bà ta muốn nháo cũng không tạo ra được sóng gió gì...

Nhưng mà, bà ta lại mang theo dao găm...

Kiều An Hạ càng nghĩ đáy lòng càng khủng hoảng, cuối cùng cô không cần suy nghĩ trực tiếp đẩy cửa xe ra, nhảy xuống xe, vội vội vàng vàng xông về thang máy.

Lúc Kiều An Hạ theo từ trong thang máy đi ra, vừa vặn thấy thân ảnh của Hàn Như Sơ đi về hướng toilet, cô cau mi lại, cũng đi theo vào toilet.

Lúc Kiều An Hạ bước vào toilet, vừa vặn thấy Hàn Như Sơ mở ra một cái cửa bên trong toilet đi vào, cô sợ bị bà ta phát hiện, cũng học bộ dáng của bà ta, rất nhanh kéo một cái cửa đi vào, sau đó xuyên qua lỗ thùng cách vách, nhìn thấy Hàn Như Sơ khóa trái cách cửa gian toilet đó lại.

Hàn Như Sơ đến toilet trốn tránh làm gì?

Trong đầu Kiều An Hạ tràn đầy nghi hoặc, bất quá Kiều An Hạ nhìn thấy Hàn Như Sơ không đi ra, cô cũng ngồi xổm trên bồn cầu, thỉnh thoảng xuyên qua lỗ thùng liếc mắt nhìn sang bên cạnh một cái.

Bởi vì xuống xe đi gấp, Kiều An Hạ không kịp mang di động, cả người có chút nhàm chán, cuối cùng ngồi xé giấy vệ sinh.

Lúc Kiều An Hạ sắp xé hết cuộn giấy vệ sinh, cửa toilet lại bị người đẩy ra, truyền đến âm thanh của Kiều An Hảo: “Triệu Manh, lấy cho tớ một trương khăn ướt.”

Âm thanh của Kiều An Hảo rất bình tĩnh, có một gian cửa bị khóa.

Hình như là Triệu Manh đi với Kiều An Hảo đến, cũng không có vào WC, sau khi lấy khăn ướt cho Kiều An Hảo, liền ra toilet, đứng ở bên ngoài chờ.

PS: Rốt cục đem ngày hôm qua thiếu bố xong rồi ~ dung ta ăn một bữa cơm, tái chiến 8000 tự ~ nhớ rõ vé tháng nga vé tháng ~

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 840

Mạo Hiểm (10) F

Thời gian Kiều An Hảo đi toilet rất ngắn, chỉ có 2 phút, cô nghe thấy phòng riêng có tiếng xả nước, sau đó cánh cửa phòng riêng bị mở ra, Kiều An Hạ nhìn qua khe cửa thì thấy giày đáy bằng của Kiều An Hảo đi trên mặt đất, cuối cùng dừng ở trước, bồn rửa tay, có tiếng nước chảy truyền ra, Kiều An Hạ mơ hồ nghe thấy tiếng khóa cửa phòng riêng đối diện mình.

Hàn Như Sơ nán ở bên trong lâu như vậy, rốt cục là muốn làm cái gì?

Toàn thân Kiều An Hạ đều căng cứng lên, có một dự cảm không tốt bỏ đầy cả người cô, cô cũng nhẹ nhàng mở khóa phòng riêng ra, lảng lạng thản nhiên xem chừng Hàn Như Sơ ở đối diện.

Qua ước chừng mười giây, Hàn Như Sơ mở cửa, đi ra ngoài.

Kiều An Hạ nhìn thấy rõ Hàn Như Sơ lấy trong túi ra một con dao, tựa như sợ quấy rầy Kiều An Hảo, nhẹ nhàng rón rén đi về phía cô.

Kiều An Hạ thấy vậy, rốt cuộc cũng hiểu rõ tính toán của Hàn Như Sơ, sở dĩ bà ta vẫn luôn nán lại trong phòng rửa tay, hóa ra là ôm cây đợi thỏ Kiều An Hảo.

Bởi vì mặc thử áo cưới tốn nhiều thời gian, Kiều An Hảo không có khả năng không đi toilet, chỉ cần cô vừa xuất hiện, bà ta liền có thể thừa dịp lúc Kiều An Hảo không phòng bị, đâm cô một dao.

Tiếng nước chảy ở toilet vừa đúng lúc che đi tiếng bước chân của Hàn Như Sơ.

Nếu không phải Kiều An Hảo quay đầu lại thì hoàn toàn không biết nguy hiểm đang tới gần mình, nếu Hàn Như Sơ đâm Kiều An Hảo một dao từ sau lưng, cho dù Kiều An Hảo nhặt được một mạng đứa bé trong bụng chắc chắn sẽ không giữ được...

Kiều An Hạ nghĩ tới đây, đột nhiên kéo mạnh cánh cửa, lớn tiếng hô một câu với Kiều An Hảo đang rửa tay: "Kiều Kiều, cẩn thận!"

Từ đầu đến cuối Hàn Như Sơ không hề nghĩ tới trong toilet còn có người thứ ba, bà ta thấy hành tung của mình bị bại lộ, chẳng những không thu lại, ngược lại còn hung hăng hơn.

Hôm nay nếu bà ta đã đến đây, sẽ không ôm lấy kết quả tốt để rời đi.

Con trai của bà đã quay lưng về phía bà, chồng của bà không để ý tới bà, vinh quang và tôn nghiêm bà chiến đấu hơn nửa đời người đều bị bọn họ hủy sạch.

Bà bị người ta mắng là đồ đàn bà độc ác.

Sao bà có thể cam tâm?

Dựa vào cái gì con trai của kẻ thứ ba có thể lấy vợ có thể sinh con, còn có thể được con trai của bà bảo vệ?

Tiện chủng kia vốn không nên tồn tại trên thế giới này, tại sao cuối cùng lại sống một cuộc sống thuận buồm xuôi gió như vậy?

Còn bà thì sao? Sống một cuộc sống thống khổ, sống không bằng chết, trong lòng bà chất đầy oán hận, ban đêm bà nằm mơ, đều muốn hóa thành ác quỷ bóp chết bọn họ.

Không phải Kiều An Hảo là bảo bối quan trọng nhất trên thế giới này của tiện chủng kia sao?

Được thôi, bà sẽ giết chết bảo bối quan trọng nhất nó, không đơn thuần là một người, còn muốn cả đứa bé kia nữa!

Bà muốn để cho tất cả bọn họ đều chết hết, bà đã hai bàn tay trắng, tiện chủng Lục Căn Niên kia cũng muốn hai bàn tay trắng.

Mọi người đồng quy vu tận đi!

Nghĩ đến đây, bên môi Hàn Như Sơ hiện lên nụ cười nhạt khát máu, đến cuối cùng thì phát ra tiếng cười có chút rướm người, dường như bà đã đánh mất tất cả lý trí cùng tính người, năm giây sau khi Kiều An Hạ nói xong, bà ta nắm chắc chuôi đao xông về hướng bụng của Kiều An Hảo, đâm vừa ngoan vừa chuẩn.

Kiều An Hảo vốn đang rửa tay, đột nhiên nghe thấy có người gọi mình, sửng sốt một lát mới ý thức tới là giọng của Kiều An Hạ, cô theo bản năng quay người lại, kết quả lại nhìn thấy sau lưng mình khoảng chừng hai thước, có một người mang khẩu trang cầm dao găm xông mạnh về phía cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 841

Kết Thúc (1)

Sự việc xảy ra rất bất ngờ, từ đầu Kiều An Hảo cũng không phản ứng kịp là có chuyện gì xảy ra, đột nhiên bên cạnh lại có thêm một người, mạnh mẽ chắn trước mặt cô, bởi vì dùng lực quá mình, Kiều An Hảo lùi về phía sau hai bước, thất lưng đập vào bồn rửa mặt, đau đớn khiến cô nhúm mày lại, sau đó liền nghe được tiếng máu phụt ra.

Thế giới, trong thời khắc này như bị dừng lại.

Kiều An Hảo không quay đầu nhìn người đứng trước mặt mình, nhưng lúc người đó gục trước mặt cô, mùi nước hoa nhàn nhạt trên người đã cho cô biết người đó là ai.

Cô nhìn qua bả vai của Kiều An Hạ, nhìn Hàn Như Sơ ở đối diện.

Lúc máu tươi bắn ra, vấy vào trên người bà ta, khẩu trang màu trắng cũng có một mảng hồng, nhìn thấy ghê người.

Ánh mắt của Kiều An Hảo mở rất to, cánh môi run rẩy mới chậm rãi quay đầu, nhìn thấy Kiều An Hạ tựa vào bờ vai của cô, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, hô hấp dồn dập bất ổn.

Kiều An Hảo mở miệng nhiều lần, mới miễn cưỡng nói được một chữ: “Chị...”

Sau tiếng kêu đó, cô còn có thể nghe được tiếng từng giọt chất lỏng nhỏ xuống.

Cô theo bản năng cúi thấp đầu xuống, phát hiện bên chân mình là một vũng máu, một giây sau, cô giống như phát điên, chột đột nhiên hô to lên: “Lục Căn Niên, Lục Căn Niên, Lục Căn Niên...”

Bởi vì cô hô lên rất to, giọng nói có chút lạc giọng.

Triệu Manh ở ngoài cửa nghe thấy, liền hoảng sợ, cô liền đẩy cửa ra theo bản năng: “Sao vậy, Kiều...”

Lời của Triệu Manh còn chưa nói hết, trong nháy mắt liền bị hình ảnh trong toilet làm cho sợ đến mức sắc mặt trắng bệch, lời nói vô cùng ấp úng: “Đại, Đại, Chị Kiều... Sao...”

“Kiều An Hạ, Kiều An Hạ, chị không được làm em sợ, chị không được làm em sợ...” Kiều An Hảo kích động vươn tay, che lại miệng vết thương của Kiều An Hạ, muốn kìm hãm cho máu đừng chảy ra, nhưng máu cứ chảy tới tấp không ngừng. Kiều AN Hảo gấp gáp rơi nước mắt xuống, cô biết chính mình không nên nổi giận với Triệu Manh, nhưng là cô tức giận đằng đằng mở miệng: “Triệu Manh, cậu u mê gì thế, còn thất thần trong này làm gì? Nhanh đi gọi xe cứu thương, nhanh đi gọi Lục Căn Niên...”

Tiếng “Niên” sau cùng, Kiều AN Hảo kéo dài ra, lập tức kích tỉnh Triệu Manh, cô không hề nghĩ ngợi xoay người chạy khỏi toilet, lớn tiếng hô với người bên ngoài: “Giết người, giết người!”

Dao vẫn cắm trên bụng Kiều An Hạ, lúc đâm vào, Kiều An Hạ phản kháng theo bản năng, tay bắt được chuôi dĩa, Hàn Như Sơ không nhỡ ra được, đơn giản liền buông ra, đang nghe được tiếng thét chói tai của Kiều An Hảo khi đó, chậm rãi khôi phục lại tinh thần, khanh khách cười hai tiếng, liền lui về phía sau hai bước, rõ ràng bà muốn giết Kiều An Hảo, nhưng lại bị Kiều An Hạ ngăn cản, nhưng bà ta lại vốn không hề phân rõ là

Kiều An Hạ hay là Kiều An Hảo, chỉ thì thào nói nhỏ: “Đã chết, đã chết, rốt cuộc tôi cũng giết được tiểu tiện nhân này rồi,...”

Sau cùng Hàn Như Sơ giống như một người điên, ngẩng đầu, cười phá lên...

Cửa toilet, mạnh mẽ bị đẩy ra, Lục Căn Niên dẫn đầu đi đến, anh mở miệng hô một tiếng “Kiều Kiều”, sau đó bị một màn trước mặt dọa sợ đến mức đứng lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 842

Kết Thúc (2)

“Như thế nào...” Trình Dạng theo sát phía sau, chỉ nói được ba chữ, liền thấy trên người Kiều An Hảo đầy máu, cả người Kiều An Hạ chìm trong vũng máu, một giây sau liền vọt qua: “Hạ Hạ, Hạ Hạ?”

Hứa Gia Mộc theo sau Trình Dạng, anh vốn là đang muốn mở miệng hỏi chuyện, nhưng tầm mắt lại bị người đang cười hấp dẫn ánh mắt.

Tổng Tương Tư nhìn thấy bước chân của Hứa Gia Mộc dừng lại, liền nhìn anh một cái theo bản năng, sau đó nhìn theo tầm mắt của anh, liếc mắt đã nhận ra người kia là ai, trong đáy mắt cô liền hiện lên lo lắng.

Hứa Gia Mộc đứng tại chỗ không quá nửa phút, cả người đột nhiên xông tới trước mặt Hàn Như Sơ, không hề nghĩ ngợi giơ tay lên, quăng cho bà một cái tát: “Bà câm miệng cho tôi!”

Hàn Như Sơ bị Hứa Gia Mộc làm cho ngẩn ra, sau đó lại hì hì cười, chỉ vào anh: “Hứa Gia Mộc, đây là con tôi, con tôi đánh tôi, hì hì... con tôi vì người khác mà đánh tôi...”

Cười cười, Hàn Như Sơ bỗng dừng lại chảy nước mắt, nhìn Hứa Gia Mộc, oan ức nói: “Đây là con tôi, con sao lại không đứng về phía mẹ?”

Hứa Gia Mộc nhắm mắt lại hít sâu một hơi, sau đó liền nắm lấy cổ tay của Hàn Như Sơ: “Hiện tại đi với con đến cục cảnh sát.”

“Cục cảnh sát? Con muốn giam mẹ vào ngục sao?” Hàn Như Sơ lắc đầu, đứng tại chỗ vừa khóc vừa cười: “Hứa Gia Mộc, mày là đồ đàn độn, mày vậy mà muốn đưa mẹ mày vào ngục giam!:

Hứa Gia Mộc hoàn toàn không nói nhiều với Hàn Như Sơ, chỉ kéo cổ tay của Hàn Như Sơ, đi ra ngoài toilet.

“Tôi không đi, không đi!” Hàn Như Sơ giống như một người điên lớn giọng hô.

Hứa Gia Mộc ngoảnh mắt làm ngơ, đến sau đó, chỉ cường bạo kéo bà ta ra ngoài.

Trong nháy mắt đó, Tổng Tương Tư đột nhiên lên tiếng: “Tôi đi cùng anh.”

Hứa Gia Mộc không nói gì, chỉ tạm dừng một lát, sau đó nhẹ nhàng gạt đầu một cái, liền kéo Hàn Như Sơ rời đi.

Tổng Tương Tư quay đầu, nói với mấy người trong toilet: “Chúng ta đến cục cảnh sát trước, đã gọi xe cứu thương rồi, sẽ đến rất nhanh thôi, sau khi lấy khẩu cung bên cảnh sát, chúng ta sẽ đến bệnh viện.”

Trình Dạng và Kiều An Hảo hoàn toàn không có phản ứng, như là không hề nghe được Tổng Tương tư nói gì.

Lục Căn Niên đặt tất cả lực chú ý trên người Kiều An Hảo, cũng không hề lên tiếng, sau cùng là Triệu Mạnh avf trợ lý cùng gạt đầu một cái.

Lúc này Tổng Tương Tư mới rời đi.

Ít đi Hàn Như Sơ trogn toilet, trong nháy mắt liền yên lặng hơn rất nhiều.

Sắc mặt của Kiều An Hạ gần như trong suốt, cô cảm giác được nước mắt của Kiều An Hảo rơi trên mặt mình, lông mi nhẹ nhàng run rẩy, cố sức nâng mí mắt, liếc nhìn Kiều An Hảo, sau đó cong môi, nhìn cô ấy cười cười.

Kiều An Hảo nhìn thấy nụ cười của Kiều An Hạ, nước mắt càng rơi xuống mạnh mẽ hơn: “Chị, chị...”

Kiều An Hạ giơ tay lên, sờ sờ nước mắt trên mặt Kiều An Hảo, tạm dừng một lát, nói: “Em khóc cái gì, đã là mẹ rồi, cũng không sợ dọa đến bảo bảo trong bụng à, cẩn thận sinh ra nó lại là đứa bé thích khóc.”

Từ nhỏ cô đã được nuông chiều, nói một không hai, lòng tự trọng rất lớn, cho nên nói ra, cực kỳ không nề mặt, trong lòng luôn âm thầm ảo nảo và hối hận, nhưng lại ngại mặt mũi, lại không muốn thừa nhận sai lầm của bản thân

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 843

Kết Thúc (3)

Nhưng giờ khắc này, cô cảm thấy được, chính mình đã đi tới sau cùng của nhân sinh, nhưng tự trọng mà bản thân liều mạng muốn giữ lấy, lập tức trở nên không còn quan trọng nữa.

Cô nghĩ đến đứa bé trong bụng Kiều An Hảo, đã nghĩ hỏi nhưng chưa dám hỏi: “Bảo bảo là trai hay gái?”

“Còn chưa biết nữa.” Kiều An Hảo lắc đầu, có hai giọt nước mắt nện xuống trên tóc của Kiều An Hạ.

“Bỏ bảo có khỏe mạnh không?”

Kiều An Hảo mạnh mẽ gạt đầu, nước nỡ nói không nên lời.

Kiều An Hạ cười một cái, qua một lúc lâu sau mới nói: “Kiều Kiều, thực xin lỗi.”

Thật ra vào năm năm trước, cô đã nên nói những lời xin lỗi này với Kiều Kiều rồi.

Bao nhiêu lần cô tỉnh dậy từ trong ác mộng, sau đó cũng không có cách nào tiếp tục ngủ nữa, nhưng là, lại thiếu đi một chút dũng khí.

Cô đã nhiều lần mở miệng, muốn nói “thực xin lỗi”, nhưng là không nói nên lời, lúc thật sự nói ra, cô phát hiện, tâm tình của mình vậy mà trở nên

bình lặng trong nháy mắt.

“Nếu không phải chị, em và Lục Cẩn Niên, có lẽ đã sớm cùng một chỗ...” Kiều An Hạ đang nói chợt đột nhiên ho khan...

Kiều An Hào lúc này, cho dù là Kiều An Hạ đã từng làm chuyện có lỗi với mình đến thế nào, cô cũng sẽ không do dự mà tha thứ cho cô ấy, đối với cô mà nói, an nguy của Kiều An Hạ là trọng yếu hơn cả, cô lắc đầu, ra tiếng ngừng lại lời nói của Kiều An Hạ: “Đừng nói, em không trách chị, chị đừng nói nữa, xe cấp cứu sắp đến rồi...”

Kiều An Hạ kịch liệt ho khan hai lần, máu từ miệng vết thương chảy ra càng nhiều hơn, Trình Dạng cố gắng ấn chặt lại, ngăn cản máu chảy ra.

Bởi vì đau đớn, Kiều An Hạ hít một hơi thật sâu, cô chậm rãi nhắm mắt lại, sau đó mới chịu đựng đau đớn, môi run rẩy, tiếp tục mở miệng: “Kiều Kiều, em hãy nghe chị nói, em không biết gì cả, lúc trước chị vô ý nghe được đoạn đối thoại của em và Gia Mộc, chị liền ghi âm lại rồi chỉnh sửa, đưa cho Hàn Như Sơ...”

Có thể là do sức lực của Kiều An Hạ không đủ, nói ra sự thật rất ngắn gọn, nhưng là Kiều An Hào cũng không thể rõ ràng được.

“Thật ra chị không phải có ý muốn hại em, Kiều Kiều, chỉ là chị không muốn gả cho Gia Mộc, em biết ba mẹ cậu ta ép gả chị sang bên đó...” Miệng Kiều An Hạ nói, đứt quãng, âm thanh cũng dần nhỏ lại: “Chị không biết em thích Lục Cẩn Niên, nếu chị biết, chị chắc chắn sẽ không làm thế, chị chỉ nghĩ em gả cho Hứa Gia Mộc, là vì thích cậu ta, chị đi tìm Lục Cẩn Niên nhiều lần, để khiến anh ta cách xa em ra...”

“Kiều Kiều, thực sự xin lỗi, chị không nghĩ đến lúc ấy tuổi trẻ điên cuồng lại làm ra lỗi lầm lớn như thế, vậy mà mang lại không ít phiền phức cho em...”

Kiều An Hạ nói tới đây, đột nhiên hít một hơi thật sâu, gặt gao bắt lấy cổ tay Kiều An Hào, dùng sức rất lớn, tiếp tục cố gắng nói: “Chị vẫn cho là chị thực sự thích anh ta, nhưng là hiện giờ mới nhận ra, chị không biết thích là như thế nào, chị chỉ không phục, rõ ràng chị cái gì cũng tốt, sao anh ta lại không thích chị...”

“Chị cũng không phải cố ý giận em, chị chỉ không biết nên đối mặt với em như thế nào, thật ra nhiều lần chị muốn xin lỗi em, nhưng là chị không mở miệng ra được, chị sợ em sẽ ghét chị... Càng về sau, chị càng phát hiện mình sai rất nhiều, chị càng không có dũng khí đi giải thích...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 844

Hồi Cuối (4)

Lúc này có quá nhiều sự ngẫu nhiên, ban đầu cô chỉ đơn thuần không muốn gả cho Hứa Gia Mộc, cho nên khuyên bảo Hàn Như Sơ.

Nhưng mà lại không ngờ tới, sau lại xảy ra nhiều chuyện không thể kiểm soát như vậy.

Sau đó, cô dùng chuyện Kiều An Hảo thích Hứa Gia Mộc, trăm phương ngàn kế muốn cho Lục Căn Niên cách Kiều An Hảo xa một chút.

Khi đó, lúc Kiều An Hảo đối xử tốt với cô thì cô lại làm chuyện xấu.

Rõ ràng vừa lúc bắt đầu, chỉ là một sai lầm, nhưng mà đến cuối cùng, đã diễn biến thành tội lỗi không thể tha thứ được.

Ngay cả chính cô, cũng không thể tha thứ cho mình, làm sao cô còn dũng khí và thể diện mà cầu xin Kiều An Hảo tha thứ cho cô?

"Kiều Kiều, cho nên, tất cả những đau khổ em phải chịu, coi như là hôm nay chị gặp chuyện ngoài ý muốn... Đó cũng là do chị nợ em. "

"Không..." Kiều An Hảo không nhịn được nước mắt nổi lên tiếng: "Chị sẽ không có chuyện gì, dù trước đây chị làm chuyện có lỗi với em, nhưng mà em cũng biết rõ, trong lòng chị rất đau, bởi vì từ nhỏ đến lớn, chị vẫn luôn che chở cho em, lúc đi học, người khác bắt nạt em, mỗi lần đều là chị đứng

ra bảo vệ em... Cho nên, chị nhất định phải sống tốt, sau này còn phải bảo vệ em..."

Có những sai lầm, là có toan tính.

Có những sai lầm lại bắt đầu từ những việc rắc rối ban đầu.

Cho dù Kiều An Hạ thật sự làm chuyện có lỗi, nhưng mà Kiều An Hảo chắc chắn, tận đáy lòng của chị, vẫn luôn xem cô là em gái ruột thịt.

Nếu không, trong phút chốc nguy hiểm, chị cô lại đứng ra thay cô ngăn cản nhát dao kia.

Phải biết, nhát dao kia có thể chí mạng... Nếu không xem người đó như người thân thì làm sao sẽ vì người đó mà hy sinh tính mạng mình bằng bất cứ giá nào?

Kiều An Hảo nghĩ tới đây, trực tiếp khóc không thành tiếng, cô không nhin được ngẩng đầu lên, nhìn Lục Căn Niên, bất lực mở miệng hỏi: "Xe cứu thương đâu? Thế nào vẫn chưa tới? Xe cứu thương đâu?"

Lục Căn Niên ngồi xổm người xuống, ôm Kiều An Hảo vào trong ngực, vừa trấn an cô, vừa nhìn trợ lý, trợ lý vội vàng lấy điện thoại di động ra thúc giục.

Trước khi nói ra, trong lòng Kiều An Hạ cảm thấy ngọt ngào, khiến cho cô không cách nào thoải mái, hiện tại nói xin lỗi xong, sức lực toàn thân lập tức như trút ra, cảm thấy ý thức cũng bắt đầu trở nên có chút ngẩn ngơ.

Cô một bàn tay khác, là bàn tay quen thuộc nắm lấy tay cô, trước sau như một cảm giác thật ấm áp.

Trên bãi đậu xe, cô nhìn thấy xe của anh, khiếp đảm không dám đi lên, hiện tại, cô vẫn như cũ có chút khiếp đảm không dám nhìn anh.

Kiều An Hạ hô hấp càng ngày càng yếu kém, cô cảm giác được nhiệt độ bắt đầu giảm xuống, tinh thần bắt đầu tan rã, rốt cục từ từ đảo mắt, nhìn đôi mắt của Trình Dạng không biết lúc nào đã trở nên đỏ hoe.

Anh khóc vì cô... Có phải có nghĩa là, thật ra đáy lòng anh không thể bỏ được cô?

Gương mặt Kiều An Hạ không nhin được cong lên, há miệng, dường như phải dùng hết sức lực, mới lên tiếng nói: "Trình Dạng..."

Tiếng của cô rất nhỏ, Trình Dạng vẫn nghe rõ cô gọi tên mình.

Trình Dạng cúi đầu, đưa lỗ tai tiến tới bên miệng của cô, anh nghe tốc độ cô nói rất chậm: "Thật xin lỗi, em biết em sai ở đâu."

"Cái tên đó trong điện thoại di động của em... Đã từ bỏ..."

"Còn nữa... Em quen anh lâu như vậy, em cũng không có một lần nghiêm túc nói với anh một câu, em thích anh."

Kiều An Hạ dừng lại, mới nói tiếp: "Không phải em thích anh, mà là em yêu anh."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 845

Hồi Cuối (5)

Bao nhiêu người lúc còn trẻ, nhất thời cố chấp, trở thành chấp niệm cả đời?

Thật ra thì tình yêu chân chính, không phải là ích kỷ, mà là thành toàn.

Ban đầu cô nhìn thấy Lục Căn Niên đối với Kiều An Hảo tốt như vậy, không phải bởi vì cô còn yêu Lục Căn Niên, cũng không phải bởi vì cô ghen tỵ với Kiều An Hảo, mà là bởi vì cô không cam lòng, cô không phục.

Cuối cùng, vẫn là cô thiếu đi tình yêu.

Nếu thật sự yêu một người, sao lại khiến anh khó xử?

Bởi vì, anh đau khổ, cô sẽ đau hơn...

Chỉ tiếc, đến hiện tại, cô mới suy nghĩ rõ ràng đạo lý này.

Khóe mắt Kiều An Hạ rịn ra một giọt nước mắt, nhưng mà cô lại nhìn Trình Dạng cười, cười như vậy, so với nụ cười sáng khoải trước kia thì khác hoàn toàn, là nụ cười mềm mại trong suốt, tinh khiết như đứa trẻ ngây thơ.

"Trình Dạng, nếu như em biết, em... Sinh thời, gặp anh... Ban đầu... Ban đầu em cũng sẽ không để cho mình... Bỏ lỡ nhiều như vậy..."

Kiều An Hạ nói tới chỗ này, chợt, khóe miệng có máu tươi tràn đầy ra ngoài, mắt của cô rõ ràng đã bắt đầu khép lại, cô liều mạng khống chế mình mở to mắt, nhìn Trình Dạng thật lâu, nhưng mà cô ập a ập úng nói xong ba chữ "Bạn trai" cuối cùng, vẫn không thể chống cự nổi nữa chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Cô nói là sự thật... Lục Căn Niên là người cô thích nhất, cô không chiếm được anh, cô với ai cũng thờ ơ, cô muốn dùng phương thức đó, nói cho Lục Căn Niên, cô Kiều An Hạ có người muốn.

Còn trẻ khinh cuồng khăng khăng một mực... Đợi đến tương lai có một ngày, gặp được người mình thật lòng muốn nắm tay đi cả đời, mới biết, cái gì gọi là hối hận.

Nếu như có thể làm lại cuộc đời... Nếu như thời gian có thể quay lại... Nếu như cô biết cô tương lai sẽ gặp được tình yêu, cô nhất định, nhất định, nhất định sẽ làm một cô gái tốt.

Chẳng qua là, có chút đạo lý, lúc đầu không hiểu, phải đích thân trải qua, mới hiểu những hàng chữ thâm thúy.

Kiều An Hạ suy nghĩ rồi lại mở mắt lại mắt nhìn Trình Dạng, nhưng mí mắt của cô lại giống như bị dính nhựa cao su, mặc cho cô dùng sức thế nào cũng không mở nổi.

Trong phút chốc, đáy lòng trở nên có chút sợ.

Cô có chết dễ dàng như vậy?

Cô sẽ không bao giờ thấy Trình Dạng và Kiều Kiều nữa?

Cô... Rõ ràng đã hối hận, cô rõ ràng cảm thấy rợn1 tội lỗi, cô rõ ràng hôm nay tới "Bách niên hảo hợp" là muốn nói xin lỗi anh, nhưng mà, tại sao, tại sao lại biến thành như vậy?

Kiều An Hạ vùng vẫy một lúc lâu, cũng không mở mắt nữa, cuối cùng vẫn chưa từ bỏ, cánh môi cô giật giật, muốn gọi một câu "Trình Dạng", nhưng mà cô chưa mở miệng, ý thức cả người liền tiêu tan, hoàn toàn lọt vào một mảnh đen nhánh.

Có một giọt nước mắt, theokhóe mắt, nặng nề đập vào trên cánh tay Trình Dạng ôm cổ cô.

Toàn thân Trình Dạng run rẩy, chẳng qua là ôm lấy Kiều An Hạ thật chặt, trán của anh đặt lên trán của Kiều An Hạ, mặc dù không có phát ra tiếng khóc, nhưng bả vai lại rõ ràng đang run rẩy.

Đúng vậy... Anh yêu cô gái này, tên là Kiều An Hạ, không phải là cô gái tốt nhất trên thế giới này, thậm chí rất nhiều người đều nói cô không tốt.

Cô gái anh yêu, có rất nhiều bạn trai, tuổi thanh xuân đẹp nhất cũng cho rất nhiều người đàn ông.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 846

Hồi Cuối (6)

Nhưng mà vậy thì sao?

Đối với anh mà nói, cho đến bây giờ anh để ý không phải là quá khứ của cô, anh chỉ muốn tương lai của cô.

Thời gian gần đây, mặc dù không có liên lạc với cô, nhưng cũng không có nghĩa là anh không muốn nhớ cô, không quan tâm cô, anh chỉ là muốn xem đáy lòng cô có thật sự có sự hiện hữu của anh không...

Nhưng mà, ai ngờ được, cuối cùng lại xảy ra chuyện như vậy?

"Hạ hạ..." Trình Dạng mở miệng giọng nói mang theo ghen ngào.

Một bên Kiều An Hảo quỳ ngồi dưới đất, nằm ở trong lòng ngực Lục Căn Niên khóc không thành tiếng, tay của cô nín áo sơ mi của Lục Căn Niên, bởi vì dùng sức, trên mặt áo nhăn lại.

Khóc đến cuối cùng, hình như động thai khí, đau đớn khiến cho Kiều An Hảo vùi trong lòng Lục Căn Niên, thân thể run rẩy mãnh liệt.

Ngoài cửa "Bách Niên hảo hợp", có tiếng xe cứu thương truyền đến.

-

Hứa Gia Mộc và Tổng Tương Tư đi ra từ cục cảnh sát, đã là năm giờ chiều, ngoài cửa sổ mặt trời chiều ngả về tây, đường phố bị vấy một mảnh hồng.

Ở trong đồn cảnh sát, vẫn không có dòng điện thoại di động, đứng ở cửa, mới lấy ra ngoài, Lục Căn Niên gửi tin nhắn, nói Kiều An Hạ đã thoát khỏi nguy hiểm, vẫn chưa tỉnh lại, Trình Dạng ở bên cạnh coi chừng, nhưng mà, lưỡi dao đâm vào tử cung, sợ rằng cả đời này không có cơ hội mang thai.

Nhìn xong tin nhắn, sắc mặt Hứa Gia Mộc khó nhìn tới cực điểm, trên mặt còn có dấu móng tay của Hàn Như Suấn nổi điên ở trong phòng thẩm vấn, vết máu đã khô, nhưng lại nhìn có mấy phần dữ tợn.

Mang Hàn Như Sơ tới cục cảnh sát, chính là Hứa Gia Mộc lái xe đi.

Đi tới bên cạnh xe, Tổng Tương Tư liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc, cảm thấy tinh thần của anh có chút không phấn chấn, lên tiếng nói: "Để tôi lái xe. "

Hứa Gia Mộc dừng lại một chút, quay đầu, nhìn Tổng Tương Tư, liền kéo ra ghế ngồi bên cạnh.

Tổng Tương Tư khởi động xe, chậm rãi lên đường, trước khi quẹo trái vào con đường, quay đầu liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc, anh dựa vào lưng xe, nhắm mắt lại, đôi mắt yên tĩnh giống như là đã ngủ.

Tổng Tương Tư cũng không đánh thức Hứa Gia Mộc, xe dừng ở bãi đậu xe nhà trọ Tô Uyển, cô còn chưa mở miệng, Hứa Gia Mộc cũng đã mở mắt, giọng nói rất bình tĩnh: "Đến rồi?"

Tổng Tương Tư khẽ gật đầu, Hứa Gia Mộc liền đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Trở lại nhà trọ, Hứa Gia Mộc trực tiếp ngã xuống trên ghế sa lon, giơ tay lên che lại hai mắt của mình.

Tổng Tương Tư rất yên tĩnh, nhìn Hứa Gia Mộc một lát, đi rót cho anh một ly nước, nhẹ nhàng đặt ở trên khay trà, sau đó từ phía dưới lấy hộp thuốc, vươn tay vừa mới chuẩn bị kéo xuống tay Hứa Gia Mộc, bôi thuốc vết thương trên mặt, lại thấy đầu ngón tay của anh che kín mặt, có nước mắt ướt đầm tràn đầy ra ngoài.

Động tác của Tổng Tương Tư, chợt dừng lại.

Bên trong nhà hoàn toàn yên tĩnh, ước chừng qua nửa giờ, truyền đến tiếng Hứa Gia Mộc nức nở rất nhỏ.

Từng chút từng chút, đánh trúng nơi sâu nhất của Tổng Tương Tư, khiến cô đau lòng, cuối cùng vẫn giơ tay lên, nhẹ nhàng nắm tay Hứa Gia Mộc, thấp giọng nói: "Không sao, tôi sẽ bên cạnh anh."

Thật ra thì cô rất muốn nói, em vẫn sẽ bên anh.

Nhưng mà, cô biết, cô không thể ở bên cạnh anh, cô chỉ có thể ở bên anh lúc khó khăn nhất, chăm sóc cho anh, chờ anh nguôi ngoai, dễ dàng, cô cũng phải rời đi.

Bởi vì, khi đó, anh cũng không cần cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 847

Kết Thúc [7]

Hứa Gia Mộc và Tống Tương Tư sống với nhau hơn bảy năm, tuy rằng da thịt chi thân vô số lần, nhưng mà ai cũng chưa từng mở miệng nói qua một câu ái - muội đa tình với ai hết.

Lúc này một câu “Tôi đều ở bên cạnh anh” của Tống Tương Tư, thẳng tắp liền động đến chỗ sâu nhất trong tâm Hứa Gia Mộc, làm cho toàn thân anh cứng ngắc khoảng năm phút đồng hồ, vừa động một chút cũng không nhúc nhích được, sau đó liền ngồi mạnh dậy, một phen kéo Tống Tương Tư vào trong lòng, ôm thật chặt.

Tống Tương Tư bị hành động thành linh của Hứa Gia Mộc, khiến cho có chút kinh ngạc, cô sửng sốt vài giây, mới nâng tay lên, vỗ về Hứa Gia Mộc.

Ở trong trí nhớ của cô, đây chính là lần đầu tiên anh ôm cô như vậy.

Một phòng im lặng, hai người cứ ôm nhau như vậy, hồi lâu, lâu đến khi cảm giác bất an trong tâm Hứa Gia Mộc, cuối cùng cũng bình tĩnh lại, anh nhắm mắt lại, xung quanh là toàn bộ mùi thơm trên người Tống Tương Tư phát tán ra, trong nháy mắt này, Hứa Gia Mộc đột nhiên lại nổi lên xúc động giống buổi sang khi ở “Trăm năm hảo hợp”, tưởng mua một cái nhẫn cho Tống Tương Tư, muốn cùng cô kết hôn, muốn cùng cô trôi qua cả đời như vậy... Thường thường thần nhiên, vô cùng đơn giản... Không hề nghĩ tới kế hoạch lớn mở rộng thương trường, không hề nghĩ trở thành người mạnh ở trên thương trường...

-

Xe cứu thương tới kịp, tuy Kiều An Hạ mất máu nhiều, nhưng mà, cứu chữa đúng lúc, nhặt trở về một cái mệnh.

Chỉ là giống như tin nhắn ngăn Lục Cẩn Niên gửi cho Hứa Gia Mộc, dao nhỏ đâm trúng tử cung của Kiều An Hạ, tạo thành một lỗ hồng lớn như vậy, tuy rằng khâu lại, nhưng mà cơ hội mang thai, nhỏ đến cơ hồ không thể nhìn thấy.

Nghe cái tin tức như thế, khó trôi qua nhất không phải Trình Dạng, cũng không phải ba Kiều mẹ Kiều, mà là Kiều An Hảo, vốn là cô tức giận động thai, nằm ở trên giường bệnh, ánh mắt khóc thũng như là hạch đào, trong lòng có biết bao nhiêu áy náy.

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo thương tâm như vậy, tự nhiên rất không đành lòng, cố ý liên hệ Lộ Tây, nói cô ta tìm một bác sĩ khoa phụ sản tốt nhất ở nước ngoài, xem có thể nghĩ ra biện pháp tốt để cứu chữa hay không.

Cuối cùng bác sĩ nước ngoài, còn cùng Kiều An Hảo nói chuyện qua điện thoại, nói bọn họ sẽ dốc hết toàn lực nghĩ biện pháp, còn nói với Kiều An Hảo, ở nước của bọn họ cũng từng có ca bệnh tương tự, nhưng mà cuối cùng vẫn là nói khi làm mẹ, phải tin tưởng trên cái thế giới này, kỳ tích luôn tồn tại.

Kiều An Hảo nghe xong những lời này, cảm xúc rốt cục ổn định xuống dưới, đi ngủ.

Đợi cho Kiều An Hảo ngủ say, Lục Cẩn Niên đắp chăn cho cô, rón ra rón rén tiêu sái ra phòng bệnh, đứng ở trên hành lang, gọi điện thoại cho Lộ Tây: “Cám ơn cô, hôm nay giúp tôi diễn diễn.”

Thật là diễn, bác sĩ ở nước ngoài sau khi nghe xong Lục Cẩn Niên thuật lại, đều là đồng thời lắc đầu, tử cung hỏng rồi, làm sao còn có khả năng mang thai.

Kỳ thật lúc trước khi Lục Cẩn Niên liên hệ với Lộ Tây, trong lòng cũng rõ ràng, cả đời này Kiều An Hạ cơ bản là không có khả năng làm mẹ.

Nhưng mà, anh vẫn để cho mọi người diễn giúp anh một tuồng kịch.

Kiều An Hảo muốn bắt quá là một tia hy vọng, như vậy anh liền cho cô một tia hy vọng.

Không riêng gì cô, còn có Kiều An Hạ còn hôn mê chưa tỉnh lại.

Thời gian là loại thuốc hữu hiệu nhất trên thế gian, một ngày nào đó, sẽ xoa nhẹ đi vết thương ở dưới đáy lòng của các cô.

-

Kiều An Hạ tìm các bác sĩ tốt nhất, dùng loại thuốc tốt nhất, qua ba ngày nguy hiểm ban đầu, sau đó tốc độ khôi phục tương đối nhanh.

Kiều An Hạ nằm trên giường dưỡng thương, tuy có mẹ Kiều và Trình Dạng làm bạn 24 giờ, nhưng mà mỗi ngày Kiều An Hảo đều đến đây thăm cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 848

Kết Thúc [8]

Hai người đều rất ăn ý không hề nói chuyện không vui, giống như lúc trước, vừa cười vừa nói, thoạt nhìn chính là một đôi chị em tương thân tương ái, ngay cả hộ sĩ có một lần thấy qua, còn vụng trộm khen với mẹ Kiều, bà sinh một đôi nữ nhi thật tốt.

Kỳ thật rất nhiều lúc, đối với đúng đúng sai sai, thị thị phi phi, không có cách nào bình phán.

Trên cái thế giới này, không có thiện lương tuyệt đối, cũng không có ác độc tuyệt đối, rất nhiều lúc, sở dĩ ta nguyện ý đi tha thứ, là vì ta để ý.

-

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt một cái đến ngày Kiều An Hảo và Lục Căn Niên kết hôn.

Vốn Kiều An Hảo là muốn đẩy lùi hôn lễ, tưởng chờ Kiều An Hạ xuất viện rồi tổ chức, nhưng mà, cô lúc này, có bầu đã hai tháng, bụng hở ra rõ ràng, nếu là chậm lại, chỉ sợ bụng sẽ lớn hơn nhiều, áo cưới và lễ phục không thể mặc không nói, sợ là muốn tổ chức hôn lễ, đều phải đợi cho đứa nhỏ sinh ra qua ngày ở cữ, huống hồ thiệp cưới đều đã phát ra, nếu lâm thời sửa đổi ngày, còn phải lần lượt báo tin.

Cho nên thương lượng đi thương lượng lại, vẫn là ấn định thời gian cũ.

Kiều An Hạ không thể xuống giường đi lại, khẳng định không thể làm phù dâu, nhưng mà hôn lễ cô vẫn muốn tham gia, cuối cùng Trình Dạng trực tiếp suy nghĩ một biện pháp rõ ràng, chính là tìm bác sĩ, cùng Kiều An Hạ trực tiếp đi đến hội trường hôn lễ, cho dù là thật sự có tình trạng đột xuất, cũng có thể xử lý đúng lúc.

-

Trong đồn công an chỉ có người trực ca, Hứa Gia Mộc đưa ra một hộp thuốc, sau đó có một người dẫn anh đi nơi thẩm vấn.

Bên trong chỉ có một bóng đèn, ánh sáng hỗn loạn, còn có một cỗ mùi vị nói không nên lời.

Hàn Như Sơ ngồi ở sau song sắt, nghe được âm thanh trầm đục, hơi hơi nâng đầu một chút, chỉ vài ngày không gặp, thoát nhìn bà ta già đi rất nhiều rất nhiều, rất nhiều tóc đen đổi thành màu bạc.

Hàn Như Sơ chỉ nhìn lướt qua Hứa Gia Mộc, liền cúi đầu, ánh mắt lạnh như băng giống như đang nhìn cừu nhân.

Hứa Gia Mộc sụp mi mắt xuống một chút, nói với người đứng phía sau: “Tôi có thể ở một mình trong này với bà ấy được không?”

Người nọ gật gật đầu, sau đó rời đi.

Trong phòng thẩm vấn một mảnh im lặng, Hứa Gia Mộc đứng tại chỗ một lát, mại bước chân đi tới trước song sắt, sau đó không hề dấu hiệu liền “Phù phù” một tiếng, hướng về phía Hàn Như Sơ đang ngồi bên trong song sắt quỳ xuống.

Hàn Như Sơ nghe thấy tiếng vang, hơi hơi xoay đầu một chút, nhìn chằm chằm Hứa Gia Mộc quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt lạnh như băng, không có chút buông lỏng.

“Mẹ, con biết hiện tại mẹ không muốn nhìn thấy con, nhưng mà con vẫn phải đến thăm người.”

“Hạ Hạ bị một đao kia của ngài, cả đời này đều không khả năng sẽ mang thai.”

“Ngài ủy thác Vân đi tìm luật sư cho ngài, đều bị con chặn lại, vân đi cũng bị con đuổi về quê, ba con xuất ngoại, gần nhất trong khoảng thời gian ngắn khả năng sẽ không trở lại, nhà cũ của Hứa gia con chuẩn bị bán, phỏng chừng cũng chỉ qua hai ngày nữa, cục công an sẽ gửi chống án lên tòa án, yêu cầu phát quyết đối với ngài.”

Lúc Hứa Gia Mộc nói tới đây, tiếng nói khẽ run một chút: “Trong ngục giam ngày, khẳng định sẽ đặc biệt không dễ chịu, ngài tuổi lớn như vậy, thân thể cũng không tốt, ở bên trong cố gắng chiều cố bản thân cho tốt.”

“Cách một thời gian con sẽ tới thăm ngài một lần... Tuy rằng, ngài không muốn gặp con.”

“Con hy vọng ngài ở bên trong có thể tự kiểm lại chính mình, nếu... Nếu 20 năm sau, ngài đi ra, buông xuống những cừ hận trước kia, ngài vẫn người mẹ tốt của con.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 849

Kết Thúc [9]

Cánh môi Hàn Như Sơ giật giật, như là muốn mở miệng nói gì đó với Hứa Gia Mộc, nhưng mà cuối cùng vẫn không có nói.

Đáy mắt Hứa Gia Mộc nổi lên vẻ thất vọng, anh cúi dập mạnh đầu xuống đất một chút: “Thực xin lỗi, mẹ.”

Những lời này, anh chỉ là đơn thuần đứng ở lập trường của một người con nói.

Đối Hàn Như Sơ mà nói, anh chung quy là đứa con bất hiếu.

Trong phòng thăm vấn thực im lặng, đầu Hứa Gia Mộc giữ nguyên ở trên sàn lạnh lẽo hồi lâu, mới chậm rãi đứng lên, anh liếc mắt thật sâu liếc nhìn Hàn Như Sơ một cái, để lại một câu “Bảo trọng”, sau đó đợi một đoạn thời gian thật lâu, Hàn Như Sơ vẫn không mở miệng nói chuyện như cũ, cuối cùng mang theo vài phần cô đơn xoay người, rời đi.

Hàn Như Sơ nhìn chăm chăm bóng dáng Hứa Gia Mộc, ánh mắt một mảnh phức tạp.

Ở trong khoảnh khắc Hứa Gia Mộc mở cửa ra, cuối cùng vẫn không thể nào nhìn xuống, mở miệng: “Gia Mộc, chiều cố thật tốt bản thân.”

Tuy rằng chỉ là đơn giản một câu, nhưng mà bỗng dưng hốc mắt Hứa Gia Mộc vẫn đỏ lên, anh quay đầu, nhìn Hàn Như Sơ, hơi hơi cười cười:

“Mẹ, con chờ người đi ra.”

Lúc nói những lời này, tâm Hứa Gia Mộc thực lòng ngóng trông 20 năm sau, lúc Hàn Như Sơ từ trong ngực đi ra, lúc đó tất cả tóc của bà đã trắng xóa, anh chăm sóc bà trong những ngày cuối đời.

Nhưng mà anh chung quy không nghĩ tới, cuối cùng, Hàn Như Sơ vẫn là không có cho anh cơ hội chờ bà đi ra.

-

Lúc trang trí hội trường hôn lễ, tất cả mọi người dù có việc quan trọng, cũng đều tham dự, nhưng mà đợi đến ngày hôn lễ chân chính tiến hành, bọn họ mới phát hiện ra hội trường được trang trí so với tưởng tượng của bọn họ lúc ban đầu còn kinh diễm hơn nhiều, quả thực giống như là hình ảnh trong truyện cổ tích.

Ánh sáng ngọc của đèn thủy tinh, cuồn cuộn không ngừng chiếu xuống những cánh hoa tạo hiệu quả vô cùng đặc biệt, thủy tinh lung linh, tân khách ngẩn ngáp xinh đẹp, một chiếc bánh chín tầng cao hơn cả người... Còn có trên màn hình lớn không ngừng chiếu ảnh cưới và hành khúc hôn lễ của Kiều An Hảo và Lục Cần Niên.

Mười hai giờ, tân khách đến đầy đủ.

Mười hai giờ mười lăm phút, trợ lý lên sân khấu bắt đầu đọc diễn văn, toàn trường một mảnh im lặng.

Mười hai giờ hai mươi phút, trợ lý mời chú rể lên sân khấu, vỗ tay như nước.

Ngày kết hôn giờ lành là mười hai giờ hai mươi tám, cho nên khoảng thời gian cô dâu bước vào hội trường còn 8 phút, bởi vì công việc MC đều giao cho trợ lý, cho nên trong thời gian 8 phút này, trợ lý liền thuận thế

phỏng vấn Lục Cẩn Niên một chút, kết quả cuối cùng hỏi ra hai vấn đề, vòng đến vấn đề mà chính anh ta tương đối tò mò: “Tôi nghe nói, lúc trước khi chú rể và cô dâu giả làm vợ chồng, là cô dâu khiến cho chú rể không cần tiết lộ ra ngoài quan hệ của bọn họ lúc đó, xin hỏi là cô dâu đã làm như thế nào ?”

Đây rõ ràng là lấy quyền mưu tư, thỏa mãn ý nghĩ của cá nhân... Đáy lòng Lục Cẩn Niên âm thầm oán thầm trợ lý một câu, bất quá hôm nay là ngày vui của anh, anh cho phép anh ta tùy hứng một lần, vì thế Lục Cẩn Niên giơ lên mic, mở miệng không chút nào che lấp nói: “Đêm tân hôn lúc giả làm vợ chồng, cô ấy vừa mở miệng, liền nói với tôi ba cái không được.”

Trợ lý càng cảm thấy hứng thú: “Ba cái không được gì? Không biết chú rể còn nhớ rõ không?”

Nhớ rõ, như thế nào có khả năng không nhớ rõ? Cô nói qua mỗi một câu, xấu tốt, anh đều nhớ rõ.

Chỉ là, này rõ ràng từng là lời nói làm cho anh khổ sở, hiện tại nói ra, lại thích thú nhớ lại.

Lục Cẩn Niên đối với microphone, nói rõ ràng lưu sương: “Không được ở nơi công cộng chạm vào tôi.”

“Không được công khai nói tôi là vợ của anh.”

“Không được làm cho người ta biết tôi với anh ở cùng một chỗ.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 850

Kết Thúc (10)

Trợ lý đã đi theo Lục Cẩn Niên nhiều năm, chưa từng thấy có người nào dám dùng loại giọng điệu này nói chuyện với anh, không nhịn được dâng lên một sự bội phục trong lòng với Kiều An Hảo: “Cô dâu đúng là có khí phách...”

Trợ lý còn chưa nói xong, liền nhận được ánh mắt của Lục Cẩn Niên, theo người ngoài, có thể là ánh mắt rất lạnh nhạt bình thường, nhưng với anh mà nói, lại biết... Kia rõ ràng là uy hiếp trắng trợn, trợ lý vội vàng cười rạng rỡ nói: “Thế nhưng, tôi vẫn tương đối tò mò, nếu như hiện tại, cô dâu nói với chú rể những cái này không được, chú rể phải làm sao bây giờ? Vẫn lựa chọn như cũ?”

Nếu là hiện giờ... Lục Cẩn Niên nghĩ ngợi, liền mở miệng nói: “Ở nơi công cộng không thể đụng vào, nhưng có thể mò mẫm.”

Cả hội trường cười ngất.

Trợ lý âm thầm mắng một câu, sau đó liền giơ micro tiếp tục hỏi: “Cái thứ hai không được?”

Sắc mặt của Lục Cẩn Niên vẫn như cũ không thay đổi: “Không cho tôi công khai nói cô ấy là vợ, tôi có thể nói tôi là chồng cô ấy.”

Trả lời ảo diệu như vậy, khiến cả hội trường vỗ tay không ngớt.

Quả thực là vô cùng biến thái... trong lòng trợ lý yên lặng nói thêm một câu: “Cái thứ ba thì sao?”

Thứ ba? Không được để cho người khác biết anh và cô ở cùng nhau?

Lục Căn Niên yên lặng tầm vài giây, ngay lúc trợ lý cho rằng rốt cuộc mình có thể làm khó được Lục Căn Niên mà thấy đắc chí, đột nhiên Lục Căn Niên bình tĩnh ung dung nói: “Tôi có thể nói, mỗi khi trời tối, tôi và Kiều An Hảo đều ngủ trên cùng một chiếc giường.”

Dưới sân khấu có tiếng thét chói tai vang lên.

Trợ lý cũng vỗ tay theo, nhưng trong lòng lại có thêm một tính tứ, đâu chỉ là biến thái, quả thực là biến thái đến mức không biết xấu hổ!

Mười hai giờ 28 phút, nghi thức kết hôn chính thức bắt đầu.

Tất cả hội trường đều vô cùng yên tĩnh, khúc nhạc kết hôn vang lên.

Trên hành lang dẫn đến sân khấu, cửa gỗ mở ra, có ánh mặt trời tươi đẹp từ bên ngoài chiếu vào, cả người cô dâu mặc váy cưới màu trắng, choàng cánh tay của bác trai, ngược lại với ánh sáng, chậm rãi bước vào hội trường hôn lễ.

Lục Căn Niên đã đứng ở giữa hành lang đợi một lúc lâu.

Từ cửa đến vị trí của anh, tầm vài chục bước chân, Kiều An Hảo bước đi không hề nhanh.

Khách khứa chung quanh, trên mặt đều treo một nụ cười vui vẻ.

Cô nhìn không rời mắt khỏi người Lục Căn Niên, từng bước đến gần anh, mà ánh mắt của anh, cũng thâm sâu chăm chú nhìn cô.

Lúc bác trai đưa tay của Kiều An Hảo cho Lục Cẩn Niên, Kiều An Hảo nghiêng đầu liếc bác trai một cái, nhìn thấy trong mắt ông có chút ẩm ướt dù vẻ mặt vô cùng tươi cười, hốc mắt Kiều An Hảo cũng không nhìn được có chút hồng.

Kiều An Hảo kéo cánh tay của Lục Cẩn Niên, Lục Cẩn Niên cầm tay cô, phù dâu và phù rể đứng sau bọn họ, cùng nhau đi đến sân khấu.

Trên sân khấu được trang hoàng xa hoa, làm người ta ảo giác như đang đi vào cung điện.

Trợ lý đứng bên cạnh, nghiêm túc đọc lời chúc mừng, qua tầm một phút đồng hồ, trợ lý khép lại, mở miệng nói: “Lục Cẩn Niên, anh có đồng ý nguyện lấy cô Kiều An Hảo làm vợ không, bảo vệ cô ấy, làm bạn với cô ấy, chung thủy với cô ấy, cho dù sinh lão bệnh tử cũng không rời bỏ sao?”

Lục Cẩn Niên quay đầu, nhìn Kiều An Hảo, tầm mắt trịnh trọng vô cùng: “Tôi đồng ý.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 851

Kết Thúc (11) Fixed

"Tiểu thư Kiều An Hảo, cô có nguyện ý gả cho Lục Cẩn Niên làm vợ, yêu anh ấy, làm bạn với anh ấy, hết lòng với anh ấy, cho dù sinh lão bệnh tử, cũng không xa không rời hay không?"

Kiều An Hảo nhìn vào mắt của Lục Cẩn Niên, khóe môi khẽ nhếch, đáy mắt tràn đầy ý cười, hạnh phúc giống như sắp tràn ra: "Tôi nguyện ý."

Toàn trường vang lên tiếng vỗ tay vang dội, ở trong tiếng vỗ tay, phụ tá nhắc nhở hai người trao nhẫn cho nhau.

Hứa Gia Mộc đứng ở một bên, vội vàng đưa chiếc nhẫn tới, Lục Cẩn Niên lấy chiếc nhẫn kiểu nữ, đeo vào cho Kiều An Hảo, Kiều An Hảo lấy chiếc nhẫn kiểu nam, đeo vào cho Lục Cẩn Niên.

Vô số tiếng vỗ tay vang lên.

Phụ tá ở trong tiếng vỗ tay, kêu cô dâu và chú rể hôn môi, Lục Cẩn Niên không chớp mắt nhìn chăm chăm Kiều An Hảo, lúc chuẩn bị cúi đầu hôn, phụ tá đột nhiên lại lên tiếng: "Thật xin lỗi, tôi cắt ngang một chút, chúng ta đều biết, chú rể yêu thầm cô dâu nhiều năm, mà cô dâu hình như cũng đã thích chú rể từ trước, nhưng mà cả hai lại hết lần này tới lần khác không chịu nói ra, tôi muốn thay mặt tất cả mọi người ở đây hỏi thăm, là ai mở miệng làm phá vỡ tầng ran hgiới này trước vậy? Nói cách khác, người nào tỏ tình với người nào trước?"

Người nào tỏ tình với người nào trước?

Cái vấn đề này, ngược lại làm cho Kiều An Hảo không thể nào trả lời. Là do cô không cẩn thận làm búp bê ngã xuống bể, thấy tờ giấy ở bên trong, sau đó mới biết được Lục Cẩn Niên là thích cô, cho nên mới đuổi theo anh đến Mĩ, quần chặt lấy anh. Cho nên, cái việc này tính thế nào?

Lúc Kiều An Hảo đang vắt óc nghĩ câu trả lời, Lục Cẩn Niên đột nhiên thoang thả mà lên tiếng: "Cô ấy tỏ tình với tôi trước."

Toàn trường khó tin nổi bắt đầu xôn xao ầm ĩ.

Kiều An Hảo nghe thấy tiếng mọi người ầm ĩ, làm cho mặt ửng hồng, cô nghiêng đầu, có chút oán giận nhìn một Lục Cẩn Niên một cái, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Nhưng mà, không biết là người nào ở bên trong búp bê đưa cho mình, giấu một lá thư tình."

Trên áo cưới của Kiều An Hảo, có gắn micro, mặc dù âm thanh của cô rất nhỏ, nhưng vẫn vững vàng truyền vào trong tai mỗi người trong toàn trường, khiến cho không khí lại dâng cao.

Lục Cẩn Niên bắt chước giọng điệu của Kiều An Hảo, chậm rãi nói: "Không biết lúc trước là ai chạy theo mình đến Mĩ nhỉ, ở sân bay ôm mình, vừa la lối khóc lóc om sòm nói yêu mình vậy nhỉ."

Trong nháy mắt Kiều An Hảo bị Lục Cẩn Niên chẹn họng có chút không nói nên lời, cô mở miệng, nghe thấy tiếng cười ở dưới đài, mặt càng đỏ hơn, sau đó liền lan xuống cổ, âm thầm mắng một câu đáng ghét!

Kiều An Hạ ngồi ở trên xe lăn dưới đài, nghe thấy Lục Cẩn Niên nói như vậy, lập tức ném cho Kiều An Hảo ở trên đài một ánh mắt không có tiền đồ, sau đó thuận thế tặng thêm một nụ cười hả hê.

Nhận được ánh mắt và nụ cười đó của Kiều An Hảo, đáy lòng càng nổi lên tức giận không vui, cô bĩu môi, không phục cãi lại: "Vậy còn không biết là ai, mỗi lần chơi đoán số với mình, đều ra theo trình tự cái bao, cái kéo, quả đấm, dùng 520, để tỏ tình với mình nữa!"

"Oa." Dưới đài có không ít cô gái, nghe Kiều An Hảo nói, khoa tay múa chân một cái: "Cái bao, cái kéo, quả đấm", phát hiện thật sự là 520, không nhịn được cảm thán một tiếng.

Lục Căn Niên nói: "Vậy còn không biết là ai, ở năm thứ tư tốt nghiệp kia, viết một lá thư tình cho mình, nói, sinh thời, em chỉ yêu anh."

Đáng ghét. Tại sao lại không chịu ngưỡng cho cô, nói là anh tỏ tình với cô trước!

Kiều An Hảo bất mãn cau mũi một cái: "Vậy còn không biết là ai trên quà tặng tặng cho mình, bao gồm cả nhẫn kết hôn, cũng có khắc Shmily!"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 852

Kết Thúc (12)

Shmily... mọi người đều biết nhãn hiệu này, cũng biết ý nghĩa của nó, see, how, much, i, love, you...

Thật ra Lục Cẩn Niên không phải không muốn để cho Kiều An Hảo nói, lúc ban đầu chỉ là đùa cợt với cô, nhưng lại không nghĩ, đùa với đùa, liền nhận được nhiều phản bác như vậy, sau liền thuận thế nói tiếp.

“Kia còn không biết là ai, lúc trước vì muốn được học cùng lớp với anh mà cố gắng học tập hơn nửa năm thi được vào Ban 1.

“Kia còn không biết là ai, vì muốn cùng lớp với em, liền để trống bài thi, chạy tới ban 3.” Kiều An Hảo không phục đáp lại, sau khi nói xong, còn bổ sung một câu: “Thậm chí còn cố tình dùng bàn học của em!”

“Kia còn không biết là ai, sau cùng vì anh mà thi đỗ đại học A!”

“Kia còn không biết là ai, vì em mà đi đến tận Hàng Châu!” Một thứ không đủ, Kiều An Hảo bổ sung: “Còn có, lúc học trung học mọi người cùng nhau ra ngoài chơi, không biết là ai, nửa đêm không ngủ được, vụng trộm đuổi muỗi giúp em.”

Thật ra chuyện này, Kiều An Hảo vốn dĩ không biết, là mấy ngày nay nói chuyện với Kiều An Hạ, Kiều An Hạ nói cho cô biết. Đương nhiên, Kiều An Hạ còn nói cho cô biết một chuyện khác, vì thế Kiều An Hảo tiếp

tục bổ sung: “Còn có, còn có, không biết là ai, trong mấy năm không liên hệ, mỗi ngày đều đi tìm người khác hỏi thăm hành tung của em!”

Haha... Kiều An Hạ nói cho cô biết sao? Thế nhưng, Kiều An Hạ lại nói cho anh biết một chuyện khác... Lục Căn Niên nhàn nhã mở miệng nói: “Không biết lúc trước là ai mỗi ngày lên máy bay, nói là tìm chị gái đi chơi cùng, thật ra là đến Hàng Châu tìm anh!”

Lục Căn Niên nói xong, cũng yên lặng bổ sung: “A..., còn không biết là ai, để những vé máy bay và vé tàu lại, cùng với mấy trăm đồng tiền lúc trước anh đưa cho cô ấy, đều giữ lại đến tận bây giờ.”

Ánh mắt của Kiều An Hảo bỗng mở to, sau đó lại nhìn về phía Kiều An Hạ.

Phản bội!

Mấy ngày nay cô đều bị Kiều An Hạ hỏi là khi nào thì thích Lục Căn Niên, liền mang hết những bí mật nhỏ của mình nói cho chị ấy biết, kết quả, chị ấy vậy mà nói lại hết cho Lục Căn Niên?

Kiều An Hạ nhận được ánh mắt của Kiều An Hảo, cười khẽ một tiếng, hoàn toàn không quan trọng về phần nội đó, ngược lại còn nâng mặt lên, nhìn lại Kiều An Hảo một cái, về mặt chị nói đấy, thì làm sao.

Không dám tin chị em tình thâm mà! Hóa ra tất cả đều là gạt người!

Kiều An Hảo âm thầm cắn chặt răng, quay đầu, nhìn chăm chăm Lục Căn Niên, tức giận mở miệng nói: “Còn không biết lúc trước là ai, nhiều lần đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, lại thường đến gần chỗ em đứng từ xa ngăm nhìn!”

Kiều An Hảo nói câu này, khí phách trong người vô cùng cao, nhưng đợi sau khi cô nói ra, trong lòng cô có chút cảm động.

Hóa ra, chỉ có lúc tan vỡ, mới có thể biết được, trong hồi ức của cô về anh, có nhiều tốt đẹp như vậy.

Một bên vốn là lúc đầu chỉ muốn trêu đùa, bây giờ vẻ mặt của Lục Cần Niên đã trở nên thật sự thâm thúy, giọng điệu của anh không còn chỉ là cảm xúc nhạt nhẽo mà đã nhiễm tình cảm sâu nặng: “Còn không biết là ai, lúc tết âm lịch, thấy anh và cô ấy được bình chọn là cặp đôi đẹp nhất mà ngồi xồm khóc một mình trước cửa Kiều gia.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 853

Kết Thúc (13)

Này cũng là Kiều An Hạ nói cho anh biết sao?

Nhưng là lúc này, trong lòng Kiều An Hảo không còn cảm giác không phục như vừa rồi.

Rõ ràng lúc đầu mọi người chỉ hi hi ha ha nói đùa, nhưng đến sau cùng, trong ngực lại dâng lên chân tình sâu sắc.

Vốn dĩ lúc này đã đến thời điểm ăn cơm, nhưng là trợ lý điều khiển chương trình, không hề cắt ngang cuộc đối thoại của hai người, nhắc nhở bọn họ, ngược lại vụng trộm đi xuống sân khấu, đối mặt với nhân viên công tác, nói vài câu sau đó lại đi lên.

Kiều AN Hảo dừng ánh mắt trên khuôn mặt tuần mỹ của Lục Căn Niên, trong mắt có nhiệt nóng, giọng nói có chút run rẩy: “Còn không biết là ai, trung học vì muốn mua một chiếc bánh ngọt Hắc thiên nga cho em, mà ban ngày đến trường, buổi tối đi làm thêm.”

Theo lời nói của cô, âm nhạc đang phát liền dừng lại, làm thành một bài hát khác.

Bài hát này, là thời gian trước là chủ đạo nhạc phim, rất nhiều người đã nghe qua.

Nhưng mà, tiếng ca vang lên, cũng không phải tiếng hát mà là giọng của Kiều An Hào.

“Thường xuyên nhớ đến bàn học loang lổ của năm ấy, gần người khi nhìn dáng vẻ của anh.”

Đây là Hứa Gia Mộc nói cho cô sao?

Lục Căn Niên nhìn thoáng qua Hứa Gia Mộc, Hứa Gia Mộc xoay đầu đi, nhìn về Tổng Tương Tư ở bên cạnh.

Giọng nữ vang lên, sau đó là giọng nam, ở đây mỗi người đều nhận ra, đó là giọng của Lục Căn Niên: “Ở cửa chờ em có anh và xe của anh, hơi lạnh chạng vạng có em và anh, ánh nắng chiều không đẹp bằng đôi mắt em, cũng không nói gì tạm biệt luôn luôn yên lặng.”

Lần này Kiều An Hào không đợi Lục Căn Niên mở miệng, lại nói tiếp: “Còn có, không biết là ai thấy em bị bệnh, sau đó ở trong phòng y tế chăm sóc em cả buổi trưa, về sau vì trốn học mà bị giáo viên phạt đứng một ngày.”

Bởi vì có tiếng hát, lại chuyển thành tiếng hát của Kiều An Hào: “Là không phải anh ngẫu nhiên sẽ nhớ đến em, giống em cũng thường xuyên kể ra chuyện cũ, chúng ta không nói, lại cuối cùng mất liên lạc.”

Trên mặt Lục Căn Niên, có chút nghiêm túc: “Cũng không biết là ai, tiến vào giới giải trí, chỉ vì muốn làm tình nhân trên màn ảnh với anh.”

Kiều AN Hào nhẹ nhàng chớp lông mi, âm thanh nhợt nhạt nói: “Còn không biết là ai, một năm cấp hai kia đã thích em.”

Lục Căn Niên nói: “Còn không biết là ai, một năm đó, cũng thích anh?”

Rốt cuộc nước mắt của Kiều An hảo cũng rơi xuống, cô cong khóe môi, nói: “Là em”.

“Là anh.” Đồng dạng Lục Căn Niên cũng nói tiếp hai chữ này.

Kiều An Hảo và Lục Căn Niên nhìn nhau cười.

Âm nhạc lưu luyến vang lên.

“là không phải ngẫu nhiên anh sẽ nhớ đến em, cũng là em chẳng quan hệ gì đến cuộc sống của anh, may mắn đây đó thanh xuân đều chưa trải qua, tuổi trẻ của em có anh, thanh xuân của anh có em.”

Qua tầm một phút đồng hồ, hai người lại đồng thời nói, giống y hệt nhau: “Yên anh/em 13 năm.”

Rõ ràng không có tập luyện, lại có sự hiểu nhau như thế.

Bây giờ, hội trường vô cùng yên tĩnh, hóa ra hai người cãi nhau đều đã cười, trên mặt đều vô cùng cảm động.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 854

Hồi Cuối (14)

Lục Cẩn Niên nở nụ cười yếu ớt đáp lại Kiều An Hảo, rồi vươn tay, ôm cô vào trong ngực, cúi đầu, ngăn chặn hôn lên môi cô.

Dưới con mắt của mọi người, cho cô một nụ hôn thật sâu.

Kiều An Hảo nâng lên cánh tay, ôm cổ Lục Cẩn Niên, vụng về hôn trả Lục Cẩn Niên.

Đèn thủy tinh rực rỡ, không ngừng xoay chuyển, như những cánh hoa, không ngừng bay bay theo gió.

Trên sân khấu, người đàn ông và cô gái, không để ý ai mà chỉ hôn nhau.

Bài hát tuổi trẻ kia, vẫn không ngừng lặp đi lặp lại.

Mãi cho đến câu hát cuối cùng không biết lặp lại lần thứ mấy, hai người mới lưu luyến không rời tách ra.

"Thật may là không bỏ lỡ thanh xuân, bài hát thời niên thiếu của anh có em - Lý Dịch Phong, thanh xuân của em có anh. "

Toàn trường như cũ hoàn toàn yên tĩnh.

Lục Cẩn Niên hơi cúi người, đặt trán lên trán Kiều An Hảo, theo lời ca hát: "Bài hát thời niên thiếu của anh có em - Lý Dịch Phong."

"Thanh xuân của em có anh." Kiều An Hảo nối tiếp mở miệng, thay đổi xưng hô trong lời ca.

Không biết là người nào bắt đầu, vỗ tay trước, sau đó tiếng vỗ tay giống như thủy triều vang lên.

Lục Cẩn Niên ôm Kiều An Hảo thật chặt vào trong ngực.

Bài hát thời niên thiếu của anh có em - Lý Dịch Phong, thanh xuân của em có anh.

Anh là hồi ức đẹp nhất khi còn trẻ của cô, cô là giấc mơ đẹp nhất trong thời thanh xuân của anh

-

Hôn lễ Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo, hoàn toàn không có mời bất kỳ ai trong giới truyền thông, nhưng mà không biết vị khách nào đã quay lại một đoạn video đăng lên mạng.

Chỉ ngắn ngủi trong 2 giờ, liền có hai đề tài lên trang đầu.

【Đám cưới vợ chồng Lục Kiều】 và **【Vợ chồng Lục Kiều ân ái】** .

【Đám cưới vợ chồng Lục Kiều】 chính là hình ảnh hiện trường kết hôn của Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên, hình ảnh đẹp như giấc mộng, say đắm lòng người.

【Vợ chồng Lục Kiều ân ái】 chính là video Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên cãi nhau, lúc ban đầu mọi người buồn cười khi xem, nhưng mà cuối cùng xem xong lại khóc rất nhiều.

Không đơn thuần là vì tình yêu cảm động mười ba năm của bọn họ mà khóc, mà là vì tuổi thanh xuân của mình, cũng từng trải qua chuyện như vậy.

Người nào cũng từng có tuổi thanh xuân, ai cũng có tình yêu đầu tiên thời trẻ, ai cũng bông bột, điên cuồng yêu một người, nhưng mà liệu có ai có thể kiên trì yêu không ngừng?

Cảm động nhất không phải là tình yêu, mà là Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo toàn vẹn, mọi người đã từng làm, cũng đều suy nghĩ, cuối cùng cũng thua thực tế, không thể kiên trì.

Vốn Kiều An Hảo đã từng vì gièm pha, mà bị mọi người công kích, sau đó nhờ Hứa Gia Mộc giải thích, nhưng cũng vẫn như cũ bị người khác không ngừng mắng chửi, nay hôn lễ của vợ chồng Lục Kiều thành công khiến cho tất cả mọi người dâng lên chúc phúc thật lòng.

Chúc vợ chồng Lục Kiều, trăm năm hảo hợp, đầu bạc răng long.

-

Ba giờ chiều, Lục Cẩn Niên trực tiếp đưa Kiều An Hảo lên lầu khách sạn chuẩn bị phòng để nghỉ ngơi.

Kiều An Hảo mang bầu, dây dưa mãi cũng mệt mỏi, Lục Cẩn Niên giúp đỡ Kiều An Hảo cởi bỏ áo cưới phức tạp, đổi một bộ quần áo thoải mái, sau đó ôm cô, hỏi: "Có mệt không?"

Thật ra thì thật sự có chút mệt mỏi, nhưng mà mệt mỏi cũng rất hạnh phúc.

Kiều An Hảo lắc đầu, nhẹ nhàng hôn môi Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên thuận thế hôn sâu hơn, sau đó chưa rời đi ngay, ở bên cạnh cô một lát, liền bị trợ lý gọi xuống lầu, tiếp tục chiêu đãi tân khách.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 855

Hồi Cuối (15)

Thương thế của Kiều An Hạ chưa hoàn toàn hồi phục, nghi thức kết hôn hoàn thành, ăn tiệc vui xong, liền phải trở về bệnh viện.

Đám cưới của Kiều An Hảo, Kiều An Hạ đi, thân là người nhà nên ba Kiều và mẹ Kiều phải ở lại, vốn Trình Dạng muốn cùng Kiều An Hạ đi, cuối cùng bị Kiều An Hạ ngăn cản, nói cô trở về bệnh viện cũng ngủ, để cho anh ở chỗ này náo nhiệt một lát, buổi tối về cũng không muộn, Trình Dạng nghe theo Kiều An Hạ, đồng ý, nhưng mà vẫn tự mình ôm Kiều An Hạ lên xe, tự cài dây an toàn cho cô, thuận thể còn hôn một cái lên môi của cô.

Kiều An Hạ ôm cổ Trình Dạng, làm nũng một hồi hôn anh mấy cái, mới buông anh ra.

Xe lái đi một khoảng, Kiều An Hạ nhìn qua kính chiếu hậu, cũng có thể thấy bóng dáng Trình Dạng đứng ở cửa khách sạn.

Trên mặt của cô tràn đầy vẻ rực rỡ và nụ cười hạnh phúc.

Trời cao cuối cùng đối đãi cô không tệ, không để cho cô chết, cô vốn cùng Trình Dạng định ngày mồng một tháng năm kết hôn, chờ vết thương lành, xuất viện, có thể chuẩn bị cho hôn lễ của anh và cô, cho đến lúc này, cô muốn, cô cũng nhất định sẽ hạnh phúc giống như Kiều An Hảo vậy, sau

đó, cô cũng muốn yên tâm nghỉ dưỡng, giống như Kiều An Hào, cùng Trình Dạng sinh bảo bối.

Chẳng qua là, tiếc nuôi duy nhất, người làm chị như cô, sinh bé con ra, nhưng phải gọi con của Kiều An Hào là anh hoặc chị!

Trở lại bệnh viện, Kiều An Hạ mệt lả người, bác sĩ kiểm tra thân thể, phát hiện vết thương dấu hiệu rách ra, nhưng mà không nghiêm trọng lắm, xử lý một chút, liền không có gì đáng ngại.

Truyền nước biển, Kiều An Hạ trong chốc lát liền nặng nề ngủ, không biết có phải bị hôn lễ của Kiều An Hào ảnh hưởng không, cô còn nằm mơ, thấy hôn lễ của mình và Trình Dạng, sau đó cuối cùng gương mặt còn cười rạng rỡ, lúc này ngoài cửa sổ mặt trời ngã về tây, chẳng biết từ lúc nào nước biển đã truyền xong, y tá rút ra, dán vết thương.

Kiều An Hạ lười cử động, sờ soạng điện thoại di động bên gối, muốn gọi điện thoại cho Trình Dạng, hỏi anh tình hình hôn lễ bên kia ra sao, kết quả chưa tìm ra số, liền nghe thấy ngoài phòng bệnh truyền đến tiếng y tá nói nhỏ: "Người cô chăm sóc, thật sự bị dao đâm vào tử cung? Không thể mang thai?"

Kiều An Hạ ngẩn người, ngón tay muốn gọi điện thoại bỗng dừng lại, sau đó cô liền nghe thấy cô y tá chăm sóc mình "Hừ" một tiếng: "Cô đừng nói những lời này trong phòng bệnh, thật may là bây giờ cô ấy đang ngủ, nếu như tỉnh dậy nghe được, vậy tôi gặp họa rồi!"

"Không phải là đang ngủ sao?" Vốn là cô y tá kia hỏi chuyện cười nói.

Y tá chăm sóc cho Kiều An Hạ giảm giọng nói xuống nói: "Sợ là không thể nào mang thai, nhưng mà chuyện này, người thân đã nhất trí sẽ giấu kín, chúng ta đi ra ngoài hãy nói..."

Sau đó tiếng ngoài cửa vang lên, bên trong phòng bệnh khôi phục yên tĩnh.

Kiều An Hạ ngẩn người nằm trên giường, giống như bị điểm huyết đạo vậy, tầm một lúc, cũng không có nhúc nhích.

Một lúc sau, khóe mắt của cô lặn xuống một giọt nước mắt, sau đó cô mới mở tròng hai mắt, có nhiều giọt nước mắt rơi xuống.

Các cô nói gì.. Cô thương tổn tới tử cung, không thể mang thai?

Không thể mang thai là có ý gì? Là sau này cũng không thể làm mẹ sao?

Nói cách khác, buổi chiều cô ảo tưởng bảo bối đáng yêu, gọi con của Kiều An Hảo là anh hoặc chị, là không thể nào có mặt trên cõi đời này?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 856

Kết Thúc (16) Fixed

Ánh mắt của Kiều An Hạ, trở nên có chút trống rỗng.

Trong đôi mắt đen kia tràn ngập sự bất lực.

Tại sao có thể như vậy... Thậm chí ngay cả tư cách làm mẹ cô cũng không có... Đây là sự trừng phạt mà trời cao buông xuống cho những sai lầm trước kia của cô phải không?

Trong bất chợt Kiều An Hạ đau lòng mà khóc thành tiếng.

Kiều An Hạ cũng không biết mình đã khóc bao lâu, cho đến cô nghe tiếng động ở cửa, vội vàng ngừng tiếng khóc, chôn đầu ở trong đệm chăn.

Người đi vào là y tá, đi tới giường bệnh nhìn một chút, có thể cho là cô còn đang ngủ, ngậy người trong chốc lát rồi rời đi.

Đợi đến khi cửa đóng lại, Kiều An Hạ thò đầu từ trong chăn ra ngoài, trên mặt cô vẫn còn nước mắt không ngừng chảy, đôi mắt tràn đầy kinh ngạc nhìn trần nhà trắng như tuyết, trong đầu trống rỗng.

Lúc y tá ở tới phòng bệnh lần nữa đã là bảy giờ tối.

Nước mắt trên mặt Kiều An Hạ đã khô, chỉ còn hốc mắt hồng hồng, không nhìn kỹ, rất khó để người ta phát hiện cô mới vừa khóc.

"Cô Kiều, cô đã tỉnh rồi sao?" Y tá trước cười với Kiều An Hạ một tiếng, đặt thức ăn mình lấy tới trên bàn, đẩy tới trước mặt Kiều An Hạ: "Cô có thể ăn cơm tối, sau đó tôi sẽ tới lấy."

Kiều An Hạ khẽ gật đầu một cái, không lên tiếng, cũng không vươn tay động đũa.

Ước chừng qua một tiếng, y tá tới đây dọn dẹp đĩa, thấy Kiều An Hạ lại không đụng tới một chút thức ăn, không nhịn được có chút lo lắng hỏi: "Cô Kiều, Sao cô không ăn một chút nào vậy? Có chỗ nào không khoẻ sao?"

Kiều An Hạ mang vẻ mặt uể oải mệt mỏi lắc đầu, hơn nữa lúc đang chuẩn bị bảo y tá mang thức ăn đi, cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, Trình Dạng mặc một thân lễ phục phù rể đi vào.

"Anh Trình, anh đã quay lại rồi sao?" Y tá quay đầu, chào hỏi Trình Dạng một tiếng, sau đó còn nói: "Không biết tại sao mà cô Kiều lại không chịu ăn cơm tối."

Trình Dạng nhú mày, đi tới trước giường bệnh, vươn tay cầm một cái đĩa, phát hiện thức ăn có chút lạnh, dặn y tá bưng xuống đi thay mới, sau đó liền thuận thế ngồi ở bên giường, sờ sờ trán Kiều An Hạ, phát hiện nhiệt độ bình thường, mới thở dài một hơi, giọng nói lúc mở miệng lại có phần nhẹ nhàng: "Sao vẫn chưa ăn cơm tối? Không hợp khẩu vị, hay à trong người không thoải mái?"

Kiều An Hạ bị hành động này của Trình Dạng làm cho càng đau đớn hơn, nước mắt lại dâng lên, cô vội vàng cup mắt, nỗ lực khống chế tâm tình của mình, điều chỉnh tâm thần mình như bình thường: "Không có, có thể là buổi trưa ăn hơi nhiều ở bữa tiệc của Kiều Kiều, hiện tại không đói lắm."

"Vậy cũng phải ăn một chút, bằng không thì sao cơ thể lại hồi phục được."

Kiều An Hạ gật đầu, không lên tiếng, chỉ là thuận thế chui vào trong ngực Trình Dạng.

Rất nhanh y tá đã mang thức ăn mới tới, Trình Dạng nhìn khẩu vị Kiều An Hạ không tốt, tự mình đút từng muỗng cho cô ăn, ăn xong còn cầm khăn giấy giúp cô lau miệng, qua nửa tiếng, lại trông cô uống thuốc, thuận tiện đánh răng giúp cô, mới đặt cô nằm trên giường.

Anh biết rất chú ý đến gương mặt của mình, dù là không trang điểm, mỗi đêm cũng phải rửa sạch, anh còn cố ý cầm khăn ướt cẩn thận lau mặt cho cô.

Những chuyện này, từ lúc Kiều An Hạ tỉnh lại, Trình Dạng đều làm mỗi ngày.

Lúc trước trong lòng cô luôn tràn đầy hạnh phúc, nhưng bây giờ trong lòng lại vô cùng đau đớn.

Chẳng lẽ anh không biết, hiện tại cô không thể mang thai sao, chính là một kẻ tàn phế, cả đời cũng không thể cho anh một mái nhà hoàn chỉnh, tại sao anh còn muốn đối với cô tốt như vậy?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 857

Kết Thúc [17] Fixed

"Nghĩ gì thế?" Trình Dạng vắt khăn ướt vào trong thùng rác, thấy Kiều An Hạ kinh ngạc nhìn mình chăm chăm không hề chớp mắt, không nhận được vỗ vỗ mặt của cô, lên tiếng hỏi một câu.

Kiều An Hạ hồi hồn, lắc đầu với Trình Dạng, đôi mắt ấy vẫn nhìn chăm chăm vào cô.

Trình Dạng cười khẽ một tiếng, đứng lên, đi tới một bên ghế sofa chất rất nhiều thứ.

Kiều An Hạ biết Trình Dạng đang tìm túi trang điểm của cô, cô dõi theo bóng lưng anh, nhìn một lúc, sau đó bỗng dừng lên tiếng: "Trình Dạng, anh thích con trai hay con gái?"

Kiều An Hạ tinh tường thấy động tác tìm đồ của Trình Dạng dừng lại một chút, chỉ là trong một cái chớp mắt, Trình Dạng liền khôi phục lại bình thường, xoay người nhìn cô: "Sao bỗng nhiên lại hỏi vấn đề này?"

Kiều An Hạ cảm thấy Trình Dạng đang gấp gáp, anh đang sợ mình đã biết thứ gì sao?

Kiều An Hạ cong môi cười cười, giọng điệu thoải mái mà nói: "Kiều Kiều cũng mang thai, em cũng nên lo về vấn đề này, anh nói cho em biết, rốt cuộc anh thích con trai hay con gái nha?"

Trình Dạng nghe Kiều An Hạ nói như vậy, rõ ràng vẻ mặt đã giãn ra rất nhiều: "Muốn nghe lời nói thật không?"

Kiều An Hạ "Ừ" một tiếng, bổ sung thêm một câu: "Nói đi."

Trình Dạng tìm ra túi trang điểm, đi tới bên giường, cầm dầu dưỡng da, đổ một ít vào tay rồi xoa lên mặt Kiều An Hạ, sau đó mới nhìn vào ánh mắt của cô, nói nghiêm túc: "Có con quá phiền phức, anh vẫn thích thế giới hai người hơn."

Là bởi vì anh biết cô không thể mang thai, cho nên mới trả lời như vậy sao?

Rõ ràng trước kia anh đã từng nói với cô, nếu như tương lai có sinh con trai, anh và con trai sẽ cùng nhau bảo vệ cô, nếu tương lai sinh bé gái, anh sẽ tự mình bảo vệ mẹ con các cô...

Kiều An Hạ nhìn ánh mắt của Trình Dạng, bắt đầu có chút xao động.

Trình Dạng đặt dầu dưỡng da trong tay lên bàn, cầm tay của cô, tiếp tục mở miệng: "Hạ Hạ, chờ sức khoẻ của em tốt lên rồi xuất viện, chúng ta cũng tiến hành hôn lễ thôi."

Mắt Kiều An Hạ lại bắt đầu cay cay, cô rũ mắt xuống, nhẹ nhàng gật đầu.

Lúc này Trình Dạng mới cong môi cười, sau đó cúi người, hôn trán cô một chút: "Tốt lắm, thời gian đã không còn sớm, đi ngủ sớm chút đi."

Kiều An Hạ cũng nỗ lực trưng lên một nụ cười, môi khê giật: "Ừ, ngủ ngon."

"Ngủ ngon." Trình Dạng vuốt vuốt tóc của cô, thay cô đắp chăn lên, đứng dậy, đi vào nhà vệ sinh.

Kiều An Hạ nghe tiếng nước chảy bên trong, rốt cuộc không nhịn được mà chui vào trong chăn khóc.

Anh nói, anh kết hôn với cô. Nhưng Kiều An Hạ bây giờ lại như vậy, sao còn có thể làm cô dâu của anh chứ?

Cô không hối hận việc đã cứu Kiều An Hảo, cho dù cô chưa bao giờ làm chuyện gì để xin lỗi Kiều An Hảo, nhưng gặp phải chuyện như vậy, cô vẫn sẽ không do dự mà cứu con bé...

Vì thế, rơi vào kết cục như vậy, tuy cô có đau đớn, nhưng lại không hề oán hận.

Nhưng, cô không thể để cho Trình Dạng gánh chịu kết cục này cùng cô được...

Hôm nay Lục Căn Niên rất, đó là sự vui mừng toát ra từ trong lòng, mọi người mời rượu, đến cũng không từ chối, cuối cùng uống có chút nhiều, bước chân cũng lảo đảo, đến cả tiếp khách cũng đi không nổi, Lục Căn Niên say mềm, cuối cùng vẫn là Hứa Gia Mộc cùng trợ lý mang anh lên lầu.

Hứa Gia Mộc xuống lầu, cùng tiễn khách với ba Kiều mẹ Kiều, cho đến gần bảy giờ tối, cuối cùng khách cũng đi hết, Hứa Gia Mộc vừa định ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi, di động trong túi lại vang lên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 858

Kết Thúc [18]

Hứa Gia Mộc ngừng bước chân, lấy di động ra, nhìn thoáng qua tên trên màn hình điện thoại, là dãy số mới, anh dừng một giây, mới tiếp nghe.

-

Tổng Tương Tư đứng ở một chỗ, khoảng cách Hứa Gia Mộc không xa, lúc di động của anh vang lên, theo bản năng quay đầu liếc mắt nhìn về phía anh một cái, sau đó liền nhìn thấy anh nghe điện thoại, sắc mặt nháy mắt trở nên khó coi, sau đó liền xoay người, không rên một tiếng chạy về phía bên ngoài khách sạn.

Phản ứng kia của Hứa Gia Mộc, rõ ràng là đã xảy ra chuyện gì, Tổng Tương Tư do dự một chút, cũng đuổi theo.

Lúc Hứa Gia Mộc khởi động xe, Tổng Tương Tư mở cửa xe ra ngồi vào trong, anh quay đầu nhìn cô một cái, lại không đuổi cô xuống xe, mà trực tiếp thả chân ga, chuyển động tay lái.

Dọc theo đường đi, Hứa Gia Mộc và Tổng Tương Tư không nói chuyện với nhau, tốc độ lái xe của Hứa Gia Mộc rất nhanh, Tổng Tương Tư có thể cảm giác được rõ ràng tay nắm tay lái của anh, đang không ngừng run lên.

Xe cuối cùng dừng ở trước cửa bệnh viện Nhân Dân, Hứa Gia Mộc xuống xe, không phải là chạy về phía phòng cấp cứu, mà trực tiếp chạy về

phía nhà xác hẻo lánh.

Cửa nhà xác, có một người mặc bộ đồ cảnh sát đang đứng, như là biết Hứa Gia Mộc, nhìn thấy anh đi tới, lập tức dẫn anh đi vào.

Tổng Tương Tư đứng ở cửa nhà xác, rõ ràng cảm giác được bên trong thối tới âm khí, bước chân của cô hơi dừng một chút, cuối cùng vẫn mại bước chân đi vào theo.

Người mặc bộ đồ cảnh sát dẫn Hứa Gia Mộc đi tới một chiếc giường gần cửa sổ, ngừng lại.

Trên giường đặt một khối thi thể, bên trên che một tấm vải trắng.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm tấm vải trắng thật lâu, cuối cùng mới mới đưa tay ra, xốc lên, lộ ra khuôn mặt bình tĩnh tái nhợt của Hàn Như Sơ.

Người cảnh sát đứng một bên lên tiếng nói: “Bà ấy cắn lưỡi tự sát, đầu lưỡi không bị cắn sâu, coa thể là do bà ấy không muốn sống nữa chẳng, dùng máu sặc chết chính mình.”

Tổng Tương Tư theo bản năng quay đầu, nhìn về phía Hứa Gia Mộc.

Vẻ mặt người đàn ông rất trầm tĩnh, nhint chăm chăm Hàn Như Sơ, thủy chung không có lên tiếng nói một câu nói.

Nhà xác rất yên lặng, đại khái qua năm phút đồng hồ, Hứa Gia Mộc mới buông lỏng tay cầm tấm vải trắng ra, sau đó lui từng bước, nói: “Liên hệ hoá táng đi.”

Âm thanh của anh rất bình tĩnh, nhưng mà Tổng Tương Tư đứng ở bên cạnh anh, trước lúc anh sụp mi mắt xuống, thấy được đáy mắt anh có một chút nước mắt hiện lên.

Hàn Như Sơ là con gái một, sau khi gả cho Hứa Vạn Lý, tài sản của Hàn gia cũng đều ở Hứa gia.

Sau khi ba mẹ chết, Hàn Như Sơ cùng thân thích ở Hàn gia không liên hệ nhiều.

Vốn Hàn Như Sơ có quan hệ khá tốt với một số người, nhưng mà sau khi xảy ra nhiều chuyện như vậy, thủ đoạn độc ác, thân bại danh liệt, mọi người không liên hệ với bà, bà cũng không liên hệ với bọn họ, lâu ngày, bên người ngay cả một người bạn tốt cũng không có.

Khi còn sống, không có quen biết bao nhiêu người tốt, sau khi chết, lại làm sao có khả năng sẽ có người thân đến chăm sóc trước lúc lâm chung.

Liền ngay cả chồng của bà Hứa Vạn Lý, ở nước ngoài đều liên hệ không được.

Cho nên, cuối cùng cho dù là bà đã chết, một người thân duy nhất tới chăm sóc trước khi lâm chung, cũng chỉ người mà bà vẫn cho là phản bội bản thân, đứa con mà bà từ bỏ.

Hứa Gia Mộc không tổ chức tang lễ cho Hàn Như Sơ, lễ tang là cho người ta tưởng niệm, mà cả đời của mẹ anh, sống trong tính toán, sống trong hận thù, sống trong không cam lòng, cho dù là tổ chức tang lễ, cũng chỉ là một hồi chê cười.

Từ lúc Hàn Như Sơ hoá táng, đến lúc chôn cất suốt đêm, toàn bộ quá trình Tổng Tương Tư đều ở bên cạnh Hứa Gia Mộc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 859

Kết Thúc [19]

Ảnh chụp trên bia mộ, là Hứa Gia Mộc tự chọn, Hàn Như Sơ vừa gả cho Hứa Vạn Lý không lâu, hai người đi hưởng tuần trăng mật, Hứa Vạn Lý chụp cho bà một tấm hình.

Trong hình Hàn Như Sơ, cười xán lạn tươi đẹp, mặt mày lúc và tinh thần lúc vô cùng phấn chấn mạnh mẽ và tự tin.

Ở trong trí nhớ của Hứa Gia Mộc, Hàn Như Sơ chưa bao giờ cười qua như vậy, ở trước mặt của anh, bà rất từ ái, cùng Hứa Vạn Lý trang thật sự ân ái, nhưng mà xoay người, sẽ lập tức sẽ lạnh nhạt với Hứa Vạn Lý, giống như không hề liên quan với nhau.

Hứa Gia Mộc nhận được điện thoại, lúc anh vừa nghe thấy Hàn Như Sơ tự sát, anh thật sự có điểm sụp đổ, thậm chí dọc đường anh lái xe đến bệnh viện, còn nghĩ, rõ ràng tối hôm qua bà còn mở miệng nói chuyện với anh, anh còn nói với bà, anh chờ bà đi ra, vì sao bà còn muốn chết?

Nhưng mà đợi đến hỏa tang thi thể của bà tiêu tán thành tro cốt, tâm tình của anh trở nên có chút bình tĩnh.

Thật ra mẹ của anh không trách anh, nhưng mà bà cũng không còn muốn sống.

Khi bà nói với anh “Gia Mộc, chăm sóc tốt bản thân”, kỳ thật đã chuẩn bị tự sát tốt rồi.

Anh nghĩ, có thể lúc bà nói câu kia, đáy lòng cũng đã hối hận cũng biết bản thân cả đời là bi kịch, nhưng mà, đã chậm, bà không có đường rút lui, bà hận cả đời, oán cả đời, đột nhiên có một ngày, lúc bà buông hận cùng oán ở đáy lòng, chính là lúc bà không biết nên tiếp tục đi như thế nào, cho nên bà chỉ có thể lựa chọn chết.

Chết, tan thành mây khói, tất cả đều kết thúc.

Tiếp đó, bà sao? Rốt cục cũng có thể thoát ra.

Trong lòng Hứa Gia Mộc cũng hiểu được, đối với Hàn Như Sơ mà nói, chết so với còn sống hạnh phúc hơn nhiều.

Lúc còn sống, mỗi ngày mỗi đêm bà đều không vui vẻ, mỗi thời mỗi khắc bà đều hận, bà biến bản thân thành một ác ma, người không ra người quỷ không ra quỷ.

Nhưng mà, khi hạ táng xong, Hứa Gia Mộc quỳ gối ở trước mộ của Hàn Như Sơ, anh vẫn không nhịn được khóc lên.

Mặc kệ như thế nào, chung quy bà vẫn là mẹ của anh, cho dù có muôn vàn cái sai lầm, chung quy bà vẫn mười tháng mang thai, ngậm đắng nuốt cay nuôi lớn anh.

Cả đời này của bà, sợ là không có thật tình đối đãi qua ai, nhưng mà sự thật rõ ràng, thật lòng xuất phát từ nội tâm chăm sóc anh.

Lúc Hứa Gia Mộc và Tống Tương Tư rời đi, đã là rạng sáng năm giờ, bầu trời có lất phất mưa nhỏ.

Ban đêm đầu mùa xuân, tuy mưa nhỏ, nhưng vẫn có chút lạnh, Hứa Gia Mộc cởi ra áo khoác tay, khoác lên trên người của Tống Tương Tư, nắm tay cô, ở dưới trời mưa đi xuống bậc thang, đi xuống phía dưới nghĩ trang.

Hai người vẫn không có nói chuyện với nhau, kỳ thật cũng không cần nói chuyện với nhau, có lúc, im lặng làm bạn, còn hơn hoa ngôn vạn ngữ.

Trở lại trong thành phố, đã là bảy giờ, trời đã sáng choang, Tống Tương Tư thừa dịp lúc Hứa Gia Mộc tắm rửa, đi xuống lầu mua một chút đồ ăn sáng.

Về nhà, Tống Tương Tư đặt bữa sáng ở trên bàn ăn cơm, đi đến trước tủ bếp gỗ, mở tủ bê bát đĩa ra, vừa đặt ở trên bàn, cửa phòng ngủ bị mở ra, Hứa Gia Mộc một đầu tóc ướt sũng từ bên trong đi ra, trong tay còn cầm điện thoại của cô: “Điện thoại.”

Theo lời nói của anh, còn có tiếng chuông điện thoại vang lên.

Tống Tương Tư vươn tay nhận lấy, nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, sau đó liền tiếp nghe: “Tương Tư, hôm nay mấy giờ cô đến bệnh viện?”

Tống Tương Tư theo bản năng liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc đang cầm khăn tay lau tóc một cái, nhấp mí mắt, mở miệng nói: “Gần đây tôi có việc bận, qua vài ngày tôi lại liên hệ với anh, được không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 860

Kết Thúc (20)

Cúp điện thoại, Hứa Gia Mộc thuận miệng hỏi một câu: "Ai gọi tới vậy?"

Trong trí nhớ của Tống Tương Tư, cô quen biết Hứa Gia Mộc nhiều năm như vậy, sinh hoạt cá nhân của cô, anh chưa bao giờ hỏi qua. Cho nên lúc nghe thấy lời này của anh, cô sửng sốt một lát, mới mở miệng, lung tung bịa một lời nói dối "Là gọi quay quảng cáo, gần đây hơi mệt, không muốn tiếp nhận quảng cáo."

"À." Hứa Gia Mộc tin là thật.

"Ăn điểm tâm thôi." Tống Tương Tư nhìn như không để ý vòng vo chuyển đề tài.

Hứa Gia Mộc gật đầu một cái, đi tới trước bàn ăn ngồi xuống, cầm đĩa lên gắp một cái bánh bao, lúc cho vào miệng, ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Tống Tương Tư một cái, lên tiếng: "Mệt liền nghỉ ngơi đi, không phải lúc trước em âm ỉ không muốn quay phim hay sao?"

Tống Tương Tư nhìn lướt qua Hứa Gia Mộc, nửa đùa mà nói: "Nghỉ ngơi làm thế nào kiếm được tiền? Anh nuôi em sao?"

"Nuôi" Hứa Gia Mộc không chút suy nghĩ trực tiếp thốt lên.

Tổng Tương Tư ngẩn người, lại chăm chú nhìn Hứa Gia Mộc, lập tức liền không chút để ý cười cười “Em cũng không muốn làm bình hoa.”

Hứa Gia Mộc nhếch khóe môi, không lên tiếng.

Đáy mắt Tổng Tương Tư rõ ràng thoáng hiện lên một tia ảm đạm, sau đó lại cúi đầu tiếp tục ăn cháo.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư đối diện, suy nghĩ lại một lần lời bản thân vừa nói ra miệng.

Anh nuôi em sao?

Nuôi.

Nghĩ đi nghĩ lại, đáy lòng anh giống như hiểu ra được chút gì đó.

Ngày thứ ba sau khi Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo cử hành hôn lễ biết Hàn Như Sơ đã chết.

Lúc đó Kiều An Hảo vừa thăm Kiều An Hạ trong bệnh viện đi ra, nhân dịp thời gian còn sớm, liền cùng Lục Cẩn Niên đi đến cửa hàng chuyên bán quần áo trẻ con mua đồ dùng cho cục cưng còn hơn bảy tháng mới chào đời.

Ngay lúc Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo đang chọn giường trẻ em cho cục cưng, nhân viên bán hàng rất nhiệt tình giới thiệu những chiếc giường trẻ em tốt nhất trong tiệm, sau đó mở miệng hỏi: “Xin hỏi Lục tiên sinh cùng Lục phu nhân muốn chọn cái nào?”

Lục Cẩn Niên chỉ một cái giường gỗ "Cái này."

Kiều An Hảo chỉ một cái khác tương đối xinh đẹp "Cái này."

Hai người trăm miệng một lời cùng nói ra những lời này.

Sau đó hai người liếc nhau một cái, tiếp theo Lục Cẩn Niên chỉ vào cái giường Kiều An Hảo vừa chỉ, Kiều An Hảo lại chỉ cái giường Lục Cẩn Niên vừa chỉ, lại trăm miệng một lời mở miệng nói "Vẫn là cái này đi!"

Hai người đều muốn chọn cái đối phương thích, kết quả đối tới đối lui ba lần cũng chưa đạt thành hiệp nghị. Kiều An Hảo nhịn không được có chút tức giận “Lục Cẩn Niên, anh làm gì lại đối tới đối lui, đến cùng muốn chọn cái nào?”

Rõ ràng em cũng đối tới đối lui mà..... Đáy lòng Lục Cẩn Niên âm thầm yên lặng nói một câu, sau đó liền nói với nhân viên phục vụ “Hai cái đều giúp tôi thanh toán đi.”

Nói xong, Lục Cẩn Niên liền sờ soạng bóp tiền trong túi, vừa lấy ra liền mắc kẹt, điện thoại vang lên. Là trợ lý gọi tới, Lục Cẩn Niên một bên nghe điện thoại, một bên quẹt thẻ, nhưng sau đó sắc mặt liền trở nên khó coi.

Kiều An Hảo nhìn biểu cảm của Lục Cẩn Niên, cũng theo đó phá lệ trầm trượng.

Lục Cẩn Niên chỉ nói lại một câu “Tôi biết rồi.” liền cúp điện thoại. Sau đó ký tên, để lại địa chỉ giao hàng, nắm tay Kiều An Hảo ra khỏi cửa hàng đồ dùng trẻ em, mới mở miệng nói: “Kiều Kiều, Hàn Như Sơ đã chết rồi.”

Chết?

Kiều An Hảo há miệng, nhìn nét mặt Lục Cẩn Niên, vẻ mặt có chút không thể tưởng tượng nổi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 861

Kết Thúc (21)

Kiều An Hảo há to mồm, nhìn vẻ mặt của anh, có chút không thể tin được.

Qua một lúc lâu, Kiều An Hảo mới mở miệng nói: “Chết thế nào?”

“Tự sát, cắn lưỡi tự sát.” Lục Cẩn Niên dừng một lúc, lại nói: “Ngày hôm qua chết, sau đó an táng luôn rồi.”

Thật ra là trước hôm bọn họ tổ chức hôn lễ đã chết rồi, chỉ là Hứa Gia Mộc không muốn đó là ngày giỗ của mẹ, nên dời lại một ngày.

Kiều An Hảo không nói nữa.

Hàn Như Sơ làm nhiều chuyện ác như thế, hại chết một đứa bé của bọn họ, làm hại Kiều An Hạ bị vô sinh cả đời, làm hại lục Cẩn Niên suýt nữa tự sát mà chết... suy nghĩ một chút, là thật hận không thể đem bà ta vào thiên lao ngục tối, hận không thể băm thành ngàn mảnh... nhưng khi chân chính nghe được tin tức bà ta chết, vẫn khó tránh được có chút thốn thức.

Mặc kệ như thế nào, này cũng không phải là một tin tốt, Kiều An Hảo cũng không còn tâm tình đi dạo phố, trực tiếp trở về cùng Lục Cẩn Niên.

Trên đường về, Kiều An Hảo không nhịn được vẫn cảm thán một câu: “Không nghĩ đến như vậy đã chết rồi, trước đây rõ ràng hận bà ta sao mãi không chết.”

Lục Căn Niên không nói tiếp, chỉ chuyên chú lái xe.

-

Sau khi kết thúc hôn lễ, Kiều An Hảo còn một nhiệm vụ duy nhất là an tâm dưỡng thai.

Kiều An Hạ cũng chỉ còn một nhiệm vụ là an tâm dưỡng bệnh.

Lục Căn Niên hầu hết đều làm tất cả mọi công việc ở trong nhà, nguyên nhân là vì muốn tốt cho Kiều An Hảo, anh còn cố ý mời má Trần về.

Mà Hứa Gia Mộc, ngày thứ ba sau khi mẹ qua đời, cứ theo lễ thường bắt đầu đi làm.

Bây giờ mọi người đều vô cùng bình tĩnh, dường như mọi phong ba bão táp đều đã qua đi.

Ngày thứ bảy Hàn Như Sơ qua đời, sau khi Hứa Gia Mộc tan tằm, lại vẫn đến nghĩa trang đốt vàng mã cho mẹ, thả một bó hoa, trở lại khu nhà Tô Uyển, đã là chín giờ tối.

Sau khi Hứa Gia Mộc mở cửa, liền nghe thấy tiếng ti vi, anh ngẩng đầu, liếc mắt nhìn phòng khách, thấy Tổng Tương Tư khoác một chiếc áo nằm nghiêng trên sofa, hình ảnh như vậy, không hiểu sao lại khiến anh vô cùng an tâm, không nhịn được giương khóe môi lên, liền đem chìa khóa để sang một bên, sau đó đổi giày, đi vào nhà.

“Ăn cơm chưa?” Hứa Gia Mộc hỏi một câu, sau đó nhìn thấy Tổng Tương Tư đã nhắm mắt ngủ từ bao giờ.

Lúc này mới mấy giờ... thế nào mà đã ngủ rồi?

Trong lòng Hứa Gia Mộc nói thầm, sau đó chính mình cũng chưa phát hiện được gì, liền ngồi xõm xuống, nhìn chăm chăm khuôn mặt của cô.

Qua một lúc lâu, anh mới đứng lên, nhẹ nhàng ôm lấy cô, trở về phòng ngủ, đặt cô lên trên giường, lúc chuẩn bị dỡ chăn đắp lên người cô, đột nhiên Tống Tương Tư mơ màng mở mắt: “Anh về rồi?”

Hứa Gia Mộc “uh” một tiếng.

Tống Tương Tư ngồi dậy: “Anh ăn cơm chưa?”

Hứa Gia Mộc lắc đầu một cái.

“trong hộp giữ nhiệt, tôi có để lại cơm tối cho anh.” Tống Tương Tư nói xong, liền muốn xuống giường.

Hứa Gia Mộc vươn tay, đè cô lại: “Em ngủ đi, tôi tự đi lấy.”

“Không sao, tôi ngủ đủ rồi.” Thật ra là vì cô mang thai nên mới mệt mỏi rã rời, ngủ nhiều mấy cũng không đủ.

Hứa Gia Mộc theo Tống Tương Tư đi ra khỏi phòng ngủ, anh dựa vào bàn ăn, nhìn chăm chăm Tống Tương Tư đứng trong nhà bếp hâm nóng lại cơm, khóe môi không nhịn được lại giương lên.

Tống Tương Tư ném qua cơm, vẫn lại ngồi trước bàn ăn, cùng Hứa Gia Mộc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 862

Kết Thúc (22)

Tì vi ở cách đó không xa, quảng cáo đang truyền đến, bắt đầu một tiết mục giải trí có tên là “Bố ơi mình đi đâu thế?”

Bên trong có một đứa trẻ, nói chuyện vô cùng đáng yêu, khiến Tổng Tương Tư rất thích, thường nói với Hứa Gia Mộc một câu: “Quá dễ thương.”

Lúc nói xong, Tổng Tương Tư không nghĩ ngợi nói tiếp một câu: “Tôi muốn sinh một đứa, cũng dễ thương như vậy thì tốt rồi.”

Hứa Gia Mộc vẫn luôn dùng biện pháp tránh thai, vốn không nghĩ nhiều về những lời này của cô, anh ăn cơm, cũng nói một câu: “Con của chúng ta sau này, khẳng định còn dễ thương hơn.”

Con của chúng ta... năm chữ này, khiến đáy lòng Tổng Tương Tư run rẩy, sau đó trong cơ thể liền lật lên như sóng biển.

Anh đây là thuận miệng nói, chính là anh thật sự muốn có đứa bé chung với cô?

Trong đầu Tổng Tương Tư hỗn loạn một lúc lâu, mới quay đầu đi, Hứa Gia Mộc cúi đầu ăn cơm, cô mở miệng hô tên của anh: “Gia Mộc...”

“Ừ” Hứa Gia Mộc ngẩng đầu, đón nhận tầm mắt của Tổng Tương Tư: “Làm sao vậy?”

Tổng Tương Tư buông mi mắt xuống, nở nụ cười, vừa định tiếp tục nói chuyện, điện thoại của Hứa Gia Mộc lại kêu lên.

Tổng Tương Tư nuốt một miếng cơm, hướng về phía di động của anh, nâng nâng cằm.

Cứ việc chỉ tùy ý nhìn như thế, cô lại có thể nhìn thấy màn hình di động hiển thị tên: Lâm Thiên Thiên.

Hứa Gia Mộc nhìn lướt qua màn hình, không nhanh không chậm cầm lấy điện thoại, lại không sốt ruột muốn nhận, ngược lại còn nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư hỏi một câu: “Em gọi tôi gì thế?”

Tổng Tương Tư lắc đầu một cái, ý bảo anh nghe điện thoại trước.

Lúc này, Hứa Gia Mộc mới chạm màn hình, giờ đến bên tai: “Lâm đại tiểu thư, xin hỏi cô tìm tôi có chuyện gì?”

“Anh Gia Mộc, ngày mai ba em sẽ đến Bắc Kinh, thân là vị hôn phu của em, ngày mai nhớ ghé qua ăn cơm...”

Từ cuối năm trước, sau khi đính hôn, mỗi ngày Lâm Thiên Thiên đều là hét anh là vị hôn phu của cô, anh nghe không biết bao nhiêu lần, nhưng hiện giờ ở trước mặt Tổng Tương Tư, lúc nghe đến như vậy, Hứa Gia Mộc hoảng hốt vô cùng, anh theo bản năng liền giơ tay lên che ống nghe lại, nhìn Tổng Tương Tư chỉ chỉ vào ban công, ám chỉ đi ra đó nghe điện thoại, sau đó đợi Tổng Tương Tư gật đầu, mới xoay người rời đi.

Tổng Tương Tư ngồi trên ghế ăn cơm, tận mắt nhìn thấy anh đi ra ban công, thậm chí còn kéo lại cửa sổ sát đất, sau đó mới tiếp tục nói chuyện.

Cách một cánh cửa thủy tinh, cô không nghe được tới cùng là anh nói chuyện gì.

Nhưng là, cô rõ ràng vừa mới nghe được câu nói đầu tiên của cô gái kia,

“Anh Gia Mộc, ngày mai ba em sẽ đến Bắc Kinh, thân là vị hôn phu của em, ngày mai nhớ ghé qua ăn cơm...”

Đây là giữa trưa ngày mai, Hứa Gia Mộc sẽ đi gặp ba vợ tương lai sao?

Vừa rồi cô còn ngây ngốc muốn hỏi anh một câu, nếu tôi mang thai thì anh sẽ làm gì? Kết hôn, hay là để cô phá đi?

Thật sự là cô có bệnh, mới có thể vì mấy ngày này anh đối xử tốt với cô, nói vài câu quan tâm ám muội, liền nghĩ là anh đã có tình cảm với cô.

Tổng Tương Tư nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc đang gọi điện thoại, ánh mắt trở nên mờ mịt.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 863

Kết Thúc (23)

Thật ra hai ngày nay, Hứa Gia Mộc cũng muốn tìm Lâm Thiên Thiên nói chuyện, hiện giờ cô ta gọi điện thoại, anh rõ ràng biết thời biết thế đồng ý nhận lời.

Thương lượng thời gian và địa điểm, Lâm Thiên Thiên không ngừng lái nhai mấy chuyện khác trong điện thoại, Hứa Gia Mộc nghe đến không kiên nhẫn, châm một điếu thuốc, hút một hơi, liền nhìn thấy Tổng Tương Tư đang nhìn mình, tim của anh như bị lỡ một nhịp, sau đó liền trực tiếp ngắt lời Lâm Thiên Thiên: “Tôi còn có việc, cúp máy trước, ngày mai gặp nói tiếp.”

Sau đó không chờ cô ta lên tiếng, liền cúp điện thoại, hung hăng hút một hơi thuốc, xoay người, đi về phòng khách.

Hứa Gia Mộc trở lại bàn ăn, sợ Lâm Thiên Thiên gọi lại lần nữa, liền đặt điện thoại về chế độ im lặng, bỏ vào trong túi, sau đó mở miệng hỏi Tổng Tương Tư: “Lúc vừa nãy em gọi anh làm gì?”

“Nhắc anh xế chiều ngày mai lúc tan tầm về nhà, nhớ mua nước hoa quả.” Tổng Tương Tư nói dối.

“A...” Hứa Gia Mộc lên tiếng, cúi đầu ăn cơm, ăn hai miếng, như là nhớ đến điều gì, mơ hồ nói: “Muốn uống loại nào?”

“Anh xem rồi mua đi.” Tổng Tương Tư quay đầu, chăm chú nhìn ti vi, có chút không yên lòng.

“Ừhm” Hứa Gia Mộc khẽ lên tiếng.

-

Ngày hôm sau là thứ năm, Hứa Gia Mộc vẫn đi làm từ sáng sớm như cũ.

Lúc Hứa Gia Mộc rời giường, Tổng Tương Tư đã tỉnh lại, vẫn đợi anh rời đi mới mở mắt.

Ngồi dậy, Tổng Tương Tư nhìn chăm chăm ánh mắt trời ngoài cửa sổ, sau đó cũng rời giường.

Sau khi rửa mặt xong, cô cũng không ăn sáng, mà là đến thư phòng, mở máy tính, tìm vé máy bay, sau đó đặt vé.

Khép lại máy tính, cô thuận thể mở tủ, lấy hộ chiếu ra, sau đó trở về phòng ngủ, thuận thể nhét vào túi, sau đó đi ra cửa.

Tổng Tương Tư lái ô tô đến trước Hứa thị, đợi được nửa giờ, thấy được xe của Hứa Gia Mộc đi ra từ bãi đỗ xe, sau đó cô đi theo, tới Sóng Xanh viên.

Cách một con đường cái, rõ ràng cô có thể thấy được Hứa Gia Mộc mới vừa dừng xe, liền có một cô gái xinh đẹp đi tới, sau đó đợi anh xuống xe, cô gái lập tức vươn tay, ôm cánh tay của anh, nói vài chuyện vui vẻ rồi sóng bước đi vào.

Vẫn đợi cho đến lúc không nhìn thấy được dáng vẻ của anh, Tổng Tương Tư mới thu lại tầm mắt, cô ngồi trên xe được một lúc, mới lấy điện thoại ra, gọi một cú điện thoại: “Là tôi, Tương Tư... Ừhm, đúng vậy, giải phẫu... xế chiều hôm nay, có thể chứ? Được... Tôi đi qua đó bây giờ.”

Cúp điện thoại, liền có nước mắt chảy xuống, cô giơ tay lên, xoa lưng tung, sau đó khởi động xe.

Tống Tương Tư sợ mình hối hận, đến bệnh viện, thủ tục, đăng ký, cước phí, kiểm tra, tất cả đều thực hiện rất nhanh.

Bác sĩ khoa phụ sản cẩn thận nhìn Tống Tương Tư một lần, sau đó quay đầu hỏi: “Tương Tư, tôi muốn hỏi cô một lần cuối cùng, cô thật sự không muốn giữ đứa trẻ này?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 864

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 865

Hồi Cuối (25) F

Lần đầu tiên chính là không biết, lần thứ hai là không thể, cộng thêm rất nhiều yếu tố kiên quyết.

Thậm chí vào giờ phút này, thái độ Hứa Gia Mộc, cũng trở nên cực kỳ nghiêm túc trang trọng, hình như đây là dù có phải nghĩa bất dung từ cũng phải nhất định làm một việc.

Lâm Thiên Thiên ngồi ở một bên mở chừng hai mắt, rốt cuộc hồi hồn lại, nước mắt liền theo gò má lăn xuống: "Gia Mộc ca ca, anh đang nói giỡn với em phải không. . . ."

Hứa Gia Mộc trầm mặc.

Nước mắt Lâm Thiên Thiên rơi càng mãnh liệt: "Gia Mộc Ca, anh đừng quên, cha em đã đồng ý, nếu em và anh kết hôn, thì đông viên sẽ là của anh.... Còn có sự hợp tác cùng Trình Tư."

Hứa Gia Mộc vẫn là trầm mặc, thái độ không có chút nào hòa hoãn.

Lâm Thiên Thiên giống như là bị thái độ thờ ơ của Hứa Gia Mộc chọc giận, trong lúc bất chợt đứng dậy, "Gia Mộc ca ca, đông viên cùng trình tư, anh đã nhìn chòng chọc thật lâu, bây giờ anh không muốn nữa sao?"

"Không cần." Hứa Gia Mộc rốt cuộc cũng lên tiếng, so với lời nói kích động của Lâm Thiên Thiên, hẳn giống như đã tỉnh táo, giống như cực kì

nghiêm túc mà suy nghĩ: "Anh đã nghĩ kĩ rồi, những thứ này anh đều không cần."

Từ đầu đến cuối cũng luôn vẫn trầm mặc, Lâm phụ lên tiếng: "Tại sao?"

Hứa Gia Mộc mở to mắt, không nhìn Lâm Thiên Thiên đang khóc rồi tỉnh rồi mù bên kia, mà nhìn chăm chăm Lâm phụ, giọng điệu trầm trầm nói: "Bởi vì ta có thứ càng quý trọng hơn."

"Một nữ nhân?" Lâm phụ hỏi.

"Một nữ nhân." Lời nói giống nhau, nhưng Hứa Gia Mộc lại dùng câu khẳng định.

"Đáng giá không?" Lâm phụ giống như là nghe một chuyện cười, hỏi ngược lại: "Vì một nữ nhân, mà người muốn buôn bỏ cả tiền đồ? Người không cần quên, nếu như người lấy được đông viên cùng trình tự, tương lai toàn bộ thị trường của Bắc kinh, chính là thiên hạ của Hứa Gia Mộc người."

"Lấy cô ấy đổi thiên hạ, ta mới cảm thấy không đáng giá." Rất dễ nhận thấy Hứa Gia Mộc cũng không muốn nói nhiều trong chuyện này, trả lời xong những lời này, liền trực tiếp đứng lên, cầm lấy áo khoác của mình, thái độ khách sáo nói một câu "Gặp lại", đi ra ngoài.

Kéo cửa ra, Hứa Gia Mộc gọi nhân viên đứng ngoài cửa: "Tính tiền."

Sau đó liền đóng cửa lại, còn mơ hồ có thể nghe thấy tiếng khóc tê tâm liệt phế của Lâm Thiên Thiên ở bên trong

Ra khỏi Bích Ba vườn, đã ba giờ chiều, đây chính là thời điểm ánh mặt trời mãnh liệt nhất.

Hứa Gia Mộc đứng ở cửa, ngẩng đầu lên, nhìn chân trời chói lọi ánh sáng, đột nhiên cảm thấy tâm tình trong đoạn thời gian này, vào thời khắc này là thoải mái và bình tĩnh nhất.

Từ nhỏ đến lớn, khi hắn vừa sinh ra, đã cảm thấy một người đàn ông phải tranh bá thương trường, như những anh hùng ngày xưa, tranh bá sa trường, hăng hái, cái gì nữ nhi tình trường, hoa dưới trăng đều không đáng kể.

Cho nên, hắn và Tống Tương Tư đã sống chung với nhau tám năm, hắn lại chưa bao giờ nghĩ đến tình yêu và hôn nhân.

Nhưng có lúc, người không suy nghĩ đến, nhưng cũng không đại biểu cho tình yêu sẽ không.

Có rất nhiều thời điểm, hắn cũng rất buồn bực, thời điểm Tống Tương Tư nói với hắn muốn tách ra, hắn tại sao tức giận như vậy, hắn rõ ràng tức giận đi từ trong nhà trọ ra ngoài, nhưng tại sao lại đứng ở cửa chậm chạp không chịu rời đi?

Sau đó hắn đợi cô chừng ba giờ, nhưng cô không hề đi ra, hắn đã cảm thấy đáy lòng có một đốm lửa, càng thiêu đốt càng dày đặc, cuối cùng liên kiên định xuống lầu lái ô-tô rời đi, sau đó bởi vì cảm xúc kích động mà xảy ra tai nạn xe cộ.

Sau khi hắn tỉnh lại, cô lại không tới thăm, hắn càng thêm tức giận.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 866

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 867

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 868

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 869

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 870

Kết Thúc (30)

Máy bay càng bay càng cao, cho đến cuối cùng không nhìn thấy đèn đuốc của Bắc Kinh nữa, nước mắt Tổng Tương Tư mới lăn xuống gò má.

Cách dòng nước mắt cô hoảng trông thấy, Tổng Tương Tư của tám năm trước mặc một bộ váy trắng, tóc chải buộc kiểu đuôi ngựa, đứng trước mặt Hứa Gia Mộc đẹp trai dưới ánh mặt trời, nhìn chăm chăm tấm chi phiếu di chuyển trong tay anh, cắn góc môi bất lực và rất không yên lòng, cuối cùng nhắm mắt lại, nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Được, tôi ở cùng anh.”

Ngày Kiều An Hạ xuất hiện, thời tiết toàn thành phố Bắc Kinh rốt cuộc đã chuyển thành ấm áp.

Sáng sớm Trình Dạng và mẹ Kiều bắt đầu dọn dẹp đồ đạc, mặc dù hôm trước Kiều An Hạ đã hẹn Kiều An Hảo hôm nay sẽ gặp nhau ở nhà họ Kiều, nhưng rõ ràng bụng Kiều An Hạ đã lớn vẫn đi cùng Lục Căn Niên tới bệnh viện đón cô xuất viện.

Trở lại nhà họ Kiều đã là mười hai giờ trưa, đúng lúc người giúp việc mới chuẩn bị xong cơm trưa, Kiều An Hạ là người đang bị thương, Kiều An Hảo là phụ nữ có thai, chuẩn bị đồ ăn dinh dưỡng thanh đạm.

Ăn xong cơm trưa, Trình Dạng và Lục Căn Niên theo ba Kiều đi vào thư phòng, để lại ba người Kiều An Hảo, mẹ Kiều, Kiều An Hạ ngồi trong phòng khách xem TV.

Kiều An Hảo đã mang thai hơn ba tháng, thích ngủ lười biếng, dựa vào bả vai Kiều An Hạ xem TV, rồi ngủ lúc nào không biết.

Kiều An Hạ cảm giác được vai mình nặng trĩu hơn, không nhìn được quay đầu sang thì nhìn thấy bộ dạng Kiều An Hảo nhắm mắt ngủ say, lập tức chặn câu nói đang tính mở miệng. Sau đó nhẹ nhàng chạm vào mẹ Kiều đang ngồi bên cạnh, chỉ tấm chăn cách đó không xa, nhẹ giọng nói: “Mang chăn đưa cho con với.”

Kiều An Hạ nhận lấy chăn nhẹ nhàng đắp lên người Kiều An Hạ, khi nhét vào dưới cánh tay cô, vừa đúng lúc cô nhìn thấy bụng hơi nhô lên của Kiều An Hảo. Tầm mắt Kiều An Hạ dừng lại ở hình ảnh ấy, tay phía dưới của cô liền sờ lên bụng cứng rắn của Kiều An Hảo, trong nháy mắt lòng cô thâm hâm mộ, sau đó giống như bị điện giật rụt tay về, trong đáy mắt toát lên vẻ u ám.

Đợi sau khi Kiều An Hảo tỉnh dậy đã là sáu giờ tối, mẹ Kiều cũng đã chuẩn bị xong bữa tối, mọi người dứt khoát ở lại nhà họ Kiều dùng cơm rồi mới ai về nhà nấy.

Kiều An Hảo và Lục Căn Niên về Cẩm Tú Viên, Trình Dạng lái xe đưa Kiều An Hạ về nhà ở của mình, không biết có phải mệt mỏi không mà dọc đường đi Kiều An Hạ luôn nhắm mắt lại, một câu cũng chưa nói.

Đến cửa khu nhà, Trình Dạng mở cửa rồi chặn trước mặt Kiều An Hạ: “Trước tiên nhắm mắt lại đã.”

Kiều An Hạ buồn bực ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Trình Dạng một cái: “Làm gì?”

“Nhắm mắt lại.” Trình Dạng lặp lại lần nữa, chứng kiến bộ dạng thờ ơ của Kiều An Hạ, thế là anh dứt khoát vòng ra sau người Kiều An Hạ, giơ tay lên che kín hai mắt cô, sau đó dùng chân đá văng cửa đẩy Kiều An Hạ vào trong nhà.

“Trình Dạng, anh làm gì vậy hả?” Kiều An Hạ xoay đầu muốn tách hai tay Trình Dạng ra, nhưng người đàn ông lại cúi đầu, dán bên tai cô nhẹ nhàng “Hừ” một tiếng, sau đó tiện tay khép cửa phòng, tiếp tục đẩy Kiều An Hạ đi một mạch tới giữa phòng khách mới dừng lại, rồi chậm rãi thả tay khỏi mắt Kiều An Hạ.

“Trình Dạng, rốt cuộc là anh muốn làm điều bất ngờ gì thế.....” Kiều An Hạ vừa nói vừa mở to mắt, sau đó thì nhìn thấy xung quanh mình rất nhiều đom đóm đang bay lượn, từng đoàn từng đoàn tỏa ra ánh sáng màu vàng ấm áp trong đêm tối.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 871

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 872

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 873

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 874

Kết Thúc (34)

"Sao lại không có chút tiếng động gì thế này?" Kiều An Hạ lại lên tiếng hỏi, còn nhìn Trình Dạng để tìm kiếm sự an ủi, Trình Dạng không có kinh nghiệm với nét mặt ngưng trọng lắc đầu, tỏ ý không biết.

Lục Căn Niên vẫn duy trì một tư thế, không nhúc nhích chút nào, trái tim anh đã vọt lên tận cuống họng.

"Chẳng lẽ có chuyện gì sao?" Triệu Mạnh mở miệng nói.

"Không đến mức đấy chứ?" Trình Dạng nói tiếp.

Hứa Gia Mộc cũng mất bình tĩnh: "Nhưng vì sao bên trong lâu như vậy không có chút xú âm thanh gì cả?"

Trợ lý thì hoàn toàn vô tâm: "Trước đây tôi có xem tin tức, về việc một sản phụ khó sinh mà chết, bác sĩ thì lén bỏ chạy từ cửa sau phòng sinh..."

Lục Căn Niên không dễ dàng được Kiều An Hạ nói cho một tràng để tỉnh táo lại, cả người run lên, sau đó giống như kẻ điên lao về cánh cửa phòng sinh, đá rồi lại đập, anh dùng sức rất lớn, cánh cửa rung chuyển, lớp kính cũng rung động theo.

Ngay khi Lục Căn Niên sắp đến bờ sụp đổ, bên trong liên vang lên tiếng khóc "oe".

Âm thanh mạnh mẽ thanh thúy đánh thẳng vào tai mỗi người.

"Sinh rồi, sinh rồi!" Kiều An Hạ chột vươn tay, thuận tay chụp lấy trợ lý bên cạnh ôm lấy, vui sướng giậm chân, thì bị Trình Dạng kéo vào lòng mình.

Trên gương mặt trợ lý treo nụ cười hân hoan: "Lục tiên sinh, Tiểu Kiều tiểu thư sinh rồi..."

Triệu Manh kích động hô: "Cuối cùng Kiều Kiều đã sinh rồi!"

Cơ thể Hứa Gia Mộc rõ ràng đã thả lỏng: "Tôi được làm chú rồi!"

Duy chỉ có Lục Cẩn Niên đứng tại chỗ, không có phản ứng chút nào, giống như bị choáng váng.

Cửa phòng sinh nhanh chóng mở ra, y tá ôm đứa trẻ đã được tắm sạch đi ra, trên gương mặt mang nụ cười vui vẻ: "Chúc mừng Lục tiên sinh, là một bé trai."

"Cho tôi xem nào, cho tôi xem nào!"

Đám người hỗn loạn vây lại.

"Ô kìa, thật là đáng yêu quá!"

"Đúng vậy, trắng trắng mềm mềm..."

"Ôi, nó cười với tôi!"

Lục Cẩn Niên trở lại bình thường, không nhìn đến Bánh Mật được mọi người vây quanh, chạy thẳng vào bên trong phòng sinh, lao đến trước giường, lập tức quỳ xuống.

Kiều An Hảo nằm trên bàn, sắc mặt tái nhợt, trên mặt đầy mồ hôi, nhắm mắt thở hỗn hển, có vẻ mệt mỏi suy yếu.

Lục Cẩn Niên nhìn Kiều An Hảo thật lâu, sau đó vươn tay nắm lấy tay cô: "Kiều Kiều..."

Kiều An Hảo nghe tiếng, hơi giương mí mắt lên, nhìn Lục Cẩn Niên, thấy sắc mặt anh hết sức khó coi, trong lòng cô dâng lên cảm giác ấm áp, môi khẽ hé, mang theo sự yếu ớt và tủi thân lên tiếng: "Đau quá."

Lục Cẩn Niên nắm chặt tay Kiều An Hảo, gật mạnh đầu, nói "Xin lỗi", sau đó cầm tay cô đặt lên môi hôn, những giọt nước mắt nặng nề rơi xuống: "Sau này chúng ta không sinh, không bao giờ sinh nữa."

Khi Lục Cẩn Niên nói câu đó, Kiều An Hảo rõ ràng cảm giác được tay anh đang run rẩy, nắm tay cô chỉ một phút thôi mà lòng bàn tay đã ướt nhẹp, hóa ra, cô sinh con, anh càng căng thẳng hơn cả cô.

Trong nháy mắt, nỗi thống khổ vừa phải chịu đều biến thành hạnh phúc đáng giá.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 875

Kết Thúc (35)

Kiều An Hảo sinh xong, trời đã sáng, cô được chuyển sang phòng bệnh, mệt mỏi quá độ liền thiếp đi.

Đám người hơn nửa đêm bị Lục Cần Niên gọi đến thấy mẹ con bình an, đều yên tâm quay về.

Hứa Gia Mộc là người về cuối cùng, trước khi đi, còn chạy đến giường trẻ con nhìn Bánh Mật vừa mới ăn sữa xong, đã nhắm mắt lại ngủ vùi.

Bánh Mật như ý thức được có người đang nhìn, đầu khẽ lắc lư, miệng chép chép, môi nhếch lên thành nụ cười không hẳn là cười.

Hứa Gia Mộc nhìn hình ảnh như vậy, môi cũng cong lên, cười cười, ánh mắt Hứa Gia Mộc trở nên có chút hoảng hốt.

Anh nhìn Bánh Mật chăm chú một lúc, lặng lẽ ra khỏi phòng bệnh.

Tối qua có tuyết rơi, đến giờ còn chưa dừng, cả không gian được bao trùm bởi một màu trắng.

Hứa Gia Mộc lấy từ trong túi ra một điều thuốc, đốt lửa, đứng hút bên cạnh xe, mặc cho tuyết rơi lên đầu vai.

Bánh Mật ra đời, anh được làm chú... Tâm trạng anh phải rất vui vẻ, thực tế anh cũng rất vui, nhưng không biết vui vẻ đến đỉnh điểm, anh lại

càng đau khổ.

Bởi vì nhìn khuôn mặt ngây thơ của Bánh Mật, trong đầu anh lại hoảng hốt nhớ đến đứa bé đã bị Tống Tương Tư lấy ra...

Nếu đứa bé còn đó, bây giờ sợ là đã được tám tháng rồi... Thêm một tháng nữa, cũng sẽ như Bánh Mật, khóc oe oe xuất hiện trên đời... Sau đó, chúng có thể cùng nhau lớn lên, anh hả, có thể đưa hai đứa đi chơi...

Nghĩ ngợi, trong mắt Hứa Gia Mộc nổi lên một màu hồng.

Anh đang nghĩ viễn vông gì vậy? Đứa bé đã bị cô ấy lấy ra rồi, còn cô ấy cũng đã đi, anh và cô ấy, sẽ đúng như cái ngày đó anh nói, từ nay về sau, không còn chút quan hệ gì nữa, thật sự không còn dây mơ rễ má gì nữa.

Bố Kiều mẹ Kiều sáng ra đã nhận được điện thoại của Kiều An Hạ, biết tối qua Kiều An Hảo sinh, mẹ Kiều tự xuống bếp nấu canh gừng, xách đến bệnh viện.

Lúc xế chiều, Kiều An Hạ, Triệu Manh và trợ lý lại tới, mãi đến chạng vạng mới được yên tĩnh, chỉ còn Lục Cẩn Niên Kiều An Hảo và Bánh Mật, lúc này Kiều An Hảo mới có không gian, tự cho Bánh Mật bú sữa mẹ, chụp lại tấm hình mình và Bánh Mật nắm tay, gửi cho bạn bè.

Có không ít bạn bè cùng giới nghệ sĩ, không biết ai đã đăng lên mạng, rất nhanh tin tức vợ chồng Lục Kiều sinh quý tử truyền khắp internet, trở thành tin tức được tìm kiếm nhiều nhất.

Tại Seattle nước Mỹ, giờ đang là tám giờ sáng.

Ánh mặt trời rực rỡ xuyên thấu qua khe hở của rèm cửa, chiếu lên chiếc giường kiểu châu Âu, vừa hay đập vào mắt Tống Tương Tư, cô nhú mày, lông mi thật dài lay động hai cái rồi mở mắt, giơ tay lên theo quán tính, che đi ánh sáng rồi lười biếng ngồi dậy.

Tổng Tương Tư sờ chiếc ipad bên cạnh, còn chưa kịp mở ra đã thấy thông báo tin tức: Vợ chồng Lục Kiều sinh quý tử.

Tổng Tương Tư hơi giật mình, mở tin tức ra xem, đập vào mắt là một bức ảnh: Một bàn tay to nắm một bàn tay nhỏ.

Bàn tay lớn kia, xinh xắn mảnh dẻ, trên ngón áp út đeo chiếc nhẫn "Trái tim vĩnh hằng" rực rỡ.

Tổng Tương Tư đơn giản nhìn lướt qua nội dung tin tức, khi thấy bốn từ mẹ con bình an, khóe môi hơi nhướn lên, rồi vén chăn xuống giường, vóc người cô vẫn rất thon thả như trước, nhưng cái bụng lại to ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 876

Hồi Cuối (36)

Bước chân cô đi về phía phòng tắm rất chậm, giống như là sợ không cẩn thận ngã xuống, có thể là bụng hơi lớn, ép tới thắt lưng không thoải mái, cô còn vươn tay chống giữ ngang lưng.

Cô đứng ở trong phòng tắm đánh răng đến một nửa, bất chợt liền ngừng lại, vươn tay che bụng của mình, có thể là bên trong bảo bảo quá bướng bỉnh, đập rất mạnh, khiến cô đau, cô buông xuống ly đánh răng, chống trên bồn rửa mặt thật lâu, mới khôi phục bình thường.

Thật ra thì, ban đầu cô thật sự muốn bỏ đứa bé kia.

Bởi vì cô không muốn để cho đứa bé ra đời không có cha, cũng không muốn nhiều năm sau, ma xui quỷ khiến, sau đó con của mình biến thành giống như Lục Căn Niên Tư, bị người khác phỉ nhổ chỉ trích.

Nhưng mà, khi cô nằm trên bàn phẫu thuật lạnh lẽo, lúc bác sĩ chuẩn bị gây mê cho cô, cô bất chợt liền rơi nước mắt.

Đứa bé này của cô, cũng đã gần hai tháng, mặc dù chưa ra đời, nhưng cũng là một sinh mạng.

Cho dù cô biết, một nữ nhân mang thai một đứa bé sẽ rất khổ cực.

Cho dù cô biết, cô không phải là nhân vật chính trong tiểu thuyết, coi như là len lén sinh hạ đứa bé này, cũng không thể nào cùng nam chính kết

thức tốt đẹp.

Nhưng mà, cô vẫn mềm lòng.

Thật ra thì một người ở xứ lạ quê người, mang thai thật sự không ổn.

Huống chi cô còn là người trong giới giải trí, sợ bị người khác không cẩn thận chụp ảnh, ra cửa đều phải lén lút.

Cho dù những năm này cô có kiên cường cách mấy, nhưng mà ban đêm cũng len lén khóc không ít lần.

Vậy mà, bất kể như thế nào, nhìn bụng ngày một trở nên to lớn, cô lại cảm thấy tất cả, đều là đáng giá.

-

Kiều An Hảo sinh con suôn sẻ, Tiểu Niên Cao coi như là đủ tháng sinh, thật ra thì ngày thứ tư mới có thể xuất viện, chẳng qua Lục Căn Niên cảm thấy trong nhà ở cứ không có bệnh viện chăm sóc, có bác sĩ trông chừng để gọi kịp thời, nên để cho Kiều An Hảo đủ tháng, mới xuất viện.

Ngày xuất viện, vừa vặn là ngày đầy tháng của Tiểu Niên Cao.

Ba Kiều, mẹ Kiều ở nhà họ Kiều cố ý tổ chức tiệc đầy tháng.

Danh sách khách mời là Kiều An Hạ và Trình Dạng phụ trách, mời vài bằng hữu trên thương trường của nhà họ Kiều, cũng mời vài diễn viên có quan hệ không tệ với Kiều An Hảo, lúc viết thiệp mời, cũng không có cảm thấy có bao nhiêu, đợi đến khi khách mời đến, cũng tràn đầy phòng khách nhà họ Kiều.

Tiểu Niên Cao mặc dù mới một tháng, nhưng đã vô cùng xinh xắn, nhất là đôi mắt kia, đen như mực, lại lớn lại tròn, thấy người nào, cũng không sợ

người lạ, chẳng qua là lông mi dài không ngừng vụt sáng giống như cánh bướm.

Đứa trẻ xinh xắn, luôn là chuyện vui, mọi người cũng không nhin được tiến lên ôm Tiểu Niên Cao, chẳng qua lúc người nữ ôm, gương mặt nhỏ nhắn của Tiểu Niên Cao giống như muốn khóc vậy, gặp phải đàn ông ôm, cậu sẽ nhìn chăm chăm người kia.

Mặc dù có mẹ Kiều quan sát, Tiểu Niên Cao sẽ không xảy ra chuyện gì, nhưng mà người làm mẹ như Kiều An Hảo, vẫn luôn chú ý đến hành động của Tiểu Niên Cao, cô phát hiện tình huống này xong, không nhin được liền tiến tới bên tai Lục Cẩn Niên đang nói chuyện với người khác, thấp giọng nói: "Lục Cẩn Niên, anh xem Tiểu Niên Cao, vừa đụng đến con gái sẽ khác, vừa đụng đến đàn ông đã cười, đây là ý gì?"

Có sao? Lục Cẩn Niên không nhin được liếc mắt nhìn Tiểu Niên Cao mấy lần.

Trong suốt quá trình, liên tiếp có mấy người đàn ông ôm Tiểu Niên Cao, Kiều An Hảo lại phát hiện một quy luật mới: "Lục Cẩn Niên, Tiểu Niên Cao ôm người lớn tuổi, ôm một hồi sẽ muốn đổi người..."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 877

Kết Thúc [37]

“Đụng tới mặt trai đẹp, sẽ nhìn nhiều hơn, anh xem... Hiện tại Trình Dạng ôm nó, nó còn cười với Trình Dạng...”

Theo sâu lời nói bình tĩnh của Kiều An Hảo, Hứa Gia Mộc liền vươn tay, tiếp tiểu Niên Cao từ trong lòng của Trình Dạng, tiểu Niên Cao còn vươn tay, sờ vào mặt của Hứa Gia Mộc, nở nụ cười khanh khách với anh.

Kiều An Hạ đứng ở một bên Hứa Gia Mộc, đợi Hứa Gia Mộc bế một lát, liền nghĩ vươn tay muốn tiếp tiểu Niên Cao, ai ngờ tiểu Niên Cao thế nhưng lại chuyển mặt, hướng về phía Hứa Gia Mộc cười ngây ngô một cái.

Đáy lòng Kiều An Hảo đột nhiên trở nên có chút lo lắng: “Lục Căn Niên, anh nói tiểu Niên Cao có phải có vấn đề gì về giới tính hay không...”

Lục Căn Niên “A” một tiếng, tính năng còn không có, làm sao sẽ có vấn đề, anh còn chưa kịp lật lọng phủ nhận, Kiều An Hảo liền dặt tay áo anh, nghiêm túc nhìn vào khóe mắt anh, hỏi: “Lục Căn Niên, anh thành thật khai báo, thực chất bên trong con người anh có phải ưa thích đàn ông nhiều hơn không?”

“Hơn nữa còn là tiểu thịt tươi?”

“Trình Dạng chính là anh nâng lên đến?”

“Lục Căn Niên, anh sẽ không là đối Trình Dạng...”

Trong nháy mắt Lục Căn Niên bị ế ngực có chút buồn bực, đây là rối loạn lung tung cái gì a!

Lục Căn Niên âm thầm hít một hơi, khiến cho cảm xúc của bản thân bình tĩnh hơn một chút, áp vào bên tai Kiều An Hảo, thấp giọng nói: “Kiều Kiều, hiện tại anh thực sự lo lắng về chỉ số thông minh của tiểu Niên Cao.”

“Vì sao?” Kiều An Hảo liếc mắt nhìn Lục Căn Niên một cái, anh nói con mình như vậy khiến cho cô có chút mất hứng: “Tiểu Niên Cao mới một tháng, anh vì sao biết con sẽ không thông minh?”

“Trên mạng nói, chỉ số thông minh của con trai di truyền từ mẹ.” Lục Căn Niên tiến đến bên tai Kiều An Hảo để lại một câu như vậy, liền xoay người lễ phép cười, nói chuyện hàn huyên với những người cùng đến đây với bản thân.

Kiều An Hảo đứng ở tại chỗ nhìn chăm chăm tiểu Niên Cao không chớp mắt, mới hậu tri hậu giác hiểu được rốt cuộc Lục Căn Niên nói gì, vội vàng vàng vàng thái giày cao gót đi tới bên cạnh anh, kéo kéo góc áo của anh, ủy khuất hề hề mở miệng nói: “Lục Căn Niên, anh vừa nãy là gián tiếp nói em ngu sao?”

-

Dường như tiểu Niên Cao thật sự thích Hứa Gia Mộc, dính ở trong lòng Hứa Gia Mộc, ai tiếp cũng không tưởng rời đi, mà Hứa Gia Mộc cũng phi thường thích tiểu Niên Cao, nhìn ánh mắt anh, sủng nịch giống như có thể tràn ra nước.

Liên ngay cả lúc ăn trưa, tiểu Niên Cao đều là vui ở trong lòng Hứa Gia Mộc.

Trên đường tiểu Niên Cao đi tiểu ra bìm, lúc mẹ Kiều gọi hộ lý lại thay cho tiểu Niên Cao, tiểu Niên Cao khóc nháo không chịu từ trong lòng Hứa

Gia Mộc rời đi, cuối cùng vẫn là Hứa Gia Mộc tay chân vụng về dưới sự trợ giúp của trợ lý, giúp tiểu Niên Cao lau sạch cái móng nhỏ rồi thay cái bím mới.

Hứa Gia Mộc là lần đầu tiên, động tác không lưu loát, lúc lấy chiếc bím có nước tiểu, có vài giọt nước tiểu bắn vào tây trang của anh, anh không để tâm, chỉ là cầm khăn ướt xoa xoa, sau đó tiếp tục ôm tiểu Niên Cao vừa đổi xong bím mà vui vẻ.

Tiệc rượu giữa trưa, một bàn có thể ngồi mười người, trừ bỏ vài người trong ngày thường quen biết, còn có một người là bạn tốt của Trình Dạng ở trong vòng giải trí.

Người kia không phải diễn viên, mà là một nhiếp ảnh gia rất danh tiếng, chuyên môn giúp các ngôi sao lớn chụp ảnh chân dung.

Lúc người đó tán gẫu có nói tới bản thân chụp ảnh chân dung cho những ai, trò chuyện một chút liền nói tới Tống Tương Tư.

“Các cậu đừng nói, Tống Tương Tư là người phụ nữ có mị lực nhất mà tôi đã gặp, không có một trong.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 878

Kết Thúc [38]

“Các cậu đừng nói, Tổng Tương Tư là người phụ nữ có mị lực nhất mà tôi đã gặp, không có một trong.”

Người bạn hữu kia dường như thật sự yêu thích Tổng Tương Tư, đánh giá cô rất cao, giống như là đang khen nữ thần trong lòng mình, khen không dứt miệng: “Chỉ cần là tôi cần cảm giác, nói với cô ấy, cô ấy sẽ bớt chút thời gian, tôi chụp quá nhiều ngôi sao như vậy, cô ấy là người chụp thoải mái nhất, chỉ tiếc, mấy tháng trước đột nhiên tránh bóng.”

Nói đến Tổng Tương Tư, Kiều An Hảo theo bản năng liền nói tiếp: “Chị Tương Tư đối với em rất tốt, lúc trước giúp qua em không ít việc, cũng không biết vì sao chị ý lại đột nhiên yên lặng không một tiếng động rời khỏi vòng giải trí, lúc trước chị ý nhận đóng một bộ phim, “quang vi ước kim”, phải bồi thường hơn hai triệu.”

“Tính cách chị Tương Tư rất tốt, nghĩa khí...”

Trên bàn, mỗi một người nhận thức Tổng Tương Tư, chỉ cần nói tới cô, đều là những lời nói tốt.

Trên mặt Hứa Gia Mộc từ đầu đến cuối đều lộ vẻ thản nhiên cười, giống như mọi người đàm về một người không hề liên quan đến anh, thậm chí vài lần trong lúc đó, còn nâng tiểu Niên Cao lên thật cao, chọc tiểu Niên Cao vui sướng hoa chân múa tay, hồi nhiên cười.

“Bất quá đúng là Tổng Tương Tư biến mất a, một chút tin tức cũng không có...” Trình Dạng uống một ngụm rượu, phát biểu ý kiến một câu.

“Tôi đã thấy cô ấy một lần.” Người bạn hữu kia của Trình Dạng lại lên tiếng, sau đó oai đầu suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: “Đại khái là khoảng sáu tháng trước, ở Los Angeles của Mĩ, cô ấy cùng một người đàn ông đang đi dạo, tôi lên tiếng chào cô ấy, tính cách của cô ấy vẫn như cũ, thản nhiên, nói với tôi được hai câu, liền cánh tay người đàn ông kia đi.”

Hứa Gia Mộc nghe rành mạch những lời nói của người kia, trên mặt vẫn không có biến hóa gì lớn, ánh mắt anh vẫn luôn chăm chú vào mặt của tiểu Niên Cao, khi bàn tay non nớt yếu ớt của tiểu Niên Cao đụng vào cằm của anh, anh còn nhìn về phía bé cong lên khóe môi cười cười, ánh mắt tối đen thâm thúy.

Thoạt nhìn Hứa Gia Mộc rất bình thường, nhưng mà không ai chú ý tới, vốn từ lúc mọi người bắt đầu nói chuyện phiếm, anh sẽ ngồi một bên chơi đùa với tiểu Niên Cao, một bên nói tiếp hai câu, nhưng mà sau đó, một chữ anh cũng chưa nói qua, thoạt nhìn lực chú ý toàn bộ đều đặt ở trên người tiểu Niên Cao, thẳng đến tiểu Niên Cao vùi vào trong ngực của anh ngủ, Kiều An Hảo gọi hộ lý muốn ôm đi, Hứa Gia Mộc còn lắc lắc đầu, liền cứ ngơ ngác ôm tiểu Niên Cao như vậy.

-

Ngày tiểu Niên Cao đầy tháng, đúng lúc là lễ Giáng Sinh.

Kiều An Hảo từ lúc bụng lớn đến bây giờ, dường như chưa đi ra ngoài chơi lần nào, đợi đến khi tiệc đầy tháng kết thúc, mẹ Kiều liền cùng hộ lý chăm sóc tiểu Niên Cao, ý bảo vài người trẻ tuổi nên đi ra ngoài chơi.

Kế hoạch lên, mọi người tuy thường xuyên gặp mặt, nhưng cũng rất ít khi tụ tập cùng một chỗ, Lục Căn Niên khiến cho trợ lý đặt một phòng ở “Cung Vàng Điện Ngọc”, mọi người đi vào trong đó tương bưng náo nhiệt.

Nói là đến đó để náo nhiệt, nhưng mà Kiều An Hảo đang trong thời gian ở cũ, không thể uống rượu, chỉ gọi lên một ít nước trái cây tươi mát.

Lúc còn trẻ, tụ hội như vậy không biết có bao nhiêu thứ, Hứa Gia Mộc luôn luôn thực có thể chơi đùa, mỗi lần chơi đều phát triển ra trò chơi đa dạng mới mẻ, nhưng mà không biết bắt đầu từ khi nào, mỗi lần anh tham gia tụ hội, luôn trầm mặc rất nhiều so quá khứ.

Kiều An Hạ tính cách vẫn không thay đổi, nhiệt tình dào dạt, nường kính rượu, vừa đến liền nhiệt tình kêu mọi người chơi trò đại mạo hiểm.

Lúc mọi người chơi đoán số, Kiều An Hảo có một đoạn thời gian đáng nhớ

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 879

Kết Thúc (39)

Editor: Cà Rốt Hồng

Giống như là trở lại lúc cô đang quay bộ phim 《 Khuynh Thành Thời Gian 》 , có một lần Trình Dạng cũng mời khách ở "Kim Bích Huy Hoàng ", khi đó Kiều An Hạ mới vừa làm bạn gái của Trình Dạng, mặc dù chị ấy không quen với người cả phòng, nhưng lại làm quen rất nhanh, cuối cùng cũng giống như ngày hôm nay, bày ra trò chơi nói lời thật lòng và mạo hiểm để mọi người cùng chơi.

Đêm đó, Lục Cẩn Niên giúp cô cản rất nhiều rượu, bởi vì cô thua trò chơi oanh tù tù nhiều lần, còn hát một bài 《 Thật Đáng Tiếc 》 .

Đêm đó, anh còn dạy ngôn ngữ tay của người khuyết tật cho cô rất nhiều lần, ngón tay, cây kéo, tảng đá, chỉ là cô không biết.

Lần này, Kiều An Hảo và Lục Cẩn Niên ngồi ở chính giữa, Lục Cẩn Niên vẫn phối hợp ăn ý với Kiều An Hảo giơ tay ra theo trình tự “Bao, kéo, đá”, Lục Cẩn Niên chơi oanh tù tù với người khác luôn thắng, hai vợ chồng Lục Kiều vẫn chưa bị phạt.

Thật ra Hứa Gia Mộc chơi oanh tù tù cũng rất lợi hại, nhưng không biết là vận may không đến, hay là có chuyện gì xảy ra, lại thua liên tục vài ván.

Vẫn theo quy tắc cũ, chọn một trong hai nói lời thật lòng hay là mạo hiểm, sau đó phạt ba ly rượu.

Hứa Gia Mộc cũng không ăn vạ, thua liền thành thật nhận thua, uống từng ly từng ly thấy đầy.

Anh đều chọn nói lời thật lòng, lúc đầu, câu hỏi mọi người đặt ra đều là vài câu hỏi đùa giỡn.

Ví dụ như: Đêm đầu còn hay không? Lúc tự xử thì dùng tay trái hay là tay phải? Bao lâu thì có thể xuất ra ngoài?

Nhưng những câu hỏi này, hỏi một hồi liền xong, Hứa Gia Mộc luôn thua, thua đến cuối cùng, thì đã bị hỏi tới vấn đề tình cảm.

Hỏi: "Hứa Gia Mộc, sau khi anh và Lâm Thiên Thiên hủy bỏ hôn ước, đến bây giờ cũng không có đính hôn và cũng không có kết giao bạn gái, là vì có người trong lòng à?"

Hứa Gia Mộc thẳng thắn: "Có."

Hỏi: "Vậy anh hủy hôn là bởi vì cô ấy sao?"

Hứa Gia Mộc chớp mắt một cái, gật đầu: "Phải".

Hỏi: "Vậy tại sao anh không có đi cùng với cô ấy?"

Lần này Hứa Gia Mộc rơi vào trầm mặt một hồi lâu, nét mặt của anh thật bình thản, nhưng không biết vì sao, trong nháy mắt đó cả phòng bao trở nên cực kỳ an tĩnh, dường như tất cả mọi người đều nhìn thấy một chút cô đơn từ trên người anh, nhưng mà rất nhanh, anh liền câu môi cười cười, trả lời rất tùy ý: "Chia tay rồi."

Hỏi: "Người nào nói chia tay trước?"

Vấn đề này dường như làm khó Hứa Gia Mộc, anh sửng sốt thật lâu, cuối cùng mới nói: "Cô ấy không cần tôi."

Là cô ấy không cần anh, hơn một năm trước, cô ấy đều chỉ nghĩ tới cùng anh tách ra, về sau còn phá đi đứa bé của anh.

Hỏi: "Vậy cho đến bây giờ anh còn thích cô ấy không?"

"Thích." Lần này ngược lại Hứa Gia Mộc không chần chờ.

Hỏi: "Cô ấy là ai?"

Tính đến hiện tại, Hứa Gia Mộc đã uống gần bốn mươi tám ly rượu, trữ lượng của anh luôn tốt, lúc này cũng đã say thần trí mông lung.

Nhưng ánh mắt của anh rất sáng, khi nghe tới câu hỏi này, anh lại trầm mặc, qua một hồi thật lâu, anh liền lão đảo đứng lên, đi tới bục chọn bài hát, sau đó cứ thế chọn một ca khúc.

Giai điệu mở đầu rất quen thuộc, chỉ sau năm giây, Hứa Gia Mộc liền giơ micro hát lên: "Về sau, cuối cùng tôi cũng học được thế nào là yêu, đáng tiếc em đã đi xa từ lâu, biến mất giữa biển người."

"Chạy trốn, Hứa Gia Mộc!" Kiều An Hạ đã uống rất nhiều, dựa vào trong ngực Trình Dạng, quơ tay lung tung, nói không rõ ràng.

Hứa Gia Mộc giống như không có nghe thấy, tiếp tục hát một câu: "Về sau, ở trong nước mắt rồi cuộc cũng hiểu ra, có một vài người khi đã bỏ qua cũng không bao giờ trở lại nữa."

Sau đó anh liền hát không nổi nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 880

Kết Thúc (40)

Hứa Gia Mộc dường như không nghe được gì nữa, tiếp tục hát một câu: “Về sau, rốt cục cũng hiểu rõ, người đã không còn ở đây...”

Sau đó anh không hát nổi nữa.

Hứa Gia Mộc cảm thấy như có gì ngăn ở yết hầu của anh, nửa vời, hô hấp cũng trở nên khó khăn.

Âm nhạc vẫn vang lên, không có ai hát, âm thanh nhẹ nhàng truyền đến.

“Tình yêu khi đó, vì sao có thể đơn giản như vậy, mà vì một người thời niên thiếu, nhất định để tôi yêu sâu đậm như thế...”

“Oa, không hát nữa rồi hả?” Triệu Manh cũng uống hơi nhiều, chỉ ngây ngốc hỏi một câu, sau đó đứng lên, đem bình rượu đến bên miệng, nhắm mắt lại, coi như là làm micro, hát tiếp: “giống như trong đêm khuya, em không còn, chỉ có thể lặng lẽ hối tiếc...”

Có thể là không chịu được sự cuốn hút, người khác cũng nhẹ nhàng mở miệng hát theo: “Nếu lúc ấy chúng ta không quật cường, hiện tại đã không phải tiếc nuối...”

Hứa Gia Mộc nghe được lời hát như thế, giống như bị điện giật, tay liền nắm chặt lại.

“Em đã ở trong hồi ức của anh như thế nào, là nụ cười hay là im lặng, những năm gần đây không có ai để cho anh hết cô đơn...”

Hứa Gia Mộc lui về phía sau hai bước, nhẹ nhàng đặt micro xuống, sau đó đi về chỗ ngồi.

“Về sau, cuối cùng thế nào lại yêu em, đáng tiếc em đã đi xa rồi, biến mất trong biển người, về sau, rốt cục cũng đã hiểu rõ, một khi bỏ lỡ, liền không thể...”

Hứa Gia Mộc đóng cửa lại, còn có thể nghe thấy tiếng song ca nam nữ bên trong: “Vĩnh viễn không thể gặp lại, có một người đàn ông yêu một người phụ nữ.”

Hứa Gia Mộc rời khỏi, mới biết được bên ngoài tuyết rơi khá nhiều, từng mảng tuyết lớn lá tả rơi xuống.

Lúc này đã là 10 giờ khuya, bởi vì có lễ giáng sinh, trên đường phố vẫn náo nhiệt như cũ, chân trời thi thoảng còn vang lên tiếng pháo hoa.

Hứa Gia Mộc đứng ở con phố bên cạnh, đột nhiên không biết nên đi đâu, anh nâng đầu nhìn bông tuyết, qua một lúc, sau đó liền đi về phía bãi đỗ xe.

Trên đường đi vừa lúc qua một cửa hàng, rạp chiếu phim ở tầng một vẫn còn bán vé, trên màn hình lớn còn có thể nhìn thấy, hiện tại đang phát tin Hoàn Ảnh truyền thông năm nay sẽ chiếu phim mới vào lễ giáng sinh, từ trên áp phích có thể nhìn được gương mặt quen thuộc.

Anh nhớ tới, rất nhiều năm trước, chính mình cũng đi theo Tổng Tương tư vào lễ giáng sinh, sau khi xem một bộ phim vào đêm khuya, khi đó cô còn chưa tiến vào giới giải trí, vĩnh viễn luôn mang một gương mặt không trang điểm trắng nõn sạch sẽ, ánh mắt giống như vàng trắng non cười lộ lên.

Ngày đó, giống như hôm nay, cũng có tuyết lớn, sau khi xem phim xong, nơi nơi đều là những cặp đôi nắm tay nhau, chỉ riêng cô và anh kẻ vai thong thả rảo bước, một chiếc xe chạy tới lúc qua đường, anh vươn tay kéo bả vai của cô, sau đó cũng không buông tay cô nữa, cô cũng không né tránh.

Thật lâu Hứa gia Mộc mới chuyển tầm mắt khỏi tấm áp phích, sau đó cúi đầu, nhìn chính lòng bàn tay của mình.

Anh rõ ràng đã nắm tay cô, như thế nào, lại để cô chạy mất?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 881

Kết Thúc (41)

Anh vốn muốn cầu hôn cô, cưới cô làm vợ, cả đời nắm tay cô, thế nào anh và cô lại mỗi người một ngả?

Cô sống tốt không?

Anh thì sao? Cũng rất tốt... Tuy không có đám hỏi, nhưng Hứa thị phát triển không ngừng, mấy tháng này nhận được nhiều đơn đặt hàng, kiếm tiền dễ dàng như trở bàn tay.

Anh và cô đều tốt, chỉ là không ở cạnh nhau.

Hứa Gia Mộc đứng tại chỗ rất lâu, tuyết đã rơi một tầng dày trên vai, mãi đến lúc có một đứa bé đáng yêu chạy đến, không cẩn thận đụng vào chân anh, sau đó đặt mông ngồi chồm hổm trên mặt đất “oa” một tiếng, anh mới lấy lại tinh thần, vội vàng khom người xuống, nâng đứa bé dậy.

Mẹ đứa bé theo sát phía sau, nói một tiếng cảm ơn với anh, sau đó ôm lấy nó, vừa lau nước mắt, vừa vội vàng đi tiếp.

Vả mặt Hứa Gia Mộc bình tĩnh duy trì động tác khom người một lúc lâu sau mới đứng thẳng, đi về phía xe của mình.

Lên xe, anh cũng không biết bản thân mình muốn đi đâu, liền lung tung mở ra.

Sau cùng chạy đến một tiệm hoa còn chưa đóng cửa, anh liền ngừng xe, mua một bó hoa cúc xinh đẹp, cẩn thận đặt ở trên ghế phụ, rồi lái xe rời đi.

Tuyết rất lớn, đường khó đi, Hứa Gia Mộc lái xe khá chậm, bình thường chỉ mất hai tiếng, anh lại mất gần ba tiếng mới đến nơi.

Đó là một nghĩa trang, chìm trong tuyết trắng, anh dầm xuống tuyết.

Một bia bị tuyết che lấp, anh quỳ một gối trước mộ bia, lấy tay quét tuyết xuống, có tuyết đã đông thành băng, anh dùng rất nhiều sức mới gỡ ra được, ngón tay đã rướm máu.

Hứa Gia Mộc đặt hoa trước bia mộ.

Trên ảnh chụp bia mộ để trống, Hứa Gia Mộc nhìn rất lâu, sau đó vươn tay, vuốt phẳng, mới đứng lên.

“Ba ba không biết con thích hoa gì, cho nên mỗi lần tới, đều đổi một loại hoa, cửa hàng bán hoa có rất nhiều chủng loại, đều bị ba ba mua hết, lần sau ba ba mang đồ chơi cho con, được không?”

“Hôm nay là lễ giáng sinh... nếu con còn ở đó, có lẽ con đã được hưởng giáng sinh đầu tiên, có lẽ lúc đó ba ba sẽ tặng quà cho con...”

“Con có một anh trai, đáng vẻ rất đáng yêu, lúc trưa hôm nay nó dùng ngón tay chỉ vào ba ba, mềm mại vô cùng, nếu con được sinh ra, lúc bắt lấy tay của ba, cũng sẽ như thế, đúng không?”

“Còn có... ba ba rất nhớ mẹ con, nhưng là, mẹ con không cần ba ba nữa rồi...”

Trong mắt Hứa Gia Mộc nổi lên hồng hồng, anh lầm bầm đến đây, đột nhiên cúi xuống, qua một lúc lâu, anh mới khẽ cười: “Ba ba đi đây, qua vài ngày sẽ trở lại thăm con.”

Hứa Gia Mộc cúi thấp người hơn, hôn lên bìa mộ lạnh lẽo, sau đó xoay người, đi về xe.

Trong đầu anh không biết sao lại thế này, liền nghĩ đến câu hát kia

“Nếu lúc ấy chúng ta không quật cường như thế, hiện tại đã chẳng ai phải tiếc nuối...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 882

Kết Thúc (42)

Em đã ở trong hồi ức của anh như thế nào, là nụ cười hay là yên lặng, những năm gần đây không ai có thể làm anh hết cô đơn...” Sau đó, bên tai anh lại lơ mờ vang lên lời Tống Tương tư từng nói với anh

“Gia Mộc, em sẽ ở bên cạnh anh...”

“Gia Mộc, em mang thai rồi...”

“Gia Mộc, chúng ta chia tay đi.”

Tay của anh mạnh mẽ nắm chặt tay lái, tiếng khóc truyền ra, Tương Tư, đều là Tương Tư...

Em đã ở trong ký ức của anh như thế nào, là nụ cười hay là yên lặng, ...

Về sau, cuối cùng thế nào anh lại yêu em như thế này, đáng tiếc em đã đi xa, biến mất giữa biển người...

Về sau rốt cục khi anh hiểu ra được, có người một khi bỏ lỡ, liền không gặp lại.

-

Seattle, Mỹ, tiếng chuông giáng sinh vang lên, cửa phòng sinh mở ra, Tống Tương tư được đẩy vào trong, cách chừng một phút đồng hồ, người y

tá ôm một đứa bé được bao bao chinh tề, dùng tiếng anh nói với Tổng Tương tư: “Chúc mừng, là một công chúa.”

“Cảm ơn!” Tổng Tương Tư nở nụ cười, sau đó ôm lấy đứa bé vào lòng.

Bé con da trắng nõn nà, nhìn thấy Tổng Tương Tư nhìn mình, lại toét miệng cười.

Rõ ràng thân thể mệt chết đi được, lại bị ánh mắt ấm áp ý cười của bé con làm cho vui vẻ, cô cúi đầu, hôn lên bờ trán mềm mại của bé, vẻ mặt giống như đang bùng sáng.

Đứa bé rúc trong lòng cô ngủ.

Tổng Tương Tư nhìn chăm chăm khuôn mặt của đứa bé, lời mời còn nghe được tiếng pháo chúc mừng bên ngoài.

Qua lúc lâu, cô mới ngẩng đầu, nhìn ra ngoài cửa sổ, biết là cách nhau rất xa, lại vẫn cứ nhìn mãi.

Giáng sinh ở Bắc Kinh, là như thế nào?

Mà anh, đang như thế nào?

Tổng Tương tư ý thức được mình đang nghĩ xa vời, vội vàng thu lại tầm mắt, nhìn chăm chăm đứa bé đang ngủ, nở nụ cười ấm áp.

Nhưng nụ cười cũng không che giấu được đáy mắt cô đơn của cô.

Đã qua chính tháng, không dám, từ nay về sau không liên quan, thật là đến bây giờ, không hề liên quan rồi.

-

Mười hai giờ khuya, Lục Căn Niên rời khỏi phòng bao.

Tất cả mọi người đều say khướt không còn biết gì, từ bên trong đi ra ngoài đều lảo đảo.

Tại cửa, lúc mười hai giờ đêm khuya, có một hàng lớn pháo hoa, Kiều An Hạ cực kỳ kích động, nghiêng người lảo đảo chạy tới chạy lui, Trình Dạng ở đằng sau bắt mãi không được, chạy đến lúc hưng phấn, Kiều An Hạ lại giơ hai tay lên, hô một câu: “Trình Dạng, em yêu anh!”

Trợ lý và Triệu Manh có chút đứng không vững, nhìn một màn kia mà cười nghiêng ngả.

Kiều An Hảo nắm tay Lục Cẩn Niên, đứng ở bậc thềm cao nhất, mặt mày chậm chạp dâng lên nét cười.

Pháo hoa tan, mọi người tách ra.

Kiều An Hảo không uống rượu, cũng biết lái xe, cho nên cùng Lục Cẩn Niên trực tiếp đi đến bãi đỗ xe.

Lục Cẩn Niên đã uống không ít rượu, nhưng đầu óc cũng rất nhanh tỉnh táo lại, tuyết rơi rất lớn, khoảng cách đến bãi đỗ xe chỉ khoảng hai trăm mét, Lục Cẩn Niên cởi áo khoác của mình ra choàng lên người Kiều An Hảo, cúi người cõng cô lên

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 883

Kết Thúc (43)

Kiều An Hảo ghé vào trên vai anh, nhớ lại hơn một năm trước, bởi vì sửa đường, xe không tiến được vào Cẩm tú viên, ngày đó có mưa, Lục Cẩn Niên cũng ở trước mặt cô như thế này,.

Mười ba năm trước gặp nhau, trung học ba năm, đại học bốn ba hai nơi, tốt nghiệp xong mỗi người một nơi, đã hơn một năm trước mới gặp lại, đến tết âm lịch đầu năm nay mới kết hôn... qua đi qua lại, giống như một bộ phim quay chậm, xẹt qua trong đầu cô.

Tâm tình của cô trở nên cực kỳ an tĩnh, giống như đi qua mọi phồn hoa, rốt cục cũng tìm được sự yên bình.

Hôm nay xuất viện, là tiệc đầy tháng của bánh ngọt, buổi tối tụ hội... một ngày bận rộn, có thể là vì mang thai nên rảnh rỗi, chợt đột nhiên làm nhiều chuyện như thế, Kiều An Hảo không thích ứng kịp, cảm giác cả người mệt mỏi, nhưng tinh thần lại vô cùng phấn khởi, cô ôm cổ Lục Cẩn Niên, trong bão tuyết, nói bên tai của anh rất nhiều thứ.

Nói bọn họ đã trải qua như thế nào, nói tương lai của bọn họ, còn nói đến lúc bọn họ về già, cô nhất định phải chết trước anh.

Nói xong, Kiều An Hảo không biết mình đã nói những gì, sau đó nhẹ nhàng cười, lại tiến đến bên tai hỏi anh: “Lục Cẩn Niên, nếu tương lai có một ngày, xuất hiện một người đẹp trai hơn anh, có nhiều tiền hơn anh, yêu

em hơn anh, ừ... không phải so với anh càng yêu em, mà là yêu em khiến em cũng động lòng với người đó, đến lúc đó anh sẽ làm thế nào?”

Bãi đỗ xe ở không xa, cước bộ của anh ngày càng chậm, như muốn kéo dài giai đoạn này.

Gió tuyết càng lúc càng lớn, đường phố hai bên đường đều bị tuyết bao phủ.

Lục Cẩn Niên giẫm lên tuyết, phát ra âm thanh kéo kẹt êm tai, anh kéo cô lên, mới mở miệng trả lời: “Làm cho anh ta chết đi.”

“ừ” Kiều An Hảo nhẹ nhàng lên tiếng.

Lục Cẩn Niên đi trên mặt đất cực kỳ kiên định: “Không phải nói, yêu em đến chết đi sống lại sao? Vậy thì để anh ta chết đi... Dù sao có anh tới yên am, không cần anh ta phải sống...”

Kiều An Hảo không nhịn được cười thành tiếng, cô gắt gao ôm cánh tay của anh, nhìn tuyết tràn ngập trên đường, đột nhiên có một loại cảm giác thỏa mãn vô cùng.

Lúc sắp đến gần bãi đỗ xe, Lục Cẩn Niên đột nhiên mở miệng nói: “Kiều Kiều, em có biết không? Anh có một nguyện vọng, nguyện vọng rất nhỏ, chỉ có bốn chữ.”

“Gì thế?” Kiều An Hảo ghé vào đầu vai của anh, nghiêng đầu, nháy mắt nhìn khuôn mặt của anh, đã sinh cho anh một đứa nhỏ, đã chung chăn chung gối nhiều ngày nhiều đêm với anh như vậy, như thế nào lúc nhìn thấy anh, vẫn tim đập thành thịch?

Bước chân của anh dừng ở trước cửa bãi đỗ xe, Kiều An Hảo ở phía sau trượt xuống, sau đó anh xoay người, nhìn chằm chằm ánh mắt của cô, cánh môi đóng đóng mở mở, ngữ điệu cực kỳ nhạt nói bốn chữ.

Gió to, tuyết lớn, giọng của anh rất thấp, rất nhanh đã chìm vào trong tuyết.

Nhưng Kiều AN Hảo lại nghe rõ ràng, cô cười, cũng mở miệng nói lại ba chữ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 884

Kết Thúc (44)

Edit: Lạc Thần

Lục Căn Niên cười khẽ một tiếng, sau đó liền cúi đầu, bưng lấy mặt của nàng, hôn lên.

Cách đó không xa, không biết là ai, lại mở một ca khúc, đó cũng là bài ca cực kỳ quen thuộc của vợ chồng Lục Kiều.

"Đẹp nhất không phải trời mưa xuống, là từng cùng người trú mưa dưới mái hiên, nhớ lại hình ảnh, ở bàn đu dây lay động."

Hôn càng ngày càng sâu.

Gió gào thét, tuyết bay lên.

Hắn mới vừa nói bốn chữ là: trọn đời có em.

Nàng mới vừa nói ba chữ là: Em cũng vậy.

Ta có một nguyện vọng, nguyện vọng rất nhỏ, chỉ có bốn chữ: trọn đời có người.

【 Hứa Gia Mộc: thật muốn dẫn người đi gặp ta lúc trước, như vậy người sẽ biết rõ, sự xuất hiện của người, đến tột cùng thay đổi ta như thế nào. 】

Hai năm rưỡi sau.

Hơn ba năm trước, Kiều An Hảo mang thai mới bắt đầu tham gia tuyển chọn nữ chính bộ phim Hollywood kia, hôm nay chính thức hoàn thành.

Lục Căn Niên để xuống tất cả công việc ở Bắc Kinh, giao tiểu Niên Cao mới ba tuổi cho Kiều An Hạ cùng Hứa Gia Mộc chăm sóc, tự mình bay đến nước Mỹ đón Kiều An Hảo về nước.

Bộ này quay ước chừng năm tháng, thời gian Kiều An Hảo cùng tiểu Niên Cao ở chung với nhau tính được chừng không vượt qua được một tuần lễ, mặc dù mỗi ngày đều sẽ cùng tiểu Niên Cao chat webcam, nhưng Kiều An Hảo vừa xuống máy bay, cái gì cũng không chú ý liên thúc giục Lục Căn Niên vội vàng lái xe trở về Cẩm Tú viên.

Xe mới vừa dừng hẳn, Kiều An Hảo liền không kịp chờ đợi đẩy cửa xe ra, chạy vào phòng, nàng vừa kêu tên tiểu Niên Cao, vừa hướng trong phòng khách quét một vòng, sau đó liền vội vã lên lầu, cuối cùng ở trong phòng đồ chơi tìm được tiểu Niên Cao, Kiều An Hạ nằm sấp ở đối diện với con, đang xếp gỗ với hẳn.

Nói là cùng Kiều An Hạ xếp gỗ, thật ra thì chính là một mình tiểu Niên Cao xếp, Kiều An Hạ càng giống như là trợ thủ của hẳn, thỉnh thoảng theo phân phó của hẳn, tìm một khối xếp gỗ, đưa tới.

"Dì, muốn chữ U màu hồng nhạt."

"Chữ L màu vàng."

"Chữ S màu tím."

"Dì, là màu tím, không phải màu quýt!"

Kiều An Hảo không nhịn được nữa cười hì hì ra tiếng, sau đó kêu một câu "Tiểu Niên Cao", liền giẫm chặn tại chỗ đi tới, ôm hẳn lên.

Tiểu Niên Cao ngoan ngoãn hôn lên mặt của Kiều An Hảo một cái, kêu một câu: "Mẹ."

Sau đó liền từ trong ngực Kiều An Hảo tuột xuống, dắt Kiều An Hảo cùng với mình mở chồng xếp gỗ mới, giọng nói chuyện, rõ ràng dịu dàng rất nhiều.

"Mẹ, có thể hay không làm phiền người cho ta màu xanh dương cá E hình dáng?"

"Mẹ, xin mẹ cho con một."

"Mẹ, cảm ơn mẹ, cho con thêm một."

Kiều An Hạ thấy tiểu Niên Cao đối với mình cùng đối với Kiều An Hảo quả thực là thái độ khác biệt một trời một vực, không nhịn được cười một tiếng, dựa vào Kiều An Hảo "Này" một tiếng, nói: "Kiều Kiều, Lục ảnh đế cũng thật là đạt rồi, mình là nô lệ của vợ đã đành, còn huấn luyện nhi tử còn nhỏ tuổi thành nô lệ của mẹ."

Kiều An Hảo liếc mắt nhìn Kiều An Hạ, chỉ là mím môi cười, sau đó theo thỉnh cầu của tiểu Niên Cao, đưa một khối hình vuông màu đen cho hẳn.

Sau đó, Kiều An Hảo giống như là nhớ tới thứ gì vậy, nâng mí mắt nhìn một cái cầm một thanh súng đồ chơi lẫn qua lộn lại nhìn Kiều An Hạ, nói: "Đúng rồi, thứ hai em muốn đưa tiểu Niên Cao đi nhà trẻ, ngày mai chị có rảnh không? Cùng em đi dạo cửa hàng đi."

"Được." Kiều An Hạ thuận thế chấp chập nằm xuống trên nệm, đem khẩu súng giơ lên thật cao, sau đó nói: "Đây là Hứa Gia Mộc mua cho tiểu

Niên Cao đúng không?"

"Ừ." Kiều An Hào đáp một tiếng, cúi đầu, lại cầm một khối xếp gỗ đưa cho tiểu Niên Cao.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 885

Vài Năm Sau (1)

"Ai, cũng không biết Hứa Gia Mộc thế nào, cuối cùng chị cảm thấy những năm gần đây, không giống như trước kia, trước kia ấy, anh ấy rất thích đi chơi, không có chuyện làm liên thu xếp chúng ta đi ra ngoài chơi, bây giờ, gọi anh ấy cũng không được, hơn nữa, em không thấy bây giờ anh ta đối với ai cũng lạnh nhạt sao, đúng là anh em với Lục ảnh đế, giống như cậu ta năm đó. . ."

"Nhưng mà Hứa Gia Mộc rất thân với Tiểu Niên Cao, anh ta nhìn Tiểu Niên Cao, giống như đang nhìn con trai ruột của mình, phải nói là rất cưng chiều, trong phòng này hơn phân nửa đồ chơi, đều là anh ấy mua. . . Trước kia chị cũng không cảm thấy Hứa Gia Mộc thích con nít đến thế, vậy mà trong chúng ta, có con rồi, anh ấy lại là người thương trẻ con nhất!"

"Người nói anh cũng ba mươi đi, cũng không kết hôn, ta nói người cùng lục ảnh đế khi ca ca anh cùng chị dâu, thì không thể khuyên anh một chút sao, cả Thiên Nhất người độc lai độc vãng, ta nhìn trách đáng thương. . ."

Kiều An Hạ than vãn, liền ném súng trong tay vào một bên: "Tiểu Niên Cao nên uống sữa rồi, chị xuống pha sữa cho nó. "

Kiều An Hảo bị một chuỗi dài than vãn của Kiều An Hạ cũng không lên tiếng, cho đến câu cuối cùng của chị mình, cô mới mở miệng nói: "Em đi, chị ở đây chơi với Tiểu Niên Cao đi."

"Cảm ơn mẹ." Tiểu Niên Cao nghe được câu này, vừa hí hoáy món đồ chơi, vừa khẽ mở miệng.

Kiều An Hảo nhìn Tiểu Niên Cao ầm ập cười cười, vươn tay sờ sờ đầu của cậu, liền đứng lên, rời đi.

Phòng đồ chơi của Tiểu Niên Cao, nằm ở phía đông, vừa vặn kề bên biệt thự của Hứa Gia Mộc ở phía tây.

Cuối hành lang có một cánh cửa sổ, Kiều An Hảo, không nhịn được nhìn một cái, qua hai cửa sổ thủy tinh biệt thự, Kiều An Hảo thấy Hứa Gia Mộc đứng ở trong biệt thự, dựa vào vách tường, đang lặng lẽ hút thuốc.

Kiều An Hảo nhất thời lại nghĩ đến những lời Kiều An Hạ nói về Hứa Gia Mộc, cô không nhịn được nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc mấy lần, cuối cùng lại không lên tiếng gọi anh, mà là nhẹ nhàng thở dài, liền xoay người đi xuống lầu.

-

Lục Căn Niên để hành lý của Kiều An Hảo vào trong phòng ngủ xong xuôi rồi đến phòng đồ chơi.

Vừa đẩy cửa ra, vừa vặn nghe tiếng Kiều An Hạ đang trêu chọc Tiểu Niên Cao: "Tiểu Niên Cao, con ngoan ngoãn trả lời dì một vấn đề, ngày mai dì sẽ mua cho con Ultraman mà con thích nhất!"

Tiểu Niên Cao lập tức buông ra khối gỗ trước mặt, chớp một đôi mắt to đen như mực, nhìn Kiều An Hạ: "Dì hỏi đi."

Kiều An Hạ "Ừ" một tiếng, liền cười híp mắt mở miệng hỏi: "Ba ba tốt, hay mẹ tốt?"

Hỏi xong Kiều An Hạ, lại nhấn mạnh một câu: "Nhớ trả lời cho kỹ, nếu không sẽ không có Ultraman."

Từ lúc Tiểu Niên Cao dứt sữa, đến lúc uống sữa, đến thay tã dường như đều là Lục Căn Niên làm, dĩ nhiên Lục Căn Niên đả xót Kiều An Hào, không đành lòng để cô mệt mỏi.

Nhưng mà Tiểu Niên Cao 2 tuổi rưỡi dĩ nhiên không biết suy nghĩ của Lục Căn Niên, cậu chỉ biết là, ba ba chiều cổ mình nhiều hơn, cũng vì Ultraman, nên thành thật trả lời một câu: "Ba ba."

Kết quả Tiểu Niên Cao vừa mới dứt lời, Lục Căn Niên đứng ở cửa liền ho khan một tiếng.

Tiểu Niên Cao nghe được tiếng Lục Căn Niên, còn mang theo vài phần mong đợi nhìn về Lục Căn Niên, cho là ba ba sẽ bởi vì mình nói mà tán dương mình, ai ngờ lại thấy Lục Căn Niên hung hăng trợn mắt nhìn mình một cái: "Con mới nói ai tốt?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 886

Sau Lại (2)

Tiểu Niên Cao nhìn Lục Cẩn Niên nháy ánh mắt, ý thức được mình làm ba không vui, mặc dù cậu mới hai tuổi rưỡi, nhưng đã rất thông minh, lập tức liền quay đầu, nhìn Kiều An Hạ đổi lời nói nói: "Mẹ tốt. "

Nói xong, Tiểu Niên Cao còn len lén liếc Lục Cẩn Niên, thấy sắc mặt anh thay đổi, vẻ mặt lúc này mới vui vẻ.

Kiều An Hạ liếc Lục Cẩn Niên, bệnh thần kinh. . . Về phần thê nô đến mức này sao?

Sau đó quay đầu, nhìn Tiểu Niên Cao đáng yêu thân thiết mở miệng cười: "Vậy dì hỏi con, con yêu ba nhiều hơn hay yêu mẹ nhiều hơn? Nhớ nha, giống lúc này, chỉ được chọn một."

Kiều An Hạ còn nhìn Tiểu Niên Cao giơ một ngón tay, ý bảo cậu chỉ chọn một.

Yêu ba ba nhiều hơn hay yêu mẹ nhiều hơn?

Tiểu Niên Cao đảo đảo mắt, nghĩ tới trong năm tháng, ba ba vẫn luôn cùng mình chơi, vì vậy liền mở miệng nói: "Ba ba. "

Nói xong Tiểu Niên Cao liếc nhìn Lục Cẩn Niên đứng, phát hiện sắc mặt Lục Cẩn Niên trở nên lại bắt đầu khó coi, lần này cậu không đợi Lục Cẩn Niên mở miệng, liền lập tức nói tiếp: "Nhưng mà yêu mẹ hơn."

Còn nhỏ tuổi, đã biết nhìn thái độ của người khác. . . Trưởng thành không biết sẽ phúc hắc tới cỡ nào!

Kiều An Hạ muốn hôn, vừa cảm thấy Tiểu Niên Cao đáng yêu, vì vậy liền sờ sờ đầu của cậu: "Vậy nếu như ba ba cùng mẹ ly hôn. . ."

"Kiều An Hạ!" Vừa nghe đến hai chữ "Ly hôn" này, sắc mặt Lục Căn Niên lập tức u ám.

"Lục Căn Niên, không thích nghe thì ra ngoài, đã nói là đang chơi mà!" Kiều An Hạ không yếu thế quay đầu nhìn Lục Căn Niên tức giận, sau đó liền quay trở lại đối thành vẻ mặt dịu dàng nhìn Tiểu Niên Cao tiếp tục hỏi tiếp: "Con theo ba hay theo mẹ?"

Tiểu Niên Cao hoàn toàn không biết "Ly hôn" là có ý gì, chẳng qua là thấy Lục Căn Niên rất không cao hứng, vì vậy liền nhẹ nhàng hỏi: "Có thể không ly hôn sao?"

"Không thể." Kiều An Hạ lắc đầu, sau đó lại dụ dỗ nói: "Ultraman. . ."

Tiểu Niên Cao không bỏ được sự hấp dẫn, rất ngây thơ mở miệng nói: "Ba ba. . ."

Cậu vừa nói, vừa nhìn về phía Lục Căn Niên, phát hiện Lục Căn Niên nhíu mày, một đôi mắt nhìn chăm chăm mình, nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn chột dạ, một bộ muốn khóc, nói: "Mẹ, con chọn mẹ."

Kiều An Hạ bị Tiểu Niên Cao chọc cho không nhịn được bật cười: "Vậy dì hỏi con. . ."

Tiểu Niên Cao nhất thời bĩu môi khóc, cậu không hề nghĩ ngợi liền lắc đầu, nói: "Dì, con không muốn Ultraman, con xin dì, dì, đừng hỏi con nữa, tốt đều là mẹ, b aba xấu, con xin dì. . ."

Kiều An Hảo mới vừa pha sữa xong lên cầu thang, liền nghe được Tiểu Niên Cao khóc, nhất thời cũng nhanh bước vào phòng, bế Tiểu Niên Cao lên, vừa dỗ dành, vừa nhìn về phía Kiều An Hạ.

Kiều An Hạ lập tức khoát tay: "Không trách chị được, là Lục ảnh đế nhà em dọa Tiểu Niên Cao khóc."

Kiều An Hảo quay đầu, liền nhìn về phía Lục Cẩn Niên.

Lục Cẩn Niên cau mày, có chút sợ bà xã giận mình, lên tiếng giải thích: "Là Kiều An Hạ chọc thẳng bé khóc."

"Rõ ràng là chị giống với Tiểu Niên Cao!" Kiều An Hạ hùng hồn.

"Đó là chị đùa sao?" Lục Cẩn Niên khinh bỉ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 887

Sau Lại [3]

Kiều An Hảo không hề nghĩ ngợi liền cầm lên hộp đồ chơi trẻ con, nhìn về phía Lục Cẩn Niên và Kiều An Hạ nói: “Hai người đều rút ra ngoài cho em!”

-

Cuối tuần, Kiều An Hảo và Kiều An Hạ thật sự đi dạo trên sân trường, mua cô tiểu Niên Cao một cái túi sách nhỏ xinh đẹp, hai bên phồng chùng cũng không dung đến bút, còn có một cái hộp hoa quả hai tầng, Kiều An Hạ còn chọn một đồ chơi.

Thứ hai ở truyền thông Hoàn Ảnh có cuộc họp sớm, Lục Cẩn Niên từ rất sớm đã phải đến công ty.

Kiều An Hảo rời giường, dưới sự trợ giúp của mẹ Trần, giúp tiểu Niên Cao mặc quần áo, uy bé ăn cơm, rồi nắm tay bé, chuẩn bị đưa bé đến nhà trẻ.

Vừa mở cửa ra, liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc lái xe vào trong sân, hôm nay là ngày đầu tiên tiểu Niên Cao đến nhà trẻ, từ trước đến nay tiểu Niên Cao đã trở thành thói quen của anh, anh làm sao có thể không đi đưa?

Ở trên xe, Kiều An Hảo dặn rất nhiều câu đối tiểu Niên Cao dặn đang ngồi trên ghế của trẻ con, nhưng mà lúc gần đến giờ xuống xe, Hứa Gia

Mộc vẫn nói lại vài lần lời nói của Kiều An Hảo đối với tiểu Niên Cao, rồi mới ôm tiểu Niên Cao, đưa bé đi về hướng cửa nhà trẻ.

Hai người Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo cũng không chú ý tới, xe của bọn họ vừa dừng sau một chiếc xe màu đỏ, cửa xe vốn bị đẩy ra, nhưng mà sau đó lại vội vàng đóng lại.

Hứa Gia Mộc vẫn ở bên ngoài cửa nhà trẻ đợi cho tiểu Niên Cao đi theo cô giáo vào phòng học, mới xoay người cùng Kiều An Hảo trở về trên xe, khởi động xe rời đi.

Vẫn đợi đến khi không thấy bóng dáng xe của Hứa Gia Mộc, cửa chiếc xe hơi màu đỏ mới mở ra, một người phụ nữ đội mũ và đeo kính xuống xe, mở ra cửa sau của xe, ôm ra một cô bé mặc váy công chúa, thắt hai bím tóc, cô bé kia có vẻ tức giận dùng tiếng Anh hỏi: “Mẹ, vừa nãy rõ ràng mẹ muốn xuống xe, vì sao lại đóng cửa xe?”

“Bởi vì mẹ quên lấy một số thứ.” Người phụ nữ ôm cô bé dịu dàng dỗ dành.

Dừng một lát, người phụ nữ kia lại mở miệng nói: “Tiểu đậu đỏ, con nghe mẹ nói, ở trong nhà trẻ cùng những người bạn tốt chơi, nếu có người hỏi mẹ của con gọi là gì, không được nói Tổng Tương Tư, mà nói là Tổng Dao, đã biết sao?”

“Mẹ con đã biết, mẹ đã nói với con thật nhiều lần.”

“Uh, thực ngoan, ông ngoại hết bệnh rồi, mẹ liền mang con về Mỹ, như vậy con liền có thể tiếp tục chơi với anh Kiều Ân của con rồi.”

Đi đến cửa nhà trẻ, cô khom người, thả cô bé trong lòng xuống dưới, bé gái hướng về phía mặt của cô hôn một cái, mới lắc lắc tay, nói: “Mẹ tạm biệt.”

“Tạm biệt.” Người phụ nữ sờ sờ đầu bé gái, nhìn cô bé vào nhà trẻ, mới xoay người lên xe.

Cô ngồi ở ghế điều khiển, không có vội vàng khởi động xe, mà thất thần nhìn chăm chăm đằng trước.

Tối hôm qua nằm mơ... Cô còn mơ thấy anh, không nghĩ tới, sáng sớm hôm nay, liền bất ngờ không kịp phòng gặp được anh như vậy.

Tổng Tương Tư nhin không được nâng tay lên, sờ lên ngực trái của chính mình, phát hiện nhịp tim đập rất nhanh, khiến cho cô có chút khó có thể thừa nhận.

-

Tiểu Niên Cao ngày đầu tiên đến trường, nhìn xung quanh một vòng đều là bạn bè cùng lứa tuổi, tầm mắt cuối cùng liền ngừng lại ở trên người tiểu Đậu Đỏ.

Cậu bé kéo túi sách của mình đi tới trước mặt tiểu Đậu Đỏ, chỉ vào một bên bàn của cô bé, hỏi: “Tớ có thể ngồi bên cạnh cậu được không?”

Tiểu Đậu Đỏ muốn ngồi cùng một bé gái xinh đẹp giống như mình, nhìn về phía tiểu Niên Cao lắc lắc đầu: “Không được.”

Tiểu Niên Cao chớp mắt hai cái nhìn về phía tiểu Đậu Đỏ: “Tớ vừa mới nói với cậu cái gì vậy?”

Tiểu đậu đỏ oai đầu nhìn tiểu Niên Cao một lát, lặp lại lời nói của cậu một lần: “Tớ có thể ngồi bên cạnh cậu được không?”

Tiểu Niên Cao gật gật đầu, nói: “Tốt thôi.”

Sau đó liền đặt túi sách ở một bên trên bàn, ngồi xuống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 888

Sau Lại [4]

Tiểu đậu đỏ mở to đôi đen như mực, bên trong phiếm hào quang vô tội, lẳng lẳng nhìn chăm chăm tiểu Niên Cao đang ngồi cạnh mình thật lâu, mới ý thức được bản thân bị lừa, ủy khuất mếu máo, đáy mắt liền tràn ngập một tầng sương mù: “Tớ không nghĩ ngồi cùng bàn với cậu.”

Đây là muốn khóc sao? Tiểu Niên Cao nhìn chăm chăm tiểu Đậu Đỏ đáy mắt thoáng hiện lên một tầng lo lắng, bất quá rất nhanh trong đầu cậu bé lại nghĩ đến trước kia lúc bản thân khóc, mẹ dỗ như thế nào cũng không đỡ được, ba sẽ nhắc nhở mẹ dời đi lực chú ý, vì thế tiểu Niên Cao liền nhìn xung quanh hai vòng, rồi mở miệng hỏi tiểu Đậu Đỏ: “Cậu có táo không?”

Không phải đang tranh cãi vấn đề ngồi cùng bàn sao? Vì sao đột nhiên lại hỏi mình có táo hay không?

Tiểu Đậu Đỏ quyết quyết cái miệng nhỏ nhắn hồng nhạt, suy nghĩ một lát, cũng không nghĩ ra được nguyên nhân, vì thế liền nhìn chăm chăm khóe mắt rơi xuống hai giọt lệ trong suốt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, quơ quơ đầu nhìn về phía tiểu Niên Cao, hai cái bím tóc dài vung qua vung lại theo.

Tiểu Niên Cao cầm túi sách của chính mình, kéo khóa ra, lấy một cái hộp hoa quả từ bên trong ra, dùng sức mở ra, lấy ra một miếng táo đã được gọt đưa tới trước mặt tiểu Đậu Đỏ: “Tớ đây mời cậu ăn táo.”

Tiểu Đậu Đỏ nhìn tiểu Niên Cao trước, sau đó lại cúi đầu nhìn táo trong tay tiểu Niên Cao, nuốt hai ngụm nước miếng, tay nhỏ bé cọ cọ dưới chiếc váy xinh đẹp, cuối cùng vẫn là chịu đựng muốn ăn, quơ quơ đầu về phía tiểu Niên Cao: “Mẹ tớ nói, không thể tùy tiện ăn đồ của người ngoài.”

Người ngoài? Tiểu Niên Cao chớp mắt hai cái nhìn về phía tiểu Đậu Đỏ, vẻ mặt thành thật sửa câu nói của tiểu Đậu Đỏ: “Tớ không phải người ngoài, tớ là tiểu Niên Cao a.”

Tiểu Niên Cao nói xong liền cầm táo nhét vào trong tay tiểu Đậu Đỏ.

Ngón tay tiểu Đậu Đỏ cầm táo, vừa buông ra, muốn trả lại cho tiểu Niên Cao, nhưng mà lại luyến tiếc, từ chối một lát, cuối cùng vẫn là nắm chặt táo, hướng về phía tiểu Niên Cao hỏi: “Thật sự cho tớ sao?”

Vừa hỏi, tiểu Đậu Đỏ giống như vừa sợ tiểu Niên Cao đổi ý, không đợi cậu bé cho bản thân đáp án chắc chắn, đã giơ táo lên trước mặt của mình, mở miệng ra, cắn một ngụm.

Thế giới của con nít hai ba tuổi, luôn ngây thơ chất phác mà lại đơn giản, chỉ là một miếng táo, thái độ của tiểu Đậu Đỏ đối tốt với tiểu Niên Cao liền tốt hơn rất nhiều, hai người bạn nhỏ liền ngồi cùng bàn như vậy.

Kỳ thật trước khi tiểu Niên Cao đến nhà trẻ, Kiều An Hảo cùng Lục Căn Niên đã mang cậu bé đi trung tâm giáo dục tâm lý, những đứa nhỏ khác luôn thích nằm úp sấp loạn thành một mảnh, duy nhất chỉ có tiểu Niên Cao luôn thích chơi một mình, Kiều An Hảo vì sợ hãi tiểu Niên Cao còn nhỏ đã bị chứng tự kỷ, bất quá sau Kiều An Hảo lại phát hiện, thì ra là do mình nghĩ qua nhiều, là do tiểu Niên Cao cảm thấy mấy đứa nhỏ khác quá ngây thơ, mới không muốn chơi cùng những đứa nhỏ đó.

Cho nên, lại nói tiếp, thật ra tiểu Đậu Đỏ là người bạn đầu tiên mà tiểu Niên Cao chủ động tiếp xúc trong cuộc sống của mình.

Có thể là do tiểu Đậu Đỏ sợ người lạ, nói rất ít, lúc những người bạn đang chơi đùa, cô bé luôn ngồi tại vị trí bất động, tiểu Niên Cao kéo cô bé đi chơi, nó cũng không đi, vì thế tiểu Niên Cao liền vắt hết óc suy nghĩ đề tài tán gẫu với tiểu Đậu Đỏ: “Cậu có biết một cộng một bằng mấy không?”

Tiểu Đậu Đỏ oai đầu liếc mắt nhìn tiểu Niên Cao một cái, dừng lại khoảng hai giây, giơ hai ngón tay nhỏ bé chỉ, nói: “Hai.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 889

Sau Lại [5]

“Vậy cậu biết hai cộng hai bằng mấy sao?” Tiểu Niên Cao lại hỏi.

Tiểu Đậ Đỏ hai tuổi rưỡi, sờ dĩ biết “Một cộng một bằng hai” là vì lúc ở Mỹ, anh Kiều Ân đã nói qua, cho nên mới có thể đáp lại, về phần “Hai cộng hai bằng mấy”, vẻ mặt cô bé mờ mịt lắc lắc đầu nhìn tiểu Niên Cao.

Tiểu Niên Cao muốn cùng tiểu Đậ Đỏ chơi đùa thấy cô bé không nói, cắn cắn môi, sau đó liền mở miệng nói: “Không biết sao? Không sao, tớ dạy cậu.”

“Hai cộng hai bằng bốn.” Tiểu Niên Cao nói xong, còn vươn tay, đếm bốn ngón tay của tiểu Đậ Đỏ, cường điệu một lần: “Bốn.”

Tiểu Đậ Đỏ nhìn chăm chăm bốn ngón tay của mình bị tiểu Niên Cao cầm, lặp lại nói theo: “Bốn.”

Tiểu Niên Cao tiếp tục dạy tiểu Đậ Đỏ: “Bốn cộng bốn bằng tám.”

Sau đó còn thuận thế lại đếm thêm bốn ngón tay của tiểu Đậ Đỏ.

Tiểu Đậ Đỏ gật đầu, phụ họa nói: “Tám.”

Tiểu Niên Cao: “Tám cộng tám bằng...”

Mười ngón tay của tiểu Đậu Đỏ không đủ dùng, tiểu Niên Cao cũng mở ra ngón tay của bản thân, sau đó đếm sáu ngón, nói: “Mười sáu.”

Tiểu Đậu Đỏ nhìn chăm chăm mười ngón tay của mình và sáu ngón tay của tiểu Niên Cao bắt đầu đếm, chỉ tiếc tiểu Đậu Đỏ chỉ biết đếm tới mười, vì thế liền “Mười, mười, mười” nói lặp lên, tiểu Niên Cao vội vàng đếm theo tiểu Đậu Đỏ, “Mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, mười sáu”.

Dạy xong tiểu Đậu Đỏ “Tám cộng tám”, tiểu Niên Cao liền thuận thế nói: “Mười sáu cộng mười sáu...”

Phép cộng trừ hai số, cậu còn chưa có học qua... Tiểu Niên Cao nói không được.

Tiểu đậu đỏ vẻ mặt chờ mong nhìn tiểu Niên Cao, chờ đáp án.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu Niên Cao đỏ lên, cậu ấp úng một hồi lâu, sau đó khóe mắt lại đột nhiên lóe ra linh quang, phá lệ kích động nói: “Mười sáu cộng mười sáu, bằng hai mươi sáu.”

-

Kiều An Hảo vốn nghĩ đến tiểu Niên Cao lần đầu tiên tới nhà trẻ, đi một ngày, ngày mai sẽ khóc nháo không muốn đi, kết quả lại không nghĩ rằng, năm ngoài dự đoán của cô, năm giờ sang ngày thứ hai, tiểu Niên Cao liền thùng thùng đông bắt đầu đập cửa phòng ngủ của cô và Lục Căn Niên, thúc giục bọn họ nhanh rời giường rửa mặt đưa cậu đến nhà trẻ.

Thần kỳ hơn là, từ nhỏ không thích ăn táo, mỗi lần ăn đều là do tiểu Niên Cao bị ép liên tục hoặc là bị lừa, thế nhưng lúc ăn sáng, chủ động mở miệng yêu cầu giúp chuẩn bị táo mang tới nhà trẻ.

-

Buổi trưa Hứa Gia Mộc có hẹn ăn cơm, ăn cơm xong, Trương tổng đề nghị mọi người đi “Cung Vàng Điện Ngọc” đánh bài.

Hứa Gia Mộc vốn là không muốn đi, nhưng mà đi ra khách sạn, nhìn thấy một trời toàn mây mù, giống như sắp mưa, tâm tình mặc danh kỳ diệu liền trở nên có chút nặng nề, nghĩ đến trong công ty không có việc gì, vì thế liền sửa lại ý niệm trong đầu, theo mọi người đi “Cung Vàng Điện Ngọc”.

Mọi người đùa rất hăng say, không khí trong phòng vô cùng náo nhiệt.

Vận may của Hứa Gia Mộc xem như tương đối khá, thắng liên tục ba bốn lần, về mặt từ đầu đến cuối đều là thuận nhiên, vừa thấy thắng mãnh liệt, nhưng mà chỉ cười yếu ớt, bộ dáng thực ôn hòa.

Ngồi ở đối diện Hứa Gia Mộc, là một trong số năm người đàn ông, họ La, làm đồ trang sức, bởi vì mờ làm người đại diện thương hiệu đều là nữ minh tinh, phẩm bài thực nổ, sản phẩm mới Hứa Gia Mộc còn chiếm 30% cổ phần công ty.

Trương tổng lúc sờ bài, giống như nhớ tới cái gì, đột nhiên mở miệng nói: “La tổng, sản phẩm năm nay của các người có phải tính thay đổi người phát ngôn hay không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 890

Về Sau (6)

La tổng chỉnh lại bài trước mặt mình, nói: “Là chuẩn bị thay đổi, thế nhưng hiện tại còn chưa nghĩ ra đối người nào.”

“Kiều An Hảo, Hollywood vừa gọi cô ấy về, rất nhanh sẽ lại vang danh, cho đến lúc này, giá trị con người rất cao, thừa dịp khẩn trương mua vào, hưởng chi Kiều An Hảo là chị dâu của Hứa tổng, Hứa tổng và anh lại là đối tác, thời cơ thật tốt.” Trương tổng vừa nói vừa quay đầu liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc: “Đúng không? Hứa tổng?”

Hứa Gia Mộc ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Trương tổng, nở một nụ cười, nhàn nhạt mở miệng: “Này tôi không làm chủ được, phải hỏi anh trai tôi.”

Nhắc đến Lục Căn Niên... đoàn người nhao nhao lắc đầu, thở dài.

“không đóng phim, anh Lục mấy năm gần đây càng làm càng lớn, tiền bạc ngày càng nhiều, nếu không phải hai năm trước, vợ anh Lục ký hợp đồng điện ảnh kia, tôi nghĩ hiện tại cô ấy đã trực tiếp rời khỏi giới giải trí rồi.”

Hứa Gia Mộc nghe mọi người tiếc hận, nhẹ cười không hé răng, chỉ là mò mẫm lá bài, tiết tấu vừa nhanh vừa chuẩn.

“Oa... thế nhưng ngoài vợ anh Lục ra, còn có một người khác.” Trương tổng đột nhiên như là nhớ tới điều gì, hô nhỏ một tiếng, khiến La tổng quay

đầu hỏi: “Ai?”

“Tổng Tương Tư.” Trương tổng không hề chần chừ thốt ra ba chữ.

Cái tên quen thuộc, ba chữ đã khắc cốt ghi tâm.

Ngón tay Hứa Gia Mộc cầm bài rõ ràng hơi tăng thêm lực, rũ lông mi xuống, nhìn bài trước mặt, không hề có bất cứ động tĩnh gì.

“Theo người ta nói, trước kia khi Tổng Tương Tư rời khỏi giới giải trí, đã ký xong hết hợp đồng, phía bên cô ấy đơn phương hủy hợp đồng, tiền bồi thường đã gần sáu triệu... tổng Tương Tư là một minh tinh, tuy lúc trước ánh sáng vô hạn, nhưng vai năm này, kiếm nhiều tiền bạc như vậy, đoán chừng cũng đã voi bớt, bây giờ cô ấy sợ là trong tay không còn bao nhiêu tiền, cho nên thù lao đóng phim chắc sẽ không là giá trên trời như trước đây.” Trương tổng vừa nói, vừa phân tích: “Mà còn, ba năm trước, cô ấy không hề nói gì, một đêm trước khi đóng phim liền rút đi, đến hiện giờ, mọi người nhắc đến cô ấy, trong lòng vẫn đầy tò mò, nếu anh mời cô ấy làm đại sứ hình tượng, tôi chắc chắn đó là tin tức mạnh nhất, thật sự là bội thu!”

Hứa Gia Mộc trực tiếp nắm lá bài trong lòng bàn tay, nụ cười nhạt trên mặt anh đã biến mất hầu như không còn.

Mấy năm nay, thật ra không phải chưa từng nghe qua tin tức của cô, nhưng rất ít, mỗi lần nghe được, cũng đều là cảm thán chuyện cô bồi thường vi phạm hợp đồng.

Thật ra bọn họ nói không sai, tám năm Tổng Tương Tư ở trong giới giải trí, trong tay sợ là dù có nhiều tiền bạc thế nào, lúc anh ngẫu nhiên nghĩ đến cô trong đêm khuya, cũng kìm lòng không đậu nghĩ đến, đột nhiên nếu cô không có tiền bạc, ở nước ngoài làm cách nào để sống?

“Đề nghị này không tồi!” La tổng hiển nhiên rất hưng phấn, thế nhưng vẻ mặt lại có chút mất mát: “Nhưng là, các người cũng biết, Tổng Tương

Tư không còn tin tức gì, tìm cô ấy ở đâu đây?”

Trương tổng không sốt ruột trả lời, ngược lại đùng chạm vào cánh tay của Hứa Gia Mộc: “Hứa tổng, thất thần gì thế, đến lượt anh ra bài rồi.”

Hứa gia Mộc gật đầu, thu lại tầm mắt, tùy tiện cầm một lá ném ra ngoài, sau đó nghe thấy tiếng nói tiếp theo của Trương tổng: “Theo một nguồn tin, tháng trước, Tổng Tương Tư đã về nước rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 891

Về Sau (7)

Hứa Gia Mộc chỉ cảm nhận được như là có thứ gì đó hung hăng nện vào trái tim của mình, co rút đau đớn một phen.

Mấy năm nay, anh không đi tìm cô, cô không tới tìm anh, hai người cứ như vậy kết thúc.

Nhưng là, mỗi khi nghe được tên của cô từ trong miệng người khác, anh vẫn để ý theo vô thức.

Mấy năm nay, anh nghe được quá nhiều về truyền văn của cô, thậm chí trong đó có một điều, là cô đã kết hôn ở Seattle, gả cho một người đàn ông đã có hai đứa con, con lớn nhất tám tuổi, con bé hơn mới vừa tròn ba tuổi.

Không biết là thật hay giả, anh không biết, không đi kiểm chứng, cũng không dám đi kiểm chứng.

Anh biết, là anh sợ hãi, sợ những điều đó là sự thật.

La tổng và Trương tổng bàn về chuyện đại sứ hình tượng, thường có ba chữ kia xuất hiện trong miệng họ, nhưng Hứa Gia Mộc không nghe được tới cùng là họ nói gì, cho đến cuối cùng, La tổng hỏi anh, nếu để Tổng Tương Tư làm, anh thấy thế nào, anh mới ngơ ngẩn lấy lại tinh thần, im lặng một lúc, rồi đáp lại một câu “tùy”, sau đó âm thanh cứng ngắc lấy cớ, rời khỏi.

Lúc này là mùa hè, sau giờ ngọ ánh mặt trời rất nhiều, thời tiết nóng bức vô cùng, toàn người anh mặc giày da, đứng ở cửa Kim bích huy hoàng chưa đầy hai phút đã toát đầy mồ hôi.

Anh như là không cảm nhận được cái nóng, liền hút hết điếu này đến điếu khác, cho đến cuối cùng, khi bản thân bị sặc, anh mới lấy lại tinh thần, đi đến bãi đỗ xe.

Hứa gia Mộc lái xe đi loạn không có mục đích, đến lúc anh hồi phục lại tinh thần, xe của anh đang ở đối diện khu nhà Tô Uyển.

Là lại một lần.

Ba năm nay, anh đã không biết có bao nhiêu lần, một mình lái xe thất thần, liền đi đến đây, sau đó ngơ ngác nhìn chăm chăm cửa một thời gian dài, giống như một người đần độn.

Ánh mặt trời ngoài cửa xe, thông thả nghiêng chiếu, lúc ánh sáng không còn mãnh liệt lắm, Hứa gia Mộc khởi động xe, chỉ là anh chưa kịp nhấn ga, ánh sáng trong mắt lại bắt được một bóng dáng quen thuộc, trái tim anh lập tức giống như bị ai đó nắm lấy, toàn thân run rẩy, sau đó giẫm phanh trở lại, quay đầu, thẳng gấp nhìn về phía bóng dáng kia.

Cứ việc cô đeo kính và đội mũ, dường như cả khuôn mặt đều bị che đi, nhưng anh vẫn dễ dàng nhận ra đó là cô.

Người cô không thay đổi là mấy so với ba năm trước, thậm chí, còn gầy hơn một chút, xuyên qua váy ngắn màu đỏ trên người, nổi bật làn da cực kỳ trắng, đôi chân thon dài thẳng tắp, phía dưới phối hợp cùng một đôi giày đế bằng.

Cô đang nghe điện thoại, khẽ cúi đầu, môi đỏ mọng cong lên, cực kỳ lười biếng cười nhạt, giống hệt như trong trí nhớ của anh.

Đợi cho đến lúc anh phục hồi lại tinh thần, Tống Tương tư đã lên một chiếc taxi rời đi, anh theo bản năng giẫm chân ga muốn đuổi theo, nhưng nghĩ đến ba năm trước đây, anh và cô chia tay không vui vẻ gì, bỗng dừng sự kích thích kia lại tàn lụi, cả người trở nên vô lực, dựa vào ghế xe.

Bên trong xe yên tĩnh tầm năm phút đồng hồ, đột nhiên vang lên tiếng chuông điện thoại.

Hứa Gia Mộc chần chờ một lúc, mới quay đầu, nhìn màn hình điện thoại, liền nghe máy: “Anh?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 892

Về Sau (8)

“Có chuyện gì bận sao?” theo lời nói của Hứa Gia Mộc, tiếng Lục Cẩn Niên truyền đến, còn có âm hưởng nhỏ, như là đang họp.

Hứa Gia Mộc khẽ lắc đầu, dứt bỏ hình ảnh của cô gái kia, mà khôi phục lại bình tĩnh: “Không vội, sao thế>?”

“Không vội thì đi đón tiểu bánh ngọt, anh phải tiếp khách không đi được, Kiều gia vừa gọi điện nói thân thể bác trai lại không tốt, Kiều Kiều qua đó rồi.” Lục Cẩn Niên đơn giản tả lại tình huống của mình, vừa nói tiếp một câu với người bên cạnh: “Cái phương án này không đi sâu được.”

Nói xong, Lục Cẩn Niên lại hỏi một câu: “Không thành vấn đề chứ?”

Hứa Gia Mộc trả lời: “Không.”

Cúp điện thoại, Hứa Gia Mộc nhìn thoáng qua thời gian, đã là lúc nhà trẻ tan học, vội vàng khởi động xe, đi về phía nhà trẻ.

Trên đường hơi tắc, đến lúc Hứa Gia Mộc đến nơi, tất cả trong nhà trẻ chỉ còn lại một cô giáo với tiểu bánh ngọt và một đứa bé gái xinh đẹp đang chơi trò chơi.

Hứa Gia Mộc đưa tiểu bánh ngọt đến nhà trẻ mấy lần, viện trưởng cũng biết anh, nhìn thấy anh đi vào, lập tức nói với tiểu bánh ngọt: “Tiểu bánh ngọt, chú con đến đón rồi kia.”

Tiểu bánh ngọt ngẩng đầu, giọng nói non mềm hô một câu: “Chú.”

Sau đó vẫn như cũ bò trên tấm thảm, chơi trò chơi với cô bé kia, không hề có ý tứ nào muốn thu dọn đồ đạc.

Từ trước đến nay Hứa Gia Mộc đều cưng chiều tiểu bánh ngọt vô hạn, anh không hề tức giận thông thả đi đến thu dọn cặp sách cho tiểu bánh ngọt, giúp bé sắp hết vào cặp, sau đó một tay cầm lên, đi tới trước mặt tiểu bánh ngọt, ngồi xổm người xuống, mở miệng nói: “Tiểu bánh ngọt, về nhà thôi.”

Tiểu bánh ngọt cầm đất dẻo cao su trong tay, liếc mắt nhìn tiểu hồng, sau đó quay đầu nói với Hứa Gia Mộc: “Chú, có thể chờ thêm một lúc không?”

Hứa Gia Mộc nhìn tiểu bánh ngọt, không lên tiếng, kiên nhẫn chờ bé nói nguyên nhân.

“Chú, mẹ của tiểu hồng còn chưa đến, chúng ta đi rồi, nhà trẻ chỉ còn có một mình bạn ấy, cho nên chúng ta hãy đợi mẹ bạn ấy đến đi, có được không ạ?”

Tiểu hồng, thật đúng là cái tên đặc biệt, khiến Hứa Gia Mộc trong nháy mắt liên tưởng đến một người tên là Tương Tư.

Có thể vì cái tên đó, Hứa Gia Mộc còn cố ý liếc mắt nhìn tiểu hồng, cô bé xem ra không nhỏ hơn tiểu bánh ngọt lắm, khuôn mặt nhỏ nhắn tròn trịa, làn da cực lý trắng, liếc mắt đã khiến anh thích rồi.

Viện trưởng thấy Hứa Gia Mộc không nói gì một lúc lâu, không nhịn được nói: “Có thể mẹ tiểu Hồng có việc, không thể tới đón bé, gọi điện thoại cũng không ai nghe, tiểu bánh ngọt lại chơi thân với Tiểu Hồng, cho nên có thể mới nghĩ cho cô bé.”

Hứa Gia Mộc nghe viện trưởng nói, liền hoàn hồn, tầm mắt lại nhìn chăm chăm Tiểu Hồng như cũ, mới quay đầu gật đầu với viện trưởng: “Tôi ở lại thêm một lúc, không thành vấn đề.”

“Không thành vấn đề.” Viện trưởng cười nói.

“Viện trưởng có việc thì cứ đi trước, tôi có thể trông nom hai đứa trẻ.” Hứa Gia Mộc nói.

Viện trưởng tiếp tục cười, nán lại trong phòng học một lúc, mới rời đi.

Hai đứa trẻ chơi đùa với nhau rất thân mật, không hề khiến Hứa Gia Mộc lo lắng.

Thời gian tích tắc trôi qua, mãi đến khi mặt trời xuống núi, mẹ Tiểu Hồng còn chưa đến.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 893

Về Sau (9)

Hai đứa bé chơi đùa mệt mỏi, cũng đói bụng, viện trưởng lại cố ý mang cho chúng cơm dinh dưỡng.

Tiểu Bánh Ngọt và Tiểu Hồng ngồi song song trước bàn ăn, mỗi đứa cầm một cái thìa tự ăn.

Hứa Gia Mộc ngồi đối diện, vẻ mặt ôn hòa nhìn chăm chăm.

Tiểu Bánh Ngọt từ nửa năm trước đã bắt đầu tự ăn cơm, dùng thìa cực kỳ thuần thục, nhưng là Tiểu Hồng nắm thìa hơi chặt, mỗi lần xúc không được tới một mili, thậm chí còn làm rớt đồ ăn trên bàn, có thể là cô bé thật sự đói bụng, sau cùng trực tiếp bỏ thìa xuống, vươn tay muốn bốc lấy.

Hứa Gia Mộc vội vàng ngăn lại, cầm thìa của cô bé, giúp cô bé múc một muỗng, đưa đến miệng cô bé.

Tiểu Hồng mở to mắt, nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc, môi vừa mở miệng ăn, vừa ăn vừa cười cười nhìn Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc cũng không biết rốt cuộc mình vì điều gì, trong nháy mắt khi tiểu Hồng cười cười nhìn anh, trong lòng không hiểu sao lại đau nhói một cái, sau đó không có cách nào khắc chế được sự cương chiều, từ trong đáy lòng nhảy ra, khiến anh nhìn chăm chăm cô bé.

Tiểu Hồng nuốt xuống, nhìn Hứa Gia Mộc há to mồm, nhìn thấy anh không phản ứng, vì thế liền phát ra âm thanh ngọt ngào ngây thơ “a”.

Hứa Gia Mộc vội vàng hoàn hồn, lại múc một thìa cơm, đưa vào trong miệng Tiểu Hồng, lúc lấy thìa ra, Hứa Gia Mộc và Tiểu Hồng nhìn nhau một cái, trái tim anh lại đau đớn một chút, Hứa Gia Mộc không nhìn được rời tầm mắt đi, vừa xúc cơm cho Tiểu Hồng vừa hỏi: “Tiểu Hồng, năm nay con mấy tuổi rồi?”

Tiểu Hồng nói chuyện không rõ ràng vì trong miệng đầy thức ăn, khiến người ta không nghe rõ phát âm của cô bé, nhưng cô giơ tay lên chỉ, lại khiến Hứa Gia Mộc biết rõ: “Ba.”

Ba tuổi... so với Tiểu Bạch Ngọt còn hơn nửa năm... Nhưng xem ra đáng vẻ còn nhỏ hơn Tiểu Bạch Ngọt một chút.

Hứa Gia Mộc khẽ cười: “Ba tuổi... Đó là chị của Tiểu Bạch Ngọt rồi.”

Tiểu Bạch Ngọt đang ăn cơm đột nhiên ngừng đầu, bất mãn kháng nghị: “Con muốn làm anh trai.”

Vẫn dĩ Tiểu Hồng vừa mở miệng chuẩn bị ăn cơm, liền quay đầu hướng về phía Tiểu Bạch Ngọt mở miệng nói: “Nhưng là, chú nói mình là chị.”

Tiểu Bạch Ngọt: “Mình là anh.”

Tiểu Hồng: “Mình là chị.”

Tiểu Bạch Ngọt rút gọn: “Anh.”

Tiểu Hồng cũng rút gọn theo: “Chị.”

“Anh.”

...

Hai đứa bé giằng co, tranh chấp đến cuối cùng, Tiểu Hồng bị Tiểu Bánh Ngọt đánh bại buột miệng hô một câu: “Anh”.

Tiểu Bánh Ngọt không hề nghĩ ngợi “Ai” một tiếng.

Tiểu Hồng liền cảm thấy oan ức tủi thân quay đầu nhìn lại Hứa Gia Mộc, tội nghiệp mở miệng tố cáo: “Chú, tiểu Bánh Ngọt bắt nạt con.”

Hứa Gia Mộc không hiểu vì sao, trong nháy mắt tâm tình liền rối rắm, đặc biệt đau lòng, anh không hề nghĩ ngợi, vươn tay bế Tiểu Hồng lên: “Ngoan...”

Trong nháy mắt khi Hứa Gia Mộc ôm ấp Tiểu Hồng, Tiểu Hồng cũng tự nhiên đưa hai cánh tay ra ôm lấy cổ anh, sau đó lời nói an ủi liền mạnh mẽ tắc lại nơi yết hầu của anh.

Anh chỉ cảm thấy như trái tim của mình đã bị Tiểu Hồng đánh bại, âm áp cười với cô bé, vừa định vươn tay sờ sờ đầu của bé, liền nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng nói của viện trưởng: “Đợi hai người đã lâu, rốt cuộc cũng tới rồi.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 894

Sau Đây (10)

Tiếp theo phía sau liền có một giọng nữ nhàn nhạt truyền đến: "Xin lỗi, có chút việc trì hoãn."

Giọng nói kia là giọng nói mà Hứa Gia Mộc rất quen thuộc, anh vốn muốn vuốt ve tay Tiểu Hồng Đậu, bỗng dừng liền ngừng giữa không trung, anh rõ ràng cảm giác được nháy mắt tim mình ngừng đập.

Anh nín thở, mắt rất nhiều sức, mới chậm rãi xoay người, sau đó liền thấy cửa phòng học bị đẩy ra, viện trưởng cười nhẹ nhàng nói: "Tiểu Hồng Đậu, mẹ con tới đón."

Tiếp theo tiếng nói của viện trưởng, dẫn đầu đi tới là một người đàn ông.

Người đàn ông kia thoát nhìn chừng hơn 30 tuổi, khiến cho người ta một cảm giác an toàn.

Tiểu Hồng Đậu vừa nhìn thấy người đàn ông kia, lập tức nở nụ cười, vẫy tay về phía người đó, kêu một tiếng: "Cha."

Trong tích tắc Tiểu Hồng Đậu gọi, lại có một bóng người đi vào phòng học, là một phụ nữ mặc váy màu đỏ, trong tay cô đeo mắt kính và mũ, trên mặt còn cười dịu dàng: "Tiểu Hồng Đậu..."

Chẳng qua lúc cô gọi ba chữ này, liền không có chút nào chuẩn bị thấy Tiểu Hồng Đậu và Hứa Gia Mộc, trên mặt vẻ mặt trong nháy mắt liền cứng

lại, tiếng nói cũng cắt đứt, bước chân cũng dừng ở tại chỗ, không có nhúc nhích.

Hứa Gia Mộc rõ ràng cảm giác được huyết dịch toàn thân mình cũng bắt đầu chảy ngược, tầm mắt của anh bình tĩnh rơi vào trên người Tổng Tương Tư, cũng không dịch chuyển, thậm chí người đàn ông kia đến trước mặt mình, ôm Tiểu Hồng đậu lúc nào, anh cũng không biết.

Anh chỉ biết là, lúc anh phục hồi tinh thần, Tiểu Hồng Đậu đã vui mừng hôn trên má người đó, trong miệng hưng phấn nói: "Con rất nhớ cha, rất nhớ rất nhớ."

Người đàn ông kia được lời nói của Tiểu Hồng đậu chọc cho gương mặt hớn hở, không kềm chế được hôn lên gương mặt trắng nõn của Tiểu Hồng đậu: "Cha cũng nhớ Tiểu Hồng đậu, rất nhớ rất nhớ."

Tiểu Hồng đậu bị chọc cho cười khanh khách, sau đó nằm trên vai của người đó, nhìn Tổng Tương Tư dừng lại ở cửa, gọi một tiếng: "Mẹ."

Cha... Mẹ...

Cách xưng hô này, khiến cho trong phút chốc sắc mặt Hứa Gia Mộc trở nên trắng bệch.

Anh nhớ tới tin đồn mình nghe được, nói Tổng Tương Tư ở Mỹ kết hôn, gả cho một người lớn hơn cô tám tuổi, vợ trước của người đó để lại hai đứa con, chính là một bé trai tám tuổi, nhỏ là một bé gái mới ba tuổi.

Lúc ấy người kể tin đồn này, lại còn thút thít, thật là đáng tiếc, Tổng Tương Tư là nữ thần quốc dân, gả cho một người đàn ông không giàu có, còn phải làm mẹ kế của hai đứa trẻ.

Anh vẫn cho đây là tin đồn, bởi vì anh luôn tự nói với mình đây là giả.

Thậm chí xế chiều hôm nay anh và người ở Kim Bích Huy Hoàng đánh bài, còn nhớ lại tin đồn này.

Anh còn nói anh sợ đi kiểm tra, kết quả lúc này không tới 5 tiếng, đã biết được.

Hứa Gia Mộc có thể cảm giác được toàn thân mình đang run rẩy, anh cứng ngắc đứng tại chỗ, không chớp mắt nhìn chăm chăm Tống Tương Tư.

Anh biết, giờ phút này sắc mặt mình nhất định rất khó nhìn.

Tống Tương Tư nghe Tiểu Hồng đậu gọi mình "Mẹ", bình tĩnh lại, cô cúi đầu, rồi ngẩng đầu lên, trên mặt đã biến thành một vẻ mặt lãnh đạm, cô đi cao gót, tư thái không nhanh không chậm đi tới, vươn tay, sờ sờ đầu Tiểu Hồng đậu, cưng chiều cô bé, khẽ cười cười.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 895

Sau Đây (11)

Viện trưởng ngỡ cha mẹ của Tiểu Hồng đậu và người nhà của Tiểu Niên Cao không quen biết, còn nhiệt tình giới thiệu giúp bọn họ: "Cô Tống, chào cô, đây là chú của Tiểu Niên Cao, anh Hứa Gia Mộc Hứa. "

Lúc viện trưởng nói ra tên Hứa Gia Mộc, người đàn ông ôm Tiểu Hồng đậu vẻ mặt hơi kinh ngạc, rất nhanh liền khôi phục bình thường, tiếp tục đùa với Tiểu Hồng đậu, nhưng mà trong khóe mắt, lại nhìn về phía Hứa Gia Mộc đứng, liếc nhiều lần.

Viện trưởng nhìn Hứa Gia Mộc mỉm cười tiếp tục mở miệng nói: "Anh Hứa, chắc người này anh biết, đại minh tinh, Tổng Tư lệnh Tư, vị này là chồng của cô ấy, Giang Ly Thành –Anh Giang."

Cô bỏ con của anh... Sau đó gả cho người khác, làm mẹ kế của con người khác...

Lúc Hứa Gia Mộc nghe viện trưởng giới thiệu, tay nắm thành quyền, bởi vì dùng sức, móng tay nổi lên một tia máu.

Giang Ly Thành nghe xong viện trưởng giới thiệu, một tay ôm Tiểu Hồng đậu, xoay người, hướng về phía Hứa Gia Mộc cười cười, vươn tay: "Anh Hứa. "

Hứa Gia Mộc giống như máy móc, vươn tay, mở miệng rất nhẹ: "Chào anh Giang."

Lúc Hứa Gia Mộc và Giang Ly Thành buông tay, Tổng Tương Tư đứng ở bên cạnh Giang Ly Thành tự nhiên hào phóng vươn tay, hướng về phía Hứa Gia Mộc mỉm cười cười một tiếng tư thái thông dong, cung kính lễ độ nói: "Anh Hứa, đa tạ vừa rồi anh giúp chăm sóc Tiểu Hồng đậu."

Cô gọi anh là anh Hứa, giọng nói bình thản không có tâm tình gì, phảng phất như cô và anh chưa từng quen biết, đây là lần đầu tiên gặp mặt vậy.

Hứa Gia Mộc không chớp mắt nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư một lúc lâu, mới giơ tay lên, cùng cô bắt tay.

Giống như lúc trước, tay của cô dù là mùa hè, cũng rất lạnh, nhưng rất mềm, khiến trái tim anh không thể khống chế mà run rẩy.

Hứa Gia Mộc mất rất nhiều sức lực, mới bình tĩnh mở miệng: "Không khách khí, cô Tổng."

Tổng Tương Tư hướng về phía anh bình thản ung dung cười yếu ớt, không có nói lời dư thừa, trực tiếp rút tay đi, quay đầu hướng về phía viện trưởng mang theo vài phần áy náy nói: "Thật sự xin lỗi, làm trễ nãi thời gian như vậy mới tan việc, thời gian cũng không còn sớm, chúng tôi phải đi trước."

Viện trưởng cười nói: "Tạm biệt."

Tổng Tương Tư nở nụ cười, sau đó nhìn Giang Ly Thành, Giang Ly Thành hướng về phía Hứa Gia Mộc nói một câu "Tạm biệt", sau đó liền cùng Tổng Tương Tư vai sóng vai ôm Tiểu Hồng đậu rời đi.

Tổng Tương Tư rời đi hồi lâu, Hứa Gia Mộc vẫn còn ngơ ngác đứng tại chỗ, đèn trong phòng, kéo bóng của anh dài ra.

Tiểu Niên Cao ăn cơm xong, thấy Hứa Gia Mộc không có động tĩnh gì, leo xuống ghế, đi tới trước mặt anh, kéo kéo ống quần: "Chú, chúng ta cũng trở về nhà đi."

Về mặt Hứa Gia Mộc tỉnh táo phảng phất như vừa rồi chưa có việc gì xảy ra, cúi xuống, ôm lấy Tiểu Niên Cao, sau đó ôm cặp sách của cậu, cùng viện trưởng nói lời từ biệt, rời khỏi nhà trả.

Trở lại Cẩm Tú viên, Lục Cẩn Niên cùng Kiều An Hảo cũng đều trở về nhà, mẹ Trần vừa chuẩn bị hảo bữa ăn tối, Kiều An Hảo mở cửa, hướng về phía Hứa Gia Mộc cười yếu ớt, liền phát hiện anh không ổn, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, Kiều An Hảo không nhịn được lo lắng lên tiếng hỏi: "Sao vậy? Thân thể không thoải mái?"

Hứa Gia Mộc lắc đầu, đặt Tiểu Niên Cao ở trên mặt đất, sau đó đem bọc sách đưa cho Kiều An Hảo, vội vã nói một câu "Anh đi trước", cũng không chờ Kiều An Hảo phản ứng, liền xoay người rời đi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 896

Sau Đây (12)

Hứa Gia Mộc hoàn toàn không nghe thấy Kiều An Hảo sau lưng đuổi theo hỏi thăm anh, Mộc Mộc mở cửa xe, ngồi trở lại trên xe, sau đó hoảng hốt đạp chân ga, chuyển tay lái rời đi.

Chỗ cạnh tài xế điện thoại di động lại vang lên, là Lục Cần Niên gọi điện thoại tới, chắc là Kiều An Hảo nói cho anh điều gì, Hứa Gia Mộc liếc mắt nhìn màn hình điện thoại di động, vươn tay cúp điện thoại, dừng lại một chút, đưa điện thoại di động trực tiếp tắt máy.

Đợi đến lúc xe của Hứa Gia Mộc ngừng lại, đã là hai tiếng sau, ngoài cửa sổ sắc trời đã đen nhánh một mảnh.

Hứa Gia Mộc xuống xe, đứng ở bên cạnh cửa xe nhìn núi đen như mực, sau đó trở tay đóng cửa xe, đạp bước, hướng về phía giữa sườn núi đi tới.

Lên núi dọc theo đường đi trong đầu Hứa Gia Mộc cũng ngẩn ngơ, anh đi như máy móc dừng trước bia mộ, đứng hồi lâu, mới mở trừng hai mắt, sau đó, hốc mắt bỗng dưng phiếm hồng.

"Bảo Bảo... Ba ba hôm nay nhìn thấy mẹ con..."

Chỉ mấy chữ đơn giản, lại làm cho giọng nói của Hứa Gia Mộc nghẹn ngào.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, nếu như không phải bị đâm vào vết thương trong tim đau đớn, anh thật sự cho là xế chiều hôm nay, chỉ là một cơn ác mộng thôi.

Mặc dù anh nói, giữa anh và cô cắt đứt quan hệ, nhưng anh vẫn ảo tưởng khi cô và anh gặp lại sẽ thế nào.

Anh suy nghĩ bao nhiêu chuyện, lại chỉ có không nghĩ tới, lần nữa gặp nhau, cô đã gả cho người khác.

"Bảo Bảo, mẹ con gầy hơn một chút, có phải ở Mỹ ăn không được? Nhưng mà vẫn là rất đẹp... Chẳng qua là..." Hứa Gia Mộc nói tới chỗ này, hơi dừng lại một chút, một lát sau, mới nói: "Dường như mẹ con không muốn ba."

"Bảo Bảo, con biết không? Ban đầu... Ba ba không phải cố ý như vậy đối xử với mẹ con, ba ba chẳng qua là nghe mất con, rất tức giận... Con không biết, lúc ba ba biết con, vui mừng thế nào, nhưng mà con nói xem, sao mẹ con nhẫn tâm không cần con nữa?"

"Ba ba thật ra thì sau khi mẹ con rời đi, rất hối hận, ba ba đã trở lại tìm mẹ con, nhưng mà mẹ con đã đi rồi..."

Vẻ mặt Hứa Gia Mộc, trở nên có chút hoảng hốt.

Ngày hôm đó, anh thật sự là giận đến mất hết lý trí, sau khi bỏ đi, liền trực tiếp đi xuống lầu, sau đó không hề nghĩ ngợi ném nhẫn kết hôn vào trong thùng rác.

Sau đó anh đến quầy rượu, uống rượu hơn nửa đêm, rõ ràng say không thể đi nữa, nhưng trong đầu lại rõ ràng đáng sợ.

Cô cũng bỏ con của anh, nhưng tại sai đáy lòng của anh không bỏ được?

Anh lảo đảo ra quầy rượu, chặn một chiếc taxi, lại trở về nhà trọ Tô Uyên.

Anh đến trước thùng rác bẩn thỉu, tìm rất lâu sau đó, rốt cục tìm thấy chiếc nhãn kia, sau đó bước chân không yên lên lầu, anh hướng về phía mặt mã nhãn nhiều lần, mới mở cửa.

Một phòng bừa bãi, nói cho anh biết, rốt cuộc anh sụp đổ bao nhiêu.

Mở ra cửa sổ, gió thổi vào, hé ra tờ giấy trắng đến trước mặt của anh, phía trên viết rõ ràng: Phẫu thuật phá thai.

Anh rõ ràng nên hận cô, anh lại tới thỏa hiệp, nhưng mà cô lại đi, đi dứt khoát như vậy, không chút nào lưu luyến, vô tình làm phẫu thuật bỏ đứa bé, tuyệt tình mà lại lạnh như băng.

Nghĩ tới đây, đáy mắt Hứa Gia Mộc lại trào nước mắt: "Bảo Bảo, thật ra thì ngay từ đầu mẹ con cũng không cần ba con, đúng không?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 897

Sau Lại [13]

Ở 3 năm trước đã không muốn... Không đúng... Là 4 năm trước đã không muốn... Phải biết rằng, bắt đầu từ lúc đó cô đã muốn đàm ra đi với anh rồi!

Kỳ thật này đó anh đều hiểu được, chỉ là hiểu được nhưng lại giả bộ hồ đồ thôi, bởi vì ở cái dạng này, đày long anh mới dễ chịu hơn một ít.

Nhưng mà hiện tại, cô đã lập gia đình...

“Cục cưng, ba ba không bao giờ nữa có thể lừa mình dối người...”

“Cục cưng, con đừng trách mẹ của con lúc trước đã vứt bỏ con, không phải là do mẹ của con không thương con, mà là bởi vì ba ba nên mẹ con mới không cần con, cho nên con muốn oán, liền oán ba ba...”

Hứa Gia Mộc rốt cục vẫn là không nhịn được rơi nước mắt xuống, anh vươn tay, vuốt lên mộ bia lạnh như băng, phía sau lưng run run lên.

-

Giang Thành nhẹ nhàng đặt tiểu Đậu Đỏ đã ngủ say lên trên giường, Tống Tương Tư kéo chăn cẩn thận, tắt xong đèn ở trong phòng, mới cùng Giang Thành một trước một sau nhẹ nhàng đi ra phòng ngủ.

Tổng Tương Tư đi vào phòng bếp, rót hai nước, đưa một cốc cho Giang Thành, thản nhiên nói một tiếng: “Cám ơn.”

Giang Thành tiếp nhận cốc nước, liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư một cái, uống một ngụm, mới mở miệng hỏi: “Em là đang cảm tạ anh đặc biệt đưa thầy của anh từ Mỹ về trị liệu cho ba của em, hay là cảm tạ anh xế chiều hôm nay lúc ở nhà trẻ đã diễn một tuồng kịch với em?”

Tổng Tương Tư làm sao không biết trọng điểm nửa câu sau của Giang Thành, cô cười khẽ một chút, không nói tiếp, cúi đầu, nuốt một ngụm nước.

Giang Thành lười biếng ngồi ở trên ghế sa lon, vòng cốc nước qua tay: “Hứa Gia Mộc, chủ tịch của tập đoàn Hứa thị, ba ruột của tiểu Đậu Đỏ... Em để tiểu Đậu Đỏ dưới danh nghĩa của anh với Tổng Dao, còn cố ý sửa tuổi lớn hơn sáu tháng, vì sợ bị anh ra phát hiện sơ hở gì?”

Tổng Tương Tư nhắm mắt, bộ dáng thờ ơ.

3 năm trước, cô đến Seattle của Mỹ, cuộc sống không quen, lại mang thai, cho nên liền ketch xù mời một bác sĩ chuyên khoa phụ sản, chính là Giang Thành.

Vợ của Giang Thành cùng họ với cô, kêu Tổng Dao, là người Giang Tô, lúc đó cô ấy cũng đang mang thai, hai người cùng sắp trở thành mẹ, cho nên quan hệ rất tốt.

Tổng dao mang song thai, có bầu sớm hơn cô ba tháng, lúc được tám tháng, đột nhiên sinh non, thai vị bất ổn, khiến khó sinh, mẹ con song vong, sau đó cô sinh hạ tiểu đậu đỏ, trực tiếp nhập vào hộ khẩu của Giang Thành.

Như lời nói của Giang Thành, cô sợ một mình mang theo tiểu Đậu Đỏ, sẽ bị thợ săn chụp ảnh, khiến cho Hứa Gia Mộc hoài nghi, rước lấy phiền toái không cần thiết.

Căn cứ vào ba năm quen biết, Giang Thành cũng biết, vẻ mặt Tống Tương Tư như vậy, đồng nghĩa với cam chịu, anh buông cốc nước xuống, tiếp tục mở miệng, âm thanh bình tĩnh, có chút bằng phẳng: “Tương Tư, anh có thể nhìn ra, đêm nay em vừa nhìn thấy Hứa tiên sinh, thường xuyên thất thần, anh nghĩ trong lòng của em khẳng định vẫn không thể quên...”

“Thành...” Tống Tương Tư giống như là biết Giang Thành chuẩn bị nói cái gì, cong môi lên cười cười, phong khinh vân đạm mở miệng đánh gãy lời nói của anh: “Xế chiều hôm nay có một công ty trang sức liên hệ với em, nói hy vọng em có thể làm người đại diện cho sản phẩm mới của bọn họ, cái quảng cáo em nghĩ nhận được.”

“Tương Tư...”

Tống Tương Tư căn bản không cho Giang Thành có cơ hội tiếp tục mở miệng, tiếp tục mở miệng thản nhiên nói: “Anh cũng biết, lúc trước em vì bồi thường vi phạm hợp đồng, trong tay không còn lại bao nhiêu tiền, ở Mỹ tiêu dùng cũng rất lớn, hiện tại ba em lại giải phẫu mỗi ngày đều cần rất nhiều tiền.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 898

Sau Lại [14]

Giang Thành há to miệng, lúc này đây cũng không phát ra âm thanh gì, Tổng Tương Tư liền rõ ràng lưu loát tiếp tục nói: “Về sau tiểu Đậu Đỏ còn nhiều chỗ cần dung tiền, đối phương trả phí làm người đại diện thương hiệu, tuy rằng so sánh với trước kia thấp rất nhiều, nhưng mà đối với hiện tại của em mà nói, cũng là kế sách tạm thời, cũng đủ để em và tiểu Đậu Đỏ ăn uống tiết kiệm cả đời, dù sao bệnh của ba em không biết đến khi nào mới có thể tốt lên, cho nên thừa dịp khe hở này, em nghĩ nhận quảng cáo này.”

“Tổng Tương Tư, em biết rõ anh đang muốn đàm chuyện gì?” Liên tục bị ngắt lời Giang Thành không thể nói được một câu hoàn chỉnh, ngữ khí nhịn không được mang theo một tia giận.

“Nếu việc quay chụp quá bận, không chiếu cố được tiểu Đậu Đỏ, liền phiền toái anh giúp em rồi, cảm ơn.” Tổng Tương Tư vừa nói, vừa định thần đứng lên, rồi kéo cánh tay của Giang Thành, từ chỗ ngồi đứng lên, mở cửa phòng ra: “Tốt lắm, Thành, thời gian không còn sớm, anh nên đi thôi, em cũng muốn nghỉ ngơi.”

“Tổng Tương Tư, em...” Giang Thành còn chưa nói xong, Tổng Tương Tư trực tiếp đẩy anh ra ngoài cửa, sau đó không nói hai lời đóng cửa “Phanh” một tiếng.

Cách cửa, Tổng Tương Tư nghe thấy tình tường âm thanh tức giận phun tào của Giang Thành, sau đó chính là âm thanh leng keng của thang máy khi mở ra, sau đó toàn bộ bên trong phòng liền lâm vào một mảnh yên tĩnh không tiếng động.

Tổng Tương Tư đứng ở gần cửa chính một lát, rồi khinh thủ khinh cước tiêu sái vào phòng ngủ, cô ngẩng nhìn tiểu đậu đỏ đang ngủ say trên giường một lát, bước đi về phía ban công phòng ngủ.

Mở cửa ban công ra, Tổng Tương Tư ghé vào trên lan can, nhìn đèn đuốc của vạn nhà dưới lầu, ánh mắt không tự chủ được hiện ra một màn gặp Hứa Gia Mộc vào buổi chiều.

Thoạt nhìn anh so với 3 năm trước muốn thành thực rất nhiều, tóc xén, lộ ra cái trán tuấn lãng, cũng không lại mặc loại trang phục sành điệu mới mẻ đắt tiền, mà là một thân tây trang giày da, làm nổi bật lên dáng người cao ngất cao lớn.

Ánh mắt của anh cũng trở lên thâm trầm rất nhiều so với trước kia, nhất cử nhất động, nội liễm lại không phải ổn trọng.

Thời gian 3 năm ngắn ngủi, anh thế nhưng biến thành một người bình tĩnh không dễ dao động, dường như từ trên người của anh không thể tìm thấy cái loại ánh mặt trời mà lại tản mạn tùy gợi cảm của dĩ vãng.

Gia Mộc, Hứa Gia Mộc.

Nghĩ nghĩ, đáy long Tổng Tương Tư liền nổi lên đau đớn không thể khống chế, giống như bị người cầm dao đâm vào, máu tươi đầm đìa, vô cùng thâm thắm.

Làm việc cùng Tổng Tương Tư trong việc quảng cáo đồ trang sức, hẳn là do La tổng bên kia phụ trách, nhưng mà lúc Hứa Gia Mộc biết Tổng Tương Tư nhận quảng cáo này, đột nhiên liền lên tiếng yêu cầu, chuyện hợp đồng để anh trực tiếp bàn bạc với Tổng Tương Tư.

La tổng nghe câu đó, còn thực kinh ngạc, bất quá sau đó lại nghĩ đến Hứa Gia Mộc và Lục Căn Niên là an hem ruột, nghĩ tới Hứa Gia Mộc có thể làm cho phí đại diện thương hiệu đề thấp, cho nên không có ý kiến gì mà đồng ý.

Hứa Gia Mộc cũng không có trực tiếp ra mặt liên hệ Tổng Tương Tư, mà là giao cho thư ký của mình nói chuyện với Tổng Tương Tư trước, đợi đến khi hai bên đàm tương đối tốt, điều kiện hợp đồng cũng đã định xong, chỉ còn chờ đến lúc gặp mặt ký tên, Hứa Gia Mộc mới ra mặt.

Thư ký của Hứa Gia Mộc và người đại diện của Tổng Tương Tư hẹn thời gian gặp mặt vào 3 giờ thứ tư, ngay tại câu lạc bộ kinh thành.

Vốn thư ký nghĩ bản thân phải đi cùng Hứa Gia Mộc, lại không nghĩ rằng vừa qua 12 giờ trưa, Hứa Gia Mộc liền trực tiếp nói muốn một văn kiện từ anh ta, rồi một mình từ hầm để xe xuất phát.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 899

Sau Lại [15]

Hứa Gia Mộc đến câu lạc bộ kinh thành, bất quá mới một giờ, khoảng cách đến thời gian ước định còn hai tiếng.

Hứa Gia Mộc nói người phục vụ lui xuống, một mình ngồi ở trong phòng, giờ hợp đồng lên trước mặt, nhìn chăm chăm giấy trắng mực đen trước mặt.

Kỳ thật cụ thể một chút điều khoản trong đó viết gì, một chữ anh cũng không đi vào đầu anh, chỉ là máy móc lật đi lật lại, sau đó ở lúc anh lật đi lật lại bản hợp đồng không biết mấy trăm lần, bên ngoài phòng truyền vào âm thanh của giày cao gót, ngay sau đó cửa bị mở ra, tiếng người phục vụ mềm nhẹ lễ phép vang lên: “Bên trong mời.”

Hứa Gia Mộc theo bản năng nâng tầm mắt từ trên hợp đồng lên, nhìn thấy Tổng Tương Tư giống như trước đây, vẫn giống như nữ vương cao ngạo, dáng người ưu nhã đi đến, chẳng qua cô mới đi được vài bước, liền thấy được anh, sau đó cả người bỗng dừng đứng ở tại chỗ.

Người đại diện đi sau Tổng Tương Tư cũng theo bản năng dừng lại, lúc nhìn thấy Hứa Gia Mộc, biểu tình sửng sốt một chút, nhưng mà cũng rất nhanh định thần lại, nhìn về phía Hứa Gia Mộc đánh một tiếng tiếp đón: “Hứa tổng tốt.”

Theo âm thanh của người đại diện, Tổng Tương Tư cũng hồi lại thần, cô tiếp tục nhích bước chân như vừa rồi, mạnh mẽ vang dội tiêu sái lại đây, sau đó kéo chiếc ghế đối diện Hứa Gia Mộc ra, thoải mái ngồi xuống.

Người phục vụ đi lên trước, đưa lên menu.

Hứa Gia Mộc không hỏi ý kiến của Tổng Tương Tư, chỉ là tùy tiện lật hai trang, liền gọi trà Bích Loa Xuân.

Người phục vụ rất nhanh liền bưng trà lên.

Hứa Gia Mộc phát phát tay, ý bảo người phục vụ lui ra, sau đó tự mình pha trà, ngã ba chén, thả trước mặt Tổng Tương Tư và người đại diện mỗi người một chén.

Tổng Tương Tư không hé răng, người đại diện của cô nhẹ nhàng nói một câu: “Cám ơn.”

Bên trong phòng tràn ngập mùi hương thoang thoảng của trà Bích Loa Xuân.

Hứa Gia Mộc và Tổng Tương Tư đều không có ai mở miệng nói chuyện.

Người đại diện của Tổng Tương Tư nhìn Hứa Gia Mộc, lại nhìn Tổng Tương Tư, từ chối một thời gian, đành phải kiên trì mở miệng, đánh vỡ trầm mặc: “Hứa tổng, cái hợp đồng kia, anh xem qua sao?”

Hứa Gia Mộc gật đầu một cái: “Xem qua.”

Người đại diện của Tổng Tương Tư tiếp tục hỏi: “Không biết điều kiện mà Tương Tư đưa ra, Hứa tổng có ý kiến gì không?”

Ngữ khí của Hứa Gia Mộc rất lãnh đạm, gọn gàng dứt khoát mở miệng nói: “Không có.”

“Kia về phí đại diện thương hiệu, lúc đầu La tổng nói là năm trăm vạn, tuy rằng Tương Tư nhà chúng tôi đã muốn tránh bóng 3 năm, xác thực danh tiếng không bằng trước đây, nhưng mà hiện tại cô ấy đột nhiên nhận quay quảng cáo, chỉ sợ vẫn là có thể chấn động, cho nên, chúng tôi nghĩ kết quả sau này là, giá ít nhất vì 600 vạn.” Vẫn như cũ là người đại diện của Tổng Tương Tư mở miệng.

“Không thành vấn đề.” Hứa Gia Mộc một chút ý tứ mặc cả cũng không có, không hề nghĩ ngợi liền mở miệng đáp ứng.

“Kia, Hứa tổng, hiện tại có phải điền giá, rồi ký tên hay không?” Người đại diện vừa hỏi, vừa mở hợp đồng ra.

Hứa Gia Mộc nâng tay lên một chút, nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư ngồi đối diện một lát, mở miệng nói, cũng là nói cho người đại diện của Tổng Tương Tư nghe: “Cô có thể đi ra ngoài trước một chút sao?”

“Hứa tổng, này...” Người đại diện của Tổng Tương Tư có chút khó xử, chần chờ một chút, quay đầu nhìn về phía Tổng Tương Tư.

Vẻ mặt Tổng Tương Tư một mảnh lãnh đạm, qua khoảng nửa phút, cô nhẹ nhàng gật đầu một cái, người đại diện thấy thế mới cũng gật đầu với Hứa Gia Mộc, nói: “Tốt.”

Lúc người đại diện rời đi, còn thức thời đóng cửa phòng lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 900

Về Sau (16)

Hứa Gia Mộc chậm chạp không mở miệng nói chuyện.

Tổng Tương Tư cũng không vội, bình tĩnh ung dung ngồi ở đó, xem ra có vẻ nhàn nhã hơn cả Hứa Gia Mộc.

Trong phòng vô cùng yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, Hứa Gia Mộc mới phát ra một tiếng ngán ngủi “Ừhm”, sau đó giật giật người, lên tiếng hỏi: “Mấy năm nay, em ở Mỹ có tốt không?”

Chỉ là mấy chữ đơn giản, nhưng lại khiến lòng Tổng Tương Tư mềm nhũn, cô không dễ dàng gì mới giữ được vẻ lạnh nhạt trước mặt anh, suýt nữa đã bị lộ tẩy.

Cô dùng lực nắm tay thành quả đấm, cố gắng để trên mặt mình không hề có bất kỳ cảm xúc gì, nhưng trong lòng bốn phía đều gợn sóng.

Ánh mắt cô lạnh lạnh nhìn Hứa Gia Mộc một lúc, sau đó mới quét ra một nụ cười: “Đa tạ anh Hứa đã quan tâm, tôi rất tốt.”

Tổng Tương Tư xa cách như vậy khiến trong lòng Hứa Gia Mộc không hề phòng ngự gì trở nên kích động, anh hơi rũ mắt xuống, dừng lại một lát mới mở miệng hỏi: “Nghe nói, em đã kết hôn ở Mỹ?”

Thật ra Tổng Tương Tư rất muốn nói dối là đúng, nhưng cô lại không thể nói nên lời, sau cùng liền trực tiếp chọn cách im lặng.

Hứa Gia Mộc chờ đợi trong giây lát, không thấy cô nói gì, nâng mí mắt lên, chăm chú nhìn cô một lúc, sau đó lại mở miệng: “Người đàn ông ngày hôm qua... là chồng của em sao?”

Anh tự dừng lại hỏi những chuyện này là có ý gì? Sau khi xa cách muốn ôn chuyện sao?

Ba năm trước, cô dùng hết sức lực của bản thân, mới có thể bức ép chính mình chặt đứt hoàn toàn quan hệ của hai người.

Lúc đầu cô tha hương ở Mỹ, vô số lần trong mơ đều nghĩ về anh đến mất ngủ, mãi đến khi cô sinh ra Tiểu Hồng, lực chú ý của cô mới rời đi, cô mới dần dần bớt đi khổ sở.

Không ai biết, vì cô muốn quên anh, muốn buông bỏ anh xuống, tới cùng chưa có một ngày nào cảm giác được mình thực sự đang sống, ba năm trời rỗng rã, chịu đựng đến bây giờ đều có cảm giác như sống không bằng chết.

Nếu có thể, cô thật sự không muốn có quá nhiều gặp gỡ với anh, bởi vì cô không muốn trơ mắt để bản thân lại giẫm lên vết xe đổ của ngày xưa.

Tổng Tương Tư nghĩ đến đây, âm thầm hít một hơi, nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc, ngữ điệu mềm mại mở miệng: “Anh Hứa, về chuyện hợp đồng, vừa rồi người đại diện của tôi cũng đã nói rõ ràng, nếu anh không có ý kiến gì, hiện giờ tôi có thể ký tên được chứ?”

Tổng Tương Tư nói xong, liền vươn tay, cầm hợp đồng trên bàn, lật đến một trang, cô chuẩn bị lấy bút, Hứa Gia Mộc lại vươn tay đè tay của cô lại.

Lòng bàn tay của anh rất nóng, nóng đến nỗi khiến cả người cô run rẩy, sau đó cô liền nghe được trong miệng anh nói ra một câu: “Tương Tư”, ngữ điệu vô cùng dịu dàng, giống như khi anh và cô cùng nhau trầm luân, Tổng Tương Tư giống như chịu đả kích gì đó, mạnh mẽ rút tay lại, sau đó liền xách túi của mình đứng lên, dẫn đo, nhưng lại vẫn như cũ nói: “Thật ngại quá, anh Hứa, về chuyện hợp đồng, người đại diện của tôi sẽ nói chuyện với anh, tôi đi trước.”

Tổng Tương Tư nói xong, liền xoay người rời đi, chỉ là cô vừa đi chưa được hai bước, cổ tay lại bị anh tóm lấy, cô còn chưa kịp phản ứng, đã bị anh kéo trở lại ghế một lần nữa.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 901

Về Sau (16)

Sau đó, Hứa Gia Mộc đặt hai tay trên ghế vịn, vây cô ở trong lòng, khẽ cúi đầu, nhìn chăm chăm vào ánh mắt của cô: “Tương Tư, em có thể dừng như vậy được không, chúng ta nói chuyện một lúc được không?”

Trong quá khứ, anh chưa từng dùng giọng nói như vậy nói với cô?

Trong quá khứ, lúc cô ngang ngạnh, anh chỉ biết trở mặt phần nộ.

Nhưng anh của hiện tại, vậy mà dùng loại ngữ khí mềm mại này nói với cô.

Rốt cuộc anh có ý gì... chẳng lẽ anh muốn cùng cô...

Tổng Tương Tư nghĩ đến đây, trong lòng không nhịn được dâng lên châm biếm, cô thế nào mà dạy mãi cũng không sửa được?

Lúc trước hết lần này đến lần khác mềm lòng với anh, đổi lại chỉ là anh giải trừ hôn ước rồi lại cùng người khác đính hôn.

Liên là hy vọng xa vời quá nhiều lần, cho nên đến sau cùng mới có thể tuyệt vọng như thế.

Cho nên, xin nhờ, Tổng Tương Tư, mà không có tiền đồ sao, lần này về nước, không phải là vì muốn bắt đầu với Hứa Gia Mộc, mà là vì ba của mà, đợi cho ba mà tốt lên, mà liền quay lại Mỹ, cuộc sống bây giờ của

mày rất tốt, tuy rằng thi thoảng nghĩ đến anh lại thấy khổ sở, nhưng đã bình tĩnh hơn, không cần để bản thân bị thương hết lần này đến lần khác.

Tống Tương Tư dùng lực nắm chặt tay lại, sau đó lại hướng về phía Hứa Gia Mộc cười cười: “Anh Hứa, đây là ý gì thế, muốn cùng tôi tro tàn lại cháy sao? Nếu tôi nhớ không nhầm, ba năm trước, là chính hôm anh nói với tôi, giữa tôi và anh không còn quan hệ gì nữa rồi”

“Cho nên, anh Hứa, tôi nghĩ thật sự giữa chúng ta không còn gì để nói, dù sao, tôi cũng không phải là người nào của anh, anh cũng không phải là người nào của tôi.”

Hứa Gia Mộc nắm chặt tay lại, bởi vì dùng lực khiến khớp xương nổi lên rõ ràng.

“A... không đúng.” Tống Tương Tư như là khoong hề nhìn ra được sự khác thường của anh, lại cười khẽ một tiếng: “Ba năm trước đây, tôi cũng không phải là người nào của anh, anh cũng không phải là gì của tôi, giữa chúng ta, tất cả chỉ là một giao dịch, hai bên thỏa thuận xong, không ai nợ ai.”

“Trong lòng em, từ trước đến giờ, chỉ nghĩ như vậy?” Hứa Gia Mộc ngừng thở, gằn từng chữ nói.

“Chẳng thế thì sao?” Tống Tương Tư không yên lòng hỏi lại, sau đó ngẩng đầu, nhìn ánh mắt của Hứa Gia Mộc: “Nếu không sao có thể phá đi đứa con của anh...”

Tống Tương Tư còn chưa nói xong, Hứa Gia Mộc liền quay đầu, hô hấp của anh trở nên có chút dồn dập, trên mặt đầy tức giận.

Ngay lúc Tống Tương Tư cho rằng anh lại trở nên tức giận như ba năm trước, Hứa Gia Mộc lại đột nhiên buông lỏng tay, cả người lui về phía sau một bước, xoay người nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, ngữ điệu cực kỳ nhạt

nhẽo nói: “Em đi đi, về chuyện hợp đồng, chỉ cần nói người đại diện của em đến là được.”

Sắc mặt Tổng Tương Tư lạnh lùng ngồi trên ghế, sau đó không nói tiếng nào đứng lên, xách túi của mình, đi ra ngoài cửa.

Hứa Gia Mộc đứng tại chỗ, cũng không thèm nhúc nhích, mãi đến khi tiếng đóng cửa vang lên, anh mới nhẹ nhàng run rẩy một cái.

Cửa lại rất nhanh được đẩy ra, truyền đến tiếng của người đại diện: “Hứa tổng, hợp đồng...”

“Hợp đồng đợi tôi bố trí xong sẽ cho người đưa đến.” Hứa Gia Mộc không đợi người đại diện của Tổng Tương Tư nói hết lời, đã vứt lại một câu.

“Được.” Người đại diện lên tiếng, lại nói một câu: “Hứa tổng, hẹn gặp lại.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 902

Về Sau (18)

Hứa Gia Mộc không nói gì.

Người đại diện của Tổng Tương Tư dùng một lát, đóng cửa.

Lúc này Hứa Gia Mộc mới lui về sau hai bước, ngồi trên ghế, bên tai lại vang lên những lời lúc nãy của Tổng Tương Tư.

“Ba năm trước, tôi cũng không phải là gì của anh, anh cũng không phải là gì của tôi, giữa chúng ta, chẳng qua chỉ là một giao dịch, hai bên đã thỏa thuận xong, ai cũng không thiếu nợ ai.”

“Nếu không phải vậy, sao tôi có thể phá bỏ đứa con của anh...”

Hứa Gia Mộc nhớ đi nhớ lại, liền khẽ nở nụ cười.

Tôi không phải là gì của anh, anh cũng không phải là gì của tôi... Hóa ra, cho tới giờ, bọn họ đều là như vậy.

Hứa Gia Mộc, xin hỏi mày, hiện tại đã có thể hết hi vọng được chưa?

Người phụ nữ kia, cho tới bây giờ đều chưa từng yêu mày.

Người phụ nữ kia, vẫn luôn muốn rời xa mày.

Thật ra những điều này, trong lòng mày đều đã rõ ràng, nhưng là, mày lại cứ chờ mong, kết quả thì sao?

Kết quả, thế nhưng tự tôn đã không còn.

-

Tổng Tương Tư rời khỏi, trực tiếp trở về khu nhà Tô Uyên.

Cô đứng trước cửa sổ sát đất, nhìn ánh nắng rực rỡ bên ngoài, suy nghĩ hỗn loạn vô cùng.

Cô biết, cô đúng là vẫn còn bị anh làm ảnh hưởng.

Nhưng là, mặc kệ ảnh hưởng như thế nào, trong lòng cô cũng rõ ràng, cả đời này cô và Hứa Gia Mộc là khó có thể.

Cô đã không còn là Tổng Tương Tư của mười một năm trước kia, thanh xuân vừa mới bắt đầu, có nhiều thời gian để đi yêu một người, chờ đợi một người. Hiện giờ, Tổng Tương Tư đã ba mươi tuổi, còn có một đứa bé gái hai tuổi rưỡi, sớm đã không còn tự do và dũng khí nữa rồi.

Không ai biết, lúc trước một lần tỉnh lại vào sáng sớm, nghe được anh nói trong điện thoại “Tôi làm sao có thể lấy cô ấy” khi đó, cô mang tâm tình như thế nào.

Cũng không có ai biết, cô nghe được câu nói kia, đến cùng có bao nhiêu thương cảm, lúc đó, cô ở trước mặt anh miễn cưỡng vui vẻ, ôn nhu chăm sóc anh, sau lưng lại thường ngán người rơi lệ.

Tổng Tương Tư ý thức được mình lại nghĩ ngợi xa xôi, vội vã lắc đầu, kéo lại suy nghĩ, vừa chuẩn bị xoay người quay lại phòng khách, di động trong túi lại vang lên.

Tổng Tương Tư lấy ra, nhìn thấy một số máy lạ, cô chần chừ một lúc, mới nghe tiếp: “Xin hỏi là cô Tổng sao?”

Tổng Tương Tư do dự nói: “Vâng”

“Xin chào, tôi ở bệnh viện thành phố, ở giao lộ Nam Hoàn vừa xảy ra một sự cố giao thông, người đàn ông ngồi trên chiếc xe mang biển số 643XX cùng một cô bé ba tuổi, hiện giờ bọn họ đã được đưa đến bệnh viện, người lớn không có vấn đề gì, chỉ là đang hôn mê, cô bé thì không ổn lắm...”

Tổng Tương Tư nghe đến đó, di động trong tay liền “Bốp” một cái rơi xuống đất.

Tai nạn xe cộ, cô bé, không ổn... là Tiểu Hồng có chuyện gì sao?

Tổng Tương Tư trong nháy mắt cảm thấy như trời đất rung chuyển, thế nhưng rất nhanh liền ổn định lại tâm trạng, vội vàng xách túi chạy ra cửa.

-

Hứa GIA Mộc vẫn ngồi ở club đến 4 giờ rưỡi, mới rời đi.

Chạng vạng còn có hội nghị, anh đang định lái xe đến công ty lại lấy điện thoại gọi cho thư ký nói hoãn hội nghị đến hôm sau, sau đó quay đầu xe trở về Cẩm Tú viên.

Xe vừa mới vào Cẩm Tú viên, liền nhìn thấy xe của Lục Căn Niên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 903

Về Sau (19)

Đợi qua 2 phút, Lục Căn Niên dừng xe bên cạnh xe anh, cửa xe mở ra, Kiều An Hảo từ bên trong đi ra.

Hứa Gia Mộc cũng xuống xe, đi qua, ôm lấy tiểu Bánh Ngọt: “Nhớ chú không?”

“Nhớ.” Tiểu Bánh Ngọt đáp lại, sau đó cầm một chiếc kẹo mà nhà trẻ phát đưa cho Hứa Gia Mộc: “Cho chú này.”

Kẹo đã bị lột giấy, tiểu bánh ngọt không biết đã cầm lấy bao lâu, trên mặt còn dính ít bụi.

Lúc cậu bé đưa cho Hứa Gia Mộc, Hứa Gia Mộc lại không có chút ghét bỏ do dự nào, trực tiếp mở miệng ngậm lấy.

“Anh Gia Mộc, kẹo bán, tiểu Bánh Ngọt chơi lâu rồi.” Kiều An Hảo không nhịn được lên tiếng nhắc nhở.

“Không sao, không chết được.” Hứa Gia Mộc không để ý đáp lại một câu, sau đó liền đùa với Tiểu Bánh Ngọt.

Lục Căn Niên không xuống xe, qua cửa kính xe, nhìn Hứa Gia Mộc, mở miệng nói: “Gia Mộc, thứ tư tuần sau Hoàn Ảnh truyền thông có dạ tiệc, cậu đến một chuyến đi.”

“Có anh là được rồi, em đến làm gì?” Hứa Gia Mộc dồn toàn bộ lực chú ý lên người Tiểu Bánh Ngọt.

“Dạ tiệc làm rất lớn, rất nhiều thiên kim tiểu thư sẽ đến, nhờ đâu có người thích hợp.” Kiều An Hảo bổ sung.

“A...” Hứa Gia Mộc nhẹ cười một cái: “Anh cũng không đi xem mắt, phí tâm tư của hai người rồi.”

“Anh mà tìm được người nào đó, chắc chắn em với anh của anh sẽ không phí tâm tư rồi” Kiều An Hảo vươn tay, ôm lấy Tiểu Bánh Ngọt trong lòng: “Anh đã 31 tuổi, lại vẫn một mình, cũng rất kỳ cục, lại nói, nếu anh đã có người trong lòng, trực tiếp cưới là được, chẳng lẽ anh trai anh còn muốn vì Hứa thị mà để anh kết hôn sao?”

Người trong lòng... Hứa Gia Mộc âm đạm, sau đó tiếp tục nở nụ cười, bỏ lại một câu “Đến lúc đó nói sau”, mở cửa xe ngồi xuống, hạ cửa kính xe cuống, nói một câu tạm biệt với Tiểu Bánh Ngọt, liền xoay tay lái, đi về biệt thự của mình.

Hứa Gia Mộc thay giày, trực tiếp đi lên tầng hai, nằm trên giường chưa được hai phút đã nghe thấy tiếng chuông cửa.

Hứa Gia Mộc tưởng rằng là Kiều An Hảo chạy đến dặn dò mình phải tham gia buổi dạ tiệc kia, cho nên không coi là quan trọng, trực tiếp cầm chăn che lên đầu, tiếp tục nhắm hai mắt lại, kết quả chuông cửa dưới lầu không ngừng vang lên, anh không nhịn được thấy tức giận, liền xoay người xuống giường, đi xuống lầu.

“Kiều An Hảo, em có yên hay không?” Hứa Gia Mộc vừa hỏi, vừa mở cửa, lại thấy người đứng bên ngoài là Tổng Tương Tư, vẻ mặt của anh liền ngưng lại, dừng một lát, mới mở miệng, âm thanh cực kỳ nhạt: “Em tới đây làm gì?”

Sắc mặt Tổng Tương Tư trắng xanh, trong mắt mang theo kích động, như là sợ hãi gì đó, cô giống như nghe không hiểu lời nói của anh, vươn tay tóm lấy tay anh: “Anh Hứa, có thể giúp tôi được không?”

Trong trí nhớ của Hứa Gia Mộc, đây là lần đầu tiên trong đời anh nhìn thấy Tổng Tương Tư hoảng hốt như thế, lông mày của anh nhẹ nhàng nhíu lại, một giây sau lại mở miệng: “Vào trong rồi nói.”, sau đó xoay người, đi vào trong.

Tổng Tương Tư không hề do dự đi theo vào.

Hứa Gia Mộc rót một chén nước, đi đến trước mặt Tổng Tương Tư, đưa cho cô, sau đó chỉ vào sofa, ý bảo cô ngồi xuống: “Em muốn tôi giúp cái gì?”

“Tôi muốn máu của anh.” Tổng Tương Tư thốt ra.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 904

Sau Đây (20)

Đi vào phòng khách, Hứa Gia Mộc cũng không liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư ở phía sau, chẳng qua là chỉ một chỗ, ý bảo cô ngồi, rồi đi đến trước bình nước, lấy một ly nước.

Hứa Gia Mộc bưng ly nước xoay người, thấy Tổng Tương Tư ngần người đứng ở giữa phòng khách, anh cau mày, không có gọi cô ngồi, mà là cất bước đi tới trước mặt cô, đưa ly nước tới: "Cô muốn tôi gấp để giúp cô chuyện gì?"

Tổng Tương Tư không có nhận ly nước trong tay Hứa Gia Mộc, mà là sắc mặt tái nhợt ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm đôi mắt Hứa Gia Mộc, không chút do dự nào liền bật thốt lên: "Tôi muốn máu của anh."

Tay Hứa Gia Mộc bưng ly nước, bởi vì lời nói của cô vô cùng dứt khoát, chột run rẩy, nước ấm văng ra ngoài, vào ống tay áo của anh, nhuộm thành một vết ướt.

Chẳng qua chỉ một chút, Hứa Gia Mộc liền ổn định tinh thần, khẽ cau mày: "Muốn máu của tôi?"

"Đúng. " Tổng Tương Tư nặng nề gật đầu một cái, vẻ mặt trở nên càng hoảng hốt, cô không chờ Hứa Gia Mộc hỏi thăm tại sao, liền tiếp tục mở miệng nói ra mục đích của bản thân: "Nhờ anh đi cùng với tôi đến bệnh

viện một chuyến được không? Hôm nay trên đường Hoàn Nam, Giang Ly Thành lái xe xảy ra chuyện..."

"Cho nên, cô tìm tôi là vì cứu chồng cô?" Hứa Gia Mộc bỗng đứng lên tiếng, cắt đứt lời của Tống Tương Tư, anh nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, trở nên có chút sắc bén.

Tống Tương Tư sửng sốt một chút, mới phản ứng được mình mới vừa suýt nữa nói cho Hứa Gia Mộc, Tiểu Hồng Đậu và anh cùng nhóm máu, nhờ anh cứu Tiểu Hồng Đậu.

Lúc cô đến bệnh viện, Tiểu Hồng Đậu đang cấp cứu, bác sĩ nói cho cô biết, Tiểu Hồng Đậu mất máu quá nhiều, máu dự trữ trong bệnh viện không đủ dùng, muốn cô cô vội nghĩ biện pháp tìm nhóm máu giống nhau, nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Ngay lúc đó, cô nghe được bốn chữ nguy hiểm tính mạng này, trong nháy mắt trong đầu liền bối rối, trong suy nghĩ chỉ có thể nghĩ đến người có cùng nhóm máu với Tiểu Hồng Đậu là Hứa Gia Mộc, sau đó cô không hề nghĩ ngợi liền chạy đến.

Nếu không phải Hứa Gia Mộc bất chợt cắt đứt lời của cô, sợ là cô đã bại lộ sơ hở...

Tống Tương Tư dừng lại đại khái hơn một phút đồng hồ, mới rụi mắt, không giải thích gì cả, chẳng qua là nhẹ nhàng nói một câu: "Nhờ anh theo tôi đến bệnh viện một chuyến được không?"

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm Tống Tương Tư, hồi lâu cũng không nói gì.

Anh nghĩ đến mấy giờ trước, ở câu lạc bộ trong thành phố, thái độ cô đối với anh kiêu căng nói những lời đó, tuyệt tình như vậy lạnh như băng, và bây giờ gấp gáp kinh hoàng rõ ràng là hai người khác nhau.

Thì ra là, cô không phải là vô tâm, chỉ là tâm của cô, không có đặt trên người của anh...

Tay Hứa Gia Mộc nắm ly nước, sức lực lại bắt đầu từng chút từng chút mạnh hơn.

Anh nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, đen nhánh một mảnh, không có bất kỳ tâm tình, khiến Tổng Tương Tư không rõ lúc này đáy lòng anh đang suy nghĩ điều gì.

Bên trong phòng yên tĩnh hồi lâu, vì thương xót Tiểu Hồng Đậu mà Tổng Tương Tư lần nữa không nhịn được lên tiếng: "Gia Mộc, đi với tôi một chuyến, được không?"

Vừa nói, Tổng Tương Tư liền vươn tay, chụp tới cổ tay của Hứa Gia Mộc.

Chỉ là đầu ngón tay của cô còn chưa đụng phải ống tay áo của anh, bất chợt liền lui về sau một bước, quay đầu, nhìn đều không liếc nhìn cô chặm rãi đặt ly nước ở trên khay trà, giọng nói rất nhạt rất bình tĩnh nói: "Xin lỗi, tôi không có hứng thú."

Nói xong, Hứa Gia Mộc còn chỉ cửa, một bộ dạng muốn tiễn khách: "Cô Tổng mời cô đi tìm người khác giúp một tay đi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 905

Sau Đây (21)

Dừng lại, Hứa Gia Mộc còn nói: "Phiền toái lúc cô Tổng đi, giúp tôi đóng cửa lại."

Sau đó Hứa Gia Mộc liền xoay người, hướng về phía đi lên lầu, không có ý thỏa hiệp.

Tổng Tương Tư vội vàng vươn tay, kéo tay Hứa Gia Mộc.

Cảm giác mềm mại quen thuộc, khiến cho toàn thân Hứa Gia Mộc một trận tê dại, chỉ bất quá hai giây, anh liền hất tay của cô.

Lần này Tổng Tương Tư trực tiếp dùng hai tay nắm chặt tay của anh, không biết là bởi vì sợ hay lo lắng, tay của cô run run: "Tôi không có thời gian đi tìm người khác hỗ trợ, máu dự trữ trong bệnh viện không đủ dùng, bác sĩ nói tình huống rất nguy cấp, tùy thời cũng sẽ có thể nguy hiểm tính mạng, coi như là tôi xin anh, cầu xin anh giúp tôi một lần được không?"

Hứa Gia Mộc giống như nghe được chuyện cười vậy, bất chợt cong môi khẽ nở nụ cười, anh quay đầu, nhìn Tổng Tương Tư, giọng nói mang theo vài phần giễu cợt: "Cô Tổng, nếu như tôi nhớ không lầm, 3 tiếng trước, cô mới vừa nói với tôi, giữa chúng tôi không có gì đáng nói, nếu giữa chúng ta cũng không có gì đáng nói, cô Tổng, xin hỏi tại sao muốn tôi đi cứu một người không có liên hệ gì đến tôi?"

Vì giọng nói của Hứa Gia Mộc quá mức kiên quyết, khiến cho Tống Tương Tư thật sự có cảm giác Hứa Gia Mộc không giúp mình, cô gấp đến mức nước mắt cũng rơi xuống, nắm tay Hứa Gia Mộc, ánh mắt hết hoảng vòng vo, giống như là thật sự không tìm được lý do thuyết phục, cuối cùng lời nói có chút không có mạch lạc nói: "Anh có thể, có thể xem xét lại tôi từng theo anh 8 năm..."

"Tám năm?"

Buổi chiều là anh cùng cô nói về quá khứ, nhưng mà cô một chút cũng không nhớ chuyện cũ, bây giờ cô vì một người đàn ông, tới cùng anh nói chuyện cũ...

Hứa Gia Mộc lại nhẹ cười thành tiếng, nhưng đáy mắt lại tràn đầy lên một tầng bi thương, nhưng mà rất nhanh, mắt của anh lại biến thành người gây sự sắc bén, quay đầu, nhìn chằm chằm Tống Tương Tư miệng nói từng chữ từng chữ: "Tám năm kia chẳng qua là một cuộc giao dịch, không phải sao? Hai bên đã thoả thuận xong tiền bạc, không liên quan đến nhau, cho nên cô Tống bây giờ tìm tôi muốn chi phí?"

Giọng nói Hứa Gia Mộc có chút vội, lúc nói tới đây, anh bất chợt nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, tay dùng sức nắm chặt quả đấm.

Qua hai giây, lần nữa mở mắt, nhìn đáy mắt Tống Tương Tư, là một mảnh lạnh như băng: "Huống chi, cô Tống, tôi muốn hỏi cô, đối với một người phụ nữ lòng dạ độc ác vì không tiếc rời khỏi tôi cũng lấy đi đứa bé của tôi, tại sao tôi phải giúp cô?"

Nói xong, Hứa Gia Mộc liền hung hăng rút ra tay của mình, giọng nói lạnh lùng cứng rắn nói: "Cô Tống, không tiễn."

Sau đó liền giẫm chân tại chỗ đi về phía thang lầu.

"Hứa Gia Mộc!" Tống Tương Tư chợt mở miệng kêu tên của anh, cô xoay người, nhìn chăm chăm bóng lưng Hứa Gia Mộc lên lầu: "Chỉ cần anh đồng ý đến bệnh viện cho máu tươi, anh muốn tôi làm gì đều đồng ý!"

Bước chân Hứa Gia Mộc liền dừng lại ở tại chỗ.

"Tôi không để cho anh miễn phí giúp tôi một tay, tôi với anh làm giao dịch, tôi đồng ý anh một chuyện, dù anh nói ra yêu cầu gì, tôi cũng sẽ cố gắng làm được, như vậy có thể không?"

11 năm trước, là bán mình vì cha.

11 năm sau, giao dịch vì chồng.

Tống Tương Tư thật sự đúng là một người trọng tình người, chỉ là chuyện của cô, cho tới bây giờ đều không phải là vì anh.

Hứa Gia Mộc không biết rốt cuộc lửa giận từ đâu đến, anh chợt xoay người, giẫm lên cầu thang quay lại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 906

Sau Đây (22)

Dừng trước mặt Tổng Tướng Tư, Hứa Gia Mộc chợt vươn tay nắm cái cằm tinh xảo của cô, nâng mặt cô lên thật cao, ánh mắt nhìn cô, hỏi: "Yêu cầu gì đều đồng ý?"

Lúc Hứa Gia Mộc hỏi những lời này, toàn thân đều có một cỗ tàn ác phát ra ngoài.

Đây là Tổng Tướng Tư biết Hứa Gia Mộc từng ấy năm tới nay, lần đầu tiên thấy anh như vậy, cô bị dọa đến đáy lòng run lên, mất rất nhiều sức lực, mới vững vàng tinh thần, hướng về phía Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Hứa Gia Mộc nắm chặt cằm của Tổng Tướng Tư gia tăng, Tổng Tướng Tư đau kêu thành tiếng, tầm mắt anh cấp bách nhìn chăm chăm cô: "Nếu như tôi nói cô phải theo tôi ba ngày ba đêm? Cô cũng đồng ý?"

Vẻ mặt Tổng Tướng Tư đông lại, ngay lúc Hứa Gia Mộc cho là cô sẽ từ chối, lại nghe được giọng cô nhàn nhạt truyền đến: "Tôi đồng ý với anh. "

Khó chịu và tức giận cơ hồ muốn bùng nổ tâm tình của Hứa Gia Mộc, tay anh nắm chặt cằm cô, đầu tiên rất mạnh, sau đó chính là buông lỏng, sau đó anh liền hất cả người cô ra, đi qua bên cạnh cô, hướng về phía cửa đi ra ngoài.

Tổng Tương Tư bị Hứa Gia Mộc bỏ rơi bước chân hơi lảo đảo, mới đứng vững thân thể, vội vàng đuổi theo Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc nhìn cũng không liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư, trực tiếp kéo ra cửa xe của cô ngồi xuống, đợi đến khi cô lên xe, cũng không có thắt dây an toàn, Hứa Gia Mộc liền một cước đạp chân ga, xe chọt nhảy lên đi ra ngoài.

Dọc theo đường đi, hai người không nói một câu nào với nhau.

Hứa Gia Mộc nhìn thẳng con đường phía trước, rất chuyên chú lái xe, nhưng đáy mắt thỉnh thoảng có lửa giận bắn ra.

Xe dừng ở dưới trung tâm cấp cứu của bệnh viện, Hứa Gia Mộc để ý cũng không để ý Tổng Tương Tư, đi tới chỗ rút máu, cuộn lên ống tay áo, liền ngồi xuống.

Y tá bị một loạt hành động của Hứa Gia Mộc làm cho có chút trố mắt, cũng may Tổng Tương Tư theo sát phía sau liền đi vào, giải thích hết thảy.

"Tình hình người bệnh không được tốt, có thể cần rất nhiều máu, nhưng một người chỉ có thể rút ra 400 ml máu..."

Lời y tá còn chưa nói hết, Hứa Gia Mộc lại đột nhiên mở miệng cắt đứt lời của cô: "Không sao, cô trực tiếp rút ra."

Y tá nhìn về Tổng Tương Tư.

Cánh môi Tổng Tương Tư giật giật: "Gia Mộc..."

"Nếu là giao dịch, vậy thì công việc quan trọng nhất, không phải sao?" Giọng Hứa Gia Mộc đùa cợt trả lời một câu, sau đó liền quay đầu, nhìn hộ sĩ mở miệng, mang theo vài phần ra lệnh: "Rút đi!"

Rút máu xong, lúc Hứa Gia Mộc đứng lên, đầu hơi có vẻ choáng váng, anh nhắm mắt lại, ngây người hồi lâu, sau đó liền không nói tiếng nào cất bước, đi ra khỏi trung tâm cấp cứu.

Tống Tương Tư một đường chạy chậm theo tới: "Tôi đưa anh về nhà."

"Không cần." Hứa Gia Mộc nhàn nhạt cự tuyệt, đứng ở cửa bệnh viện, vươn tay, cản xe taxi.

"Mặt của anh thoát nhìn không được tốt, muốn ăn lót dạ để bổ máu lại không, còn có..."

"Cô Tống, cô không cảm thấy cuộc đối thoại người bán và người mua, có chút quá giới hạn sao?"

Tống Tương Tư bị nghẹn họng không nói nên lời, cánh môi khẽ mở cuối cùng liền ngậm miệng lại.

Hứa Gia Mộc không nhìn cô, chẳng qua là nhìn chăm chăm chiếc xe trước mặt, rốt cuộc chờ đến khi thấy một chiếc xe taxi, Hứa Gia Mộc cất bước, thân ảnh hơi lảo đảo, Tống Tương Tư vội vàng vươn tay, đỡ cánh tay của anh: "Anh có sao không?"

Hứa Gia Mộc không nghe thấy lời của cô, rút ra cánh tay của mình, kéo ra cửa xe taxi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 907

Sau Lại [23]

Trước khi Hứa Gia Mộc lên xe, anh giống như nghĩ tới cái gì, hơi hơi quay đầu, mở miệng nói với Tống Tương Tư: “Tôi thay đổi chủ ý, không cần em ở cùng tôi ba ngày ba đêm, tám giờ chủ nhật này, khách sạn Bốn Mùa, tôi chỉ muốn hai giờ của em là đủ rồi.”

Nói xong, Hứa Gia Mộc liền khom người ngồi vào xe taxi, không đợi Tống Tương Tư phục hồi tinh thần lại, xe cũng đã đi xa.

-

Ngày hôm sau, khi hiến máu xong, Hứa Gia Mộc phát sốt cao một hồi, hỗn loạn nằm cả một ngày trên giường, thẳng đến chạng vạng, nhiệt độ mới giảm xuống.

Tùy tiện ăn một ít này nọ, thân thể còn có chút yếu ớt, anh lại không có ý tứ ngủ tiếp, trong biệt thự chỉ có một mình anh, yên tĩnh khiến cho hoảng hốt.

Trước kia lúc cô ở Mỹ, anh thường xuyên cảm thấy cô tịch, hiện tại cô đã trở lại, cùng ở trong một thành phố với anh, anh lại càng cảm thấy cô tịch.

Hứa Gia Mộc rút hai liều thuốc, rồi vào thư phòng, một ngày không đến công ty, bưu kiện nhận mười mấy vài cái, anh ngồi ở trước bàn đọc sách,

mở cái xem, đợi đến khi xong hết mọi việc, đã là năm giờ sáng sớm ngày hôm sau, tắm rửa một cái, lái xe ra khỏi nhà, tùy tiện tìm một chút gì đó ăn, rồi phải đến công ty, trên bàn làm việc xếp hai chồng văn kiện lớn, anh giống như không biết mệt mỏi, ngồi xuống bắt đầu phê duyệt, đợi đến khi người trong công ty lục tục đi làm, những văn kiện này đều đã được xử lý tốt, ngay sau đó thư ký thông báo lịch trình làm việc ngày hôm nay, sau đó là họp, bữa ăn... Nói ngắn lại dường như là công việc ngày hôm nay bận đến độ không có thời gian để thở ra.

Bắt đầu từ ngày hiến máu, Hứa Gia Mộc và Tổng Tương Tư không còn gặp mặt, ai cũng không chủ động liên hệ với ai.

Hai ngày cuối tuần, Hứa Gia Mộc còn một mình ở công ty làm việc thêm hai ngày, thẳng đến sáu giờ tối chủ nhật, tiếng chuông nhắc nhở của di động vang lên, anh nhìn trên màn hình viết ba chữ: Tám giờ muộn.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm ba chữ kia hồi lâu, cuối cùng đưa điện thoại di động đặt ở mặt bàn, tiếp tục xử lý công việc trên máy tính, mãi cho đến bảy giờ hai mươi phút, anh đóng máy tính, thu thập một chút này nọ, ra cửa.

Đến khách sạn Bốn Mùa, mới bảy giờ bốn mươi phút, Hứa Gia Mộc mở phòng, lại không sốt ruột lên lâu, ở trong đại sảnh chờ khoảng hai mươi phút, lúc tám giờ lẻ sáu phút, rốt cục nhìn thấy xe Tổng Tương Tư xe ngừng ở cửa khách sạn.

Tổng Tương Tư bước vào đại sảnh khách sạn, Hứa Gia Mộc đợi đến khi cô nhìn về hướng của bản thân, liền đứng lên, một câu cũng không nói đi hướng thang máy.

Tổng Tương Tư ở phía sau anh, vẫn duy trì khoảng cách năm thước đi theo.

Cửa thang máy mở ra, Hứa Gia Mộc vẫn không để ý tới Tổng Tương Tư như cũ, trực tiếp cất bước đi ra, sau đó đi tới trước cửa phòng mình đã đặt, quẹt thẻ, đẩy cửa ra, tiến vào.

Cách khoảng nửa phút, Tổng Tương Tư tiến vào theo, cô đứng ở cửa một lát, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Hứa Gia Mộc lười biếng ngồi ở trên ghế sa lon, tay tùy tiện mở tivi, một lát sau, anh nhìn thấy Tổng Tương Tư còn đứng ở gần cửa, sau đó mở nhỏ âm lượng của tivi đi một chút, không quay đầu, rồi đột nhiên hỏi một câu: “Chồng của em có biết hôm nay em cùng người đàn ông khác mượn phòng sao?”

Tổng Tương Tư làm sao nghe không hiểu lời nói châm chọc của Hứa Gia Mộc, đáy mắt cô luôn luôn kiêu ngạo, hiện lên một chút ảm đạm, đầu cũng hơi hơi thấp xuống.

Hứa Gia Mộc thấy bộ dáng này của cô, tâm tình càng phát ra phiền chán, anh quay đầu, không ngừng mà ấn điều khiển từ xa, đổi kênh, trong đầu lại nhớ tới, rất nhiều năm trước, đêm thứ nhất của anh và cô, cũng cảnh tượng như vậy.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 908

Sau Lại [24]

Cũng là khách sạn Bốn Mùa, cũng là phòng này.

Chẳng qua cũng là trang hoàng không giống như vậy.

Ngày đó cùng giống như hôm nay, anh ở phía trước, cô ở phía sau, anh mang theo cô vào quán rượu.

Anh cũng là giống như bây giờ ngồi ở trên ghế sa lon, xem ti vi, mà cô đứng ở cửa khách sạn, co quắp bất an.

Tuy rằng trước anh lấy tay giải quyết, cũng nói yêu đương với vài cô gái, nhưng mà, đêm đó cũng là lần đầu tiên anh chung sống một phòng với một cô gái, thoát nhìn anh thực bình tĩnh, nhưng mà chỉ có trời biết, đáy long anh, có bao nhiêu khẩn trương so với cô.

Một lần kia, anh và cô cũng là tám giờ đến khách sạn, nhưng mà mãi cho đến mười hai giờ đêm, anh mới nói ngủ đi.

Ngày đó, đó câu đầu tiên anh mở miệng nói với cô, cô nhìn cũng không dám liếc mắt anh một cái, chỉ gật gật đầu, đứng ở cửa, vẫn không có động.

Sau đó anh đi tắm rửa, tẩy xong, liền lên giường, sau đó kêu cô đi tắm rửa, cô tẩy so với anh chậm rất nhiều, lúc từ trong phòng tắm đi ra, quần áo trên người mặc rất chỉnh tề, cô dường như là bước từng bước nhỏ đến bên giường, anh không biết là do không kiên nhẫn, hay là do lúc ấy đáy lòng sốt

ruột, nói ngăn lại anh đột nhiên đứng dậy, đẩy cô lên trên giường, thân thể cô run run lợi hại, lông mi vẫn run run, xem cũng không dám liếc anh một cái.

Lúc ấy anh cái gì cũng không có làm, liền ôm cô ngủ như vậy, mãi cho đến buổi sang hôm sau, lúc anh mở to mắt, cô chầm anh ca, bạc, ngủ thật sự trầm, ánh mặt trời từ cửa sổ sát chiếu vào, dừng ở trên mặt của cô, cùng với làn da trắng nõn non nớt của cô, anh nhìn lung linh ánh mắt, sau đó liền kìm lòng không đậu hôn lên môi của cô.

Cô từ trong mộng bừng tỉnh, khiếp đảm nâng tay lên muốn đẩy anh ra, nhưng là vừa huých phải bờ vai của anh, cô lại thu lực đạo.

Anh cởi từng cái từng cái quần áo trên người cô, anh nhớ rõ ngày đó, động tác của bản thân rất cứng nhắc, không kỹ xảo, lại là lần đầu tiên, ép buộc đã lâu, cũng không thành công, cuối cùng anh cũng cởi ra được hết quần áo trên người, cảm thấy bản thân thật sự là dọa người rất lớn, liền cứ ở trên giường ma ma chít chít đến gần bốn giờ như vậy, cô rốt cục thành người phụ nữ của anh.

Hứa Gia Mộc nuốt một ngụm nước miếng, dứt bỏ những hình ảnh đang nhớ lại trong đầu, không nhìn Tổng Tương Tư đang đứng phía sau, chỉ là mở miệng ôn hoà hỏi một câu: “Ăn cơm chiều chưa?”

Cách một đoạn thời gian rất dài, âm thanh của Tổng Tương Tư mới truyền đến: “Uh, ăn.”

Hứa Gia Mộc không nói nữa, tầm mắt nhìn chăm chăm tivi lại trở nên có chút mờ mịt.

Cô và chồng của mình cùng ăn cơm chiều sao? Hôm nay ngay cả cơm trưa anh còn không có ăn đâu...

Bên trong lại im lặng một lát, Hứa Gia Mộc tắt tivi đi, sau đó đứng lên, nhìn thoáng qua Tống Tương Tư đang đứng ở cửa, không hé răng, tiêu sái đi thẳng vào phòng ngủ.

Rất nhanh Tống Tương Tư chợt nghe thấy ầm ầm tiếng nước chảy từ bên trong phòng truyền ra.

Hứa Gia Mộc rất nhanh liền tẩy tủy, anh chỉ quấn một chiếc khăn ở thân dưới, từ trong phòng tắm đi ra, liếc mắt nhìn Tống Tương Tư một cái, sau đó chỉ chỉ phía sau phòng ngủ của bản thân, tuy rằng một chữ cũng chưa nói, nhưng mà Tống Tương Tư lại biết ý tứ của anh, cô dùng sức nhấp mân hai cánh môi, sau đó liền vội bước chân bước qua người anh đi vào phòng tắm.

Hứa Gia Mộc vẫn đợi đến khi bên trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy, rồi mới vội bước chân đi về phía trước cửa sổ, châm một điếu thuốc, đợi đến khi anh hút xong một điếu thuốc, tiếng nước đình chỉ, Hứa Gia Mộc triệt lửa của điếu thuốc, nhìn đèn đuốc ngoài cửa sổ một lát, mới trở về phòng ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 909

Sau Lại [25]

Tống Tương Tư đang sấy tóc, nhìn thấy anh tiến vào, động tác ngừng một chút, sau đó liền cúi đầu tiếp tục.

Hứa Gia Mộc đứng ở cửa phòng ngủ không nhúc nhích, đợi cho Tống Tương Tư sấy tóc xong, anh mới chỉ lên giường.

Tống Tương Tư biết đây là anh có ý tứ muốn bản thân lên trên giường, cô avf anh rõ ràng cùng một chỗ hơn 8 năm, nhưng mà giờ này khắc này đáy lòng vẫn còn có chút hồi hộp không nói lên lời, tay cô dùng sức nắm chặt, sau đó mới thông thả bước chân, đi tới bên giường, ngồi xuống.

Lúc này Hứa Gia Mộc mới mại bước chân đi vào phòng ngủ, anh đứng ở trước mặt của Tống Tương Tư, nhìn chăm chăm của đỉnh đầu của cô vài lần, rồi đột nhiên cúi người, áp đảo cô lên trên thượng.

Trong khoảnh khắc đó, Hứa Gia Mộc rõ ràng cảm giác được thân thể Tống Tương Tư trở nên có chút cứng ngắc.

Cô và anh cùng một chỗ 8 năm, đã làm nhiều chuyện va chạm da thịt như vậy, cô và anh đối thân thể của nhau quen thuộc đến nhắm mắt lại cũng có thể ngựa quen đường cũ đi làm loại chuyện này, cô về sau, thậm chí còn chủ động qua.

Đây là lần đầu tiên, cô ở dưới thân của anh, thân thể cứng ngắc như tảng đá.

Cô nhắm mắt lại, lông mi run lên so với lần đầu tiên còn muốn lợi hại hơn.

Tay cô nắm thật chặt ga giường.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm Tống Tương Tư như vậy một hồi lâu, mới vươn tay, cởi dây đai lưng ở áo tắm của cô, anh tinh tường cảm giác được thân thể của anh còn run lợi hại hơn, thậm chí liền ngay cả hô hấp đều trở nên có chút không tốt.

Dây đai lưng, bị động tác của anh rất chậm cởi ra, lộ ra một mảnh da thịt tuyết trắng.

Chỉ là một mình nhìn như vậy, anh liền cảm giác được thân thể mình rõ ràng nổi lên biến hóa.

Anh biết, ba năm này, anh nhớ cô, thân thể anh cũng cũng nhớ cô.

Hứa Gia Mộc từ từ xốc lên áo tắm của cô, anh chậm rãi cúi đầu, hôn lên da thịt của cô, anh phát hiện cả người cô mạnh run run một chút, động tác của anh cứng đờ, ngẩng đầu, thấy cô nhắm mắt thật chặt, cắn chặt cắn môi.

Phản ứng của cô như vậy, làm cho anh phân biệt không rõ, cô đang căng thẳng, hay là đang kháng cự.

Hứa Gia Mộc nhìn Tống Tương Tư một lát, tiếp tục hôn lên da thịt của cô, hôn hôn, đột nhiên cô liền ngừng lại.

Tuy rằng giao dịch này là cô đề xuất, tất cả mọi chuyện đêm nay đều là do cô cam tâm tình nguyện.

Mà anh đâu? Thật sự rất muốn rất muốn cô, nhưng mà... anh vẫn không tiến hành nổi nữa.

Cô đã kết hôn, cô là vì cứu một người đàn ông mới cùng anh nằm ở trên giường này, cho dù là hiện tại anh và cô đã xảy ra chuyện gì, cô cũng không phải của anh.

Từ lúc lần đầu tiên ở trong vườn trẻ nhìn thấy cô, anh và cô đã hoàn toàn kết thúc, chẳng qua là bản thân anh không chịu hết hy vọng.

Hứa Gia Mộc nhắm mắt lại, yên lặng một lát, sau đó liền vươn tay, kéo áo của Tống Tương Tư lại.

Mi tâm của Tống Tương Tư giật giật, mở mắt, nhìn thấy Hứa Gia Mộc cúi đầu, kéo dây đai lưng của cô, một lần nữa buộc lại.

Đáy mắt Tống Tương Tư thoáng hiện một tia kinh ngạc.

Hứa Gia Mộc không nhìn cô như cũ, từ từ từ trên người cô rời đi, lúc chạm chân trên mặt đất: “Tôi chờ thanh toán tiền phòng, em nghĩ ngày mai đi cũng được, đợi lát nữa đi cũng có thể, tùy em.”

Hứa Gia Mộc vươn tay, xé quần áo của mình, đi hướng về phía cửa phòng ngủ, Hứa Gia Mộc vừa liếc nhìn Tống Tương Tư ở trên giường, suy nghĩ một chút, mở miệng: “Còn có... máu kia, xem như tôi làm một chuyện tốt đi, không cần em trả.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 910

Sau Lại [26]

“Dù sao, cho dù là người xa lạ, lúc nguy hiểm tìm tôi hỗ trợ, tôi cũng sẽ giúp.”

Hứa Gia Mộc nói xong những lời này, đứng một lát, xác định bản thân không có gì muốn nói, liền đóng cửa phòng ngủ lại.

Anh ở trong phòng khách thay quần áo xong, không có chần chờ hoặc dừng lại cầm cái chìa khóa xe rồi đi.

Sau khi thanh toán xong, đi ra khách sạn Bốn Mùa, mới chỉ chín giờ.

Trên đường phố rất náo nhiệt, thậm chí con đường phía lớn trước, còn có chút kẹt xe.

Hai tay Hứa Gia Mộc đút vào trong túi, ngẩng đầu, nhìn về phía cao ốc cao vút của khách sạn Bốn Mùa, như là đang nhìn thấy cô ở trong phòng của cao ốc vậy.

Hứa Gia Mộc nhìn hồi lâu, mới cúi thấp đầu xuống, sau đó lấy ra cái chìa khóa xe, mở cửa xe, lên xe, khởi động xe, rồi đi.

Có một số người một khi bỏ qua, liền thật sự sẽ bỏ lỡ.

Tỷ như anh và cô.

Anh ở thành Bắc Kinh, canh cánh cô ở trong lòng 3 năm, vì cô lừa mình dối người 3 năm, hiện tại, chân tướng tất cả mọi chuyện đều rõ ràng trước mặt anh, anh hẳn là hiểu được, anh và cô không thể nào.

Thật khó quá a... Ngay cả cái lý do để lừa mình dối người đều không có.

Bất quá, từ giờ trở đi... Anh tưởng, anh thật sự muốn học làm thế nào để quên đi cô.

-

Một đêm kia sau khi Hứa Gia Mộc rời khỏi, thật sự không có liên hệ với Tống Tương Tư.

Liên ngay cả vụ tìm Tống Tương Tư làm đại diện quảng cáo thương hiệu kia, anh cũng trả lại cho La tổng đi làm.

Anh trước sau như một đi làm tan tầm như cũ, họp nói chuyện hợp tác, một mình tăng ca, một mình ăn cơm, một mình về nhà, một mình ngủ, một mình mất ngủ, thoạt nhìn giống như trước không có gì khác nhau, nhưng mà không biết sao thế này, lại làm cho người ta cảm thấy anh thay đổi thành người khác, qua mấy ngày, mọi người mới dần dần phát hiện, mặc kệ đối với ai Hứa Gia Mộc luôn dùng một thái độ, thái độ thực ôn hòa, dường như không có nóng nảy, cũng giống như không có hỉ nộ ái ố.

Sau lại La tổng thuận lợi ký hợp đồng để Tống Tương Tư làm người phát ngôn, lúc anh ta cầm hợp đồng đến tìm Hứa Gia Mộc ký tên xác nhận, Hứa Gia Mộc cũng không có phản ứng quá lớn, chỉ là lật bản hợp đồng do La tổng mang đến, về mặt thân nhiên cầm bút ký tên, ở bên dưới tên của Tống Tương Tư lưu loát viết tên của mình.

Ký hợp đồng xong, mọi người phụ trách hạng mục quảng cáo còn tụ tập cùng một chỗ, mở một cái hội thảo.

Ngày đó Tổng Tương Tư cũng xuất hiện, an vị ở đối diện Hứa Gia Mộc, khoảng cách giữa hai người chỉ có một thước, một người ngẩng đầu, ánh mắt là có thể nhìn thẳng vào đối phương, nhưng mà toàn bộ hành trình Hứa Gia Mộc lại không liếc nhìn Tổng Tương Tư một cái, anh nói rất ít, biểu tình trước sau như một, lúc hội nghị chấm dứt, La tổng đề nghị mọi người đi liên hoan, ngữ điệu của anh thản nhiên để lại một câu “Lúc hội nghị kết thúc tôi còn có việc”, sau đó liền ôm văn kiện cùng thư ký của mình trở về văn phòng.

Xế chiều hôm đó, Hứa Gia Mộc còn phải gặp một khách hàng chính, điều kiện của khách hàng kia có chút hà khắc, anh tính tình thập phần tốt cùng khách hàng kia phân tích khoảng hai giờ, cuối cùng vẫn không có đạt thành hiệp nghị, anh thế nhưng tính cách lại hoàn hảo tự mình đưa khách hàng kia vào thang máy.

Trở lại văn phòng, liền nhận được điện thoại của Lục Căn Niên: “Đêm nay có tiệc tối, ở khách sạn lớn Bắc Kinh...”

Lục Căn Niên còn chưa nói xong, Hứa Gia Mộc liền mở miệng nói: “Em đi.”

Lục Căn Niên ở bên kia điện thoại thật ra sợ run một chút: “Vì sao hôm nay đột nhiên thấy hứng thú?”

Hứa Gia Mộc nằm di động, nghiêng đầu một chút, nhìn chăm chăm ánh sang chơi trang ngoài cửa sổ, nhìn thật lâu, sau đó mở miệng nói với Lục Căn Niên qua điện thoại, nhẹ nhàng chậm chạp một câu: “Em muốn kết hôn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 911

Sau Lại [27]

Hứa Gia Mộc nằm di động, nghiêng đầu một chút, nhìn chăm chăm ánh sang chơi trang ngoài cửa sổ, nhìn thật lâu, sau đó mở miệng nói với Lục Căn Niên qua điện thoại, nhẹ nhàng chậm chạp một câu: “Em muốn kết hôn.”

Ngữ khí Hứa Gia Mộc nói những lời này không có gợn sóng hay sợ hãi, không có một chút tình cảm, tựa như uông một cốc nước lã, nhưng mà lọt vào trong tai Lục Căn Niên, lại giống như hỏa lôi nổ vang, uy lực lớn vô cùng.

Lục Căn Niên ở bên kia điện thoại tạm dừng khoảng ba phút, mới mở miệng, hỏi: “Kết hôn với ai? Trước kia thúc dục em nhiều lần như vậy, đều muốn trốn tránh, vì sao hiện tại, lại nghĩ muốn kết hôn? Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không...”

“Không có phát sinh chuyện gì.” Tuy rằng ngữ khí của Lục Căn Niên vẫn là nhẹ như trước, nghe rất lãnh đạm, nhưng mà lại làm cho Hứa Gia Mộc tinh tường cảm giác được có một chút lo lắng ở trong đó, anh không nói nên lời vì sao, cả người liền trở nên có chút khổ sở, anh nuốt một ngụm nước miếng, mới ổn định giọng nói của bản thân tiếp tục nói: “Cũng không biết muốn kết hôn với ai... Nhưng mà, em không muốn tiếp tục một mình như bây giờ.”

Trong điện thoại lại là một trận im lặng, Hứa Gia Mộc lúc này không đợi Lục Căn Niên mở miệng, liền hít một hơi, ngữ điệu hơi thoải mái một chút: “Tốt lắm, em còn có chút việc muốn làm, đêm nay gặp.”

Sau đó, Hứa Gia Mộc liền khẩn cấp tắt điện thoại.

Đầu ngón tay anh đều run lên.

Anh dùng lực nắm di động, ngồi trên ghế làm việc ngơ ngác hồi lâu, sau đó giống như là mất đi toàn bộ khí lực, ghé vào trên bàn làm việc, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, qua khoảng một phút đồng hồ, khóe mắt anh có một giọt nước mắt trong suốt, lăn nhào xuống dưới.

-

Tiệc tối bắt đầu từ tám giờ rưỡi, bảy giờ Hứa Gia Mộc cố ý trở về Cẩm Tú viên một chuyến, lúc ở trong phòng thay quần áo chọn đồ, Hứa Gia Mộc theo thói quen cầm một bộ tây trang màu lam, sau đó, liền ngây ngẩn cả người.

Anh nhớ tới, trước kia bản thân không thích mặc quần áo màu lam, là ở năm thứ hai mà Tổng Tương Tư xuất đạo, cô nhận được giải thưởng nữ diễn viên xuất sắc nhất, cố ý để lại cho anh một chiếc vé vip, vì lễ trao giải thưởng một đêm kia, Tổng Tương Tư cố ý đi tới nhà thiết kế riêng của bản thân may một bộ lễ phục, anh cùng đi, ngày đó cô cũng chọn cho anh một bộ quần áo, anh theo thói quen tưởng chọn màu trắng, cô lại khuyên anh chọn màu lam, nói anh mặc màu lam rất có khí chất vô cùng đẹp trai, căn thân suy nghĩ một chút, đại khái là từ khi đó trở đi, sau đó rất nhiều lần anh tham gia tiệc tối, tuy rằng mỗi lần mặc quần áo không giống nhau, nhưng mà lại đều là màu lam.

Hứa Gia Mộc tạm dừng trong chốc lát, đem màu lam tây trang treo trở về trong tủ treo quần áo, một lần nữa cầm một thân màu đen tây trang thay.

Từ hôm nay trở đi, anh muốn cố gắng học từ bỏ hết tất cả những thói quen liên quan đến cô.

Tám giờ rưỡi, Hứa Gia Mộc đứng giờ đến cửa khách sạn lớn Bắc Kinh.

Hứa Gia Mộc không đợi người giữ cửa lại mở cửa xe, liền đẩy thẳng cửa xe ra xuống xe, anh vừa ổn định trên mặt đất, khước mắt dư quang liền nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, Hứa Gia Mộc liền nghiêng đầu, nhìn thấy ở dưới đèn đường cách đó không xa, Tống Tương Tư ôm Tiểu Đậu Đỏ đứng ở ven đường đón xe taxi.

Cửa xe là cảm ứng, bởi vì Hứa Gia Mộc mở biên độ không lớn, tự động khép kín, cuối cùng ngạnh sinh sinh kẹp lấy ngón tay của Hứa Gia Mộc, anh giống như là hồn nhiên không cảm giác được đau đớn, thẳng đến Tống Tương Tư ôm tiểu Đậu Đỏ bắt xe rời đi, anh mới nghe thấy người giữ cửa bên cạnh, mở miệng lễ phép hỏi: “Hứa tiên sinh? Xin hỏi ngài có cần hỗ trợ gì không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 912

Sau Lại [28]

Hứa Gia Mộc không có hé răng, đầu tiên là bất động thanh sắc rút ra ngón tay của chính mình bị cửa xe kẹp ra, sau đó liền thần nhiên đưa chìa khóa xe cho người giữ cửa: “Phiền toái giúp tôi đỗ xe, cảm ơn.”

Đợi cho người giữ cửa tiếp nhận cái chìa khóa, Hứa Gia Mộc liền xoay người đi vào khách sạn lớn Bắc Kinh.

Hứa Gia Mộc đứng ở trong thang máy, sắc mặt bình thản nhìn chăm chăm phía trước, tay phải hoàn hảo lại yên lặng vuốt ve lên những ngón tay của bàn tay còn lại, bên trong che kín một phần tụ huyết thâm màu tím, vừa đụng liền đau đớn, nhưng mà, đau này đó, cũng không đau bằng một phần vạn đau đớn trong lòng anh.

Rõ ràng hạ quyết định quyết tâm muốn quên đi, muốn từ bỏ tất cả các thói quen trong cuộc sống có liên quan tới cô, nhưng mà lúc vừa nhìn thấy cô, vẫn không nhịn được nhìn chăm chăm cô đến nhập thần, nhưng mà, cũng chỉ còn lại nhìn chăm chăm cô đến nhập thần, anh hiện tại ngay cả tư cách đơn giản lên tiếng gọi cô cũng không có. Một ngày nào đó, anh cũng sẽ đem thói quen bản thân nhìn chăm chăm cô đến nhập thần này, cũng bỏ.

-

Hứa Gia Mộc ở tiệc tối, biểu hiện chỉ có phong độ, nho nhã lễ độ, vô luận là người quen biết hay là người không quen, chỉ cần có người đến gần

anh, anh đều mỉm cười, thập phần có kiên nhẫn hàn huyên một trận, biểu hiện vô cùng hoàn mỹ đến không chê vào đâu được.

Xác thực có không ít thiên kim tiểu thư chủ động nói chuyện phiếm với anh, trong đó còn có một hai cô gái trẻ tuổi, vẫn luôn đặt lực chú ý ở trên người của anh, lúc còn trên yến hội còn chế tạo cơ hội, vô tình gặp vài lần với anh.

Lúc trước kia, Hứa Gia Mộc là không thể nào không để ý tới những cô gái đó, nhưng mà đêm nay, lúc những cô gái kia đánh tiếng chào hỏi với anh, anh cũng chỉ có phong thái thân sĩ phong độ mỉm cười lại với những cô gái đó, hoặc là chạm cốc uống một hơi cạn sạch.

Lúc yến hội tiến hành được một nửa, Hứa Gia Mộc yên lặng đi ra ban công, châm một điếu thuốc, lúc hút được một nửa, cửa thủy tinh phía sau bị người mạnh đẩy ra, có người đi đến.

Hứa Gia Mộc theo bản năng quay đầu nhìn một chút, thấy là một người phụ nữ trẻ tuổi.

Cô gái đó nhìn thấy ở ban công có người, hơi sửng sốt một chút, sau đó liền xin lỗi cười cười: “Ngượng ngùng, tôi không biết nơi này có người.”

Hứa Gia Mộc không hé răng, chỉ là dụi tắt điếu thuốc trong tay, đi về phía yến đại sảnh yến hội, tặng lại nơi hít thở không khí ở ban công cho cô gái.

Lúc Hứa Gia Mộc vươn tay mở cửa, cô gái kia đột nhiên theo dõi ngón tay anh hô nhỏ một tiếng: “Tiên sinh, thoát nhìn tay anh giống như rất nghiêm trọng, có cần đồ thuốc hay không?”

Hứa Gia Mộc liếc mắt nhìn ngón tay bị cửa xe kẹp sưng lên của mình một cái, mặt mày bình tĩnh quay đầu, liếc mắt nhìn cô gái kia một cái, nhìn về phía cô gái gật đầu một cái, tỏ vẻ cảm tạ quan tâm, liền mở cửa ra.

Cô gái kia từ trong túi sách bản thân mang theo, lấy ra một lọ thuốc mỡ, đưa tới: “Thuốc mỡ này làm giảm vết sưng là còn dùng được, tặng cho anh đó.”

Hứa Gia Mộc không có đi tiếp, lại lần nữa ngẩng đầu, cố ý lưu ý liếc mắt cô gái kia một cái, diện mạo không tính có nhiều xinh đẹp, cho dù là hóa trang, vẫn là có vẻ có chút không chớp mắt bình thường.

Cô gái kia bị Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm có chút ngượng ngùng, có thể là do ý thức được vừa nãy bản thân quá mức nhiệt tình, vì thế liền xấu hổ cười cười, thấp giọng giải thích: “Ngượng ngùng, tôi là bác sĩ, thấy có người bị thương, liền có phản ứng như vậy.”

Nói xong, cô gái kia liền thu hồi lại giờ lọ thuốc mỡ vừa đưa lên trước mặt Hứa Gia Mộc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 913

Sau Lại [29]

Lúc cô gái chuẩn bị để lọ thuốc mỡ vào trong túi sách, Hứa Gia Mộc đột nhiên mở miệng, hỏi một câu: “Cô tên là gì?”

“Tôi sao?” Cô gái ngẩng đầu lên, nở nụ cười nhìn về phía Hứa Gia Mộc: “Tư tư, tôi gọi là Dương Tư Tư.”

Tư Tư... tinh thần Hứa Gia Mộc hơi hoảng hốt một chút, liền thốt ra một câu hỏi: “Tương Tư Tư sao?”

“Uh, tưởng niệm tư.” Cô gái tựa hồ rất yêu cười, chưa nói một câu, liền lộ ra một loạt răng lạnh chính tề, sau đó cô lại một lần nữa đưa lọ thuốc mỡ đến trước mặt Hứa Gia Mộc: “Thuốc mỡ này, anh vẫn nên cầm đi, dung tốt lắm, bằng không ngày mai tay của anh sẽ sưng lớn hơn, có thể không viết lách được.”

Hứa Gia Mộc trầm mặc một hồi, cuối cùng vẫn là vươn tay nhận lấy, âm thanh nhẹ nhàng nói một câu: “Cám ơn.”

Sau đó, Hứa Gia Mộc không có trở lại phòng khách của yến hội, mà đứng ở ban công hàn huyên hồi lâu với Dương Tư Tư, Dương Tư Tư tính tình thực hoạt bát, có vài phần giống Hứa Gia Mộc, lúc nói chuyện, thích hoa chân múa tay vui sướng, Hứa Gia Mộc tựa vào hành lang ở ban công, lẳng lặng nghe cô nói.

Anh dựa theo những gì cô miêu tả biết được, cô không phải con cái gia đình giàu có, cô sinh ra ở một trấn nhỏ ở Hà Bắc, thi đậu khoa ý trường học, sau khi tốt nghiệp làm bác sĩ của một bệnh viện ở Bắc Kinh, một tháng tiền lương không đến tám ngàn đồng, đêm nay cô sợ dĩ có thể đi vào yến hội này, là bị một bạn tốt của mình mang vào.

Cuối cùng lúc yến hội kết thúc, Hứa Gia Mộc tự mình đưa Dương Tư Tư trở về nhà, cô thuê một phòng nhỏ ở ngoại thành Bắc Kinh.

Lúc Dương Tư Tư xuống xe, hai người còn để lại phương thức liên hệ.

Từ sau khi từ biệt ở bữa tiệc, Hứa Gia Mộc và Dương Tư Tư cũng không gặp mặt, hai người chỉ liên hệ qua tin nhắn điện thoại

Lúc Hứa Gia Mộc lục thông tin trong danh bạ, lưu số điện thoại của Dương Tư Tư thành “Tư tư”, mặc kệ anh đang làm cái gì, chỉ cần “Tư tư” gửi tin nhắn đến cho anh, anh đều trả lời lại, cho dù là đang họp hoặc là đang tiếp khách, cũng không ngoại lệ.

Hứa Gia Mộc và Dương Tư Tư thật sự bắt đầu tiếp xúc, là vào ngày sinh nhật của Dương Tư Tư, cô mời vài người bạn bè đi ăn cơm, cũng gọi anh.

Một đêm kia, Dương Tư Tư uống say, Hứa Gia Mộc hỏi cô cụ thể nơi ở, cô mơ hồ không đáp rõ được, cuối cùng Hứa Gia Mộc thuê một gian phòng ở một khách sạn gần đó, lúc anh làm thủ tục, điền là thông tin của Dương Tư Tư, anh từ trong túi sách của cô, lấy ra thẻ chứng minh của Dương Tư Tư, đưa cho nhân viên lễ tân, làm xong thủ tục, lúc Hứa Gia Mộc cầm bút, ký tên, lại ký thành “Tổng Tương Tư”.

Hứa Gia Mộc ngòi bút cứng lại một chút, qua khoảng mười giây, anh gạch đi cái tên kia, ở bên cạnh đó, một lần nữa tinh tế viết xuống ba chữ “Dương Tư Tư”.

Hứa Gia Mộc đưa Dương Tư Tư vào phòng khách sạn, trở về Cẩm Tú viên.

Sau khi anh tắm xong nằm trên giường, lại là một đêm mất ngủ.

Rõ ràng tự nói với bản thân muốn có một cuộc sống mới, nhưng mà... Tiếp xúc nhiều cô gái như vậy, vì sao cố tình chọn một cô gái tên “Tư tư” có liên hệ.

Mỗi ngày anh đều nhắn tin với “Tư tư”, anh mở miệng kêu Dương Tư Tư là “Tư Tư”, nhưng mà, tin nhắn này của anh, tên trong miệng của anh, rốt cuộc là gọi ai, kêu cho ai nghe?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 914

Sau Đây (30)

Ngày hôm sau, Hứa Gia Mộc nhận được điện thoại của Dương Tư Tư, cô nói là muốn bày tỏ cảm tạ anh, mời anh ăn cơm trưa.

Hứa Gia Mộc biết, e là Dương Tư Tư có ý tứ với mình, mới có thể vẫn tìm lấy cớ đến gần mình như vậy.

Hứa Gia Mộc không bài xích Dương Tư Tư đến gần như vậy, thậm chí anh thật sự rất cố gắng để cho mình có thể cùng Dương Tư Tư chung sống hòa hợp, sau đó kết hôn, sinh con, sau đó... Cứ như vậy bình bình bên nhau cả đời.

Cuối cùng Hứa Gia Mộc vẫn đồng ý cùng Dương Tư Tư ăn cơm trưa.

Sau khi ăn bữa cơm trưa xong, mặc dù hai người không có xưng hô, nhưng mà quan hệ lại danh chánh ngôn thuận một chút.

Dương Tư Tư và Hứa Gia Mộc trên thực tế cơ hội tiếp xúc càng ngày càng nhiều, Hứa Gia Mộc đối với cô rất tốt, giống như những chàng trai khác, mang theo cô đi dạo phố, mua cho cô quần áo và túi yêu thích, Chủ nhật chở cô đi chơi, thậm chí lúc anh làm thêm, anh cũng sẽ cho phép cô tới trong phòng làm việc anh, có lúc anh bận rộn tương đối trễ, thấy Dương Tư Tư vui ở trên ghế sofa ngủ, anh còn đắp mền cho cô, đến lúc Dương Tư Tư cũng nói muốn anh cai thuốc, cuối cùng anh không thể từ bỏ, nhưng mà ở trước mặt cô, không có hút thuốc.

Nói tóm lại, những việc anh làm thật sự không thể bắt bẻ.

Không biết có phải do tâm lạnh như nước lạnh, gần đây Hứa Gia Mộc cảm nhận mùi vị bình thản, ngay cả chính anh, có lúc cũng có một loại hoảng hốt, có phải thật sự mình có thể từ bỏ Tống Tương Tư?

Vào một ngày Chủ nhật, Hứa Gia Mộc mang theo Dương Tư Tư đi ra ngoại thành đến suối nước nóng.

Hứa Gia Mộc mở ra hai gian phòng, đến suối nước nóng xong trở về, là mười giờ tối, Dương Tư Tư tắm rồi, mặc một bộ đồ ngủ đơn giản, chạy đến phòng của anh tìm anh cùng nhau xem phim.

Hứa Gia Mộc không có từ chối.

Thật ra thì đều là nam nữ trưởng thành, hành động này của Dương Tư Tư, rốt cuộc ám chỉ cái gì, Hứa Gia Mộc không phải là không hiểu.

Dương Tư Tư chọn bộ phim kim, bên trong vừa vặn thì có một cảnh nóng.

Có thể bởi vì Hứa Gia Mộc quá lạnh nhạt, không có nửa điểm chủ động, Dương Tư Tư ngược lại khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, chủ động, cô không chớp mắt nhìn chăm chăm TV, tay lại sờ tay của anh.

Lúc đầu ngón tay Dương Tư Tư chạm được Hứa Gia Mộc một giây đồng hồ, Hứa Gia Mộc theo bản năng rút tay ra.

Phản ứng Hứa Gia Mộc rất mãnh liệt, từ chối rõ ràng, khiến một cô gái chủ động lúng túng mà lại khó chịu.

Không khí bên trong phòng, trong nháy mắt trở nên có chút đông lại.

Đáy mắt Dương Tư Tư cũng hơi ướt nước mắt, thậm chí còn mang theo một chút hoảng hốt và luống cuống.

Cô thừa nhận cô thích người đàn ông này, cô cũng biết cô không xứng với người đàn ông này, nhưng mà lúc người đàn ông này chủ động hỏi cô gọi cái gì, cho cô cách thức liên lạc, cô thừa nhận những lần sau đều là cô chủ động, nhưng mà anh cũng không có cự tuyệt...

Bọn họ biết nhau cũng gần một tháng, anh chưa từng chạm qua cô, thỉnh thoảng qua đường, anh sợ cô bị xe đụng, cũng không chịu nắm tay của cô, nhiều nhất là cách áo quần, kéo cánh tay của cô.

Hứa Gia Mộc không có nhìn đến Dương Tư Tư bên cạnh, cũng biết lúc này sắc mặt cô khẳng định rất khó nhìn, anh đang suy nghĩ mình muốn mở miệng nói những gì với cô, điện thoại di động của anh bất chợt vang lên, phá vỡ không khí áp lực trong phòng, Hứa Gia Mộc thư giãn, vội vàng tìm điện thoại di động, nhận nghe.

Điện thoại là La tổng gọi đến, nói vấn đề liên quan đến buổi quay quảng cáo.

Dương Tư Tư thấy Hứa Gia Mộc nghe điện thoại, liền tắt TV.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 915

Sau Đây (31)

Hứa Gia Mộc an vị ở bên cạnh cô nghe điện thoại, nói đều là một chút chuyện công tác, anh lại không có chút nào ý tứ kiêng kỵ.

Giọng nói của anh trầm thấp bình thản, rất dễ nghe, để cho cô cảm thấy giống như là đang nghe một bài hát bụi tai.

Dương Tư Tư không kìm hãm được liền quay đầu nhìn về người đang nghe điện thoại, dáng dấp rất anh tuấn, cho dù đến bây giờ, cô cũng cảm giác mình cùng với anh, có phải một giấc mộng không.

Thật ra thì đáy lòng cô rõ ràng, rất có thể người đàn ông này, đối với mình không có ý tứ, nếu không anh ngay cả đụng đều không đụng mình một cái, nhưng mà cô thích anh, cô sẵn sàng chờ anh tiếp nhận.

Hứa Gia Mộc cúp điện thoại, Dương Tư Tư xem như vừa rồi không xảy ra chuyện gì, cười híp mắt nhìn anh hỏi: "Anh đầu tư mỹ phẩm, người đại diện là Tống Tương Tư?"

Nhắc tới cái tên này, đáy lòng Hứa Gia Mộc còn hưng hăng run lên, nhưng từ vẻ mặt lại không nhìn ra bất kỳ sơ hở, bình tĩnh trôi chảy, anh nhẹ nhàng gật đầu một cái "Ừ" một tiếng.

"Em rất thích cô ấy, đợi đến lúc cô ấy quay quảng cáo, anh có thể mang em đi xem không? Trước kia lên đại học, em có ước mơ muốn gặp cô ấy, có

thế cùng cô ấy chụp ảnh."

Hứa Gia Mộc không nói gì, đây là lần đầu tiên anh biết Dương Tư Tư tới nay, lần đầu tiên cô chủ động kể ra rồi cầu xin anh như vậy, anh cũng không thẳng thắn đồng ý,

"Đó là ước mơ của em, mặc dù bây giờ cô ấy vắng bóng 3 năm, nhưng mà, anh không biết, nhiều nữ minh tinh như vậy, em vẫn thích cô ấy nhất, cho nên mang em đi xem có được không?" Trong giọng nói Dương Tư Tư còn làm nũng.

Hứa Gia Mộc cúi thấp đầu xuống, trầm mặc một lúc lâu, mới mở miệng, nói: "Được."

-

Hứa Gia Mộc thật sự mang theo Dương Tư Tư đi xem, chẳng qua anh chỉ dẫn Dương Tư Tư vào phòng chụp ảnh, hướng về phía đạo diễn phụ trách chụp hình nói nhỏ mấy câu, sau đó ý bảo Dương Tư Tư đi theo đạo diễn, mình liền tìm lấy cớ, rời đi phòng chụp ảnh.

Lúc anh đi vào, liền thấy được Tống Tương Tư, cô được vài người thợ trang điểm vây quanh đang trang điểm, lúc nhìn thấy anh, chẳng qua là nhẹ nhàng nâng lên mí mắt nhìn một cái, sau đó cứ tiếp tục nhìn kính trang điểm trước mặt.

Tống Tương Tư hóa trang xong, đạo diễn liền mang theo Dương Tư Tư đi tìm Tống Tương Tư: "Tương tư, đây là người anh Hứa dẫn đến, nói là người hâm mộ phim của cô, muốn chụp ảnh ký tên với cô."

Tống Tương Tư đối với cô gái có tướng mạo thường thường, có chút ấn tượng, bởi vì cô ở Bắc Kinh gặp qua hình ảnh mấy lần cô cùng với Hứa Gia Mộc.

Chẳng qua cũng là xa xa nhìn thấy.

Tống Tương Tư nhìn chăm chăm Dương Tư Tư cẩn thận một lát, đúng lúc đạo diễn cho là Tống Tương Tư sẽ từ chối, cô cong môi đỏ mọng cười cười, liền ý bảo người chụp hình, sau đó ký tên cho Dương Tư Tư.

Dương Tư Tư ngược lại không có nhanh chóng rời đi phòng chụp ảnh, mà là khoảng cách gần nhìn chăm chăm Tống Tương Tư quay quảng cáo.

Hứa Gia Mộc ở bên ngoài rút vài điều thuốc, thấy Dương Tư Tư thủy chung không có ra ngoài, liền lại quay trở lại phòng chụp ảnh.

Đi vào, Hứa Gia Mộc liền thấy Tống Tương Tư mỉm cười một tiếng, bước chân anh không nhịn được dừng lại, nhìn chăm chăm cô.

Thật ra thì quay đã rất đẹp, nhưng mà đạo diễn có thể cảm thấy Tống Tương Tư có thể phát huy tốt hơn, ý bảo nghỉ ngơi một chút, đợi lát nữa nữa quay lại, Tống Tương Tư dặm lại lớp trang điểm, còn liếc mắt thấy Hứa Gia Mộc bên này, vừa vặn thấy anh mở nắp chai nước suối, đưa cho Dương Tư Tư uống.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 916

Sau Đây (32)

Dương Tư Tư uống có chút vội, khiến nước theo cánh môi cô, rơi vào quần áo của cô.

Hứa Gia Mộc đứng ở bên người cô, hoàn toàn không có bởi vì hành động không ưu nhã và cấp bách mà xuất hiện nửa điểm chán ghét trên mặt, ngược lại anh còn lấy ra khăn giấy trong túi rồi từ từ xoa xoa nước trên mặt cho Dương Tư Tư, thuận thế còn lau nước trên quần áo.

Dương Tư Tư ôm chai nước suối, giống như ngượng ngùng, hướng về phía Hứa Gia Mộc cắn môi cười một cái, sau đó vươn tay, giống như là muốn nhận lấy khăn giấy trong tay Hứa Gia Mộc, trong miệng còn nói một câu nói.

Bởi vì cách quá xa, Tống Tương Tư hoàn toàn không nghe được, sau đó ngay sau đó cô liền thấy Hứa Gia Mộc hướng về phía Dương Tư Tư lắc đầu một cái, xoay người đi tới thùng rác bên cạnh, đem vật cầm trong tay ném vào.

Nghĩ đến, cô gái tên là Dương Tư Tư muốn mình ném đồ đi.

Trong một năm gần đây Hứa Gia Mộc phát triển rất tốt, rất nhiều người tin tức sẽ thành thạo đăng động tĩnh của anh, thật ra thì Tống Tương Tư rất cố ý để cho mình không chú ý Hứa Gia Mộc, nhưng mà sau khi trở về nước, không biết có phải do cùng anh tiếp xúc vài lần, mặc dù rất khắc chế

mình, nhưng khắc chế lại khắc chế, cuối cùng vẫn không thể ngăn sự xúc động, cuối cùng tìm hiểu tin tức của anh, trên tin tức, Tống Tương Tư biết, Hứa Gia Mộc đối với cô gái gọi là Dương Tư Tư rất tốt, tốt đến mức nào, lúc ấy cô còn nghĩ, có lẽ là tin tức giả, nhưng mà hôm nay vừa thấy, cô mới biết, tin tức không giả, Hứa Gia Mộc đối với Dương Tư Tư tốt, vượt xa cô tưởng tượng.

Sau khi Tống Tương Tư hóa trang xong, vẫn đứng ở trên chỗ quay quảng cáo, cũng không nhìn chỗ Hứa Gia Mộc và Dương Tư Tư.

Đang trong thời gian quay quảng cáo, Tống Tương Tư cần đứng ở một trên sân khấu cao quay quảng cáo, cô đi đôi giày cao gót 16cm, mấy năm này sinh Tiểu Hồng đậu, cô đã từng dễ dàng có thể đứng trên cao, bây giờ ngược lại có vẻ có chút cố hết sức, nhất là lúc đi lên sân khấu cao, bước chân Tống Tương Tư có chút không yên, suýt nữa từ trên bậc thang té xuống, cũng may trợ lý cùng nhân viên làm việc một bên tay mắt lanh lẹ vươn tay, đỡ cô.

Hứa Gia Mộc ngồi ở cách đó không xa phụng bồi Dương Tư Tư xem quay quảng cáo, đang nhìn thấy thân thể Tống Tương Tư nghiêng lệch nháy mắt kia, người liền từ chỗ ngồi đứng lên, theo bản năng dời đi ghế của người khác, sau đó liền thấy có người đỡ Tống Tương Tư, động tác của anh mới dừng lại ở chỗ cũ.

"Gia Mộc, thế nào?" Gương mặt Dương Tư Tư kinh ngạc quay đầu, hỏi.

Hứa Gia Mộc lắc đầu một cái, lạnh nhạt ngồi trở lại chỗ ngồi.

"Thật nguy hiểm..." Dương Tư Tư vì nguy hiểm vừa rồi mà thở một hơi, sau đó cầm hình mình và Tống Tương Tư chụp ảnh chung giơ lên trước mặt Hứa Gia Mộc, nói tiếp: "Gia Mộc, anh xem, em rốt cuộc đã được chụp ảnh chung với nữ minh tinh nổi tiếng như ý nguyện, cô thật sự xinh đẹp..."

Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, chẳng qua là nhìn lướt qua màn hình điện thoại di động của Dương Tư Tư, tầm mắt liền lại chuyển đến trên người Tổng Tương Tư cách đó không xa bị người vây quanh, giống như mọi người đang kiểm tra cô có bị thương chỗ nào không, cho đến khi cô khoát khoát tay, lần nữa đi lên sân khấu cao, lúc này mọi người mới tản ra, mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng tiếp tục quay quảng cáo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 917

Sau Lại [33]

“Tính toán, cô đều đã ba mươi tuổi rồi, so với tôi lớn hơn 5 tuổi, nhưng mà làn da bảo dưỡng so với tôi tốt hơn nhiều, hơn nữa cô xem ảnh chụp, tôi có vẻ còn lớn tuổi hơn cô...”

Hứa Gia Mộc đối mặt với lời nói thầm của Dương Tư Tư, chỉ là nghiêng đầu nhìn về phía cô nở nụ cười một chút: “Tôi đi toilet, em ở chỗ này chờ anh.”

Dương Tư Tư nhu thuận gật gật đầu.

Hứa Gia Mộc không nói cái gì nữa, chậm rãi đứng lên, thuận thế còn nhìn thoáng qua đứng ở trên đài cao, dựa theo chỉ thị của nhiếp ảnh gia, Tổng Tương Tư làm ra các loại biểu tình cùng động tác, sau đó liền xoay người, đi ra khỏi nơi chụp ảnh.

-

Cuối cùng Tổng Tương Tư cũng chụp ảnh xong một tủ đồ, tháo xuống đồ trang sức, đi toilet rửa mặt.

Hai bên phòng chụp ảnh đều có toilet, Tổng Tương Tư theo thói quen đi sang bên phải, nhưng mà vừa đi một nửa đường, cô liền thấy Hứa Gia Mộc đứng ở cửa toilet hút thuốc.

Bước chân của Tổng Tương Tư dừng một chút, lúc đang do dự có nên xoay người đi toilet ở bên trái hay không, Hứa Gia Mộc đang hút thuốc giống như là đã nhận ra cái gì, dụi tàn thuốc, quay đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn mặt của cô.

Tổng Tương Tư theo bản năng nắm chặt lọ sữa rửa mặt trong tay một chút, sau đó liền nhắm mắt lại, khi đã định thần lại liền không nhanh không chậm bước chân đi về phía trước, lúc bước qua Hứa Gia Mộc, Tổng Tương Tư có thể tinh tường cảm giác được ánh mắt người đàn ông đang dừng ở trên sườn mặt của cô, ngay tại lúc cô nghĩ anh sẽ mở miệng gọi cô lại, người đàn ông lại đột nhiên quay đầu đi, cầm tàn thuốc trong tay, dụi vào gạt tàn thuốc.

Tổng Tương Tư rửa mặt xong, vừa đi đến cửa toilet, chợt nghe thấy âm thanh khách khí trầm thấp của Hứa Gia Mộc: “Uh, anh lập tức quay lại... Em ở cửa phòng chụp ảnh chờ anh là tốt rồi... Uh...”

Sau đó Hứa Gia Mộc liền treo điện thoại, cách khoảng nửa phút, Tổng Tương Tư nghe thấy âm thanh bước chân của Hứa Gia Mộc càng lúc càng xa.

Tổng Tương Tư đợi đến khi không nghe thấy bước chân của Hứa Gia Mộc, cô mới từ trong phòng rửa tay đi ra, tầm mắt không tự chủ được liền dừng ở nơi mà Hứa Gia Mộc vừa đứng, bên trong cái gạt tàn thuốc, tàn thuốc tạo thành núi nhỏ, đều là cùng nhãn hiệu... Cho nên... Đây đều là Hứa Gia Mộc vừa mới đứng ở chỗ này hút?

Cô vẫn luôn biết Hứa Gia Mộc hút thuốc lá, nhưng mà anh không có nghiện thuốc lá, chỉ khi tâm tình không tốt, mới hút mấy điếu.

Ở trong trí nhớ của cô, lúc Hứa Gia Mộc hút thuốc vô cùng mạnh mẽ, chỉ là đoạn thời gian Kiều An Hảo bị bạo gièm pha cùng với việc mẹ của anh bị đưa vào cục công an.

Nhưng mà thời gian tối tăm kia, cũng không có hút nhiều như hôm nay.

Hôm nay trong lòng anh có chuyện gì không vui sao?

“Chị Tương Tư, chị đừng ngây người ở trong này làm gì? Mọi người đều đang đợi chị!”

Trợ lý đợi Tống Tương Tư nửa ngày, không thấy cô trở về, vội vã chạy tới tìm kiếm.

Tống Tương Tư vội vàng kéo tầm mắt từ trên gạt tàn thuốc trở về, không để ý tới lời nói của trợ lý, trực tiếp cầm sữa rửa mặt trong tay đưa cho cô ta, sau đó liền vội bước chân, đi trở về phòng chụp ảnh.

-

Buổi tối, Hứa Gia Mộc thân là nhà đầu tư quảng cáo lần này, mời nhân viên hôm nay làm việc ăn cơm tối.

Phòng ăn rất lớn, bên trong trưng bày mấy chục bàn tròn để mọi người ngồi xuống.

Khoảng cách giữa Tống Tương Tư và Hứa Gia Mộc thật sự xa.

Đạo diễn có thể là biết một ít tin tức của Hứa Gia Mộc, hôm nay lại thấy anh dẫn theo Dương Tư Tư đến đoàn làm phim, hoàn toàn coi Dương Tư Tư là bạn gái của Hứa Gia Mộc, cho nên thập phần khách khí với cô ta, ở trên bàn cơm, cũng có một đoạn có người hỏi một ít vấn đề về Dương Tư Tư và Hứa Gia Mộc.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 918

Sau Lại [34]

Đương nhiên, lúc hỏi một ít vấn đề đó, khẳng định còn kính rượu Dương Tư Tư.

Dương Tư Tư chưa từng gặp qua loại trường hợp như thế này, có chút khẩn trương, mỗi lần bị người hỏi, đều là theo bản năng liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc một cái, sau đó ấp úng đáp một câu, ngốc hồ hồ liền bưng chén rượu, cùng người chạm cốc uống một hơi cạn sạch.

Hứa Gia Mộc như là nhìn ra co quắp cùng bất an của cô, nói một câu: “Các người đừng đùa cô ấy, cô ấy không dùng để đùa.”

Tuy rằng ngữ điệu của Hứa Gia Mộc rất lãnh đạm, nhưng mà ở trong mắt của người bên ngoài, lại mang theo một cổ hương vị che chở.

Sau đó Hứa Gia Mộc liền bưng cốc rượu trước mặt Dương Tư Tư đến trước mặt của mình, kêu người phục vụ đổi cho Dương Tư Tư một ly nước trái cây, rồi gấp cho cô một ít đồ ăn.

Mọi người thấy một màn hình ảnh như vậy, đều mang theo vài phần tự hiểu cười cười.

Tổng Tương Tư cũng cười, chẳng qua, sau đó, lúc mọi người kính rượu cô, cũng không tìm cớ để từ chối, mà rõ ràng lưu loát uống một hơi cạn sạch.

Hứa Gia Mộc nói rất ít, uống rượu cũng không nhiều, tầm mắt thỉnh thoảng phiêu hướng chỗ Tổng Tương Tư liếc mắt một cái, thấy cô không cự tuyệt bất cứ ai một ly rồi tiếp một ly, nhin không được cau mi lại.

“Gia Mộc... tửu lượng của Tổng Tương Tư rất tốt nha.” Dương Tư Tư cũng chú ý tới Tổng Tương Tư, tiến đến bên tai Hứa Gia Mộc, nhẹ giọng nói thầm một câu.

Hứa Gia Mộc quay đầu, nhìn về phía Dương Tư Tư một chút, sau đó liền gắp một đũa đồ ăn, phóng tới trong bát của Dương Tư Tư.

“Gia Mộc, chẳng lẽ anh quên sao? Em ghét ăn nhất chính là nấm.” Dương Tư Tư cầm chiếc đũa, gắp đồ ăn mà Hứa Gia Mộc vừa đưa, trở lại bát của anh.

Hứa Gia Mộc trố mắt một chút, một bộ tính khí tốt cầm chiếc đũa, một lần nữa gắp một khối thịt bò cho Dương Tư Tư.

Lúc này mặt mày Dương Tư Tư mới loan loan hướng về phía Hứa Gia Mộc cười cười, cúi đầu ăn.

Hứa Gia Mộc quay đầu lại, nhìn chăm chăm miếng nấm trong bát mình một lát, sau đó cầm chiếc đũa xốc lên, đặt ở miệng chậm rãi ăn.

Là Tổng Tương Tư thích ăn nấm.

Bắc Kinh có một cửa hàng chuyên làm một loại thực phẩm rất nổi tiếng, chính là lẩu lấm, đó là Tổng Tương Tư yêu nhất, lúc trước lần đầu tiên anh mang Dương Tư Tư đến ăn cơm, chính là đi nơi đó, cũng là lúc đó anh biết Dương Tư Tư không thích ăn nấm, khi anh và Dương Tư Tư cùng một chỗ, kỳ thật cũng rất chú ý, không để đụng tới nấm, nhưng mà đêm nay... Một bàn đồ ăn, 80% lại đều có liên quan tới nấm.

Bộ dạng Tổng Tương Tư xinh đẹp, Dương Tư Tư lại bị Hứa Gia Mộc bảo hộ như vậy, người khác cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp để Tổng Tương Tư uống rượu.

Cho dù trữ lượng của Tổng Tương Tư tốt, nhưng mà lại một ly tiếp một ly uống vào như vậy, cô cũng sẽ không chịu nổi, rõ ràng sau đó, động tác nuốt rượu, đều có vẻ có chút đình trệ.

Thoạt nhìn vẻ mặt Hứa Gia Mộc bình tĩnh vô lo, nhưng mà tay anh lại lặng yên không một tiếng động nắm chặt chiếc đĩa trong tay.

Người phụ nữ kia... Đến bao giờ mới thôi, uống đều nhanh gần hết một cân rượu... Từ lúc ngồi xuống đến bây giờ, dường như một chút gì đó cũng chưa ăn, không muốn sống nữa sao?

Đột nhiên, có thể là do Tổng Tương Tư thật sự chịu không nổi nữa, mạnh đứng lên chạy ra khỏi phòng.

Hứa Gia Mộc vốn vẫn lạnh nhạt trầm ổn lại dùng sức nhấp mím môi, như là đang giãy dụa cái gì đó, cuối cùng vẫn là đặt đôi đĩa trong tay lên trên bàn, để lại một câu “Anh đi hút điếu thuốc”, cũng đi theo ra khỏi phòng.

Hứa Gia Mộc vội vã đi đến cửa toilet, còn không có đi vào, chợt nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh nôn mửa của Tổng Tương Tư.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 919

Sau Lại [35]

Bước chân Hứa Gia Mộc dừng một chút, liền xoay người rời đi.

-

Tổng Tương Tư vẫn phun đến khi giống như dạ dạ không còn cái gì, mới mở ra vòi nước, xúc miệng, lúc đang chuẩn bị tát nước lên mặt, thì đột nhiên trước mặt có một hộp sữa chua.

Tổng Tương Tư sợ run một lát, mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía gương ở trước mặt, từ bên trong nhìn thấy Hứa Gia Mộc đứng ở bên trái phía sau mình.

Cánh môi Tổng Tương Tư giật giật, nói cái gì cũng không nói, liền cúi đầu, rửa mặt xong, đóng vòi nước, rút khăn tay từ một bên, lau khô mặt mình, đem khăn tay vứt vào trong thùng rác, liếc cũng không liếc mắt hộp sữa chua một cái, trực tiếp xoay người, giống như cho rằng Hứa Gia Mộc căn bản không tồn tại, lúc đi qua người anh.

Có thể là do uống nhiều rượu, bước chân của cô khi đi có chút phiêu, lay động này lộ, Hứa Gia Mộc nhin không được vươn tay giúp đỡ cô một phen.

Thân thể Tổng Tương Tư hơi cứng ngắc một chút, sau đó liền giẫy cánh tay của bản thân ra khỏi tay của Hứa Gia Mộc, lão đảo tiếp tục đi về phía trước.

Lúc sắp đi tới cửa toilet, di động của Tống Tương Tư đột nhiên vang lên.

Cô tựa vào trên vách tường, ổn định lại thân thể của bản thân, ngón tay có chút lảo đảo lấy điện thoại từ trong túi sách ra, tiếp nghe.

Không biết trong điện thoại nói cái gì, sắc mặt của cô đột nhiên trở nên có chút khó coi, giây tiếp theo liền vội vã nói một câu: “Tôi lập tức đến.”

Sau đó liền hoang mang rối loạn trường trường nhét điện thoại di động vào trong túi sách, nghiêng ngả lảo đảo chạy vào trong thang máy.

Hứa Gia Mộc cau mi lại, không hề nghĩ ngợi liền đuổi theo: “Xảy ra chuyện gì?”

Tống Tương Tư ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là liều mạng ấn nút mở thang máy, cửa thang máy vừa mở ra, cô liền vọt vào.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, cô suýt nữa đâm vào vách tường thang máy, cũng may Hứa Gia Mộc nhanh tay kéo tay của cô: “Rốt cuộc làm sao vậy?”

Sắc mặt Tống Tương Tư tái nhợt, giống như không có nghe thấy những lời nói của Hứa Gia Mộc, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm vào con số màu đỏ của thang máy, vừa đến tầng một, cô liền khẩn cấp liền xông ra ngoài.

Đi ra khách sạn, Tống Tương Tư trực tiếp đứng ở ngã tư đường bắt đầu ngăn đón xe taxi.

Hứa Gia Mộc tiếp tục hỏi Tống Tương Tư hai câu, thấy cô thủy chung không có ý tứ trả lời, nghĩ đến cô say thành bộ dáng như thế này, cuối cùng đơn giản cưỡng thế một phen kéo cánh tay của cô, túm đi về hướng bãi đỗ xe: “Tôi đưa em đi.”

“Không cần, tôi bắt taxi...” Lời nói kháng cự của Tổng Tương Tư còn chưa nói xong, đột nhiên liền khom người lại nôn khan.

Hứa Gia Mộc ở một bên chờ cô ngừng nôn khan lại, liền không nói hai lời ôm lấy cả người cô, sải bước tiêu sái đến trước xe của mình.

Hứa Gia Mộc nhét Tổng Tương vào vị trí phụ lái, rất nhanh liền lên xe theo, vừa khởi động xe, vừa hỏi: “Muốn đi đâu?”

Tổng Tương Tư bởi vì uống nhiều rượu, dạ dày có điểm đau, lắc lắc đầu, nói: “Ở phía trước có trạm xe lửa thả tôi xuống đó là tốt rồi.”

Hứa Gia Mộc căn bản sẽ không để ý tới lời nói của Tổng Tương Tư, ngược lại càng thêm dùng sức một cước đạp chân ga, thời gian chỉ một cái nháy mắt xe liền đi qua trạm xe lửa, sau đó liền tiếp tục mở miệng lập lại một lần vấn đề vừa rồi: “Em muốn đi đâu?”

Tổng Tương Tư há to miệng, còn chưa có phát ra âm thanh, Hứa Gia Mộc còn nói: “Tôi không ngại mang theo em vòng quanh ngã tư thành Bắc Kinh một vòng đâu.”

Cánh môi Tổng Tương Tư giật giật, cuối cùng liền nhắm mắt lại, ngữ khí có chút yếu ớt nói: “Thành tam viện.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 920

Sau Lại [36]

Hứa Gia Mộc cau mi lại, vừa vòng xe đi về hướng Thành Tam Viện, vừa hỏi: “Bệnh viện?”

Tổng Tương Tư quay đầu nhìn ngoài cửa sổ xe, không hé răng.

Một đường rất thông thuận, chỉ mất hai mươi phút, liền đến Thành Tam Viện, Tổng Tương Tư đẩy cửa xe ra, vội vã để lại một câu “Cám ơn”, rồi đi xuống xe, vội vội vàng vàng chạy về phía bên trong bệnh viện.

Hứa Gia Mộc nhìn thân ảnh của Tổng Tương Tư, chần chờ một giây, cuối cùng đỗ xe ở ven đường, cũng đi vào theo.

Tổng Tương Tư đến thẳng phòng cấp cứu ở tầng ba, bên ngoài của phòng phẫu thuật một ý tá mặc một bộ đồ màu hồng nhạt, nhìn thấy Tổng Tương Tư đến đây, lập tức đứng lên, khi người thấy mùi rượu trên người Tổng Tương Tư, y tá cau mi lại: “Tổng tiểu thư, ngài uống rượu?”

Tổng Tương Tư khẽ gật đầu, liền nhìn thoáng qua cửa phòng phẫu thuật đang đóng chặt: “Rốt cuộc sao lại thế này? Buổi sáng lúc tôi đến, ba tôi vẫn tốt lắm mà, còn nói qua vài ngày là có thể xuất viện, vì sao đột nhiên buổi tối lại bất tỉnh?”

Y tá lắc lắc đầu, nói một lần chân tướng sự tình: “Lúc ăn cơm tối, Tổng lão tiên sinh còn tốt lắm, hơn nữa tâm tình cũng không sai, còn nói tôi mở

bộ phim mà Tống tiểu thư diễn, nhưng mà xem phim xong, lúc tôi chuẩn bị dìu bác ấy lên giường nghỉ ngơi, hăn đột nhiên liền bất tỉnh.”

Tống Tương Tư: “Tôi ở chỗ này chờ là được rồi, cô đi làm việc trước đi.”

“Vây tạm biệt Tống tiểu thư.”

Tống Tương Tư “Uh” một tiếng, đợi y tá rời đi, cô liền lần theo vách tường ngồi xuống hàng ghế chờ, nhìn chăm chăm bốn chữ “Đang ở phẫu thuật” ở bên trên cánh cửa phòng phẫu thuật.

-

Hứa Gia Mộc nghe rành mạch những lời Tống Tương Tư và y tá nói, anh đứng ở cửa thang máy một lát, liền mại bước chân đi tới.

Tống Tương Tư nghe thấy tiếng bước chân, hơi hơi sồn đầu một chút, nhìn thoáng qua Hứa Gia Mộc, liền mân môi rồi quay đầu lại.

Hứa Gia Mộc dựa vào vách tường đối diện Tống Tương Tư, nhìn chăm chăm sườn mặt có chút tái nhợt của cô, hơi chần chờ một chút, lên tiếng hỏi: “Bệnh của ba em còn chưa khỏi?”

“Uh.” Tống Tương Tư khẽ lên tiếng, lại không nói nữa, trong hành lang một mảnh im lặng, qua một hồi lâu, cô mới quay đầu liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc một cái: “Đầu năm trước phẫu thuật một lần, thân thể coi như tốt, năm nay tình huống đột nhiên chuyển biến xấu.”

Hứa Gia Mộc khẽ gật đầu, không nói tiếp, lúc tầm mắt nhìn hướng nơi đó, đột nhiên liếc đến cổ chân Tống Tương Tư, cau mi lại, giây tiếp theo liền cất bước đi qua, không hề báo trước ngồi xổm trước mặt cô, nắm lên chân của cô.

Bị hành động đột ngột như vậy của Hứa Gia Mộc làm cho hoảng sợ, thân thể co rúm lại một chút, cúi đầu, còn chưa kịp phản ứng, giày cũng đã bị Hứa Gia Mộc tháo ra, sau đó liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc cau mi lại nói: “Vì sao cổ chân sưng thành như vậy?”

Tống Tương Tư cúi đầu, không nói chuyện.

“Là buổi chiều lúc quay phim, xoay bị sao?” Hứa Gia Mộc nghĩ đến khi Tống Tương Tư bước từ trên bậc thang đài cao té xuống, lại hỏi.

Tống Tương Tư vẫn là không có lên tiếng.

“Đều sưng thành như vậy, vì sao cũng không có lên tiếng, khiến cho đạo diễn ngừng quay phim.” Khẩu khí của Hứa Gia Mộc nghe ra mang theo một tia không hờn giận.

Tống Tương Tư cúi đầu như cũ, một lát sau, cô mới ngẩng đầu, nhìn về phía Hứa Gia Mộc không chút để ý cười cười: “Có sao đâu.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 921

Kéo Dài [1]

Sau đó, Tống Tương Tư liền quay đầu, nhìn chăm chăm cánh cửa phòng phẫu thuật cách đó không xa, ánh mắt trở nên có chút mơ hồ, qua khoảng nửa phút, lại dùng ngữ khí không để ý tiếp tục mở miệng, nói: “Đã qua nhiều năm như vậy, không có để ý hay không để ý.”

Đáy lòng Hứa Gia Mộc lập tức liền nổi lên đau đớn nặng.

Anh và Tống Tương Tư không phải mỗi ngày đều dính cùng một chỗ, cô có chuyện anh cũng có công việc, anh cũng có chuyện tình của tập đoàn Hứa thị đang chờ xử lý, cho dù là gặp mặt, đại đa số cũng là buổi tối, một hồi hoan ái làm các chuyện này nọ, nhưng mà ở trong trí nhớ của anh, cho tới bây giờ Tống Tương Tư luôn lạnh nhạt, dường như cái gì cũng không để ý vậy, anh chưa từng thấy cô vì ốm đau mà khó chịu cũng chưa từng gặp cô vì khổ sở mà rơi lệ.

Nhưng mà hiện tại, cô lại nói với anh, trải qua nhiều năm như vậy... Cô nói, từ trước đến nay, mặc kệ cô có bao nhiêu khó chịu bao nhiêu khổ sở, cô đều chịu đựng một mình sao?

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm cổ chân Tống Tương Tư, không hé răng, một lát sau, đeo giày vào chân của cô, đứng dậy rời đi.

Lúc Hứa Gia Mộc trở về, trên tay xách một cái gói to, anh đứng ở trước mặt Tống Tương Tư, từ trong túi tử lấy ra một hộp sữa, cắm ống hút vào, rồi đưa tới trước mặt Tống Tương Tư.

Tống Tương Tư kinh ngạc liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc một cái, hình như buồn bực anh vừa rồi đã đi, vì sao còn quay lại.

Cô dừng một chút, cuối cùng vẫn là tiếp nhận hộp sữa kia.

Hứa Gia Mộc quỳ một gối xuống trước mặt Tống Tương Tư, ném gói to sang một bên, cởi giày Tống Tương Tư ra, sau đó bóp một ít thuốc hoa hồng ra lòng bàn tay, xoa hai cái, rồi thoa lên cổ chân của Tống Tương Tư.

Tống Tương Tư cúi đầu nhìn Hứa Gia Mộc đang thoa thuốc, cánh môi dùng sức mím lại, sau đó liền nhấp môi nín sữa, dời đi tầm mắt.

Những năm gần đây, đây là lần đầu tiên có người quan tâm cô.

Có lẽ là từ khi mẹ mất, cô đã học cách sống độc lập, sau đó ba lại bị bệnh nặng, tất cả mọi việc trong gia đình đều đổ nên vai của cô, bởi vì không có người chăm sóc, cho nên chỉ có thể học cách tự chăm sóc bản thân, dần dà lâu ngày, liên ngay cả chính cô đều cảm thấy không gì là bản thân không làm được, mặc kệ là sinh bệnh hay là bị thương, có thể chịu liền cắn chặt răng nhẫn nhịn, sau đó đợi đến lúc chỉ còn một mình, rơi lệ, bởi vì đau đớn lên tiếng kêu nhỏ.

Trong tám năm cô ở cùng Hứa Gia Mộc kia, kỳ thật có vô số lần suy nghĩ, khi nào thì cô có thể dựa vào Hứa Gia Mộc, nghĩ tới cuối cùng, cô phát hiện, người đàn ông kia căn bản không có gì để cho cô dựa vào.

Cô không phải người nhát gan, nhưng mà cô cũng không có lòng dũng cảm nói lên những suy nghĩ chân thật dưới đáy lòng của bản thân với Hứa Gia Mộc.

Nhìn cô rất tự tin, kỳ thật trong lòng cô rất tự ti, mặc kệ cô cố gắng trở nên xinh đẹp tài giỏi cỡ nào trước mặt mọi người, thì cô thủy chung vẫn là tình nhân được bao dưỡng.

Hiện tại có tiểu Đậu Đỏ, cô càng phải kiên cường, lúc trước chỉ có một mình có thể bởi vì quá mệt mỏi mà vụng trộm khóc, hiện tại lúc một mình, ngay cả muốn khóc cũng không dám khóc, sợ một khi bản thân rơi lệ, liền suy sụp, thậm chí trước kia cô còn nghĩ, nếu Hứa Gia Mộc không cưới cô, cô có thể tìm một người đàn ông thành thật để kết hôn, nhưng mà hiện tại vì tiểu Đậu Đỏ, cô liên kết hôn cũng không dám kết, cô sợ người nọ đối xử không tốt với tiểu Đậu Đỏ.

Hiện nay, đột nhiên có người đối tốt với cô như vậy, cô không hiểu vì sao muốn rơi lệ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 922

Kéo Dài [2]

Hứa Gia Mộc thoa thuốc xong cho Tổng Tương Tư, đeo giày vào giúp cô, mới mở miệng hỏi: “Nhiều sao?”

Nghe âm thanh của Hứa Gia Mộc, Tổng Tương Tư mới hoàn hồn, cô vội vàng rũ xuống mi mắt, che lấp lệ quang ở đáy mắt, nhẹ nhàng gật đầu một cái, dùng sức hút hai ngụm sữa.

Hứa Gia Mộc đứng lên, rút ra một tờ khăn ướt, lau sạch thuốc mỡ còn dính trong lòng bàn tay, sau đó lại dựa vào vách tường đối diện Tổng Tương Tư.

Trong hành lang một mảnh im lặng, không biết rốt cuộc qua bao lâu, di động Hứa Gia Mộc đột nhiên vang lên, chói tai phá tan bầu không khí yên tĩnh.

Hứa Gia Mộc lấy di động ra, nhìn cái tên trên màn hình điện thoại, mới nghĩ tới bản thân quên mất Dương Tư Tư còn ở bữa tiệc, anh đi cách xa xa Tổng Tương Tư, rồi mới tiếp nghe.

Tuy rằng Hứa Gia Mộc cố ý đè thấp âm thanh, nhưng mà Tổng Tương Tư vẫn còn ần ần nghe được một ít nội dung.

“Ngượng ngùng, anh có việc đột xuất, quên nói với em... Hiện tại em đang ở đâu? Anh phái người đi đón em, đưa em về nhà... Tốt, uh, không

thành vấn đề, nhất định sẽ giải thích thật tốt, uh, 88, về nhà đi ngủ sớm một chút.”

Hứa Gia Mộc tắt điện thoại, một lần nữa trở lại, khi chỉ còn cách Tổng Tương Tư khoảng hai thước, Tổng Tương Tư đột nhiên quay đầu, lên tiếng: “Đêm nay cảm ơn anh, thời gian cũng không còn sớm, anh về sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

“Không sao.” Hứa Gia Mộc thản nhiên nói một câu, rồi lại dựa lưng vào vị trí cũ của vách tường.

Môi Tổng Tương Tư giật giật, không nói nữa, hàng lang lại trở nên yên tĩnh, lần này qua khoảng năm phút đồng hồ, cửa phòng phẫu thuật bị mở ra, Tổng Tương Tư mạnh đứng lên, ngay cả Hứa Gia Mộc cũng đứng thẳng người theo.

Y sĩ trưởng từ bên trong đi ra trước, anh ta tháo khẩu trang xuống, vể mặt ngưng đọng lắc lắc đầu với Tổng Tương Tư đang đi tới trước mặt.

Hứa Gia Mộc theo bản năng nhìn về phía Tổng Tương Tư, đáy mắt cất giấu một cỗ lo lắng.

Hai mắt Tổng Tương Tư nhìn chăm chăm về phía y sĩ trưởng, mở miệng hỏi: “Có ý tứ gì?”

“Tổng tiểu thư, tình nén bi thương chúng tôi đã cố gắng hết sức.” Y sĩ trưởng hơi cúi đầu thấp một chút, rồi mới tiếp tục mở miệng nói: “Tổng lão tiên sinh lớn tuổi, các bộ phận trong cơ thể vốn đã thoái hóa, nếu miễn cưỡng làm phẫu thuật lần thứ hai, mạo hiểm rất lớn, sợ là ở trên bàn mổ lúc nào cũng có thể sẽ ra đi, còn nếu bảo trì hiện trạng, uống thuốc đúng hạn, còn có thể sống được một đoạn thời gian, cụ thể bao lâu, vậy phải xem tâm tình của Tổng lão tiên sinh.”

Thân thể Tống Tương Tư hơi lung lay một chút, Hứa Gia Mộc rất nhanh ôm bả vai của cô, mở miệng hỏi với y sĩ trưởng: “Viện trưởng của các người đâu, tôi muốn nói chuyện với ông ta.”

“Thật sự rất đáng tiếc, cho dù anh mời bác sĩ giỏi nhất đến đây, sợ là cũng vô lực xoay chuyển.” Y sĩ trưởng nói xin lỗi một câu, sau đó lại mở miệng: “Tổng tiểu thư, bây giờ Tống lão tiên sinh còn thanh tỉnh, ngài ấy nói có chuyện muốn nói với cô, cô tới phòng chăm sóc đặc biệt chờ ngài ấy một chút.”

Y sĩ trưởng nói xong còn hơi cúi đầu tiếp tục nói xin lỗi với Tống Tương Tư và Hứa Gia Mộc một chút.

-

Một mình Tống Tương Tư tiến vào trong phòng chăm sóc đặc biệt, Tống phụ ngồi ở trên giường bệnh, trên mu bàn tay có gắn kim châm, thoát nhìn coi như là có tinh thần, ông nhìn thấy Tống Tương Tư tới, lập tức cười cười, sau đó vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình: “Tư tư, lại đây ngồi.”

Tống Tương Tư “Vâng” một tiếng, đi qua ngồi xuống, ngay sau đó tay cô bị ba cô cầm lấy: “Tư tư, ba biết, thời gian của ba không còn nhiều, ba cũng đã nghe thầy thuốc nói, không muốn nhận trị liệu.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 923

Kéo Dài [3]

Tổng Tương Tư “Vâng” một tiếng, đi qua ngời xuống, ngay sau đó tay cô bị ba cô cầm lấy: “Tư tư, ba biết, thời gian của ba không còn nhiều, ba cũng đã nghe thầy thuốc nói, không muốn nhận trị liệu.”

Tổng Tương Tư đột nhiên xúc động muốn rơi lệ.

“Ba biết con khẳng định sẽ khổ sở, nhưng mà con người, rồi cũng sẽ chết, mỗi ngày ba đều ngồi ở trong bệnh viện, cũng không vui vẻ, ba có việc muốn thương lượng với con, nếu hiện tại con không vội, có thể cùng trở về nhà với ta? Ta nghĩ trở về nhìn xem mẹ con...”

Nước mắt Tổng Tương Tư liên mạch rơi xuống, hoàn toàn không để ý tới lịch quay quảng cáo mấy ngày tới, nhắm mắt lắc lắc đầu, âm thanh mở miệng có chút nghẹn ngào: “Tốt, con cùng ba về nhà, ba muốn lúc nào thì quay về?”

“Nếu có thể, ba nghĩ đi ngay bây giờ.”

Tổng Tương Tư đương nhiên biết những lời này của ba có hàm nghĩa gì, ông sợ nếu bây giờ bản thân không đi, sẽ chết ở Bắc Kinh.

Tổng Tương Tư tiếp tục gật đầu, ngoan ngoãn nghe theo: “Tốt, chờ con đi đặt máy bay.”

“Hài tử tốt.” Tống phụ công môi cười cười, đột nhiên mở miệng mang theo vài phần khẩn cầu: “Tư tư, con vẫn luôn nói với ta, con có bạn trai, lúc trước ba sinh bệnh tiền chữa trị, đều cậu ta đưa cho con, con nói cậu ta là ông chủ một công ty, rất nhiều tiền, rất tốt với con, các con cùng một chỗ đến nay, cũng sắp 11 năm đi... Con đã ba mươi tuổi, cũng nên lo lắng chuyện kết hôn đi, cậu ta có nói muốn kết hôn với con hay không?”

Trong khoảng thời gian ngắn Tống Tương Tư không biết nên trả lời như thế nào.

“Tư tư, con sẽ không là đang lừa ba đi...” Mặt ba Tống lộ vẻ lo lắng: “Hay là cậu ta căn bản không có ý tứ muốn cưới con, con bị lừa nhiều năm như vậy?”

“Không có.” Tống Tương Tư cong môi cười cười, mở miệng trấn an ba mình: “Người trong thành đều kết hôn muộn, ba mươi tuổi không tính là gì, gần nhất anh ấy đang bận rất nhiều việc, anh ấy nói, chờ xử lý công việc xong, liền cùng con kết hôn.”

“Phải không? Vậy thì tốt quá.” Ba Tống cười, sau đó lại mang theo vài phần chờ mong hỏi: “Vậy con có thể để ba nhìn thấy cậu ta sao? Nếu cậu ta thực sẽ cưới con, sớm hay muộn gì cũng muốn gặp ba, có lẽ ba không thể sống đến lúc kia, ba chỉ thầm nghĩ nhìn thấy người mà sau này con sẽ lấy là hạng người gì, sau đó đến lúc ba đi gặp mẹ con, có thể nói cho bà ấy hình dung được.”

Tống Tương Tư nhắm mắt lại, trầm mặc một lát, sau đó liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc đang đứng bên ngoài hành lang không rời một cái, giống như là đã quyết định cái gì đó, nghiêng đầu cong môi cười cười với ba cô, nói: “Ba, anh ấy ngay tại bên ngoài, hiện tại con đi gọi anh ấy tiến vào.”

Ba Tống liên tục gật đầu, nói vài chữ “Tốt”.

Tống Tương Tư mở cửa phòng bệnh ra, Hứa Gia Mộc lập tức liền vòng thân, ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chăm mắt của cô hỏi: “Em có khỏe không?”

Tống Tương Tư khẽ gật đầu, không nói chuyện, chỉ là đóng cửa lại, sau đó chỉ ra xa xa với Hứa Gia Mộc, sau đó liền mại bước chân đi về phía bản thân vừa chỉ.

Tống Tương Tư đi đến cửa toilet, mới ngừng lại, cô xoay người, chân chờ qua thật lâu, mới mở miệng nói với Hứa Gia Mộc đang đứng ở phía sau: “Tôi có thể xin anh giúp một việc hay không?”

Hứa Gia Mộc: “Em nói đi.”

“Em có thể... giả làm bạn trai của tôi hay không?” Tống Tương Tư hơi cúi đầu xuống, âm thanh có chút yếu ớt nói: “Ba tôi ông ấy không sống được vài ngày nữa, nói muốn trông thấy bạn trai của tôi, cho nên, anh có thể hay không...”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 924

Trì Hoãn (4)

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư hơi giật mình, dừng mấy giây, mới lạnh giọng hỏi: "Không phải cô đã kết hôn sao? Sao không trực tiếp gọi chồng cô đến đây?"

Sắc mặt Tổng Tương Tư bỗng dưng có chút trắng bệch, cô rũ mi mắt, Giật giật môi, một lúc.

Hứa Gia Mộc cũng không biết mình rốt cuộc tại sao lại tức giận, lời nói ra có chút cay nghiệt sắc bén: "Sao vậy, cô sợ cha cô biết cô gả cho một người hơn 10 tuổi, còn phải làm mẹ kế của hai đứa bé, nên thất vọng, chết không nhắm mắt?"

Tổng Tương Tư cắn môi, đầu càng cúi thấp, ngay cả bả vai cũng hơi sụp xuống.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm đỉnh đầu Tổng Tương Tư, gương mặt lóe lên mấy cái, cuối cùng vẫn là mềm lòng thỏa hiệp, chẳng qua là giọng nói có chút lạnh nhạt cứng rắn: "Đi thôi."

Tổng Tương Tư có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn về Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc không có lên tiếng, trực tiếp nắm cổ tay Tổng Tương Tư, lôi kéo cô bước nhanh hướng về phía cửa phòng bệnh cha cô, khoảng cách

còn không bao xa, Hứa Gia Mộc nghĩ đến cổ chân sưng đỏ của Tống Tương Tư, cước bộ không tự chủ được đi chậm lại.

Đi tới cửa phòng bệnh, Hứa Gia Mộc vừa mới chuẩn bị đẩy cửa, Tống Tương Tư dùng sức kéo tay của anh, Hứa Gia Mộc dừng lại động tác, quay mặt sang, ánh mắt nhìn về Tống Tương Tư có chút lạnh nhạt.

Ánh mắt Tống Tương Tư có chút tránh né, trong miệng cũng nói đứt quãng: "Tôi nói với ba tôi, tôi có 1 người bạn trai, yêu nhau 11 năm... tôi còn nói, anh ấy là ông chủ của 1 công ty, rất có tiền... dự định nửa năm sau kết hôn..."

Hứa Gia Mộc nhú mày lại.

Lúc này Tống Tương Tư hoàn toàn không dám nhìn tới Hứa Gia Mộc, cô biết nhất định trong mắt anh sẽ toàn khinh bỉ và giễu cợt, trên gương mặt kiêu ngạo lạnh lùng của cô, hiện lên tia lo lắng và bất an: "Còn nữa 50.000 đồng kia, ba tôi vẫn cho là bạn trai tôi cho tôi..."

"Tôi cũng nói với ba tôi, bạn trai đối với tôi rất tốt..."

Tống Tương Tư dừng lại, cô mất rất nhiều sức lực, mới lại nói tiếp một câu, giọng nói nhỏ đến đáng thương: "Vì vậy, tiếp theo có thể phiền anh, trước mặt ba tôi, thái độ đối với tôi khá hơn một chút..."

Tống Tương Tư giống như ý thức được mình nói yêu cầu có chút nhiều, mới nói ra phân nửa, lại đột nhiên lại đổi lời nói nói: "Thật ra thì anh không cần đối tốt với tôi trước mặt ba, anh chỉ cần ngồi nói chuyện với ông, chỉ cần một chút, à không, năm phút đồng hồ là tốt, anh cũng có thể không cần nói chuyện, chỉ cần cười với ông một cái, nghe ông nói thì đáp một tiếng là được..."

Nghe xong Tống Tương Tư nói một chuỗi dài, Hứa Gia Mộc không biết trong lòng mình có cảm giác thế nào, đây là lần đầu tiên thấy bộ dạng cô ăn

nói khép nép như vậy, chẳng qua là cảm thấy trong lồng ngực rất đau rất đau.

Hứa Gia Mộc đứng một lát, hướng về phía Tổng Tương Tư nhẹ nhàng gật đầu một cái, đầu tiên là lễ phép gõ cửa phòng bệnh, đợi đến bên trong truyền đến một tiếng "Mời vào", Hứa Gia Mộc mới đẩy cửa ra, nắm tay Tổng Tương Tư đi vào.

"Ba, con giới thiệu với ba, đây là con..." Tổng Tương Tư thuận miệng gọi mấy chữ này trước mặt ba Kiều, nhưng mà bây giờ Hứa Gia Mộc đứng ở bên cạnh, cô ngược lại ấp úng: "Bạn trai, anh ấy tên là Hứa Gia Mộc."

"Bác trai khỏe." Đầu tiên Hứa Gia Mộc mỉm cười chào một tiếng, sau đó liền cúi người xuống về ba Tổng nằm trên giường bệnh.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 925

Trì Hoãn (5)

Ba Tổng nhìn Hứa Gia Mộc áo quần gọn gàng, bộ dạng cao ráo tuấn tú, rất là hài lòng, có lẽ là Bởi vì Tổng Tương Tư nói với ông, Hứa Gia Mộc là ông chủ, ông nghĩ đến cả đời mình nghèo khó, con gái mình với cao Hứa Gia Mộc, cho nên áp lực trong lòng hơi lớn, có chút khẩn trương bất an, chẳng qua là nhìn Hứa Gia Mộc vẫn cười thân thiện, mãi cho đến lúc Tổng Tương Tư mang một cái ghế đặt xuống trước mặt Hứa Gia Mộc, ý bảo Hứa Gia Mộc ngồi, Ba Tổng lúc này mới vội vàng gật đầu, chỉ vào cái ghế nói, nói liên tục "ngồi đi".

Hứa Gia Mộc nhìn thấu Ba Tổng lo lắng, Sau khi ngồi xuống, chủ động hướng về phía Ba Tổng mở miệng: "Bác trai, bác có khỏe không?"

Ba Tổng vội vàng trả lời: "Tốt tốt."

Hứa Gia Mộc nhìn Tổng Tương Tư đứng một bên, nghĩ đến trước lúc vào phòng, cô tự mình nói những lời đó, sau đó Liền Vươn tay, cầm tay Tổng Tương Tư, Tổng Tương Tư sửng sốt một chút, một giây kế tiếp liền nghe Hứa Gia Mộc nói: "Bác trai, bác sĩ nói, chỉ cần bác khỏe lại, còn có thể sống thật lâu, con cùng..."

Hứa Gia Mộc dừng một lúc, nghĩ đến nhũ danh của Tổng Tương Tư, vì vậy nói tiếp: " Tư Tư đã bàn bạc xong rồi, tháng mười chuẩn bị kết hôn đây, đến lúc đó còn trông cậy vào bác chứng kiến hôn lễ của bọn con. "

Mặc dù đây là cô nói cho anh biết, nhưng từ trong miệng anh nghe được câu này, Tống Tương Tư vẫn còn có chút hốt hoảng.

Trời mới biết, trong 8 năm kia, cô nằm mơ bao nhiêu đêm, cũng nằm mơ thấy mình làm vợ của Hứa Gia Mộc.

Cho đến lúc vỡ mộng, ngay cả nằm mơ, Cũng Không dám nghĩ tới Hứa Gia Mộc Sẽ lấy mình.

Ba Tống nghe được câu này, khiến trong lòng rất vui, trong lòng ông Rõ ràng, mình nhất định là không thể sống lâu, nhưng vẫn cười toe toét, lại liên tiếp nói vài câu “Được” .

Hứa Gia Mộc nắm tay Tống Tương Tư không có buông ra: "Bác trai, thật xin lỗi, con quen Tư Tư lâu như vậy, từ sớm nên đến gặp bác."

"Không sao, không sao, bác nghe Tư Tư nói, con bề bộn nhiều việc..."
Ba Tống vội vàng lắc đầu.

...

Kế tiếp biểu hiện của Hứa Gia Mộc khiến Tống Tương Tư cảm thấy ngoài dự kiến, thân thiết rất nhiều so với cô tưởng tượng anh nói chuyện với ba cô cũng rất kính trọng, nhìn ra được, ba cô đối với anh rất là hài lòng, trên mặt cười, đều là phát ra từ nội tâm, thậm chí lúc nói chuyện đến cuối cùng, Ba Tống trực tiếp cười híp mắt nhìn Tống Tương Tư nói: "Tư Tư, bây giờ ba đã thấy bạn trai của con, chết cũng không tiếc."

Tống Tương Tư cong môi cười yếu ớt, Hứa Gia Mộc ngược lại mở miệng: "Bác trai đừng nói vậy, bác yên tâm, con nhất định sẽ nghĩ biện pháp liên lạc bác sĩ tốt nhất đến đây chữa bệnh cho bác."

Ba Tống cười, không có nhận lời của Hứa Gia Mộc, trực tiếp nhìn Tống Tương Tư mở miệng nói: "Tư Tư, con đặt vé máy bay rồi sao?"

"Không có, lập tức." Tống Tương Tư vừa nói, vừa tìm điện thoại di động.

"Vé máy bay gì?" Hứa Gia Mộc nghi ngờ hỏi một câu.

"Bác cùng Tư Tư chuẩn bị trở về quê nhà." Ba Tống giải thích.

"Lúc nào?" Hứa Gia Mộc hỏi.

Ba Tống đáp: "Bây giờ."

Hứa Gia Mộc nhăn trán, sau đó nhìn Tống Tương Tư đang đặt vé, bất chợt vươn tay, ngón tay liền rút điện thoại di động, sau đó lấy điện thoại di động của mình, trực tiếp gọi một cú điện thoại: "Đặt cho tôi 3 vé máy bay... Địa điểm và số căn cước tôi lập tức gửi cô..."

Cúp điện thoại, Hứa Gia Mộc trực tiếp đưa điện thoại di động cho Tống Tương Tư: "Gửi thông tin của em và ba qua số này."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 926

Trì Hoãn (6)

Tổng Tương Tư không có đón điện thoại của Hứa Gia Mộc, nhìn mắt của anh, lóe ra một ý hỏi thăm không tiếng động.

Hứa Gia Mộc dĩ nhiên biết Tổng Tương Tư trong lòng đang suy nghĩ gì, anh không có mở miệng hướng về phía Tổng Tương Tư nói chuyện, ngược lại trực tiếp xoay đầu, nhìn Ba Tổng: "Vừa vặn mấy ngày nay ta không có gì chuyện, cùng bác và Tư Tư cùng nhau trở về."

Ba Tổng có vẻ có chút thụ sủng nhược kinh, theo bản năng nhìn con gái của mình, sau đó mới mở miệng nói: "Chuyện này, có phiền toái không..."

"Không phiền toái, vốn con nên trở về quê nhà Tư Tư một chuyến." Hứa Gia Mộc dừng lại, còn nói: "Chưa kể, hai người ngàn dặm xa xôi trở về, con cũng không yên lòng."

Vừa nói, Hứa Gia Mộc đem điện thoại di động trong tay hướng về phía Tổng Tương Tư, Tổng Tương Tư nhấp môi, vươn tay nhận lấy, ngón tay rất nhanh gõ phía trên, sau đó mới đưa điện thoại di động trả lại cho Hứa Gia Mộc, Hứa Gia Mộc nhìn Tổng Tương Tư đánh tên họ cùng giấy căn cước số, xác nhận không có sai, liền trực tiếp gửi cho trợ lý.

Thủ tục xuất viện của ba Tổng, là Hứa Gia Mộc làm, ngay cả tiền nằm viện và phí phẫu thuật cũng do anh trả.

Sức khỏe ba Tổng rất suy yếu, đi bộ đều run lấy bầy, cuối cùng vẫn là nhờ xe lăn, Hứa Gia Mộc đẩy Ba Tổng xuống lầu dưới.

-

Máy bay cất cánh không bao lâu, Ba Tổng liền mệt mỏi không ngừng nhắm mắt lại ngủ.

Trên máy bay hơi lạnh, Hứa Gia Mộc cho nữ tiếp viên hàng không hai cái mền, lấy một cái đưa cho Tổng Tương Tư bên cạnh.

Tổng Tương Tư quay đầu, trước liếc mắt nhìn Hứa Gia Mộc, sau đó nhẹ giọng nói một câu "Cảm ơn", liền nhận lấy, cô mở mền ra, hướng trên người mình đắp, khước mắt vừa vặn thấy Hứa Gia Mộc nghiêng người, cẩn thận đắp mền trên người Ba Tổng, Tổng Tương Tư theo bản năng nghiêng đầu, cho đến lúc Hứa Gia Mộc đắp kín, ngồi thẳng thân thể, cô mới vội vã quay đầu trở lại, qua loa khoác mền trên đùi của mình, giống như là sợ bị Hứa Gia Mộc thấy ánh mắt khác thường, Tổng Tương Tư vội vàng nhắm hai mắt lại, qua trong chốc lát, cô cũng cảm giác được cử chỉ rất nhẹ nhàng nghiêng người, xốc lên mền trên đùi, cẩn thận đắp lên người cô.

Lông mi Tổng Tương Tư run rẩy, không nỡ nhìn được mở mắt, gương mặt tuần lẳng của Hứa Gia Mộc, vừa vặn rơi vào mắt của cô.

Hứa Gia Mộc đắp kín mền, mới nhìn thấy cô mở mắt, anh nhìn chằm chằm ánh mắt của cô một lát, sau đó liền nhẹ giọng nhỏ nhẹ mở miệng nói: "Hôm đó quay quảng cáo, tôi đã gọi điện thoại cho bọn họ, để cho bọn họ tạm thời từ chối, đợi đến khi cô có thời gian hẳn tính."

Tay của Tổng Tương Tư dưới mền, nắm thật chặt thành quyền, cô cố gắng duy trì trấn tĩnh, hướng về phía Hứa Gia Mộc lại nói một câu "Cảm

ơn".

Vẻ mặt Hứa Gia Mộc ôn hòa nở một nụ cười, liền xoay người, ngồi thẳng ở chỗ ngồi của mình.

Tổng Tương Tư quay đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ, ánh sao lấp lánh, ánh trăng sáng tỏ, bầu trời đêm rất đẹp, nhưng mà lòng của cô lại rối loạn lên.

Mọi thứ nhanh đến mức hỗn loạn, 3 năm trước, cũng đã giờ tay tàn nhẫn quyết tuyệt cắt đứt, nhưng đến bây giờ, cô lại vì anh mà hỗn loạn.

-

Đến Giang Tô đã là mười hai giờ đêm, quê quán của Tổng Tương Tư ở một trấn nhỏ, lúc này đêm hôm khuya khoắc, không còn xe, cho nên Hứa Gia Mộc liền đặt 2 căn phòng ở sân bay.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 927

Kéo Dài [7]

Hứa Gia Mộc và ba Tống ở cùng một gian phòng, một mình Tống Tương Tư ở một gian phòng.

Hai gian phòng, chỉ cách một bức tường trắng.

Sáng sớm hôm sau Tống Tương Tư tỉnh lại, liền đi sang gian phòng cách vách, cửa phòng do ba Tống mở, Hứa Gia Mộc không có ở trong phòng.

Thoạt nhìn tinh thần của ba cô không tốt như ngày hôm qua, thậm chí có chút uể oải, chỉ là mở cửa cho cô, đường đi chỉ khoảng hơn mười thước, đã mệt thở hồng hộc.

Tống Tương Tư nâng ba cô đi đến ghế sa lon ngồi xong, cô còn chưa mở miệng nói chuyện, ba Tống đã mở miệng thông thả nói: “Tối hôm qua, dường như tiểu Hứa một đêm không ngủ chút nào.”

“Bụng ta có điểm không thoải mái, vẫn chạy về phía WC, mỗi lần đều là cậu ấy công ba đi, nửa đêm ba còn không cẩn thận tiểu ở trên giường, cậu ấy đổi quần áo cho ba, lau lại cả người cho ba, nhường lại giường của bản thân cho ba, cậu ấy ở bên cạnh trông coi ta cả đêm, còn có bộ quần áo kia của ta, đều là do cậu ấy giặt...”

Ba Tổng nói xong, liền nâng tay lên, chỉ chỉ hai kiện quần áo bên ngoài cửa sổ phía trước.

“Có thể nhìn ra được, tiểu Hứa làm người rất không sai, là thật tâm đối tốt với con, tương lai có cậu ấy cùng con, ba thật sự rất yên tâm...”

Ba Tổng còn nói liên miên căn nhắc rất nhiều điều tốt về Hứa Gia Mộc, nhưng mà một chữ Tổng Tương Tư cũng chưa nghe vào, chỉ là nhìn chăm chăm quần áo mà Hứa Gia Mộc giặt, kinh ngạc nhìn.

-

Hứa Gia Mộc trở lại khách sạn, trong tay xách vài túi lớn.

Tối hôm qua mọi người đi vội vàng, cũng không mang theo quần áo, Hứa Gia Mộc cố ý đến cửa hàng tổng hợp ở sân bay mua giúp Tổng Tương Tư và ba Tổng hai bộ quần áo để tắm rửa, thuận tiện còn thuê một chiếc xe, mua hai phần bữa sáng.

Hành động của Tổng không thay đổi, Hứa Gia Mộc ngồi ở bên cạnh, rất kiên nhẫn cầm thìa, từng muỗng từng muỗng giúp ba Tổng uống cháo.

Tổng Tương Tư ngồi ở đối diện, nhìn cảnh tượng trước mặt, đáy mắt mạc danh kỳ diệu liền trở nên có chút ẩm ướt, cô cúi đầu, không dám nhìn hình ảnh trước mặt, sợ thời gian bản thân xem lâu hơn một chút, thì trong lòng thật vất vả mới có thể kiên định, lại dao động trở lại.

Ở trong trí nhớ của cô, Hứa Gia Mộc là cái loại này điển hình đại thiếu gia cơm đưa đến mồm, quần áo không phải động tay chân, chẳng bao lâu sau, anh thế nhưng lại thay đổi, trở nên suy nghĩ tinh tế, có thể chăm sóc người khác, khiến cho người khác có cảm giác an toàn và ỷ lại, làm cho người ta cảm thấy khi có anh ở bên cạnh thì trong lòng sẽ trở nên kiên định và ấm áp.

Nếu như, trong tám năm anh sống với cô, anh ở trước mặt cô, từng có có khoảnh khắc như thế này, có lẽ lúc trước, lúc trước cô sẽ không bỏ qua cảm nhận của trái tim, quyết tâm buộc bản thân rời đi anh như vậy.

Hiện tại, anh rốt cục như cô mong muốn, biến thành một người đàn ông tốt đáng giá phó thác cả đời, nhưng mà, lại không có nửa điểm quan hệ với cô.

-

Mười một giờ sáng, Hứa Gia Mộc thanh toán tiền phòng xong, mở cửa chiếc xe mình thuê ra, chở Tống Tương Tư cùng ba Tống trở về quê hương của bọn họ.

Khoảng cách từ sân bay đến cái trấn nhỏ mà Tống Tương Tư sinh ra khoảng hơn bốn trăm km, đi đường mất khoảng hơn năm giờ, mãi đến khi gần năm giờ chiều, rốt cục mới đến quê nhà của Tống Tương Tư.

Từ lúc ba Tống đi Bắc Kinh chữa bệnh, Tống gia không có ai ở, trong nhà có chút bẩn.

Một đêm tối hôm qua không ngủ tốt, Hứa Gia Mộc lại xe cả ngày, không có oán trách gì sẵn tay áo, quét tước một lần bụi bặm từ trong ra ngoài căn phòng, sau đó lại đi ra ngoài mua đồ ăn, tự mình xuống bếp, làm cơm chiều.

Ba Tống không có tinh thần muốn ăn, chưa ăn được bao nhiêu đã nọ, ăn xong lại uống thuốc, quay về phòng nằm nghỉ ngơi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 928

Kéo Dài [8]

Cơm nước xong, Hứa Gia Mộc đi rửa bát, lúc anh từ trong phòng bếp đi ra, vừa vặn thấy Tổng Tương Tư trải đệm chăn ở trên ghế sa lon.

Tổng Tương Tư nghe thấy tiếng bước chân, nghiêng đầu, liếc mắt nhìn anh một cái, sau đó tùy ý ném gối đầu lên trên ghế sa lon, đứng lên đi về phía phòng ngủ mà từ nhỏ đến lớn bản thân ở, đẩy cửa ra, nói với Hứa Gia Mộc: “Anh ngủ ở phòng này đi, khăn trải giường với vỏ chăn em vừa mới đổi mới rồi.”

Hứa Gia Mộc đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, đầu tiên là nhìn chăm chăm cửa phòng ngủ mà Tổng Tương Tư vừa mở, nhìn thoáng qua bên trong, sau đó lại nhìn nhìn đệm chăn được trải trên ghế sa lon, nháy mắt hiểu được ý tứ của Tổng Tương Tư, không hề nghĩ ngợi trực tiếp mở miệng nói: “Anh ngủ sofa.”

“Hôm nay anh lái xe cả ngày, khẳng định mệt chết đi...”

Tổng Tương Tư vừa tranh cãi được một câu, liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc sải bước tiêu sái đến trước ghế sa lon nằm xuống.

Tổng Tương Tư nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc trầm mặc một hồi, lại mở miệng nói: “Cám ơn.”

Hứa Gia Mộc gật gật đầu: “Không cần khách sáo.”

Tổng Tương Tư đứng ở cửa phòng ngủ một lúc lâu, để lại một câu “Ngủ ngon”, rồi vào phòng ngủ, nhẹ nhàng đóng cửa phòng ngủ lại.

-

Hôm sau lúc Tổng Tương Tư và ba Tổng tỉnh lại, Hứa Gia Mộc đã làm tốt bữa sáng.

Không biết có phải do tối hôm qua ba Tổng nghỉ ngơi tốt hay không, một ngày này trạng thái tinh thần của ông đặc biệt tốt, ăn xong điểm tâm, liền đề nghị đi nghỉ địa xem mẹ Tổng.

Trước khi lên đường, ba Tổng còn cố ý nói Tổng Tương Tư tìm một bộ quần áo kiểu áo Tôn Trung Sơn mà nhiều năm trước mẹ Tổng tự tay may cho ông mặc vào.

Mộ của mẹ Tổng chôn ở trên đồng ruộng của Tổng gia để lại, xe chỉ có thể chạy đến ven đường, kế tiếp phải đi bộ.

Tuy rằng ba Tổng rất có tinh thần, nhưng mà lại không được vài bước đường, cuối cùng vẫn là Hứa Gia Mộc công ông lên.

Mùa hạ phía nam, nóng hơn rất nhiều so với Bắc Kinh, lúc này đúng giữa trưa, người phơi nắng lâu nóng rát, Hứa Gia Mộc công ba Tổng chỉ mới đi được hai trăm thước, quần áo trên người của anh đều đã ướt đầm, những ngọn tóc cắt xen lung tung, đều bị mồ hôi tẩm ướt.

Tổng Tương Tư đi bên cạnh, nhìn thấy hình ảnh như vậy, dùng sức nắm chặt dù trong tay cố gắng che bớt nắng.

-

Sau khi ba Tổng bệnh nặng, ruộng đất của Tổng gia vẫn để hoang, cỏ dại hồi sinh, dường như bao phủ toàn bộ mộ mẹ Tổng.

Ba Tổng từ trên lưng Hứa Gia Mộc trượt xuống, nâng tay Tổng Tương Tư, đi tới trước mộ phần, ông cố hết sức khom người, muốn nhổ đi cỏ dại, nhưng mà chỉ bắt được một cây cỏ, đã mất rất nhiều sức lực, cũng không nhổ lên được.

Hứa Gia Mộc đang giẫm chân tại chỗ lên đi tới, dặn Tổng Tương Tư chăm sóc tốt ba Tổng, sau đó liền không rên một tiếng khom người, nhổ cỏ.

Cỏ dại mọc rất cao, rễ lại đâm quá sâu, muốn nhổ lên phải cố hết sức, mồ hôi ướt đầm cả người Hứa Gia Mộc, cuối cùng Tổng Tương Tư có chút nhìn không được, tiến lên kéo cánh tay Hứa Gia Mộc, làm cho anh nghỉ ngơi một lát, thuận thế đưa bình nước mang theo cho anh.

Hứa Gia Mộc một hơi uống hết phân nửa bình nước, đứng ở dưới bóng cây, ngồi cùng ba Tổng một lát, sau đó lại đứng dậy đi về phía mộ của mẹ Tổng, đại khái qua khoảng một giờ, mới nhổ sạch sẽ cỏ dại trên mộ phần của mẹ Tổng.

Ba Tổng cố sức đứng lên, dựa vào Tổng Tương Tư, đi tới trước mộ phần của mẹ Tổng, vươn tay, sờ sờ mộ bia của mẹ Tổng, sau đó liền bảo Hứa Gia Mộc cùng Tổng Tương Tư rời đi, để bản thân một mình, nói liên miên lời nhảm rất nhiều với người vợ đã mất nhiều năm của ông.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 929

Kéo Dài [9]

Mãi cho đến bốn giờ chiều, ba Tổng mới cùng Tổng Tương Tư và Hứa Gia Mộc về nhà.

Có thể nhìn ra, thời gian ba Tổng nói với mẹ Tổng rất lâu, tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều, trên đường trở về, khóe môi vẫn luôn luôn giơ lên.

Về đến cửa nhà, Hứa Gia Mộc vừa ngừng xe, ba Tổng đột nhiên mở miệng nói: “Tư tư, ba muốn ăn gà nhà ở cầu tây, con đi mua cho ba một con được không?”

Hứa Gia Mộc tắt động cơ của xe, quay đầu nhìn thoáng qua Tổng Tương Tư đang đẩy cửa xe, nói: “Để anh cùng đi với em.”

“Một mình Tư tư có thể đi được, không quá xa.” Ba Tổng lên tiếng: “Tiểu Hứa, cháu đi cùng ta đến công viên ngồi một lát đi.”

-

Hứa Gia Mộc nâng ba Tổng, thông thả tiêu sái đi về phía công viên.

Ba Tổng dừng lại một chút, thỉnh thoảng chỉ vào một chỗ, nói một hai câu với Hứa Gia Mộc, đều là về Tổng Tương Tư.

“Cây kia... đã ba bốn mươi năm, lúc Tư Tư còn nhỏ, thích nhất chơi nhảy dây với những đứa bé khác ở nơi đó.”

“Trước kia... Nơi đó không có xây hồ nhân tạo, đây là vài năm gần đây vừa mới xây ra, lúc trước khi Tư Tư còn nhỏ, đi theo một đám con trai, mỗi ngày đều chơi ở dưới ruộng đất, mỗi lần về nhà cả người đều là bùn, lần nào cũng bị mẹ nó mắng.”

“Còn có, rừng cây hoàng bá kia, cũng đã được 10 năm rồi, lúc trước rừng cây hoàng bá này, chỉ là mấy cành thổ dưỡng nhỏ cắm xuống dưới đất, không nghĩ tới cuối cùng lại lớn thành đại thụ che trời, lúc Tư Tư không vui, liền thích trốn ở rừng cây hoàng bá khóc.”

“Ở trên trán của Tư tư, có vết sẹo, là do lúc trước khi chơi đùa cùng bạn bè, không cẩn thận đụng đến, hiện tại tóc phủ che khuất, không nhìn thấy, cháu đẩy tóc ra, mới nhìn thấy được.”

Ba Tổng đi vòng công viên được khoảng một vòng, cuối cùng là do Hứa Gia Mộc công trở về nhà.

Ông khẳng định đã rất mệt, cũng không nghỉ ngơi, lôi kéo Hứa Gia Mộc vào phòng ngủ của bản thân, chỉ vào một cái bàn cũ, ý bảo Hứa Gia Mộc mở ngăn kéo ở đó ra.

Hứa Gia Mộc nghe theo, nhìn thấy bên trong có một cái hộp sắt lướn, sau đó cứ dựa theo ba Tổng phân phó, bế ra.

Ba Tổng vỗ vỗ vào một vị trí trên giường, ý bảo Hứa Gia Mộc ngồi xuống, sau đó liền tự mình mở hộp sắt đó ra, bên trong có rất nhiều ảnh chụp, có trắng đen, cũng có màu sắc rực rỡ, có chút nhìn hơi cũ nát, có chút nhìn rất mới, còn có một ít tạp trí từ trên báo cắt ra, đều là ảnh chụp Tổng Tương Tư.

Bàn tay khô héo của ba Tổng, vuốt phẳng những tấm ảnh kia một hồi lâu, sau đó cầm ra một tấm ảnh đen trắng, nói với Hứa Gia Mộc: “Đây là ảnh chụp Tư Tư được một trăm ngày, cháu xem lúc ấy, rất béo a, không giống bây giờ, gầy gò rồi là có thể ngã xuống đất.”

“Đây là ảnh chụp lúc nó 1 tuổi, mẹ nó ôm nó chụp trong quán chụp ảnh, nhìn một cái phía sau, có phải rất được hay không?”

“Đây là ảnh chụp lúc nó 3 tuổi... Ảnh chụp tiết học đầu tiên khi nó vừa vào lớp một... Đây là ảnh chụp nó cầm giấy khen ba năm liền... Đây là ảnh chụp nó chụp cùng với ông nội và bà nội... Đây là ảnh chụp hình dáng của nó lúc học trung học... Còn có, lúc học trung học, lúc ấy a, đã có rất nhiều người viết thư tình cho Tư Tư nhà chúng ta... Đây là ảnh chụp lúc Tư Tư học cao nhị, mẹ nó qua đời vào năm này, 1 năm đó nó trôi qua rất không tốt, cho nên cháu xem ảnh chụp, khuôn mặt nhỏ nhắn đều băng lại.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 930

Kéo Dài (10)

“Một năm đó, ánh mắt của nó ngày nào cũng sưng đỏ, nửa đêm thường vụng trộm khóc một mình.”

“Cũng là bắt đầu từ năm đó, Tư Tư đã trưởng thành, lúc trước, nó mặc quần áo dơ về nhà, mẹ nó mắng nó, còn có thể giúp nó giặt quần áo, sau đó mẹ nó đi tới, có nhiều lần, bác thấy nó vụng trộm ở trước vòi nước công cộng dưới lầu, tự giặt quần áo của mình, chắc là sợ làm bác bận lòng...”

“Bac cực kỳ vui vì Tư Tư đã hiểu chuyện, nhưng cũng rất đau lòng.”

“Đây là sau khi nó thi vào đại học, nhận được giấy gọi của đại học Bắc Kinh, bác tự mình đưa nó đi, cháu nhìn này, còn có ảnh chụp chung của hai cha con ở Thiên An Môn.”

Bác trai nói đến đây, không nhịn được thở dài một hơi: “Một năm khi bác bị bệnh, cần phải thực hiện phẫu thuật, lúc ấy trong tay chỉ có chút tiền gửi ngân hàng, nghĩ muốn để lại cho Tư Tư, nhưng là sau đó Tư Tư không biết lấy đâu ra tiền cho bác làm phẫu thuật.”

“Lúc đó, nhà chúng ta nghèo rớt mùng tơi, Tư Tư còn đang đi học, làm thêm ở một cửa hàng, một tháng được 3000 đồng tiền lương, đều đã mua thuốc thang cho bác hết rồi.”

Hứa Gia Mộc nghe đến đó, lông mày hơi nhăn lại.

Lúc đó, anh và Tống Tương Tư đã ở bên nhau, sau khi anh cho cô năm vạn đồng, cô chưa bao giờ mở miệng hỏi anh dù là một chút tiền.

Lúc ấy cô học đại học A, đôi khi nhận điện thoại của anh, cô sẽ tới qua đêm với anh, ngày hôm sau luôn nói có lớp học rồi sớm rời đi, có rất nhiều khi, anh đón cô, lúc anh đến, cô đều đứng ở cửa đại học A chờ, cho nên anh nghĩ cô vẫn đi học, nhưng lại không ngờ cô đã bỏ học.

“Về sau Tư Tư làm diễn viên... Bác, đến đoàn làm phim xem nó một lần, điều kiện rất kém, lúc ấy là mùa đông, nó cảm lạnh sốt cao, lại vẫn kiên trì đóng phim, bác nhìn mà thấy đau lòng... Lại còn một lần, không biết nó chộc phải người nào trong đoàn làm phim, bị người ta đánh, mặt mày sưng vù, quần áo cũng rách tung tóe, suốt đêm chạy về nhà, nhìn thấy bác liền khóc nức nở...” Bác trai nói đến đây, nước mắt liền rơi xuống: “: Bác nghĩ lúc ấy trong lòng Tư Tư rất khổ sở, nhưng không thể dựa vào ai, cũng chỉ có thể chạy đến tìm người ba này, chỉ tiếc, bác không thể làm gì, không thể giúp gì được nó, nó nán lại ở nhà hơn nửa tháng, sau cùng vẫn trở về đoàn làm phim, về sau, đoán là nó cũng không muốn chạy về để bác lo lắng, nên sau đó không hề quay về kể khổ nữa, nhưng bác biết, vài năm đó, nó không sống tốt chút nào,غم là, người cha như bác, thật là vô dụng.”

Hứa Gia Mộc nghe đến đó, đột nhiên nghĩ đến lúc nào đó ở bệnh viện, anh hỏi cô, vì sao cổ chân bị thương vẫn còn quay phim, cô nói nhiều năm rồi đều là như thế.

Lúc ấy, anh liền cảm thấy đau lòng, hiện tại, càng đau hơn, chỉ là cảm thấy như có một cây đao hung hăng khứa vào ngực, khiến anh đau đến không thở được.

Anh ở bên cô tám năm... chung chăn gối với cô tám năm, ngủ cạnh nhau suốt tám năm... Gần 3000 ngày đêm, thế nhưng anh lại không biết, khi nào cô từng chịu thương tổn, khi nào cô bị đánh, khi nào cô bị bệnh, khi nào thì khổ sở, ...

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 931

Kéo Dài (11)

Cô ở trước mặt anh, vẫn luôn là dáng vẻ cực kỳ dịu dàng, anh đói bụng, cô đi mua đồ ăn cho anh, anh khát nước, cô đi rót nước, anh muốn tắm rửa, cô chuẩn bị nước tắm cho anh... Cô chưa bao giờ đề cập bất kỳ yêu cầu nào với anh, không hề đòi hỏi anh bất cứ điều gì, cô chưa từng mở miệng nói với anh là muốn thứ gì đó, thậm chí ở trước mặt anh, cô chưa từng rơi một giọt lệ, không hề kêu hay than thở chút nào.

Anh vẫn cho là, anh ở bên cô tám năm, anh cực kỳ hiểu cô, nhưng là cho đến bây giờ, anh mới phát hiện, hóa ra đến cuối cùng mình vẫn không biết gì cả.

Mấy năm nay, vô số lần anh đã nghĩ, vì sao cô không cần con của anh, vì sao cô nhất định rời khỏi anh, anh không muốn làm rõ nguyên nhân, cho tới bây giờ đột nhiên anh hiểu rõ, thật ra vài năm đó, người vứt bỏ không phải cô mà là anh.

Từ lúc ban đầu, anh chưa từng đối xử tốt với cô.

“Về sau Tư Tư càng ngày càng đi lên, cũng càng ngày càng bận rộn, đôi khi, tết âm lịch cũng không thể về nhà.”

“Có một năm, vì lĩnh giải trong đêm trừ tịch mà không thể về nhà, đêm khuya, nó gọi điện tho bác, bên phía nó rất yên tĩnh, chỉ có một mình nó, nhưng bác có thể nghe được là nó đang ở bên ngoài.”

“Nó ở trong điện thoại thật cao hứng nói với bác, nó nhận được giải nữ chính xuất sắc nhất, thù lao đóng phim của nó rất nhiều, có thể kiếm được nhiều tiền, có thể dùng cho bác an hưởng tuổi già, nó nói rất nhiều, nhưng bác có thể cảm giác được, nó không hề vui vẻ chút nào.”

“Đêm đó, nó nói chuyện điện thoại với bác rất lâu, mới cúp điện thoại, tuy bác không hề vạch trần nó, nhưng bác biết, chắc là nó một mình cô đơn nên mới gọi điện tho bác.”

Hứa Gia Mộc không lên tiếng, trong đáy mắt nổi lên nóng bỏng.

Đêm tất âm lịch mà cô lĩnh giải, anh biết, đêm đó cô cũng gọi điện cho anh, anh và mấy người bạn đang chơi đùa ở Kim Bích Huy Hoàng, lúc cô gọi tới, anh không nghe.

Mãi đến hôm sau anh mới gọi lại cho cô, hỏi cô có chuyện gì? Cô nói không có, anh hỏi cô đang ở đâu, cô nói cô đang ở quê.

Anh không nghĩ nhiều, tin là thật.

Hiện giờ anh mới biết, lúc đó, cô đơn độc một mình ở Bắc Kinh.

Cho nên, thật ra lúc cô yết ết nhất, có nghĩ đến muốn dựa vào anh, nhưng anh chưa từng cho cô cơ hội.

Đúng vậy, anh chưa từng để cô dựa vào, sao cô dám ỷ lại vào anh?

Bác trai đem hết những thứ trân quý về Tống Tương Tư cho anh xem, mới giơ tay lên, sờ sờ lệ ở khóe mắt, hỏi Hứa Gia Mộc một câu: “Tư Tư nhà chúng ta có phải rất được hay không?”

Hứa Gia Mộc gật đầu: “Rất được.”

“Cho nên lúc trước cháu nhìn trúng Tư Tư xinh đẹp của nhà chúng ta nên mới bằng lòng cho nó năm vạn đồng tiền?”

Hứa Gia Mộc ngấn ra, nhìn chăm chăm bác trai không lên tiếng.

“Cháu không cần giấu diếm bác, bác biết, cháu không phải bạn trai của con gái bác.” Trong mắt bác trai hiện lên chút áy náy: “Lúc trước nó là vì tiền phí phẫu thuật của bác, mới đồng ý theo cháu, thật ra lúc nó đưa tiền thuốc men cho bác, bác đã biết, con gái của bác, biết nó nói dối, bác không vạch trần nó, là vì biết nó làm như thế chắc là trong lòng nó cũng rất khổ sở, bác không muốn trách cứ nó, sở dĩ bác muốn gặp cháu, là vì có thứ muốn đưa cho cháu.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 932

Kéo Dài (12)

Bác trai nói xong, liền run rẩy bắt đầu lấy từ dưới gối lên một tấm chi phiếu, đưa cho Hứa Gia Mộc: “Trong này có mười vạn đồng, không phải là tiền của Tư Tư, là những năm gần đây tự bác kiếm được, cả vốn lẫn lãi, trả lại cho cháu.”

Lông mày của Hứa Gia Mộc nhíu lại, không nhận.

Bác trai lại nhét vào trong tay Hứa Gia Mộc: “Chờ đến lúc cháu làm ba, sẽ hiểu được nỗi khổ của bác, một người cha tình nguyện chết cũng không muốn con gái mình phải chịu oan ức, cho nên tiền này nhất định cháu phải nhận, bác không có ý gì khác, bác chỉ muốn lấy lại tôn nghiêm cho con gái mình, nếu cháu tôn trọng con gái của bác, cháu cũng nên cầm.”

Tuy trong lời nói của bác trai, cũng không hề chỉ trích Hứa Gia Mộc, nhưng anh lại cảm thấy có chút không nói nên lời.

“Tư Tư và cháu cũng quen nhau mười một năm rồi...” Bác trai nói đến đây, có chút hoảng hốt: “Mười một năm, thời gian không phải là ngắn, cả đời người, có được mấy cái mười một năm, cả đời người con gái, thời gian tốt nhất đều đã đặt trên người cháu.”

Nghe được những lời này của bác trai, Hứa Gia Mộc nắm lấy tấm chi phiếu, co rúm lại.

Bác trai dừng một lúc, quay đầu nhìn Hứa Gia Mộc cười cười: “Tuy chúng ta mới quen nhau được ba ngày, nhưng bác nhìn ra được, cháu có chút cảm tình với Tư Tư, nếu không cũng sẽ không quản xa xôi cùng Tư Tư chạy đến đây, cũng không vội trước vội sau vì một người sắp chết như bác.”

“Sở dĩ bác bảo Tư Tư tránh mặt là vì có chuyện muốn nhờ cháu.” Bác trai nói đến đây, hơi chần chừ một chút: “Mặc kệ trong tương lai Tư Tư sẽ đến với cháu hay là với người khác, bác đều hi vọng cháu có thể tha thứ cho nó nhiều một chút.”

“Bác biết được thỉnh cầu này của bác có chút quá đáng, nếu nó không đến với cháu, cháu thật sự không cần chăm sóc nó, nhưng bác thật sự lo lắng cho Tư Tư... Bác đi rồi, đến một người thân nó cũng không có, nếu nó bị oan ức, đến một nơi để khóc cũng không có, cháu không biết, cả đời này của bác, điều hối tiếc nhất chính là không thể nhìn nó kết hôn...”

“Suy nghĩ một chút, lòng bác đã chua xót, nhưng là ngoài cháu ra, lại không biết tìm ai để nói những lời này, cho dù là bác cầu xin cháu... Cháu có thể đáp ứng bác không, mặc kệ trong tương lai cháu ở bên Tư Tư hay không, nếu nó có gì không tốt, phải chịu oan ức, cháu hãy chăm sóc cho nó giúp bác...”

Hứa Gia Mộc không hề do dự gật đầu: “Cháu đồng ý, bác yên tâm, cháu nhất định sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy.”

Bác trai nghe được những lời này, rốt cuộc cũng yên lòng nở nụ cười.

“Nói lâu như vậy, bác cũng mệt rồi, muốn nghỉ một lát, cháu đi xem xem sao Tư Tư vẫn chưa quay lại?”

Hứa Gia Mộc gật đầu, cẩn thận đỡ bác trai nằm xuống, đắp lên người một cái chăn mỏng rồi mới đi ra ngoài.

Lúc anh đứng ngoài chờ Tổng Tương Tư, hút một điếu thuốc, dùng lực hút vài hơi.

Trong đầu óc anh đều nghĩ đến những lời bác trai vừa nói với mình, nghĩ đi nghĩ lại, không biết làm sao, lại nghĩ đến lúc trước khi tiến vào phòng bệnh, Tổng Tương Tư cầm lấy vạt áo của anh, nhỏ giọng nói, anh có thể đổi với tôi tốt một chút trước mặt ba tôi không?

Cô của lúc đó, rất nhanh lại bắt đầu phủ định lời nói của mình, nói không cần đổi với cô tốt, chỉ cần đổi tốt với ba cô là được rồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 933

Kéo Dài (13)

Ý tứ của cô, có phải là đã từng mong chờ anh đối tốt với cô không?

Nhưng là, anh lại chưa từng đối tốt với cô.

Nếu là lúc trước, tám năm anh ở bên cô, anh lưu ý quan tâm cô một chút, quan tâm nhiều hơn một chút, có phải giữa bọn họ sẽ không dẫn đến tình trạng hôm nay?

Hoặc là, nếu lúc trước, anh nhìn thấy cô, có thể tình trường nhận ra sự hứng thú lúc đó là rung động, là tình yêu của bây giờ, có phải anh sẽ không để cô nhân nhượng vì năm vạn đồng tiền mà ở bên anh không danh không phận từng ấy năm?

Bác trai đưa cho anh tấm chi phiếu kia, vẫn còn ở túi tiền trong ngực anh, cứng rắn, khiến anh đau đớn.

Bây giờ đây, rốt cuộc anh mới biết thế nào mới là một người đàn ông tốt, một người chồng tốt, mà cô cũng đã gả cho người khác, không cần anh phải đối tốt với cô.

Hứa Gia Mộc hít một ngụm khói, bởi vì dùng lực, ngược lại bị sặc, không nhin được cong người, kịch liệt ho khan.

Khụ khụ, hốc mắt anh phẫm hồng.

-

Cơm chiều vẫn như cũ là Hứa Gia Mộc làm, anh chặt con gà mà Tống Tương Tư mua thành từng miếng, đặt trên một chiếc đĩa.

Đợi cơm nấu xong, Tống Tương Tư đi vào gọi cha.

Tâm tình bác trai vẫn tốt như cũ, khiến khẩu vị cũng tốt, ăn một cái chân gà.

Ăn cơm xong, bác trai trở về phòng ngủ nghỉ ngơi, còn gọi Tống Tương Tư, hai người đóng cửa, không biết nói gì ở trong, đến hơn chín giờ tối, Tống Tương Tư mới đi ra.

Hứa Gia Mộc ngồi trên ghế sofa, nhìn thấy Tống Tương Tư đi ra lập tức đứng dậy rót cho cô một chén sữa.

Tống Tương Tư thấp giọng nói một câu cảm ơn rồi vươn tay nhận lấy.

Tống Tương Tư uống sữa xong, Hứa Gia Mộc lại lên tiếng nói: “Thời gian không còn sớm, nên đi nghỉ ngơi.”

“Ừm.” Tống Tương Tư nhẹ gật đầu, nắm chén sữa, chuẩn bị đi tắm rửa, Hứa Gia Mộc lại vươn tay giành lại chén sữa: “Tôi đi rửa chén, em đi tắm rửa đi.”

Tống Tương Tư lại nói một câu cảm ơn.

Hứa Gia Mộc không nói gì, chỉ nhìn chăm chăm cô một lúc, xoay người đi vào phòng bếp.

Tống Tương Tư đứng tại chỗ, nghe thấy bên trong truyền đến tiếng nước chảy, mặt mày có chút mờ mịt.

-

Ba giờ đêm, Tống Tương Tư ngủ, rồi đột nhiên tỉnh lại từ trong giấc mơ.

Cô cũng không gặp ác mộng, chỉ là đột nhiên tỉnh lại, trong phòng mở điều hòa, mà cả người cô lại toát mồ hôi.

Cô gắt gao cầm lấy chăn, hô hấp trở nên dồn dập, máu chảy trong người cực kỳ nhanh, trái tim cũng rất kích động, cả người trên dưới đều thấy không thoải mái.

Cô cau mày sửng sốt một lúc, sau đó lơ mơ dự cảm được điều gì, liền xốc chăn lên, xuống giường nhanh chóng chạy ra ngoài.

Hứa Gia Mộc ở trong phòng khách nghe được tiếng động, liền mở mắt, mượn ánh sáng từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, anh thấy bóng Tống Tương tư thoáng qua trước mặt mình, anh hô một câu: “Tương Tư?”

Sau đó, đứng lên, đi đến một bên, mở đèn, liền thấy cô đẩy cửa phòng bác trai đi vào.

Hứa Gia Mộc bắt kịp, anh vừa vào đến cửa phòng, liền thấy ngón tay của cô nhẹ nhàng run rẩy chạm vào hơi thở của cha mình, sau đó cả người mạnh mẽ quỳ dưới đất, gào khóc thành tiếng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 934

Kéo Dài (14)

Đầu tiên Hứa Gia Mộc sững sốt, sau đó dần hiểu ra, trong nháy mắt sự chìm trong khốn khổ.

Hai chân có chút như nhũn ra, nhìn chăm chăm Tống Tương Tư khóc toàn thân run rẩy một lúc lâu, mới miễn cưỡng vững vàng bước chân đi tới bên người Tống Tương Tư.

Ba Tống nằm tư rất ngay ngắn, hai tay đặt trên bụng, vẻ mặt rất bình thản, thoạt nhìn càng giống như là ngủ thiếp đi, khóe môi mím lại, dường như còn có thể nhìn ra một nụ cười mỉm, giống như đang nằm mơ thấy mộng đẹp.

Hứa Gia Mộc vươn tay, nhẹ nhàng chạm tay ba Tống, cảm thấy lạnh như băng, đầu ngón tay của anh hung hăng run run, sau đó mới quay đầu nhìn về Tống Tương Tư, thấy cô khóc thương tâm, tim của anh cũng đau đớn như dao cắt, anh mất rất nhiều sức lực, mới đưa tay lên bả vai của cô, không có sức nói một câu an ủi cứng nhắc: "Tư Tư, em đừng đau khổ quá. "

Tống Tương Tư giống như hoàn toàn không có nghe thấy lời của Hứa Gia Mộc, vẫn rơi nước mắt như cũ.

Thật ra thì cô biết, sinh lão bệnh tử, là chuyện bình thường, hơn nữa cô cũng biết, cha cô sống không được bao lâu, nhưng mà, cô không nghĩ tới

cha cô đột nhiên ra đi như vậy, điều này làm cho Tổng Tương Tư thật sự khó có thể tiếp nhận.

Cô còn muốn mấy ngày nữa dẫn cha trở về Bắc Kinh, ôm Tiểu Hồng Đậu sang cho ông ngắm một chút, nói cho ông biết, ông có một đứa cháu gái, cô còn muốn, cha nhìn thấy Tiểu Hồng Đậu, nhất định tâm tình sẽ rất vui, cũng sẽ sống lâu thêm một chút, rõ ràng mới mấy tiếng trước, cha còn kéo tay của cô, cùng cô nói rất nhiều chuyện đã qua, tinh thần của ông thoát nhìn rất tốt, nói chuyện cũng không chậm như trước, nhưng mà sao lại ra đi sớm như vậy?

Tổng Tương Tư càng nghĩ, khóc càng dữ dội.

Hứa Gia Mộc chậm rãi ngồi xổm người xuống, vươn tay, kéo Tổng Tương Tư vào trong ngực, trong chốc lát, vạt áo trước ngực, liền bị ướt đầm.

-

Mấy ngày gần đây Tổng Tương Tư không có cách nào chấp nhận đã kích cha cô đã ra đi, lúc nào cũng ngăn người, mỗi ngày đều không rời một bước trước di ảnh của cha.

Cho nên, tang lễ của cha cô, trên căn bản là Hứa Gia Mộc một tay tổ chức.

Hôm mai táng, bạn bè của cha cô khi còn sống, cũng đã tới.

Tổng Tương Tư có vẻ có chút hồn vía lên may, tất cả công việc tổ chức, đều là Hứa Gia Mộc an bài.

Chôn cất cha cô bên cạnh phần mộ của mẹ, lúc hạ quan tài xuống mồ, trời đổ mưa to, Tổng Tương Tư quỳ gối trong bùn đất, khóc như ruột gan đứt từng khúc, Hứa Gia Mộc che dù, quỳ gối bên người cô.

Dù che cho Tống Tương Tư, Hứa Gia Mộc cũng ướn sững.

Ba giờ chiều, tất cả những người tới đưa linh cữu đã rời đi, trong nhà chỉ còn hai người Hứa Gia Mộc và Tống Tương Tư.

Ba ngày nay, Tống Tương Tư dường như không thể ăn cái gì, vừa nhìn đã thấy gầy hăn đi, Hứa Gia Mộc đi trong phòng bếp nấu một chén cháo trắng, bưng đến trong phòng ngủ.

Tống Tương Tư nằm ở trên giường, đưa lưng về phía anh, cũng không nhúc nhích, Hứa Gia Mộc đem chén đặt ở một bên trên bàn, cứng rắn ôm cô ngồi dậy, bưng cháo vừa mới chuẩn bị dứt Tống Tương Tư, lại bị cô bất chợt phất tay đẩy ra, cháo nóng bỏng văng ra ngoài, rơi xuống tay Hứa Gia Mộc, nóng đến mức tay của anh chỉ trong nháy mắt đỏ bừng.

Vẻ mặt Tống Tương Tư dừng lại, cuối cùng vẫn là không nói tiếng nào nghiêng đầu.

Tính khí Hứa Gia Mộc rất bình thản, không có chút nào không vui, chẳng qua là cúi xuống, thu dọn bữa bộn dưới đất, đi ra khỏi phòng ngủ.

Qua trong chốc lát, lại bưng một chén cháo đi vào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 935

Kéo Dài (1)

Tổng Tương Tư vẫn không ăn.

Có thể bởi vì Hứa Gia Mộc dây dưa mãi, Tổng Tương Tư trực tiếp dứt khoát xuống giường, không nói tiếng nào đi vào phòng của cha cô, khóa trái cửa.

Hứa Gia Mộc gõ cửa rất lâu, cũng không khuyên được Tổng Tương Tư mở cửa, cuối cùng anh liền bắt đầu tìm chìa khóa.

Đợi đến lúc rốt cuộc anh tìm được chìa khóa, mở cửa, thấy Tổng Tương Tư đang ngồi xõm trên mặt đất, xếp từng bộ quần áo của cha Tổng.

Hứa Gia Mộc không lên tiếng quấy rầy cô, rón rén ở bên cạnh cô, rất yên tĩnh ngồi xõm người xuống, cùng cô xếp.

Tổng Tương Tư nâng lên mí mắt, chẳng qua là nhìn anh, giống như là muốn lên tiếng đuổi anh đi, nhưng mà nhìn thấy mu bàn tay sưng đỏ, cuối cùng vẫn khép môi, rũ mi mắt, im lặng không lên tiếng tiếp tục xếp quần áo.

Cuối cùng lúc Tổng Tương Tư treo quần áo trong tủ của cha, thấy được một hộp giấy cũ rách, rất nặng, cô ôm không nổi, cuối cùng vẫn nhờ Hứa Gia Mộc giúp cô ôm ra ngoài.

Mở ra hộp giấy, bên trong xếp đầy những thứ từ lúc Tống Tương Tư đi nhà trẻ đến lúc tốt nghiệp cấp 3, nhiều loại bài thi, sách bài tập, tranh vẽ, văn bản... Nhìn những món đồ này, nước mắt Tống Tương Tư lại ồ ồ rơi xuống.

Trên thế giới này, người duy nhất cô có thể dựa vào, cũng là người yêu cô nhất, từ đó về sau, cô thật sự chỉ có thể dựa vào bản thân mình.

-

Cơm tối, Tống Tương Tư như cũ không ăn gì cả, cô không ăn, Hứa Gia Mộc cũng không có gì khẩu vị, một bàn món ăn, mang lên bàn ăn, cuối cùng đều được Hứa Gia Mộc bọc để giữ tươi bỏ vào ngăn lạnh.

Ban đêm, Tống Tương Tư ngủ trong phòng của ba Tống, Hứa Gia Mộc ngủ ở trong phòng cô.

Lúc sắp 11 giờ, bên ngoài lại có sấm sét, trời đổ mưa, Hứa Gia Mộc mới vừa vào giấc ngủ, liền bị thức tỉnh.

Anh nhớ tới buổi chiều ba Tống trước khi đi, nói với mình, đừng nhìn Tư Tư giống như người mạnh mẽ, thật ra thì cô rất nhu nhược yếu đuối, ban đêm sợ nhất sấm sét.

Hứa Gia Mộc chợt ngồi dậy, vén chăn lên xuống giường, vội vã vào phòng ngủ của cha cô, đẩy cửa ra, lại thấy trên giường trống rỗng, không thấy Tống Tương Tư.

Hứa Gia Mộc hoảng hốt, liền nhanh chóng kiểm tra tất cả gian phòng, không thấy Tống Tương Tư, anh liền lấy ra điện thoại di động gọi điện thoại cho cô, kết quả lại nghe tiếng chuông của cô trong phòng ngủ.

Hứa Gia Mộc ngay cả quần áo cũng không kịp đổi, trực tiếp mặc áo ngủ chạy ra ngoài.

Trời mưa rất lớn, mới vừa một từ trong tiểu khu ra ngoài, quần áo trên người liền ướt đầm, Hứa Gia Mộc ngồi lên xe, đầu tiên suy nghĩ, chạy đến phần mộ của ba Tổng, kết quả lại không thấy bóng dáng Tổng Tương Tư, Hứa Gia Mộc lại ngựa không ngừng chạy trở lại, vừa mới chuẩn bị đi lên lầu xem một chút Tổng Tương Tư có có về nhà không, anh bất chợt nghĩ tới chuyện gì, hướng về phía công viên tiểu khu chạy đi.

Mưa vẫn chưa dừng, càng rơi càng nặng hạt, che lại tầm mắt của người, ánh sáng đèn đường cũng trở nên mờ mờ.

Hứa Gia Mộc mượn ánh đèn pin từ điện thoại di động, đi một vòng trong rừng cây, cuối cùng thấy một nơi, một người ngồi xổm, chôn đầu vào đầu gối.

Hứa Gia Mộc dựa vào đồ ngủ người nọ đang mặc trên người, nhận ra đó là Tổng Tương Tư.

Anh thở phào nhẹ nhõm, yên tâm trở về, sau đó thuận tiện cất bước đi tới, càng đến gần, qua tiếng mưa rơi tiếng sấm, nghe tiếng nước nở của Tổng Tương Tư.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 936

Kéo Dài (16)

Đáy lòng Hứa Gia Mộc xuất hiện một cỗ nỗi đau thầm lặng, bước chân của anh hơi ngừng một chút, sau đó mới chậm rãi đi tới trước mặt Tống Tương Tư.

Tống Tương Tư nghe được tiếng vang, ngẩng đầu, đôi mắt khóc sưng đỏ nổi lên một tia kinh ngạc, giống như không tin sao Hứa Gia Mộc sẽ tìm được cô.

Hứa Gia Mộc không lên tiếng, chẳng qua là vươn tay, nắm tay của cô, đem cô từ trên đất dùng sức lôi dậy, kéo vào trong ngực của mình, ôm cô thật chặt, thấp giọng nói: "Khóc đi."

Vừa nói, Hứa Gia Mộc liền dùng sức ôm chặt Tống Tương Tư: "Muốn khóc thì khóc thật to trong lòng anh, anh ở đây với em."

Tống Tương Tư trốn ở chỗ này đã khóc hơn hai giờ, đã sớm khóc khô nước mắt, nhưng mà lúc cô dựa vào trong ngực Hứa Gia Mộc, nghe được lời của anh nói, vành mắt của cô lại một lần nữa ướt át, nước mắt giống như là những hạt trân châu, rơi xuống, sau đó liền giống như sông làm vỡ đê, nước mắt thế nào cũng không ngừng được, đến cuối cùng, cô trực tiếp khóc thành tiếng.

Mưa càng rơi xuống càng lớn, tiếng gió tiếng mưa rơi tiếng sấm, tiếng khóc của Tống Tương Tư, nhiều tiếng lọt vào tai.

Hứa Gia Mộc từ đầu đến cuối cũng không có nói một câu dư thừa, cứ như vậy lẳng lẳng ôm cô.

Anh nhớ tới, nhiều năm trước, đêm hôm đó mẹ mình qua đời, cô cũng yên tĩnh bên cạnh mình.

Một đêm kia, lòng anh vốn rất bi thương, bởi vì có cô ở, nên người ngoài rất nhiều.

Hiện tại, đổi lại anh ở bên cô như vậy.

Qua hồi lâu, Tống Tương Tư mới ngừng tiếng khóc, Hứa Gia Mộc cũng không gấp gáp kéo cô từ trong ngực của mình ra ngoài, anh như cũ ôm cô, yên tĩnh ngậy người hồi lâu, anh mới nhẹ nhàng cúi đầu, giơ tay lên, lau khô giọt nước mắt trên mặt cô, sau đó nắm tay của cô, im lặng không nói lời kéo cô, đi ra ngoài rừng cây.

Tống Tương Tư là nữ vương luôn kiêu ngạo, lúc này im lặng, không có giây giụa, cũng không có ngạo mạn, cứ như vậy mặc cho Hứa Gia Mộc lôi kéo, đi sau lưng anh..

Về đến nhà, Hứa Gia Mộc xả nước nóng, để cho Tống Tương Tư đi tắm, mà mình đi phòng bếp nấu một chén canh gừng.

Tống Tương Tư cả ngày chưa ăn gì, lúc nhìn thấy canh gừng, không có bất kỳ bài xích, nhẹ nhàng uống từng ngụm.

Tống Tương Tư uống xong canh gừng, Hứa Gia Mộc hỏi: "Có muốn ăn gì không?"

Tống Tương Tư rất nhẹ gật đầu một cái.

Hứa Gia Mộc lập tức cười: "Muốn ăn cái gì?"

"Cá chua ngọt..." Tống Tương Tư nói xong, cũng có chút do dự muốn đổi, mà Hứa Gia Mộc như nghe thấy cô nói, lập tức gật đầu nói: "Được, anh làm cho em."

Tống Tương Tư ngồi ở trong phòng khách, nhìn Hứa Gia Mộc mặc quần áo ướt đầm nước mưa, bận rộn trước bận rộn sau, ánh mắt trở nên có chút bình tĩnh.

-

Cá chua ngọt rất nhanh được Hứa Gia Mộc bưng lên, anh vừa cho cô đôi đũa, vừa cầm chén cho cô, còn thỉnh thoảng nhắc nhở cô cẩn thận.

Tống Tương Tư từ đầu đến cuối cũng chỉ là rử đầu, không nói tiếng nào ăn cá, lúc Hứa Gia Mộc bất chợt cầm đũa, lần nữa lọc xương cá cho cô, Tống Tương Tư rốt cục ngẩng đầu lên nhìn Hứa Gia Mộc, lên tiếng nói: "Anh đi tắm đi."

"Được." Hứa Gia Mộc gật đầu, ngồi ở đối diện, nhìn chăm chăm Tống Tương Tư ăn cá một lát, mới đứng lên, vào phòng tắm.

Hứa Gia Mộc từ trong phòng tắm ra ngoài, Tống Tương Tư đã không còn ở phòng khách, trong mâm trên bàn, còn dư lại đại khái nửa con cá, đôi đũa đặt ở một bên.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 937

Kéo Dài [17]

Hứa Gia Mộc nghĩ đến Tổng Tương Tư lại một mình chạy ra ngoài, liền vọt tới trước phòng ngủ của ba Tổng, đẩy cửa ra.

Tổng Tương Tư nằm ở trên giường bị hành động bất thành hình của Hứa Gia Mộc làm cho hoảng sợ, cô mạnh ngồi dậy, nhìn Hứa Gia Mộc, có chút hồ nghi hỏi: “Làm sao vậy?”

Hứa Gia Mộc thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Không có việc gì.”

Sau đó liền đi ra ngoài, thu thập bàn cơm một chút.

Khi định Hứa Gia Mộc quay lại cái phòng ngủ kia của Tổng Tương Tư, vừa lúc ngoài cửa sổ vang lên một tiếng sấm, đình tai nhức óc, anh dừng lại ở phòng khách một chút, cuối cùng vẫn là xoay người đi phòng ngủ của ba Tổng, đẩy cửa ra, nhìn thấy Tổng Tương Tư vùi ở trên giường, lạnh run.

Đáy lòng Hứa Gia Mộc lại là một cơn đau bén nhọn, anh đóng cửa lại, tiêu sái bước nhanh đến bên giường: “Tương Tư?”

Hứa Gia Mộc hô vài tiếng tên của Tổng Tương Tư, cô mới thò đầu từ trong chăn ra, cô nhìn anh khoảng nửa phút, cánh môi mới nhẹ nhàng giật giật: “Theo giúp tôi như thế này, được không?”

Hứa Gia Mộc đau lòng càng sâu, anh không hề nghĩ ngợi gật gật đầu, nói một chữ: “Tốt.”

Có thể là do có Hứa Gia Mộc ở cùng, mấy ngày nay Tống Tương Tư rất khó ngủ, bây giờ lại rất nhanh thiếp đi.

Hôm sau khi cô tỉnh lại, vừa lúc nhìn thấy ánh mặt trời ngoài cửa sổ, thời tiết sáng sủa rồi tinh rồi mù, không tìm thấy một chút bong bóng thời tiết nóng bức.

Tống Tương Tư cảm giác ngủ thật sự rất trầm và lâu, cô giật giật thân thể một chút, xoay người, liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc ngồi ở bên giường, dựa vào vào ghế ngủ.

Lúc này Tống Tương Tư mới nhớ tới, chuyện đã xảy ra tối hôm qua.

Kỳ thật cô luôn luôn không thích yếu đuối trước mặt người khác, tối hôm qua là vì chuyện hạ táng ba, cô thật sự rất khó chịu, mới có thể nói với anh như vậy. Cô đã nghĩ, sau khi cô ngủ anh sẽ rời đi, lại không nghĩ rằng, anh thế nhưng ngồi ở bên cạnh cô cả đêm như vậy.

Sắc mặt Hứa Gia Mộc, thoát nhìn rất tái nhợt, chỗ hốc mắt có một mảnh xanh đen.

Thời gian gần đây, anh vất vả so với cô gấp trăm lần, toàn bộ chuyện tình ba qua đời, đều là do một mình anh đi làm, cho dù có mệt, cô cũng không nhìn thấy trên mặt anh nửa điểm không kiên nhẫn, từ trong miệng của anh nghe một câu oán hận.

Có thể là do Hứa Gia Mộc đang ngủ, từ lúc Tống Tương Tư gặp lại anh đến nay, đây là lần đầu tiên cô cẩn thận nhìn anh như vậy.

Ngũ quan của anh so với trước đây, không có biến hóa gì, nhưng mà tổng thể làm cho người ta cảm giác, lại thành thực trầm ổn rất nhiều.

Vẻ mặt của anh thoát nhìn rất mệt mỏi, chắc là do gần đây quá mệt mỏi đi.

Tống Tương Tư nhin không được nâng tay lên, hướng về phía hàng mi đang nhú lại của Hứa Gia Mộc vuốt, đầu ngón tay của cô vừa mới đụng phải da của anh, đột nhiên tiếng chuông điện thoại vang lên.

Tay Tống Tương Tư run lên, vội vàng rút trở về, cô nhìn lại theo tiếng chuông của di động, là di động của Hứa Gia Mộc đặt ở đầu giường, nhìn lên trên màn hình, hiện hai chữ: Tư Tư.

Tư Tư... Cùng nhũ danh với cô, hai chữ giống nhau như đúc.

Là cô gái tên Dương Tư Tư kia gọi tới sao?

Tống Tương Tư cúi đầu suy nghĩ, rất nhanh liếc qua, đứng lên, đi ra phòng ngủ, lúc cô đóng cửa lại, cô nghe thấy Hứa Gia Mộc trong phòng ngủ, bị tiếng chuông đánh thức, lúc tiếp nghe còn mang theo vài phần buồn ngủ mông lung: “Alo? Làm sao vậy?”

“Uh... Anh không ở Bắc Kinh, bên ngoài... Còn không biết khi nào thì trở về? Tốt... Có điểm vậy, uh, tốt, tạm biệt, trở lại Bắc Kinh gặp.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 938

Kéo Dài [18]

Hứa Gia Mộc và Tổng Tương Tư ở đó đến ngày thứ bảy sau khi ba Tổng qua đời mới trở về Bắc Kinh.

Ngồi chuyến bay buổi sáng hôm đó, đến Bắc Kinh, là lúc một giờ chiều.

Xe Hứa Gia Mộc liền đứng ở sân bay Bắc Kinh, anh lái xe đưa Tổng Tương Tư trở lại khách sạn Tô Uyển.

Dọc theo đường đi, giao thông thông thuận, chỉ mất bốn mươi phút, liền đến nơi.

Trước khi xuống xe, Tổng Tương Tư quay đầu dịu dàng nở nụ cười khó có được với Hứa Gia Mộc một chút, liền ngay cả lời nói ra, đều rất ôn hòa: “Gia Mộc, trong khoảng thời gian này, cảm ơn anh.”

Hứa Gia Mộc mở khóa xe, cười với Tổng Tương Tư một cái, anh nhìn chăm chăm Tổng Tương Tư một lát, sau đó mở miệng nói: “Em có chuyện gì, lúc nào cũng có thể liên hệ với em, số điện thoại của anh không đổi.”

Dừng một chút, Hứa Gia Mộc lại bổ sung: “Em còn nhớ số điện thoại của anh sao? Nếu không nhớ rõ...”

Hứa Gia Mộc ở trong xe tìm kiếm một chút, cầm danh thiếp ra, đưa cho Tổng Tương Tư: “Mặt trên trên này có phương thức để liên hệ với anh.”

Tổng Tương Tư không có vươn tay tiếp nhận, chỉ tiếp tục cười yếu ớt nhìn về phía Hứa Gia Mộc một chút.

Hứa Gia Mộc chớp mắt nhìn về phía Tổng Tương Tư, sau đó cúi đầu nhìn thoáng qua danh thiếp của bản thân, một lát sau, lại mở miệng nói: “Tương Tư, anh đáp ứng với ba em, chăm sóc tốt em, em lưu trữ phương thức liên hệ của anh, chỉ cần em cần đến, lúc nào anh...”

“Gia Mộc.” Tổng Tương Tư bỗng dừng lên tiếng, đánh gãy lời nói của Hứa Gia Mộc: “Em đã gọi điện thoại cho đạo diễn, ngày mai tiếp tục quay quảng cáo.”

“Anh không phải đã nói sao? Trở lại Bắc Kinh nghỉ ngơi vài ngày rồi mới tiếp tục quay, không vội vàng...” Hứa Gia Mộc nhú mi một chút

.

“Gia Mộc.” Tổng Tương Tư lại một lần đánh gãy lời nói của Hứa Gia Mộc, sau đó lại kêu một tiếng tên của anh: “Gia Mộc, không sai biệt lắm trong vòng một tuần là có thể quay xong quảng cáo, cuối tuần sau em sẽ hồi Mỹ quốc.”

Hứa Gia Mộc nhìn biểu tình của Tổng Tương Tư, bỗng dừng giạt mình, ngây người một lát, anh mới hỏi lại một câu: “Trở về Mỹ?”

“Uh.” Tổng Tương Tư nhẹ nhàng lên tiếng, không nói nữa.

Lần này cô trở về, vốn là bởi vì ba bệnh nặng, hiện tại ba qua đời, cô cũng nên đi.

Cô rất biết ơn trong khoảng thời gian này, anh luôn giúp đỡ và chăm sóc cô, nhưng mà, anh và cô đã kết thúc chính là kết thúc.

Bên trong xe im lặng, rất lâu sau Hứa Gia Mộc cũng không có lên tiếng, Tống Tương Tư lại mở miệng: “Nếu không có việc gì, em xuống xe trước.”

Hứa Gia Mộc như có như không nghe được lời của cô, nhìn thẳng ngã tư đường phía trước, nhẹ nhàng gật đầu một cái.

“Tạm biệt.” Tống Tương Tư đẩy cửa xe ra, xuống xe, sau đó đóng cửa xe, xoay người vào khách sạn Tô Uyển.

Hứa Gia Mộc vẫn không nhúc nhích ngồi ở trong xe như cũ, tay anh đang nắm chặt danh thiếp, run lợi hại.

-

Ngày thứ hai sau khi trở lại Bắc Kinh, Hứa Gia Mộc đến tập đoàn Hứa thị, thời gian rời khỏi chỉ có mười ngày, công việc lại xếp thành núi, một ngày liên tục mở ba cái hội nghị, ký văn kiện khẩn cấp nhiều đến mỏi tay, buổi tối tăng ca đến đêm khuya, trực tiếp ngã đầu ngủ ở công ty.

Liên tục giảm co sút đầu mể chán bốn ngày như vậy, rốt cục mới xử lý sạch sẽ công việc tồn đọng mấy ngày trước, mà ngày chủ nhật hôm nay, cũng đã qua 80% thời gian.

Có một số việc lúc bận rộn, không có thời gian suy nghĩ, sẽ không cảm thấy khó chịu, nhưng mà một khi rảnh rỗi, càng nghĩ lại càng tâm tắc, vì muốn tìm việc làm cho bản thân, buổi tối Hứa Gia Mộc trực tiếp hẹn một vị khách, ở vườn Hương ăn hải sản của quán, sau đó, ở chỗ này anh gặp lại Tống Tương Tư.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 939

Kéo Dài [19]

Lúc tiểu Đậu Đỏ ăn cơm, bị dính nước tương, tay trở nên bẩn hề hề, Tổng Tương Tư ôm con đi vào toilet.

Tiểu Đậu Đỏ nhìn thấy nước, rất cao hứng, vỗ vỗ vôi nước đang chảy nước, khiến cho bọt nước văng tứ phía, vẩy lên trên mặt Tổng Tương Tư, Tổng Tương Tư có chút nghiêm túc nói: “Đậu Đỏ, con còn như vậy, mẹ sẽ tức giận!”

Tiểu Đậu Đỏ hoàn toàn không bị Tổng Tương Tư dọa đến, ngược lại càng đùa càng vui mừng, Tổng Tương Tư trực tiếp đặt tiểu Đậu Đỏ ở trên bệ rửa mặt, làm bộ xoay người giống như sắp rời khỏi, tiểu Đậu Đỏ sợ tới mức, ủy khuất hề hề hô một câu: “Mẹ, con sai rồi.”

“Vậy muốn thật tốt sửa sai sao?” Tổng Tương Tư khoanh hai tay đứng trước mặt tiểu Đậu Đỏ, đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

“Tốt tốt lập tức sửa sai.” Đầu tiểu Đậu Đỏ cúi xuống giống như con gà con mổ thóc.

Lúc này Tổng Tương Tư mới đi tới, một lần nữa ôm lấy tiểu Đậu Đỏ, cẩn thận giúp cô bé lau sạch vết bẩn, lúc cầm khăn tay chuẩn bị lau tay cho tiểu Đậu Đỏ, cô chợt nghe thấy một âm thanh truyền đến: “Tương Tư.”

Tổng Tương Tư nghe được âm thanh của Hứa Gia Mộc, sững sốt một lát, mới quay đầu, nhìn thấy Hứa Gia Mộc bình tĩnh đứng ở một bên.

Tiểu Đậu Đỏ gặp qua Hứa Gia Mộc, cảm thấy có chút nhìn quen mắt, đôi mắt to đen láy, không chớp mắt nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc bị tiểu Đậu Đỏ nhìn đáy lòng có chút giống như nhũn ra, anh mại bước chân đi qua, ngữ điệu ôn hòa mở miệng nói với tiểu Đậu Đỏ: “Tiểu Đậu Đỏ, cháu còn nhớ chú không?”

Tiểu Đậu Đỏ quơ quơ đầu, sau đó liền nhả mặt lại, âm thanh non nớt tức giận hô một câu: “Chú.”

Kỳ thật Hứa Gia Mộc chỉ mới nhìn thấy tiểu Đậu Đỏ một lần, lúc này gặp lại, anh phát hiện giống như lần đầu tiên, đáy lòng bản thân thế nhưng run rẩy, anh nhịn không được đưa hai tay về phía tiểu Đậu Đỏ: “Chú ôm một cái được không?”

Tiểu Đậu Đỏ thật ra cũng không bài xích Hứa Gia Mộc, đầu tiên là liếc mắt nhìn Tổng Tương Tư một cái, thấy sắc mặt mẹ mình không có khác thường gì, sau đó quay đầu, giang hai tay hướng về phía Hứa Gia Mộc, giòn giòn nói: “Tốt.”

Hứa Gia Mộc ôm lấy tiểu Đậu Đỏ, cô bé vẫn giống như trước, thân thể vẫn nhờ ôn nhu mềm mại như vậy, khiến cho đáy lòng anh đều sắp hòa tan.

Anh nhìn chăm chăm khuôn mặt nho nhả của tiểu Đậu Đỏ gần trong gang tấc, càng nhìn càng cảm thấy tiểu Đậu Đỏ rất quen mắt, anh suy nghĩ rất lâu, Tổng Tương Tư mới mở miệng nói với Tổng Tương Tư đang đứng bên cạnh: “Thời gian tiểu Đậu Đỏ ở với em rất lâu, bộ dạng bây giờ có điểm giống em.”

“Phải không?” Tổng Tương Tư cười hỏi lại một câu, ánh mắt lưu chuyển ở trên người Hứa Gia Mộc và tiểu Đậu Đỏ một lát.

Tính toán, đây là lần thứ hai cha con hai người gặp mặt đi, lúc trước khi cô một mình nhìn tiểu Đậu Đỏ, cũng không có cảm thấy con bé giống Hứa Gia Mộc, bây giờ bọn họ ở cùng một chỗ, cô mới phát hiện, cái mũi của tiểu Đậu Đỏ, cực kỳ giống mũi của anh.

Tổng Tương Tư cũng không có sốt ruột ôm tiểu Đậu Đỏ đi, đứng ở một bên, nhìn Hứa Gia Mộc đang không ngừng đùa với tiểu Đậu Đỏ, có thể là do quan hệ huyết thống, tiểu Đậu Đỏ luôn luôn sợ người lạ, lại phá lệ thân thiết thân thiết với anh, ở trong ngực anh ánh mắt cười đều mị thành một đạo vá.

Tư thế Hứa Gia Mộc ôm đứa nhỏ rất chuẩn, tiểu Đậu Đỏ ở trong ngực anh không thành thật nhích tới nhích lui, anh luôn có thể dễ dàng ứng phó.

Đến tận cùng là cha con ruột thịt, đặt ở cùng nhau, hình ảnh thập phần hoàn mỹ, so với lúc Giang Thành ôm tiểu Đậu Đỏ, thoát nhìn thoải mái rất nhiều.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 940

Kéo Dài (20)

Ước chừng qua một giờ, rốt cục Hứa Gia Mộc cũng chuyển tầm mắt khỏi người Tiểu Hồng, anh nhìn chằm chằm Tống Tương Tư nói: “Ngày kia đã đi rồi sao?”

“Ừm.” Tống Tương Tư nở nụ cười, vươn tay về phía Tiểu Hồng.

“Vé máy bay là mấy giờ?” Hứa Gia Mộc lại hỏi.

Tiểu Hồng không sốt ruột nhào vào trong lòng Tống Tương Tư, ngược lại còn quay đầu qua, nhìn Hứa Gia Mộc thớm một cái, Hứa Gia Mộc bị hành động bất ngờ của Tiểu Hồng làm cho cứng đờ người, cảm xúc lên xuống bất định.

Sau đó Tiểu Hồng liền xoay người, đuổi người về phía Tống Tương Tư.

Tống Tương Tư tiếp nhận Tiểu Hồng: “Ba giờ chiều.”

“Đến Mỹ, là năm giờ chiều.”

Tống Tương Tư “Ừm” một tiếng, qua một lát, lại nhìn anh mở miệng nói: “Tôi và Tiểu Hồng đặt vé rồi.”

“Được.”

“Hẹn gặp lại.”

“Hẹn gặp lại.” Tống Tương Tư cúi đầu nhìn Tiểu Hồng trong lòng mình nói: “Chào chú đi.”

Tiểu Hồng cực kỳ ngoan ngoãn giơ cánh tay béo ụt ịt về phía anh: “Chào tạm biệt chú.”

“Tạm biệt!” Hứa Gia Mộc cười ấm áp.

Tống Tương Tư không nói nữa, ôm Tiểu Hồng xoay người qua, lúc cô nhanh chóng đi đến toilet, Hứa Gia Mộc lại mở miệng hô tên cô: “Tương Tư.”

Tống Tương Tư dừng bước, đưa lưng về phía anh một lát, mới xoay người, lại phát ra âm thanh như cũ: “Ừhm?”

“Tôi đã nhét danh thiếp vào túi của Tiểu Hồng, nếu em ở nước ngoài quá mệt mỏi hay không vui về gì, lúc nào cũng có thể gọi điện thoại cho tôi, tôi đón em trở về.”

Tống Tương Tư há to mồm, cuối cùng cái gì cũng chưa nói, chỉ xoay người ôm Tiểu Hồng rời đi.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm bóng lưng của cô, tầm mắt có chút nhạt nhòa.

Khoảng cách xa nhất trên thế giới này, không phải là tôi đứng trước mặt em, em lại không biết tôi yêu em, mà là tôi muốn đối xử tốt với em, em cũng không cần.

Chia ly đau đớn nhất trên thế giới này, không phải chúng ta yêu nhau rồi lại chia tay, mà là em không ở bên cạnh anh, nhưng vẫn ở trong lòng anh.

Hứa Gia Mộc của đêm đó, uống rất nhiều rượu, thế nào anh mà anh quay lại được Cẩm Tú viên, anh cũng không rõ ràng.

Anh chỉ nhớ rõ lúc mình lung lay bước từ trên xe xuống, có người bổ nhào vào trong lòng mình, mặt nhăn lại, oan ức nói: “Gia Mộc, sao giờ anh mới về nhà?”

Âm thanh đó rất quen thuộc, nhưng anh suy nghĩ rất lâu, cũng không nghĩ ra là của ai.

Anh cố gắng mở to mắt, nhìn người trong lòng mình, nhìn rất lâu, lại chỉ có thể thấy vẻ mặt hoảng hốt của cô, anh đẩy cô ra, bước chân bất ổn đi đến trước cửa phòng, bấm mật mã nhiều lần cũng không đúng.

“Gia Mộc, anh nói cho em biết mật mã, em mở cửa giúp anh.” Dương Tư Tư đi lên phía trước, vươn tay, đỡ Hứa Gia Mộc.

“0513” Hứa Gia Mộc nói.

Mở cửa, Dương Tư Tư đỡ anh đi vào, một đường nâng đỡ anh trở về phòng ngủ.

Dương Tư Tư thật vất vả mới đỡ được anh xuống giường, sau đó xuống lầu rót cho anh một chén nước ấm, lúc cô quay lại, đã thấy anh ở trong phòng tắm, nôn lợi hại.

Dương Tư Tư vội vàng đặt cốc nước xuống, đi vào phòng tắm, cô ngồi xổm xuống bên người anh, vỗ lưng anh, đợi anh nôn ra được một chút, mới đưa chén nước cho anh, để anh súc miệng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 941

Kéo Dài (21)

Hứa Gia Mộc súc miệng, liền đưa cốc nước cho Dương Tư Tư, lão đảo bước chân ra khỏi phòng tắm.

Lúc cô ra ngoài, Hứa Gia Mộc đã nằm trên giường, cô cầm khăn choàng lên người anh, nghe thấy anh nhỏ giọng nói: “Tư Tư... Làm sao tôi tìm được em?”

“Tư Tư... đừng đi, đừng bỏ anh lại...”

“Tư Tư... em đã nói, em sẽ cùng anh, không bỏ anh lại...”

“Tư Tư... Tư Tư...”

Dương Tư Tư nắm chặt chăn, không nhin được tăng thêm lực.

Rõ ràng anh kêu Tư Tư, là tên cô, nhưng vì sao, cảm thấy anh không phải là gọi cô?

-

Ngày hôm sau, lúc anh tỉnh lại, bởi vì uống rượu, mà đầu đau như búa bổ.

Trên người anh vẫn mặc bộ quần áo của hôm qua, nhiều nếp nhăn, đầy mùi rượu và khói thuốc.

Hứa Gia Mộc cau mày, liền đi vào phòng tắm, tắm rửa một cái, lúc chuẩn bị xuống lầu lấy gì đó ăn, lại thấy được Dương Tư Tư đang ở trong nhà bếp.

Hứa Gia Mộc sững sốt, mới lơ mơ nghĩ đến tối qua lúc mình quay lại Cẩm Tú Viên, Dương Tư Tư đang đứng ở cửa chờ mình.

“Dậy rồi? Qua đây ăn cơm đi.” Dương Tư Tư nhìn Hứa Gia Mộc, cong môi cười với anh.

Hứa Gia Mộc không hé răng, đi vào nhà ăn, kéo một cái ghế ngồi xuống.

Ti vi trong nhà bếp đang mở, truyền phát một tiết mục giải trí về thơ cổ đại, bởi vì bàn ăn quá yên tĩnh, từ đầu đến cuối Hứa Gia Mộc không nói câu nào, Dương Tư Tư không nhịn được mở miệng hỏi một câu: “Gia Mộc, anh có thích bài thơ đó không?”

Hứa Gia Mộc không nhanh không chậm nuốt xuống, đợi một lát mới nói: “Tương Tư.”

“Ách?” Dương Tư Tư sững sốt.

“Hồng đậu sinh tam quốc, xuân tới phát mấy nhánh, nguyện quân chọn thêm hiệt, vật này tối tương tư.” Hứa Gia Mộc chán ghét thơ cổ hay gì đó, trừ bài thơ này, anh thuộc lòng từ đầu đến cuối.

Dương Tư Tư cười: “Bài thơ của Vương Duy này, em cũng thích.”

Hứa Gia Mộc cong khóe môi, không nói gì, tiếp tục ăn cơm.

-

Cơm nước xong, anh đón một cuộc điện thoại từ công ty, trực tiếp đi vào thư phòng.

Dương Tư Tư thu dọn nhà bếp, pha một ly cà phê, đưa lên lầu cho anh, lúc đẩy cửa thư phòng, Hứa Gia Mộc đang vừa nghe điện thoại vừa đánh máy vi tính.

Dương Tư Tư đặt cốc cà phê lên bàn, cũng chưa rời đi, cô nhìn chăm chăm anh một lát, sau đó liền nhìn vài văn kiện bên trên, tên của anh, rồng bay phượng múa, đầy khí thế.

-

Hứa Gia Mộc cúp điện thoại, nhìn thấy Dương Tư Tư ngồi trên ghế sofa, cầm bút viết gì ở đó, anh uống một ngụm cà phê hỏi: “Viết gì thế?”

“Viết tên của em.” Dương Tư Tư giơ tờ giấy trắng lên: “Em thấy anh ký rất đẹp, cho nên cũng muốn luyện tập một chút, nhưng thế nào cũng rất khó coi, anh giúp em thiết kế chữ ký một chút cho đẹp được không?”

Hứa Gia Mộc khẽ gật đầu, không hề từ chối.

Dương Tư Tư lập tức đứng lên, đưa giấy trắng và bút đến bàn anh.

Hứa Gia Mộc cầm bút, phác thảo chữ trên tờ giấy, anh viết nhiều lần tên của cô, như là muốn thiết kế ra chữ ký đẹp nhất, viết mãi, đến sau cùng, bỗng nhiên cô lên tiếng: “Gia Mộc, em không phải Tống Tương Tư.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 942

Kéo Dài (22)

Ngón tay của anh đang cầm bút hơi run rẩy một chút, vắn vẹo vẽ ra một đường cong trên tờ giấy, anh rũ lông mi xuống, vẫn ngồi trên ghế không nhúc nhích, qua một lát, mới nhìn về mấy chữ viết trên tờ giấy, sau đó ánh mắt anh có chút thay đổi.

Tương Tư, Tương Tư.

Tổng Tương Tư.

Trên tờ giấy viết mười cái tên, vậy mà không có cái nào là Dương Tư Tư, toàn bộ đều là Tổng Tương Tư, đủ loại Tổng Tương Tư với những kiểu dáng khác nhau.

Hứa Gia Mộc bình tĩnh nhìn chăm chăm mấy chữ đó, ngón tay nắm bút hơi run rẩy.

Dương Tư Tư nhìn không rời mắt khỏi Hứa Gia Mộc, trong thư phòng vô cùng yên tĩnh, qua tầm năm phút, cô như là nghĩ đến gì đó, lấy ra điện thoại di động của mình, search tên Tổng Tương Tư, sau đó lên wiki xem lý lịch, sinh nhật của Tổng Tương Tư là ngày 13 tháng 5.

Cô đoán không sai. Ngày 13 tháng 5,... 0513... Hứa Gia Mộc dùng ngày sinh nhật của Tổng Tương Tư làm mật mã.

Sau đó, tầm mắt của Tống Tương Tư đặt trên chiếc điện thoại của anh, cô không hề hỏi bất cứ thứ gì, trực tiếp vươn tay, cầm lên, khi điện thoại hỏi mật mã, đánh vào bốn con số 0513, điện thoại liền được mở khóa.

Ánh mắt của cô tối lại, vòng qua bàn học, đứng bên cạnh anh, cúi người, xem mật mã máy tính của anh, cũng là bốn con số 0513.

Trong nháy mắt cô liền sáng tỏ tất cả.

Khó trách lúc cô ở cùng anh, luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng.

Người đàn ông rõ ràng đối xử với cô rất tốt, luôn dung túng, cưng chiều, để cho bất kỳ người con gái nào cũng thấy được là anh yêu cô, nhưng lúc anh đi trên đường cái, không bao giờ nắm tay cô, đi chơi không ở cùng một phòng với cô, càng đừng nói đến chuyện hôn môi hay hôn gò đó.

Thậm chí lúc cô chủ động, sau cùng còn bị anh tránh né.

Lúc ấy cô cũng nghĩ, trong lòng anh có phải là không hề có cô không, nhưng anh lại đối xử với cô cẩn thận như thế, cô lại nghĩ, có lẽ anh là một người đàn ông chậm chạp, cô cần phải kiên nhẫn.

Cho tới bây giờ, cô mới biết được, hóa ra, không phải anh chậm, mà là tâm tình của anh không đặt trên người cô.

Dương Tư Tư nhìn anh, khuôn mặt tuần tú kinh diễm, nhưng lại khiến cô thấy được giữa cô và anh có bao nhiêu xa cách.

Dương Tư Tư hít vào một hơi, mới nói: “Gia Mộc, thật ra là anh đã có người trong lòng, đúng không?”

Hứa Gia Mộc vẫn không nhúc nhích, lúc nghe được những lời này của cô, ánh mắt nhẹ nhàng chớp chớp, anh chậm rãi đặt cây bút trong tay

xuống, xoay người nhìn cô, anh không hề trả lời câu hỏi của cô mà là mở miệng nói một câu: “Xin lỗi.”

Lúc này cô mới nhớ tới, đêm đó, anh rất lạnh lùng với mình, sau khi anh biết tên cô mới hứng thú nói chuyện với cô, thậm chí đêm đó, anh còn đưa cô về nhà.

“Sở dĩ đêm đó anh đưa em về, cho em số điện thoại của anh, là vì tên của em, đúng không?”

Dương Tư Tư nói đến đây, không nhịn được nở nụ cười, cô ngẩng đầu, dè ép nước mắt của mình trở lại: “Cho nên... nhiều ngày như vậy tới nay... trong miệng anh đều gọi em là Tư Tư... nhưng trong lòng lại nghĩ đến người khác, xét đến cùng, thật sự em chỉ là một thể thân, đúng không?”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 943

Kéo Dài (23)

“Ừhm.” Hứa Gia Mộc mở miệng thật bình tĩnh, qua một lát, lại nói: “Em nhớ rõ đêm đầu tiên gặp nhau, em đã nói gì với anh không?”

“Em nói, nhìn anh giống như là người mang chuyện cũ.” Trên mặt anh có chút tự giễu: “Nếu làm tổn thương một người con gái suốt tám năm, xem như là một chuyện cũ, thật sự anh đúng là người có chuyện cũ.”

Nói xong, Hứa Gia Mộc cầm lấy điện thoại trên mặt bàn và chìa khóa xe đứng lên: “Không phải em vẫn muốn biết chuyện cũ của anh sao? Đi thôi, anh dẫn em đi xem?”

-

Hứa Gia Mộc mang theo cô đến nghĩa trang, anh chỉ vào một tấm mộ không có di ảnh, nói: “Đây là chuyện cũ của anh.”

Vẻ mặt của Dương Tư Tư trở nên kinh ngạc, nhưng cô cũng không nói gì, bởi vì cô biết, tiếp theo anh sẽ nói tất cả.

“Đây là con của anh, một đứa bé ngay cả nó là trai hay gái anh cũng không kịp biết, liền đã rời khỏi thế giới này rồi.” Qua một lúc, anh mới mở miệng, ánh mắt nhìn chăm chăm bia mộ, cực kỳ dịu dàng, nhưng toàn thân lại nhiễm một tầng bi thương.

“Đứa bé này, là của anh và Tống Tương Tư à?” Dương Tư Tư đã ngả bài với anh ở Cẩm Tú viên, cũng chưa nói ra tên của Tống Tương Tư, nhưng hiện tại lại nói ra.

“Đúng.” Hứa Gia Mộc không hề do dự thừa nhận.

“Đứa bé bị làm sao?”

Sau đó Dương Tư Tư nghĩ đến vừa rồi Hứa Gia Mộc nói anh không biết nó là trai hay gái, đã rời khỏi thế giới này rồi, vì thế liền mở miệng hỏi lần nữa: “Là không cẩn thận mất đi à?”

“Không phải không cẩn thận.” Giọng nói của anh nhẹ nhàng, nhưng lại có sự thống khổ, anh vươn tay, nhẹ nhàng sờ mộ bia, như là thương tiếc, sau đó mới quay đầu, nhìn cô nói: “Là bị cô ấy phá bỏ.”

Dương Tư Tư bị những lời này của anh làm cho xúc động lợi hại.

Anh kể chuyện cũ với cô, anh chưa bao giờ kể cho ai nghe, vẫn luôn giấu ở dưới đáy lòng, lúc này mở miệng nói với người khác, càng như là tìm được một cơ hội để nói hết tất cả, từng chữ từng từ, thế nào đều nói hết.

“trước khi phá bỏ đứa bé này, anh và cô ấy đã ở bên nhau tám năm.”

“Lúc quen cô ấy, cô ấy còn đang học đại học, chưa tiến vào giới giải trí, chưa nổi tiếng khắp nơi như bây giờ, chỉ là một cô gái bình thường.”

“Lúc còn nhỏ, anh đã ý thức được, đám cưới của anh phải đặt lợi ích của Hứa thị lên hàng đầu, cũng biết mình đối với những cô gái bình thường này là không có kết quả gì, cho nên anh chưa từng để tâm yêu đương.”

“Anh và cô ấy cũng không phải yêu đương, đúng ra, tám năm đó, anh và cô ấy cho đến bây giờ cũng không phải quan hệ người yêu.”

“Cô ấy vì năm vạn đồng tiền của anh, mà ở bên anh, bởi vì đây chỉ là một giao dịch, anh mới ở bên cô ấy, bởi vì gặp được chia được, hẳn không gặp phiền phức.”

“Nhưng ai cũng không nghĩ đến, mối quan hệ thiếu sót như vậy, mà duy trì suốt bảy năm.”

“Lúc đến năm thứ bảy, cô ấy nói muốn chia tay.”

“Nói thế nào, anh ở bên cô ấy nhiều năm như thế, từ trước đến nay cô ấy đều nghe lời, đó là lần đầu tiên cô ấy cãi lời anh, anh rất tức giận, nhưng lúc đó anh lại không biết vì sao mình tức giận, cho nên, anh chỉ nghĩ là lòng tự trọng bị xúc phạm nên mới tức giận.”

“Sau đó, anh lại nói với cô ấy, chia tay thì chia tay, em nghĩ tôi níu giữ em sao.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 944

Kéo Dài (24)

"Anh cho là như vậy, anh liền chiếm thế thượng phong, lúc ấy bỏ đi, anh cho là cô ấy sẽ đuổi theo, nhưng mà cô không có, anh đợi cô ấy thật lâu, cuối cùng anh càng thêm tức giận, trực tiếp xuống lầu lái xe rời đi, anh ở trong xe, càng nghĩ càng chưa hết giận, sau đó anh bị tai nạn giao thông..."

"Anh hôn mê tầm 7 tháng mới tỉnh lại, chuyện đầu tiên anh làm khi tỉnh dậy, chính là nhìn điện thoại di động của anh, không có tin nhắn của cô ấy, cũng không có cuộc gọi điện thoại của cô ấy. "

"Chuyện anh sống chết, cũng không có quan hệ gì với cô ấy."

"Sau khi xuất viện, gặp cô ấy, bọn anh buồn bã chia tay."

"Mãi cho đến sau này nhà họ Hứa gặp biến cố, anh lại ở cùng cô ấy."

"Đó là thời gian u ám và khó khăn nhất của bọn anh, cô ấy yên tĩnh ở bên cạnh anh. "

"Thật ra thì những năm này, anh luôn luôn nghĩ, nếu như lúc ấy không có cô ấy, làm sao anh có thể chịu đựng được khoảng thời gian ấy?"

"Em biết không? Mong muốn nhỏ nhoi nhất của anh, anh không muốn lợi ích, anh cũng không muốn làm chủ trên thương trường, anh chỉ muốn cưới cô ấy làm vợ, đơn giản sống qua ngày, thậm chí anh cũng mua chiếc nhẫn muốn cùng cô cầu hôn, nhưng mà, cô ấy lại bỏ đứa bé."

Hứa Gia Mộc rất cẩn thận kể từng chuyện của anh và Tống Tương Tư, Dương Tư Tư thủy chung không mở miệng cắt đứt anh, cô không chớp mắt nhìn Hứa Gia Mộc, từ trên mặt của anh thấy được sự cô đơn, bị thương, nỗi thống khổ của anh... Từ lúc này cô mới biết, người đàn ông vẫn luôn cười ôn hòa yếu ớt, vẫn còn có nhiều vẻ mặt như vậy.

"Chuyện cũ của anh và cô ấy, đến đó đã kết thúc, cách biệt ba năm, người nào cũng chưa từng gặp người còn lại, anh không có đi tìm cô ấy, cô ấy cũng không liên lạc với anh, bọn anh không có bất kỳ tiếp xúc nào."

"Chuyện xưa nghe có vẻ, cô ấy tàn nhẫn hơn anh nhiều đúng không?"
Hứa Gia Mộc cười một cái: "Thật ra thì anh cũng vẫn luôn nghĩ như vậy, anh cảm thấy cô ấy máu lạnh vô tình, thậm chí lúc cô trở về Bắc Kinh, anh tình cờ gặp cô ấy, còn bị thái độ lạnh nhạt của cô ấy, mà hoàn toàn tổn thương."

"Khi đó anh đã suy nghĩ, người phụ nữ này hoàn toàn không có tâm, anh cần gì phải nhớ mãi không quên."

"Ngay lúc đó, anh thật sự đã chết tâm."

"Anh muốn kết hôn, muốn tìm một cô gái đơn giản, kết hôn sinh con, an nhàn trải qua phần đời còn lại."

Dương Tư Tư nghe đến đó, dường như hiểu ra, cô nhẹ giọng hỏi: "Cho nên, đêm đó anh muốn có số điện thoại của em?"

Hứa Gia Mộc gật đầu: "Anh thừa nhận, bởi vì em tên Tư Tư, mới gặp mặt em, nhưng mà anh cũng không có coi em là thể thân của cô ấy, bởi vì... Tiềm thức của anh vẫn luôn nói cho anh biết, em không phải cô ấy... Anh hoàn toàn không thể nắm tay, hôn, ôm, thậm chí là chuyện thân mật..."

"Nhưng mà, thật sự anh có ý muốn cùng em kết hôn sinh con, đi hết quãng đường còn lại."

"Thời gian đó, anh vẫn luôn cố gắng từ bỏ sự ảnh hưởng của cô ấy đến anh, không mặc âu phục màu xanh, không ăn rau, không ăn bánh ngọt cô ấy thích... Anh cố gắng thích ứng thói quen của em, sở thích của em..."

"Anh rất muốn quen thuộc, nhưng mà... Anh phát hiện, anh không thích ứng được, anh cũng không quen được."

Hứa Gia Mộc nói tới đây, nhẹ nhàng đè tim của mình, bất đắc dĩ cười một cái: "Bởi vì chỗ này, cũng bị cô ấy chất đầy, hoàn toàn không có một vị trí nào để cho người khác."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 945

Kéo Dài (2)

"Lúc trước, sau khi anh cùng cô ấy trở về quê nhà, anh càng không thể cố gắng để cho mình tiếp nhận em. "

Cánh môi Dương Tư Tư hơi hé mở: "Anh... Lúc đó, không có ở Bắc Kinh, là theo Tổng Tư trở về quê quán của cô ấy?"

"Đúng."

"Cho nên, đêm đó, bất chợt rời khỏi bữa tiệc không nói, nhưng thật ra là cùng cô ấy đi?"

"Ừ." Hứa Gia Mộc biết mình thẳng thắn như vậy làm tổn thương người khác, nhưng mà anh phải làm vậy, bởi vì từ lúc ban đầu anh mở miệng nói muốn có số điện thoại của cô, anh cũng đã làm thương tổn cô, bây giờ điều duy nhất có thể làm, chính là không lừa cô, đây là sự tôn trọng anh dành cho cô.

"Vậy em gọi điện thoại cho anh, nói gặp ở Bắc Kinh, anh nói được, còn nói có chuyện muốn nói với em, nhưng thật ra là muốn chia tay em?"

"Đúng." Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Nước mắt Dương Tư Tư rốt cuộc không nhịn được rơi xuống: "Không phải anh và cô ấy đã kết thúc, chuẩn bị bắt đầu cuộc sống mới sao? Tại sao anh thay đổi? Là bởi vì giảng hòa với cô ấy xong rồi sao?"

"Không phải." Hứa Gia Mộc lắc đầu, trong đầu thoáng qua lời ba Tổng trước khi mất, vẻ mặt của anh trở nên có chút hoảng hốt: "Là bởi vì anh phát hiện, từng ấy năm tới nay, người tổn thương đến đối phương không phải là cô ấy, mà là anh."

Dương Tư Tư chớp chớp đôi mắt ướt đầm, nhìn Hứa Gia Mộc không lên tiếng, chờ anh tiếp tục nói.

"Cô ấy theo anh tám năm, từ mười chín tuổi đến hai mươi bảy tuổi, khoảng thời gian đẹp nhất của tuổi thanh xuân cũng cho anh, trong 8 năm, cô ấy thôi học anh không biết, cô ấy ngã bệnh anh không biết, cô ấy bị thương anh không biết, cô ấy bị người trong đoàn phim bắt nạt anh không biết, cô ấy mừng năm mới một mình cũng không biết, cô ấy gọi điện thoại tìm anh, anh không có nhận nghe..."

"Tám năm, ba nghìn ngày đêm, anh lại không biết gì cả."

"Cách tổn thương, không phải là cô ấy nói lời khó nghe với anh, không phải là cô ấy không cần anh, bỏ đứa bé, mà là coi thường."

"Anh xem thường cô ấy suốt tám năm."

"Cô ấy cho anh 8 năm và cơ hội, chờ anh quý trọng cô ấy, nhưng mà cho tới bây giờ cũng không hề quý trọng."

"Thậm chí, trong 8 năm kia, anh đã không quan tâm, không cho cô sự ấm áp, thậm chí ngay cả vui vẻ cũng không cho cô..."

"Em biết không? Anh xúc túi cho em, ôm bả vai em để tránh em bị xe đụng, ở chỗ đông người anh ôm vào lòng, em tới kỳ kinh nguyệt anh mua cho em trà gừng, người muốn uống sữa lắc, giữa mùa hè chói chang anh đi mua cho em, em muốn thế nào anh cũng làm cho em, nhưng mà, em biết không? Những chuyện này, trong 8 năm, anh không hề làm 1 việc vì cô ấy."

"Bây giờ anh ưu tú không thể bắt bẻ, đều nhờ Tống Tương Tư thay đổi."

"Nếu như không có cô ấy, lại không thể có Hứa Gia Mộc thận trọng như bây giờ."

"Cô ấy dùng tám năm, biến anh thành bộ dạng này..." Hốc mắt Hứa Gia Mộc lại đỏ lên: "Em nghĩ xem sao anh có thể yên tâm thoải mái sống tốt với người khác?"

"Cho nên..." Giọng nói Hứa Gia Mộc trở nên có chút yếu ớt: "Thật xin lỗi, anh thật sự không thể cùng em tiếp tục nữa..."

Bởi vì... Là cô ấy khiến anh trở nên tốt hơn, cho nên những việc này chỉ có thể thuộc về mình cô ấy.

Dương Tư Tư nhìn Hứa Gia Mộc, hồi lâu cũng không lên tiếng.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 946

Kéo Dài (26)

Thằng thẩn mà nói, lúc cô nhìn thấy trên giấy Hứa Gia Mộc viết xuống ba chữ "Tổng Tương Tư" này, trước hết phản ứng có chút không ổn.

Cô không dám nói, cô thương anh bao nhiêu, hoặc nói đúng hơn, người đàn ông ưu tú như vậy, bất kỳ người phụ nữ nào thấy, cũng sẽ động tâm.

Cho nên, lúc cô nhìn thấy đầu ngọn tóc ra "Tổng Tương Tư" đáy lòng đích cô nổi lên từng tia đau đớn sắc bén.

Khi cô biết tất cả mật mã của anh, đều là sinh nhật của Tổng Tương Tư, cô có hơi tức giận.

Tức giận, bị anh biến thành thể thân.

Nhưng mà nghe xong chuyện xưa của anh, những tức giận kia, sẽ biến mất không còn gì.

Cô không phải là bị tình yêu của bọn họ cảm động, tình yêu đẹp nhất, là tình yêu của Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo, thanh xuân thâm mến, cuối cùng gần nhau, đơn độc nhìn như vậy, sẽ khiến cho người cảm thấy ấm áp và hạnh phúc.

Cô là bị Hứa Gia Mộc thẳng thắn cảm động, mặc dù anh thẳng thắn nói những lời rất đau đớn, nhưng mà lại khá hơn lời nói dối, huống chi, anh

không có giống những thứ người có tiền bỏ rơi một người phụ nữ, đưa tiền, cho nhà, cho xe.

Anh mặc dù làm tổn thương cô, nhưng mà anh lại cho cô tôn trọng.

Khổ sở sao? Có chút khổ sở.

Nhưng mà, Dương Tư Tư mở trừng hai mắt, lại nhẹ nhàng nở nụ cười, cô hít sâu một hơi, cố gắng để cho mình giọng nói nghe rất dễ dàng vui vẻ: "Gia Mộc, mặc dù không thể cùng với anh, em có chút khổ sở, cũng có chút mất mát, nhưng mà, em vẫn rất vui, anh không dùng một câu nói đuổi em, mà kiên nhẫn thẳng thắn với em."

"Không phải là có câu bữa tiệc nào cũng có lúc tàn sao? Trước lúc tiệc tàn, chúng ta có thể ở chung một chỗ ăn một bữa cơm cuối cùng không?"

-

Hứa Gia Mộc không từ chối Dương Tư Tư, lái xe chở cô trở về trong thành phố, tìm nhà hàng sang trọng nhất ăn bữa trưa.

Ăn cơm trưa xong, đã là ba giờ chiều, từ trong nhà hàng ra ngoài, Hứa Gia Mộc mở miệng hỏi: "Em muốn đi đâu? Anh chở em."

"Không cần." Dương Tư Tư cười.

Hứa Gia Mộc cũng không có miễn cưỡng, đặc biệt giúp Dương Tư Tư chặn một chiếc taxi, trước khi Dương Tư Tư lên xe, còn mở miệng hỏi một câu: "Anh có muốn gặp Tống Tương Tư làm hòa? Cứ như vậy bỏ qua, thật đáng tiếc."

Trên mặt Hứa Gia Mộc cười yếu ớt, hơi cứng lại, sau đó liền lại cong môi: "Ngày mai cô ấy phải trở về Mỹ."

Lúc nói những lời này, từ trên mặt Hứa Gia Mộc không nhìn ra bất kỳ bi thương và đau khổ, nhưng mà Dương Tư Tư vẫn thấy rõ anh rử mí mắt, thấy được vẻ nặng nề cô đơn.

"Đã từ chối em, tại sao không đi giữ cô ấy lại?"

Hứa Gia Mộc im lặng thật lâu, mới mở miệng, giọng nói rất khàn khàn: "... Cô ấy đã kết hôn."

Cho nên, anh biết rõ cùng người kia không ở được cùng nhau, nhưng cũng không muốn tìm người cùng mình đi hết quãng đường còn lại?

Anh mới ba mươi tuổi, từ đây đến lúc chết còn rất nhiều năm, như vậy năm tháng khá dài, cô độc một mình trải qua... Suy nghĩ một chút, thật khiến cho người ta đau lòng.

"Vậy sau này anh định làm như thế nào?"

Hứa Gia Mộc ngẩng đầu lên, nhìn trời một chút, không lên tiếng.

Hoặc giả ngay cả chính anh, hiện tại cũng không biết tương lai nên làm sao bây giờ?

-

Mặc dù Dương Tư Tư cùng Hứa Gia Mộc tách ra thoải mái như vậy, nhưng trong lòng của cô tuyệt không không thoải mái, thậm chí lúc cô ngồi lên xe taxi, cô liền bắt đầu rơi nước mắt.

Kỳ lạ, rõ ràng mới quen biết một tháng, sao lại đau lòng như vậy?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 947

Kéo Dài [27]

Một tháng, có thể có bao nhiêu cảm tình, lòng của cô, vì sao lại đau như vậy?

Dương tư tư càng nghĩ, nước mắt rơi lại càng hung, đến cuối cùng, cô trực tiếp nước nở lên.

Xe taxi ở trên đường phố chiếu đầy ánh mặt trời, chạy rất nhanh, bác tài xế thông qua gương chiếu hậu nhìn Dương Tư Tư, cuối cùng liền rút ra tờ giấy đưa tới trước mặt cô: “Thất tình?”

“Vâng.” Dương tư tư lập tức khóc thành tiếng: “Là, thất tình.”

Nói xong, Dương Tư Tư liền “Oa” một tiếng, khóc rống lên, vừa khóc, vừa nhìn về phía bác tài xế, nói liên miên lải nhải: “Rõ ràng là anh ta thương tổn tôi, nhưng mà bây giờ tôi lại không hận anh ta chút nào, thậm chí còn cảm thấy đau lòng thay cho anh.”

“Kỳ thật tôi không phải thánh mẫu, người khác phụ tôi, tôi rất muốn làm cho hắn càng xúi quẩy, càng khó chịu so với tôi, nhưng mà, thật là kỳ quái, tôi thế nhưng rất muốn khiến cho anh ấy hạnh phúc, tôi vừa nghĩ tới sau này anh ấy cứ một mình như vậy, là tôi lại cảm thấy vô cùng khó chịu...”

Mũi của Dương tư tư bị khăn giấy sát đo bừa, quay đầu nhìn phía bác tài xế: “Bác tài xế, cháu muốn hỏi bác, nếu thật sự thích một người, có phải

sẽ mong muốn cho anh ta được hạnh phúc hay không?”

“Trước kia cháu vẫn cho là, những lời này đều là những câu nói trên trang giấy, nhưng mà, hiện tại cháu thật sự hy vọng anh ấy có thể hạnh phúc.”

“Bác tài xế, bác nói cháu vì sao không tiền đồ như vậy đâu?”

“Bác tài xế, bác thấy cháu có gì không tốt, vì sao anh ấy lại không thích cháu?”

“Bác tài xế, anh ấy chắc chắn sẽ hối hận bây giờ không cùng một chỗ với cháu, đúng không?”

“Bác tài xế, kỳ thật cháu gọi là Dương Tư Tư, không phải Tương Tư Tư.”

“Ô ô ô... Bác tài xế cháu không đi bệnh viện, bác có thể đổi hướng đưa cháu đến tòa cao ốc EX không?”

-

Xế chiều hôm nay là buổi quay quảng cáo cuối cùng của Tổng Tương Tư, kết thúc cũng khá muộn, lúc cô từ tòa cao ốc EX đi ra, đã là tám giờ đêm, sắc trời bên ngoài đã đen.

Giang Thành ở nhà trông tiểu Đậu Đỏ, lúc anh đi đón tiểu Đậu Đỏ ở nhà trẻ, đã lái xe đi, cho nên Tổng Tương Tư đành phải đứng ở ven đường bắt xe taxi.

Khu vực ở gần tòa cao ốc EX khá hẻo lánh, Tổng Tương Tư đứng một hồi lâu, mới bắt được một chiếc xe, cô vừa ngồi vào trong xe, còn chưa kịp nói bốn chữ “Khách sạn Tô Uyển” báo địa chỉ với bác tài xế, cửa xe liền bị

mở ra, có một người ngồi vào, giành quyền mở miệng trước nói: “Bác tài xế, đi vườn mộ tây giao.”

“Bác tài xế, tôi muốn đi khách sạn Tô Uyển...” Tống Tương Tư còn chưa nói xong, liền thấy rõ khuôn mặt người ngồi bên cạnh mình.

Dương Tư Tư.

Bạn gái Hứa Gia Mộc.

Cô ta tới nơi này làm gì?

Tống Tương Tư cau mi lại một chút, không nói chuyện.

Bác tài xế không lái xe, mà quay lại hỏi một câu: “Hai người là đi cùng nhau sao?”

“Phải.” Dương Tư Tư trả lời, còn nói thêm một lần: “Đi vườn mộ tây giao.”

-

Khoảng cách từ tòa cao ốc EX đến vườn mộ tây giao cũng không xa, đại khái mất một giờ thì đến nơi.

Dương Tư Tư nói bác tài xế đứng ở cửa vườn mộ tây giao chờ, sau đó đi xuống xe, mở rộng cửa xe, nhìn Tống Tương Tư khí thế ngất trời ngồi ở bên trong, mở miệng hỏi: “Không xuống xe sao?”

Qua khoảng một phút đồng hồ, Tống Tương Tư mới từ trong xe xuống dưới: “Dương tiểu thư, xin hỏi cô mang tôi tới nơi này, làm cái gì?”

“Kỳ thật tôi tuyệt đối không muốn mang cô tới nơi này, nhưng mà tôi lại phải mang cô tới nơi này, hiện tại tôi cũng đã mang cô tới đây.” Dương tư tư trong lời nói nói thập phần nhiều khẩu.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 948

Kéo Dài [28]

Dương Tư Tư và Tổng Tương Tư đồng thời trầm mặc đi vào mộ vườn, lúc đi lên đến sơn đạo, Dương Tư Tư mở miệng nói: “Tôi và Gia Mộc không có gì.”

Vẻ mặt Tổng Tương Tư ngưng đọng một chút, không nói gì.

Dương Tư Tư nhìn thẳng phương hướng chính diện, từng bước từng bước lên bậc thang, đi lên phía trên: “Chính là hôm nay.”

Tổng Tương Tư đi theo phía sau Dương Tư Tư, vẫn có không hé răng.

“Lúc ấy tôi tìm anh kí tên giúp tôi, kết quả anh viết ra Tổng Tương Tư, sau đó anh liền nói muốn cùng tôi tách ra.”

Yết hầu Tổng Tương Tư căng thẳng.

“Tôi hôm qua lúc anh về nhà, say đến không còn biết gì, tôi nâng anh về nhà, tất cả mật mã anh nói đều không đúng, mãi cho đến cuối cùng anh mới nói cho tôi biết mật mã, 0513, sau đó tôi thử mật mã di động và máy tính của anh, đều là 0513.” Dương Tư Tư vừa nói, vừa mại bước chân đi về phía trước, cô có thể cảm nhận được âm thanh của bản thân có chút tù túng, giống như lúc nọ cũng có thể khóc ra: “Nếu tôi nhớ không lầm, Tổng thiếu thư, sinh nhật của cô, chính là 0513 đi?”

Tổng Tương Tư có điểm khiếp sợ, bước chân đi theo dừng một chút.

Nhưng mà Dương Tư Tư lại không có dấu hiệu dừng lại, tiếp tục lên núi, miệng cũng không có ý đình lại: “Lần đầu tiên Gia Mộc mời tôi ăn cơm, mang tôi đến một quán chuyên về lẩu, anh nói, đó là món anh thích ăn nhất.”

Tống Tương Tư nghe được âm thanh của Dương Tư Tư, lại mại bước chân, đuổi kịp cô ta, nhưng mà lòng của cô, cũng đã bắt đầu rung động.

Cửa hàng lẩu năm kia, là cô giới thiệu cho anh, lần đầu tiên đi, anh cảm thấy đồ ăn có hương vị là lạ, vẻ mặt ghét bỏ, từ khi nào thì, biến thành món thích nhất của anh?

“Tôi hôm qua Gia Mộc uống rượu say, lúc nằm ở trên giường, vẫn nói lời say, anh nói, Tư Tư, anh muốn tìm một người thì từ đâu?”

“Tư tư, chớ đi, lưu lại bên cạnh anh.”

“Tư tư, em đã nói em sẽ cùng anh, không cần bỏ lại anh.”

Dương tư tư nói tới đây, đột nhiên xoay người, nhìn chăm chăm Tống Tương Tư cách bản thân khoảng năm thước, tiếp tục nói: “Tôi nghĩ người anh đang gọi là tôi, nhưng mà sau đó, tôi mới biết được, nguyên lai là Tống Tương Tư a...”

Dương Tư Tư kéo dài âm thanh, vòng người, dung sức sải bước chân đi về phía trước vài bước, sau đó liền ngừng lại, chỉ vào một cái mộ bia nói: “Đến, chính là nơi này.”

Tống Tương Tư buồn bực liếc mắt Dương Tư Tư một cái, đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

Dương Tư Tư chỉ vào mộ bia: “Cô đi qua nhìn xem, rồi cố sẽ hiểu tôi muốn nói gì.”

Tổng Tương Tư đứng ở tại chỗ một lát, mới cất bước đi lên trước.

Lúc này là đêm khuya, vườn mộ một mảnh tối đen, cô căn bản thấy không rõ chữ trên mộ bia, cô lấy di động ra, mở đèn pin.

Cô nhìn thấy trên mộ bia không có ảnh chụp, cô cau mi lại, quay đầu liếc mắt Dương Tư Tư ở phía sau một cái, lại nhìn thấy trên mặt của cô gái đã đầy nước mắt.

Tổng Tương Tư không nói chuyện, một lần nữa quay lại đầu, tiếp tục soi đèn đảo qua mộ bia bằng đá cẩm thạch, đảo đến một góc bên phải phía dưới, cô nhìn thấy bốn chữ: Ba Hứa Gia Mộc.

Trong nháy mắt, giống như là có cái gì đó, dùng sức đánh trúng trái tim của cô, khiến cho toàn thân cô quơ quơ, sau đó đầu óc trống rỗng, trái tim cũng đình chỉ nhảy lên theo.

Qua khoảng ba phút, trong đầu Tổng Tương Tư mới tiếp nhận bốn chữ kia, liên tiếp xuất hiện.

Ba Hứa Gia Mộc.

Ba Hứa Gia Mộc.

Ba Hứa Gia Mộc.

Đây là Hứa Gia Mộc vì đưa con cô phá bỏ, lập mộ bia sao?

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 949

Kéo Dài [29]

Nàng nhớ rõ, lúc ấy khi anh nhìn thấy tờ giấy sinh non, là vô cùng tức giận, đập vỡ tất cả đồ vật trong nhà, tư thế kia, hận không thể bóp chết cô đâu.

Anh còn nói với cô, từ nay về sau, không hề liên quan, sau đó liền không một chút lưu tình xoay người rời đi.

Lúc ấy cô còn nghĩ, cô và anh cuối cùng cũng kết thúc...

Cô cũng vẫn cho là, anh và cô liền kết thúc như vậy.

Nhưng mà phía dưới mộ bia này, có một ngày, rõ ràng là ngày 3 năm trước.

Này thuyết minh, từ ba năm trước đến nay, Hứa Gia Mộc vẫn luôn không quên đứa nhỏ mà cô phá bỏ?

Tuy rằng đứa nhỏ kia, cô không có thật sự phá bỏ, nhưng mà lúc cô nhìn thấy mộ bia này, vẫn không ngăn được nước mắt hạ xuống.

Một mình cô sinh tiểu Đậu Đỏ ở Mỹ, tuy rằng Giang Thành thực sự thích Đậu Đỏ, nhưng mà đến tận cùng không phải cha ruột, tình thương chân chính của cha, trong hai năm rưỡi này, tiểu Đậu Đỏ không có hưởng thụ qua một chút, vào lúc đêm khuya vắng người, còn vì thế cảm thấy khổ sở cùng tiếc nuối đâu.

Hiện tại cô mới biết được... Kỳ thật, ba của tiểu đệ đồ, chưa bao giờ khuyết thiếu, Hứa Gia Mộc vẫn luôn nhớ kỹ, nhớ kỹ, nhớ kỹ...

“Anh ấy nói, thật muốn mang cô đi xem anh trước đây, như vậy cô mới biết, sự xuất hiện của cô, đến tột cùng cải biến anh ấy như thế nào.”

“Anh ấy còn nói, cô dung thời gian 8 năm, mới biến anh thành Hứa Gia Mộc tốt như hiện tại, anh sao có thể yên tâm thoải mái dùng những gì cô dạy anh, đi đổi lấy một người phụ nữ tốt khác?”

Dương tư tư nghĩ rằng, xế chiều bản thân đã khóc xong rồi, vì sao bây giờ khi nói những lời này với Tống Tương Tư, vẫn đau lòng muốn chết như vậy?

Thực không xong a... Cô giống như thật sự thích Hứa Gia Mộc a... Tuy rằng mới ngăn ngừa một tháng, tuy rằng anh liều mạng khiến cho cô không đi vào cuộc sống của anh, cô không muốn khiến cho anh xâm nhập sâu vào trái tim của bản thân như vậy...

“Còn có a, anh còn nói, lúc trước anh mua nhẫn về nhà chuẩn bị cầu hôn với cô, kết quả cô lại đưa cho anh giấy phá thai...”

Cho nên, kỳ thật người Hứa Gia Mộc thích là cô, phải không? Người đàn ông cô thích nhiều năm như vậy, là thích cô...

Trong nháy mắt, nước mắt của Tống Tương Tư chớp mắt rơi như mưa.

“Tôi đi xuống chân núi chờ cô.” Sau hi Dương Tư Tư lùi hai bước, sau đó cũng không có quay đầu lại liền xoay người chạy xuống núi.

Tống Tương Tư vẫn đợi đến khi không nghe thấy tiếng bước chân của Dương Tư Tư mới khóc lên thành tiếng.

Tối nay không có gió, trong vườn mộ rất im lặng không có một chút động tĩnh, tiếng khóc của Tống Tương Tư có thể nghe thấy rõ ràng.

Người trông coi vườn mộ, từ trên đỉnh núi xuống, nghe thấy tiếng khóc nhịn không được dừng bước chân, chiếu đèn về phía vị trí Tống Tương Tư đang ngồi, thấy là cái mộ bia không có ảnh chụp kia, sau đó liền bưng bình tỉnh đại ngộ lầm bầm lâu bầu một câu: “Nguyên lai là mộ bia này a.”

Tống Tương Tư hơi hơi ngẩng đầu, lung tung lau nước mắt trên mặt một chút, quay đầu.

Ông lão trông coi vườn mộ, thoát nhìn tuổi lớn một chút: “Mộ này a, là cái mộ không, chỉ có một người đàn ông thường xuyên đến đây, cô vẫn là người đầu tiên trừ người đàn ông kia ra đến đây, người đàn ông kia mỗi lần đến đây, đều đã ở trong này ngốc rất lâu, một mình lầm bầm lâu bầu không biết đang nói liên miên lải nhải cái gì, còn có a... Tôi còn thấy một lần người đàn ông kia ngồi trước mộ bia khóc... Nói cái gì, nhớ mẹ của con... Ai, tuổi tác cao, lỗ tai không còn dùng được, nghe không được rõ ràng...”

Người trông coi vườn mộ vừa nói, vừa quay đầu, đi xuống dưới núi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 950

Kéo Dài (30)

Một đêm kia, Tống Tương Tư ngồi thật lâu trước bia mộ, mới xuống núi.

Dương Tư Tư ngồi trong xe trò chuyện với tài xế, đang đợi cô, nhìn thấy cô đi ra khỏi nghĩa trang, Dương Tư Tư giúp cô đẩy cửa xe ra.

Trên đường trở về, Dương Tư Tư và cô không hề nói chuyện với nhau, trong xe taxi vô cùng yên tĩnh, chỉ có tiếng gió xẹt qua, không ngừng vang lên.

Lúc xe tiến vào đường lớn, Dương Tư Tư mở miệng ý bảo lái xe dừng lại.

Sau khi xe dừng ổn định, Dương Tư Tư mở ví tiền, lúc muốn trả tiền, Tống Tương Tư vẫn ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ không nhúc nhích liền mở miệng, âm thanh có chút khàn khàn: “Để tôi trả.”

Dương Tư Tư cũng không khách khí, khép lại ví tiền, nhét vào trong túi, nói một câu “cảm ơn”, sau đó đẩy cửa xe ra.

Dương Tư Tư do dự một chút, vẫn mở miệng nói với Tống Tương Tư ở trong xe: “Vốn tôi không nên nói những thứ này với cô, bởi vì Gia Mộc nói cô đã kết hôn, nhưng tôi nghĩ đến, anh biết rõ cô ở đây nhưng lại không làm

gì được, nhưng cũng không muốn làm ảnh hưởng đến cuộc sống riêng của cô? Tôi liền thấy khổ tâm...”

Dương Tư Tư nói đến đây, hốc mắt bỗng nhiên đỏ bừng, cô nghĩ cả đời sau này, chỉ có một lần, sau khi bị người ta tổn thương, còn không hối không trách muốn đối tốt với anh.

Dương Tư Tư nhìn Tống Tương Tư cong môi cười, giọng nói nhẹ nhàng chào tạm biệt, sau đó nhanh chóng đóng cửa xe, xoay người rời đi, khóe mắt có nước mắt ào ạt rơi xuống.

Tống Tương Tư định để cho lái xe đưa mình quay lại Tô Uyển, sau cùng lại đi đến một nhà hàng ăn.

Nhà hàng đó chuyên làm các món về nấm, còn chưa đóng cửa, nhìn thấy cô đến vô cùng vui vẻ, đưa cô vào ngồi ở một góc tương đối yên tĩnh.

Thật ra Tống Tương Tư không có khẩu vị gì, nhưng vẫn gọi một chút đồ ăn.

Lúc bà chủ mang thực đơn, không nhịn được mở miệng nói một câu: “Cô và anh Hứa đã nhiều năm như vậy, khẩu vị cũng không thay đổi, mỗi lần cậu ấy tới đây đều gọi mấy món này.”

Đương nhiên cô biết anh Hứa chính là Hứa Gia Mộc, vẻ mặt khê biến đổi, im lặng một lát, hỏi: “Anh ấy thường tới đây ăn sao?”

“Thường xuyên tới.”

Bà chủ đưa thực đơn, cười tí mắt nói: “Trên cơ bản thì một tuần tới một lần, mỗi lần đều một mình, lại gọi hai phần đồ ăn, để ở vị trí đối diện cậu ấy.”

“A...” Tống Tương Tư cong môi người, không nói gì.

Bà chủ ôm thực đơn xoay người rời đi.

Bởi vì bên trong nhà hàng ít khách, đồ ăn đem lên rất nhanh.

Những đồ ăn này đều là hương vị như cũ, một chút cũng không đổi, nhưng cô lại khó nuốt xuống, sau cùng cũng không ăn tiếp mà rời đi.

Lúc này đã là 10 giờ tối, cô không trực tiếp đón xe về nhà, mà đi dọc theo đường cái không có mục đích gì.

Đợi đến lúc cô mệt mỏi, mới phát hiện ở trên con phố đối diện, là Hứa Thị.

Cô ngẩng đầu nhìn rất lâu, mới đếm được tới văn phòng của anh, đèn vẫn sáng, nhưng vì rất cao, căn bản không thấy được người ở bên trong như thế nào.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 951

Kết Cục (1)

tổng Tương Tư yên tĩnh đứng yên tại chỗ, đợi qua không biết bao lâu, rốt cuộc mới nhìn thấy đèn trong văn phòng của anh tắt, sau đó qua năm phút đồng hồ, cô lại nhìn thấy anh đi ra khỏi Hứa thị.

Bảo vệ đưa chìa khóa xe cho anh, thuận tiện giúp anh mở cửa xe, anh khom người ngồi xuống, rất nhanh liền khởi động xe rời đi.

Xe của anh biến mất, cô vẫn ngây ngốc nhìn theo không nhúc nhích, mãi đến khi di động trong túi vang lên, mới hoàn hồn.

Là Giang Ly Thành gọi đến, hỏi cô sao vẫn chưa về nhà.

Cô gác điện thoại, thuận tiện nhìn qua thời gian, đã là 12 giờ 15 phút, cô vậy mà ngây ngốc đứng ở đây suốt hai tiếng, mà hai tiếng đó, chỉ có thể thấy được dáng vẻ của anh mười mấy giây đồng hồ.

Còn có mấy giờ sau, cô đã đi Mỹ rồi.

Trước đó, cuối cùng cô cũng thấy anh, tuy chỉ là nhìn từ xa xa thoáng qua, nhưng cũng coi như một chuyện rất đáng, không phải sao?

-

Tổng Tương Tư trở lại Tô Uyển, đã là 1 giờ sáng, Giang Ly Thành ngủ gật trên ghế, anh nghe được tiếng mở cửa, lập tức tỉnh lại, nhìn Tổng Tương

Tư cả người mệt mỏi, cau mày: “Sao trễ thế này mới về?”

“Không có gì.” Về mặt của cô thật bình tĩnh lắc đầu, đi về phía phòng ngủ, đẩy cửa nhìn thoáng qua Tiểu Hồng ở trên giường, lại lén lút đóng cửa lại: “Hôm nay thật ngại quá, làm phiền anh ở đây trông Tiểu Hồng lâu thế này.”

“Không sao.” Giang Ly Thành xách áo khoác, đứng lên, đang chuẩn bị rời đi, lúc đi đến kệ đổi giày, lại hỏi một câu: “Đã thu thập xong hành lý chưa.”

“Xong rồi.” Về mặt của cô nhặt nhẽo gật đầu một cái.

“Ngày mai lúc 11 giờ, tôi tới đón cô và Tiểu Hồng.”

Giang Ly Thành rời đi, Tống Tương Tư ngã xuống ghế sofa, cô nhìn ngọn đèn ngoài cửa, chỉ cảm thấy nặng nề.

-

Cả đêm dường như cô đều không ngủ được, tới 7 giờ Tiểu Hồng tỉnh lại, cô và Tiểu Hồng ăn sáng, đưa bé đi chơi, sau đó bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Về nước chỉ hơn một tháng, vậy mà không hiểu sao mua nhiều như vậy, nhét gần hai valy, mới xong hết toàn bộ.

11 giờ, Giang Ly Thành cực kỳ đúng giờ gõ cửa, anh di chuyển vali xuống dưới mới đi lên ôm lấy Tiểu Hồng.

Đường ra sân bay rất thoáng, mới một giờ bốn mươi, đã đến sân bay, sau đó làm vài thủ tục check in, kiểm tra căn cước, Tống Tương Tư nắm vé máy bay, nhìn thoáng qua như đang vùng vẫy gì đó.

“Tương Tư? Tương Tư?” Giang Ly Thành đã qua cửa kiểm tra an ninh, nhìn thấy cô đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, không nhịn được lên

tiếng nhắc nhở: “Nghĩ gì thế?”

Tổng Tương Tư hoàn hồn, nhìn anh lắc đầu, chuyển hộ chiếu lên trước, sau đó là chứng minh thư và vé máy bay.

-

Tiểu Bánh Ngọt về nhà từ hôm qua, là vẻ mặt rầu rĩ không vui, cơm chiều cũng ăn ít, sớm đã lên phòng đồ chơi, mặc cho Kiều An Hảo và má Trần hét như thế nào, cũng không nói gì một mình chơi xếp gỗ ở đó.

Ngày hôm sau, Tiểu Bánh Ngọt cũng không giống bình thường, dậy từ sớm, đi đến phòng ngủ của ba mẹ, kêu bọn họ rời giường đưa bé đến nhà trẻ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 952

Kết Cục (2)

Buổi sáng Hứa Gia Mộc đưa Tiểu Bánh Ngọt đi nhà trẻ, dọc đường cậu vẫn không vui vẻ gì.

Đổi lại từ trước, chắc chắn Hứa Gia Mộc sẽ đùa lại Tiểu Bánh Ngọt, nhưng là hôm nay là ngày cô ấy đi Mỹ, đừng nói đùa Tiểu Bánh Ngọt, liền ngay cả anh dọc đường đi, còn thường có chút mất hồn.

Đến cửa nhà trẻ, Tiểu Bánh Ngọt kéo cặp sách, bỏ lại một câu “Tạm biệt chú”, sau đó đẩy cửa xe.

Hứa Gia Mộc ôm Tiểu Bánh Ngọt xuống xe, nhìn đến ở ghế trước có một cái hộp hoa quả, bên trong có một quả táo đỏ rực, Hứa Gia Mộc lên tiếng nhắc nhở: “Táo của con, đừng quên.”

Tiểu Bánh Ngọt nhìn anh, dùng giọng nói vô tình nói: “Chú, quả táo này là cháu cố ý quên ở trên xe.”

“Vì sao?”

Tiểu Bánh Ngọt suy sụp trong nháy mắt, dùng vẻ mặt khổ sở nói: “Bởi vì quả táo này là cháu mang cho Tiểu Hoùng, nhưng từ nay trở đi, bạn ấy và ba mẹ sẽ quay lại Mỹ rồi...”

Hứa Gia Mộc nghe Tiểu Bánh Ngọt nói, sắc mặt liền trắng xanh, tay cầm chìa khóa xe tăng thêm lực.

Tiểu Bánh Ngọt không nhận ra được sự khác thường của anh, vẻ mặt bi thương lắc đầu, thở dài một hơi, kéo cặp sách, đi vào trong nhà trẻ.

Hứa Gia Mộc tê liệt ngôi trong xe tầm nửa giờ, mới khởi động xe, đến công ty.

Cho tới trưa, xem ra anh không khác bình thường là mấy, hợp, xử lý văn kiện, đợi đến lúc kết thúc, thư ký đột nhiên nói: “Hứa tổng, hiện giờ đã là 12 rưỡi, xin hỏi cơm trưa anh muốn ăn gì?”

“12 giờ rưỡi rồi à?” Hứa Gia Mộc thì thào, sau đó lại trầm mặc.

Thư ký đợi đã lâu, cũng không thấy anh lên tiếng, liền đem thực đơn cơm trưa đặt lên bàn anh, lặng yên không tiếng động mở ra.

Hứa Gia Mộc giống như người bị điểm huyết, vẫn không nhúc nhích ngồi tại chỗ rất lâu, rất lâu, sau đó nhìn thoáng qua thời gian ở góc màn hình máy vi tính, 1 giờ, Tổng Tương Tư đã lên máy bay.

Hứa Gia Mộc quay đầu, nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, trong mắt nhuộm đầy cô đơn, thật lâu sau, anh mới chậm rãi nhắm mắt lại, nằm úp sấp ở trên bàn.

-

Đảo mắt cũng đã trở lại Mỹ nửa tháng, Tổng Tương Tư rất tốt, nhìn qua không có gì khác biệt, nhưng đôi khi ngay cả chính cô cũng có cảm giác, giống như một tháng trở lại Trung Quốc chỉ là một giấc mơ.

Chủ nhật, Jon – con trai của Giang Ly Thành không phải lên lớp, anh ghé qua đón Tiểu Hồng và Jon đi ra ngoài chơi.

Vốn là Tổng Tương Tư muốn đi cùng, nhưng buổi sáng có nguyệt sự, có thể vì ở Trung Quốc bên ba lâu, nên hơi đau bụng, cho nên cô ở lại trong

nhà, đợi sau khi họ rời đi, trở về phòng ngủ, ngủ một giấc, sau khi tỉnh, đã gần giữa trưa.

Tổng Tương Tư đơn giản ăn vài thứ linh tinh lấp đầy bụng, sau đó thu dọn phòng khách bị Tiểu Hồng bày đồ chơi bừa bãi, thu dọn đến cuối cùng sau khi sắp xong, cô lại thấy dưới sofa có một tấm danh thiếp.

Chất giấy rất tốt, vừa bên trên là ba chữ vàng: “Hứa Gia Mộc.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 953

Kết Cục (3)

“Tôi để danh thiếp vào túi của Tiểu Hồng, nếu em ở nước ngoài quá mệt mỏi hay không vui, lúc nào cũng có thể gọi điện cho tôi, tôi đón em trở về.”

Bên tai cô vang lên tiếng nói của anh khi đó.

Danh thiếp của anh, cô về đến nhà, cũng quên ở sau đầu, chắc là bị Tiểu Hồng làm rơi ra, cầm chơi đùa ném lung tung trên đất.

Cảm xúc của cô không hiểu sao trở nên có chút áp lực, cô ngồi trên mặt đất, dựa vào sofa nhìn chăm chăm tấm danh thiếp kia, mới ném nó lên bàn trà, tiếp tục thu dọn, sau đó, cô cố ý tìm việc làm cho mình, quỳ trên mặt đất, cầm khăn lau, lau sàn nhà.

Cô cật lực lau, thế nhưng mới chỉ lau được 1/3 phòng khách, cô đã thấy mệt rồi.

Không biết có phải là do khăn chưa vắt khô không, sàn nhà quá ẩm ướt, cô đứng lên, chuẩn bị vào toilet lần nữa giặt lại khăn, lại trượt chân, cả người không báo trước mà ngã xuống đất, đầu đập vào góc bàn trà, đau đến đến ứa nước mắt.

Cô nằm trên mặt đất một lúc lâu, mới tỉnh lại, miễn cưỡng ngồi dậy, nhìn thấy đầu gối và cánh tay có vài chỗ trầy da, có tơ máu nổi lên, đầu bị đau cũng rất nóng rát.

Từ nhỏ đến lớn, cô đã nếm qua không ít khổ sở, chút đau đớn này không tính là cái gì, nhưng là cô không biết rốt cuộc mình lại bị làm sao, không hiểu sao lại thấy tủi thân, không nhịn được che miệng nước mắt khóc.

Cô càng khóc, càng thương tâm hơn, sau đó nghĩ đến mình một mình mang thai khi đó, chịu rất nhiều đau đớn, cái đêm cô sinh Tiểu Hồng, ước chừng đau bụng suốt mười hai tiếng, cả người đều không còn chút sức lực, cảm thấy mình không chịu được mà chỉ muốn chết, nhưng lại nghĩ đến nếu mình chết đi, Tiểu Hồng chỉ còn một mình, thế là cô gắng gượng chống đỡ, lúc ở cữ, bên người không có ai chăm sóc, cô vừa muốn chăm sóc Tiểu Hồng, lúc ấy lại không có chút kinh nghiệm chăm trẻ con nào, dường như suốt cả một tháng, không có lấy một giấc ngủ an ổn, người khác mang thai đều béo lên rất nhiều, cô mang thai lại bị sút đi gần chục cân.

Về sau Tiểu Hồng dần lớn lên, bé rất ngoan, cũng hiểu chuyện, nhưng cho dù là như vậy, một người phụ nữ mang theo một đứa bé, vẫn cực kỳ vất vả.

Cô không có ai để dựa vào, cái gì cũng chỉ tự mình làm.

Cho dù hiện tại cô không cần thận ngả sắp xuống, bị thương, cô cũng chỉ có thể chịu đựng một mình.

Ngay cả chính cô, đôi khi cũng cảm thấy, đến lúc nào đó mình sẽ không chống đỡ nổi nữa.

Tổng Tương Tư đỏ mắt, miễn cưỡng vịn bàn trà đứng lên, ngồi trên ghế sofa, tầm mắt của cô đặt trên tấm danh thiếp kia, chăm chú nhìn lúc lâu, sau cùng không kìm lòng được mà cầm lên.

Điện thoại của anh vẫn thế, mười một số, cho dù nhiều năm trôi qua, cô vẫn có thể nhớ rõ ràng.

Cô nhìn chăm chăm số điện thoại của Hứa Gia Mộc, nghĩ đến sau khi cha qua đời, anh chăm sóc và giúp đỡ mình thế nào, nghĩ đến những lời Dương Tư Tư nói với mình, sau đó trong lòng lại bắt đầu đánh nhau rồi.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 954

Kết Cục (4)

Ngay lúc đó cô cắt đứt không lưu tình, không muốn cho anh cùng cô tiếp tục dây dưa, nếu mà bây giờ muốn bắt đầu lần nữa, trong nháy mắt trước hết chính là cô.

Thật ra lúc cô ở Bắc Kinh, có rất nhiều lần dao động.

Có thể do lớn tuổi, hết lần này tới lần khác kém một chút đả kích động.

Giống như là bây giờ, cô rất muốn gọi điện thoại cho anh, nhưng mà, cô chính là...

Tổng Tương Tư mới vừa nghĩ tới đây, lại đột nhiên nghe được điện thoại reo, chính cô cũng không kịp phục hồi tinh thần lại, bên tai liền vang lên một tiếng quen thuộc: "Này?"

Tổng Tương Tư đảo mắt, mới phát hiện, không biết từ lúc nào mình bấm số điện thoại của Hứa Gia Mộc.

"Xin hỏi, là ai vậy?" Trong điện thoại lại truyền tới tiếng Hứa Gia Mộc.

Tổng Tương Tư theo bản năng muốn cúp điện thoại, sau đó liền nghe đến bên trong Hứa Gia Mộc, lại mở miệng, lần này giọng nói của anh nghe có chút trầm thấp: "Tương Tư sao?"

Nhịp tim Tống Tương Tư bỗng dưng đập mạnh, cô cầm điện thoại di động, có chút không biết làm sao.

"Tương Tư, là em sao." Theo Hứa Gia Mộc mở miệng lần nữa, Tống Tương Tư nghe qua điện thoại tiếng anh rời giường, sau đó cô mới ngẩng đầu lên, nhìn đồng hồ báo thức trên vách tường, ba giờ chiều, ở Trung Quốc lúc này đang là đêm khuya.

Cô gọi lúc anh ngủ, đã đánh thức anh sao?

Hứa Gia Mộc kiên nhẫn rất tốt, cũng không bởi vì cô gọi điện thoại tới, lại chậm chạp không chịu nói nói có nửa điểm không nhin được, trong điện thoại, dường như đốt một điều thuốc, có tiếng nhả khói truyền đến, ngay sau đó anh lại mở miệng, giọng nói dịu dàng dễ nghe: "Sao gọi điện thoại tới không nói lời nào?"

"Đã xảy ra chuyện gì sao?"

"Em đang nghe sao? Tương Tư?"

Tống Tương Tư thật vất vả ngừng nước mắt lần nữa rơi xuống, cô cố gắng khống chế tâm tình của mình, nhưng vẫn không cẩn thận nức nở một cái, cô sợ bị Hứa Gia Mộc phát hiện sự khác thường của mình, không hề nghĩ ngợi liền đem điện thoại nhanh chóng cắt đứt.

Qua mỗi một phút, chuông điện thoại vang lên, là Hứa Gia Mộc gọi, cô không nhận nghe, cứ như vậy co rúc ở trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm màn hình điện thoại di động, lúc sáng lúc tối.

Hứa Gia Mộc liên tiếp gọi mười mấy điện thoại, mới rốt cuộc không gọi nữa.

Bên trong nhà trở nên cực kỳ yên tĩnh, Tống Tương Tư có chút luống cuống đem đầu chôn ở trên đầu gối.

-

Buổi tối khoảng chín giờ, Tống Tương Tư sát thương chỗ sưng đỏ, cô gọi điện thoại cho Giang Ly Thành, để hôm nay anh chở Tiểu Hồng Đậu về.

Buổi tối một mình vùi trên giường xem một bộ phim, nhanh đến rạng sáng một giờ, cô mới mơ mơ màng màng ngủ.

Ngày hôm sau, Tống Tương Tư liền bị một tràng tiếng gõ cửa đánh thức, cô thức dậy, đụng phải chỗ bị thương hôm qua, đau đớn khiến cô trong nháy mắt tỉnh táo, cho là Tiểu Hồng Đậu rời đi cô quá lâu bắt đầu khóc nháo, được Giang Ly Thành đưa về, vì vậy liền vội vàng vàng chạy ra ngoài, nhanh chóng mở cửa, trong miệng mới vừa gọi một câu "Tiểu Hồng Đậu", sau đó liền thấy được Hứa Gia Mộc phong trần mệt mỏi.

Đáy mắt Tống Tương Tư thoáng hiện một tia bất ngờ, hơi há miệng, thẳng tắp nhìn anh đứng ngoài cửa, qua một lúc lâu, cô mới miễn cưỡng phát ra một giọng nói: "Tại sao anh lại ở chỗ này?"

Hứa Gia Mộc không trả lời vấn đề của cô, mà tầm mắt từ trên xuống dưới đánh giá cô: "Em đã xảy ra chuyện gì sao?"

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 955

Kết Cục 5

Hứa Gia Mộc mới vừa hỏi xong, cũng không chờ Tống Tương Tư trả lời, đuôi mắt liếc tới vết thương trên cánh tay cô.

Hứa Gia Mộc chợt nắm cánh tay Tống Tương Tư, thấy một vết thương đập vào mắt, anh cau mày, sau đó liền nhìn xuống, sau đó thấy trên đùi của cô cũng có vết thương, lại càng nhíu chặt hơn: "Sao lại té thành như vậy, cũng không chịu xử lý?"

Tống Tương Tư rũ đầu, không lên tiếng, rút cánh tay của mình từ trong tay Hứa Gia Mộc ra ngoài.

"Chồng em đâu? Chẳng lẽ anh ta không quan tâm em sao?" Trong lời nói của Hứa Gia Mộc, ẩn giấu một tia lửa giận.

Tống Tương Tư vẫn không lên tiếng.

Hứa Gia Mộc nhìn chăm chăm cô một lát, đột nhiên liền ôm lấy cô, đi về phía thang máy.

Hứa Gia Mộc mang theo Tống Tương Tư đến bệnh viện gần nhất, Tống Tương Tư còn chưa phục hồi tinh thần làm sao Hứa Gia Mộc xuất hiện trước cửa nhà ở Seattle thì bác sĩ cũng đã làm xong kiểm tra cho cô.

Hứa Gia Mộc theo bác sĩ dặn dò, đi trả tiền nhận thuốc, tiếp theo sau đó ôm lấy Tống Tương Tư, quay về chỗ cô ở.

Mở cửa, Hứa Gia Mộc cũng không chờ Tống Tương Tư đồng ý, trực tiếp ôm cô bước vào nhà của cô, sau đó đem cô đặt ở phòng khách trên ghế sa lon, cũng không chờ cô phản ứng, liền lấy bình trong túi đặt trên mặt đất, qua loa nhìn lướt qua chữ tiếng anh phía trên, sau đó cầm vải, hướng về phía vết thương xử lý.

Từ đầu đến cuối hai người cũng nói bất kỳ câu gì với nhau.

Tống Tương Tư nhìn chăm chăm Hứa Gia Mộc, nháy mắt một cái cũng không nhìn.

Cho đến lúc Hứa Gia Mộc xử thuốc xong vết thương của Tống Tương Tư có thể thấy được trên vết thương tốt lắm thuốc, anh mới ngẩng đầu lên, nhìn cô: "Những thuốc này tốt nhất mỗi ngày xử hai lần, để tránh sẹo."

Vừa nói, Hứa Gia Mộc lại thấp đầu, chỉ vào những bình thuốc trên mặt đất: "Cái này dùng trước, là khử trùng, cái này sau, cuối cùng là cái này, nhớ không?"

Hứa Gia Mộc lại nhìn Tống Tương Tư, thấy cô thủy chung duy trì một vẻ mặt, cau mày, sau đó lấy bút trên khay trà, làm dấu hiệu trên những hộp thuốc, trong miệng còn nhàn nhạt nói: "Thứ tự anh ghi rõ ràng cho em."

Hứa Gia Mộc để bút xuống, liếc mắt nhìn trên vách tường, đã tám giờ, lại hỏi một câu: "Em ăn điểm tâm chưa?"

Rốt cuộc lần này Tống Tương Tư có phản ứng, hướng về phía Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng lắc đầu một cái.

Hứa Gia Mộc không nói nữa, đứng lên, đi vào phòng bếp.

Tống Tương Tư rất yên tĩnh ngồi ở phòng khách trên ghế sa lon, nghe trong phòng bếp truyền tới tiếng mở bếp, tầm mắt nhìn ngoài cửa sổ, có chút mơ hồ.

Mặc dù Tổng Tương Tư không nấu cơm, nhưng mà bởi vì có Tiểu Hồng Đậu, đồ chuẩn bị cũng rất đầy đủ.

Tài nấu nướng của Hứa Gia Mộc luôn luôn rất tốt, chỉ cần tốn bốn mươi phút, liền chuẩn bị cho Tổng Tương Tư một bữa ăn sáng dinh dưỡng đầy bàn.

Anh đứng trước bàn ăn, múc cho Tổng Tương Tư thêm một chén cháo yến mạch, thuận thế nhìn Tổng Tương Tư vẫn ngồi ở trên ghế sa lon, hỏi: "Có thể đi tới không?"

Tổng Tương Tư vội vàng gật đầu, nhanh chóng đứng lên, đi tới bàn ăn.

Cô tùy tiện kéo ra một cái ghế ngồi xuống, Hứa Gia Mộc liền đem chén cháo đặt ở trước mặt cô.

Mùi thơm bốc lên, khiến người ta muốn ăn, Tổng Tương Tư hoảng hốt, mới nâng lên mí mắt, nhìn về phía Hứa Gia Mộc đứng ở một bên: "Anh có muốn cùng ăn?"

Hứa Gia Mộc đã chờ đại khái ba giây, giọng nói rất nhạt mở miệng, nói: "Không được."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 956

Kết Cục (6)

Cô rõ ràng gần trong gang tấc, hết lần này tới lần khác anh lại không thể bên cô, loại cảm giác này đối với anh mà nói, chính là một cuộc hành hạ tàn khốc.

Thời gian gần đây, giấc ngủ của anh luôn luôn không tốt, tối hôm qua thật vất vả mới ngủ được, liền bị điện thoại đánh thức, thật ra thì đáy lòng anh có chút không vui, cho nên lúc nhận nghe điện thoại, giọng nói lúc ban đầu có chút lạnh nhạt, nhưng mà bên trong chậm chạp không có tiếng nói truyền đến, anh không biết thế nào, một khắc kia, đã cảm thấy điện thoại là cô gọi đến.

Anh hỏi cô nhiều lần, cũng không có giọng nói, cuối cùng anh liền thính tai nghe được một tiếng nước nở, mặc dù rất ngắn rất yếu ớt, nhưng mà anh vẫn nhận ra rõ ràng là giọng cô.

Cô đang khóc... Cô một mình ở xứ lạ quê người khóc.

Anh không hề nghĩ ngợi liền bắt đầu gọi điện thoại, nhưng mà cô một cuộc cũng không có nhận nghe.

Bên tai của anh vẫn lặp đi lặp lại quanh quẩn tiếng nước nở của cô, khiến anh không ngủ được, anh ở trong phòng ngủ đi hai vòng, liền đổi y phục, trực tiếp bay đến Mỹ.

Anh cũng không biết cô ở nơi nào, anh biết mình gọi điện thoại, cô cũng chưa chắc sẽ nói cho, anh cầm hình của cô, đi từng nhà ở Seattle cũng may, vận khí tốt, gặp người có biết cô, nói chỗ cô ở.

Cô bị thương, anh rất đau lòng, nhưng mà, cũng may không nghiêm trọng lắm.

Bây giờ nhìn thấy cô đã bình thường, anh cũng nên đi.

Hứa Gia Mộc nhẹ nhàng nháy mắt, mở miệng lần nữa: "Anh còn có việc, phải đi."

Dừng một cái, Hứa Gia Mộc lại nói một câu: "Tạm biệt."

Sau đó anh liền hướng về phía cửa đi tới, đi ngang qua phòng khách, anh trông thấy bình thuốc dưới đất, lại lên tiếng nhắc nhở: "Nhớ xúc thuốc, nếu như em không làm được, có thể tìm chồng của em giúp một tay."

Đáy lòng Tống Tương Tư chợt đau xót, cô dùng sức nắm chặt muống, sau đó Hứa Gia Mộc vươn tay, chuẩn bị mở cửa, rốt cuộc không kèm chế được lên tiếng: "Gia Mộc."

"... Hả?" Hứa Gia Mộc dừng động tác, đưa lưng về phía Tống Tương Tư, "hả" một tiếng.

"Ngày hôm qua em gọi điện thoại cho anh, có phải anh ở Bắc Kinh?"

Hứa Gia Mộc vẫn không xoay người nhìn Tống Tương Tư, im lặng một chút, tiếp tục "Ừ" một tiếng, nhưng mà lần này cũng là khẳng định giọng nói.

"Lúc ấy anh đang ngủ, bị em đánh thức?"

Lần này Hứa Gia Mộc trực tiếp không lên tiếng.

"Anh không gọi được điện thoại em, cho nên mới tới Mĩ sao? Chẳng qua là lên xứ thuốc cho em, làm một bữa cơm, sau đó liền chuẩn bị trở về nước?"

Tống Tương Tư lại một lần hỏi: "Tại sao anh làm như vậy?"

Bên trong nhà hoàn toàn yên tĩnh, đến nỗi khó có thể hình dung tiếng thở.

Hứa Gia Mộc đưa lưng về phía Tống Tương Tư hồi lâu, mới chậm rãi quay đầu, nhìn ánh mắt của cô, rất ôn hòa, anh nhìn chằm chằm ánh mắt của cô một lúc, sau đó mới cong khóe môi, cho cô một nụ cười ấm áp: "Anh nói rồi, chỉ cần em gọi điện thoại cho anh, anh sẽ tới."

"Anh không có ý gì khác, chỉ là muốn em tốt."

Đây là chuyện duy nhất anh có thể làm vì em.

Anh vĩnh viễn không thể quên, những lời mà trước khi ba em mất đã nói với anh.

Trong 8 năm anh và em bên nhau, thiếu nợ em quá nhiều, bây giờ anh, không nghĩ sẽ có em, chỉ muốn em sống tốt.

Hứa Gia Mộc tiếp tục hướng về phía Tống Tương Tư hơi cười cười, vẻ mặt rất nhạt: "Ăn điểm tâm đi, lạnh sẽ ăn không ngon, anh đi."

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 957

Chung Kết [7]

Hứa Gia Mộc nhẹ giọng nói một câu “Tạm biệt”, liền mở cửa ra, im lặng cất bước đi ra ngoài, sau đó động tác rất nhẹ giúp Tống Tương Tư đóng cửa lại.

Trong phòng lập tức chỉ còn một mình Tống Tương Tư, cô ngồi ở trước bàn ăn, nhìn chăm chăm một bàn đồ ăn, sau đó cầm thìa, uống một ngụm cháo.

Ngọt ngào, ấm áp, lúc trượt xuống yết hầu của cô, nước mắt cô không khắc chế được liền rơi xuống.

Trong đầu của cô giống như là một bộ phim quay chậm, xẹt qua một màn một màn hình ảnh.

Anh lấy máu tươi làm giao dịch với cô, kết quả ở trong khách sạn, anh lại không làm bất cứ cái gì, liền cứ đi như vậy.

Anh cùng với cô chờ ở bên ngoài phòng phẫu thuật của ba cô, anh ngồi xổm trước mặt cô, thoa thuốc nên cổ chân giúp cô.

Anh đồng ý giả làm bạn trai của cô, anh khiến cho ba của cô vui vẻ, anh không chê mệt không chê bẩn giặt quần áo dính nước tiểu của ba cô.

Anh luôn luôn được nuông chiều từ bé, lại ở trong nhà của cô ở nông thôn, ngủ thật nhiều ngày ở sô pha, anh chịu mệt nhọc làm nhiều bữa cơm

như vậy, còn nhốt cở đại trên mộ phần của mẹ cô.

Tất cả mọi chuyện hậu sự khi ba cô qua đời, đều là do anh sắp xếp, anh biết cô khổ sở, thực dung túng cô.

Đêm khuya một mình cô chạy ra khóc đến miên man, là anh tìm được cô, công cô trở về nhà, cô sợ sét đánh, anh ở bên cạnh cô cả đêm, anh cho cô thiệt nhiều số điện thoại, nói có việc tìm anh, anh anh lại lập mộ bia cho đứa nhỏ bị chết non kia...

Làm sao bây giờ... Càng nghĩ, cô càng cảm thấy bản thân lại một lần muốn thỏa hiệp.

Từng khi cô rời đi anh, đúc lên tường đồng vách sắt, giờ bắt đầu lung lay sắp đổ.

Tổng Tương Tư vừa rơi lệ, vừa uống cháo, uống uống, cô đột nhiên để thìa trong tay xuống, mạnh đứng lên, đá văng ghế tựa phía sau ra, đổi giày, rồi mở cửa ra, đuổi theo.

Cô muốn trở về nước, cô muốn cho tiểu Đậu Đỏ trở lại dưới danh nghĩa của cô, cô muốn có một gia đình, cô muốn có một người để dựa vào, cô không muốn ở Mỹ, cô không muốn cứ một mình như vậy...

Lúc Tổng Tương Tư vọt tới trên đường, vừa vặn thấy Hứa Gia Mộc ngăn cản một chiếc xe taxi rời đi.

Cô không hề nghĩ ngợi liền chạy theo về phía xe taxi.

Ngã tư đường tốc độ bị hạn chế, xe taxi chạy rất chậm, nhưng mà khoảng cách so với cô thì lại càng chạy càng xa.

-

Hứa Gia Mộc vừa ngồi lên xe taxi, liền nhắm hai mắt lại.

Vẫn luôn biết bản thân luôn nghĩ cô, nhưng mà nhìn thấy cô, mới biết được, rốt cuộc có bao nhiêu tưởng cô.

Lúc này đây là do cô gọi điện thoại, anh có thể nhìn thấy cô, không biết tiếp theo gặp lại, muốn năm nào tháng nào ngày nào.

Có lẽ, từ biệt lần này, có thể cả đời cũng không gặp mặt đâu.

Cả đời... Hứa Gia Mộc nghĩ hai chữ đó, nhin không được liền cúi đầu, nhìn về phía lòng bàn tay của bản thân.

Từng, anh cũng đã từng nắm tay của cô đâu... Nhưng mà cuối cùng, năm mãi, lại bị chính anh đánh mất.

Đáy mắt Hứa Gia Mộc nổi lên một tia bi thương, nhin không được quay đầu, nhìn về phía bên ngoài xe, sau đó tầm mắt của anh liền dừng lại ở gương chiếu hậu.

Anh nhìn chăm chăm gương chiếu hậu thật lâu, giống như là đang xác nhận cái gì đó, đột nhiên liền mở miệng nói với bác tài xế một câu: “Dừng xe!”

Dưới tình thế cấp bách anh thốt ra là tiếng Trung, bác tài xế không hiểu, kinh ngạc dùng tiếng Anh hỏi một câu: “Cái gì?”

Hứa Gia Mộc vội vàng thay đổi tiếng Anh nói lại một lần, sau đó bác tài xế liền đạp mạnh phanh lại, xe còn chưa ngừng ổn, Hứa Gia Mộc liền đưa tiền, rồi đẩy cửa xe ra, vội vàng xuống xe.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 958

Chung Kết [8]

Hứa Gia Mộc vội vàng thay đổi tiếng Anh nói lại một lần, sau đó bác tài xế liền đạp mạnh phanh lại, xe còn chưa ngừng ổn, Hứa Gia Mộc liền đưa tiền, rồi đẩy cửa xe ra, vội vàng xuống xe.

Sau đó chạy thật nhanh về phía sau xe.

-

Tống Tương Tư ra khỏi nhà vội vàng, chỉ đeo một đôi dép lê, chạy nửa đường còn rơi mất một chiếc, đường cứng nhắc, ma sát lòng bàn chân của cô sinh đau, khiến cho cô không nghĩ chạy tiếp, liền gục mặt xuống, ngay tại lúc cô nghĩ đến bản thân nhất định sẽ ngã thảm, cánh tay lại bị người kéo lại, cả người liền rơi vào trong lòng người khác: “Em điên rồi? Chạy chân không ở trên đường cái làm cái gì?”

Tống Tương Tư bị Hứa Gia Mộc rống thân thể co rúm lại một chút, sau đó liền ngẩng đầu, theo dõi ánh mắt tràn đầy lo lắng cùng lửa giận của anh, nhìn một giây, đột nhiên liền mở miệng hỏi một câu: “Gia Mộc, anh yêu em sao?”

Tống Tương Tư hỏi trực tiếp như vậy, khiến cho đầu óc Hứa Gia Mộc chớp mắt một cái trống rỗng.

“Gia Mộc, anh yêu em sao?” Tống Tương Tư lại tiếp tục truy vấn một câu.

Hứa Gia Mộc hoàn hồn, giống như là vừa mới phản ứng được đến tột cùng cô muốn hỏi cái gì, cau mi lại một chút, sau đó mở miệng, âm thanh có chút nặng nề: “Chuyện này quan trọng lắm sao? Em đã kết hôn, không phải sao...”

Âm thanh của Hứa Gia Mộc còn chưa có lạc định, Tống Tương Tư lại mở miệng, âm thanh kiên quyết chắc chắn: “Quan trọng.”

Cô nhìn ánh mắt của anh, thật sự, lên một cổ ánh sáng chói mắt, như là sợ anh không tin, cô tiếp tục nhắc lại một lần: “Rất quan trọng, cho nên nói cho em biết, rốt cuộc anh có yêu em hay không?”

Hứa Gia Mộc giống như thật sự bị Tống Tương Tư cuốn hút, cũng trở nên chuyên chú theo, anh dừng lại ở cửa ánh mắt của cô, một hồi lâu, cuối cùng liền mở miệng, thực lưu loát một chữ: “Yêu.”

Âm thanh trên đường phố ồn ào, một chữ kia, nháy mắt từ bên tai của Tống Tương Tư biến mất không thấy.

Cô nghe thấy tiếng tim đập của bản thân, tốc độ dồn dập mà lại mãnh liệt.

Đầu ngón tay của cô bắt đầu run run, hô hấp bắt đầu không xong.

Hứa Gia Mộc dừng ở ánh mắt Tống Tương Tư, trầm mặc một hồi lâu, tiếp tục mở miệng: “Rất yêu... Yêu đến anh liều mạng muốn buông tha em, cuối cùng vẫn không thể nào buông.”

Lúc cô ở bên cạnh anh, anh chưa từng ý thức được là anh yêu cô, cho nên những lời này, anh chưa từng nói qua với cô.

Sau đó cô rời đi anh, từ biệt 3 năm, khi gặp lại, cô đã gả làm vợ người khác, anh lại không thể mở miệng nói.

Hiện tại cô đột nhiên hỏi anh, anh mới phát hiện, nguyên lai bản thân có rất nhiều rất nhiều điều, muốn nói với cô.

“Sau khi em rời đi, anh vẫn luôn cố gắng làm cho bản thân hết hy vọng, cuối cùng anh thật sự hết hy vọng.”

“Nhưng mà, không phải đối với em, mà là đối với bản thân anh.”

“Anh thử hết tất cả biện pháp, đã làm rất nhiều cố gắng, nhưng mà anh lại thủy chung không làm được đó là hết hy vọng với em, cho nên, đến chết trong lòng của anh cũng không thể quên được em.”

Nước mắt của Tống Tương Tư, đột nhiên liền rơi xuống một giọt, khóe môi cô hơi hơi cong lên, không có dự liệu trước đột nhiên kiễng mũi chân lên, hôn lên môi của anh.

Cô cố gắng khắc chế bản thân, nếu đã kết thúc, sẽ không muốn lại bắt đầu, con đường này là cô chọn, không cần lại quay trở về con đường cũ, nhưng mà cuối cùng cô thất bại, thua ở chính lực khống chế của bản thân, thua ở lực ảnh hưởng của anh đối với chính mình.

Anh yêu cô, anh không có cưới bất luận kẻ nào, anh vì cô làm nhiều như vậy, nàng thật sự tìm không thấy lý do để tiếp tục nhất đao lưỡng đoạn với anh như vậy.

Cho nên, cô mặc kệ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 959

Chung Kết [9]

Cô không nghĩ làm theo lý trí, cô tưởng xúc động một lần, phóng túng một lần.

Nghĩ đến đây, Tổng Tương Tư nhin không được lực đạo hôn môi Hứa Gia Mộc càng sâu.

Hương vị ở cánh môi của cô, giống hết như trong trí nhớ của anh, khiến cho đầu óc anh nháy mắt có chút sung huyết, tạm dừng khoảng ba phút, anh mới khắc chế không tiếp tục hôn cô.

Lực đạo cô ôm cổ anh, nhin không được lại lớn hơn một chút, anh ôm cô chặt hơn.

Vô số người xung quanh đi qua, bọn họ liền không coi ai ra gì hôn môi như vậy, thật lâu sau mới ngừng lại được, Tổng Tương Tư nhẹ nhàng kéo ra khoảng cách môi của cô với của anh một chút, cô nhìn vào ánh mắt của anh, nói: “Gia Mộc, em không kết hôn.”

Hứa Gia Mộc ngẩn ra, sau đó đáy lòng liền nổi lên một cỗ kích động, không kết hôn là cái ý tứ gì? Đáy lòng Hứa Gia Mộc bốc lên một cỗ mừng như điên, anh còn chưa có kịp xác định lại với Tổng Tương Tư, âm thanh của Tổng Tương Tư lại truyền đến: “Còn có, tiểu Đậu Đỏ không phải 3 tuổi, là hai tuổi rưỡi.”

Đầu óc Hứa Gia Mộc hoàn toàn kịp tiêu hóa, giống như là không hiểu hàm nghĩa trong lời nói của cô.

“Gia Mộc, anh đã nói, nếu em ở Mỹ mệt mỏi, hoặc là qua không nổi nữa, lúc nào cũng có thể gọi điện cho anh, anh đều có thể tiếp em trở về...” Tay Tổng Tương Tư cầm lấy bả vai Hứa Gia Mộc, bởi vì khẩn trương, hơi dung sức một chút, cô ngừng thở, rốt cục nói ra lời nói từ tận đáy lòng của chính mình: “... Cho nên, hiện tại anh có thể tiếp em trở về sao?”

-

Hôm đó Hứa Gia Mộc vẫn là ly khai nước Mỹ, trở về Trung Quốc.

Trước khi đi, anh đưa Tổng Tương Tư trở về nhà, đối mặt với những lời nói này của cô, thoát nhìn anh rất bình tĩnh, một câu cũng chưa có trả lời cô.

Chỉ là bộ dạng Hứa Gia Mộc bình tĩnh quá mức này của anh, mới khiến cho đáy lòng Tổng Tương Tư có chút không yên cùng khẩn trương, cô có chút không hiểu người đàn ông kia rốt cuộc là ý tứ gì.

Sau khi Hứa Gia Mộc trở lại Trung Quốc, cũng không có liên hệ với Tổng Tương Tư.

Tổng Tương Tư cũng không có gọi điện thoại cho Hứa Gia Mộc, mỗi ngày cô vẫn cùng tiểu Đậu Đỏ như cũ, nhưng mà tổng hội lại kìm lòng không được suy nghĩ.

Buổi chiều ngày thứ bảy sau khi Hứa Gia Mộc trở lại Trung Quốc, lúc Tổng Tương Tư và tiểu Đậu Đỏ đang ngủ trưa, đột nhiên truyền đến tiếng chuông cửa.

Tổng Tương Tư sợ tiếng chuông cửa đánh thức tiểu Đậu Đỏ, vội vàng đứng dậy, đi mở cửa.

Đứng ở ngoài cửa là người một tuần trước, không nói một tiếng rời khỏi Hứa Gia Mộc.

Đáy mắt Tống Tương Tư thoáng hiện một chút kinh ngạc, cô khẽ nhếch môi một chút, còn chưa nói nói, Hứa Gia Mộc liền nhìn chăm chăm cô, ngữ điệu nhẹ nhàng chậm chạp nói: “Anh xóa bỏ cái mộ bia kia... Anh dung thời gian mấy ngày nay, trang trí một phòng đầy đồ chơi cho con ở Cẩm Tú Viên... Anh liên hệ với nơi tổ chức hôn lễ tốt nhất, anh cũng đã điền tốt danh sách tân khách... Tất cả mọi chuyện, anh đều chuẩn bị tốt, hiện tại anh chỉ thiếu một người cô dâu...”

Nguyên lai, ngày đó anh không nói được một lời về nước, là đi làm việc này sao?

Đáy mắt Tống Tương Tư mắt nổi lên một cỗ nhiệt nóng.

Hứa Gia Mộc không nóng không lạnh đưa ra hai tờ vé máy bay: “Không phải em nói, muốn về nước sao? Hiện tại anh tới đón em...”

Tống Tương Tư cúi đầu, nhìn tính danh trên hai chiếc vé máy bay kia, một cái là Tống Tương Tư, một cái là tiểu Đậu Đỏ.

Tống Tương Tư nhìn chăm chăm vé máy bay thật lâu, sau đó mới ngẩng đầu lên, nhìn Hứa Gia Mộc, cười trong suốt.

Hứa Gia Mộc đứng ở trước mặt cô, không nói gì, dừng ở trên miệng cười như hoa của cô, sau đó khéo môi cũng nhẹ nhàng giơ lên theo.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 960

Hạnh Phúc (1)

[Chú, chú cầu hôn đi]

Hứa Gia Mộc mang Tổng Tương Tư và Tiểu Hồng về nước, chuyện đầu tiên làm chính là chuẩn bị hôn lễ.

Đến lúc này, Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo mới biết được, người trong lòng Hứa Gia Mộc thực ra là người mà bọn họ quen thuộc.

Bị giấu diếm lâu như vậy, Kiều An Hảo tự nhiên có chút khó chịu, không nhịn được châm chọc Hứa Gia Mộc vài câu, Lục Cẩn Niên cũng chiều vợ vô hạn cũng rất thoải mái, cũng tỏ khó chịu theo.

Khó chịu và khó chịu, thân là anh trai và chị dâu, Lục Cẩn Niên và Kiều An Hảo vẫn cực kỳ vui vẻ giúp hai người chuẩn bị hôn lễ, đương nhiên cũng nhiệt tình chúc phúc cho bọn họ.

Thế nhưng, cao hứng nhất là Tiểu Hồng và Tiểu Bánh Ngọt.

Đối với Tiểu Bánh Ngọt mà nói, Hứa Gia Mộc lúc này chính là thần tượng của cậu, vậy mà đem Tiểu Hồng đến nhà bọn họ, để cậu chẳng những có thể đi chung nhà trẻ với Tiểu Hồng, mà cũng ở luôn gần nhà.

Mấy ngày cử hành hôn lễ, hai bé không đến nhà trẻ, người lớn vội vàng bận bịu, hai đứa bé tự chơi với nhau, sau đó chơi mãi cũng không muốn đến nhà trẻ nữa.

Ngày hôm sau ngày Hứa Gia Mộc và Tống Tương Tư kết hôn, Tiểu Bánh Ngọt vô ý nghe được Kiều An Hào và Lục Cần Niên nói chuyện, nói Hứa Gia Mộc chuẩn bị đi hưởng tuần trăng mật với Tống Tương Tư, Paris, Provence, Aegean sea, La Mã... rất nhiều nơi, nhưng không thể mang theo Tiểu Hồng, cho nên nhờ họ trông Tiểu Hồng một tháng.

Tiểu Bánh Ngọt luôn thông mình, tuy không biết hưởng tuần trăng mật là có ý gì, nhưng lại biết sau khi cô chú kết hôn sẽ đi chơi một tháng, vì thế liền chạy lên lầu, đẩy cửa phòng đồ chơi.

Ghé vào trên tấm thảm, có một Tiểu Hồng siêu cấp to lớn ngẩng đầu lên, chờ mong nhìn Tiểu Bánh Ngọt hỏi: “Sữa chua của em đâu?”

Lúc này Tiểu Bánh Ngọt mới nhớ tới, mình xuống lầu để lấy sữa chua cho Tiểu Hồng, vì thế vội vàng xoay người, lại chạy xuống, thoáng chốc đã ôm hai hộp sữa chua đi lên, mỗi bé một hộp, Tiểu Bánh Ngọt nói với Tiểu Hồng: “Có phải ngày mai em cũng không muốn đến nhà trẻ?”

“Ừhm.” Tiểu Hồng ăn sữa chua, gật đầu.

Tiểu Bánh Ngọt nuốt sữa chua, trong mắt lóe sáng nói với Tiểu Hồng: “Chúng ta kết hôn đi, kết hôn là có thể hưởng tuần trăng mật.”

Tiểu Hồng nghiêng đầu hỏi: “Hưởng tuần trăng mật là sao?”

Tiểu Bánh Ngọt lắc đầu: “Không biết, thế nhưng có thể đi chơi một tháng.”

Một tháng... đáy mắt Tiểu Hồng sáng rực, lập tức đồng ý.

Sau đó hai đứa bé vừa ăn sữa chua, vừa nghiên cứu đồ chơi.

Bản đồ kia là bản đồ của Trung Quốc, Tiểu Hồng không biết nhiều chữ như Tiểu Bánh Ngọt, ghép vần cùng không được đầy đủ, cho nên chỉ có thể

biết được Bắc Kinh.

“Chúng ta đang ở Bắc Kinh.” Tiểu Bánh Ngọt nói.

“Tây An.”

“Đúng.” Tiểu Bánh Ngọt đồng ý.

“Đại Liên.”

Tiểu Bánh Ngọt vẫn đồng ý.

“Tô Châu, Lệ Giang...” Đợi cho Tiểu Hồng đọc hết những từ đó, lại chỉ đến một chỗ cuối cùng chưa ghép hết nói: “Tân Cương.”

Tuy Tiểu Bánh Ngọt không hiểu tin tức thời sự, nhưng ngẫu nhiên lúc ở cạnh Lục Căn Niên, nghe được tin tức trên báo, lập tức lắc đầu nói: “Không được, Tiểu Hồng, chúng ta không thể đi Tân Cương, Tân Cương đang rối loạn.”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 961

Hạnh Phúc (2)

Tiểu Hoồng nhìn thoáng qua khối ghép hình Tần Cường, sau đó quay đầu nhìn Tiểu Bánh Ngọt, chu môi nói: “Không sao, Tần Cường sẽ bị em dùng chân đá.”

Nói xong, Tiểu Hồng đã rồi ngẩng đầu nhìn Tiểu Bánh Ngọt cười tít mắt: “Anh xem, hiện tại hết loạn rồi, chúng ta có thể đi rồi.”

Tiểu Bánh Ngọt: “...”

Mặc kệ hai đứa trẻ thương lượng thế nào, nói tóm lại sau cùng chúng đạt được một hiệp nghị, bọn chúng vì không muốn đến nhà trẻ mà chuẩn bị kết hôn.

Ngày hôm sau, Hứa Gia Mộc đến nhà trẻ đón hai bé, mới vừa lên xe, Tiểu Bánh Ngọt đã mở miệng nói: “Chú, con muốn kết hôn với Tiểu Hồng.”

“Đúng, ba ba, con cũng muốn kết hôn với Tiểu Bánh Ngọt.” Tiểu Hồng mở miệng nói thêm.

Chân Hứa Gia Mộc khẽ run rẩy, giảm trật chân ga, anh sợ tới mức giảm lại lên phanh, dừng xe ở ven đường, sau khi cảm xúc dịu xuống, mới mở miệng giải thích với hai đứa bé: “Chú và Lục Căn Niên là anh em ruột, về mặt pháp luật, chúng ta là người một nhà, cho nên, hai con không thể kết

hoon, về mặt pháp luật, Tiểu Bánh Ngọt, con là anh trai của Tiểu Hồng, Tiểu Hồng, con là em gái của Tiểu Bánh Ngọt, hai con là anh em, không thể kết hôn...”

Hứa Gia Mộc có phần túng quẫn, đến sau cùng, chính mình cũng không biết giải thích như vậy đã được chưa.

Anh lái xe đi một lúc, sau đó chuẩn bị giải thích tiếp, Tiểu Bánh Ngọt lại đột nhiên mở miệng nói: “Chú, cháu xin chú hãy ly hôn đi.”

Xe được dừng lại lần nữa.

“Chú, chú và cô ly hôn đi, sau khi ly hôn, cháu có thể kết hôn với Tiểu Hồng rồi.”

Từ trước đến nay Hứa Gia Mộc luôn cưng chiều hai bé, giờ không nhịn được nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu: “Chú không thể ly hôn, cho dù ly hôn, hai đứa cũng không thể ở bên nhau, bởi vì hai đứa có quan hệ huyết thống!”

Tiểu Hoòng vừa im lặng, nhìn Hứa Gia Mộc chớp mắt, nói: “Ba Ba, con quyết định, từ giờ trở đi, con sẽ giải trừ quan hệ huyết thống với Tiểu Bánh Ngọt.”

Tiểu Bánh Ngọt thông minh lập tức nói tiếp: “Như vậy là chúng ta có thể kết hôn rồi.”

Hứa Gia Mộc hít sâu một hơi, trực tiếp ngậm mồm không nói gì, một cước dẫm xuống chân ga, quay xe đi đến cửa nhà trẻ, đem hai đứa bé xách xuống, đưa cho cô giáo, cũng không thèm quay đầu lại mà rời đi luôn.

Lúc đầu Tiểu Hồng về nước, ngoài Tiểu Bánh Ngọt, đối với Lục Căn Niên Kiều An Hảo và Hứa Gia Mộc đều có chút sợ người lạ.

Tiểu Hồng đối với Hứa Gia Mộc mà nói, là đứa bé tưởng như đã mất lại trở về, lại là con gái, ba ba đối với con gái luôn cưng chiều vô hạn, vì thế Hứa Gia Mộc luôn nhẫn nại cưng chiều Tiểu Hồng... Quả thực là cưng chiều Tiểu Hồng không còn cách nào nữa, ngay cả bình thường Tiểu Hồng sợ nhất Tổng Tương Tư, giờ cũng không thêm sợ nữa rồi.

Dù sao cũng là quan hệ huyết thống, sau khi Tiểu Hồng gặp lại Hứa Gia Mộc, trái lại càng thích dính lấy anh, bởi vì mặc kệ bé nghịch ngợm thế nào, anh đều bỏ qua.

Giống như hôm nay, Tổng Tương Tư có việc bận, ra khỏi nhà một lúc, Tiểu Hồng đang ở trong phòng đồ chơi, nghĩ muốn uống sữa, liền nói với Hứa Gia Mộc.

Hứa Gia Mộc xuống lầu lấy sữa, toàn bộ chỉ mất năm phút, trong năm phút này, Tiểu Hồng không ngồi yên, trượt trượt cầu trượt xuống, bên dưới có thảm dày, không hề đau, bé đang chuẩn bị đứng lên, tiếp tục chơi, kết quả cửa bị đẩy ra, sau đó miệng bé bị đập vào cửa, ngã xuống đất, khóc lên.

Hứa Gia Mộc sợ tới mức hồn bay phách lạc, để bình sữa sang một bên, lập tức đi qua, ôm lấy Tiểu Hồng, muốn bao nhiêu dịu dàng có bấy nhiêu dịu dàng, Tiểu Hồng treo khuôn mặt nhỏ nhắn như hạt trân châu, tũn thân đập vào đầu Hứa Gia Mộc một cái, dùng giọng điệu mà Tổng Tương Tư hay dạy dỗ mình, nhìn anh nói: “Ba tên đàn độn, ba không thấy con hả!”

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 962

Hạnh Phúc (3)

[Vợ chồng Lục Kiều ân ái]

(một)

Từ bé đến lớn, Kiều An Hảo sống trong gia đình giàu có, vốn là có phần được nuông chiều.

Lúc nửa năm rời khỏi Lục Cẩn Niên, cô ở một mình, tiền điện, dọn dẹp vệ sinh, thay bóng đèn, mấy loại cơ bản đều dần dần học được, sau khi kết hôn, lại được anh nuông chiều, dường như chuyện gì cũng không phải động tay vào, bởi vậy dẫn đến Kiều An Hảo dần có thói quen ỷ lại anh.

Kiều An Hạ không thể mang thai, đối với hai bác Kiều mà nói, Tiểu Bánh Ngọt chính là cục cưng bảo bối, Bác gái thường tìm lý do đến thăm bé.

Bắc Kinh hôm nay, nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, lúc Lục Cẩn Niên về nhà hắt hơi vài cái, vừa lúc bác gái đến thăm Tiểu Bánh Ngọt, mượn cơ hội phát huy, nói sợ anh lây bệnh cho bé, không nói hai lời liền mang theo bé về Kiều gia, để Kiều An Hảo chăm sóc Lục Cẩn Niên.

Vốn bệnh của anh cũng không nghiêm trọng, không biết có phải bị bác gái nói thế không, chín giờ tối, đúng là giờ tốt, anh không hay đi bệnh viện,

hôm nay má Trần có việc, cũng không ở lại Cẩm Tú viên, cho nên Lục Căn Niên tự nhiên được một mình Kiều An Hảo chăm sóc.

Trong nhà có thuốc dự phòng, từ khi kết hôn, hòm thuốc dường như liền chỉ có mình anh động vào, Kiều An Hảo đi tìm, lại hỏi anh: “Chồng ời, hòm thuốc ở đâu?”

Giọng anh có chút mất sức: “Dưới tủ ti vi.”

Sau khi tìm thấy, không phải xem nên uống thuốc nào, mà đến hỏi anh theo tập quán: “Bị cảm phải uống thuốc nào?”

“Thuốc tiêu viêm có muốn uống không?”

“Uống mấy viên?”

Lục Căn Niên rất khó chịu, nhưng đối với mấy câu hỏi lải nhải của Kiều An Hảo, lại không có chút nào không kiên nhẫn, anh vừa trả lời, vừa khởi động thân thể mệt mỏi, giọng nói ôn hòa: “Đem hòm thuốc qua đây.”

Kiều An Hảo ngoan ngoãn nghe lời, Lục Căn Niên chọn hai loại thuốc cho mình.

Kiều An Hảo không chuẩn bị nước, vội vàng chạy xuống lầu, cửa phòng ngủ không đóng, anh ru rú trên giường, đợi một lúc, lại nghe đến âm thanh thanh thúy, là tiếng cốc thủy tinh rơi xuống đất, Lục Căn Niên chẳng thèm quan tâm người không khỏe, vội vàng xuống giường, chạy ra ngoài, nhìn thấy cô đang chuẩn bị ngồi xổm xuống nhặt mảnh vỡ trên đất, anh vội vàng đi qua, tóm lấy tay cô: “Để anh thu dọn, em đi lấy găng tay đi.

Kiều An Hảo rất nhanh cầm găng tay lại, cô nhìn sắc mặt trắng xanh của anh, chỉ muốn chính mình đeo găng tay rồi đi nhặt, lại bị anh giành trước làm xong hết toàn bộ, vừa nhặt vừa xử lý sạch sẽ mặt đất, sau đó rót cho mình một chén nước, nắm tay cô đi lên lầu.

Lục Căn Niên uống thuốc rồi, liền uể oải nằm trên giường, Kiều An hảo vươn tay sờ sờ trán anh, phát hiện càng nóng hơn, cô nghĩ đến rõ ràng mình nên chăm sóc anh, kết quả chỉ mang lại phiền phức cho anh, mà cô bị anh cứng chiều, vài thứ trong nhà còn không biết để ở đâu, trong mắt liền hiện lên chút áy náy, cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Lục Căn Niên, em làm vợ anh có phải rất tệ không?”

“Ừm?” Lục Căn Niên nhắm mắt dưỡng thần, hơi mở ra, như là nghi ngờ sao tự nhiên cô nói một câu như thế.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 963

Hạnh Phúc (4)

“Kết hôn ba năm, vẫn là anh đối tốt với em, vậy mà lúc anh bị bệnh, cũng không thể chăm sóc anh tốt, em quá tệ, phải không?”

“Đừng nói thế.” Lục Căn Niên gật đầu, phụ họa,

Kiều An hảo cũng biết mình bị anh làm hư, nói như vậy nhưng lúc anh gật đầu thấy hơi khó chịu, liền ngẩng đầu, giận dữ trừng anh.

Lục Căn Niên nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, cười khẽ một tiếng, giơ tay lên, cọ xát hai gò má của cô, sau đó kéo cô vào trong lòng, gặt gao ôm lấy: “Thế nhưng, anh thích em như thế, để anh có cảm giác, em không thể tách rời khỏi anh.”

Tâm trạng áy náy của cô, trong nháy mắt chỉ vì một câu này của anh, mà tràn ngập cảm động.

Lục Căn Niên sờ tóc cô, nhắm hai mắt lại, hôn lên tóc cô, qua một lúc lâu, tiếp tục nói: “Anh cũng không mong em đối xử tốt với anh, chỉ cần em đồng ý để anh đối xử tốt với em, thế là đủ rồi.”

Kiều An Hảo không nhịn được vươn cánh tay ra ôm lấy anh.

Đều nói, tình yêu có thời kỳ, hai người ở bên nhau rất lâu, tất nhiên sẽ xuất hiện ngăn cách và cọ sát, nhưng cô và anh, suốt năm tháng kết hôn, càng ngày càng hiểu nhau hơn.

Mặc kệ là ba năm trước, hay vẫn là ba năm trước đây, anh đều đối với cô thủy chung như một.

Cưới được một người chồng như vậy, còn mong gì hơn nữa?

“Lục Căn Niên, anh nói xem, sao em lại thích anh.”

“Là sao?” một câu đơn giản, lại khiến mặt mày của anh giãn ra: “Kiều An Hảo, anh cũng rất buồn bực, sao anh lại thích em như thế.”

-

(Hai)

Kiều An Hảo có hẹn với Triệu Manh.

Cuộc hẹn kết thúc, vừa là sáu giờ tối, lúc Lục Căn Niên tan tầm, vì thế khi anh về nhà, liền thuận tiện đi đón cô.

Xe của anh đứng ở đối diện quán mà cô ngồi.

Kiểu An Hảo đi bộ qua đường cái.

Lục Căn Niên dừng ở ven đường, chờ cô.

Cô rất nhanh liền đến bên anh, di động đột nhiên vang lên, lúc mò mẫm nghe điện thoại, vừa lúc bị một chiếc xe máy xẹt qua đánh ngã, may mà Lục Căn Niên phản ứng nhanh, đúng lúc kéo cô vào trong lòng anh.

Tình huống vừa rồi quá nguy hiểm, giọng điệu của anh có chút căm tức: “Kiều An Hảo, em qua đường còn nghe điện thoại cái gì?”

“Em có biết nguy hiểm thế nào không?”

“Đụng vào thì làm sao bây giờ?”

Kiều An Hảo đuối lý, đối mặt với tức giận của anh, cắn cắn môi, sau đó vươn tay, tóm lấy tay anh, bị anh bỏ ra, Kiều An Hảo lại tiếp tục bắt lấy, lại cũng bị bỏ ra, cô mềm mại mở miệng nói: “Chỉ có lúc bên cạnh anh, em mới dám thất thần như thế.”

Một câu đơn giản, khiến lửa giận trong lòng anh tan biến không còn, mặt mày anh trở nên dịu dàng, cầm lấy tay cô lên xe.

Chỉ có ở bên cạnh anh, em mới dám thất thần như thế.

Bởi vì em tin tưởng anh, có thể bảo vệ em..

Mười sáu năm trước, em yêu anh, anh cũng yêu em, ai cũng không dám mở miệng nói ra, đây là bí mật nhỏ ngọt ngào trong lòng.

16 năm sau, em gả cho anh, anh cưới em, mỗi ngày khi ánh mặt trời chiếu vào trong nhà, mở mắt ra là có thể thấy anh, sau đó, em còn cực kỳ tin tưởng anh.

Đây là thời gian đẹp nhất của em.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 964

Hạnh Phúc (5)

[Mặc cho năm tháng thay đổi, anh chỉ muốn em]

Năm tháng như thoi đưa, tám năm trôi qua như nước chảy, chậm rãi đi qua, Tiểu Bánh Ngọt và Tiểu Hồng chính thức học tiểu học.

Trước ngày nhập học, vừa lúc là tết trung thu, Lục Căn Niên và Tiểu Bánh Ngọt, Hứa Gia Mộc và Tống Tương Tư mang theo Tiểu Hồng, TRình Dạng và Kiều An Hạ trở về Kiều gia ăn tết.

Tuy Hàn Như Sơ và Lục Căn Niên Kiều An Hảo từng có ân oán, bác Kiều từng buông bỏ quan hệ với Hàn Như Sơ, nhưng dù sao cũng là Hàn Như Sơ gây ra nghiệt chuyện, hai bác Kiều nhìn Hứa Gia Mộc từ nhỏ đến lớn, quan hệ không hề bị ảnh hưởng.

Một đoàn người lớn, hai đứa bé, tất nhiên người người vô cùng đau đớn, Hứa Gia Mộc đến lúc Tiểu Hồng hai tuổi mới biết đến sự tồn tại của bé, nhưng là đụng phải TRình Dạng và Kiều An Hạ khi đó, còn thấy thương cảm hơn.

Tết trung thu một nhà hòa thuận vui vẻ, Tiểu Bánh Ngọt nô đùa với Tiểu Hồng, đến 10 giờ tối, hai bé mệt rồi, mới một đứa ghé vào trong lòng TRình Dạng, một đứa ở trong lòng Kiều An Hạ ngủ say.

Bác Kiều cố ý dặn người giúp việc chuẩn bị phòng.

Lục Căn Niên và Hứa Gia Mộc muốn đứng dậy ôm lấy con mình lên lầu ngủ, kết quả Trình Dạng và Kiều An Hạ lại giành trước mỗi người ôm một bé lên lầu.

Kiều An Hạ đặt Tiểu Bánh Ngọt trong lòng xuống, lúc vào toilet cầm lấy khăn ướt, đi ra, nhìn thấy Trình Dạng đang ngồi xõm, đầu nhìn chăm chăm hai bé, ánh mắt dịu dàng mà lại yêu thương, trên mặt còn mang theo sự hâm mộ.

Kiều An Hạ đứng ở cửa toilet rất lâu, mãi đến khi cửa bị Kiều An Hảo đẩy ra, Trình Dạng lấy lại tinh thần, Kiều An Hạ mới cười sáng lạn mang khăn đến, lau mặt cho hai bé.

Lúc ba người đi từ trên lầu xuống, bác gái lôi kéo Tống Tương Tư trò chuyện về giới giải trí.

Trước kia bác gái không hứng thú với giới giải trí, từ khi có con rể là Trình Dạng, liền giống như hồi xuân, bắt đầu quan tâm đến các ngôi sao.

Tống Tương Tư nói chuyện với bác gái, đến cuối cùng tới một vị đạo diễn, bác gái hỏi, người đạo diễn kia có phải thật sự sinh bảy đứa con?

Tống Tương Tư gật đầu nói đúng.

Vừa lúc này, Kiều An Hạ từ trên lầu đi xuống, nghe được mẹ mình nói một câu: “Có thể sinh nhiều con như thế, không tính phạt tiền, cũng là phúc khí.”

Tống Tương Tư biết Kiều An Hảo không thể mang thai nên lập tức chuyển đề tài.

Kiều An Hạ biết ý tứ của Tống Tương Tư, làm gì cũng như không nghe thấy, hô một tiếng “mẹ”.

Không khí vẫn hòa bình thân thiện, mãi đến mười hai giờ đêm, ba nhà rời khỏi Kiều gia.

Trên đường Trình Dạng và Kiều An Hạ về nhà, Trình Dạng nhận được điện thoại, là bạn học của anh gọi tới nói là vợ anh ta vừa sinh song thai, mời anh đến uống rượu trăm ngày.

Trình Dạng vừa chúc mừng, vừa chắc chắn sẽ đi tham gia, sau đó cúp điện thoại.

Vốn dĩ Kiều An Hạ đang ngồi trên ghế lái phụ có chút hơi buồn ngủ, sau khi nghe cuộc điện thoại như thế, lại tỉnh ngủ hẳn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 965

Hạnh Phúc (6)

Tám năm trước, vì cô đỡ cho Kiều An Hảo một đao kia, khiến cô đánh mất cơ hội làm mẹ.

Dường như... hai chữ của bác sĩ, khiến trong lòng cô còn có chút hi vọng, tuy xa với, nhưng thủy chung không buông bỏ.

Lúc đầu đến bệnh viện, Trình Dạng còn có thể đi cùng cô, nhưng nhìn cô không ngừng uống thuốc đông thuốc tây, đã hai ba năm một lần, là thuốc 3 phần độc, sau cùng trực tiếp buông bỏ.

Khi đó tính tình của anh luôn bao dung cô, bởi vì cô kiên trì uống thuốc mà lại phát giận với cô, từ này về sau, cô luôn uống vụng trộm, nhưng đã nhiều năm rồi, vẫn không thể mang thai.

Kiều An Hạ nghĩ đến đây, tâm tình càng xuống thấp.

-

Ngày hôm sau Trình Dạng có việc bận, lúc trở về xách theo một đồng túi lớn túi nhỏ.

Kiều An HẠ đến xem, phát hiện là đồ chơi của trẻ sơ sinh.

Dường như anh nhìn ra nghi ngờ của cô, giải thích nói là mua cho bạn của mình.

Đồ chơi trẻ sơ sinh, có hai chiếc túi xách xinh đẹp, một cái của nam một cái của nữ, không cần hỏi, Kiều An Hạ cũng biết, đây là anh mua cho Tiểu Bánh Ngọt và Tiểu Hồng.

Kế hoạch một phen, tám năm rồi, Trình Dạng mua nhiều rất nhiều, có mấy lần cô và anh đi dạo khu đồ trẻ con, nhìn thấy anh chọn đồ, vẻ mặt chăm chú vô cùng, thậm chí anh còn chủ động đề xuất đến Cẩm Tú viên chơi, tuy anh không nói, cô cũng biết, anh muốn chơi với Tiểu Bánh Ngọt và Tiểu Hồng.

Cho nên, trong lòng anh, thật ra, anh thật sự rất muốn có con, đúng không?”

“Nghĩ gì thế?”

Trình Dạng thấy cô ngơ ngẩn ngăm nhìn hai chiếc túi xách không nói gì, vươn tay sờ đầu cô hỏi.

Kiều An Hạ hoàn hồn, lắc đầu, cười duyên đề tài nói: “Đêm nay chúng ta ăn gì?”

“Em muốn ăn gì?”

“Tiểu gai?”

“Được.” Trình Dạng không hề nghĩ ngợi đáp ứng: “Anh đi thay quần áo, lập tức làm cho em.”

Kiều An Hạ gật đầu.

Trình Dạng hôn trán cô, vào phòng ngủ.

Cơm nước xong, Trình Dạng và Kiều An Hạ xem một bộ phim của Lục Căn Niên, vé xem phim ở rạp rất cao, trên mạng đánh giá tốt, xem qua cũng rất được, đợi hai người về nhà, đã là mười một giờ khuya.

Trình Dạng tắm rửa trước, từ trong phòng tắm bước ra, còn giúp cô chuẩn bị nước ấm, thuận tiện mang áo ngủ của cô vắt lên ghế.

Kiều An Hạ ra khỏi phòng tắm thấy anh cũng không ở trong phòng ngủ, tò mò đi tìm, sau đó thấy đèn thư phòng sáng, bên trong truyền đến tiếng của anh đang tận lực nói bé xuống, như sợ ai nghe thấy.

“Mẹ, con đã nói rồi, con không muốn có con, không phải Hạ Hạ không muốn.”

“hạ Hạ vẫn đòi có con, nhưng con thấy trẻ con quá phiền phức, cho nên không để cô ấy sinh.”

“Con không lừa mẹ, mẹ là mẹ của con, con lừa mẹ làm gì, không phải con che chở cho Hạ Hạ, mới nói thế.”

“Mẹ cũng đừng gọi điện cho Hạ Hạ, vốn là con không muốn sinh con, mẹ gọi điện, giống như tức giận cô ấy không sinh con ấy.”

“Con đã nói, là con không muốn có con.”

Trình Dạng nói xong lời cuối cùng, còn mang theo chút tức giận.

Kiều An Hạ ảm đạm xoay người, nhẹ nhàng trở về phòng ngủ.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 966

Hạnh Phúc (7)

Kiều An Hạ trở lại phòng ngủ, liếc mắt nhìn ảnh cưới của mình và anh, trố mắt nhìn, ngây ngốc,

Thế nhưng chỉ quá hai phút, anh liền đẩy cửa phòng ngủ đi vào, thấy tóc cô vẫn ướt sũng, không nhận được nhú mày: “Không sấy tóc, đứng ở đây làm gì thế?”

Kiều An Hạ nghe được tiếng anh, liền hoàn hồn, vội vàng thu lại tầm mắt, quay đầu nhìn anh cười yếu ớt, chỉ vào ảnh cưới nói: “Em phát hiện em rất xinh đẹp.”

Trình Dạng haha hai tiếng, lấy máy sấy, tự nhiên kéo cô ngồi lên đùi mình rồi sấy tóc cho cô.

Trong phòng ngủ, chỉ có tiếng máy sấy, phần phật vang lên.

Kiều An Hạ cảm giác được đầu ngón tay của anh vuốt ve tóc mình, nhẹ nhàng chậm chạp, nhưng trong lòng lại như chìm xuống đáy biển.

Tóc khô, hai người lên giường, Trình Dạng vươn tay ôm eo cô theo thói quen, đây là ám chỉ vợ chồng giữa hai người, Kiều An Hạ biết, anh muốn làm chuyện gì, có thể là hai ngày nay nghe được nhiều chuyện con cái, cô không còn hứng thú, lúc Trình Dạng muốn cởi bỏ dây lưng áo ngủ của cô, cô vươn tay tóm lấy tay anh: “Trình Dạng, hôm nay em hơi mệt.”

Trình Dạng áp môi vào bên tai cô: “Lập tức sẽ tốt lên.”

Khí nóng của người đàn ông phun ở bên tai cô, ngứa ngáy, Kiều An Hạ lại cách xa anh một chút, sau đó làm nũng nói: “Ngày mai được không? Hôm nay em thật sự mệt quá.”

Trình Dạng dừng lại mọi hành động, nhìn chăm chăm cô, nghĩ đến cô kiên trì như thế, không tiếp tục nữa, chỉnh sửa lại áo ngủ, kéo cô vào trong lòng, dung túng nói: “Được”.

Đêm càng thêm sâu, Kiều An Hạ không buồn ngủ, Trình Dạng ở bên cạnh đã hô hấp đều đều, ngủ được rồi.

Kiều An Hạ nghiêng đầu nơi tim anh, nghe tiếng tim đập có lực, không nhận được ngẩng đầu, ngắm gương mặt của anh, vẫn anh tuấn như cũ, cô nhìn, hốc mắt không hiểu sao lại đỏ lên.

Cô nghĩ nhiều, nghĩ có thể sinh cho anh một đứa bé... Mặc kệ là trai hay gái, anh nhất định rất thích, nhưng quan trọng hơn, đó chính là kết tinh tình yêu của hai người.

Thế gian muôn vàn phụ nữ, yêu một người đàn ông, đều có thể sinh đứa con cho người đó, nhưng cứ là cô, lại không thể.

Nước mắt nổi lên, cô quay đầu, đưa lưng về phía anh, im lặng khóc.

Trình Dạng tham gia tiệc trăm ngày của bạn, rất nhiều người đều hỏi anh, khi nào thì sinh con.

Mỗi khi Kiều An Hạ nghe được những lời này, trái tim đều đau đớn, nhưng vẻ mặt của cô lại cố gắng duy trì nụ cười.

Trình Dạng ở bên cạnh, ôm vai cô, bưng chén rượu nói: “Mình không có nhiều hứng thú với con cái, so với sinh con, muốn nuôi mấy con chó hơn.”

“Được, lúc trước học đại học, không biết là ai lúc uống rượu còn nói, tương lai muốn sinh một nam một nữ.” Một bạn học nói.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 967

Hạnh Phúc (8)

“Chúng ta, ai cũng có con rồi, chỉ còn mình cậu thôi...” Một người bạn học khác uống một ngụm rượu, quay đầu nhìn Kiều An Hạ: “Chị dâu xinh đẹp, Trình Dạng lại soái ca, con của hai người nhất định rất xinh đẹp, hiện giờ hai người bắt đầu cố gắng, sang năm chúng ta có thể lại được uống tiệc đầy tháng rồi...”

Tay cô lạnh yên nắm chặt lại, móng tay đâm vào lòng bàn tay đến phát đau, nhưng mặt cô vẫn cố gắng duy trì nụ cười.

Trình Dạng ôm vai cô, dường như cảm giác được, lập tức mở miệng, ngắt lời người kia: “Được, trước kết cậu thử nói về cậu với vợ cậu xem? Sao lúc trước lại âm ỉ nói không tiếp tục được nữa?”

Người bạn học kia nghe nói thế, lập tức lắc đầu, thở dài một hơi: “Có thể sao? Sau bảy năm ngựa ngáy, hai người đụng tới là cãi nhau, không hiểu sao muốn cãi nhau, lúc ra đi lại thấy trong lòng trống rỗng...”

Những người đang ngồi đều đã kết hôn, người kết hôn sớm nhất, con đã học tiểu học, nhắc đến đề tài này luôn có tiếng nói chung, Kiều An Hạ như tránh được một kiếp, âm thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm, nhưng cúi đầu, ánh mắt nhìn ly rượu lại có chút hoảng hốt.

Lúc trước Trình Dạng vì không muốn người khác nhìn cô bằng con mắt khác thường, vẫn luôn nói là anh không muốn sinh con, mà không nói là cô

không thể sinh, thời gian trôi qua, cô thử vô số biện pháp, cũng không thể có thai, trong lòng từng có hy vọng, giờ dần dần biến thành tuyệt vọng, sau đó lúc tụ hội như thế này, nghe thấy mọi người hỏi sao còn chưa có con, cô giống như chịu kích thích, không hiểu sao bắt đầu thấy khẩn trương, chột dạ vô cùng.

-

Tiệc trăm ngày đến bốn giờ chiều là kết thúc, Trình Dạng uống hơi nhiều, Kiều An HẠ là người lái xe.

Dường như tâm tình của anh không tệ, trở lại phòng ngủ còn luôn miệng kêu cô ” Vợ, HẠ HẠ”, kêu mãi, bắt đầu hôn cô, sau đó hai người thuận tiện làm chuyện tối qua chưa làm xong.

Kết thúc, Trình Dạng ngủ, Kiều An HẠ biết tỷ lệ mang thai của mình rất nhỏ, lại vẫn học trên mạng, năm tư thế dễ mang thai nhất.

Qua nửa giờ, di động của anh vang lên, là điện thoại, do Lâm Vi gọi.

Kiều An HẠ biết Lâm Vi, là người mới ký hợp đồng với Hoàn Ảnh truyền thông khóa này, đã từng hợp tác với Trình Dạng chụp một bộ ảnh, tuy chỉ nói một hai câu, nhưng cực kỳ nhớ kỹ.

Kiều An HẠ cũng biết, Lâm Vi rất thích anh, luôn nghĩ mọi biện pháp tiếp cận anh.

Cũng không phải cô tự tin thái quá, Trình Dạng không thể bị cướp, mà là cô cực kỳ tin tưởng, Trình Dạng sẽ không phản bội mình.

Cho nên cô chỉ chỉnh điện thoại về im lặng, không để ý đến.

Có thể là bị lây buồn ngủ của anh, cô cũng ngủ một lát, lúc tỉnh lại, là chạng vạng sáu giờ, Trình Dạng còn đang ngủ say, cô xuống phòng bếp

chuẩn bị bữa tối, nhận được một cuộc điện thoại.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 968

Hạnh Phúc (9)

Là mẹ của Trình Dạng.

Chuông điện thoại vang lên, Kiều An Hảo đang ngồi xõm cạnh thùng rác bóc tỏi, cô nghe tiếng chuông, hơi ngẩng đầu, nhìn thoáng qua di động trên ghế, nhìn thấy màn hình hiển thị tên, cô cũng không biết rốt cuộc mình bị làm sao, trong lòng trùng xuống, dừng một lúc, mới nghe: “Mẹ.”

“Hạ Hạ, bận gì sao? Lâu như vậy mới nghe điện thoại.” Theo lời nói của cô, bên trong truyền đến giọng nói của mẹ Trình Dạng.

“Không...” Kiều An Hạ rũ mi mắt, đơn giản giải thích: “Con đang nấu cơm...”

“Trình Dạng đâu, sao không giúp con?”

“Anh ấy uống ít rượu, nên đang ngủ.”

“Đứa nhỏ này... lại uống rượu? Là thế này...” Mẹ Trình Dạng có chút trách cứ.

“Cũng không uống nhiều...” Kiều An Hạ vội vàng giải thích, sau đó chuyển đề tài: “Mẹ, mẹ gọi điện cho con có chuyện gì không?”

“Cũng không có chuyện gì, chỉ là...” Mẹ Trình dừng một lúc mới nói: “Hạ Hạ, con và Trình Dạng đã kết hôn tám năm, trong lòng con không

muốn có đứa nhỏ sao?”

“Mẹ.”

Kiều An Hạ không biết nói thế nào.

Mẹ Trình dường như cũng hiểu mình hơi đường đột, ở trong điện thoại cười cười, nói: “Hạ Hạ, thật ra mẹ gọi cuộc điện thoại này, cũng không nói buộc con phải sinh lập tức, chỉ muốn hỏi con, khi nào thì chuẩn bị sinh? Tuổi của con và Trình Dạng cũng không còn nhỏ, hiện giờ con cũng xem như sản phụ lớn tuổi, qua vài năm nữa, sợ là muốn sinh cũng không được...”

“hạ Hạ, mẹ gọi điện cho Trình DẠNG, mẹ biết, nó nói nó không muốn có con, chỉ muốn có thế giới hai người, tư tưởng này là không đúng, chờ vài năm nữa, liền biết một đứa bé đối với một gia đình có bao nhiêu quan trọng, không có con, đâu thể xem như gia đình...”

“Trình Dạng đã hồ đồ, con cũng đừng hồ đồ theo nó, lại nói, Trình Dạng là độc đinh, ông nội vẫn ngóng trông được ôm chặt, đây là tâm nguyện cả đời của ông nội...”

“Hạ Hạ, nếu con bận, sinh con xong, mẹ có thể giúp con, Hạ Hạ, con kết hôn với Trình Dạng nhiều năm rồi, mẹ cũng chưa từng yêu cầu con gì cả, cho nên, chuyện con cái, có thể thương lượng với TRình Dạng được không...”

Kiều An Hạ dựa vào bàn ăn, nghe lời nói của mẹ, sắc mặt trắng bệch, cô dùng lực nắm nhánh tỏi, cánh môi khẽ động, mãi mới nói nên lời: “Mẹ, con biết rồi, con sẽ nói với Trình Dạng.”

Mẹ trình nghe thế, như thấy an tâm, lại dặn dò Kiều An Hạ vài câu, mới cúp điện toaij.

Trong phòng cực kỳ yên tĩnh, Kiều An Hạ sửng sốt tầm mười phút, mới chậm rãi ngồi xuống trước thùng rác, giống như chưa từng nghe điện thoại, tiếp tục bóc tỏi, có một giọt nước mắt, đập vào vỏ tỏi, rơi vào thùng rác.

-

Sau ngày Kiều An Hạ nhận được điện thoại, đợi sau khi Trình Dạng đến Hoàn Ảnh truyền thông, cô lái xe một mình đến bệnh viện, tìm vị bác sĩ vài năm nay vẫn làm kiểm tra cho cô.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 969

Hạnh Phúc (10)

Bác sĩ đang tiếp một bệnh nhân, Kiều An Hạ đợi nửa tiếng, mới đến lượt mình, lại là kiểm tra quen thuộc, sau khi kết thúc, cô ngồi trước mặt bác sĩ, nhìn kết quả kiểm tra của mình, vẫn duy trì im lặng, mãi đến khi bác sĩ mở trang cuối cùng, cô mới nói, cũng không phải “Tình huống của tôi thế nào?” như trước kia hay nói, mà là một câu: “Có phải tôi thật sự không có hy vọng mang thai không?”

Bác sĩ nhìn báo cáo của cô, mới ngẩng đầu: “Cô Kiều...”

“Có tỷ lệ mang thai không?” Kiều An Hạ ngắt lời, vẻ mặt của cô rất bình tĩnh: “Nhưng là tỷ lệ rất nhỏ, nhỏ đến mức, thật ra không đáng kể, đúng không?”

Trong phòng bệnh là một thời gian im lặng rất dài, ngay lúc cô cho rằng bác sĩ không mở miệng nói chuyện, giọng nói của bác sĩ lại truyền đến: “Lúc trước con dao kia đâm vào hơi sâu, làm tử cung của cô bị thương khá nặng, buồng trứng cũng bị thương, cho nên tỷ lệ rụng trứng rất nhỏ, hiện tại đã bồi dưỡng nhiều năm như vậy, cũng chưa thấy biến chuyển gì, mà tuổi của cô càng ngày càng lớn, cho nên tỷ lệ mang thai cũng ngày một nhỏ đi...”

Bác sĩ nhận ra được mình nói đến vấn đề này, có bao nhiêu tàn nhẫn, dừng một lát, còn nói: “Nếu cô Kiều, cô thật sự muốn có con, tôi đề nghị, nên nghĩ đến chuyện nhận nuôi một đứa, thật ra con cái... không nhất định

phải do mình sinh ra, huyết thống đúng là có chút thần kỳ, nhưng nuôi dưỡng lâu dài, tình cảm cũng sâu sắc, cô vẫn có thể có được gia đình mỹ mãn...”

-

Kiều An Hạ ra khỏi bệnh viện, đến giờ cơm trưa, cô lại không có chút khẩu vị nào, một mình ở trong công viện gần bệnh viện ngơ ngác ngồi đến chạng vạng tối, mới lái xe về nhà.

Trình Dạng đã về, Kiều An Hạ điều chỉnh lại cảm xúc, đi vào phòng ngủ, anh đang tắm, di động vút trên giường, Kiều An Hạ cầm lên xem, lại phát hiện có tin nhắn của Lâm Vi nhắn cho anh.

“Anh Trình Dạng, chủ nhật là sinh nhật của em, mời mọi người ăn cơm ở Kim Bích Huy Hoàng, anh có thể tới được chứ?”

Đối với Lâm Vi, thật ra cô có chút hiểu biết, dáng vẻ rất được, tính tình cũng dịu dàng, không giống những cô gái muốn được gả vào nhà giàu, cũng không có hành động cố ý với Trình Dạng, mà còn có mấy lần quay phim, lúc cô đến studio, cũng thấy Lâm Vi lặng lẽ mua nước hoặc đồ ăn cho Trình Dạng, đặt trên ghế nghỉ của anh, nhưng không nói cho anh biết, Lâm Vi rất thích anh, chỉ là muốn gần gũi với anh, chứ không có tâm tư làm tiểu tam.

Kiều An Hạ chăm chú nhìn màn hình điện thoại một lúc, sau đó nhắn cho Lâm Vi một tin nhắn, rất nhanh Lâm Vi trả lời lại, sau đó nghe thấy tiếng nước trong toilet dừng lại, Kiều An Hạ xóa sạch tin nhắn.

-

Chủ nhật, thời tiết rất tốt, Trình Dạng vốn định đưa Kiều An Hạ đi chơi ngoại thành, Kiều An Hạ lại nói mình có việc hẹn gặp bạn, một mình ra cửa.

Đúng là Kiều An Hạ đến một quán cà phê yên tĩnh, vì là buổi sáng, bên trong không nhiều người, không có khách, cô đứng ở cửa, nhìn một vòng, không để ý người phục vụ, đi vào trong cùng, ngồi trước mặt Lâm Vi

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 970

Hạnh Phúc (11)

Kiều An Hạ đúng là lấy điện thoại của anh hẹn Lâm Vi, đối với cô ấy mà nói, cô cho rằng được gặp Trình Dạng, cho nên tới trước, cố ý ăn mặc tỉ mỉ, trong tích tắc nhìn thấy Kiều An Hạ, sắc mặt trở nên kinh ngạc, cô và Trình Dạng trong sáng, nhưng vẫn có chút bất an, như kẻ trộm bị bắt gặp, tay cầm lấy túi xách, miễn cưỡng nở nụ cười: “Cô Kiều.”

Kiều An Hạ cười cười, sau đó gọi người phục vụ, lấy hai ly cà phê, hướng về phía Lâm Vi, thẳng thắn mở miệng: “Cô thích Trình Dạng, đúng không?”

Lâm Vi càng trở nên bất an, trong tiềm thức cho rằng Kiều An Hạ đang tới giữ gìn gia đình mình.

Kiều An Hạ hướng về phía người phục vụ mỉm cười, sau đó khuấy cà phê, uống một ngụm, lại mở miệng nói: “Cô không cần khẩn trương, tôi biết, cô thích Trình Dạng, hôm nay tôi hẹn cô ra đây, chỉ muốn hỏi cô, cô có yêu anh ấy không?”

“Tôi...”

Lâm Vi nhìn vẻ mặt của Kiều An Hạ không giống là tới nói chuyện với tiểu tam, mà lại không hiểu cô có ý gì, do dự một lúc, sau cùng cứ thế không trả lời.

“Hoặc là, cô yêu anh ấy đến mức nào...”

Lâm Vi cúi thấp đầu, cô cắn môi, từ chối rất lâu, sau cùng nhẹ giọng nói: “Xin lỗi cô Kiều, tôi thích Trình Dạng, nhưng là tôi cũng không hề muốn quấy phá hôn nhân của cô, tôi chỉ muốn làm bạn với anh ấy, nhìn anh ấy hạnh phúc là tốt rồi... thật sự xin lỗi, tôi đã mang đến phiền phức cho cô, về sau tôi sẽ giữ khoảng cách với anh ấy...”

“Không cần...” Kiều An Hạ ngắt lời Lâm Vi.

Lâm Vi ngẩng đầu, nhìn ánh mắt của Kiều An Hạ, vô cùng kinh ngạc, như không hiểu ý của cô.

Kiều An Hạ dừng sức cầm tách cà phê, im lặng một lúc, sau đó uống hết, mới cười cười nói: “Hôm nay tìm cô là có chuyện muốn nhờ cô giúp.”

-

Kiều An Hạ nói chuyện với Lâm Vi, ba tiếng mới xong.

Vẻ mặt của Kiều An Hạ rất bình tĩnh, trái lại Lâm Vi giống như có chút không tiêu hóa nổi những gì cô vừa nói.

Kiều An Hạ gọi người phục vụ lấy cho mình một ly cà phê, uống được hơn nửa, mới mở miệng: “Cô Lâm, ý tứ của tôi đã rõ ràng, không biết cô có đồng ý không?”

Lâm Vi không nói gì.

“Nếu cô đồng ý, tôi sẽ nhanh chóng bố trí toàn bộ giúp cô.”

Lâm Vi rũ lông mi, vẫn im lặng không nói gì.

“Cô Lâm, đối với cô mà nói, đây là một cơ hội, thật sự cô không muốn sao?”

Cánh môi Lâm Vi giật giật, rớt cuộc ngẩng đầu nhìn Kiều An Hạ, rất lâu sau, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Tôi đồng ý.”

Kiều An Hạ nghe được đáp án, trong mắt nổi lên ẩm ướt, cô nhìn Lâm Vi cười cười, giống như dùng nhiều sức mới nói được một câu cảm ơn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 971

Hạnh Phúc (12)

Giữa tháng năm, là KỶ niệm ngày kết hôn của Kiều An Hạ và Trình Dạng.

Đầu tháng, Trình Dạng đã đặt chỗ ở một nhà ăn bàn tròn, sau khi anh quay phim xong, lại vẫn gấp rút trở về Bắc Kinh, lúc về nhà đón Kiều An Hạ, còn cố ý mua cho cô một chút quà.

Kiều An Hạ đã nhận được điện thoại của anh từ sớm, lúc anh đến, đã ăn mặc xong xuôi.

Lúc này là chạng vạng sáu giờ, Trình Dạng chờ cô đến nhà hàng.

Chọn đồ ăn, đợi người phục vụ cầm thực đơn rời đi, Trình Dạng lấy quà từ trong túi áo ra đưa cho Kiều An Hạ: “Kỷ niệm ngày kết hôn vui vẻ.”

Nét mặt cô cười như hoa, hỏi một câu quà gì thế, thấy anh không có ý muốn nói, trực tiếp đưa tay mở ra, thấy bên trong là lắc tay Tiffany mới nhất, sáng chói lóa mắt.

Lắc tay này, Tiffany mới ra, Kiều An Hạ liền để ý, cô cũng từng cho Trình Dạng xem bản thiết kế, nói một câu, nhìn cũng không tệ, rất đẹp.

“Thích không?” Trình Dạng hỏi.

“Thích.”

Kiều An Hạ lấy ra đeo ở cổ tay, khoa chân múa tay một lúc.

Trình Dạng cười dịu dàng.

Kiều An Hạ tháo ra, lại thả vào trong hộp thật cẩn thận, đút vào túi xách, cũng rút từ bên trong ra một chiếc hộp gấm, để lên trước mặt anh: “Đây là quà em mua cho anh.”

Đó là một chiếc đồng hồ đeo tay, số lượng có hạn, Trình Dạng thật cẩn thận nhét vào túi.

Đồ ăn nhanh chóng được mang lên, hai người vừa nói chuyện vừa ăn cơm, không khí rất ấm áp.

Cơm nước xong, Trình Dạng gọi người phục vụ mang trà phổ nhĩ lên, Kiều An Hạ pha trà, động tác tiêu chuẩn vô cùng đẹp.

Bóng đêm ngày càng sâu, ánh đèn ngoài cửa sổ ngày càng sáng.

Kiều AN Hạ rót một tách trà, nhìn không rời mắt khỏi Trình Dạng, sau đó nói một câu: “Trình Dạng... cả đời em chỉ có một nguyện vọng, đó chính là hi vọng anh luôn hoàn hảo...”

Trong mắt Trình Dạng lóe sáng: “Có em, đã rất hoàn hảo rồi.”

Vẻ mặt cô khó xử, cúi đầu cười yếu ớt, quay đầu, tầm mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, trở nên có chút mơ màng, chỉ là khóe môi vẫn giương lên, theo góc độ nhìn của anh, như là cô đang cười, qua rất lâu, cô mới chớp chớp mắt, quay đầu lại, nhìn chăm chăm anh nói: “Trình Dạng, về sau anh sẽ rất hạnh phúc.”

“Em cũng vậy.” Hạnh phúc của anh là em tặng, hạnh phúc của em anh sẽ tặng, anh hạnh phúc, em cũng hạnh phúc.

Kiều An Hạ mỉm cười, chuyển đề tài: “Thời gian không còn sớm, thanh toán thôi.”

Trình Dạng gật đầu, gọi phục vụ, lúc xoay người quét thẻ, Kiều An Hạ lại rót hai chén trà, trong đó có một chén bị cô cho thuốc vào.

Lúc anh trở về, Kiều An Hạ nhìn chăm chăm chén trà kia, viên thuốc đã tan hết, không hề khác bình thường.

“Uống trà rồi đi thôi.” Kiều An Hạ ngẩng đầu, nhìn Trình Dạng, cầm chén trà lên.

Trình Dạng không từ chối, cúi đầu, uống cạn.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 972

Hạnh Phúc (13)

Trình Dạng và Kiều An Hạ rời khỏi nhà hàng ăn, đã có người mang xe đến trước cửa, anh vươn tay tiếp chìa khóa, Kiều An Hạ lại đoạt lấy: “Để em lái xe đi.”

Trình Dạng liếc mắt nhìn Kiều An Hạ, không nói thêm gì, gật đầu đồng ý.

Tuy nhà ở ngay Bắc Kinh, mỗi ngày gặp nhau, cô vẫn cùng Trình Dạng thuê phòng trong khách sạn, Trình Dạng đã sớm đặt phòng ở khách sạn Bốn Mùa, Kiều An Hạ hỏi địa chỉ, liền lái xe qua.

Trình Dạng gấp rút trở về nên hơi mệt, ở trên xe nhắm mắt ngủ.

Đến cửa khách sạn, Kiều An Hạ thấp giọng đánh thức anh, Trình Dạng mở mắt, có vẻ hoảng hốt, anh chần chừ nhìn cô, mới theo cô xuống xe, vào trong phòng khách sạn, anh cũng không tắm rửa, liền uể oải nằm trên giường.

Kiều An Hạ rót một cốc nước, lúc đi vào phòng ngủ, anh đã ngủ say, sắc mặt trắng nõn, có chút hồng hào.

Kiều An Hạ hô tên anh, anh không phản ứng, cô nhìn anh một lúc, không nhin được vươn tay vuốt mặt anh, lúc vuốt đến cánh môi của anh, nước mắt liền rơi xuống, sau đó đứng dậy, rời khỏi.

Xuống thang máy, cô đi ra khỏi khách sạn, đã thấy một biển số xe quen thuộc, cô đi lên trước, cửa kính xe hạ xuống, bên trong là Lâm Vi, chỉ mặc một chiếc váy trắng đơn giản.

Kiều An Hạ cố nén suy nghĩ muốn rơi nước mắt, hạ mí mắt, không nhìn Lâm Vi, chỉ đưa thẻ phòng cho cô ấy, sau đó nhẹ nhàng run lên một cái, vội vàng bỏ lại một câu “Chăm sóc thật tốt cho anh ấy”, sau đó xoay người rời đi.

-

Trên thế giới này có rất nhiều loại tình yêu, nhưng là người yêu sâu đậm, đều luôn giống nhau, luôn hi vọng người mình yêu được tốt nhất, cũng luôn tự cho mình là đúng, rằng rời xa anh là tốt cho anh, nhưng cô đã quên, cuộc đời đâu có gì hoàn hảo, đôi khi, khuyết điểm lại là đẹp nhất, cô bổ sung vào thiếu hụt của anh, nhưng lại không biết, anh càng thêm thiếu hụt?

-

Kiều An Hạ đón xe về nhà, nằm úp sấp trên ghế sofa, khóc đến đau đớn thành tiếng.

Từ nhỏ đã là một người kiêu ngạo, cô thích, liền nhất định cho dù hao tổn tâm trí thế nào cũng phải đạt lấy, cả đời này, ngoài thời niên thiếu mê luyện Lục Căn Niên cô không đạt được, những cái khác, có gì cô không có được?

Nhưng cô không nghĩ đến, một ngày, có một ngày, cô buộc phải buông thứ mình trân trọng nhất ra.

Cô muốn cho anh một gia đình tốt đẹp, muốn anh có một người vợ tốt, có một đứa con xinh xắn.

Cô không cho anh được, cô hy vọng người con gái cực kỳ thích anh kia, có thể cho anh.

Cô biết, có lẽ bây giờ cô tách khỏi anh, làm sao đó sẽ rất khó chịu, nhưng thời gian chính là liều thuốc hiệu quả nhất, một ngày nào đó chữa khỏi đáy lòng đau xót vì anh, giống như trước kia, lúc cô say mê Lục Cẩn Niên, cũng thống khổ như thế, về sau không phải đã được giải thoát rồi sao?

Cô thật sự thích anh.

Cô thật sự không muốn rời xa anh.

Cô thật sự không có cách nào để anh vì cô mà lỡ dở.

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 973

Hạnh Phúc (14)

Lâm Vi nhìn chăm chăm Trình Dạng, tầm mắt dịu dàng như nước.

Đây là người đàn ông cô yêu từ đầu đến cuối, chỉ tiếc, lúc cô gặp anh, anh đã kết hôn, vợ anh lại diễm lệ kinh người, hoàn hảo vô cùng.

Phần chung tình kia, chỉ dám vụng trộm để trong lòng, trong đêm khuya lúc ngủ say, không phải không từng mơ thấy hình ảnh ở cùng với anh, nhưng không dám hy vọng xa vời, có một ngày, anh vậy mà dễ dàng ở gần cô trong gang tấc.

Lâm Vi cảm thấy mình như đang nằm mơ, một giấc mơ rất đẹp.

Qua thật lâu, cô mới nhẹ nhàng vươn tay, chạm vào khuôn mặt anh, anh giống như chịu đựng kích thích rất lớn, toàn thân hung hăng run rẩy, một luồng điện truyền khắp cả người cô, khiến cô giật mình, ngón tay mạnh mẽ rút về.

Lâm Vi thật cẩn thận xoa ngón tay vào hai gò má của mình, mãi đến khi luồng khí nóng kia rút đi, cô mới lấy lại can đảm, cúi đầu, chạm vào môi anh.

Đúng vậy, lấy hết can đảm.

Cứ việc cô biết, người đàn ông này bây giờ bị vợ của anh hạ thuốc, cô chỉ cần dụ dỗ một chút, toàn bộ sẽ thuận tình nước chảy theo thuyền, nhưng

cô vẫn cần có can đảm.

Lúc khoảng cách giữa hai người chỉ còn khoảng mười centimet, tốc độ tim đập của cô đã nhanh đến không cách nào dừng lại, tay cô gắt gao nắm lấy một bên chân, nhắm mắt lại, lông mi run rẩy lợi hại, sau đó cúi đầu xuống.

Hai đôi môi ngày càng gần, Lâm Vi cũng đã có thể cảm giác được nhiệt độ ở bờ môi anh, ngay lúc sắp chạm vào môi anh, đột nhiên người đàn ông cả người vô lực, liền mạnh mẽ vươn tay đẩy cô ra.

Lực dùng rất lớn.

Cô không hề phòng bị, vậy mà bị đẩy ngã xuống giường, đau đớn.

Sau đó người đàn ông trên giường vùng vẫy đứng lên, nghiêng ngả đi vào trong phòng tắm, cửa bị khóa trái, bên trong vang lên tiếng nước chảy ầm ầm.

Qua gần hai tiếng, cửa phòng tắm mới mở ra, Lâm Vi vẫn ngồi chồm hổm trên mặt đất, theo bản năng ngẩng đầu lên, nhìn thấy Trình Dạng ướt đầm quần áo, nước nhỏ từ bên trong ra ngoài, từ trước đến nay đây là lần anh tắm nước lạnh lâu nhất, cả người đều tỏa ra khí lạnh.

Trình Dạng đứng tại chỗ, cách Lâm Vi rất xa, anh nhìn chăm chăm cô, không nói gì, ánh mắt lại giống như đang chất vấn, hỏi rốt cuộc toàn bộ là chuyện gì xảy ra?

Không phải cô bày ra, nhưng lâm Vi lại thấy mình như kẻ trộm bị bắt gặp, khẩn trương và bất an không thể nói hết, lúc Trình Dạng nhìn cô, cô lại không chịu nổi liền rơi nước mắt.

Trình Dạng vẫn không lên tiếng, như là rất kiên nhẫn tiếp tục nhìn chăm chăm cô, chờ cô.

Lâm Vi giống như không chịu nổi, đột nhiên khóc thành tiếng: “Anh Trình Dạng, thật xin lỗi... là Cô Kiều để em đến... trước có nói với em...”

Nước lạnh dội xuống, đầu óc anh đã tỉnh táo lại, anh đã đoán được chuyện này xảy ra như thế nào, nhưng xác nhận từ trong miệng Lâm Vi, anh lại phát hiện có một cỗ lửa giận không có cách nào chế ngự xông ra từ dưới đáy lòng.

Anh là chồng của cô, anh yêu cô như thế, vậy mà cô không nói tiếng nào dăng anh cho người phụ nữ khác.

“Cho nên, cô ấy hạ thuốc tôi, rồi gọi cô qua đây? Mà cô cứ vậy rồi tới đây?”

Giọng điệu của anh, vô cùng hung ác, khiến Lâm Vi sợ tới mức run rẩy, đầu càng cúi thấp hơn, nước mắt rơi càng nhiều, thậm chí đã phát ra tiếng nước nở.

Trình Dạng nghe được tiếng khóc, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, ngẫm lại sự việc này cũng không phải lỗi của Lâm Vi, thở ra một hơi dài, lại quay đầu hỏi: “Hai người đã nói những gì?”

Lâm Vi dừng khóc, mang theo vài phần thút thít nói: “Cô ấy nói muốn em đối xử tốt với anh, cô ấy nói không thể cho anh một gia đình toàn vẹn, hi vọng em có thể cho anh một gia đình đầy đủ.”

Lúc nói ra mấy lời này, Lâm Vi phát hiện từ ngày Kiều An Hạ tìm mình nói chuyện, tâm tình vẫn luôn bất an, giờ đã không hiểu sao mà bình tĩnh lại, mà cánh môi của Trình Dạng, lại dùng lực mím lại, anh biết cô vì chuyện con cái nên mới làm thế này, nhưng là anh vẫn tức giận đến cực điểm, vì để cho anh có con, cô liền có thể vứt bỏ anh sao?”

“Ngày đó cô ấy nói với em rất nhiều về thói quen sinh hoạt của anh, nói anh không thích uống sữa tươi, buổi tối không thích ăn đồ dầu mỡ, thích ăn

thịt xào khô...”

“Cô ấy nói, cả đời người, không phải chỉ có tình yêu, cho dù chỉ có tình yêu, nhưng là cũng không thể chỉ có một đoạn yêu nhau, cô ấy nói, anh đáng có được một hôn nhân hạnh phúc, một gia đình đầy đủ, cô ấy đã làm chậm trễ của anh nhiều năm, không muốn làm chậm trễ anh thêm nữa.”

Lâm Vi nói rất nhiều, rất nhiều, lúc nói xong lời cuối, như đột nhiên nghĩ đến gì đó, ngẩng đầu lên: “Có thể đêm nay cô ấy sẽ rời đi...”

Lâm Vi còn chưa nói xong, Trình Dạng đã hung hăng nhú mày, anh nhìn thoáng qua thời gian, sau đó nhanh chóng ra khỏi phòng.

-

Kiều An Hạ khóc thật lâu, mới dừng lại được, cô nhìn đồng hồ, đã hai tiếng trôi qua, sợ là anh và Lâm Vi đã...

Chỉ là nghĩ đến đây, trong lòng cô lại thấy đau đớn.

Chuyện đau đớn nhất trên đời, là đem người mình yêu nhất dâng tận tay cho người khác.

Cho tới bây giờ cô vẫn luôn là một người phụ nữ ích kỷ bốc đồng, chỉ có anh cam chịu oan ức ở bên cô.

Kiều An Hạ xoa xoa mắt, đi vào phòng ngủ, bắt đầu thu dọn, vừa thu dọn, nước mắt vừa rơi xuống.

Đợi đến lúc thu dọn xong xuôi, Kiều An Hạ để giấy thỏa thuận ly hôn đã thảo sẵn lên bàn, cầm bút, tạm dừng một lát, nhanh chóng ký tên mình, nước mắt không dễ dàng gì mới dừng lại, lại bùng lên.

Cô kích động nắm bút, vừa chuẩn bị đặt lên bàn, chợt cửa phòng ngủ đột nhiên bị người ta hung hăng đập ra.

Kiều An Hạ theo bản năng quay đầu, thấy Trình Dạng cả người ướn sững đứng ở cửa.

Cô trở mắt nhìn, còn chưa mở miệng nói chuyện, Trình Dạng đi tới trước bàn, nhìn thấy giấy ly hôn đã ký tên cô, tức giận lại nổi lên, anh không cần suy nghĩ, cầm lên xé thành nhiều mảnh nhỏ rồi ném vào mặt Kiều An Hạ.

Tờ giấy tuy nhẹ, nhưng lực lại lớn, đập vào mặt cô có chút đau đớn.

Trình Dạng như bị chọc tức, chỉ ngón tay vào Kiều An Hạ hai lần, sau cùng cái gì cũng chưa nói, liền chống eo, xoay người đi vòng quanh phòng ngủ, đi đến bên cạnh chiếc vali mà cô đã thu dọn xong, Trình Dạng lại càng tức giận hơn, đột nhiên giơ chân lên, hung hăng đá xuống đất, phát ra âm thanh rất lớn.

“Kiều An Hạ, cô...” Thở tục đến bên miệng, Trình Dạng vẫn cố nuốt xuống, bức bách chính mình ngậm miệng lại, tiếp tục giậm chân, đi vòng quanh phòng sau cùng thấy ở bên cạnh bàn trà có một cái túi rác màu đen, bên trong có đủ các loại bình.

Trình Dạng cau mày, cúi đầu, bắt đầu lục tìm những đồ bỏ đi trong đó, phát hiện bên trong có đủ các loại thuốc, thuốc đông, thuốc tây... toàn bộ đều là bồi bổ tử cung, hỗ trợ mang thai...

Rõ ràng rất lâu trước đây, anh đã bắt ép cô dừng uống thuốc, thuốc trong nhà đều bị anh ném hết đi, thế nào mà vẫn còn nhiều như vậy... trong mắt anh liền sáng tỏ, mấy năm nay, cô vẫn vụng trộm uống thuốc sau lưng anh?

Thật ra đối với chuyện con cái, anh đã nghĩ thông suốt từ lâu.

Đúng là anh thích có con, nhưng anh cũng không ngại bọn họ không có con.

Nhưng là, anh không nghĩ đến, chuyện không thể sinh con này, lại như một cây kim bén nhọn đâm sâu vào lòng cô suốt mấy năm, dường như đã trở thành chấp niệm.

Trình Dạng nhìn chăm chăm những thứ đó một lúc, đột nhiên đứng lên, bước nhanh đến trước mặt cô, kéo cô vào trong lòng: “Hạ Hạ, về sau đừng làm như vậy nữa, được không?”

Kiều An Hạ yên lặng, vì cái ôm này, vì những lời này, đột nhiên rơi nước mắt xuống.

“Trình Dạng, không phải em muốn rời xa anh, nhưng em không muốn anh...”

“Anh biết, anh đều biết...” Trình Dạng ôm cô càng chặt hơn: “Nhưng là anh không để ý, so với con cái, anh càng muốn có em hơn...”

-

Nửa năm sau, lễ giáng sinh.

“Trình Dạng, không phải anh nói mang em đi xem pháo hoa sao? Sao lại mang em đến đây?” Kiều An Hạ nhìn phòng ốc có chút cũ nát, nghiêng đầu hỏi anh.

Anh không nói gì chỉ nhìn cô cười cười, cởi dây an toàn, xuống xe mở cửa cho cô, nắm tay cô, kéo cô vào trong.

Trong phòng rất cũ nát, bên trong có mùi vị ẩm ướt.

Kiều An Hạ nghiêng đầu, liếc mắt nhìn anh, anh vẫn không nói gì, chỉ nắm tay cô đi tiếp.

Bên trong có một đứa bé trai tầm tám chín tuổi, làn da cực lý trắng, đáng vẻ xinh đẹp, nhìn hết như con gái.

“Trình Dạng...” Cô vừa hô tên anh, anh liền vẫy tay với đứa bé kia, đứa bé cực kỳ hiếu biết đi đến trước mặt hai người, anh cúi người xuống, vỗ vỗ bả vai của bé, chỉ vào Kiều An Hạ nói: “Con có đồng ý về nhà chúng ta không? Về sau chú là ba con, cô ấy là mẹ con?”

CÁM ƠN CÁC BẠN ĐÃ THEO DÕI VÀ ỦNG HỘ CÁC DỊCH GIẢ
DỊCH TRUYỆN "HÔN TRỘM 55 LẦN "

HÔN TRỘM 55 LẦN

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 974

Sau Lại [3]

Kiều An Hảo không hề nghĩ ngợi liền cầm lên hộp đồ chơi trẻ con, nhìn về phía Lục Cẩn Niên và Kiều An Hạ nói: “Hai người đều rút ra ngoài cho em!”

-

Cuối tuần, Kiều An Hảo và Kiều An Hạ thật sự đi dạo trên sân trường, mua cô tiểu Niên Cao một cái túi sách nhỏ xinh đẹp, hai bên phỏng chừng cũng không dung đến bút, còn có một cái hộp hoa quả hai tầng, Kiều An Hạ còn chọn một đồ chơi.

Thứ hai ở truyền thông Hoàn Ảnh có cuộc họp sớm, Lục Cẩn Niên từ rất sớm đã phải đến công ty.

Kiều An Hảo rời giường, dưới sự trợ giúp của mẹ Trần, giúp tiểu Niên Cao mặc quần áo, uy bé ăn cơm, rồi nắm tay bé, chuẩn bị đưa bé đến nhà trẻ.

Vừa mở cửa ra, liền nhìn thấy Hứa Gia Mộc lái xe vào trong sân, hôm nay là ngày đầu tiên tiểu Niên Cao đến nhà trẻ, từ trước đến nay tiểu Niên Cao đã trở thành thói quen của anh, anh làm sao có thể không đi đưa?

Ở trên xe, Kiều An Hảo dặn rất nhiều câu đối tiểu Niên Cao dặn đang ngồi trên ghế của trẻ con, nhưng mà lúc gần đến giờ xuống xe, Hứa Gia

Mộc vẫn nói lại vài lần lời nói của Kiều An Hảo đối với tiểu Niên Cao, rồi mới ôm tiểu Niên Cao, đưa bé đi về hướng cửa nhà trẻ.

Hai người Hứa Gia Mộc và Kiều An Hảo cũng không chú ý tới, xe của bọn họ vừa dừng sau một chiếc xe màu đỏ, cửa xe vốn bị đẩy ra, nhưng mà sau đó lại vội vàng đóng lại.

Hứa Gia Mộc vẫn ở bên ngoài cửa nhà trẻ đợi cho tiểu Niên Cao đi theo cô giáo vào phòng học, mới xoay người cùng Kiều An Hảo trở về trên xe, khởi động xe rời đi.

Vẫn đợi đến khi không thấy bóng dáng xe của Hứa Gia Mộc, cửa chiếc xe hơi màu đỏ mới mở ra, một người phụ nữ đội mũ và đeo kính xuống xe, mở ra cửa sau của xe, ôm ra một cô bé mặc váy công chúa, thắt hai bím tóc, cô bé kia có vẻ tức giận dùng tiếng Anh hỏi: “Mẹ, vừa nãy rõ ràng mẹ muốn xuống xe, vì sao lại đóng cửa xe?”

“Bởi vì mẹ quên lấy một số thứ.” Người phụ nữ ôm cô bé dịu dàng dỗ dành.

Dừng một lát, người phụ nữ kia lại mở miệng nói: “Tiểu đậu đỏ, con nghe mẹ nói, ở trong nhà trẻ cùng những người bạn tốt chơi, nếu có người hỏi mẹ của con gọi là gì, không được nói Tổng Tương Tư, mà nói là Tổng Dao, đã biết sao?”

“Mẹ con đã biết, mẹ đã nói với con thật nhiều lần.”

“Uh, thực ngoan, ông ngoại hết bệnh rồi, mẹ liền mang con về Mỹ, như vậy con liền có thể tiếp tục chơi với anh Kiều Ân của con rồi.”

Đi đến cửa nhà trẻ, cô khom người, thả cô bé trong lòng xuống dưới, bé gái hướng về phía mặt của cô hôn một cái, mới lắc lắc tay, nói: “Mẹ tạm biệt.”

“Tạm biệt.” Người phụ nữ sờ sờ đầu bé gái, nhìn cô bé vào nhà trẻ, mới xoay người lên xe.

Cô ngồi ở ghế điều khiển, không có vệt vàng khởi động xe, mà thất thần nhìn chăm chăm đằng trước.

Tối hôm qua nằm mơ... Cô còn mơ thấy anh, không nghĩ tới, sáng sớm hôm nay, liền bất ngờ không kịp phòng gặp được anh như vậy.

Tổng Tương Tư nhin không được nâng tay lên, sờ lên ngực trái của chính mình, phát hiện nhịp tim đập rất nhanh, khiến cho cô có chút khó có thể thừa nhận.

-

Tiểu Niên Cao ngày đầu tiên đến trường, nhìn xung quanh một vòng đều là bạn bè cùng lứa tuổi, tầm mắt cuối cùng liền ngừng lại ở trên người tiểu Đậu Đỏ.

Cậu bé kéo túi sách của mình đi tới trước mặt tiểu Đậu Đỏ, chỉ vào một bên bàn của cô bé, hỏi: “Tớ có thể ngồi bên cạnh cậu được không?”

Tiểu Đậu Đỏ muốn ngồi cùng một bé gái xinh đẹp giống như mình, nhìn về phía tiểu Niên Cao lắc lắc đầu: “Không được.”

Tiểu Niên Cao chớp mắt hai cái nhìn về phía tiểu Đậu Đỏ: “Tớ vừa mới nói với cậu cái gì vậy?”

Tiểu đậu đỏ oai đầu nhìn tiểu Niên Cao một lát, lặp lại lời nói của cậu một lần: “Tớ có thể ngồi bên cạnh cậu được không?”

Tiểu Niên Cao gật gật đầu, nói: “Tốt thôi.”

Sau đó liền đặt túi sách ở một bên trên bàn, ngồi xuống